ເປົ້າ ບິ ບ ລິ ມິ ນ

ພາບລວມ

ນີ້ແມ່ນການຄັດເລືອກບົດເລື່ອງພາສາກຣີກບູຮານຢ່າງພິຖີພິຖັນ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ບົດເລື່ອງທີ່ພຣະອົງສອນ, ອ້າງອີງ ແລະ ສຳເລັດໃຫ້ສົມບູນ.
ເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນເພື່ອສະໜອງໃຫ້ທ່ານໄດ້ຮັບການນຳສະເໜີທີ່ໃກ້ຄຽງກັບຕົ້ນສະບັບພາສາກຣີກ ທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ໃນຮູບແບບທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ອ່ານງ່າຍ.

ຂໍ້ປະຕິເສດ

ການແປພາສານີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກຕົ້ນສະບັບພາສາກຣີກ Septuagint ແລະ Byzantine ດ້ວຍໂມເດລພາສາຂະໜາດໃຫຍ່.
ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ມັນຈຶ່ງມີຮ່ອງຮອຍຂອງວັດທະນະທຳແລະໄວຍາກອນຂອງພາສາຕົ້ນສະບັບຢູ່ຫຼາຍ, ແຕ່ອາດຈະມີຂໍ້ຜິດພາດເຊັ່ນກັນ. ຖ້າມີຫຍັງທີ່ເບິ່ງແປກ, ກະລຸນາກວດສອບຕົ້ນສະບັບພາສາກຣີກ.
ຖ້າທ່ານພົບຂໍ້ຜິດພາດ, ກະລຸນາສົ່ງອີເມລມາທີ່ jesusislord@joshuabible.com.

ການອະນຸຍາດສິດ

ທ່ານມີສິດທີ່ຈະເຜີຍແຜ່ແລະແຈກຢາຍການແປນີ້ທັງໝົດຫຼືບາງສ່ວນ.
ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດັດແປງຫຼືຂາຍມັນ. ຖ້າທ່ານພົບຂໍ້ຜິດພາດ, ກະລຸນາສົ່ງອີເມລມາທີ່ jesusislord@joshuabible.com
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດແກ້ໄຂມັນແລະສະໜອງສະບັບທີ່ປັບປຸງແລ້ວໃຫ້ທ່ານ.

พระอัมคะถิตามมัดทาย

| ๑ | ๘ | ม | ๔ | ๕ | ฉ | ๗ | ฐ | ฌ | ๑๐ | ๑๑ | ๑๘ | ๑ม | ๑๔ | ๑๕ | ๑ฉ | ๑๗ | ๑ฐ | ฌ๐ | ฌ๑ | ฌ๘ | ฌม | ฌ๔ | ฌ๕ | ฌฉ | ฌ๗ | ฌฐ |

พระอัมคะถิตามมาโภ

| ๑ | ๘ | ม | ๔ | ๕ | ฉ | ๗ | ฐ | ฌ | ๑๐ | ๑๑ | ๑๘ | ๑ม | ๑๔ | ๑๕ | ๑ฉ |

พระอัมคะถิตามโยธรัม

| ๑ | ๘ | ม | ๔ | ๕ | ฉ | ๗ | ฐ | ฌ | ๑๐ | ๑๑ | ๑๘ | ๑ม | ๑๔ | ๑๕ | ๑ฉ | ๑๗ | ๑ฐ | ฌ๐ | ฌ๑ |

จ็ดฒายขอๆโยธรัม

| ๑ | ๘ | ม | ๔ | ๕ |

ปะถ็มมะกาม

| ๑ | ๘ | ม | ๔ | ๕ | ฉ | ๗ | ฐ | ฌ | ๑๐ | ๑๑ | ๑๘ | ๑ม | ๑๔ | ๑๕ | ๑ฉ | ๑๗ | ๑ฐ | ฌ๐ | ฌ๑ | ฌ๘ | ฌม | ฌ๔ | ฌ๕ | ฌฉ | ฌ๗ | ฌฐ | ๘ม | ๘๑ | ๘๘ | ๘ม | ๘๔ | ๘๕ | ๘ฉ | ๘๗ | ๘ฐ | ๙๐ | ๙๑ | ๙๘ | ๙ม | ๙๔ | ๙๕ | ๙ฉ | ๙๗ | ๙ฐ | ๕๐ |

ฮ็บพะย็บ

| ๑ | ๘ | ม | ๔ | ๕ | ฉ | ๗ | ฐ | ฌ | ๑๐ | ๑๑ | ๑๘ | ๑ม | ๑๔ | ๑๕ | ๑ฉ | ๑๗ | ๑ฐ | ฌ๐ | ฌ๑ | ฌ๘ | ฌม | ฌ๔ | ฌ๕ | ฌฉ | ฌ๗ | ฌฐ | ๘ม | ๘๑ | ๘๘ | ๘ม | ๘๔ | ๘๕ | ๘ฉ | ๘๗ | ๘ฐ | ๙๐ |

ปะฌุมมุม

| ๑ | ๘ | ม | ๔ | ๕ | ฉ | ๗ | ฐ | ฌ | ๑๐ | ๑๑ | ๑๘ | ๑ม | ๑๔ | ๑๕ | ๑ฉ | ๑๗ | ๑ฐ | ฌ๐ | ฌ๑ | ฌ๘ | ฌม | ฌ๔ | ฌ๕ | ฌฉ | ฌ๗ | ฌฐ | ๘ม | ๘๑ | ๘๘ | ๘ม | ๘๔ | ๘๕ | ๘ฉ |

พระบัมยัดสอๆ

| ๑ | ๘ | ม | ๔ | ๕ | ฉ | ๗ | ฐ | ฌ | ๑๐ | ๑๑ | ๑๘ | ๑ม | ๑๔ | ๑๕ | ๑ฉ | ๑๗ | ๑ฐ | ฌ๐ | ฌ๑ | ฌ๘ | ฌม | ฌ๔ | ฌ๕ | ฌฉ | ฌ๗ | ฌฐ | ๘ม | ๘๑ | ๘๘ | ๘ม | ๘๔ |

โยฐูอา

| ๑ | ๘ | ม | ๔ | ๕ | ฉ | ๗ | ฐ | ฌ | ๑๐ | ๑๑ | ๑๘ | ๑ม | ๑๔ | ๑๕ | ๑ฉ | ๑๗ | ๑ฐ | ฌ๐ | ฌ๑ | ฌ๘ | ฌม | ฌ๔ |

ພຣະ‌ອັນ‌ຄະ‌ຕິ‌ຕາມ‌ມັດ‌ທາຍ

๑

ປຶ້ມ‌ກ່ຽວ‌ກັບ‌ການ‌ເກີດ‌ຂອງ‌ພຣະ‌ເຢ‌ຊູ‌ຄຣິດ, ລູກ‌ຊາຍ‌ຂອງ‌ດາ‌ວິດ, ລູກ‌ຊາຍ‌ຂອງ‌ອັບ‌ຣາ‌ຮາມ.
ອັບ‌ຣາ‌ຮາມ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ອີ‌ຊາກ, ແລະ‌ອີ‌ຊາກ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ຢາ‌ໂກບ,
ແລະ‌ຢາ‌ໂກບ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ຢູ‌ດາ‌ແລະ‌ພີ່‌ນ້ອງ‌ຂອງ‌ລາວ,
ແລະ‌ຢູ‌ດາ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ເປ‌ເຣ‌ສ‌ແລະ‌ເຊ‌ຣາ‌ຈາກ‌ທາ‌ມາ, ແລະ‌ເປ‌ເຣ‌ສ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ເຮ‌ສ‌ຣອນ,
ແລະ‌ເຮ‌ສ‌ຣອນ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ອາ‌ຣາມ, ແລະ‌ອາ‌ຣາມ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ອາ‌ມີ‌ນາ‌ດາບ,
ແລະ‌ອາ‌ມີ‌ນາ‌ດາບ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ນາ‌ຊອນ, ແລະ‌ນາ‌ຊອນ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ຊາ‌ນ‌ມອນ,
ແລະ‌ຊາ‌ນ‌ມອນ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ໂບ‌ອາ‌ສ‌ຈາກ‌ຣາ‌ຮາບ, ແລະ‌ໂບ‌ອາ‌ສ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ໂອ‌ເບດ‌ຈາກ‌ຣູດ,
ແລະ‌ໂອ‌ເບດ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ເຈ‌ຊີ, ແລະ‌ເຈ‌ຊີ‌ເປັນ‌ພໍ່‌ຂອງ‌ດາ‌ວິດ‌ກະ‌ສັດ. ດາ‌ວິດ ກະ‌ສັດ ເກີດ
ໂຊ‌ໂລ‌ມອນ ຈາກ ພັນ‌ລະ‌ຍາ‌ຂອງ ອູ‌ຣີ‌ຢາ, ໂຊ‌ໂລ‌ມອນ ເກີດ ເຣ‌ໂຮ‌ໂບ‌ອາມ, ເຣ‌ໂຮ‌ໂບ‌ອາມ ເກີດ
ອາ‌ບີ‌ຢາ, ອາ‌ບີ‌ຢາ ເກີດ ອາ‌ຊາ, ອາ‌ຊາ ເກີດ ເຢ‌ໂຮ‌ຊາ‌ຟັດ, ເຢ‌ໂຮ‌ຊາ‌ຟັດ ເກີດ ໂຢ‌ຣາມ, ໂຢ‌ຣາມ
ເກີດ ອຸ‌ດ‌ຊີ‌ຢາ, ອຸ‌ດ‌ຊີ‌ຢາ ເກີດ ໂຢ‌ທາມ, ໂຢ‌ທາມ ເກີດ ອາ‌ຫາ‌ຊ, ອາ‌ຫາ‌ຊ ເກີດ ເຮ‌ເຊ‌ກີ‌ຢາ,
ເຮ‌ເຊ‌ກີ‌ຢາ ເກີດ ມະ‌ນັດ‌ເຊ, ມະ‌ນັດ‌ເຊ ເກີດ ອາ‌ໂມນ, ອາ‌ໂມນ ເກີດ ໂຢ‌ຊີ‌ຢາ, ໂຢ‌ຊີ‌ຢາ ເກີດ
ເຢ‌ໂຄ‌ນີ‌ຢາ ແລະ ພີ່‌ນ້ອງ‌ຂອງ‌ລາວ ໃນ‌ເວ‌ລາ ການ‌ເນ‌ລະ‌ເທດ ບາ‌ບີ‌ໂລນ.

ຫຼັງຈາກການເນລະເທດໄປບາບີໂລນ, ເຢໂຄນີອາເກີດຊາລາທີເອນ,
ແລະຊາລາທີເອນເກີດເຊຣູບາເບນ, ແລະເຊຣູບາເບນເກີດອາບີຮຸດ,
ແລະອາບີຮຸດເກີດເອລີອາກິມ, ແລະເອລີອາກິມເກີດອາຊໍ, ແລະອາຊໍເກີດຊາດົກ,
ແລະຊາດົກເກີດອາຄິມ, ແລະອາຄິມເກີດເອລີອຸດ, ແລະເອລີອຸດເກີດເອເລອາຊາ,
ແລະເອເລອາຊາເກີດມັດທານ, ແລະມັດທານເກີດຢາໂກບ,
ແລະຢາໂກບເກີດໂຢເຊັບຜົວຂອງມາລີອາ,
ຈາກນາງທີ່ພຣະເຢຊູທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດໄດ້ເກີດມາ. ດັ່ງນັ້ນ,
ຊົ່ນລຸ້ນທັງໝົດຈາກອັບຣາຮາມຈົນເຖິງດາວິດແມ່ນສິບສີ່ຊົ່ນລຸ້ນ,
ແລະຈາກດາວິດຈົນເຖິງການເນລະເທດໄປບາບີໂລນແມ່ນສິບສີ່ຊົ່ນລຸ້ນ,
ແລະຈາກການເນລະເທດບາບີໂລນຈົນເຖິງພຣະຄຣິດແມ່ນສິບສີ່ຊົ່ນລຸ້ນ.
ການເກີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນເປັນດັ່ງນີ້.
ເພາະວ່າແມ່ຂອງລາວມາລີຖືກໝັ້ນກັບໂຢເຊັບ, ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະມາຢູ່ດ້ວຍກັນ,
ນາງຖືກພົບວ່າມີຖືພາຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ໂຢເຊັບ ຜົວຂອງນາງ ເປັນຄົນຊອບທຳ
ແລະບໍ່ຕ້ອງການເຮັດໃຫ້ນາງອັບອາຍຕໍ່ສາທາລະນະ
ຈຶ່ງປາຖະໜາທີ່ຈະປ່ອຍນາງໄປຢ່າງລັບໆ ເມື່ອລາວໄດ້ພິຈາລະນາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາກົດແກ່ລາວໃນຄວາມຝັນ ເວົ້າວ່າ, ໂຢເຊັບ
ລູກຊາຍຂອງດາວິດ, ຢ່າຢ້ານກົວທີ່ຈະຮັບມາລີເປັນເມຍຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າທາລົກທີ່ຖືກປະສົບພໍໃນນາງນັ້ນມາຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ນາງຈະເກີດລູກຊາຍ ແລະເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າເຢຊູ
ເພາະວ່າລາວຈະຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງລາວໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ
ນີ້ແລະທັງໝົດໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອວ່າມັນຈະໄດ້ຮັບການເຕັມທີ່ສິ່ງທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍພຣະເຈົ້າຜ່ານຜູ້
ປະກາດພຣະທຳທີ່ກຳລັງເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ແມ່ພຣະກຸມາລີຈະມີໃນທ້ອງແລະຈະເກີດລູກຊາຍ,

ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າເອັມມານູເອນ, ຊຶ່ງແປວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ.
ເມື່ອໂຢເຊັບຕື່ນຈາກການນອນແລ້ວ, ລາວໄດ້ເຮັດດັ່ງທີ່ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງລາວ,
ແລະລາວໄດ້ຮັບເອົາພັນລະຍາຂອງລາວ,
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກນາງຈົນກວ່ານາງເກີດລູກຊາຍຄົນທຳອິດຂອງນາງ,
ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າເຢຊູ.

๒

ແລະ ພຣະເຢຊູເກີດແລ້ວໃນເບັດເລເຮັມຂອງຢູເດຍໃນສະໄໝຂອງກະສັດເຮໂຣດ, ເບິ່ງ
ນັກປັນຍາຈາກຕາເວັນອອກໄດ້ມາຮອດເຢຣູຊາເລັມເວົ້າວ່າ:
ກະສັດທີ່ເກີດແລ້ວຂອງຊາວຢິວຢູ່ໃສ?
ເພາະວ່າພວກເຮົາເຫັນດາວຂອງລາວຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ
ແລະພວກເຮົາມານະມັດສະການລາວ ເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ ກະສັດເຮໂຣດກໍ່ອຸ້ນວາຍໃຈ
ແລະເຢຣູຊາເລັມທັງໝົດກັບພຣະອົງ ແລະໄດ້ເອົາພວກມະຫາສະໝົມາທັງໝົດ
ແລະພວກນັກສອນພຣະທຳຂອງປະຊາຊົນມາຊຸມນຸມກັນແລ້ວ
ພຣະອົງກໍ່ຖາມຈາກພວກເຂົາວ່າພຣະຄຣິດຖືກປະສູດຢູ່ໃສ. ແລະພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ
ຢູ່ໃນເມືອງເບັດເລເຮັມຂອງແຂວງຢູເດຍ
ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໂດຍຜ່ານຜູ້ເຜີຍພະຄຳແບບນີ້ ແລະເຈົ້າເມືອງເບັດເລເຮັມ
ແຜ່ນດິນຂອງຢູດາ ບໍ່ແມ່ນນ້ອຍທີ່ສຸດຢ່າງໃດເລີຍຢູ່ໃນບັນດາຜູ້ນຳຂອງຢູດາ
ເພາະວ່າຈາກເຈົ້າຜູ້ນຳຄົນໜຶ່ງຈະອອກມາ
ຜູ້ທີ່ຈະລ້ຽງແກະປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍຄືອິດສະຣາເອນ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເຮໂຣດ
ເອີ້ນພວກໂຫລາແບບລັບໆ ແລະ
ຖາມພວກເຂົາຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບເວລາຂອງດາວທີ່ປາກົດ ແລະ

ສົ່ງພວກເຂົາໄປເບັດເລເຮັມ ເວົ້າວ່າ ໄປຄົ້ນຫາຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບເດັກນ້ອຍ ແລະ
ເມື່ອພວກເຈົ້າພົບແລ້ວ ບອກຂ້ອຍ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍກໍຈະໄປນະມັດສະການລາວ ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຍິນກະສັດແລ້ວກໍໄປ, ແລະ ນີ້ແນ,
ດາວທີ່ພວກເຂົາເຫັນຢູ່ທາງຕາເວັນອອກນຳໜ້າພວກເຂົາ,
ຈົນກ່ວາມາຖືງກໍຢຸດຢູ່ເໜືງບ່ອນທີ່ເດັກນ້ອຍຢູ່; ແລະ
ເມື່ອເຫັນດາວແລ້ວພວກເຂົາດີໃຈດ້ວຍຄວາມດີໃຈໃຫຍ່ຫຼາຍ, ແລະ
ເມື່ອມາຮອດເຮືອນພວກເຂົາເຫັນເດັກນ້ອຍກັບມາລີແມ່ຂອງລາວ, ແລະ
ກົ້ມລົງກະຫຼັບໄຫວ້ລາວ, ແລະ ເປີດຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາຖວາຍລາວຂອງຂວັນ, ຄຳ
ແລະ ກຳຢານ ແລະ ມົວ; ແລະ ເມື່ອຖືກເຕືອນໃນຄວາມຝັນບໍ່ໃຫ້ກັບຄືນໄປຫາເຮໂຣດ,
ພວກເຂົາກໍຖອນຕົວໄປທາງອື່ນໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.
ເມື່ອພວກເຂົາຖອນຕົວໄປແລ້ວ ແລະນີ້ແນ່
ຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາກົດຕາມຄວາມຝັນແກ່ໂຢເຊັບ ເວົ້າວ່າ
ລຸກຂຶ້ນພາເດັກນ້ອຍແລະແມ່ຂອງມັນ ແລະໜີໄປອີຢິບ
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ
ເພາະວ່າເຮໂຣດກຳລັງຈະຊອກຫາເດັກນ້ອຍເພື່ອທຳລາຍມັນ ແລະ ລາວລຸກຂຶ້ນແລ້ວ
ໄດ້ພາເດັກນ້ອຍ ແລະ ແມ່ຂອງລາວ ໃນເວລາກາງຄືນ ແລະ ໄດ້ຖອນຕົວໄປ ເຂົ້າໄປໃນອີຢິບ,
ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຈົນກວ່າ ການຕາຍຂອງເຮໂຣດ, ເພື່ອວ່າ ຈະໄດ້ສຳເລັດ ສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າ
ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ ທີ່ກຳລັງເວົ້າວ່າ: ຈາກອີຢິບ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອີ້ນ ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ແລ້ວເຮໂຣດເມື່ອເຫັນວ່າລາວຖືກຫລອກລວງໂດຍພວກໂຫລາ, ລາວກໍ່ໂກດຮ້າຍຫຼາຍ,
ແລະສົ່ງຄົນໄປຂ້າເດັກນ້ອຍທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນເມືອງເບັດເລເຮັມແລະໃນເຂດແດນທັງໝົດຂອງ
ມັນຕັ້ງແຕ່ອາຍຸສອງປີລົງມາ, ຕາມເວລາທີ່ລາວສອບຖາມຢ່າງລະອຽດຈາກພວກໂຫລາ.
ຫຼັງນັ້ນ ມັນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ ສິ່ງທີ່ຖືກເວົ້າ ໂດຍເຢເຣມີ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ທີ່ເວົ້າວ່າ:

ສຽງ ໃນຣາມາ ໄດ້ຖືກຍິນ, ການໄວ້ທຸກ ແລະ ການຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ການໂສກເສົ້າ ຫຼາຍ;
ຣາເຊວ ຮ້ອງໄຫ້ ລູກເດັກ ຂອງນາງ, ແລະ ນາງບໍ່ຕ້ອງການ ຖືກປອບໂຍນ, ເພາະວ່າ
ພວກເຂົາບໍ່ຢູ່. ເມື່ອເຮໂຣດຕາຍແລ້ວ ແລະ ເບິ່ງ,
ຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາກົດຕາມຄວາມຝັນແກ່ໂຢເຊັບໃນປະເທດເອຢິບ ເວົ້າວ່າ:
ລຸກຂຶ້ນ, ພາເດັກນ້ອຍແລະແມ່ຂອງມັນ ແລະໄປສູ່ແຜ່ນດິນອິດສະຣາເອນ,
ເພາະວ່າພວກທີ່ຊອກຫາວິນຍານຂອງເດັກນ້ອຍຕາຍແລ້ວ. ແລະ ລາວລຸກຂຶ້ນແລ້ວ
ກໍ່ໄດ້ພາເດັກນ້ອຍ ແລະ ແມ່ຂອງລາວ ແລະ ມາເຖິງແຜ່ນດິນອິດສະຣາເອນ ໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າ
ອາເຄລາອຸດ ປົກຄອງຢູ່ເທິງແຂວງຢູເດຍແທນເຮໂຣດພໍ່ຂອງລາວ, ລາວຢ້ານທີ່ຈະໄປທີ່ນັ້ນ;
ແຕ່ໄດ້ຮັບການເຕືອນຕາມຄວາມຫັນ ລາວຈຶ່ງຖອນໄປຫາເຂດຂອງແຂວງກາລິເລ,
ແລະໄດ້ມາອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທີ່ເອີ້ນວ່ານາຊາເຣດ,
ເພື່ອວ່າຈະສຳເລັດສິ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າໂດຍຜ່ານພວກຜູ້ປະກາດພຣະອາຈາວ່າ
ລາວຈະຖືກເອີ້ນວ່າຊາວນາຊາເຣດ.

ມ

ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ, ຢອນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໄດ້ມາຮອດ, ປະກາດໃນຖິ່ນແຈ້ງຂອງແຂວງຢູເດຍ
ແລະເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງກັບໃຈເສຍໃໝ່ເທີ້ນ, ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ.
ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທຳອີຊາຢາວ່າ, ສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນຖິ່ນກັນດານ,
ຈົ່ງກຽມທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດທາງຍ່າງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊື່.
ແຕ່ໂຢຮັນເອງມີເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວເຮັດຈາກຂົນອູດ ແລະແຖບໜັງຮັດແອວຂອງລາວ,
ແລະອາຫານຂອງລາວແມ່ນຕັກແຕນ ແລະນ້ຳເຜິ້ງປ່າ. ຫຼັງນັ້ນ ເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ທົ່ວທັງ
ຢູເດຍ ແລະ ທົ່ວທັງ ເຂດອ້ອມຂ້າງ ຂອງ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ໄດ້ອອກໄປ ຫາ ລາວ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຖືກຮັບບັບຕິສະມາ ໃນ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ໂດຍ ລາວ ຂະນະທີ່ສາລະພາບ ບາບ

ຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແຕ່ເມື່ອເຫັນພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊັດດູຊາຍຫຼາຍຄົນມາຮັບການຈຸ່ມນ້ໍາຂອງລາວ,
ລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກລູກຫຼານຂອງງູພິດ,
ໃຜສະແດງໃຫ້ພວກທ່ານຫຼົບໜີຈາກຄວາມໂກດທີ່ກໍາລັງຈະມາເຖິງ? ດ້ວຍເຫດນັ້ນ
ຈົ່ງເຮັດຜົນໄມ້ທີ່ສົມຄວນກັບການກັບໃຈ
ແລະຢ່າຄິດເວົ້າໃນຕົວເອງວ່າພວກເຮົາມີພໍ່ຄືອາບຣາຮາມ
ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດຈາກກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ຍົກຂຶ້ນລູກໆໃຫ້ອັບຣ
າຮາມ ແລ້ວຂວານກໍ່ວາງຢູ່ທີ່ຮາກຂອງຕົ້ນໄມ້,
ດັ່ງນັ້ນຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ບໍ່ເຮັດໝາກໄມ້ດີຈະຖືກຕັດລົງແລະໂຍນເຂົ້າໄຟ.
ຂ້ອຍແທ້ຈິງບັບຕິສະມາເຈົ້າໃນນ້ໍາເພື່ອການກັບໃຈ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ກໍາລັງມາຫຼັງຈາກຂ້ອຍນັ້ນເຂັ້ມແຂງກວ່າຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະແບກເກີບແຕະຂອງລາວ,
ລາວເອງຈະບັບຕິສະມາເຈົ້າໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແລະໄຟ.
ຜູ້ທີ່ຖືເຄື່ອງມືຝັດເມັດຢູ່ໃນມືຂອງລາວ ແລະ
ລາວຈະເຮັດຄວາມສະອາດລານນວດຂອງລາວຢ່າງລະອຽດ, ແລະ
ຈະເກັບກ່ຽວເມັດພືດຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນສາງເກັບຂອງ,
ແຕ່ຟາງນັ້ນລາວຈະເຜົາດ້ວຍໄຟທີ່ບໍ່ມອດດັບ.
ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ເດີນທາງມາຈາກແຂວງກາລີລາຍາໄປຫາແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ
ເພື່ອໄປຫາໂຢຮັນເພື່ອຮັບບັບຕິສະມາຈາກລາວ ແຕ່ໂຢຮັນກໍາລັງຂັດຂວາງລາວໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຖືກຮັບບັບຕິສມາໂດຍເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າກັບມາຫາຂ້ອຍບໍ?
ຕອບແລ້ວພຣະເຢຊູເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ: ປ່ອຍໄວ້ດຽວນີ້,
ເພາະວ່າດັ່ງນັ້ນມັນເໝາະສົມສໍາລັບພວກເຮົາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດທຸກຄວາມຊອບທໍາ. ແລ້ວ
ລາວກໍປ່ອຍພຣະອົງໄປ ແລະ ເມື່ອຖືກຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ ພຣະເຢຊູກໍຂຶ້ນມາທັນທີຈາກນ້ໍາ

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ສະຫວັນກໍເປີດອອກໃຫ້ພຣະອົງ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າລົງມາຄືກັບນົກເຂົາ ແລະ ມາຢູ່ເທິງພຣະອົງ
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ສຽງໜຶ່ງຈາກສະຫວັນກ່າວວ່າ ນີ້ແມ່ນບຸດຊາຍຂອງເຮົາທີ່ຮັກແພງ
ຜູ້ທີ່ເຮົາພໍໃຈ.

๔

ຫຼັງນັ້ນ
ພຣະເຢຊູຖືກນຳໄປໂດຍພຣະວິນຍານເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍເພື່ອຖືກທົດລອງໂດຍມານຮ້າຍ,
ແລະ ຫຼັງຈາກອົດອາຫານສີ່ສິບມື້ ແລະ ສີ່ສິບຄືນ, ພຣະອົງກໍຫິວ.
ແລະຜູ້ທົດລອງໄດ້ມາຫາເຂົາແລ້ວເວົ້າວ່າ, ຖ້າເຈົ້າເປັນລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຈົ່ງເວົ້າເພື່ອໃຫ້ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ກາຍເປັນຂ້າວຈີ່. ແຕ່ທ່ານຕອບວ່າ, ມັນຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ,
ມະນຸດຈະບໍ່ມີຊີວິດໂດຍເຂົ້າຈີ່ຢ່າງດຽວ, ແຕ່ໂດຍທຸກຄຳທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຫຼັງຈາກນັ້ນ ມານຮ້າຍ ພາ ລາວ ໄປ ເມືອງ ບໍລິສຸດ, ແລະ ຕັ້ງ ລາວ ຢູ່ເທິງ ຍອດ ຂອງ ວັດ
ແລະ ເວົ້າ ກັບລາວ: ຖ້າ ເຈົ້າ ເປັນ ລູກຊາຍ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ໂຍນ ຕົວເອງ ລົງມາ; ເພາະວ່າ
ມັນ ຖືກຂຽນໄວ້ ວ່າ ພຣະອົງ ຈະສັ່ງ ຜູ້ສົ່ງຂ່າວ ຂອງພຣະອົງ ກ່ຽວກັບ ເຈົ້າ, ແລະ ເທິງ ມື
ເຂົາເຈົ້າຈະຍົກ ເຈົ້າ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ເຈົ້າສະດຸດ ຕີນ ຂອງເຈົ້າ ຕໍ່ກັບ ຫີນ.
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ມັນຖືກຂຽນໄວ້ອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ,
ທ່ານຈະບໍ່ທົດສອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ມານຮ້າຍພາລາວໄປເຖິງພູເຂົາທີ່ສູງຫຼາຍ ແລະ
ສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນອານາຈັກທັງໝົດຂອງໂລກ ແລະ ຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພວກມັນ
ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຂ້ອຍຈະໃຫ້ເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າລົ້ມລົງກະລາບນະມັດຂ້ອຍ.
ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ຕົວະກັບເຂົາວ່າ, ໄປຫຼັງຂ້ອຍເລີຍ, ຊາຕານ, ເພາະວ່າມີຂຽນໄວ້ວ່າ,

ເຈົ້າຈະນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ
ເຈົ້າຈະປະກອບພຣະກິດແດ່ພຣະອົງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ມານກໍປ່ອຍພຣະອົງໄປ,
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄດ້ເຂົ້າມາຫາ ແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.
ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນວ່າໂຢຮັນຖືກຈັບແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຖອນໄປຍັງແຂວງກາລີລີ,
ແລະໄດ້ປະຖິ້ມເມືອງນາຊາເຣັດໄດ້ມາແລ້ວໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ເມືອງຄາເປີນາອຸມທີ່ຢູ່ຂ້າງທະເລ
ໃນເຂດແດນຂອງເຊບູລຸນແລະນັບທາລີ,
ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ສຳເລັດສິ່ງທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍຜ່ານອີຊາຢາຜູ້ເຜີຍພະຄຳທີ່ກຳລັງເວົ້າວ່າ:
ແຜ່ນດິນເຊບູລຸນແລະແຜ່ນດິນນັບທາລີ, ທາງຂອງທະເລ, ຟາກໂພ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ກາລີລີຂອງບັນດາປະຊາຊາດ,
ປະຊາຊົນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນຄວາມມືດໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ແລະແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແລະເງົາຂອງຄວາມຕາຍແສງສະຫວ່າງໄດ້ຂຶ້ນມາແກ່
ພວກເຂົາ. ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມປະກາດ ແລະ ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງກັບໃຈເສຍ,
ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ. ຂະນະທີ່ກຳລັງຍ່າງຢູ່ຂ້າງທະເລກາລີລີ
ເຫັນສອງພີ່ນ້ອງ, ຊີໂມນທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າເປໂຕ ແລະ ອັນເດຣອາສພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,
ກຳລັງໂຍນແຫຢູ່ໃນທະເລ; ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຊາວປະມົງ; ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາ;
ມາຕາມຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນຊາວປະມົງຂອງມະນຸດ.
ແລະພວກເຂົາກໍ່ປະແຫຕາຂ່າຍທັນທີ ແລ້ວຕິດຕາມພຣະອົງໄປ
ແລະໄດ້ໄປຂ້າງໜ້າຈາກທີ່ນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ເຫັນພີ່ນ້ອງອີກສອງຄົນ,
ຄືຢາໂກໂບລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ແລະໂຢຮັນນ້ອງຊາຍຂອງລາວ,
ຢູ່ໃນເຮືອກັບເຊເບດາຍພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ກຳລັງແປງແຫຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ປະເຮືອແລະພໍ່ຂອງພວກເຂົາທັນທີ,
ແລ້ວຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ໄປທົ່ວແຂວງກາລີເລທັງໝົດ,
ສອນຢູ່ໃນບັນດາສະຖານທີ່ຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ປະກາດຂ່າວດີຂອງອານາຈັກ ແລະ

ຮັກສາທຸກພະຍາດ ແລະ ທຸກຄວາມເຈັບປ່ວຍໃນປະຊາຊົນ. ແລະ
ຄວາມໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບລາວໄປທົ່ວຊີເຣຍທັງໝົດ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້ານຳເອົາຄົນທັງໝົດທີ່ມີອາການເຈັບປ່ວຍຮ້າຍແຮງດ້ວຍພະຍາດຕ່າງໆ ແລະ
ຖືກຄວາມທໍລະມານຈັບກຸມມາໃຫ້ລາວ, ແລະ ຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າ ແລະ
ຄົນທີ່ຖືກດວງຈັນເຮັດໃຫ້ເຈັບ ແລະ ຄົນເປັນອຳພາດ, ແລະ ລາວປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າ; ແລະ
ຝູງຊົນຫຼາຍຕິດຕາມລາວມາຈາກແຂວງກາລີລີ ແລະ ເດກາໂປລິສ ແລະ ເຢຣູຊາເລັມ ແລະ
ຢູເດຍ ແລະ ຟາກຂ້າງໂຮງແຄມຈໍແດນ.

๕

ເມື່ອໄດ້ເຫັນຝູງຊົນແລ້ວ ລາວກໍຂຶ້ນໄປເທິງພູ, ແລະເມື່ອລາວນັ່ງລົງແລ້ວ
ພວກສາວົກຂອງລາວກໍເຂົ້າມາຫາລາວ, ແລະໄດ້ເປີດປາກຂອງລາວ
ລາວກໍສອນພວກເຂົາໂດຍເວົ້າວ່າ: ຜູ້ທີ່ທຸກຍາກໃນຈິດວິນຍານນັ້ນມີຄວາມສຸກ,
ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນເປັນຂອງພວກເຂົາ. ຜູ້ທີ່ໂສກເສົ້າແມ່ນຜູ້ທີ່ມີສີມະໂນ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການປອບໂຍນ. ຜູ້ທີ່ອ່ອນໂຍນນັ້ນມີສິດ
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນເປັນມໍລະດົກ
ມີຄວາມສຸກແທ້ຜູ້ທີ່ຫິວໂຫຍແລະຫິວນ້ຳຕໍ່ຄວາມຊອບທຳ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ອີ່ມ.
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເມດຕາເປັນຜູ້ມີພອນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ.
ຜູ້ທີ່ມີໃຈບໍລິສຸດຈະໄດ້ຮັບພອນ ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ສ້າງສັນຕິພາບມີຄວາມສຸກ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະເຫດຄວາມຊອບທຳ,
ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ທ່ານເຈົ້າມີພອນ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າດູຖູກທ່ານເຈົ້າ
ແລະ ຂັບໄລ່ທ່ານເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າຄຳຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງຕໍ່ທ່ານເຈົ້າໂດຍໂກຫົກ

ເພາະເຫດຂ້ານ້ອຍ. ຈົ່ງດີໃຈແລະຊື່ນຊົມເຖີດ,
ເພາະວ່າລາງວັນຂອງພວກເຈົ້າໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ໃນສະຫວັນ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ມາກ່ອນພວກເຈົ້າແນວນີ້ແຫລະ.
ພວກເຈົ້າແມ່ນເກືອຂອງແຜ່ນດິນໂລກ; ແຕ່ຖ້າເກືອກາຍເປັນຈືດ, ມັນຈະເຄັມດ້ວຍຫຍັງ?
ມັນບໍ່ເຂັ້ມແຂງອີກຕໍ່ໄປສຳລັບຫຍັງເລີຍ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຖືກໂຍນອອກໄປຂ້າງນອກ ແລະ
ຖືກຄົນຢຽບຍ່ຳ. ພວກເຈົ້າແມ່ນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ.
ເມືອງບໍ່ສາມາດຖືກເຊື່ອງໄວ້ໄດ້ທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງພູເຂົາ;
ແລະບໍ່ແມ່ນເຂົາເຈົ້າຈູດໂຄມໄຟແລ້ວເອົາມັນໄວ້ລຸ່ມຖັງ, ແຕ່ວ່າເອົາໄວ້ເທິງຄ້ານໂຄມໄຟ,
ແລະມັນສ່ອງແສງໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນ. ດັ່ງນັ້ນ,
ຈົ່ງໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າສ່ອງຕໍ່ໜ້າມະນຸດ,
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນວຽກງານອັນດີງາມຂອງເຈົ້າ ແລະ
ສັນລະເສີນພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ.
ຢ່າຄິດວ່າຂ້ອຍມາເພື່ອທຳລາຍກົດໝາຍຫຼືຄຳສອນຂອງຜູ້ປະກາດພຍາກອນ,
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທຳລາຍ, ແຕ່ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານຟັງວ່າ, ຈົນກວ່າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກຈະຜ່ານໄປ,
ຕົວອັກສອນໂຢດໜຶ່ງຕົວຫຼືຂີດນ້ອຍໜຶ່ງຂີດຈະບໍ່ຜ່ານໄປຈາກກົດໝາຍເລີຍ,
ຈົນກວ່າທຸກສິ່ງຈະສຳເລັດ. ດັ່ງນັ້ນ,
ຜູ້ໃດທີ່ທຳລາຍບັນຍັດໜຶ່ງທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນບັນດາບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ
ສອນຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນ,
ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດ ແລະ ສອນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນອານາຈັກສະຫວັນ.
ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານວ່າ
ຖ້າຄວາມຊອບທຳຂອງທ່ານບໍ່ອຸດົມສົມບູນຫຼາຍກວ່າຂອງພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີແລະພວ
ກຟາຣີຊາຍ, ທ່ານຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນເລີຍ.

ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າມັນຖືກເວົ້າກັບຄົນບູຮານວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າຄົນ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ຂ້າຄົນ,
ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ການພິພາກສາ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ
ທຸກຄົນທີ່ໂກດອ້າຍນ້ອງຂອງລາວໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ການພິພາກສາ,
ແລະຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ ຣາກາ ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ສະພາ,
ແລະຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າວ່າ ຄົນໂງ່ ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ນະລົກແຫ່ງໄຟ.
ຖ້າເຈົ້ານຳເອົາຂອງຖວາຍຂອງເຈົ້າມາໃສ່ເທິງແທ່ນບູຊາ
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນເຈົ້າຈື່ໄດ້ວ່າອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າມີຫຍັງຕໍ່ເຈົ້າ,
ປ່ອຍຂອງຖວາຍຂອງເຈົ້າໄວ້ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາ,
ແລະໄປກ່ອນໄປຄືນດີກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນມາແລ້ວນຳເອົາຂອງຖວາຍຂອງເຈົ້າມາຖວາຍ.
ຈົ່ງເປັນຄົນມີໃຈດີຕໍ່ຄູ່ຄວາມຂອງເຈົ້າຢ່າງໄວວາ ຈົນກວ່າເຈົ້າຢູ່ໃນທາງກັບລາວ,
ຢ່າໃຫ້ຄູ່ຄວາມມອບເຈົ້າໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາ ແລະຜູ້ພິພາກສາມອບເຈົ້າໃຫ້ຄົນຮັບໃຊ້,
ແລະເຈົ້າຈະຖືກໂຍນເຂົ້າຄຸກ; ແທ້ຈິງເຮົາບອກເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນ
ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະຈ່າຍເງິນໂກດຮານສຸດທ້າຍ. ທ່ານໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າ
ມັນຖືກກ່າວໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ລວງປະເວນີ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ
ທຸກຄົນທີ່ເບິ່ງແມ່ຍິງເພື່ອປາຖະໜານາງ ໄດ້ລ່ວງລະເມີດນາງແລ້ວໃນຫົວໃຈຂອງລາວ
ຖ້າຕາຂວາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈົ່ງຖອນມັນອອກແລະໂຍນໄປຈາກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຈົ້າທີ່ແຂນຂາສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຈົ້າພິນາດ,
ແລະບໍ່ໃຫ້ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນນະລົກ.
ແລະຖ້າມືຂວາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈົ່ງຕັດມັນອອກແລະໂຍນມັນໄປຈາກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມັນເປັນປະໂຫຍດສຳລັບເຈົ້າທີ່ແຂນຂາສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຈົ້າຈະພິນາດ
ແລະບໍ່ໃຫ້ຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເກເຮນນາ. ມັນໄດ້ຖືກເວົ້າໄວ້ວ່າ,
ຜູ້ໃດທີ່ຢ່າເມຍຂອງລາວ, ໃຫ້ມອບໃບຢ່າໃຫ້ນາງ. ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າວ່າ

ຜູ້ທີ່ປ່ອຍແມ່ຍິງຂອງລາວ, ຍົກເວັ້ນເຫດຜົນການລ່ວງປະເວນີ, ເຮັດໃຫ້ນາງລ່ວງປະເວນີ,
ແລະຜູ້ທີ່ແຕ່ງງານກັບແມ່ຍິງທີ່ຖືກປ່ອຍແລ້ວກໍ່ລ່ວງປະເວນີ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນວ່າມັນໄດ້ຖືກເວົ້າແກ່ຄົນບູຮານວ່າ, ບໍ່ໃຫ້ທ່ານສາບານເທັດ,
ແຕ່ໃຫ້ທ່ານຄືນຄຳສາບານຂອງທ່ານແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ສາບານເລີຍ ບໍ່ວ່າໃນສະຫວັນ
ເພາະວ່າມັນເປັນບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ວ່າໃນແຜ່ນດິນໂລກ
ເພາະວ່າມັນເປັນທີ່ຮອງຕີນຂອງພຣະອົງ ບໍ່ວ່າໃນເຢຣູຊາເລັມ
ເພາະວ່າມັນເປັນເມືອງຂອງກະສັດໃຫຍ່ ບໍ່ວ່າໃນຫົວຂອງເຈົ້າເຈົ້າສາບານ
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດຜົມໜຶ່ງເສັ້ນໃຫ້ຂາວຫຼືດຳໄດ້ ຈົ່ງໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນ
ແມ່ນກໍແມ່ນ, ບໍ່ກໍບໍ່, ແຕ່ສິ່ງທີ່ເກີນກວ່ານີ້ແມ່ນມາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.
ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າມັນຖືກເວົ້າວ່າ ຕາແທນຕາ ແລະແຂ້ວແທນແຂ້ວ·
ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າຢ່າຕໍ່ຕ້ານຄົນຊົ່ວຮ້າຍ· ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ຕີເຈົ້າທີ່ແກ້ມຂວາ,
ໃຫ້ຫັນແກ້ມອີກຂ້າງໜຶ່ງໃຫ້ລາວ· ແລະຜູ້ທີ່ຢາກຟ້ອງເຈົ້າແລະເອົາເສື້ອຊັ້ນໃນຂອງເຈົ້າ,
ໃຫ້ປ່ອຍເສື້ອຄຸມໃຫ້ລາວດ້ວຍ· ແລະຜູ້ໃດບັງຄັບເຈົ້າໄປໜຶ່ງໄມລ໌, ໃຫ້ໄປກັບລາວສອງໄມລ໌·
ໃຫ້ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຂໍເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ຢາກຢືມຈາກເຈົ້າຢ່າຫັນຫຼັງໃຫ້. ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າມັນຖືກເວົ້າໄວ້ວ່າ,
ທ່ານຈະຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານ ແລະ ທ່ານຈະກຽດຊັງສັດຕູຂອງທ່ານ.
ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ,
ຈົ່ງອວຍພອນຄົນທີ່ແຊ່ງພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດດີກັບຄົນທີ່ກຽດຊັງພວກເຈົ້າ
ແລະຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຄົນທີ່ທຳຮ້າຍພວກເຈົ້າແລະຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນລູກຊາຍຂອງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ,
ເພາະວ່າດວງຕາເວັນຂອງພຣະອົງຂຶ້ນເທິງຄົນຊົ່ວແລະຄົນດີ
ແລະຝົນຕົກເທິງຄົນຊອບທຳແລະຄົນບໍ່ຊອບທຳ.
ເພາະວ່າຖ້າພວກເຈົ້າຮັກຄົນທີ່ຮັກພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າມີລາງວັນຫຍັງ?

ບໍ່ແມ່ນພວກຄົນເກັບພາສີກໍ່ເຮັດແບບດຽວກັນບໍ?
ແລະຖ້າພວກເຈົ້າທັກທາຍເພື່ອນຂອງພວກເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ພວກເຈົ້າເຮັດຫຍັງພິເສດ?
ບໍ່ແມ່ນພວກເກັບພາສີກໍ່ເຮັດແນວນີ້ບໍ? ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈະເປັນຄົນສົມບູນ,
ຄືກັນກັບພໍ່ຂອງທ່ານທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນເປັນຄົນສົມບູນ.

๖

ຈົ່ງລະວັງການໃຫ້ທານຂອງເຈົ້າ ຢ່າເຮັດຕໍ່ໜ້າມະນຸດເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ມີລາງວັນຈາກພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ເມື່ອເຈົ້າເຮັດການກຸສົນ,
ຢ່າເປົ່າແກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ຄືກັບພວກຫນ້າຊ້ອນເຮັດໃນບ່ອນຊຸມນຸມແລະໃນຖະໜົນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງໂດຍມະນຸດ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ,
ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງພວກເຂົາແລ້ວ. ແຕ່ເຈົ້າເຮັດການໃຫ້ທານ,
ຢ່າໃຫ້ມືຊ້າຍຂອງເຈົ້າຮູ້ສິ່ງທີ່ມືຂວາຂອງເຈົ້າເຮັດ, ເພື່ອວ່າການໃຫ້ທານຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນທີ່ລັບ,
ແລະພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ເຫັນຢູ່ໃນທີ່ລັບຈະໃຫ້ເສີນຕອບແທນແກ່ເຈົ້າຢູ່ໃນທີ່ເປີດເຜີຍ.
ແລະເມື່ອອະທິຖານ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນຄືກັບພວກໜ້າຊ້ອນເຊິ່ງ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາຮັກທີ່ຈະຢືນອະທິຖານໃນບ່ອນຊຸມນຸມແລະຕາມມຸມຖະໜົນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປາກົດຕໍ່ຄົນ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງພວກເຂົາແລ້ວ. ແຕ່ເຈົ້າ, ເມື່ອອະທິຖານ,
ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງພາຍໃນຂອງເຈົ້າ, ແລະເມື່ອປິດປະຕູຂອງເຈົ້າແລ້ວ,
ຈົ່ງອະທິຖານຕໍ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນຄວາມລັບ,
ແລະພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ເບິ່ງເຫັນຢູ່ໃນຄວາມລັບຈະໃຫ້ຕອບແທນແກ່ເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ.
ເວລາອະທິຖານ, ຢ່າເວົ້າຊ້ໍາຊາກຄືກັບຄົນຕ່າງຊາດ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາຄິດວ່າຈະຖືກຟັງດ້ວຍການເວົ້າຫຼາຍໆຂອງພວກເຂົາ. ດັ່ງນັ້ນ

ຢ່າເຮັດຕົວຄ້າຍຄືພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຮູ້ສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງການກ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າຈະຂໍຮ້ອງຕໍ່ພຣະອົງ.
ດັ່ງນັ້ນ ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈົ່ງອະທິຖານ: ພໍ່ຂອງພວກເຮົາຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ:
ຂໍໃຫ້ຊື່ຂອງທ່ານບໍລິສຸດເທີ້ນ: ຂໍໃຫ້ອານາຈັກຂອງທ່ານມາເຖິງ:
ຂໍໃຫ້ຄວາມປະສົງຂອງທ່ານເປັນໄປ, ດັ່ງທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ, ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກ:
ເຂົ້າຈີ່ປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ ຂໍໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນມື້ນີ້:
ແລະຂໍໃຫ້ອະໄພໜີ້ສິນຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາກໍໃຫ້ອະໄພແກ່ລູກໜີ້ຂອງພວກເຮົາ:
ແລະຂໍຢ່ານຳພາພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ,
ແຕ່ຂໍຊ່ວຍກູ້ພວກເຮົາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. ເພາະວ່າອານາຈັກ ແລະ ອຳນາດ ແລະ
ສະຫງ່າລາສີແມ່ນຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປຊົ່ວນິລັນດອນ ອາແມນ
ຖ້າເຈົ້າໃຫ້ອະໄພຄົນອື່ນກ່ຽວກັບການລະເມີດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ພໍ່ຊ້ອງສະຫວັນຂອງເຈົ້າກໍ່ຈະໃຫ້ອະໄພເຈົ້າເຊັ່ນກັນ;
ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ອະໄພຄົນອື່ນກ່ຽວກັບການລະເມີດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ພໍ່ຂອງເຈົ້າກໍ່ຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພການລະເມີດຂອງເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ເມື່ອທ່ານອົດອາຫານ,
ຢ່າກາຍເປັນຄືກັບພວກໜ້າສອງທີ່ມີໜ້າມືດ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາທຳລາຍໜ້າຂອງພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ປາກົດຕໍ່ຄົນວ່າກຳລັງອົດອາຫານ.
ເຮົາເວົ້າກັບທ່ານຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.
ແຕ່ເຈົ້າເມື່ອຖືອົດອາຫານ ຈົ່ງຫານ້ຳມັນຫົວຂອງເຈົ້າ ແລະລ້າງໜ້າຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດຕໍ່ຄົນທັງຫຼາຍວ່າຖືອົດອາຫານ
ແຕ່ປາກົດຕໍ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທີ່ລັບ
ແລະພໍ່ຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ເບິ່ງເຫັນຢູ່ໃນທີ່ລັບຈະໃຫ້ຜົນຕອບແທນແກ່ເຈົ້າຢູ່ໃນທີ່ເປີດເຜີຍ
ຢ່າເກັບສົມບັດໄວ້ສຳລັບພວກເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ບ່ອນທີ່ແມງໄມ້ແລະສິ່ງກິນທຳລາຍ,
ແລະບ່ອນທີ່ພວກໂຈນຂຸດຜ່ານແລະລັກເອົາໄປ;

ແຕ່ເກັບສົມບັດໄວ້ສຳລັບພວກເຈົ້າໃນສະຫວັນ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີແມງໄມ້ບໍ່ມີສິ່ງກິນທຳລາຍ,
ແລະບ່ອນທີ່ພວກໂຈນບໍ່ຂຸດຜ່ານແລະບໍ່ລັກເອົາໄປ;
ເພາະວ່າບ່ອນໃດທີ່ສົມບັດຂອງພວກເຈົ້າຢູ່, ບ່ອນນັ້ນຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າກໍຈະຢູ່ດ້ວຍ.
ໂຄມໄຟຂອງຮ່າງກາຍແມ່ນຕາ; ຖ້າດັ່ງນັ້ນຕາຂອງເຈົ້າບໍລິສຸດ,
ທັງໝົດຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ; ແຕ່ຖ້າຕາຂອງເຈົ້າຊົ່ວຮ້າຍ,
ທັງໝົດຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະມືດ. ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນເຈົ້າແມ່ນຄວາມມືດ,
ຄວາມມືດນັ້ນຈະຫຼາຍປານໃດ? ບໍ່ມີໃຜສາມາດຮັບໃຊ້ນາຍສອງຄົນໄດ້;
ເພາະວ່າລາວຈະກຽດຊັງຄົນໜຶ່ງແລະຮັກຄົນອື່ນ,
ຫຼືລາວຈະຍຶດໝັ້ນກັບຄົນໜຶ່ງແລະດູຖູກຄົນອື່ນ.
ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າແລະເງິນທອງໄດ້ ເພາະສະນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ຢ່າເປັນກັງວົນກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າວ່າຈະກິນຫຍັງ ແລະ ດື່ມຫຍັງ,
ຫຼືກ່ຽວກັບຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າວ່າຈະນຸ່ງຫຍັງ.
ຈິດວິນຍານບໍ່ແມ່ນມີຄຸນຄ່າຫຼາຍກວ່າອາຫານບໍ, ແລະ
ຮ່າງກາຍບໍ່ແມ່ນມີຄຸນຄ່າຫຼາຍກວ່າເຄື່ອງນຸ່ງບໍ? ຈົ່ງເບິ່ງນົກໃນອາກາດ
ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ ບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວ ແລະບໍ່ໄດ້ເກັບກຳໄວ້ໃນສາງ
ແຕ່ພໍ່ຊຶ່ງຢູ່ສະຫວັນຂອງເຈົ້າກໍລ້ຽງດູມັນ. ເຈົ້າບໍ່ມີຄ່າຫຼາຍກວ່າມັນບໍ?
ແຕ່ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າທີ່ກັງວົນສາມາດເພີ່ມອາຍຸຂອງຕົນໄດ້ສັກໜຶ່ງສອກ? ແລະ ເປັນຫຍັງ
ພວກເຈົ້າຈຶ່ງກັງວົນກ່ຽວກັບເຄື່ອງນຸ່ງ?
ສຶກສາໃຫ້ລະອຽດດອກກຸຫລາບຂອງທົ່ງນາວ່າມັນເຕີບໂຕແນວໃດ; ມັນບໍ່ເຮັດວຽກໜັກ
ແລະບໍ່ປັ່ນດ້າຍ;
ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າແມ່ນແຕ່ຊໂລມອນໃນສະຫງ່າລາສີທັງໝົດຂອງລາວກໍບໍ່ໄດ້ນຸ່ງ
ຫົ່ມເໝືອນໜຶ່ງໃນພວກນີ້. ຖ້າຫຍ້າຂອງທົ່ງນາທີ່ມີມື້ມີຢູ່ ແລະ ມື້ອື່ນຖືກໂຍນເຂົ້າເຕົາອົບ,
ພຣະເຈົ້າຍັງນຸ່ງໃຫ້ມັນດັ່ງນັ້ນ, ແລ້ວພຣະອົງຈະບໍ່ນຸ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກບໍ່ຫຼື,

ໂອ້ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ? ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າກັງວົນໃຈໂດຍເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະກິນຫຍັງ ຫຼື
ພວກເຮົາຈະດື່ມຫຍັງ ຫຼື ພວກເຮົາຈະນຸ່ງຫຍັງ?
ເພາະວ່າປະຊາຊາດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຊອກຫາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະພໍ່ຊາວສະຫວັນຂອງພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຕ້ອງການສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ.
ແຕ່ຈົ່ງຊອກຫາຣາຊະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງກ່ອນ,
ແລ້ວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະຖືກເພີ່ມໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າກັງວົນກ່ຽວກັບມື້ອື່ນ,
ເພາະວ່າມື້ອື່ນຈະກັງວົນເລື່ອງຂອງມັນເອງ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງແຕ່ລະມື້ກໍ່ພຽງພໍແລ້ວ.

๗

ຢ່າຕັດສິນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຕັດສິນ; ເພາະວ່າໃນການຕັດສິນທີ່ພວກເຈົ້າຕັດສິນ,
ພວກເຈົ້າຈະຖືກຕັດສິນ, ແລະໃນການວັດທີ່ພວກເຈົ້າວັດ, ມັນຈະຖືກວັດໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງເຫັນເສດໃນຕາຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າ,
ແຕ່ທ່ອນໄມ້ໃນຕາຂອງເຈົ້າເອງກັບບໍ່ສັງເກດເຫັນ?
ຫຼືແນວໃດເຈົ້າຈະເວົ້າກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ,
ໃຫ້ຂ້ອຍຂັບເສັ້ນໄມ້ນ້ອຍອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າ, ແລະນີ້ແນ່, ທ່ອນໄມ້ຢູ່ໃນຕາຂອງເຈົ້າເອງ?
ຄົນຫລອກລວງ, ຈົ່ງຖອນແທ່ງໄມ້ອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າກ່ອນ,
ແລ້ວຈຶ່ງເຈົ້າຈະເຫັນຢ່າງຊັດເຈນເພື່ອຖອນເສດຕາອອກຈາກຕາຂອງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ.
ຢ່າໃຫ້ສິ່ງສັກສິດແກ່ໝາ ແລະຢ່າໂຍນໄຂ່ມຸກຂອງພວກເຈົ້າໄປຕໍ່ໜ້າໝູ
ເພາະວ່າມັນອາດຈະ□□ໄຂ່ມຸກນັ້ນດ້ວຍຕີນຂອງມັນ ແລ້ວຫັນກັບມາທຳລາຍພວກເຈົ້າ ຂໍ,
ແລະມັນຈະຖືກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຊອກຫາ, ແລະເຈົ້າຈະພົບ, ເຄາະ,
ແລະມັນຈະຖືກເປີດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ· ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຂໍກໍຮັບ ແລະຄົນທີ່ຊອກຫາກໍພົບ
ແລະຄົນທີ່ເຄາະກໍຈະຖືກເປີດໃຫ້. ຫຼືຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າເປັນຄົນທີ່

ຖ້າລູກຊາຍຂອງລາວຂໍເຂົ້າຈີ່ ຈະໃຫ້ກ້ອນຫີນແກ່ລາວບໍ? ແລະຖ້າລາວຂໍປາ,
ຈະບໍ່ໃຫ້ງູກັບລາວບໍ? ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າທີ່ເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍ
ຍັງຮູ້ຈັກໃຫ້ຂອງປະທານທີ່ດີແກ່ລູກຂອງພວກເຈົ້າ,
ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນຈະໃຫ້ສິ່ງດີແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍພຣະອົງຫຼາຍກວ່ານັ້ນສັກປານໃດ?
ດັ່ງນັ້ນ ທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດແກ່ທ່ານ, ທ່ານກໍຈົ່ງເຮັດແກ່ເຂົາເຈົ້າເຊັ່ນກັນ,
ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນກົດໝາຍແລະຄຳສອນຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທຳ.
ຈົ່ງເຂົ້າໄປຜ່ານປະຕູທີ່ແຄບ, ເພາະວ່າປະຕູກວ້າງ ແລະ
ທາງກວ້າງຂວາງທີ່ນຳໄປສູ່ການທຳລາຍ, ແລະ ມີຫຼາຍຄົນທີ່ເຂົ້າໄປຜ່ານມັນ.
ແຄບຫຼາຍປະຕູ ແລະ ຖືກບີບອັດທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດ, ແລະ ໜ້ອຍຄົນທີ່ຊອກຫາມັນ.
ແຕ່ລະວັງຈາກພວກຜູ້ປະກາດເທັດ, ຜູ້ທີ່ມາຫາພວກເຈົ້າໃນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງແກະ,
ແຕ່ຂ້າງໃນແມ່ນໝາປ່າໂລບ. ຈາກຜົນໄມ້ຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກພວກເຂົາ.
ບໍ່ແມ່ນບໍ່, ເຂົາເຈົ້າເກັບພວງອະງຸ່ນຈາກຕົ້ນໜາມ ຫຼື
ເກັບໝາກເດື່ອຈາກຕົ້ນໜາມມີໜາມແຫຼມບໍ? ດັ່ງນັ້ນ
ຕົ້ນໄມ້ທີ່ດີທຸກຕົ້ນກໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຫມາກໄມ້ທີ່ດີ,
ແຕ່ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເນົ່າກໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຫມາກໄມ້ທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ.
ຕົ້ນໄມ້ດີບໍ່ສາມາດເຮັດໝາກໄມ້ຊົ່ວຮ້າຍໄດ້,
ແລະຕົ້ນໄມ້ເນົ່າເປື່ອຍກໍ່ບໍ່ສາມາດເຮັດໝາກໄມ້ດີໄດ້. ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ບໍ່ອອກຜົນດີ
ຈະຖືກຕັດລົງ ແລະ ໂຍນເຂົ້າໄຟ ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກພວກເຂົາໄດ້ຈາກຜົນໄມ້ຂອງພວກເຂົາ.
ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງສະຫວັນ,
ແຕ່ຄົນທີ່ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ.
ຫຼາຍຄົນຈະເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍໃນວັນນັ້ນວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າພະຍາກອນໃນນາມຂອງພຣະອົງບໍ?

ແລະໄລ່ຜີອອກໃນນາມຂອງພຣະອົງບໍ?
ແລະເຮັດການອັດສະຈັນຫຼາຍຢ່າງໃນນາມຂອງພຣະອົງບໍ? ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ້ອຍຈະປະກາດກັບພວກເຂົາວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກພວກເຈົ້າເລີຍ, ຈົ່ງອອກໄປຈາກຂ້ອຍ ພວກເຈົ້າຜູ້ເຮັດການຜິດກົດໝາຍ. ດັ່ງນັ້ນ ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຟັງຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເຮັດມັນ, ຂ້ອຍຈະປຽບທຽບລາວກັບຊາຍສະຫລາດ, ຜູ້ທີ່ສ້າງເຮືອນຂອງລາວເທິງຫີນ; ແລະ ຝົນຕົກລົງມາ ແລະ ແມ່ນ້ຳມາ ແລະ ລົມພັດ ແລະ ພັດຖະຫຼົ່ມເຮືອນນັ້ນ, ແລະ ມັນບໍ່ລົ້ມ; ເພາະວ່າມັນຖືກວາງຮາກຖານໄວ້ເທິງຫີນ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຂອງຂ້ອຍ ແລະບໍ່ເຮັດມັນ ຈະຖືກປຽບທຽບກັບຄົນໂງ່, ຜູ້ທີ່ສ້າງເຮືອນຂອງລາວເທິງທາຍ; ແລະຝົນຕົກລົງມາ ແລະແມ່ນ້ຳມາ ແລະລົມພັດ ແລະກະທົບກັບເຮືອນນັ້ນ, ແລະມັນລົ້ມ, ແລະການລົ້ມຂອງມັນໃຫຍ່. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູສຳເລັດຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ຝູງຊົນປະຫລາດໃຈກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງພຣະອົງ; ເພາະວ່າພຣະອົງກຳລັງສອນເຂົາເຈົ້າຄືກັບວ່າມີສິດອຳນາດ,
ແລະບໍ່ແມ່ນຄືກັບພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີ.

๗

ເມື່ອລາວລົງມາຈາກພູເຂົາແລ້ວ, ຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມລາວ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນເຈັບໂລກເຮື້ອນໄດ້ມາແລະນັ່ງສະການຕໍ່ພຣະອົງ ແລະເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ, ຖ້າພຣະອົງຕ້ອງການ, ພຣະອົງກໍສາມາດຊຳລະຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສະອາດໄດ້. ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ຍື່ນມືອອກສຳຜັດລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຕ້ອງການ, ຈົ່ງສະອາດເທີ້ນ ແລະ ທັນທີນັ້ນ ໂລກຂີ້ທູດຂອງລາວກໍ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ສະອາດ ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ ເບິ່ງແດ່ ຢ່າບອກໃຜເລີຍ ແຕ່ຈົ່ງໄປສະແດງຕົວເຈົ້າເອງຕໍ່ພຣະປະໂລຫິດ ແລະ ຖວາຍຂອງຖວາຍທີ່ໂມເຊສັ່ງໄວ້ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າ

ເມື່ອລາວເຂົ້າໄປໃນເມືອງກາເປັນາອຸມແລ້ວ, ນາຍຮ້ອຍໄດ້ເຂົ້າມາຫາລາວ ຂໍຮ້ອງລາວ
ແລະເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກໂຈມຕີຢູ່ໃນເຮືອນ, ເປັນອຳພາດ,
ທົນທຸກທໍລະມານຢ່າງໂຫດຮ້າຍ. ແລະ ພຣະເຢຊູ ກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ
ຂ້ານ້ອຍຈະມາປິ່ນປົວລາວ ແລະ ນາຍຮ້ອຍຕອບວ່າ: ເຈົ້ານາຍ,
ຂ້ອຍບໍ່ສົມຄວນທີ່ທ່ານຈະເຂົ້າມາພາຍໃຕ້ຫລັງຄາຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ພຽງແຕ່ເວົ້າຄ້ອຍຄຳ,
ແລະລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈະຫາຍ. ເພາະວ່າແມ່ນແລ້ວຂ້ອຍເປັນຄົນຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດ,
ມີທະຫານຢູ່ພາຍໃຕ້ຕົວຂ້ອຍເອງ, ແລະຂ້ອຍເວົ້າກັບຄົນນີ້, ໄປ, ແລະລາວກໍ່ໄປ,
ແລະກັບອີກຄົນໜຶ່ງ, ມາ, ແລະລາວກໍ່ມາ, ແລະກັບຂ້າທາດຂອງຂ້ອຍ, ເຮັດສິ່ງນີ້,
ແລະລາວກໍ່ເຮັດ. ໄດ້ຍິນ ແຕ່ ພຣະເຢຊູ ປະຫລາດໃຈ ແລະ ເວົ້າ ຜູ້ຕິດຕາມ ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍເວົ້າ
ແກ່ເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ ໃນ ອິດສະຣາເ
ຂ້ອຍເວົ້າແຕ່ພວກເຈົ້າວ່າຫຼາຍຄົນຈາກຕາເວັນອອກແລະຕາເວັນຕົກຈະມາແລະຈະນອນໂຕະ
ກັບອັບຣາຮາມແລະອີສອັກແລະຢາໂກບໃນອານາຈັກຂອງສະຫວັນ,
ແຕ່ລູກຊາຍຂອງອານາຈັກຈະຖືກໂຍນອອກໄປໃນຄວາມມືດພາຍນອກ;
ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂັດແຂ້ວຂອງແຂ້ວ. ແລະ ພຣະເຢຊູ ເວົ້າ ກັບ ນາຍຮ້ອຍ
ວ່າ: ໄປເລີຍ, ແລະ ດັ່ງທີ່ເຈົ້າເຊື່ອ, ຂໍໃຫ້ມັນເປັນໄປກັບເຈົ້າ.
ແລະລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວໃຫ້ຫາຍໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ. ແລະ
ເມື່ອພຣະເຢຊູມາຮອດ ພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເປໂຕ ແລະ
ເຫັນແມ່ເມຍຂອງລາວນອນຢູ່ ແລະ ກຳລັງເປັນໄຂ້ ແລະ ພຣະອົງຈັບມືຂອງນາງ ແລະ
ໄຂ້ກໍ່ຫາຍໄປຈາກນາງ ແລະ ນາງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ປະກອບພຣະອົງ
ແລະຕອນແລງເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ເຂົາເຈົ້ານຳເອົາຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າສິງຫຼາຍຄົນມາຫາພຣະອົງ
ແລະພຣະອົງໄດ້ໄລ່ຜີອອກດ້ວຍພຣະທຳ ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວທຸກຄົນທີ່ເປັນພະຍາດ
ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ສຳເລັດຕາມທີ່ໄດ້ເວົ້າໄວ້ໂດຍຜ່ານອີຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ເວົ້າວ່າ
ພຣະອົງເອງໄດ້ຮັບເອົາຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາ

ແລະໄດ້ແບກໂຣກພະຍາດຂອງພວກເຮົາ
ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະອົງ,
ພຣະອົງຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ໄປຟາກໂພ້ນ. ແລະນັກຂຽນຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ເວົ້າກັບພະອົງວ່າ,
ອາຈານເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຕິດຕາມທ່ານໄປບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານໄປ. ແລະ
ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ໝາຈໍ້ງຈອກມີຮູ ແລະ ນົກໃນສະຫວັນມີຮັງ,
ແຕ່ບຸດມະນຸດບໍ່ມີບ່ອນທີ່ຈະວາງພຣະຫົວ. ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະອົງໄດ້ກາບທູນວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄປຝັງພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍກ່ອນ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕອບລາວວ່າ: ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາເທີ້ນ,
ແລະປ່ອຍໃຫ້ຄົນຕາຍໄປຝັງຄົນຕາຍຂອງພວກເຂົາເອງເທີ້ນ. ແລະ ເມື່ອພຣະອົງຂຶ້ນເຮືອ,
ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນທະເລ, ຈົນເຮືອຖືກຄື້ນຟອງປົກຄຸມ,
ແຕ່ພຣະອົງກຳລັງນອນຫລັບຢູ່.
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວປຸກພຣະອົງຂຶ້ນ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊ່ວຍພວກເຮົາດ້ວຍ, ພວກເຮົາກຳລັງຈະຕາຍ. ແລະ ລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຂີ້ຂ້ຽວ ພວກທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ລຸກຂຶ້ນແລ້ວ
ລາວໄດ້ຕິເຕຍນລົມພາຍຸແລະທະເລ, ແລະມັນກໍ່ກາຍເປັນຄວາມສະຫງົບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.
ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນປະຫລາດໃຈເວົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ເປັນຄົນແບບໃດ,
ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ລົມແລະທະເລກໍ່ຍັງເຊື່ອຟັງລາວ? ແລະເມື່ອພຣະອົງມາຮອດຟາກໂພ້ນ
ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວເກີເກເຊນ
ມີຄົນສອງຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າອອກມາຈາກອຸໂມງພົບກັບພຣະອົງ ເຂົາເຈົ້າຮ້າຍແຮງຫຼາຍ
ຈົນບໍ່ມີໃຜເຂັ້ມແຂງພໍທີ່ຈະຜ່ານທາງນັ້ນໄດ້ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຂົາຮ້ອງອອກມາວ່າ:
ມີຫຍັງລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະເຈົ້າ, ພຣະເຢຊູ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ?
ເຈົ້າມາບ່ອນນີ້ກ່ອນເວລາເພື່ອທໍລະມານພວກເຮົາບໍ?

ມີຝູງຫມູຫຼາຍຕົວກໍາລັງກິນຫຍ້າຢູ່ໄກຈາກພວກເຂົາ. ແຕ່ພວກປີສາດໄດ້ຮ້ອງຂໍລາວເວົ້າວ່າ,
ຖ້າເຈົ້າໄລ່ພວກເຮົາອອກ, ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາອອກໄປເຂົ້າໃນຝູງໝູ. ແລະ ລາວ ເວົ້າ
ກັບ ພວກເຂົາວ່າ: ໄປເດີ ແລະພວກມັນອອກໄປແລ້ວກໍເຂົ້າໄປໃນຝູງຫມູ
ແລະແທ້ຈິງແລ້ວຝູງຫມູທັງໝົດກໍວິ່ງລົງຈາກຫນ້າຜາເຂົ້າໄປໃນທະເລ ແລະຕາຍຢູ່ໃນນ້ໍາ.
ພວກຄົນລ້ຽງສັດໄດ້ຫນີໄປ, ແລະເມື່ອໄປເຖິງເມືອງແລ້ວ ກໍໄດ້ລາຍງານທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ
ລວມທັງເລື່ອງຂອງພວກຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຊາວເມືອງທັງໝົດອອກໄປພົບກັບພຣະເຢຊູ, ແລະ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ,
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຂໍຮ້ອງໃຫ້ພຣະອົງອອກໄປຈາກເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

๙

ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນເຮືອ ຂ້າມໄປ ແລະມາຮອດເມືອງຂອງພຣະອົງເອງ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງນໍາເອົາຄົນເປັນອໍາພາດທີ່ນອນຢູ່ເທິງຕຽງມາຫາພຣະອົງ,
ແລະເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພຣະອົງກໍ່ກ່າວແກ່ຄົນເປັນອໍາພາດວ່າ,
ຈົ່ງກ້າຫານເທີ້ນ, ລູກເອີຍ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ບາງຄົນໃນພວກຄາດຕະບີໄດ້ເວົ້າໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ກ່າວໝິ່ນປະໝາດ. ແລະ
ພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຄິດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າ? ສິ່ງໃດງ່າຍກວ່າ
ທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ບາບຂອງເຈົ້າຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວ ຫຼືເວົ້າວ່າ ລຸກຂຶ້ນແລະຍ່າງ?
ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າ ລູກຊາຍຂອງມະນຸດມີສິດອໍານາດເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພບາບ
ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບຄົນເປັນອໍາມະພາດວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຍົກຕຽງຂອງເຈົ້າ
ແລະກັບໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າເລີຍ ແລະລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວກໍ່ໄປເຮືອນຂອງລາວ
ເມື່ອຝູງຊົນໄດ້ເຫັນ ພວກເຂົາກໍປະຫລາດໃຈ ແລະສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະທານສິດອຳນາດດັ່ງນັ້ນແກ່ມະນຸດ ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກຳລັງຍ່າງຜ່ານໄປຈາກທີ່ນັ້ນ
ໄດ້ເຫັນຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ສຳນັກງານເກັບພາສີ ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າມັດທາຍ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາ ແລະ ລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ກໍ່ຕິດຕາມລາວໄປ
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງນອນເອນຢູ່ໃນເຮືອນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາບຫຼາຍຄົນໄດ້ມາແລະນອນເອນຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູແລະບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ. ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຫັນແລ້ວກໍ່ເວົ້າກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ
ເປັນຫຍັງຄູສອນຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງກິນກັບພວກຄົນເກັບພາສີແລະພວກຄົນບາບ
ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນແລ້ວກໍ່ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ທີ່ແຂງແຮງບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການແພດ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຈັບປ່ວຍຕ່າງຫາກ. ແຕ່ໄປແລ້ວ ຮຽນຮູ້ວ່າສິ່ງນີ້ແມ່ນຫຍັງ
ຂ້ອຍຕ້ອງການຄວາມເມດຕາ ແລະບໍ່ແມ່ນການບູຊາ
ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອເອີ້ນຄົນຊອບທຳ ແຕ່ມາເອີ້ນຄົນບາບໃຫ້ກັບໃຈໜັນໃຈ
ແລ້ວພວກສາວົກຂອງໂຢຮັນກໍ່ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເວົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຮົາແລະພວກຟາຣີຊາຍຖືອົດອາຫານຫຼາຍ,
ແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງບໍ່ຖືອົດອາຫານ? ແລະ ພຣະເຢຊູ ກໍ່ເວົ້າ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ:
ລູກຊາຍ ຂອງ ຫ້ອງ ແຕ່ງງານ ບໍ່ ສາມາດ ໂສກເສົ້າ ໃນ ເວລາ ທີ່ ເຈົ້າບ່າວ ຢູ່ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ
ບໍ? ແຕ່ວ່າວັນເຫຼົ່ານັ້ນຈະມາເຖິງ ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຖືກເອົາໄປຈາກພວກເຂົາ
ແລະແລ້ວພວກເຂົາຈະອົດອາຫານ ບໍ່ມີໃຜເອົາຜ້າປະທີ່ບໍ່ຫດໃສ່ເທິງເສື້ອຜ້າເກົ່າ,
ເພາະວ່າຄວາມເຕັມຂອງມັນຈະດຶງອອກຈາກເສື້ອຜ້າ,
ແລະຮອຍແຕກທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າກໍ່ເກີດຂຶ້ນ.
ພວກເຂົາບໍ່ໂຍນເຫຼົ້າອະງຸ່ນໃໝ່ເຂົ້າໄປໃນຖົງໜັງເກົ່າ, ຖ້າບໍ່ແນ່ນັ້ນ, ຖົງໜັງຈະແຕກ,
ແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນຈະຖືກເທອອກ ແລະຖົງໜັງຈະພິນາດ,
ແຕ່ພວກເຂົາໂຍນເຫຼົ້າອະງຸ່ນໃໝ່ເຂົ້າໄປໃນຖົງໜັງໃໝ່, ແລະທັງສອງຈະຖືກຮັກສາໄວ້.

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຂົາເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ມີຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້ແລະນະມັດສະການພຣະອົງ ໂດຍກ່າວວ່າ
ລູກສາວຂອງຂ້ອຍຫາກໍ່ຕາຍ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະອົງເສດມາວາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເທິງນາງ,
ແລ້ວນາງຈະມີຊີວິດ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລ້ວໄດ້ຕິດຕາມລາວໄປ
ພ້ອມກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນໂລກເລືອດອອກມາສິບສອງປີ,
ໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ຈາກຂ້າງຫຼັງແລ້ວສຳຜັດຊາຍເສື້ອຜ້າຂອງລາວ. ນາງເວົ້າໃນໃຈຕົວເອງວ່າ,
ຖ້າຂ້ອຍພຽງແຕ່ແຕະເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ, ຂ້ອຍກໍຈະຫາຍດີ. ແລະ
ພຣະເຢຊູໄດ້ຫັນກັບມາ ແລະ ໄດ້ເຫັນນາງ ກ່າວວ່າ: ຈົ່ງກ້າຫານເດີ ລູກສາວ,
ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດພົ້ນ. ແລະ ແມ່ຍິງຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ
ຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງນັ້ນ ແລະ ເມື່ອພຣະເຢຊູມາເຖິງເຮືອນຂອງຜູ້ປົກຄອງແລ້ວ ແລະ
ເຫັນພວກນັກເປົ່າຂຸ່ຍ ແລະ ຝູງຊົນທີ່ຖືກລົບກວນຢູ່, ພຣະອົງກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ຈົ່ງຖອຍອອກໄປ; ເພາະວ່າເດັກຍິງນ້ອຍບໍ່ໄດ້ຕາຍ, ແຕ່ກຳລັງນອນຫລັບຢູ່. ແລະ
ພວກເຂົາກໍ່ຫົວເຍາະເຍີ້ຍລາວ. ແຕ່ເມື່ອຝູງຊົນຖືກຂັບໄລ່ອອກແລ້ວ,
ພຣະອົງເຂົ້າໄປຈັບມືຂອງນາງ, ແລະເດັກຍິງກໍ່ລຸກຂຶ້ນ.
ແລະຂ່າວລືນີ້ກໍ່ໄດ້ແຜ່ໄປທົ່ວແຜ່ນດິນນັ້ນທັງໝົດ ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກຳລັງຜ່ານໄປຈາກທີ່ນັ້ນ, ຄົນຕາບອດສອງຄົນໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ
ໂດຍຮ້ອງອອກມາແລະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ສົງສານພວກເຮົາເດີ, ລູກຊາຍຂອງດາວິດ. ແລະ
ເມື່ອມາຮອດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນແລ້ວ ພວກຄົນຕາບອດໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລະ
ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ພວກເຈົ້າເຊື່ອບໍ່ວ່າເຮົາສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້?
ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ: ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຫຼັງນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ແຕະຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຕັ້ງວ່າ, ຈົ່ງເປັນໄປຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ.
ແລະຕາຂອງພວກເຂົາກໍ່ຖືກເປີດ, ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາຢ່າງເຂັ້ມງວດວ່າ,

ຈົ່ງລະວັງ, ຢ່າໃຫ້ໃຜຮູ້ເລີຍ.
ແຕ່ພວກເຂົາທີ່ອອກໄປແລ້ວໄດ້ເຜີຍແຜ່ຂ່າວກ່ຽວກັບລາວໃນທົ່ວແຜ່ນດິນນັ້ນ.
ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາກຳລັງອອກໄປ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພວກເຂົານຳມາຫາພຣະອົງຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນໃບ້ຖືກຜີເຂົ້າ; ແລະເມື່ອຜີຖືກໄລ່ອອກແລ້ວ,
ຄົນໃບ້ກໍເວົ້າໄດ້, ແລະຝູງຊົນກໍປະຫລາດໃຈເວົ້າວ່າ
ບໍ່ເຄີຍປາກົດແບບນີ້ໃນອິດສະຣາເອນເລີຍ. ແຕ່ພວກຟາລີຊາຍກ່າວວ່າ,
ທ່ານໄລ່ປີສາດອອກໂດຍຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກປີສາດ.
ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ໄປອ້ອມທຸກເມືອງແລະທຸກບ້ານ, ສອນຢູ່ໃນຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ປະກາດຂ່າວດີຂອງອານາຈັກ,
ແລະຮັບໃຊ້ຄົນທີ່ເປັນພະຍາດແລະຄວາມເຈັບໄຂ້ທຸກຢ່າງໃນປະຊາຊົນ. ເມື່ອເຫັນຝູງຊົນ,
ພຣະອົງກໍມີພຣະທັຍເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາເມື່ອຍລ້າແລະຖືກປະຖິ້ມໄວ້ຄືກັບແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ. ແລ້ວ ພຣະອົງ ກ່ ຄັດ ກັບ ບັນດາ ສາວົກ ຂອງ ພຣະອົງ ວ່າ, ການ ເກັບກ່ຽວ ແທ້ຈິງ ຫຼາຍ, ແຕ່ ຄົນງານ ໜ້ອຍ.
ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງອະທິຖານຕໍ່ເຈົ້ານາຍແຫ່ງການເກັບກ່ຽວ
ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງສົ່ງຄົນງານອອກໄປໃນການເກັບກ່ຽວຂອງພຣະອົງ.

๑๐

ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນສາວົກສິບສອງຄົນຂອງພຣະອົງມາ, ໄດ້ປະທານສິດອຳນາດແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ເໜືອວິນຍານບໍ່ສະອາດ, ເພື່ອທີ່ຈະຂັບໄລ່ພວກມັນອອກໄປ ແລະປິ່ນປົວພະຍາດທຸກຊະນິດ
ແລະຄວາມເຈັບໄຂ້ທຸກຢ່າງ. ຊື່ຂອງສິບສອງອັກຄະສາວົກແມ່ນເຫຼົ່ານີ້:
ຄົນທຳອິດຊີໂມນທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າເປໂຕແລະອັນເດຣຜູ້ເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,
ຢາໂກບລູກຂອງເຊເບດີແລະໂຢຮັນຜູ້ເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ຟີລິບແລະບາໂທໂລມິວ,

ໂທມັດແລະມັດທາຍຜູ້ເກັບພາສີ,
ຢາໂກບລູກຂອງອັນເຟອັດແລະເລບເບອັດທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າທັດດາຍ,
ຊີໂມນຄົນຄານາໄນແລະຢູດາຄົນອິດສະຄາຣິໂອດທີ່ໄດ້ມອບລາວໄວ້.
ພຣະເຢຊູໄດ້ສົ່ງຄົນສິບສອງເຫຼົ່ານີ້ໄປ ໂດຍໄດ້ສັ່ງເຂົາເຈົ້າວ່າ ຢ່າໄປຫາງຂອງຊາດຕ່າງໆ ແລະ
ຢ່າເຂົ້າໄປໃນເມືອງຂອງຊາວຊາມາເລຍ
ແຕ່ໃຫ້ໄປຫາແກະທີ່ສູນເສຍຂອງເຮືອນອິດສະຣາເອນແທນ ຂະນະທີ່ກຳລັງໄປ,
ຈົ່ງປະກາດໂດຍເວົ້າວ່າ ອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ. ຈົ່ງປິ່ນປົວຄົນເຈັບ,
ຊຳລະຄົນເຈັບໂລກເຮື້ອນ, ຍົກຄົນຕາຍຂຶ້ນ, ໄລ່ປີສາດອອກ, ທ່ານໄດ້ຮັບໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ,
ຈົ່ງໃຫ້ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ. ຢ່າໄດ້ຄຳ ຫຼື ເງິນ ຫຼື ທອງແດງໃສ່ແຖບເອວຂອງພວກເຈົ້າ,
ຢ່າຖົງໃສ່ທາງ ຫຼື ເສື້ອສອງຕົວ ຫຼື ເກີບ ຫຼື ໄມ້ເທົ້າ;
ເພາະວ່າຄົນງານສົມຄວນໄດ້ອາຫານຂອງລາວ. ເມືອງຫຼືບ້ານໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານເຂົ້າໄປ,
ຈົ່ງສອບຖາມວ່າໃຜໃນນັ້ນສົມຄວນ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າທ່ານຈະອອກໄປ.
ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ຈົ່ງທັກທາຍເຮືອນນັ້ນໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ສັນຕິພາບຢູ່ກັບເຮືອນນີ້.
ແລະຖ້າເຮືອນນັ້ນສົມຄວນແທ້ຈິງ, ໃຫ້ສັນຕິພາບຂອງພວກເຈົ້າມາຢູ່ເທິງເຮືອນນັ້ນ,
ແຕ່ຖ້າບໍ່ສົມຄວນ, ໃຫ້ສັນຕິພາບຂອງພວກເຈົ້າກັບຄືນມາຫາພວກເຈົ້າ.
ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮັບເຈົ້າ ຫຼືບໍ່ຟັງຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ, ເມື່ອອອກໄປນອກເຮືອນ ຫຼືເມືອງນັ້ນ,
ຈົ່ງສະບັດຝຸ່ນອອກຈາກຕີນຂອງເຈົ້າ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ແຜ່ນດິນໂຊດອມແລະໂກໂມຣາຈະທົນໄດ້ຫຼາຍກວ່າໃນວັນພິພາກສາ, ກວ່າເມືອງນັ້ນ.
ເບິ່ງເອີ້ຍ, ຂ້ານ້ອຍສົ່ງພວກເຈົ້າໄປຄືກັບແກະທີ່ຢູ່ທ່າມກາງໝາປ່າ,
ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງເປັນຄົນສະຫລາດຄືງູ ແລະ ບໍລິສຸດຄືນົກເຂົາ. ທ່ານຈົ່ງລະວັງແຕ່ຈາກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມອບທ່ານໄປສູ່ສະພາ ແລະໃນບ່ອນຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເຂົາເຈົ້າຈະເໝາະທ່ານ, ແລະທ່ານຈະຖືກນຳໄປຫາຜູ້ນຳແລະກະສັດເພາະເຫດຂ້ານ້ອຍ
ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າແລະແກ່ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ.

ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມອບທ່ານທັງຫຼາຍ, ຢ່າກັງວົນວ່າຈະເວົ້າແນວໃດຫຼືເວົ້າຫຍັງ,
ເພາະວ່າໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນຈະມີໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າຈະເວົ້າຫຍັງ.
ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ເວົ້າ,
ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະບິດາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ເວົ້າໃນທ່ານທັງຫຼາຍ.
ແຕ່ພີ່ນ້ອງຈະມອບພີ່ນ້ອງໄປສູ່ຄວາມຕາຍ ແລະພໍ່ມອບລູກ ແລະລູກໆຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພໍ່ແມ່
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຂ້າພໍ່ແມ່ເສຍ ແລະພວກເຈົ້າຈະຖືກຊັງໂດຍທຸກຄົນເພາະເຫດຊື່ຂອງຂ້ອຍ
ແຕ່ຜູ້ທີ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.
ເມື່ອໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າຂ້ອນຮ້າຍພວກເຈົ້າໃນເມືອງນີ້, ຈົ່ງຫນີໄປຍັງເມືອງອື່ນ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ,
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສໍາເລັດທົ່ວເມືອງຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນຈົນກວ່າບຸດມະນຸດຈະມາເຖິງ.
ລູກສິດບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າຄູສອນ ແລະ ຂ້າທາດບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້ານາຍຂອງລາວ
ພຽງພໍສໍາລັບລູກສິດທີ່ຈະກາຍເປັນຄືກັບຄູສອນຂອງລາວ,
ແລະສໍາລັບຂ້າທາດທີ່ຈະກາຍເປັນຄືກັບນາຍຂອງລາວ.
ຖ້າເຂົາເຈົ້າເອີ້ນເຈົ້າເຮືອນວ່າເບເອນເຊບູນ,
ຈະຫຼາຍກວ່ານັ້ນສໍ່າໃດກັບສະມາຊິກໃນເຮືອນຂອງລາວ? ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຖືກປົກຄຸມໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ,
ແລະບໍ່ມີຫຍັງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກຮູ້. ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າໃນຄວາມມືດ,
ຈົ່ງເວົ້າໃນແສງສະຫວ່າງ, ແລະສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນທີ່ຫູ, ຈົ່ງປະກາດເທິງຫລັງຄາ.
ແລະຢ່າຢ້ານກົວຜູ້ທີ່ຂ້າຮ່າງກາຍ ແຕ່ບໍ່ສາມາດຂ້າຈິດວິນຍານໄດ້,
ແຕ່ຈົ່ງຢ້ານກົວຜູ້ທີ່ສາມາດທໍາລາຍທັງຈິດວິນຍານແລະຮ່າງກາຍໃນນະລົກ.
ບໍ່ແມ່ນນົກກະຈອກສອງໂຕຖືກຂາຍໃນລາຄາເງິນອັດສາຣິອນຫນຶ່ງບໍ? ແລະ
ໜຶ່ງຈາກພວກມັນ ຈະບໍ່ຕົກ ລົງເທິງແຜ່ນດິນ ໂດຍບໍ່ມີພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ
ແຕ່ວ່າເສັ້ນຜົມຂອງຫົວຂອງພວກເຈົ້າທັງໝົດກໍ່ຖືກນັບໄວ້ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າກົວເລີຍ,

ທ່ານມີຄ່າຫຼາຍກວ່ານົກກະຈອກຫຼາຍໂຕ. ດັ່ງນັ້ນ
ທຸກຄົນທີ່ຈະຍອມຮັບຂ້ອຍຕໍ່ໜ້າຄົນທັງຫຼາຍ,
ຂ້ອຍກໍ່ຈະຍອມຮັບລາວຕໍ່ໜ້າພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ;
ແຕ່ຜູ້ໃດຈະປະຕິເສດຂ້ອຍຕໍ່ໜ້າຄົນທັງຫຼາຍ,
ຂ້ອຍກໍ່ຈະປະຕິເສດລາວຕໍ່ໜ້າພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ.
ຢ່າຄິດວ່າຂ້ອຍມາເພື່ອນຳສັນຕິພາບມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອນຳສັນຕິພາບມາ,
ແຕ່ມານຳດາບມາ. ເພາະວ່າຂ້ອຍມາເພື່ອແບ່ງແຍກຜູ້ຊາຍຕໍ່ກັບພໍ່ຂອງລາວ
ແລະລູກສາວຕໍ່ກັບແມ່ຂອງນາງ ແລະເຈົ້າສາວຕໍ່ກັບແມ່ຜົວຂອງນາງ
ແລະສັດຕູຂອງຜູ້ຊາຍແມ່ນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງລາວ.
ຄົນທີ່ຮັກພໍ່ຫຼືແມ່ຫຼາຍກວ່າຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ສົມຄວນກັບຂ້ອຍ;
ແລະຄົນທີ່ຮັກລູກຊາຍຫຼືລູກສາວຫຼາຍກວ່າຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ສົມຄວນກັບຂ້ອຍ;
ແລະຄົນທີ່ບໍ່ຖືໄມ້ກາງແຂນຂອງລາວແລະຕິດຕາມຂ້າງຫຼັງຂ້ອຍ,
ບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ສົມຄວນກັບຂ້ອຍ. ຜູ້ທີ່ພົບຈິດວິນຍານຂອງຕົນຈະສູນເສຍມັນ,
ແລະຜູ້ທີ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງຕົນເພາະເຫດຂ້ານ້ອຍຈະພົບມັນ. ຜູ້ທີ່ຮັບເຈົ້າ
ກໍຮັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະຜູ້ທີ່ຮັບຂ້ານ້ອຍ ກໍຮັບຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ.
ຜູ້ທີ່ຮັບເອົາຜູ້ປະກາດພະຄຳໃນນາມຂອງຜູ້ປະກາດພະຄຳ
ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງຜູ້ປະກາດພະຄຳ,
ແລະຜູ້ທີ່ຮັບເອົາຄົນຊອບທຳໃນນາມຂອງຄົນຊອບທຳ ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນຂອງຄົນຊອບທຳ.
ແລະຜູ້ໃດທີ່ໃຫ້ນ້ຳເຢັນສັກຈອກໜຶ່ງແກ່ຄົນນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ດື່ມໃນນາມຂອງສາວົກ,
ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ລາວຈະບໍ່ເສຍລາງວັນຂອງລາວແນ່ນອນ.

๑๑

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອພຣະເຢຊູສຳເລັດການສັ່ງສອນສາວົກສິບສອງຄົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ
ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນ
ເພື່ອສອນແລະປະກາດໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ ຢອນ ໄດ້ຍິນ ໃນຄຸກ
ກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງພຣະຄຣິດ, ໄດ້ສົ່ງສາວົກສອງຄົນຂອງລາວ ແລະເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ:
ທ່ານແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງມາ ຫຼື ພວກເຮົາຄວນຄາດຫວັງຄົນອື່ນ? ແລະ
ພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ໄປແລ້ວລາຍໆຫນໃຫ້ຢອຫານກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນແລະເຫັນ
ຄົນຕາບອດເຫັນໄດ້ອີກແລະຄົນຂາພິການຍ່າງໄດ້
ຄົນເປັນໂລກເຮື້ອນຖືກຊຳລະສະອາດແລະຄົນຫູໜວກໄດ້ຍິນ
ຄົນຕາຍຖືກຟື້ນຂຶ້ນແລະຄົນທຸກຍາກໄດ້ຮັບຂ່າວດີ
ແລະຜູ້ທີ່ມີສຸກແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສະດຸດໃຈໃນຂ້ອຍ ເມື່ອພວກເຂົານີ້ກຳລັງໄປ,
ພຣະເຢຊູກໍ່ເລີ່ມເວົ້າກັບຝູງຊົນກ່ຽວກັບຢອຫານວ່າ:
ພວກເຈົ້າອອກໄປໃນທະເລຊາຍເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ? ກ້ານອ້ອທີ່ຖືກລົມສັ່ນ?
ແຕ່ເຈົ້າອອກໄປເບິ່ງຫຍັງ? ຄົນທີ່ນຸ່ງຫົ່ມເຄື່ອງນຸ່ງອ່ອນນຸ່ມບໍ? ເບິ່ງເດີ,
ຄົນທີ່ນຸ່ງເຄື່ອງນຸ່ມຢູ່ໃນພະລາຊະວັງຂອງກະສັດ. ແຕ່ເຈົ້າອອກໄປເບິ່ງຫຍັງ?
ຜູ້ປະກາດພະຄຳບໍ່? ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ອຍບອກພວກເຈົ້າ ແລະ ຫຼາຍກວ່າຜູ້ປະກາດພຣະອາຈາ
ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ເຮົາສົ່ງທູດຂອງເຮົາໄປກ່ອນໜ້າເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ຈະກຽມທາງຂອງເຈົ້າຂ້າງໜ້າເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເກີດມາຈາກແມ່ຍິງນັ້ນ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ,
ແຕ່ວ່າຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນອານາຈັກສະຫວັນກໍ່ຍັງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າລາວ.
ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ລ້າງບາບຈົນເຖິງບັດນີ້, ອານາຈັກສະຫວັນຖືກບັງຄັບ,
ແລະຄົນທີ່ຮຸນແຮງກໍຍຶດເອົາມັນ. ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ປະກາດພະຄຳທັງໝົດ ແລະ ກົດໝາຍ

ໄດ້ປະກາດພະຄຳຈົນກ່ວາເຖິງສະໄໝຂອງຢອຮັນ ແລະຖ້າທ່ານຕ້ອງການຮັບ,
ລາວເອງແມ່ນເອລີຢາຜູ້ກຳລັງຈະມາ. ຜູ້ທີ່ມີຫູຟັງ ຈົ່ງຟັງເອົາເທີ້ນ.
ແຕ່ຂ້ອຍຈະປຽບທຽບຄົນລຸ້ນນີ້ກັບຫຍັງ? ມັນຄ້າຍກັບເດັກນ້ອຍທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນຕະຫຼາດ,
ເຊິ່ງຮ້ອງເອີ້ນໃສ່ເພື່ອນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາເປົ່າຂຸ່ຍໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຕັ້ນ, ພວກເຮົາຮ້ອງໄຫ້ໂສກເສົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໂສກເສົ້າ.
ເພາະວ່າຢອຫານມາໂດຍບໍ່ກິນແລະບໍ່ດື່ມ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ລາວມີຜີ.
ລູກຊາຍຂອງມະນຸດມາກິນແລະດື່ມ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ: ເບິ່ງ,
ຄົນໂລບອາຫານແລະຄົນດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນ, ເພື່ອນຂອງພວກຄົນເກັບພາສີແລະພວກຄົນບາບ.
ແລະ ປັນຍາໄດ້ຖືກພິສູດວ່າຖືກຕ້ອງຈາກລູກຂອງມັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຕິຕຽນເມືອງທີ່ພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ໂຄຣາຊິນ, ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເບັດຊາອີດາ.
ເພາະວ່າຖ້າພະລັງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນພວກເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເມືອງໄທຣ໌ແລະເມືອງຊີດອນ,
ເຂົາເຈົ້າຄົງຈະກັບໃຈຕັ້ງແຕ່ດົນນານມາແລ້ວ ນັ່ງຢູ່ໃນຜ້າກະສັກແລະຂີ້ເຖົ່າ.
ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ເມືອງໄທແລະເມືອງໄຊດອນຈະທົນໄດ້ຫຼາຍກວ່າໃນມື້ພິພາກສາກວ່າເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າ
ຄາເປນາອຸມ, ທີ່ຖືກຍົກສູງເຖິງສະຫວັນ, ເຈົ້າຈະຖືກນຳລົງສູ່ນະລົກ,
ເພາະວ່າຖ້າການອັດສະຈັນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນໂຊດອມ,
ເມືອງນັ້ນຄົງຈະຢູ່ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ
ແຜ່ນດິນໂຊດອມຈະທົນໄດ້ຫຼາຍກວ່າໃນມື້ການພິພາກສາກວ່າເຈົ້າ ໃນເວລານັ້ນ
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ: ຂ້ານ້ອຍສາລະພາບຕໍ່ທ່ານ, ພໍ່,
ເຈົ້ານາຍຂອງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ,
ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ເຊື່ອງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈາກຄົນມີປັນຍາແລະຄົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈ,
ແລະທ່ານໄດ້ເປີດເຜີຍມັນໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍ; ແມ່ນແລ້ວ, ພໍ່,

ເພາະວ່າແບບນີ້ແຫຼະຄວາມພໍໃຈດີເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າທ່ານ.
ທຸກສິ່ງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍໂດຍພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກລູກຊາຍນອກຈາກພໍ່,
ຫຼືບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກພໍ່ນອກຈາກລູກຊາຍ ແລະຜູ້ທີ່ລູກຊາຍປາດຖະໜາຈະເປີດເຜີຍໃຫ້.
ຈົ່ງມາຫາຂ້ອຍເທີ້ນ ທຸກຄົນທີ່ອອກແຮງງານ ແລະ ແບກຫາບໜັກ
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍພັກຜ່ອນ ຈົ່ງຍົກແອກຂອງຂ້ອຍມາໃສ່ພວກເຈົ້າ ແລະ
ຮຽນຮູ້ຈາກຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍອ່ອນໂຍນ ແລະ ຖ່ອມຕົວໃນຫົວໃຈ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະພົບການພັກຜ່ອນສຳລັບຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ; ເພາະວ່າແອກຂອງຂ້ອຍດີ
ແລະ ພາລະຂອງຂ້ອຍເບົາ.

๑๘

ໃນເວລານັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ໄປຜ່ານທົ່ງນາໃນວັນສະບາໂຕ, ແລະສາວົກຂອງພຣະອົງຫິວ,
ຈຶ່ງເລີ່ມຖີບຮວງຂ້າວແລະກິນ. ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຫັນແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເບິ່ງ,
ພວກສາວົກຂອງທ່ານກຳລັງເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດໃນວັນສະບາໂຕ.
ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອ່ານບໍ່ວ່າດາວິດໄດ້ເຮັດຫຍັງເມື່ອເຂົາເອງແລະຄົນທີ່ຢູ່ກັບເຂົາຫິວບໍ?
ແມວໃດລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະກິນຂໍ້ນົມປັງແຫ່ງການຖວາຍ
ເຊິ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວກິນ ຫຼືພວກທີ່ຢູ່ກັບລາວກິນ ແຕ່ມີພຽງພວກປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ?
ຫຼືບໍ່ທ່ານໄດ້ອ່ານໃນກົດໝາຍວ່າ
ໃນວັນສະບາໂຕພວກປະໂລຫິດໃນພຣະວິຫານລະເມີດວັນສະບາໂຕ
ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຜິດ? ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ທີ່ນີ້ມີສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າວິຫານ.
ຖ້າແຕ່ທ່ານໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າຄວາມເມດຕາແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງການ
ແລະບໍ່ແມ່ນການເສຍສະຫຼະ, ທ່ານກໍຈະບໍ່ໄດ້ປະນາມພວກຜູ້ບໍລິສຸດ.
ເພາະວ່າບຸດມະນຸດແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວັນສະບາໂຕ

ແລະເມື່ອໄດ້ຈາກໄປຈາກທີ່ນັ້ນແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະ ນີ້ແນ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ມີມືແຫ້ງ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຖາມລາວວ່າ
ຖ້າມັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນວັນສະບາໂຕທີ່ຈະປິ່ນປົວບໍ? ເພື່ອທີ່ພວກເຂົາຈະກ່າວຫາລາວ
ແຕ່ເຂົາເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ມີແກະໜຶ່ງໂຕ,
ແລະຖ້າມັນຕົກລົງໄປໃນຂຸມໃນວັນສະບາໂຕ, ເຂົາຈະບໍ່ຈັບມັນແລະຍົກມັນຂຶ້ນມາບໍ?
ແລ້ວມະນຸດແຕກຕ່າງຈາກແກະຫຼາຍປານໃດ? ດັ່ງນັ້ນ
ມັນຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດດີໃນວັນສະບາໂຕ ແລ້ວພຣະອົງກໍ່ກ່າວກັບຄົນນັ້ນວ່າ,
ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກ, ແລະລາວກໍ່ຍື່ນອອກ,
ແລະມືນັ້ນກໍ່ຖືກຟື້ນຟູໃຫ້ແຂງແຮງເໝືອນກັບມືອີກຂ້າງໜຶ່ງ.
ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ອອກໄປແລ້ວ ແລະໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນຕໍ່ຕ້ານລາວ ເພື່ອທຳລາຍລາວ
ແລະພຣະເຢຊູຮູ້ແລ້ວກໍຖອນອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ
ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າທັງໝົດ
ແລະພຣະອົງໄດ້ຕິເຕຽນເຂົາເຈົ້າເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ປະກົດ
ເພື່ອວ່າສິ່ງທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍຜ່ານອີຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ເວົ້າວ່າຈະໄດ້ຮັບການສຳເລັດ:
ນີ້ແມ່ນລູກຂອງຂ້ານ້ອຍຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເລືອກ,
ຜູ້ທີ່ຮັກຂອງຂ້ານ້ອຍຜູ້ທີ່ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ພໍໃຈ;
ຂ້ານ້ອຍຈະວາງວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍເທິງລາວ,
ແລະລາວຈະປະກາດການພິພາກສາແກ່ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ; ລາວຈະບໍ່ໂຕ້ຖຽງ
ແລະກໍບໍ່ຮ້ອງໂຮ່, ແລະກໍບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງລາວຢູ່ໃນຖະໜົນຫົນທາງ.
ໄມ້ອ້ອທີ່ຫັກແລ້ວ ລາວຈະບໍ່ຫັກມັນ ແລະ ປ່ານທີ່ກຳລັງໄໝ້ຢູ່ ລາວຈະບໍ່ດັບມັນ,
ຈົນກວ່າລາວຈະເອົາການພິພາກສາອອກໄປສູ່ໄຊຊະນະ; ແລະ
ປະຊາຊາດຕ່າງໆຈະມີຄວາມຫວັງໃນນາມຂອງລາວ.
ແລ້ວກໍ່ມີຄົນນຳເອົາຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກຜີເຂົ້າສິງ ຕາບອດ ແລະ ປາກໜູໃບ້ມາຫາພຣະອົງ, ແລະ

ພຣະອົງກໍ່ປິ່ນປົວລາວ, ຈົນຄົນຕາບອດ ແລະ ປາກໜູໃບ້ນັ້ນສາມາດເວົ້າໄດ້ ແລະ
ເບິ່ງເຫັນໄດ້; ແລະ ຝູງຊົນທັງໝົດກໍ່ປະຫລາດໃຈ ແລະ ເວົ້າວ່າ:
ບໍ່ແມ່ນຊາຍຄົນນີ້ແມ່ນພຣະຄຣິດ ລູກຊາຍຂອງດາວິດບໍ່?
ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນແລ້ວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ບໍ່ໄລ່ປີສາດອອກ
ເວັ້ນເສຍແຕ່ໂດຍເບເອນເຊບູນ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກປີສາດ.
ພຣະເຢຊູຮູ້ຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວ ຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ທຸກອານາຈັກທີ່ແບ່ງແຍກກັນເອງກໍ່ຈະຖືກທຳລາຍ
ແລະທຸກເມືອງຫຼືເຮືອນທີ່ແບ່ງແຍກກັນເອງກໍ່ຈະບໍ່ຢືນໝັ້ນໄດ້
ແລະຖ້າຊາຕານໄລ່ຊາຕານອອກ, ລາວກໍຖືກແບ່ງແຍກພາຍໃນຕົນເອງແລ້ວ,
ແລ້ວອານາຈັກຂອງລາວຈະຢືນໄດ້ແນວໃດ? ແລະ ຖ້າຂ້ອຍໄລ່ປີສາດອອກດ້ວຍເບເອນເຊບູນ,
ລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະໄລ່ອອກດ້ວຍໃຜ? ເພາະສິ່ງນີ້
ພວກເຂົາເອງຈະເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງພວກເຈົ້າ
ຖ້າແຕ່ຂ້ານ້ອຍຂັບໄລ່ພວກປີສາດໂດຍວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,
ດັ່ງນັ້ນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຮອດພວກເຈົ້າແລ້ວ. ຫຼື
ແນວໃດຜູ້ໃດຈຶ່ງສາມາດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຄົນແຂງແຮງແລະຈະຍຶດເອົາເຄື່ອງໃຊ້ຂອງລາວ
ໄດ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ມັດຄົນແຂງແຮງກ່ອນ? ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເຂົາຈະປຸ້ນເຮືອນຂອງລາວ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍ ແມ່ນຕ້ານຂ້ອຍ, ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ເກັບກຳກັບຂ້ອຍ ແມ່ນກະຈາຍ. ເພາະສິ່ງນີ້
ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ບາບທຸກຢ່າງ ແລະ ການໂຈດຫຼິ່ມ ຈະຖືກໃຫ້ອະໄພແກ່ຄົນ,
ແຕ່ການໂຈດຫຼິ່ມຕໍ່ພຣະວິນຍານ ຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ອະໄພແກ່ຄົນ; ແລະ
ຜູ້ໃດຖ້າເວົ້າຄຳຕໍ່ຕ້ານບຸດຂອງມະນຸດ, ຈະຖືກໃຫ້ອະໄພແກ່ລາວ;
ແຕ່ຜູ້ໃດເວົ້າຕໍ່ຕ້ານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ອະໄພແກ່ລາວ ບໍ່ວ່າໃນຍຸກປັດຈຸບັນ ຫຼື
ໃນຍຸກອະນາຄົດ. ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ດີ ແລະ ໝາກໄມ້ຂອງມັນກໍ່ດີ, ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ເນົ່າ
ແລະ ໝາກໄມ້ຂອງມັນກໍ່ເນົ່າ, ເພາະວ່າຕົ້ນໄມ້ຖືກຮູ້ຈັກໂດຍໝາກໄມ້ຂອງມັນ.

ລູກຫລານຂອງງູພິດ,
ແນວໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງສາມາດເວົ້າສິ່ງດີໄດ້ໃນຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າເປັນຄົນຊົ່ວຢູ່?
ເພາະວ່າປາກເວົ້າອອກມາຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຫົວໃຈ ຄົນດີ
ໂຍນສິ່ງດີອອກມາຈາກຄັງດີຂອງລາວ, ແລະຄົນຊົ່ວ
ໂຍນສິ່ງຊົ່ວອອກມາຈາກຄັງຊົ່ວຂອງລາວ.
ຂ້ອຍເວົ້າແຕ່ພວກເຈົ້າວ່າທຸກຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດທີ່ຖ້າຄົນເວົ້າ,
ເຂົາເຈົ້າຈະໃຫ້ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບມັນໃນວັນພິພາກສາ;
ເພາະວ່າຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຊອບທຳແລະຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າເຈົ້າຈະຖືກ
ປະນາມ. ແລ້ວບາງຄົນໃນພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີແລະພວກຟາຣີຊາຍກໍ່ຕອບວ່າ,
ອາຈານເອີຍ, ພວກເຮົາຢາກເຫັນໝາຍສຳຄັນຈາກທ່ານ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຄົນຮຸ່ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍແລະຜູ້ລະເມີດນີ້ຊອກຫາໝາຍສຳຄັນ,
ແຕ່ຈະບໍ່ມີໝາຍສຳຄັນໃດໆໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ເວັ້ນແຕ່ໝາຍສຳຄັນຂອງໂຢນາຜູ້ປະກາດພຣະອາຈາເທົ່ານັ້ນ.
ເພາະວ່າຄືກັນກັບທີ່ໂຢນາຜູ້ປະກາດພຣະອາຈາໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຂອງປາໃຫຍ່ສາມມື້ສາມຄືນ,
ດັ່ງນັ້ນບຸດມະນຸດກໍ່ຈະຢູ່ໃນໃຈກາງແຜ່ນດິນໂລກສາມມື້ສາມຄືນເຊັ່ນກັນ.
ຊາວນີນະເວຈະລຸກຂຶ້ນໃນການພິພາກສາກັບຄົນຮຸ່ນນີ້ ແລະ ຈະປະນາມມັນ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈຕໍ່ການປະກາດຂອງໂຢນາ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂຢນາຢູ່ທີ່ນີ້. ລາຊິນີແຫ່ງທິດໃຕ້ຈະລຸກຂຶ້ນໃນການພິພາກສາກັບຄົນຮຸ່ນນີ້
ແລະ ຈະປະນາມມັນ,
ເພາະວ່ານາງໄດ້ມາຈາກສຸດຂອບແຜ່ນດິນໂລກເພື່ອຟັງປັນຍາຂອງໂຊໂລມອນ, ແລະ ນີ້ແນ່,
ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂຊໂລມອນຢູ່ທີ່ນີ້. ເມື່ອວິນຍານບໍ່ສະອາດອອກໄປຈາກຄົນແລ້ວ,
ມັນຜ່ານໄປຕາມສະຖານທີ່ແຫ້ງແລ້ງຊອກຫາການພັກຜ່ອນ, ແຕ່ບໍ່ພົບ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ມັນເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຂອງຂ້ອຍ ຈາກບ່ອນທີ່ຂ້ອຍອອກມາ,

ແລະເມື່ອມາເຖິງ ມັນພົບເຮືອນນັ້ນວ່າງເປົ່າ, ຖືກກວາດແລ້ວ ແລະປະດັບແລ້ວ.
ແລ້ວມັນໄປແລະພາເອົາເຈັດວິນຍານອື່ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍກວ່າຕົວມັນເອງໄປກັບມັນ,
ແລະເຂົ້າໄປຢູ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະສິ່ງສຸດທ້າຍຂອງຄົນນັ້ນກໍກາຍເປັນຮ້າຍແຮງກວ່າສິ່ງທຳອິດ.
ມັນຈະເປັນດັ່ງນັ້ນກັບຄົນລຸ້ນທີ່ຊົ່ວຮ້າຍນີ້ດ້ວຍ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຍັງກຳລັງກ່າວກັບຝູງຊົນຢູ່ນັ້ນ ຈົ່ງເບິ່ງ ມານດາ ແລະ
ພີ່ນ້ອງຂອງພຣະອົງກໍຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ ຊອກຫາທີ່ຈະເວົ້າກັບພຣະອົງ.
ແຕ່ມີຄົນໜຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເບິ່ງ, ແມ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ
ພີ່ນ້ອງຂອງພຣະອົງຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ ກຳລັງຊອກຫາພຣະອົງເພື່ອພົບ.
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕອບກັບຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ໃຜແມ່ນແມ່ຂອງເຮົາ ແລະ
ໃຜແມ່ນພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ? ແລະ ໄດ້ຍື່ນມື ຂອງລາວ ໄປຫາງສາວົກ ຂອງລາວ ລາວເວົ້າວ່າ:
ຈົ່ງເບິ່ງ, ແມ່ ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພີ່ນ້ອງ ຂອງຂ້ອຍ; ຜູ້ໃດກໍຕາມ ທີ່ຈະເຮັດ ນ້ຳພະທັຍ ຂອງພໍ່
ຂອງຂ້ອຍ ທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ, ລາວເອງ ເປັນພີ່ນ້ອງ ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເປັນເອື້ອຍນ້ອງ ແລະ
ເປັນແມ່.

๑๓

ໃນມື້ນັ້ນ ພະເຢຊູອອກຈາກເຮືອນແລ້ວນັ່ງຢູ່ຂ້າງທະເລ,
ແລະຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຫາພະອົງ, ຈົນພະອົງຂຶ້ນເຮືອແລ້ວນັ່ງ,
ແລະຝູງຊົນທັງໝົດຢືນຢູ່ເທິງຝັ່ງ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າຫຼາຍຢ່າງໃນຄຳອຸປະມາ
ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ຫວ່ານໄດ້ອອກໄປເພື່ອຫວ່ານ. ແລະ ໃນເວລາທີ່ລາວຫວ່ານ,
ບາງເມັດກໍຕົກຢູ່ຂ້າງທາງ, ແລະນົກມາກິນມັນໄປ; ແຕ່ບາງເມັດກໍຕົກຢູ່ເທິງບ່ອນທີ່ມີຫີນ,
ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີດິນຫຼາຍ, ແລະມັນກໍງອກຂຶ້ນມາທັນທີ ເພາະວ່າບໍ່ມີຄວາມເລິກຂອງດິນ,

ແຕ່ເມື່ອແດດຂຶ້ນມາ ມັນກໍຖືກແດດເຜົາ, ແລະເພາະວ່າບໍ່ມີຮາກ ມັນກໍແຫ້ງໄປ;
ແຕ່ບາງເມັດກໍຕົກຢູ່ເທິງຫນາມ, ແລະຫນາມກໍເຕີບໂຕຂຶ້ນມາ ແລະບີບຄໍມັນ;
ແຕ່ບາງເມັດກໍຕົກຢູ່ເທິງດິນທີ່ດີ ແລະມັນກໍອອກຜົນ, ບາງເມັດໜຶ່ງຮ້ອຍ, ບາງເມັດຫົກສິບ,
ບາງເມັດສາມສິບ. ຜູ້ທີ່ມີຫູເພື່ອຟັງ ຈົ່ງຟັງເຖີດ ແລະພວກສາວົກໄດ້ເຂົ້າມາຫາ
ແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາດ້ວຍຄຳອຸປະມາ?
ແຕ່ທ່ານຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບການຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກສະຫວັນ, ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຮັບ.
ເພາະວ່າຜູ້ໃດມີ, ຈະຖືກໃຫ້ແກ່ລາວແລະຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ແຕ່ຜູ້ໃດບໍ່ມີ,
ແມ້ແຕ່ສິ່ງທີ່ລາວມີຢູ່ກໍຈະຖືກເອົາໄປຈາກລາວ. ເພາະສະນັ້ນ
ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າໃນຄຳອຸປະມາ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າເບິ່ງແຕ່ບໍ່ເຫັນ ແລະ ຟັງແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ
ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ຢ່າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກັບໃຈ; ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຄຳທຳນາຍຂອງອີຊາຢາທີ່ເວົ້າວ່າຈະສຳເລັດກັບເຂົາເຈົ້າ:
ດ້ວຍການຟັງເຈົ້າຈະຟັງແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ແລະ ເບິ່ງເຈົ້າຈະເບິ່ງແຕ່ບໍ່ເຫັນ;
ເພາະວ່າຫົວໃຈຂອງປະຊາຊົນນີ້ແຂງກະດ້າງ, ແລະ ດ້ວຍຫູເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນຢ່າງໜັກ, ແລະ
ຕາຂອງເຂົາເຈົ້າເຂົາເຈົ້າໄດ້ປິດ, ຢ່າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນດ້ວຍຕາ ແລະ ດ້ວຍຫູຟັງ ແລະ
ດ້ວຍຫົວໃຈເຂົ້າໃຈ ແລະ ກັບໃຈ, ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າ.
ແຕ່ຕາຂອງພວກເຈົ້າມີສຸກ ເພາະວ່າເຫັນ, ແລະຫູຂອງພວກເຈົ້າກໍ່ມີສຸກ ເພາະວ່າໄດ້ຍິນ.
ແທ້ຈິງແລ້ວ ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາແລະຄົນຊອບທຳຫຼາຍຄົນປາຖະໜາທີ່ຈະເຫັນສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນ
ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນ ແລະປາຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ ດັ່ງນັ້ນ
ທ່ານຈົ່ງຟັງຄຳອຸປະມາຂອງຜູ້ຫວ່ານ. ທຸກຄົນທີ່ຟັງພຣະທຳຂອງອານາຈັກແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ,
ຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍກໍ່ມາເອົາສິ່ງທີ່ຖືກຫວ່ານໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງລາວໄປ,
ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານຢູ່ຂ້າງທາງ. ແຕ່ຄົນທີ່ຖືກຫວ່ານເທິງພື້ນທີ່ມີຫີນ,

ຄົນນີ້ແມ່ນຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຄຳ ແລະ ທັນທີດ້ວຍຄວາມຍິນດີຮັບເອົາມັນ;
ແຕ່ລາວບໍ່ມີຮາກໃນຕົວລາວເອງ, ແຕ່ລາວເປັນຊົ່ວຄາວ, ແລະ ເມື່ອເກີດຄວາມທຸກທໍລະມານ
ຫຼື ການຂົ່ມເຫັງເພາະຄຳ, ລາວກໍຖືກເຮັດໃຫ້ສະດຸດທັນທີ.
ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເຂົ້າໄປໃນຫນາມນັ້ນ, ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທຳ,
ແລະຄວາມກັງວົນຂອງຍຸກນີ້ແລະການຫລອກລວງຂອງຄວາມຮັ່ງມີບີບຄັ້ນພຣະທຳ,
ແລະກາຍເປັນຜູ້ບໍ່ມີຜົນ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເທິງແຜ່ນດິນດີໆນັ້ນ,
ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທຳແລະເຂົ້າໃຈ, ຜູ້ທີ່ແທ້ຈິງອອກໝາກແລະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຜົນ
ຄົນໜຶ່ງຮ້ອຍເທົ່າ, ຄົນໜຶ່ງຫົກສິບເທົ່າ, ແລະຄົນໜຶ່ງສາມສິບເທົ່າ. ເລື່ອງຄຳປຽບອື່ນ
ລາວໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ ເວົ້າວ່າ:
ອານາຈັກຂອງສະຫວັນໄດ້ຖືກປຽບທຽບກັບຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຫວ່ານເມັດພືດດີໃນທົ່ງນາ
ຂອງລາວ; ແຕ່ໃນເວລາຜູ້ຄົນນອນຫລັບ ສັດຕູຂອງລາວໄດ້ມາ ແລະ
ໄດ້ຫວ່ານຫຍ້າຮ້າຍລະຫວ່າງກາງເຂົ້າສາລີ ແລະ ໄດ້ໄປ.
ແຕ່ເມື່ອຫຍ້າງອກແລ້ວແລະອອກໝາກ, ຫຼັງຈາກນັ້ນວັດຊະພືດກໍ່ປາກົດຂຶ້ນ. ແລະ
ພວກຂ້າທາດຂອງເຈົ້ານายเรือนที่เข้ามาหา เວົ້າກັບລາວວ່າ ເຈົ້ານาย,
ບໍ່ແມ່ນເມັດພືດດີທີ່ທ່ານຫວ່ານໃນທົ່ງນາຂອງທ່ານບໍ? ແລ້ວມັນມີຫຍ້າບໍ່ດີມາຈາກໃສ?
ແຕ່ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຄົນສັດຕູເຮັດສິ່ງນີ້ ແຕ່ພວກທາດເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ເຈົ້ານายบໍ່ທີ່ພວກເຮົາຈະໄປເກັບມັນ? ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ ບໍ່
ຢ່າໃຫ້ເກັບຫຍ້າຮ້າຍແລ້ວພວກເຈົ້າຖອນຮາກເຂົ້າພ້ອມກັບມັນໃນເວລາດຽວກັນ
ປ່ອຍໃຫ້ທັງສອງເຕີບໂຕຮ່ວມກັນຈົນເຖິງການເກັບກ່ຽວ
ແລະໃນເວລາຂອງການເກັບກ່ຽວຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບຄົນເກັບກ່ຽວວ່າ
ເກັບຫຍ້າຮ້າຍກ່ອນແລະມັດມັນເຂົ້າໃນຟ່ອນເພື່ອເຜົາມັນ
ແຕ່ເຂົ້າໃຫ້ເກັບເຂົ້າໄປໃນສາງຂອງຂ້ອຍ ເລື່ອງອຸປະມາອື່ນ ພຣະອົງໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ
ກ່າວວ່າ: ອານาจักสะหวันถ้ายถืกับเมัดผักกาดหอม

ທີ່ຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ເອົາໄປຫວ່ານໃນທົ່ງນາຂອງລາວ;
ມັນແມ່ນເມັດນ້ອຍກວ່າເມັດພືດທັງໝົດແທ້ໆ, ແຕ່ເມື່ອມັນເຕີບໃຫຍ່ແລ້ວ,
ມັນແມ່ນໃຫຍ່ກວ່າຜັກທັງໝົດ ແລະກາຍເປັນຕົ້ນໄມ້, ເພື່ອວ່ານົກຂອງທ້ອງຟ້າມາ
ແລະອາໄສຢູ່ໃນກິ່ງງ່າຂອງມັນ.
ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງເລື່ອງຄຳປຽບທຽບອີກເລື່ອງໜຶ່ງກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືເຊື້ອເຫຼົ້າທີ່ແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງໄດ້ເອົາມາເຊື່ອງໄວ້ໃນແປ້ງສາມຖັງ,
ຈົນກວ່າມັນຈະຂະຫຍາຍທັງໝົດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ
ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າໃນຄຳອຸປະມາກັບຝູງຊົນ, ແລະໂດຍບໍ່ມີຄຳອຸປະມາ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງກັບເຂົາເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າສິ່ງທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ກຳລັງເວົ້າຈະໄດ້ຮັບການສຳເລັດ:
ຂ້ານ້ອຍຈະເປີດປາກຂອງຂ້ານ້ອຍໃນຄຳອຸປະມາ,
ຂ້ານ້ອຍຈະປະກາດສິ່ງທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ຕັ້ງແຕ່ການວາງພື້ນຖານຂອງໂລກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ປ່ອຍຝູງຊົນແລ້ວ ກໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພຣະອົງ
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເວົ້າວ່າ
ຈົ່ງອະທິບາຍໃຫ້ພວກເຮົາຟັງເຖິງຄຳອຸປະມາຂອງຫຍ້າຂອງທົ່ງນາ ແລະ
ທ່ານຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຜູ້ທີ່ຫວ່ານເມັດພືດດີແມ່ນລູກຊາຍຂອງມະນຸດ; ແລະ
ທົ່ງນາແມ່ນໂລກ; ແລະ ເມັດພືດດີ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອານາຈັກ; ແລະ
ຫຍ້າຮ້າຍແມ່ນລູກຊາຍຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ; ແລະ ສັດຕູຜູ້ທີ່ຫວ່ານມັນແມ່ນມານຮ້າຍ; ແລະ
ການເກັບກ່ຽວແມ່ນການສິ້ນສຸດຂອງຍຸກ; ແລະ ຄົນເກັບກ່ຽວແມ່ນຜູ້ສົ່ງຂ່າວ.
ຄືກັນກັບທີ່ຫຍ້າຮ້າຍຖືກເກັບກຳແລ້ວຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ,
ມັນກໍ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນໃນການສຳເລັດຂອງຍຸກນີ້.
ລູກຊາຍຂອງມະນຸດຈະສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງລາວ,
ແລະພວກເຂົາຈະເກັບກຳສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດທັງໝົດ

ແລະຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຜິດກົດໝາຍອອກຈາກອານາຈັກຂອງລາວ,
ແລະພວກເຂົາຈະໂຍນພວກມັນເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟ; ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້
ແລະການຂັດແຂ້ວ.
ແລ້ວຄົນຊອບທຳຈະສ່ອງແສງເໝືອນດັ່ງດວງອາທິດຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຜູ້ໃດມີຫູຟັງ ກໍ່ໃຫ້ຟັງເທີ້ນ. ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ,
ອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືກັບຊັບສົມບັດທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃນທົ່ງນາ,
ເຊິ່ງເມື່ອຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ພົບແລ້ວກໍໄດ້ເຊື່ອງມັນໄວ້, ແລະດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງລາວ,
ລາວກໍໄປແລະຂາຍທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ, ແລະຊື້ທົ່ງນານັ້ນ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືກັບຄົນພໍ່ຄ້າທີ່ຊອກຫາໄຂ່ມຸກງາມ,
ຜູ້ທີ່ເມື່ອຫາພົບໄຂ່ມຸກມີຄ່າຫຼາຍໜຶ່ງອັນ, ໄດ້ໄປຂາຍທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ ແລະ ຊື້ມັນ.
ອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ອານາຈັກຂອງສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍກັບແຫຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ຖືກໂຍນລົງໄປໃນທະເລ ແລະ
ເກັບກຳມາຈາກທຸກຊະນິດ, ເມື່ອມັນເຕັມແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ດຶງມັນຂຶ້ນມາເທິງຝັ່ງ ແລະ
ນັ່ງລົງ, ພວກເຂົາເກັບອັນດີເຂົ້າໄປໃນພາຊະນະ, ແຕ່ອັນເນົ່າເຂົາໂຍນອອກໄປຂ້າງນອກ.
ມັນຈະເປັນແນວນັ້ນໃນການສຳເລັດຂອງຍຸກ ພວກທູດຈະອອກໄປ ແລະ
ພວກເຂົາຈະແຍກພວກຄົນຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກກາງພວກຄົນຊອບທຳ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະໂຍນພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟ; ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ ແລະ
ການຂັດແຂ້ວຂອງແຂ້ວ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ພວກເຈົ້າເຂົ້າໃຈສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດບໍ? ເຂົາເຈົ້າກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແຕ່ພຣະອົງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເພາະເຫດນີ້,
ນັກຂຽນທຸກຄົນທີ່ຖືກຝຶກສອນໃຫ້ເຂົ້າໃຈອານາຈັກສະຫວັນ,
ກໍຄ້າຍຄືເຈົ້າຂອງເຮືອນທີ່ເອົາສິ່ງໃໝ່ແລະສິ່ງເກົ່າອອກມາຈາກຄັງຊັບຂອງລາວ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ເສັດສິ້ນຄຳອຸປະມາເຫຼົ່ານີ້,

ພຣະອົງໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນ, ແລະໄດ້ມາເຂົ້າໄປໃນບ້ານເກີດຂອງພຣະອົງ,
ພຣະອົງໄດ້ສອນພວກເຂົາໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸມຂອງພວກເຂົາ,
ຈົນກະທັ້ງພວກເຂົາປະຫຼາດໃຈແລະເວົ້າວ່າ: ຈາກໃສຄົນນີ້ມີປັນຍານີ້ແລະອຳນາດເໜືອນີ້?
ນີ້ບໍ່ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຊ່າງໄມ້ບໍ? ແມ່ຂອງລາວບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າມາຣີ
ແລະພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງລາວຢາໂກບ ແລະໂຢເຊສ ແລະຊີໂມນ ແລະຢູດາບໍ? ແລະ
ນ້ອງສາວທັງໝົດຂອງລາວ ບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາບໍ?
ແລ້ວຄົນນີ້ໄດ້ສິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ມາຈາກໃສ? ແລະ ເຂົາເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ສະດຸດໃນພຣະອົງ.
ແລະ ພຣະເຢຊູ ກ່ໍເວົ້າ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ: ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ບໍ່ມີກຽດ ພຽງແຕ່ ຢູ່ໃນ
ບ້ານເກີດ ຂອງລາວ ແລະ ໃນ ເຮືອນ ຂອງລາວ
ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນຫຼາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ.

๑๔

ໃນເວລານັ້ນ ເຮໂຣດເຈົ້າເມືອງໄດ້ຍິນຂ່າວກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ ແລະ
ເວົ້າກັບພວກຄົນໃຊ້ຂອງລາວວ່າ ຄົນນີ້ແມ່ນຢອຫານຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ
ລາວໄດ້ຖືກຟື້ນຂຶ້ນມາຈາກຄົນຕາຍ ແລະ
ເພາະເຫດນີ້ພະລັງຕ່າງໆຈຶ່ງເຮັດວຽກຢູ່ໃນຕົວລາວ. ເພາະວ່າເຮໂຣດໄດ້ຈັບໂຢຮັນມັດໄວ້
ແລະ ຂັງລາວໄວ້ໃນຄຸກ ເພາະເຫດເຮໂຣດີອາ ເຊິ່ງເປັນພັນລະຍາຂອງຟີລິບ
ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ເພາະວ່າໂຢຮັນກຳລັງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ມັນບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າມີນາງ.
ແລະເຖິງແມ່ນຕ້ອງການຂ້າລາວ, ລາວກໍ່ຢ້ານກົວຝູງຊົນ
ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືວ່າລາວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳ. ແລະ
ເມື່ອມີການສະຫລອງວັນເກີດຂອງເຮໂຣດ, ລູກສາວຂອງເຮໂຣດີອາສໄດ້ເຕັ້ນໃນທ່າມກາງ
ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮໂຣດພໍໃຈ;

ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ສັນຍາກັບນາງດ້ວຍຄຳສາບານວ່າຈະໃຫ້ສິ່ງທີ່ນາງຈະຂໍ. ແລະນາງ,
ຖືກກະຕຸ້ນໂດຍແມ່ຂອງນາງ, ກ່າວວ່າ:
ຈົ່ງໃຫ້ຫົວຂອງຢອຫັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຂ້ານ້ອຍທີ່ນີ້ເທິງຈານ. ແລະ ກະສັດໄດ້ເສຍໃຈ,
ແຕ່ເພາະຄຳສາບານ ແລະຄົນທີ່ນັ່ງກິນນຳກັນ, ກະສັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດຕາມ,
ແລະໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຕັດຫົວຢອຮັນໃນຄຸກ. ແລະຫົວຂອງລາວຖືກນຳມາໃສ່ຈານ
ແລະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເດັກຍິງ, ແລະນາງໄດ້ນຳໄປໃຫ້ແມ່ຂອງນາງ.
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້, ໄດ້ຍົກຮ່າງກາຍຂຶ້ນແລະໄດ້ຝັງມັນ,
ແລະໄດ້ມາລາຍງານແກ່ພຣະເຢຊູ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນແລ້ວ
ພຣະອົງໄດ້ຖອນຕົວຈາກທີ່ນັ້ນໂດຍເຮືອໄປຫາສະຖານທີ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານຕາມລຳພັງ
ແລະເມື່ອຝູງຊົນໄດ້ຍິນ ພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງດ້ວຍການຍ່າງຈາກເມືອງຕ່າງໆ ແລະ
ພຣະເຢຊູໄດ້ອອກໄປ ແລະ ທ່ານໄດ້ເຫັນຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍ, ແລະ
ທ່ານມີຄວາມເມດຕາສົງສານເຂົາເຈົ້າ ແລະ ທ່ານໄດ້ປິ່ນປົວຄົນເຈັບຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ສະຖານທີ່ນີ້ແມ່ນບ່ອນໂດດດ່ຽວ ແລະ ເວລາກໍຜ່ານໄປແລ້ວ, ຂໍໃຫ້ປ່ອຍຝູງຊົນໄປເທີ້ນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ໄປຫາບ້ານຕ່າງໆ ແລະ ຊື້ອາຫານສຳລັບຕົນເອງ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍຕົວະກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອອກໄປ,
ພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກິນເທີ້ນ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພວກເຮົາບໍ່ມີຢູ່ທີ່ນີ້ນອກຈາກຂົນມປັງຫ້າກ້ອນແລະປາສອງໂຕ. ແຕ່ທ່ານກ່າວວ່າ,
ຈົ່ງນຳເອົາພວກເຂົາມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍທີ່ນີ້. ແລະ ເມື່ອໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຝູງຊົນນອນເທິງຫຍ້າແລ້ວ,
ໄດ້ຖືເອົາຂົນມປັງຫ້າກ້ອນແລະປາສອງໂຕ, ແລ້ວເບິ່ງຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ ກໍ່ອວຍພອນ, ແລະ
ໄດ້ແຕກຂົນມປັງແລ້ວມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກ, ແລະ ບັນດາສາວົກກໍ່ມອບໃຫ້ແກ່ຝູງຊົນ.
ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ກິນ ແລະ ອີ່ມໃຈ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເກັບເສດເຫຼືອທີ່ເຫຼືອໄວ້ສິບສອງກະຕ່າເຕັມ.

ແລະພວກຜູ້ທີ່ກິນຢູ່ແມ່ນຜູ້ຊາຍປະມານຫ້າພັນຄົນ ໂດຍບໍ່ນັບຜູ້ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ
ແລະທັນທີນັ້ນ ພຣະເຢຊູກໍ່ບັງຄັບໃຫ້ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນເຮືອ
ແລະໄປຂ້າງໜ້າພຣະອົງໄປຍັງຟາກຟັ່ງ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະສົ່ງຝູງຊົນໄປ. ແລະ
ຫຼັງຈາກສົ່ງປະຊາຊົນກັບບ້ານແລ້ວ ພຣະອົງກໍ່ຂຶ້ນໄປເທິງພູຄົນດຽວເພື່ອອະທິຖານ
ແຕ່ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງແລ້ວ ລາວຢູ່ຄົນດຽວຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແຕ່ເຮືອຢູ່ກາງທະເລແລ້ວ,
ຖືກຄື້ນທໍລະມານ, ເພາະວ່າລົມພັດກົງກັນຂ້າມ. ແຕ່ໃນຍາມທີ່ສີ່ຂອງກາງຄືນ
ພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງໄປຫາພວກເຂົາ ໂດຍຍ່າງຢູ່ເທິງທະເລ ແລະ
ເມື່ອພວກສາວົກໄດ້ເຫັນລາວກຳລັງຍ່າງຢູ່ເທິງທະເລ, ພວກເຂົາກໍ່ຖືກລົບກວນໃຈ ແລະ
ເວົ້າວ່າ ມັນແມ່ນຜີ, ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍຄວາມກົວ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບພວກເຂົາທັນທີວ່າ, ຈົ່ງມີກຳລັງໃຈເທີ້ນ, ເປັນຂ້ານ້ອຍເອງ,
ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ເປໂຕຕອບເຂົາວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າເປັນພຣະອົງ,
ຂໍໃຫ້ສັ່ງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ມາຫາພຣະອົງເທິງນ້ຳເທີ້ນ. ແລະ ລາວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ມາ. ແລະ
ຫຼັງຈາກລົງມາຈາກເຮືອ, ເປໂຕໄດ້ຍ່າງເທິງນ້ຳເພື່ອມາຫາພຣະເຢຊູ.
ແຕ່ເມື່ອເບິ່ງເຫັນລົມແຮງ, ລາວກໍຢ້ານກົວ, ແລະເມື່ອເລີ່ມຈົມລົງ, ລາວກໍຮ້ອງອອກມາວ່າ,
ພຣະເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ. ທັນທີນັ້ນ ພຣະເຢຊູກໍ່ຍື່ນມືອອກຈັບລາວໄວ້ ແລະ
ກ່າວກັບລາວວ່າ ໂອ້ ເຈົ້າຜູ້ມີສັດທາໜ້ອຍ ເຈົ້າສົງໄສຫຍັງ ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາຂຶ້ນເຮືອແລ້ວ
ລົມກໍຢຸດ ແລະ ພວກທີ່ຢູ່ໃນເຮືອກໍມາກົ້ມລົງນະມັດພຣະອົງເວົ້າວ່າ ແທ້ຈິງແລ້ວ
ທ່ານເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ເມື່ອຂ້າມຜ່ານແລ້ວ,
ພວກເຂົາກໍ່ມາຮອດແຜ່ນດິນເກັນເນຊາເຣັດ. ແລະ
ຫຼັງຈາກຜູ້ຊາຍຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນຮູ້ຈັກລາວແລ້ວ,
ເຂົາເຈົ້າກໍສົ່ງຂ່າວໄປທົ່ວພາກພື້ນອ້ອມຂ້າງນັ້ນ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າກໍນຳເອົາຄົນເຈັບປ່ວຍທັງໝົດມາໃຫ້ລາວ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າກໍຂໍຮ້ອງລາວເພື່ອວ່າແມ່ນແຕ່ພຽງແຕ່ສຳຜັດຂອບເສື້ອຜ້າຂອງລາວ; ແລະ

ທຸກຄົນທີ່ສຳຜັດກໍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

๑๕

ແລ້ວພວກຄູສອນ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍຈາກເຢຣູຊາເລັມກໍ່ມາຫາພຣະເຢຊູ ເວົ້າວ່າ:
ເປັນຫຍັງພວກສາວົກຂອງທ່ານຈຶ່ງລະເມີດປະເພນີຂອງພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່?
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ລ້າງມືຂອງເຂົາເມື່ອກິນເຂົ້າຈີ່ ແຕ່ພຣະອົງຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງລະເມີດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເພາະປະເພນີຂອງພວກເຈົ້າ?
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາວ່າ, ຈົ່ງເຄົາລົບນັບຖືພໍ່ແລະແມ່,
ແລະຜູ້ທີ່ເວົ້າຮ້າຍຕໍ່ພໍ່ຫຼືແມ່ຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ. ແຕ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ:
ຜູ້ໃດທີ່ຈະເວົ້າກັບພໍ່ຫຼືແມ່ວ່າ ຂອງຖວາຍທີ່ຖ້າຈາກຂ້ອຍເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດ,
ແລະລາວຈະບໍ່ໃຫ້ກຽດພໍ່ຂອງລາວຫຼືແມ່ຂອງລາວ;
ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໂມຄະເພາະປະເພນີຂອງພວກເຈົ້າ.
ພວກຫລອກລວງ, ອີຊາຢາໄດ້ເວົ້າພະຍາກອນດີກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ:
ປະຊາຊົນນີ້ເຂົ້າມາໃກ້ຂ້ອຍດ້ວຍປາກຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະດ້ວຍຮິມຝີປາກໃຫ້ກຽດຂ້ອຍ,
ແຕ່ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໄກຈາກຂ້ອຍ; ແລະເຂົາເຈົ້ານັບຖືຂ້ອຍເປົ່າປະໂຫຍດ,
ສອນຄຳສອນທີ່ເປັນບັນຍັດຂອງມະນຸດ. ແລະ ໄດ້ເອີ້ນຝູງຊົນມາ,
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງຟັງ ແລະ ຈົ່ງເຂົ້າໃຈ;
ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຂົ້າໄປໃນປາກເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນມົວໝອງ,
ແຕ່ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກນີ້ແຫລະເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນມົວໝອງ.
ແລ້ວພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາເຖິງ ແລະ ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ພຣະອົງຮູ້ບໍ່ວ່າພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຮັບຄວາມໂມໂຫເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳເວົ້ານັ້ນ?
ແຕ່ພຣະອົງຕອບວ່າ, ຕົ້ນໄມ້ທັງໝົດທີ່ພໍ່ຊາວສະຫວັນຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ປູກ ຈະຖືກຖອນຮາກ.

ປ່ອຍພວກເຂົາເສຍ, ພວກເຂົາເປັນຜູ້ນຳທາງຕາບອດຂອງຄົນຕາບອດ,
ຖ້າຄົນຕາບອດນຳທາງຄົນຕາບອດ, ທັງສອງຈະຕົກລົງໄປໃນຂຸມ. ແຕ່ເປໂຕຕອບວ່າ
ກັບລາວ, ຂໍອະທິບາຍເລື່ອງຄຳປຽບທຽບນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເດີ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ,
ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈອີກບໍ? ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈບໍ່ວ່າ ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົ້າໄປໃນປາກ ກໍ່ໄປສູ່ທ້ອງ
ແລະຖືກຂັບອອກໄປສູ່ສ້ວມ? ແຕ່ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກນັ້ນ ອອກມາຈາກຫົວໃຈ,
ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເຮັດໃຫ້ຄົນເປື້ອນ. ເພາະວ່າຈາກຫົວໃຈອອກມາຄວາມຄິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ,
ການຂ້າຄົນ, ການລັກລອບຮ່ວມປະເວນີ, ການຜິດສິນທຳທາງເພດ, ການລັກຂະໂມຍ,
ການໃຫ້ການເທັດ, ການປ່ຽງປະມາດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເປື□ນ,
ແຕ່ການກິນດ້ວຍມືທີ່ບໍ່ໄດ້ລ້າງນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນເປື□ນ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ອອກຈາກທີ່ນັ້ນ
ແລ້ວຖອນຕົວເຂົ້າໄປໃນເຂດຕີໂຣແລະໄຊດອນ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຜູ້ຍິງຊາວຄານາອານຄົນໜຶ່ງຈາກເຂດແດນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອອກມາ ແລະໄດ້ຮ້ອງຕໍ່ພຣະອົງວ່າ,
ຂໍໃຫ້ເມດຕາຂ້ານ້ອຍເທີ້ນ, ພຣະເຈົ້າ, ບຸດດາວິດ,
ລູກສາວຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກຜີເຂົ້າສິງຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ຕອບນາງສັກຄຳ
ແລະພວກສາວົກຂອງລາວໄດ້ມາເຖິງ ຖາມລາວ ເວົ້າວ່າ ປ່ອຍນາງເສຍ
ເພາະວ່ານາງຮ້ອງຢູ່ຂ້າງຫຼັງພວກເຮົາ ແຕ່ທ່ານຕອບວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖືກສົ່ງມາ
ເວັ້ນແຕ່ໄປຫາແກະທີ່ສູນເສຍຂອງເຮືອນອິດສະລາເອນ.
ແຕ່ນາງມາແລ້ວກົ້ມລົງນະມັດສະການຕໍ່ພຣະອົງເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ, ຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ.
ແຕ່ພຣະອົງຕອບວ່າ, ມັນບໍ່ດີທີ່ຈະເອົາເຂົ້າຈີ່ຂອງລູກນ້ອຍໄປໂຍນໃຫ້ໝານ້ອຍ.
ແຕ່ນາງກ່າວວ່າ ແມ່ນແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ໝານ້ອຍກໍ່ກິນເສດອາຫານທີ່ຕົກຈາກໂຕະຂອງເຈົ້ານາຍຂອງພວກມັນ
ແລ້ວພະເຢຊູຕອບນາງວ່າ: ແມ່ຍິງເອີຍ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໃຫຍ່ຫຼາຍ,
ຂໍໃຫ້ເປັນໄປກັບເຈົ້າຕາມທີ່ເຈົ້າປາຖະໜາ.
ແລະລູກສາວຂອງນາງກໍ່ຫາຍດີຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງນັ້ນ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຈາກໄປຈາກທີ່ນັ້ນ,

ມາຮອດທະເລກາລີລີ, ແລະໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ ແລ້ວນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະ
ຝູງຊົນຫຼາຍເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ມີກັບຕົວເຂົາເອງຄົນເຈັບຂາ, ຄົນຕາບອດ, ຄົນຫູໜວກ,
ຄົນພິການ ແລະ ຄົນອື່ນຫຼາຍ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໂຍນພວກເຂົາໄວ້ຂ້າງຕີນຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະ
ພຣະອົງປິ່ນປົວພວກເຂົາ, ດັ່ງນັ້ນຝູງຊົນປະຫຼາດໃຈເມື່ອເຫັນຄົນຫູໜວກໄດ້ຍິນ,
ຄົນເປັນໂມ້ເວົ້າໄດ້, ຄົນພິການແຂງແຮງ, ຄົນເຈັບຂາຍ່າງໄດ້ ແລະ ຄົນຕາບອດເຫັນໄດ້; ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນສາວົກຂອງພຣະອົງມາແລະກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຝູງຊົນ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍມາແລ້ວສາມມື້ແລະບໍ່ມີຫຍັງຈະກິນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ຢາກປ່ອຍພວກເຂົາໄປໃນຂະນະທີ່ຫິວ, ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາອ່ອນເພຍໃນທາງ.
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ພວກເຮົາຈະໄປຫາຂົນມປັງຫຼາຍປານໃດໃນບ່ອນໂດດດ່ຽວນີ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຝູງຊົນຫຼາຍປານນີ້
ອີ່ມ? ແລະ ພຣະເຢຊູ ກ່ໍ ເວົ້ ກັບ ເຂົາເຈົ້ ວ່ າ: ເຈົ້ ມ ີ ເຂົ້ ຈ ໍ ຈັ ກ ້ ອນ?
ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ເຈັດ, ແລະປານ້ອຍໆສອງສາມໂຕ. ແລະ
ທ່ານໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຝູງຊົນນັ່ງລົງເທິງພື້ນດິນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ເອົາຂ້າວໜົມປັງເຈັດກ້ອນກັບປາ,
ເມື່ອຂອບພຣະຄຸນແລ້ວກ່ໍແຕກອອກ ແລະມອບໃຫ້ແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ,
ແລະພວກສາວົກກ່ໍແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ. ແລະ ທຸກຄົນກິນ ແລະ ອີ່ມ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າເກັບເສດອາຫານທີ່ເຫຼືອໄດ້ເຈັດກະຕ່າເຕັມ; ສ່ວນຄົນທີ່ກິນແມ່ນຜູ້ຊາຍສີ່ພັນຄົນ
ບໍ່ລວມແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ເມື່ອລາວປ່ອຍຝູງຊົນໃຫ້ໄປແລ້ວ, ລາວກ່ໍຂຶ້ນເຮືອ ແລະ
ມາຮອດເຂດແດນຂອງມັກດາລາ.

๑๖

ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ພວກຊັດດູຊາຍໄດ້ມາເຖິງທົດສອບພຣະອົງ,

ຖາມໃຫ້ສະແດງໝາຍສຳຄັນຈາກສະຫວັນໃຫ້ພວກເຂົາເບິ່ງ. ແຕ່ລາວຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ເວລາຕອນແລງມາເຖິງ ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ອາກາດດີ ເພາະວ່າຟ້າແດງ; ແລະຕອນເຊົ້າ
ມື້ນີ້ພະຍຸ ເພາະວ່າຟ້າແດງມືດມົວ. ☐ອກໜ້າຊ່ຽວ,
ໜ້າຂອງສະຫວັນແທ້ໆພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກແຍກແຍະ,
ແຕ່ສັນຍານຂອງເວລາພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮູ້ບໍ?
ຄົນລຸ້ນຊົ່ວແລະຫລອກລວງຊອກຫາເຄື່ອງໝາຍ,
ແລະເຄື່ອງໝາຍຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ມັນຖ້າບໍ່ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຂອງໂຢນາຜູ້ເຜີຍພະວາຈາ. ແລະ
ຫຼັງຈາກປະໄວ້ພວກເຂົາໄວ້ແລ້ວ, ລາວກໍ່ໄປ ແລະ
ເມື່ອພວກສາວົກຂອງພຣະອົງມາຮອດຟາກນັ້ນແລ້ວ ພວກເຂົາລືມເອົາຂ້າວໜົມປັງມາ
ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງລະວັງແລະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ເຊື້ອຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊັດດູຊາຍ.
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຄິດໃນໃຈຂອງເຂົາເອງ ໂດຍເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ມາ. ແຕ່ພຣະເຢຊູ
ຊາບແລ້ວຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງປຶກສາຫາລືກັນເອງ, ໂອ້ຄົນມີ
ຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ, ວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ມາ? ພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈບໍ່?
ພວກເຈົ້າບໍ່ຈື່ຈຳເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນສຳລັບຄົນຫ້າພັນ ແລະ ພວກເຈົ້າເກັບກະຕ່າໄດ້ຈັກໃດບໍ່?
ບໍ່ແມ່ນເຈັດກ້ອນເຂົ້າຈີ່ຂອງຄົນສີ່ພັນ ແລະທ່ານເອົາກະຕ່າໄດ້ຈັກອັນບໍ?
ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານກ່ຽວກັບເຂົ້າຈີ່
ແຕ່ໃຫ້ລະວັງຈາກເຊື້ອຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊັດດູຊາຍ? ແລ້ວເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕັກເຕືອນໃຫ້ລະວັງເຊື້ອຂອງເຂົ້າຈີ່
ແຕ່ໃຫ້ລະວັງຄຳສອນຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊັດດູຊາຍ
ເມື່ອພຣະເຢຊູມາຮອດພາກສ່ວນຂອງເມືອງໄຊຊາເຣຍຂອງຟີລິບແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ຖາມສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, ປະຊາຊົນເວົ້າວ່າບຸດມະນຸດເປັນໃຜ?
ພວກເຂົາຕອບວ່າ, ບາງຄົນວ່າເປັນໂຢຮັນຜູ້ຈຸ່ມນ້ຳ, ບາງຄົນວ່າເປັນເອລີຢາ,

ແລະ ບາງ ຄົນ ວ່າ ເປັນ ເຢເລມີ ຫຼື ເປັນ ໜຶ່ງ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ປະ ກາດ ພຣະ ວາ ຈາ.
ທ່ານ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ແຕ່ ພວກ ເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ ຂ້ອຍ ເປັນ ໃຜ? ຊີ ໂມນ ເປໂຕ ຕອບ ວ່າ,
ທ່ານ ແມ່ນ ພຣະ ຄຣິດ, ບຸດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ຫ ລ ງ ພຣະ ຊົນ. ແລະ
ພຣະ ເຢ ຊູ ຕອບ ເວົ້າ ກັບ ລາ ວ ວ່າ ເຈົ້າ ມີ ພອນ ແທ້ ຊີ ໂມນ ບຸດ ຂອງ ໂຢ ນາ ເພາະ ວ່າ
ເນື້ອ ແລະ ເລືອດ ບໍ່ ໄດ້ ເປີດ ເຜີຍ ສິ່ງ ນີ້ ໃຫ້ ເຈົ້າ ແຕ່ ພໍ່ ຂອງ ຂ້ອຍ ຜູ້ ຢູ່ ໃນ ສະ ຫ ວັນ ເທົ່າ ນັ້ນ
ແລະ ຂ້ອຍ ກໍ່ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ ເຈົ້າ ແມ່ນ ເປໂຕ,
ແລະ ເທິງ ຫີນ ນີ້ ຂ້ອຍ ຈະ ສ້າງ ກາ ນ ຊຸມ ນຸມ ຂອງ ຂ້ອຍ,
ແລະ ປະ ຕູ ນະ ລົກ ຈະ ບໍ່ ມີ ອຳ ນາດ ເໜືອ ມັນ.
ແລະ ຂ້ອຍ ຈະ ໃຫ້ ກຸນ ແຈ ຂອງ ອາ ນາ ຈັກ ສະ ຫ ວັນ ແກ່ ເຈົ້າ,
ແລະ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ຜູ ກ ມັດ ໄວ້ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລ ກ, ຈະ ຖືກ ຜູ ກ ມັດ ໄວ້ ໃນ ສະ ຫ ວັນ,
ແລະ ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຈົ້າ ແກ້ ໄວ້ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລ ກ, ຈະ ຖືກ ແກ້ ໄວ້ ໃນ ສະ ຫ ວັນ. ຫຼັງ ຈາ ກ ນັ້ນ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັ່ງ ບັນ ດາ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ໃຫ້ ຢ່າ ບອກ ໃຜ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເປັນ ພຣະ ເຢ ຊູ ຄຣິດ.
ຕັ້ງ ແຕ່ ນັ້ນ ມາ ພຣະ ເຢ ຊູ ໄດ້ ເລີ່ມ ສະ ແດງ ໃຫ້ ບັນ ດາ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເຫັນ ວ່າ
ພຣະ ອົງ ຈຳ ເປັນ ຕ້ອງ ໄປ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ແລະ ຕ້ອງ ທົນ ທຸກ ຫ ລ າຍ ຢ່າ ງ ຈາ ກ ພວກ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່
ພວກ ມະ ຫາ ສະ ໝັກ ແລະ ພວກ ອາ ຈານ ສອນ ພຣະ ທຳ ແລະ ຕ້ອງ ຖືກ ຂ້າ ຕາຍ
ແລະ ໃນ ວັນ ທີ ສາມ ຈະ ຖືກ ຟື້ນ ຂຶ້ນ ມາ ແລະ ເປໂຕ ໄດ້ ພາ ພຣະ ອົງ ໄປ ຂ້າ ງ ໜຶ່ງ
ແລ້ວ ເລີ່ມ ຕິ ຕຽນ ພຣະ ອົງ ໂດຍ ເວົ້າ ວ່າ, ຂໍ ພຣະ ເຈົ້າ ຊ່ວຍ ປົກ ປ້ອ ງ ພຣະ ອົງ ເທີ້ນ, ພຣະ ເຈົ້າ ຂ້າ,
ສິ່ງ ນີ້ ຈະ ບໍ່ ເກີດ ຂຶ້ນ ກັບ ພຣະ ອົງ ແມ່ນ ອນ. ແຕ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຫັນ ກັບ ແລະ ກ່າ ວ ກັບ ເປໂຕ ວ່າ,
ໄປ ຢູ່ ຂ້າ ງ ຫຼັງ ຂ້ອຍ ເສຍ, ຊາ ຕາ ນ ເອີຍ, ເຈົ້າ ເປັນ ອຸ ປະ ສັກ ຕໍ່ ຂ້ອຍ,
ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ຄິດ ເຖິງ ສິ່ງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ຄິດ ເຖິງ ສິ່ງ ຂອງ ມະ ນຸດ.
ແລ້ວ ພຣະ ເຢ ຊູ ກໍ່ ຕ ຣັ ສ ກັບ ບັນ ດາ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ວ່າ,
ຖ້າ ຜູ້ ໃດ ປາ ຖະ ໜາ ທີ່ ຈະ ຕິດ ຕາມ ຂ້າ ນ້ອຍ, ໃຫ້ ລາ ວ ປະ ຕິ ເສດ ຕົນ ເອງ,
ແລະ ຖື ໄມ້ ກາ ງ ແຂນ ຂອງ ລາ ວ, ແລະ ຕິດ ຕາມ ຂ້າ ນ້ອຍ.

ຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການຊ່ວຍຈິດວິນຍານຂອງລາວໃຫ້ລອດ ຈະສູນເສຍມັນ,
ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງລາວເພື່ອຂ້ານ້ອຍ ຈະພົບມັນ.
ແມ່ນຫຍັງເພາະວ່າຄົນໜຶ່ງໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຖ້າລາວໄດ້ໂລກທັງໝົດ
ແຕ່ວ່າວິນຍານຂອງລາວສູນເສຍ? ຫຼື
ຄົນຈະໃຫ້ຫຍັງເປັນການແລກປ່ຽນຂອງວິນຍານຂອງລາວ?
ເພາະວ່າບຸດຂອງມະນຸດກຳລັງຈະມາໃນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງພ້ອມກັບ
ບັນດາທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຈະຕອບແທນແຕ່ລະຄົນຕາມການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ ແທ້ຈິງ,
ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ມີບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ນີ້,
ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ລີ້ມລອງຄວາມຕາຍຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຫັນບຸດຂອງມະນຸດກຳລັງມາໃນອານາຈັກຂ
ອງພຣະອົງ.

๑๗

ແລະຫຼັງຈາກຫົກມື້, ພຣະເຢຊູພາເປໂຕ ແລະ ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວໄປ,
ແລະນຳພາເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາສູງແຫ່ງໜຶ່ງຕາມລຳພັງ,
ແລະພຣະອົງຖືກປ່ຽນແປງຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ,
ແລະໜ້າຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງເໝືອນດວງອາທິດ,
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງກາຍເປັນສີຂາວເໝືອນແສງສະຫວ່າງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ໂມເຊ
ແລະ ເອລີຢາ ໄດ້ປາກົດແກ່ເຂົາເຈົ້າ ກຳລັງສົນທະນາກັບພຣະອົງ ເປໂຕຕອບວ່າ
ກັບພຣະເຢຊູວ່າ: ພຣະເຈົ້າ, ມັນດີທີ່ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້. ຖ້າທ່ານຕ້ອງການ,
ໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງເຕັນສາມຫຼັງຢູ່ທີ່ນີ້: ໜຶ່ງຫຼັງສຳລັບທ່ານ, ໜຶ່ງຫຼັງສຳລັບໂມເຊ,
ແລະໜຶ່ງຫຼັງສຳລັບເອລີຢາ. ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງເວົ້າຢູ່ ນີ້ແມ

ເມກສະຫວ່າງໄດ້ປົກຄຸມເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ນີ້ແນ ສຽງຈາກເມກເວົ້າວ່າ:
ນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍທີ່ຮັກແພງ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍພໍໃຈດີ; ຈົ່ງຟັງລາວ. ແລະ ເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ
ພວກສາວົກກໍ່ລົ້ມໜ້າລົງ ແລະ ຢ້ານຫຼາຍ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະສຳຜັດເຂົາເຈົ້າ
ແລະກ່າວວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ ແລະ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຍົກຕາຂອງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນ,
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຫັນໃຜເລີຍ ນອກຈາກພຣະເຢຊູແຕ່ຜູ້ດຽວ. ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງລົງມາຈາກພູເຂົາ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາວ່າ,
ຢ່າບອກນິມິດນີ້ແກ່ໃຜເລີຍ ຈົນກວ່າບຸດມະນຸດຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີຈຶ່ງເວົ້າວ່າເອລີຢາຈຳເປັນຕ້ອງມາກ່ອນ?
ແລະພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ເອລີຢາແທ້ຈິງມາກ່ອນແລະຈະຟື້ນຟູທຸກສິ່ງ;
ແຕ່ຂ້ອຍບອກພວກເຈົ້າວ່າເອລີຢາມາແລ້ວ, ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ,
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດກັບລາວຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ;
ດັ່ງນັ້ນບຸດຂອງມະນຸດກໍຈະທົນທຸກໂດຍເຂົາເຈົ້າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກສາວົກກໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບຢອຫານຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະ
ເມື່ອພວກເຂົາມາເຖິງຝູງຊົນ, ຊາຍຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ຄຸກເຂົ່າລົງຕໍ່ພຣະອົງ
ແລະເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າຂ້າ, ຂໍຫຣົງເມດຕາລູກຊາຍຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າລາວເປັນໂຣກຕົດດອງຈັນ ແລະທຸກທໍລະມານຢ່າງໜັກ;
ເພາະວ່າລາວຕົກລົງໄປໃນໄຟເລື້ອຍໆ ແລະຕົກລົງໄປໃນນ້ຳເລື້ອຍໆ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ນຳເອົາລາວມາຫາສາວົກຂອງທ່ານ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດປົ່ນປົວລາວໄດ້.
ຕອບແລ້ວ ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າວ່າ: ໂອ້ ຄົນລຸ້ນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ແລະ ຄົດໂກງ,
ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າຈົນກວ່າເມື່ອໃດ? ຈົນກວ່າເຖິງເວລາໃດຂ້ອຍຈະທົນກັບພວກເຈົ້າ?
ເອົາລາວມາໃຫ້ຂ້ອຍທີ່ນີ້ ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ຕິຕຽນມັນ, ແລະ ປີສາດກໍ່ອອກໄປຈາກລາວ,
ແລະ ເດັກນ້ອຍກໍ່ຖືກປົ່ນປົວໃຫ້ຫາຍດີ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງນັ້ນ.

ແລ້ວພວກສາວົກກໍ່ເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູໂດຍສ່ວນຕົວ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດໄລ່ມັນອອກໄດ້? ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ,
ຖ້າພວກເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອຄືກັບເມັດຜັກກາດຫອມ, ພວກເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພູນີ້ວ່າ,
ຈົ່ງຍ້າຍຈາກນີ້ໄປທີ່ນັ້ນ, ແລະມັນຈະຍ້າຍ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບພວກເຈົ້າ.
ແຕ່ຊະນິດນີ້ບໍ່ອອກໄປ ຖ້າບໍ່ມີການອະທິຖານແລະການອົດອາຫານ.
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງກັບຄືນໄປກາລິລີ, ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ:
ບຸດຂອງມະນຸດກຳລັງຈະຖືກມອບໃສ່ມືຂອງມະນຸດ ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າລາວ,
ແລະໃນວັນທີສາມລາວຈະຖືກຟື້ນຂຶ້ນມາ. ແລະ ພວກເຂົາເສຍໃຈຫຼາຍ
ເມື່ອພວກເຂົາມາເຖິງຄາເປນາອຸມແລ້ວ,
ພວກຄົນທີ່ເກັບເງິນສອງດຣັກມາໄດ້ເຂົ້າມາຫາເປໂຕແລະຖາມວ່າ,
ຄູສອນຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ຈ່າຍເງິນສອງດຣັກມາບໍ? ເຂົາເວົ້າວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ. ແລະ
ເມື່ອລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າກ່ອນລາວວ່າ: ເຈົ້າຄິດແນວໃດ, ຊີໂມນ?
ພວກກະສັດຂອງແຜ່ນດິນເອົາພາສີຫຼືອາກອນຈາກໃຜແດ່? ຈາກລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື
ຈາກຄົນອື່ນ? ເປໂຕຣເວົ້າກັບພະອົງວ່າ: ຈາກຄົນອື່ນ. ພະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ: ດັ່ງນັ້ນ
ພວກລູກຊາຍກໍ່ເປັນຄົນເສລີ. ແຕ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຂັດເຄືອງ,
ຈົ່ງໄປທີ່ທະເລ ແລ້ວໂຍນເບັດ, ແລະຍົກປາໂຕທຳອິດທີ່ຂຶ້ນມາ, ແລ້ວເມື່ອເປີດປາກຂອງມັນ
ເຈົ້າຈະພົບເງິນສະຕາເຕີ, ເອົາເງິນນັ້ນໄປໃຫ້ພວກເຂົາແທນຂ້ານ້ອຍແລະເຈົ້າ.

๑๗

ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ, ບັນດາສາວົກໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ແລ້ວຜູ້ໃດເປັນຜູ້ໃຫຍ່ກວ່າໃນອານາຈັກສະຫວັນ? ແລະ ພະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນເດັກນ້ອຍມາ

ໄດ້ຕັ້ງມັນໄວ້ໃນກາງພວກເຂົາ ແລະ ໄດ້ເວົ້າວ່າ ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ
ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ຫັນກັບ ແລະ ກາຍເປັນຄືກັບເດັກນ້ອຍ
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງສະຫວັນ
ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຈະເຮັດຕົນເອງໃຫ້ຖ່ອມຕົວເຫມືອນເດັກນ້ອຍຄົນນີ້,
ຜູ້ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໃນອານາຈັກສະຫວັນ.
ແລະຜູ້ໃດຖ້າຮັບເດັກນ້ອຍຄືນີ້ໜຶ່ງຄົນໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ກໍຮັບຂ້ອຍ;
ແຕ່ຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ໜຶ່ງຄົນຂອງເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍສະດຸດ,
ມັນດີກວ່າສຳລັບລາວທີ່ຫີນສີ່ງຂອງລາຈະຖືກແຂວນໃສ່ຄໍຂອງລາວແລະຖືກຈົມນ້ຳໃນທະເລ.
ວິບັດແກ່ໂລກຈາກສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດ,
ເພາະວ່າມັນເປັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດຈະຕ້ອງມາ,
ແຕ່ວ່າວິບັດແກ່ຄົນນັ້ນທີ່ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດມາໂດຍຜ່ານລາວ. ຖ້າມືຂອງເຈົ້າ ຫຼື
ຕີນຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈົ່ງຕັດມັນອອກແລະໂຍນໄປເສຍ,
ເພາະວ່າດີກວ່າສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຊີວິດໂດຍພິການຫຼືຂາດມື,
ກວ່າທີ່ຈະມີສອງມືຫຼືສອງຕີນແລ້ວຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟນິລັນດອນ.
ແລະຖ້າຕາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈົ່ງຖອນມັນອອກແລະໂຍນໄປຈາກເຈົ້າ,
ມັນດີກວ່າສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຊີວິດດ້ວຍຕາດຽວ,
ກວ່າທີ່ຈະມີສອງຕາແລ້ວຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເກເຮນນາແຫ່ງໄຟ. ຈົ່ງລະວັງ
ຢ່າດູຖູກເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ, ເພາະວ່າຂ້ອຍບອກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ
ທູດສະຫວັນຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນສະຫວັນເບິ່ງເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສ
ະຫວັນຢູ່ສະເໝີ. ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງມະນຸດໄດ້ມາເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ສູນເສຍລອດ.
ພວກເຈົ້າຄິດວ່າແນວໃດ? ຖ້າມີຄົນໃດຄົນໜຶ່ງມີແກະຮ້ອຍໂຕ ແລະ
ໜຶ່ງໂຕຈາກພວກມັນຫລົງທາງ, ລາວບໍ່ປ່ອຍເກົ້າສິບເກົ້າໂຕໄວ້ເທິງພູເຂົາ,
ໄປຊອກຫາໂຕທີ່ຫລົງທາງບໍ? ແລະຖ້າຊອກພົບມັນ, ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ

ຊື່ນຊົມຍິນດີກັບມັນຫຼາຍກວ່າກັບເກົ້າສິບເກົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຫຼົງທາງ. ດັ່ງນັ້ນ
ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ
ທີ່ຈະໃຫ້ຄົນນ້ອຍໆເຫຼົ່ານີ້ສັກຄົນໜຶ່ງພິນາດໄປ. ຖ້າແຕ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະທຳບາບຕໍ່ເຈົ້າ,
ໄປແລະຕິຕຽນລາວລະຫວ່າງເຈົ້າແລະລາວຄົນດຽວ; ຖ້າລາວຟັງເຈົ້າ,
ເຈົ້າໄດ້ຮັບພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າແລ້ວ; ແຕ່ຖ້າລາວບໍ່ຟັງ, ພາໄປກັບເຈົ້າອີກຄົນໜຶ່ງຫຼືສອງຄົນ,
ເພື່ອວ່າທຸກຄຳຈະຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍປາກຂອງພະຍານສອງຄົນຫຼືສາມຄົນ.
ຖ້າແຕ່ລາວບໍ່ເຊື່ອຟັງພວກເຂົາ, ຈົ່ງບອກແກ່ສະພາ, ຖ້າແຕ່ລາວບໍ່ເຊື່ອຟັງສະພາດ້ວຍ,
ໃຫ້ລາວເປັນແກ່ເຈົ້າຄືກັບຄົນຕ່າງຊາດແລະຄົນເກັບພາສີ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຜູກມັດໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກຜູກມັດໄວ້ໃນສະຫວັນ,
ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າແກ້ໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ສິ່ງນັ້ນຈະຖືກປ່ອຍໄວ້ໃນສະຫວັນ.
ອີກຄັ້ງ ຂ້ອຍເວົ້າແທ້ຈິງໃຫ້ທ່ານວ່າ
ຖ້າສອງຄົນໃນພວກທ່ານເຫັນດີກັນເທິງແຜ່ນດິນໂລກກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຂໍ
ມັນຈະເປັນໄປໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ
ເພ□□ະວ່າບ່ອນໃດທີ່ມີສອງຫຼືສາມຄົນຊຸມນຸມກັນໃນນາມຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນທ່າມກາງເຂົາເຈົ້າ. ຫຼັງນັ້ນ ເປໂຕ ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າ,
ຈັກເທົ່າໃດເທື່ອ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ ຈະທຳບາບຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ອະໄພລາວ?
ຈົນເຈັດເທື່ອບໍ? ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າຈົນເຈັດເທື່ອ,
ແຕ່ຈົນເຈັດສິບເທື່ອເຈັດ. ເພາະສະນັ້ນ ອານາຈັກຂອງສະຫວັນຈຶ່ງຄ້າຍຄືກັບກະສັດອົງໜຶ່ງ
ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຈະຊຳລະບັນຊີກັບຂ້າທາດທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ ເມື່ອລາວເລີ່ມຕົ້ນຕັດບັນຊີ,
ລູກໜີ້ຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນໜີ້ນັບບໍ່ຖ້ວນເງິນຕາເລັນໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ລາວ.
ແຕ່ເມື່ອງຈາກລາວບໍ່ມີເງິນຊຳລະຄືນ, ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຂາຍລາວ
ແລະເມຍຂອງລາວ ແລະລູກຂອງລາວ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ, ເພື່ອຊຳລະໜີ້. ດັ່ງນັ້ນ

ຂ້າທາດໄດ້ຕົກລົງ ນະມັດສະການເຂົາ ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ຂໍຈົ່ງອົດທົນຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຊຳລະທັງໝົດໃຫ້ທ່ານ. ເຈົ້ານາຍຂອງທາດຄົນນັ້ນມີຄວາມເມດຕາ
ຈຶ່ງປ່ອຍລາວໄປ ແລະຍົກເງິນກູ້ໃຫ້ລາວ. ແຕ່ເມື່ອຂ້າທາດນັ້ນອອກໄປແລ້ວ
ລາວໄດ້ພົບເພື່ອນຂ້າທາດຄົນໜຶ່ງຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ເປັນໜີ້ລາວຢູ່ຮ້ອຍເດນາຣີ
ແລະລາວໄດ້ຈັບລາວບີບຄໍເວົ້າວ່າ ຈົ່ງໃຫ້ຄືນຂ້ອຍຖ້າເຈົ້າເປັນໜີ້ຫຍັງ ດັ່ງນັ້ນ
ເພື່ອນທາດຂອງລາວຈຶ່ງໄດ້ຫຼຸດລົງທີ່ຕີນຂອງລາວ ແລະ ຮ້ອງຂໍລາວວ່າ,
ຈົ່ງອົດທົນຕໍ່ຂ້ານ້ອຍເຖີດ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຈະຊຳລະຄືນໃຫ້ທ່ານ. ແຕ່ລາວບໍ່ຕ້ອງການ,
ແຕ່ໄດ້ໄປແລ້ວໂຍນລາວເຂົ້າຄຸກຈົນກວ່າລາວຈະຄືນສິ່ງທີ່ຖືກເປັນໜີ້.
ເມື່ອພວກທາດຮ່ວມຂອງລາວໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍເສົ້າໂສກຫຼາຍ,
ແລະເມື່ອມາເຖິງ
ພວກເຂົາກໍອະທິບາຍທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງຊັດເຈນແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຂົາ.
ແລ້ວມີເອີ້ນລາວມາ, ເຈົ້ານາຍຂອງລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ທາດຊົ່ວຮ້າຍ,
ຂ້ອຍໄດ້ປ່ອຍໜີ້ສິນທັງໝົດນັ້ນໃຫ້ເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຂໍຮ້ອງຕໍ່ຂ້ອຍ.
ມັນບໍ່ຈຳເປັນບໍ່ວ່າເຈົ້າຄວນເມດຕາຕໍ່ເພື່ອນທາດຂອງເຈົ້າ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າບໍ? ແລະເຈົ້ານາຍຂອງລາວໂກດຮ້າຍ
ຈຶ່ງໄດ້ມອບລາວໃຫ້ແກ່ພວກຜູ້ທໍລະມານ ຈົນກວ່າລາວຈະຄືນທຸກສິ່ງທີ່ເປັນໜີ້ແກ່ລາວ.
ດັ່ງນັ້ນ ພໍ່ຊ້ອນສະຫວັນຂອງຂ້ອຍກໍ່ຈະເຮັດແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ໃຫ້ອະໄພແຕ່ລະຄົນແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວຈາກຫົວໃຈຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍສຳລັ
ບການລ່ວງລະເມີດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

๑๗

ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອພຣະເຢຊູສຳເລັດຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ,

ພຣະອົງໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກແຂວງກາລີລີ
ແລະມາຮອດເຂດແດນແຂວງຢູເດຍທີ່ຢູ່ຟາກຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ແລະຝູງຊົນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວພວກເຂົາທີ່ນັ້ນ.
ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເພື່ອທົດສອບພຣະອົງ ແລະເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ຜູ້ຊາຍສາມາດຢ່າເມຍຂອງລາວໄດ້ບໍ່ຕາມສາເຫດໃດກໍໄດ້? ແຕ່ພຣະອົງຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອ່ານບໍວ່າຜູ້ທີ່ສ້າງຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ສ້າງເຂົາເຈົ້າເປັນຊາຍແລະຍິງແລະກ່າວວ່າ
ເພາະເຫດນີ້ຜູ້ຊາຍຈະປະພ້ຳພໍ່ຂອງລາວແລະແມ່ແລະຈະຕິດກັບເມຍຂອງລາວ
ແລະສອງຄົນຈະເປັນເນື້ອອັນດຽວ? ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ແມ່ນສອງອີກຕໍ່ໄປ
ແຕ່ແມ່ນເນື້ອອັນດຽວ ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອມໂຍງໄວ້ແລ້ວ,
ມະນຸດຈົ່ງຢ່າແຍກອອກຈາກກັນ. ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ,
ແລ້ວເປັນຫຍັງໂມເຊສຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ມອບໃບຢ່າແລະປ່ອຍນາງໄປ? ພຣະອົງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ໂມເຊອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຈົ້າປ່ອຍພັນລະຍາຂອງພວກເຈົ້າ
ເພາະຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມບໍ່ໄດ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຢ່າເມຍຂອງລາວໂດຍບໍ່ແມ່ນເພາະການຜິດປະເວນີ
ແລ້ວແຕ່ງງານກັບຄົນອື່ນ, ລາວກໍ່ລ່ວງປະເວນີ,
ແລະຜູ້ທີ່ແຕ່ງງານກັບແມ່ຍິງທີ່ຖືກຢ່າແລ້ວກໍ່ລ່ວງປະເວນີ.
ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ຖ້າສາເຫດຂອງຜູ້ຊາຍກັບຜູ້ຍິງເປັນດັ່ງນັ້ນ,
ມັນບໍ່ມີປະໂຫຍດທີ່ຈະແຕ່ງງານ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນຮັບຄຳນີ້
ແຕ່ຜູ້ທີ່ມັນໄດ້ຖືກໃຫ້ ເພາະວ່າມີຄົນຂັນທີທີ່ເກີດແບບນັ້ນຈາກທ້ອງແມ່
ແລະມີຄົນຂັນທີຜູ້ທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນຂັນທີໂດຍຜູ້ຊາຍ,
ແລະມີຄົນຂັນທີຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນຄົນຂັນທີເພາະອານາຈັກຂອງສະຫວັນ.
ຜູ້ທີ່ສາມາດຮັບໄດ້ກໍ່ໃຫ້ຮັບເອົາເລີຍ ແລ້ວກໍ່ເດັກນ້ອຍຖືກນຳມາຫາລາວ
ເພື່ອວ່າລາວຈະວາງມືຂອງລາວເທິງເຂົາເຈົ້າ ແລະອະທິຖານ,

ແຕ່ພວກສາວົກຕິເຕຽນເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າວ່າ: ປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍ ແລະ
ຢ່າຂັດຂວາງພວກເຂົາມາຫາຂ້ອຍ ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນເປັນຂອງຄົນເຊັ່ນນັ້ນ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ວາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃສ່ພວກເຂົາ ແລ້ວ ກໍ່ເສດໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ມີຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານທີ່ດີ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດຫຍັງດີເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ມີຊີວິດນິລັນດອນ? ແລະ
ລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ ເປັນຫຍັງເຈົ້າເວົ້າວ່າຂ້ອຍດີ ບໍ່ມີໃຜດີເລີຍ
ນອກຈາກພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແລະຖ້າເຈົ້າຢາກເຂົ້າໄປໃນຊີວິດ, ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມບັນຍັດ.
ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ: ແບບໃດ? ແລະພຣະເຢຊູກໍ່ກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າຄົນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ລັກຊູ້,
ເຈົ້າຈະບໍ່ລັກຂະໂມຍ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນພະຍານເທັດ, ໃຫ້ເກົາລົບພໍ່ແລະແມ່,
ແລະເຈົ້າຈະຮັກຄົນທີ່ຢູ່ໃກ້ເຈົ້າເໝືອນກັບຕົວເຈົ້າເອງ. ຊາຍໜຸ່ມເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍໄດ້ຮັກສາມາຕັ້ງແຕ່ຄວາມໜຸ່ມຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຍັງຂາດຫຍັງອີກ?
ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບເຂົາວ່າ ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການເປັນຄົນສົມບູນ
ຈົ່ງໄປຂາຍຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າແລະໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ ແລະເຈົ້າຈະມີຊັບສົມບັດໃນສະຫວັນ
ແລະຈົ່ງມາຕິດຕາມຂ້ອຍ ແຕ່ຊາຍໜຸ່ມໄດ້ຍິນຄຳນັ້ນແລ້ວກໍ່ໄປ ໂດຍໂສກເສົ້າ,
ເພາະວ່າລາວມີຊັບສົມຫຼາຍ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ:
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຄົນຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກສະຫວັນໄດ້ດ້ວຍຄວາມຍາກລຳບາກ.
ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າອີກວ່າ, ມັນງ່າຍກວ່າທີ່ອູດຈະຜ່ານຕາເຂັມໄປໄດ້
ກວ່າຄົນຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ
ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍປະຫລາດໃຈຫຼາຍ ເວົ້າວ່າ ແລ້ວໃຜຈະສາມາດຮອດພົ້ນໄດ້
ພຣະເຢຊູມອງແລ້ວກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ສຳລັບມະນຸດນີ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້,
ແຕ່ສຳລັບພຣະເຈົ້າທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້. ແລ້ວເປໂຕຮກໍ່ຕອບລາວວ່າ, ເບິ່ງເນ້ຍ
ພວກເຮົາໄດ້ປະທຸກສິ່ງແລະໄດ້ຕິດຕາມທ່ານ, ດັ່ງນັ້ນຫຍັງຈະເປັນກັບພວກເຮົາ?

ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ
ເຈົ້າທັງຫຼາຍຜູ້ໄດ້ຕິດຕາມເຮົາ, ໃນການເກີດໃໝ່,
ເມື່ອບຸດມະນຸດນັ່ງເທິງບັນລັງແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ,
ເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍຈະນັ່ງເທິງບັນລັງສິບສອງ, ພິພາກສາເຜົ່າສິບສອງຂອງອິດສະຣາເອນ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ປະເຮືອນ ຫຼື ພີ່ນ້ອງຊາຍ ຫຼື ພີ່ນ້ອງຍິງ ຫຼື ພໍ່ ຫຼື ແມ່ ຫຼື ເມຍ ຫຼື ລູກ ຫຼື
ທົ່ງນາ ເພາະເຫດນາມຂອງຂ້ອຍ, ຈະໄດ້ຮັບຮ້ອຍເທົ່າ
ແລະຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຊີວິດນິລັນດອນ. ແຕ່ຫຼາຍຄົນທີ່ເປັນທຳອິດຈະກາຍເປັນຄົນສຸດທ້າຍ,
ແລະຄົນສຸດທ້າຍຈະກາຍເປັນຄົນທຳອິດ.

๒๐

ເພາະວ່າອານາຈັກສະຫວັນແມ່ນຄ້າຍຄືກັບຄົນເຈົ້າຂອງເຮືອນຜູ້ທີ່ອອກໄປໃນຕອນເຊົ້າເພື່ອຈ້າງຄົນງານເຂົ້າໃນສວນອະງຸ່ນຂອງລາວ. ແລະ
ເມື່ອໄດ້ຕົກລົງກັບພວກຄົນງານໃຫ້ຈ່າຍເດີນາຣິອຸດໜຶ່ງຕໍ່ມື້ແລ້ວ,
ລາວກໍສົ່ງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນສວນອະງຸ່ນຂອງລາວ. ແລະໄດ້ອອກໄປປະມານຊົ່ວໂມງທີສາມ,
ເຫັນຄົນອື່ນຢືນຢູ່ໃນຕະຫຼາດວ່າງງານ, ແລະເວົ້າກັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ:
ພວກເຈົ້າໄປສວນອະງຸ່ນເທີ້ນ, ແລະສິ່ງໃດທີ່ຍຸດຕິທຳ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າ.
ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ໄປ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ລາວໄດ້ອອກໄປ ປະມານຊົ່ວໂມງທີ່ຫົກ ແລະ ຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ້າ
ລາວໄດ້ເຮັດຄືກັນ ປະມານຊົ່ວໂມງທີ່ສິບເອັດ,
ລາວໄດ້ອອກໄປແລະພົບຄົນອື່ນໆຢືນຢູ່ໂດຍບໍ່ມີວຽກເຮັດ, ແລະລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຢືນຢູ່ທີ່ນີ້ຕະຫຼອດມື້ໂດຍບໍ່ມີວຽກເຮັດ? ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ
ບໍ່ມີໃຜຈ້າງພວກເຮົາ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າກໍ່ໄປໃນສວນອະງຸ່ນເດີ,
ແລະສິ່ງທີ່ເປັນຍຸດຕິທຳ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ. ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ,

ເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຄຸມຂອງລາວວ່າ, ຈົ່ງເອີ້ນພວກຄົນງານມາ ແລະ
ໃຫ້ຄ່າຈ້າງແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ເລີ່ມຕົ້ນຈາກຄົນສຸດທ້າຍຈົນເຖິງຄົນທຳອິດ. ແລະ
ພວກທີ່ມາປະມານຊົ່ວໂມງທີ່ສິບເອັດ ກໍໄດ້ຮັບຄົນລະໜຶ່ງເດນາຣິອຸດ.
ແຕ່ເມື່ອພວກທີ່ມາກ່ອນມາເຖິງ, ພວກເຂົາຄິດວ່າຈະໄດ້ຮັບຫຼາຍກວ່າ,
ແລະພວກເຂົາເອງກໍໄດ້ຮັບຄົນລະໜຶ່ງເດນາລິອຸດເຊັ່ນກັນ. ແລະ ໄດ້ຮັບແລ້ວ
ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ເຈົ້າຂອງເຮືອນ ເວົ້າວ່າ
ພວກຄົນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ເຮັດວຽກພຽງແຕ່ຊົ່ວໂມງດຽວ, ແລະ
ທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເທົ່າທຽມກັບພວກເຮົາ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ແບກຫາບຄວາມໜັກຂອງມື້ນີ້ແລະຄວາມຮ້ອນທີ່ແຜດເຜົາ.
ແຕ່ທ່ານຕອບເວົ້າກັບຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຂົາວ່າ, ເພື່ອນເອີຍ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດບໍ່ຍຸດຕິທຳຕໍ່ເຈົ້າ,
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕົກລົງກັບຂ້ອຍໃນລາຄາໜຶ່ງເດນາຣິບໍ? ຍົກຂອງເຈົ້າຂຶ້ນແລະໄປ;
ແຕ່ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ຄົນສຸດທ້າຍນີ້ເທົ່າກັບເຈົ້າ;
ຫຼືວ່າມັນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຢາກໃນຂອງຂ້ອຍບໍ?
ຖ້າຕາຂອງເຈົ້າຊົ່ວຮ້າຍແມ່ນຍ້ອນວ່າຂ້ອຍດີບໍ? ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ສຸດທ້າຍຈະເປັນຄົນທຳອິດ ແລະ
ຜູ້ທຳອິດຈະເປັນຄົນສຸດທ້າຍ, ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນຖືກເຊີນ, ແຕ່ໜ້ອຍຄົນຖືກເລືອກ. ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກຳລັງຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ,
ພຣະອົງໄດ້ພາສາວົກສິບສອງຄົນໄປຕາມລຳພັງໃນທາງ ແລະ ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ
ບຸດມະນຸດຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກມະຫາປະໂຣຫິດ ແລະ ພວກນັກຄຳພີ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະປະຖິ້ມໂທດລາວໃຫ້ຕາຍ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະມອບລາວໃຫ້ແກ່ພວກຄົນຕ່າງຊາດເພື່ອເຍາะເຍ้ย ແລະ ເຄาะຕี ແລະ
ຄຶງໄມ້ກາງແຂນ, ແລະ ໃນວັນທີສາມລາວຈະລຸກຂຶ້ນມາ.
ແລ້ວແມ່ຂອງລູກຊາຍເຊເບດາຍກໍ່ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງພ້ອມກັບລູກຊາຍຂອງນາງ,

ນາງມະມັດສະການແລະຂໍຮ້ອງບາງສິ່ງຈາກພຣະອົງ. ແລະ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ນາງ ວ່າ: ເຈົ້າ
ຕ້ອງການ ຫຍັງ? ນາງເວົ້າກັບລາວ: ບອກເພື່ອວ່າລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຂ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ຈະນັ່ງ,
ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຊ້າຍຂອງເຈົ້າ ໃນອານາຈັກຂອງເຈົ້າ.
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ: ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າກຳລັງຂໍ ຫຍັງ.
ພວກເຈົ້າສາມາດດື່ມຈອກທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະດື່ມໄດ້ບໍ,
ຫຼືການບັບຕິສະມາທີ່ຂ້ານ້ອຍຖືກບັບຕິສະມາຖືກຮັບບັບຕິສະມາໄດ້ບໍ?
ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ: ພວກເຮົາສາມາດ. ແລະພຣະອົງກໍ່ຕົວກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຈອກຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈະດື່ມແທ້ໆ, ແລະບັບຕິສະມາທີ່ເຮົາຖືກບັບຕິສະມານັ້ນ
ເຈົ້າກໍ່ຈະຖືກບັບຕິສະມາ, ແຕ່ການນັ່ງຢູ່ຂວາມືຂອງເຮົາ ແລະຊ້າຍມືຂອງເຮົາ
ບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາທີ່ຈະໃຫ້, ແຕ່ເປັນຂອງຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ກຽມໄວ້ໃຫ້ແລ້ວ. ແລະ
ເມື່ອພວກສິບຄົນໄດ້ຍິນ ພວກເຂົາກໍ່ຂຸ່ນເຄືອງກ່ຽວກັບພີ່ນ້ອງທັງສອງ
ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນເຂົາເຈົ້າມາແລ້ວກ່າວວ່າ,
ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆປົກຄອງເປັນເຈົ້າເໜືອປະຊາຊົນຂອງເ
ຂົາເຈົ້າ, ແລະບັນດາຜູ້ໃຫຍ່ກໍໃຊ້ອຳນາດເໜືອເຂົາເຈົ້າ. ມັນຈະບໍ່ເປັນແບບນັ້ນໃນພວກເຈົ້າ,
ແຕ່ຜູ້ໃດຖ້າຢາກກາຍເປັນຄົນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນພວກເຈົ້າ, ຈະເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຜູ້ໃດຖ້າຢາກເປັນຄົນທຳອິດໃນພວກເຈົ້າ, ຈະເປັນຂ້າທາດຂອງພວກເຈົ້າ;
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບລູກຊາຍຂອງມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຖືກຮັບໃຊ້,
ແຕ່ເພື່ອຮັບໃຊ້ແລະເພື່ອໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງລາວເປັນຄ່າໄຖ່ແທນຫຼາຍຄົນ.
ແລະໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງອອກຈາກເມືອງເຢຣິໂຄ,
ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຄົນຕາບອດສອງຄົນນັ່ງຢູ່ຂ້າງທາງ, ເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູກຳລັງຜ່ານໄປ,
ເຂົາເຈົ້າກໍຮ້ອງອອກມາວ່າ, ຂໍໃຫ້ເມດຕາພວກເຮົາເທີ້ນ, ພຣະເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງດາວິດ.
ແຕ່ຝູງຊົນໄດ້ຕິຕຽນພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ຢຸດເງົ້າ, ແຕ່ພວກເຂົາກັບຮ້ອງດັງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າວ່າ,

ຂໍໃຫ້ສົງສານພວກຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເດີ, ພຣະເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງດາວິດ.
ແລະພຣະເຢຊູຢືນແລ້ວເອີ້ນພວກເຂົາ ແລະຖາມວ່າ,
ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ? ພວກເຂົາເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າຕາຂອງພວກເຮົາຈະຖືກເປີດ. ພຣະເຢຊູມີພຣະທັຍເມດຕາ
ຈຶ່ງສຳຜັດຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະທັນທີນັ້ນຕາຂອງເຂົາເຈົ້າກໍເບິ່ງເຫັນໄດ້
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ

๒๑

ແລະ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ມາຮອດເບັດສະຟາເຈ ທີ່ພູຕົ້ນກອກເອລິບ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູກໍ່ສົ່ງສາວົກສອງຄົນໄປ ໂດຍເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ໄປທີ່ບ້ານທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະພົບລາທີ່ຖືກມັດໄວ້ທັນທີ ແລະ
ລູກລາຢູ່ກັບມັນ; ແກ້ມັດແລ້ວນຳມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າຫຍັງກັບທ່ານທັງຫລາຍ,
ທ່ານທັງຫລາຍຈະເວົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການມັນ,
ແລະພຣະອົງຈະສົ່ງມັນກັບຄືນມາທັນທີ.
ແຕ່ນີ້ທັງໝົດໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອວ່າສິ່ງທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພະຄຳທີ່ກຳລັງເວົ້າຈະໄດ້ຮັ
ບການສຳເລັດ: ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກສາວຂອງຊີໂອນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ກະສັດຂອງເຈົ້າກຳລັງມາຫາເຈົ້າ, ອ່ອນໂຍນ ແລະ ຂີ່ຢູ່ເທິງລາ ແລະ
ລູກລາທີ່ເປັນລູກຊາຍຂອງສັດຖືພາລະ. ພວກສາວົກໄປແລ້ວ
ແລະເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູສັ່ງພວກເຂົາ, ພວກເຂົານຳລາແລະລູກລາມາ,
ແລະພວກເຂົາວາງເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາເທິງພວກມັນ, ແລະພຣະອົງນັ່ງເທິງພວກມັນ.
ແຕ່ຝູງຊົນສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ປູເສື້ອຜ້າຂອງຕົນເອງລົງເທິງທາງ,
ແລະຄົນອື່ນໆກໍຕັດກິ່ງໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ມາປູລົງເທິງທາງ. ແຕ່ຝູງຊົນທີ່ກຳລັງໄປຂ້າງໜ້າ ແລະ

ພວກທີ່ກຳລັງຕິດຕາມ ພວກເຂົາກຳລັງຮ້ອງອອກມາວ່າ: ໂຮຊັນນາແກ່ລູກຊາຍຂອງດາວິດ!
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນທີ່ກຳລັງມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!
ໂຮຊັນນາໃນສະຖານທີ່ສູງສຸດ! ແລະ ເມື່ອລາວເຂົ້າໄປໃນເຢຣູຊາເລັມ,
ທັງເມືອງກໍ່ຖືກສັ່ນສະເທືອນ, ເວົ້າວ່າ, ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ? ແຕ່ຝູງຊົນກຳລັງເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນເຢຊູ
ຜູ້ປະກາດພຣະທຳຈາກນາຊາເຣັດແຂວງກາລີລີ. ແລະ ພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນວັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະ ໄລ່ທຸກຄົນທີ່ຂາຍ ແລະ ຊື້ຢູ່ໃນວັດອອກ ແລະ ທຳລາຍໂຕະຂອງພວກຄົນແລກເງິນ
ແລະ ບ່ອນນັ່ງຂອງພວກຂາຍນົກເຂົາ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ມີຂຽນໄວ້ວ່າ
ເຮືອນຂອງຂ້ອຍຈະຖືກເອີ້ນວ່າເຮືອນອະທິຖານ ແຕ່ພວກເຈົ້າເຮັດມັນໃຫ້ເປັນຖ້ຳຂອງໂຈນ
ແລະຄົນເຈັບຂາກັບຄົນຕາບອດໄດ້ມາຫາພຣະອົງໃນພຣະວິຫານ
ແລະພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວເຂົາເຈົ້າ
ແລະພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີເຫັນແລ້ວສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ລາວເ
ຮັດ ແລະພວກເດັກນ້ອຍທີ່ຮ້ອງຢູ່ໃນພຣະວິຫານແລະເວົ້າວ່າ
ໂຮຊັນນາແກ່ລູກຊາຍຂອງດາວິດ ພວກເຂົາໂກດຮ້າຍແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ
ເຈົ້າໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າພວກນີ້ເວົ້າຫຍັງ? ແລະ ພຣະເຢຊູ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ ແມ່ນແລ້ວ ພວກເຈົ້າ
ບໍ່ເຄີຍ ອ່ານ ບໍ່ ວ່າ ຈາກ ປາກ ຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະ ເດັກທີ່ກິນນົມ ເຈົ້າ ໄດ້ກຽມ
ການສັນລະເສີນ ແລະ ທ່ານໄດ້ປະໄວ້ພວກເຂົາ ອອກໄປຂ້າງນອກເມືອງ ເຂົ້າໄປເບທານີ ແລະ
ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຕອນເຊົ້າ ແລະ ຂະນະທີ່ກຳລັງກັບຄືນມາເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ລາວຫິວ ແລະ
ເມື່ອເຫັນຕົ້ນໝາກເດື່ອໜຶ່ງຕົ້ນຢູ່ເທິງຖະໜົນ ລາວກໍ່ເຂົ້າໄປຫາມັນ ແລະ
ບໍ່ພົບຫຍັງຢູ່ໃນມັນເລີຍ ນອກຈາກໃບໄມ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ລາວເວົ້າກັບມັນວ່າ
ຈົ່ງບໍ່ມີໝາກໄມ້ເກີດຈາກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປເປັນນິດ ແລະ ຕົ້ນໝາກເດື່ອນກໍ່ແຫ້ງໄປທັນທີ
ແລະເມື່ອພວກສາວົກເຫັນແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ປະຫລາດໃຈເວົ້າວ່າ,
ແມວໃດຕົ້ນໝາກເດື່ອຈຶ່ງແຫ້ງໄປທັນທີ? ຕອບແລ້ວ ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ແທ້ຈິງແລ້ວຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ຖ້າພວກເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອແລະບໍ່ສົງໄສ,

ບໍ່ພຽງແຕ່ສິ່ງຂອງຕົ້ນໝາກເດື່ອພວກເຈົ້າຈະເຮັດໄດ້,
ແຕ່ວ່າແມ່ນແຕ່ຖ້າພວກເຈົ້າເວົ້າກັບພູນີ້ວ່າ, ຈົ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນແລະຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນທະເລ,
ມັນກໍ່ຈະເກີດຂຶ້ນ; ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຈົ້າຂໍໃນການອະທິຖານດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ,
ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ. ແລະ ເມື່ອເຂົາມາຮອດວັດແລ້ວ, ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ
ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ເຂົ້າມາຫາເຂົາໃນຂະນະທີ່ເຂົາກໍາລັງສອນຢູ່, ເວົ້າວ່າ,
ເຈົ້າເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອໍານາດແບບໃດ, ແລະ ໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ສິດອໍານາດນີ້ແກ່ເຈົ້າ?
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ: ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຖາມພວກເຈົ້າຄໍາຖາມໜຶ່ງ, ຖ້າພວກເຈົ້າຕອບຂ້ານ້ອຍ,
ແລະຂ້ານ້ອຍກໍຈະບອກພວກເຈົ້າວ່າຂ້ານ້ອຍເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍອໍານາດໃດ.
ການບັບຕິສມາຂອງຢອຫານມາຈາກໃສ, ມາຈາກສະຫວັນຫຼືມາຈາກມະນຸດ?
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັນເອງວ່າ: ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າມາຈາກສະຫວັນ,
ລາວຈະເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, ແລ້ວເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອລາວ?
ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າມາຈາກມະນຸດ, ພວກເຮົາກໍ່ຢ້ານຝູງຊົນ,
ເພາະວ່າທຸກຄົນຖືວ່າໂຢຮັນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ. ແລະເຂົາເຈົ້າຕອບພຣະເຢຊູວ່າ
ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ບອກພວກເຈົ້າວ່າຂ້ອຍເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອໍານາດໃດ.
ແຕ່ພວກເຈົ້າຄິດແນວໃດ? ຊາຍຄົນໜຶ່ງມີລູກສອງຄົນ, ແລະ ເຂົາເຂົ້າໄປຫາຄົນທໍາອິດ
ເຂົາເວົ້າວ່າ: ລູກເອີຍ, ໄປມື້ນີ້ ເຮັດວຽກຢູ່ໃນສວນອະງຸ່ນຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ
ຂ້ອຍບໍ່ຢາກ ແຕ່ພາຍຫຼັງລາວເສຍໃຈແລ້ວກໍໄປ. ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຄົນທີສອງ ກໍ່ເວົ້າຄືກັນ
ແຕ່ລາວຕອບວ່າ: ຂ້ານ້ອຍ, ເຈົ້ານາຍ; ແລະລາວບໍ່ໄດ້ໄປ.
ໃສຈາກສອງຄົນໄດ້ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພໍ່? ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຄົນທໍາອິດ.
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ
ພວກຄົນເກັບພາສີແລະພວກໜ້າຍກໍາລັງເຂົ້າໄປກ່ອນໜ້າພວກເຈົ້າເຂົ້າສູ່ອານາຈັກຂອງພ
ຣະເຈົ້າ. ເພາະວ່າໂຢຮັນມາຫາທ່ານທັງຫຼາຍໃນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາ,

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອລາວ, ແຕ່ພວກຄົນເກັບພາສີແລະພວກຍິງຄ້າບາບເຊື່ອລາວ,
ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍເມື່ອໄດ້ເຫັນແລ້ວກໍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈພາຍຫຼັງເພື່ອເຊື່ອລາວ.
ຈົ່ງຟັງເລື່ອງຄຳປຽບທຽບອີກເລື່ອງໜຶ່ງ ມີຄົນໜຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນ ຜູ້ທີ່ປູກສວນອະງຸ່ນ
ແລະວາງຮົ້ວອ້ອມຮອບມັນ ແລະຂຸດບ່ອຫີນປັ້ນເຫຼົ້າໃນມັນ ແລະສ້າງຫໍຄອຍ
ແລະໃຫ້ເຊົ່າມັນກັບຊາວນາ ແລະໄປຕ່າງປະເທດ. ແຕ່ເມື່ອເວລາເກັບກ່ຽວໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້,
ລາວໄດ້ສົ່ງຂ້າທາດຂອງລາວໄປຫາຊາວນາເພື່ອເອົາຫມາກໄມ້ຂອງລາວ.
ແລະພວກຊາວນາໄດ້ຈັບພວກຂ້າທາດຂອງລາວ, ຄົນໜຶ່ງພວກເຂົາຕີ, ຄົນໜຶ່ງພວກເຂົາຂ້າ,
ແລະຄົນໜຶ່ງພວກເຂົາຂວ້າງຫີນໃສ່. ລາວໄດ້ສົ່ງຂ້າທາດອື່ນໆອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ຫຼາຍກວ່າຄັ້ງທຳອິດ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ເຮັດກັບພວກເຂົາຄືກັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ລາວໄດ້ສົ່ງລູກຊາຍຂອງລາວໄປຫາພວກເຂົາ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ພວກເຂົາຈະເຄົາລົບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ພວກຊາວນາໄດ້ເຫັນລູກຊາຍແລ້ວ
ກໍ່ເວົ້າໃນໃຈຕົວເອງວ່າ ນີ້ແມ່ນຜູ້ຮັບມໍລະດົກ ມາເຖີດ ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວເສຍ
ແລະຍຶດເອົາມໍລະດົກຂອງລາວ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບລາວ,
ຂັບໄລ່ອອກໄປຂ້າງນອກສວນອະງຸ່ນ, ແລະຂ້າລາວເສຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນມາເຖິງ, ລາວຈະເຮັດຫຍັງກັບຊາວນາເຫຼົ່ານັ້ນ?
ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ລາວຈະທຳລາຍພວກຄົນຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນຢ່າງໂຫດຮ້າຍ,
ແລະລາວຈະໃຫ້ສວນອະງຸ່ນເຊົ່າແກ່ຊາວສວນອື່ນ,
ຜູ້ທີ່ຈະສົ່ງຜົນໄມ້ຄືນໃຫ້ລາວຕາມເວລາທີ່ກຳນົດ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ທ່ານບໍ່ເຄີຍໄດ້ອ່ານໃນພຣະຄຳພີບໍ່ວ່າ, ກ້ອນຫີນທີ່ຊ່າງກໍ່ສ້າງປະຕິເສດນັ້ນ,
ກ້ອນນີ້ໄດ້ກາຍເປັນຫີນຫົວມຸມ, ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ,
ແລະມັນເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາບໍ? ເພາະສິ່ງນີ້
ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເອົາໄປຈາກພວກເຈົ້າ
ແລະຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຊາດທີ່ເຮັດໝາກຜົນຂອງມັນ

ແລະຜູ້ທີ່ຕົກລົງເທິງກ້ອນຫີນນີ້ຈະຖືກທຳລາຍເປັນເສດ ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ມັນຕົກລົງເທິງ
ຈະຖືກບົດຂີ້ ແລະ ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ
ໄດ້ຍິນຄຳປຽບທຽບຂອງລາວ, ພວກເຂົາຮູ້ວ່າລາວເວົ້າກ່ຽວກັບພວກເຂົາ, ແລະ
ຂະນະທີ່ຊອກຫາທີ່ຈະຈັບລາວ, ພວກເຂົາກົວຝູງຊົນ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືລາວເປັນຜູ້ປະກາດພະຄຳ.

๔๒

ແລະ ພຣະເຢຊູຕອບ ແລ້ວກໍ່ເວົ້າກັບພວກເຂົາອີກໃນຄຳປຽບທຳວ່າ
ອານາຈັກສະຫວັນຖືກເຮັດໃຫ້ຄືກັບຄົນກະສັດຜູ້ທີ່ເຮັດງານແຕ່ງງານໃຫ້ລູກຊາຍຂອງລາວ
ແລະລາວໄດ້ສົ່ງຂ້າທາດຂອງລາວໄປເອີ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກເຊີນເຂົ້າງານແຕ່ງງານ,
ແຕ່ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການມາ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເຂົາສົ່ງຂ້າທາດຄົນອື່ນໆໄປເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງບອກກັບເຫຼົ່າຄົນທີ່ຖືກເຊີນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ອາຫານທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍໄດ້ກຽມໄວ້ແລ້ວ,
ງົວຜູ້ຂອງຂ້ອຍແລະສັດທີ່ຖືກລ້ຽງໃຫ້ອ້ວນໄດ້ຖືກຂ້າແລ້ວ, ແລະທຸກສິ່ງພ້ອມແລ້ວ,
ຈົ່ງມາສູ່ງານແຕ່ງງານ. ແຕ່ພວກທີ່ບໍ່ສົນໃຈໄດ້ອອກໄປ, ຄົນໜຶ່ງໄປທົ່ງນາຂອງຕົນເອງ,
ແລະອີກຄົນໜຶ່ງໄປທຸລະກິດຂອງລາວ;
ແຕ່ພວກທີ່ເຫຼືອໄດ້ຈັບຂ້າທາດຂອງລາວແລ້ວທຳຮ້າຍແລະຂ້າພວກເຂົາ. ເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ,
ກະສັດນັ້ນກໍ່ໂກດແຄ້ນ, ແລະໄດ້ສົ່ງກອງທັບຂອງພຣະອົງໄປທຳລາຍພວກຄົນຂ້າເຫຼົ່ານັ້ນ
ແລະເຜົາເມືອງຂອງພວກເຂົາເສຍ. ແລ້ວເຊິ່ງເຂົາເວົ້າກັບພວກທາດຂອງເຂົາວ່າ:
ງານແຕ່ງງານພ້ອມແລ້ວແທ້ໆ, ແຕ່ພວກຄົນທີ່ຖືກເຊີນບໍ່ສົມຄວນ;
ສະນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປຕາມທາງອອກຂອງຖະໜົນຫົນທາງ,
ແລະຄົນໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າພົບຈົ່ງເຊີນເຂົ້າເຂົ້າມາໃນງານແຕ່ງງານ.
ແລະພວກທາດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອອກໄປຕາມທາງຕ່າງໆ ແລ້ວລວບລວມທຸກຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າພົບ,

ທັງຄົນຊົ່ວຮ້າຍແລະຄົນດີ, ແລະງານແຕ່ງງານກໍເຕັມໄປດ້ວຍແຂກທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂຕະ.
ເມື່ອເຂົ້າມາແລ້ວ ກະສັດເບິ່ງຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່
ເຫັນຢູ່ທີ່ນັ້ນຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ນຸ່ງເສື້ອຜ້າງານແຕ່ງງານ, ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເພື່ອນເອີຍ,
ເຈົ້າເຂົ້າມາທີ່ນີ້ໄດ້ແນວໃດໂດຍບໍ່ມີເສື້ອຜ້າງານແຕ່ງງານ? ແຕ່ລາວກໍຖືກເຮັດໃຫ້ງຽບ.
ແລ້ວກະສັດກໍ່ກ່າວກັບພວກຄົນໃຊ້ວ່າ,
ຈົ່ງມັດຕີນແລະມືຂອງລາວແລ້ວຍົກລາວອອກໄປໂຍນເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດພາຍນອກ,
ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂັດແຂ້ວ. ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນຖືກເຊີນ,
ແຕ່ໜ້ອຍຄົນຖືກເລືອກ. ແລ້ວພວກຟາຣີຊາຍໄປປຶກສາກັນເພື່ອວ່າຈະດັກລາວໃນຄຳເວົ້າ.
ແລະ ເຂົາເຈົ້າສົ່ງສາວົກຂອງເຂົາເຈົ້າໄປຫາລາວພ້ອມກັບພວກເຮໂຣດຽນ ເວົ້າວ່າ ອາຈານ,
ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານເປັນຄົນຈິງແລະທ່ານສອນທາງຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງ,
ແລະມັນບໍ່ສຳຄັນກັບທ່ານກ່ຽວກັບຜູ້ໃດ; ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ເບິ່ງໜ້າຂອງຄົນ;
ສະນັ້ນບອກພວກເຮົາວ່າ, ມັນເບິ່ງຄືແນວໃດກັບທ່ານ? ເປັນໄປໄດ້ບໍ່ທີ່ຈະໃຫ້ພາສີແກ່ຊີຊາ
ຫຼື ບໍ່? ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງທົດສອບຂ້ານ້ອຍ, ພວກຫນ້າຊື່ໃຈຄົດ?
ສະແດງເງິນຫຼຽນພາສີໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົາເງິນເດນາຣີອຸດມາໃຫ້ລາວ
ແລະ ພຣະອົງຕັດຖາມພວກເຂົາວ່າ, ຮູບນີ້ ແລະ ຄຳຈາລຶກນີ້ເປັນຂອງໃຜ?
ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຂອງຊີຊາ. ແລ້ວ ພຣະອົງກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງຄືນສິ່ງຂອງຊີຊາໃຫ້ຊີຊາ ແລະ ສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະເຈົ້າ. ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ
ພວກເຂົາກໍປະຫລາດໃຈ, ແລະໄດ້ປ່ອຍລາວໄວ້ແລ້ວກໍໄປ.
ໃນມື້ນັ້ນພວກຊາດູຊີເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ, ພວກທີ່ເວົ້າວ່າບໍ່ມີການຟື້ນຄືນຊີບ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຖາມພຣະອົງເວົ້າວ່າ: ອາຈານ, ໂມເຊສເວົ້າວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດຕາຍບໍ່ມີລູກ,
ນ້ອງຊາຍຂອງລາວຈະແຕ່ງງານກັບເມຍຂອງລາວ
ແລະຈະຟື້ນຟູເຊື້ອສາຍໃຫ້ແກ່ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ. ມີເຈັດຄົນພີ່ນ້ອງຢູ່ກັບພວກເຮົາ,

ແລະຄົນທຳອິດແຕ່ງງານແລ້ວກໍຕາຍ, ແລະບໍ່ມີລູກ,
ລາວປ່ອຍເມຍຂອງລາວໃຫ້ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ; ຄືກັນກັບຄົນທີສອງແລະຄົນທີສາມ,
ຈົນເຖິງເຈັດຄົນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ແມ່ຍິງກໍ່ຕາຍເປັນຄົນສຸດທ້າຍ. ໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ
ແມ່ຍິງຈະເປັນຂອງໃຜໃນເຈັດຄົນນັ້ນ? ເພາະວ່າທຸກຄົນມີນາງ
ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າຖືກຫຼອກລວງເພາະບໍ່ຮູ້ພຣະຄຳພີ
ແລະບໍ່ຮູ້ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພາະວ່າໃນການຟື້ນຄືນຊີບ, ພວກເຂົາບໍ່ແຕ່ງງານ ແລະ
ບໍ່ຖືກໃຫ້ແຕ່ງງານ, ແຕ່ເປັນຄືກັບຄົນສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ.
ແຕ່ກ່ຽວກັບການຟື້ນຄືນຊີບຂອງຄົນຕາຍ,
ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອ່ານສິ່ງທີ່ຖືກເວົ້າກັບພວກເຈົ້າໂດຍພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງເວົ້າວ່າ,
ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂກບ ບໍ?
ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍ, ແຕ່ແມ່ນຂອງຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່.
ແລະເມື່ອຝູງຊົນໄດ້ຍິນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ປະຫລາດໃຈໃນການສອນຂອງພຣະອົງ.
ພວກຟາຣີຊາຍແຕ່ໄດ້ຍິນວ່າພຣະອົງເຮັດໃຫ້ພວກຊາດູຊາຍງຽບ,
ພວກເຂົາຖືກເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ບ່ອນດຽວກັນ, ແລະຄົນໜຶ່ງຈາກພວກເຂົາ, ນັກກົດໝາຍ,
ທົດສອບພຣະອົງແລະເວົ້າວ່າ: ອາຈານ, ບັນຍັດໃດໃຫຍ່ໃນກົດໝາຍ?
ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ,
ເຈົ້າຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ,
ແລະດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ແລະດ້ວຍສຸດຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ.
ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງທຳອິດແລະຍິ່ງໃຫຍ່. ອັນທີສອງແມ່ນຄ້າຍຄືກັບອັນນີ້,
ເຈົ້າຈະຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າເໝືອນກັບຮັກຕົນເອງ. ໃນສອງບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້,
ກົດໝາຍທັງໝົດແລະຜູ້ເຜີຍພະອັດຊະນະແຂວນຢູ່.
ເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຖືກຮວບຮວມກັນແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມພວກເຂົາວ່າ:
ພວກເຈົ້າຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ? ລາວເປັນລູກຊາຍຂອງໃຜ?

ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຂອງດາວິດ. ເຂົາເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ແລ້ວດາວິດເອີ້ນລາວວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນພຣະວິນຍານໄດ້ແນວໃດໂດຍກ່າວເວົ້າວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ
ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງຂ້ານ້ອຍຈົນກວ່າຂ້ານ້ອຍຈະວາງສັດຕູຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນທີ່ຮອງຕີນຂອງ
ຕີນຂອງເຈົ້າ ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ດາວິດເອີ້ນລາວວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລ້ວລາວຈະເປັນລູກຊາຍຂອງດາວິດໄດ້ແນວໃດ? ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດຕອບລາວໄດ້ສັກຄຳ,
ບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າຖາມລາວອີກຕໍ່ໄປນັບແຕ່ວັນນັ້ນ.

๔๓

ຫຼັງນັ້ນ ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບຝູງຊົນ ແລະ ສາວົກຂອງພຣະອົງ ເວົ້າວ່າ:
ພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍນັ່ງຢູ່ເທິງບ່ອນນັ່ງຂອງໂມເຊ. ດັ່ງນັ້ນ,
ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າຮັກສາ, ຈົ່ງຮັກສາແລະປະຕິບັດ.
ແຕ່ຢ່າປະຕິບັດຕາມການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເວົ້າແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດ.
ພວກເຂົາມັດພາລະທີ່ຫນັກແລະຍາກທີ່ຈະແບກ ແລ້ວວາງໄວ້ເທິງບ່າຂອງມະນຸດ,
ແຕ່ດ້ວຍນິ້ວມືຂອງພວກເຂົາເອງກໍບໍ່ຢາກຈະເຄື່ອນຍ້າຍພາລະເຫຼົ່ານັ້ນເລີຍ.
ແຕ່ພວກເຂົາເຮັດວຽກງານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ຄົນເຫັນ
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເຮັດໃຫ້ກ້ວາງເຄື່ອງຮັກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະເຮັດໃຫ້ໃຫຍ່ຊາຍເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຮັກບ່ອນກຽດຢູ່ໃນງານລ້ຽງ
ແລະບ່ອນນັ່ງຕົ້ນໆຢູ່ໃນການຊຸມນຸມ ແລະການທັກທາຍຢູ່ໃນຕະຫຼາດ
ແລະການຖືກເອີ້ນໂດຍຄົນວ່າຣັບບີ ຣັບບີ. ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າໃຫ້ຖືກເອີ້ນວ່າຣັບບີ,
ເພາະວ່າອາຈານຂອງທ່ານທັງຫຼາຍມີພຽງໜຶ່ງດຽວຄືພຣະຄຣິດ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍທຸກຄົນແມ່ນພີ່ນ້ອງກັນ.

ແລະຢ່າເອີ້ນຜູ້ໃດເທິງແຜ່ນດິນໂລກວ່າພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າພໍ່ຂອງເຈົ້າມີພຽງຜູ້ດຽວ,
ຄືພໍ່ຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ຢ່າໃຫ້ຖືກເອີ້ນວ່າຄູສອນ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າມີຄູສອນພຽງແຕ່ຜູ້ດຽວ,
ຄືພຣະຄຣິດ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ໃຫຍ່ກວ່າໃນພວກເຈົ້າຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງພວກເຈົ້າ
ຜູ້ໃດທີ່ຍົກຍ້ອງຕົນເອງ ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕ່ຳຕ້ອຍ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ຖ່ອມຕົວ ຈະຖືກຍົກຍ້ອງ.
ວິບັດແກ້ແກ່ພວກເຈົ້າ,
ພວກອາຈານສອນພຣະທຳແລະພວກຟາຣີຊາຍທີ່ເປັນຫນ້າຊ້ອນແບບ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າກິນເຮືອນຂອງພວກແມ່ຫມ້າຍ ແລະໃຊ້ການອະທິຖານທີ່ຍາວເປັນຂໍ້ອ້າງ,
ເພາະເຫດນີ້ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາທີ່ໜັກກວ່າ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ,
ພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ທີ່ເປັນຫນ້າຊ້ອນແບບ,
ເພາະວ່າເຈົ້າປິດອານາຈັກສະຫວັນຕໍ່ໜ້າມະນຸດ, ເພາະເຈົ້າເອງບໍ່ເຂົ້າ,
ແລະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ກຳລັງເຂົ້າໄດ້ເຂົ້າ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີ
ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ທີ່ເປັນຫນ້າຊ້ອນ, ເພາະວ່າເຈົ້າຂ້າມຜ່ານທະເລ ແລະ ແຜ່ນດິນແຫ້ງ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນໜຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ມາຢູ່ອາໄສ, ແລະ ເມື່ອເຂົາກາຍເປັນແລ້ວ,
ເຈົ້າກໍ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາກາຍເປັນລູກຂອງນະຮົກທີ່ຮ້າຍແຮງສອງເທົ່າຂອງເຈົ້າ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ,
ພວກຜູ້ນຳທາງຕາບອດ, ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດສາບານໃນວັດ, ກໍບໍ່ມີຫຍັງ,
ແຕ່ຜູ້ໃດສາບານໃນຄຳຂອງວັດ, ກໍຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ. ຄົນໂງ່ ແລະ ຄົນຕາບອດ!
ຫຍັງໃຫຍ່ກວ່າກັນ, ທອງຄຳ ຫຼື ວັດທີ່ເຮັດໃຫ້ທອງຄຳບໍລິສຸດ?
ແລະຜູ້ທີ່ສາບານໃນຫີ່ນບູຊາ, ບໍ່ມີຄວາມຫມາຍຫຍັງ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ສາບານໃນຂອງຖວາຍທີ່ຢູ່ເທິງຫີ່ນນັ້ນ, ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ. ພວກຄົນໂງ່ ແລະ
ຕາບອດ, ຫຍັງເປັນສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ, ຂອງຖວາຍ ຫຼື
ແທ່ນບູຊາທີ່ເຮັດໃຫ້ຂອງຖວາຍນັ້ນບໍລິສຸດ? ດັ່ງນັ້ນ ຄົນທີ່ສາບານໃນແທ່ນບູຊາ
ກໍສາບານໃນມັນ ແລະ ໃນທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງມັນ; ແລະ ຄົນທີ່ສາບານໃນວັດ ກໍສາບານໃນມັນ
ແລະ ໃນຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນມັນ; ແລະ ຄົນທີ່ສາບານໃນສະຫວັນ

ກໍສາບານໃນບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງມັນ. ວິບາກແກ່ພວກເຈົ້າ,
ພວກນັກຮຽນພຣະທຳ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ພວກຫນ້າຊ້ອນ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຖວາຍທົດສ່ວນໜຶ່ງຂອງສະໝຸນໄພ ແລະ ຜັກຊີ ແລະ ຜັກກະເທຽມ,
ແລະ ພວກເຈົ້າໄດ້ປະລະເລີຍສິ່ງທີ່ໜັກແໜ້ນກວ່າຂອງກົດໝາຍ, ຄືການພິພາກສາ ແລະ
ຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອ, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ມັນຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດ ແລະ
ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ບໍ່ຄວນປະລະເລີຍ. ພວກຜູ້ນຳທາງຕາບອດ ພວກທີ່ກັ່ນແມງວັນອອກ
ແຕ່ກືນອູດ ໄພພິບັດແກ່ພວກເຈົ້າ ພວກນັກຂຽນແລະພວກຟາຣີຊາຍ ພວກຫນ້າຊື່ໃຈຄົດ
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າເຮັດຄວາມສະອາດດ້ານນອກຂອງຈອກແລະຂອງຈານ
ແຕ່ດ້ານໃນເຕັມໄປດ້ວຍການຂີ້ລັກແລະຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ ຟາຣີຊາຍຜູ້ຕາບອດ,
ຈົ່ງຊຳລະພາຍໃນຂອງຈອກແລະຈານກ່ອນ, ເພື່ອວ່າພາຍນອກຂອງມັນຈະໄດ້ສະອາດດ້ວຍ.
ວິບັດແກ່ເຈົ້າ ພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີ ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ພວກຫນ້າຊື່ໃຈຕ່າງ,
ເພາະວ່າເຈົ້າຄ້າຍຄືອຸບມຸງທີ່ທາຂາວ, ເຊິ່ງຈາກພາຍນອກແທ້ຈິງປາກົດງາມ,
ແຕ່ພາຍໃນເຕັມໄປດ້ວຍກະດູກຄົນຕາຍ ແລະຄວາມບໍ່ສະອາດທັງປວງ. ດັ່ງນັ້ນ
ທ່ານທັງຫລາຍກໍ່ເປັນແນວນັ້ນ, ຈາກພາຍນອກແທ້ຈິງ
ທ່ານປາກົດວ່າເປັນຄົນຊອບທຳຕໍ່ຄົນທັງຫລາຍ, ແຕ່ພາຍໃນ
ທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຫຼອກລວງ ແລະ ຄວາມຜິດກົດໝາຍ. ວິບັດແກ່ພວກເຈົ້າ,
ພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ພວກໜ້າຊ້ອນ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າສ້າງອຸໂມງຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ ແລະ
ປະດັບອານຸສາວະລີຂອງພວກຄົນຊອບທຳ, ແລະ ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ:
ຖ້າພວກເຮົາຢູ່ໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ,
ພວກເຮົາຈະບໍ່ເປັນຜູ້ຮ່ວມມືຂອງພວກເຂົາໃນເລືອດຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ.
ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນພະຍານຕໍ່ຕົນເອງວ່າ
ທ່ານເປັນລູກຫຼານຂອງພວກທີ່ໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພະອະຈະນະ

ແລະພວກທ່ານຈົ່ງເຮັດໃຫ້ເຕັມມາດຕະການຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ. ພວກງູ,
ລູກຫລານຂອງງູພິດ, ແນວໃດພວກເຈົ້າຈະຫນີພົ້ນຈາກການພິພາກສາແຫ່ງນະລົກ?
ເພາະສິ່ງນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້ານ້ອຍກໍາລັງສົ່ງໄປຫາພວກເຈົ້າບັນດາຜູ້ເຜີຍພະຄໍາພີ
ແລະຄົນມີປັນຍາ ແລະນັກຂຽນ, ແລະຈາກພວກເຂົາພວກເຈົ້າຈະຂ້າ
ແລະພວກເຈົ້າຈະຄຶດກາງແຂນ,
ແລະຈາກພວກເຂົາພວກເຈົ້າຈະເພາະໃນບັນດາສະຖານທີ່ຊຸມນຸມຂອງພວກເຈົ້າ
ແລະພວກເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຈາກເມືອງໄປສູ່ເມືອງ,
ເພື່ອວ່າຈະມາເທິງພວກເຈົ້າທຸກເລືອດຊອບທໍາທີ່ຖືກເທອອກເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈາກເລືອດຂ
ອງອາແບນຜູ້ຊອບທໍາຈົນເຖິງເລືອດຂອງເຊຄາຣີອາລູກຊາຍຂອງເບເຣກີອາ,
ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຂ້າຕາຍລະຫວ່າງພຣະວິຫານແລະແທ່ນບູຊາ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະມາເຖິງຄົນຮຸ່ນນີ້ ເຢຣູຊາເລັມ, ເຢຣູຊາເລັມ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂ້າຜູ້ປະກາດພະຄໍາ
ແລະຂວ້າງຫີນໃສ່ຜູ້ທີ່ຖືກສົ່ງມາຫາເຈົ້າ,
ຫຼາຍຄັ້ງເທົ່າໃດແລ້ວທີ່ຂ້ານ້ອຍປາຖະໜາຈະລວບລວມລູກຫຼານຂອງເຈົ້າ
ດັ່ງວິທີທີ່ແມ່ໄກ່ລວບລວມລູກນ້ອຍຂອງມັນໄວ້ພາຍໃຕ້ປີກ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການ. ເບິ່ງເລີຍ,
ເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າຖືກປະໄວ້ໃຫ້ໂດດດ່ຽວ. ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ,
ທ່ານຈະບໍ່ເຫັນຂ້ອຍອີກຕັ້ງແຕ່ດຽວນີ້ຈົນກວ່າທ່ານຈະເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນແມ່ນຜູ້ທີ່ກໍາລັງມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

๘๔

ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ອອກໄປຈາກພຣະວິຫານ, ແລະ
ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງເພື່ອສະແດງອາຄານຕ່າງໆຂອງພຣະວິຫານໃຫ້ພຣະອົ
ງເບິ່ງ. ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ພວກເຈົ້າບໍ່ເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດບໍ?

ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ກ້ອນຫີນເທິງກ້ອນຫີນທີ່ນີ້ຈະບໍ່ຖືກປ່ອຍໄວ້,
ທຸກກ້ອນຈະຖືກທຳລາຍ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງປະທັບນັ່ງຢູ່ເທິງພູມະກອກເທດ,
ພວກສາວົກໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເປັນການສ່ວນຕົວ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ຂໍພຣະອົງບອກພວກເຮົາວ່າ ເມື່ອໃດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ
ເຄື່ອງໝາຍຂອງການເສດັດມາຂອງພຣະອົງ ແລະ ການສຳເລັດຂອງຍຸກແມ່ນຫຍັງ? ແລະ
ພຣະເຢຊູ ຕອບ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງລະວັງ ຢ່າ ໃຫ້ ຜູ້ໃດ ຫຼອກລວງ ພວກເຈົ້າ.
ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນຈະມາໃນນາມຂອງຂ້ອຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍເປັນພຣະຄຣິດ,
ແລະພວກເຂົາຈະຫຼອກລວງຫຼາຍຄົນ.
ທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບສົງຄາມແລະຂ່າວສົງຄາມ, ຈົ່ງລະວັງບໍ່ໃຫ້ຕົກໃຈ,
ເພາະວ່າທຸກສິ່ງຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນເປັນການສິ້ນສຸດ.
ເພາະວ່າປະເທດຊາດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ປະເທດຊາດ ແລະ ອານາຈັກຕໍ່ອານາຈັກ, ແລະ
ຈະມີການອຶດຫິວ ແລະ ພະຍາດລະບາດ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ;
ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມເຈັບປວດຄືການເກີດລູກ.
ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະມອບເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະຈະຂ້າເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຖືກກຽດຊັງໂດຍປະຊາຊາດທັງໝົດ ເພາະຊື່ຂອງເຮົາ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ
ຫຼາຍຄົນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສະດຸດລົ້ມ ແລະພວກເຂົາຈະມອບເຊິ່ງກັນແລະກັນ
ແລະຈະກຽດຊັງເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະຜູ້ປະກາດພາວະນາເທັດຫຼາຍຄົນຈະລຸກຂຶ້ນ
ແລະຈະຫຼອກລວງຫຼາຍຄົນ, ແລະເພາະວ່າຄວາມຜິດກົດໝາຍເພີ່ມຂຶ້ນ
ຄວາມຮັກຂອງຫຼາຍຄົນຈະເຢັນລົງ. ແຕ່ຜູ້ທີ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ,
ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ອຍໃຫ້ລອດ.
ແລະຂ່າວດີຂອງອານາຈັກນີ້ຈະຖືກປະກາດໃນທົ່ວໂລກທີ່ມີຄົນອາໄສເພື່ອເປັນຄຳພະຍານແກ່
ປະຊາຊາດທັງໝົດ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈຸດຈົບຈະມາເຖິງ
ເມື່ອໃດກໍ່ຜ່ານທ່ານເຫັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມຮ້າງທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍຜ່ານດານີເອນຜູ້ເ

ຜ ຍ ພ ະ ອ ົ ງ ຢ ືນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ສ ະ ຖ ານ ທ ີ ່ ບ ໍ ລ ິ ສ ຸ ດ , ຜ ູ ້ ອ ່ ານ ຈ ົ ່ ງ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຈ ,
ແ ລ ້ ວ ພ ວ ກ ທ ີ ່ ຢ ູ ່ ໃ ນ ແ ຂ ວ ງ ຢ ູ ເ ດ ຍ ຈ ົ ່ ງ ໜ ີ ໄ ປ ຫ າ ພ ູ ເ ຂ ົ າ ,
ຜ ູ ້ ທ ີ ່ ຢ ູ ່ ເ ທ ິ ງ ຫ ຼ ັ ງ ຄ າ ຈ ົ ່ ງ ຢ ່ າ ລ ົ ງ ມ າ ເ ອ ົ າ ສ ິ ່ ງ ຂ ອ ງ ຈ າ ກ ເ ຮ ື ອ ນ ຂ ອ ງ ລ າ ວ ,
ແ ລ ະ ຜ ູ ້ ທ ີ ່ ຢ ູ ່ ໃ ນ ທ ົ ່ ງ ນ າ ຈ ົ ່ ງ ຢ ່ າ ກ ັ ບ ຄ ືນ ຫ ຼ ັ ງ ເ ພ ື ່ ອ ເ ອ ົ າ ເ ສ ື ້ ອ ຜ ້ າ ຂ ອ ງ ລ າ ວ .
ແ ຕ ່ ວ ິ ບ ັ ດ ແ ຫ ້ ງ ສ ໍ າ ລ ັ ບ ພ ວ ກ ທ ີ ່ ມ ີ ທ ้ ອ ง ແ ລ ะ ພ ວ ກ ທ ີ ່ ໃ ຫ ้ ນ ົ ມ ລ ູ ກ ใ ນ ມ ื ้ ເ ห ล ่ า นั ้ น .
จ ่ ง อ ะ ท ิ ฐ า น เ พ ื ่ อ ว ่ า ก า ร ห น ี ข อ ง พ ว ก เ จ ้ า จ ะ บ ่ เ ก ิ ด ข ึ ้ น ใ น ล ะ ด ู ห ม า ว ห ร ื อ ใ น อ ั น ส ะ บ า โ ต .
เ พ ร ะ ว ่ า ต อ น น ั ้ น จ ะ ม ี ค ว า ม ท ุ ก ท ำ ล ะ ม า น อ ั น ใ ห ญ ่ ห ล ว ง ,
เ ช ่ น ท ี ่ บ ่ เ ค ย เ ก ิ ด ข ึ ้ น ม า แ ต ่ ต ้ น โ ล ก จ น เ ถ ิ ง บ ั ด น ี ้ , แ ล ะ จ ะ บ ่ เ ก ิ ด ข ึ ้ น อ ี ก . แ ล ะ
ถ ้ า อ ั น เ ห ล ่ า นั ้ น บ ่ ถ ู ก ห ย ้ อ ล ง , เ บ ื ้ อ ห ม ั ง ท ั ง ห ม ด ก ็ จ ะ บ ่ ล อ ด พ ้ น ,
แ ต ่ เ พ ร ะ เ ห ็ น แ ก ่ ผ ู ้ ถ ู ก เ ล ื อ ก , อ ั น เ ห ล ่ า นั ้ น จ ึ ่ ง จ ะ ถ ู ก ห ย ้ อ ล ง .
แ ล ้ ว ถ ้ า ผ ู ้ ใ ด เ อ ้ า ก ั บ พ ว ก เ จ ้ า ว ่ า น ี ้ แ ม ่ พ ร ะ ค ร ิ ส ต ์ อ ย ู ่ ท ี ่ น ี ้ ห ร ื อ อ ย ู ่ ท ี ่ น ี ้ อ ย ่ า เ ช ื ่ อ
เ พ ร ะ ว ่ า พ ร ะ ค ร ิ ส ต ์ ป ล อ ม แ ล ะ ผ ู ้ ป ะ ก า ด พ ร ะ ท ำ ป ล อ ม จ ะ ล ุ ก ข ึ ้ น ม า แ ล ะ
พ ว ก เ ข ็ า จ ะ ใ ห ้ ส ั ญ ญ า ณ ใ ห ญ ่ แ ล ะ ก า ร อ ั ศ จ ร ร ย ์ เ พ ื ่ อ ท ี ่ จ ะ ห ล อ ก ล ว ง ถ ้ า เ ป ็ น ไ ป ไ ด ้
แ ม ้ น แ ต ่ ค ื น ท ี ่ ถ ู ก เ ล ื อ ก . เ บ ิ ่ ง เ อ ๋ ย , ข ้ า น ้ อ ย ไ ด ้ บ อ ก ล ่ ว ง ห น ้ า แ ก ่ เ จ ้ า ท ั ง ห ล า ย แ ล ้ ว .
ถ ้ า เ ข ็ า เ จ ้ า จ ะ เ อ ้ า ก ั บ พ ว ก เ จ ้ า ว ่ า , เ บ ิ ่ ง , อ ย ู ่ ใ น ท ะ เ ล ท ร า ย , อ ย ่ า อ อ ก ไ ป , เ บ ิ ่ ง ,
อ ย ู ่ ใ น ห ้ อ ง เ ก ็ บ ข อ ง , อ ย ่ า เ ช ื ่ อ ;
เ พ ร ะ ว ่ า ค ื อ ก ั บ ฟ ้ า แ ล บ อ อ ก ม า จ า ก ท ิ ศ ต ะ ว ั น อ อ ก แ ล ะ ป ร า ก ฏ จ น เ ถ ิ ง ท ิ ศ ต ะ ว ั น ต ก ,
แ บ บ น ั ้ น ก า ร ม า ข อ ง ล ู ก ช า ย ข อ ง ม น ุ ษ ย ์ ก ็ จ ะ เ ป ็ น ; เ พ ร ะ ว ่ า บ ่ อ ม ใ ด ท ี ่ ซ า ก ศ ็ พ อ ย ู ่ ,
บ ่ อ ม น ั ้ น น ก อ ิ น ท ร ี จ ะ ถ ู ก เ ก ็ บ ก ำ ม า ร ่ อ ม ก ั น .
ท ั น ท ี ห ล ั ง จ า ก ค ว า ม ท ุ ก ท ำ ล ะ ม า น ข อ ง ม ื ้ เ ห ล ่ า นั ้ น , ด ว ง อ า ท ิ ต ย ์ จ ะ ม ื ด ม ิ ด แ ล ะ
ด ว ง จ ั น ท ร ์ จ ะ บ ่ ใ ห ้ แ ส ง ส ะ ท ้ อ น ข อ ง ม ั น , ด ว ง ด า ว จ ะ ต ก จ า ก ส ะ ท ้ อ ง ฟ ้ า , แ ล ะ
พ ล ั ง ข อ ง ส ะ ท ้ อ ง ฟ ้ า จ ะ ถ ู ก ส ั ่ น ส ะ เ ท ื อ น .
แ ล ะ แ ล ้ ว เ ค ร ื ่ อ ง ห ม า ย ข อ ง บ ุ ต ร ม น ุ ษ ย ์ จ ะ ป ร า ก ฏ อ ย ู ่ ใ น ส ะ ท ้ อ ง ฟ ้ า ,

ແລະແລ້ວບັນດາເຜົ່າທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໂສກເສົ້າ
ແລະພວກເຂົາຈະເຫັນບຸດມະນຸດກຳລັງມາເທິງເມກແຫ່ງສະຫວັນດ້ວຍພະລັງອຳນາດແລະ
ສະຫງ່າລາສີອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ແລະ
ພຣະອົງຈະສົ່ງພວກທູດຂອງພຣະອົງມາພ້ອມກັບສຽງແກທີ່ໃຫຍ່, ແລະ
ພວກເຂົາຈະເກັບກຳພວກຄົນທີ່ຖືກເລືອກຂອງພຣະອົງມາຮວມກັນຈາກສີ່ທິດລົມ
ຈາກຂອບຟ້າສະຫວັນຈົນເຖິງຂອບອີກຂ້າງໜຶ່ງຂອງມັນ. ແຕ່ຈາກຕົ້ນໝາກເດື່ອ,
ຈົ່ງຮຽນເອົາຄຳອຸປະມານັ້ນ. ເມື່ອກິ່ງງ່າຂອງມັນກາຍເປັນອ່ອນແລ້ວແລະໃບອອກມາ,
ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າລະດູຮ້ອນໃກ້ແລ້ວ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າເມື່ອເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ,
ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າມັນໃກ້ຢູ່ທີ່ປະຕູແລ້ວ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ຄົນລຸ້ນນີ້ຈະບໍ່ຜ່ານໄປຈົນກວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະເກີດຂຶ້ນ. ທ້ອງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ
ຈະຜ່ານໄປ, ແຕ່ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ຜ່ານໄປເລີຍ. ກ່ຽວກັບວັນນັ້ນແລະຊົ່ວໂມງນັ້ນ,
ບໍ່ມີໃຜຮູ້ເລີຍ, ແມ່ນແຕ່ພວກຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງສະຫວັນກໍ່ບໍ່ຮູ້,
ມີແຕ່ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ. ຄືກັນກັບມື້ທັງຫຼາຍຂອງໂນອາ,
ການມາປາກົດຂອງລູກຊາຍມະນຸດກໍ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ເພາະວ່າຄືກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນມື້ກ່ອນນ້ຳຖ້ວມ ກິນແລະດື່ມ, ແຕ່ງງານແລະໃຫ້ແຕ່ງງານ,
ຈົນກວ່າມື້ທີ່ໂນອາເຂົ້າໄປໃນເຮືອ, ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈົນກວ່ານ້ຳຖ້ວມມາແລະເອົາທຸກຄົນໄປ,
ດັ່ງນັ້ນການມາຂອງລູກຊາຍຂອງມະນຸດກໍ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ.
ຕອນນັ້ນສອງຄົນຈະຢູ່ໃນທົ່ງນາ, ຄົນໜຶ່ງຖືກເອົາໄປແລະຄົນໜຶ່ງຖືກປ່ອຍໄວ້;
ສອງຄົນຜູ້ຍິງກຳລັງປັ່ນໃນໂຮງສີ, ຄົນໜຶ່ງຖືກເອົາໄປແລະຄົນໜຶ່ງຖືກປ່ອຍໄວ້.
ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງ ດັ່ງນັ້ນ
ເພາະວ່າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຈະມາໃນຊົ່ວໂມງໃດ. ແຕ່ນັ້ນ
ທ່ານຮູ້ວ່າ ຖ້າເຈົ້າຂອງເຮືອນຮູ້ວ່າຂະໂມຍຈະມາຍາມໃດ, ລາວກໍຈະຕື່ນເຝົ້າ ແລະ
ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ເຮືອນຂອງລາວຖືກເຈາະເຂົ້າໄປ. ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈົ່ງກຽມພ້ອມໄວ້,

ເພາະວ່າໃນຊົ່ວໂມງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຄິດ ບຸດມະນຸດຈະມາ.
ແລ້ວໃຜເປັນຂ້າທາດທີ່ຊື່ສັດແລະສະຫລາດ
ຜູ້ທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງລາວແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢູ່ເທິງການຮັບໃຊ້ຂອງລາວ
ເພື່ອໃຫ້ອາຫານແກ່ເຂົາເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ? ມີພອນແທ້ສຳລັບຂ້າທາດນັ້ນ
ທີ່ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຈະພົບວ່າກຳລັງເຮັດດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອທ່ານມາເຖິງ.
ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ
ລາວຈະແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ຄຸ້ມຄອງຊັບສົມທັງໝົດຂອງລາວ
ຖ້າແຕ່ຂ້າທາດຊົ່ວຄົນນັ້ນຈະເວົ້າໃນໃຈຂອງລາວວ່າ ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຊັກຊ້ຳມາ
ແລະລາວຈະເລີ່ມຕີຂ້າທາດເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງລາວ ແລະກິນແລະດື່ມກັບພວກຄົນເມົາ
ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າທາດຄົນນັ້ນຈະມາໃນວັນທີ່ລາວບໍ່ຄາດຫວັງແລະໃນເວລາທີ່ລາວບໍ່ຮູ້
ແລະຈະຕັດລາວອອກເປັນສອງສ່ວນ
ແລະສ່ວນຂອງລາວຈະວາງໄວ້ກັບພວກຄົນຫລອກລວງ
ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂັດແຂ້ວຂອງແຂ້ວ

๗๕

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ອານາຈັກສະຫວັນຈະຖືກປຽບທຽບກັບຍີ່ງພົມມະຈາລີສິບຄົນ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອົາໂຄມໄຟຂອງພວກເຂົາອອກໄປພົບເຈົ້າບ່າວ. ຫ້າຄົນແມ່ນສະຫລາດ ແລະ
ອີກຫ້າຄົນແມ່ນໂງ່ ພວກທີ່ໂງ່ເລີ່ນໄດ້ເອົາຄະນອນຂອງພວກເຂົາເອງ
ບໍ່ໄດ້ເອົານ້ຳມັນກັບພວກເຂົາເອງ;
ແຕ່ພວກທີ່ສະຫລາດໄດ້ເອົານ້ຳມັນໃນພາຊະນະຂອງພວກເຂົາກັບຄະນອນຂອງພວກເຂົາ
ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຊັກຊ້າ ພວກນາງທັງໝົດກໍ່ງ່ວງນອນ ແລະ ນອນຫລັບໄປ
ແຕ່ໃນເວລາກາງຄືນ, ມີສຽງຮ້ອງດັງຂຶ້ນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ,

ພວກເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປຕ້ອນຮັບລາວ. ແລ້ວພວກຍິງພົມມະຈາລີເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດກໍ່ລຸກຂຶ້ນ
ແລະ ຕົບແຕ່ງໂຄມໄຟຂອງພວກເຂົາ ແຕ່ພວກໂງ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກສະຫລາດວ່າ,
ໃຫ້ນ້ຳມັນຂອງພວກເຈົ້າແກ່ພວກເຮົາ, ເພາະວ່າໂຄມໄຟຂອງພວກເຮົາກຳລັງດັບ.
ແຕ່ພວກຜູ້ມີປັນຍາໄດ້ຕອບວ່າ, ຢ່າໃຫ້ມັນບໍ່ພຽງພໍສຳລັບພວກເຮົາແລະພວກເຈົ້າ,
ແຕ່ຈົ່ງໄປຫາພວກຂາຍແທນ ແລະຊື້ໃຫ້ຕົວເອງເຖີດ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາອອກໄປຊື້,
ເຈົ້າບ່າວກໍ່ມາເຖິງ ແລະ ພວກທີ່ພ້ອມກໍ່ເຂົ້າໄປກັບລາວສູ່ງານແຕ່ງງານ, ແລະ
ປະຕູກໍ່ຖືກປິດ. ພາຍຫຼັງນັ້ນ ພວກຍິງພົມມະຈາລີທີ່ເຫຼືອກໍ່ມາເຖິງ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ,
ເຈົ້ານາຍ, ເປີດປະຕູໃຫ້ພວກເຮົາເທີ້ນ. ແຕ່ພຣະອົງຕອບວ່າ,
ເຮົາບອກຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເຈົ້າ. ຈົ່ງລະວັງ ດັ່ງນັ້ນ,
ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ຮູ້ວັນ ຫຼື ຊົ່ວໂມງທີ່ບຸດຂອງມະນຸດຈະມາ.
ຄືກັນກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຈະໄປຕ່າງປະເທດ, ເຂົາເອີ້ນຂ້າທາດຂອງເຂົາເອງ ແລະ
ມອບຊັບສິນຂອງເຂົາໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ຄົນໜຶ່ງເຂົາໃຫ້ຫ້າທາລັນ, ຄົນໜຶ່ງສອງ, ແລະ
ຄົນໜຶ່ງໜຶ່ງ, ແຕ່ລະຄົນຕາມຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ, ແລະ ເຂົາໄປຕ່າງປະເທດທັນທີ.
ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຫ້າທາລັນໄປແລ້ວ ໄດ້ເຮັດວຽກກັບມັນ ແລະເຮັດໃຫ້ໄດ້ອີກຫ້າທາລັນ
ເຊັ່ນດຽວກັນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສອງກໍ່ໄດ້ຮັບອີກສອງເຊັ່ນກັນ
ແຕ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບໜຶ່ງເຫລັນໄດ້ໄປຂຸດຫຼຸມໃນແຜ່ນດິນແລະເຊື່ອງເງິນຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວ
ແຕ່ຫຼັງຈາກເວລາຫຼາຍຜ່ານໄປ, ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າທາດເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ມາ ແລະ
ຄິດຕາມບັນຊີກັບພວກເຂົາ. ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຫ້າຕາລັງໄດ້ມາເຖິງ ນຳສະເໜີອີກຫ້າຕາລັງ
ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ທ່ານໄດ້ມອບຫ້າຕາລັງໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເບິ່ງເລີຍ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຳໄລອີກຫ້າຕາລັງຈາກພວກມັນ. ເຈົ້ານາຍຂອງລາວກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ, ດີແລ້ວ,
ຂ້າທາດທີ່ດີແລະຊື່ສັດ, ເຈົ້າໄດ້ຊື່ສັດຕໍ່ສິ່ງທີ່ໜ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ຮັບຜິດຊອບສິ່ງທີ່ຫຼາຍ,
ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກຂອງເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າເຖີດ.

ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສອງຕະລັນກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ,
ທ່ານໄດ້ມອບສອງຕະລັນໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເບິ່ງເລີຍ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຳໄລອີກສອງຕະລັນຈາກພວກມັນ. ເຈົ້ານາຍຂອງລາວກ່າວກັບລາວວ່າ, ດີແລ້ວ,
ຂ້າທາດທີ່ດີແລະຊື່ສັດ, ເຈົ້າໄດ້ຊື່ສັດຕໍ່ສິ່ງທີ່ໜ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ຮັບຜິດຊອບສິ່ງທີ່ຫຼາຍ,
ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກຂອງເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າເຖີດ.
ແລະຄົນທີ່ໄດ້ຮັບເງິນຫນຶ່ງຕາລັນໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ນາຍເຈົ້າ,
ຂ້ານ້ອຍຮູ້ທ່ານວ່າທ່ານເປັນຄົນແຂງກະດ້າງ,
ເກັບກ່ຽວບ່ອນທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ຫວ່ານແລະລວບລວມບ່ອນທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ກະຈາຍ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຢ້ານກົວໄດ້ໄປເອົາເງິນຕາລັນຂອງທ່ານໄປເຊື່ອງໄວ້ໃນດິນ. ເບິ່ງເຖີດ,
ທ່ານມີຂອງຂອງທ່ານ. ຕອບກັບແລ້ວແຕ່ນາຍຂອງລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ທາດຊົ່ວແລະທາດຂີ້ຄ້ານ,
ເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້ອຍເກັບກ່ຽວບ່ອນທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຫວ່ານແລະຂ້ອຍລວບລວມບ່ອນທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກະຈາຍ. ມັນຈຳເປັນດັ່ງນັ້ນເຈົ້າໂຍນເງິນຂອງຂ້ອຍໃຫ້ພວກນັກທະນາຄານ,
ແລະເມື່ອມາແລ້ວຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບຂອງຂ້ອຍກັບດອກເບ້ຍ. ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເອົາເງິນຕາລັງຈາກລາວ
ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີສິບຕາລັງ
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ມີຈະຖືກໃຫ້ແລະຈະມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີ,
ແມ້ແຕ່ສິ່ງທີ່ລາວມີຈະຖືກເອົາໄປຈາກລາວ.
ແລະຈົ່ງນຳທາດທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດອອກໄປສູ່ຄວາມມືດພາຍນອກ,
ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ແລະການຂັດແຂ້ວ.
ເມື່ອລູກຊາຍຂອງຄົນມາໃນສະຫງ່າລາສີຂອງລາວ ແລະ ຜູ້ສົ່ງຂ່າວບໍລິສຸດທັງໝົດກັບລາວ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະນັ່ງເທິງບັນລັງສະຫງ່າລາສີຂອງລາວ, ແລະ
ປະຊາຊາດທັງໝົດຈະຖືກລວບລວມຕໍ່ໜ້າລາວ, ແລະ

ລາວຈະແຍກພວກເຂົາອອກຈາກກັນແລະກັນ
ຄືກັບວ່າຜູ້ລ້ຽງແກະແຍກແກະອອກຈາກແບ້ນ້ອຍ, ແລະ
ລາວຈະຕັ້ງແກະໄວ້ທາງຂວາຂອງລາວ, ແຕ່ແບ້ໄວ້ທາງຊ້າຍ.
ແລ້ວກະສັດຈະເວົ້າແກ່ເຂົາເຈົ້າທີ່ຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງລາວວ່າ, ມາເຖີດ
ພວກທີ່ໄດ້ຮັບພອນຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ,
ຈົ່ງຮັບເອົາອານາຈັກທີ່ໄດ້ຖືກກຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ການວາງພື້ນຖານໂລກ.
ເພາະວ່າຂ້ອຍຫິວ ແລະ ພວກເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍກິນ, ຂ້ອຍຫິວນ້ຳ ແລະ ພວກເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍດື່ມ,
ຂ້ອຍເປັນຄົນແປກໜ້າ ແລະ ພວກເຈົ້າຮັບຂ້ອຍເຂົ້າມາ, ຂ້ອຍເປືອຍກາຍ ແລະ
ພວກເຈົ້າໃຫ້ເຄື່ອງນຸ່ງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍເຈັບປ່ວຍ ແລະ ພວກເຈົ້າມາຢ້ຽມຢາມຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຢູ່ໃນຄຸກ
ແລະ ພວກເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກຄົນຊອບທຳຈະຕອບພຣະອົງວ່າ, ພຣະເຈົ້າ,
ເມື່ອໃດທີ່ພວກເຮົາເຫັນພຣະອົງຫິວແລ້ວໃຫ້ອາຫານ, ຫຼືຫິວນ້ຳແລ້ວໃຫ້ນ້ຳດື່ມ?
ແຕ່ເມື່ອໃດພວກເຮົາເຫັນເຈົ້າເປັນຄົນແປກໜ້າແລ້ວຕ້ອນຮັບ,
ຫຼືເປືອຍກາຍແລ້ວນຸ່ງຫົ່ມໃຫ້? ແຕ່ເມື່ອໃດພວກເຮົາເຫັນເຈົ້າອ່ອນແອ ຫຼືຢູ່ໃນຄຸກ,
ແລະພວກເຮົາມາຫາເຈົ້າ? ແລະກະສັດຈະຕອບພວກເຂົາວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າຟັງວ່າ,
ເທົ່າທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ຫນຶ່ງໃນພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດເຫຼົ່ານີ້,
ເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ. ແລ້ວພຣະອົງຈະກ່າວແກ່ພວກທີ່ຢູ່ທາງຊ້າຍວ່າ,
ຈົ່ງໄປຈາກເຮົາເຖີດ, ພວກທີ່ຖືກສາບແຊ່ງ,
ໄປສູ່ໄຟນິລັນດອນທີ່ໄດ້ຖືກກຽມໄວ້ສຳລັບມານຮ້າຍແລະພວກຜູ້ສົ່ງສານຂອງມັນ.
ເພາະວ່າຂ້ອຍຫິວ ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍກິນ, ຂ້ອຍຫິວນ້ຳ ແລະ
ພວກເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ນ້ຳຂ້ອຍດື່ມ, ຂ້ອຍເປັນຄົນແປກໜ້າ ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ຮັບຂ້ອຍເຂົ້າມາ,
ເປືອຍກາຍ ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂ້ອຍ, ອ່ອນແອ ແລະ ຢູ່ໃນຄຸກ ແລະ
ພວກເຈົ້າບໍ່ມາຢ້ຽມຢາມຂ້ອຍ. ແລ້ວພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ຈະຕອບລາວວ່າ, ເຈົ້ານາຍ,

ເມື່ອໃດທີ່ພວກເຮົາເຫັນທ່ານຫິວ ຫຼື ຫິວນ້ຳ ຫຼື ເປັນຄົນແປກໜ້າ ຫຼື ເປືອຍກາຍ ຫຼື
ອ່ອນແອ ຫຼື ຢູ່ໃນຄຸກ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານ? ແລ້ວພຣະອົງຈະຕອບພວກເຂົາວ່າ,
ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກເຈົ້າວ່າ,
ເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດແກ່ຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາຄົນນ້ອຍທີ່ສຸດເຫຼົ່ານີ້,
ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາເຊັ່ນກັນ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ຈະໄປສູ່ການລົງໂທດນິລັນດອນ,
ແຕ່ພວກຜູ້ຊອບທຳຈະໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ.

๔๙

ແລະ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ເວົ້າ ທຸກ ຄຳເວົ້າ ເຫຼົ່ານີ້ ແລ້ວ, ທ່ານໄດ້ເວົ້າ ກັບ
ສາວົກ ຂອງທ່ານ ວ່າ: ພວກເຈົ້າຮູ້ ວ່າ ຫຼັງຈາກ ສອງ ມື້ ເທດສະການປັດສະຄາ ຈະມາເຖິງ,
ແລະ ບຸດຊາຍ ຂອງ ມະນຸດ ຈະຖືກມອບໃຫ້ ເພື່ອ ຖືກຄຶງໄມ້ກາງແຂນ.
ແລ້ວພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະພວກນັກສອນພຣະທຳ
ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຖືກເຕົ້າໂຮມກັນເຂົ້າໄປໃນສານຂອງປະໂລຫິດໃຫຍ່ທີ່ຖືກເ
ອີ້ນວ່າໄກອາຟາ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ປຶກສາກັນເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຈັບພຣະເຢຊູດ້ວຍການຫລອກລວງ
ແລະຂ້າພຣະອົງ. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນໃນງານບຸນ,
ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຄວາມວຸ້ນວາຍເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາປະຊາຊົນ. ແລະ
ເມື່ອພຣະເຢຊູຢູ່ໃນບ້ານເບທານີ ໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນຄົນເຈັບໂຣກເລື້ອນ,
ແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ຖືຂວດຫີນອ່ອນນ້ຳມັນຫອມທີ່ມີຄ່າຫຼາຍ, ແລະ
ນາງໄດ້ເທລົງເທິງຫົວຂອງພຣະອົງໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງນອນ.
ແຕ່ເມື່ອພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຫັນ, ພວກເຂົາກໍ່ໂກດຮ້າຍເວົ້າວ່າ,
ການທຳລາຍນີ້ເພື່ອຫຍັງ? ເພາະວ່ານ້ຳມັນຫອມນີ້ສາມາດຖືກຂາຍໄດ້ລາຄາແພງ ແລະ

ເອົາເງິນໄປໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ. ເມື່ອຮູ້ແລ້ວ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງຄົນນີ້ລຳບາກ? ເພາະວ່າ
ນາງໄດ້ເຮັດວຽກງາມທີ່ດີງາມໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ ເພາະວ່າພວກທຸກຍາກ
ທ່ານມີຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍ ທ່ານບໍ່ມີຢູ່ສະເໝີ.
ເພາະວ່ານາງໄດ້ເທນ້ຳມັນຫອມນີ້ເທິງຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍ, ນາງໄດ້ເຮັດເພື່ອການຝັງຂ້ອຍ.
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າວ່າ, ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຂ່າວດີນີ້ຖືກປະກາດໃນທົ່ວໂລກ,
ສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ເຮັດນີ້ກໍຈະຖືກເລົ່າເຊັ່ນກັນເພື່ອເປັນອານຸສອນຂອງນາງ. ແລ້ວ ຫນຶ່ງ ໃນ
ສິບສອງ ຄົນທີ່ ຖືກເອີ້ນວ່າ ຢູດາ ອິສກາລິໂອດ ໄດ້ໄປ ຫາ ພວກມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ
ເວົ້າວ່າ ເຈົ້າຕ້ອງການ ໃຫ້ ຫຍັງ ແກ່ຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍ ຈະມອບ ລາວ ໃຫ້ ເຈົ້າ? ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ລາວສາມສິບເຫຼັກເງິນ ແລະຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ລາວໄດ້ຊອກຫາໂອກາດ
ເພື່ອທີ່ຈະທໍລະຍົດລາວ. ແຕ່ວ່າໃນມື້ທຳອິດຂອງເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ,
ພວກສາວົກໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູ ແລະ ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ທ່ານຢາກໃຫ້ພວກເຮົາກຽມໃຫ້ທ່ານກິນເທດສະການປັດສະຄາຢູ່ໃສ? ແຕ່ພຣະອົງກ່າວວ່າ,
ຈົ່ງໄປຫາເມືອງຫາຄົນນັ້ນ ແລະ ບອກລາວວ່າ, ອາຈານກ່າວວ່າ,
ເວລາຂອງເຮົາໃກ້ມາເຖິງແລ້ວ,
ເຮົາຈະຖືເທດສະການປັດສະຄາກັບບັນດາສາວົກຂອງເຮົາຢູ່ບ້ານເຈົ້າ.
ແລະພວກສາວົກໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ກຽມເທດສະການປັດສະຄາ. ເມື່ອຄອບແລງມາເຖິງ
ລາວໄດ້ນອນຮ່ວມໂຕະກັບພວກສິບສອງ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກິນເຂົ້າຢູ່,
ພຣະອົງໄດ້ຕັດສິນວ່າ, ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຈະທໍລະຍົດເຮົາ. ແລະເຂົາເຈົ້າເສຍໃຈຫຼາຍ,
ແຕ່ລະຄົນເລີ່ມເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍແມ່ນບໍ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?
ແຕ່ພຣະອົງຕອບວ່າ, ຜູ້ທີ່ຈຸ່ມມືກັບເຮົາໃນຈານ, ຜູ້ນັ້ນຈະທໍລະຍົດເຮົາ. ແທ້ຈິງ

ບຸດຊາຍຂອງມະນຸດໄປ ດັ່ງທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ,
ແຕ່ວິບັດແກ່ຊາຍຄົນນັ້ນທີ່ບຸດຊາຍຂອງມະນຸດຖືກທໍລະຍົດໂດຍຜ່ານລາວ,
ມັນຈະດີກວ່າສຳລັບລາວຖ້າຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ເກີດມາ. ແລະ ຢູດາ ຜູ້ທີ່ກຳລັງມອບລາວ
ໄດ້ຕອບວ່າ ບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນບໍ່ ອາຈານ ເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າເວົ້າແລ້ວ.
ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າກິນຢູ່,
ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືເອົາເຂົ້າຈີ່ແລະໄດ້ຂອບພຣະຄຸນແລ້ວໄດ້ແຫຼກແລະໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກສາວົກແລະໄ
ດ້ເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເອົາ, ຈົ່ງກິນ, ນີ້ແມ່ນຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ.
ແລະໄດ້ຖືເອົາຈອກແລະໄດ້ຂອບພຣະຄຸນແລ້ວໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າໂດຍເວົ້າວ່າ:
ຈົ່ງດື່ມຈາກມັນທຸກຄົນ,
ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນເລືອດຂອງເຮົາຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ທີ່ຖືກຫົ່ງອອກເພື່ອການປ່ອຍບາບສຳ
ລັບຄົນຫຼາຍ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ດື່ມຈາກຜົນຂອງເຄືອອະງຸ່ນນີ້ຕັ້ງແຕ່ຕອນນີ້
ຈົນກວ່າມື້ນັ້ນເມື່ອຂ້ອຍດື່ມມັນໃໝ່ກັບພວກເຈົ້າໃນອານາຈັກຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ແລະ
ຫຼັງຈາກຮ້ອງເພງສັນລະເສີນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ອອກໄປຫາພູເຂົາຂອງຕົ້ນກອກເອລີບ ແລ້ວ
ພຣະເຢຊູ ກ່ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ: ພວກເຈົ້າ ທັງໝົດ ຈະ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ສະດຸດ ໃນ ຂ້ອຍ ໃນ
ຄືນ ນີ້, ເພາະວ່າ ໄດ້ ຖືກ ຂຽນ ໄວ້ ວ່າ: ຂ້ອຍ ຈະ ຕີ ຜູ້ ລ້ຽງ ແກະ, ແລະ ແກະ ຂອງ ຝູງ ຈະ
ຖືກ ກະຈາຍ. ແຕ່ ຫຼັງຈາກ ຂ້ອຍ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ລຸກຂຶ້ນ ແລ້ວ, ຂ້ອຍ ຈະ ນຳໜ້າ ພວກເຈົ້າ
ໄປ ກາລີເລ. ແຕ່ເປໂຕຕອບວ່າ, ຖ້າທຸກຄົນຈະສະດຸດໃນພຣະອົງ, ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ສະດຸດເລີຍ.
ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍບອກເຈົ້າວ່າໃນຄືນນີ້, ກ່ອນໄກ່ຈະຂັນ,
ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ອຍສາມຄັ້ງ. ເປໂຕຮເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ເຖິງແມ່ນວ່າຈຳເປັນຂ້ານ້ອຍຕ້ອງຕາຍກັບເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ປະຕິເສດເຈົ້າ.
ແລະພວກສາວົກທັງໝົດກໍ່ເວົ້າຄືກັນນັ້ນ
ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ມາກັບພວກເຂົາເຈົ້າໄປຫາສະຖານທີ່ທີ່ເອີ້ນວ່າເກັດເຊມານີ,

ແລະພຣະອົງກໍ່ກ່າວກັບບັນດາສາວົກວ່າ, ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະໄປອະທິຖານຢູ່ທີ່ນັ່ນ.
ແລະເມື່ອພາເປໂຕກັບລູກຊາຍສອງຄົນຂອງເຊເບດາຍໄປແລ້ວ,
ພຣະອົງກໍເລີ່ມເສຍໃຈແລະທຸກໃຈ. ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍເສົ້າໂສກຫຼາຍຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ, ຈົ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ແລະເຝົ້າລະວັງກັບຂ້ອຍ.
ແລະມີກ້ອນກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໜ້ອຍໜຶ່ງ,
ລາວລົ້ມລົງເທິງໜ້າຂອງລາວອະທິຖານແລະເວົ້າວ່າ, ພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້,
ຂໍໃຫ້ຈອກນີ້ຜ່ານໄປຈາກຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການ,
ແຕ່ດັ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການ. ແລະ ພຣະອົງມາຫາພວກສາວົກ ແລະ ພົບເຂົາເຈົ້ານອນຢູ່, ແລະ
ກ່າວກັບເປໂຕຣ: ດັ່ງນີ້ພວກເຈົ້າບໍ່ເຂັ້ມແຂງຕື່ນຢູ່ໜຶ່ງຊົ່ວໂມງກັບຂ້ານ້ອຍບໍ? ຕື່ນຢູ່ ແລະ
ອະທິຖານ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ. ແທ້ຈິງວິນຍານກະຕືລືລົ້ນ,
ແຕ່ເນື້ອໜັງອ່ອນແອ. ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ເມື່ອໄປເປັນຄັ້ງທີສອງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານວ່າ,
ພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຖ້າຈອກນີ້ບໍ່ສາມາດຜ່ານພົ້ນຈາກຂ້ານ້ອຍໄດ້ ຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ດື່ມມັນ,
ຂໍໃຫ້ຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ສຳເລັດເທີ້ນ. ແລະ ເມື່ອມາເຖິງ
ກໍພົບພວກເຂົາກຳລັງນອນຫລັບອີກ, ເພາະວ່າຕາຂອງພວກເຂົາໜັກ. ແລະ
ປ່ອຍພວກເຂົາແລ້ວ ໄປອີກ ອະທິຖານອີກຄັ້ງເປັນຄັ້ງທີສາມດ້ວຍຄຳດຽວກັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພຣະອົງມາຫາສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້ານອນຕໍ່ໄປ ແລະ
ພັກຜ່ອນບໍ? ເບິ່ງ, ເວລາໄດ້ໃກ້ມາແລ້ວ ແລະ
ບຸດຂອງມະນຸດຖືກມອບໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນມືຂອງຄົນບາບ. ລຸກຂຶ້ນ, ໄປກັນເຖີດ! ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຜູ້ທີ່ກຳລັງທໍລະຍົດຂ້ອຍໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກຳລັງເວົ້າຢູ່ ຈົ່ງເບິ່ງ ຢູດາ
ຜູ້ໜຶ່ງໃນສິບສອງ ໄດ້ມາ ແລະ ມີຝູງຊົນຫຼາຍກັບລາວ ຖືດາບແລະໄມ້
ຈາກພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງປະຊາຊົນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ກຳລັງມອບລາວໃຫ້
ໄດ້ໃຫ້ສັນຍານກັບເຂົາເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຈະຈູບ, ລາວເອງແມ່ນຜູ້ນັ້ນ,
ຈົ່ງຈັບລາວໄວ້. ແລະທັນທີນັ້ນ ລາວໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ພຣະເຢຊູ ແລ້ວເວົ້າວ່າ ຊົມເຊີຍ, ອາຈານ

ແລະໄດ້ຈູບພຣະອົງ. ແລະ ພຣະເຢຊູ ກ່ໍ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ: ເພື່ອນ ເອີຍ, ຈົ່ງ ເຮັດ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້າ ມາ ນັ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ ກໍວາງມືໃສ່ພະເຢຊູ ແລະ ຈັບພະອົງໄວ້ ແລະ
ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄົນໜຶ່ງໃນພວກທີ່ຢູ່ກັບພຣະເຢຊູໄດ້ຍື່ນມືອອກ, ດຶງດາບຂອງລາວອອກມາ, ແລະ
ຕີຂ້າທາດຂອງມະຫາປະໂລຫິດ, ຕັດຫູຂອງລາວອອກ. ແລ້ວພຣະເຢຊູກ່ໍເວົ້າກັບເຂົາວ່າ
ຈົ່ງເອົາດາບຂອງເຈົ້າກັບຄືນໄປໃສ່ບ່ອນຂອງມັນເສຍ
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຖືດາບຈະຕາຍດ້ວຍດາບ
ຫຼືເຈົ້າຄິດວ່າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເອີ້ນພໍ່ຂອງຂ້ອຍໃນຕອນນີ້,
ແລະພຣະອົງຈະສະໜອງໃຫ້ຂ້ອຍຫຼາຍກວ່າສິບສອງກອງທັບຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວບໍ?
ແລ້ວບັນດາພຣະຄຳພີຈະສຳເລັດແນວໃດ ທີ່ວ່າມັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນແບບນີ້? ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ
ເຢຊູໄດ້ເວົ້າກັບຝູງຊົນວ່າ:
ພວກເຈົ້າອອກມາພ້ອມດ້ວຍດາບແລະໄມ້ເພື່ອຈັບຂ້ອຍຄືກັບໂຈນບໍ?
ທຸກໆມື້ຂ້ອຍນັ່ງສອນຢູ່ໃນໂບດກັບພວກເຈົ້າ, ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈັບຂ້ອຍ.
ແຕ່ນີ້ທັງໝົດໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອວ່າບັນດາຂໍ້ຂຽນຂອງບັນດາຜູ້ປະກາດພະວາຈາຈະໄດ້ຮັບການ
ສຳເລັດ ແລ້ວ ພວກສາວົກ ທັງໝົດ ປະໄວ້ລາວ ແລ້ວກ່ໍຫນີໄປ ພວກທີ່ຈັບພຣະເຢຊູໄດ້ແລ້ວ
ໄດ້ນຳພຣະອົງໄປຫາໄກອາຟາສ ມະຫາສະໝັກ,
ບ່ອນທີ່ພວກນັກຮຽນພຣະທຳແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ໄດ້ຊຸມນຸມກັນຢູ່.
ແຕ່ເປໂຕກຳລັງຕິດຕາມລາວຈາກໄກຈົນເຖິງສະໜາມຂອງມະຫາປະໂລຫິດ,
ແລະໄດ້ເຂົ້າໄປຂ້າງໃນນັ່ງກັບພວກຜູ້ຊ່ວຍເພື່ອເບິ່ງການສິ້ນສຸດ. ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ
ພວກຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ສະພາທັງໝົດ ກຳລັງຊອກຫາການເປັນພະຍານເທັດ ຕໍ່ພະເຢຊູ
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະປະຫານຊີວິດພຣະອົງ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ພົບ; ແລະ
ເມື່ອພະຍານເທັດຫຼາຍຄົນມາ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ພົບ. ຕໍ່ມາ
ສອງພະຍານເທັດໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລະເວົ້າວ່າ: ຄົນນີ້ເວົ້າວ່າ
ຂ້ອຍສາມາດທຳລາຍວັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພາຍໃນສາມມື້ກ່ໍສ້າງມັນຂຶ້ນມາໃໝ່ ແລະ

ພໍ່ບອງໃຫຍ່ລຸກຂຶ້ນແລ້ວກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າບໍ່ຕອບຫຍັງບໍ່?
ສິ່ງໃດທີ່ພວກເຂົ້ານີ້ເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ? ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຢູ່ງຽບ ແລະ ມະຫາສະໝັກ
ຕອບ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ: ຂ້ອຍ ສັ່ງ ເຈົ້າ ໃນນາມ ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ມີຊີວິດ ເພື່ອວ່າ ເຈົ້າ ຈະບອກ
ພວກເຮົາ ວ່າ ເຈົ້າ ແມ່ນ ພຣະຄຣິດ ລູກຊາຍ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຫຼືບໍ່. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ
ເຈົ້າເວົ້າແລ້ວ ແຕ່ວ່າເຮົາກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຕັ້ງແຕ່ດຽວນີ້ພວກເຈົ້າຈະເຫັນບຸດມະນຸດນັ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງພະລັງ
ແລະກຳລັງມາເທິງເມກແຫ່ງສະຫວັນ
ແລ້ວພໍ່ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ຂີ້ເສື້ອຜ້າຂອງລາວເວົ້າວ່າລາວໄດ້ປ່ຽນຮ້າຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ;
ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງການພະຍານຫຍັງອີກ? ເບິ່ງ,
ດຽວນີ້ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນການດູໝິ່ນພຣະເຈົ້າຂອງລາວແລ້ວ; ພວກເຈົ້າຄິດແນວໃດ?
ພວກເຂົາຕອບວ່າ: ລາວມີຄວາມຜິດຕາຍ. ແລ້ວພວກເຂົາກໍຖົ່ມນ້ຳລາຍໃສ່ໜ້າຂອງພຣະອົງ
ແລະຕີພຣະອົງດ້ວຍກຳປັ້ນ, ແລະພວກເຂົາກໍຕີດ້ວຍມື ເວົ້າວ່າ:
ຈົ່ງເວົ້າພະຍາກອນໃຫ້ພວກເຮົາ, ພຣະຄຣິດ, ໃຜແມ່ນຜູ້ທີ່ຕີພຣະອົງ?
ແຕ່ເປໂຕນັ່ງຢູ່ຂ້າງນອກໃນສານ, ແລະມີຜູ້ຍິງໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາຫາລາວເວົ້າວ່າ,
ແລະເຈົ້າກໍຢູ່ກັບພຣະເຢຊູຊາວກາລີລີ. ແຕ່ເຂົາປະຕິເສດຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາທັງໝົດ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າກຳລັງເວົ້າຫຍັງ. ເມື່ອລາວອອກໄປຢູ່ປະຕູ, ຜູ້ຍິງອີກຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຫັນລາວ
ແລະ ເວົ້າກັບຄົນທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນວ່າ, ຄົນນີ້ກໍຢູ່ກັບພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ.
ແລະລາວໄດ້ປະຕິເສດອີກເທື່ອໜຶ່ງດ້ວຍຄຳສາບານວ່າ ລາວບໍ່ຮູ້ຈັກຊາຍຄົນນັ້ນ.
ຫຼັງຈາກໄລຍະສັ້ນໆ, ພວກຄົນທີ່ຢືນຢູ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລະເວົ້າກັບເປໂຕວ່າ,
ແທ້ຈິງແລ້ວເຈົ້າກໍເປັນຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາ, ເພາະວ່າການເວົ້າຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຊັດເຈນ.
ແລ້ວ ລາວກໍ່ເລີ່ມສາບແຊ່ງ ແລະ ສາບານວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກຊາຍຄົນນັ້ນ. ແລະທັນທີນັ້ນ
ໄກ່ກໍ່ຂັນ ແລະເປໂຕກໍ່ຈື່ໄດ້ຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູທີ່ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ ກ່ອນໄກ່ຂັນສາມຄັ້ງ
ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ອຍ, ແລະລາວກໍ່ໄດ້ອອກໄປຂ້າງນອກແລະຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງຂົມຂື່ນ.

๔๓

ເມື່ອຕອນເຊົ້າມາເຖິງແລ້ວ
ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ທັງໝົດແລະພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງປະຊາຊົນໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນກ່ຽວກັບພ
ຣະເຢຊູເພື່ອທີ່ຈະປະຫານຊີວິດພຣະອົງ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ມັດພຣະອົງແລ້ວພາໄປແລະໄດ້ມອບພຣະອົງໃຫ້ແກ່ປົງຕີອຸດປົລາດຜູ້ປົກ
ຄອງ ແລ້ວ ຢູດາ ຜູ້ທີ່ມອບຕົວລາວ ເມື່ອໄດ້ເຫັນວ່າລາວຖືກຕັດສິນແລ້ວ ໄດ້ເສຍໃຈ
ໄດ້ນຳເງິນສາມສິບເຫຼັກກັບຄືນໃຫ້ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບໂດຍການມອບເລືອດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດ ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ:
ມັນແມ່ນຫຍັງກັບພວກເຮົາ? ເຈົ້າຈະເຫັນ. ແລະລາວໄດ້ໂຍນເງິນໄວ້ໃນວັດ, ຈາກນັ້ນລາວກໍ
ຖອຍອອກໄປ, ແລະໄດ້ໄປຜູກຄໍຕາຍ. ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ເອົາເງິນແລ້ວເວົ້າວ່າ,
ມັນບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນຄັງ, ເພາະວ່າມັນເປັນລາຄາຂອງເລືອດ. ແລະ
ໄດ້ປຶກສາກັນແລ້ວ
ພວກເຂົາຊື້ດ້ວຍເງິນນັ້ນທົ່ງນາຂອງຊ່າງປັ້ນໝໍ້ເພື່ອເປັນສະຖານທີ່ຝັງສົບສຳລັບຄົນຕ່າງດ້າ
ວ; ເພາະສະນັ້ນທົ່ງນານັ້ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າທົ່ງນາເລືອດຈົນເຖິງມື້ນີ້ ແລ້ວຕອນນັ້ນ
ມັນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ ສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເວົ້າ ໂດຍຜ່ານເຢເຣມີ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ
ທີ່ກຳລັງເວົ້າວ່າ: ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາເງິນສາມສິບ, ລາຄາຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກປະເມີນລາຄາ
ຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະເມີນລາຄາຈາກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ມັນໄປໃສ່ທົ່ງນາຂອງຊ່າງປັ້ນ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງຂ້ານ້ອຍ.
ແລະ ພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ນຳຖາມລາວວ່າ ເຈົ້າແມ່ນກະສັດຂອງຊາວຢິວບໍ?
ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ຕອບລາວວ່າ: ເຈົ້າເວົ້າ.
ແລະໃນຂະນະທີ່ລາວຖືກກ່າວຫາໂດຍພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າ,
ລາວບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງເລີຍ. ແລ້ວປີລາຕກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ,

ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນບໍ່ວ່າພວກເຂົາເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ? ແລະ
ລາວບໍ່ໄດ້ຕອບລາວແມ່ນແຕ່ຄຳດຽວ, ຈົນຜູ້ນຳປະຫລາດໃຈຫຼາຍ. ຕາມປະເພນີແລ້ວ
ໃນງານບຸນ ຜູ້ນຳໄດ້ເຄີຍປ່ອຍນັກໂທດໜຶ່ງຄົນໃຫ້ແກ່ຝູງຊົນ ຄືຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ.
ແຕ່ໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາມີນັກໂທດທີ່ໂດດເດັ່ນຄົນໜຶ່ງຊື່ວ່າບາຣາບາສ ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອພວກເຂົາຖືກເຕົ້າໂຮມກັນແລ້ວ ປີລາດໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ພວກເຈົ້າຢາກໃຫ້ຂ້ອຍປ່ອຍໃຜໃຫ້ພວກເຈົ້າ? ບາຣາບາສ ຫຼື ເຢຊູ ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ
ພຣະຄຣິດ? ລາວຮູ້ດີວ່າພວກເຂົາມອບຕົວລາວຍ້ອນຄວາມອິດສາ
ໃນຂະນະທີ່ລາວນັ່ງຢູ່ເທິງເວທີ, ພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາລາວເວົ້າວ່າ,
ຢ່າມີຫຍັງກັບເຈົ້າແລະຄົນຊອບທຳນັ້ນເລີຍ,
ເພາະວ່າມື້ນີ້ຂ້ອຍໄດ້ທົນທຸກຫຼາຍໃນຄວາມຝັນເພາະລາວ.
ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ໄດ້ຊັກຊວນພວກຝູງຊົນເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຂໍບາ
ຣັບບາ ແລະໃຫ້ທຳລາຍພຣະເຢຊູ ແລະ ຜູ້ນຳໄດ້ຕອບ ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ພວກເຈົ້າຢາກໃຫ້ຂ້ອຍປ່ອຍຄົນໃດຈາກສອງຄົນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ? ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ:
ບາຣາບາສ. ປີລາດເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ແລ້ວຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງກັບເຢຊູທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ? ພວກເຂົາທັງໝົດເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ໃຫ້ລາວຖືກຕິດກາງແຂນ. ແຕ່ຜູ້ນຳເວົ້າວ່າ: ແລ້ວເຂົາໄດ້ເຮັດອັນຊົ່ວຮ້າຍຫຍັງ?
ແຕ່ພວກເຂົາຮ້ອງໂຮຍິ່ງຂຶ້ນເວົ້າວ່າ: ໃຫ້ຕິດກາງແຂນເຂົາເຖີດ.
ແຕ່ປີລາຕເຫັນວ່າບໍ່ມີຫຍັງເປັນປະໂຫຍດ ແຕ່ກັບມີຄວາມວຸ້ນວາຍເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າ
ຈຶ່ງເອົານ້ຳລ້າງມືຕໍ່ໜ້າຝູງຊົນ ໂດຍເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍບໍລິສຸດຈາກເລືອດຂອງຜູ້ຊອບທຳນີ້
ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງເຫັນເອງ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຕອບວ່າ,
ເລືອດຂອງລາວຈົ່ງຕົກເທິງພວກເຮົາ ແລະເທິງລູກຫລານຂອງພວກເຮົາ.
ແລ້ວທ່ານໄດ້ປ່ອຍບາຣາບາສໃຫ້ພວກເຂົາ ແຕ່ພຣະເຢຊູນັ້ນ
ທ່ານໄດ້ເຂັ້ນແລ້ວມອບໃຫ້ເພື່ອວ່າຈະຖືກຄຶງໄມ້ກາງແຂນ ຫຼັງນັ້ນ

ທະຫານຂອງຜູ້ນຳໄດ້ພາພະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງ
ແລ້ວເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນກອງທະຫານທັງໝົດມາຮວມກັນຢູ່ກັບພະອົງ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖອດເສື້ອຜ້າຂອງພະອົງອອກ ແລ້ວໃສ່ເສື້ອຄຸມສີແດງໃຫ້ພະອົງ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ສານມົງກຸດຈາກໜາມ ແລ້ວວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງພະອົງ
ແລະໄມ້ອ້ອເທິງມືຂວາຂອງພະອົງ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄຸກເຂົ່າຢູ່ຕໍ່ໜ້າພະອົງ
ແລ້ວເຍາะເຍີ້ຍພະອົງໂດຍເວົ້າວ່າ ຈົ່ງຊົມເຊີຍກະສັດຂອງຊາວຢິວ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖົ່ມນ້ຳລາຍໃສ່ພະອົງ ແລ້ວເອົາໄມ້ອ້ອນັ້ນ ແລະຕີເທິງຫົວຂອງພະອົງ
ແລະເມື່ອພວກເຂົາເຍາะເຍີ້ຍລາວແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ຖອດເສື້ອຄຸມອອກຈາກລາວ
ແລະໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວໃຫ້ລາວ, ແລະພວກເຂົານຳລາວໄປເພື່ອຕິດກາງແຂນ.
ເມື່ອອອກໄປ ພວກເຂົາໄດ້ພົບຊາຍຄົນໜຶ່ງຊາວໄຊຣິນຊື່ຊີໂມນ,
ພວກເຂົາໄດ້ບັງຄັບລາວໃຫ້ຍົກໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ. ແລະ
ເມື່ອມາຮອດສະຖານທີ່ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າໂກນໂກທາ ເຊິ່ງຖືກເອີ້ນວ່າສະຖານທີ່ຂອງກະໂຫຼກ
ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ລາວດື່ມນ້ຳສົ້ມທີ່ປະສົມກັບນ້ຳດີ ແລະ ເມື່ອລີ້ມລອງແລ້ວ ລາວບໍ່ຢາກດື່ມ ແລະ
ຫຼັງຈາກຕອກເຂົາໃສ່ໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ
ພວກເຂົາກໍ່ແບ່ງເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາໂດຍການໂຍນສະຫຼາກ,
ແລະນັ່ງຢູ່ພວກເຂົາກໍ່ເຝົ້າເບິ່ງເຂົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງປ້າຍທີ່ຂຽນໄວ້ເທິງຫົວຂອງພຣະອົງວ່າ, ນີ້ແມ່ນພຣະເຢຊູ,
ກະສັດຂອງຊາວຢິວ. ແລ້ວມີໂຈນສອງຄົນຖືກຕິດກາງແຂນກັບເຂົາ, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາ ແລະ
ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຊ້າຍ. ແລະ ພວກຄົນທີ່ຍ່າງຜ່ານໄປມາກໍ່ດ່າທ່ານ, ສັ່ນຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ເວົ້າວ່າ: ຜູ້ທີ່ທຳລາຍພຣະວິຫານ ແລະ ສ້າງມັນໃນສາມມື້, ຊ່ວຍຕົວເອງເທີ້ນ!
ຖ້າເຈົ້າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນ! ເຊັ່ນດຽວກັນ
ພວກມະຫາປະໂລຫິດກໍ່ກຳລັງລໍ້ລຽນ ກັບພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີ ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າ
ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ເວົ້າວ່າ: ຄົນອື່ນລາວໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ,

ແຕ່ຕົວລາວເອງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້. ຖ້າລາວແມ່ນກະສັດອິດສະຣາເອນ,
ໃຫ້ລາວລົງມາດຽວນີ້ຈາກໄມ້ກາງແຂນ ແລະພວກເຮົາຈະເຊື່ອໃນລາວ.
ລາວໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ, ໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍກູ້ລາວດຽວນີ້, ຖ້າພຣະອົງຕ້ອງການລາວ.
ເພາະວ່າລາວເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍແມ່ນລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແລະພວກໂຈນທີ່ຖືກຄຶງກາງເຂັນກັບພຣະອົງກໍ່ດ່າວ່າພຣະອົງເຊັ່ນກັນ.
ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງທີ່ຫົກ ຄວາມມືດໄດ້ເກີດຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ ຈົນເຖິງຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ້າ.
ປະມານໂມງທີເກົ້າ ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງດັງໃຫຍ່ວ່າ: ເອລີ ເອລີ ເລມາ
ສາບັກທານີ? ນີ້ແມ່ນ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ,
ເປັນຫຍັງພຣະອົງປະຖິ້ມຂ້ອຍ? ແຕ່ບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຍິນແລ້ວກໍ່ເວົ້າວ່າ
ຄົນນີ້ກຳລັງເອີ້ນເອລີຢາ. ແລະທັນທີນັ້ນ ມີຄົນໜຶ່ງຈາກພວກເຂົາກໍ່ວິ່ງໄປ ເອົາຟອງນ້ຳມາ
ເຕັມມັນດ້ວຍນ້ຳສົ້ມ ແລ້ວວາງມັນຢ້ອມໄມ້ອ້ອ ໃຫ້ພຣະອົງດື່ມ ແຕ່ພວກທີ່ເຫຼືອກ່າວວ່າ,
ປ່ອຍໄວ້ກ່ອນ, ໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງວ່າເອລີຢາຈະມາຊ່ວຍລາວບໍ່.
ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງອອກດ້ວຍສຽງໃຫຍ່ອີກຄັ້ງ ແລະປ່ອຍວິນຍານອອກໄປ ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຜ້າມ່ານ ຂອງ ວັດ ຖືກຂາດ ເປັນ ສອງ ຈາກ ເທິງ ຈົນ ລຸ່ມ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ຖືກສັ່ນສະເທືອນ
ແລະ ຫີນ ຖືກແຕກ, ແລະ ອຸບມຸງ ຖືກເປີດ ແລະ ຮ່າງກາຍ ຫຼາຍ ຂອງ ຜູ້ບໍລິສຸດ
ທີ່ນອນຫຼັບ ຖືກຟື້ນຂຶ້ນ, ແລະ ອອກມາ ຈາກ ອຸບມຸງ, ຫຼັງຈາກ ການຟື້ນຄືນ ຂອງພຣະອົງ
ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປ ໃນ ເມືອງ ບໍລິສຸດ ແລະ ປາກົດ ຕໍ່ຫຼາຍຄົນ. ແຕ່ນາຍຮ້ອຍ ແລະ
ຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວ ຜູ້ເຝົ້າພຣະເຢຊູ, ເມື່ອໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໄຫວ ແລະ ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ,
ພວກເຂົາກໍ່ຢ້ານກົວຫຼາຍ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ.
ມີແມ່ຍິງຫຼາຍຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນແລະ ເບິ່ງຢູ່ຈາກໄກ,
ເຊິ່ງພວກນາງໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູຈາກແຂວງກາລີລີ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ;
ໃນພວກນາງມີມາລີຊາວແມັກດາລາ, ແລະມາລີແມ່ຂອງຢາໂກໂບແລະໂຢເຊ,
ແລະແມ່ຂອງລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງເຊເບດາຍ. ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງແລ້ວ

ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຮັ່ງມີຈາກອາຣິມາທາຍາມາ ຊື່ໂຢເຊັບ
ຜູ້ທີ່ຕົວລາວເອງກໍເປັນສາວົກຂອງພຣະເຢຊູ ຄົນນີ້ເຂົ້າໄປຫາປີລາດແລະຂໍສົບຂອງພຣະເຢຊູ
ຫຼັງຈາກນັ້ນ ປີລາດ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສົ່ງຄືນຮ່າງກາຍ. ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ເອົາຮ່າງກາຍ,
ຫໍ່ມັນດ້ວຍຜ້າປ່ານສະອາດ, ແລະ ວາງມັນໄວ້ໃນອຸໂມງໃໝ່ຂອງລາວທີ່ລາວໄດ້ເຈາະໃນຫີນ,
ແລະ ໄດ້ກິ້ນກ້ອນຫີນໃຫຍ່ມາທີ່ປະຕູຂອງອຸໂມງ, ລາວກໍ່ໄດ້ໄປ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີ
ມາເລຍຊາວມັກດາລາ ແລະ ມາເລຍອີກຄົນໜຶ່ງ ນັ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບອຸບມຸງ ແຕ່ວ່າມື້ຕໍ່ມາ,
ເຊິ່ງແມ່ນຫຼັງຈາກມື້ກຽມການ,
ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຖືກຊຸມນຸມກັນໄປຫາປີລາດໂດຍເວົ້າວ່າ:
ທ່ານເຈົ້າ, ພວກເຮົາໄດ້ຈື່ວ່າຄົນຫຼອກລວງນັ້ນໄດ້ເວົ້າໃນຂະນະທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່,
ຫຼັງຈາກສາມມື້ຂ້ອຍຈະລຸກຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງສັ່ງໃຫ້ເຮັດຄວາມປອດໄພອຸບມຸງຈົນກວ່າມື້ທີສາມ
ຢ່າໃຫ້ພວກສາວົກຂອງລາວມາລັກລາວໄປຕອນກາງຄືນ ແລະເວົ້າກັບປະຊາຊົນວ່າ
ລາວຖືກຟື້ນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ
ແລະຄວາມຫຼອກລວງສຸດທ້າຍຈະຮ້າຍແຮງກວ່າຄວາມຫຼອກລວງທຳອິດ
ທ່ານປີລາຕກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າມີຍາມ,
ຈົ່ງໄປເຮັດໃຫ້ປອດໄພຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຮູ້. ພວກເຂົາໄດ້ໄປແລ້ວ
ແລະໄດ້ປົກປ້ອງອຸໂມງໂດຍການປະທັບຕາກ້ອນຫີນພ້ອມກັບຍາມ.

๔๒

ໃນຕອນຊ້າຂອງວັນສະບາໂຕ, ໃນເວລາຮຸ່ງອາລຸນທີ່ເຂົ້າສູ່ວັນທຳອິດຂອງອາທິດ,
ມາເລຍຊາວມັກດາລາແລະມາເລຍອີກຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາເພື່ອເບິ່ງອຸໂມງ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ,

ເພາະວ່າທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ,
ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວກໍ້ກ້ອນກ້ອນຫີນອອກຈາກປະຕູ, ແລະນັ່ງຢູ່ເທິງມັນ.
ແຕ່ຮູບລັກສະນະຂອງລາວເປັນດັ່ງຟ້າແລບ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວຂາວຄືກັບຫິມະ.
ແຕ່ຈາກຄວາມຢ້ານກົວຂອງລາວ ພວກຜູ້ເຝົ້າຖືກສັ່ນສະເທືອນ ແລະກາຍເປັນຄືກັບຄົນຕາຍ.
ຕອບແລ້ວແຕ່ຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄດ້ເວົ້າກັບແມ່ຍິງເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ: ພວກເຈົ້າຢ່າຢ້ານ,
ຂ້ອຍຮູ້ເພາະວ່າພວກເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາພະເຢຊູຜູ້ທີ່ຖືກຄຶງໄວ້, ພຣະອົງບໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້,
ເພາະວ່າພຣະອົງຖືກຍົກຂຶ້ນແລ້ວດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າໄວ້.
ມາເບິ່ງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານອນຢູ່ ແລະ ຈົ່ງໄປຢ່າງໄວວາ
ບອກແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ, ແລະ
ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງກຳລັງໄປກ່ອນພວກເຈົ້າໄປຍັງແຂວງກາລີລີ,
ທີ່ນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ.
ແລະພວກນາງໄດ້ອອກຈາກອຸໂມງຢ່າງໄວວາດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມສຸກຍິ່ງໃຫຍ່
ແລ້ວແລ່ນໄປລາຍງານໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງໄປລາຍງານໃຫ້ສາວົກຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບເຂົາເຈົ້າໂດຍກ່າວວ່າ: ຈົ່ງຊື່ນຊົມເຖີດ.
ແຕ່ພວກນາງເມື່ອມາຮອດແລ້ວໄດ້ຈັບຕີນຂອງພຣະອົງແລະກະລົບພຣະອົງ ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພຣະເຢຊູກໍ່ກ່າວກັບພວກນາງວ່າ: ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ຈົ່ງໄປບອກພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄປຍັງແຂວງກາລີລີ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນເຮົາ.
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງໄປນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ບາງຄົນຂອງພວກຍາມໄດ້ມາເຂົ້າໄປໃນເມືອງ
ແລະ ລາຍງານທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກມະຫາປະໂລຫິດ. ແລະ
ຫຼັງຈາກໄດ້ຊຸມນຸມກັນກັບພວກຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນແລ້ວ
ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ເງິນເປັນຈຳນວນພຽງພໍແກ່ພວກທະຫານ ໂດຍເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເວົ້າວ່າ
ພວກສາວົກຂອງລາວໄດ້ມາໃນເວລາກາງຄືນແລະລັກລາວໄປໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົານອນຢູ່.

ແລະຖ້າເລື່ອງນີ້ຖືກໄດ້ຍິນໂດຍຜູ້ນຳ, ພວກເຮົາຈະຊັກຊວນລາວ
ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າປາສະຈາກຄວາມກັງວົນ.
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເອົາເງິນເຫຼົ່ານັ້ນແລ້ວເຮັດຕາມທີ່ພວກເຂົາຖືກສອນ ແລະ
ຄຳນີ້ໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ໃນບັນດາຊາວຢິວຈົນເຖິງມື້ນີ້
ແຕ່ສາວົກທັງສິບເອັດໄດ້ໄປຍັງແຂວງກາລີລີ, ໄປຍັງພູທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາ.
ແລະເມື່ອເຫັນພຣະອົງ, ເຂົາເຈົ້ານະມັດສະການພຣະອົງ, ແຕ່ບາງຄົນກໍສົງໄສ.
ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ສິດອຳນາດທັງໝົດໃນສະຫວັນແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ.
ໄປແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເປັນສາວົກທຸກປະຊາຊາດ, ຈຸ່ມເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃນນາມຂອງພໍ່
ແລະຂອງລູກຊາຍ ແລະຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ສອນເຂົາເຈົ້າຮັກສາທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສັ່ງພວກເຈົ້າ; ແລະນີ້ແນ
ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບພວກເຈົ້າທຸກມື້ຈົນກ່ວາການສຳເລັດຂອງຍຸກ. ແທ້ຈິງ.

ພຣະ‌ອັນ‌ຄະ‌ຕິ‌ຕາມ‌ມາ‌ໂ‌ກ

๑

ການ‌ເລີ່ມ‌ຕົ້ນ‌ຂອງ‌ຂ່າວ‌ດີ‌ກ່ຽວ‌ກັບ‌ພຣະ‌ເ‌ຢ‌ຊູ‌ຄ‌ຣິ‌ດ, ພຣະ‌ບຸ‌ດ‌ຂອງ‌ພຣະ‌ເ‌ຈົ້າ.
ດັ່ງ‌ທີ່‌ມັນ‌ໄ‌ດ້‌ຖືກ‌ຂຽນ‌ໄ‌ວ້‌ໃ‌ນ‌ພ‌ວກ‌ຜູ້‌ປ‌ະ‌ກາ‌ດ‌ພ‌ະ‌ຄໍ‌າ, ຈົ່ງ‌ເ‌ບິ່ງ‌ເ‌ອີ‌ຍ
ຂ້‌າ‌ນ້‌ອ‌ຍ‌ກ‌ໍ‌າ‌ລັ‌ງ‌ສົ່ງ‌ຜູ້‌ສົ່ງ‌ຂ່‌າ‌ວ‌ຂ‌ອ‌ງ‌ຂ້‌າ‌ນ້‌ອ‌ຍ‌ກ່‌ອ‌ນ‌ໜ້‌າ‌ຂ‌ອ‌ງ‌ເ‌ຈົ້‌າ,
ຜູ້‌ທີ່‌ຈ‌ະ‌ກ‌ຽ‌ມ‌ທ‌າ‌ງ‌ຂ‌ອ‌ງ‌ເ‌ຈົ້‌າ‌ຕໍ່‌ໜ້‌າ‌ເ‌ຈົ້‌າ; ສ‌ຽ‌ງ‌ຂ‌ອ‌ງ‌ຜູ້‌ຮ້‌ອ‌ງ‌ໃ‌ນ‌ຖິ່‌ນ‌ແ‌ຫ້‌ງ‌ແ‌ລ້‌ງ,
ຈົ່ງ‌ກ‌ຽ‌ມ‌ທ‌າ‌ງ‌ຂ‌ອ‌ງ‌ພ‌ຣ‌ະ‌ຜູ້‌ເ‌ປັ‌ນ‌ເ‌ຈົ້‌າ, ຈົ່ງ‌ເ‌ຮັ‌ດ‌ເ‌ສັ‌ ້ນ‌ທ‌າ‌ງ‌ຂ‌ອ‌ງ‌ພ‌ຣ‌ະ‌ອ‌ົ‌ງ‌ໃ‌ຫ້‌ກ‌ົ‌ງ,
ໂ‌ຢ‌ຮັ‌ນ‌ໄ‌ດ້‌ມ‌າ‌ເ‌ປັ‌ນ‌ຜູ້‌ໃ‌ຫ້‌ບັ‌ບ‌ຕິ‌ສ‌ະ‌ມ‌າ‌ໃ‌ນ‌ຖິ່‌ນ‌ແ‌ຫ້‌ງ‌ແ‌ລ້‌ງ‌ແ‌ລ‌ະ‌ປ‌ະ‌ກາ‌ດ‌ກ‌ານ‌ບັ‌ບ‌ຕິ‌ສ‌ະ‌ມ‌າ‌ຂ‌ອ‌ງ‌ກ‌ານ
ກັ‌ບ‌ໃ‌ຈ‌ເ‌ພື່‌ອ‌ກ‌ານ‌ປ‌ ່‌ອ‌ຍ‌ບ‌າ‌ບ. ແ‌ລ‌ະ‌ປ‌ະ‌ຊ‌າ‌ຊົ‌ນ‌ທັ‌ ້‌ງ‌ໝົ‌ດ‌ຈ‌າ‌ກ‌ແ‌ຜ‌ ່‌ນ‌ດິ‌ນ‌ຢູ‌ເ‌ດ‌ຍ
ແ‌ລ‌ະ‌ຊ‌າ‌ວ‌ເ‌ຢ‌ຣູ‌ຊ‌າ‌ເ‌ລັ‌ມ ໄ‌ດ້‌ອ‌ອ‌ກ‌ໄ‌ປ‌ຫ‌າ‌ລ‌າ‌ວ
ແ‌ລ‌ະ‌ທຸ‌ກ‌ຄົ‌ນ‌ໄ‌ດ້‌ຮັ‌ບ‌ບັ‌ບ‌ຕິ‌ສ‌ະ‌ມ‌າ‌ໃ‌ນ‌ແ‌ມ‌ ่‌ນ‌ ້‌ໍ‌າ‌ຈ‌ໍ‌ແ‌ຄ‌ນ‌ໂ‌ດ‌ຍ‌ລ‌າ‌ວ
ໂ‌ດ‌ຍ‌ກ‌ານ‌ສ‌າ‌ລ‌ະ‌ພ‌າ‌ບ‌ບ‌າ‌ບ‌ຂ‌ອ‌ງ‌ເ‌ຂ‌ົ‌າ‌ເ‌ຈົ້‌າ ແ‌ຕ‌ ່‌ໂ‌ຢ‌ຮັ‌ນ‌ນ‌ຸ‌ ່‌ງ‌ເ‌ຄ‌ື‌ ່‌ອ‌ງ‌ນ‌ຸ‌ ່‌ງ‌ທ‌ີ‌ ່‌ເ‌ຮັ‌ດ‌ດ‌້‌ວ‌ຍ‌ຂົ‌ນ‌ອ‌ູ‌ດ ແ‌ລ‌ະ
ມ‌ີ‌ແ‌ຖ‌ບ‌ໜັ‌ງ‌ຮັ‌ດ‌ແ‌ອ‌ວ ແ‌ລ‌ະ ກ‌ິ‌ນ‌ຕ‌ັ‌ກ‌ແ‌ຕ‌ນ‌ກ‌ັ‌ບ‌ ‌ ‌

ແຕ່ພຣະອົງຈະຈຸ່ມເຈົ້າໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ
ພຣະເຢຊູໄດ້ມາຈາກນາຊາເຣັດແຂວງກາລິລີ
ແລະລາວໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍຢອຫານໃນແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ. ແລະ ທັນທີທີ່ຂຶ້ນມາຈາກນ້ໍາ
ເຫັນທ້ອງຟ້າຖືກແຍກອອກ ແລະ ພຣະວິນຍານຄືກັບນົກເຂົາລົງມາເທິງພຣະອົງ ແລະ
ສຽງມາຈາກທ້ອງຟ້າ ເຈົ້າເປັນລູກຊາຍຂອງເຮົາທີ່ຮັກແພງ ໃນເຈົ້າເຮົາພໍໃຈດີ
ແລະທັນທີພຣະວິນຍານກໍ່ເອົາລາວອອກໄປເຂົ້າໃນທະເລຊາຍ
ແລະລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນທະເລຊາຍສີ່ສິບວັນຖືກທົດລອງໂດຍຊາຕານ
ແລະລາວຢູ່ກັບພວກສັດປ່າ ແລະພວກຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄດ້ປະກອບການແກ່ລາວ
ຫຼັງຈາກທີ່ຢອນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ມາຍັງແຂວງກາລິລີ
ປະກາດຂ່າວດີຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເວົ້າວ່າ ເວລາໄດ້ສໍາເລັດແລ້ວ
ແລະອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ ຈົ່ງກັບໃຈ ແລະຈົ່ງເຊື່ອໃນຂ່າວດີ ແລະ
ຂະນະທີ່ກໍາລັງຍ່າງຢູ່ຂ້າງທະເລກາລິລີ ພຣະອົງໄດ້ເຫັນຊີໂມນ ແລະ ອັນດຣູ
ອ້າຍນ້ອງຂອງຊີໂມນ ກໍາລັງໂຍນແຫຢູ່ໃນທະເລ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຊາວປະມົງ ແລະ
ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ມາຕາມຂ້ອຍ ແລະ
ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າກາຍເປັນຊາວປະມົງຂອງມະນຸດ
ແລະພວກເຂົາກໍ່ປະຖິ້ມແຫຂອງເຂົາເຈົ້າທັນທີ ແລ້ວຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ແລະ
ໄດ້ໄປຕໍ່ຈາກທີ່ນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ ໄດ້ເຫັນຢາໂກໂບລູກຂອງເຊເບດາຍ
ແລະໂຢຮັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະພວກເຂົາຢູ່ໃນເຮືອກໍາລັງແປງແຫ,
ແລະທັນທີໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາ. ແລະ
ໄດ້ປະໄວ້ພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າເຊເບດີຢູ່ໃນເຮືອກັບພວກຄົນຮັບຈ້າງ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄປຕາມຫຼັງລາວ
ແລະເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຄາເປນາອຸມ, ແລະທັນທີໃນວັນສະບາໂຕ
ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸມແລ້ວສອນ.
ແລະພວກເຂົາປະຫລາດໃຈຕໍ່ການສອນຂອງພຣະອົງ,

ເພາະວ່າພຣະອົງກຳລັງສອນພວກເຂົາຄືກັບຜູ້ທີ່ມີອຳນາດ, ແລະບໍ່ແມ່ນຄືກັບພວກຄັມພີ.
ແລະ ມີຢູ່ໃນການຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນວິນຍານບໍ່ສະອາດ, ແລະ
ລາວຮ້ອງອອກມາວ່າ: ເອົາ, ມີຫຍັງລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະເຈົ້າ, ເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ?
ເຈົ້າມາເພື່ອທຳລາຍພວກເຮົາບໍ? ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນໃຜ, ເຈົ້າແມ່ນຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຕິເຕຍນມັນ ໂດຍກ່າວວ່າ ຈົ່ງນິ່ງເງຽບ ແລະອອກໄປຈາກເຂົາ
ແລະວິນຍານບໍ່ສະອາດໄດ້ກະຖຸກກະຕົກລາວ ແລະຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງໃຫຍ່
ແລ້ວອອກໄປຈາກລາວ. ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດປະຫລາດໃຈ
ຈົນພວກເຂົາສົນທະນາກັນເອງໂດຍເວົ້າວ່າ ນີ້ແມ່ນຫຍັງ ການສອນ ໃໝ່ ນີ້ ແມ່ນຫຍັງ,
ເພາະວ່າ ຕາມ ອຳນາດ ແລະ ສັ່ງ ວິນຍານ ບໍ່ສະອາດ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອຟັງ ລາວ?
ແລະຊື່ສຽງຂອງພຣະອົງໄດ້ແຜ່ໄປທັນທີທົ່ວພາກພື້ນອ້ອມຂ້າງຂອງແຄວ້ນກາລີລີ
ແລະພວກເຂົາກໍ່ອອກຈາກໂຮງຊຸມນຸມທັນທີ ແລ້ວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນ ແລະອັນດຣູ
ພ້ອມກັບຢາໂກໂບ ແລະໂຢຮັນ. ແລະ ແມ່ຍາຍຂອງຊີໂມນ ກຳລັງນອນຢູ່ ເປັນໄຂ້ ແລະ ທັນທີ
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າກັບລາວກ່ຽວກັບນາງ ແລະພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້,
ຊົງຍົກນາງຂຶ້ນໂດຍຈັບມືຂອງນາງ, ແລະໄຂ້ກໍ່ປ່ອຍນາງທັນທີ,
ແລະນາງກໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ພວກເຂົາ. ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ເວລາທີ່ດວງອາທິດຕົກ,
ພວກເຂົາໄດ້ນຳຄົນເຈັບທຸກຄົນ ແລະ ຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ. ແລະ
ເມືອງທັງໝົດຖືກຮວບຮວມກັນຢູ່ທີ່ປະຕູ ແລະ
ລາວໄດ້ປິ່ນປົວຄົນຫຼາຍທີ່ເປັນພະຍາດຕ່າງໆຢ່າງໜັກ ແລະ ໄລ່ຜີອອກຫຼາຍ ແລະ
ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜີເວົ້າ ເພາະວ່າພວກມັນຮູ້ວ່າລາວເປັນພຣະຄຣິດ ແລະໃນຕອນເຊົ້າມືດ
ທ່ານໄດ້ລຸກຂຶ້ນອອກໄປ ແລະໄດ້ໄປຍັງສະຖານທີ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານ
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນທ່ານໄດ້ອະທິຖານ ແລະ ຊີໂມນ ກັບພວກທີ່ຢູ່ກັບລາວ ໄດ້ຕາມຫາລາວ, ແລະ
ເມື່ອພົບລາວແລ້ວ ກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ ທຸກຄົນກຳລັງຊອກຫາເຈົ້າ. ແລະ
ພຣະອົງກໍ່ຕັ້ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຍັງເມືອງນ້ອຍໆທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ,

ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ປະກາດຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ອອກມາເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້.
ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະກາດໃນບັນດາສະຖານທີ່ຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າທົ່ວທັງແຂວງກາລິລີ ແລະ
ໄລ່ປີສາດອອກ. ແລະມີຄົນເປັນໂລກຮ້າຍຄົນໜຶ່ງມາຫາພຣະອົງ,
ຂໍຮ້ອງແລະຄຸກເຂົ່າລົງຕໍ່ພຣະອົງ, ທູນວ່າ ຖ້າພຣະອົງຕ້ອງການ,
ພຣະອົງສາມາດຊໍາລະຂ້ານ້ອຍໃຫ້ສະອາດໄດ້. ແຕ່ພຣະເຢຊູມີຄວາມເມດຕາ,
ຈຶ່ງຍື່ນມືສໍາຜັດລາວ ແລະ ກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຮົາຕ້ອງການ, ຈົ່ງສະອາດເທີ້ນ. ແລະເມື່ອລາວ
ເວົ້າແລ້ວ ໂລກເຮື້ອນກໍ່ອອກຈາກລາວທັນທີ ແລະລາວກໍ່ຖືກຊໍາລະໃຫ້ສະອາດ ແລະ
ໄດ້ເຕືອນຢ່າງເຄັ່ງຄັດລາວ ທັນທີ ພຣະອົງໄດ້ໄລ່ລາວອອກໄປ ແລະ ກ່າວກັບລາວວ່າ ເບິ່ງ
ຢ່າເວົ້າຫຍັງກັບໃຜເລີຍ ແຕ່ ໄປສະແດງຕົວເຈົ້າເອງໃຫ້ພໍ່ສອນ ແລະ
ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາກ່ຽວກັບການຊໍາລະບາບຂອງເຈົ້າ ຕາມທີ່ໂມເຊສໄດ້ສັ່ງໄວ້
ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ເຂົາໄປອອກແລ້ວເລີ່ມປະກາດຫຼາຍແລະເຜີຍແຜ່ຄໍານັ້ນ,
ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນເມືອງຢ່າງເປີດເຜີຍໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ,
ແຕ່ຢູ່ນອກໃນສະຖານທີ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະພວກເຂົາມາຫາລາວຈາກທຸກທິດທຸກທາງ.

๔

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄາເປັນາອຸມອີກຄັ້ງຫຼັງຈາກຜ່ານໄປຫຼາຍມື້, ແລະ
ປະຊາຊົນໄດ້ຍິນວ່າພຣະອົງຢູ່ໃນເຮືອນ. ແລະ ທັນທີນັ້ນ
ປະຊາຊົນຈໍານວນຫຼາຍໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນ, ຈົນບໍ່ມີພື້ນທີ່ເຫຼືອແມ່ນແຕ່ບໍລິເວນປະຕູ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ປະກາດພຣະທໍາແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າມາຫາພຣະອົງ
ນໍາຄົນເປັນອໍາພາດມາ, ຖືກຍົກໂດຍສີ່ຄົນ; ແລະ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງໄດ້ເພາະຝູງຊົນ,
ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເປີດຫຼັງຄາທີ່ພຣະອົງຢູ່, ແລະ ຂຸດແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າປ່ອຍແຜ່ນນອນລົງມາ,
ທີ່ຄົນເປັນອໍາພາດນອນຢູ່. ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບຄົນເປັນອຳພາດວ່າ, ລູກເອີຍ, ບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວ.
ມີບາງຄົນຂອງພວກນັກຮຽນພຣະຄຳພີຢູ່ທີ່ນັ້ນນັ່ງຢູ່ແລະກຳລັງຄິດຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ: ເປັນຫຍັງຄົນນີ້ເວົ້າຄຳໝິ່ນປະໝາດແບບນີ້? ໃຜສາມາດປ່ອຍບາບໄດ້
ຖ້າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ? ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ຮູ້ທັນທີໃນວິນຍານຂອງພຣະອົງວ່າ
ເຂົາເຈົ້າກຳລັງໃຄ່ຄວນຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເອງດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງໃຄ່ຄວນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າ? ຫຍັງງ່າຍກວ່າ,
ເວົ້າກັບຄົນເປັນອຳພາດວ່າ ບາບຂອງເຈົ້າຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວ ຫຼື ເວົ້າວ່າ ລຸກຂຶ້ນ ແລະ
ຍົກເສື່ອນອນຂອງເຈົ້າ ແລະ ຍ່າງ?
ແຕ່ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າລູກຊາຍຂອງມະນຸດມີສິດອຳນາດປ່ອຍບາບເທິງແຜ່ນດິນໂລ
ກ, ພຣະອົງກ່າວກັບຄົນເປັນອຳພາດວ່າ: ເຮົາບອກເຈົ້າ,
ລຸກຂຶ້ນແລະຍົກເຕຽງນອນຂອງເຈົ້າແລະໄປບ້ານຂອງເຈົ້າ. ແລະລາວກໍລຸກຂຶ້ນທັນທີ,
ແລະຍົກເອົາເສື່ອອອກໄປຕໍ່ໜ້າຄົນທັງໝົດ,
ຈົນຄົນທັງໝົດປະຫລາດໃຈແລະສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າໂດຍກ່າວວ່າ
ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນແບບນີ້ມາກ່ອນເລີຍ. ແລະພຣະອົງໄດ້ເສດັອອກໄປອີກຄັ້ງຢູ່ຂ້າງທະເລ,
ແລະຝູງຊົນທັງໝົດໄດ້ມາຫາພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ສອນພວກເຂົາ. ແລະ
ຂະນະທີ່ຜ່ານໄປ ເຫັນເລວີລູກຂອງອາມຟາຢຸດ ນັ່ງຢູ່ທີ່ຫ້ອງເກັບພາສີ,
ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຕິດຕາມຂ້ອຍ. ແລະ ລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ກໍ່ຕິດຕາມລາວໄປ
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງນອນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພຣະອົງ,
ຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາບຫຼາຍຄົນກໍ່ນອນຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູແລະສາວົກຂອງພຣະອົງ,
ເພາະວ່າມີຫຼາຍຄົນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ.
ແລະພວກນັກຂຽນແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຫັນລາວກິນກັບພວກຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາ
ບ, ກຳລັງເວົ້າກັບພວກສາວົກຂອງລາວວ່າ,
ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງກິນແລະດື່ມກັບພວກຄົນເກັບພາສີແລະຄົນບາບ? ແລະ

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຕອບກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງບໍ່ຕ້ອງການແພດ,
ແຕ່ຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍຕ້ອງການ. ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອເອີ້ນຄົນຊອບທຳ,
ແຕ່ມາເອີ້ນຄົນບາບໃຫ້ກັບໃຈ. ແລະພວກສາວົກຂອງຢອຫານ
ແລະພວກສາວົກຂອງພວກຟາຣີຊາຍ ກຳລັງອົດອາຫານ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າມາ ແລະ
ເວົ້າກັບລາວວ່າ ເປັນຫຍັງພວກສາວົກຂອງຢອຫານ ແລະ
ພວກສາວົກຂອງພວກຟາຣີຊາຍຖືອົດອາຫານ ແຕ່ພວກສາວົກຂອງເຈົ້າບໍ່ຖືອົດອາຫານ
ແລະ ພຣະເຢຊູ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ: ລູກຊາຍ ຂອງ ຫ້ອງ ເຈົ້າບ່າວ ສາມາດ
ຖືອົດອາຫານ ບໍ່ໄດ້ ໃນ ເວລາ ທີ່ ເຈົ້າບ່າວ ຢູ່ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ ບໍ?
ຕາບໃດທີ່ພວກເຂົາມີເຈົ້າບ່າວຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດອົດອາຫານໄດ້.
ແຕ່ວັນເວລາຈະມາເຖິງ ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຖືກເອົາໄປຈາກເຂົາເຈົ້າ
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະອົດອາຫານໃນວັນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ.
ບໍ່ມີໃຜຫຍິບຜ້າປะທີ່ເປັນຜ້າບໍ່ຫດເທິງເສື້ອຜ້າເກົ່າ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນ,
ມັນຈະເອົາຄວາມເຕັມຂອງມັນໄປ, ຄືຜ້າໃໝ່ຈາກຜ້າເກົ່າ,
ແລະຮອຍແຕກທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າກໍ່ເກີດຂຶ້ນ.
ແລະບໍ່ມີໃຜຖິ້ມເຫຼົ້າອະງ่ຸนໃໝ່ເຂົ້າໄປໃນຖົງໜັງເກົ່າ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ,
ເຫຼົ້າອະງ่ຸนໃໝ່ຈະເຮັດໃຫ້ຖົງໜັງແຕກ, ແລະເຫຼົ້າອະງ่ຸนກໍ່ໄຫຼອອກ ແລະຖົງໜັງກໍ່ເສຍຫາຍ,
ແຕ່ເຫຼົ້າອະງ่ຸนໃໝ່ຕ້ອງຖືກໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຖົງໜັງໃໝ່.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ລາວຜ່ານໄປໃນວັນສັບບາໂຕຜ່ານທົ່ງນາ,
ແລະພວກສາວົກຂອງລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເດີນທາງໂດຍການຖົບຫົວຂ້າວ.
ແລະພວກຟາຣີຊາຍກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ເບິ່ງເບາ,
ເຂົາເຈົ້າເຮັດຫຍັງໃນວັນສະບາໂຕທີ່ບໍ່ຖືກອະນຸຍາດ. ແລະ ເຂົາເອງກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ທ່ານບໍ່ເຄີຍອ່ານເລີຍບໍ່ວ່າ ດາວິດໄດ້ເຮັດຫຍັງ ເມື່ອເຂົາມີຄວາມຕ້ອງການ ແລະ
ເຂົາເອງກັບພວກທີ່ຢູ່ກັບເຂົາຫິວໂຫຍ?

ແມວໃດລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະໄໝອາບີອາທາເປັນມະຫາສະໝັກ
ແລະກິນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງການຖວາຍ
ເຊິ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ກິນນອກຈາກພວກມະຫາສະໝັກເທົ່ານັ້ນ
ແລະໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກທີ່ຢູ່ກັບລາວດ້ວຍ? ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ວັນສັບບາໂຕເກີດຂຶ້ນເພື່ອຄົນ, ບໍ່ແມ່ນຄົນເພື່ອວັນສັບບາໂຕ; ສະນັ້ນ
ບຸດຂອງມະນຸດເປັນເຈົ້ານາຍຂອງວັນສັບບາໂຕດ້ວຍ.

ມ

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປອີກຄັ້ງເຂົ້າໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸມ, ແລະ
ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ມີມືເຫີ່ຍແຫ້ງ. ແລະພວກເຂົາກຳລັງເຝົ້າເບິ່ງລາວວ່າ
ລາວຈະປິ່ນປົວລາວໃນວັນສັບບາໂຕບໍ່, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ກ່າວຫາລາວ. ແລະ
ພຣະອົງກ່ຳຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບຄົນທີ່ມີມືເຫີ່ຍແຫ້ງວ່າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມາຢືນຢູ່ກາງ. ແລະ
ລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ມັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນວັນສັບບາໂຕທີ່ຈະເຮັດດີ ຫຼື ເຮັດຮ້າຍ?
ຊ່ວຍຈິດວິນຍານໃຫ້ລອດ ຫຼື ຂ້າຈິດວິນຍານ? ແຕ່ພວກເຂົານິ່ງງຽບ ແລະ
ໄດ້ເບິ່ງອ້ອມຮອບພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມໂກດ,
ເສົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ,
ເວົ້າກັບຊາຍຄົນນັ້ນວ່າ: ຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກມາ. ແລະລາວໄດ້ຍື່ນມືອອກ
ແລະມືຂອງລາວກ່ຳຖືກຟື້ນຟູໃຫ້ແຂງແຮງເໝືອນກັບມືອີກຂ້າງໜຶ່ງ
ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ອອກໄປທັນທີ ແລະເຮັດຄວາມປຶກສາກັບພວກເຮໂຣດຽນຕໍ່ກັບລາວ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະທຳລາຍລາວ. ແລະ ພຣະເຢຊູ ຖອນຕົວ ກັບ ສາວົກ ຂອງພຣະອົງ
ໄປຫາ ທະເລ, ແລະ ຝູງຊົນ ຫຼາຍ ຈາກ ແຄວ້ນກາລີລີ ຕິດຕາມ ພຣະອົງ, ແລະ ຈາກ
ແຄວ້ນຢູເດຍ ແລະ ຈາກ ເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ຈາກ ແຄວ້ນອີດູເມຍ ແລະ ຟາກຂ້າງ

ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະ ຄົນ ອ້ອມແອ້ມ ເມືອງໄທຣ ແລະ ເມືອງໄຊດອນ, ຝູງຊົນ ຫຼາຍ, ໄດ້ຍິນ
ສິ່ງທີ່ ພຣະອົງເຮັດ, ມາຫາ ພຣະອົງ. ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບພວກສາວົກຂອງທ່ານ
ເພື່ອວ່າເຮືອນ້ອຍຄວນພ້ອມຢູ່ກັບທ່ານ ເພາະຝູງຊົນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຖີບຢຽດທ່ານ;
ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ປິ່ນປົວຫຼາຍຄົນ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ແຫຽນເຂົ້າຫາທ່ານ
ເພື່ອວ່າພວກທີ່ມີພະຍາດຈະໄດ້ແຕະຕ້ອງທ່ານ; ແລະ ພວກວິນຍານບໍ່ສະອາດ,
ເມື່ອພວກມັນເຫັນທ່ານ, ພວກມັນໄດ້ລົ້ມລົງຕໍ່ທ່ານ ແລະ ຮ້ອງອອກມາວ່າ
ທ່ານແມ່ນລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະອົງໄດ້ຕິຕຽນພວກເຂົາຫຼາຍຄັ້ງ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຊັດເຈນ. ແລະລາວໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູ,
ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຜູ້ທີ່ລາວຕ້ອງການ, ແລະພວກເຂົາກໍໄປຫາລາວ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ເຮັດສິບສອງ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຢູ່ກັບພຣະອົງ ແລະ
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະສົ່ງເຂົາເຈົ້າໄປປະກາດ ແລະ ມີສິດອຳນາດປົ່ນປົວພະຍາດຕ່າງໆ ແລະ
ໄລ່ຜີອອກ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ໃສ່ຊື່ໃຫ້ຊີໂມນວ່າເປໂຕ ແລະ ຢາໂກໂບລູກຂອງເຊເບດາຍ ແລະ
ໂຢຮັນນ໌ນ້ອງຊາຍຂອງຢາໂກໂບ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ໃສ່ຊື່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າວ່າໂບອານເນີເກສ
ຊຶ່ງແປວ່າລູກຊາຍຂອງຟ້າຮ້ອງ ແລະ ອັນເດຣ ແລະ ຟີລິບ ແລະ ບາໂທໂລມາຍ ແລະ
ມັດທາຍ ແລະ ໂທມາ ແລະ ຢາໂກໂບລູກຂອງອານຟາຍ ແລະ ທັດດາຍ ແລະ
ຊີໂມນຄົນຄານານ ແລະ ຢູດາອິສກາລິໂອດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບພຣະອົງໄວ້
ແລະພວກເຂົາມາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ແລະຝູງຊົນກໍ່ມາຮ່ວມກັນອີກຄັ້ງ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດກິນເຂົ້າຈີ່ໄດ້ເລີຍ. ແລະເມື່ອພວກຄົນຂອງລາວໄດ້ຍິນແລ້ວ,
ພວກເຂົາກໍອອກໄປເພື່ອຈັບລາວ, ເພາະວ່າພວກເຂົາກຳລັງເວົ້າວ່າລາວປະຫລາດໃຈ.
ແລະພວກນັກຮຽນຈາກເຢຣູຊາເລັມທີ່ໄດ້ລົງມາກຳລັງເວົ້າວ່າ ລາວມີເບເອນເຊບູນ,
ແລະວ່າລາວໄລ່ພວກປີສາດອອກໂດຍຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກປີສາດ.
ແລະມີເອີ້ນພວກເຂົາມາ, ພຣະອົງກຳລັງກ່າວກັບພວກເຂົາໃນຄຳປຽບທຽບວ່າ:
ແນວໃດຊາຕານຈຶ່ງສາມາດໄລ່ຊາຕານອອກໄດ້? ແລະ

ຖ້າອານາຈັກຖືກແບ່ງແຍກຕໍ່ຕ້ານມັນເອງ, ອານາຈັກນັ້ນບໍ່ສາມາດຢືນໄດ້; ແລະ
ຖ້າເຮືອນຖືກແບ່ງແຍກຕໍ່ຕ້ານມັນເອງ, ເຮືອນນັ້ນບໍ່ສາມາດຢືນໄດ້.
ແລະຖ້າຊາຕານລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານເອງແລະຖືກແບ່ງແຍກ, ມັນບໍ່ສາມາດຢືນໝັ້ນໄດ້, ແຕ່ມີຈຸດຈົບ.
ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຄົນເຂັ້ມແຂງແລ້ວປ້ອນເອົາເຄື່ອງໃຊ້ຂອງລາວໄດ້,
ຖ້າບໍ່ໄດ້ມັດຄົນເຂັ້ມແຂງນັ້ນກ່ອນ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈຶ່ງຈະປ້ອນເຮືອນຂອງລາວໄດ້.
ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະຖືກໃຫ້ອະໄພແກ່ລູກຊາຍຂອງມະນຸດ,
ບັນດາບາບແລະການໝິ່ນປະໝາດເທົ່າໃດກໍຕາມຖ້າເຂົາເຈົ້າຈະໝິ່ນປະໝາດ;
ແຕ່ຜູ້ໃດຈະໝິ່ນປະໝາດຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ບໍ່ມີການປ່ອຍໃຫ້ເປັນນິດນັນ,
ແຕ່ມີຄວາມຜິດຂອງການພິພາກສານິລັນດອນ;
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າກຳລັງເວົ້າວ່າລາວມີວິນຍານບໍ່ສະອາດ. ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ຂອງລາວ ແລະ
ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ມາ, ແລະ ຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ ສົ່ງຄົນໄປຫາລາວ ເພື່ອເອີ້ນລາວ.
ແລະມີຝູງຊົນນັ່ງຢູ່ອ້ອມຮອບລາວ, ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເບິ່ງ,
ແມ່ຂອງທ່ານແລະພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານຢູ່ຂ້າງນອກກຳລັງຊອກຫາທ່ານ.
ແລະພຣະອົງຕອບພວກເຂົາວ່າ, ຜູ້ໃດແມ່ນແມ່ຂອງເຮົາ ຫຼື ພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ? ແລະ
ໄດ້ເບິ່ງອ້ອມຮອບວົງ ພວກຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ອ້ອມຮອບລາວ ເວົ້າວ່າ: ເບິ່ງ, ແມ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ; ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ນັ້ນແມ່ນພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພີ່ນ້ອງຍິງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ແມ່ຂອງຂ້ອຍ.

๔

ແລະ ອີກຄັ້ງ ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມສອນຢູ່ຂ້າງທະເລ, ແລະ
ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຫາພຣະອົງ,
ຈົນພຣະອົງຕ້ອງເຂົ້າໄປນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອທີ່ຢູ່ໃນທະເລ, ແລະ

ຝູງຊົນທັງໝົດຢູ່ຕາມຝັ່ງທະເລເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ສອນເຂົາເຈົ້າໃນຄຳອຸປະມາຫຼາຍ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າໃນການສອນຂອງພຣະອົງ: ຈົ່ງຟັງ. ເບິ່ງເດີ,
ຊາວນາອອກໄປເພື່ອຫວ່ານ. ແລະ ມັນເກີດຂຶ້ນໃນການຫວ່ານ, ເມັດໜຶ່ງມັນຕົກເທິງທາງ,
ແລະ ນົກມາ ແລະ ກິນມັນໝົດ; ແລະ ເມັດອື່ນຕົກເທິງບ່ອນທີ່ມີຫີນ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີດິນຫຼາຍ,
ແລະ ທັນທີມັນງອກຂຶ້ນມາເພາະວ່າບໍ່ມີຄວາມເລິກຂອງດິນ,
ແຕ່ເມື່ອແດດຂຶ້ນມັນຖືກແດດເຜົາ, ແລະ ເພາະວ່າບໍ່ມີຮາກມັນແຫ້ງຕາຍ; ແລະ
ເມັດອື່ນຕົກລົງໃນຫນາມ, ແລະ ຫນາມຂຶ້ນມາ ແລະ ບີບຄອມັນ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຜົນ; ແລະ
ເມັດອື່ນຕົກລົງໃນດິນທີ່ດີ ແລະ ໃຫ້ຜົນທີ່ຂຶ້ນມາ ແລະ ເຕີບໃຫຍ່, ແລະ ອອກຜົນສາມສິບ
ແລະ ຫົກສິບ ແລະ ໜຶ່ງຮ້ອຍ. ແລະເຂົາກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດມີຫູທີ່ຈະຟັງ
ຈົ່ງຟັງເອົາເຖີດ. ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງຢູ່ຄົນດຽວ,
ພວກຜູ້ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງພຣະອົງພ້ອມກັບພວກສິບສອງໄດ້ຖາມພຣະອົງກ່ຽວກັບຄຳອຸປະມາ
ນັ້ນ. ແລະ ລາວກຳລັງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ:
ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບໃຫ້ຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກ ທຸກສິ່ງກາຍເປັນໃນຄຳປຽບທຽບ,
ເພື່ອວ່າຂະນະທີ່ເບິ່ງເຂົາເຈົ້າອາດຈະເຫັນ ແລະບໍ່ເຫັນ,
ແລະຂະນະທີ່ໄດ້ຍິນເຂົາເຈົ້າອາດຈະໄດ້ຍິນ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ຢ່າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກັບຄືນມາ
ແລະບາບຖືກໃຫ້ອະໄພແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ພຣະອົງກ່ຳຕັ້ງກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຄຳປຽບທຽບນີ້ບໍ່ ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຄຳປຽບທຽບທັງໝົດໄດ້ແນວໃດ?
ຜູ້ຫວ່ານ ຫວ່ານຄຳ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຢູ່ຂ້າງທາງ ບ່ອນທີ່ພຣະທຳຖືກຫວ່ານ,
ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນ, ຊາຕານກໍ່ມາທັນທີ
ແລະເອົາພຣະທຳທີ່ຖືກຫວ່ານໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄປ. ແລະ ເຫຼົ່ານີ້ ຄືກັນ ແມ່ນ
ພວກທີ່ຖືກຫວ່ານເທິງດິນຫີນ, ພວກທີ່ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳ,

ເຂົາເຈົ້າກໍຮັບມັນທັນທີດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຮາກໃນຕົວເຂົາເຈົ້າເອງ, ແຕ່
ແມ່ນຊົ່ວຄາວ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເມື່ອເກີດຄວາມທຸກຫຼືການຂົ່ມເຫັງເພາະຄຳ,
ເຂົາເຈົ້າກໍສະດຸດທັນທີ. ແລະ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເຂົ້າໃນຫນາມ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຄຳ,
ແລະຄວາມກັງວົນຂອງຍຸກນີ້ ແລະການຫຼອກລວງຂອງຄວາມຮັ່ງມີ
ແລະຄວາມປາຖະໜາກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຫຼືອເຂົ້າມາບີບຄັ້ນຄຳ, ແລະມັນກາຍເປັນບໍ່ມີຜົນ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຫວ່ານເທິງແຜ່ນດິນທີ່ດີ, ຜູ້ທີ່ຟັງຄຳແລະຮັບເອົາ,
ແລະເກີດຜົນສາມສິບເທົ່າ, ຫົກສິບເທົ່າ ແລະຮ້ອຍເທົ່າ. ແລະ
ລາວກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ໂຄມໄຟມາເພື່ອທີ່ຈະຖືກວາງໄວ້ໃຕ້ຖັງ ຫຼື
ໃຕ້ຕຽງບໍ່ແມ່ນບໍ? ບໍ່ແມ່ນເພື່ອວ່າມັນຈະຖືກວາງໄວ້ເທິງຄ້ານໂຄມໄຟບໍ?
ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ,
ແລະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ລັບໄວ້ແຕ່ເພື່ອທີ່ຈະມາສູ່ຄວາມຊັດເຈນ. ຖ້າຜູ້ໃດມີຫູທີ່ຈະຟັງ,
ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາຟັງເທີ້ນ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງລະວັງສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນ.
ດ້ວຍມາດຕາທີ່ພວກເຈົ້າວັດ, ມັນຈະຖືກວັດໃຫ້ພວກເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະຖືກເພີ່ມໃຫ້ພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ຟັງ. ຜູ້ໃດທີ່ມີ ຈະຖືກໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ມີ
ແມ້ແຕ່ສິ່ງທີ່ລາວມີກໍຈະຖືກເອົາໄປຈາກລາວ. ແລະ ລາວກຳລັງເວົ້າວ່າ: ແບບນີ້ແມ່ນ
ອານາຈັກ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ຄືກັບວ່າ ຄົນ ໂຍນ ເມັດພືດ ລົງເທິງ ແຜ່ນດິນ, ແລະ ນອນ ແລະ
ຕື່ນຂຶ້ນ ທັງກາງຄືນ ແລະ ກາງເວັນ, ແລະ ເມັດພືດ ງອກ ແລະ ຍາວຂຶ້ນ ແນວທີ່ ລາວເອງ ບໍ່
ຮູ້. ເພາະວ່າແຜ່ນດິນເກີດຫມາກໄມ້ອັດຕະໂນມັດ, ທຳອິດເປັນຫຍ້າ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນເປັນຫູຂ້າວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນເປັນເມັດພືດທີ່ເຕັມໃນກ້ານ. ເມື່ອຫມາກໄມ້ສຸກແລ້ວ,
ລາວກໍສົ່ງເຄັ່ງຮ້ອນທັນທີ, ເພາະວ່າການເກັບກ່ຽວໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ:
ພວກເຮົາຄວນຈະປຽບທຽບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດ? ຫຼື
ພວກເຮົາຈະປຽບທຽບມັນໃນຄຳປຽບທຽບໃດໜຶ່ງ? ຄືກັບເມັດຂອງຜັກກາດຂາວ,
ເຊິ່ງເມື່ອມັນຖືກຫວ່ານເທິງແຜ່ນດິນ, ນ້ອຍກວ່າທັງໝົດຂອງເມັດພືດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ;

ແລະເມື່ອມັນຖືກຫວ່ານ, ມັນຂຶ້ນໄປແລະກາຍເປັນໃຫຍ່ກວ່າທັງໝົດຂອງຜັກ,
ແລະເຮັດກິ່ງໃຫຍ່, ເພື່ອວ່ານົກທັງປວງສາມາດພາຍໃຕ້ເງົາຂອງມັນນົກຂອງສະຫວັນຢູ່ອາໄສ. ແລະ
ທ່ານໄດ້ເວົ້າຄຳເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄຳປຽບທຽບຫຼາຍຄຳປຽບທຽບແບບນັ້ນ,
ຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດຟັງໄດ້, ແຕ່ວ່າໂດຍບໍ່ມີຄຳປຽບທຽບທ່ານບໍ່ໄດ້ເວົ້າຄຳນັ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ;
ແຕ່ວ່າຕາມສ່ວນຕົວທ່ານໄດ້ອະທິບາຍທຸກສິ່ງໃຫ້ລູກສິດຂອງທ່ານ. ແລະໃນມື້ນັ້ນ
ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ພຣະອົງກໍ່ຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າມໄປຟາກໂພ້ນເທີ້ນ. ແລະເມື່ອປະຝູງຊົນແລ້ວ,
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ພາລາວໄປຕາມທີ່ລາວຢູ່ໃນເຮືອ, ແລະມີເຮືອອື່ນໆຢູ່ກັບລາວດ້ວຍ.
ແລະເກີດມີພະຍຸລົມໃຫຍ່, ແຕ່ຄື້ນຟອງກຳລັງຕີເຂົ້າໃສ່ເຮືອ, ຈົນເຮືອກຳລັງຈະຈົມແລ້ວ.
ແລະລາວເອງກໍນອນຢູ່ເທິງໝອນທີ່ທ້າຍເຮືອ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍປຸກລາວຂຶ້ນແລ້ວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ອາຈານ,
ທ່ານບໍ່ເປັນຫ່ວງບໍ່ວ່າພວກເຮົາກຳລັງຈະຕາຍຢູ່ບໍ? ແລະ ຫຼັງຈາກຖືກປຸກແລ້ວ
ທ່ານໄດ້ຕິເຕຽນລົມ ແລະ ເວົ້າກັບທະເລວ່າ ຈົ່ງນິ່ງ ຈົ່ງຖືກປິດປາກ ແລະ ລົມກໍ່ຢຸດລົງ ແລະ
ກໍ່ມີຄວາມສະຫງົບຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ: ເປັນຫຍັງ ພວກເຈົ້າ ຂີ້ຂ້ຽວ
ແບບນີ້? ແມວໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ? ແລະພວກເຂົາຢ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ
ແລະເວົ້າກັນວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ,
ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ລົມແລະທະເລກໍ່ຍັງເຊື່ອຟັງລາວ?

๕

ແລະພວກເຂົາໄດ້ມາຮອດຝັ່ງທະເລອີກຂ້າງໜຶ່ງ ເຂົ້າໄປໃນແຂວງແດນຂອງຊາວເກີເກເຊນ.
ແລະ ເມື່ອລາວອອກຈາກເຮືອ
ທັນທີຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີວິນຍານບໍ່ສະອາດໄດ້ພົບລາວຈາກອຸໂມງ,

ຜູ້ທີ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສຢູ່ໃນອຸໂມງ, ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດມັດລາວດ້ວຍໂສ້ໄດ້,
ເພາະວ່າລາວຖືກມັດດ້ວຍຕະກອນແລະໂສ້ຫຼາຍຄັ້ງ,
ແລະໂສ້ຖືກລາວດຶງຂາດແລະຕະກອນຖືກທຳລາຍ, ແລະບໍ່ມີໃຜມີກຳລັງເອົາຊະນະລາວໄດ້;
ແລະຕະຫຼອດທຸກຄືນແລະກາງເວັນລາວຢູ່ໃນອຸໂມງແລະຢູ່ໃນພູເຂົາຮ້ອງໄຫ້ແລະຕັດຕົວເອງ
ດ້ວຍກ້ອນຫີນ. ເຫັນພຣະເຢຊູຈາກໄກແລ້ວ ແຕ່ວິ່ງມາແລະກົ້ມລົງນະມັສການພຣະອົງ
ແລະຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງເວົ້າວ່າ ມີຫຍັງລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ ພຣະເຢຊູ
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດ ຂ້ານ້ອຍອ້ອນວອນເຈົ້າໂດຍພຣະເຈົ້າ, ຢ່າທໍລະມານຂ້ານ້ອຍ.
ເຂົາກຳລັງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ວິນຍານບໍ່ສະອາດເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກຄົນນີ້.
ແລະລາວຖາມລາວວ່າ: ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ? ແລະ ຕອບວ່າ ກອງທັບເປັນຊື່ຂອງຂ້ອຍ
ເພາະວ່າພວກເຮົາມີຫຼາຍຄົນ
ແລະລາວໄດ້ຂໍຮ້ອງພຣະອົງຫຼາຍຄັ້ງເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປນອກແຜ່ນດິ
ນນັ້ນ. ແລະ ມີ ຝູງຫມູ ໃຫຍ່ ກຳລັງກິນຢູ່ ທີ່ນັ້ນ ໃກ້ພູ; ແລະ ພວກຜີ ທັງໝົດ ຂໍຮ້ອງ ລາວ
ເວົ້າວ່າ: ສົ່ງ ພວກເຮົາ ເຂົ້າໄປ ໃນພວກຫມູ, ເພື່ອວ່າ ພວກເຮົາ ຈະເຂົ້າໄປ ໃນພວກມັນ.
ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາທັນທີ. ແລະ
ວິນຍານທີ່ບໍ່ສະອາດອອກມາແລ້ວກໍ່ເຂົ້າໄປໃນໝູ ແລະ
ຝູງໝູກໍ່ແລ່ນລົງຈາກຫນ້າຜາໄປໃນທະເລ ມີປະມານສອງພັນໂຕ ແລະ
ພວກມັນຈົມນ້ຳຕາຍຢູ່ໃນທະເລ ແລະ ພວກຄົນລ້ຽງໝູໄດ້ໜີໄປ ແລະ
ລາຍງານເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ແລະ ໃນທົ່ງນາ, ແລະ ພວກເຂົາອອກມາເພື່ອເບິ່ງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ.
ແລະພວກເຂົາມາຫາພຣະເຢຊູ, ແລະພວກເຂົາເບິ່ງເຫັນຜູ້ທີ່ຖືກຜີເຂົ້ານັ່ງຢູ່ ແລະນຸ່ງເສື້ອຜ້າ
ແລະມີສະຕິສຳປະຊັນ, ຜູ້ທີ່ເຄີຍມີກອງທັບຜີ, ແລະພວກເຂົາກໍຢ້ານກົວ.
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນກໍ່ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກເຂົາຟັງວ່າ
ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຄົນທີ່ຖືກປີສາດເຂົ້າສິງນັ້ນເປັນແນວໃດ
ແລະກ່ຽວກັບຝູງຫມູນັ້ນດ້ວຍ.

ແລະເຂົາເຈົ້າເລີ່ມຮ້ອງຂໍໃຫ້ລາວອອກໄປຈາກເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງຂຶ້ນເຮືອ, ຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກປີສາດເຂົ້າສິງໄດ້ຮ້ອງຂໍລາວເພື່ອຢູ່ກັບລາວ.
ແລະລາວບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວ, ແຕ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າຫາຄົນຂອງເຈົ້າ
ແລະບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ແລະໄດ້ເມດຕາເຈົ້າ.
ແລະລາວໄປແລ້ວ ແລະເລີ່ມປະກາດໃນເດກາໂປລິສ
ກ່ຽວກັບສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດກັບລາວ, ແລະທຸກຄົນຕ່າງປະຫລາດໃຈ. ແລະ
ເມື່ອພຣະເຢຊູຂ້າມໄປໃນເຮືອອີກຄັ້ງໄປຍັງຝັ່ງ,
ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຊຸມນຸມກັນມາຫາພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງຢູ່ຂ້າງທະເລ. ແລະ
ມີຫນຶ່ງຄົນໃນບັນດາຫົວໜ້າໂຮງຊຸມນຸມມາ ຊື່ວ່າ ໄຢຣັດ ແລະ ເມື່ອໄດ້ເຫັນພຣະອົງ
ລາວກໍ່ລົ້ມລົງທີ່ຕີນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຂໍຮ້ອງພຣະອົງຫຼາຍ ເວົ້າວ່າ
ລູກສາວນ້ອຍຂອງຂ້ອຍເຈັບໜັກທີ່ສຸດ ເພື່ອວ່າເມື່ອມາແລ້ວ
ພຣະອົງຈະວາງມືຂອງພຣະອົງເທິງລາວ ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ
ລາວຈະມີຊີວິດ ແລະລາວໄດ້ໄປກັບເຂົາ, ແລະຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມລາວ,
ແລະພວກເຂົາກຳລັງຊຸກຮູ້ລາວ. ແລະ ແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ມີເລືອດໄຫຼສິບສອງປີ, ແລະ
ທົນທຸກຢ່າງຫຼາຍຈາກໝໍຫຼາຍຄົນ, ແລະ ໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດຂອງນາງເອງ, ແລະ
ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຫຍັງເລີຍ, ແຕ່ ກັບແຍ່ລົງໄປອີກ, ໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ,
ມາໃນຝູງຊົນທາງຂ້າງຫຼັງ ແຕະເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ; ເພາະວ່ານາງເວົ້າໃນໃຈຕົນເອງວ່າ
ຖ້າຂ້ານ້ອຍແຕະແມ່ນແຕ່ເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ, ຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.
ແລະທັນທີນັ້ນ ແຫຼ່ງເລືອດຂອງນາງກໍ່ແຫ້ງໄປ ແລະນາງຮູ້ໃນຮ່າງກາຍຂອງນາງວ່າ
ນາງໄດ້ຮັກສາຫາຍຈາກໂຣກທໍລະມານນັ້ນແລ້ວ.
ແລະພຣະເຢຊູກໍ່ຮູ້ທັນທີພາຍໃນຕົນເອງວ່າພະລັງອອກຈາກພຣະອົງໄປແລ້ວ,
ພຣະອົງຈຶ່ງຫັນກັບໃນຝູງຊົນແລ້ວກ່າວວ່າ, ໃຜແຕະຕ້ອງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຮົາ?
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກຳລັງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,

ພຣະອົງເຫັນຝູງຊົນກຳລັງຢຽບຢັດພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງກັບຖາມວ່າໃຜແຕະຂ້າພະເຈົ້າ?
ແລະ ລາວກຳລັງເບິ່ງອ້ອມຮອບ ເພື່ອເຫັນຜູ້ຍິງທີ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້.
ແຕ່ແມ່ຍິງຢ້ານກົວແລະສັ່ນສະເທືອນ, ຮູ້ສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບນາງ,
ຈຶ່ງມາກົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງແລະກ່າວຄວາມຈິງທັງໝົດກັບພຣະອົງ.
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບນາງວ່າ, ລູກສາວ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດ,
ຈົ່ງໄປດ້ວຍສັນຕິພາບ, ແລະຈົ່ງມີສຸຂະພາບດີ ປາສຈາກພະຍາດທີ່ທໍລະມານເຈົ້າ.
ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກຳລັງເວົ້າຢູ່, ມີຄົນມາຈາກບ້ານຂອງຜູ້ປົກຄອງຊຸມນຸມ ແລະເວົ້າວ່າ
ລູກສາວຂອງທ່ານຕາຍແລ້ວ, ເປັນຫຍັງຍັງຈະລົບກວນຄູສອນອີກ?
ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນຄຳທີ່ຖືກເວົ້ານັ້ນທັນທີ ກໍ່ເວົ້າກັບຫົວໜ້າສະນາໂຄກວ່າ: ຢ່າຢ້ານ,
ພຽງແຕ່ເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜຕິດຕາມໄປກັບພຣະອົງເລີຍ
ນອກຈາກເປໂຕ ແລະ ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ເຊິ່ງເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງຢາໂກໂບ ແລະ
ລາວມາເຖິງເຮືອນຂອງຫົວໜ້າສະຖານທີ່ຊຸມນຸມ, ແລະ ລາວເຫັນຄວາມວຸ້ນວາຍ, ແລະ
ຄົນທີ່ກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ຄົນທີ່ກຳລັງຮ້ອງໂຮຫຼາຍ, ແລະ ເມື່ອເຂົ້າໄປແລ້ວ
ລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງວຸ້ນວາຍ ແລະ ຮ້ອງໄຫ້? ເດັກນ້ອຍບໍ່ໄດ້ຕາຍ,
ແຕ່ກຳລັງນອນຢູ່. ແລະພວກເຂົາກໍ່ກຳລັງເຍາະເຍີ້ຍລາວ. ແລະ
ຫຼັງຈາກໄດ້ໄລ່ທຸກຄົນອອກໄປແລ້ວ, ລາວໄດ້ພາພໍ່ຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະ ແມ່ ແລະ
ຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວ, ແລະ ເຂົ້າໄປບ່ອນທີ່ເດັກນ້ອຍນອນຢູ່, ແລະ ຈັບມືຂອງເດັກນ້ອຍ
ລາວເວົ້າກັບນາງວ່າ: ຕາລິທາ, ກູມີ; ເຊິ່ງແປວ່າ, ເດັກຍິງນ້ອຍ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ, ລຸກຂຶ້ນ.
ແລະ ທັນທີທັນໃດ ເດັກຍິງນ້ອຍກໍ່ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຍ່າງໄປມາ ເພາະວ່າ ນາງມີອາຍຸສິບສອງປີ
ແລະ ເຂົາເຈົ້າປະຫລາດໃຈດ້ວຍຄວາມປະຫລາດໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະພຣະອົງໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາຢ່າງເຄັ່ງຄັດເພື່ອວ່າບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ເລື່ອງນີ້,
ແລະໄດ້ເວົ້າໃຫ້ເອົາອາຫານໃຫ້ນາງກິນ.

ฝ

ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ ແລະ ມາ ຮອດ ບ້ານ ເກີດ ເມືອງ ນອນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເອງ,
ແລະ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກໍ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ ໄປ. ແລະ ເມື່ອ ວັນ ສະ ບາ ໂຕ ເກີດ ຂຶ້ນ ແລ້ວ
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເລີ່ມ ສອນ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ຊຸມ ນຸມ ແລະ ຫຼາຍ ຄົນ ທີ່ ໄດ້ ຍິນ ກໍ ປະ ຫຼາດ ໃຈ ເວົ້າ ວ່າ
ຄົນ ນີ້ ໄດ້ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ມາ ຈາກ ໃສ ແລະ ປັນ ຍາ ທີ່ ຖືກ ໃຫ້ ແກ່ ລາ ວ ນັ້ນ ແມ່ນ ຫຍັງ ແລະ
ພະ ລັງ ງານ ເຊັ່ນ ນັ້ນ ເກີດ ຂຶ້ນ ໂດຍ ຜ່ານ ມື ຂອງ ລາ ວ? ບໍ່ ແມ່ນ ຊາຍ ຄົນ ນີ້ ເປັນ ຊ່າງ ບໍ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ມາ ເລຍ ແລະ ເປັນ ອ້າຍ ນ້ອງ ຂອງ ຢາ ໂກ ໂບ ແລະ ໂຢ ເຊ ແລະ ຢູ ດາ ແລະ ຊີ ໂມນ ບໍ?
ແລະ ເອື້ອຍ ນ້ອງ ຍິງ ຂອງ ລາ ວ ບໍ່ ຢູ່ ທີ່ ນີ້ ກັບ ພວກ ເຮົາ ບໍ? ແລະ
ເຂົາ ເຈົ້າ ກໍ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ສະ ດຸດ ໃນ ພຣະ ອົງ ພຣະ ເຢ ຊູ ກ່າ ວ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ
ຜູ້ ປະ ກາດ ພຣະ ທຳ ບໍ່ ຖືກ ດູ ຖູກ ເອົ້ ນ ແຕ່ ໃນ ບ້ານ ເກີດ ຂອງ ລາ ວ,
ໃນ ບັນ ດາ ຍາ ດ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ລາ ວ, ແລະ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ລາ ວ. ແລະ
ພຣະ ອົງ ບໍ່ ສາ ມາ ດ ເຮັດ ການ ອັດ ສະ ຈັນ ໃດ ໆ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ,
ຍົກ ເວັ້ ນ ວ່າ ພຣະ ອົງ ວາ ງ ພຣະ ຫັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເທິງ ຄົນ ເຈັບ ໜ້ ອຍ ຄົນ ແລະ ປິ່ ນ ປົວ ເຂົາ ເຈົ້ າ.
ແລະ ພຣະ ອົງ ປະ ຫລາດ ໃຈ ເພາະ ຄວາມ ບໍ່ ເຊື່ ອ ຂອງ ພວກ ເຂົ າ ແລະ
ລາ ວ ໄດ້ ໄປ ອ້ ອມ ຮອບ ບ້ານ ຕ່າ ງ ໆ ສອນ ແລະ ລາ ວ ໄດ້ ເອີ້ ນ ສິ ບ ສອງ ຄົນ ມາ ຫາ ຕົນ, ແລະ
ລາ ວ ໄດ້ ເລີ່ ມ ສົ່ ງ ພວກ ເຂົ າ ອອກ ໄປ ສອງ ສອງ, ແລະ
ລາ ວ ໄດ້ ໃຫ້ ສິດ ອຳ ນາດ ແກ່ ພວກ ເຂົ າ ເໜືອ ວິ ນ ຍານ ທີ່ ບໍ່ ສະ ອາ ດ, ແລະ
ລາ ວ ໄດ້ ສັ່ ງ ພວກ ເຂົ າ ເພື່ ອ ວ່າ ພວກ ເຂົ າ ຈະ ບໍ່ ເອົ າ ຫຍັ ງ ໄປ ໃນ ທາ ງ ຖ້ າ ບໍ່ ແມ່ ນ ໄມ້ ຖື ເທົ່ າ ນັ້ ນ,
ບໍ່ ມີ ຖົ ງ, ບໍ່ ມີ ເຂົ້ າ ຈີ່, ບໍ່ ມີ ເງິ ນ ທອ ງ ແດ ງ ໃນ ແອ ວ, ແຕ່ ໃຫ້ ສວ ມ ເກີ ບ ແຕ ະ, ແລະ
ບໍ່ ໃຫ້ ນຸ ງ ເສື້ ອ ສອ ງ ຕົ ວ. ແລະ ພຣະ ອົ ງ ໄດ້ ກຳ ລັ ງ ກ່ າ ວ ກັ ບ ເຂົ າ ເຈົ້ າ ວ່ າ:
ບ່ ອນ ໃດ ກໍ ຕາ ມ ຖ້ າ ພວ ກ ເຈົ້ າ ເຂົ້ າ ໄປ ໃນ ເຮືອ ນ,
ຈົ່ ງ ພັ ກ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ ນ ຈົ ນ ກ ວ່ າ ພວ ກ ເຈົ້ າ ຈະ ອອ ກ ໄປ ຈາ ກ ທີ່ ນັ້ ນ; ແລະ

ຄົນທັງຫຼາຍຖ້າບໍ່ຮັບພວກເຈົ້າ ແລະບໍ່ຟັງພວກເຈົ້າ, ເມື່ອອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນ
ງົ່ງສະບັດຝຸ່ນທີ່ຢູ່ລຸ່ມຕີນຂອງພວກເຈົ້າອອກເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ;
ແທ້ຈິງແລ້ວຂ້ານ້ອຍກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ, ມັນຈະທົນໄດ້ຫຼາຍກວ່າສຳລັບໂຊດອມ ຫຼື
ສຳລັບໂກມໍລາ ໃນວັນພິພາກສາ ກວ່າເມືອງນັ້ນ. ແລະ ໄດ້ອອກໄປແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າປະກາດ
ເພື່ອວ່າ ພວກເຂົາກັບໃຈ, ແລະ ຜີຫຼາຍ ເຂົາເຈົ້າໄລ່ອອກ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າທາດ້ວຍນ້ຳມັນ
ຄົນເຈັບຫຼາຍຄົນ ແລະ ເຂົາເຈົ້າປິ່ນປົວ. ແລະກະສັດເຮໂຣດໄດ້ຍິນ,
ເພາະວ່າຊື່ຂອງລາວໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຢ່າງຊັດເຈນ,
ແລະລາວກຳລັງເວົ້າວ່າໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄົນຕາຍ,
ແລະຍ້ອນເຫດນີ້ພະລັງຕ່າງໆຈຶ່ງກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ໃນລາວ. ຄົນອື່ນໆ ກ່າວວ່າ
ທ່ານເປັນເອລີຢາ, ແຕ່ຄົນອື່ນໆ ກ່າວວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ປະກາດພະຄຳ
ຄືກັບຜູ້ປະກາດພະຄຳຄົນໜຶ່ງ. ແຕ່ເມື່ອເຮໂຣດໄດ້ຍິນ, ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ: ໂຢຮັນຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ຕັດຫົວນັ້ນ, ລາວເອງໄດ້ຖືກຟື້ນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.
ເພາະວ່າຕົວເຮໂຣດເອງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຈັບໂຢຮັນ ແລະ ມັດເຂົາໄວ້ໃນຄຸກ
ເພາະເຫດເຮໂຣດີອາດາ ພັນລະຍາຂອງຟີລິບ ອ້າຍຊາຍຂອງເຂົາ
ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງ. ຢອຫານເວົ້າກັບເຮໂຣດວ່າ
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ມີເມຍຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າ ແຕ່ເຮໂຣດີອາສ໌ຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ລາວ
ແລະຢາກຂ້າລາວ, ແລະບໍ່ສາມາດ; ເພາະວ່າເຮໂຣດຢ້ານກົວໂຢຮັນ,
ຮູ້ວ່າລາວເປັນຄົນຊອບທຳ ແລະບໍລິສຸດ, ແລະປົກປ້ອງລາວ,
ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນລາວເຮັດຫຼາຍສິ່ງ ແລະດ້ວຍຄວາມຍິນດີໄດ້ຍິນລາວ. ແລະ
ເມື່ອມີວັນທີ່ເໝາະສົມເກີດຂຶ້ນ,
ເມື່ອເຮໂຣດຈັດງານລ້ຽງດ້ຳໃນວັນເກີດຂອງລາວໃຫ້ກັບພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງລາວ ແລະ
ພວກນາຍພັນ ແລະ ພວກຄົນສຳຄັນຂອງແຂວງກາລີລີ, ແລະ
ເມື່ອລູກສາວຂອງນາງເຮໂຣດີອາສເຂົ້າມາ ແລະ ເຕັ້ນລຳ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຮໂຣດພໍໃຈ ແລະ

ພວກທີ່ນັ່ງກິນນຳກັນ, ກະສັດໄດ້ເວົ້າກັບເດັກຍິງວ່າ: ຂໍຈາກຂ້ອຍສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ, ແລະ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ສາບານກັບນາງວ່າ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຂໍຈາກຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ
ນາງອອກໄປແລ້ວ ກໍ່ເວົ້າກັບແມ່ຂອງນາງວ່າ: ຂ້ອຍຈະຂໍຫຍັງ? ແລະ ນາງກໍ່ເວົ້າວ່າ: ຫົວຂອງຢອນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ແລະນາງໄດ້ເຂົ້າໄປຫາກະສັດທັນທີດ້ວຍຄວາມຮີບດ່ວນ ແລ້ວຂໍເວົ້າວ່າ
ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການໃຫ້ພະອົງປະທານຫົວຂອງຢອຫານຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໃສ່ຖາດໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍທັນທີ ແລະກະສັດໄດ້ເສຍໃຈຫຼາຍ,
ເພາະຄຳສາບານແລະແຂກທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂຕະກັບພຣະອົງ, ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການປະຕິເສດມັນ.
ແລະທັນທີກະສັດໄດ້ສົ່ງພະນັກງານປະຫານຊີວິດ ແລະສັ່ງໃຫ້ນຳຫົວຂອງລາວມາ.
ແຕ່ເຂົາໄປແລ້ວຕັດຫົວລາວໃນຄຸກ, ແລະເອົາຫົວຂອງລາວມາໃສ່ຖາດ
ແລະໃຫ້ມັນແກ່ເດັກຍິງ, ແລະເດັກຍິງກໍໃຫ້ມັນແກ່ແມ່ຂອງນາງ.
ເມື່ອພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນ, ພວກເຂົາກໍ່ມາແລະຍົກສົບຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ,
ແລະວາງໄວ້ໃນອຸໂມງ. ແລະພວກອັກຄະສາວົກໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ລາຍງານຕໍ່ພຣະອົງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ,
ທັງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດແລະສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສອນ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງມາເຖີດ ພວກເຈົ້າເອງ ໄປຕາມລຳພັງ
ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະ ຈົ່ງພັກຜ່ອນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ເພາະວ່າ ຜູ້ທີ່ມາ
ແລະ ຜູ້ທີ່ໄປ ມີຫຼາຍ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີເວລາແມ່ນແຕ່ຈະກິນເຂົ້າ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາສະຖານທີ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານໂດຍເຮືອຕາມລຳພັງ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າເຫັນພວກເຂົາກຳລັງໄປ, ແລະ ຫຼາຍຄົນຮູ້ຈັກພວກເຂົາ, ແລະ
ດ້ວຍການຍ່າງຕີນຈາກທຸກເມືອງພວກເຂົາແລ່ນມາຮ່ວມກັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ
ໄປຂ້າງໜ້າພວກເຂົາ ແລະ ມາຮ່ວມກັນຫາລາວ. ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ອອກໄປ

ແລ້ວໄດ້ເຫັນຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍ ແລະພຣະອົງກໍມີພຣະທັຍເມດຕາສົງສານເຂົາເຈ້ົາ
ເພາະວ່າເຂົາເຈ້ົາເປັນເຫມືອນແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ ແລະພຣະອົງກໍເລີ່ມສອນເຂົາເຈ້ົາຫຼາຍສິ່ງ.
ແລະ ເວລາຫຼາຍແລ້ວເກີດຂຶ້ນ, ພວກສາວົກຂອງລາວເຂ້ົາມາຫາລາວ ເວ້ົາວ່າ
ສະຖານທີ່ນີ້ແມ່ນທີ່ຮ້າງ ແລະ ເວລາຫຼາຍແລ້ວ; ປ່ອຍພວກເຂົາໄປ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາໄປສູ່ທົ່ງນາອ້ອມຮອບ ແລະ ບ້ານ ຊື້ເຂ້ົາຈີ່ສຳລັບຕົນເອງ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງກິນ. ແຕ່ລາວຕອບເຂົາເຈ້ົາວ່າ ພວກເຈ້ົາຈົ່ງໃຫ້ເຂົາເຈ້ົາກິນເທີ້ນ
ແລະ ເຂົາເຈ້ົາເວ້ົາກັບລາວວ່າ ພວກເຮົາຄວນໄປຊື້ເຂ້ົາຈີ່ສອງຮ້ອຍເດນາຣີ ແລະ
ໃຫ້ພວກເຂົາກິນບໍ? ແຕ່ພຣະອົງກໍ່ເວ້ົາກັບເຂົາເຈ້ົາວ່າ: ພວກເຈ້ົາມີເຂ້ົາຈີ່ຈັກກ້ອນ? ໄປ ແລະ
ເບິ່ງ. ແລະ ຫຼັງຈາກຮູ້ແລ້ວ ເຂົາເຈ້ົາເວ້ົາວ່າ: ຫ້າ, ແລະ ປາສອງໂຕ. ແລະ
ເຂົາສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຈ້ົານອນທັງໝົດເປັນກຸ່ມໆ ເທິງຫຍ້າສີຂຽວ. ແລະພວກເຂົານັ່ງລົງເປັນກຸ່ມໆ,
ແຕ່ລະກຸ່ມມີຮ້ອຍຄົນ ແລະ ຫ້າສິບຄົນ. ແລະເມື່ອໄດ້ເອົາເຂ້ົາຈີ່ຫ້າກ້ອນກັບປາສອງໂຕ,
ໄດ້ເງີຍຫນ້າຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນອວຍພອນ, ແລ້ວໄດ້ແຕກເຂ້ົາຈີ່ອອກ
ແລະມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈ້ົາວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ,
ແລະໄດ້ແບ່ງປາສອງໂຕໃຫ້ທຸກຄົນ. ແລະ ທຸກຄົນກິນ ແລະ ອີ່ມ, ແລະ
ພວກເຂົາເກັບເສດອາຫານສິບສອງກະຕ່າທີ່ເຕັມ, ແລະ ເສດປາ.
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ກິນຂົນປັງນັ້ນແມ່ນຜູ້ຊາຍຫ້າພັນຄົນ ແລະ ທັນທີນັ້ນ
ລາວກໍບັງຄັບພວກສາວົກຂອງລາວໃຫ້ຂຶ້ນເຂ້ົາໄປໃນເຮືອ ແລະ
ໄປຂ້າງໜ້າໄປຫາຟາກທີ່ຢູ່ເບ້ືອງໂນ້ນໄປຫາເມືອງເບັດຊາອີດາ
ຈົນກວ່າລາວຈະສົ່ງຝູງຊົນໄປ ແລະ ເມື່ອລາວໄດ້ກ່າວລາພວກເຂົາແລ້ວ
ລາວກໍໄປຫາພູເພື່ອອະທິຖານ ແລະເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ, ເຮືອຢູ່ກາງທະເລ,
ແລະພຣະອົງຢູ່ຄົນດຽວເທິງແຜ່ນດິນ.
ແລະເມື່ອເຫັນພວກເຂົາຖືກທໍລະມານໃນການພາຍເຮືອ, ເພາະວ່າລົມພັດຕ້ານພວກເຂົາ,
ແລະປະມານຍາມສີ່ຂອງກາງຄືນ ພຣະອົງໄດ້ເສດມາຫາພວກເຂົາໂດຍຍ່າງເທິງທະເລ,

ແລະ ພຣະ ອົງ ຕ້ອງ ການ ຜ່ານ ໄປ ຂ້າງ ພວກ ເຂົາ. ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ລາວ ຢ່າງ ຢູ່ ເທິງ ທະເລ, ພວກ ເຂົາ ຄິດ ວ່າ ມັນ ເປັນ ຜີ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຮ້ອງ ອອກ ມາ; ເພາະ ວ່າ ທຸກ ຄົນ ເຫັນ ລາວ ແລະ ພວກ ເຂົາ ຕົກ ໃຈ. ແລະ ທັນ ທີ ລາວ ກໍ່ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ ຈົ່ງ ກ້າ ຫານ ເລີຍ, ຂ້ອຍ ແມ່ນ, ຢ່າ ຢ້ານ ກົວ. ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ເຮືອ ຫາ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ລົມ ກໍ ຢຸດ ລົງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ປະ ຫຼາດ ໃຈ ຢ່າງ ຍິ່ງ ເກີນ ຂອບ ເຂດ ໃນ ຕົວ ເຂົາ ເອງ ແລະ ອັດ ສະ ຈັນ ໃຈ. ເພາະ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ກ່ຽວ ກັບ ຂົນ ມປັງ, ແຕ່ ຫົວ ໃຈ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ແຂງ ກະ ດ້າງ. ແລະ ເມື່ອ ຂ້າມ ໄປ ແລ້ວ ພວກ ເຂົາ ກໍ່ ໄປ ຮອດ ແຜ່ນ ດິນ ເກັນ ເນ ຊາ ເຣັດ ແລະ ຈອດ ເຮືອ. ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ເຮືອ ແລ້ວ ທັນ ທີ ຜູ້ ຄົນ ຮູ້ ຈັກ ລາວ ພວກ ເຂົາ ແລ່ນ ໄປ ທົ່ວ ພາກ ພື້ນ ອ້ອມ ຂ້າງ ນັ້ນ ທັງ ໝົດ ແລະ ເລີ່ມ ແບກ ຄົນ ທີ່ ເຈັບ ປ່ວຍ ຢ່າງ ໝັກ ໃສ່ ເສື່ອ ໄປ ທົ່ວ ບ່ອນ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຍິນ ວ່າ ລາວ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ແລະ ບ່ອນ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ລາວ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ບ້ານ ຫຼື ເມືອງ ຫຼື ທົ່ງ ນາ ຢູ່ ໃນ ຕະ ຫຼາດ ພວກ ເຂົາ ວາງ ຄົນ ເຈັບ ໄວ້ ແລະ ຂໍ ຮ້ອງ ລາວ ເພື່ອ ວ່າ ແມ່ນ ແຕ່ ຂອບ ເສື້ອ ຂອງ ລາວ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ແລະ ຄົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ແຕະ ຕ້ອງ ລາວ ກໍ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ

๗

ແລະ ພວກ ຟາ ລີ ຊາຍ ແລະ ບາງ ຄົນ ຂອງ ພວກ ຄູ ອາ ຈານ ທີ່ ມາ ຈາກ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ໄດ້ ມາ ຊຸມ ນຸມ ກັນ ຫາ ພຣະ ອົງ ແລະ ເມື່ອ ໄດ້ ເຫັນ ບາງ ຄົນ ຂອງ ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ກິນ ເຂົ້າ ດ້ວຍ ມື ທີ່ ບໍ່ ສະ ອາດ ນັ້ນ ແມ່ນ ມື ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ລ້າງ ເຂົາ ເຈົ້າ ກໍ ຕິ ເຕຽນ ເພາະ ວ່າ ພວກ ຟາ ລີ ຊາຍ ແລະ ຊາວ ຢິວ ທັງ ໝົດ ຖ້າ ບໍ່ ລ້າງ ມື ດ້ວຍ ກຳ ປັ້ນ ເຂົາ ເຈົ້າ ກໍ ບໍ່ ກິນ ຍຶດ ໝັ້ນ ປະ ເພ ນີ ຂອງ ພວກ ຜູ້ ເຖົ້າ ແກ່ ແລະ

ຈາກຕະຫຼາດ ຖ້າບໍ່ຊໍາລະຕົວເອງ ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ກິນ ແລະ
ມີອີກຫຼາຍສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບມາເພື່ອຍຶດໝັ້ນ ການຊໍາລະຈອກ ແລະ ເຫຼົ່າ ແລະ
ເຄື່ອງທອງແດງ ແລະ ຕຽງນອນ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກຟາລິຊາຍ ແລະ
ພວກຄູອາຈານກໍຖາມພຣະອົງວ່າ
ເປັນຫຍັງພວກສາວົກຂອງທ່ານບໍ່ດໍາເນີນຕາມປະເພນີຂອງພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່
ແຕ່ກິນເຂົ້າດ້ວຍມືທີ່ບໍ່ໄດ້ລ້າງ ແຕ່ພຣະອົງຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ອີຊາຢາໄດ້ພະຍາກອນດີກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າພວກຄົນຫລອກລວງ, ດັ່ງທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ:
ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍຮິມປາກໃຫ້ກຽດຂ້ອຍ, ແຕ່ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໄກຈາກຂ້ອຍ;
ແລະເປົ່າປະໂຫຍດເຂົາເຈົ້ານັບຖືຂ້ອຍ, ສອນຄໍາສອນທີ່ເປັນຄໍາສັ່ງຂອງມະນຸດ.
ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ປະຖິ້ມຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ທ່ານຖືປະເພນີຂອງມະນຸດ,
ການລ້າງເຫຼົ້າແລະຈອກ, ແລະສິ່ງອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນດັ່ງກ່າວອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ທ່ານເຮັດ. ແລະ
ພຣະອົງກໍ່ຕັດພ້ອມເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້າຍົກເລີກຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງດີເພື່ອທີ່ຈະຮັກສາປະເພນີຂອງພວກເຈົ້າ.
ໂມເຊສກ່າວວ່າ ຈົ່ງໃຫ້ກຽດພໍ່ຂອງເຈົ້າແລະແມ່ຂອງເຈົ້າ
ແລະຜູ້ທີ່ເວົ້າຮ້າຍພໍ່ຫຼືແມ່ຈົ່ງໃຫ້ລາວຕາຍດ້ວຍຄວາມຕາຍ ແຕ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ
ຖ້າຄົນໃດເວົ້າກັບພໍ່ຫຼືແມ່ວ່າ ໂກບານ ຊຶ່ງແມ່ນຂອງຖວາຍ
ສິ່ງທີ່ຖ້າຈາກຂ້ອຍເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດ
ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວເຮັດຫຍັງໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວຫຼືແມ່ຂອງລາວອີກຕໍ່ໄປ
ເຮັດໃຫ້ພຣະທໍາຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໂມຄະດ້ວຍປະເພນີຂອງພວກເຈົ້າທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ສືບທອ
ດມາ ແລະພວກເຈົ້າເຮັດສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນດັ່ງນັ້ນຫຼາຍຢ່າງ. ແລະໄດ້ເອີ້ນຝູງຊົນທັງໝົດມາ,
ທ່ານກໍາລັງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງຟັງຂ້ອຍທຸກຄົນ ແລະເຂົ້າໃຈເຖີດ. ບໍ່ມີຫຍັງ ແມ່ນ
ຈາກພາຍນອກ ຂອງ ມະນຸດ ເຂົ້າມາ ເຂົ້າໄປໃນ ລາວ ທີ່ ສາມາດ ລາວ ເຮັດໃຫ້ເປ□ນ, ແຕ່
ສິ່ງທ ແລະເມື່ອພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຈາກຝູງຊົນ,

ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກຳລັງຖາມພຣະອົງກ່ຽວກັບຄຳອຸປະມານັ້ນ. ແລະ
ລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ແມວນີ້ແລ້ວ ພວກເຈົ້າກໍ່ບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແມ່ນບໍ?
ພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈບໍ່ວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຂົ້າມາຈາກພາຍນອກເຂົ້າໄປໃນຄົນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ລາ
ວເປື້ອນໄດ້? ເພາະວ່າມັນບໍ່ເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງລາວ, ແຕ່ເຂົ້າໄປໃນທ້ອງ,
ແລະອອກໄປໃນສ້ວມ, ຊຳລະອາຫານທັງໝົດ. ລາວເວົ້າວ່າ ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກມະນຸດ,
ນັ້ນແຫລະເຮັດໃຫ້ມະນຸດເປື້ອນ. ເພາະວ່າຈາກພາຍໃນຈາກຫົວໃຈຂອງຄົນເຮົາ
ຄວາມຄິດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍອອກມາ, ການລັກຂ້ຶ, ການຫຼິ້ນຊູ້, ການຂ້າຄົນ, ການລັກຂະໂມຍ,
ຄວາມໂລບ, ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ການຫຼອກລວງ, ການຫຍາບຄາຍ, ຕາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ການດູຖູກ,
ຄວາມຈອງຫອງ, ຄວາມໂງ່ຈ້າ; ສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ອອກມາຈາກພາຍໃນ
ແລະເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນມົວຫມອງ. ແລະຈາກບ່ອນນັ້ນ ລຸກຂຶ້ນແລ້ວ
ທ່ານໄດ້ອອກໄປເຂົ້າໄປໃນເຂດແດນຂອງເມືອງໄທແລະເມືອງໄຊດອນ
ແລະເມື່ອໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນແລ້ວ ລາວບໍ່ຢາກໃຫ້ໃຜຮູ້ ແຕ່ລາວກໍບໍ່ສາມາດຫລົບພົ້ນໄດ້
ເພາະວ່າຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບພະອົງ,
ຜູ້ທີ່ລູກສາວນ້ອຍຂອງນາງມີວິນຍານບໍ່ສະອາດ, ໄດ້ມາແລ້ວລົ້ມລົງທີ່ຕີນຂອງພະອົງ;
ແຕ່ຜູ້ຍິງນັ້ນເປັນຄົນກຣີກ, ຊາວຊີໂຣຟີນີເຊຍຕາມເຊື້ອຊາດ;
ແລະນາງໄດ້ຂໍຮ້ອງພະອົງເພື່ອໃຫ້ພະອົງໄລ່ຜີອອກຈາກລູກສາວຂອງນາງ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ໃຫ້ເດັກນ້ອຍໄດ້ອີ່ມທຳອິດ,
ເພາະວ່າມັນບໍ່ດີທີ່ຈະເອົາເຂົ້າຈີ່ຂອງເດັກນ້ອຍໄປໂຍນໃຫ້ໝານ້ອຍ. ແລະ ນາງ ຕອບ ແລະ
ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ: ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ໝາ ນ້ອຍໆ ທີ່ຢູ່ ລຸ່ມ ໂຕະ ກໍ່ກິນ
ເຄື່ອງ ເຫຼືອ ຂອງ ເດັກນ້ອຍ. ແລະ ພຣະອົງກ່າວກັບນາງວ່າ ເພາະຄ ແລະ
ເມື່ອນາງໄດ້ກັບໄປເຮືອນຂອງນາງ ນາງໄດ້ພົບເດັກນ້ອຍນອນຢູ່ເທິງຕຽງ ແລະ
ຜີໄດ້ອອກໄປແລ້ວ ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ໄດ້ອອກໄປຈາກເຂດແດນຂອງເມືອງໄທ ແລະ
ເມືອງໄຊດອນ, ມາຮອດທະເລແຂວງກາລີລີ, ຜ່ານກາງເຂດແດນຂອງເດກາໂປລິສ.

ແລະເຂົາເຈົ້ານຳຄົນຫູໜວກເວົ້າບໍ່ຊັດມາໃຫ້ພຣະອົງ
ແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະອົງວາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃສ່ລາວ ແລະ
ໄດ້ພາລາວອອກຈາກຝູງຊົນໄປຕາມສ່ວນຕົວ, ລາວໄດ້ເອົານິ້ວມືຂອງລາວໃສ່ຫູຂອງລາວ,
ແລະ ໄດ້ຖົ່ມນ້ຳລາຍແລ້ວແຕະລີ້ນຂອງລາວ, ແລະ
ໄດ້ເງີຍຫນ້າຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນລາວໄດ້ຖອນຫາຍໃຈຢ່າງໜັກແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເອັບຟາທາ,
ທີ່ແມ່ນ ຈົ່ງເປີດ. ແລະທັນທີຫູຂອງລາວກໍ່ຖືກເປີດ
ແລະຄວາມຜູກມັດຂອງລີ້ນຂອງລາວກໍ່ຖືກແກ້ອອກ ແລະລາວກໍ່ເວົ້າໄດ້ຖືກຕ້ອງ
ແລະພຣະອົງໄດ້ສັ່ງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຢ່າບອກໃຜ, ແຕ່ຍິ່ງພຣະອົງສັ່ງເຂົາເຈົ້າເທົ່າໃດ,
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຍິ່ງປະກາດຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ແລະພວກເຂົາປະຫລາດໃຈເກີນຂອບເຂດ ເວົ້າວ່າ,
ລາວໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງດີ, ແລະເຮັດໃຫ້ຄົນຫູໜວກໄດ້ຍິນ ແລະຄົນໃບ້ເວົ້າໄດ້.

๘

ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນອີກເທື່ອໜຶ່ງມີຝູງຊົນຫຼາຍຢູ່ແລະບໍ່ມີຫຍັງກິນ,
ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນສາວົກຂອງພຣະອົງມາແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ເຮົາມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຝູງຊົນ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຢູ່ກັບເຮົາສາມມື້ແລ້ວແລະບໍ່ມີຫຍັງກິນ;
ແລະຖ້າເຮົາປ່ອຍເຂົາເຈົ້າໄປບ້ານໂດຍບໍ່ໄດ້ກິນ, ເຂົາເຈົ້າຈະອ່ອນເພຍໃນທາງ;
ເພາະວ່າບາງຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າມາຈາກໄກ. ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຕອບພຣະອົງວ່າ:
ຈາກໃສຜູ້ໃດຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ອີ່ມດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ຢູ່ທີ່ນີ້ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ?
ແລະລາວຖາມພວກເຂົາວ່າ: ພວກທ່ານມີເຂົ້າຈີ່ຈັກກ້ອນ? ແລະ ພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າວ່າ:
ເຈັດ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຝູງຊົນນັ່ງລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະ ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອນ,
ຂອບພະຄຸນແລ້ວ ກໍ່ໄດ້ແຕກອອກ ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແຈກຢາຍ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ຝູງຊົນ.

ແລະເຂົາເຈົ້າມີປານ້ອຍໆ, ແລະເມື່ອໄດ້ອວຍພອນມັນແລ້ວ,
ພຣະອົງກໍ່ເວົ້າໃຫ້ວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ເຂົາເຈົ້າກິນແລ້ວກໍ່ອີ່ມ
ແລະເອົາເສດອາຫານທີ່ເຫຼືອເກັບໄດ້ເຈັດກະຕ່າ ມີປະມານສີ່ພັນຄົນ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາໄປ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນເຮືອທັນທີພ້ອມກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ
ແລ້ວມາຮອດແຂວງດານມານູທາ ແລະພວກຟາຣີຊາຍກໍ່ອອກມາ
ແລະເລີ່ມໂຕ້ຖຽງກັບພຣະອົງ, ຊອກຫາເຄື່ອງໝາຍຈາກສະຫວັນຈາກພຣະອົງ,
ເພື່ອທົດສອບພຣະອົງ. ແລະ ຫຼັງຈາກຖອນຫາຍໃຈເລິກໃນວິນຍານຂອງລາວ ລາວເວົ້າວ່າ
ເປັນຫຍັງຄົນລຸ້ນນີ້ຈຶ່ງຊອກຫາເຄື່ອງໝາຍ ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ,
ຖ້າເຄື່ອງໝາຍຈະຖືກໃຫ້ແກ່ຄົນລຸ້ນນີ້ ແລະ ທ່ານໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາແລ້ວ
ກໍ່ຂຶ້ນເຮືອອອກໄປອີກຄັ້ງ ແລະພວກເຂົາລືມເອົາເຂົ້າຈີ່ໄປ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ກັບຕົວເລີຍ ນອກຈາກໜຶ່ງກ້ອນໃນເຮືອ.
ແລະພຣະອົງກຳລັງສັ່ງເຕືອນພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງລະວັງ,
ຈົ່ງລະມັດລະວັງເຊື້ອຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະເຊື້ອຂອງເຮໂຣດ.
ແລະພວກເຂົາກຳລັງໃຄ່ຄວນກັນເອງວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່. ແລະ ພຣະເຢຊູຮູ້ແລ້ວ
ຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຄິດເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່
ພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ ແລະກໍ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈເທື່ອບໍ? ພວກເຈົ້າຍັງມີຫົວໃຈທີ່ແຂງກະດ້າງຢູ່ບໍ?
ມີຕາແລ້ວພວກເຈົ້າບໍ່ເຫັນ, ແລະມີຫູແລ້ວພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນບໍ? ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ຈື່ຈຳບໍ?
ເວລາຂ້ອຍແບ່ງເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນໃຫ້ຄົນຫ້າພັນ,
ແລະພວກເຈົ້າເກັບຕະກ້າທີ່ເຕັມດ້ວຍເສດເຂົ້າຈີ່ໄດ້ຈັກຕະກ້າ? ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ສິບສອງ. ແລະ ເມື່ອເຈັດເຂົ້າໄປໃນສີ່ພັນ, ທ່ານເອົາຊິ້ນທີ່ແຕກທີ່ເຕັມກະຕ່າຈັກອັນຂຶ້ນມາ?
ແລະ ພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າວ່າ: ເຈັດ. ແລະລາວກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈບໍ? ແລະ
ລາວກໍ່ມາຮອດເບັດຊາອີດາ ແລະ ເຂົາເຈົ້ານຳມາໃຫ້ພຣະອົງຊາຍຄົນຕາບອດ ແລະ

ເຂົາເຈົ້າຂໍຮ້ອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະແຕະຕ້ອງລາວ
ແລະພຣະອົງໄດ້ຈັບມືຂອງຄົນຕາບອດ, ພາລາວອອກໄປນອກບ້ານ,
ແລະຖົ່ມນ້ໍາລາຍໃສ່ຕາຂອງລາວ, ວາງມືໃສ່ລາວ, ແລ້ວຖາມລາວວ່າເຫັນຫຍັງບໍ່.
ແລະເມື່ອມອງຂຶ້ນແລ້ວ ລາວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍເຫັນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຄືກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ກໍາລັງຍ່າງ.
ແລ້ວລາວກໍວາງມືເທິງຕາຂອງລາວອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະເຮັດໃຫ້ລາວເບິ່ງຂຶ້ນ,
ແລະລາວກໍຖືກຟື້ນຟູ, ແລະລາວເບິ່ງທຸກສິ່ງຢ່າງຊັດເຈນ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງລາວກັບໄປບ້ານຂອງລາວ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຢ່າເຂົ້າໄປໃນບ້ານ ແລະ
ຢ່າບອກໃຜໃນບ້ານເລີຍ.
ແລະພຣະເຢຊູກັບສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ອອກໄປຍັງໝູ່ບ້ານຕ່າງໆຂອງຊີຊາເຣຍຟີລິບ,
ແລະໃນລະຫວ່າງທາງພຣະອົງໄດ້ຖາມສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ,
ປະຊາຊົນເວົ້າວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນໃຜ? ພວກເຂົາຕອບວ່າ, ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ,
ແລະບາງຄົນກໍ່ເວົ້າວ່າເອລີຢາ,
ແລະບາງຄົນກໍ່ເວົ້າວ່າເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ. ແລະ ລາວເອງ
ກໍ່ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ແຕ່ວ່າພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍເປັນໃຜ? ເປໂຕຕອບແລ້ວເວົ້າກັບລາວວ່າ
ທ່ານແມ່ນພຣະຄຣິດ ແລະ ເຂົາໄດ້ຕິເຕຽນພວກເຂົາ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະອົງກັບໃຜເລີຍ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມສອນເຂົາເຈົ້າວ່າ ມັນເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ບຸດຂອງມະນຸດຕ້ອງທົນທຸກຫຼາຍສິ່ງ
ແລະ ຖືກປະຕິເສດຈາກພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ ແລະ ພວກມະຫາສະໝັກ ແລະ
ພວກນັກສອນພຣະຄໍາພີ ແລະ ຖືກຂ້າຕາຍ ແລະ ຫຼັງຈາກສາມມື້ລຸກຂຶ້ນມາ ແລະ
ພຣະອົງກໍາລັງເວົ້າຄໍານັ້ນດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ແລະເປໂຕໄດ້ພາພຣະອົງໄປ,
ລາວເລີ່ມຕິເຕຽນພຣະອົງ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ຫັນກັບມາ ແລະເຫັນພວກສາວົກຂອງທ່ານ
ຈຶ່ງຕິຕຽນເປໂຕວ່າ ໄປຢູ່ຂ້າງຫຼັງຂ້ອຍເສຍ ຊາຕານເອີຍ
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຄິດສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຄິດສິ່ງຂອງມະນຸດ

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຝູງຊົນມາພ້ອມກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ,
ແລ້ວກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ, ໃຫ້ລາວປະຕິເສດຕົນເອງ
ແລະຍົກໄມ້ກາງແຂນຂອງລາວຂຶ້ນ, ແລະ ໃຫ້ລາວຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ.
ເພາະວ່າຜູ້ໃດຕ້ອງການຊ່ວຍຈິດວິນຍານຂອງລາວໃຫ້ລອດ, ຜູ້ນັ້ນຈະສູນເສຍມັນ,
ແຕ່ຜູ້ໃດສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງເພື່ອຂ້ອຍແລະເພື່ອຂ່າວດີ,
ຜູ້ນັ້ນຈະຊ່ວຍມັນໃຫ້ລອດ. ຫຍັງເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນ ຖ້າລາວໄດ້ຮັບໂລກທັງໝົດ,
ແຕ່ສູນເສຍຈິດວິນຍານຂອງລາວ? ຫຼື
ຄົນຈະເອົາຫຍັງມາແລກປ່ຽນກັບຈິດວິນຍານຂອງລາວ?
ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ອາຍຂ້ານ້ອຍແລະຄຳເວົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໃນຄົນຮຸ່ນນີ້ທີ່ລັກລອບປ່ວຍຊົ່ວແລະເ
ປັນຄົນບາບ,
ລູກຊາຍຂອງມະນຸດກໍ່ຈະອາຍລາວເມື່ອລາວມາໃນຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພໍ່ຂອງລາວພ້ອມ
ກັບບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ບໍລິສຸດ.

๙

ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ມີບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ທີ່ນີ້,
ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ລີ້ມລອງຄວາມຕາຍຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາໃນພະລັງ
. ແລະ ຫຼັງຈາກຫົກມື້ ພຣະເຢຊູໄດ້ພາ ເປໂຕ ແລະ ຢາໂກໂບ ແລະ ໂຢຮັນ ແລະ
ນຳພາເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນໄປເທິງພູສູງຢ່າງສ່ວນຕົວ ພຽງແຕ່ເຂົາເຈົ້າຄົນດຽວ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ປ່ຽນແປງຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງກາຍເປັນສ່ອງແສງ,
ຂາວຫຼາຍເໝືອນກັບຫິມະ,
ເຊັ່ນທີ່ຊ່າງຊັກຜ້າເທິງແຜ່ນດິນບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຂາວແບບນັ້ນໄດ້. ແລະ
ເອລີຢາປາກົດແກ່ພວກເຂົາພ້ອມກັບໂມເຊ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າກຳລັງສົນທະນາກັບພຣະເຢຊູ.

ແລະ ເປໂຕຕອບວ່າ ກັບພຣະເຢຊູ, ອາຈານ, ມັນດີທີ່ພວກເຮົາຢູ່ທີ່ນີ້,
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງເຕັນສາມໜຶ່ງສຳລັບທ່ານ, ໜຶ່ງສຳລັບໂມເຊ, ແລະໜຶ່ງສຳລັບເອລີຢາ.
ເພາະວ່າລາວບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເວົ້າຫຍັງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວຫຼາຍ.
ແລະມີເມກປົກຄຸມພວກເຂົາ, ແລະມີສຽງມາຈາກເມກນັ້ນເວົ້າວ່າ,
ນີ້ແມ່ນບຸດຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງເຮົາ, ຈົ່ງຟັງລາວເທີ້ນ. ແລະ ທັນໃດນັ້ນ
ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມອງອ້ອມຮອບແລ້ວ ກໍບໍ່ເຫັນໃຜອີກຕໍ່ໄປ
ແຕ່ເຫັນພຽງແຕ່ພຣະເຢຊູຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງລົງມາຈາກພູເຂົານັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງເຂົາເຈົ້າວ່າ
ຢ່າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າບອກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນກັບຜູ້ໃດ
ຈົນກວ່າບຸດຂອງມະນຸດຈະຟື້ນຄືນຈາກຄົນຕາຍ ແລະພວກເຂົາຈັບຄຳນັ້ນໄວ້,
ໂຕ້ວາທີກັນເອງວ່າການລຸກຂຶ້ນຈາກຄົນຕາຍແມ່ນຫຍັງ. ແລະພວກເຂົາກຳລັງຖາມລາວວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີເວົ້າວ່າ ເອລີຢາຕ້ອງມາກ່ອນ?
ແຕ່ພຣະອົງຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເອລີຢາແທ້ຈິງມາກ່ອນເພື່ອຟື້ນຟູທຸກສິ່ງ,
ແລະແມວໃດທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບບຸດແຫ່ງມະນຸດວ່າຕ້ອງທົນທຸກຫຼາຍແລະຖືກປະຕິເ
ສດ? ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ເອລີຢາກໍ່ໄດ້ມາແລ້ວ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບລາວຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ,
ດັ່ງທີ່ມັນຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບລາວ. ແລະເມື່ອມາຮອດພວກສາວົກແລ້ວ
ກໍເຫັນຝູງຊົນຫຼາຍຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ
ແລະພວກອາຈານສອນພຣະທຳກຳລັງໂຕ້ຖຽງກັບພວກເຂົາ ແລະທັນທີທັນໃດ,
ເມື່ອຝູງຊົນທັງໝົດໄດ້ເຫັນພຣະອົງ, ພວກເຂົາກໍປະຫລາດໃຈ
ແລະແລ່ນເຂົ້າມາທັກທາຍພຣະອົງ. ແລະພຣະອົງໄດ້ຖາມພວກນັກຮຽນວ່າ:
ພວກເຈົ້າກຳລັງໂຕ້ວາທີກັນເອງກ່ຽວກັບຫຍັງ? ແລະ ຄົນໜຶ່ງຈາກຝູງຊົນຕອບວ່າ, ຄູສອນ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ນຳລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍມາຫາເຈົ້າ, ລາວມີວິນຍານປ່ຽງ.

ແລະບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ມັນຈັບໄດ້ລາວ, ມັນກໍ່ໂຍນລາວລົງ, ແລະລາວກໍ່ເປັນຟອງປາກ
ແລະຂັດແຂ້ວຟັນ, ແລະຮ່າງກາຍກໍ່ແຫ້ງໄປ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບບັນດາສາວົກຂອງເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄລ່ມັນອອກ,
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດ. ແລະ ລາວຕອບ ເວົ້າວ່າ ໂອ້ ຄົນລຸ້ນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ
ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າຈົນກວ່າເມື່ອໃດ ຂ້ອຍຈະທົນກັບພວກເຈົ້າໄດ້ຈົນກວ່າເຖິງເວລາໃດ?
ເອົາລາວມາຫາຂ້ອຍ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາລາວມາຫາລາວ. ແລະເມື່ອເຫັນລາວ,
ວິນຍານກໍ່ເຮັດໃຫ້ລາວກະຫືບກະເຫືອນທັນທີ, ແລະລາວກໍ່ຕົກລົງເທິງພື້ນດິນ,
ກິ້ມໄປມາແລະເປັນຟອງ. ແລະ ລາວຖາມພໍ່ຂອງເຂົາວ່າ:
ເວລາຫຼາຍປານໃດແລ້ວທີ່ສິ່ງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາ? ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ: ຕັ້ງແຕ່ເດັກນ້ອຍ.
ແລະມັນໄດ້ໂຍນລາວເຂົ້າໄປໃນໄຟແລະເຂົ້າໄປໃນນ້ຳເລື້ອຍໆ ເພື່ອທຳລາຍລາວ,
ແຕ່ຖ້າທ່ານສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້, ກະລຸນາຊ່ວຍພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຮົາ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍ່ຕໍ່ວະກັບລາວວ່າ ຖ້າເຈົ້າສາມາດເຊື່ອໄດ້, ທຸກສິ່ງກໍ່ເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ.
ແລະ ທັນທີທັນໃດ ພໍ່ຂອງເດັກນ້ອຍໄດ້ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍນ້ຳຕາ ກ່າວວ່າ: ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອ,
ພຣະເຈົ້າ, ຊ່ວຍຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ.
ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນວ່າຝູງຊົນກຳລັງວິ່ງມາຮ່ວມກັນ,
ພຣະອົງຈຶ່ງຕິຕຽນວິນຍານບໍ່ສະອາດນັ້ນ ໂດຍກ່າວກັບມັນວ່າ, ວິນຍານປ່ຽງແລະຫູໜວກ,
ເຮົາສັ່ງເຈົ້າ, ຈົ່ງອອກມາຈາກລາວ ແລະຢ່າເຂົ້າໄປໃນລາວອີກຕໍ່ໄປ. ແລະມັນໄດ້ຮ້ອງອອກມາ
ແລະເຮັດໃຫ້ລາວກະຖຸກຢ່າງແຮງ ຈຶ່ງອອກໄປ, ແລະລາວກໍ່ກາຍເປັນຄືກັບຄົນຕາຍ,
ຈົນຫຼາຍຄົນເວົ້າວ່າລາວຕາຍແລ້ວ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຈັບມືຂອງເຂົາແລ້ວຍົກເຂົາຂຶ້ນ,
ແລະເຂົາກໍ່ລຸກຂຶ້ນ. ແລະ ເມື່ອລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ,
ພວກສາວົກຂອງລາວກໍ່ຖາມລາວເປັນການສ່ວນຕົວວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດໄລ່ມັນອອກໄດ້? ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ຊະນິດນີ້ບໍ່ສາມາດອອກໄປໄດ້ເລີຍ ຖ້າບໍ່ດ້ວຍການອະທິຖານ ແລະ ການອົດອາຫານ.

ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນ ອອກໄປແລ້ວ ພວກເຂົາກຳລັງຜ່ານໄປທົ່ວແຂວງກາລີລີ,
ແລະ ພຣະອົງບໍ່ຢາກໃຫ້ໃຜຮູ້; ເພາະວ່າພຣະອົງກຳລັງສອນພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ
ແລະ ກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ບຸດຂອງມະນຸດຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງພວກມະນຸດ,
ແລະ ພວກເຂົາຈະຂ້າພຣະອົງ, ແລະ ຫຼັງຈາກຖືກຂ້າແລ້ວ ໃນມື້ທີສາມ ພຣະອົງຈະລຸກຂຶ້ນມາ.
ແຕ່ ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳນັ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຢ້ານກົວທີ່ຈະຖາມລາວ.
ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າມາໃນເມືອງຄາເປນາອຸມ, ແລະ ເມື່ອຢູ່ໃນເຮືອນ,
ພຣະອົງໄດ້ຖາມ ພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນກ່ຽວກັບຫຍັງຢູ່ຕາມທາງ?
ແຕ່ ພວກເຂົາຢູ່ງຽບ, ເພາະວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ສົນທະນາກັນຕາມທາງວ່າ ໃຜໃຫຍ່ກວ່າ.
ແລະ ເມື່ອນັ່ງລົງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນ ພວກສິບສອງ ແລະ ຕັ້ງກັບ ພວກເຂົາວ່າ,
ຖ້າ ຜູ້ໃດຕ້ອງການ ເປັນຄົນທຳອິດ, ຜູ້ນັ້ນ ຈະຕ້ອງ ເປັນຄົນສຸດທ້າຍ ຂອງ ທຸກຄົນ
ແລະ ເປັນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂອງ ທຸກຄົນ. ແລະ ໄດ້ ພາ ເດັກ ນ້ອຍ ມາ ໄດ້ ຕັ້ງ ມັນ ໄວ້ ທ່າມ ກາງ ພວກ ເຂົາ,
ແລະ ໄດ້ ກອດ ມັນ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ:
ຜູ້ ໃດ ຖ້າ ຮັບ ເດັກ ນ້ອຍ ຄື ນີ້ ໜຶ່ງ ຄົນ ໃນ ນາມ ຂອງ ຂ້ອຍ, ກໍ ຮັບ ຂ້ອຍ; ແລະ ຜູ້ ໃດ ຖ້າ ຮັບ ຂ້ອຍ,
ບໍ່ ແມ່ນ ຮັບ ຂ້ອຍ, ແຕ່ ແມ່ນ ຮັບ ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ສົ່ງ ຂ້ອຍ ມາ. ໂຢຮັນ ຕອບ ລາ ວ ວ່າ, ອາຈານ,
ພວກ ເຮົາ ເຫັນ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄລ່ ປີສາດ ອອກ ໃນ ນາມ ຂອງ ທ່ານ, ແຕ່ ລາ ວ ບໍ່ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ພວກ ເຮົາ,
ແລະ ພວກ ເຮົາ ກໍ່ ຫ້າມ ລາ ວ, ເພາະ ວ່າ ລາ ວ ບໍ່ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ພວກ ເຮົາ. ແຕ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ກໍ່ ຕ ວ ະ ວ່າ,
ຢ່າ ຫ້າມ ລາ ວ ເລີຍ, ເພາະ ວ່າ ບໍ່ ມີ ໃຜ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ການ ອັດ ສະ ຈັນ ໃນ ນາມ ຂອງ ເຮົາ
ແລ້ວ ຈະ ສາ ມາ ດ ເວົ້າ ຮ້າຍ ເຮົາ ໄດ້ ໄວ ໆ. ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ຕໍ່ ຕ້ານ ເຈົ້າ ທັງ ຫຼາຍ ກໍ່ ແມ່ນ ຢູ່ ຝ່າຍ ເຈົ້າ ທັງ ຫຼາຍ.
ຜູ້ ໃດ ທີ່ ໃຫ້ ເຈົ້າ ທັງ ຫຼາຍ ດື່ ມ ນ້ ໍ າ ສັກ ຈອກ ໜຶ່ງ ໃນ ນາມ ຂອງ ຂ້ອຍ,
ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ເປັນ ຂອງ ພຣະ ຄຣິ ດ, ແທ້ ຈິງ ຂ້ອຍ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ ທັງ ຫຼາຍ ວ່າ,
ລາ ວ ຈະ ບໍ່ ເສຍ ລາງ ວັນ ຂອງ ລາ ວ ເລີຍ.
ແລະ ຜູ້ ໃດ ທີ່ ເຮັດ ໃຫ້ ເດັກ ນ້ອຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ໃນ ບັນ ດາ ຜູ້ ທີ່ ເຊື່ອ ໃນ ຂ້າ ນ້ອຍ ສະ ດຸດ ລົ້ມ,
ມັນ ດີ ກວ່າ ສຳ ລັບ ລາ ວ ຖ້າ ຫາ ກ ວ່າ ມີ ຫີນ ໂຮງ ສີ ຖືກ ຄ້ອງ ຢູ່ ຄໍ ຂອງ ລາ ວ ແລະ ຖືກ ໂຍນ ລົງ ໃນ ທະ ເ

ລ. ແລະຖ້າມືຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຕັດມັນອອກ;
ມັນດີສໍາລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຊີວິດແບບພິການ, ກ່ວາມີສອງມືແລ້ວໄປໃນເກເຮນນາ,
ໄປໃນໄຟທີ່ບໍ່ມອດ, ບ່ອນທີ່ຫນອນຂອງພວກເຂົາບໍ່ຕາຍແລະໄຟບໍ່ດັບ.
ແລະຖ້າຕີນຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ, ຈົ່ງຕັດມັນອອກ;
ມັນດີສໍາລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຊີວິດເປັນຄົນຂາພິການ,
ຫຼືວ່າມີສອງຕີນແລ້ວຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເກເຮນນາ, ເຂົ້າໄປໃນໄຟທີ່ບໍ່ມີວັນດັບ,
ບ່ອນທີ່ຫນອນຂອງພວກເຂົາບໍ່ຕາຍແລະໄຟບໍ່ດັບ. ແລະຖ້າຕາຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະດຸດ,
ຈົ່ງຖອນມັນອອກ; ມັນດີສໍາລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຕາຂ້າງດຽວ,
ຫຼືວ່າມີສອງຕາແລ້ວໄປໃນເກເຮນນາຂອງໄຟ,
ບ່ອນທີ່ຫນອນຂອງພວກມັນບໍ່ຕາຍແລະໄຟບໍ່ດັບ. ເພາະວ່າທຸກຄົນຈະຖືກເຄັມດ້ວຍໄຟ,
ແລະທຸກເຄື່ອງບູຊາຈະຖືກເຄັມດ້ວຍເກືອ. ເກືອແມ່ນດີ; ແຕ່ຖ້າເກືອກາຍເປັນບໍ່ມີລົດເກືອ,
ພວກເຈົ້າຈະປຸງມັນດ້ວຍຫຍັງ? ພວກເຈົ້າມີເກືອໃນຕົວພວກເຈົ້າເອງ ແລະ
ຢູ່ໃນສັນຕິພາບກັບກັນແລະກັນ

໑໐

ແລະຈາກທີ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນມາສູ່ເຂດແດນແຂວງຢູເດຍ ຜ່ານຟາກແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ,
ແລະຝູງຊົນໄດ້ມາຮ່ວມກັນຫາພຣະອົງອີກຄັ້ງ, ແລະດັ່ງທີ່ພຣະອົງເຄີຍເຮັດ,
ພຣະອົງກໍ່ສອນເຂົາເຈົ້າອີກຄັ້ງ. ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ກໍາລັງຖາມລາວວ່າ
ມັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຊາຍປ່ອຍເມຍບໍ່, ກໍາລັງທົດສອບລາວ.
ແຕ່ພຣະອົງຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ໂມເຊສັ່ງຫຍັງແກ່ພວກເຈົ້າ? ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ໂມເຊອະນຸຍາດໃຫ້ຂຽນໜັງສືການຢ່າຮ້າງແລະປ່ອຍໄປ. ແລະ ພຣະເຢຊູຕອບ
ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ເພາະຄວາມແຂງໃຈຂອງພວກເຈົ້າ ທ່ານໄດ້ຂຽນຄໍາສັ່ງນີ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າ

ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນການສ້າງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຂົາເປັນຊາຍແລະຍິງ ເພາະເຫດນີ້
ຄົນຈະປະພໍ່ຂອງລາວແລະແມ່ ແລະຈະຕິດກັບເມຍຂອງລາວ
ແລະສອງຄົນຈະເປັນເນື້ອດຽວກັນ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ແມ່ນສອງອີກຕໍ່ໄປ
ແຕ່ແມ່ນເນື້ອອັນດຽວ; ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັນແລ້ວ ຄົນຢ່າໃຫ້ແຍກອອກຈາກກັນ.
ແລະ ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນອີກເທື່ອໜຶ່ງ ພວກສາວົກຖາມລາວກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ແລະ
ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຜູ້ໃດທີ່ຈະປ່ອຍເມຍຂອງລາວ ແລະ ແຕ່ງງານກັບຄົນອື່ນ,
ລາວຜິດຜົວເມຍຕໍ່ນາງ; ແລະ ຖ້າເມຍປ່ອຍຜົວ ແລ້ວແຕ່ງງານກັບຄົນອື່ນ,
ນາງຜິດຜົວເມຍ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າກຳລັງນຳເດັກນ້ອຍມາຫາພຣະອົງ,
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ແຕະຕ້ອງເຂົາເຈົ້າ; ແຕ່ພວກສາວົກກຳລັງຕິເຕຍນພວກທີ່ນຳມາ.
ເມື່ອເຫັນແລ້ວ ພຣະເຢຊູໂກດ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍມາຫາເຮົາ ແລະ
ບໍ່ຕ້ອງຂັດຂວາງເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຂອງຄົນເຊັ່ນນີ້ ແທ້ຈິງ
ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ຜູ້ໃດຖ້າບໍ່ຮັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັບເດັກນ້ອຍ,
ຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນມັນເລີຍ. ແລະເມື່ອໄດ້ກອດເອົາພວກເຂົາແລ້ວ, ເຂົາໄດ້ອວຍພອນໂດຍການ
ວາງມືເທິງພວກເຂົາ. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງອອກໄປທາງ, ມີຄົນໜຶ່ງໄດ້ວິ່ງເຂົ້າມາຫາ
ແລະ ກົ້ມຫົວລົງຕໍ່ລາວ ແລ້ວຖາມລາວວ່າ, ອາຈານຜູ້ດີ,
ຂ້ອຍຕ້ອງເຮັດຫຍັງເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຊີວິດນິລັນດອນ? ແຕ່ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ເປັນຫຍັງເຈົ້າເວົ້າວ່າຂ້ອຍດີ? ບໍ່ມີໃຜດີ ນອກຈາກພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ເຈົ້າຮູ້ບັນຍັດຕ່າງໆ:
ຢ່າລັກລອບຮ່ວມປະເວນີ, ຢ່າຂ້າຄົນ, ຢ່າລັກຂະໂມຍ, ຢ່າເປັນພະຍານເທັດ, ຢ່າຫລອກລວງ,
ຈົ່ງໃຫ້ກຽດພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, ອາຈານ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ປະຕິບັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ຍັງໜຸ່ມມາແລ້ວ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ມອງລາວແລ້ວຮັກລາວ ແລະ ກ່ຳເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າຂາດສິ່ງໜຶ່ງ.
ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງການເປັນຄົນສົມບູນ, ຈົ່ງໄປຂາຍທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີ ແລະ ໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ,
ແລ້ວເຈົ້າຈະມີຊັບສົມບັດໃນສະຫວັນ, ແລະ ຈົ່ງມາຕິດຕາມຂ້ອຍ, ຍົກໄມ້ກາງແຂນຂອງເຈົ້າ.

ແຕ່ເຂົາມີໃຈເສຍກ່ຽວກັບຄຳເວົ້ານັ້ນ ແລະໄດ້ຈາກໄປໂດຍໂສກເສົ້າ
ເພາະວ່າເຂົາມີຊັບສິນຫຼາຍ. ແລະ ພະເຢຊູມອງອ້ອມຮອບແລ້ວ
ກໍ່ເວົ້າກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ
ຄົນທີ່ມີເງິນຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຍາກຫຼາຍປານໃດ
ແຕ່ພວກສາວົກກໍ່ປະຫລາດໃຈກັບຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະ
ພຣະເຢຊູຕອບອີກເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ລູກນ້ອຍເອີຍ,
ມັນຍາກແນວໃດສຳລັບຄົນທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນເງິນທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ!
ມັນງ່າຍກວ່າສຳລັບອູດທີ່ຈະຜ່ານຮູຂອງເຂັມກວ່າຄົນຮັ່ງມີທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣ
ະເຈົ້າ. ແຕ່ພວກເຂົາປະຫຼາດໃຈຫຼາຍເກີນໄປ ແລະເວົ້າກັນເອງວ່າ,
ແລ້ວຜູ້ໃດຈະສາມາດລອດພົ້ນໄດ້? ພຣະເຢຊູມອງພວກເຂົາແລ້ວກໍ່ເວົ້າວ່າ,
ສຳລັບມະນຸດແລ້ວເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ແຕ່ສຳລັບພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ,
ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າ. ເປໂຕຣເລີ່ມເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເບິ່ງ,
ພວກເຮົາໄດ້ປະຖິ້ມທຸກສິ່ງແລະຕິດຕາມທ່ານ. ຕອບແລ້ວ ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງ
ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ປ່ອຍເຮືອນ ຫຼື ພີ່ນ້ອງຊາຍ ຫຼື ພີ່ນ້ອງຍິງ ຫຼື ພໍ່ ຫຼື ແມ່
ຫຼື ເມຍ ຫຼື ລູກ ຫຼື ທົ່ງນາ ເພາະເຫດຂ້ອຍ ແລະ ເພາະເຫດຂ່າວດີ, ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຮ້ອຍເທົ່າ
ໃນເວລານີ້ ໃນຍຸກນີ້ ເຮືອນ ແລະ ພີ່ນ້ອງຊາຍ ແລະ ພີ່ນ້ອງຍິງ ແລະ ແມ່ ແລະ ລູກ ແລະ
ທົ່ງນາ ພ້ອມກັບການຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ໃນຍຸກທີ່ກຳລັງມາເຖິງ ຊີວິດນິລັນດອນ.
ແຕ່ຫຼາຍຄົນທີ່ເປັນທຳອິດຈະກາຍເປັນຄົນສຸດທ້າຍ ແລະຄົນສຸດທ້າຍຈະກາຍເປັນຄົນທຳອິດ
ພວກເຂົາຢູ່ໃນທາງຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະພຣະເຢຊູນຳໜ້າພວກເຂົາ
ແລະພວກເຂົາປະຫລາດໃຈ ແລະພວກທີ່ຕິດຕາມກໍ່ຢ້ານກົວ ແລະ
ໄດ້ພາສິບສອງຄົນອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເລີ່ມເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ ວ່າ
ເບິ່ງເບີ້ຍ ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມ ແລະ
ບຸດຂອງມະນຸດຈະຖືກມອບໃຫ້ພວກມະຫາປຸໂຣຫິດ ແລະ ພວກນັກສອນພຣະທຳ ແລະ

ເຂົາເຈົ້າຈະຕັດສິນລົງໂທດພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຕາຍ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ພວກຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະເຍາะເຍີ້ຍພຣະອົງ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະຕີພຣະອົງ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະຖົ່ມນ້ຳລາຍໃສ່ພຣະອົງ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະຂ້າພຣະອົງ
ແລະ ໃນວັນທີສາມ ພຣະອົງຈະຟື້ນຂຶ້ນມາ. ແລະຢາໂກໂບກັບໂຢຮັນ ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ
ໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລ້ວກ່າວວ່າ ອາຈານເອີຍ,
ພວກຂ້ານ້ອຍຢາກໃຫ້ທ່ານເຮັດສິ່ງທີ່ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຂໍໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ.
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສຖາມເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງໃຫ້ພວກເຈົ້າ?
ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົານັ່ງຄົນໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງພຣະອົງ ແລະ
ຄົນໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຊ້າຍຂອງພຣະອົງໃນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ. ແລະ ພຣະເຢຊູ ກໍ່ ເວົ້າ ກັບ
ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ: ພວກເຈົ້າ ບໍ່ ຮູ້ ວ່າ ພວກເຈົ້າ ກຳລັງ ຂໍ ຫຍັງ.
ເຈົ້າສາມາດດື່ມຈອກທີ່ຂ້ານ້ອຍດື່ມ, ແລະຮັບການບັບຕິສະມາທີ່ຂ້ານ້ອຍຮັບບໍ?
ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ພວກເຮົາສາມາດໄດ້. ແລະ ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ຈອກທີ່ຂ້ອຍດື່ມ ພວກເຈົ້າຈະດື່ມ, ແລະ ການຮັບບັບຕິສະມາທີ່ຂ້ອຍຮັບບັບຕິສະມາ
ພວກເຈົ້າຈະຮັບບັບຕິສະມາ; ແຕ່ການນັ່ງຢູ່ຂວາມືຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຊ້າຍມື
ບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້ອຍທີ່ຈະໃຫ້, ແຕ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກກຽມໄວ້ແລ້ວ. ແລະເມື່ອສິບຄົນໄດ້ຍິນ
ພວກເຂົາກໍ່ເລີ່ມໂກດແຄ້ນກ່ຽວກັບຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາມາ
ກໍ່ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກທີ່ເບິ່ງຄືວ່າປົກຄອງປະຊາຊາດຕ່າງໆ
ກໍ່ຂູ່ເຂັນພວກເຂົາ ແລະພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາກໍ່ໃຊ້ອຳນາດເໜືອພວກເຂົາ;
ແຕ່ມັນຈະບໍ່ເປັນແບບນັ້ນໃນພວກເຈົ້າ, ແຕ່ຜູ້ໃດຖ້າຢາກຈະກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ໃນພວກເຈົ້າ,
ຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະຜູ້ໃດຖ້າຢາກຈະກາຍເປັນຄົນທຳອິດຂອງພວກເຈົ້າ,
ຈະເປັນຂ້າທາດຂອງທຸກຄົນ; ແລະເພາະວ່າບຸດຂອງມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຖືກຮັບໃຊ້,
ແຕ່ເພື່ອຮັບໃຊ້, ແລະເພື່ອໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງເປັນຄ່າໄຖ່ແທນຫຼາຍຄົນ. ແລະ
ພວກເຂົາມາຮອດເມືອງເຈຣິໂຄ ແລະ ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງອອກໄປຈາກເມືອງເຢຣິໂຄ

ກັບສາວົກຂອງລາວ ແລະຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍ, ບາທີໄມອຸດ ລູກຊາຍຂອງທີໄມອຸດ
ຄົນຕາບອດ ກຳລັງນັ່ງຂໍທານຢູ່ຂ້າງທາງ.
ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ລາວກໍ່ເລີ່ມຮ້ອງອອກມາວ່າ,
ພຣະເຢຊູລູກຊາຍຂອງດາວິດ, ຂໍຫຽງເມດຕາຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເທີ້ນ.
ແລະຫຼາຍຄົນກຳລັງຕິຕຽນລາວເພື່ອໃຫ້ລາວຢຸດເງຽບ,
ແຕ່ລາວກັບຮ້ອງອອກມາດັງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າອີກຫຼາຍ, ລູກຊາຍດາວິດ, ຂໍເມດຕາຂ້ານ້ອຍເທີ້ນ.
ແລະພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເອີ້ນລາວມາ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ເອີ້ນຄົນຕາບອດນັ້ນໂດຍເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງກ້າຫານເລີຍ, ລຸກຂຶ້ນມາ,
ພຣະອົງເອີ້ນເຈົ້າ. ແຕ່ຄົນນັ້ນໄດ້ທີ້ງເສື້ອຄຸມຂອງລາວ, ລຸກຂຶ້ນແລ້ວມາຫາພຣະເຢຊູ. ແລະ
ພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າຢາກໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ?
ແລະຄົນຕາບອດກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ທ່ານອາຈານ, ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະເຫັນໄດ້ອີກ. ແລະ
ພຣະເຢຊູ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ ໄປ ເທາະ ຄວາມເຊື່ອ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ຊ່ວຍ ເຈົ້າ ໃຫ້ ລອດ ແລ້ວ
ແລະທັນທີນັ້ນລາວກໍເບິ່ງເຫັນ ແລະລາວກໍຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປຕາມທາງ

๑๑

ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ເຢຣູຊາເລັມ, ເຂົ້າໄປເບັດຟາເຈ ແລະ ເບທານີ
ໄປຫາພູເຂົາແຫ່ງຕົ້ນໝາກກອກ, ລາວສົ່ງສອງຄົນຂອງສາວົກຂອງລາວ ແລະ
ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ໄປບ້ານທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມພວກເຈົ້າ, ແລະ ທັນທີທີ່ເຂົ້າໄປໃນມັນ
ພວກເຈົ້າຈະພົບລູກລາທີ່ຖືກມັດໄວ້, ທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຂອງມະນຸດນັ່ງເທິງ; ແກ້ມັນແລ້ວນຳມາ.
ແລະ ຖ້າມີຜູ້ໃດເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ: ພວກເຈົ້າເຮັດຫຍັງນີ້?
ຈົ່ງເວົ້າວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕ້ອງການມັນ ແລະພຣະອົງຈະສົ່ງມັນກັບມາທີ່ນີ້ທັນທີ
ພວກເຂົາໄປແລ້ວ ແລະພົບລູກມ້າທີ່ຖືກມັດໄວ້ຢູ່ປະຕູຂ້າງນອກເທິງຖະໜົນ,

ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ່ ແກ້ ມັນ ອອກ. ແລະ ບາງ ຄົນ ທີ່ ຢືນ ຢູ່ ບ່ອນ ນັ້ນ ກໍາ ລັງ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ວ່າ,
ເຈົ້າ ເຮັດ ຫຍັງ ຢູ່ ທີ່ ປ່ອຍ ລູກ ລາ? ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ເຢຊູ ສັ່ງ,
ແລະ ພວກ ເຂົາ ກໍ່ ປ່ອຍ ໃຫ້ ໄປ. ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ພາ ລູກ ມ້າ ມາ ຫາ ພຣະ ເຢຊູ,
ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ວາງ ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃສ່ ມັນ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ນັ່ງ ເທິງ ມັນ.
ຫຼາຍ ຄົນ ໄດ້ ປູ ເສື້ອ ຜ້າ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ລົງ ເທິງ ທາງ,
ແລະ ຄົນ ອື່ນໆ ກໍ ຕັດ ກິ່ງ ໄມ້ ທີ່ ມີ ໃບ ຈາກ ຕົ້ນ ໄມ້ ມາ ປູ ລົງ ເທິງ ທາງ.
ແລະ ພວກ ທີ່ ກໍາ ລັງ ໄປ ຂ້າງ ໜ້າ ແລະ ພວກ ທີ່ ກໍາ ລັງ ຕິດ ຕາມ ໄດ້ ຮ້ອງ ອອກ ມາ ວ່າ: ໂຮ ຊັນ ນາ!
ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ທີ່ ກໍາ ລັງ ມາ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
ອວຍ ພອນ ແກ່ ອານາ ຈັກ ທີ່ ກໍາ ລັງ ມາ ເຖິງ ໃນ ພຣະ ນາມ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,
ອານາ ຈັກ ຂອງ ດາ ອິດ ບິ ດາ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ໂຮ ຊັນ ນາ ໃນ ສະ ຖານ ທີ່ ສູງ ສຸດ.
ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ,
ແລະ ໄດ້ ເບິ່ງ ອ້ອມ ຮອບ ທຸກ ສິ່ງ, ເມື່ອ ຊົ່ວ ໂມງ ແລງ ມາ ເຖິງ ແລ້ວ,
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ອອກ ໄປ ຍັງ ເມືອງ ເບ ທາ ເນຍ ກັບ ພວກ ສິບ ສອງ. ແລະ ໃນ ມື້ ຕໍ່ ມາ
ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ເບ ທາ ນີ ພຣະ ອົງ ຫິວ ແລະ
ເມື່ອ ໄດ້ ເຫັນ ຕົ້ນ ໝາກ ເດື່ອ ຈາກ ໄກ ທີ່ ມີ ໃບ ພຣະ ອົງ ມາ ເພື່ອ ເບິ່ງ ວ່າ ຈະ ພົບ ຫຍັງ ໃນ ມັນ ບໍ່ ແລະ
ເມື່ອ ມາ ເຖິງ ມັນ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ພົບ ຫຍັງ ນອກ ຈາກ ໃບ ເພາະ ວ່າ ບໍ່ ແມ່ນ ເວລາ ຂອງ ໝາກ ເດື່ອ
ແລະ ຕອບ ແລ້ວ ເວົ້າ ກັບ ມັນ ວ່າ ບໍ່ ມີ ໃຜ ກິນ ໝາກ ໄມ້ ຈາກ ເຈົ້າ ອີກ ຕໍ່ ໄປ ຈົນ ຕະຫຼອດ ກາ ລ ແລະ
ພວກ ສາ ວົກ ຂອງ ລາວ ໄດ້ ຍິນ ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ ເຢ ຣູ ຊາ ເລັມ,
ແລະ ພະ ເຢຊູ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ທ່ານ ເລີ່ມ ໄລ່ ອອກ ພວກ ຄົນ ທີ່ ຂາຍ ແລະ
ພວກ ຄົນ ທີ່ ຊື້ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ ທ່ານ ທໍາ ລາຍ ໂຕະ ຂອງ ພວກ ຄົນ ແລກ ເງິນ ແລະ
ບ່ອນ ນັ່ງ ຂອງ ພວກ ຄົນ ຂາຍ ນົກ ພິ ລາບ, ແລະ
ທ່ານ ບໍ່ ອະ ນຸ ຍາດ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ຖື ເອົາ ເຄື່ອງ ໃຊ້ ຜ່ານ ພຣະ ວິ ຫານ, ແລະ
ທ່ານ ສອນ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ, ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ຂຽນ ໄວ້ ບໍ ວ່າ

ເຮືອນຂອງຂ້ອຍຈະຖືກເອີ້ນວ່າເຮືອນແຫ່ງການອະທິຖານສໍາລັບທຸກປະຊາຊາດ?
ແຕ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດມັນໃຫ້ກາຍເປັນຖ້ໍາຂອງພວກໂຈນ ແລະພວກນັກຮຽນ, ພວກຟາຣີຊາຍ
ແລະພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ຍິນ, ແລະພວກເຂົາກໍາລັງຊອກຫາວິທີທີ່ຈະທໍາລາຍລາວ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວລາວ, ເພາະວ່າຝູງຊົນທັງໝົດປະຫລາດໃຈໃນຄໍາສອນຂອງລາວ.
ແລະເມື່ອມື້ສາຍແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ອອກໄປນອກເມືອງ. ແລະ ຂະນະທີ່ຜ່ານໄປ ໃນຕອນເຊົ້ໍ
ພວກເຂົາເຫັນຕົ້ນໝາກເດື່ອແຫ້ງແລ້ວຈາກຮາກ ແລະເປໂຕຈື່ຈໍາໄດ້ຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ອາຈານ, ເບິ່ງເບິ້ນ, ຕົ້ນໝາກເດື່ອທີ່ທ່ານສາບແຊ່ງໄດ້ແຫ້ງແລ້ວ. ແລະພຣະເຢຊູຕອບວ່ໍ
ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້ໍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່ໍ ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າກັບພູເຂົານີ້ວ່ໍ
ຈົ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນແລະຖືກໂຍນລົງໃນທະເລ, ແລະບໍ່ສົງໄສໃນໃຈຂອງລາວ,
ແຕ່ເຊື່ອວ່າສິ່ງທີ່ລາວເວົ້ານັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ, ສິ່ງທີ່ລາວເວົ້ານັ້ນຈະເປັນຈິງແກ່ລາວ. ເພາະ ເຫດ
ນີ້ ຂ້ອຍ ຈຶ່ງ ເວົ້ໍ ກັບ ເຈົ້ໍ ວ່ໍ, ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ເຈົ້ໍ ຂໍ ໃນ ການ ອະທິຖານ, ຈົ່ງ ເຊື່ອ ວ່ໍ ເຈົ້ໍ
ໄດ້ຮັບ ແລ້ວ, ແລະ ມັນ ຈະ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້ໍ. ແລະເມື່ອທ່ານຢືນອະທິຖານ,
ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພຖ້ໍາທ່ານມີຫຍັງຕໍ່ຜູ້ໃດ,
ເພື່ອວ່າພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນຈະໃຫ້ອະໄພແກ່ທ່ານໃນການລ່ວງລະເມີດຂອງ
ທ່ານ. ແຕ່ຖ້ໍາພວກເຈົ້ໍາບໍ່ໃຫ້ອະໄພ,
ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້ໍາກໍ່ຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຈົ້ໍ.
ແລະພວກເຂົາມາອີກເຂົ້ໍາໄປໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ,
ແລະໃນຂະນະທີ່ລາວກໍາລັງຍ່າງຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່
ແລະພວກນັກສອນພຣະທໍາ ແລະພວກຜູ້ເຖົ້ໍາມາຫາລາວ ແລະເວົ້ໍາກັບລາວວ່ໍ:
ທ່ານເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ໍານີ້ດ້ວຍສິດອໍານາດໃດ? ຫຼື
ໃຜໃຫ້ອໍານາດນີ້ແກ່ເຈົ້ໍາເພື່ອວ່ໍເຈົ້ໍາຈະເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ໍານີ້? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບເຂົໍາເຈົ້ໍາວ່ໍ,
ຂ້ອຍຈະຖາມພວກເຈົ້ໍາໜຶ່ງຄໍາຖາມ, ແລະພວກເຈົ້ໍາຈົ່ງຕອບຂ້ອຍ,

ແລ້ວຂ້ອຍຈະບອກພວກເຈົ້າວ່າຂ້ອຍເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອຳນາດໃດ.
ການບັບຕິສະມາຂອງຢອຫານມາຈາກສະຫວັນ ຫຼື ມາຈາກມະນຸດ? ຕອບຂ້ອຍ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າກຳລັງພິຈາລະນາຕໍ່ຕົນເອງເວົ້າວ່າ, ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າມາຈາກສະຫວັນ,
ລາວຈະເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງແລ້ວພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອລາວ? ແຕ່ພວກເຮົາຈະເວົ້າວ່າ,
ມາຈາກມະນຸດບໍ? ພວກເຂົາຢ້ານປະຊາຊົນ
ເພາະວ່າທຸກຄົນຖືວ່າຢອຫານເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ ແລະ ຫຼັງຈາກຕອບແລ້ວ
ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບພຣະເຢຊູວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້. ແລະ ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ບອກພວກເຈົ້າວ່າ ຂ້ອຍເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອຳນາດໃດ

๑๘

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າໃນຄຳອຸປະມາວ່າ, ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງປູກສວນອະງຸ່ນ
ແລະ ວາງຮົ້ວອ້ອມຮອບ ແລະ ຂຸດບ່ອນຫີບອະງຸ່ນ ແລະ ສ້າງຫໍຄອຍ, ແລະ
ໃຫ້ເຊົ່າມັນກັບຊາວສວນ ແລະ ໄປຕ່າງແດນ. ແລະ
ລາວໄດ້ສົ່ງທາດໄປຫາພວກຊາວນາໃນເວລານັ້ນ
ເພື່ອວ່າທາດຈະໄດ້ຮັບຜົນໄມ້ຈາກສວນອະງຸ່ນຈາກພວກຊາວນາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບລາວ,
ຕີລາວ, ແລະສົ່ງລາວກັບໄປໂດຍມືເປົ່າ.
ແລະລາວໄດ້ສົ່ງຂ້າທາດອີກຄົນໜຶ່ງໄປຫາພວກເຂົາອີກເທື່ອໜຶ່ງ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂວ້າງຫີນໃສ່ຄົນນັ້ນ, ເຂົາເຈາະຫົວລາວ,
ແລະສົ່ງລາວກັບໄປໂດຍຖືກດູໝິ່ນ. ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງອີກຄົນໜຶ່ງອີກເທື່ອໜຶ່ງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຂ້າຄົນນັ້ນ, ແລະຫຼາຍຄົນອື່ນໆອີກ, ບາງຄົນເຂົາເຈົ້າຕີ, ບາງຄົນເຂົາເຈົ້າຂ້າ.
ດັ່ງນັ້ນ ລາວຍັງມີລູກຊາຍທີ່ຮັກແພງຄົນໜຶ່ງຢູ່,
ລາວຈຶ່ງສົ່ງລູກຊາຍຄົນນີ້ໄປຫາພວກເຂົາເປັນຄົນສຸດທ້າຍ, ໂດຍເວົ້າວ່າ

ພວກເຂົາຈະເກົາລົບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ພວກຊາວນານັ້ນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນລາວກຳລັງມາ
ກໍ່ເວົ້າກັນເອງວ່າ ນີ້ແມ່ນທາຍາດ ມາເຖີດ ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວເສຍ
ແລະມໍລະດົກກໍ່ຈະເປັນຂອງພວກເຮົາ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບລາວແລ້ວຂ້າລາວ
ແລະຂັບໄລ່ລາວອອກໄປນອກສວນອະງຸ່ນ. ແລ້ວເຈົ້ານາຍຂອງສວນອະງຸ່ນຈະເຮັດຫຍັງ?
ລາວຈະມາ ແລະ ລາວຈະທຳລາຍພວກຊາວນາເຫຼົ່ານີ້, ແລະ
ລາວຈະໃຫ້ສວນອະງຸ່ນແກ່ຄົນອື່ນ. ແມ່ນແລ້ວບໍ່ພວກເຈົ້າໄດ້ອ່ານການຂຽນນີ້,
ກ້ອນຫີນທີ່ພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງປະຕິເສດ, ກ້ອນນີ້ໄດ້ກາຍເປັນຫົວມຸມ;
ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສິ່ງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ແລະມັນເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນຕາຂອງພວກເຮົາ?
ແລະພວກເຂົາກຳລັງຊອກຫາທີ່ຈະຈັບລາວ, ແລະພວກເຂົາກົວຝູງຊົນ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາຮູ້ວ່າລາວເວົ້າຄຳອຸປະມານັ້ນໃສ່ພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາກໍ່ປ່ອຍລາວໄວ້ແລ້ວກໍ່ອອກໄປ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງບາງຄົນຈາກພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກເຮໂຣດຽນໄປຫາພຣະອົງ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຈັບພຣະອົງດ້ວຍຄຳເວົ້າ. ແລະພວກເຂົາທີ່ມາແລ້ວເວົ້າກັບລາວວ່າ
ອາຈານ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານເປັນຄົນຈິງແລະບໍ່ສົນໃຈກ່ຽວກັບໃຜເລີຍ;
ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ເບິ່ງໜ້າຂອງຄົນ, ແຕ່ທ່ານສອນທາງຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ: ມັນອະນຸຍາດໃຫ້ຈ່າຍພາສີແກ່ຊີຊາຫຼືບໍ່? ພວກເຮົາໃຫ້ ຫຼື
ບໍ່ໃຫ້? ແຕ່ທ່ານຮູ້ຄວາມຫຼອກລວງຂອງພວກເຂົາ ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າທົດສອບຂ້ອຍ ເອົາເງິນເດນາຣີອຸດມາໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ເບິ່ງ.
ແລະພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ນຳເອົາມາ. ແລະ ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ຮູບນີ້ ແລະ ຄຳຂຽນນີ້
ເປັນຂອງໃຜ? ແລະພວກເຂົາກໍ່ເວົ້າວ່າ: ຂອງຊີຊາ. ແລະພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຈົ່ງຄືນຂອງຂອງຊີຊາໃຫ້ຊີຊາ ແລະຂອງຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະເຈົ້າ,
ແລະພວກເຂົາກໍປະຫລາດໃຈກ່ຽວກັບພຣະອົງ. ແລະ ພວກຊາດູຊີມາຫາພຣະອົງ,
ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າການຟື້ນຄືນຊີບບໍ່ມີ, ແລະ ພວກເຂົາຖາມພຣະອົງວ່າ: ອາຈານ,

ໂມເຊສຂຽນໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາວ່າ ຖ້າອ້າຍນ້ອງຂອງຜູ້ໃດຕາຍ ແລະ ປະໄວ້ເມຍ, ແລະ
ບໍ່ປະໄວ້ລູກ, ເພື່ອວ່າອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຈະໄດ້ເອົາເມຍຂອງລາວ ແລະ
ຈະໄດ້ຍົກເຊື້ອສາຍຂຶ້ນໃຫ້ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ມີພີ່ນ້ອງຊາຍເຈັດຄົນ
ແລະຄົນທຳອິດໄດ້ເອົາເມຍ ແລະເວລາຕາຍກໍ່ບໍ່ໄດ້ມີລູກຫລານ ແລະຄົນທີສອງກໍ່ໄດ້ເອົານາງ
ແລະຕາຍ ແລະລາວເອງກໍ່ບໍ່ໄດ້ປ່ອຍເມັດພືດເຊັ່ນກັນ ແລະຄົນທີສາມກໍ່ເຮັດແນວດຽວກັນ
ແລະ ຄົນທັງເຈັດໄດ້ເອົານາງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປ່ອຍເມັດພືດໄວ້ ສຸດທ້າຍຂອງທຸກຄົນ
ແມ່ຍິງກໍ່ຕາຍເຊັ່ນກັນ ໃນການຟື້ນຄືນຊີບແລ້ວ, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າລຸກຂຶ້ນມາ,
ນາງຈະເປັນເມຍຂອງໃຜໃນພວກເຂົາ? ເພາະວ່າຄົນທັງເຈັດມີນາງເປັນເມຍ
ແລະພຣະເຢຊູຕອບກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຖືກຫຼອກລວງເພາະສະນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ?
ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ພຣະຄຳພີ ແລະບໍ່ຮູ້ພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ?
ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ, ພວກເຂົາບໍ່ແຕ່ງງານ
ແລະບໍ່ຖືກມອບໃຫ້ໃນການແຕ່ງງານ, ແຕ່ພວກເຂົາຈະເປັນຄືກັບຜູ້ສົ່ງສານທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ.
ແຕ່ກ່ຽວກັບຄົນຕາຍທີ່ຖືກຟື້ນຂຶ້ນນັ້ນ, ທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານໃນຫນັງສືຂອງໂມເຊບໍ່,
ໃນເລື່ອງພຸ່ມໄມ້ນັ້ນ, ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວແນວໃດວ່າ:
ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອີສອາກ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂກບ?
ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍ ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນເປັນ
ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຫຼອກລວງຫຼາຍ ແລະມີອາຈານສອນພຣະທຳຄົນໜຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້,
ໄດ້ຍິນພວກເຂົາກຳລັງໂຕ້ວາທີກັນ, ເຫັນວ່າພຣະອົງຕອບພວກເຂົາໄດ້ດີ,
ຈຶ່ງຖາມພຣະອົງວ່າ, ບັນຍັດອັນໃດແມ່ນອັນທຳອິດໃນບັນດາບັນຍັດທັງໝົດ? ແລະ
ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ ບັນຍັດທຳອິດຂອງທັງໝົດ: ຟັງເອີຍ ອິດສະຣາເອນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜຶ່ງດຽວ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະ
ດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະ ດ້ວຍຈິດໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະ

ດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດຂອງເຈົ້າ. ນີ້ຄືຄຳສັ່ງທຳອິດ ແລະ ທີສອງ ຄ້າຍຄືກັນ, ນີ້: ເຈົ້າຈະຮັກ
ເພື່ອນບ້ານ ຂອງເຈົ້າ ດັ່ງກັບ ຕົນເອງ. ບໍ່ມີຄຳສັ່ງອື່ນໃດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແລະ
ນັກຂຽນໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ ດີແທ້ ອາຈານ ທ່ານເວົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າ
ພຣະອົງແມ່ນຫນຶ່ງດຽວ ແລະ ບໍ່ມີອື່ນນອກຈາກພຣະອົງ ແລະ
ການຮັກພຣະອົງດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈທັງໝົດ ແລະ
ດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດ ແລະ ດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດ ແລະ
ການຮັກຄົນໃກ້ຄຽງເໝືອນກັບຕົນເອງ ແມ່ນຫຼາຍກວ່າເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດທັງໝົດ ແລະ
ເຄື່ອງບູຊາທັງໝົດ. ແລະພຣະເຢຊູເຫັນວ່າລາວຕອບດ້ວຍປັນຍາ, ຈຶ່ງກ່າວກັບລາວວ່າ,
ເຈົ້າບໍ່ໄກຈາກອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະບໍ່ມີໃຜກ້າຖາມລາວອີກຕໍ່ໄປ.
ແລະພຣະເຢຊູຕອບໂດຍການສອນຢູ່ໃນພຣະວິຫານວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກອາຈານສອນພຣະຄຳພີຈຶ່ງເວົ້າວ່າພຣະຄຣິດເປັນລູກຊາຍຂອງດາວິດ?
ເພາະວ່າຕົວດາວິດເອງໄດ້ເວົ້າໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດວ່າ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ,
ຈົ່ງນັ່ງທາງຂວາມືຂອງເຮົາຈົນກວ່າເຮົາຈະວາງສັດຕູຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນທີ່ວາງຕີນຂອງທ່ານ.
ດາວິດເອງ ດັ່ງນັ້ນ ເວົ້າວ່າ ລາວ ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ແລ້ວຈາກໃສ ລາວເປັນລູກຊາຍ
ຂອງລາວ? ແລະ ຝູງຊົນ ຈຳນວນຫຼາຍ ໄດ້ຟັງ ລາວ ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ແລະ
ລາວກຳລັງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າໃນການສອນຂອງລາວ:
ລະວັງພວກນັກຂຽນທີ່ຕ້ອງການເດີນໃນເສື້ອຄຸມ ແລະ ການທັກທາຍໃນຕະຫຼາດ ແລະ
ບ່ອນນັ່ງຕົ້ນໆໃນການຊຸມນຸມ ແລະ ບ່ອນກຽດຕິຍົດຕົ້ນໆໃນງານລ້ຽງ.
ພວກທີ່ກິນເຮືອນຂອງແມ່ໝ້າຍ ແລະ ອ້າງຂໍ້ອ້າງອະທິຖານຍາວໆ,
ເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບການພິພາກສາທີ່ໜັກກວ່າ.
ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ນັ່ງລົງກົງກັນຂ້າມກັບຫ້ອງເກັບເງິນ
ພຣະອົງໄດ້ເບິ່ງວ່າຝູງຊົນໂຍນເງິນຫອງແດງເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງເກັບເງິນແນວໃດ ແລະ

ຄົນຮັ່ງມີຫຼາຍຄົນໄດ້ໃສ່ເງິນຫຼາຍ, ແລະ
ແມ່ຫມ້າຍທຸກຍາກຄົນໜຶ່ງໄດ້ມາໃສ່ເຫຼັ້ມນ້ອຍສອງເຫຼັ້ມ, ເຊິ່ງແມ່ນກາວດຣາມ.
ແລະໄດ້ເອີ້ນພວກສາວົກຂອງລາວມາ ລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ແມ່ຫມ້າຍທີ່ຍາກຈົນນີ້ໂຍນຫຼາຍກວ່າທຸກຄົນທີ່ໂຍນເຂົ້າໄປໃນຫີບເງິນ
ເພາະວ່າທຸກຄົນໂຍນຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແຕ່ນາງນີ້ໂຍນຈາກຄວາມຂາດແຄນຂອງນາງ ທຸກສິ່ງເທົ່າທີ່ນາງມີ ທັງໝົດຊີວິດຂອງນາງ

๑๓

ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກໍາລັງອອກຈາກພຣະວິຫານ,
ສາວົກຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ອາຈານເອີຍ,
ເບິ່ງຫີນເຫຼົ່ານີ້ແລະອາຄານເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມງົດງາມປານໃດ. ແລະ
ພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າເຫັນອາຄານໃຫຍ່ເຫຼົ່ານີ້ບໍ?
ຈະບໍ່ມີກ້ອນຫີນເທິງກ້ອນຫີນຖືກປ່ອຍໄວ້ທີ່ນີ້ທີ່ຈະບໍ່ຖືກທໍາລາຍ ແລະ
ເມື່ອລາວນັ່ງຢູ່ເທິງພູເຂົາຕົ້ນໝາກກອກກົງກັນຂ້າມກັບວັດ, ເປໂຕ ແລະ ຢາໂກໂບ ແລະ
ໂຢຮັນ ແລະ ອັນເດຣ ກໍາລັງຖາມລາວເປັນການສ່ວນຕົວ;
ບອກພວກເຮົາວ່າເມື່ອໃດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ
ເຄື່ອງໝາຍແມ່ນຫຍັງເມື່ອສິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ກໍາລັງຈະຖືກສໍາເລັດ? ແຕ່ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ
ແລະ ເລີ່ມເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງລະວັງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຫຼອກລວງພວກເຈົ້າ.
ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນຈະມາໃນນາມຂອງຂ້ອຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍເປັນ
ແລະພວກເຂົາຈະຫຼອກລວງຫຼາຍຄົນ. ເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບສົງຄາມ ແລະ
ຂ່າວສານກ່ຽວກັບສົງຄາມ, ຢ່າອຸ້ນວາຍໃຈ, ເພາະວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈໍາເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ,

ແຕ່ຍັງບໍ່ແມ່ນການສິ້ນສຸດ. ເພາະວ່າປະເທດຊາດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ປະເທດຊາດ ແລະ
ອານາຈັກຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ອານາຈັກ, ແລະຈະມີແຜ່ນດິນໄຫວຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ,
ແລະຈະມີການອຶດຫິວ ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມເຈັບປວດຈາກການເກີດລູກ.
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈົ່ງເບິ່ງຕົວພວກເຈົ້າເອງ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມອບພວກທ່ານໄປໃສ່ສະພາ ແລະ
ໃນການຊຸມນຸມຂອງເຂົາເຈົ້າ ພວກທ່ານຈະຖືກຕີ, ແລະ
ພວກທ່ານຈະຖືກຕັ້ງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ນຳ ແລະ ກະສັດເພາະເຫດຂ້ານ້ອຍ
ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ແລະຂ່າວດີຕ້ອງຖືກປະກາດກ່ອນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທັງໝົດ.
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຈະນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍໄປມອບໃຫ້,
ຢ່າກັງວົນລ່ວງໜ້າວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເວົ້າຫຍັງ, ແລະຢ່າຝຶກຊ້ອມ,
ແຕ່ສິ່ງທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ, ຈົ່ງເວົ້າສິ່ງນັ້ນ,
ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ເວົ້າ, ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
ແຕ່ພີ່ນ້ອງຈະມອບພີ່ນ້ອງໄປສູ່ຄວາມຕາຍ, ແລະພໍ່ຈະມອບລູກ,
ແລະລູກຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພໍ່ແມ່ ແລະຈະປະຫານພວກເຂົາ.
ແລະທ່ານຈະຖືກກຽດຊັງໂດຍທຸກຄົນເພາະຊື່ຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ,
ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນສິ່ງໂຕດຂອງຄວາມຮ້າງເປົ່າທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍດານີເອນຜູ້ປະກາ
ດພຣະວາຈາຢືນຢູ່ບ່ອນທີ່ບໍ່ຄວນ, ຜູ້ທີ່ອ່ານຂໍໃຫ້ເຂົ້າໃຈ,
ຫຼັງນັ້ນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູເດຍຂໍໃຫ້ໜີໄປຫາພູເຂົາ,
ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງຫຼັງຄາຂໍຢ່າລົງມາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ
ແລະຢ່າເຂົ້າໄປເອົາຫຍັງຈາກເຮືອນຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາຂໍຢ່າກັບຄືນໄປຂ້າງຫຼັງເພື່ອເອົາເສື້ອຜ້າຂອງລາວ.
ແຕ່ວິບັດແທ້ສຳລັບພວກທີ່ມີທ້ອງ ແລະ ພວກທີ່ໃຫ້ນົມລູກ ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ.

ແຕ່ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອວ່າການຫນີຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະດູໜາວ.
ມື້ເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນຄວາມທຸກທໍລະມານ
ເຊັ່ນທີ່ບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນມາກ່ອນຕັ້ງແຕ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຈົນເຖິງຕອນນີ້ ແລະຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກ ແລະຖ້າບໍ່ແມ່ນທ່ານເຈົ້າໄດ້ຫຍໍ້ມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ,
ເນື້ອໜັງທັງໝົດຈະບໍ່ຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດ,
ແຕ່ເພາະຄົນທີ່ຖືກເລືອກເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກ, ພຣະອົງໄດ້ຫຍໍ້ມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ.
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະຄຣິດຢູ່ທີ່ນີ້ ຫຼື ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ກໍຢ່າເຊື່ອ.
ເພາະວ່າພຣະຄຣິດຕົວປອມແລະຜູ້ເຜີຍພະຍາກອນຕົວປອມຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ,
ແລະພວກເຂົາຈະສະແດງສັນຍານແລະສິ່ງມະຫັດສະຈັນເພື່ອຫລອກລວງ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້,
ແມ່ນແຕ່ຜູ້ຖືກເລືອກ. ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງລະວັງ, ດູເບິ່ງ,
ຂ້ອຍໄດ້ບອກທຸກສິ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍລ່ວງໜ້າແລ້ວ. ແຕ່ຢູ່ໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ,
ຫຼັງຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານນັ້ນ, ດວງອາທິດຈະມືດມົວ,
ແລະດວງຈັນຈະບໍ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນ, ແລະດວງດາວທັງຫຼາຍຈະຕົກຈາກສະຫວັນ,
ແລະພະລັງທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນຈະຖືກສັ່ນສະເທືອນ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພວກເຂົາຈະເຫັນບຸດມະນຸດກໍາລັງມາໃນເມກ ດ້ວຍພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສະຫງ່າລາສີ
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງຈະສົ່ງພວກທູດຂອງພຣະອົງ
ແລະຈະເກັບກໍາພວກຄົນທີ່ຖືກເລືອກຂອງພຣະອົງມາຮວມກັນ ຈາກລົມທັງສີ່ທິດ
ຈາກສຸດແຜ່ນດິນໂລກຈົນເຖິງສຸດສະຫວັນ. ແຕ່ຈາກຕົ້ນໝາກເດື່ອ,
ຈົ່ງຮຽນເອົາຄໍາອຸປະມານັ້ນ. ເມື່ອກິ່ງງ່າມຂອງມັນກາຍເປັນອ່ອນແລ້ວແລະອອກໃບ,
ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າລະດູຮ້ອນຢູ່ໃກ້; ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຍັງ, ເມື່ອພວກເຈົ້າເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນ,
ຮູ້ວ່າມັນຢູ່ໃກ້ຢູ່ທີ່ປະຕູ. ແທ້ຈິງຂ້ອຍເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າວ່າ
ຄົນລຸ້ນນີ້ຈະບໍ່ຜ່ານໄປຈົນກວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະເກີດຂຶ້ນ. ທ້ອງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ

ຈະຜ່ານໄປ, ແຕ່ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະບໍ່ຜ່ານໄປເລີຍ. ແຕ່ກ່ຽວກັບມື້ນັ້ນ ຫຼື ຊົ່ວໂມງນັ້ນ
ບໍ່ມີໃຜຮູ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນພວກຜູ້ສົ່ງຂ່າວໃນສະຫວັນ, ຫຼື ລູກຊາຍ,
ຍົກເວັ້ນພຽງແຕ່ພໍ່ເທົ່ານັ້ນ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈົ່ງລະວັງ ແລະ ອະທິຖານ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າເວລານັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອໃດ.
ເປັນດັ່ງຄືກັບຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ໄປເດີນທາງໄກ, ປ່ອຍເຮືອນຂອງລາວໄວ້,
ແລະມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ທາດຂອງລາວ, ແລະມອບວຽກໃຫ້ແກ່ແຕ່ລະຄົນ,
ແລະສັ່ງຄົນຮັກສາປະຕູໃຫ້ເຝົ້າລະວັງ. ເພາະສະນັ້ນ ຈົ່ງລະວັງຢູ່ເຖິງ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້ານາຍຂອງເຮືອນມາເມື່ອໃດ, ດຶກ ຫຼື ທ່ຽງຄືນ ຫຼື ໄກ່ຂັນ ຫຼື
ຕອນເຊົ້າ; ບໍ່ໃຫ້ລາວມາຢ່າງກະທັນຫັນແລ້ວພົບພວກເຈົ້ານຳລັງນອນຢູ່.
ສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ເວົ້າກັບທຸກຄົນ, ຈົ່ງລະວັງໄວ້.

๑๔

ແລະ ເທດສະການປັດສະຄາ ແລະ ເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ ຢູ່ຫຼັງຈາກສອງມື້ ແລະ
ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ພວກນັກສອນພຣະທຳ ກຳລັງຊອກຫາວ່າ
ຈະຈັບລາວດ້ວຍການຫລອກລວງ ແລ້ວຂ້າລາວໄດ້ແນວໃດ ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ
ບໍ່ໃຫ້ເຮັດໃນງານບຸນ, ຢ່າໃຫ້ເກີດຄວາມວຸ້ນວາຍໃນບັນດາປະຊາຊົນ.
ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນເບທາເນຍ ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນຄົນເຈັບໂລກເຮື້ອນ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງນອນ ມີຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງມາ
ຖືແຈໃສ່ນ້ຳມັນຫອມນາດບໍລິສຸດທີ່ລາຄາແພງຫຼາຍ ແລະໄດ້ທຳລາຍແຈນັ້ນ
ແລ້ວໄດ້ຖອກລົງເທິງຫົວຂອງພຣະອົງ ແຕ່ມີບາງຄົນໂກດແຄ້ນເວົ້າລະຫວ່າງຕົນເອງວ່າ,
ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີການເສຍນ້ຳມັນຫອມນີ້?
ເພາະວ່ານ້ຳມັນຫອມນີ້ສາມາດຂາຍໄດ້ຫຼາຍກວ່າສາມຮ້ອຍເດນາຣີ

ແລະເອົາເງິນໄປໃຫ້ຄົນທຸກຍາກ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຕຽມນາງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ:
ປ່ອຍນາງໄວ້. ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າເຮັດໃຫ້ນາງມີຄວາມລຳບາກ?
ນາງໄດ້ເຮັດວຽກງາມໃນຕົວຂ້ອຍ ເພາະວ່າທ່ານມີຄົນທຸກຍາກຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີ,
ແລະເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ທ່ານສາມາດເຮັດດີຕໍ່ພວກເຂົາໄດ້,
ແຕ່ທ່ານບໍ່ມີຂ້ານ້ອຍຢູ່ສະເໝີ. ສິ່ງທີ່ນາງມີ ນາງໄດ້ເຮັດແລ້ວ,
ນາງໄດ້ຄາດການລ່ວງໜ້າຫານ້ຳມັນໃສ່ຮ່າງກາຍຂອງຂ້ອຍເພື່ອການຝັງສົບ. ແທ້ຈິງ
ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ຂ່າວດີນີ້ຖືກປະກາດໃນໂລກທັງໝົດ,
ສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ເຮັດນີ້ກໍຈະຖືກເລົ່າເພື່ອເປັນອານຸສອນຂອງນາງ. ແລະຢູດາ ຊາວອິສກາຣິໂອດ,
ຜູ້ໜຶ່ງໃນສິບສອງ,
ໄດ້ໄປຫາບັນດາປະໂລຫິດໃຫຍ່ເພື່ອທີ່ຈະທໍລະຍາດພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.
ພວກເຂົາໄດ້ຍິນແລ້ວກໍດີໃຈ, ແລະສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ເງິນກັບລາວ,
ແລະລາວກໍຊອກຫາວ່າຈະທໍລະຍົດລາວຕາມໂອກາດທີ່ເໝາະສົມໄດ້ແນວໃດ.
ແລະໃນວັນທຳອິດຂອງເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເສຍສະຫລະເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ,
ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ,
ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາໄປກຽມທີ່ໃດເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ? ແລະ
ລາວສົ່ງສອງຄົນຂອງສາວົກຂອງລາວ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ໄປເຂົ້າໃນເມືອງ, ແລະ
ຊາຍຄົນໜຶ່ງຖືໂອ່ງນ້ຳຈະພົບພໍ້ກັບພວກເຈົ້າ; ຕິດຕາມລາວ, ແລະ
ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ລາວເຂົ້າໄປ, ຈົ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າຂອງເຮືອນວ່າ ອາຈານເວົ້າວ່າ:
ຫ້ອງພັກຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃສທີ່ຂ້ອຍຈະກິນເທດສະການປັດສະຄາກັບສາວົກຂອງຂ້ອຍ?
ແລະເຂົາເອງຈະສະແດງຫ້ອງຊັ້ນເທິງໃຫຍ່ທີ່ຕົກແຕ່ງແລ້ວ ແລະ
ພ້ອມໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ, ຈົ່ງກຽມໄວ້ທີ່ນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາ.
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍອອກໄປ ແລະເຂົ້າໄປໃນເມືອງ,
ພວກເຂົາພົບຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາ,

ແລະ ພວກເຂົາ ກໍ ກຽມ ເຫດ ສະ ການ ປັດ ສະ ຄາ. ແລະ ເມື່ອ ຕອນ ແລງ ມາ ເຖິງ
ພຣະ ອົງ ມາ ກັບ ສິບ ສອງ ຄົນ ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ນັ່ງ ລົງ ແລະ ກິນ ເຂົ້າ ຢູ່ ພຣະ ເຢ ຊູ ກ່າ ຕົ ອະ ວ່າ
ແທ້ ຈິງ ແລ້ ວ ຂ້ າ ນ້ ອຍ ເວົ້ າ ກັ ບ ພວກ ເຈົ້ າ ວ່ າ ຄົ ນ ໜຶ ່ ງ ໃ ນ ພວກ ເຈົ ້ າ ຈະ ທໍ ລະ ຍົ ດ ຂ ້ າ ນ ້ ອ ຍ
ຄົ ນ ທີ ່ ກິ ນ ເຂ ້ າ ກັ ບ ຂ ້ າ ນ ້ ອ ຍ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ກ ໍ ເ ລ ີ ່ ມ ເ ສ ົ ້ າ ໂ ສ ກ ແ ລ ະ ເ ວ ົ ້ າ ກ ັ ບ ລ າ ວ ທ ີ ລ ະ ຄ ົ ນ ວ ່ າ
ບໍ ່ ແ ມ ່ ນ ຂ ້ ອ ຍ ແ ມ ່ ນ ບ ໍ ່ ແ ລ ະ ອ ີ ກ ຄ ົ ນ ໜ ຶ ່ ງ : ບ ໍ ່ ແ ມ ່ ນ ຂ ້ ອ ຍ ບ ໍ ? ແ ຕ ່ ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ຕ ອ ບ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຈ ົ ້ າ ວ ່ າ ,
ຄົ ນ ໜ ຶ ່ ງ ໃ ນ ສ ິ ບ ສ ອ ງ ຄ ົ ນ , ຄ ື ຜ ູ ້ ທ ີ ່ ຈ ຸ ่ ม ອ າ ຫ າ ນ ກ ັ ບ ຂ ້ າ ນ ້ ອ ຍ ໃ ນ ຖ ້ ວ ຍ . ແ ທ ้ ຈ ິ ง ແ ล ้ ว บ ุ ค ม ะ น ุ ด ไ ป
ດັ ່ ງ ທ ີ ่ ข ี ย น ไ ว ้ ก ่ ี ย ว ก ั บ พ ร ะ อ ง ์ , แ ต ่ อ ิ บ ั ด แ ท ้ ส ำ ล ั บ ค ื น น ั ้ น
ທ ี ่ ผ ่ า น ล า ว บ ุ ค ม ะ น ุ ด ถ ื ก ท ำ ล ะ ย ด , ม ั น จ ะ ด ี ก ว ่ า ส ำ ล ั บ ล า ว ถ ้ า ค ื น น ั ้ น บ ่ ่ ไ ด ้ เ ก ิ ด ม า เ ล ี ย .
ແ ล ะ ใ ນ ข ะ ນ ะ ท ี ่ เ ข ົ ้ า ເ ຈ ้ า ກ ำ ລ ั ง ก ิ น ຢ ู ่ , พ ร ะ เ ย ซ ู ไ ด ้ เ ฮ ົ ้ า เ ข ้ ำ จ ี ่ , อ ว ย พ อ ม , แ ต ก ม ั น , แ ล ะ
ໃ ຫ ้ แ ก ่ เ ข ົ ้ า ເ ຈ ้ า , แ ล ะ ก ่ า ว อ ่ า , จ ่ ง เ ฮ ົ ้ า , จ ่ ง ก ิ น , น ี ้ แ ม ่ น ร ่ า ง ก า ย ข อ ง เ ร ົ า .
ແ ล ะ เ ม ื ่ อ ไ ด ้ ถ ื จ อ ก แ ล ้ ว พ ร ะ อ ง ์ ไ ด ้ ข อ บ พ ร ะ ค ุ ณ แ ล ้ ว ป ะ ท า น ใ ห ้ พ ว ก เ ข ົ ้ า ,
ແ ล ะ พ ว ก เ ข ົ ้ า ท ุ ก ค ื น ไ ด ้ ด ื ่ ม จ า ก จ อ ก น ั ้ น . แ ล ะ พ ร ะ อ ง ์ ไ ด ้ ต ั ้ ง เ ว ้ า ก ั บ พ ว ก เ ข ົ ้ า ว ่ า ,
ນ ี ้ แ ม ่ น เ ล ือ ด ข อ ง เ ร ົ า ข อ ง พ ั น ธ ะ ส ั ญ ญ า ใ ห ม ่ ท ี ่ ถ ื ก ถ ร ก ร ะ ก อ ก เ พ ื ่ อ ห ล า ย ค ื น . แ ท ้ จ ิ ง
ข ้ อ ย เ ว ้ า ใ ห ้ เ จ ้ า ว ่ า ข ้ อ ย จ ะ บ ่ ่ ด ื ่ ม จ า ก ผ ล ไ ม ้ ข อ ง เ ถ ือ อ ะ ว ุ ่ น อ ี ก ต ่ า ไ ป
ຈ ົ น ก ว ่ า ม ื ้ น ั ้ น เ ม ื ่ อ ข ้ อ ย ด ื ่ ม ม ั น ใ ห ม ่ ใ ນ อ า ณ า จ ั ก ร ข อ ง พ ร ะ เ จ ้ า
ແ ล ะ เ ม ื ่ อ ร ้ อ ง เ พ ง ส ั ร ร เ ส ิ ญ แ ล ้ ว พ ว ก เ ข ົ ้ า ก ็ อ อ ก ไ ป ย ั ง ภ ู เ ข ົ า ม ะ ก อ ก . แ ล ะ
ພ ร ะ เ ย ซ ู เ ว ้ า ก ั บ เ ข ົ า เ จ ้ า ว ่ า พ ว ก เ จ ้ า ท ั ง ห ม ด จ ะ ถ ื ก เ ຮ ั ด ใ ห ้ ส ะ ด ุ ด ใ ນ ข ้ อ ย ใ ນ ค ื น น ี ้
ເ พ ร ะ ว ่ า ม ั น ไ ด ้ ถ ื ก ข ຽ น ไ ว ้ ว ่ า ข ้ อ ย จ ะ ต ี ผ ู ้ ล ้ ຽ ง แ ก ะ แ ล ะ
ແ ก ะ ท ั ง ห ม ด จ ะ ถ ื ก ก ะ จ ั ด ก ะ จ า ย แ ต ่ ห ล ั ง จ า ก ข ้ อ ย ถ ื ก ฟ ื ้ น ข ึ ้ น ม า แ ล ้ ว
ข ้ อ ย จ ะ ນ ำ ໜ ้ า พ ว ก เ จ ้ า ไ ป ย ั ง แ ข ว ง ก า ล ิ ล ี แ ต ่ เ ป โ ต เ ว ้ า ก ั บ ล า ว ว ่ า ,
ເ ຖ ິ ง แ ม ่ น ว ่ า ท ุ ก ค ื น จ ะ ส ะ ด ุ ด ล ้ ม , แ ต ่ ข ้ อ ย จ ะ บ ่ ่ ส ะ ด ุ ด . แ ล ะ พ ร ะ เ ย ซ ู ก ่ า ว ก ั บ ล า ว ว ่ า
แ ท ้ จ ิ ง แ ล ้ ว ข ้ อ ย บ อ ก เ จ ้ า ว ่ า เ จ ้ า ใ ນ ม ื ้ น ี ้ ใ ນ ค ื น น ี ้ ก ่ อ น ไ ก ่ ข ั น ส อ ง เ ท ื ่ อ
ເ จ ้ า จ ะ ป ะ ຕ ิ เ ส ด ข ้ อ ย ส า ม เ ท ื ่ อ แ ต ่ เ ป โ ຕ ຣ ไ ด ้ เ ວ ้ า ห ล า ย ข ึ ้ น ย ่ า ง ร ุ น แ ร ง :

ຖ້າມັນຈຳເປັນທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງຕາຍພ້ອມກັບເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ປະຕິເສດເຈົ້າ. ແລະ
ທຸກຄົນກໍ່ເວົ້າຄືກັນ ແລະພວກເຂົາມາເຖິງສະຖານທີ່ຫນຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າເກັດເຊມານີ,
ແລະພຣະອົງຕັດສິ່ງກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ,
ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ຈົນກວ່າເຮົາຈະອະທິຖານ. ແລະ ພຣະອົງພາເປໂຕ ແລະ ຢາໂກໂບ ແລະ
ໂຢຮັນໄປກັບພຣະອົງເອງ, ແລະ ພຣະອົງເລີ່ມຕົກໃຈຢ້ານກົວຫຼາຍ ແລະ ທຸກທໍລະມານ ແລະ
ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາໂສກເສົ້າຫຼາຍເຖິງຄວາມຕາຍ; ຈົ່ງຢູ່ບ່ອນນີ້ ແລະ
ຕື່ນລະວັງ. ແລະ ໄດ້ໄປຂ້າງໜ້ານ້ອຍໜຶ່ງ ລາວໄດ້ລົ້ມລົງເທິງໜ້າເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະ
ລາວໄດ້ອະທິຖານເພື່ອວ່າ, ຖ້າມັນເປັນໄປໄດ້, ຊົ່ວໂມງນັ້ນຈະຜ່ານໄປຈາກລາວ, ແລະ
ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ: ອັບບາ ພໍ່, ທຸກສິ່ງເປັນໄປໄດ້ສຳລັບເຈົ້າ; ເອົາຈອກນີ້ອອກໄປຈາກຂ້ານ້ອຍ;
ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ. ແລະ ລາວກໍ່ມາ ແລະ
ພົບພວກເຂົາກຳລັງນອນຢູ່ ແລະ ລາວເວົ້າກັບເປໂຕວ່າ ຊີໂມນ ເຈົ້ານອນຢູ່ບໍ່
ພວກເຈົ້າບໍ່ເຂັ້ມແຂງພໍທີ່ຈະຕື່ນຢູ່ໜຶ່ງຊົ່ວໂມງບໍ? ຈົ່ງຕື່ນຕົວ ແລະ ອະທິຖານ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ, ຈິດວິນຍານແມ່ນມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນແທ້,
ແຕ່ເນື້ອໜັງແມ່ນອ່ອນແອ. ແລະ ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ເມື່ອໄດ້ໄປແລ້ວ
ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານດ້ວຍຄຳເວົ້າດຽວກັນ ແລະເມື່ອກັບຄືນມາ ພຣະອົງກໍ່ພົບເຫັນພວກ
ເຂົາກຳລັງນອນຫລັບອີກຄັ້ງ, ເພາະວ່າຕາຂອງພວກເຂົາຫນັກໜ່ວງ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າ
ຈະຕອບພຣະອົງແນວໃດ. ແລະ ລາວມາຄັ້ງທີສາມ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ພວກເຈົ້ານອນຕໍ່ໄປ ແລະ ພັກຜ່ອນບໍ? ພຽງພໍແລ້ວ. ເວລາມາເຖິງແລ້ວ. ເບິ່ງ,
ລູກຊາຍຂອງມະນຸດຖືກມອບໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກຄົນບາບ. ລຸກຂຶ້ນ, ໄປກັນເທາະ. ເບິ່ງ,
ຄົນທີ່ກຳລັງທໍລະຍົດຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ. ແລະ ທັນທີນັ້ນ
ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກຳລັງເວົ້າຢູ່ ຢູດາ ຊາວອິສກາລີໂອດ ຜູ້ເປັນໜຶ່ງໃນສິບສອງ ກໍ່ມາເຖິງ
ແລະ ມີຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍມາກັບລາວ ຖືດາບແລະໄມ້ທ່ອນ
ທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ພວກອາຈານສອນພຣະທຳ ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າ

ແຕ່ຜູ້ທີ່ກຳລັງສົ່ງມອບລາວໄດ້ໃຫ້ສັນຍານແກ່ເຂົາເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຈະຈູບ,
ລາວແມ່ນຄົນນັ້ນ, ຈົ່ງຈັບລາວແລະນຳໄປຢ່າງປອດໄພ. ແລະເມື່ອມາເຖິງ
ລາວກໍ່ເຂົ້າໃກ້ທັນທີ ເວົ້າວ່າ ຊົມເຊີຍ ຄູອາຈານ ແລະຈູບລາວ
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ວາງມືຂອງພວກເຂົາເທິງລາວ ແລະ ຈັບລາວໄວ້.
ແຕ່ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ຢືນຢູ່ໃກ້ນັ້ນໄດ້ຊັກດາບອອກມາຕີຫາດຂອງມະຫາປະໂລຫິດ
ແລະຕັດຫູຂອງລາວອອກ. ແລະ ພຣະເຢຊູຕອບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ພວກເຈົ້າອອກມາດ້ວຍດາບແລະໄມ້ເພື່ອຈັບຂ້ອຍຄືກັບໂຈນບໍ?
ທຸກໆມື້ຂ້ອຍຢູ່ກັບພວກເຈົ້າໃນໂບດສອນ, ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈັບຂ້ອຍ.
ແຕ່ເພື່ອວ່າພວກຂໍ້ຂຽນຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຕາມ ແລະ
ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ປະໄວ້ລາວແລ້ວໜີໄປ ແລະມີຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງຕິດຕາມລາວໄປ,
ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າປ່ານເທິງຮ່າງກາຍທີ່ເປືອຍ, ແລະພວກຊາຍໜຸ່ມກໍ່ຈັບລາວໄວ້.
ແຕ່ຜູ້ນັ້ນໄດ້ປະຜ້າປ່ານໄວ້ແລ້ວຫນີໄປເປືອຍກາຍຈາກພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳພຣະເຢຊູໄປຫາມະຫາປະໂລຫິດ,
ແລະບັນດາປະໂລຫິດໃຫຍ່ທັງໝົດ, ບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່,
ແລະບັນດານັກຮຽນພຣະທຳໄດ້ມາຮ່ວມກັນກັບລາວ. ແລະເປໂຕໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງຈາກໄກ
ຈົນເຖິງພາຍໃນສານຂອງມະຫາປະໂລຫິດ, ແລະລາວນັ່ງຢູ່ກັບພວກຜູ້ຊ່ວຍ
ແລະໄອ່ໄຟຢູ່ກັບແສງສະຫວ່າງ.
ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະສະພາທັງໝົດກຳລັງຊອກຫາການເປັນພະຍານຕໍ່ກັບພະເຢຊູເພື
ອປະຫານຊີວິດພຣະອົງ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ພົບ;
ເພາະວ່າຫຼາຍຄົນເປັນພະຍານເທັດຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະການເປັນພະຍານບໍ່ຕົງກັນ.
ແລະບາງຄົນລຸກຂຶ້ນເປັນພະຍານເທັດຕໍ່ລາວ ເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ຍິນລາວເວົ້າວ່າ
ຂ້ອຍຈະທຳລາຍວັດນີ້ທີ່ເຮັດດ້ວຍມື ແລະພາຍໃນສາມວັນ
ຂ້ອຍຈະສ້າງອັນອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດດ້ວຍມື ແລະ ແມ້ດັ່ງນັ້ນ

ການພະຍານຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ບໍ່ກົງກັນ. ແລະ ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນຢືນເຂົ້າໄປຫາໆກາໆ
ຖາມພຣະເຢຊູວ່າ ເຈົ້າບໍ່ຕອບຫຍັງເລີຍບໍ ສິ່ງໃດທີ່ພວກເຂົ້ານີ້ເປັນພະຍານຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ?
ແຕ່ລາວກໍ່ນິ່ງເງົາຢູ່ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງເລີຍ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ມະຫາສະໝັກ ຖາມ ລາວ ແລະ
ເວົ້າ ກັບລາວ: ເຈົ້າ ແມ່ນ ພຣະຄຣິດ ບຸດ ຂອງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນ ບໍ? ແຕ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍເປັນ, ແລະເຈົ້າຈະເຫັນບຸດແຫ່ງມະນຸດນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງພະລັງ
ແລະກຳລັງມາເທິງເມກແຫ່ງສະຫວັນ.
ແຕ່ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ທຳລາຍເສື້ອຄຸມຂອງລາວແລ້ວເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງການພະຍານອີກຫຍັງ?
ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນແມ່ນຍອນການດູໝິ່ນພຣະເຈົ້າແລ້ວ; ພວກເຈົ້າຄິດແນວໃດ?
ແຕ່ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ຕັດສິນວ່າລາວມີຄວາມຜິດສົມຄວນຕາຍ. ແລະ
ບາງຄົນເລີ່ມຖົ່ມນ້ຳລາຍໃສ່ລາວ ແລະ ປົກຫນ້າຂອງລາວ ແລະ ຕີລາວດ້ວຍກຳປັ້ນ ແລະ
ເວົ້າກັບລາວວ່າ ທຳນາຍໃຫ້ພວກເຮົາວ່າ ຜູ້ທີ່ຕີເຈົ້າແມ່ນໃຜ ແລະພວກຄົນໃຊ້ກໍ່ຕີລາວ ແລະ
ໃນຂະນະທີ່ເປໂຕຢູ່ຂ້າງລຸ່ມໃນສະໜາມ, ຄົນໃຊ້ຍິງຄົນໜຶ່ງຂອງມະຫາສະໝັກມາ, ແລະ
ເມື່ອເຫັນເປໂຕກຳລັງອົບອຸ່ນຕົວ ເບິ່ງລາວຢ່າງຕັ້ງໃຈແລ້ວເວົ້າວ່າ: ແລະ
ເຈົ້າກໍຢູ່ກັບພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ. ແຕ່ລາວປະຕິເສດໂດຍເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້
ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າກຳລັງເວົ້າຫຍັງ ແລະ ລາວໄດ້ອອກໄປຂ້າງນອກໄປຫາສະໜາມດ້ານໜ້າ
ແລະ ໄກ່ກໍ່ຂັນ ແລະຍິງສາວໄດ້ເຫັນລາວອີກ, ນາງກໍ່ເລີ່ມເວົ້າກັບຄົນທີ່ຢືນຢູ່ວ່າ:
ຄົນນີ້ແມ່ນຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາ. ແຕ່ເຂົາກໍ່ປະຕິເສດອີກ ແລະ ຫຼັງຈາກໄລຍະສັ້ນໆ
ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ພວກຄົນທີ່ຢືນຢູ່ນັ້ນ ເວົ້າກັບເປໂຕອ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ
ເຈົ້າແມ່ນມາຈາກພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະວ່າ ເຈົ້າແມ່ນຄົນກາລິລີ ແລະ ການເວົ້າຂອງເຈົ້າ
ຄ້າຍຄືກັນ.
ແຕ່ລາວເລີ່ມສາບແຊ່ງແລະສາບານວ່າຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າເຖິງ ແລະ
ໄກ່ກໍ່ຂັນຄັ້ງທີສອງ ແລະເປໂຕກໍ່ຈື່ໄດ້ຄຳທີ່ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບເຂົາວ່າ ກ່ອນໄກ່ຂັນສອງເທື່ອ

ເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ອຍສາມເທື່ອ ແລະເຂົາກໍ່ຮ້ອງໄຫ້

๑๕

ແລະທັນທີທີ່ຮອດເຊົ້າ, ພວກບັນດາປະໂລຫິດໃຫຍ່ກັບພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່
ແລະພວກອາຈານສອນພຣະທຳ ແລະສະພາທັງໝົດ ໄດ້ປຶກສາກັນ,
ແລ້ວໄດ້ມັດພຣະເຢຊູເອົາໄປ ແລະມອບໃຫ້ແກ່ປີລາດ. ແລະ ປີລາດໄດ້ຖາມລາວວ່າ:
ເຈົ້າເປັນກະສັດຂອງຊາວຢິວບໍ? ແລະ ຫຼັງຈາກຕອບແລ້ວ ລາວກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ທ່ານເວົ້າ.
ແລະພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ກໍ່ກ່າວຫາລາວຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ລາວເອງບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງເລີຍ. ແລະ
ປີລາດກໍ່ຖາມລາວອີກວ່າ: ເຈົ້າບໍ່ຕອບຫຍັງເລີຍບໍ?
ເບິ່ງສິ່ງຫຼາຍປານໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ການຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕອບຫຍັງອີກເລີຍ,
ຈົນປີລາຕປະຫລາດໃຈ. ຕາມແຕ່ງານບຸນ, ລາວກຳລັງປ່ອຍນັກໂທດໜຶ່ງຄົນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,
ຊຶ່ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂໍ. ແຕ່ມີຄົນທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າບາຣັບບາສຖືກມັດໄວ້ກັບພວກກະບົດເພື່ອນ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທຳການຂ້າຕາຍໃນການກະບົດ. ແລະຝູງຊົນໄດ້ຮ້ອງອອກມາ
ແລ້ວເລີ່ມຂໍຮ້ອງດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດແກ່ພວກເຂົາສະເໝີມາ. ແຕ່ປີລາດຕອບພວກເຂົາວ່າ,
ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍປ່ອຍກະສັດຂອງຊາວຢິວໃຫ້ເຈົ້າບໍ?
ລາວຮູ້ວ່າພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ມອບຕົວພຣະອົງເພາະຄວາມອິດສາ
ແຕ່ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ກະຕຸ້ນຝູງຊົນ ເພື່ອໃຫ້ປ່ອຍບາຣາບາສແທນ
ແຕ່ປີລາຕຕອບອີກວ່າ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດຫຍັງກັບຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າເປັນກະສັດຂອງຊາວຢິ
ວ? ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ, ຕິດກາງແຂນລາວເສຍ.
ແຕ່ພີລາດກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ແລ້ວລາວໄດ້ເຮັດຫຍັງຊົ່ວຮ້າຍ?
ແຕ່ພວກເຂົາຮ້ອງໂຮດັງຂຶ້ນຍິ່ງກວ່າເກົ່າວ່າ ຕິດກາງແຂນລາວ

ແຕ່ປີລາຕປາຖະໜາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຝູງຊົນພໍໃຈ, ຈຶ່ງປ່ອຍບາຣາບາສໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,
ແລະມອບພຣະເຢຊູໄວ້ຫຼັງຈາກໄດ້ເຂັນແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຄຶງໄມ້ກາງແຂນ.
ແລະພວກທະຫານພາລາວໄປພາຍໃນສານ, ທີ່ແມ່ນເຮືອນຜູ້ວ່າການ,
ແລະພວກເຂົາເອີ້ນກອງທະຫານທັງໝົດມາຮ່ວມກັນ, ແລະພວກເຂົາໃສ່ເສື້ອສີມ່ວງໃຫ້ລາວ
ແລະວາງມົງກຸດໜາມທີ່ຖັກແລ້ວອ້ອມລາວ, ແລະພວກເຂົາເລີ່ມທັກທາຍລາວ. ຊົມເຊີຍ
ກະສັດຂອງຊາວຢິວ ແລະ ພວກເຂົາຕີຫົວຂອງລາວດ້ວຍໄມ້ອ້ອ ແລະ ຖົ່ມນ້ໍາລາຍໃສ່ລາວ
ແລະ ວາງຫົວເຂົ່າກົ້ມລົງນະມັດລາວ ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຍາะເຍີ້ຍເພີ່ນແລ້ວ,
ເຂົາເຈົ້າກໍຖອດເສື້ອສີມ່ວງອອກຈາກເພີ່ນ ແລະໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເພີ່ນເອງໃຫ້ເພີ່ນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍນໍາເພີ່ນອອກໄປເພື່ອຕິດກາງແຂນເພີ່ນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ບັງຄັບຊີໂມນຊາວຄູເຣນາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ກໍາລັງຜ່ານໄປ,
ຜູ້ທີ່ກໍາລັງມາຈາກທົ່ງນາ, ພໍ່ຂອງອາເລັກຊານເດີແລະຣູຟັດ,
ເພື່ອໃຫ້ລາວແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນໍາເອົາພຣະອົງໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ເອີ້ນວ່າໂກນໂກທາ,
ເຊິ່ງແປວ່າສະຖານທີ່ກະໂຫຼກ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ເຫຼົ້າອະງຸ່ນທີ່ປະສົມກັບກໍາยานแก่ลาวเพื่อดื่ม, แต่ลาวบ่รับ. และ
ເມື່ອຕິດກາງແຂນລາວແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍ່ແບ່ງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ
ໂດຍການໂຍນสะห฼ากเหิงมัน ເພື່ອເບິ່ງວ່າຜູ້ໃດຈະເອົາຫຍັງໄປ. ມັນເປັນຊົ່ວໂມງທີສາม
ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ตอกห฼ากตะปูลาว
ແລະມີຄໍາຈາລຶກກ່ຽວກັບຂໍ້ກ່າວຫາຂອງລາວຂຽນໄວ້ວ່າ ກະສັດຂອງຊາວຢິວ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄຶງໂຈນสองคົนกับพระอົງ, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຂວາ
ແລະຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງຊ້າຍຂອງພຣະອົງ. ແລະ พระคำพีที่ก่าวนั้นก่ำสำเลัดแล้ว: ແລະ
ລາວໄດ້ຖືกนับร่วมกับพวกคົนผิดกົดหมาย
ແລະພວກຄົນທີ່ຍ່າງຜ່ານໄປมาก่ำด่าห฼ูดพระอົງโดยสั่นหัวของพวกเขาและเว้าว่า:

ໂອ້ຍ, ຜູ້ທີ່ທຳລາຍພຣະວິຫານແລະສ້າງມັນຂຶ້ນມາໃນສາມມື້,
ຊ່ວຍຕົວເອງເສຍແລະລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນ. ຄືກັນນັ້ນ,
ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ກໍ່ກຳລັງເຍາะເຍ້ຍເຊິ່ງກັນແລະກັນກັບພວກນັກຮຽນ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ລາວໄດ້ຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ລອດ, ແຕ່ຕົນເອງບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້. ພຣະຄຣິດ
ກະສັດຂອງອິສຣາເອນ ໃຫ້ລົງມາດຽວນີ້ຈາກໄມ້ກາງແຂນ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນແລະເຊື່ອພຣະອົງ. ແລະ
ພວກທີ່ຖືກຕິດກາງແຂນພ້ອມກັບພຣະອົງກໍໄດ້ດ່າພຣະອົງ
ເມື່ອມາຮອດຊົ່ວໂມງທີ່ຫົກແລ້ວ
ຄວາມມືດໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນທັງໝົດຈົນຮອດຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ້າ ແລະໃນຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ້ານັ້ນ
ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງເວົ້າວ່າ ເອໂລອີ ເອໂລອີ ເລມາ ສາບັກທານີ
ສິ່ງທີ່ມັນຖືກແປວ່າ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ,
ເປັນຫຍັງທ່ານໄດ້ປະຖິ້ມຂ້ອຍ? ແລະບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ໃກ້ໆໄດ້ຍິນແລ້ວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ,
ລາວຮ້ອງຫາເອລີຢາ. ແຕ່ຄົນໜຶ່ງໄດ້ແລ່ນໄປ ແລະເຕັມຟອງນ້ຳດ້ວຍນ້ຳສົ້ມສາຍຊູ
ວາງມັນອ້ອມກ້ານອ້ອ ໄດ້ໃຫ້ລາວດື່ມ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ປ່ອຍໄວ້ກ່ອນ
ໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງວ່າເອລີຢາຈະມາເອົາລາວລົງຫຼືບໍ່.
ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປ່ອຍສຽງດັງແລ້ວຫາຍໃຈສຸດທ້າຍ.
ແລະຜ້າມ່ານຂອງວິຫານຖືກຂາດເປັນສອງຊິ້ນ ຈາກເທິງລົງມາຮອດລຸ່ມ.
ເມື່ອນາຍຮ້ອຍທີ່ຢືນຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບພຣະອົງໄດ້ເຫັນວ່າພຣະອົງຮ້ອງອອກມາແລະຫາຍໃຈ
ຄັ້ງສຸດທ້າຍດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຊາຍຄົນນີ້ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ມີແມ່ຍິງຢູ່ແຕ່ໄກເບິ່ງຢູ່, ໃນພວກນັ້ນມີມາລີຊາວແມັກດາລາ
ແລະມາລີແມ່ຂອງຢາໂກໂບນ້ອຍ ແລະໂຢເຊ, ແລະຊາໂລເມ,
ພວກນາງເຫຼົ່ານີ້ເມື່ອພຣະອົງຢູ່ໃນແຂວງກາລີເລຍ ພວກນາງໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ
ແລະປະກອບພຣະອົງ, ແລະແມ່ຍິງອື່ນອີກຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ມາກັບພຣະອົງໄປເຢຣູຊາເລັມ.

ແລະຕອນແລງໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ເພາະວ່າມັນແມ່ນວັນກຽມພ້ອມ,
ທີ່ແມ່ນກ່ອນວັນສະບາໂຕ, ໂຢເຊັບຈາກອາຣິມາເທຍໄດ້ມາ, ສະມາຊິກສະພາທີ່ມີກຽດ,
ຜູ້ທີ່ຕົວລາວເອງກໍ່ກໍາລັງລໍຖ້າອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ,
ໄດ້ກ້າເຂົ້າໄປຫາປີລາດແລະຂໍຮ້ອງສົບຂອງພຣະເຢຊູ. ແລະ ປີລາດ ປະຫລາດໃຈ ວ່າ
ເຂົາຕາຍແລ້ວ ແລະ ໄດ້ເອີ້ນ ນາຍຮ້ອຍ ມາ ຖາມ ເຂົາ ວ່າ ເຂົາຕາຍມາດົນແລ້ວ ແລະ ເມື່ອໄດ້ຮູ້
ຈາກ ນາຍຮ້ອຍ ກໍໄດ້ມອບ ຮ່າງກາຍ ໃຫ້ ໂຢເຊັບ ແລະລາວໄດ້ຊື້ຜ້າປ່ານ, ນໍາລາວລົງມາ,
ຫໍ່ດ້ວຍຜ້າປ່ານ, ແລະວາງລາວໄວ້ໃນອຸໂມງທີ່ຖືກຕັດອອກຈາກຫີນ,
ແລະລາວໄດ້ມ້ວນຫີນມາປິດປະຕູອຸໂມງ. ແຕ່ມາເລຍຊາວແມັກດາລາ ແລະ
ມາເລຍມານດາຂອງໂຢເຊ ໄດ້ເບິ່ງເຫັນບ່ອນທີ່ພຣະອົງຖືກວາງໄວ້.

๑๗

ແລະເມື່ອວັນສະບາໂຕຜ່ານໄປແລ້ວ, ມາເລຍຊາວມັກດາລາ
ແລະມາເລຍມານດາຂອງຢາໂກໂບ ແລະຊາໂລເມ ໄດ້ຊື້ເຄື່ອງເທດຫອມ ເພື່ອວ່າເມື່ອມາເຖິງ
ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ທາລາວ. ແລະໃນເຊົ້າຕົ້ນໆຂອງວັນທໍາອິດຂອງອາທິດ,
ພວກເຂົາມາຮອດອຸໂມງໃນຕອນທີ່ດວງອາທິດຂຶ້ນແລ້ວ.
ແລະພວກເຂົາກໍາລັງເວົ້າຕໍ່ກັນເອງວ່າ, ຜູ້ໃດຈະກິ້ນຫີນອອກຈາກປະຕູອຸໂມງໃຫ້ພວກເຮົາ?
ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າເງີ່ຂຶ້ນແລ້ວ ກໍ່ເຫັນວ່າກ້ອນຫີນໄດ້ຖືກກິ້ນອອກໄປແລ້ວ,
ເພາະວ່າມັນໃຫຍ່ຫຼາຍ. ແລະ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງແລ້ວ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງນັ່ງຢູ່ທາງຂວາ ນຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຄຸມສີຂາວ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າປະຫລາດໃຈຫຼາຍ ແຕ່ພະອົງເວົ້າກັບພວກນາງວ່າ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ,
ພວກເຈົ້າຊອກຫາພະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດທີ່ຖືກຄຶງໄວ້ແລ້ວ, ພະອົງຖືກຟື້ນຂຶ້ນແລ້ວ,
ພະອົງບໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາວາງພະອົງໄວ້.

ແຕ່ພວກເຈົ້າຈົ່ງໄປບອກສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະເປໂຕວ່າ
ພຣະອົງໄປກ່ອນພວກເຈົ້າໄປຍັງແຂວງກາລີລີ, ທີ່ນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກໄປແລ້ວແລ່ນໜີຈາກອຸໂມງ,
ເພາະວ່າຄວາມສັ່ນສະເທືອນແລະຄວາມຕື່ນຕົກໃຈໄດ້ຄອບງຳພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງກັບໃຜເລີຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວ.
ເມື່ອພຣະອົງຫຣົງລຸກຂຶ້ນໃນເຊົ້າວັນທຳອິດຂອງສັບປະດາ,
ພຣະອົງໄດ້ຫຣົງປະກົດພຣະອົງທຳອິດແກ່ມາເລຍຊາວມັກດາລາ,
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຫຣົງໄລ່ຜີເຈັດຕົນອອກມາ. ນາງໄປລາຍງານຕໍ່ພວກທີ່ເຄີຍຢູ່ກັບລາວ,
ເຊິ່ງກຳລັງໂສກເສົ້າແລະຮ້ອງໄຫ້. ແລະພວກນັ້ນໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າ ພຣະອົງມີຊີວິດຢູ່
ແລະຖືກນາງເຫັນ, ກໍ່ບໍ່ເຊື່ອ. ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ພຣະອົງໄດ້ປາກົດແກ່ສອງຄົນໃນພວກເຂົາທີ່ກຳລັງຍ່າງໄປໃນຮູບຮ່າງອື່ນ,
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງໄປທົ່ງນາ. ແລະພວກນັ້ນໄດ້ໄປລາຍງານໃຫ້ແກ່ພວກທີ່ເຫຼືອ,
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າກໍ່ບໍ່ເຊື່ອພວກນັ້ນເຊັ່ນກັນ. ພາຍຫຼັງນັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ປາກົດພຣະອົງຕໍ່ພວກສິບເອັດຄົນທີ່ກຳລັງນອນຮັບປະທານອາຫານ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຕິຕຽນຄວາມບໍ່ເຊື່ອ ແລະ ຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງຟື້ນຂຶ້ນແລ້ວ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງໄປທົ່ວໂລກທັງໝົດ ແລະ
ປະກາດຂ່າວດີໃຫ້ແກ່ສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງທັງໝົດ.
ຜູ້ທີ່ເຊື່ອແລະຖືກບັບຕິສະມາຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈະຖືກປະນາມ. ແລະ
ເຄື່ອງໝາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະຕິດຕາມຄົນທີ່ໄດ້ເຊື່ອແລ້ວ: ໃນນາມຂອງຂ້ອຍເຂົາເຈົ້າຈະໄລ່ຜີອອກ;
ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າພາສາໃໝ່; ເຂົາເຈົ້າຈະຍົກງູ; ແລະຖ້າເຂົາເຈົ້າດື່ມຫຍັງທີ່ເປັນພິດຕາຍ,
ມັນຈະບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍແກ່ເຂົາເຈົ້າເລີຍ; ເຂົາເຈົ້າຈະວາງມືເທິງຄົນເຈັບ,

ແລະເຂົາເຈົ້າຈະມີສຸຂະພາບດີ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າແລ້ວ ກໍຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ
ແລະປະທັບນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາມືຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແຕ່ພວກເຂົານັ້ນອອກໄປແລ້ວປະກາດຢູ່ທຸກແຫ່ງ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮ່ວມມືແລະຢືນຢັນພຣະທຳໂດຍຜ່ານເຄື່ອງໝາຍທີ່ຕິດຕາມມາ. ແທ້ຈິງ.

ພຣະ‌ອັນ‌ຄະ‌ຕິ‌ຕາມ‌ໂຢ‌ຮັນ

๑

ໃນ‌ເບື້ອງ‌ຕົ້ນ ມີ‌ພຣະ‌ທຳ, ແລະ‌ພຣະ‌ທຳ‌ຢູ່‌ກັບ‌ພຣະ‌ເຈົ້າ, ແລະ‌ພຣະ‌ທຳ‌ເປັນ‌ພຣະ‌ເຈົ້າ.
ນີ້‌ຢູ່‌ໃນ‌ກາ‌ນ‌ເລີ່ມ‌ຕົ້ນ‌ກັບ‌ພຣະ‌ເຈົ້າ ທຸ‌ກ‌ສິ່ງ‌ເກີ‌ດ‌ຂຶ້ນ‌ໂດ‌ຍ‌ຜ່‌ານ‌ພຣະ‌ອົງ,
ແລະ‌ບໍ່‌ມີ‌ສິ່ງ‌ໃດ‌ທີ່‌ເກີ‌ດ‌ຂຶ້ນ‌ໂດ‌ຍ‌ປ‌າ‌ສະ‌ຈ‌າ‌ກ‌ພຣະ‌ອົງ‌ເລີ‌ຍ. ໃນ‌ເພິ່ນ‌ມີ‌ຊີ‌ວິ‌ດ,
ແລະ‌ຊີ‌ວິ‌ດ‌ນັ້ນ‌ແມ່ນ‌ແ‌ສ‌ງ‌ສະ‌ຫ‌ວ່‌າ‌ງ‌ຂ‌ອ‌ງ‌ມ‌ະ‌ນຸ‌ດ.
ແລະ‌ແ‌ສ‌ງ‌ສະ‌ຫ‌ວ່‌າ‌ງ‌ສ່‌ອ‌ງ‌ແ‌ສ‌ງ‌ຢູ່‌ໃ‌ນ‌ຄ‌ວ‌າ‌ມ‌ມືດ, ແລະ‌ຄ‌ວ‌າ‌ມ‌ມືດ‌ບໍ່‌ສ‌າ‌ມ‌າ‌ດ‌ເ‌ອົ‌າ‌ຊ‌ະ‌ນ‌ະ‌ມັ‌ນ‌ໄ‌ດ້.
ມີ‌ຊ‌າ‌ຍ‌ຄົ‌ນ‌ໜຶ‌ງ‌ຖືກ‌ສົ່‌ງ‌ມ‌າ‌ຈ‌າ‌ກ‌ພ‌ຣ‌ະ‌ເ‌ຈົ‌້‌າ, ຊື‌ ‌ຂ‌ອ‌ງ‌ລ‌າ‌ວ‌ແ‌ມ‌່‌ນ‌ຢ‌ອ‌ຫ‌ານ;
ຄົ‌ນ‌ນີ‌ ‌ມ‌າ‌ເ‌ພື‌ ‌ອ‌ເ‌ປ‌ັ‌ນ‌ພ‌ະ‌ຍ‌ານ, ເ‌ພື‌ ‌ອ‌ວ‌່‌າ‌ລ‌າ‌ວ‌ຈ‌ະ‌ເ‌ປ‌ັ‌ນ‌ພ‌ະ‌ຍ‌ານ‌ກ‌ ‌ຽ‌ວ‌ກ‌ັ‌ບ‌ແ‌ສ‌ງ‌ສ‌ະ‌ຫ‌ວ‌່‌າ‌ງ,
ເ‌ພື‌ ‌ອ‌ວ‌່‌າ‌ທ‌ຸ‌ກ‌ຄ‌ົ‌ນ‌ຈ‌ະ‌ເ‌ຊ‌ື‌ ‌ອ‌ໂ‌ດ‌ຍ‌ຜ‌່‌ານ‌ລ‌າ‌ວ. ນ‌ັ‌ ‌ນ‌ບ‌ໍ‌ ‌ແ‌ມ‌ ‌ນ‌ແ‌ສ‌ງ‌ສ‌ະ‌ຫ‌ວ‌ ‌ານ‌ ‌ງ,
ແ‌ຕ‌ ‌ເ‌ພື‌ ‌ອ‌ເ‌ປ‌ັ‌ນ‌ພ‌ະ‌ຍ‌ານ‌ກ‌ ‌ຽ‌ວ‌ກ‌ັ‌ບ‌ແ‌ສ‌ງ‌ສ‌ະ‌ຫ‌ວ‌ ‌ານ‌ ‌ງ. ແ‌ມ‌ ‌ນ‌ແ‌ສ‌ງ‌ສ‌ະ‌ຫ‌ວ‌ ‌ານ‌ ‌ງ‌ທ‌ ‌ີ‌ ‌ແ‌ທ‌ ‌ ‌ຈ‌ ‌ິ‌ ‌ງ
ທ‌ ‌ີ‌ ‌ສ‌ ‌ ‌ອ‌ ‌ງ‌ສ‌ ‌ະ‌ຫ‌ ‌ວ‌ ‌ານ‌ ‌ງ‌ມ‌ ‌ະ‌ນ‌ ‌ຸ‌ດ‌ທ‌ ‌ຸ‌ ‌ກ‌ ‌ຄ‌ ‌ົ‌ ‌ນ‌ ‌ທ‌ ‌ ‌ີ‌ ‌ມ‌ ‌ ‌ານ‌ ‌ ‌ສ‌ ‌ ‌ູ‌ ‌ ‌ໂ‌ ‌ ‌ລ‌ ‌ ‌ກ. ‌ ‌ລ‌ ‌ ‌າ‌ ‌ ‌ອ‌ ‌ ‌

ພວກທີ່ບໍ່ແມ່ນເກີດຈາກເລືອດ, ແລະບໍ່ແມ່ນຈາກຄວາມປະສົງຂອງເນື້ອໜັງ,
ແລະບໍ່ແມ່ນຈາກຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ຊາຍ, ແຕ່ພວກເຂົາເກີດມາຈາກພຣະເຈົ້າ.
ແລະພຣະທຳໄດ້ກາຍເປັນເນື້ອໜັງ ແລະໄດ້ຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ,
ຄວາມສະຫງ່າລາສີເປັນຂອງພຣະບຸດອົງດຽວຈາກພຣະບິດາ,
ເຕັມດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ. ຢອຫານເປັນພະຍານກ່ຽວກັບພຣະອົງ
ແລະໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ, ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ທີ່ມາຫຼັງຈາກຂ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ກ່ອນຂ້ອຍ, ເພາະວ່າພຣະອົງຢູ່ກ່ອນຂ້ອຍ.
ແລະຈາກຄວາມເຕັມເປ່ຽມຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບ,
ແລະພຣະຄຸນແທນພຣະຄຸນ; ເພາະວ່າກົດໝາຍຖືກໃຫ້ໂດຍຜ່ານໂມເຊ,
ພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານພຣະເຢຊູຄຣິດ. ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າເລີຍ,
ພຣະບຸດອົງດຽວຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພຣະທ້ອງຂອງພຣະບິດາ, ພຣະອົງນັ້ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ຮູ້.
ແລະນີ້ແມ່ນການເປັນພະຍານຂອງຢອຫານ,
ເມື່ອພວກຊາວຢິວສົ່ງພວກປະໂລຫິດແລະພວກເລວີຈາກເຢຣູຊາເລັມມາເພື່ອຖາມລາວວ່າ,
ເຈົ້າເປັນໃຜ? ແລະເຂົາໄດ້ຍອມຮັບ ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດ ແລະເຂົາໄດ້ຍອມຮັບວ່າ
ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຖາມລາວວ່າ: ແລ້ວຫຍັງ? ເຈົ້າ ແມ່ນ ເອລີຢາ ບໍ່?
ແລະລາວເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ. ເຈົ້າແມ່ນຜູ້ປະກາດພະຄຳບໍ? ແລະ ລາວໄດ້ຕອບວ່າ ບໍ່
ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າເປັນໃຜ?
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ພວກທີ່ໄດ້ສົ່ງພວກເຮົາມາ,
ເຈົ້າເວົ້າຫຍັງກ່ຽວກັບຕົວເຈົ້າເອງ? ລາວເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍແມ່ນສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ຈົ່ງເຮັດທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ກົງ,
ດັ່ງທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາອີຊາຢາໄດ້ເວົ້າໄວ້.
ແລະພວກຜູ້ທີ່ຖືກສົ່ງມາແມ່ນມາຈາກພວກຟາຣີຊາຍ ແລະພວກເຂົາຖາມລາວ

ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ
ແລະບໍ່ແມ່ນເອລີຢາ ແລະບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ຢອນຕອບພວກເຂົາວ່າ ຂ້ອຍຈຸ່ມໃນນ້ຳ
ແຕ່ມີຜູ້ໜຶ່ງຢືນຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ
ລາວເອງແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງມາຫຼັງຈາກຂ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນກ່ອນຂ້ອຍ,
ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະແກ້ສາຍຮັດເກີບແຕະຂອງລາວ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ເບທານີ
ເຂດຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ບ່ອນທີ່ຢອຫານກຳລັງຈຸ່ມນ້ຳ. ໃນວັນຕໍ່ມາ
ໂຢຮັນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກຳລັງມາຫາລາວ ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ລູກແກະຂອງພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ແບກບາບຂອງໂລກ. ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວວ່າ, ຫຼັງຈາກຂ້ອຍມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງມາ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຢູ່ກ່ອນຂ້ອຍ, ເພາະວ່າລາວແມ່ນຜູ້ທຳອິດກ່ອນຂ້ອຍ.
ແລະຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ, ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ລາວຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ອິດສະຣາເອນ,
ເພາະເຫດນີ້ຂ້ອຍຈຶ່ງມາໃຫ້ບັບຕິດສະມາໃນນ້ຳ. ແລະໂຢຮັນໄດ້ເປັນພະຍານເວົ້າວ່າ:
ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະວິນຍານລົງມາຄືກັບນົກເຂົາຈາກສະຫວັນ, ແລະຢູ່ເທິງພຣະອົງ.
ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍເພື່ອໃຫ້ຈຸ່ມໃນນ້ຳ,
ຜູ້ນັ້ນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້າຈະເຫັນພຣະວິນຍານລົງມາແລະຢູ່ເທິງລາວ,
ຜູ້ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຈຸ່ມໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ ແລະໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ
ນີ້ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ມື້ຕໍ່ມາອີກຄັ້ງ
ໂຢຮັນຢືນຢູ່ແລະສອງຄົນຈາກພວກສາວົກຂອງລາວ ແລະເມື່ອເບິ່ງແມມໃສ່ເຢຊູທີ່ກຳລັງຍ່າງ
ລາວເວົ້າວ່າ ເບິ່ງແກະນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສາວົກທັງສອງໄດ້ຍິນລາວກຳລັງເວົ້າ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ແລະ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຫັນກັບ ແລະ ໄດ້ເຫັນ ເຂົາເຈົ້າ
ກຳລັງຕິດຕາມ ກໍ່ເວົ້າ ກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າ ຊອກຫາ ຫຍັງ
ແລະພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ: ຣັບບີ (ທີ່ຖືກແປວ່າ ອາຈານ) ທ່ານຢູ່ໃສ?
ທ່ານເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ: ມາ ແລະ ເບິ່ງ. ເຂົາເຈົ້າມາແລ້ວດັ່ງນັ້ນ
ແລະເຂົາເຈົ້າເຫັນບ່ອນທີ່ລາວຢູ່, ແລະເຂົາເຈົ້າຢູ່ກັບລາວໃນມື້ນັ້ນ;

ເວລາແມ່ນປະມານຊົ່ວໂມງທີສິບ. ແອນດຣູ ເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງຊີໂມນ ເປໂຕຣ,
ເປັນຫນຶ່ງໃນສອງຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຈາກໂຢຮັນແລະໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ.
ຄົນນີ້ພົບອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນເອງຊີໂມນກ່ອນ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ພົບເມສສີອາ
ເຊິ່ງແປວ່າຄຣິສຕ໌ ແລະລາວໄດ້ນໍາລາວໄປຫາພຣະເຢຊູ ພະເຢຊູເບິ່ງລາວແລ້ວເວົ້າວ່າ:
ເຈົ້າແມ່ນຊີໂມນ ລູກຊາຍຂອງໂຢນາ, ເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າເຄຟາສ, ທີ່ແປວ່າເປໂຕ. ໃນມື້ຕໍ່ມາ
ພຣະເຢຊູຕ້ອງການອອກໄປຍັງແຂວງກາລີລີ ແລະໄດ້ພົບຟີລິບ ແລະກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ
ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາເທີ້ນ ແຕ່ຟີລິບແມ່ນມາຈາກເບັດຊາອີດາ, ເມືອງຂອງອັນດຣູແລະເປໂຕຣ.
ຟີລິບພົບນາທານາເອນແລ້ວເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພວກເຮົາໄດ້ພົບຜູ້ທີ່ໂມເຊຂຽນໄວ້ໃນກົດໝາຍແລະຜູ້ປະກາດພຣະທໍາກໍ່ຂຽນໄວ້,
ຄືເຢຊູລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບຈາກນາຊາເຣັດ. ແລະ ນາທານາເອນ ເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ຈາກນາຊາເຣດ ສາມາດມີສິ່ງໃດດີໄດ້ບໍ? ຟີລິບເວົ້າກັບລາວວ່າ: ມາເບິ່ງເດີ.
ພຣະເຢຊູເຫັນນາທານາເອນກໍາລັງມາຫາພຣະອົງ ແລະ ກໍ່ກ່າວກ່ຽວກັບລາວວ່າ, ເບິ່ງເລີຍ,
ນີ້ແມ່ນຊາວອິດສະຣາເອນແທ້ໆ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີການຫລອກລວງຢູ່ໃນຕົວ.
ນາທານາເອນເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: ທ່ານຮູ້ຈັກຂ້ອຍໄດ້ຈາກໃສ? ພຣະເຢຊູຕອບ ແລະ
ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ກ່ອນທີ່ຟີລິບຈະເອີ້ນເຈົ້າ, ຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ຕົ້ນໝາກເດື່ອ.
ນາທານາເອນຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຄູອາຈານ, ທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ທ່ານເປັນກະສັດຂອງອິດສະຣາເອນ. ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າຢູ່ລຸ່ມຕົ້ນໝາກເດື່ອ, ເຈົ້າກໍເຊື່ອບໍ?
ທ່ານຈະເຫັນສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. ແລະ ພຣະອົງເວົ້າກັບລາວວ່າ ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ
ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ຕັ້ງແຕ່ບັດນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ພວກເຈົ້າຈະເຫັນສະຫວັນເປີດ ແລະ
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນໄປແລະລົງມາເທິງບຸດມະນຸດ

๔

ແລະໃນມື້ທີສາມມີງານແຕ່ງງານເກີດຂຶ້ນຢູ່ການາແຫ່ງກາລີລີ ແລະແມ່ຂອງພຣະເຢຊູຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ແລະພຣະເຢຊູກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍຖືກເຊີນໄປງານແຕ່ງງານນັ້ນ ແລະ
ເມື່ອເຫຼົ້າໝົດ, ແມ່ຂອງພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີເຫຼົ້າແລ້ວ.
ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບນາງວ່າ: ມີຫຍັງລະຫວ່າງຂ້ອຍ ແລະ ເຈົ້າ, ແມ່ຍິງ?
ເວລາຂອງຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ ແມ່ຂອງລາວເວົ້າກັບພວກຄົນໃຊ້ວ່າ,
ສິ່ງໃດທີ່ລາວເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດຕາມ. ມີໂອ່ງນ້ຳຫີນຫົກໃບວາງຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ຕາມການຊຳລະຂອງຊາວຢິວ, ບັນຈຸໄດ້ລະຫວ່າງສອງຫຼືສາມມາດຕະການ.
ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ເຕັມໄຫນ້ຳດ້ວຍນ້ຳ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຕີມມັນໃຫ້ເຕັມຮອດຂອບ
ແລະລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຕັກອອກມາດຽວນີ້ ແລະເອົາໄປໃຫ້ຫົວໜ້າງານລ້ຽງ. ແລະ
ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ນຳມາ. ເມື່ອຫົວໜ້າງານລ້ຽງໄດ້ລິ້ມລົດນ້ຳທີ່ໄດ້ກາຍເປັນເຫຼົ້າແລ້ວ
ແລະລາວບໍ່ຮູ້ວ່າມັນມາຈາກໃສ ແຕ່ພວກຄົນໃຊ້ທີ່ໄດ້ຕັກນ້ຳນັ້ນຮູ້
ຫົວໜ້າງານລ້ຽງເອີ້ນເຈົ້າບ່າວແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ ທຸກຄົນວາງເຫຼົ້າດີກ່ອນ
ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າເມົາແລ້ວ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຫຼົ້າທີ່ດ້ອຍກວ່າ
ເຈົ້າໄດ້ເກັບຮັກສາເຫຼົ້າດີໄວ້ຈົນເຖິງຕອນນີ້
ນີ້ແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຄື່ອງໝາຍທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃນເມືອງການາແຂວງກາລີລີ
ແລະພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍສະຖະໜອມຂອງພຣະອົງ
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຫຼັງຈາກນີ້
ລາວເອງກໍ່ໄດ້ລົງໄປຄາເປນາອຸມ ພ້ອມກັບແມ່ຂອງລາວ, ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,
ແລະສາວົກຂອງລາວ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່ຫຼາຍມື້.
ແລະເທດສະການປັດສະຄາຂອງຊາວຢິວກໍໃກ້ຈະມາເຖິງ,
ແລະພຣະເຢຊູກໍໄດ້ເດີນທາງຂຶ້ນໄປເມືອງເຢຣູຊາເລັມ.
ແລະພະອົງໄດ້ພົບພວກຄົນທີ່ຂາຍງົວ, ແກະ, ແລະນົກເຂົາ,
ພ້ອມທັງພວກຜູ້ແລກເງິນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນພະວິຫານ. ແລະ ໄດ້ເຮັດແສ້ຈາກເຊືອກ

ທ່ານໄດ້ໄລ່ທຸກຄົນອອກຈາກວັດ ທັງແກະແລະງົວ ແລະໄດ້ຖອກເງິນຂອງພວກຄົນແລກເງິນ
ແລະໄດ້ຄວ່ຳໂຕະ ແລະໄດ້ເວົ້າກັບພວກຄົນຂາຍນົກເຂົ້າວ່າ ເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ອອກໄປຈາກທີ່ນີ້
ຢ່າເຮັດເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ອຍໃຫ້ເປັນເຮືອນຄ້າຂາຍ
ແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຈື່ວ່າມີຂຽນໄວ້ວ່າ,
ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຕໍ່ພຣະນິເວດຂອງພຣະອົງຈະເຜົາຜານຂ້ານ້ອຍ.
ດັ່ງນັ້ນພວກຍິວຈຶ່ງຕອບແລະເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ທ່ານຈະສະແດງສັນຍານຫຍັງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ ເພາະວ່າທ່ານເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້?
ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງທຳລາຍວິຫານນີ້ເສຍ
ແລະພາຍໃນສາມມື້ເຮົາຈະສ້າງມັນຂຶ້ນໃໝ່ ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ວັດນີ້ຖືກສ້າງມາສີ່ສິບຫົກປີ, ແລະເຈົ້າຈະຍົກມັນຂຶ້ນໃນສາມມື້ບໍ? ແຕ່ນັ້ນ
ລາວເວົ້າກ່ຽວກັບວັດແຫ່ງຮ່າງກາຍຂອງລາວ. ເມື່ອພຣະອົງຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ,
ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງຈື່ຈຳໄດ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວສິ່ງນີ້,
ແລະພວກເຂົາກໍ່ເຊື່ອພຣະຄຳພີແລະຄຳເວົ້າທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວ.
ເມື່ອພຣະອົງຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມໃນເທດສະການປັສກາ,
ຫຼາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ.
ແຕ່ພຣະເຢຊູເອງບໍ່ໄດ້ໄວ້ວາງໃຈຕົວເອງກັບເຂົາເຈົ້າເພາະວ່າພຣະອົງຮູ້ຈັກທຸກຄົນ
ແລະເພາະວ່າພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະໃຫ້ໃຜຜູ້ໜຶ່ງເປັນພະຍານກ່ຽວກັບມະນຸດ
ເພາະວ່າພຣະອົງເອງຮູ້ວ່າມີຫຍັງຢູ່ໃນມະນຸດ

ນ

ມີຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຈາກພວກຟາຣີຊາຍ ຊື່ນີໂກເດມັດ ເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກຢິວ

ຄືນນີ້ໄດ້ມາຫາລາວໃນຕອນກາງຄືນ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຣັບບີ,
ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານເປັນຄູສອນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດເຄື່ອງໝາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ທ່ານເຮັດໄດ້, ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຢູ່ກັບລາວ.
ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບລາວວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ເກີດຈາກເທິງ, ລາວບໍ່ສາມາດເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.
ນິໂກເດມັດເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ: ແມວໃດຄົນຈຶ່ງສາມາດເກີດໄດ້ເມື່ອເປັນຄົນແກ່?
ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນທ້ອງຂອງແມ່ຂອງລາວຄັ້ງທີສອງແລະເກີດໄດ້ບໍ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ:
ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກນ້ໍາແລະພຣະວິນຍານ
ກໍບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້
ສິ່ງທີ່ເກີດມາຈາກເນື້ອຫນັງກໍ່ເປັນເນື້ອຫນັງ, ແລະສິ່ງທີ່ເກີດມາຈາກວິນຍານກໍ່ເປັນວິນຍານ.
ຢ່າປະຫລາດໃຈທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າຈໍາເປັນຕ້ອງເກີດໃໝ່ຈາກເທິງ.
ວິນຍານພັດໄປບ່ອນທີ່ມັນຕ້ອງການ, ແລະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງມັນ,
ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າມັນມາຈາກໃສ ແລະໄປໃສ; ຄົນທີ່ເກີດຈາກວິນຍານກໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ນິໂກເດມັດຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ?
ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເປັນຄູສອນຂອງອິສຣາເອນ
ແລະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ? ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້
ພວກເຮົາກໍ່ເວົ້າ, ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ພວກເຮົາກໍ່ເປັນພະຍານ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮັບການເປັນພະຍານຂອງພວກເຮົາ.
ຖ້າຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໂລກກັບເຈົ້າແລ້ວເຈົ້າຍັງບໍ່ເຊື່ອ,
ແລ້ວເຈົ້າຈະເຊື່ອແນວໃດຖ້າຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນກັບເຈົ້າ?
ແລະບໍ່ມີໃຜໄດ້ຂຶ້ນໄປສະຫວັນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ອອກຈາກສະຫວັນລົງມາ,
ຄືບຸດຂອງມະນຸດຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ. ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ ໂມເຊ ໄດ້ຍົກງູຂຶ້ນ
ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ດັ່ງນັ້ນ ບຸດຂອງມະນຸດ ກໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າ

ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຈະບໍ່ພິນາດ, ແຕ່ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ.
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຮັກໂລກຫຼາຍປານໃດ ຈຶ່ງໄດ້ປະທານບຸດອັນດຽວຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະບໍ່ພິນາດ ແຕ່ຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາໃນໂລກເພື່ອຕັດສິນໂລກ,
ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ໂລກໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍຜ່ານພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງບໍ່ຖືກພິພາກສາ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອໄດ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ,
ເພາະວ່າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນການພິພາກສາ,
ເພາະວ່າແສງສະຫວ່າງໄດ້ມາສູ່ໂລກ, ແລະຜູ້ຄົນໄດ້ຮັກຄວາມມືດຫຼາຍກວ່າແສງສະຫວ່າງ,
ເພາະວ່າການງານຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຊົ່ວຮ້າຍ.
ທຸກຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ດີກໍ່ກຽດຊັງແສງສະຫວ່າງ ແລະບໍ່ມາຫາແສງສະຫວ່າງ,
ເພື່ອວ່າວຽກງານຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ; ແຕ່ຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຈິງມາຫາແສງສະຫວ່າງ,
ເພື່ອວ່າວຽກງານຂອງລາວຈະຖືກເປີດເຜີຍ, ເພາະວ່າມັນຖືກເຮັດໃນພຣະເຈົ້າ.
ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ພຣະເຢຊູກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຢູເດຍ
ແລະພຣະອົງໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບເຂົາເຈົ້າ ແລະໃຫ້ບັບຕິສະມາ. ແລະ ຢອນ
ກໍ່ກຳລັງບັບຕິສະມາຢູ່ໃນເອໂນນ ໃກ້ກັບຊາລິມ, ເພາະວ່ານ້ຳຫຼາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາມາ
ແລະຖືກບັບຕິສະມາ; ເພາະວ່າຢອນຍັງບໍ່ທັນຖືກໂຍນເຂົ້າຄຸກ. ດັ່ງນັ້ນ
ມັນຈຶ່ງເກີດມີການໂຕ້ຖຽງຂຶ້ນລະຫວ່າງສາວົກຂອງໂຢຮັນກັບຄົນຢິວຄົນໜຶ່ງກ່ຽວກັບການຊໍາລະບາບ. ແລະ ພວກເຂົາມາຫາຢອນ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ອາຈານ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບທ່ານ
ຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຢໍແດນ, ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ເປັນພະຍານໃຫ້, ເບິ່ງ, ຄົນນີ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະ
ທຸກຄົນກໍາລັງມາຫາລາວ. ໂຢຮັນຕອບແລະເວົ້າວ່າ, ຄົນບໍ່ສາມາດຮັບຫຍັງໄດ້ເລີຍ,
ຖ້າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກໃຫ້ກັບລາວຈາກສະຫວັນ.
ພວກເຈົ້າເອງເປັນພະຍານໃຫ້ຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າ, ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ,
ແຕ່ຂ້ອຍຖືກສົ່ງມາກ່ອນໜ້າທ່ານນັ້ນ. ຄົນທີ່ມີເຈົ້າສາວແມ່ນເຈົ້າບ່າວ,

ແຕ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າບ່າວ, ຄົນທີ່ຢືນຢູ່ແລະໄດ້ຍິນລາວ,
ດີໃຈດ້ວຍຄວາມດີໃຈເພາະສຽງຂອງເຈົ້າບ່າວ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມສຸກນີ້ຂອງຂ້ອຍ ໄດ້ສົມບູນແລ້ວ
ນັ້ນຕ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງຫຼຸດລົງ. ຜູ້ທີ່ມາຈາກເທິງນັ້ນຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ.
ຄົນທີ່ມາຈາກແຜ່ນດິນແມ່ນມາຈາກແຜ່ນດິນແລະເວົ້າຈາກແຜ່ນດິນ;
ຄົນທີ່ມາຈາກສະຫວັນແມ່ນຢູ່ເທິງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແລະສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນ,
ສິ່ງນີ້ລາວເປັນພະຍານ, ແລະຄຳພະຍານຂອງລາວບໍ່ມີໃຜຮັບ.
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄຳພະຍານຂອງພຣະອົງແລ້ວ ໄດ້ປະທັບຕາວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງ.
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມານັ້ນ ເວົ້າຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານພຣະວິນຍານດ້ວຍການວັດແທກ. ພໍ່ຮັກລູກຊາຍ ແລະ
ໄດ້ມອບທຸກສິ່ງໄວ້ໃນມືຂອງລາວ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດມີຊີວິດນິລັນດອນ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບຸດຈະບໍ່ເຫັນຊີວິດ, ແຕ່ຄວາມພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຈະຄົງຢູ່ເທິງລາວ.

๔

ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູມີສາວົກຫຼາຍກວ່າແລະໃຫ້ບັບຕິ
ສະມາຫຼາຍກວ່າຢອຮັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຢຊູເອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ
ແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ອອກຈາກແຂວງຢູເດຍແລະໄປຍັງແຂວງກາລີເລ.
ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ລາວຕ້ອງຜ່ານໄປທາງຊາມາເລຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ລາວມາເຖິງເມືອງຂອງຊາມາເລຍທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຊີຄາ,
ໃກ້ກັບສະຖານທີ່ທີ່ຢາໂກບໃຫ້ໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງລາວ; ແລະມີບໍ່ນ້ຳຂອງຢາໂກບຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ດັ່ງນັ້ນພະເຢຊູເມື່ອຍຈາກການເດີນທາງ ນັ່ງຢູ່ແບບນັ້ນເທິງບໍ່ນ້ຳພຸ
ເວລາແມ່ນປະມານຊົ່ວໂມງທີ່ຫົກ ແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງຈາກຊາມາເລຍມາຕັກນ້ຳ

ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບນາງວ່າ: ໃຫ້ຂ້ອຍດື່ມ. ເພາະວ່າສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ໄປເມືອງແລ້ວ
ເພື່ອຊື້ອາຫານ. ແມ່ຍິງຊາວສະມາເລຍຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ເປັນແນວໃດທ່ານເປັນຄົນຢິວຂໍນ້ໍາດື່ມຈາກຂ້ານ້ອຍ,
ເມື່ອຂ້ານ້ອຍເປັນແມ່ຍິງຊາວສະມາເລຍ?
ເພາະວ່າພວກຢິວບໍ່ໃຊ້ຮ່ວມກັນກັບພວກຊາວສະມາເລຍ
ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບນາງວ່າ, ຖ້າເຈົ້າຮູ້ຈັກຂອງຂວັນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ກໍາລັງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ນ້ໍາຂ້ອຍດື່ມ ແມ່ນໃຜ, ເຈົ້າຄົງຈະຂໍຈາກລາວ,
ແລະລາວຄົງຈະໃຫ້ນ້ໍາທີ່ມີຊີວິດແກ່ເຈົ້າ. ແມ່ຍິງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ທ່ານບໍ່ມີຖັງ ແລະບໍ່ເລິກ, ແລ້ວທ່ານມີນ້ໍາທີ່ມີຊີວິດມາຈາກໃສ?
ບໍ່ແມ່ນທ່ານໃຫຍ່ກວ່າພໍ່ຂອງພວກເຮົາຢາໂກບບໍ, ຜູ້ທີ່ໃຫ້ບໍ່ນ້ໍານີ້ແກ່ພວກເຮົາ,
ແລະຕົວລາວເອງກໍ່ດື່ມຈາກມັນ, ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະສັດລ້ຽງຂອງລາວ?
ພຣະເຢຊູຕອບ ແລະ ເວົ້າກັບນາງວ່າ: ທຸກຄົນທີ່ດື່ມນ້ໍານີ້ ຈະຫິວນ້ໍາອີກ,
ແຕ່ຜູ້ໃດດື່ມນ້ໍາທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ລາວ, ຈະບໍ່ຫິວນ້ໍາຕະຫຼອດໄປ, ແຕ່ນ້ໍາທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ລາວ
ຈະກາຍເປັນບ່ອນ້ໍາພຸທີ່ພຸຂຶ້ນໃນຕົວລາວ ເຂົ້າສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ. ຜູ້ຍິງເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ນ້ໍານີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຫິວນ້ໍາ
ແລະບໍ່ຕ້ອງມາຕັກນ້ໍາທີ່ນີ້. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ, ໄປເອີ້ນຜົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ກັບມາທີ່ນີ້.
ແມ່ຍິງຕອບແລະເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ມີຜົວ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບນາງວ່າ:
ເຈົ້າເວົ້າດີແລ້ວທີ່ວ່າຂ້ອຍບໍ່ມີຜົວ, ເພາະວ່າເຈົ້າເຄີຍມີຜົວຫ້າຄົນ,
ແລະຕອນນີ້ຄົນທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນຜົວຂອງເຈົ້າ. ນີ້ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງ. ຜູ້ຍິງເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍເຫັນວ່າທ່ານເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ.
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ນະມັດສະການຢູ່ເທິງພູເຂົານີ້,
ແລະພວກເຈົ້າກໍ່ເວົ້າວ່າສະຖານທີ່ທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງນະມັດສະການແມ່ນຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ.
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ, ແມ່ຍິງເອີຍ, ຈົ່ງເຊື່ອຂ້ອຍເຖີດ,

ເພາະວ່າຈະມາເຖິງຊົ່ວໂມງໜຶ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ນະມັດສະການພຣະບິດາທັງຢູ່ເທິງພູເຂົານີ້
ແລະ ຢູ່ໃນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ. ພວກເຈົ້ານະມັດສະການສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້,
ພວກເຮົານະມັດສະການສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້, ເພາະວ່າຄວາມລອດມາຈາກຊາວຢິວ.
ແຕ່ຊົ່ວໂມງກຳລັງມາເຖິງ, ແລະດຽວນີ້ກໍແມ່ນແລ້ວ,
ເມື່ອພວກຜູ້ນະມັດສະການທີ່ແທ້ຈິງຈະນະມັດສະການພຣະບິດາໃນວິນຍານແລະຄວາມຈິງ,
ເພາະວ່າພຣະບິດາຊອກຫາຜູ້ນະມັດສະການທີ່ເປັນແບບນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າຫຣົງເປັນວິນຍານ,
ແລະຜູ້ທີ່ນະມັດສະການພຣະອົງຕ້ອງນະມັດສະການດ້ວຍວິນຍານແລະຄວາມຈິງ.
ແມ່ຍິງເວົ້າໃຫ້ລາວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າເມສີອາທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິດຈະມາ, ເມື່ອທ່ານນັ້ນມາ,
ທ່ານຈະປະກາດທຸກສິ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍເອງແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າ. ແລະເມື່ອນັ້ນ ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍມາເຖິງ
ແລະພວກເຂົາປະຫລາດໃຈທີ່ພຣະອົງກຳລັງສົນທະນາກັບແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງ,
ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເວົ້າວ່າ ພຣະອົງຊອກຫາຫຍັງ ຫຼື ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງສົນທະນາກັບນາງ?
ດັ່ງນັ້ນແມ່ຍິງວາງໄຫປ້ໍາຂອງນາງແລ້ວ ແລະໄປເມືອງ, ແລະເວົ້າກັບຜູ້ຊາຍວ່າ:
ມາເບິ່ງຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ບອກຂ້ອຍທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດ; ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ແມ່ນພຣະຄຣິດບໍ?
ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງອອກຈາກເມືອງ ແລະ ກຳລັງມາຫາລາວ. ໃນລະຫວ່າງນັ້ນ,
ພວກສາວົກໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ອາຈານ, ກະລຸນາກິນເຖີດ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍມີອາຫານທີ່ຈະກິນ, ເຊິ່ງພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກສາວົກຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນມີຜູ້ໃດນຳອາຫານມາໃຫ້ພຣະອົງກິນບໍ? ພຣະເຢຊູຕອບຮັດເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ອາຫານຂອງເຮົາແມ່ນການເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງເຮົາມາ ແລະ
ການເຮັດວຽກງານຂອງພຣະອົງໃຫ້ສຳເຣັດ
ພວກເຈົ້າບໍ່ເວົ້າວ່າຍັງສີ່ເດືອນແລະການເກັບກ່ຽວກໍມາບໍ? ເບິ່ງເອີ້ຍ ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ,
ຍົກຕາຂອງພວກເຈົ້າຂຶ້ນ ແລະ ເບິ່ງທົ່ງນາ,
ເພາະວ່າມັນຂາວແລ້ວສຳລັບການເກັບກ່ຽວແລ້ວ. ແລະຄົນເກັບກ່ຽວກໍ່ຮັບຄ່າຈ້າງ

ແລະເກັບກຳເຫັນເຂົ້າໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ,
ເພື່ອວ່າທັງຄົນຫວ່ານແລະຄົນເກັບກ່ຽວຈະໄດ້ຊື່ນຊົມຍິນດີພ້ອມກັນ. ເພາະວ່າໃນເລື່ອງນີ້
ຄຳເວົ້າແມ່ນແທ້ຈິງ ທີ່ວ່າຄົນໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ຫວ່ານ ແລະອີກຄົນໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ເກັບກ່ຽວ
ຂ້ອຍສົ່ງເຈົ້າໄປເກັບກ່ຽວສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອອກແຮງງານ, ຄົນອື່ນໄດ້ອອກແຮງງານ,
ແລະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນການອອກແຮງງານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຈາກເມືອງນັ້ນ,
ຊາວສະມາເລຍຫຼາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຍ້ອນຄຳເວົ້າຂອງແມ່ຍິງທີ່ເປັນພະຍານວ່າ
ພຣະອົງໄດ້ບອກຂ້ອຍທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຊາວສະມາເລຍມາຫາພຣະອົງ,
ພວກເຂົາໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນສອງມື້.
ແລະຫຼາຍຄົນກວ່າເກົ່າເຊື່ອເພາະຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບແມ່ຍິງວ່າ
ພວກເຮົາບໍ່ເຊື່ອອີກຕໍ່ໄປເພາະການເວົ້າຂອງເຈົ້າ; ເພາະວ່າພວກເຮົາເອງໄດ້ຍິນແລ້ວ,
ແລະພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະອົງນີ້ແມ່ນແທ້ຈິງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ, ພຣະຄຣິດ.
ຫຼັງຈາກສອງມື້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ອອກຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ໄປຍັງແຂວງກາລີລີ
ເພາະວ່າພຣະເຢຊູເອງໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ
ຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາບໍ່ມີກຽດສັກສີໃນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງຕົນເອງ. ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອພຣະອົງມາເຖິງກາລີລາຍາ ຊາວກາລີລາຍາກໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃນເຢຣູຊາເລັມໃນງານບຸນ
ແລະພວກເຂົາເອງກໍ່ໄດ້ໄປງານບຸນນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູ ກໍ່ມາ ອີກຄັ້ງ ເຂົ້າໄປໃນ
ເມືອງການາ ແຂວງກາລີລີ ບ່ອນທີ່ ພຣະອົງ ໄດ້ເຮັດ ນ້ຳ ໃຫ້ກາຍເປັນ ເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະ
ມີຄົນໜຶ່ງເປັນຂ້າລາຊະວັງ ທີ່ລູກຊາຍຂອງລາວເຈັບຢູ່ໃນເມືອງກາເປີນາອຸມ.
ຄົນນີ້ໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູມາຈາກແຂວງຢູເດຍໄປຍັງແຂວງກາລີລີ,
ລາວໄດ້ໄປຫາພຣະອົງແລະຂໍຮ້ອງພຣະອົງເພື່ອໃຫ້ລົງມາແລະປົ່ນປົວລູກຊາຍຂອງລາວ,
ເພາະວ່າລູກຊາຍກຳລັງຈະຕາຍ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ
ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເຫັນເຄື່ອງໝາຍແລະສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ທ່ານທັງຫຼາຍກໍ່ຈະບໍ່ເຊື່ອເລີຍ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ລາຊະວົງເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: ພຣະເຈົ້າຂ້າ,
ກະລຸນາລົງມາກ່ອນທີ່ລູກຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຕາຍ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ: ໄປເລີຍ,
ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່. ແລະຊາຍຄົນນັ້ນກໍເຊື່ອຄຳທີ່ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວ,
ແລະລາວກໍໄປ. ແລ້ວ ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງລົງມາ ພວກຂ້າທາດຂອງລາວໄດ້ພົບລາວ
ແລະ ບອກຂ່າວວ່າ ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່
ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຮຽນຮູ້ຈາກພວກເຂົາເຖິງຊົ່ວໂມງທີ່ລາວມີສະພາບດີຂຶ້ນ ແລະ
ພວກເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ ມື້ວານນີ້ ຊົ່ວໂມງທີ່ເຈັດ ໄຂ້ໄດ້ປ່ອຍລາວໄປ ດັ່ງນັ້ນ ພໍ່ຈຶ່ງຮູ້ວ່າ
ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ ທີ່ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າມີຊີວິດ,
ແລະລາວເອງກັບຄອບຄົວທັງໝົດຂອງລາວກໍເຊື່ອແລ້ວ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍທີສອງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ເມື່ອພຣະອົງມາຈາກແຂວງຢູເດຍເຂົ້າໄປຍັງແຂວງກາລີລີ.

๕

ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ມີງານບຸນຂອງຊາວຢິວ,
ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງຂຶ້ນໄປເມືອງເຢຣູຊາເລັມ.
ແຕ່ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມມີສະລອຍນ້ຳແກະແຫ່ງໜຶ່ງ, ທີ່ເອີ້ນໃນພາສາຮີບຣູວ່າເບເທັສດາ,
ມີຫ້າເສົາຮ່ວງ. ໃນເຮືອນເຫຼົ່ານີ້ມີຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍຂອງຄົນເຈັບປ່ວຍນອນຢູ່,
ຄົນຕາບອດ, ຄົນງ່ອຍ, ຄົນທີ່ແຫ້ງເໜືອດ, ກຳລັງລໍຖ້າການເຄື່ອນໄຫວຂອງນ້ຳ.
ເພາະວ່າທູດສະຫວັນລົງມາຕາມເວລາໃນບໍ່ນ້ຳ ແລະນ້ຳກໍຖືກກວນ,
ດັ່ງນັ້ນຄົນທຳອິດທີ່ເຂົ້າໄປຫຼັງຈາກນ້ຳຖືກກວນກໍກາຍເປັນຄົນມີສຸຂະພາບດີຈາກໂຣກໃດກໍຕ
າມທີ່ເຂົາເປັນຢູ່. ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ເປັນພະຍາດມາສາມສິບແປດປີແລ້ວ
ພຣະເຢຊູເຫັນຄົນນັ້ນນອນຢູ່, ແລະຮູ້ວ່າລາວມີເວລາຫຼາຍແລ້ວ, ຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ,

ເຈົ້າຕ້ອງການການາຍເປັນຄົນສຸຂະພາບດີບໍ? ຄົນເຈັບຕອບລາວວ່າ, ເຈົ້ານາຍ,
ຂ້ອຍບໍ່ມີຄົນເພື່ອວ່າເມື່ອນ້ຳຖືກກວນ, ລາວຈະໂຍນຂ້ອຍເຂົ້ໄປໃນສະລ້ຳ,
ແຕ່ໃນເວລາທີ່ຂ້ອຍມາ, ຄົນອື່ນລົງໄປກ່ອນຂ້ອຍ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ລຸກຂຶ້ນ,
ຍົກເສື່ອນອນຂອງເຈົ້າແລ້ວຍ່າງໄປ.
ແລະທັນທີທັນໃດຊາຍຄົນນັ້ນກໍ່ການເປັນຄົນສຸຂະພາບດີ,
ແລະລາວກໍ່ຍົກເສື່ອນອນຂອງລາວ ແລະຍ່າງໄປມາ. ແລະມື້ນັ້ນເປັນວັນສະບາໂຕ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັບຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວແລ້ວວ່າ, ມື້ນີ້ແມ່ນວັນສະບາໂຕ,
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກແຜ່ນນອນ. ທ່ານຕອບພວກເຂົາວ່າ,
ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີສຸຂະພາບດີນັ້ນ, ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ,
ຈົ່ງຍົກແຜ່ນນອນຂອງເຈົ້າຂຶ້ນແລະຍ່າງໄປ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ,
ຜູ້ໃດແມ່ນຄົນທີ່ບອກເຈົ້າໃຫ້ຍົກເອົາເສື່ອຂອງເຈົ້າແລະຍ່າງ?
ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດເປັນ, ຍ້ອນວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຫຼົບໜີໄປ
ເພາະມີຝູງຊົນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບລາວຢູ່ໃນວັດ ແລະ
ກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ ເບິ່ງ ເຈົ້າໄດ້ການເປັນຄົນມີສຸຂະພາບດີແລ້ວ, ຢ່າເຮັດບາບອີກຕໍ່ໄປ,
ເພື່ອວ່າບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າເກີດຂຶ້ນກັບເຈົ້າ.
ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ໄປແລະລາຍງານໃຫ້ພວກຢິວຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວມີສຸຂະພ
າບດີ ແລະເພາະເຫດນີ້ ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງໄດ້ຂັບໄລ່ພຣະເຢຊູ
ແລະພະຍາຍາມຊອກຫາຫາງຂ້າພຣະອົງ
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນວັນສະບາໂຕ. ແຕ່ພະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ,
ພໍ່ຂອງຂ້ອຍເຮັດວຽກຈົນເຖິງຕອນນີ້, ແລະຂ້ອຍກໍ່ເຮັດວຽກ. ເພາະເຫດນີ້,
ພວກຢິວຈຶ່ງພະຍາຍາມຊອກຫາລາວເພື່ອຂ້າຫຼາຍຂຶ້ນ,
ເພາະວ່າລາວບໍ່ພຽງແຕ່ລະເມີດວັນສະບາໂຕເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງກ່າວວ່າພຣະເຈົ້າເປັນພໍ່ຂອງຕົນເອງ, ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເທົ່າທຽມກັບພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕອບແລະກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ
ພຣະບຸດບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງດ້ວຍຕົນເອງໄດ້ເລີຍ ຖ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາເຮັດ
ເພາະວ່າສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງນັ້ນເຮັດ ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນພຣະບຸດກໍ່ເຮັດຄືກັນ. ເພາະວ່າພໍ່ຮັກລູກຊາຍ
ແລະ ສະແດງທຸກສິ່ງທີ່ລາວເອງເຮັດໃຫ້ລາວເຫັນ, ແລະ
ຈະສະແດງວຽກງານທີ່ໃຫຍ່ກວ່ານີ້ໃຫ້ລາວເຫັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະປະຫລາດໃຈ.
ເພາະວ່າຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ຍົກຄົນຕາຍຂຶ້ນແລະໃຫ້ຊີວິດ,
ດັ່ງນັ້ນລູກຊາຍກໍໃຫ້ຊີວິດແກ່ຜູ້ທີ່ທ່ານຕ້ອງການ. ເພາະວ່າພໍ່ບໍ່ພິພາກສາຜູ້ໃດເລີຍ,
ແຕ່ພໍ່ໄດ້ມອບການພິພາກສາທັງໝົດໃຫ້ລູກຊາຍ,
ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະໃຫ້ກຽດລູກຊາຍເໝືອນກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກຽດພໍ່. ຄົນທີ່ບໍ່ໃຫ້ກຽດລູກຊາຍ
ກໍບໍ່ໃຫ້ກຽດພໍ່ທີ່ໄດ້ສົ່ງລາວມາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຄຳຂອງຂ້ອຍ ແລະເຊື່ອໃນຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ອຍມານັ້ນ ມີຊີວິດນິລັນດອນ
ແລະບໍ່ຕ້ອງເຂົ້າສູ່ການພິພາກສາ ແຕ່ໄດ້ຜ່ານຈາກຄວາມຕາຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດແລ້ວ ແທ້ໆ ແທ້ໆ
ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ເວລາກຳລັງມາ ແລະ ຕອນນີ້ແມ່ນແລ້ວ
ເມື່ອຄົນຕາຍຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຈະມີຊີວິດ;
ເພາະວ່າເໝືອນກັບພຣະບິດາມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງເອງ
ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພຣະບຸດມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງເອງເຊັ່ນກັນ; ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ພຣະອົງ ແລະ ເຮັດການພິພາກສາ
ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນບຸດມະນຸດ. ຢ່າປະຫລາດໃຈກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້
ເພາະວ່າເວລາກຳລັງມາທີ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນອຸບມຸງຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ
ແລະພວກທີ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງດີງາມຈະອອກມາສູ່ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຊີວິດ
ແຕ່ພວກທີ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງຊົ່ວຊ້າຈະອອກມາສູ່ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງການພິພາກສາ
ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ດ້ວຍຕົວຂ້ອຍເອງ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂ້ອຍໄດ້ຍິນ, ຂ້ອຍຕັດສິນ,
ແລະການຕັດສິນຂອງຂ້ອຍເປັນທີ່ຍຸຕິທຳ; ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ຊອກຫາຄວາມປະສົງຂອງຂ້ອຍ,

ແຕ່ຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ຖ້າຂ້ອຍເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຕົວຂ້ອຍເອງ,
ການເປັນພະຍານຂອງຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ຈິງ. ມີອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຮູ້ວ່າການເປັນພະຍານທີ່ລາວເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ.
ພວກເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໄປຫາຢອຮັນ ແລະລາວໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ຄວາມຈິງ
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮັບການເປັນພະຍານຈາກມະນຸດ
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ
ນັ້ນແມ່ນໂຄມໄຟທີ່ກຳລັງເຜົາໄຫມ້ແລະສ່ອງແສງ,
ເຈົ້າທັງຫລາຍແຕ່ໄດ້ຢາກຊື່ນຊົມຍິນດີຊົ່ວຄາວໃນແສງສະຫວ່າງຂອງລາວ.
ແຕ່ຂ້ອຍມີການພະຍານທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຂອງຢອຫັນ,
ເພາະວ່າວຽກງານທີ່ພໍ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດມັນ,
ວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຂ້ອຍກຳລັງເຮັດຢູ່, ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍວ່າພໍ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ.
ແລະພໍ່ຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ອຍ, ເຂົາເອງໄດ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍ.
ພວກເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນຮູບຮ່າງຂອງພຣະອົງ,
ແລະ ພວກເຈົ້າບໍ່ມີພຣະທຳຂອງພຣະອົງຢູ່ຄົງຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ,
ເພຣາະວ່າຜູ້ທີ່ພຣະອົງນັ້ນໄດ້ສົ່ງມາ, ພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຜູ້ນີ້. ພວກເຈົ້າຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳພີ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຄິດວ່າໃນພຣະຄຳພີນັ້ນພວກເຈົ້າມີຊີວິດນິລັນດອນ;
ແລະພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນທີ່ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍ;
ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ຢາກມາຫາຂ້ານ້ອຍເພື່ອທີ່ພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດ.
ຂ້ອຍບໍ່ຮັບເອົາຊື່ສຽງຈາກມະນຸດ
ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຮູ້ຈັກພວກເຈົ້າວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຕົວພວກເຈົ້າເອງ
ຂ້ອຍໄດ້ມາໃນນາມຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮັບຂ້ອຍ,
ຖ້າຄົນອື່ນມາໃນນາມຂອງຕົນເອງ, ທ່ານທັງຫລາຍຈະຮັບຄົນນັ້ນ.
ແນວໃດທ່ານຈຶ່ງສາມາດເຊື່ອໄດ້, ໃນເມື່ອທ່ານຮັບກຽດຈາກກັນແລະກັນ,

ແລະ ບໍ່ ຊອກ ຫາ ກຽດ ທີ່ ມາ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ດຽວ?
ຢ່າ ຄິດ ວ່າ ຂ້າ ນ້ອຍ ຈະ ກ່າວ ຫາ ທ່ານ ຕໍ່ ພຣະ ບິດາ, ຜູ້ ທີ່ ກ່າວ ຫາ ທ່ານ ແມ່ນ ໂມເຊ,
ຜູ້ ທີ່ ທ່ານ ໄດ້ ວາງ ໃຈ ໄວ້. ຖ້າ ທ່ານ ເຊື່ອ ໂມເຊ ແລ້ວ, ທ່ານ ກໍ ຈະ ເຊື່ອ ຂ້ອຍ,
ເພາະ ວ່າ ຜູ້ ນັ້ນ ໄດ້ ຂຽນ ກ່ຽວ ກັບ ຂ້ອຍ. ແຕ່ ຖ້າ ທ່ານ ບໍ່ ເຊື່ອ ຂໍ້ ຂຽນ ຂອງ ຜູ້ ນັ້ນ,
ທ່ານ ຈະ ເຊື່ອ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ຂ້ອຍ ໄດ້ ແນວ ໃດ?

ຜ

ຫຼັງ ຈາກ ສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ໄປ ຂ້າມ ທະ ເລ ກາ ລິ ລີ ຂອງ ທິ ເບ ຣຽ ດ ແລະ
ຝູງ ຊົນ ຫຼາຍ ໄດ້ ຕິດ ຕາມ ພຣະ ອົງ
ເພາະ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ຄົນ ເຈັບ ປ່ວຍ
ພຣະ ເຢຊູ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ພູ ແລະ ພຣະ ອົງ ນັ່ງ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ກັບ ບັນ ດາ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ແຕ່ ເທດ ສະ ການ ປັດ ສະ ຄາ ຂອງ ຊາວ ຢິວ ໄດ້ ໃກ້ ເຂົ້າ ມາ ແລ້ວ ດັ່ງ ນັ້ນ ພຣະ ເຢຊູ ຈຶ່ງ ຍົກ ຕາ ຂຶ້ນ
ແລະ ເມື່ອ ທອດ ພຣະ ເນດ ເຫັນ ວ່າ ມີ ຝູງ ຊົນ ຈຳ ນວນ ຫຼາຍ ກຳ ລັງ ມາ ຫາ ພຣະ ອົງ,
ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ກ່າວ ກັບ ຟີ ລິ ບ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ຊື້ ເຂົ້າ ຈີ່ ຈາກ ໃສ ເພື່ອ ໃຫ້ ຄົນ ເຫຼົ່ານີ້ ກິນ?
ແຕ່ ພຣະ ອົງ ກ່າວ ສິ່ງ ນີ້ ເພື່ອ ທົດ ສອບ ລາວ,
ເພາະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເອງ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ ກຳ ລັງ ຈະ ເຮັດ ຫຍັງ. ຟີ ລິ ບ ຕອບ ລາວ ວ່າ,
ເຂົ້າ ຈີ່ ສອງ ຮ້ອຍ ເດນ າ ຣີ ກໍ ບໍ່ ພຽງ ພໍ ສຳ ລັບ ພວກ ເຂົາ, ເພື່ອ ໃຫ້ ແຕ່ ລະ ຄົນ ໄດ້ ຮັບ ເລັກ ນ້ອຍ.
ໜຶ່ງ ຈາກ ສາ ວົກ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເວົ້າ ກັບ ພຣະ ອົງ, ແອນ ດຣູ ອາ ເຊິ່ງ ເປັນ ນ້ອງ ຊາຍ ຂອງ ຊີ ໂມນ
ເປ ໂຕ: ມີ ເດັກ ນ້ອຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຢູ່ ທີ່ ນີ້, ຜູ້ ທີ່ ມີ ເຂົ້າ ຈີ່ ຫ້າ ກ້ອນ ແລະ ປາ ສອງ ໂຕ;
ແຕ່ ສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນ ຫຍັງ ສຳ ລັບ ຄົນ ຫຼາຍ ຂະ ໜາດ ນັ້ນ? ແລະ ພຣະ ເຢຊູ ກໍ່ ເວົ້າ ວ່າ:
ໃຫ້ ຄົນ ເຫຼົ່ານັ້ນ ນັ່ງ ລົງ. ມີ ຫຍ້າ ຫຼາຍ ຢູ່ ໃນ ບ່ອນ ນັ້ນ. ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ຜູ້ ຊາຍ ກໍ່ ນັ່ງ ລົງ
ມີ ຈຳ ນວນ ປະ ມານ ຫ້າ ພັນ ຄົນ ພຣະ ເຢຊູ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່ ແລ້ວ ຂອບ ພຣະ ຄຸນ,

ແລະແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ບັນດາສາວົກ, ແລະບັນດາສາວົກກໍ່ແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່,
ແລະປາກໍ່ເຊັ່ນກັນ, ໃຫ້ເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າອີ່ມແລ້ວ,
ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, ຈົ່ງເກັບກຳເສດອາຫານທີ່ເຫຼືອໄວ້,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງໃດສູນເສຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເກັບກຳແລ້ວເຕັມສິບສອງກະຕ່າດ້ວຍເສດເຫຼືອຈາກເຂົ້າຈີ່ເຂົ້າບາເລທ້າກ້ອນທີ່ເ
ຫຼືອຈາກຜູ້ທີ່ກິນແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ພຣະເຢຊູເຮັດນັ້ນ ກໍ່ເວົ້າວ່າ
ນີ້ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທຳທີ່ກຳລັງມາສູ່ໂລກແທ້ໆ
ພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າພວກເຂົາກຳລັງຈະມາຈັບພຣະອົງເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນກະສັດ,
ພຣະອົງຈຶ່ງຖອນຕົວໄປຫາພູຜູ້ດຽວອີກຄັ້ງ. ເມື່ອຕອນແລງມາເຖິງ,
ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງລົງໄປທີ່ທະເລ,
ແລະເມື່ອຂຶ້ນເຮືອແລ້ວພວກເຂົາກຳລັງໄປຟາກໂພ້ນຂອງທະເລໄປຍັງເມືອງກາເປັນາອຸມ.
ແລະ ມືດແລ້ວ ແລະ ພະເຢຊູບໍ່ທັນມາຫາພວກເຂົາ, ແລະ
ທະເລຖືກກະຕຸ້ນຂຶ້ນເພາະລົມແຮງພັດ. ເມື່ອພາຍເຮືອໄປໄດ້ປະມານຊາວຫ້າຫຼືສາມສິບ
ສະຕາດຽນແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູກຳລັງຍ່າງຢູ່ເທິງທະເລ ແລະກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້
ເຮືອ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍຢ້ານກົວ. ແຕ່ພຣະອົງກໍ່ຕົວະກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເປັນເຮົາເອງ,
ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການຮັບລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອ,
ແລະທັນທີນັ້ນເຮືອກໍ່ມາຮອດແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າກຳລັງໄປ. ມື້ຕໍ່ມາ
ຝູງຊົນທີ່ຢືນຢູ່ຟາກໂພ້ນຂອງທະເລເຫັນວ່າເຮືອນ້ອຍອື່ນບໍ່ມີຢູ່ທີ່ນັ້ນຖ້າບໍ່ແມ່ນລຳດຽວນັ້ນ
ທີ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໄປ,
ແລະວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ້ອຍ,
ແຕ່ພຽງແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງອອກໄປ;
ແຕ່ເຮືອນ້ອຍອື່ນໆມາຈາກທິເບຣຽດໃກ້ກັບສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາກິນເຂົ້າຫຼັງຈາກພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອບພຣະຄຸນແລ້ວ;

ເມື່ອນັ້ນຝູງຊົນເຫັນວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍ່ບໍ່,
ພວກເຂົາເອງຂຶ້ນເຮືອແລະມາຍັງຄາເປີນາອຸມຊອກຫາພຣະເຢຊູ. ແລະ
ເມື່ອພົບລາວຢູ່ອີກຟາກໜຶ່ງຂອງທະເລ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ອາຈານ,
ທ່ານມາຮອດທີ່ນີ້ເມື່ອໃດ? ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ
ພວກເຈົ້າຊອກຫາເຮົາ ບໍ່ແມ່ນເພາະພວກເຈົ້າເຫັນເຄື່ອງໝາຍ
ແຕ່ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ແລ້ວອີ່ມ.
ຈົ່ງເຮັດວຽກບໍ່ແມ່ນເພື່ອອາຫານທີ່ກຳລັງຖືກທຳລາຍ,
ແຕ່ເພື່ອອາຫານທີ່ຄົງຢູ່ຕະຫຼອດໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ, ເຊິ່ງບຸດຂອງມະນຸດຈະໃຫ້ແກ່ທ່ານ,
ເພາະວ່າພຣະບິດາຄືພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທັບຕາທ່ານນີ້ແລ້ວ. ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ,
ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເຮັດຫຍັງເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ?
ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ແມ່ນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາ. ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ
ແລ້ວເຈົ້າເຮັດເຄື່ອງໝາຍຫຍັງເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນແລະເຊື່ອເຈົ້າ ເຈົ້າເຮັດຫຍັງ?
ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ກິນອາຫານມັນນາໃນຖິ່ນກັນດານ, ດັ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ,
ພຣະອົງໄດ້ປະທານເຂົ້າຈີ່ຈາກສະຫວັນໃຫ້ພວກເຂົາກິນ.
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ເຮົາບອກຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນໂມເຊໄດ້ໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ຈາກສະຫວັນແກ່ພວກເຈົ້າ,
ແຕ່ພໍ່ຂອງເຮົາໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ທີ່ແທ້ຈິງຈາກສະຫວັນແກ່ພວກເຈົ້າ.
ເພາະວ່າເຂົ້າຈີ່ຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະ ໃຫ້ຊີວິດແກ່ໂລກ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານເຂົ້າຈີ່ນີ້ແກ່ພວກເຮົາສະເໝີໄປເທີ້ນ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ
ຂ້ານ້ອຍເປັນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ ຜູ້ທີ່ມາຫາຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຫິວອີກເລີຍ
ແລະຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຫິວນ້ຳອີກເລີຍ ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ

ເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນຂ້ອຍແລ້ວ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ເຊື່ອ. ທຸກສິ່ງທີ່ພໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍ ຈະມາຫາຂ້ອຍ,
ແລະຄົນທີ່ມາຫາຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄລ່ອອກໄປຂ້າງນອກ;
ເພາະວ່າຂ້ອຍລົງມາຈາກສະຫວັນບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຮັດຄວາມປະສົງຂອງຂ້ອຍ,
ແຕ່ເປັນຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ນີ້ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ,
ເພື່ອວ່າທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ໃຫ້ສູນເສຍສິ່ງໃດອອກຈາກມັນເລີຍ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະຟື້ນມັນຂຶ້ນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ນີ້ແມ່ນຄວາມປະສົງຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຫັນບຸດແລະເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ,
ແລະຂ້ອຍຈະຟື້ນຄືນຊີບພຣະອົງໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ພວກຢິວຈຶ່ງບ່ນກ່ຽວກັບລາວເພາະວ່າລາວເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍແມ່ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ
ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ ຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນເຢຊູລູກຂອງໂຢເຊັບບໍ່ແມ່ນບໍ
ທີ່ພວກເຮົາຮູ້ຈັກພໍ່ແລະແມ່ຂອງລາວ
ແລ້ວເປັນຫຍັງຄົນນີ້ຈຶ່ງເວົ້າວ່າຂ້ອຍໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ? ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕອບ ແລະ
ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຢ່າບ່ນກັບກັນແລະກັນເລີຍ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດມາຫາຂ້ານ້ອຍໄດ້,
ຖ້າພໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍບໍ່ດຶງລາວມາ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ລາວລຸກຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ມັນຖືກຂຽນໄວ້ໃນພວກຜູ້ປະກາດພະຄໍາວ່າ: ແລະ
ພວກເຂົາທັງໝົດຈະຖືກສອນໂດຍພຣະເຈົ້າ
ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຈາກພໍ່ແລະໄດ້ຮຽນຮູ້ມາຫາຂ້ອຍ; ບໍ່ແມ່ນວ່າມີໃຜໄດ້ເຫັນພໍ່,
ຍົກເວັ້ນຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ນີ້ໄດ້ເຫັນພໍ່. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ
ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍມີຊີວິດນິລັນດອນ. ຂ້ອຍແມ່ນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ
ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າກິນມັນນາໃນທະເລຊາຍແລະຕາຍ; ນີ້ແມ່ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ,
ເພື່ອວ່າຄົນໃດໜຶ່ງຈະກິນຈາກມັນແລະບໍ່ຕາຍ.
ຂ້ອຍແມ່ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີຊີວິດທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ; ຖ້າຜູ້ໃດກິນຈາກເຂົ້າຈີ່ນີ້,

ເຂົ້າຈະມີຊີວິດຕະຫຼອດໄປ. ແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ນັ້ນ ແມ່ນເນື້ອຂອງຂ້ອຍ,
ເຊິ່ງຂ້ອຍຈະໃຫ້ເພື່ອຊີວິດຂອງໂລກ. ພວກຢິວຈຶ່ງໂຕ້ຖຽງກັນເວົ້າວ່າ,
ແນວໃດຜູ້ນີ້ຈຶ່ງສາມາດໃຫ້ເນື້ອຂອງລາວແກ່ພວກເຮົາກິນໄດ້?
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ແທ້ຈິງແທ້ຈິງເຮົາບອກພວກທ່ານ
ຖ້າທ່ານບໍ່ກິນເນື້ອຂອງບຸດມະນຸດ ແລະບໍ່ດື່ມເລືອດຂອງພຣະອົງ
ທ່ານກໍບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນຕົວທ່ານເອງ
ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອຂອງຂ້ານ້ອຍແລະດື່ມເລືອດຂອງຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດນິລັນດອນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ລາວລຸກຂຶ້ນໃນມື້ສຸດທ້າຍ.
ເພາະວ່າເນື້ອຂອງຂ້ອຍແມ່ນອາຫານແທ້ຈິງ ແລະ ເລືອດຂອງຂ້ອຍແມ່ນເຄື່ອງດື່ມແທ້ຈິງ
ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອຂອງຂ້ອຍ ແລະ ດື່ມເລືອດຂອງຂ້ອຍ ຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍຢູ່ໃນລາວ. ເປັນ
ແນວທີ່ພໍ່ຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ ແລະຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ຍ້ອນພໍ່ສະບັບໃດ, ຜູ້ທີ່ກິນຂ້ອຍກໍຈະ
ມີຊີວິດຢູ່ໂດຍຜ່ານຂ້ອຍເຊັ່ນກັນ. ນີ້ແມ່ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ລົງມາຈາກສະຫວັນ,
ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າກິນມັນນາແລ້ວຕາຍ,
ຜູ້ທີ່ກິນເຂົ້າຈີ່ນີ້ຈະມີຊີວິດຢູ່ນິລັນດອນ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ທ່ານໄດ້ເວົ້າໃນບ່ອນຊຸມນຸມ
ໃນຂະນະທີ່ທ່ານກໍາລັງສອນຢູ່ໃນຄາເປັນາອຸມ. ດັ່ງນັ້ນ
ສາວົກຫຼາຍຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ຄໍາສັ່ງສອນນີ້ຫຍຸ້ງຍາກ,
ໃຜຈະສາມາດຟັງມັນໄດ້?
ແຕ່ພຣະເຢຊູຮູ້ໃນພຣະທັຍວ່າພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກໍາລັງບ່ນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້,
ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດພຣະດໍາລັດກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເລື່ອງນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າສະດຸດບໍ່?
ຖ້າດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າເບິ່ງເຫັນບຸດມະນຸດຂຶ້ນໄປບ່ອນທີ່ທ່ານເຄີຍຢູ່ກ່ອນ?
ວິນຍານແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ, ເນື້ອໜັງບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ,
ຄໍາເວົ້າທີ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້ານັ້ນແມ່ນວິນຍານແລະແມ່ນຊີວິດ.
ແຕ່ມີບາງຄົນຈາກພວກເຈົ້າທີ່ບໍ່ເຊື່ອ.

ເພາະວ່າພຣະເຢຊູຮູ້ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນວ່າຜູ້ໃດແດ່ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ແລະຜູ້ໃດທີ່ກຳລັງຈະມອບພຣະອົງ
ແລະ ເຂົາກ່າວວ່າ, ເພາະເຫດນີ້ ຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດມາຫາຂ້ອຍໄດ້, ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ຈາກນີ້
ສາວົກຫຼາຍຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນໄປ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເດີນຕາມພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ. ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະເຢຊູ ຈຶ່ງກ່າວກັບສິບສອງສາວົກວ່າ, ແລ້ວພວກທ່ານກໍ່ຕ້ອງການຈະໄປເຊັ່ນກັນບໍ່?
ແລ້ວ ຊີໂມນ ເປໂຕ ກໍ່ຕອບ ພຣະອົງ ວ່າ: ພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະໄປຫາໃຜ?
ທ່ານມີຄຳເວົ້າຂອງຊີວິດນິລັນດອນ ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອແລ້ວ
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າທ່ານແມ່ນພຣະຄຣິດ ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່.
ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເລືອກພວກເຈົ້າສິບສອງຄົນບໍ?
ແລະຫນຶ່ງຄົນຈາກພວກເຈົ້າແມ່ນປີສາດ. ລາວເວົ້າເຖິງຢູດາ ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ
ອິສກາຣິໂອດ, ເພາະວ່າລາວຄົນນີ້ກຳລັງຈະມອບລາວໃຫ້, ທັງທີ່ເປັນໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນ.

๗

ແລະ ພຣະເຢຊູກຳລັງຍ່າງຢູ່ໃນແຄວ້ນກາລີລີຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ເພາະວ່າພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການຍ່າງຢູ່ໃນແຄວ້ນຢູເດຍ,
ເພາະວ່າພວກຢິວກຳລັງຊອກຫາພຣະອົງເພື່ອຂ້າ.
ການງານເທດສະການເຕັນຂອງຊາວຢິວໄດ້ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ
ຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ ຈົ່ງອອກຈາກທີ່ນີ້ ແລະ ໄປຢູເດຍ ເພື່ອວ່າ ສາວົກຂອງເຈົ້າ ຈະໄດ້ເຫັນ
ວຽກງານຂອງເຈົ້າ ທີ່ເຈົ້າເຮັດ ເພາະວ່າ ບໍ່ມີໃຜ ເຮັດບາງສິ່ງ ໃນທີ່ລັບ ແລະ ຊອກຫາ
ຕົນເອງ ຢູ່ໃນຄວາມກ້າຫານ. ຖ້າເຈົ້າເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ໃຫ້ສະແດງຕົວເອງຕໍ່ໂລກ.
ເພາະວ່າແມ່ນແຕ່ພີ່ນ້ອງຂອງພຣະອົງກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ.
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕັດກັບພວກເຂົາວ່າ ເວລາຂອງຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ

ແຕ່ເວລາຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນພ້ອມຢູ່ສະເໝີ ໂລກບໍ່ສາມາດກຽດຊັງພວກເຈົ້າໄດ້,
ແຕ່ມັນກຽດຊັງຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພະຍານກ່ຽວກັບມັນວ່າການງານຂອງມັນເປັນການຊົ່ວຮ້າຍ.
ພວກທ່ານຈົ່ງໄປຂຶ້ນງານບຸນນີ້ເທີ້ນ, ຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ທັນຂຶ້ນໄປງານບຸນນີ້,
ເພາະວ່າເວລາຂອງຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ທັນມາຮອດ.
ແຕ່ຫຼັງຈາກໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຢູ່ຕໍ່ໃນແຄວ້ນກາລີລີ.
ເມື່ອພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄປຂຶ້ນແລ້ວ, ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວເອງກໍ່ໄປຂຶ້ນສູ່ງານບຸນ,
ບໍ່ແມ່ນແບບເປີດເຜີຍ, ແຕ່ແບບລັບໆ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຊາວຢິວ ກຳລັງຊອກຫາລາວ
ໃນງານບຸນ ແລະ ກຳລັງເວົ້າວ່າ ຄົນນັ້ນຢູ່ໃສ? ແລະ
ມີການບ່ນຫຼາຍກ່ຽວກັບລາວຢູ່ໃນຝູງຊົນ ບາງຄົນກຳລັງເວົ້າວ່າລາວເປັນຄົນດີ,
ພວກອື່ນກຳລັງເວົ້າວ່າບໍ່, ແຕ່ລາວຫລອກລວງຝູງຊົນ ແນວໃດກໍຕາມ
ບໍ່ມີໃຜເວົ້າກ່ຽວກັບລາວຢ່າງເປີດເຜີຍເພາະຢ້ານກົວຊາວຢິວ. ແລ້ວ
ເມື່ອເທດສະການຢູ່ກາງຄັນ ພຣະເຢຊູໄດ້ຂຶ້ນໄປໃນພຣະວິຫານ ແລະ ຫຣົງສອນ.
ແລະພວກຢິວກໍ່ປະຫລາດໃຈເວົ້າວ່າ: ແນວໃດຄົນນີ້ຈຶ່ງຮູ້ໜັງສື ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນມາ? ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະເຢຊູ ຈຶ່ງຕອບ ພວກເຂົາ ແລະ ກ່າວວ່າ ຄຳສອນ ຂອງຂ້ອຍ ບໍ່ແມ່ນ ຂອງຂ້ອຍ
ແຕ່ເປັນຂອງ ຜູ້ທີ່ສົ່ງ ຂ້ອຍມາ ຖ້າ ຜູ້ໃດ ປາຖະໜາ ທີ່ຈະເຮັດ ຄວາມປະສົງ ຂອງພຣະອົງ
ຜູ້ນັ້ນ ຈະຮູ້ ກ່ຽວກັບ ຄຳສອນ ນີ້ ວ່າ ມັນມາຈາກ ພຣະເຈົ້າ ຫຼືວ່າ ຂ້ອຍ ເວົ້າ ຈາກ
ຕົວຂ້ອຍເອງ ຜູ້ທີ່ເວົ້າຈາກຕົນເອງຊອກຫາສິລິລັງສີຂອງຕົນເອງ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ຊອກຫາສິລິລັງສີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງລາວມາ, ຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ແທ້ຈິງ,
ແລະບໍ່ມີຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຢູ່ໃນລາວ. ໂມເຊບໍ່ໄດ້ໃຫ້ກົດໝາຍແກ່ພວກເຈົ້າບໍ?
ແລະບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຈົ້າປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າຂ້ອຍ?
ຝູງຊົນຕອບແລະເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າມີປີສາດ, ໃຜຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າເຈົ້າ?
ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດວຽກໜຶ່ງ,

ແລະທ່ານເຈົ້າທັງໝົດປະຫລາດໃຈເພາະວ່ານີ້. ໂມເຊສໄດ້ໃຫ້ການຂຸດຕັດແກ່ເຈົ້າ,
ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າມັນມາຈາກໂມເຊສ, ແຕ່ມາຈາກບັນພະບຸລຸດ,
ແລະເຈົ້າກໍຂຸດຕັດຄົນໃນວັນສະບາໂຕ.
ຖ້າຄົນໄດ້ຮັບການເຂົ້າສຸນັດໃນວັນສະບາໂຕເພື່ອວ່າກົດໝາຍຂອງໂມເຊສຈະບໍ່ຖືກລະເມີດ,
ພວກເຈົ້າໂກດແຄ້ນຂ້ອຍຍ້ອນວ່າຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ຄົນທັງໝົດມີສຸຂະພາບດີໃນວັນສະບາໂຕ.
ຢ່າຕັດສິນຕາມຮູບລັກສະນະພາຍນອກ, ແຕ່ຈົ່ງຕັດສິນດ້ວຍການຕັດສິນທີ່ຍຸຕິທຳ. ດັ່ງນັ້ນ
ບາງຄົນຈາກຊາວເຢຣູຊາເລັມກຳລັງເວົ້າວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າບໍ? ແລະ ເບິ່ງ,
ເຂົາເວົ້າດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງກັບເຂົາເລີຍ.
ບໍ່ແມ່ນວ່າພວກຜູ້ປົກຄອງຮູ້ແທ້ໆວ່ານີ້ແມ່ນພຣະຄຣິດແທ້ໆບໍ?
ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄົນນີ້ມາຈາກໃສ, ແຕ່ເມື່ອພຣະຄຣິດມາ, ບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າພຣະອົງມາຈາກໃສ.
ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງອອກມາໃນພຣະວິຫານໃນຂະນະທີ່ສອນ ແລະ ເວົ້າວ່າ:
ພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກຂ້ອຍ, ແລະ ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້ອຍມາຈາກໃສ; ແລະ
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາຈາກຕົວຂ້ອຍເອງ, ແຕ່ ຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ອຍມານັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ແທ້ຈິງ,
ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ; ຂ້ອຍຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ເພາະວ່າຂ້ອຍມາຈາກພຣະອົງ ແລະ
ພຣະອົງນັ້ນໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງພະຍາຍາມຈັບລາວ,
ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດວາງມືໃສ່ລາວ, ເພາະວ່າຊົ່ວໂມງຂອງລາວຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ.
ແຕ່ຫຼາຍຄົນຈາກຝູງຊົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະເຂົາເຈົ້າກຳລັງເວົ້າວ່າ ເມື່ອພຣະຄຣິດມາ,
ພຣະອົງຈະບໍ່ເຮັດເຄື່ອງໝາຍຫຼາຍກວ່າເຄື່ອງໝາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຄົນນີ້ໄດ້ເຮັດບໍ່?
ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນຝູງຊົນກຳລັງບ່ນກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ,
ແລະພວກຟາຣີຊາຍກັບພວກມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ສົ່ງພວກຜູ້ຊ່ວຍໄປເພື່ອຈັບພຣະອົງ.
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ ຂ້ານ້ອຍຍັງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ
ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈະໄປຫາຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ

ທ່ານທັງຫລາຍຈະຊອກຫາຂ້ານ້ອຍແລະບໍ່ຈະພົບ, ແລະບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່,
ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ສາມາດມາໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັບຕົນເອງວ່າ:
ຄົນນີ້ກຳລັງຈະໄປໃສ ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ພົບລາວ?
ບໍ່ແມ່ນເຂົາກຳລັງຈະໄປເຂົ້າໄປໃນການກະຈັດກະຈາຍຂອງພວກກຣີກ
ແລະສອນພວກກຣີກບໍ? ຄຳເວົ້ານີ້ທີ່ລາວເວົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາຂ້ອຍແຕ່ຈະບໍ່ພົບ,
ແລະບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຢູ່, ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາໄດ້ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?
ໃນວັນສຸດທ້າຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງງານບຸນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຢືນແລະຮ້ອງອອກມາວ່າ,
ຖ້າຜູ້ໃດຫິວນ້ຳ, ໃຫ້ມາຫາຂ້ານ້ອຍແລະດື່ມ. ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ, ດັ່ງທີ່ພຣະຄຳພີໄດ້ເວົ້າ,
ແມ່ນ້ຳຈາກທ້ອງຂອງລາວຈະໄຫຼອອກມາເປັນນ້ຳທີ່ມີຊີວິດ.
ແຕ່ນີ້ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບພຣະວິນຍານທີ່ພວກຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງກຳລັງຈະໄດ້ຮັບ,
ເພາະວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຍັງບໍ່ທັນມາ, ເພາະວ່າພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ທັນຖືກໃຫ້ສະຫງ່າລາສີ.
ດັ່ງນັ້ນ ຫຼາຍຄົນຈາກຝູງຊົນໄດ້ຍິນຄຳນັ້ນແລ້ວກໍ່ເວົ້າວ່າ:
ຄົນນີ້ແມ່ນແທ້ໆຜູ້ປະກາດພຣະທຳ. ຄົນອື່ນເວົ້າວ່າ: ຄົນນີ້ແມ່ນພຣະຄຣິດ. ຄົນອື່ນເວົ້າວ່າ:
ເພາະວ່າພຣະຄຣິດບໍ່ມາຈາກແຂວງກາລີລີບໍ່ແມ່ນບໍ?
ບໍ່ແມ່ນພຣະຄຳພີໄດ້ເວົ້າວ່າຈາກເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດແລະຈາກບ້ານເບັດເລເຮັມ,
ບ່ອນທີ່ດາວິດຢູ່, ພຣະຄຣິດມາບໍ? ດັ່ງນັ້ນ
ການແຕກແຍກຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນຝູງຊົນເພາະພຣະອົງ.
ແຕ່ບາງຄົນໃນພວກເຂົາຕ້ອງການຈັບລາວ, ແຕ່ບໍ່ມີໃຜວາງມືເທິງລາວເລີຍ.
ພວກຜູ້ຊ່ວຍຈຶ່ງກັບມາຫາພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍ,
ແລະພວກນັ້ນຖາມພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ນຳລາວມາ?
ພວກຜູ້ຊ່ວຍຕອບວ່າ, ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດເວົ້າແບບນີ້ເລີຍ, ເໝືອນກັບຜູ້ຊາຍຄົນນີ້.
ດັ່ງນັ້ນ ພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງຕອບພວກເຂົາວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນທ່ານທັງຫລາຍກໍໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ຫລົງທາງເຊັ່ນກັນບໍ?

ມີຜູ້ໃດຈາກພວກຜູ້ປົກຄອງເຊື່ອໃນພຣະອົງບໍ, ຫຼືຈາກພວກຟາລີຊາຍ?
ແຕ່ຝູງຊົນນີ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ກົດໝາຍແມ່ນຖືກສາບແຊ່ງ ນີໂກເດມ໌ສເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ມາຫາລາວໃນຕອນກາງຄືນ, ເປັນຄົນໜຶ່ງຈາກພວກເຂົາເຈົ້າ:
ກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາບໍ່ຕັດສິນຄົນບໍ, ຖ້າບໍ່ໄດ້ຟັງຈາກລາວກ່ອນແລະຮູ້ວ່າລາວເຮັດຫຍັງ?
ພວກເຂົາຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າກໍ່ມາຈາກແຂວງກາລີລີບໍ່? ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເບິ່ງ ວ່າ
ຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ຈາກ ກາລີລີ ບໍ່ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາ. ແລະ
ແຕ່ລະຄົນກໍ່ໄດ້ກັບໄປເຮືອນຂອງຕົນເອງ.

๗

ພຣະເຢຊູແຕ່ໄປເຂົ້າພູເຂົາຂອງຕົ້ນໝາກກອກ, ແລະເວລາອາລຸນອີກກັບມາເຂົ້າວັດ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດກຳລັງມາຫາພຣະອົງ, ແລະນັ່ງລົງແລ້ວສອນເຂົາເຈົ້າ
ພວກນັກຂຽນແລະພວກຟາຣີຊາຍນຳເອົາແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກຈັບໄດ້ໃນການຜິວພັນ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງນາງໄວ້ໃນກາງ ພວກເຂົາເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ ອາຈານ,
ແມ່ຍິງຄົນນີ້ຖືກຈັບໄດ້ໃນການກະທຳຕົວຈິງຂອງການຜິວພັນ,
ແລະໃນກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ ໂມເຊສໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂວ້າງຫີນໃສ່ພວກແມ່ຍິງແບບນີ້. ດັ່ງນັ້ນ
ເຈົ້າເວົ້າຫຍັງ? ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້ານີ້ທົດສອບລາວ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະມີຂໍ້ກ່າວຫາຕໍ່ລາວ
ແຕ່ພຣະເຢຊູໂຄ້ງລົງຂຽນດ້ວຍນິ້ວໃສ່ພື້ນດິນ ເມື່ອພວກເຂົາຍັງຖົງຖາມລາວ,
ລາວກໍຍືນຂຶ້ນແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ມີບາບໃນພວກເຈົ້າ,
ໃຫ້ເປັນຄົນທຳອິດຂວ້າງກ້ອນຫີນໃສ່ນາງ. ແລະ ອີກຄັ້ງ ລາວໂຄ້ງລົງ ແລະ
ຂຽນລົງເທິງແຜ່ນດິນ ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍ່ອອກໄປທີລະຄົນ,
ເລີ່ມຕົ້ນຈາກພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່, ແລະພຣະເຢຊູກໍ່ຖືກປະໄວ້ກັບແມ່ຍິງທີ່ຢູ່ກາງກາງນັ້ນ.
ແລ້ວພະເຢຊູໄດ້ເງີຍຫນ້າຂຶ້ນກໍ່ເວົ້າກັບນາງວ່າ: ແມ່ຍິງເອີຍ, ພວກເຂົາຢູ່ໃສ?

ບໍ່ມີໃຜຕັດສິນເຈົ້າບໍ? ແລະ ນາງ ເວົ້າ ວ່າ: ບໍ່ມີໃຜເລີຍ, ເຈົ້ານາຍ. ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ເວົ້າວ່າ:
ຂ້ານ້ອຍກໍ່ບໍ່ປະນາມເຈົ້າ; ໄປເລີຍ ແລະ ຕັ້ງແຕ່ດຽວນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ຢ່າທຳບາບອີກ ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ,
ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຍ່າງໃນຄວາມມືດ, ແຕ່ຈະມີແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ເຈົ້າເປັນພະຍານໃຫ້ຕົວເຈົ້າເອງ,
ການເປັນພະຍານຂອງເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ. ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເຖິງແມ່ນວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ,
ການເປັນພະຍານຂອງຂ້ານ້ອຍກໍ່ເປັນຄວາມຈິງ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍມາຈາກໃສແລະຂ້ານ້ອຍໄປໃສ,
ແຕ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍມາຈາກໃສຫຼືຂ້ານ້ອຍໄປໃສ.
ທ່ານທັງຫລາຍພິພາກສາຕາມເນື້ອໜັງ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ພິພາກສາໃຜເລີຍ.
ແລະຖ້າຂ້ານ້ອຍພິພາກສາ, ການພິພາກສາຂອງຂ້ານ້ອຍກໍ່ເປັນຄວາມຈິງ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບພຣະບິດາຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ.
ແລະໃນກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າກໍ່ຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ ຄຳໃຫ້ການຂອງຜູ້ຊາຍສອງຄົນແມ່ນຈິງ.
ຂ້ອຍເປັນຜູ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຕົວຂ້ອຍເອງ,
ແລະພໍ່ຜູ້ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາກໍ່ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ:
ພໍ່ຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ: ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກຂ້ອຍ ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ;
ຖ້າພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກຂ້ອຍ, ພວກເຈົ້າກໍຈະຮູ້ຈັກພໍ່ຂອງຂ້ອຍດ້ວຍ.
ພຣະເຢຊູໄດ້ຕຣັສຄຳເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນຫ້ອງເກັບເງິນ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງສອນຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ແລະບໍ່ມີໃຜຈັບພຣະອົງໄດ້ເລີຍ
ເພາະວ່າຊົ່ວໂມງຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າອີກວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຈະໄປ ແລະພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາຂ້ານ້ອຍ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຕາຍໃນບາບຂອງພວກເຈົ້າ; ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄປນັ້ນ,

ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ແມ່ນບໍ່ວ່າລາວຈະຂ້າຕົວເອງ,
ເພາະລາວເວົ້າວ່າ, ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄປນັ້ນ, ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາໄດ້? ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າມາຈາກຂ້າງລຸ່ມ ຂ້ານ້ອຍມາຈາກຂ້າງເທິງ
ພວກເຈົ້າເປັນຂອງໂລກນີ້ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຕາຍໃນບາບຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ເຊື່ອວ່າເປັນຂ້ອຍ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍຈະຕາຍໃນບາບຂອງເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າແມ່ນໃຜ? ແລະ ພຣະເຢຊູ ກ່ໍ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ: ຕັ້ງແຕ່
ຕົ້ນ, ສິ່ງ ທີ່ ຂ້ອຍ ກໍາລັງ ເວົ້າ ກັບ ພວກເຈົ້າ.
ຂ້ອຍມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າແລະຕັດສິນກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມານັ້ນແມ່ນຜູ້ຈິງ,
ແລະຂ້ອຍກ່ໍເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຈາກພຣະອົງໄປໃນໂລກ.
ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າລາວກໍາລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບພໍ່ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ
ເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຍົກບຸດມະນຸດຂຶ້ນແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຜູ້ນັ້ນ
ແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງຈາກຕົວເຮົາເອງ ແຕ່ເຮົາເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຕາມທີ່ພໍ່ຂອງເຮົາສອນເຮົາ
ແລະ ພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາແມ່ນຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ພຣະບິດາບໍ່ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ຄົນດຽວ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍເຮັດສິ່ງທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະອົງສະເໝີ. ໃນຂະນະທີ່ລາວກໍາລັງເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ຫຼາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ
ພະເຢຊູກໍາລັງເວົ້າດັ່ງນັ້ນຕໍ່ພວກຊາວຢິວທີ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງວ່າ:
ຖ້າພວກເຈົ້າຢູ່ໃນຄໍາຂອງຂ້ອຍ, ແທ້ຈິງແລ້ວພວກເຈົ້າແມ່ນສາວົກຂອງຂ້ອຍ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຄວາມຈິງ, ແລະຄວາມຈິງຈະປົດປ່ອຍພວກເຈົ້າ. ພວກເຂົາຕອບເຂົາວ່າ,
ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແລະພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍຕົກເປັນທາດຂອງໃຜເລີຍ,
ແລ້ວເຈົ້າເວົ້າແນວໃດວ່າພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນເສລີ? ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ:
ແທ້ຈິງ, ແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍບອກພວກເຈົ້າວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບແມ່ນຂ້າທາດຂອງບາບ.

ແຕ່ທາດບໍ່ຢູ່ໃນເຮືອນຕະຫຼອດໄປ, ລູກຊາຍຢູ່ຕະຫຼອດໄປ. ດັ່ງນັ້ນ
ຖ້າລູກຊາຍປົດປ່ອຍພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະເປັນຄົນເສລີແທ້ຈິງ.
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ແຕ່ເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາທາງທີ່ຈະຂ້າຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າຄຳຂອງຂ້ອຍບໍ່ມີທີ່ຢູ່ໃນເຈົ້າ. ຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ,
ແລະທ່ານທັງຫລາຍກໍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນຈາກພໍ່ຂອງທ່ານທັງຫລາຍ.
ພວກເຂົາຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: ພໍ່ຂອງພວກເຮົາແມ່ນອັບຣາຮາມ.
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຖ້າພວກເຈົ້າເປັນລູກຂອງອັບຣາຮາມ,
ພວກເຈົ້າກໍຈະເຮັດວຽກຂອງອັບຣາຮາມ. ແຕ່ດຽວນີ້ພວກເຈົ້າຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າຂ້ອຍ,
ຄົນທີ່ໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງແກ່ພວກເຈົ້າ, ຊຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ຍິນມາຈາກພຣະເຈົ້າ;
ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ອັບຣາຮາມບໍ່ໄດ້ເຮັດ. ພວກເຈົ້າເຮັດວຽກງານຂອງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ.
ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກການຜິດສິນທຳທາງເພດ
ພວກເຮົາມີພໍ່ຄົນດຽວຄືພຣະເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າກໍຈະຮັກຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າແລະໄດ້ມາ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາຈາກຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ, ແຕ່ທ່ານນັ້ນໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ.
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ?
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ ພວກເຈົ້າມາຈາກພໍ່ຂອງມານຮ້າຍ,
ແລະພວກເຈົ້າຢາກເຮັດຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ.
ຄົນນັ້ນເປັນຄົນຂ້າຄົນແຕ່ຕົ້ນເລີ່ມ ແລະ ບໍ່ຢືນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີຄວາມຈິງຢູ່ໃນລາວ. ເມື່ອໃດລາວເວົ້າຄວາມຂີ້ຕົວະ, ລາວເວົ້າຈາກຂອງຕົນເອງ,
ເພາະວ່າລາວເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ ແລະ ພໍ່ຂອງລາວກໍ່ເປັນ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າຄວາມຈິງ,
ພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍ. ໃຜຈາກພວກເຈົ້າຕິຕຽນຂ້ອຍກ່ຽວກັບບາບ?
ແຕ່ຖ້າຂ້ອຍເວົ້າຄວາມຈິງ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍ?

ຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າຟັງພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະເຫດນີ້ພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຟັງ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພວກເຮົາເວົ້າບໍ່ຖືກບໍວ່າ ເຈົ້າເປັນຊາວສະມາເລຍ ແລະເຈົ້າມີປີສາດ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີປີສາດ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເຄົາລົບພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະພວກເຈົ້າກໍດູຖູກຂ້ານ້ອຍ.
ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຊອກຫາສັກສີຂອງຂ້ອຍເອງ, ມີຜູ້ທີ່ຊອກຫາແລະພິພາກສາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດປະຕິບັດຕາມຄຳຂອງຂ້ອຍ,
ເຂົາຈະບໍ່ເຫັນຄວາມຕາຍເປັນນິດນິລັນດອນ. ດັ່ງນັ້ນພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ດຽວນີ້ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າເຈົ້າມີຜີ. ອາບຣາຮາມຕາຍແລ້ວ
ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາກໍ່ຕາຍແລ້ວ, ແລະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດຮັກສາຄຳຂອງຂ້ອຍ,
ເຂົາຈະບໍ່ຊີມລົດຊາດຄວາມຕາຍຕະຫຼອດໄປເລີຍ?
ບໍ່ແມ່ນວ່າເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພໍ່ຂອງພວກເຮົາອັບຣາຮາມ, ຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວບໍ?
ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳກໍ່ຕາຍແລ້ວ; ເຈົ້າເຮັດຕົວເອງເປັນໃຜ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ
ຖ້າຂ້ານ້ອຍຍ້ອງຍໍຕົນເອງ, ສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄ່າຫຍັງ.
ເປັນພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ຍ້ອງຍໍຂ້ານ້ອຍ, ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ; ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກພຣະອົງ.
ແລະຖ້າຂ້ອຍເວົ້າວ່າຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ຂ້ອຍຈະເປັນຄືກັບພວກເຈົ້າຄົນໂກຫົກ;
ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ຈັກພຣະອົງແລະຂ້ອຍຮັກສາພຣະທຳຂອງພຣະອົງ.
ອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ດີໃຈຍິນດີທີ່ຈະເຫັນວັນຂອງຂ້ອຍ,
ແລະລາວໄດ້ເຫັນແລ້ວກໍ່ດີໃຈ. ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ, ທ່ານຍັງບໍ່ທັນມີຫ້າສິບປີ
ແລະທ່ານໄດ້ເຫັນອັບຣາຮາມບໍ? ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ
ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ, ກ່ອນທີ່ອັບຣາຮາມຈະເກີດມາ, ເຮົາເປັນຢູ່ແລ້ວ.
ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຍົກຫີນຂຶ້ນເພື່ອທີ່ຈະຂວ້າງໃສ່ລາວ ພຣະເຢຊູຖືກເຊື່ອງ
ແລະອອກໄປຈາກວັດ ໂດຍຜ່ານກາງພວກເຂົາເຈົ້າ ແລະໄດ້ຜ່ານໄປແບບນັ້ນ

๙

ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຜ່ານໄປ ພຣະອົງໄດ້ເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຕາບອດມາແຕ່ເກີດ.
ແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ, ຄູອາຈານ, ຜູ້ໃດທຳບາບ,
ຄົນນີ້ຫຼືພໍ່ແມ່ຂອງລາວ, ເພື່ອໃຫ້ລາວເກີດມາຕາບອດ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ທຳບາບ ແລະບໍ່ແມ່ນພໍ່ແມ່ຂອງລາວ,
ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຸນງານຂອງພຣະເຈົ້າປະກົດຂຶ້ນໃນຕົວລາວ.
ຂ້ອຍຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດວຽກງານຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ ຈົນກວ່າຈະເປັນກາງເວັນ,
ກາງຄືນກຳລັງຈະມາເຖິງ ເມື່ອບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດວຽກໄດ້. ເມື່ອໃດທີ່ຂ້ອຍຢູ່ໃນໂລກ,
ຂ້ອຍເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ. ຫຼັງຈາກເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ
ພຣະອົງຖົ່ມນ້ຳລາຍລົງພື້ນດິນ ແລະເຮັດໂຄນຈາກນ້ຳລາຍ
ແລະທາໂຄນນັ້ນໃສ່ຕາຂອງຄົນຕາບອດ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ ໄປລ້າງຢູ່ສະລະຂອງຊີໂລອາມ
ທີ່ຖືກແປວ່າຜູ້ຖືກສົ່ງມາ ດັ່ງນັ້ນ ລາວກໍ່ໄປ ແລະ ລ້າງ ແລະ ມາໂດຍເຫັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເພື່ອນບ້ານ ແລະ ພວກທີ່ເຄີຍເຫັນລາວກ່ອນໜ້ານີ້ ເພາະວ່າລາວເປັນຄົນຕາບອດ,
ພວກເຂົາກຳລັງເວົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ແມ່ນຄົນທີ່ນັ່ງຂໍທານບໍ? ພວກອື່ນເວົ້າວ່ານີ້ແມ່ນລາວ
ແຕ່ພວກອື່ນເວົ້າວ່າຄ້າຍກັບລາວ ຄົນນັ້ນກຳລັງເວົ້າວ່າຂ້ອຍແມ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, ຕາຂອງເຈົ້າຖືກເປີດໄດ້ແນວໃດ? ລາວຕອບວ່າ,
ຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າເຢຊູໄດ້ເຮັດດິນໜຽວແລະທາຕາຂອງຂ້ອຍ ແລະເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ,
ໄປທີ່ສະລອງນ້ຳສີໂລອາມແລະລ້າງ, ຂ້ອຍໄປແລະລ້າງແລ້ວກໍເບິ່ງເຫັນໄດ້.
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ ຄົນນັ້ນຢູ່ໃສ? ເຂົາເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້.
ພວກເຂົາໄດ້ນຳພາລາວໄປຫາພວກຟາລີຊາຍ, ຄົນທີ່ເຄີຍຕາບອດ.
ມັນເປັນວັນສະບາໂຕໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູເຮັດດິນໜຽວແລະເປີດຕາຂອງລາວ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ດັ່ງນັ້ນ ພວກຟາຣີຊາຍກໍ່ຖາມລາວວ່າ ລາວໄດ້ຮັບສາຍຕາຄືນແນວໃດ

ແລະລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ລາວວາງດິນໂຄນເທິງຕາຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍລ້າງ,
ແລະຂ້ອຍເຫັນ. ດັ່ງນັ້ນບາງຄົນຈາກພວກຟາຣີຊາຍກໍ່ເວົ້າວ່າ:
ຊາຍຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າລາວບໍ່ຮັກສາວັນສັບບາໂຕ ຄົນອື່ນໆ ເວົ້າວ່າ:
ແນວໃດຄົນທີ່ເປັນຄົນບາບຈຶ່ງສາມາດເຮັດເຄື່ອງໝາຍແບບນັ້ນໄດ້?
ແລະມີການແຕກແຍກຢູ່ໃນພວກເຂົາ. ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບຄົນຕາບອດອີກເທື່ອໜຶ່ງ:
ເຈົ້າເວົ້າຫຍັງກ່ຽວກັບລາວ, ເພາະວ່າລາວເປີດຕາຂອງເຈົ້າ?
ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າລາວເປັນຜູ້ປະກາດພຣະວາຈາ.
ພວກຢິວບໍ່ເຊື່ອເລີຍກ່ຽວກັບລາວວ່າລາວຕາບອດແລະໄດ້ຮັບສາຍຕາຄືນ,
ຈົນກວ່າພວກເຂົາເອີ້ນພໍ່ແມ່ຂອງລາວຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສາຍຕາຄືນແລະຖາມພວກເຂົາວ່າ:
ນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າບໍ່, ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າເກີດມາຕາບອດ?
ແລ້ວແນວໃດຕຽວນີ້ລາວເຫັນ? ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຕອບພວກເຂົາແລະເວົ້າວ່າ:
ພວກເຮົາຮູ້ວ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາ ແລະວ່າລາວເກີດມາຕາບອດ;
ແຕ່ແນວໃດຕຽວນີ້ລາວເບິ່ງເຫັນ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້, ຫຼືໃຜເປີດຕາຂອງລາວ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້;
ລາວມີອາຍຸແລ້ວ, ຈົ່ງຖາມລາວ, ລາວຈະເວົ້າກ່ຽວກັບຕົວລາວເອງ.
ພໍ່ແມ່ຂອງລາວເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພາະວ່າພວກເຂົາຢ້ານກົວພວກຢິວ
ເພາະວ່າພວກຢິວໄດ້ຕົກລົງກັນແລ້ວວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຍອມຮັບລາວວ່າເປັນພຣະຄຣິດ
ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກໄລ່ອອກຈາກສະຖານທີ່ນະມັດສະການ ເພາະເຫດນີ້ພໍ່ແມ່ຂອງລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ
ລາວມີອາຍຸແລ້ວ, ຈົ່ງຖາມລາວເອງ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຊາຍທີ່ເຄີຍຕາບອດມາເປັນຄັ້ງທີສອງ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ
ຈົ່ງຖວາຍສະຫງ່າລາສີແດ່ພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຊາຍຄົນນີ້ເປັນຄົນບາບ ດັ່ງນັ້ນ
ຄົນນັ້ນຈຶ່ງຕອບແລະເວົ້າວ່າ, ຖ້າລາວເປັນຄົນບາບບໍ່, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້, ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຂ້ອຍຮູ້ກໍຄື,
ຂ້ອຍເປັນຄົນຕາບອດ ແຕ່ຕອນນີ້ຂ້ອຍເຫັນ. ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວອີກວ່າ:
ລາວໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບເຈົ້າ? ແນວໃດລາວເປີດຕາຂອງເຈົ້າ? ຕອບພວກເຂົາວ່າ:

ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າແລ້ວ, ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງ; ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຢາກຟັງອີກ?
ພວກເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການຈະກາຍເປັນສາວົກຂອງລາວດ້ວຍບໍ?
ພວກເຂົາດ່າທໍລະຍາລະຍາຍເຂົາແລ້ວແລະເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າເປັນສາວົກຂອງຜູ້ນັ້ນ,
ແຕ່ພວກເຮົາເປັນສາວົກຂອງໂມເຊສ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ,
ແຕ່ຄົນນີ້ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າມາຈາກໃສ. ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ນີ້ແມ່ນສິ່ງມະຫັດສະຈັນ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າລາວມາຈາກໃສ,
ແຕ່ລາວໄດ້ເປີດຕາຂອງຂ້ອຍ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຟັງຄົນບາບ,
ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດເປັນຜູ້ເກງກຽດພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະອົງ,
ພຣະອົງກໍຟັງຜູ້ນັ້ນ.
ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບູຮານມາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນວ່າມີຜູ້ໃດເປີດຕາຂອງຄົນທີ່ເກີດມາຕາບອດ.
ຖ້າຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ລາວກໍ່ບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ເລີຍ.
ພວກເຂົາຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເຈົ້າເກີດມາໃນບາບທັງໝົດ,
ແລະເຈົ້າສອນພວກເຮົາບໍ? ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ລາວອອກໄປຂ້າງນອກ.
ພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ລາວອອກໄປ, ແລະເມື່ອພົບລາວ,
ພຣະອົງກໍ່ກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ຄົນນັ້ນຕອບວ່າ,
ແລ້ວທ່ານແມ່ນໃຜ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ?
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນລາວແລ້ວ ແລະ ຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າຢູ່ນີ້ແມ່ນລາວ.
ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະລາວກໍ່ກົ້ມລົງນະມັດສະການຕໍ່ພຣະອົງ.
ແລະ ພຣະເຢຊູກໍ່ຕຣັສວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາສູ່ໂລກນີ້ເພື່ອການພິພາກສາ,
ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນຈະໄດ້ເຫັນ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫັນຈະກາຍເປັນຄົນຕາບອດ.
ແລະພວກທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງໃນບັນດາພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພວກເຮົາກໍເປັນຄົນຕາບອດບໍ່ແມ່ນບໍ?
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ຖ້າເຈົ້າເປັນຄົນຕາບອດ ເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີບາບ

ແຕ່ດຽວນີ້ເຈົ້າເວົ້າວ່າ ເຮົາເຫັນ ດັ່ງນັ້ນບາບຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຄົງຢູ່

๑๐

ແທ້ຈິງ ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ຄົນທີ່ບໍ່ເຂົ້າຜ່ານປະຕູເຂົ້າໄປໃນຄອກຂອງແກະ,
ແຕ່ປີນຂຶ້ນມາຈາກບ່ອນອື່ນ, ຄົນນັ້ນແມ່ນໂຈນແລະຜູ້ປຸ້ນ;
ແຕ່ຄົນທີ່ເຂົ້າຜ່ານປະຕູແມ່ນຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງແກະ. ຄົນຮັກສາປະຕູເປີດໃຫ້ຜູ້ນີ້,
ແລະແກະໄດ້ຍິນສຽງຂອງລາວ, ແລະລາວເອີ້ນແກະຂອງລາວເອງຕາມຊື່
ແລະນຳພວກມັນອອກໄປ. ແລະ ເມື່ອໃດທີ່ເຂົາເອົາແກະຂອງຕົນເອງອອກມາ,
ເຂົາຍ່າງຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກມັນ, ແລະ ແກະຕິດຕາມເຂົາ, ເພາະວ່າພວກມັນຮູ້ສຽງຂອງເຂົາ;
ແຕ່ຄົນແປກໜ້າ ພວກມັນຈະບໍ່ຕິດຕາມ, ແຕ່ພວກມັນຈະແລ່ນໜີຈາກເຂົາ,
ເພາະວ່າພວກມັນບໍ່ຮູ້ສຽງຂອງຄົນແປກໜ້າ. ພຣະເຢຊູເວົ້າຄຳສຸພາສິດນີ້ກັບພວກເຂົາ,
ແຕ່ພວກນັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ພຣະອົງກຳລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາແມ່ນຫຍັງ.
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາອີກວ່າ, ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ
ຂ້ອຍເປັນປະຕູຂອງແກະ. ທຸກຄົນທີ່ມາກ່ອນຂ້ອຍແມ່ນພວກໂຈນແລະພວກຈີ້ນ,
ແຕ່ແກະບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ. ຂ້ອຍເປັນປະຕູ, ຜ່ານຂ້ອຍຖ້າຜູ້ໃດເຂົ້າມາ
ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ແລະເຂົາຈະເຂົ້າອອກໄດ້ ແລະຈະພົບທົ່ງຫຍ້າ.
ຂະໂມຍບໍ່ມາເວັ້ນເສຍແຕ່ເພື່ອລັກ ແລະ ຂ້າ ແລະ ທຳລາຍ,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍມາເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຊີວິດ ແລະ ມີຢ່າງອຸດົມສົມບູນ. ຂ້ອຍແມ່ນຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ
ຄົນລ້ຽງແກະທີ່ດີວາງວິນຍານຂອງລາວເພື່ອແກະ; ແຕ່ຄົນຮັບຈ້າງແລະບໍ່ແມ່ນຄົນລ້ຽງແກະ,
ທີ່ແກະບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນເອງ, ເຫັນໝາປ່າກຳລັງມາແລະປ່ອຍແກະແລະໜີ;
ແລະໝາປ່າຈັບພວກມັນແລະກະຈາຍແກະ. ແຕ່ຄົນຈ້າງຫນີໄປ,
ເພາະວ່າລາວເປັນພຽງຄົນຈ້າງ ແລະ ລາວບໍ່ເປັນຫ່ວງກ່ຽວກັບແກະ.

ຂ້ອຍແມ່ນຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ຈັກພວກຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍຖືກຮູ້ຈັກໂດຍພວກຂອງຂ້ອຍ, ເຊັ່ນດຽວກັບພໍ່ຮູ້ຈັກຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຮູ້ຈັກພໍ່,
ແລະຂ້ອຍວາງວິນຍານຂອງຂ້ອຍເພື່ອພວກແກະ. ແລະຂ້ອຍຍັງມີແກະອື່ນໆອີກ
ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນມາຈາກຄອກນີ້, ແລະເຫຼົ່ານັ້ນຂ້ອຍຈໍາເປັນຕ້ອງນໍາມາ,
ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະຈະກາຍເປັນໜຶ່ງຝູງດຽວ,
ໜຶ່ງຜູ້ລ້ຽງແກະດຽວ. ເພາະເຫດນີ້ພໍ່ຈຶ່ງຮັກຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍວາງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ເອົາມັນຄືນອີກ. ບໍ່ມີໃຜເອົາມັນໄປຈາກຂ້ອຍ,
ແຕ່ຂ້ອຍວາງມັນລົງດ້ວຍຕົວຂ້ອຍເອງ, ຂ້ອຍມີສິດອໍານາດທີ່ຈະວາງມັນລົງ,
ແລະຂ້ອຍມີສິດອໍານາດທີ່ຈະເອົາມັນຄືນອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄໍາສັ່ງນີ້ຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ.
ດັ່ງນັ້ນ ການແບ່ງແຍກຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນບັນດາຊາວຢິວເພາະຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້
ແຕ່ຫຼາຍຄົນໃນພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ລາວມີປີສາດແລະບ້າ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຟັງລາວ?
ຄົນອື່ນໆກ່າວວ່າ, ຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຂອງຄົນທີ່ຖືກຜີເຂົ້າ,
ຜີສາມາດເປີດຕາຄົນຕາບອດໄດ້ບໍ? ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວການອຸທິດຕົນໃນເຢຣູຊາເລັມ,
ແລະມັນເປັນລະດູໜາວ;
ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ຍ່າງຢູ່ໃນພຣະວິຫານໃນເຮືອນຊານຂອງໂຊໂລມອນ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຢິວ
ລ້ອມ ລາວ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ: ຈົນກ່ວາ ເມື່ອໃດ ທ່ານ ຈຶ່ງຈະ ເອົາ ຈິດໃຈ
ຂອງພວກເຮົາ ໄປ? ຖ້າ ເຈົ້າ ແມ່ນ ພຣະຄຣິດ, ຈົ່ງບອກ ພວກເຮົາ ຢ່າງກ້າຫານ.
ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ: ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າແລ້ວ, ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອ.
ວຽກງານທີ່ຂ້ອຍເຮັດໃນນາມຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍ.
ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນມາຈາກແກະຂອງຂ້ອຍ,
ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ. ແກະຂອງຂ້ອຍຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ຈັກພວກມັນ,
ແລະພວກມັນຕິດຕາມຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໃຫ້ຊີວິດນິລັນດອນແກ່ພວກມັນ,
ແລະພວກມັນຈະບໍ່ພິນາດຕະຫຼອດໄປ,

ແລະບໍ່ມີໃຜຈະຊິງເອົາພວກມັນອອກຈາກມືຂອງຂ້ອຍ. ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍນັ້ນ
ໃຫຍ່ກວ່າທຸກສິ່ງ, ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດຊິງເອົາອອກຈາກມືຂອງພໍ່ຂ້ອຍໄດ້. ຂ້ອຍ ແລະ ພໍ່
ເປັນ ໜຶ່ງ ດຽວກັນ ດັ່ງນັ້ນ ພວກຊາວຢິວຈຶ່ງຖືກ້ອນຫີນອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ເພື່ອຂວ້າງຫີນໃສ່ລາວ. ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ,
ຂ້ອຍໄດ້ສະແດງວຽກງາມດີຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ພວກເຈົ້າເຫັນຈາກພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍ,
ພວກເຈົ້າຂວ້າງຫີນຂ້ອຍເພາະວຽກງາມໃດໃນບັນດາວຽກງາມເຫຼົ່ານັ້ນ?
ພວກຢິວຕອບເຂົາວ່າ, ກ່ຽວກັບວຽກງາມດີພວກເຮົາບໍ່ຂວ້າງຫີນທ່ານ,
ແຕ່ກ່ຽວກັບການໝິ່□ປະໝາດ,
ແລະເພາະວ່າທ່ານເປັນມະນຸດຢູ່ທ່ານເຮັດຕົວເອງເປັນພຣະເຈົ້າ.
ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ, ບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຫຼືວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍເວົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າແມ່ນພະເຈົ້າ? ຖ້າພຣະອົງເວົ້າວ່າພວກເຂົານັ້ນເປັນພະເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າມາເຖິງ, ແລະພຣະຄຳພີບໍ່ສາມາດຖືກທຳລາຍໄດ້,
ຜູ້ທີ່ພຣະບິດາໄດ້ຊຳລະແລະສົ່ງມາໃນໂລກ, ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າເຈົ້າກ່ຳກາມໝິ່ນປະໝາດ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ?
ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຮັດວຽກງາມຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ຢ່າເຊື່ອຂ້ອຍ; ຖ້າແຕ່ຂ້ອຍເຮັດ,
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍ, ຈົ່ງເຊື່ອວຽກງາມເຫຼົ່ານັ້ນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ແລະເຊື່ອວ່າພໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍແລະຂ້ອຍຢູ່ໃນພໍ່. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງພະຍາຍາມຈັບລາວອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ແຕ່ລາວໄດ້ອອກໄປຈາກມືຂອງພວກເຂົາ.
ແລະລາວໄດ້ໄປອີກຄັ້ງຫນຶ່ງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ໂຢຮັນໃຫ້ບັບຕິສະມາຄັ້ງທຳອິດ ແລະລາວໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ
ຫຼາຍຄົນໄດ້ມາຫາລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າ ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍໃດເລີຍ,
ແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ໂຢຮັນເວົ້າກ່ຽວກັບທ່ານນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງ. ແລະ
ຫຼາຍຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

๑๑

ມີຄົນເຈັບຄົນໜຶ່ງຊື່ລາຊາລັດຈາກເບທານີ
ເຊິ່ງເປັນບ້ານຂອງມາລີແລະມາທາເອື້ອຍນ້ອງຂອງນາງ
ມາເລຍແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ທານ້ຳມັນຫອມໃສ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ
ເຊັດຕີນຂອງພຣະອົງດ້ວຍຜົມຂອງນາງ,
ຜູ້ທີ່ນ້ອງຊາຍຂອງນາງຄືລາຊາໂລກຳລັງເຈັບປ່ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ເອື້ອຍນ້ອງຍິງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາພຣະອົງເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເບິ່ງເລີຍ,
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກກຳລັງເຈັບປ່ວຍ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນແລ້ວ, ພຣະອົງກ່າວວ່າ,
ພະຍາດນີ້ບໍ່ແມ່ນໄປສູ່ຄວາມຕາຍ, ແຕ່ເພື່ອພຣະສິລິຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະສິລິໂດຍຜ່ານມັນ. ແຕ່ພຣະເຢຊູຮັກມາທາ
ແລະເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງນາງ ແລະລາຊາໂຣ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນວ່າລາວອ່ອນເພຍ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍ່ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ລາວຢູ່ສອງມື້; ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວເວົ້າກັບພວກສາວົກວ່າ:
ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຢູເດຍອີກ. ພວກສາວົກເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ ອາຈານ,
ດຽວນີ້ພວກຢິວກຳລັງຊອກຫາທ່ານເພື່ອຂ້ວາງຫີນໃສ່, ແລ້ວທ່ານຈະກັບໄປທີ່ນັ້ນອີກບໍ?
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ: ບໍ່ແມ່ນມີສິບສອງຊົ່ວໂມງຂອງມື້ບໍ? ຖ້າຜູ້ໃດຍ່າງໃນເວລາກາງເວັນ,
ບໍ່ສະດຸດ, ເພາະວ່າເຫັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກນີ້; ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຍ່າງໃນເວລາກາງຄືນ,
ສະດຸດ, ເພາະວ່າແສງສະຫວ່າງບໍ່ຢູ່ໃນຕົວລາວ. ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ລາຊາໂຣເພື່ອນຂອງພວກເຮົານອນຫຼັບແລ້ວ, ແຕ່ເຮົາຈະໄປປຸກລາວ.
ສາວົກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າລາວນອນຫລັບແລ້ວ,
ລາວກໍຈະຫາຍດີ. ພຣະເຢຊູມີເວົ້າກ່ຽວກັບການຕາຍຂອງລາວແລ້ວ,
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນເບິ່ງຄືວ່າລາວເວົ້າກ່ຽວກັບການນອນຫຼັບ. ແລ້ວດັ່ງນັ້ນ

ພຣະເຢຊູກ່ໍເວ້ົາກັບເຂົາເຈ້ົາດ້ວຍຄວາມກ້າຫານວ່າ: ລາຊາໂລຕາຍແລ້ວ,
ແລະຂ້ອຍດີໃຈເພາະພວກເຈ້ົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຈ້ົາຈະເຊື່ອ, ເພາະວ່າຂ້ອຍບ່ໍໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ;
ແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາລາວເດ. ດັ່ງນັ້ນ ໂທມັດ ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ ດີດີມັດ
ຈ່ຶງກ່າວແກ່ເພື່ອນສາວົກວ່າ, ໄປກັນເຖ໊ດ ພວກເຮົາກ່ໍໄປດ້ວຍ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຕາຍກັບພຣະອ ົງ. ດັ່ງນັ້ນ ເມ ື່ອພຣະເຢຊູມາຮອດ
ພຣະອ ົງກ່ໍພົບວ່າລາວຢູ່ໃນອຸໂມງໄດ້ສ ີ່ມ ື້ແລ້ວ ແລະ ບ ້ານເບທາເນຍ
ແມ ່ນຢູ່ໃກ ້ເມ ືອງເຢຣູຊາເລັມ ປະມານສ ິບຫ ້າສະຕາດຽນ,
ແລະຫ ຼາຍຄົນຈາກພວກຢິວໄດ ້ມາຫາມາທາແລະມາຣີເພ ື່ອວ ່າພວກເຂ ົາຈະປອບໂຍນພວກນ
ໍາງກ ່ຽວກ ັບນ ້ອງຊາຍຂອງພວກນ ໍາງ. ດ ັ່ງນ ັ້ນ ເມ ື່ອມ າທ ໍາໄດ ້ຍ ິນວ ່າພຣະເຢຊ ູກ ໍາລ ັງມ ໍາ,
ນ ໍາງໄດ ້ອ ອກໄປພ ົບພຣະອ ົງ, ແຕ ່ມ າເລຍ ັງນ ັ່ງຢ ູ ່ໃນເຮ ືອນ. ດ ັ່ງນ ັ້ນ ມ າທ ໍາ
ຈ ່ຶງເວ ້ົາກ ັບພຣະເຢຊ ູວ ່າ, ພຣະຜ ູ ້ເປ ັນເຈ ້ົາ, ຖ ້າພຣະອ ົງຢ ູ ່ທ ີ ່ນ ີ ້, ອ ້າຍຂອງຂ ້ານ ້ອຍຄ ົງບ ່ໍຕາຍ.
ແຕ ່ຄ ຽວນ ີ ້ຂ ້ອຍຮ ູ ້ວ ່າ ສ ິ ່ງໃດກ ່ໍຕາມທ ີ ່ທ ່ານຂ ໍຈ າກພຣະເຈ ້ົາ, ພຣະເຈ ້ົາຈະປະທ ານໃຫ ້ແກ ່ທ ່ານ.
ພຣະເຢຊ ູເວ ້ົາກ ັບນ ໍາງວ ່າ, ອ ້າຍຂອງເຈ ້ົາຈະລ ຸກຂ ຶ ້ນ. ມ າທ ໍາເວ ້ົາກ ັບລ າວວ ່າ,
ຂ ້ອຍຮ ູ ້ວ ່າລ າວຈ ະລ ຸກຂ ຶ ້ນໃນການຟ ື ້ນຄ ືນຊ ີບໃນວ ັນສ ຸດທ ້າຍ. ພຣະເຢຊ ູກ ່ໍາວກ ັບນ ໍາງວ ່າ
ເຮ ົາເປ ັນການຟ ື ້ນຄ ືນພຣະຊ ົນແລະຊ ີວ ິດ ຄ ົນທ ີ ່ເຊ ື ່ອໃນຂ ້ອຍ, ເຖ ິງແມ ່ນວ ່າເຂ ົາຈະຕ າຍ,
ເຂ ົາກ ່ໍຈະມ ີຊ ີວ ິດ; ແລະທ ຸກຄ ົນທ ີ ່ມ ີຊ ີວ ິດຢ ູ ່ແລະເຊ ື ່ອໃນຂ ້ອຍຈ ະບ ່ໍຕາຍຕ ະຫ ຼ ອດໄປນ ິລ ັນດອນ.
ເຈ ້ົາເຊ ື ່ອສ ິ ່ງນ ີ ້ບ ໍ? ນ ໍາງເວ ້ົາກ ັບພຣະອ ົງວ ່າ, ແມ ່ນແລ ້ວ ພຣະຜ ູ ້ເປ ັນເຈ ້ົາ, ຂ ້ານ ້ອຍໄດ ້ເຊ ື ່ອວ ່າ
ພຣະອ ົງເປ ັນພຣະຄ ຣິດ ບ ຸດຂ ອງພຣະເຈ ້ົາ ຜ ູ ້ທ ີ ່ກ ໍາລ ັງມ າສ ູ ່ໂລກ.
ແລະເມ ື ່ອໄດ ້ເວ ້ົາສ ິ ່ງເຫ ຼ ່ໍານ ີ ້ແລ ້ວ ນ ໍາງກ ່ໍໄປ ແລະໄດ ້ເອ ີ ້ນມ າເລຍ ເອ ້ອຍນ ້ອງຂ ອງນ ໍາງຢ ່ໍາງລ ັບໆ
ໂດຍເວ ້ົາວ ່າ ອ າຈ ານຢ ູ ່ທ ີ ່ນ ີ ້ແລ ້ວ ແລະກ ໍາລ ັງເອ ີ ້ນເຈ ້ົາ ເມ ື ່ອນ ໍາງໄດ ້ຍ ິນ, ນ ໍາງກ ່ໍລ ຸກຂ ຶ ້ນຢ ່ໍາງໄວ ວ ່ໍາ
ແລະ ມ າຫ າລ າວ. ແຕ ່ພຣະເຢຊ ູຍ ັງບ ່ໍທ ັນເຂ ົ ້ໍາໄປໃນບ ້ານ,
ແຕ ່ພຣະອ ົງຢ ູ ່ໃນສ ະຖ ານທ ີ ່ບ ່ອນທ ີ ່ມ າທ ໍາໄດ ້ພ ົບກ ັບພຣະອ ົງ. ດ ັ່ງນ ັ້ນ
ພ ວກຊ າວຢ ິວທ ີ ່ຢ ູ ່ກ ັບນ ໍາງໃນເຮ ືອນ ແລະກ ໍາລ ັງປ ອບໂຍນນ ໍາງ

ເມື່ອໄດ້ເຫັນມາເລຍລຸກຂຶ້ນຢ່າງໄວ ແລະອອກໄປ ກໍໄດ້ຕິດຕາມນາງໄປ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ນາງກຳລັງໄປທີ່ອຸບມຸງເພື່ອຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແມ່ນແລ້ວ ມາເລຍ
ເມື່ອມາເຖິງບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຢູ່, ເມື່ອເຫັນພຣະອົງ ນາງກໍ່ລົ້ມລົງທີ່ຕີນຂອງພຣະອົງ
ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຖ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້, ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຄົງບໍ່ຕາຍ.
ພະເຢຊູດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຫັນນາງກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ແລະພວກຢິວທີ່ມາຮ່ວມກັບນາງກຳລັງຮ້ອງໄຫ້,
ທ່ານຮູ້ສຶກສັ່ນສະເທືອນໃນຈິດວິນຍານແລະລົບກວນຕົນເອງ, ແລະເວົ້າວ່າ:
ພວກເຈົ້າໄດ້ວາງລາວໄວ້ທີ່ໃສ? ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມາແລະເບິ່ງ.
ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງໄຫ້. ດັ່ງນັ້ນ ພວກຢິວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: ເບິ່ງເດີ ເຂົາຮັກລາວແນວໃດ!
ແຕ່ບາງຄົນໃນພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ຄົນນີ້ທີ່ເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດ
ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ບໍ່ຕາຍບໍ? ພຣະເຢຊູດັ່ງນັ້ນ,
ຖືກເຄື່ອນໄຫວຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນຕົນເອງອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ໄດ້ມາຮອດອຸໂມງ, ມັນແມ່ນຖ້ຳ,
ແລະມີກ້ອນຫີນວາງປິດຢູ່ເທິງມັນ. ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ: ຍົກກ້ອນຫີນຂຶ້ນ. ມາທາ
ເອື້ອຍຂອງຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວ ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: ພຣະເຈົ້າເອີຍ, ແລ້ວມີກິ່ນເໝັນ;
ເພາະວ່າເປັນວັນທີສີ່. ພຣະເຢຊູຕັດກັບນາງວ່າ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວບໍວ່າ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອ,
ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນພຣະສິລິລັງສີຂອງພຣະເຈົ້າ? ດັ່ງນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຍົກຫີນທີ່ຄົນຕາຍກຳລັງນອນຢູ່ອອກ ແລະ
ພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກຕາຂອງພຣະອົງຂຶ້ນເທິງ ແລະ ກ່າວວ່າ: ພໍ່,
ຂ້ານ້ອຍຂອບໃຈທ່ານເພຣາະວ່າທ່ານໄດ້ຟັງຂ້ານ້ອຍ.
ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າເຈົ້າໄດ້ຍິນຂ້ອຍສະເໝີ, ແຕ່ເພາະວ່າຝູງຊົນທີ່ຢືນຢູ່ອ້ອມຮອບ,
ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເຊື່ອວ່າເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ແລະເມື່ອໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ
ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນໃຫຍ່ວ່າ ລາຊາໂຣ ຈົ່ງອອກມາຂ້າງນອກ
ແລະຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວອອກມາ, ຖືກມັດຕີນແລະມືດ້ວຍຜ້າປອ,
ແລະໜ້າຂອງລາວຖືກຫໍ່ດ້ວຍຜ້າເຊັດໜ້າ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ແກ້ເຂົາ ແລະ

ປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ຊາວຢິວຫຼາຍຄົນທີ່ມາຫາມາຣີ ແລະ ໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ ກໍໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ

ແຕ່ບາງຄົນຈາກພວກເຂົາໄດ້ໄປຫາພວກຟາຣີຊາຍແລະບອກພວກເຂົາກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ ພວກຟາຣີຊາຍ ຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມສະພາກັນ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ, ເພາະວ່າຊາຍຜູ້ນີ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍຫຼາຍ?
ຖ້າພວກເຮົາປ່ອຍລາວໄປແບບນີ້, ທຸກຄົນຈະເຊື່ອໃນລາວ,
ແລະພວກໂຣມັນຈະມາເອົາທັງສະຖານທີ່ແລະປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາໄປ.
ແຕ່ຄົນໜຶ່ງຈາກພວກເຂົາຊື່ກາຢາຟາ, ເປັນມະຫາສະໝັກໃນປີນັ້ນ, ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫຍັງເລີຍ,
ແລະບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງວ່າມັນເປັນປະໂຫຍດສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຄົນໜຶ່ງຄວນຕາຍເພື່ອປະຊາຊົນ ແລະບໍ່ໃຫ້ປະເທດທັງໝົດພິນາດ. ແຕ່ນີ້ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າຈາກຕົວເອງ,
ແຕ່ເປັນມະຫາປະໂລຫິດຂອງປີນັ້ນລາວໄດ້ເວົ້າຄຳພະຍາກອນວ່າພຣະເຢຊູກຳລັງຈະຕາຍເພື່ອປະຊາຊາດ, ແລະບໍ່ແມ່ນເພື່ອປະຊາຊາດເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ເພື່ອວ່າລູກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກະແຈກກະຈາຍຈະຮວບຮວມເຂົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວ. ດັ່ງນັ້ນ ຕັ້ງແຕ່ມື້ນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປຶກສາຫາລືກັນ ເພື່ອທີ່ຈະຂ້າລາວ ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຍ່າງໄປມາຢ່າງເປີດເຜີຍທ່າມກາງຊາວຢິວອີກຕໍ່ໄປ,
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບທະເລຊາຍ,
ເຂົ້າໄປໃນເມືອງທີ່ເອີ້ນວ່າເອຟຣາອິມ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ.
ເທດສະການປັດສະຄາຂອງຊາວຢິວໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ,
ແລະຫຼາຍຄົນໄດ້ຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມຈາກຊົນນະບົດກ່ອນເທດສະການປັດສະຄາ
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຊຳລະຕົວເອງ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາພຣະເຢຊູ ແລະ
ເວົ້າກັນຢູ່ໃນວັດໃນຂະນະທີ່ຢືນຢູ່ວ່າ, ພວກເຈົ້າຄິດແນວໃດ? ພຣະອົງຈະບໍ່ມາງານບຸນບໍ່?

ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ໃຫ້ຄຳສັ່ງແລ້ວ
ເພື່ອວ່າຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ວ່າລາວຢູ່ບ່ອນໃດ, ໃຫ້ລາຍງານ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຈັບລາວ.

๑๘

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເສດັດມາບ້ານເບທານີກ່ອນເທສກາລປັດສະຄາຫົກມື້,
ບ່ອນທີ່ລາຊະໂຣຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ທຳໃຫ້ເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍຢູ່. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈັດຖ້ຳໃຫ້ພຣະອົງທີ່ນັ້ນ, ແລະມາທາໄດ້ຮັບໃຊ້,
ແຕ່ລາຊາໂຣແມ່ນຫນຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ນອນຮ່ວມໂຕະກັບພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ
ມາເລຍໄດ້ເອົານ້ຳມັນຫອມນາດບໍລິສຸດທີ່ລາຄາແພງໜຶ່ງປາວມາທາຕີນຂອງພຣະເຢຊູ
ແລະເຊັດຕີນຂອງພຣະອົງດ້ວຍຜົມຂອງນາງ,
ແລະເຮືອນກໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍກິ່ນຫອມຂອງນ້ຳມັນນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ
ຄົນໜຶ່ງຈາກພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ, ຊື່ຢູດາ ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ ອິສກາຣິໂອດ,
ຜູ້ທີ່ກຳລັງຈະມອບພຣະອົງ, ເວົ້າວ່າ:
ເປັນຫຍັງນ້ຳມັນຫອມນີ້ບໍ່ຖືກຂາຍໃຫ້ໄດ້ສາມຮ້ອຍເດນາຣີ ແລະ ຖືກໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ?
ເຂົາເວົ້າແບບນີ້ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າເຂົາກັງວົນກ່ຽວກັບຄົນທຸກຍາກ, ແຕ່ເພາະວ່າເຂົາເປັນໂຈນ,
ແລະເຂົາຖືກ່ອງເງິນ ແລະຂົນເອົາສິ່ງທີ່ຖືກໃສ່ເຂົ້າໄປ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ
ຈົ່ງປ່ອຍນາງໄວ້ເຖີດ ນາງໄດ້ເກັບຮັກສາມັນໄວ້ສຳລັບວັນຝັງສົບຂອງເຮົາ ພວກທຸກຍາກນັ້ນ
ທ່ານມີຢູ່ກັບທ່ານສະເໝີ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ທ່ານບໍ່ມີຢູ່ສະເໝີ. ດັ່ງນັ້ນ
ຝູງຊົນຊາວຢິວຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາບໍ່ແມ່ນເພາະພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ເຫັນລາຊະໂຣຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປຸກຈາກຄວາມຕາຍ. ແລະ
ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ປຶກສາກັນເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຂ້າລາຊາໂລດ້ວຍ,

ເພາະວ່າຄົນຢິວຫຼາຍຄົນໄດ້ໄປເພາະລາວແລະໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ. ມື້ຕໍ່ມາ
ຝູງຊົນຫຼາຍທີ່ມາເຖິງງານບຸນ ໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູກຳລັງມາເຖິງເມືອງເຢຣູຊາເລັມ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາກິ່ງຕົ້ນປາມ ແລະ ອອກໄປພົບພໍ້ກັບພຣະອົງ, ແລະ ຮ້ອງວ່າ: ໂຮຊານນາ,
ຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ, ກະສັດຂອງອິສຣາເອນ.
ແລະພະເຢຊູຫາລູກລາໄດ້ແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ່ນັ່ງເທິງມັນ, ດັ່ງທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ວ່າ: ຢ່າຢ້ານເລີຍ,
ລູກສາວຊີໂອນ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ກະສັດຂອງເຈົ້າກຳລັງມາ, ນັ່ງຢູ່ເທິງລູກລາ.
ແຕ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນຕອນທຳອິດ,
ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູຖືກຍົກຍ້ອງແລ້ວ,
ຫຼັງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງລະນຶກໄດ້ວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ກ່ຽວກັບພຣະອົງ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ພຣະອົງ.
ຝູງຊົນທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງເມື່ອພຣະອົງຮ້ອງເອີ້ນລາຊະໂຣອອກຈາກອຸໂມງແລະຍົກລາວຂຶ້ນຈາ
ກຄວາມຕາຍນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນພະຍານ. ເພາະເຫດນີ້ ຝູງຊົນຈຶ່ງອອກໄປພົບລາວ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍິນວ່າລາວໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍນີ້.
ດັ່ງນັ້ນພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ກັນເອງວ່າ
ພວກເຈົ້າເຫັນບໍ່ວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ ເບິ່ງ,
ໂລກໄດ້ໄປຕາມຫຼັງລາວແລ້ວ.
ມີຊາວກຣີກບາງຄົນຈາກພວກທີ່ກຳລັງຂຶ້ນໄປເພື່ອນະມັດສະການໃນງານເທດສະການ.
ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງມາຫາຟີລິບທີ່ມາຈາກເບັດຊາອີດາແຂວງກາລີລາຍ,
ແລະໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ເຈົ້ານາຍ, ພວກເຮົາຢາກເຫັນພຣະເຢຊູ.
ຟີລິບມາແລະເວົ້າກັບອັນເດຣ, ແລະອີກເທື່ອອັນເດຣແລະຟີລິບເວົ້າກັບພະເຢຊູ;
ແຕ່ພະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ:
ເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວເພື່ອບຸດຂອງມະນຸດຈະໄດ້ຮັບສັກກາມະ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຖ້າເມັດເຂົ້າບໍ່ຕົກລົງໄປໃນແຜ່ນດິນແລ້ວຕາຍ, ມັນກໍຍັງຄົງຢູ່ຄົນດຽວ,

ແຕ່ຖ້າມັນຕາຍ, ມັນກໍ່ເກີດຜົນຫຼາຍ. ຜູ້ທີ່ຮັກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນຈະສູນເສຍມັນ,
ແລະຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນໃນໂລກນີ້ຈະປົກປັກຮັກສາມັນໄວ້ສໍາລັບຊີວິດນິລັນດອນ. ຖ້າຜູ້ໃດຮັບໃຊ້ຂ້ອຍ, ໃຫ້ລາວຕິດຕາມຂ້ອຍ, ແລະບ່ອນໃດທີ່ຂ້ອຍຢູ່,
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍກໍ່ຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຖ້າຜູ້ໃດຮັບໃຊ້ຂ້ອຍ, ພຣະບິດາຈະໃຫ້ກຽດແກ່ລາວ.
ດຽວນີ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຖືກລົບກວນ, ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າຫຍັງ? ພໍ່,
ຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຊົ່ວໂມງນີ້ ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ມາເຖິງຊົ່ວໂມງນີ້ເພາະສິ່ງນີ້ ພໍ່,
ຈົ່ງໃຫ້ຊື່ຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບສະຫງ່າລາສີ. ດັ່ງນັ້ນ ສຽງໄດ້ມາຈາກສະຫວັນ:
ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ກຽດແລ້ວ ແລະ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ກຽດອີກ. ດັ່ງນັ້ນ ຝູງຊົນທີ່ຢືນຢູ່ ແລະ ໄດ້ຍິນ
ກໍ່ກ່າວວ່າ ເປັນສຽງຟ້າຮ້ອງ, ແຕ່ຄົນອື່ນກ່າວວ່າ, ຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄດ້ເວົ້າກັບລາວ.
ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວວ່າ, ສຽງນີ້ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ເພື່ອພວກເຈົ້າ.
ດຽວນີ້ແມ່ນການພິພາກສາຂອງໂລກນີ້,
ດຽວນີ້ຜູ້ປົກຄອງຂອງໂລກນີ້ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຂ້າງນອກ; ແລະຂ້ອຍ
ຖ້າຂ້ອຍຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນ, ຂ້ອຍຈະດຶງທຸກຄົນມາຫາຕົວຂ້ອຍເອງ.
ແຕ່ນີ້ພຣະອົງກ່າວເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງກໍາລັງຈະຕາຍດ້ວຍຄວາມຕາຍແບບໃດ
ຝູງຊົນຕອບລາວວ່າ
ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຈາກກົດໝາຍວ່າພຣະຄຣິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປເຖິງນິລັນດອນ
ແລະແມວໃດທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າມັນຈໍາເປັນທີ່ບຸດຂອງມະນຸດຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນ ຄົນນີ້ແມ່ນໃຜ
ລູກຊາຍຂອງມະນຸດ? ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ
ແສງສະຫວ່າງຍັງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ
ຈົ່ງຍ່າງໄປໃນຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າຍັງມີແສງສະຫວ່າງ ເພື່ອວ່າຄວາມມືດຈະບໍ່ຈັບພວກເຈົ້າ
ແລະຜູ້ທີ່ຍ່າງໃນຄວາມມືດກໍບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນກໍາລັງໄປໃສ ຈົນກວ່າພວກເຈົ້າມີແສງສະຫວ່າງ,
ຈົ່ງເຊື່ອໃນແສງສະຫວ່າງ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນລູກຂອງແສງສະຫວ່າງ.
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວ, ແລະໄປແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊ່ອນຈາກພວກເຂົາ.

ແຕ່ວ່າເຖິງແມ່ນລາວໄດ້ເຮັດສັນຍານຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນລາວ,
ເພື່ອວ່າຄຳຂອງອີຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳຈະໄດ້ສຳເລັດ ທີ່ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ,
ໃຜເຊື່ອການຟັງຂອງພວກເຮົາ? ແລະ ແຂນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ໃຜ?
ເພາະສິ່ງນີ້ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຊື່ອ, ເພາະວ່າອີຊາຢາໄດ້ເວົ້າອີກວ່າ:
ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກເຂົາຕາບອດແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາແຂງກະດ້າງ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນດ້ວຍຕາແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈດ້ວຍໃຈແລະບໍ່ກັບໃຈກັບມາ,
ແລະເຮົາຈະປິ່ນປົວພວກເຂົາ.
ອີຊາຢາໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນພຣະສິລິຂອງພຣະອົງ ແລະ
ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພຣະອົງ. ແນວໃດກໍຕາມ ຢ່າງໃດກໍຕາມ
ຜູ້ປົກຄອງຫຼາຍຄົນກໍເຊື່ອໃນລາວແລ້ວ, ແຕ່ເພາະພວກຟາຣີຊາຍ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມຮັບ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກໄລ່ອອກຈາກສະຖານທີ່ຊຸມນຸມ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາຮັກຊື່ສຽງຂອງຄົນຫຼາຍກວ່າຊື່ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພຣະເຢຊູແລ້ວຮ້ອງອອກມາແລະເວົ້າວ່າ: ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ,
ແຕ່ເຊື່ອໃນຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ, ແລະຄົນທີ່ເຫັນຂ້ອຍກໍເຫັນຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ.
ຂ້ອຍໄດ້ມາເປັນແສງສະຫວ່າງສູ່ໂລກ, ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍຈະບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ.
ແລະຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍແລ້ວບໍ່ເຊື່ອ, ຂ້ອຍກໍບໍ່ຕັດສິນເຂົາ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຕັດສິນໂລກ, ແຕ່ມາເພື່ອຊ່ວຍໂລກໃຫ້ລອດ. ຄົນທີ່ປະຕິເສດຂ້ອຍ
ແລະ ບໍ່ຮັບເອົາຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ, ມີຜູ້ທີ່ພິພາກສາລາວ; ຄຳເວົ້າທີ່ຂ້ອຍເວົ້າ,
ນັ້ນຈະພິພາກສາລາວໃນມື້ສຸດທ້າຍ; ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຈາກຕົວຂ້ອຍເອງ,
ແຕ່ພໍ່ທີ່ສົ່ງຂ້ອຍມາ ທ່ານເອງໄດ້ໃຫ້ຄຳສັ່ງແກ່ຂ້ອຍວ່າຈະເວົ້າຫຍັງ ແລະ ຈະເວົ້າຫຍັງ; ແລະ
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄຳສັ່ງຂອງທ່ານແມ່ນຊີວິດນິລັນດອນ. ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້ານັ້ນ,
ຂ້ອຍເວົ້າຄືກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍ

๑๓

ກ່ອນເທດສະການປັດສະຄາ, ພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ວ່າຊົ່ວໂມງຂອງພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ
ເພື່ອທີ່ພຣະອົງຈະອອກຈາກໂລກນີ້ໄປຫາພຣະບິດາ,
ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃນໂລກ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກເຂົາເຈົ້າຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.
ແລະ ເມື່ອມື້ຄ່ຳເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ມານຮ້າຍໄດ້ໂຍນເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງຢູດາ
ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ ອິສກາຣິໂອດແລ້ວ ເພື່ອວ່າລາວຈະມອບພຣະອົງ,
ພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າພຣະບິດາໄດ້ມອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພຣະອົງເຂົ້າໃນມືຂອງພຣະອົງ,
ແລະວ່າພຣະອົງອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າແລະກຳລັງໄປຫາພຣະເຈົ້າ,
ພຣະອົງລຸກຂຶ້ນຈາກມື້ຄ່ຳແລະວາງເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງ,
ແລະຫຼັງຈາກເອົາຜ້າເຊັດຕົວແລ້ວພຣະອົງກໍໄດ້ຄາດມັນຮອບຕົວພຣະອົງເອງ.
ແລ້ວພຣະອົງກໍ່ຖອກນ້ຳໃສ່ອ່າງ, ແລະເລີ່ມລ້າງຕີນຂອງບັນດາສາວົກ
ແລະເຊັດດ້ວຍຜ້າເຊັດຕົວທີ່ພຣະອົງຄາດໄວ້. ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງມາຫາຊີໂມນ ເປໂຕຣ ແລະ
ຄົນນັ້ນເວົ້າກັບລາວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ່ານລ້າງຕີນຂອງຂ້ອຍບໍ
ພຣະເຢຊູຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍເຮັດນີ້, ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ໃນຕອນນີ້,
ແຕ່ເຈົ້າຈະຮູ້ຫຼັງຈາກນີ້. ເປໂຕຣເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ:
ທ່ານຈະບໍ່ລ້າງຕີນຂອງຂ້ອຍຕະຫຼອດໄປເລີຍ ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ ຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ລ້າງເຈົ້າ,
ເຈົ້າບໍ່ມີສ່ວນກັບຂ້ານ້ອຍ. ຊີໂມນ ເປໂຕ ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຕີນຂອງຂ້ານ້ອຍເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ທັງມືແລະຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ.
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ: ຜູ້ທີ່ໄດ້ອາບນ້ຳແລ້ວບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະລ້າງຕີນ,
ແຕ່ເປັນຄົນສະອາດທັງໝົດ, ແລະພວກເຈົ້າກໍສະອາດ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນ.
ລາວຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າໃຜເປັນຜູ້ທໍລະຍົດລາວ, ເພາະເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນສະອາດ. ເມື່ອລາວລ້າງຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວ

ແລະເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວໃສ່ແລ້ວ ລາວກໍ່ນອນລົງອີກຄັ້ງ ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ພວກເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບພວກເຈົ້າ?
ທ່ານທັງຫລາຍເອີ້ນຂ້ານ້ອຍວ່າອາຈານແລະເຈົ້ານາຍ, ແລະທ່ານເວົ້າຖືກຕ້ອງ
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນແທ້. ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ອາຈານ
ໄດ້ລ້າງຕີນຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ, ພວກເຈົ້າກໍຄວນລ້າງຕີນໃຫ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນ.
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຕົວຢ່າງແກ່ພວກເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂ້ອຍໄດ້ເຮັດແກ່ພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າກໍເຮັດເຊັ່ນກັນ;
ແທ້ຈິງແທ້ຈິງຂ້ອຍບອກພວກເຈົ້າ, ຂ້າທາດບໍ່ໃຫຍ່ກວ່ານາຍຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ຖືກສົ່ງກໍບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ສົ່ງລາວ. ຖ້າທ່ານຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ທ່ານຈະເປັນຜູ້ມີພອນ
ຖ້າທ່ານເຮັດມັນ. ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າທຸກຄົນ; ຂ້ອຍຮູ້ຄົນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເລືອກ;
ແຕ່ເພື່ອວ່າພຣະຄຳພີຈະຕ້ອງສຳເລັດ, ຄົນທີ່ກິນເຂົ້າກັບຂ້ອຍໄດ້ຍົກສົ້ນຕີນຂອງລາວຕໍ່ຂ້ອຍ.
ຕັ້ງແຕ່ບັດນີ້ ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ, ເພື່ອວ່າເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ
ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເຊື່ອວ່າຂ້ອຍເປັນ. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າ,
ຜູ້ທີ່ຮັບຄົນໃດທີ່ຂ້ອຍສົ່ງໄປ ກໍຮັບຂ້ອຍ, ແລະຜູ້ທີ່ຮັບຂ້ອຍ ກໍຮັບຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ອຍມາ.
ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຕຣັສສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງກໍຖືກລົບກວນໃນວິນຍານ
ແລະໄດ້ເປັນພະຍານ ແລະຕຣັສວ່າ ແທ້ຈິງແທ້ຈິງເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ
ຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຈົ້າຈະທໍລະຍົດເຮົາ ດັ່ງນັ້ນພວກສາວົກຈຶ່ງເບິ່ງຫາກັນແລະກັນ,
ສັບສົນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງກຳລັງກ່າວ. ແລະ
ມີຫນຶ່ງຄົນຈາກພວກສາວົກຂອງພຣະອົງນອນຢູ່ໃນອ້ອມອົກຂອງພຣະເຢຊູ,
ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຮັກ;
ດັ່ງນັ້ນຊີໂມນເປໂຕຈຶ່ງໂຍກຫົວໃຫ້ຄົນນີ້ເພື່ອຖາມວ່າຈະເປັນໃຜທີ່ພຣະອົງເວົ້າເຖິງ.
ແລະຄົນນັ້ນໄດ້ຕົກລົງມາເທິງຫນ້າເອິກຂອງພຣະເຢຊູ ແລ້ວເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແມ່ນໃຜ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ:

ຄົນນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ເຂົ້າໜົມທີ່ຈຸ່ມແລ້ວ. ແລະ ຫຼັງຈາກຈຸ່ມເຂົ້າໜົມແລ້ວ
ທ່ານກໍໃຫ້ມັນແກ່ຢູດາ ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ ອິສກາລິໂອດ ແລະຫຼັງຈາກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ
ຊາຕານກໍເຂົ້າໄປໃນຕົວລາວ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູ ຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ: ສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດຢູ່ນັ້ນ,
ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ໄວຂຶ້ນ. ແຕ່ນີ້ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຂອງຄົນທີ່ນັ່ງກິນເຂົ້າວ່າພຣະອົງເວົ້າກັບລາວເພື່ອຫຍັງ;
ເພາະວ່າບາງຄົນຄິດ, ເນື່ອງຈາກຢູດາຖືຖົງເງິນ, ວ່າພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຊື້ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການສຳລັບງານບຸນ, ຫຼືເພື່ອໃຫ້ຄົນທຸກຍາກບາງສິ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ
ຫຼັງຈາກໄດ້ເອົາຊິ້ນອາຫານນ້ອຍນັ້ນແລ້ວ, ລາວກໍ່ອອກໄປທັນທີ,
ແລະມັນກໍ່ເປັນເວລາກາງຄືນ. ເມື່ອໄປອອກແລ້ວ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ:
ດຽວນີ້ບຸດມະນຸດໄດ້ຮັບສະຫງ່າລາສີແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຮັບສະຫງ່າລາສີໃນພຣະອົງ
ຖ້າພຣະເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ມີສະຫງ່າລາສີໃນເຂົາ,
ພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາມີສະຫງ່າລາສີໃນຕົນເອງ,
ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາມີສະຫງ່າລາສີທັນທີ. ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ,
ຂ້ອຍຍັງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ. ພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາຂ້ອຍ, ແລະ
ເຊັ່ນດຽວກັບກັບທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກຢິວວ່າບ່ອນທີ່ຂ້ອຍກຳລັງໄປ,
ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດມາໄດ້, ແລະ ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າດຽວນີ້.
ຂ້ອຍໃຫ້ຄຳສັ່ງໃໝ່ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ,
ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັກເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍ່ຈະຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ.
ໃນນີ້ທຸກຄົນຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນສາວົກຂອງຂ້ອຍ, ຖ້າເຈົ້າມີຄວາມຮັກຕໍ່ກັນແລະກັນ. ຊີໂມນ
ເປໂຕ ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: ພຣະເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງກຳລັງໄປໃສ? ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ:
ບ່ອນທີ່ຂ້ອຍກຳລັງໄປ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຕິດຕາມຂ້ອຍໄດ້ໃນຕອນນີ້,
ແຕ່ພາຍຫຼັງເຈົ້າຈະຕິດຕາມຂ້ອຍ. ເປໂຕຮເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ: ພຣະເຈົ້າ,
ເປັນຫຍັງຂ້ານ້ອຍບໍ່ສາມາດຕິດຕາມພຣະອົງໄດ້ດຽວນີ້?
ຂ້ອຍຈະວາງຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍເພື່ອເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ,

ເຈົ້າຈະວາງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເພື່ອຂ້ານ້ອຍບໍ? ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ໄກ່ຈະບໍ່ຂັນຈົນກວ່າເຈົ້າຈະປະຕິເສດຂ້ານ້ອຍສາມຄັ້ງ.

๑๔

ຢ່າໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າອຸ້ນວາຍ, ຈົ່ງເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງເຊື່ອໃນຂ້ານ້ອຍ.
ໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍມີຫ້ອງຢູ່ຫຼາຍ; ຖ້າບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ,
ຂ້ອຍກໍ່ຈະບອກພວກເຈົ້າແລ້ວ; ຂ້ອຍກໍາລັງໄປກຽມສະຖານທີ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າ;
ແລະຖ້າຂ້ອຍໄປແລະກຽມສະຖານທີ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະກັບມາອີກແລະຈະພາພວກເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍເອງ, ເພື່ອວ່າບ່ອນທີ່ຂ້ອຍຢູ່,
ພວກເຈົ້າກໍ່ຈະຢູ່ດ້ວຍ. ແລະທ່ານຮູ້ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄປ, ແລະທ່ານຮູ້ທາງ.
ໂທມັດເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານກໍາລັງໄປບ່ອນໃດ,
ແລ້ວພວກເຮົາຈະສາມາດຮູ້ທາງໄດ້ແນວໃດ? ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ, ຂ້ານ້ອຍເປັນທາງ
ແລະ ຄວາມຈິງ ແລະ ຊີວິດ, ບໍ່ມີໃຜມາຫາພຣະບິດາໄດ້ ຖ້າບໍ່ຜ່ານຂ້ານ້ອຍ.
ຖ້າພວກເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກຂ້ອຍ, ພວກເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ແລະຕັ້ງແຕ່ຕອນນີ້
ພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກລາວ ແລະ ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນລາວ ຟີລິບເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະເຈົ້າ,
ຂໍສະແດງພຣະບິດາໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງ, ແລະມັນກໍພຽງພໍສໍາລັບພວກເຮົາແລ້ວ.
ພຣະເຢຊູກ່າວກັບລາວວ່າ: ເວລາຫຼາຍປານນີ້ຂ້ອຍຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກຂ້ອຍບໍ່, ຟີລິບເອີຍ? ຄົນທີ່ເຫັນຂ້ອຍແລ້ວໄດ້ເຫັນພໍ່ແລ້ວ
ແລະເຈົ້າເວົ້າແນວໃດວ່າ ໃຫ້ສະແດງພໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງ ເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອບໍວ່າ ຂ້ອຍຢູ່ໃນພໍ່ ແລະ
ພໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍບໍ? ຄໍາເວົ້າທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ຂ້ອຍບໍ່ເວົ້າຈາກຕົວຂ້ອຍເອງ;
ແຕ່ພໍ່ທີ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ທ່ານເອງເຮັດວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນ. ຈົ່ງເຊື່ອຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຢູ່ໃນພໍ່ ແລະ
ພໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ແຕ່ຖ້າບໍ່ເຊື່ອ, ກໍ່ຈົ່ງເຊື່ອຂ້ອຍເພາະວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນ. ແທ້ຈິງ ແທ້ຈິງ

ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ, ວຽກງານທີ່ຂ້ອຍເຮັດ ແລະຄົນນັ້ນກໍ່ຈະເຮັດ,
ແລະໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ຈະເຮັດ, ເພາະວ່າຂ້ອຍກຳລັງໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້ອຍ,
ແລະສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຂໍໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ສິ່ງນີ້ຂ້ອຍຈະເຮັດ,
ເພື່ອວ່າພໍ່ຈະໄດ້ຮັບສັກກາມະໃນລູກຊາຍ. ຖ້າທ່ານຂໍສິ່ງໃດໃນນາມຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້. ຖ້າພວກເຈົ້າຮັກຂ້ອຍ, ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະຂໍຮ້ອງພໍ່, ແລະພຣະອົງຈະໃຫ້ຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອອີກຄົນໜຶ່ງແກ່ພວກເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າຕະຫຼອດໄປນິລັນດອນ, ຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ,
ທີ່ໂລກບໍ່ສາມາດຮັບໄດ້, ເພາະວ່າໂລກບໍ່ເຫັນພຣະອົງແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ;
ແຕ່ພວກເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ເພາະວ່າພຣະອົງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າແລະຈະຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ.
ຂ້ອຍຈະບໍ່ປ່ອຍພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນກຳພ້າ, ຂ້ອຍຈະມາຫາພວກເຈົ້າ. ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ
ໂລກຈະບໍ່ເຫັນຂ້ານ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດຢູ່
ແລະ ພວກເຈົ້າກໍຈະມີຊີວິດຢູ່. ໃນວັນນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈະຮູ້ວ່າ
ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ
ແລະຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນທ່ານທັງຫລາຍ ຜູ້ທີ່ມີຄຳສັ່ງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປະຕິບັດມັນ,
ຜູ້ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຮັກຂ້ອຍ. ແລະຜູ້ທີ່ຮັກຂ້ອຍຈະຖືກຮັກໂດຍພໍ່ຂອງຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະຮັກລາວ ແລະ ຈະສະແດງຕົວຂ້ອຍເອງໃຫ້ແກ່ລາວ. ຢູດາ
(ບໍ່ແມ່ນອິສກາຣິໂອດ) ກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຈະສະແດງພຣະອົງເອງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ ແຕ່ບໍ່ສະແດງໃຫ້ໂລກເຫັນ?
ພຣະເຢຊູຕອບແລະກ່າວກັບລາວວ່າ: ຖ້າຜູ້ໃດຮັກຂ້ານ້ອຍ, ລາວຈະຮັກສາຄຳຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ແລະພໍ່ຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຮັກລາວ, ແລະພວກເຮົາຈະມາຫາລາວ ແລະຈະຢູ່ກັບລາວ.
ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກຂ້ອຍ ບໍ່ຮັກສາຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ, ແລະຄຳເວົ້າທີ່ທ່ານຟັງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້ອຍ,
ແຕ່ເປັນຂອງພໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ
ຂະນະທີ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ; ແຕ່ຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອ, ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,

ທີ່ພຣະບິດາຈະສົ່ງມາໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ທ່ານຈະສອນພວກເຈົ້າທຸກສິ່ງ
ແລະຈະເຕືອນພວກເຈົ້າໃຫ້ຈື່ຈໍາທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ. ສັນຕິພາບ
ຂ້ອຍປ່ອຍໄວ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ສັນຕິພາບຂອງຂ້ອຍ ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ;
ບໍ່ແມ່ນຄືກັບທີ່ໂລກໃຫ້, ຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ. ຢ່າໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າຖືກລົບກວນ
ແລະຢ່າໃຫ້ຢ້ານກົວ ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນແລ້ວທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ,
ຂ້ອຍກໍາລັງໄປແລະຂ້ອຍກໍາລັງມາຫາພວກເຈົ້າ; ຖ້າພວກເຈົ້າຮັກຂ້ອຍ,
ພວກເຈົ້າຄວນຈະດີໃຈທີ່ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍກໍາລັງໄປຫາພໍ່;
ເພາະວ່າພໍ່ຂອງຂ້ອຍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂ້ອຍ;
ແລະຕອນນີ້ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ,
ເພື່ອວ່າເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນພວກເຈົ້າອາດຈະເຊື່ອ. ຂ້ອຍຈະບໍ່ເວົ້າຫຼາຍກັບພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ,
ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງຂອງໂລກກໍາລັງມາ, ແລະໃນຂ້ອຍລາວບໍ່ມີຫຍັງ;
ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ໂລກຮູ້ວ່າຂ້ອຍຮັກພໍ່, ແລະດັ່ງທີ່ພໍ່ໄດ້ສັ່ງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍກໍເຮັດແນວນັ້ນ.
ພວກເຈົ້າລຸກຂຶ້ນເດີ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຈາກທີ່ນີ້.

๑๕

ຂ້ອຍແມ່ນເຖົ້າແທ້ຈິງ, ແລະພໍ່ຂອງຂ້ອຍແມ່ນຊາວນາ. ທຸກກິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍບໍ່ແບກໝາກ,
ພຣະອົງເອົາມັນອອກ, ແລະທຸກກິ່ງທີ່ແບກໝາກ, ພຣະອົງຊໍາລະມັນ,
ເພື່ອວ່າມັນຈະແບກໝາກຫຼາຍຂຶ້ນ. ທ່ານທັງຫຼາຍສະອາດແລ້ວ
ເພາະຄໍາທີ່ເຮົາໄດ້ເວົ້າແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ຢູ່ໃນຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ
ຄືກັນກັບກິ່ງໄມ້ບໍ່ສາມາດເກີດໝາກໄດ້ຈາກຕົວມັນເອງ, ຖ້າມັນບໍ່ຢູ່ໃນເຄືອອະງຸ່ນ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າກໍ່ບໍ່ສາມາດເຊັ່ນກັນ, ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ. ຂ້ອຍແມ່ນເຄືອອະງຸ່ນ,
ພວກເຈົ້າແມ່ນກິ່ງ. ຄົນທີ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຢູ່ໃນລາວ, ຄົນນີ້ເຮັດໃຫ້ມີໝາກຜົນຫຼາຍ,

ເພາະວ່າບໍ່ມີຂ້ອຍ ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ເລີຍ. ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ,
ເຂົາຈະຖືກໂຍນອອກໄປຄືກິ່ງໄມ້ ແລະ ແຫ້ງໄປ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າເກັບກຳມັນ ແລະ
ໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟ, ແລະ ມັນຖືກເຜົາໄໝ້. ຖ້າທ່ານຢູ່ໃນຂ້ອຍ ແລະ
ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນທ່ານ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ຈົ່ງຂໍເຖີດ, ແລະ
ມັນຈະເປັນໄປຕາມນັ້ນແກ່ທ່ານ. ໃນເລື່ອງນີ້ພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍຖືກເຜີຍພຣະສິຣິ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເກີດໝາກໄມ້ຫຼາຍ, ແລະພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນສາວົກຂອງຂ້ອຍ.
ດັ່ງທີ່ພໍ່ຮັກຂ້ອຍ, ຂ້ອຍກໍຮັກເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຈົ່ງຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງຂ້ອຍເທີ້ນ.
ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍປະຕິບັດຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງເຮົາ,
ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ປະຕິບັດຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ຂອງເຮົາແລ້ວ ແລະ ຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ.
ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍຈະຄົງຢູ່ໃນເຈົ້າ
ແລະຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຈະເຕັມເປີ່ມ. ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງຂອງຂ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າທ່ານຈົ່ງຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັກທ່ານ.
ບໍ່ມີໃຜມີຄວາມຮັກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້,
ເພື່ອວ່າຜູ້ໃດຈະວາງຈິດວິນຍານຂອງຕົນເພື່ອໝູ່ເພື່ອນຂອງຕົນ.
ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ, ຖ້າທ່ານເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານ.
ຂ້ອຍບໍ່ເອີ້ນເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າທາດອີກຕໍ່ໄປ, ເພາະວ່າທາດບໍ່ຮູ້ສິ່ງທີ່ນາຍຂອງລາວເຮັດ,
ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າທັງຫຼາຍວ່າໝູ່, ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍໄດ້ບອກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຮູ້ແລ້ວ. ບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າເລືອກຂ້ອຍ,
ແຕ່ຂ້ອຍເລືອກພວກເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ວາງພວກເຈົ້າໄວ້ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຄວນໄປແລະເກີດຜົນ,
ແລະຜົນຂອງພວກເຈົ້າຄວນຄົງຢູ່,
ເພື່ອວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າຂໍຈາກພໍ່ໃນນາມຂອງຂ້ອຍ,
ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ

ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ຖ້າໂລກກຽດຊັງເຈົ້າ,
ຈົ່ງຮູ້ວ່າມັນໄດ້ກຽດຊັງຂ້ອຍກ່ອນເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານເຈົ້າເປັນຂອງໂລກ,
ໂລກກໍ່ຈະຮັກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ເພາະວ່າທ່ານເຈົ້າບໍ່ເປັນຂອງໂລກ,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເລືອກທ່ານເຈົ້າອອກຈາກໂລກ, ເພາະເຫດນີ້ໂລກຈຶ່ງກຽດຊັງທ່ານເຈົ້າ.
ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳເວົ້າທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ: ຂ້າທາດບໍ່ໃຫຍ່ກວ່ານາຍຂອງລາວ.
ຖ້າເຂົາເຈົ້າຂັບໄລ່ຂ້ອຍ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າ; ຖ້າເຂົາເຈົ້າຮັກສາຄຳຂອງຂ້ອຍ,
ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຮັກສາຄຳຂອງພວກເຈົ້າ.
ແຕ່ພວກເຂົາຈະເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແກ່ເຈົ້າເພາະຊື່ຂອງຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ມາ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ,
ເຂົາເຈົ້າກໍບໍ່ມີບາບ, ແຕ່ດຽວນີ້ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຂໍ້ອ້າງກ່ຽວກັບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຂ້ອຍ ກໍ່ກຽດຊັງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດການງານໃນບັນດາພວກເຂົາ
ທີ່ບໍ່ມີໃຜອື່ນໄດ້ເຮັດ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ມີບາບ, ແຕ່ດຽວນີ້ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນແລ້ວ
ແລະໄດ້ກຽດຊັງທັງຂ້ອຍແລະພໍ່ຂອງຂ້ອຍ.
ແຕ່ນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຈິງ ທີ່ວ່າ
ເຂົາເຈົ້າກຽດຊັງຂ້ອຍໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ. ແລະເມື່ອພະຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອມາ,
ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍຈະສົ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າຈາກພໍ່, ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກພໍ່,
ທ່ານຜູ້ນັ້ນຈະເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຂ້ອຍ; ແລະພວກເຈົ້າກໍເປັນພະຍານ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ.

໑໖

ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ຂັດເຄືອງ.
ພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າຖືກຂັບໄລ່,

ແຕ່ເວລາກຳລັງມາເຖິງທີ່ທຸກຄົນທີ່ຂ້າພວກເຈົ້າຈະຄິດວ່າກຳລັງຖວາຍການບໍລິການແດ່ພຣະເຈົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະບິດາ ແລະກໍ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຂ້ອຍ.
ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບພວກເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເມື່ອເວລານັ້ນມາເຖິງ
ພວກເຈົ້າຈະຈື່ຈຳມັນໄດ້ວ່າຂ້ອຍໄດ້ບອກພວກເຈົ້າ
ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ບອກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບພວກເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ ເພາະວ່າຂ້ອຍຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ
ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍກຳລັງໄປຫາຜູ້ທີ່ສົ່ງຂ້ອຍມາ,
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈາກພວກເຈົ້າຖາມຂ້ອຍວ່າເຈົ້າກຳລັງໄປໃສ,
ແຕ່ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບພວກເຈົ້າ,
ຄວາມໂສກເສົ້າໄດ້ເຕັມຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້ອຍເວົ້າຄວາມຈິງກັບພວກເຈົ້າ:
ມັນເປັນປະໂຫຍດສຳລັບພວກເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍຈະໄປ ຖ້າເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄປ,
ຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຈະບໍ່ມາຫາພວກເຈົ້າ; ແຕ່ຖ້າຂ້ອຍໄປ, ຂ້ອຍຈະສົ່ງລາວຫາພວກເຈົ້າ;
ແລະເມື່ອຜູ້ນັ້ນມາແລ້ວ,
ລາວຈະຕິຕຽນໂລກກ່ຽວກັບບາບແລະກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳແລະກ່ຽວກັບການພິພາກສາ.
ກ່ຽວກັບບາບແທ້ໆ, ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອໃນຂ້ອຍ; ກ່ຽວກັບຄວາມຊອບທຳແລ້ວ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍກຳລັງໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ເຫັນຂ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ;
ກ່ຽວກັບການພິພາກສາແລ້ວ, ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງຂອງໂລກນີ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ.
ຂ້ອຍຍັງມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດແບກໄດ້ໃນຕອນນີ້.
ແຕ່ເມື່ອພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງນັ້ນມາເຖິງ,
ພຣະອົງຈະນຳພາເຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າສູ່ຄວາມຈິງທັງສິ້ນ,
ເພາະວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ເວົ້າຕາມຄວາມຄິດຂອງພຣະອົງເອງ,
ແຕ່ພຣະອົງຈະເວົ້າສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຍິນ,
ແລະພຣະອົງຈະປະກາດສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ.
ຜູ້ນັ້ນຈະໃຫ້ກຽດແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່າລາວຈະຮັບຈາກຂ້ານ້ອຍ ແລະ

ຈະປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ທຸກສິ່ງທີ່ພໍ່ມີນັ້ນແມ່ນຂອງຂ້ອຍ,
ເພາະເຫດນີ້ຂ້ອຍຈຶ່ງກ່າວວ່າ ພຣະອົງຈະຮັບຈາກຂ້ອຍ ແລະຈະປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ.
ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ທ່ານຈະບໍ່ເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ທ່ານຈະເຫັນຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງໄປຫາພຣະບິດາ. ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ,
ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ພຣະອົງເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ,
ແລະອີກໜ້ອຍໜຶ່ງພວກເຈົ້າຈະເຫັນເຮົາ, ແລະ ເພາະວ່າເຮົາກຳລັງໄປຫາພຣະບິດາ?
ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ລາວເວົ້າວ່າ ໜ້ອຍໜຶ່ງ?
ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າລາວເວົ້າຫຍັງ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊາບວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການຖາມພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້າຊອກຫາກັນແລະກັນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍກ່າວວ່າ,
ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງແລ້ວພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນຂ້ານ້ອຍ,
ແລະອີກເທື່ອໜຶ່ງອີກໜ້ອຍໜຶ່ງແລ້ວພວກເຈົ້າຈະເຫັນຂ້ານ້ອຍ? ແທ້ຈິງ ແທ້ຈິງ
ຂ້ອຍເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າ ພວກເຈົ້າຈະຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໂສກເສົ້າ,
ແຕ່ໂລກຈະດີໃຈ; ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະເສຍໃຈ,
ແຕ່ຄວາມເສຍໃຈຂອງພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄວາມດີໃຈ; ແມ່ຍິງເມື່ອເກີດລູກ,
ມີຄວາມເສຍໃຈ, ເພາະວ່າເວລາຂອງນາງມາເຖິງແລ້ວ; ແຕ່ເມື່ອນາງເກີດເດັກນ້ອຍ,
ບໍ່ຈື່ອີກຕໍ່ຄວາມທຸກທໍລະມານເພາະຄວາມດີໃຈວ່າຄົນຖືກເກີດເຂົ້າໂລກ. ແລະດັ່ງນັ້ນ
ຕອນນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍມີຄວາມໂສກເສົ້າແທ້ຈິງ,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຫັນທ່ານທັງຫຼາຍອີກເທື່ອໜຶ່ງ
ແລະຫົວໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຈະຊື່ນຊົມຍິນດີ,
ແລະບໍ່ມີໃຜເອົາຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄປຈາກທ່ານໄດ້. ແລະໃນວັນນັ້ນ,
ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ຖາມຫຍັງຂ້ານ້ອຍເລີຍ. ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ານ້ອຍເວົ້າກັບທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ
ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍຂໍຕໍ່ພຣະບິດາໃນນາມຂອງຂ້ານ້ອຍ,

ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ຈົນເຖິງຕອນນີ້
ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຂໍຫຍັງເລີຍໃນນາມຂອງຂ້ອຍ, ຈົ່ງຂໍເຖີດ ແລະ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮັບ,
ເພື່ອວ່າຄວາມຍິນດີຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຕັມເປີ່ມ.
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າໃນຄຳປຽບທຳ,
ແຕ່ຊົ່ວໂມງກຳລັງມາເຖິງທີ່ຂ້ອຍຈະບໍ່ເວົ້າກັບເຈົ້າໃນຄຳປຽບທຳອີກຕໍ່ໄປ,
ແຕ່ຂ້ອຍຈະປະກາດກ່ຽວກັບພໍ່ໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງກ້າຫານ.
ໃນມື້ນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຂໍໃນນາມຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍບໍ່ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າວ່າຂ້ອຍຈະຂໍພໍ່ກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ ເພາະວ່າພໍ່ເອງຮັກພວກເຈົ້າ
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຮັກຂ້ອຍ ແລະໄດ້ເຊື່ອວ່າຂ້ອຍອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ຂ້ອຍອອກມາຈາກພໍ່ ແລະ ໄດ້ມາສູ່ໂລກ, ອີກເທື່ອໜຶ່ງຂ້ອຍຈະປະໂລກ ແລະ ກັບໄປຫາພໍ່.
ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, ເບິ່ງເถิ,
ດຽວນີ້ພຣະອົງກຳລັງກ່າວຢ່າງກ້າຫານ, ແລະບໍ່ໄດ້ກ່າວຄຳປຽບທຽບໃດໆເລີຍ.
ດຽວນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທ່ານຮູ້ທຸກສິ່ງ ແລະທ່ານບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຜູ້ໃດຈະຖາມທ່ານ
ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າທ່ານອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ:
ດຽວນີ້ພວກເຈົ້າເຊື່ອບໍ່? ເບິ່ງເบาะ, ເวลามาเถิงแล้อ, และดຽวนี้มาเถิงแล้อ,
ເพື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືກກະຈັດກະจายแต่ละคົนไปบ่อนของตົนเอง
ແລະປ່ອຍຂ້ານ້ອຍໄວ້ຄົນດຽວ; ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຢູ່ຄົນດຽວ,
ເพาะว่าพระบิดาอยู่กับข้านัอย. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານທັງຫຼາຍ
ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະມີສັນຕິພາບໃນຂ້ອຍ ໃນໂລກພວກເຈົ້າຈະມີຄວາมทุกทໍละมาน;
ແຕ່ຈົ່ງກ້າຫານ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເอาชะนะโลกแล้อ.

๑๗

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າ ແລະ ທ່ານໄດ້ຍົກຕາຂອງທ່ານຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະ ກ່າວວ່າ
ພໍ່ເອີຍ ເວລານັ້ນມາຮອດແລ້ວ ຂໍໃຫ້ພໍ່ໃຫ້ສະຫງ່າລາສີແກ່ລູກຊາຍຂອງພໍ່
ເພື່ອວ່າລູກຊາຍຂອງພໍ່ຈະໃຫ້ສະຫງ່າລາສີແກ່ພໍ່
ດັ່ງທີ່ພໍ່ໄດ້ໃຫ້ອຳນາດແກ່ລູກຊາຍເໜືອເນື້ອໜັງທັງໝົດ
ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ພໍ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍ ລູກຊາຍຈະໃຫ້ຊີວິດນິລັນດອນແກ່ພວກເຂົາ
ນີ້ແມ່ນຊີວິດນິລັນດອນ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຮູ້ຈັກທ່ານ ຜູ້ທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າແທ້ຈິງດຽວ ແລະ
ເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ສົ່ງມາ. ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ທ່ານມີກຽດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ວຽກທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍເພື່ອເຮັດນັ້ນ ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດສຳເລັດແລ້ວ; ແລະດຽວນີ້ ບິດາເອີຍ,
ຂໍໃຫ້ທ່ານເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີກຽດຢູ່ກັບທ່ານ ດ້ວຍກຽດທີ່ຂ້ອຍມີຢູ່ກັບທ່ານກ່ອນທີ່ໂລກຈະມີ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍນາມຂອງທ່ານໃຫ້ແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈາກໂ
ລກ ພວກເຂົາເປັນຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາແກ່ຂ້ອຍ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຮັກສາຄຳຂອງເຈົ້າໄວ້.
ດຽວນີ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍນັ້ນແມ່ນມາຈາກທ່ານ;
ວ່າຄຳເວົ້າທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແລ້ວ, ແລະເຂົາເຈົ້າເອງກໍໄດ້ຮັບແລ້ວ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຢ່າງແທ້ຈິງວ່າຂ້ອຍອອກມາຈາກທ່ານ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອວ່າທ່ານໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ. ຂ້ານ້ອຍຂໍອ້ອນວອນກ່ຽວກັບພວກເຂົາ
ບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບໂລກທີ່ຂ້ານ້ອຍຂໍອ້ອນວອນ ແຕ່ກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ
ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຂອງທ່ານ ແລະທຸກສິ່ງຂອງຂ້ານ້ອຍແມ່ນຂອງທ່ານ
ແລະສິ່ງຂອງທ່ານແມ່ນຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບເຊີດຊູໃນພວກເຂົາ. ແລະ
ບໍ່ອີກຕໍ່ໄປ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນໂລກ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນໂລກ, ແລະ
ຂ້ານ້ອຍກຳລັງມາຫາທ່ານ. ພໍ່ບໍລິສຸດ,
ຮັກສາເຂົາເຈົ້າໄວ້ໃນນາມຂອງທ່ານທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເປັນໜຶ່ງດຽວຄືກັບພວກເຮົາ. ເມື່ອຂ້ອຍຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າໃນໂລກ,

ຂ້ອຍເຝົ້າລະວັງເຂົາເຈົ້າໃນນາມຂອງເຈົ້າ· ຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍໄດ້ປົກປັກຮັກສາ,
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈາກເຂົາເຈົ້າພິນາດ ຍົກເວັ້ນລູກຊາຍຂອງຄວາມພິນາດ,
ເພື່ອວ່າພຣະຄໍາພີຈະໄດ້ສໍາເລັດ. ແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍກໍາລັງມາຫາເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນໂລກເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍເຕັມເປີ່ມຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້
າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄໍາຂອງທ່ານແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະໂລກໄດ້ກຽດຊັງເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ແມ່ນມາຈາກໂລກ, ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນມາຈາກໂລກ.
ຂ້ອຍບໍ່ຂໍໃຫ້ເອົາພວກເຂົາອອກຈາກໂລກ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ຮັກສາພວກເຂົາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.
ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້, ເຊັ່ນດຽວກັບຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້.
ຊົມໃຊ້ພວກເຂົາໃນຄວາມຈິງຂອງເຈົ້າ, ຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າແມ່ນຄວາມຈິງ.
ດັ່ງທີ່ເຈົ້າສົ່ງຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນໂລກ, ຂ້ານ້ອຍກໍ່ສົ່ງເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນໂລກ.
ແລະເພື່ອພວກເຂົາ, ຂ້ານ້ອຍຊໍາລະຕົນເອງ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາເອງກໍ່ຈະຖືກຊໍາລະໃນຄວາມຈິງ.
ບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ຂ້ອຍຖາມ,
ແຕ່ຍັງກ່ຽວກັບຄົນທີ່ເຊື່ອໂດຍຜ່ານຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໃນຂ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະເປັນໜຶ່ງດຽວ, ເຊັ່ນດຽວກັບທ່ານ, ພໍ່, ຢູ່ໃນຂ້ອຍແລະຂ້ອຍຢູ່ໃນທ່ານ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາເອງກໍຈະຢູ່ໃນພວກເຮົາເປັນໜຶ່ງດຽວ,
ເພື່ອວ່າໂລກຈະເຊື່ອວ່າທ່ານໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ສິລິລັງສີທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍແກ່ເຂົາເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເປັນໜຶ່ງດຽວຄືກັບພວກເຮົາເປັນໜຶ່ງດຽວ,
ຂ້ອຍຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້າແລະທ່ານຢູ່ໃນຂ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສົມບູນເຂົ້າໄປໃນໜຶ່ງດຽວ,
ແລະເພື່ອວ່າໂລກຈະຮູ້ວ່າທ່ານໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາແລະທ່ານໄດ້ຮັກເຂົາເຈົ້າຄືກັບທ່ານໄດ້ຮັກຂ້ອຍ.
ພໍ່, ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ແມ່ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍປາຖະໜາວ່າບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນັ້ນ,

ເຂົາເຈົ້າກໍຈະຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ,
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ທ່ານໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຮັກຂ້ານ້ອຍກ່ອນການສ້າງໂລກ. ພໍ່ຜູ້ຊອບທຳ, ແລະໂລກບໍ່ຮູ້ຈັກທ່ານ,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກທ່ານ, ແລະຄົນເຫຼົ່ານີ້ຮູ້ວ່າທ່ານໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ;
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກນາມຂອງທ່ານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ແລະຈະບອກໃຫ້ຮູ້,
ເພື່ອວ່າຄວາມຮັກທີ່ທ່ານໄດ້ຮັກຂ້ານ້ອຍຈະຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້າ, ແລະຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້າ.

๑๘

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຕຣັສສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ອອກໄປກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຂ້າມລຳທານເຄໂດຣນ,
ບ່ອນທີ່ມີສວນໜຶ່ງ, ເຊິ່ງພຣະອົງເອງແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໄປ.
ຢູດາຜູ້ທີ່ມອບພຣະອົງກໍຮູ້ຈັກສະຖານທີ່ນັ້ນ
ເພາະວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຊຸມນຸມກັບບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນເລື້ອຍໆ. ດັ່ງນັ້ນ ຢູດາ
ໄດ້ນຳເອົາກອງທະຫານ ແລະ ພວກຜູ້ຊ່ວຍຈາກພວກມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ
ພວກຟາລີຊາຍ ມາທີ່ນັ້ນ ພ້ອມດ້ວຍຄົບໄຟ ແລະ ໂຄມໄຟ ແລະ ອາວຸດ.
ພຣະເຢຊູດັ່ງນັ້ນຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງພຣະອົງ, ຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ທ່ານຊອກຫາໃຜ? ພວກເຂົາຕອບລາວວ່າ: ພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ
ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຂ້ອຍແມ່ນ. ແລະ ຢູດາ ຜູ້ທີ່ກຳລັງມອບຕົວລາວ
ກໍຢືນຢູ່ກັບພວກເຂົາ ເມື່ອພຣະອົງຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນ
ພວກເຂົາກໍຖອຍຫຼັງແລະລົ້ມລົງພື້ນ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງຖາມພວກເຂົາວ່າ:
ພວກເຈົ້າຊອກຫາໃຜ? ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ. ພະເຢຊູຕອບວ່າ:
ຂ້ອຍບອກພວກເຈົ້າແລ້ວວ່າຂ້ອຍແມ່ນ. ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຊອກຫາຂ້ອຍ,

ຈົ່ງປ່ອຍພວກນີ້ໄປ; ເພື່ອວ່າຄຳທີ່ຂ້ອຍເວົ້າອາດຈະສຳເລັດ, ວ່າຜູ້ທີ່ທ່ານໃຫ້ຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍຈາກພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ. ສີໂມນ ເປໂຕ
ດັ່ງນັ້ນມີດາບຊັກມັນອອກມາ ແລະ ຕີຂ້າທາດຂອງມະຫາສະໝັກ ແລະ
ຕັດຫູຂວາຂອງລາວອອກ ແລະ ຊື່ຂອງຂ້າທາດນັ້ນແມ່ນ ມານໂຄດ
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເປໂຕຣວ່າ ຈົ່ງເອົາດາບໃສ່ຝັກເສຍ,
ຈອກທີ່ພຣະບິດາໄດ້ປະທານແກ່ເຮົາ, ເຮົາຈະບໍ່ດື່ມມັນບໍ່ແມ່ນບໍ?
ດັ່ງນັ້ນກອງທະຫານແລະນາຍທະຫານແລະພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພວກຢິວຈັບພຣະເຢຊູແລະ
ມັດພຣະອົງ, ແລະພາພຣະອົງໄປຫາອັນນາກ່ອນ; ເພາະວ່າທ່ານເປັນພໍ່ຕາຂອງໄກອາຟາ,
ຜູ້ທີ່ເປັນມະຫາສະໝັກປີນັ້ນ. ແຕ່ກາຢາຟາສແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ແນະນຳແກ່ຊາວຢິວວ່າ
ມັນເປັນປະໂຫຍດທີ່ຄົນຫນຶ່ງຕາຍເພື່ອປະຊາຊົນ. ແລະ ຊີມອນ ເປໂຕ ແລະ
ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງ ໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ແຕ່ສາວົກຄົນນັ້ນຮູ້ຈັກກັບມະຫາປະໂລຫິດ,
ແລະເຂົ້າໄປພ້ອມກັບພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນສະໜາມຂອງມະຫາປະໂລຫິດ;
ແຕ່ເປໂຕຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູຂ້າງນອກ. ດັ່ງນັ້ນ ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງ
ຜູ້ທີ່ຖືກຮູ້ຈັກໂດຍມະຫາສະໝັກ ໄດ້ອອກໄປ ແລະ ເວົ້າກັບຄົນເຝົ້າປະຕູ ແລະ
ພາເປໂຕໂຣເຂົ້າມາ ແມ່ຍິງຄົນໃຊ້ຜູ້ເປັນຄົນເຝົ້າປະຕູຈຶ່ງເວົ້າກັບເປໂຕຣວ່າ:
ເຈົ້າກໍ່ບໍ່ແມ່ນຈາກພວກສາວົກຂອງຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ບໍ່? ຄົນນັ້ນເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ.
ພວກທາດແລະພວກຜູ້ຊ່ວຍໄດ້ຢືນຢູ່ແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄຟຖ່ານເພາະວ່າມັນໜາວ,
ແລະພວກເຂົາກຳລັງອົບຮ້ອນຕົວເອງ,
ແລະເປໂຕກໍ່ຢືນຢູ່ກັບພວກເຂົາແລະກຳລັງອົບຮ້ອນຕົວເອງ. ດັ່ງນັ້ນ
ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ຖາມພຣະເຢຊູກ່ຽວກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະ
ກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍກັບໂລກ,
ຂ້ານ້ອຍສອນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຊຸມນຸມແລະໃນພຣະວິຫານສະເໝີ,

ບ່ອນທີ່ພວກຢິວມາຊຸມນຸມກັນສະເໝີ, ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງເປັນຄວາມລັບເລີຍ.
ເຈົ້າຖາມຂ້ອຍຫຍັງ? ຖາມພວກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຫຍັງກັບພວກເຂົາ; ເບິ່ງ,
ພວກນີ້ເຂົາຮູ້ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າ. ເມື່ອລາວເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ,
ຜູ້ຊ່ວຍຄົນໜຶ່ງທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງໆໄດ້ຕົບພຣະເຢຊູ ແລະເວົ້າວ່າ,
ເຈົ້າຕອບມະຫາປະໂລຫິດແບບນີ້ບໍ? ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍເວົ້າບໍ່ດີ,
ຈົ່ງໃຫ້ການພະຍານກ່ຽວກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ, ແຕ່ຖ້າເວົ້າດີ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຕີຂ້ອຍ?
ອັນນາສົ່ງລາວໄປຫາໄກອາຟາສ ມະຫາສະໝັກ ໂດຍຖືກມັດໄວ້. ແລະ ຊີໂມນ ເປໂຕ
ກຳລັງຢືນຢູ່ ແລະ ກຳລັງອົບຮ້ອນຕົວເອງຢູ່ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ເຈົ້າກໍບໍ່ແມ່ນເປັນຫນຶ່ງໃນບັນດາສາວົກຂອງລາວບໍ? ດັ່ງນັ້ນ ຄົນນັ້ນກໍປະຕິເສດ ແລະ
ເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນ. ຄົນໜຶ່ງຈາກພວກຂ້າທາດຂອງມະຫາປະໂລຫິດເວົ້າ,
ເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຄົນທີ່ເປໂຕຕັດຫູ: ບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍເຫັນເຈົ້າຢູ່ໃນສວນກັບລາວບໍ? ດັ່ງນັ້ນ
ເປໂຕຮກໍ່ປະຕິເສດອີກ, ແລະທັນທີນັ້ນໄກ່ກໍ່ຮ້ອງຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງນຳພຣະເຢຊູຈາກໄກອາຟາເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງ, ມັນເປັນເວລາເຊົ້າ,
ແລະພວກເຂົາເອງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເປື້ອນ,
ແຕ່ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດກິນອາຫານປັດສະຄາໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ
ປີລາຕໄດ້ອອກໄປຫາພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້ານຳການກ່າວຫາອັນໃດມາຕໍ່ຄົນນີ້?
ພວກເຂົາຕອບແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຖ້າຄົນນີ້ບໍ່ແມ່ນຜູ້ກະທຳຊົ່ວ,
ພວກເຮົາກໍ່ຈະບໍ່ໄດ້ມອບລາວໃຫ້ທ່ານ. ດັ່ງນັ້ນ ປີລາດຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ພວກເຈົ້າຈົ່ງເອົາລາວໄປ ແລະ ພິພາກສາລາວຕາມກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກຢິວ ຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າໃຜເລີຍ;
ເພື່ອວ່າພຣະທຳຂອງພຣະເຢຊູທີ່ລາວເວົ້າຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າລາວຈະຕາຍດ້ວຍຄວາມຕາຍແບບໃດ
ນັ້ນຈະໄດ້ສຳເລັດ. ດັ່ງນັ້ນ ປີລາດ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະ
ຮ້ອງເອີ້ນພຣະເຢຊູ ແລະ ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນກະສັດຂອງຊາວຢິວບໍ?

ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ: ເຈົ້າເວົ້າສິ່ງນີ້ຈາກຕົວເຈົ້າເອງ ຫຼືຄົນອື່ນເວົ້າກັບເຈົ້າກ່ຽວກັບຂ້ອຍ?
ປີລາດຕອບວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຄົນຢິວບໍ
ປະຊາຊາດຂອງເຈົ້າແລະພວກມະຫາສະໝັກໄດ້ມອບເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ; ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ?
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, ອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນມາຈາກໂລກນີ້.
ຖ້າອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍມາຈາກໂລກນີ້,
ຜູ້ຊ່ວຍຂອງຂ້ານ້ອຍຄົງຈະສູ້ຮົບເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກຢິວ.
ແຕ່ຕອນນີ້ອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນມາຈາກບ່ອນນີ້. ດັ່ງນັ້ນ ປີລາດ ຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ
ແລ້ວເຈົ້າເປັນກະສັດບໍ? ພະເຢຊູຕອບວ່າ: ເຈົ້າເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນກະສັດ.
ຂ້ອຍເກີດມາເພື່ອສິ່ງນີ້ ແລະ ຂ້ອຍມາສູ່ໂລກເພື່ອສິ່ງນີ້
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະເປັນພະຍານໃຫ້ຄວາມຈິງ
ທຸກຄົນທີ່ເປັນມາຈາກຄວາມຈິງຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ. ປີລາດ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ ຄວາມຈິງ
ແມ່ນ ຫຍັງ? ແລະ ເວົ້າແບບນີ້ແລ້ວ ລາວກໍອອກໄປອີກ ໄປຫາພວກຢິວ ແລະ
ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ຂ້ອຍບໍ່ພົບຄວາມຜິດຫຍັງໃນຕົວລາວເລີຍ ແຕ່ມີປະເພນີຂອງພວກເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະປ່ອຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າໃນເທດສະການປັດສະຄາ
ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຢາກໃຫ້ຂ້ອຍປ່ອຍກະສັດຂອງພວກຢິວໃຫ້ພວກເຈົ້າບໍ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາທັງໝົດຈຶ່ງຮ້ອງອອກມາອີກວ່າ: ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້, ແຕ່ບາຣາບາສ. ແລະ ບາຣາບາສ
ແມ່ນ ໂຈນ

๑๙

ແລ້ວປີລາຕຈຶ່ງເອົາພຣະເຢຊູໄປແລະຫວດ.
ແລະພວກທະຫານໄດ້ສານມົງກຸດຈາກໜາມວາງໃສ່ຫົວຂອງລາວ,
ແລະໃສ່ເສື້ອຄຸມສີມ່ວງໃຫ້ລາວ ແລະເວົ້າວ່າ: ຊົມເຊີຍກະສັດຂອງພວກຢິວ;

ແລະພວກເຂົາຕີລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານປີລາໂຕຈຶ່ງອອກໄປຂ້າງນອກອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະ
ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ຂ້ອຍນຳລາວອອກມາໃຫ້ເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ອຍບໍ່ພົບຄວາມຜິດໃດໆໃນຕົວລາວ. ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະເຢຊູໄດ້ອອກໄປຂ້າງນອກ ໃສ່ມົງກຸດໜາມ ແລະ ເສື້ອຄຸມສີມ່ວງ, ແລະ
ພຣະອົງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງຊາຍຄົນນີ້. ເມື່ອ ດັ່ງນັ້ນ ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ ແລະ
ພວກຄົນຮັບໃຊ້ ເຫັນລາວ, ເຂົາເຈົ້າຮ້ອງອອກມາ ເວົ້າວ່າ: ຕິດກາງແຂນ ຕິດກາງແຂນ ລາວ
ປີລາດເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ພວກເຈົ້າຈັບເອົາລາວໄປແລະຄຶງໄມ້ກາງແຂນ;
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ພົບເຫດຜົນໃນຕົວລາວ. ພວກຊາວຢິວຕອບລາວວ່າ,
ພວກເຮົາມີກົດໝາຍ, ແລະຕາມກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາ, ລາວຄວນຕາຍ,
ເພາະວ່າລາວເຮັດຕົນເອງເປັນລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອ ດັ່ງນັ້ນ ປີລາດ ໄດ້ຍິນ ຄຳ ນີ້,
ເຂົາກໍ່ກົວ ຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົາເຂົ້າໄປ ໃນ ສານ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ເຢຊູ ວ່າ: ເຈົ້າ
ມາຈາກໃສ? ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ລາວ ດັ່ງນັ້ນ ປີລາດ ຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ເຈົ້າບໍ່ເວົ້າກັບຂ້ອຍບໍ? ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍວ່າຂ້ອຍມີອຳນາດຕິດກາງແຂນເຈົ້າ
ແລະຂ້ອຍມີອຳນາດປ່ອຍເຈົ້າ? ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ ເຈົ້າບໍ່ມີສິດອຳນາດໃດໆຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ
ຖ້າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຈາກເທິງ, ເພາະເຫດນີ້
ຜູ້ທີ່ມອບຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າມີບາບໃຫຍ່ກວ່າ. ຈາກນີ້ ປີລາດພະຍາຍາມປ່ອຍລາວ
ແຕ່ພວກຢິວຮ້ອງວ່າ ຖ້າເຈົ້າປ່ອຍຄົນນີ້ ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນໝູ່ຂອງຊີຊາ
ທຸກຄົນທີ່ເຮັດຕົນເອງເປັນກະສັດແມ່ນເວົ້າຕໍ່ຕ້ານຊີຊາ ດັ່ງນັ້ນ ປີລາດ ໄດ້ຍິນຄຳນີ້ແລ້ວ
ກໍ່ພາພຣະເຢຊູອອກໄປຂ້າງນອກ ແລະ ນັ່ງເທິງເວທີ ຢູ່ສະຖານທີ່ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ
ທາງປູດ້ວຍຫີນ, ແຕ່ໃນພາສາຮີບຣູແມ່ນ ກັບບາທາ; ແລະ
ມັນແມ່ນການກຽມຂອງເທສກາລປັດສະຄາ, ແລະ ເວລາປະມານຫົກໂມງ; ແລະ
ທ່ານເວົ້າກັບພວກຢິວວ່າ: ເບິ່ງກະສັດຂອງພວກເຈົ້າ. ແຕ່ພວກເຂົາຮ້ອງອອກມາວ່າ: ເອົາໄປ
ເອົາໄປ, ຕິດກາງແຂນເຂົາເສຍ ປີລາດ ເວົ້າ ກັບ ພວກເຂົາ ວ່າ: ຂ້ອຍ ຈະ ຕິດ ກາງແຂນ

ກະສັດ ຂອງ ພວກເຈົ້າ ບໍ? ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ຕອບວ່າ:
ພວກເຮົາບໍ່ມີກະສັດນອກຈາກຊີຊາ. ດັ່ງນັ້ນ ແລ້ວລາວຈຶ່ງໄດ້ມອບພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຖືກຄຶງ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບພະເຢຊູແລະເຂົາເຈົ້ານຳໄປ
ແລະຖືໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງອອກໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າກະໂຫຼກ,
ເຊິ່ງຖືກເອີ້ນເປັນພາສາຮີບຣູວ່າໂກນໂກທາ, ບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຕອກພຣະອົງໃສ່ໄມ້ກາງແຂນ,
ແລະກັບພຣະອົງຄົນອື່ນສອງຄົນຈາກຂ້າງນີ້ແລະຈາກຂ້າງນີ້, ແຕ່ກາງແມ່ນພະເຢຊູ.
ປີລາຕໄດ້ຂຽນຫົວຂໍ້ແລະວາງມັນໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ມັນຂຽນໄວ້ວ່າ ເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ
ກະສັດຂອງຊາວຢິວ. ດັ່ງນັ້ນ ຊາວຢິວຫຼາຍຄົນໄດ້ອ່ານຊື່ນີ້
ເພາະວ່າສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຖືກຄຶງໄມ້ກາງແຂນນັ້ນຢູ່ໃກ້ກັບເມືອງ,
ແລະມັນຖືກຂຽນເປັນພາສາຮີບຣູ, ພາສາກຣີກ, ແລະພາສາລາຕິນ.
ພວກປະໂລຫິດໃຫຍ່ຂອງພວກຢິວຈຶ່ງກຳລັງເວົ້າກັບປີລາດວ່າ: ຢ່າຂຽນວ່າ
ກະສັດຂອງພວກຢິວ ແຕ່ໃຫ້ຂຽນວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍເປັນກະສັດຂອງພວກຢິວ
ປີລາຕຕອບວ່າ, ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຂຽນແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ຂຽນແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກທະຫານ
ເມື່ອພວກເຂົາຄຶງພຣະເຢຊູໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ,
ກໍ່ເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງມາແລະແບ່ງອອກເປັນສີ່ສ່ວນ, ແຕ່ລະທະຫານໄດ້ສ່ວນໜຶ່ງ,
ແລະເອົາເສື້ອໃນດ້ວຍ. ແຕ່ເສື້ອໃນນັ້ນບໍ່ມີຮອຍຕໍ່, ຖັກມາຈາກເທິງລົງມາເປັນຕົ້ນທັງໝົດ.
ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ກັນວ່າ: ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຂີກມັນ,
ແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາຈັບສະຫຼາກກ່ຽວກັບມັນວ່າຈະເປັນຂອງໃຜ,
ເພື່ອວ່າພຣະຄຳພີທີ່ເວົ້າຈະໄດ້ສຳເລັດ: ເຂົາເຈົ້າແບ່ງເສື້ອຜ້າຂອງຂ້ອຍໃຫ້ຕົນເອງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໂຍນສະຫຼາກເພື່ອເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຂ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ,
ພວກທະຫານໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຢືນຢູ່ຂ້າງໆໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະເຢຊູ,
ແມ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ ເອື້ອຍນ້ອງຂອງແມ່ຂອງພຣະອົງ, ມາເລຍຂອງໂຄລປາ ແລະ
ມາເລຍຊາວແມັກດາລາ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູ ເມື່ອເຫັນແມ່ຂອງພຣະອົງ ແລະ

ສາວົກທີ່ພຣະອົງຮັກຢືນຢູ່ຂ້າງ, ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວກັບແມ່ຂອງພຣະອົງວ່າ, ແມ່ຍິງເອີຍ,
ເບິ່ງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ. ແລ້ວ ພຣະອົງ ກ່ໍ ເວົ້າ ກັບ ສາວົກ ນັ້ນ ວ່າ: ເບິ່ງ, ນີ້ ແມ່ ຂອງ ເຈົ້າ.
ແລະຕັ້ງແຕ່ຊົ່ວໂມງນັ້ນ, ສາວົກໄດ້ຮັບນາງໄປສູ່ບ້ານຂອງຕົນເອງ ຫຼັງຈາກນີ້
ພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າທຸກສິ່ງສຳເລັດແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຳພີສຳເລັດ ພຣະອົງກ່າວວ່າ ເຮົາຫິວນ້ຳ
ພາຊະນາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳສົ້ມວາງຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາຟອງນ້ຳຊຸບນ້ຳສົ້ມແລ້ວສຽບໃສ່ຄ້ົນຫຍ້າຮິດໂຊບ
ແລ້ວເອົາມາຖວາຍໃສ່ປາກຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູຮັບເອົານ້ຳສົ້ມແລ້ວ
ພຣະອົງຈຶ່ງຕ ອະວ່າ ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ທຣົງກ້ົມພຣະເສຍສ ຈຶ່ງມອບວິນຍານໄວ້ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກຊາວຢິວ ຈຶ່ງຂໍຮ້ອງຕໍ່ພີລາຕ ເພື່ອໃຫ້ຫັກຂາຂອງພວກເຂົາ ແລະເອົາຮ່າງກາຍລົງໄປ
ເພື່ອວ່າຮ່າງກາຍຈະບໍ່ຄ້າງຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນໃນວັນສະບາໂຕ ເພາະວ່າເປັນວັນກຽມ
ແລະວັນສະບາໂຕນັ້ນເປັນວັນຍິ່ງໃຫຍ່ ດັ່ງນັ້ນ ພວກທະຫານຈຶ່ງມາ ແລະ
ພວກເຂົາຫັກຂາຂອງຄົນທຳອິດ ແລະ ຂອງອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກຄຶງໄມ້ກາງແຂນກັບພຣະອົງ
ແຕ່ເມື່ອມາຮອດພຣະເຢຊູ ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນພຣະອົງຕາຍແລ້ວ
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຫັກຂາຂອງພຣະອົງ ແຕ່ທະຫານຄົນໜຶ່ງໃຊ້ຫອກແທງສີຂ້າງຂອງພຣະອົງ
ແລະ ທັນທີເລືອດກັບນ້ຳກ ໄຫຼອອກມາ ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ເປັນພະຍານ,
ແລະພະຍານຂອງລາວແມ່ນແທ້ຈິງ, ແລະຜູ້ນັ້ນຮູ້ວ່າລາວເວົ້າຄວາມຈິງ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເຊື່ອ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນ ເພາະວ່າ ເພື່ອພຣະຄຳພີຈະໄດ້ສຳເລັດ
ກະດູກຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກຫັກ ແລະ ອີກຄັ້ງ ພຣະຄຳພີອື່ນກ່ໍເວົ້າວ່າ:
ເຂົາເຈົ້າຈະເຫັນຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ແທງ ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ໂຢເຊັບຜູ້ມາຈາກອາຣິມາທີ
ເປັນສາວົກຂອງພຣະເຢຊູ ແຕ່ເຊື່ອງຕົວຢູ່ເພາະຄວາມຢ້ານກົວພວກຢິວ
ໄດ້ຂໍພີລາດເພື່ອເອົາສົບຂອງພຣະເຢຊູໄປ ແລະພີລາດກ ອະນຸຍາດ ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງມາ ແລະ
ເອົາຮ່າງກາຍຂອງພະເຢຊູໄປ ນິໂກເດມັດ
ຜູ້ທີ່ເຄີຍມາຫາພຣະເຢຊູໃນຕອນກາງຄືນຄັ້ງທຳອິດກ່ໍມາເຊັ່ນກັນ,

ຖືເອົາສ່ວນປະສົມຂອງມົດລົບແລະກະລຸນາປະມານຮ້ອຍປອນມາດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາຮ່າງກາຍຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ມັດມັນດ້ວຍຜ້າປ່ານພ້ອມກັບເຄື່ອງເທດ,
ຕາມປະເພນີຂອງຊາວຢິວໃນການຝັງສົບ.
ມີສວນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບ່ອນທີ່ພຣະອົງຖືກຄຶງໄວ້ກາງແຂນ, ແລະໃນສວນນັ້ນມີອຸໂມງໃໝ່,
ທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີໃຜຖືກວາງໄວ້ເທື່ອ; ດັ່ງນັ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນເພາະການກຽມພ້ອມຂອງພວກຢິວ,
ເພາະວ່າອຸໂມງນັ້ນຢູ່ໃກ້, ພວກເຂົາໄດ້ວາງພຣະເຢຊູໄວ້.

๘๐

ໃນວັນໜຶ່ງຂອງວັນສະບາໂຕ, ມາເຣຍແມັກດາລີນໄດ້ມາຫາອຸໂມງໃນຕອນເຊົ້າ
ໃນຂະນະທີ່ຍັງມືດຢູ່, ແລະນາງໄດ້ເຫັນກ້ອນຫີນຖືກເອົາອອກຈາກອຸໂມງແລ້ວ.
ນາງວິ່ງໄປຫາຊີໂມນເປໂຕ ແລະ ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຮັກ ແລ້ວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ເຂົາເຈົ້າເອົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກຈາກອຸໂມງແລ້ວ ແລະ
ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າວາງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໃສ ດັ່ງນັ້ນ ເປໂຕ ແລະ ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງ
ຈຶ່ງອອກໄປ ແລະ ພວກເຂົາກຳລັງມາຫາອຸໂມງ.
ພວກເຂົາສອງຄົນແມ່ນກຳລັງແລ່ນຮ່ວມກັນ ແລະ
ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງແລ່ນໄປຂ້າງໜ້າໄວກວ່າເປໂຕ ແລະ ລາວມາເຖິງທຳອິດເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງ
ແລະ ໂຄ້ງລົງເບິ່ງລາວເຫັນຜ້າປູນອນຢູ່ ແຕ່ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປ ສີໂມນ ເປໂຕ
ຈຶ່ງມາຕາມລາວ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງ ແລະ ເຫັນຜ້າປູນອນຢູ່ ແລະ
ຜ້າເຊັດໜ້າທີ່ຢູ່ເທິງຫົວຂອງລາວ ບໍ່ໄດ້ນອນຢູ່ກັບຜ້າປູ
ແຕ່ຖືກມ້ວນໄວ້ແຍກຕ່າງຫາກຢູ່ໃນບ່ອນໜຶ່ງ ແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ
ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ມາເຖິງທຳອິດຫາອຸໂມງກໍ່ເຂົ້າໄປ ແລະ ເຫັນ ແລະ ເຊື່ອ; ຍັງບໍ່ທັນ
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ພຣະຄຳພີວ່າມັນຈຳເປັນທີ່ລາວຕ້ອງລຸກຂຶ້ນຈາກຄົນຕາຍ. ດັ່ງນັ້ນ

ພວກສາວົກຈຶ່ງກັບໄປບ້ານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າອີກເທື່ອໜຶ່ງ.
ແຕ່ແມຣີຢືນຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ຂ້າງນອກອຸບມຸງ. ດັ່ງນັ້ນ ຂະນະທີ່ນາງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່,
ນາງໄດ້ກົ້ມລົງເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນອຸໂມງ ແລະ ເຫັນທູດສະຫວັນສອງອົງນຸ່ງຂາວນັ່ງຢູ່,
ອົງໜຶ່ງຢູ່ທາງຫົວ ແລະ ອົງໜຶ່ງຢູ່ທາງຕີນ, ບ່ອນທີ່ພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ນອນຢູ່.
ແລະພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນເວົ້າກັບນາງວ່າ, ແມ່ຍິງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ຫຍັງ?
ນາງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໄປ,
ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໃສ. ແລະ ເມື່ອໄດ້ເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ
ນາງກໍ່ຫັນກັບໄປທາງຫຼັງ ແລະ ເຫັນພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ ແລະ ນາງບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນພຣະເຢຊູ
ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບນາງວ່າ: ແມ່ຍິງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ຫຍັງ? ເຈົ້າຊອກຫາໃຜ?
ນາງນັ້ນຄິດວ່າລາວເປັນຄົນເຮັດສວນ, ເວົ້າກັບລາວວ່າ: ທ່ານເຈົ້າ,
ຖ້າທ່ານແບກລາວໄປແລ້ວ, ບອກຂ້ອຍວ່າທ່ານວາງລາວໄວ້ທີ່ໃສ, ແລະຂ້ອຍຈະຍົກລາວຂຶ້ນ.
ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບນາງວ່າ: ມາເລຍ. ຫັນກັບມາແລ້ວ, ນາງນັ້ນເວົ້າກັບລາວວ່າ ຣັບໂບນີ,
ເຊິ່ງຖືກເວົ້າວ່າ ອາຈານ. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບນາງວ່າ: ຢ່າສຳພັດຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍເທື່ອ.
ແຕ່ຈົ່ງໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ບອກພວກເຂົາວ່າ:
ຂ້ອຍກຳລັງຈະຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພຣະບິດາຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ມາເລຍ ແມັກດາເລນ ມາລາຍາາມ
ໃຫ້ພວກສາວົກ ວ່າ ນາງໄດ້ເຫັນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບນາງ.
ດັ່ງນັ້ນ ໃນຕອນແລງຂອງວັນນັ້ນ ຄືວັນທຳອິດຂອງອາທິດ
ແລະປະຕູຖືກປິດຢູ່ບ່ອນທີ່ພວກສາວົກຊຸມນຸມກັນ ເພາະຄວາມຢ້ານກົວພວກຢິວ
ພຣະເຢຊູໄດ້ເສດັດມາ ແລະຢືນຢູ່ກາງກຸ່ມ ແລະຕັດກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ສັນຕິພາບຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັ້ງຫຼາຍ ແລະ ເມື່ອເວົ້າແບບນີ້ແລ້ວ
ລາວກໍ່ສະແດງມືແລະຂ້າງຂອງລາວໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນ ດັ່ງນັ້ນ ພວກສາວົກຈຶ່ງດີໃຈ

ເມື່ອໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າອີກວ່າ:
ສັນຕິພາບຈົ່ງມີແກ່ພວກເຈົ້າ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ພໍ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍສົ່ງພວກເຈົ້າ.
ແລະ ເວົ້າສິ່ງນີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ເປົ່າລົມໃສ່ ແລະ ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ຈົ່ງຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ຖ້າພວກເຈົ້າໃຫ້ອະໄພບາບຂອງບາງຄົນ,
ມັນກໍ່ຖືກໃຫ້ອະໄພແກ່ເຂົາເຈົ້າ; ຖ້າພວກເຈົ້າຍຶດໄວ້ບາບຂອງບາງຄົນ, ມັນກໍ່ຖືກຍຶດໄວ້.
ໂທມັດ ຜູ້ເປັນໜຶ່ງໃນສິບສອງ ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າຝາແຝດ
ບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຂົາໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູເສດັດມາ ດັ່ງນັ້ນ ພວກສາວົກອື່ນໆ
ຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ແລະ ລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຮອຍຕະປູໃນມືຂອງລາວ, ແລະເອົານິ້ວມືຂອງຂ້ອຍໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຮອຍຕະປູ,
ແລະເອົາມືຂອງຂ້ອຍໃສ່ເຂົ້າໄປໃນສີຂ້າງຂອງລາວ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອ. ແລະ ຫຼັງຈາກແປດມື້,
ອີກເທື່ອໜຶ່ງພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຢູ່ຂ້າງໃນ ແລະ ໂທມັດຢູ່ກັບພວກເຂົາ
ພຣະເຢຊູມາໂດຍປະຕູຖືກປິດແລ້ວ, ແລະຢືນຢູ່ໃນກາງ ແລະເວົ້າວ່າ:
ສັນຕິພາບຈົ່ງມີແກ່ພວກເຈົ້າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງກໍ່ກ່າວກັບໂທມັດວ່າ,
ເອົານິ້ວມືຂອງເຈົ້າມານີ້ ແລະ ເບິ່ງມືຂອງເຮົາ, ແລະ
ເອົາມືຂອງເຈົ້າມາໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຂ້າງຂອງເຮົາ, ແລະ ຢ່າເປັນຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ, ແຕ່ຈົ່ງເປັນຜູ້ເຊື່ອ.
ແລະໂທມັດກໍ່ຕອບວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ: ເພຣາະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ເຈົ້າຈຶ່ງເຊື່ອ.
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນແຕ່ກໍເຊື່ອນັ້ນ ມີພອນແທ້. ຫຼາຍສິ່ງແທ້ໆ ແລະ ສັນຍານອື່ນໆອີກ
ພຣະເຢຊູເຮັດ ຕໍ່ໜ້າສາວົກຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມນີ້;
ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຖືກຂຽນໄວ້ເພື່ອວ່າທ່ານອາດຈະເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະຄຣິດ
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອວ່າໂດຍການເຊື່ອທ່ານອາດຈະມີຊີວິດໃນນາມຂອງພຣະອົງ.

๔๑

ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ເຜີຍຕົນເອງອີກຄັ້ງແກ່ບັນດາສາວົກເທິງທະເລທິເບຣີອັດ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ເຜີຍດັ່ງນີ້. ຊີໂມນເປໂຕ, ໂທມັດທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າດີດີມັດ,
ນາທານາເອນຈາກກາລີລີ, ລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ,
ແລະສາວົກອື່ນໆອີກສອງຄົນຂອງພຣະອົງຢູ່ພ້ອມກັນ. ຊີໂມນ ເປໂຕ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ຂ້ອຍໄປຫາປາ. ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ: ພວກເຮົາມາກັບເຈົ້າດ້ວຍ. ພວກເຂົາອອກໄປ ແລະ
ຂຶ້ນເຮືອທັນທີ, ແລະ ໃນຄືນນັ້ນ ພວກເຂົາຈັບບໍ່ໄດ້ຫຍັງເລີຍ. ເມື່ອຕອນເຊົ້າມາເຖິງແລ້ວ,
ພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ເທິງຝັ່ງ, ແຕ່ພວກສາວົກບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນພຣະເຢຊູ.
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: ເດັກນ້ອຍເອີຍ, ພວກເຈົ້າມີອາຫານບໍ່?
ເຂົາເຈົ້າຕອບລາວວ່າ: ບໍ່. ແລະ ລາວເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ຈົ່ງໂຍນແຫໄປທາງຂ້າງຂວາຂອງເຮືອ, ແລະພວກເຈົ້າຈະພົບ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໂຍນ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ສາມາດລາກມັນອອກມາໄດ້ອີກຕໍ່ໄປຍ້ອນຈຳນວນປາທີ່ຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ສາວົກຄົນນັ້ນ ທີ່ພຣະເຢຊູຮັກ ເວົ້າກັບເປໂຕວ່າ: ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ສີໂມນ ເປໂຕ ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າ ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກໍໄດ້ມັດເສື້ອນອກ; ເພາະວ່າລາວເປືອຍ; ແລະ
ລາວໄດ້ໂຍນຕົນເອງເຂົ້າໄປໃນທະເລ; ແຕ່ສາວົກອື່ນໆ ໄດ້ມາດ້ວຍເຮືອນ້ອຍ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໄກຈາກແຜ່ນດິນ, ແຕ່ປະມານສອງຮ້ອຍສອກ, ລາກແຫປາມາ.
ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາລົງມາຮອດແຜ່ນດິນ, ພວກເຂົາກໍເຫັນໄຟຖ່ານທີ່ກຳລັງຕິດຢູ່,
ມີປາວາງຢູ່ເທິງ ແລະ ມີເຂົ້າຈີ່ດ້ວຍ. ເຢຊູເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ເອົາປາທີ່ພວກເຈົ້າຈັບໄດ້ດຽວນີ້ມາ ຊີໂມນ ເປໂຕຣໄດ້ຂຶ້ນໄປ ແລະ
ລາກແຫຂຶ້ນມາເທິງແຜ່ນດິນ, ເຕັມໄປດ້ວຍປາໃຫຍ່ຮ້ອຍຫ້າສິບສາມໂຕ, ແລະ
ເຖິງແມ່ນມີຫຼາຍປານນັ້ນ ແຫກໍບໍ່ຂາດ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ມາກິນເຂົ້າເຊົ້າເດີ.
ບໍ່ມີໃຜໃນບັນດາສາວົກກ້າທີ່ຈະຖາມພຣະອົງວ່າ ທ່ານເປັນໃຜ
ເພາະຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູ ຈຶ່ງມາ ແລະ ເອົາເຂົ້າຈີ່
ມາໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ປາກໍ່ເຊັ່ນກັນ.

ນີ້ເປັນຄັ້ງທີສາມແລ້ວທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປາກົດພຣະອົງແກ່ສາວົກຂອງພຣະອົງ
ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ. ເມື່ອພວກເຂົາກິນເຂົ້າເຊົ້າແລ້ວ,
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງເວົ້າກັບຊີໂມນເປໂຕຣວ່າ: ຊີໂມນລູກຂອງໂຢນາ,
ເຈົ້າຮັກຂ້ອຍຫຼາຍກວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ? ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ: ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ທ່ານຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍຮັກທ່ານ. ພຣະອົງຕັດກັບລາວວ່າ: ລ້ຽງແກະນ້ອຍຂອງເຮົາ.
ພຣະອົງກ່າວກັບລາວອີກເທື່ອທີສອງ: ຊີໂມນລູກຂອງໂຢນາ, ເຈົ້າຮັກເຮົາບໍ່?
ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ: ແມ່ນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍຮັກທ່ານ. ເວົ້າກັບລາວ:
ລ້ຽງແກະຂອງຂ້ອຍ. ເຂົາເວົ້າກັບລາວເທື່ອທີສາມ: ຊີໂມນລູກຂອງໂຢນາ, ເຈົ້າຮັກຂ້ອຍບໍ?
ເປໂຕໄດ້ເສຍໃຈຍ້ອນວ່າພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບລາວຄັ້ງທີສາມວ່າ, ເຈົ້າຮັກຂ້ອຍບໍ່,
ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຮູ້ທຸກສິ່ງ,
ພຣະອົງຮູ້ວ່າຂ້ອຍຮັກພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ: ລ້ຽງແກະຂອງເຮົາ.
ແທ້ຈິງແທ້ຈິງ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ເມື່ອເຈົ້າຍັງໜຸ່ມ,
ເຈົ້າຄາດແອວຕົວເອງແລະຍ່າງໄປບ່ອນທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການ, ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າແກ່, ເຈົ້າຈະຍື່ນມືອອກ,
ແລະຄົນອື່ນຈະຄາດແອວເຈົ້າ, ແລະຈະນຳເຈົ້າໄປບ່ອນທີ່ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການ.
ແຕ່ລາວເວົ້ານີ້ເພື່ອຊີ້ບອກວ່າລາວຈະໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບສັກສີດ້ວຍຄວາມຕາຍແບບໃດ ແລະ
ເວົ້າແບບນີ້ແລ້ວ ລາວກໍ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ ຕິດຕາມຂ້ອຍ
ແຕ່ເປໂຕໄດ້ຫັນກັບຄືນແລ້ວເຫັນສາວົກທີ່ພຣະເຢຊູຮັກກຳລັງຕິດຕາມມາ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນອນຢູ່ເທິງເອິກຂອງພຣະອົງໃນຄ່ຳນັ້ນແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ໃຜແມ່ນຜູ້ທີ່ກຳລັງທໍລະຍົດພຣະອົງ? ເມື່ອເປໂຕເຫັນຄົນນີ້, ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະເຢຊູວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລ້ວຄົນນີ້ແມ່ນແນວໃດ? ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ຖ້າຂ້ານ້ອຍຢາກໃຫ້ລາວຢູ່ຈົນກວ່າຂ້ານ້ອຍຈະມາ, ມັນກ່ຽວຫຍັງກັບເຈົ້າ?
ເຈົ້າຈົ່ງຕິດຕາມຂ້ອຍ ດັ່ງນັ້ນ ຄຳເວົ້ານີ້ຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປໃນບັນດາພີ່ນ້ອງວ່າ
ສາວົກນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ, ແລະພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ ລາວຈະບໍ່ຕາຍ, ແຕ່ວ່າ

ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ລາວຢູ່ຈົນກ່ວາຂ້າພະເຈົ້າມາ, ມັນກ່ຽວຫຍັງກັບເຈົ້າ?
ນີ້ແມ່ນສາວົກຜູ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ໄດ້ຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະພວກເຮົາຮູ້ວ່າຄຳພະຍານຂອງລາວແມ່ນຈິງ. ແລະ ມີອີກຫຼາຍສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ,
ເຊິ່ງຖ້າຖືກຂຽນທຸກອັນ, ຂ້ອຍຄິດວ່າແມ່ນແຕ່ໂລກເອງກໍບໍ່ຈະບັນຈຸໜັງສືທີ່ຖືກຂຽນໄດ້.
ແທ້ຈິງ.

ຈົດໝາຍຂອງໂຢຮັນ

๑

ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ, ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນ,
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງພວກເຮົາ,
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເບິ່ງແລະມືຂອງພວກເຮົາໄດ້ສຳຜັດ, ກ່ຽວກັບພຣະທຳຂອງຊີວິດ;
ແລະຊີວິດໄດ້ຖືກສະແດງອອກ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແລະພວກເຮົາເປັນພະຍານແລະພວກເຮົາປະກາດໃຫ້ທ່ານຊີວິດນິລັນ
ດອນ, ຊຶ່ງຢູ່ກັບພຣະບິດາແລະໄດ້ຖືກສະແດງອອກໃຫ້ພວກເຮົາ;
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນ, ພວກເຮົາປະກາດໃຫ້ທ່ານ,
ເພື່ອວ່າທ່ານຈະມີສາມັກຄີກັບພວກເຮົາ;
ແລະສາມັກຄີຂອງພວກເຮົາແມ່ນກັບພຣະບິດາແລະກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຄືເຢຊູຄຣິດ.
ແລະພວກເຮົາຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານ ເພື່ອວ່າຄວາມຍິນດີຂອງພວກເຮົາຈະເຕັມເປີ່ມ.
ແລະນີ້ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະອົງ ແລະ
ພວກເຮົາປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າແມ່ນແສງສະຫວ່າງ ແລະ
ຄວາມມືດບໍ່ມີຢູ່ໃນພຣະອົງເລີຍ

ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າພວກເຮົາມີຄວາມສາມັກຄີກັບພຣະອົງແລະພວກເຮົາຍ່າງຢູ່ໃນຄວາມມືດ
, ພວກເຮົາຂີ້ຕົວະແລະພວກເຮົາບໍ່ເຮັດຄວາມຈິງ;
ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາຍ່າງຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນຄວາມສະຫວ່າງ,
ພວກເຮົາມີຄວາມສາມັກຄີກັບກັນແລະກັນ,
ແລະເລືອດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດບຸດຂອງພຣະອົງຊໍາລະພວກເຮົາຈາກບາບທັງໝົດ.
ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ມີບາບ, ພວກເຮົາກໍຫລອກລວງຕົນເອງ
ແລະຄວາມຈິງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາຍອມຮັບບາບຂອງພວກເຮົາ,
ພຣະອົງແມ່ນຊື່ສັດແລະຊອບທໍາ, ເພື່ອຈະໃຫ້ອະໄພບາບແກ່ພວກເຮົາ
ແລະຊໍາລະພວກເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ຍຸຕິທໍາທັງໝົດ.
ຖ້າພວກເຮົາເວົ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ, ພວກເຮົາກໍ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄົນໂກຫົກ,
ແລະພຣະທໍາຂອງພຣະອົງກໍ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພວກເຮົາ.

๒

ລູກນ້ອຍຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ທໍາບາບ;
ແລະຖ້າຜູ້ໃດທໍາບາບ, ພວກເຮົາມີຜູ້ຊ່ວຍປົກປ້ອງຕໍ່ພໍ່, ພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຊອບທໍາ;
ແລະພຣະອົງເອງເປັນການລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບບາບຂອງພວກເຮົາ,
ບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບບາບຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ແລະກ່ຽວກັບໂລກທັງໝົດ.
ແລະໃນນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ,
ຖ້າພວກເຮົາປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງພຣະອົງ. ຄົນທີ່ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຮູ້ຈັກລາວແລ້ວ
ແລະບໍ່ປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງລາວ ແມ່ນຄົນຂີ້ຕົວະ ແລະຄວາມຈິງບໍ່ຢູ່ໃນຄົນນີ້;
ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດຕາມຄໍາຂອງລາວ
ແທ້ຈິງແລ້ວຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສົມບູນແລ້ວໃນຄົນນີ້.

ໃນນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າຢູ່ໃນພຣະອົງຄວນຈະດຳເນີນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຫຣົງດຳເນີນ, ແລະຕົນເອງກໍ່ຄວນດຳເນີນດັ່ງນັ້ນ. ພີ່ນ້ອງ,
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳສັ່ງໃໝ່ໃຫ້ທ່ານ, ແຕ່ເປັນຄຳສັ່ງເກົ່າທີ່ທ່ານມີມາແຕ່ຕົ້ນ,
ຄຳສັ່ງເກົ່ານັ້ນແມ່ນຄຳທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນມາແຕ່ຕົ້ນ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງ,
ຂ້ອຍຂຽນຄຳສັ່ງໃໝ່ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ເຊິ່ງເປັນຄວາມຈິງໃນພຣະອົງແລະໃນເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ເພາະວ່າຄວາມມືດກຳລັງຜ່ານໄປ ແລະແສງສະຫວ່າງທີ່ແທ້ຈິງກຳລັງສ່ອງແສງຢູ່ແລ້ວ.
ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງ ແລະກຽດຊັງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,
ຢູ່ໃນຄວາມມືດຈົນເຖິງຕອນນີ້. ຄົນທີ່ຮັກນ້ອງຊາຍຂອງລາວຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງ,
ແລະສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດບໍ່ມີຢູ່ໃນລາວ;
ແຕ່ຄົນທີ່ກຽດຊັງນ້ອງຊາຍຂອງລາວຢູ່ໃນຄວາມມືດແລະຍ່າງຢູ່ໃນຄວາມມືດ,
ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າລາວໄປໃສ, ເພາະວ່າຄວາມມືດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕາຂອງລາວບອດ.
ຂ້ອຍຂຽນເຖິງພວກເຈົ້າ, ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ,
ເພາະວ່າບາບຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກໃຫ້ອະໄພແລ້ວເພາະນາມຂອງພຣະອົງ.
ຂ້ອຍຂຽນໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ບັນດາບິດາ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ທີ່ມາແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ.
ຂ້ອຍຂຽນໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ພວກຊາຍໜຸ່ມ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາຊະນະຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວ.
ຂ້ອຍຂຽນໃຫ້ພວກເຈົ້າ, ລູກນ້ອຍ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກພໍ່. ຂ້ອຍຂຽນໃຫ້ພວກເຈົ້າ,
ບັນດາພໍ່, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ມາແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ. ຂ້ານ້ອຍຂຽນໃຫ້ພວກເຈົ້າ,
ຊາຍໜຸ່ມ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າເຂັ້ມແຂງ ແລະ ພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ ແລະ
ພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາຊະນະຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ ຢ່າຮັກໂລກ ຫຼື ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນໂລກ ຖ້າຜູ້ໃດຮັກໂລກ,
ຄວາມຮັກຂອງພໍ່ບໍ່ຢູ່ໃນລາວ; ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໂລກ, ຄວາມປາຖະໜາຂອງເນື້ອໜັງ
ແລະ ຄວາມປາຖະໜາຂອງຕາ ແລະ ຄວາມຈອງຫອງຂອງຊີວິດ, ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພໍ່,
ແຕ່ມາຈາກໂລກ. ໂລກແລະຄວາມປາຖະໜາຂອງມັນກຳລັງຜ່ານໄປ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຈະຄົງຢູ່ຕະຫຼອດໄປນິລັນດອນ.

ເດັກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ມັນເປັນເວລາສຸດທ້າຍ, ແລະ ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າ
ພວກຕ້ານພຣະຄຣິດກຳລັງມາ, ແລະ ດຽວນີ້ພວກຕ້ານພຣະຄຣິດຫຼາຍຄົນໄດ້ມາຍເປັນ;
ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ມັນເປັນເວລາສຸດທ້າຍ. ພວກເຂົາອອກໄປຈາກພວກເຮົາ,
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າຖ້າພວກເຂົາເປັນຂອງພວກເຮົາ,
ພວກເຂົາຈະຢູ່ຕໍ່ກັບພວກເຮົາ,
ແຕ່ນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອວ່າຈະຖືກເປີດເຜີຍວ່າບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນເປັນຂອງພວກເຮົາ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍມີການເຈີມຈາກຜູ້ບໍລິສຸດ, ແລະທ່ານຮູ້ທຸກສິ່ງ.
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂຽນໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງ,
ແຕ່ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຮູ້ມັນ, ແລະເພາະວ່າຄວາມຂີ້ຕົວະທຸກຢ່າງບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄວາມຈິງ.
ໃຜແມ່ນຄົນໂກຫົກ ຖ້າບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ປະຕິເສດວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ?
ນີ້ແມ່ນຜູ້ຕ້ານພຣະຄຣິດ, ຄືຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະບິດາແລະພຣະບຸດ.
ທຸກຄົນທີ່ປະຕິເສດລູກຊາຍ ກໍບໍ່ມີພໍ່ເຊັ່ນກັນ. ດັ່ງນັ້ນ ສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເລີ່ມ
ຈົ່ງຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ ຖ້າສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າກໍຈະຢູ່ໃນພຣະບຸດແລະໃນພຣະບິດາ.
ແລະນີ້ແມ່ນຄຳສັນຍາທີ່ພຣະອົງເອງໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບພວກເຮົາ ຄື ຊີວິດນິລັນດອນ.
ຂ້ອຍຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານກ່ຽວກັບພວກທີ່ກຳລັງຫຼອກລວງທ່ານ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍ,
ການເຈີມທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຈາກພຣະອົງ, ຍັງຄົງຢູ່ໃນທ່ານ,
ແລະທ່ານບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ໃດສອນທ່ານ,
ແຕ່ດັ່ງທີ່ການເຈີມນັ້ນເອງສອນທ່ານກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງ, ແລະມັນເປັນຄວາມຈິງ
ແລະບໍ່ແມ່ນຄວາມຂີ້ຕົວະ, ແລະດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ສອນທ່ານແລ້ວ, ທ່ານຈະຄົງຢູ່ໃນພຣະອົງ.
ແລະດຽວນີ້ ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ຈົ່ງຢູ່ໃນພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າເມື່ອພຣະອົງຖືກເປີດເຜີຍ
ພວກເຮົາຈະມີຄວາມກ້າຫານ ແລະບໍ່ຕ້ອງອາຍຕໍ່ພຣະອົງ ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງປາກົດມາ.
ຖ້າທ່ານຮູ້ວ່າພຣະອົງຊອບທຳ,

ກໍຮູ້ວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດຄວາມຊອບທຳໄດ້ຖືກເກີດຈາກພຣະອົງ.

ມ

ເບິ່ງເດີວ່າຄວາມຮັກແບບໃດທີ່ພໍ່ໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະສິ່ງນີ້ໂລກຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ, ດຽວນີ້ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະຍັງບໍ່ທັນຖືກເປີດເຜີຍວ່າພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດ,
ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຖ້າພຣະອົງຖືກເປີດເຜີຍ, ພວກເຮົາຈະເປັນຄ້າຍຄືກັບພຣະອົງ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະເຫັນພຣະອົງດັ່ງທີ່ພຣະອົງເປັນ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຫວັງນີ້ໃນພຣະອົງ, ກໍຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ. ທຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບກໍ່ເຮັດການລະເມີດກົດໝາຍ,
ແລະບາບກໍ່ຄືການລະເມີດກົດໝາຍ. ແລະ ທ່ານຮູ້ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ
ເພື່ອເອົາບາບຂອງພວກເຮົາໄປ, ແລະ ບໍ່ມີບາບໃນພຣະອົງ.
ທຸກຄົນທີ່ຄົງຢູ່ໃນພຣະອົງບໍ່ເຮັດບາບ, ທຸກຄົນທີ່ເຮັດບາບບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງ
ແລະບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫຼອກລວງພວກເຈົ້າ;
ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊອບທຳແມ່ນຜູ້ຊອບທຳ, ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ຊອບທຳ;
ຜູ້ທີ່ເຮັດບາບແມ່ນມາຈາກມານຮ້າຍ, ເພາະວ່າຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນມານຮ້າຍເຮັດບາບ.
ລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງອອກມາເພື່ອເລື່ອງນີ້,
ເພື່ອວ່າລາວຈະທຳລາຍວຽກງານຂອງມານຮ້າຍ. ທຸກຄົນທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ເຮັດບາບ,
ເພາະວ່າເມັດພືດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນເຂົາ, ແລະເຂົາບໍ່ສາມາດທຳບາບໄດ້,
ເພາະວ່າເຂົາເກີດມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃນເລື່ອງນີ້ ລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ລູກຂອງມານແມ່ນປາກົດ ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຮັດຄວາມຊອບທຳບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ,

ແລະຄົນທີ່ບໍ່ຮັກພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ນີ້ແມ່ນຂໍ້ຄວາມທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຮັກກັນແລະກັນ
ບໍ່ແມ່ນຄືກັບກາອິນທີ່ມາຈາກຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍແລະໄດ້ຂ້າອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ
ແລະເພາະເຫດຜົນຫຍັງລາວຈຶ່ງຂ້າລາວ? ເພາະວ່າການກະທຳຂອງລາວຊົ່ວຮ້າຍ,
ແຕ່ການກະທຳຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຊອບທຳ. ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ຢ່າປະຫລາດໃຈເລີຍ
ຖ້າໂລກກຽດຊັງພວກເຈົ້າ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານຈາກຄວາມຕາຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຮັກພີ່ນ້ອງ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກພີ່ນ້ອງຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຕາຍ.
ທຸກຄົນທີ່ກຽດຊັງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວແມ່ນນັກຂ້າຄົນ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຮູ້ວ່າທຸກນັກຂ້າຄົນບໍ່ມີຊີວິດນິລັນດອນຄົງຢູ່ໃນຕົວລາວເອງ.
ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ແລ້ວກ່ຽວກັບຄວາມຮັກ,
ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ວາງຈິດວິນຍານຂອງລາວເພື່ອພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາກໍຄວນວາງຈິດວິນຍານເພື່ອພີ່ນ້ອງ. ຜູ້ໃດທີ່ມີຊີວິດຂອງໂລກ
ແລະເບິ່ງເຫັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວມີຄວາມຕ້ອງການ ແລະປິດຄວາມເມດຕາຂອງລາວຈາກລາວ,
ແນວໃດຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຄົງຢູ່ໃນລາວ? ລູກນ້ອຍຂອງຂ້ອຍ,
ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຮັກດ້ວຍຄຳເວົ້າ ຫຼືດ້ວຍລີ້ນ, ແຕ່ໃຫ້ຮັກດ້ວຍການກະທຳແລະຄວາມຈິງ.
ແລະໃນນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາມາຈາກຄວາມຈິງ,
ແລະຕໍ່ໜ້າພຣະອົງພວກເຮົາຈະຊັກຊວນໃຈຂອງພວກເຮົາ,
ວ່າຖ້າໃຈຂອງພວກເຮົາປະນາມພວກເຮົາ,
ພຣະເຈົ້າກໍໃຫຍ່ກວ່າໃຈຂອງພວກເຮົາແລະຮູ້ທຸກສິ່ງ ຄົນທີ່ຮັກແພງ,
ຖ້າຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາບໍ່ປະນາມພວກເຮົາ, ພວກເຮົາມີຄວາມກ້າຫານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາຂໍ ພວກເຮົາກໍໄດ້ຮັບຈາກພຣະອົງ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ແລະພວກເຮົາເຮັດສິ່ງທີ່ຊອບພຣະທັຍຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.

ແລະນີ້ແມ່ນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດໄວ້
ແລະຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະອົງ ແລະພຣະອົງເອງຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ
ແລະ ໃນ ນີ້ ພວກເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ພຣະອົງ ຢູ່ ໃນ ພວກເຮົາ, ຈາກ ພຣະວິນຍານ ທີ່ ພຣະອົງ ໃຫ້ ແກ່ ພວກເຮົາ.

๔

ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ, ຢ່າເຊື່ອທຸກວິນຍານ,
ແຕ່ຈົ່ງທົດສອບວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນວ່າມາຈາກພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່,
ເພາະວ່າມີຜູ້ປະກາດເທັດຫຼາຍຄົນໄດ້ອອກໄປໃນໂລກ. ໃນນີ້ທ່ານຮູ້ວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ;
ທຸກວິນຍານທີ່ຮັບຮູ້ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ມາໃນເນື້ອໜັງແລ້ວ, ມາຈາກພຣະເຈົ້າ;
ແລະທຸກວິນຍານທີ່ບໍ່ຮັບຮູ້ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ມາໃນເນື້ອໜັງແລ້ວ, ບໍ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ;
ແລະນີ້ແມ່ນຂອງພວກຕ້ານຄຣິດທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າກຳລັງຈະມາ, ແລະຕອນນີ້ຢູ່ໃນໂລກແລ້ວ.
ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ທ່ານທັງຫຼາຍມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະທ່ານໄດ້ເອົາຊະນະພວກເຂົາແລ້ວ,
ເພາະວ່າພຣະອົງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທ່ານທັງຫຼາຍນັ້ນໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນໂລກ. ພວກເຂົາມາຈາກໂລກ
ເພາະສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕາມແບບໂລກ ແລະໂລກກໍ່ຟັງພວກເຂົາ
ພວກເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າ; ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຟັງພວກເຮົາ.
ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນພວກເຮົາ
ຈາກນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວິນຍານຂອງຄວາມຈິງແລະວິນຍານຂອງຄວາມຫຼົງທາງ. ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ,
ໃຫ້ພວກເຮົາຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ເພາະວ່າຄວາມຮັກແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ຮັກແມ່ນເກີດມາຈາກພຣະເຈົ້າແລະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຄືຄວາມຮັກ. ໃນນີ້ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃນພວກເຮົາ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດອັນດຽວຂອງພຣະອົງ
ເຂົ້າມາໃນໂລກ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະມີຊີວິດໂດຍຜ່ານພຣະອົງ. ໃນນີ້ແມ່ນຄວາມຮັກ,
ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເພາະວ່າພຣະອົງເອງໄດ້ຮັກພວກເຮົາ
ແລະໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາເປັນເຄື່ອງລົບລ້າງບາບສຳລັບບາບຂອງພວກເຮົາ.
ຜູ້ທີ່ຮັກແພງ, ຖ້າພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາກໍ່ຄວນຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ.
ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າ, ຖ້າພວກເຮົາຮັກກັນແລະກັນ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະຄົງຢູ່ໃນພວກເຮົາ
ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກໍສົມບູນແລ້ວໃນພວກເຮົາ.
ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງເອງຢູ່ໃນພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ປະທານພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະເປັນພະຍານວ່າ
ພຣະບິດາໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດມາເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ.
ຜູ້ໃດຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ໃນເຂົາ ແລະ
ເຂົາກໍຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ແລ້ວ
ແລະໄດ້ເຊື່ອແລ້ວໃນຄວາມຮັກທີ່ພະເຈົ້າມີຢູ່ໃນພວກເຮົາ ພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມຮັກ,
ແລະຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັກກໍຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ໃນລາວ. ໃນເລື່ອງນີ້,
ຄວາມຮັກໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສົມບູນກັບພວກເຮົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາອາດຈະມີຄວາມກ້າຫານໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ,
ເພາະວ່າດັ່ງທີ່ຜູ້ນັ້ນເປັນ, ພວກເຮົາກໍ່ເປັນຢູ່ໃນໂລກນີ້. ຄວາມຢ້ານກົວບໍ່ມີຢູ່ໃນຄວາມຮັກ,
ແຕ່ຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນໂຍນຄວາມຢ້ານກົວອອກໄປ, ເພາະວ່າຄວາມຢ້ານກົວມີການລົງໂທດ,
ແລະຜູ້ທີ່ຢ້ານກົວບໍ່ໄດ້ສົມບູນໃນຄວາມຮັກ. ພວກເຮົາຮັກລາວ
ເພາະວ່າລາວເອງໄດ້ຮັກພວກເຮົາກ່ອນ. ຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຮັກພຣະເຈົ້າ
ແຕ່ກຽດຊັງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ລາວກໍເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ,

ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກອ້າຍນ້ອງທີ່ລາວໄດ້ເຫັນແລ້ວ,
ລາວຈະສາມາດຮັກພຣະເຈົ້າທີ່ລາວບໍ່ໄດ້ເຫັນໄດ້ແນວໃດ?
ແລະພວກເຮົາມີຄຳສັ່ງນີ້ຈາກພຣະອົງ,
ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າຕ້ອງຮັກພີ່ນ້ອງຂອງລາວດ້ວຍ.

๕

ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະຄຣິດ, ໄດ້ຖືກເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງຜູ້ທີ່ບັງເກີດ, ກໍ່ຮັກຜູ້ທີ່ຖືກເກີດຈາກພຣະອົງນັ້ນດ້ວຍ.
ໃນນີ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຮັກລູກຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເມື່ອພວກເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າແລະປະຕິບັດຕາມບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.
ນີ້ແມ່ນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ;
ແລະບັນຍັດຂອງພຣະອົງບໍ່ແມ່ນໜັກ, ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເກີດມາຈາກພຣະເຈົ້າຊະນະໂລກ;
ແລະນີ້ແມ່ນໄຊຊະນະທີ່ໄດ້ຊະນະໂລກ, ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ. ຜູ້ໃດແມ່ນຜູ້ຊະນະໂລກ
ຖ້າບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ?
ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ມາແລ້ວຜ່ານນ້ຳແລະເລືອດ, ຄືພຣະເຢຊູພຣະຄຣິດ, ບໍ່ແມ່ນໃນນ້ຳເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ແມ່ນໃນນ້ຳແລະເລືອດ, ແລະພຣະວິນຍານແມ່ນຜູ້ເປັນພະຍານ,
ເພາະວ່າພຣະວິນຍານແມ່ນຄວາມຈິງ. ເພາະວ່າມີສາມທີ່ເປັນພະຍານຢູ່ໃນສະຫວັນ,
ພຣະບິດາ, ພຣະທຳ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະສາມນີ້ເປັນໜຶ່ງ;
ແລະມີສາມທີ່ເປັນພະຍານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ພຣະວິນຍານ ແລະ ນ້ຳ ແລະ ເລືອດ,
ແລະສາມນີ້ເຂົ້າໄປສູ່ໜຶ່ງ. ຖ້າພວກເຮົາຮັບການເປັນພະຍານຂອງມະນຸດ,
ການເປັນພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ໃຫຍ່ກວ່າ,
ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນການເປັນພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບພຣະບຸດ

ຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ມີຄຳພະຍານຢູ່ໃນຕົນເອງ,
ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ,
ເພາະວ່າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳພະຍານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.
ແລະນີ້ແມ່ນການພະຍານ ທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຊີວິດນິລັນດອນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ,
ແລະຊີວິດນີ້ຢູ່ໃນພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ມີພຣະບຸດກໍມີຊີວິດ,
ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ມີຊີວິດ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ທ່ານຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າທ່ານຈະຮູ້ວ່າທ່ານມີຊີວິດນິລັນດອນ
ແລະເພື່ອວ່າທ່ານຈະເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແລະນີ້ແມ່ນຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ພວກເຮົາມີຕໍ່ພຣະອົງ ຄື
ຖ້າພວກເຮົາຂໍສິ່ງໃດຕາມພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຈະຊົງຟັງພວກເຮົາ.
ແລະຖ້າພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງຟັງພວກເຮົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຂໍ,
ພວກເຮົາກໍຮູ້ວ່າພວກເຮົາມີສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຂໍຈາກພຣະອົງ.
ຖ້າຜູ້ໃດເຫັນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວທຳບາບທີ່ບໍ່ໄປສູ່ຄວາມຕາຍ, ລາວຈະຂໍ,
ແລະຈະໃຫ້ຊີວິດແກ່ລາວ, ແກ່ຜູ້ທີ່ທຳບາບທີ່ບໍ່ໄປສູ່ຄວາມຕາຍ. ມີບາບທີ່ໄປສູ່ຄວາມຕາຍ;
ຂ້ອຍບໍ່ເວົ້າກ່ຽວກັບບາບນັ້ນເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຂໍຮ້ອງ. ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳທຸກຢ່າງແມ່ນບາບ,
ແລະມີບາບທີ່ບໍ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າທຸກຄົນທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່ເຮັດບາບ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າປົກປັກຮັກສາຕົນເອງ,
ແລະຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ສາມາດແຕະຕ້ອງລາວໄດ້. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າ,
ແລະໂລກທັງໝົດນອນຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.
ພວກເຮົາຮູ້ແລະວ່າລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາແລ້ວ
ແລະໄດ້ໃຫ້ຈິດໃຈແກ່ພວກເຮົາເພື່ອວ່າພວກເຮົາຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ແທ້ຈິງ;
ແລະພວກເຮົາຢູ່ໃນຜູ້ທີ່ແທ້ຈິງ, ໃນລູກຊາຍຂອງພຣະອົງຄືເຢຊູຄຣິດ.

ນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ. ເດັກນ້ອຍເອີຍ,
ຈົ່ງປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກຮູບປັ້ນທັງຫຼາຍ, ອາແມນ.

ປະຖົມມະການ

๑

ໃນການເລີ່ມຕົ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ. ແຜ່ນດິນແມ່ນເປົ່າເປົ່າ ແລະ
ບໍ່ມີຮູບຮ່າງ, ຄວາມມືດຢູ່ເທິງຈຸ່ມ, ແລະ ວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ.
ແລະພຣະເຈົ້າຕັດສິນວ່າ: ຈົ່ງມີແສງສະຫວ່າງ ແລະກໍ່ມີແສງສະຫວ່າງຂຶ້ນ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງວ່າດີ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກລະຫວ່າງແສງສະຫວ່າງກັບຄວາມມືດ.
ແລະພຣະເຈົ້າເອີ້ນແສງສະຫວ່າງວ່າກາງເວັນ, ແລະພຣະອົງເອີ້ນຄວາມມືດວ່າກາງຄືນ.
ແລະມັນໄດ້ກາຍເປັນຕອນແລງ, ແລະມັນໄດ້ກາຍເປັນຕອນເຊົ້າ, ມື້ນຶ່ງ.
ແລະພຣະເຈົ້າຕົວດວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ມີຟ້າຢູ່ກາງນ້ຳ,
ແລະຈົ່ງໃຫ້ມັນແບ່ງແຍກລະຫວ່າງນ້ຳກັບນ້ຳ. ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງທ້ອງຟ້າ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ແຍກນ້ຳທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ທ້ອງຟ້າອອກຈາກນ້ຳທີ່ຢູ່ເທິງທ້ອງຟ້າ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນທ້ອງຟ້າວ່າສະຫວັນ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າມັນດີງາມ,
ແລະມີຕອນແລງ, ແລະມີຕອນເຊົ້າ, ນັ້ນແມ່ນມື້ທີສອງ. ແລະພຣະເຈົ້າຕົວດ:

ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຫວັນລວບລວມເຂົ້ຳເປັນບ່ອນດຽວ,
ແລະຈົ່ງໃຫ້ດິນແຫ້ງປາກົດຂຶ້ນ. ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ,
ນ້ຳທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຫວັນໄດ້ຖືກລວບລວມເຂົ້ຳໃນບ່ອນຂອງມັນ, ແລະດິນແຫ້ງກໍ່ປາກົດຂຶ້ນ.
ແລະພຣະເຈົ້ຳໄດ້ເອີ້ນແຜ່ນດິນແຫ້ງວ່ຳແຜ່ນດິນ,
ແລະກຳນລວມຕົວຂອງນ້ຳໄດ້ເອີ້ນວ່ຳທະເລ, ແລະພຣະເຈົ້ຳໄດ້ເຫັນວ່ຳມັນດີ. ແລະ
ພຣະເຈົ້ຳຕຣັສວ່ຳ
ໃຫ້ແຜ່ນດິນງອກພືດຫຍ້ຳທີ່ຫວ່ຳນເມັດຕຳມຊະນິດແລະຕຳມຄວຳມຄ້ຳຍຄື
ແລະຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ໝຳກຜະລິດໝຳກທີ່ມີເມັດຂອງມັນຢູ່ໃນມັນຕຳມຊະນິດເທິງແຜ່ນດິນ
ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ
ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ນຳອອກພືດຫຍ້ຳທີ່ຫວ່ຳນເມັດຕຳມຊະນິດແລະຕຳມຄວຳມຄ້ຳຍຄື,
ແລະໄມ້ທີ່ມີໝຳກຜະລິດໝຳກທີ່ເມັດຂອງມັນຢູ່ໃນມັນຕຳມຊະນິດເທິງແຜ່ນດິນ,
ແລະພຣະເຈົ້ຳໄດ້ເຫັນວ່ຳດີ. ແລະມີຕອນແລງ ແລະມີຕອນເຊົ້ຳ, ເປັນມື້ທີສຳມ.
ແລະພຣະເຈົ້ຳຕ໊ອດ,
ໃຫ້ມີແສງສະຫວ່ຳງຢູ່ໃນທ້ອງຟ້ຳຂອງສະຫວັນເພື່ອສ່ອງແສງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ເພື່ອແຍກລະຫວ່ຳງກຳງເວັນແລະກຳງຄືນ, ແລະໃຫ້ພວກມັນເປັນເຄື່ອງໝຳຍ, ເປັນເວລຳ,
ເປັນມື້, ແລະເປັນປີ. ແລະໃຫ້ພວກມັນເປັນແສງສະຫວ່ຳງຢູ່ໃນທ້ອງຟ້ຳຂອງສະຫວັນ
ເພື່ອສ່ອງແສງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ.
ແລະພຣະເຈົ້ຳໄດ້ສ້ຳງແສງສະຫວ່ຳງທັງສອງທີ່ໃຫຍ່,
ຄືແສງສະຫວ່ຳງທີ່ໃຫຍ່ເພື່ອປົກຄອງກຳງເວັນ,
ແລະແສງສະຫວ່ຳງທີ່ນ້ອຍກວ່ຳເພື່ອປົກຄອງກຳງຄືນ, ແລະດວງດຳວທັງຫຼຳຍ. ແລະ
ພຣະເຈົ້ຳໄດ້ວຳງພວກມັນໄວ້ໃນທ້ອງຟ້ຳຂອງສະຫວັນ ເພື່ອໃຫ້ສ່ອງແສງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະ ປົກຄອງກຳງເວັນແລະກຳງຄືນ ແລະ
ແຍກລະຫວ່ຳງກຳງຂອງແສງສະຫວ່ຳງແລະລະຫວ່ຳງກຳງຂອງຄວຳມມືດ ແລະ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າມັນດີ. ແລະມີຕອນແລງ ແລະມີຕອນເຊົ້າ, ເປັນມື້ທີ່ສີ່.
ແລະພຣະເຈົ້າຕົວດວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳນຳສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເລືອຄານອອກມາ,
ແລະໃຫ້ນົກບິນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໃຕ້ທ້ອງຟ້າ, ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສັດນ້ຳໃຫຍ່,
ແລະຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງສັດເລືອຄານທີ່ນ້ຳໄດ້ນຳອອກມາຕາມຊະນິດຂອງມັນ,
ແລະນົກມີປີກທຸກຊະນິດ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າດີ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເຂົ້າເຈົ້າ
ໂດຍກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍພັນ, ແລະຈົ່ງເຕັມນ້ຳໃນທະເລ,
ແລະໃຫ້ນົກຂະຫຍາຍພັນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະມີຕອນແລງ ແລະມີຕອນເຊົ້າ
ເປັນມື້ທີ່ຫ້າ ແລະພຣະເຈົ້າຕຣັສວ່າ
ໃຫ້ແຜ່ນດິນນຳອອກມາຊຶ່ງຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດຕາມເຊື້ອຊາດຂອງມັນ ຄື ສັດສີ່ຕີນ
ແລະສິ່ງທີ່ເລືອຄານ ແລະສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນຕາມເຊື້ອຊາດຂອງມັນ
ແລະມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ,
ແລະສັດລ້ຽງຕາມຊະນິດຂອງມັນ,
ແລະສັດເລືອຄານທັງໝົດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າມັນດີ. ແລະ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ,
ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດມະນຸດຕາມຮູບຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຕາມຄວາມຄ້າຍຄື, ແລະ
ໃຫ້ພວກເຂົາປົກຄອງປາໃນທະເລ, ແລະ ນົກໃນທ້ອງຟ້າ, ແລະ ສັດລ້ຽງ, ແລະ
ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ສັດເລືອຄານທັງໝົດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງມະນຸດຕາມຮູບພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ສ້າງລາວ,
ຊາຍແລະຍິງພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຂົາ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ພອກພວກເຂົາ ໂດຍກ່າວວ່າ
ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍ ແລະເຕັມແຜ່ນດິນ ແລະປົກຄອງມັນ ແລະປົກຄອງປາໃນທະເລ
ແລະນົກໃນສະຫວັນ ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດ ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດ

ແລະສັດເລືອຄານທັງໝົດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ແລະ ພຣະເຈົ້າ ກ່າວອ່ຳ, ເບິ່ງ ເຮົາ ໄດ້ໃຫ້ ພວກເຈົ້າ ທຸກ ຫຍ້າ ທີ່ມີເມັດ ທີ່ຫວ່ານ ເມັດ, ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ທຸກ ແຜ່ນດິນໂລກ; ແລະ ທຸກ ຕົ້ນໄມ້, ທີ່ ມີ ໃນ ຕົວມັນເອງ ໝາກໄມ້ ຂອງເມັດ ທີ່ມີເມັດ, ມັນຈະເປັນ ສຳລັບ ພວກເຈົ້າ ເປັນ ອາຫານ, ແລະ ສຳລັບ ທຸກ ສັດປ່າ ຂອງ ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ສຳລັບ ທຸກ ນົກ ຂອງ ສະຫວັນ, ແລະ ສຳລັບ ທຸກ ສິ່ງທີ່ເລືອຄານ ທີ່ເລືອຄານ ເທິງ ແຜ່ນດິນໂລກ, ທີ່ ມີ ໃນ ຕົວມັນເອງ ຈິດວິນຍານ ຂອງຊີວິດ, ແລະ ທຸກ ຫຍ້າ ສີຂຽວ ເປັນ ອາຫານ; ແລະ ມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ ແລະດູເບິ່ງ ມັນດີຫຼາຍ ແລະມີຕອນແລງ ແລະມີຕອນເຊົ້າ ເປັນມື້ທີ່ຫົກ

๗

ແລະທ້ອງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກສຳເລັດແລ້ວ, ແລະໂລກທັງໝົດຂອງພວກມັນ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດວຽກງານຂອງພຣະອົງໃນມື້ທີ່ຫົກ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນໃນມື້ທີ່ເຈັດຈາກວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນວັນທີເຈັດ ແລະ ບໍລິສຸດມັນ,
ເພາະວ່າໃນວັນນີ້ພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຮັດ. ນີ້ແມ່ນປື້ມຂອງການກຳເນີດຂອງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ, ເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນ,
ໃນມື້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະພືດສີຂຽວທຸກຊະນິດຂອງທົ່ງນາກ່ອນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຫຍ້າທຸກຊະນິດຂອງທົ່ງນາກ່ອນທີ່ຈະງອກຂຶ້ນ;
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຝົນຕົກເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມະນຸດບໍ່ມີເພື່ອເຮັດວຽກມັນ.
ແຕ່ມີແຫຼ່ງນ້ຳພຸຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ ແລະ ໄດ້ຫົດນ້ຳທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນທັງໝົດ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປັ້ນຜູ້ຊາຍຈາກຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,

ແລະເປົ່າລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດເຂົ້າໄປໃນໃບໜ້າຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ຊາຍໄດ້ກາຍເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປູກສວນສວັນໃນເອເດັນທາງຕາເວັນອອກ,
ແລະໄດ້ວາງຄົນທີ່ພຣະອົງປັ້ນໄວ້ທີ່ນັ້ນ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ງາມຕໍ່ການເບິ່ງເຫັນ ແລະດີຕໍ່ການກິນ
ຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດຢູ່ກາງສວນສວັນ,
ແລະຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງການຮູ້ດີແລະຊົ່ວຮ້າຍ.
ແມ່ນ້ຳແຫ່ງໜຶ່ງໄຫຼອອກຈາກເອເດັນເພື່ອຫົດນ້ຳໃຫ້ສວນສະຫວັນ,
ແລະຈາກທີ່ນັ້ນມັນແບ່ງອອກເປັນສີ່ສາຍ. ຊື່ຂອງແມ່ນ້ຳຫນຶ່ງແມ່ນ ພີຊອນ,
ນີ້ແມ່ນແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼອ້ອມທັງໝົດແຜ່ນດິນຮາວີລາ, ບ່ອນທີ່ນັ້ນມີທອງຄຳ.
ທອງຄຳຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນງາມ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຖ່ານຫີນ ແລະຫີນສີຂຽວ.
ແລະຊື່ຂອງແມ່ນ້ຳທີສອງແມ່ນກີໂຮນ, ນີ້ແມ່ນແມ່ນ້ຳທີ່ຫໍ່ຫຸ້ມທັງໝົດແຜ່ນດິນເອທິໂອເປຍ.
ແລະແມ່ນ້ຳທີສາມຄືທີກຣິສ, ນີ້ແມ່ນແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼໄປກົງກັນຂ້າມກັບຊາວອັດຊີເຣຍ,
ແລະແມ່ນ້ຳທີສີ່ຄືເອຟຣາເຕສ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄົນທີ່ພຣະອົງປັ້ນມານັ້ນ
ແລະວາງລາວໄວ້ໃນສວນສວັນແຫ່ງຄວາມສຸກສຸກສຳຣານ
ເພື່ອໃຫ້ລາວເຮັດວຽກແລະຮັກສາສວນນັ້ນ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ອາດາມວ່າ,
ເຈົ້າຈະກິນໄດ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ຢູ່ໃນສວນສະຫວັນ.
ແຕ່ຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຮູ້ດີແລະຊົ່ວນັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນຈາກມັນ,
ເພາະວ່າວັນໃດທີ່ເຈົ້າກິນຈາກມັນ, ເຈົ້າຈະຕາຍແນ່ນອນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ມັນບໍ່ດີທີ່ຄົນຢູ່ຄົນດຽວ,
ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລາວຕາມລາວ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປັ້ນສັດປ່າທັງໝົດຂອງທົ່ງນາ
ແລະນົກທັງໝົດຂອງສະຫວັນອອກຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະໄດ້ນຳພວກມັນມາຫາອາດາມ

ເພື່ອເບິ່ງວ່າເຂົາຈະເອີ້ນພວກມັນວ່າຫຍັງ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ອາດາມເອີ້ນວ່າຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ, ນັ້ນແມ່ນຊື່ຂອງມັນ.
ແລະອາດາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ໃຫ້ແກ່ສັດລ້ຽງທັງໝົດ, ນົກທັງໝົດຂອງສະຫວັນ,
ແລະສັດປ່າທັງໝົດຂອງທົ່ງນາ, ແຕ່ສຳລັບອາດາມບໍ່ໄດ້ພົບຜູ້ຊ່ວຍທີ່ຄ້າຍຄືກັບລາວ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງຄວາມປະຫລາດໃຈເທິງອາດາມ ແລະລາວນອນຫລັບ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ເອົາຊ່ອງຂ້າງໜຶ່ງຂອງລາວ ແລະເຕັມດ້ວຍເນື້ອແທນທີ່ມັນ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຊີ່ໂຄງທີ່ພຣະອົງເອົາມາຈາກອາດາມໃຫ້ເປັນຜູ້ຍິງ
ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳນາງມາຫາອາດາມ ແລະອາດາມໄດ້ເວົ້າວ່າ:
ດຽວນີ້ນີ້ແມ່ນກະດູກຈາກກະດູກຂອງຂ້ອຍ ແລະເນື້ອຈາກເນື້ອຂອງຂ້ອຍ,
ນາງຈະຖືກເອີ້ນວ່າແມ່ຍິງ ເພາະວ່ານາງຖືກເອົາມາຈາກຜູ້ຊາຍຂອງນາງ. ເພາະເຫດນີ້ ຊາຍ
ຄົນໜຶ່ງຈະປະຖິ້ມພໍ່ແລະແມ່ຂອງລາວ ແລະຈະຕິດພັນກັບເມຍຂອງລາວ ແລະທັງສອງຄົນ
ຈະເປັນເນື້ອໜັງດຽວກັນ ແລະທັງສອງກໍ່ເປືອຍກາຍ, ຄືອາດາມແລະຜູ້ຍິງຂອງລາວ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ສຶກອາຍ.

๓

ແຕ່ງູນັ້ນເປັນສັດທີ່ສະຫລາດທີ່ສຸດໃນບັນດາສັດປ່າທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງ, ແລະງູໄດ້ເວົ້າກັບແມ່ຍິງວ່າ,
ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ພວກເຈົ້າຢ່າກິນຈາກຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນໃນສວນສະຫວັນ? ແລະ
ແມ່ຍິງ ເວົ້າ ກັບ ງູ ວ່າ, ຈາກ ໝາກໄມ້ ຂອງ ຕົ້ນໄມ້ ຂອງ ສວນສະຫວັນ ພວກເຮົາ ກິນໄດ້;
ແຕ່ ຈາກ ໝາກໄມ້ ຂອງ ຕົ້ນໄມ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ກາງ ຂອງ ສວນສະຫວັນ, ພຣະເຈົ້າ ເວົ້າ ວ່າ,
ພວກເຈົ້າ ຈະບໍ່ ກິນ ຈາກ ມັນ, ແລະ ບໍ່ ແຕະຕ້ອງ ມັນ, ເພື່ອວ່າ ພວກເຈົ້າ ຈະບໍ່ ຕາຍ.
ແລະງູໄດ້ເວົ້າກັບແມ່ຍິງວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍແນ່ນອນ

ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າໃນມື້ໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າກິນຈາກມັນ ຕາຂອງພວກເຈົ້າຈະຖືກເປີດ
ແລະພວກເຈົ້າຈະເປັນຄືພຣະເຈົ້າ ຮູ້ດີແລະຮູ້ຊົ່ວ
ແລະແມ່ຍິງໄດ້ເຫັນວ່າຕົ້ນໄມ້ນັ້ນດີສຳລັບອາຫານ, ແລະວ່າມັນໜ້າພໍໃຈຕໍ່ຕາທີ່ຈະເຫັນ,
ແລະມັນສວຍງາມສຳລັບການເຂົ້າໃຈ, ແລະນາງໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ຈາກມັນ, ນາງກິນ,
ແລະນາງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍຂອງນາງທີ່ຢູ່ກັບນາງ, ແລະເຂົາເຈົ້າກິນ.
ແລະຕາຂອງທັງສອງກໍ່ຖືກເປີດອອກ, ແລະພວກເຂົາຮູ້ວ່າພວກເຂົາເປືອຍກາຍ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຫຍິບໃບໝາກເດື່ອມາ, ແລະເຮັດຜ້າປົກກາຍສຳລັບຕົນເອງ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງຍ່າງຢູ່ໃນສວນສວັນໃນຕອນ
ແລງ,
ແລະອາດາມກັບພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ເຊື່ອງຕົວຈາກພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້
າຢູ່ທ່າມກາງຕົ້ນໄມ້ໃນສວນສວັນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນອາດາມ,
ແລະກ່າວກັບລາວວ່າ, ອາດາມ, ເຈົ້າຢູ່ໃສ? ແລະລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າກຳລັງຍ່າງຢູ່ໃນສວນ, ແລະຂ້ອຍຢ້ານກົວເພາະວ່າຂ້ອຍເປືອຍກາຍ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອງຕົວ. ແລະພຣະເຈົ້າຕຣັສກັບລາວວ່າ,
ໃຜລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າເຈົ້າເປືອຍກາຍ,
ຖ້າບໍ່ແມ່ນຈາກຕົ້ນໄມ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ບໍ່ກິນພຽງແຕ່ຕົ້ນນີ້,
ເຈົ້າໄດ້ກິນຈາກມັນແລ້ວບໍ? ແລະ ອາດາມໄດ້ເວົ້າວ່າ ແມ່ຍິງທີ່ເຈົ້າໃຫ້ມາຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍນັ້ນ
ນາງໄດ້ໃຫ້ຜົນຈາກຕົ້ນໄມ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍກໍ່ໄດ້ກິນ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ
ກ່າວ ກັບ ແມ່ຍິງ ວ່າ: ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ສິ່ງນີ້ ແມ່ນຫຍັງ? ແລະແມ່ຍິງກໍ່ເວົ້າວ່າ,
ງູຫລອກລວງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍ່ກິນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບງູວ່າ,
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້, ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກສາບແຊ່ງຫຼາຍກວ່າສັດລ້ຽງທັງໝົດ
ແລະສັດປ່າທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ເຈົ້າຈະເລືອຄານດ້ວຍໜ້າເອິກ
ແລະທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະກິນດິນຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງຊີວິດເຈົ້າ.

ແລະຂ້ອຍຈະວາງຄວາມເປັນສັດຕູລະຫວ່າງເຈົ້າກັບແມ່ຍິງ
ແລະລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກັບເຊື້ອສາຍຂອງນາງ, ລາວຈະໂຈມຕີຫົວຂອງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະໂຈມຕີສົ້ນຕີນຂອງລາວ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສກັບຜູ້ຍິງວ່າ,
ເຮົາຈະເພີ່ມຄວາມເຈັບປວດຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະເກີດລູກດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ, ແລະ ເຈົ້າຈະຫັນໄປຫາຜົວຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ລາວຈະປົກຄອງເຈົ້າ. ແຕ່ຕໍ່ອາດາມ ເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຟັງສຽງຂອງແມ່ຍິງຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າໄດ້ກິນຈາກຕົ້ນໄມ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງເຈົ້າວ່າພຽງແຕ່ນີ້ຢ່າກິນ, ເຈົ້າໄດ້ກິນຈາກມັນ,
ແຜ່ນດິນຖືກສາບແຊ່ງໃນວຽກງານຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະກິນມັນດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ.
ຫນາມແລະຫນາມຕົ້ນໄມ້ມີຫນາມຈະງອກຂຶ້ນແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະກິນຫຍ້າຂອງທົ່ງນາ.
ດ້ວຍເຫື່ອແຮງຂອງໜ້າເຈົ້າ ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະກັບຄືນສູ່ດິນທີ່ເຈົ້າຖືກເອົາມາ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນດິນ,
ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນສູ່ດິນ. ແລະອາດາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງພັນລະຍາຂອງລາວວ່າຊີວິດ
ເພາະວ່ານາງເປັນແມ່ຂອງຄົນທັງໝົດທີ່ມີຊີວິດ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເສື້ອຄຸມຫນັງໃຫ້ອາດາມ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລາວ,
ແລະໄດ້ນຸ່ງໃຫ້ພວກເຂົາ. ແລະພຣະເຈົ້າຕຣັສວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ອາດາມໄດ້ກາຍເປັນດັ່ງໜຶ່ງໃນພວກເຮົາ, ຮູ້ດີແລະຊົ່ວ. ແລະຕອນນີ້,
ບໍ່ໃຫ້ລາວຍື່ນມືຂອງລາວອອກ, ແລະເອົາຈາກຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດແລະກິນ,
ແລະຈະມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງລາວອອກຈາກສວນສະຫວັນແຫ່ງຄວາມສຸກ,
ເພື່ອໃຫ້ເຮັດວຽກແຜ່ນດິນທີ່ລາວຖືກເອົາມາ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຂັບໄລ່ອາດາມ, ແລະ
ຕັ້ງຖິ່ນຖານລາວໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັບສວນເອເດັນແ□ງ່ຄວາມສຸກສໍາຣານ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ວາງເທວະດາເຄຣູບ, ແລະ ດາບເພິ້ງໄຟທີ່ໝຸນໄປມາ,

ເພື່ອຮັກສາທາງໄປຫາຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ.

๔

ອາດາມຮູ້ຈັກເອວາເມຍຂອງລາວ, ແລະນາງຖືພາແລ້ວເກີດໄກນ, ແລະນາງເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄົນຜ່ານທາງພຣະເຈົ້າ. ແລະ
ນາງໄດ້ເກີດລູກອີກຄົນໜຶ່ງຄືອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຊື່ອາແບລ, ແລະ
ອາແບລໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ, ສ່ວນຄາອິນແມ່ນເຮັດວຽກໃນແຜ່ນດິນ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງຫຼາຍມື້
ກາອິນໄດ້ນຳມາຈາກຜົນໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນເປັນເຄື່ອງບູຊາໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະອາແບນກໍ່ໄດ້ນຳມາເຊັ່ນກັນຈາກລູກຫົວອົດຂອງແກະຂອງລາວ
ແລະຈາກສ່ວນໄຂມັນຂອງພວກມັນ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົມເບິ່ງອາແບນ
ແລະຂອງຂວັນຂອງລາວ ແຕ່ກ່ຽວກັບກາອິນ ແລະກ່ຽວກັບການບູຊາຂອງລາວ
ບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່, ແລະກາອິນໄດ້ເສົ້າໂສກຫຼາຍ, ແລະໜ້າຂອງລາວໄດ້ຫຼຸດລົງ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕຣັສກັບກາອິນວ່າ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເສົ້າໂສກຫຼາຍ,
ແລະເປັນຫຍັງໜ້າຂອງເຈົ້າຈຶ່ງຕົກລົງ? ບໍ່ແມ່ນວ່າ ຖ້າເຈົ້າຖວາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ແບ່ງຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບບໍ? ຢູ່ງຽບໆ;
ການຫັນກັບຂອງລາວແມ່ນຕໍ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະປົກຄອງລາວ.
ແລະກາອິນໄດ້ເວົ້າກັບອາແບລອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປທົ່ງພຽງ,
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ,
ກາອິນໄດ້ລຸກຂຶ້ນໂຈມຕີອາແບລອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ, ແລະໄດ້ຂ້າລາວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບກາອິນວ່າ: ອາແບນ ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ? ແລະລາວເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້; ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຜູ້ເບິ່ງແຍງຂອງອ້າຍຂ້ອຍບໍ? ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ,

ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ? ສຽງຂອງເລືອດຂອງນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າກຳລັງຮ້ອງຫາຂ້ອຍຈາກແຜ່ນດິນ
ແລະດຽວນີ້ເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງຈາກແຜ່ນດິນ
ທີ່ໄດ້ເປີດປາກຮັບເອົາເລືອດຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າຈາກມືຂອງເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າເຮັດວຽກແຜ່ນດິນ,
ມັນຈະບໍ່ເພີ່ມກຳລັງຂອງມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຄັດຄ້ານແລະສັ່ນສະເທືອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ.
ແລະກາອິນໄດ້ກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າວ່າ,
ຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍໃຫຍ່ເກີນກວ່າທີ່ຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.
ຖ້າເຈົ້າຂັບໄລ່ຂ້ານ້ອຍອອກໄປໃນມື້ນີ້ຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ ແລະຈາກໜ້າຂອງເຈົ້າ
ຂ້ານ້ອຍຈະຖືກເຊື່ອງ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຄົນຄັດຄ້ານແລະສັ່ນສະເທືອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະທຸກຄົນທີ່ພົບຂ້ານ້ອຍຈະຂ້າຂ້ານ້ອຍ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ກ່າວກັບລາວວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນແບບນັ້ນ; ທຸກຄົນທີ່ຂ້າກາອິນ, ຈະຖືກແກ້ແຄ້ນເຈັດເທົ່າ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ໄດ້ວາງເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ກາອິນ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ພົບເຫັນລາວຂ້າລາວ. ແຕ່ກາອິນໄດ້ອອກໄປຈາກພຣະພັກພຣະເຈົ້າ
ແລະໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນາອິດທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບເອເດັນ. ແລະ
ກາອິນຮູ້ຈັກເມຍຂອງລາວ ແລະ ນາງຖືພາແລ້ວກໍ່ເກີດເອໂນກ ແລະ ລາວກຳລັງສ້າງເມືອງ
ແລະ ລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ເມືອງນັ້ນຕາມຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ, ເອໂນກ.
ເອໂນກໄດ້ເກີດລູກຊື່ໄກດາດ, ແລະໄກດາດໄດ້ເກີດລູກຊື່ມາເລເລເອນ,
ແລະມາເລເລເອນໄດ້ເກີດລູກຊື່ເມທູເຊລາ, ແລະເມທູເຊລາໄດ້ເກີດລູກຊື່ລາເມກ.
ແລະລາເມັກໄດ້ເອົາຜູ້ຍິງສອງຄົນໃຫ້ຕົນເອງ, ຄົນໜຶ່ງຊື່ອາດາ, ແລະຄົນທີສອງຊື່ເຊນລາ.
ແລະອາດາເກີດໂຢເບລ, ລາວແມ່ນບິດາຂອງຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຕັນແລະລ້ຽງສັດ.
ແລະຊື່ຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວແມ່ນຢູບານ, ຜູ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ປະດິດພິນຊາເຕີລີ ແລະ
ພິນຄີທາລາ. ແລະ ຊິນລາ ນາງເອງກໍ່ໄດ້ເກີດ ທູບານ ແລະ ລາວເປັນຊ່າງຕີ ຊ່າງໂລຫະ
ທອງແດງ ແລະ ເຫຼັກ ແລະ ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງທູບານແມ່ນນາອາມາ ແລະ
ລາເມກໄດ້ເວົ້າກັບພັນລະຍາຂອງຕົນ, ອາດາ ແລະ ເຊລລາ ວ່າ, ພັນລະຍາຂອງລາເມກເອີຍ,

ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ, ຈົ່ງຟັງຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍບາດເຈັບ,
ແລະຂ້າຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຊ້ຳ. ເພາະວ່າໄດ້ແກ້ແຄ້ນໃຫ້ກາອິນເຈັດຄັ້ງ,
ແຕ່ລາເມກແມ່ນເຈັດສິບຄັ້ງເຈັດ. ອາດາມຮູ້ຈັກເອວາເມຍຂອງລາວ,
ແລະນາງຖືພາແລ້ວເກີດລູກຊາຍ, ແລະລາວຕັ້ງຊື່ລູກວ່າເຊດ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກເຊື້ອສາຍອື່ນຂຶ້ນໃຫ້ຂ້ອຍແທນອາແບລ ຜູ້ທີ່ກາອິນໄດ້ຂ້າ
ແລະເຊດກໍ່ມີລູກຊາຍເກີດມາ, ລາວຕັ້ງຊື່ລູກຂອງລາວວ່າເອໂນດ,
ຄົນນີ້ໄດ້ຫວັງທີ່ຈະເອີ້ນຂໍພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ.

๕

ນີ້ແມ່ນປຶ້ມຂອງການເກີດຂອງມະນຸດ; ໃນມື້ທີ່ພຣະເຈົ້າສ້າງອາດາມ,
ຕາມຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າພຣະອົງສ້າງລາວ; ຊາຍແລະຍິງພຣະອົງສ້າງເຂົາເຈົ້າ;
ແລະພຣະອົງອວຍພອນເຂົາເຈົ້າ; ແລະພຣະອົງເອີ້ນຊື່ຂອງພວກເຂົາວ່າອາດາມ,
ໃນມື້ທີ່ພຣະອົງສ້າງເຂົາເຈົ້າ. ອາດາມມີຊີວິດຢູ່ສາມສິບແລະສອງຮ້ອຍປີ,
ແລະລາວເກີດລູກຕາມຮູບແບບຂອງລາວ, ແລະຕາມຮູບພາບຂອງລາວ,
ແລະລາວຕັ້ງຊື່ລູກຂອງລາວວ່າເຊດ.
ມື້ຂອງອາດາມທີ່ລາວດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກເກີດເຊດແມ່ນເຈັດຮ້ອຍປີ,
ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.
ແລະວັນທັງໝົດຂອງອາດາມທີ່ທ່ານມີຊີວິດຢູ່ກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍສາມສິບປີ ແລະທ່ານກໍ່ຕາຍ
ເຊັດມີຊີວິດຢູ່ຫ້າຮ້ອຍສອງປີ ແລະໃຫ້ກຳເນີດເອໂນສ
ແລະເຊດໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກເກີດເອໂນສເຈັດຮ້ອຍເຈັດປີ,
ແລະໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ. ແລະມື້ທັງໝົດຂອງເຊດກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍສິບສອງປີ

ແລະລາວກໍ່ຕາຍ ແລະເອໂນສອາໄສຢູ່ໄດ້ຮ້ອຍເກົ້າສິບປີ, ແລະໃຫ້ກຳເນີດກາຍນານ.
ແລະເອໂນສໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດໄກນານ ເຈັດຮ້ອຍສິບຫ້າປີ,
ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.
ແລະວັນທັງໝົດຂອງເອໂນສກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍຫ້າປີ, ແລະລາວກໍ່ຕາຍ.
ແລະໄກນານໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ເຈັດສິບແລະຫນຶ່ງຮ້ອຍປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດມາເລເລເອນ.
ແລະໄກນານໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດມາເລເລເອນ, ເຈັດຮ້ອຍສີ່ສິບປີ,
ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.
ແລະມື້ທັງໝົດຂອງກາຍນານກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍສິບປີ ແລະລາວຕາຍ ແລະ ມາເລເລເອນ
ອາໄສຢູ່ໄດ້ ຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ ແລະ ໃຫ້ກຳເນີດ ຍາເຣດ
ແລະມາເລເລເອນອາໄສຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດຈາເຣດ, ເຈັດຮ້ອຍສາມສິບປີ,
ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.
ແລະວັນທັງໝົດຂອງມາຫາລາເລນກາຍເປັນຫ້າຮ້ອຍເກົ້າສິບຫ້າປີ, ແລະລາວກໍ່ຕາຍ.
ແລະຢາເຣດໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫນຶ່ງຮ້ອຍຫົກສິບສອງປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດເອໂນກ.
ແລະຢາເຣດໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດເອໂນກແປດຮ້ອຍປີ,
ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.
ແລະມື້ທັງໝົດຂອງຢາເຣດກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍຫົກສິບສອງປີ, ແລະລາວກໍ່ຕາຍ.
ເອໂນກດຳລົງຊີວິດໄດ້ຫນຶ່ງຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ ແລະໃຫ້ກຳເນີດເມທູເຊລາ
ເອໂນກໄດ້ດຳເນີນຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າຫຼັງຈາກລາວເກີດເມທູເຊລາສອງຮ້ອຍປີ,
ແລະລາວໄດ້ມີລູກຊາຍແລະລູກສາວ.
ແລະມື້ທັງໝົດຂອງເອໂນກກາຍເປັນສາມຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ.
ແລະເອໂນກໄດ້ຖືກໃຈພຣະເຈົ້າ, ແລະລາວບໍ່ຖືກພົບ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍ້າຍລາວໄປ.
ເມທູເຊລາດຳລົງຊີວິດໄດ້ຮ້ອຍຫົກສິບເຈັດປີ ແລະໄດ້ເກີດລາເມກ.
ແລະເມທູເຊລາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດລາເມກສອງຮ້ອຍແປດສິບປີ,

ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.
ແລະມື້ທັງໝົດຂອງເມທູເຊລາທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່ກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍຫົກສິບເກົ້າປີ
ແລະລາວກໍ່ຕາຍ ແລະ ລາເມກ ດຳລົງຊີວິດ ຮ້ອຍແປດສິບແປດ ປີ ແລະ ໄດ້ລູກຊາຍ
ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ຂອງເຂົາວ່າໂນອາ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຄົນນີ້ຈະໃຫ້ພວກເຮົາພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານຂອງພວກເຮົາ,
ແລະຈາກຄວາມເຈັບປວດຂອງມືຂອງພວກເຮົາ,
ແລະຈາກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບແຊ່ງ.
ແລະລາເມກມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດໂນອາໄດ້ຫ້າຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າປີ,
ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ.
ແລະມື້ທັງໝົດຂອງລາເມກກາຍເປັນເຈັດຮ້ອຍຫ້າສິບສາມປີ, ແລະລາວຕາຍ.
ແລະໂນອາມີອາຍຸຫ້າຮ້ອຍປີ ແລະໄດ້ເກີດລູກຊາຍສາມຄົນ ຄື ເຊມ, ຮາມ, ແລະຢາເຟດ.

ຜ

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄົນເລີ່ມມີຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະລູກສາວໄດ້ເກີດແກ່ເຂົາເຈົ້າ.
ເມື່ອລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນລູກສາວຂອງມະນຸດວ່າງາມ,
ພວກເຂົາກໍ່ເອົາຜູ້ຍິງຈາກທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາເລືອກມາເປັນພັນລະຍາຂອງຕົນເອງ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດສິນວ່າ,
ວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ຄົງຢູ່ໃນມະນຸດເຫຼົ່ານີ້ຕະຫຼອດໄປ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນພຽງແຕ່ເນື້ອໜັງ, ແຕ່ວ່າວັນຂອງພວກເຂົາຈະເປັນຮ້ອຍຊາວປີ.
ພວກຍັກແມ່ນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ
ເມື່ອພວກລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາພວກລູກສາວຂອງມະນຸດ

ແລະເຂົາເຈົ້າເກີດລູກໃຫ້ພວກເຂົາ ເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນພວກຍັກຈາກຍຸກບູຮານ
ຄືພວກຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງ ເມື່ອເຫັນແລ້ວ ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະທຸກຄົນຄິດໃນໃຈຂອງລາວຢ່າງລະມັດລະວັງກ່ຽວກັບສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍທຸກມື້;
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຄິດວ່າພຣະອົງໄດ້ສ້າງມະນຸດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ຄິດພິຈາລະນາ. ແລະພຣະເຈົ້າຕັດສິນວ່າ:
ຂ້ານ້ອຍຈະລຶບລ້າງມະນຸດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງອອກຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ,
ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ແລະຕັ້ງແຕ່ສິ່ງທີ່ເລືອຄານຈົນເຖິງນົກທ້ອງຟ້າ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເສຍໃຈທີ່ໄດ້ສ້າງພວກມັນ.
ແຕ່ໂນອາໄດ້ພົບພຣະຄຸນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕໍ່ມາຂອງໂນອາ.
ໂນອາເປັນຄົນຊອບທຳ, ເປັນຄົນສົມບູນໃນຍຸກສະໄໝຂອງລາວ,
ໂນອາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ. ໂນອາເກີດລູກຊາຍສາມຄົນ ຄື ເຊມ, ຮາມ ແລະ ຢາເຟດ.
ແຜ່ນດິນຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມັນໄດ້ເສຍຫາຍ,
ເພາະວ່າມະນຸດທັງໝົດໄດ້ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງເຂົາເຈົ້າເສຍຫາຍເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບໂນອາວ່າ,
ເວລາຂອງມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ມາເຖິງຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍແລ້ວ,
ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຈາກພວກເຂົາ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາແລະແຜ່ນດິນໂລກ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງເຮັດເຮືອສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງຈາກໄມ້ສີ່ຫຼ່ຽມ, ເຈົ້າຈະເຮັດຫ້ອງຕ່າງໆໃນເຮືອນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະທາຍາງມະຕອຍໃສ່ມັນທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຮືອດັ່ງນີ້:
ຄວາມຍາວຂອງເຮືອສາມຮ້ອຍຄິວບິດ, ຄວາມກວ້າງຫ້າສິບຄິວບິດ,
ແລະຄວາມສູງຂອງມັນສາມສິບຄິວບິດ. ເຈົ້າຈະເຮັດຫີບໂດຍການລວບລວມເຂົ້າກັນ,

ແລະເຈົ້າຈະສຳເລັດມັນຈາກເທິງໃຫ້ໄດ້ໜຶ່ງສອກ, ແຕ່ປະຕູຂອງຫີບເຈົ້າຈະເຮັດຢູ່ດ້ານຂ້າງ,
ເຈົ້າຈະເຮັດມັນເປັນຊັ້ນລຸ່ມ, ຊັ້ນສອງ ແລະຊັ້ນສາມ. ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍກຳລັງນຳມານ້ຳຖ້ວມ, ນ້ຳເທິງແຜ່ນດິນ,
ເພື່ອທຳລາຍເນື້ອທັງໝົດທີ່ມີລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດພາຍໃຕ້ສະຫວັນ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຈະຕາຍ.
ແລະຂ້ອຍຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍກັບເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອ, ເຈົ້າ
ແລະບຸດຊາຍທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ,
ແລະພັນລະຍາທັງຫຼາຍຂອງບຸດຊາຍທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າກັບເຈົ້າ. ແລະຈາກສັດລ້ຽງທັງໝົດ,
ຈາກສັດເລືອຄານທັງໝົດ, ຈາກສັດປ່າທັງໝົດ, ແລະຈາກເນື້ອໜັງທັງໝົດ,
ເຈົ້າຈະນຳເອົາສອງຕົວຈາກທຸກຊະນິດເຂົ້າໄປໃນເຮືອ ເພື່ອຮັກສາໃຫ້ມັນມີຊີວິດຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ທັງຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ. ຈາກນົກທຸກຊະນິດທີ່ບິນໄດ້ຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ,
ແລະຈາກສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ,
ແລະຈາກສັດເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕາມເຜົ່າພັນຂອງມັນ,
ຈະມີສອງຕົວຈາກທຸກຊະນິດເຂົ້າມາຫາເຈົ້າເພື່ອໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູກັບເຈົ້າ,
ທັງຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ.
ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງເອົາອາຫານທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຈະກິນມາເກັບໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ,
ແລະມັນຈະເປັນອາຫານສຳລັບເຈົ້າແລະພວກນັ້ນ.
ແລະໂນອາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ລາວ, ລາວໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

๗

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ໂນອາ, ເຈົ້າ ແລະ ຄົນທັງໝົດໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ
ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນ ເຮືອໃຫຍ່, ເພາະວ່າ ຂ້ອຍເຫັນ ເຈົ້າ ເປັນຄົນຊອບທຳ ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ ໃນ ຊົ່ນລຸ້ນນີ້.

ຈາກສັດລ້ຽງທີ່ສະອາດ, ໃຫ້ນຳເຂົ້າມາຫາເຈົ້າເຈັດຄູ່, ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ,
ແຕ່ຈາກສັດລ້ຽງທີ່ບໍ່ສະອາດ, ສອງຄູ່, ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ.
ແລະຈາກນົກຂອງສະຫວັນທີ່ສະອາດ ເຈັດຄູ່ ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ
ແລະຈາກນົກທັງໝົດທີ່ບໍ່ສະອາດ ສອງຄູ່ ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ
ເພື່ອລ້ຽງດູເຊື້ອພັນໃຫ້ຢູ່ລອດໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ ອີກເຈັດວັນ
ຂ້ານ້ອຍຈະນຳຝົນມາເທິງແຜ່ນດິນ, ສີ່ສິບວັນແລະສີ່ສິບຄືນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະລົບລ້າງທຸກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງອອກຈາກໜ້າແຜ່ນດິນທັງໝົດ.
ແລະໂນອາໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າສັ່ງກັບລາວ
ໂນອາແມ່ນມີອາຍຸຫົກຮ້ອຍປີ, ແລະນ້ຳຖ້ວມໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ໂນອາ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລາວ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ
ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອໃຫຍ່ກັບລາວ ຍ້ອນນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ຈາກນົກທີ່ສະອາດ ແລະ
ຈາກນົກທີ່ບໍ່ສະອາດ ແລະ ຈາກສັດທີ່ສະອາດ ແລະ ຈາກສັດທີ່ບໍ່ສະອາດ ແລະ
ຈາກທຸກສິ່ງທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ສອງສອງເຂົ້າໄປຫານໂນອາເຂົ້າໃນເຮືອ,
ຕົວຜູ້ແລະຕົວເມຍ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໂນອາ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຈັດມື້,
ແລະນ້ຳຂອງນ້ຳຖ້ວມໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ໃນປີທີ່ຫົກຮ້ອຍຂອງຊີວິດຂອງໂນອາ,
ໃນວັນທີ່ຊາວເຈັດຂອງເດືອນທີສອງ, ໃນວັນນັ້ນ ບ່ອນ້ຳທັງໝົດຂອງເຫວລະໄດ້ແຕກອອກ,
ແລະປະຕູນ້ຳຂອງສະຫວັນໄດ້ຖືກເປີດ.
ແລະຝົນໄດ້ຕົກເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ສີ່ສິບຄືນ ໃນມື້ນີ້ ໂນອາ, ເຊມ, ຮາມ,
ຢາເຟດ ເຊິ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງໂນອາ, ແລະພັນລະຍາຂອງໂນອາ,
ແລະພັນລະຍາສາມຄົນຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ້ຳພ້ອມກັບລາວ. ແລະ
ສັດປ່າທັງໝົດຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ ສັດລ້ຽງທັງໝົດຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ
ສັດເລືອຄານທຸກຕົວທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ແລະ
ນົກບິນທຸກຕົວຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ເຂົ້າມາຫາໂນອາເຂົ້າໄປໃນເຮືອໃຫຍ່, ສອງສອງ ຕົວຜູ້

ແລະ ຕົວເມຍ ຈາກເນື້ອໜັງທັງໝົດ, ທີ່ມີລົມຫາຍໃຈຂອງຊີວິດຢູ່ໃນມັນ.
ແລະສັດທີ່ເຂົ້າມານັ້ນ ຕົວຜູ້ ແລະ ຕົວເມຍ ຈາກເນື້ອໜັງທັງໝົດ ໄດ້ເຂົ້າມາແລ້ວ,
ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂນອາ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ປິດເຮືອຈາກຂ້າງນອກ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ນ້ຳຖ້ວມສີ່ສິບມື້ ແລະ ສີ່ສິບຄືນ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະນ້ຳໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ,
ແລະໄດ້ຍົກເຮືອຂຶ້ນ, ແລະມັນຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະນ້ຳໄດ້ເອົາຊະນະ
ແລະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຫີບໄດ້ລອຍຢູ່ເທິງນ້ຳ.
ແຕ່ນ້ຳໄດ້ຄອບງຳຫຼາຍຫຼາຍເທິງແຜ່ນດິນ,
ແລະປົກຄຸມພູເຂົາສູງທັງໝົດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ທ້ອງຟ້າ. ນ້ຳໄດ້ຍົກຂຶ້ນສິບຫ້າສອກເທິງຂຶ້ນໄປ
ແລະ ປົກຄຸມພູເຂົາສູງທັງໝົດ ແລະເນື້ອທັງໝົດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນກໍຕາຍ, ຄືນົກ,
ສັດລ້ຽງ, ສັດປ່າ, ແລະສິ່ງທີ່ເລືອຄານທຸກຊະນິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ,
ແລະມະນຸດທຸກຄົນ. ແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ, ກໍຕາຍ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ລົບລ້າງທຸກສິ່ງມີຊີວິດທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ,
ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ສັດເລືອຄານ ແລະນົກໃນອາກາດ,
ພວກມັນຖືກລົບລ້າງອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມີພຽງແຕ່ໂນອາຄົນດຽວທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່,
ພ້ອມກັບຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວໃນເຮືອໃຫຍ່.
ແລະນ້ຳໄດ້ຍົກສູງຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາຮ້ອຍຫ້າສິບວັນ.

๘

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ລະນຶກເຖິງໂນອາ ແລະສັດປ່າທັງໝົດ ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດ
ແລະນົກທັງໝົດ ແລະສັດເລືອຄານທັງໝົດທີ່ເລືອຄານຢູ່
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງໃນເຮືອໃຫຍ່ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳລົມມາເທິງແຜ່ນດິນ

ແລະນ້ຳກໍຢຸດລົງ ແລະແຫ່ງນ້ຳຂອງຫ້ວງກໍຖືກປິດ, ປະຕູນ້ຳຂອງສະຫວັນກໍຖືກປິດ,
ແລະຝົນຈາກສະຫວັນກໍຖືກຢຸດ. ແລະນ້ຳກໍ່ຫຼຸດລົງໄປຈາກແຜ່ນດິນ,
ແລະນ້ຳກໍ່ຫຼຸດນ້ອຍລົງຫຼັງຈາກຮ້ອຍຫ້າສິບມື້. ແລະຫີບໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນເດືອນທີ່ເຈັດ,
ວັນທີ່ຊາວເຈັດຂອງເດືອນ, ເທິງພູເຂົາອາຣາຣາດ.
ແຕ່ນ້ຳກຳລັງລົດລົງຈົນກ່ວາເຖິງເດືອນທີສິບ. ແລະໃນເດືອນທີ່ສິບ, ວັນທີ່ນຶ່ງຂອງເດືອນ,
ຫົວຂອງພູເຂົາຖືກເຫັນ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສີ່ສິບມື້,
ໂນອາໄດ້ເປີດປ່ອງຢ້ຽມຂອງເຮືອໃຫຍ່ທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄວ້. ແລະ ລາວໄດ້ສົ່ງກາອອກໄປ, ແລະ
ມັນໄດ້ອອກໄປແລ້ວ, ມັນບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາຈົນກວ່ານ້ຳຈະແຫ້ງໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະລາວໄດ້ສົ່ງນົກພິລາບອອກໄປເພື່ອເບິ່ງວ່ານ້ຳໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກແຜ່ນດິນແລ້ວຫຼືບໍ່
ແລະນົກເຂົ້າບໍ່ພົບບ່ອນພັກຜ່ອນສຳລັບຕີນຂອງມັນ, ມັນຈຶ່ງກັບຄືນໄປຫາລາວທີ່ເຮືອໃຫຍ່,
ເພາະວ່ານ້ຳຍັງຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ແລະລາວຍື່ນມືອອກຈັບມັນ,
ແລະນຳມັນເຂົ້າມາຫາຕົນເອງໃນເຮືອໃຫຍ່. ແລະ ຫຼັງຈາກຢຸດຢູ່ອີກເຈັດວັນ,
ລາວໄດ້ສົ່ງນົກພິລາບອອກຈາກເຮືອອີກຄັ້ງ.
ແລະນົກພິລາບໄດ້ກັບຄືນມາຫາລາວໃນຕອນແລງ,
ແລະມັນມີເສດນ້ອຍຂອງໃບກອກເອລົບຢູ່ໃນປາກຂອງມັນ,
ແລະໂນອາຮູ້ວ່ານ້ຳໄດ້ລົດລົງຈາກແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ. ແລະໄດ້ຢຸດພັກອີກເຈັດວັນ,
ລາວໄດ້ສົ່ງນົກພິລາບອອກໄປອີກຄັ້ງ, ແລະມັນບໍ່ໄດ້ກັບຄືນມາຫາລາວອີກເລີຍ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີ່ຫົກຮ້ອຍແລະໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງໂນອາ, ເດືອນທຳອິດ,
ວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນ, ນ້ຳໄດ້ແຫ້ງໄປຈາກແຜ່ນດິນ. ແລະ
ໂນອາໄດ້ເປີດຫຼັງຄາຂອງເຮືອທີ່ລາວໄດ້ເຮັດ ແລະ
ລາວໄດ້ເຫັນວ່ານ້ຳໄດ້ຫາຍໄປຈາກໜ້າດິນແລ້ວ ໃນເດືອນທີ່ສອງ,
ແຜ່ນດິນໄດ້ແຫ້ງແລ້ວໃນວັນທີ່ຊາວເຈັດຂອງເດືອນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່
ໂນອາ ເວົ້າວ່າ, ອອກມາ ຈາກ ເຮືອ ເຈົ້າ, ແລະ ເມຍ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ລູກຊາຍ ຂອງເຈົ້າ, ແລະ

ເມຍຂອງ ລູກຊາຍ ຂອງເຈົ້າ ກັບ ເຈົ້າ, ແລະ ທຸກສິ່ງ ສັດປ່າ ທີ່ຫຼາຍເທົ່າທີ່ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ, ແລະ ທຸກ ເນື້ອ ຈາກ ນົກ ຈົນເຖິງ ສັດລ້ຽງ, ແລະ ທຸກ ສັດເລືອຄານ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ເທິງ ແຜ່ນດິນ, ພາອອກມາ ກັບ ຕົວເຈົ້າເອງ. ແລະ ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຈົ່ງຂະຫຍາຍພັນ ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ໂນອາອອກໄປ, ແລະເມຍຂອງລາວ, ແລະລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວ, ແລະເມຍທັງຫລາຍຂອງລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວກັບລາວ; ແລະສັດປ່າທັງຫມົດ, ແລະສັດລ້ຽງທັງຫມົດ, ແລະນົກທຸກຕົວ,
ແລະສັດເລືອຄານທຸກຕົວທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕາມຊະນິດຂອງມັນ, ອອກມາຈາກເຮືອ. ແລະໂນອາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໄດ້ເອົາສັດລ້ຽງທີ່ສະອາດທັງໝົດ ແລະນົກທີ່ສະອາດທັງໝົດ, ແລະໄດ້ຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ເທິງແທ່ນບູຊານັ້ນ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກໍ່ດົມກິ່ນຫອມ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວຫຼັງຈາກຄິດແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ສາບແຊ່ງແຜ່ນດິນອີກຕໍ່ໄປ ເພາະວຽກງານຂອງມະນຸດ; ເພາະວ່າ ຈິດໃຈຂອງມະນຸດຢູ່ຢ່າງລະມັດລະວັງເທິງສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ ຕັ້ງແຕ່ໄວໜຸ່ມຂອງລາວ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ໂຈມຕີເນື້ອທັງໝົດທີ່ມີຊີວິດອີກຕໍ່ໄປ, ດັ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດ. ຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ການຫວ່ານເມັດພືດ ແລະ ການເກັບກ່ຽວ, ຄວາມເຢັນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ, ລະດູຮ້ອນ ແລະ ລະດູໃບໄມ້ປົ່ງ, ກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ຈະບໍ່ຢຸດເຊົາ.

๙

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໂນອາ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະຂະຫຍາຍ, ແລະຈົ່ງເຕັມແຜ່ນດິນ, ແລະຈົ່ງປົກຄອງມັນ.
ແລະຄວາມສັ່ນສະເທືອນ ແລະຄວາມຢ້ານກົວຂອງເຈົ້າ

ຈະຢູ່ເທິງສັດປ່າທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ, ເທິງນົກທັງໝົດຂອງທ້ອງຟ້າ,
ແລະເທິງສິ່ງທີ່ເຄື່ອນໄຫວທັງໝົດເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະເທິງປາທັງໝົດຂອງທະເລ;
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ.
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເລື້ອຍຄານທີ່ມີຊີວິດຈະເປັນອາຫານແກ່ເຈົ້າ, ເປັນດັ່ງຜັກຫຍ້າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ທັງໝົດແກ່ເຈົ້າ. ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນເນື້ອທີ່ມີເລືອດຊຶ່ງເປັນຈິດວິນຍານຢູ່ໃນນັ້ນ.
ແລະເພາະວ່າເລືອດຂອງເຈົ້າ ຂອງວິນຍານຂອງເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະຮຽກຮ້ອງມັນຈາກມືຂອງສັດປ່າທັງໝົດ,
ແລະຂ້ອຍຈະຮຽກຮ້ອງວິນຍານຂອງມະນຸດຈາກມືຂອງມະນຸດອ້າຍນ້ອງ.
ຜູ້ທີ່ຖອກເລືອດຂອງຄົນ, ເລືອດຂອງລາວກໍ່ຈະຖືກຖອກອອກແທນ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງຄົນໃນຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ
ຂະຫຍາຍ ແລະ ເຕັມແຜ່ນດິນ ແລະ ປົກຄອງມັນ. ແລະ ພຣະເຈົ້າກໍ່ເວົ້າກັບໂນອາ ແລະ
ກັບລູກຊາຍຂອງລາວ, ກັບລາວ, ເວົ້າວ່າ, ແລະ ເບິ່ງເບີ້ຍ,
ຂ້ານ້ອຍສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ
ກັບເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຈົ້າຫຼັງຈາກພວກເຈົ້າ, ແລະ ກັບທຸກວິນຍານທີ່ມີຊີວິດກັບພວກເຈົ້າ,
ຈາກນົກ, ແລະ ຈາກສັດລ້ຽງ, ແລະ ທຸກສັດປ່າຂອງແຜ່ນດິນ, ທີ່ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ,
ຈາກທັງໝົດທີ່ອອກມາຈາກເຮືອ. ແລະຂ້ອຍຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພວກເຈົ້າ,
ແລະເນື້ອໜັງທັງໝົດຈະບໍ່ຕາຍອີກຈາກນ້ຳຂອງນ້ຳຖ້ວມ,
ແລະຈະບໍ່ມີນ້ຳຖ້ວມອີກທີ່ຈະທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ
ກ່າວ ຕໍ່ ໂນອາ ວ່າ, ນີ້ແມ່ນ ເຄື່ອງໝາຍ ຂອງ ພັນທະສັນຍາ ທີ່ ຂ້ານ້ອຍ ໃຫ້ ໄວ້ ລະຫວ່າງ
ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ເຈົ້າ, ແລະ ລະຫວ່າງ ສິ່ງມີຊີວິດ ທັງໝົດ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ ຕະຫຼອດ ຊົ່ວອາຍຸຄົນ
ນິລັນດອນ. ຂ້ອຍວາງທະນູຂອງຂ້ອຍໄວ້ໃນເມກ,
ແລະມັນຈະເປັນສັນຍາລັກຂອງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງຂ້ອຍກັບແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະມັນຈະເປັນວ່າ ເມື່ອຂ້ອຍເກັບກຳເມກເທິງແຜ່ນດິນ ໂຄ້ງຈະຖືກເຫັນໃນເມກ.

ແລະຂ້ອຍຈະຈື່ຈຳເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍ ທີ່ເປັນລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະພວກເຈົ້າ
ແລະລະຫວ່າງສິ່ງມີຊີວິດທັງໝົດໃນເນື້ອໜັງທັງປວງ, ແລະນ້ຳຈະບໍ່ກາຍເປັນນ້ຳຖ້ວມອີກ
ເພື່ອທຳລາຍເນື້ອໜັງທັງປວງ. ແລະໂຄ້ງຂອງຂ້ອຍຈະຢູ່ໃນເມກ,
ແລະຂ້ອຍຈະເຫັນມັນເພື່ອຈື່ຈຳພັນທະສັນຍານິລັນດອນລະຫວ່າງຂ້ອຍກັບແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະລະຫວ່າງອົນຍານທີ່ມີຊີວິດທຸກດວງໃນເນື້ອໜັງທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະພຣະເຈົ້າຕົນກັບໂນອາວ່າ:
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຂອງພັນທະສັນຍາທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງຕັ້ງລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບສິ່ງມີຊີວິດ
ທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະລູກຊາຍຂອງໂນອາ ຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກເຮືອໃຫຍ່ແມ່ນ
ເຊມ, ຮາມ, ຢາເຟດ ແຮມ ເປັນ ພໍ່ ຂອງຄານາອານ ສາມຄົນນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂນອາ,
ຈາກເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.
ແລະໂນອາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເປັນຊາວນາຜູ້ເຮັດກະສິກຳ ແລະໄດ້ປູກສວນອະງຸ່ນ
ແລະລາວໄດ້ດື່ມເຫຼົ້າຈົນເມົາ ແລະຖືກເປືອຍກາຍຢູ່ໃນເຮືອນຂອງລາວ ແລະຮາມ
ພໍ່ຂອງຄານາອານ ໄດ້ເຫັນຄວາມເປືອຍກາຍຂອງພໍ່ຂອງລາວ,
ແລະລາວໄດ້ອອກໄປບອກພີ່ນ້ອງສອງຄົນຂອງລາວທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກ. ແລະ ເຊມ ແລະ ຢາເຟດ
ໄດ້ເອົາຜ້າ, ວາງໄວ້ເທິງສອງຫຼັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຍ່າງຖອຍຫຼັງ, ແລະ
ປົກຄຸມຄວາມເປືອຍກາຍຂອງພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແລະ ໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ຖອຍຫຼັງ, ແລະ
ຄວາມເປືອຍກາຍຂອງພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນ. ແຕ່ໂນອາກໍ່ຕື່ນຈາກເຫຼົ້າອະງຸ່ນ
ແລະ ຮູ້ວ່າລູກຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງລາວໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບລາວ ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ຄານານ
ລູກຊາຍ ຖືກສາບແຊ່ງເທີ້ນ; ລາວຈະເປັນຂ້າໃຊ້ແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຊມໄດ້ຮັບພອນ; ແລະ ຄານານຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງລາວ.
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂະຫຍາຍໃຫ້ແກ່ຢາເຟດ, ແລະຂໍໃຫ້ລາວອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຊມ;
ແລະຂໍໃຫ້ຄານານເປັນລູກຂອງລາວ.
ແລະໂນອາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກນ້ຳຖ້ວມໄດ້ສາມຮ້ອຍຫ້າສິບປີ.

ແລະມື້ທັງໝົດຂອງໂນອາກາຍເປັນເກົ້າຮ້ອຍຫ້າສິບປີ, ແລະລາວໄດ້ຕາຍ.

๑๐

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການເກີດຂອງລູກຊາຍຂອງໂນອາ ຄື ເຊມ, ຮາມ, ແລະ ຢາເຟດ,
ແລະລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາເກີດຫຼັງຈາກນ້ໍາຖ້ວມ. ລູກຊາຍຂອງຢາເຟດ ຄື: ໂກເມີ, ມາໂກກ,
ມາໄດ, ຢາວານ, ເອລີຊາ, ທູບານ, ເມເຊັກ ແລະ ທີຣາສ. ແລະລູກຊາຍຂອງໂກເມີ ຄື:
ອາຊເຄນາສ, ຣິຟາທ ແລະ ໂທກາມາ. ແລະລູກຊາຍຂອງໂຢວານຄື: ເອລີຊາ, ທາເຊສ,
ຄິດຕິມ, ແລະໂຣດານີມ. ຈາກເຫຼົ່ານີ້,
ເກາະຕ່າງໆຂອງປະຊາຊາດທັ້ງຫຼາຍໄດ້ຖືກແຍກອອກໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແຕ່ລະຄົນຕາມພາສາຂອງຕົນໃນຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໃນປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ລູກຊາຍຂອງຮາມແມ່ນ ກຸຊ, ເມສຣາອິມ, ພຸດ ແລະ ຄານາອານ. ລູກຊາຍຂອງຄຸຊແມ່ນ:
ເຊບາ, ຮາວີລາ, ສາບາທາ, ເຣກມາ ແລະ ສາບາທາກາ. ລູກຊາຍຂອງເຣກມາແມ່ນ: ເຊບາ
ແລະ ເດດານ. ຄຸຊ ໄດ້ເກີດ ນິມຣອດ, ຜູ້ນີ້ໄດ້ເລີ່ມເປັນຄົນຍັກໃຫຍ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ນີ້ແມ່ນຍັກໃຫຍ່ທີ່ເປັນນາຍພະຮານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ,
ເພາະສະນັ້ນພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ,
ເໝືອນນິມໂຣດຍັກໃຫຍ່ທີ່ເປັນນາຍພະຮານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອານາຈັກຂອງລາວແມ່ນບາບີໂລນ, ໂອເຣັກ, ອາຄາດ, ແລະຄາລານເນ,
ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເຊນາອາ. ຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ ອັດຊູເຣຍອອກໄປ ແລະ ລາວສ້າງນີນະເວ ແລະ
ເມືອງເຣໂຮໂບດ ແລະ ຄາລາ ແລະ ດາເຊລະຫວ່າງນີນະເວ ແລະ ລະຫວ່າງຄາລາ
ນີ້ແມ່ນເມືອງທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ມິດຊະລາອິມ ເກີດ ພວກລູດິມ, ແລະ ພວກນັບທາລີ, ແລະ
ພວກເອນາມິມ, ແລະ ພວກເລຮາບິມ, ແລະ ພວກປາທຣູຊິມ, ແລະ ພວກຄາສລູຮິມ,
ຈາກບ່ອນນັ້ນ ອອກມາ ຟີລິດຕິນ, ແລະ ພວກຄາບໂທຣິມ.

ກາເນັນໄດ້ເກີດຊີດົ່ງລູກຫົວປີຂອງລາວ, ແລະຄົນຮິດໄຕ, ແລະຄົນເຢບູໄຊ, ແລະຄົນອາໂມໄຣ,
ແລະຄົນເກີກາໄຊ, ແລະຄົນຮີໄວ, ແລະຄົນອາກໄຊ, ແລະຄົນຊີໄນ, ແລະຄົນອາວາດໄຊ,
ແລະຄົນເຊມາໄຣ, ແລະຄົນຮາມາດໄຊ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ
ພວກເຜົ່າຂອງຄານາອານກໍ່ຖືກກະຈາຍໄປ
ແລະເຂດແດນຂອງຊາວຄານາອານແມ່ນຈາກເມືອງຊີໂດນຈົນເຖິງເມືອງເກຣາແລະເມືອງກາ
ຊາ, ຈົນເຖິງເມືອງໂຊໂດມແລະເມືອງໂກມໍຣາ,
ເມືອງອັດມາແລະເມືອງເຊໂບອິມຈົນເຖິງເມືອງລາຊາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຮາມ,
ຕາມເຜົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມພາສາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃນແຂວງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະໃນປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຊມກໍ່ເກີດລູກ,
ລາວເປັນພໍ່ຂອງລູກຊາຍທັງໝົດຂອງເອເບີ, ເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງຢາເຟດຜູ້ໃຫຍ່ກວ່າ.
ລູກຊາຍຂອງເຊມ: ເອລາມ, ອັດຊີເຣຍ, ອາຟັກຊາດ, ລູດ, ອາຣາມ ແລະ ໄຄນານ.
ແລະລູກຊາຍຂອງອາຣາມແມ່ນ ອຸສ, ອຸນ, ກາເທຣ ແລະ ເມເຊກ.
ແລະອາຟາກຊາດໄດ້ເກີດໄກນານ, ແລະໄກນານໄດ້ເກີດຊາລາ, ຊາລາກໍ່ໄດ້ເກີດເອເບີ.
ແລະເອເບີມີລູກຊາຍສອງຄົນເກີດມາ, ຄົນໜຶ່ງຊື່ຟາເລັກ,
ເພາະວ່າໃນສະໄໝຂອງລາວແຜ່ນດິນໂລກຖືກແບ່ງອອກ,
ແລະອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຊື່ໂຢກຕານ. ໂຢກຕານເກີດເອນໂມດາດ, ແລະເຊເລັບ,
ແລະຮາຊາມາເວັດ, ແລະເຢຣາ, ແລະຮາໂດຣາມ, ແລະອຸຊານ, ແລະດິກລາ, ແລະໂອບານ,
ແລະອາບີມາເອນ, ແລະເຊບາ, ແລະໂອເຟີ, ແລະຮາວີລາ, ແລະໂຢບາບ;
ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂຢກຕານ.
ແລະການອາໄສຢູ່ຂອງພວກເຂົາແມ່ນຈາກມັດເຊຈົນເຖິງຊາເຟຣາ, ພູເຂົາທາງຕາເວັນອອກ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຊມ, ຢູ່ໃນເຜົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມພາສາຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຢູ່ໃນແຂວງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຜົ່າຂອງລູກຊາຍໂນອາຕາມຄົນລຸ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ຈາກເຫຼົ່ານີ້ເກາະຕ່າງໆຂອງປະຊາຊາດຖືກກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກຫຼັງຈາກນ້ຳຖ້ວມ.

๑๑

ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດມີຣິມຝີປາກດຽວ, ແລະສຽງດຽວສຳລັບທຸກຄົນ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາເຄື່ອນຍ້າຍຈາກຕາເວັນອອກ,
ພວກເຂົາໄດ້ພົບທົ່ງພຽງໃນແຜ່ນດິນເຊນາອາ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະຜູ້ຊາຍໄດ້ເວົ້າກັບເພື່ອນບ້ານຂອງລາວວ່າ, ມາເຮັດອິດກັນເຖີດ ແລະ ເຜົາມັນດ້ວຍໄຟ,
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາວ່າອິດກາຍເປັນຫີນ,
ແລະຢາງມະຕອຍກໍ່ເປັນດິນຈີ່ຂອງພວກເຂົາ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ມາເຖີດ
ໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງເມືອງ ແລະຫໍຄອຍໃຫ້ຕົນເອງ, ທີ່ຫົວຂອງມັນຈະສູງເຖິງສະຫວັນ,
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງຊື່ສຽງໃຫ້ຕົນເອງ,
ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະຖືກກະຈາຍໄປທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາເພື່ອເບິ່ງເມືອງແລະຫໍຄອຍທີ່ລູກຫລານມະນຸດໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນວ່າ: ເບິ່ງເຖີດ, ມະນຸດຊາດທັງໝົດເປັນເຜົ່າພັນດຽວກັນ
ແລະມີພາສາດຽວກັນ, ແລະນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເລີ່ມຕົ້ນເຮັດ.
ດຽວນີ້ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ພວກເຂົາພະຍາຍາມເຮັດຈະລົ້ມເຫລວຈາກພວກເຂົາໄດ້. ມາ,
ແລະເມື່ອລົງມາແລ້ວ ໃຫ້ພວກເຮົາສັບສົນລີ້ນຂອງພວກເຂົາຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເພື່ອວ່າແຕ່ລະຄົນຈະບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງເພື່ອນບ້ານ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະຈາຍພວກເຂົາຈາກທີ່ນັ້ນໄປທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ,
ແລະພວກເຂົາກໍຢຸດການກໍ່ສ້າງນະຄອນແລະຫໍຄອຍ. ເພາະເຫດນີ້ມັນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ
ຄວາມສັບສົນ,
ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາສາຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດສັບສົນ,

ແລະຈາກທີ່ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະຈາຍພວກເຂົາໄປທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕໍ່ມາຂອງເຊມ, ແລະເຊມມີອາຍຸຮ້ອຍປີ ເມື່ອລາວໄດ້ເກີດອາຟັກຊາດ,
ໃນປີທີສອງຫຼັງຈາກນ້ຳຖ້ວມ.
ແລະເຊມໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດອາຟັກຊາດແລ້ວເປັນເວລາຫ້າຮ້ອຍປີ
ແລະລາວໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ ແລະລາວກໍ່ຕາຍ
ແລະອາຟັກຊາດດຳລົງຊີວິດຮ້ອຍສາມສິບຫ້າປີ ແລະໃຫ້ກຳເນີດກາຍນາມ. ແລະ
ອາຟາກຊາດ ມີຊີວິດຢູ່ ຫຼັງຈາກ ກາມເກີດ ລາວ ໄກນາມ, ສີ່ຮ້ອຍປີ, ແລະ ເກີດ ລູກຊາຍ
ແລະ ລູກສາວ, ແລະ ຕາຍ. ແລະ ກາຍນາມ ມີຊີວິດຢູ່ໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະ ເກີດເຊລາ;
ແລະ ກາຍນາມ ມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກເກີດເຊລາ, ສາມຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະ ເກີດລູກຊາຍ ແລະ
ລູກສາວ, ແລະ ຕາຍ. ແລະສາລາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດເອເບີ.
ແລະສາລາມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດເອເບີ ສາມຮ້ອຍສາມສິບປີ,
ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວຕາຍ.
ແລະເອເບີໄດ້ດຳລົງຊີວິດຮ້ອຍສາມສິບສີ່ປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດຟາເລກ.
ແລະເອເບີອາໄສຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດຟາເລັກໄດ້ສອງຮ້ອຍເຈັດສິບປີ,
ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວຕາຍ. ແລະ
ຟາເລກໄດ້ດຳລົງຊີວິດຮ້ອຍສາມສິບປີ, ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດຣາເກົາ.
ແລະຟາເລກມີຊີວິດຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດຣາເກົາໄດ້ສອງຮ້ອຍເກົ້າປີ,
ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວຕາຍ. ແລະ
ຣາເກົາໄດ້ອາໄສຢູ່ຮ້ອຍສາມສິບສອງປີ, ແລະໄດ້ເກີດເຊຣຸກ.
ແລະຣາເກົາອາໄສຢູ່ຫຼັງຈາກລາວເກີດເຊຣຸກສອງຮ້ອຍເຈັດປີ,
ແລະລາວເກີດລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ແລະລາວຕາຍ. ແລະເຊຣຸກມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ຮ້ອຍສາມສິບປີ,
ແລະໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດນາໂຮ.
ແລະເຊຣຸກໄດ້ດຳລົງຊີວິດຫຼັງຈາກລາວເກີດນາໂຮແລ້ວສອງຮ້ອຍປີ,

ແລະ ລາວ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກ ສາວ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ຕາຍ.
ແລະ ນາໂຮ ໄດ້ ດຳລົງ ຊີວິດ ຢູ່ ຮ້ອຍ ເຈັດ ສິບ ເກົ້າ ປີ ແລະ ໄດ້ ໃຫ້ ກຳເນີດ ເທຣາ
ແລະ ນາໂຮ ໄດ້ ດຳລົງ ຊີວິດ ຫຼັງ ຈາກ ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເກີດ ເທຣາ ຮ້ອຍ ຊາວ ຫ້າ ປີ
ແລະ ໄດ້ ເກີດ ລູກ ຊາຍ ແລະ ລູກ ສາວ ແລະ ໄດ້ ຕາຍ ເທຣາ ມີ ອາຍຸ ໄດ້ ເຈັດ ສິບ ປີ ແລະ
ໄດ້ ໃຫ້ ກຳເນີດ ອັບຣາມ, ນາໂຮ ແລະ ຮາຣານ. ເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນ ລຸ້ນ ຕໍ່ ຂອງ ເທຣາ,
ເທຣາ ໄດ້ ເກີດ ອັບຣາມ, ນາໂຮ, ແລະ ຮາຣານ, ແລະ ຮາຣານ ໄດ້ ເກີດ ໂລດ.
ແລະ ອາຣານ ໄດ້ ຕາຍ ກ່ອນ ເທຣາ ພໍ່ ຂອງ ລາວ ໃນ ແຜ່ນດິນ ທີ່ ລາວ ເກີດ,
ໃນ ແຂວງ ຂອງ ຊາວ ຄານເດຍ. ອັບຣາມ ແລະ ນາໂຮ ໄດ້ ເອົາ ພັນລະຍາ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ,
ຊື່ ຂອງ ພັນລະຍາ ອັບຣາມ ແມ່ນ ຊາຣາ, ແລະ ຊື່ ຂອງ ພັນລະຍາ ນາໂຮ ແມ່ນ ເມນຄາ
ລູກ ສາວ ຂອງ ຮາຣານ, ແລະ ພໍ່ ຂອງ ເມນຄາ, ແລະ ພໍ່ ຂອງ ອິສຄາ. ແລະ ຊາໄຣ ເປັນ ຫມັນ
ແລະ ບໍ່ ໄດ້ ເກີດ ລູກ. ແລະ ເທຣາ ໄດ້ ພາ ອັບຣາມ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ, ໂລດ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ຮາຣານ
ຊຶ່ງ ເປັນ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຊາໄຣ ລູກ ສະໄໝ ຂອງ ລາວ
ຜູ້ ເປັນ ພັນລະຍາ ຂອງ ອັບຣາມ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ,
ແລະ ໄດ້ ນຳ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນດິນ ຂອງ ຊາວ ຄານເດຍ ເພື່ອ ໄປ ຍັງ ແຜ່ນດິນ ຄານາອານ,
ແລະ ພວກ ເຂົາ ມາ ເຖິງ ຮາຣານ ແລະ ອາໄສ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ.
ແລະ ວັນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເທຣາ ໃນ ແຜ່ນດິນ ຮາຣານ ກໍ່ ເປັນ ສອງ ຮ້ອຍ ຫ້າ ປີ
ແລະ ເທຣາ ໄດ້ ຕາຍ ຢູ່ ໃນ ຮາຣານ

๑๒

ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ອັບຣາມ ວ່າ, ຈົ່ງ ອອກ ຈາກ ແຜ່ນດິນ ຂອງ ເຈົ້າ,
ແລະ ຈາກ ຍາດ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຈາກ ເຮືອນ ຂອງ ພໍ່ ຂອງ ເຈົ້າ,
ແລະ ມາ ສູ່ ແຜ່ນດິນ ທີ່ ຂ້ອຍ ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ ເຈົ້າ. ແລະ ຂ້ອຍ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເປັນ ຊາດ ໃຫຍ່,

ແລະຂ້ອຍຈະອວຍພອນແກ່ເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະຍົກຍ້ອງຊື່ຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນ. ແລະຂ້ອຍຈະອວຍພອນຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍຈະສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າ,
ແລະຕະກູນທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນໃນເຈົ້າ. ແລະອັບຣາມໄດ້ໄປ
ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາ ແລະໂລດໄດ້ໄປກັບເຂົາ,
ອັບຣາມແມ່ນມີອາຍຸເຈັດສິບຫ້າປີ ເມື່ອເຂົາອອກຈາກຮາຣານ.
ແລະອັບຣາມໄດ້ເອົາຊາໄຣເມຍຂອງລາວ, ແລະລົດລູກຊາຍຂອງອ້າຍຂອງລາວ,
ແລະຊັບສົມທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບມາຫຼາຍເທົ່າທີ່,
ແລະວິນຍານທັງໝົດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບມາຈາກຮາຣານ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກໄປເພື່ອໄປສູ່ແຜ່ນດິນຄານາອານ.
ແລະອັບຣາມໄດ້ເດີນທາງຜ່ານແຜ່ນດິນນັ້ນຕາມຄວາມຍາວຂອງມັນຈົນເຖິງສະຖານທີ່ເຊເຄ
ມ, ເຖິງຕົ້ນໂອກສູງ, ແຕ່ຊາວຄານາອານໃນເວລານັ້ນກໍ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດຕໍ່ອັບຣາມ ແລະຕົນໄດ້ກ່າວແກ່ລາວວ່າ ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ
ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້
ແລະອັບຣາມໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ປາກົດຕໍ່ລາວ
ແລະລາວໄດ້ຫັນອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນພູເຂົາທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເບເທລ,
ແລະໄດ້ຕັ້ງເຕັນຂອງລາວໄວ້ທີ່ນັ້ນ ໂດຍມີເບເທລຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ
ແລະອາຍຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ,
ແລະລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ນັ້ນ,
ແລະໄດ້ຮ້ອງຂໍໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະອາບຣາມກໍ່ອອກເດີນທາງ
ແລະໄດ້ໄປຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ. ແລະມີຄວາມອຶດຫິວເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ,
ແລະອັບຣາມລົງໄປອີຢິບເພື່ອອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເພາະວ່າຄວາມອຶດຫິວໄດ້ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ

ເມື່ອອັບຣາມເຂົ້າໃກ້ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນອີຢິບ, ອັບຣາມໄດ້ເວົ້າກັບຊາຣາຍ ພັນລະຍາຂອງລາວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນແມ່ຍິງທີ່ມີໜ້າງາມ. ມັນຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຊາວອີຢິບເຫັນເຈົ້າ,
ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ ນີ້ແມ່ນເມຍຂອງລາວ, ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້ອຍ,
ແຕ່ເຈົ້າພວກເຂົາຈະປະຢັດໄວ້. ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າຂ້ອຍເປັນເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວ
ເພື່ອວ່າມັນຈະດີຕໍ່ຂ້ອຍຍ້ອນເຈົ້າ ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະມີຊີວິດຢູ່ເພາະເຈົ້າ.
ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອອັບຣາມເຂົ້າໄປໃນອີຢິບ,
ພວກຊາວອີຢິບໄດ້ເຫັນແມ່ຍິງຂອງລາວວ່ານາງງາມຫຼາຍ.
ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງຟາໂຣໄດ້ເຫັນນາງ ແລະໄດ້ຍ້ອງຍໍນາງຕໍ່ຟາໂຣ
ແລະໄດ້ນຳນາງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຟາໂຣ ແລະ ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດດີກັບອັບຣາມຍ້ອນນາງ
ແລະ ລາວໄດ້ມີແກະ ແລະ ລູກງົວ ແລະ ລາ ແລະ ຄົນໃຊ້ຊາຍ ແລະ ຄົນໃຊ້ຍິງ ແລະ ລາລໍ
ແລະ ອູດ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ທໍລະຍາດຟາໂຣດ້ວຍພະຍາດໃຫຍ່ແລະຮ້າຍແຮງ,
ແລະເຮືອນຂອງລາວ, ກ່ຽວກັບຊາຣາຍພັນລະຍາຂອງອັບຣາມ. ຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນອັບຣາມມາ
ແລະ ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງແດ່ກັບຂ້ອຍ?
ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ບອກຂ້ອຍວ່ານາງແມ່ນພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ?
ເປັນຫຍັງເຈົ້າເວົ້າວ່ານາງແມ່ນເອື້ອຍຂອງຂ້ອຍ? ແລະ
ຂ້ອຍໄດ້ເອົາລາວມາເປັນເມຍຂອງຂ້ອຍ ແລະ ດຽວນີ້ ນີ້ແມ່ນເມຍຂອງເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,
ເອົາລາວໄປແລ້ວໜີໄປເດີ. ແລະ ຟາໂຣໄດ້ສັ່ງຜູ້ຊາຍກ່ຽວກັບອັບຣາມໃຫ້ສົ່ງລາວໄປ,
ແລະພັນລະຍາຂອງລາວ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງລາວ.

๑๓

ອັບຣາມໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບ, ລາວເອງ, ພັນລະຍາຂອງລາວ,
ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງລາວ, ແລະໂລດກັບລາວ, ໄປສູ່ທະເລຊາຍ.

ອັບຣາມແມ່ນຄົນຮັ່ງມີຫຼາຍທີ່ສຸດ ມີສັດລ້ຽງ, ເງິນ ແລະ ຄຳ. ແລະ
ລາວໄດ້ໄປຈາກບ່ອນທີ່ລາວມາເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍຈົນເຖິງເບເທລ,
ຈົນເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ເຕັນທຂອງລາວຢູ່ກ່ອນ, ລະຫວ່າງເບເທລແລະລະຫວ່າງໄອ,
ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ຂອງແທ່ນບູຊາທີ່ລາວສ້າງຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ແລະ
ອັບຣາມໄດ້ຮ້ອງຂໍຢູ່ທີ່ນັ້ນຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະໂລດ ຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປກັບອັບຣາມ ກໍ່ມີແກະ,
ວົວ ແລະ ເຕັນ. ແລະ ແຜ່ນດິນບໍ່ສາມາດຮອງຮັບໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ພ້ອມກັນໄດ້
ເພາະວ່າຊັບສິນຂອງພວກເຂົາມີຫຼາຍ ແລະ
ແຜ່ນດິນບໍ່ສາມາດຮອງຮັບໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ພ້ອມກັນໄດ້
ແລະມັນໄດ້ເກີດການຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງພວກຜູ້ລ້ຽງສັດຂອງອັບຣາມ
ແລະພວກຜູ້ລ້ຽງສັດຂອງໂລດ,
ແຕ່ຊາວຄານາອານແລະຊາວເພເຣຊກໍ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນໃນເວລານັ້ນ.
ອັບຣາມເວົ້າກັບໂລດວ່າ, ຢ່າໃຫ້ມີການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບເຈົ້າ,
ແລະລະຫວ່າງຄົນລ້ຽງແກະຂອງຂ້ານ້ອຍກັບຄົນລ້ຽງແກະຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນພີ່ນ້ອງກັນ. ເບິ່ງ, ແຜ່ນດິນທັງໝົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນບໍ?
ແຍກຕົວເອງອອກຈາກຂ້ອຍ; ຖ້າເຈົ້າໄປຊ້າຍ, ຂ້ອຍໄປຂວາ; ຖ້າແຕ່ເຈົ້າໄປຂວາ, ຂ້ອຍໄປຊ້າຍ.
ແລະໂລດໄດ້ຍົກຕາຂອງລາວຂຶ້ນ, ເບິ່ງເຫັນທົ່ວທັງພາກພື້ນອ້ອມຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ເພາະວ່າທັງໝົດແມ່ນມີນ້ຳຊຸ່ມຊື່ນດີ, ກ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະທຳລາຍໂຊດອມແລະໂກມໍຣາ,
ຄືກັບສວນສວັນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຄືກັບແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຈົນກ່ວາມາເຖິງໂຊກໍຣາ.
ແລະໂລດໄດ້ເລືອກເອົາເຂດອ້ອມຂ້າງຈໍແດນທັງໝົດໃຫ້ຕົນເອງ,
ແລະໂລດໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທາງຕາເວັນອອກ,
ແລະພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນໄດ້ແຍກອອກຈາກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ.
ອັບຣາມອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ, ແຕ່ໂລດອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຂດອ້ອມຂ້າງ,
ແລະຕັ້ງເຕັນທຂອງລາວຢູ່ໃນໂຊໂດມ.

ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃນໂຊດອມເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍແລະເປັນຄົນບາບຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຫຼາຍທີ່ສຸດ
ແລະ ພຣະເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ອັບຣາມ ຫຼັງຈາກ ລອດ ຖືກແຍກ ຈາກ ລາວ, ເງົ້າຂຶ້ນ ດ້ວຍ ຕາ
ຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເບິ່ງ ຈາກ ສະຖານທີ່ ທີ່ ດຽວນີ້ ເຈົ້າ ຢູ່ ໄປທາງ ທິດເໜືອ ແລະ ທິດໃຕ້ ແລະ
ທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກ; ເພາະວ່າ ທັງໝົດ ແຜ່ນດິນ, ທີ່ ເຈົ້າ ເຫັນ, ແກ່ເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ ມັນ ແລະ ແກ່ ເຊື້ອສາຍ ຂອງເຈົ້າ ຈົນກວ່າ ນິລັນດອນ.
ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເປັນດັ່ງຊາຍແຜ່ນດິນໂລກ,
ຖ້າຜູ້ໃດສາມາດນັບຊາຍແຜ່ນດິນໂລກໄດ້, ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າກໍຈະຖືກນັບໄດ້.
ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຍ່າງຜ່ານແຜ່ນດິນນີ້ໄປຕາມຄວາມຍາວແລະຄວາມກວ້າງຂອງມັນ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ.
ແລະອາບຣາມໄດ້ຍ້າຍເຕັນທ໌ຂອງລາວ, ມາແລ້ວອາໄສຢູ່ຂ້າງໄມ້ໂອກຂອງມາມເຣ,
ເຊິ່ງຢູ່ໃນເຄບຣອນ, ແລະລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

๑๔

ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນອາມຣາຈັກຂອງອາມຣາຟານ ກະສັດຂອງຊີນາ, ແລະອາຣີອົກ
ກະສັດຂອງເອນລາຊາ, ເຄໂດລາໂອເມີ ກະສັດຂອງເອລາມ, ແລະທີດານ
ກະສັດຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດສົງຄາມກັບເບຣາ ກະສັດຂອງໂຊດອມ,
ແລະກັບເບີຊາ ກະສັດຂອງໂກໂມຣາ, ແລະກັບເຊນນາອາ ກະສັດຂອງອັດມາ,
ແລະກັບເຊເມເບີ ກະສັດຂອງເຊໂບອິມ, ແລະກະສັດຂອງບາລາກ; ນີ້ແມ່ນໂຊອາ.
ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ພວກເຂົາເຫັນດີກ່ຽວກັບຫ້ວຍເກືອ, ນີ້ແມ່ນທະເລເກືອ. ສິບສອງປີ
ພວກເຂົາຮັບໃຊ້ເຄໂດລາໂອເມີ, ແຕ່ໃນປີທີສິບສາມ ພວກເຂົາໄດ້ຖອນຕົວ. ໃນປີທີ່ສິບສີ່,
ເຄໂດລາໂອເມີແລະບັນດາກະສັດທີ່ຢູ່ກັບລາວໄດ້ມາ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໂຈມຕີພວກຍັກທີ່ຢູ່ໃນອັດຊະຕາໂຣດແລະກາໄນມ,

ແລະຊົນຊາດທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ຢູ່ພ້ອມກັບພວກເຂົາ, ແລະຊາວໂອມມາທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຊາເວ.
ແລະພວກໂຮໄຣຕ໌ທີ່ຢູ່ໃນພູເຂົາເຊອີຣ໌, ຈົນກ່ວາເຖິງຕົ້ນເຕເຣບິນທ໌ຂອງປາຣານ,
ທີ່ຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ. ແລະພວກເຂົາກັບຄືນມາແລ້ວມາເຖິງນ້ໍາພຸຂອງກາມພິພາກສາ,
ນີ້ແມ່ນກາເດຊ, ແລະພວກເຂົາຕັດລົງທຸກຜູ້ປົກຄອງຂອງອາມາເລກ
ແລະຊາວອາໂມໄຣທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຮາຊາຊອນທາມາ. ແລະກະສັດຂອງໂຊດອມອອກມາ
ແລະກະສັດຂອງໂກມໍຣາ ແລະກະສັດຂອງອັດມາ ແລະກະສັດຂອງເຊໂບອິມ
ແລະກະສັດຂອງບາລາກ, ນີ້ແມ່ນໂຊອາ,
ແລະພວກເຂົາຈັດແຖວສູ້ຮົບກັບພວກເຂົາເຂົ້າສູ່ສົງຄາມໃນຮ່ອມພູເກືອ
ຕໍ່ກັບເຄໂດລາໂອເມີກະສັດຂອງເອລາມ ແລະທິດກາມກະສັດຂອງປະຊາຊາດ
ແລະອໍາຣາເຟນກະສັດຂອງຊິນນາ ແລະອາຣີໂອກກະສັດຂອງເອນລາຊາ,
ສີ່ກະສັດຕໍ່ກັບຫ້າກະສັດ. ຫຸບເຂົາເກືອມີບໍ່ນ້ໍາມັນດິນ,
ກະສັດຂອງໂຊດອມແລະກະສັດຂອງໂກມໍຣາໄດ້ຫນີໄປແລະຕົກລົງໄປທີ່ນັ້ນ,
ແຕ່ພວກທີ່ຍັງເຫຼືອໄດ້ຫນີໄປຫາພູເຂົາ. ພວກເຂົາເອົາມ້າທັງໝົດຂອງໂຊດອມແລະໂກມໍຣາ,
ແລະອາຫານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວກໍ່ໄປ. ພວກເຂົາເອົາໂລດ
ລູກຊາຍຂອງອ້າຍນ້ອງອັບຣາມ ແລະຖົງຂອງຂອງລາວ, ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ອອກເດີນທາງ,
ເພາະວ່າລາວອາໄສຢູ່ໃນໂຊໂດມ. ເມື່ອຜູ້ໜີໆໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຊ່ວຍໄວ້ມາຮອດແລ້ວ,
ລາວໄດ້ລາຍງານໃຫ້ອັບຣາມຊາວຮີບຣິວຊາບ.
ຝ່າຍອັບຣາມເອງກໍ່ອາໄສຢູ່ຂ້າງຕົ້ນໂອກຂອງມາມເຣຊາວອາໂມໄຣ,
ອ້າຍຂອງເອສໂກນແລະອ້າຍຂອງໂອນານ, ຜູ້ທີ່ເປັນພັນທະມິດຂອງອັບຣາມ.
ແລະໄດ້ຍິນອັບຣາມວ່າໂລດອ້າຍຂອງລາວຖືກຈັບໄປແລ້ວ,
ລາວນັບຄົນໃນເຮືອນເກີດຂອງລາວເອງສາມຮ້ອຍສິບແປດຄົນ;
ແລະລາວໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປຮອດດານ. ແລະລາວໄດ້ໂຈມຕີເຂົາເຈົ້າໃນຕອນກາງຄືນ,
ຕົວລາວເອງ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະລາວໄດ້ຕີເຂົາເຈົ້າ,

ແລະ ລາວ ໄດ້ ໄລ່ ຕາມ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈົນ ເຖິງ ໂຮບາ, ເຊິ່ງ ຢູ່ ທາງ ຊ້າຍ ຂອງ ດາມັສກັດ.
ແລະ ລາວ ໄດ້ ນຳ ກັບ ຄືນ ມ້າ ທັງ ໝົດ ຂອງ ໂຊ ໂລ ໂມ, ແລະ ໂລ ດ ຫລາມ ຊາຍ ຂອງ ລາວ,
ແລະ ຊັບ ສິນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລາວ, ແລະ ແມ່ ຍິງ, ແລະ ປະ ຊາ ຊົນ.
ກະ ສັດ ແຫ່ງ ໂຊ ໂລ ໂມ ໄດ້ ອອກ ໄປ ພົບ ລາວ,
ຫຼັງ ຈາກ ທີ່ ລາວ ກັບ ຄືນ ມາ ຈາກ ການ ໂຈມ ຕີ ເຄ ໂດ ລາ ໂອ ເມີ ແລະ ບັນ ດາ ກະ ສັດ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ລາວ,
ຢູ່ ທີ່ ຮ່ອມ ພູ ຊາ ເວ, ນີ້ ແມ່ນ ທົ່ງ ພຽງ ຂອງ ບັນ ດາ ກະ ສັດ. ແລະ ເມນ ຄີ ເຊ ເດັກ
ກະ ສັດ ແຫ່ງ ຊາ ເລັມ ໄດ້ ນຳ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່ ແລະ ເຫຼົ້າ ອະ ງຸ່ນ ອອກ ມາ, ແລະ
ທ່ານ ເປັນ ປະ ໂລ ຫິດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ສູງ ສຸດ. ແລະ ທ່ານ ໄດ້ ອວຍ ພອນ ອັບ ຣາ ມ ແລະ ເວົ້າ ວ່າ,
ຂໍ ໃຫ້ ອັບ ຣາ ມ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ຈາກ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ສູງ ສຸດ, ຜູ້ ທີ່ ສ້າງ ສະ ຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ.
ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ສັນ ລະ ເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ ຜູ້ ສູງ ສຸດ,
ຜູ້ ທີ່ ໄດ້ ມອບ ສັດ ຕູ ຂອງ ເຈົ້າ ໄວ້ ພາຍ ໃຕ້ ອຳ ນາດ ຂອງ ເຈົ້າ,
ແລະ ອັບ ຣາ ມ ໄດ້ ຖວາຍ ສ່ວນ ທີ ສິບ ຈາກ ທຸກ ສິ່ງ ແກ່ ພຣະ ອົງ.
ກະ ສັດ ແຫ່ງ ໂຊ ໂລ ໂມ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ອັບ ຣາ ມ ວ່າ, ໃຫ້ ຄົນ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ ແກ່ ຂ້ອຍ,
ແຕ່ ມ້າ ຈົ່ງ ເອົາ ໄວ້ ສຳ ລັບ ເຈົ້າ ເອງ. ແລະ ອັບ ຣາ ມ ເວົ້າ ກັບ ກະ ສັດ ຂອງ ໂຊ ໂລ ໂມ ວ່າ,
ຂ້ອຍ ຈະ ຍົກ ມື ຂອງ ຂ້ອຍ ຂຶ້ນ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຜູ້ ສູງ ສົ່ງ ສຸດ,
ຜູ້ ທີ່ ສ້າງ ສະ ຫວັນ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ,
ຖ້າ ຂ້ອຍ ຈະ ເອົາ ຈາກ ດ້າຍ ຈົນ ເຖິງ ສາຍ ຮັດ ເກີບ ຈາກ ທຸກ ສິ່ງ ຂອງ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເວົ້າ ວ່າ,
ຂ້ອຍ ເຮັດ ໃຫ້ ອັບ ຣາ ມ ຮັ່ງ ມີ. ຍົກ ເວັ້ນ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ຊາຍ ໜຸ່ມ ກິນ ແລ້ວ
ແລະ ສ່ວນ ແບ່ງ ຂອງ ຜູ້ ຊາຍ ທີ່ ໄປ ກັບ ຂ້ອຍ ຄື ເອ ສໂຄນ, ໂອ ນາ ນ, ມາ ມເຣ,
ເຫຼົ່າ ນີ້ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ສ່ວນ ແບ່ງ.

๑๕

ຫຼັງຈາກຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຫາອັບຣາມໃນນິມິດ, ກ່າວວ່າ,
ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ ອັບຣາມ, ເຮົາເປັນໂລ່ປົກປ້ອງເຈົ້າ, ລາງວັນຂອງເຈົ້າຈະຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍທີ່ສຸດ.
ແລະ ອາບຣາມ ເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍ ພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະໃຫ້ຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ?
ແຕ່ຂ້ອຍຈະຕາຍໄປໂດຍບໍ່ມີລູກ ແລະລູກຊາຍຂອງມາເຊກທີ່ເກີດໃນເຮືອນຂອງຂ້ອຍ
ຄົນນີ້ຄືເອລີເອເຊີຊາວດາມັດສະກັດ ແລະ ອັບຣາມ ເວົ້າວ່າ ເນື່ອງຈາກ
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເມັດແກ່ຂ້ອຍ ແຕ່ຄົນທີ່ເກີດໃນເຮືອນຂອງຂ້ອຍຈະສືບມໍລະດົກຂ້ອຍ
ແລະທັນທີນັ້ນ ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ມາຫາລາວ ກ່າວວ່າ, ຄົນນີ້ຈະບໍ່ສືບທອດເຈົ້າ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ຈະອອກມາຈາກເຈົ້າ, ຄົນນີ້ຈະສືບທອດເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ນຳລາວອອກໄປຂ້າງນອກ
ແລະ ຕັດກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງຂຶ້ນໄປທ້ອງຟ້າ ແລະ ນັບດວງດາວເບິ່ງ,
ຖ້າເຈົ້າສາມາດນັບພວກມັນໄດ້. ແລ້ວພຣະອົງຕັດວ່າ, ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ແລະອັບຣາມເຊື່ອພຣະເຈົ້າ, ແລະມັນໄດ້ຖືກນັບໃຫ້ລາວເປັນຄວາມຊອບທຳ.
ພຣະອົງຕັດກັບລາວວ່າ,
ເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນຊາວຄານເດຍ,
ເພື່ອໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ. ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ, ເຈົ້ານາຍພຣະເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າຂ້ອຍຈະສືບມໍລະດົກມັນ? ພຣະອົງຕັດກັບລາວວ່າ,
ຈົ່ງເອົາແມ່ງົວອາຍຸສາມປີ, ແບ້ອາຍຸສາມປີ, ແກະຜູ້ອາຍຸສາມປີ, ນົກເຂົາ ແລະ
ນົກພິລາບມາໃຫ້ເຮົາ. ລາວເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດມາໃຫ້ລາວ
ແລະແບ່ງພວກມັນອອກເປັນສອງສ່ວນ ແລະວາງພວກມັນໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັນ
ແຕ່ນົກນັ້ນລາວບໍ່ໄດ້ແບ່ງ ນົກໄດ້ລົງມາເທິງຊາກສັດ,
ເທິງສ່ວນທີ່ຖືກຕັດເປັນສອງຂອງພວກມັນ, ແລະອັບຣາມໄດ້ນັ່ງລົງກັບພວກມັນ.
ເມື່ອດວງອາທິດກຳລັງຕົກ, ຄວາມປະຫລາດໃຈໄດ້ຕົກລົງມາເທິງອັບຣາມ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຄວາມຢ້ານກົວອັນມືດມົວແລະໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ຕົກລົງມາເທິງລາວ.
ແລະມັນໄດ້ຖືກເວົ້າຕໍ່ອັບຣາມວ່າ, ຮູ້ແນ່ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ

ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ອາໄສຢູ່ຊົ່ວຄາວໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນເອງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນທາດ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະທຳຮ້າຍພວກເຂົາ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖ່ອມຕົວ, ເປັນເວລາສີ່ຮ້ອຍປີ.
ແຕ່ຊາດທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍຈະພິພາກສາ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ເຂົາເຈົ້າຈະອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນພ້ອມກັບຊັບສົມບັດ.
ແຕ່ທ່ານຈະກັບໄປຫາບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານດ້ວຍສັນຕິພາບ,
ໂດຍໄດ້ຖືກລ້ຽງດູມາຈົນເຖິງອາຍຸແກ່ທີ່ດີ. ແຕ່ໃນຊົ່ນລຸ້ນທີ່ສີ່ພວກເຂົາຈະກັບມາທີ່ນີ້,
ເພາະວ່າບາບຂອງຊາວອາໂມໄຣຕ໌ຍັງບໍ່ທັນເຕັມຈົນເຖິງຕອນນີ້. ເມື່ອດວງອາທິດຕົກດິນ,
ແປວໄຟໄດ້ປະກົດຂຶ້ນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີເຕົາອົບທີ່ມີຄວັນ
ແລະຄະນອນໄຟທີ່ຜ່ານໄປລະຫວ່າງກາງຊິ້ນທີ່ຖືກແບ່ງເຫຼົ່ານີ້.
ໃນມື້ນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງພັນທະສັນຍາກັບອັບຣາມ, ເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ,
ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳຂອງອີຢິບຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ຢູເຟຣຕີສ; ຊາວເຄໄນ, ແລະຊາວເຄນິດຊາຍ,
ແລະຊາວແຄດໂມໄນ, ແລະຊາວຮິດໄຕ, ແລະຊາວເປຣິດຊາຍ, ແລະຊາວຣາຟາອິມ,
ແລະຊາວອາໂມໄຣ, ແລະຊາວຄານາອານ, ແລະຊາວຮີໄວ, ແລະຊາວເກີກາຊາຍ,
ແລະຊາວເຢບູໄຊ.

๑๗

ສາໄລ ເປັນພັນລະຍາຂອງອັບຣາມ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລູກໃຫ້ລາວ,
ແຕ່ນາງມີຄົນໃຊ້ຍິງຊາວອີຢິບຄົນໜຶ່ງ ຊື່ວ່າຮາກາມ. ຊາໄຣກ່າວກັບອັບຣາມວ່າ, ເບິ່ງເລີຍ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປິດຂ້ານ້ອຍບໍ່ໃຫ້ເກີດລູກ, ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາຜູ້ຍິງໃຊ້ຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ລູກຈາກນາງ. ອັບຣາມກໍ່ຟັງສຽງຂອງຊາໄຣ. ແລະຊາຣາ

ພັນລະຍາຂອງອັບຣາມ ໄດ້ເອົາຮາກາານຊາວອີຢິບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງຂອງນາງ
ຫຼັງຈາກອັບຣາມອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານານໄດ້ສິບປີແລ້ວ
ມອບໃຫ້ແກ່ອັບຣາມສາມີຂອງນາງເປັນເມຍ ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຮາກາານ
ແລະນາງກໍຖືພາ ແລະເມື່ອນາງເຫັນວ່າຕົນມີທ້ອງ ນາງເຈົ້າຂອງນາງກໍຖືກດູຖູກຕໍ່ໜ້ານາງ.
ນາງຊາຣາຍເວົ້າກັບອັບຣາມວ່າ, ຂ້ອຍຖືກອະທຳຈາກເຈົ້າ;
ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນອ້ອມແຂນຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ເມື່ອນາງເຫັນວ່ານາງມີລູກໃນທ້ອງ, ຂ້ອຍຖືກດູຖູກຕໍ່ໜ້ານາງ.
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕັດສິນລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ. ແລະ ອາບຣາມ ເວົ້າກັບ ຊາໄຣວ່າ, ເບິ່ງ
ຂ້າລູກຍິງຂອງເຈົ້າ ຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງໃຊ້ນາງ ຕາມທີ່ມັນຈະເປັນທີ່ພໍໃຈກັບເຈົ້າ.
ແລະນາງຊາຣາຍໄດ້ເຮັດຮ້າຍນາງ, ແລະນາງໄດ້ໜີຈາກໜ້ານາງ.
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບນາງຢູ່ບ່ອນ້ຳພຸໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,
ຢູ່ບ່ອນ້ຳພຸທີ່ຢູ່ໃນທາງໄປຊູຣ. ແລະ ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ຮາກາານ,
ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງຊາຣາ, ເຈົ້າມາຈາກໃສ? ແລະ ເຈົ້າກຳລັງໄປໃສ? ແລະ ນາງ ເວົ້າ ວ່າ: ຂ້ານ້ອຍ
ກຳລັງ ຫນີ ຈາກ ໜ້າ ຂອງ ນາງ ຊາຣາ ນາງເຈົ້າ ຂອງ ຂ້ານ້ອຍ.
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ, ຈົ່ງກັບຄືນໄປຫານາງເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະຈົ່ງຖ່ອມຕົວຢູ່ພາຍໃຕ້ມືຂອງນາງ. ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ,
ເຮົາຈະເພີ່ມເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ແລະມັນຈະບໍ່ສາມາດນັບໄດ້ເພາະຄວາມຫຼາຍຂອງມັນ. ແລະ
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ, ດູເບິ່ງ, ເຈົ້າມີທ້ອງແລ້ວ ແລະ
ເຈົ້າຈະເກີດລູກຊາຍ, ແລະ ເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ລາວວ່າ ອິສມາແອນ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຟັງຄວາມທໍລະມານຂອງເຈົ້າ. ນີ້ຈະເປັນຄົນປ່າ,
ມືຂອງລາວຈະຕໍ່ສູ້ກັບທຸກຄົນ, ແລະມືຂອງທຸກຄົນຈະຕໍ່ສູ້ກັບລາວ,
ແລະລາວຈະອາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງລາວ. ແລະ

ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ກຳລັງເວົ້າກັບນາງວ່າ,
ທ່ານແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ເຫັນຂ້ານ້ອຍ, ເພາະວ່ານາງເວົ້າວ່າ,
ແລະແທ້ຈິງແລ້ວຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ປາກົດແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ເພາະວ່ານີ້
ລາວຈຶ່ງເອີ້ນບໍ່ນ້ຳນັ້ນວ່າ ບໍ່ນ້ຳທີ່ຂ້ອຍເຫັນຕໍ່ໜ້າ; ນີ້ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງກາເດດ ແລະ ບາຣາດ.
ແລະຮາກາໄດ້ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ອັບຣາມ,
ແລະອັບຣາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຊາຍຂອງລາວທີ່ຮາກາເກີດໃຫ້ລາວວ່າ ອິສມາເອນ.
ອັບຣາມມີອາຍຸແປດສິບຫົກປີ ເມື່ອຮາກາບົ໌ເກີດອິສມາເອນໃຫ້ອັບຣາມ

๑๗

ອາບຣາມ ມີອາຍຸ ເກົ້າສິບເກົ້າ ປີ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ອັບຣາມ ແລະ
ກ່າວແກ່ລາວວ່າ, ເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ; ຈົ່ງເປັນທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ
ຈົ່ງກາຍເປັນຜູ້ບໍ່ມີຕຳໜິ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະວາງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບເຈົ້າ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເພີ່ມຈຳນວນເຈົ້າຫຼາຍທີ່ສຸດ. ແລະ ອັບຣາມກໍ່ຫຼຸດລົງຊົງໜ້າຂອງລາວ
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ແລະຂ້ານ້ອຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເປັນພໍ່ຂອງປະຊາຊາດຫຼາຍ.
ແລະຊື່ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າອັບຣາມອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະເປັນອັບຣາຮາມ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນບິດາຂອງຫຼາຍປະຊາຊາດ.
ແລະຂ້ອຍຈະເພີ່ມທ່ານຫຼາຍຫຼາຍ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານກາຍເປັນປະຊາຊາດຕ່າງໆ,
ແລະກະສັດຈະອອກມາຈາກທ່ານ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍລະຫວ່າງເຈົ້າ
ແລະລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ ຕະຫຼອດຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງພວກເຂົາ,

ເປັນພັນທະສັນຍານິລັນດອນທີ່ຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ແລະຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່,
ທັງໝົດແຜ່ນດິນຄານາອານ, ເປັນການຄອບຄອງນິລັນດອນ,
ແລະຂ້ອຍຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ອັບຣາຮາມ ວ່າ,
ແຕ່ເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍ,
ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າໃນຊົ່ວລຸ້ນຂອງພວກເຂົາ.
ແລະນີ້ແມ່ນຂໍ້ສັນຍາທີ່ເຈົ້າຈະຮັກສາໄວ້ລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບເຈົ້າ
ແລະລະຫວ່າງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າຕະຫຼອດຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກເຂົ້າສຸນັດ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກເຂົ້າສຸນັດທີ່ເນື້ອຫນັງຫຸ້ມປາຍຂອງທ່ານ,
ແລະມັນຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບທ່ານທັງຫຼາຍ.
ແລະເດັກນ້ອຍແປດມື້ຈະຖືກເຂົ້າສຸນັດສໍາລັບພວກເຈົ້າ,
ທຸກເພດຊາຍໃນຄົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າ;
ແລະຄົນເກີດໃນເຮືອນແລະຄົນທີ່ຊື້ດ້ວຍເງິນຈາກທຸກລູກຊາຍຂອງຄົນອື່ນ,
ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ.
ດ້ວຍການເຂົ້າສຸນັດຈະຖືກເຂົ້າສຸນັດຄົນເກີດໃນເຮືອນຂອງເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ແລະຄົນທີ່ຊື້ດ້ວຍເງິນ;
ແລະພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍຈະຢູ່ເທິງເນື້ອຫນັງຂອງພວກເຈົ້າເປັນພັນທະສັນຍານິລັນດອນ
. ແລະຊາຍທີ່ບໍ່ຂລິບ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ຈະຂລິບເນື້ອຫນັງຫຸ້ມຂອງລາວໃນວັນທີ່ແປດ,
ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກເຜົ່າຂອງມັນ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ,
ຊາຣາຍ ພັນຍາຂອງເຈົ້າ, ຊື່ຂອງນາງຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນວ່າຊາຣາຍອີກຕໍ່ໄປ,

ແຕ່ຊື່ຂອງນາງຈະເປັນຊາຣາ. ຂ້ອຍຈະອວຍພອນໃຫ້ນາງ
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ລູກຈາກນາງແກ່ເຈົ້າ ແລະຂ້ອຍຈະອວຍພອນໃຫ້ລູກນັ້ນ
ແລະລູກນັ້ນຈະກາຍເປັນປະຊາຊາດຕ່າງໆ
ແລະກະສັດຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆຈະອອກມາຈາກລາວ ແລະ ອາບຣາຮາມ ລົ້ມລົງ
ເທິງໜ້າຂອງລາວ ແລະ ຫົວຂຶ້ນ ແລະ ເວົ້າໃນໃຈຂອງລາວ ເວົ້າວ່າ
ຖ້າຄົນອາຍຸຮ້ອຍປີຈະໄດ້ລູກຊາຍບໍ ແລະ ຖ້ານາງຊາຣາອາຍຸເກົ້າສິບປີ ຈະຄອດລູກບໍ?
ອັບຣາຮາມໄດ້ເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ອິສມາເອນນີ້ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງເທົ່ານ.
ພຣະເຈົ້າຕັດພຣະທຳຕໍ່ອັບຣາຮາມວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ຊາຣາພັນຍາຂອງເຈົ້າຈະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະເອີ້ນຊື່ລາວວ່າອິສອາກ,
ແລະເຮົາຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບລາວ, ເປັນພັນທະສັນຍານິລັນດອນ,
ເພື່ອເປັນພຣະເຈົ້າຂອງລາວແລະເຊື້ອສາຍຂອງລາວຕໍ່ໄປ. ກ່ຽວກັບອິສມາເອນ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ອຍໄດ້ຍິນເຈົ້າແລ້ວ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ອວຍພອນລາວແລ້ວ,
ແລະຂ້ອຍຈະເພີ່ມພູນລາວ, ແລະຂ້ອຍຈະທວີຄູນລາວຫຼາຍທີ່ສຸດ;
ລາວຈະເກີດສິບສອງປະຊາຊາດ, ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ລາວເປັນປະຊາຊາດໃຫຍ່.
ແຕ່ພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະສ້າງຕັ້ງກັບອີຊາກ,
ຜູ້ທີ່ຊາຣາຈະເກີດໃຫ້ເຈົ້າໃນເວລານີ້, ໃນປີໜ້າ. ພຣະເຈົ້າຊົງສຳເລັດການເວົ້າກັບລາວແລ້ວ,
ແລະພຣະເຈົ້າກໍຂຶ້ນໄປຈາກອັບຣາຮາມ. ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ພາອິສມາເອນລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ເກີດໃນເຮືອນຂອງລາວ, ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ຊື້ດ້ວຍເງິນ,
ແລະຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນເຮືອນຂອງອັບຣາຮາມ,
ແລະໄດ້ຂະລິດຫນັງຫຸ້ມປາຍອະໄວຍະວະຂອງເຂົາເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວ. ອັບຣາຮາມມີອາຍຸເກົ້າສິບເກົ້າປີ
ເມື່ອເຂົາຖືກເຂົ້າສຸນັດຫນັງຫຸ້ມປາຍຂອງເຂົາ ອິສມາເອນ ລູກຊາຍຂອງລາວ
ມີອາຍຸສິບສາມປີ ເມື່ອລາວຖືກເຂົ້າສຸນັດເນື້ອຫນັງຫຸ້ມປາຍຂອງລາວ.

ໃນເວລານັ້ນຂອງມື້ນັ້ນ, ອາບຣາຮາມຖືກເຂົ້າສຸນັດ, ແລະອິສມາເອນລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງເຮືອນຂອງລາວ, ແລະຄົນເກີດໃນເຮືອນຂອງລາວ,
ແລະຄົນທີ່ຊື້ດ້ວຍເງິນຈາກປະຊາຊາດຕ່າງປະເທດ.

๑๗

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ລາວຢູ່ທີ່ຕົ້ນໂອກມາມເຣ
ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງນັ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູເຕັນຂອງລາວໃນເວລາທ່ຽງວັນ
ເມື່ອລາວເງົາຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງ, ລາວກໍເຫັນຜູ້ຊາຍສາມຄົນຢືນຢູ່ຂ້າງໜ້າລາວ,
ແລະເມື່ອເຫັນເຂົາເຈົ້າ, ລາວກໍວິ່ງອອກຈາກປະຕູເຕັນຂອງລາວໄປພົບເຂົາເຈົ້າ,
ແລະກົ້ມລົງນະມັດສະການຈົນເຖິງພື້ນດິນ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ,
ຖ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານແລ້ວ,
ຂໍຢ່າຜ່ານຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄປ. ຂໍໃຫ້ເອົານ້ຳມາ,
ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າລ້າງຕີນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະພັກຜ່ອນໃຫ້ເຢັນສະບາຍຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້.
ແລະຂ້ອຍຈະເອົາເຂົ້າຈີ່, ແລະພວກເຈົ້າຈະກິນ. ແລະຫຼັງຈາກນີ້
ພວກເຈົ້າຈະໄປຕໍ່ທາງຂອງພວກເຈົ້າ, ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຫັນອອກມາເພື່ອລູກຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ເຮັດ ແບບນັ້ນ, ຄືກັບ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ເວົ້າ. ແລະ ອັບຣາຮາມ ກໍຮີບໄປຫາ
ຊາຣາ ທີ່ເຕັນ ແລະ ເວົ້າກັບນາງວ່າ ຈົ່ງຮີບ ນວດແປ້ງລະອຽດສາມມາດຕະການ ແລະ
ເຮັດເຂົ້າໜົມອົບ ແລະ ອັບຣາຮາມ ວິ່ງເຂົ້າໄປຫາຝູງງົວ ແລະ ເອົາລູກງົວອ່ອນທີ່ດີ ແລະ
ໃຫ້ກັບເດັກນ້ອຍ ແລະ ລາວຮີບດ່ວນເຮັດມັນ ລາວໄດ້ເອົາເນີຍ, ນົມ,
ແລະລູກງົວທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄວ້ມາວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ກິນ,
ແຕ່ຕົວລາວເອງກໍ່ຢືນຢູ່ຂ້າງພວກເຂົາໃກ້ກັບຕົ້ນໄມ້. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ, ຊາຣາ
ພັນລະຍາຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ? ແຕ່ລາວຕອບວ່າ ເບິ່ງ, ຢູ່ໃນເຕັນ ລາວເວົ້າວ່າ,

ເມື່ອກັບມາຂ້ອຍຈະມາຫາເຈົ້າຕາມເວລານີ້ໃນປີໜ້າ,
ແລະຊາຣາພັນລະຍາຂອງເຈົ້າຈະມີລູກຊາຍ. ແຕ່ຊາຣາໄດ້ຍິນ ຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງເຕັນ
ຢູ່ຂ້າງຫຼັງລາວ ອັບຣາຮາມ ແລະ ຊາຣາ ເປັນຜູ້ເຖົ້າທີ່ມີອາຍຸສູງແລ້ວ, ແລະ ຊາຣາ
ກໍໄດ້ຢຸດມີປະຈຳເດືອນແລ້ວ. ຊາຣາຫົວເລາະໃນໃຈຂອງນາງເວົ້າວ່າ,
ມັນຍັງບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້ອຍຈົນເຖິງດຽວນີ້, ແລະເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍກໍແກ່ແລ້ວ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ອັບຣາຮາມວ່າ, ເປັນຫຍັງ ທີ່ ຊາຣາ ຫົວ ໃນ ໃຈຂອງນາງ, ເວົ້າວ່າ,
ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂ້ອຍຈະຄອດລູກບໍ? ແຕ່ຂ້ອຍກໍ່ແກ່ແລ້ວ
ບໍ່ມີຄຳໃດຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ກັບພຣະເຈົ້າບໍ່? ໃນເວລານີ້ຂ້ອຍຈະກັບມາຫາເຈົ້າໃນເວລາທີ່ກຳນົດ
ແລະຊາຣາຈະມີລູກຊາຍ ແຕ່ນາງຊາຣາໄດ້ປະຕິເສດ, ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຫົວ,
ເພາະວ່ານາງຢ້ານ. ແລະ ລາວເວົ້າກັບນາງວ່າ: ບໍ່ແມ່ນ, ແຕ່ເຈົ້າຫົວແທ້.
ລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນນັ້ນແລ້ວ ພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ເບິ່ງລົງໄປຫາໜ້າຂອງໂຊດອມແລະໂກມໍຣາ
ແລະອັບຣາຮາມກໍ່ເດີນທາງໄປກັບເຂົາເຈົ້າ, ໄປສົ່ງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອງຈາກອັບຣາຮາມຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ານ້ອຍສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງເຮັດ.
ອັບຣາຮາມ ຈະກາຍເປັນ ປະຊາຊາດ ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫຼາຍ ແລະ ປະຊາຊາດທັງໝົດ ຂອງ
ແຜ່ນດິນໂລກ ຈະໄດ້ຮັບພອນ ໃນ ລາວ ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວ ເພາະວ່າເຂົາຈະສັ່ງແກ່ລູກຊາຍຂອງເຂົາ
ແລະແກ່ເຮືອນຂອງເຂົາພ້ອມກັບເຂົາ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຮັກສາທາງຂອງພຣະເຈົ້າ
ເພື່ອເຮັດຄວາມຊອບທຳແລະການພິພາກສາ
ເພື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະນຳມາເທິງອັບຣາຮາມທັງໝົດເທົ່າທີ່ເຂົາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຂົາ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕົວດ: ສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງໂຊດອມແລະໂກມໍຣາໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນມາຫາຂ້ານ້ອຍ,
ແລະບາບຂອງພວກເຂົາໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ. ຂ້ອຍຈະລົງໄປເພື່ອເຫັນວ່າ,
ຕາມການຮ້ອງໄຫ້ຂອງພວກເຂົາທີ່ມາຫາຂ້ອຍນັ້ນ,
ພວກເຂົາກຳລັງເຮັດສຳເລັດຢ່າງສົມບູນແທ້ບໍ່, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຮູ້.

ແລະພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ຫັນກັບຈາກທີ່ນັ້ນ ແລ້ວມາຮອດເມືອງໂຊດອມ,
ແຕ່ອັບຣາຮາມຍັງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະອັບຣາຮາມເຂົ້າໃກ້ມາ ກ່ຳເວົ້າວ່າ,
ຢ່າທຳລາຍຄົນຊອບທຳພ້ອມກັບຄົນອະທຳ, ແລະຄົນຊອບທຳຈະເປັນເໝືອນຄົນອະທຳ.
ຖ້າມີຫ້າສິບຄົນຊອບທຳຢູ່ໃນເມືອງ, ເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກເຂົາບໍ?
ເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍສະຖານທີ່ທັງໝົດເພາະຫ້າສິບຄົນຊອບທຳ, ຖ້າພວກເຂົາຢູ່ໃນນັ້ນບໍ?
ບໍ່ແມ່ນອນເຈົ້າຈະເຮັດດັ່ງຄຳນີ້, ຂ້າຄົນຊອບທຳກັບຄົນອະທຳ,
ແລະຄົນຊອບທຳຈະເປັນດັ່ງຄົນອະທຳ, ບໍ່ແມ່ນອນ! ຜູ້ພິພາກສາທັງໝົດແຜ່ນດິນ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດການພິພາກສາຢ່າງຍຸຕິທຳບໍ? ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສວ່າ,
ຖ້າມີຄົນຊອບທຳຫ້າສິບຄົນຢູ່ໃນເມືອງໂຊດອມ, ຂ້ອຍຈະປ່ອຍທັງເມືອງ ແລະ
ທຸກສະຖານທີ່ຍ້ອນພວກເຂົາເຈົ້າ. ແລະອັບຣາຮາມຕອບວ່າ,
ດຽວນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເລີ່ມເວົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເປັນພຽງດິນແລະຂີ້ເຖົ່າ. ຖ້າແຕ່ຄົນຊອບທຳຫ້າສິບຫຼຸດລົງເຫຼືອສີ່ສິບຫ້າ,
ເຈົ້າຈະທຳລາຍເມືອງທັງໝົດເພາະຫ້າຄົນບໍ? ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍ
ຖ້າຂ້ອຍພົບສີ່ສິບຫ້າຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າຕໍ່ກັບລາວອີກວ່າ,
ຖ້າພົບສີ່ສິບຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍເພາະສີ່ສິບຄົນ. ແລະ
ລາວເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ ຖ້າຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າ ມັນບໍ່ເປັນຫຍັງບໍ?
ແຕ່ຖ້າມີສາມສິບຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນເດ? ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍເພາະເຫດຄົນສາມສິບຄົນ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ,
ເມື່ອງຈາກຂ້ອຍມີທີ່ຈະເວົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຖ້າແຕ່ພວກເຂົາຖືກພົບຢູ່ທີ່ນັ້ນຊາວຄົນ? ແລະ
ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍ, ຖ້າຂ້ອຍພົບຊາວຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ,
ພຣະເຈົ້າເອີຍ, ຂໍຢ່າໃຫ້ໂກດຖ້າຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າອີກຄັ້ງໜຶ່ງ? ແຕ່ຖ້າພົບສິບຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນເດ?
ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍເພາະສິບຄົນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເສດໄປ
ເມື່ອພຣະອົງຢຸດເວົ້າກັບອັບຣາຮາມ, ແລະອັບຣາຮາມກ່ຳກັບຄືນໄປບ່ອນຂອງລາວ.

๑๗

ແລະ ພວກຜູ້ສົ່ງຂ່າວສອງຄົນມາຮອດໂຊດອມໃນຕອນແລງ.
ລົດນັ່ງຢູ່ຂ້າງປະຕູເມືອງໂຊດອມ, ແລະເມື່ອລົດເຫັນແລ້ວ, ລາວກໍລຸກຂຶ້ນໄປພົບພວກເຂົາ,
ແລະກົ້ມໜ້າລົງຖິ້ງດິນ ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ທ່ານເຈົ້ານັ້ງຫຼາຍ,
ຈົ່ງແວ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານ, ແລະ ຈົ່ງພັກ, ແລະ ຈົ່ງລ້າງຕີນຂອງທ່ານ,
ແລະ ເມື່ອຕື່ນແຕ່ເຊົ້າແລ້ວ ທ່ານຈະອອກໄປໃນທາງຂອງທ່ານ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ບໍ່,
ແຕ່ພວກເຮົາຈະພັກຢູ່ໃນຖະໜົນ. ແລະລາວໄດ້ຊັກຊວນພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາກໍ່ຫັນໄປຫາລາວ, ແລະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງລາວ,
ແລະລາວໄດ້ເຮັດເຊື່ອງດື່ມໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະອົບເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອໃຫ້ພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາກໍ່ກິນ. ແຕ່ກ່ອນທີ່ຈະນອນ, ຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງ, ຊາວໂຊດອມ,
ໄດ້ລ້ອມຮອບເຮືອນ, ຕັ້ງແຕ່ຊາຍໜຸ່ມຈົນເຖິງຜູ້ເຖົ້າ, ປະຊາຊົນທັງໝົດພ້ອມກັນ. ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນໂລດ ແລະ ເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາຫາເຈົ້າໃນຄືນນີ້ຢູ່ໃສ
ພາພວກເຂົາອອກມາຫາພວກເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ເປັນພີ່ນ້ອງກັບພວກເຂົາ.
ແຕ່ໂລດໄດ້ອອກໄປຫາພວກເຂົາທີ່ທາງປະຕູ, ແລະລາວໄດ້ປິດປະຕູໄວ້ຂ້າງຫຼັງລາວ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຕັດພໍ່ກັບພວກເຂົາວ່າ: ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ຢ່າເຮັດຊົ່ວເລີຍ.
ຂ້ອຍມີລູກສາວສອງຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກຜູ້ຊາຍ, ຂ້ອຍຈະພາພວກນາງອອກມາຫາພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງໃຊ້ພວກນາງຕາມທີ່ພໍໃຈພວກເຈົ້າ,
ພຽງແຕ່ຢ່າເຮັດຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຕໍ່ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການພັກອາໄສຂອງຂ້ອຍ. ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຢືນຫ່າງໄປທີ່ນັ້ນ; ເຈົ້າເຂົ້າມາພັກອາໄສ, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕັດສິນບໍ? ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈະເຮັດຮ້າຍເຈົ້າຫຼາຍກວ່າພວກນັ້ນ ແລະພວກເຂົາກຳລັງບີບບັງຄັບຊາຍຄົນນັ້ນຄື
ລົດ ຫຼາຍ, ແລະພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ທີ່ຈະທຳລາຍປະຕູ. ແຕ່ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຍຶດມືອອກ ແລະ

ດຶງໂລດເຂົ້າມາຫາພວກເຂົາໃນເຮືອນ ແລະ ປິດປະຕູເຮືອນ ແຕ່ຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ທີ່ປະຕູເຮືອນ
ພວກເຂົາຖືກຕີໃຫ້ບອດ ຕັ້ງແຕ່ນ້ອຍຈົນເຖິງໃຫຍ່ ແລະພວກເຂົາສັບສົນຊອກຫາປະຕູ
ແລະພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເວົ້າກັບໂລດວ່າ, ເຈົ້າມີລູກເຂີຍຢູ່ນີ້ບໍ່, ຫຼືລູກຊາຍ, ຫຼືລູກສາວ?
ຖ້າມີໃຜອື່ນຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນເມືອງ, ພາອອກມາຈາກສະຖານທີ່ນີ້,
ເພາະວ່າພວກເຮົາກຳລັງທຳລາຍສະຖານທີ່ນີ້;
ເພາະວ່າສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກເຮົາມາທຳລາຍມັນ. ໂລດອອກໄປ
ແລະເວົ້າກັບລູກເຂີຍຂອງລາວທີ່ໄດ້ແຕ່ງງານກັບລູກສາວຂອງລາວ ແລະເວົ້າວ່າ ລຸກຂຶ້ນ
ແລະອອກຈາກສະຖານທີ່ນີ້ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງທຳລາຍເມືອງນີ້
ແຕ່ມັນເບິ່ງຄືວ່າລາວກຳລັງລໍ້ຫຼິ້ນຕໍ່ໜ້າລູກເຂີຍຂອງລາວ ເມື່ອອາລຸນມາເຖິງ,
ພວກທູດສະຫວັນໄດ້ຮີບຮ້ອນເຕືອນໂລດວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ພາພັນລະຍາຂອງເຈົ້າ ແລະ
ລູກສາວສອງຄົນຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າມີ, ແລ້ວອອກໄປ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍໄປພ້ອມກັບຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງເມືອງນີ້.
ແລະພວກເຂົາຖືກລົບກວນ, ແລະພວກທູດສະຫວັນໄດ້ຈັບມືຂອງລາວ,
ແລະມືຂອງພັນລະຍາຂອງລາວ, ແລະມືຂອງລູກສາວທັງສອງຂອງລາວ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະຢັດລາວ.
ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກມາຂ້າງນອກ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງຊ່ວຍຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າເອງໃຫ້ລອດ, ຢ່າເບິ່ງໄປຂ້າງຫຼັງ,
ແລະຢ່າຢືນຢູ່ໃນເຂດອ້ອມຂ້າງທັງໝົດ, ຈົ່ງໄປຫາພູເຂົາເພື່ອຊ່ວຍຕົວເຈົ້າເອງໃຫ້ລອດ,
ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກພັດໄປ. ລົດເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ພົບຄວາມເມດຕາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ຂະຫຍາຍໃຫຍ່ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ, ທີ່ພຣະອົງເຮັດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ,
ເພື່ອໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດ; ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດຖືກຊ່ວຍໄປຫາພູເຂົາ,

ຢ່າໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕິດຕາມຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຕາຍ. ເບິ່ງເດີ,
ເມືອງນີ້ຢູ່ໃກ້ທີ່ຂ້ອຍຈະຫນີໄປຢູ່ນັ້ນ, ມັນນ້ອຍ; ແລະຢູ່ນັ້ນຂ້ອຍຈະລອດພົ້ນ; ມັນບໍ່ນ້ອຍບໍ?
ແລະຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະມີຊີວິດຢູ່ເພາະເຈົ້າ ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ປະຫລາດໃຈໃນໜ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ກ່ຽວກັບຄຳເວົ້ານີ້,
ທີ່ຈະບໍ່ທຳລາຍເມືອງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງ. ຮີບໄປດັ່ງນັ້ນເພື່ອຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດເຮັດສິ່ງໃດໄດ້, ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະມາຮອດທີ່ນັ້ນ. ເພາະສິ່ງນີ້
ລາວຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ຂອງເມືອງນັ້ນວ່າ ເຊໂກ. ດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ,
ແລະໂລດໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໂຊອາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຝົນກຳມະຖັນແລະໄຟຈາກສະຫວັນລົງມາເທິງໂຊດອມແລະໂກມໍຣາ
ແລະພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍເມືອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະທຸກພາກພື້ນອ້ອມຂ້າງ,
ແລະຊາວເມືອງທັງໝົດ, ແລະພືດພັນທີ່ງອກຈາກແຜ່ນດິນ.
ແລະພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ເບິ່ງກັບຄືນໜ້ຳ, ແລະນາງກໍ່ກາຍເປັນເສົາເກືອ.
ອັບຣາຮາມລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ລາວເຄີຍຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ.
ແລະເຂົາໄດ້ເບິ່ງໄປທີ່ໜ້າດິນຂອງໂຊດອມ ແລະ ໂກມໍຣາ,
ແລະເບິ່ງໄປທີ່ໜ້າດິນຂອງເຂດອ້ອມຂ້າງ, ແລະເຂົາເຫັນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ເປວໄຟກຳລັງພຸ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນ, ຄືກັບໄອນ້ຳຂອງເຕົາໄຟ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ
ໃນເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າທຳລາຍເມືອງທັງໝົດຂອງເຂດອ້ອມຂ້າງ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈື່ຈຳເຖິງອັບຣາຮາມ, ແລະໄດ້ສົ່ງໂລດອອກຈາກກາງການທຳລາຍ,
ໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍເມືອງຕ່າງໆທີ່ໂລດອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ.
ໂລດໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກໂຊອາ ແລະ ລາວກັບລູກສາວສອງຄົນຂອງລາວໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນພູເຂົາ
ເພາະວ່າລາວຢ້ານກົວທີ່ຈະອາໄສຢູ່ໃນໂຊອາ ແລະ
ລາວກັບລູກສາວສອງຄົນຂອງລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຖ້ຳ ຜູ້ແກ່ກວ່າໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ນ້ອຍກວ່າວ່າ,
ພໍ່ຂອງພວກເຮົາແກ່ແລ້ວ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະເຂົ້າມາຫາພວກເຮົາ,

ດັ່ງທີ່ເໝາະສົມກັບທ່ອທັງແຜ່ນດິນ. ມາ ແລະ
ໃຫ້ພວກເຮົາໃຫ້ເຫລົ້າອະງຸ່ນແກ່ພໍ່ຂອງພວກເຮົາດື່ມ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົານອນກັບລາວ,
ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາສືບເຊື້ອສາຍຈາກພໍ່ຂອງພວກເຮົາ.
ພວກເຂົາໃຫ້ພໍ່ຂອງພວກເຂົາດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນໃນຄືນນັ້ນ,
ແລະລູກສາວຜູ້ໃຫຍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປນອນກັບພໍ່ຂອງນາງໃນຄືນນັ້ນ,
ແລະລາວບໍ່ຮູ້ຕອນທີ່ລາວນອນ ແລະຕອນທີ່ລາວລຸກຂຶ້ນ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ຕໍ່ມາ, ແລະ
ລູກສາວຄົນໂຕກ່າວກັບລູກສາວຄົນນ້ອຍວ່າ, ເບິ່ງ,
ຂ້ອຍໄດ້ນອນກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົາໃນຄືນວານນີ້,
ໃຫ້ພວກເຮົາໃຫ້ລາວດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນໃນຄືນນີ້ດ້ວຍ, ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງເຂົ້າໄປນອນກັບລາວ, ແລະ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຊື້ອສາຍຈາກພໍ່ຂອງພວກເຮົາ.
ພວກເຂົາໃຫ້ເຫຼົ້າອະງຸ່ນພໍ່ຂອງພວກເຂົາດື່ມໃນຄືນນັ້ນ,
ແລະລູກສາວນ້ອງເຂົ້າໄປນອນກັບພໍ່ຂອງນາງ,
ແລະລາວບໍ່ຮູ້ຕອນທີ່ນາງມານອນແລະຕອນທີ່ນາງລຸກຂຶ້ນ.
ແລະລູກສາວທັງສອງຂອງໂລດໄດ້ຖືພາຈາກພໍ່ຂອງພວກນາງ.
ແລະຜູ້ອາວຸໂສກວ່າໄດ້ເກີດລູກຊາຍ, ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າໂມອັບ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຈາກພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ນີ້ແມ່ນພໍ່ຂອງຊາວໂມອັບຈົນເຖິງມື້ນີ້. ແລະຜູ້ນ້ອຍກວ່າກໍ່ເກີດລູກຊາຍ,
ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າອາມມານ, ເວົ້າວ່າ, ລູກຊາຍຂອງເຊື້ອຊາດຂ້ອຍ,
ນີ້ແມ່ນພໍ່ຂອງຊາວອາມໂມນຈົນເຖິງມື້ນີ້.

๘๐

ແລະ ອັບຣາຮາມໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກທີ່ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທາງໃຕ້, ແລະ
ອາໄສຢູ່ລະຫວ່າງກາເດດແລະຊູຣ, ແລະ ອາໄສຊົ່ວຄາວຢູ່ໃນເກຣາຣ.

ອັບຣາຮາມໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບຊາຣາເມຍຂອງລາວວ່າ ນາງເປັນເອື້ອຍຂອງລາວ
ເພາະວ່າລາວຢ້ານທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ນາງເປັນເມຍຂອງລາວ
ຢ່າໃຫ້ພວກຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງຂ້າລາວເພາະນາງ
ແລະອາບີເມເລັກກະສັດແຫ່ງເກຣາໄດ້ສົ່ງຄົນໄປ ແລະເອົານາງຊາຣາມາ
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາຫາອາບີເມເລັກໃນຄວາມຝັນໃນຄືນນັ້ນ, ແລະຕໍ່ວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເຄີຍ,
ເຈົ້າຈະຕາຍກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງທີ່ເຈົ້າເອົາມານັ້ນ,
ເພາະວ່ານາງເປັນຄົນທີ່ໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັບຜູ້ຊາຍແລ້ວ. ແຕ່ອາບີເມເລກບໍ່ໄດ້ສຳຜັດນາງ, ແລະ
ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານຈະທຳລາຍຊາດທີ່ບໍ່ຮູ້ແລະຊອບທຳບໍ?
ບໍ່ແມ່ນລາວເອງບອກຂ້ອຍວ່ານາງແມ່ນເອື້ອຍຂອງຂ້ອຍບໍ? ແລະນາງນີ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ,
ເປັນອ້າຍຂອງຂ້ອຍບໍ? ໃນຫົວໃຈບໍລິສຸດແລະໃນຄວາມຊອບທຳຂອງມື ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້.
ພຣະເຈົ້າຕໍ່ວດກັບເຂົາໃນຄວາມຝັນວ່າ: ແລະຂ້ອຍກໍຮູ້ວ່າເຈົ້າເຮັດສິ່ງນີ້ດ້ວຍໃຈທີ່ສະອາດ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ປະຢັດເຈົ້າໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າຜິດບາບຕໍ່ຂ້ອຍ,
ເພາະເຫດນີ້ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າສຳຜັດນາງ. ດຽວນີ້ ຈົ່ງໃຫ້ແມ່ຍິງຄືນແກ່ຜູ້ຊາຍນັ້ນ,
ເພາະວ່າລາວເປັນຜູ້ປະກາດພະຄຳ, ແລະລາວຈະອະທິຖານເພື່ອເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່,
ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຄືນ, ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າຈະຕາຍ. ແລະ ອາບີເມເລກ
ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ ໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະ ເອີ້ນ ຄົນຮັບໃຊ້ ທັງໝົດ ຂອງລາວ, ແລະ ເວົ້າ ຄຳເວົ້າ
ເຫຼົ່ານີ້ ທັງໝົດ ໃສ່ຫູ ຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແລະ ຄົນ ທັງໝົດ ກໍ່ກົວຢ້ານ ຫຼາຍທີ່ສຸດ. ແລະ
ອາບີເມເລກ ໄດ້ເອີ້ນ ອາບຣາຮາມ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ກັບພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງ ແທ້ບໍ່ ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ເຈົ້າບໍ່
ທີ່ເຈົ້າໄດ້ນຳມາເທິງຂ້ອຍແລະເທິງອານາຈັກຂອງຂ້ອຍບາບໃຫຍ່? ວຽກທີ່ບໍ່ມີໃຜຈະເຮັດ,
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍແລ້ວ. ອາບີເມເລັກເວົ້າກັບອັບຣາຮາມວ່າ, ເຈົ້າເຫັນຫຍັງຈຶ່ງເຮັດແນວນີ້?
ອັບຣາຮາມເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍເວົ້າເພາະວ່າ, ດັ່ງນັ້ນບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບພະເຈົ້າຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້,
ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້ອຍເພາະພັນລະຍາຂອງຂ້ອຍ. ແລະແທ້ຈິງແລ້ວ,

ນາງເປັນເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງຂ້ອຍຈາກພໍ່, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຈາກແມ່,
ແລະນາງໄດ້ກາຍເປັນເມຍຂອງຂ້ອຍ.
ມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອພຣະເຈົ້ານຳຂ້ານ້ອຍອອກຈາກເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ານ້ອຍ,
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ນີ້ແມ່ນຄວາມຊອບທຳທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ:
ໃນທຸກສະຖານທີ່ທີ່ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປ, ຈົ່ງເວົ້າວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນອ້າຍຂອງເຈົ້າ.
ອາບີເມເລກເອົາພັນດິດຮາກມາ ແລະ ແກະ ແລະ ລູກງົວ ແລະ ຄົນໃຊ້ຊາຍ ແລະ ຄົນໃຊ້ຍິງ
ແລະ ໃຫ້ແກ່ອາບຣາຮາມ ແລະ ລາວຄືນຊາຣາພັນຍາຂອງລາວໃຫ້ລາວ ແລະ ອາບີເມເລກ
ເວົ້າກັບ ອັບຣາຮາມ ວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງ ແຜ່ນດິນຂອງຂ້ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ບ່ອນໃດທີ່ມັນພໍໃຈເຈົ້າ
ຈົ່ງອາໄສຢູ່ ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບຊາຣາວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ເງິນພັນດິດຮາກມາກັບອ້າຍຂອງເຈົ້າ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນກຽດແກ່ໜ້າຂອງເຈົ້າ
ແລະແກ່ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງເວົ້າຄວາມຈິງທັງໝົດ.
ອັບຣາຮາມໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປິ່ນປົວອາບີເມເລັກ ແລະ
ພັນລະຍາຂອງລາວ ແລະ ຜູ້ຍິງໃຊ້ຂອງລາວ ແລະ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເກີດລູກໄດ້
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປິດມົດລູກທຸກອັນໃນເຮືອນຂອງອາບີເມເລັກຈາກພາຍນອກ
ເພາະເຫດຊາຣາພັນລະຍາຂອງອັບຣາຮາມ

๘๑

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢ້ຽມຢາມນາງຊາຣາດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບນາງຊາຣາ. ແລະ ນາງໄດ້ຖືພາ ແລະ
ເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ ໃນຍາມທີ່ທ່ານແກ່ຊາ, ໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ດັ່ງທີ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຣັສແກ່ທ່ານ. ແລະ ອາບຣາຮາມ
ເອີ້ນຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງລາວທີ່ເກີດກັບລາວ, ຜູ້ທີ່ຊາຣາເກີດໃຫ້ລາວ, ວ່າ ອີຊາກ· ແລະ

ອາບຣາຮາມ ເຂົ້າສຸນັດອີຊາກໃນອັນທີ່ແປດ, ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງລາວ.
ແລະອັບຣາຮາມມີອາຍຸຮ້ອຍປີ ເມື່ອອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວເກີດມາ ຊາຣາກ່າວວ່າ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຫົວ, ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ຈະໄດ້ຍິນກໍ່ຈະຊື່ນຊົມຮ່ວມກັບຂ້ອຍ.
ແລະລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ ໃຜຈະບອກອາບຣາຮາມວ່າຊາຣາກຳລັງໃຫ້ນົມລູກ?
ເພາະວ່າຂ້ອຍເກີດລູກຊາຍໃນຕອນທີ່ຂ້ອຍແກ່ແລ້ວ ແລະເດັກນ້ອຍໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ
ແລະຖືກຢຸດນົມ
ແລະອາບຣາຮາມໄດ້ເຮັດງານລ້ຽງໃຫຍ່ໃນມື້ທີ່ອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວຖືກຢຸດນົມ
ເມື່ອນາງຊາຣາເຫັນລູກຊາຍຂອງນາງຮາກາຄົນອີຢິບ, ຜູ້ທີ່ເກີດມາກັບອັບຣາຮາມ,
ກຳລັງຫຼິ້ນກັບອີຊາກລູກຊາຍຂອງນາງ, ແລະນາງໄດ້ເວົ້າກັບອັບຣາຮາມວ່າ,
ໄລ່ແມ່ຂ້າຄົນນີ້ອອກໄປ, ແລະລູກຊາຍຂອງນາງ;
ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງແມ່ຂ້າຄົນນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກກັບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຄືອີຊາກ.
ແຕ່ຄຳເວົ້ານັ້ນປາກົດວ່າຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຕໍ່ໜ້າອັບຣາຮາມກ່ຽວກັບລູກຊາຍຂອງລາວ
ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ, ຢ່າໃຫ້ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຍາກລຳບາກຕໍ່ເຈົ້າກ່ຽວກັບເດັກນ້ອຍ,
ແລະກ່ຽວກັບຄົນໃຊ້ຍິງ; ທຸກສິ່ງທີ່ຊາຣາຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງນາງ;
ເພາະວ່າໃນອີຊາກເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນ. ແລະລູກຊາຍຂອງຜູ້ຍິງໜຸ່ມຄົນນີ້,
ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ລາວເປັນປະຊາຊາດໃຫຍ່, ເພາະວ່າລາວແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ.
ອາບຣາຮາມລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ ເອົາເຂົ້າຈີ່ ແລະ ຖົງໜັງນ້ຳ ແລະ ໃຫ້ແກ່ຮາກາ ແລະ
ວາງເດັກນ້ອຍໃສ່ບ່າຂອງນາງ ແລະ ສົ່ງນາງໄປ. ນາງໄປແລ້ວກໍຫລົງທາງຢູ່ໃນທະເລຊາຍ
ຢູ່ບໍລິເວນບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ. ນ້ຳໝົດແລ້ວຈາກຖົງໜັງ
ແລະນາງໄດ້ໂຍນເດັກນ້ອຍໄວ້ລຸ່ມຕົ້ນໄມ້ເຟີຕົ້ນໜຶ່ງ
ແລະໄດ້ໄປແລ້ວນາງນັ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມລາວຫ່າງໄກ ຄືກັບໄລຍະການຍິງທະນູ
ເພາະວ່ານາງເວົ້າວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ເບິ່ງຄວາມຕາຍຂອງລູກຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ນາງນັ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບລາວ; ແຕ່ ເດັກນ້ອຍຮ້ອງອອກມາແລ້ວ ກໍຮ້ອງໄຫ້ ແລະ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງເດັກນ້ອຍຈາກສະຖານທີ່ທີ່ມັນຢູ່ ແລະ
ຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຮາກາຈາກສະຫວັນ ແລະ ເວົ້າກັບນາງວ່າ ມີຫຍັງແດ່ ຮາກາ
ຢ່າຢ້ານ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງເດັກນ້ອຍຈາກສະຖານທີ່ທີ່ລາວຢູ່ ລຸກຂຶ້ນ ແລະ
ເອົາເດັກນ້ອຍ ແລະ ຈັບມັນໄວ້ດ້ວຍມືຂອງເຈົ້າ
ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາຂອງນາງ
ແລະນາງໄດ້ເຫັນບໍ່ນ້ຳທີ່ມີນ້ຳມີຊີວິດ ແລະນາງໄດ້ໄປ ແລະນາງໄດ້ເຕີມຖົງນ້ຳດ້ວຍນ້ຳ
ແລະນາງໄດ້ໃຫ້ເດັກນ້ອຍດື່ມ ແລະ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເດັກນ້ອຍ ແລະ ລາວເຕີບໃຫຍ່ ແລະ
ລາວອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ ແລະ ລາວກາຍເປັນນັກຍິງທະນູ
ແລະລາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,
ແລະແມ່ຂອງລາວໄດ້ເອົາຜູ້ຍິງຈາກພາຣານແຫ່ງອີຢິບມາເປັນພັນລະຍາໃຫ້ລາວ.
ມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ, ອາບີເມເລັກ, ໂຟໂຄຊາທທີ່ປຶກສາຂອງລາວ, ແລະ
ຟີໂຄລຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ແຫ່ງກຳລັງຂອງລາວ, ໄດ້ເວົ້າກັບອັບຣາຮາມວ່າ,
ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງສາບານຕໍ່ຂ້ອຍໃນນາມພຣະເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະບໍ່ທຳຮ້າຍຂ້ອຍ, ຫຼືເຊື້ອສາຍຂອງຂ້ອຍ,
ຫຼືຊື່ຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຕາມຄວາມຊອບທຳທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເຮັດກັບຂ້ອຍ
ແລະກັບແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ນີ້. ແລະອັບຣາຮາມກ່າວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະສາບານ. ແລະ
ອັບຣາຮາມ ໄດ້ຕິຕຽນ ອາບີເມເລກ ກ່ຽວກັບ ບໍ່ນ້ຳ ທີ່ພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງ ອາບີເມເລກ
ເອົາໄປ ແລະ ອາບີເມເລກ ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດເຮັດສິ່ງນີ້ກັບເຈົ້າ,
ເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ບອກຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ຍິນ, ຈົນກວ່າມື້ນີ້. ແລະ ອັບຣາຮາມໄດ້ເອົາແກະ ແລະ
ລູກງົວ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ແກ່ອາບີເມເລັກ, ແລະ ທັງສອງໄດ້ສ້າງພັນທະສັນຍາ. ແລະ
ອັບຣາຮາມໄດ້ຕັ້ງລູກແກະຕົວເມຍເຈັດໂຕໄວ້ຕ່າງຫາກ. ແລະ ອາບີເມເລກ ເວົ້າກັບ
ອັບຣາຮາມ ວ່າ, ລູກແກະເຈັດໂຕເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຈົ້າແຍກໄວ້ຕ່າງຫາກນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ແລະ
ອັບຣາຮາມ ກ່າວວ່າ: ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບເອົາແກະແມ່ເຈັດໂຕນີ້ຈາກຂ້ານ້ອຍ

ເພື່ອວ່າມັນຈະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂຸດບໍ່ນ້ຳນີ້. ເພາະເຫດນີ້ ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ບໍ່ແຫ່ງຄຳສາບານ, ເພາະວ່າທີ່ນັ້ນທັງສອງຄົນໄດ້ສາບານກັນ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດສັນຍາກັນຢູ່ບໍ່ແຫ່ງຄຳສາບານ, ແລ້ວອາບີເມເລັກກໍ່ລຸກຂຶ້ນ
ພ້ອມກັບໂອໂຄຊາທທີ່ປຶກສາຂອງລາວ
ແລະຟີໂຄລຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ແຫ່ງກອງທັບຂອງລາວ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ກັບຄືນໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນ. ແລະ
ອັບຣາຮາມໄດ້ປູກຕົ້ນໄມ້ຢູ່ບໍ່ແຫ່ງຄຳສັບຕິຍານ, ແລະ ໄດ້ເອີ້ນຊື່ພຣະເຈົ້າທີ່ນັ້ນວ່າ
ພຣະເຈົ້ານິລັນດອນ.
ອັບຣາຮາມໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນເປັນເວລາຫຼາຍມື້.

๔๖

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດສອບອັບຣາຮາມ,
ແລະໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ອັບຣາຮາມ, ອັບຣາຮາມ, ແລະລາວກ່າວວ່າ, ນີ້ແມ, ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນີ້.
ແລະ ພຣະອົງຕັດສິນໃຈເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເອົາລູກຊາຍທີ່ຮັກແພງຂອງເຈົ້າ, ຄືອີຊາກຜູ້ທີ່ເຈົ້າຮັກ,
ແລ້ວໄປຍັງແຜ່ນດິນສູງ, ແລະຈົ່ງຖວາຍລາວເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເທິງພູເຂົາໜຶ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະບອກເຈົ້າ. ອາບຣາຮາມລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ
ປະທານອານລາຂອງລາວ ແລະ ພາສອງຄົນໃຊ້ໄປກັບລາວ ແລະ ອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວ
ແລະ ຜ່າຟືນສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດ ລຸກຂຶ້ນໄປ ແລະ
ມາຮອດສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າບອກລາວ ໃນວັນທີສາມ ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ເງົາຫນ້າຂຶ້ນ
ເຫັນສະຖານທີ່ນັ້ນຢູ່ໄກ ແລະ ອັບຣາຮາມ ເວົ້າກັບລູກຂອງລາວ, ນັ່ງຢູ່ນີ້ກັບລາ;
ແຕ່ຂ້ອຍແລະເດັກນ້ອຍຈະຜ່ານໄປຈົນເຖິງທີ່ນັ້ນ;
ແລະໄດ້ກົ້ມລົງນະມັດສະການແລ້ວພວກເຮົາຈະກັບຄືນມາຫາພວກເຈົ້າ.

ອັບຣາຮາມເອົາໄມ້ຂອງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດ ແລະວາງໃສ່ອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລ້ວລາວເອົາໄຟແລະດາບໄວ້ໃນມືຂອງລາວ, ແລະທັງສອງຄົນກໍ່ໄປພ້ອມກັນ.
ອີຊາກເວົ້າຕໍ່ອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງລາວວ່າ, ພໍ່; ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ແມ່ນຫຍັງ, ລູກ? ລາວເວົ້າວ່າ,
ແຕ່, ນີ້ແມ່ນໄຟ ແລະ ໄມ້, ແຕ່ທີ່ສໍາລັບການຖວາຍເຜົາທັງໝົດຢູ່ໃສ? ອາບຣາຮາມເວົ້າວ່າ,
ພຣະເຈົ້າຈະເຫັນແກ່ສໍາລັບພຣະອົງເອງເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດ, ລູກເອີຍ. ແລະ
ໄດ້ໄປທັງສອງຄົນພ້ອມກັນ, ພວກເຂົາມາເຖິງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກລາວ; ແລະ
ອາບຣາຮາມໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ວາງໄມ້; ແລະ ໄດ້ມັດອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວ,
ລາວວາງລາວເທິງແທ່ນບູຊາເທິງໄມ້.
ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ຍື່ນມືຂອງລາວອອກເພື່ອເອົາດາບມາຂ້າລູກຊາຍຂອງລາວ.
ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນລາວຈາກສະຫວັນ ແລະກ່າວວ່າ ອັບຣາຮາມ
ອັບຣາຮາມ ແລະລາວກ່າວວ່າ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນີ້ ແລະ ເຂົາເວົ້າວ່າ
ຢ່າວາງມືຂອງເຈົ້າເທິງເດັກນ້ອຍນັ້ນ ແລະ ຢ່າເຮັດຫຍັງກັບລາວເລີຍ
ດຽວນີ້ເພາະວ່າຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າເຈົ້າເກງກົວພຣະເຈົ້າ ແລະ
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍັງລູກຊາຍທີ່ຮັກຂອງເຈົ້າເພື່ອຂ້ອຍ ແລະ
ອັບຣາຮາມໄດ້ເງີຍຫນ້າຂຶ້ນດ້ວຍຕາຂອງລາວ ລາວເຫັນ, ແລະ ນີ້ແມ່ນ
ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວຖືກຈັບໄວ້ຢູ່ໃນພຸ່ມໄມ້ຊາເບັກໂດຍເຂົາຂອງມັນ. ແລະ ອາບຣາຮາມໄປ, ແລະ
ເອົາແກະຜູ້, ແລະ ຖວາຍມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດແທນອີຊາກລູກຊາຍຂອງລາວ.
ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫວງເຫັນ,
ເພື່ອວ່າມື້ນີ້ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ, ໃນພູເຂົານັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດ. ແລະ
ທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນອັບຣາຮາມຄັ້ງທີສອງຈາກສະຫວັນ, ເວົ້າວ່າ,
ຕາມຕົວຂ້ອຍເອງຂ້ອຍສາບານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄໍານີ້,
ແລະບໍ່ໄດ້ປະຢັດລູກຊາຍຂອງເຈົ້າທີ່ຮັກແພງເພື່ອຂ້ອຍ,
ແທ້ຈິງແລ້ວອວຍພອນຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະເພີ່ມຂ້ອຍຈະເພີ່ມເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ,

ເໝືອນດາວຂອງສະຫວັນ, ແລະເໝືອນຊາຍທີ່ຢູ່ຂ້າງຂອບຂອງທະເລ;
ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະສືບມໍລະດົກເມືອງຂອງຄູ່ຕໍ່ສູ້.
ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ. ແລະ ອາບຣາຮາມ
ໄດ້ຫັນກັບໄປຫາພວກລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວໄປພ້ອມກັນໄປຫາບໍ່ນ້ໍາແຫ່ງຄໍາສາບານ ແລະ
ອາບຣາຮາມໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ບໍ່ນ້ໍາແຫ່ງຄໍາສາບານ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຫຼັງຈາກຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້,
ແລະ ມັນໄດ້ຖືກລາຍງານແກ່ອັບຣາຮາມ, ເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່
ເມນຄາໄດ້ເກີດລູກຊາຍຫຼາຍຄົນໃຫ້ນາໂຮນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າ, ຄື ອຸສລູກຫົວປີ, ແລະ
ບຸສນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ເຄມູເອນພໍ່ຂອງຊາວຊີເຣຍ, ແລະ ເຄເຊດ, ແລະ ຮາໂຊ, ແລະ
ພິນດາຊ, ແລະ ຢິດລາຟ, ແລະ ເບທູເອນ. ເບທູເອນເປັນພໍ່ຂອງຣິເບກກາ
ແປດຄົນນີ້ແມ່ນລູກຊາຍທີ່ແມນຄາເກີດໃຫ້ນາໂຮຣ້ອ້າຍຂອງອັບຣາຮາມ.
ແລະນາງຮອງຂອງລາວທີ່ຊື່ເຣອູມາ ກໍ່ເກີດບຸດຄື ເທບາຫ໌, ກາຮາມ, ທາຮາຊ, ແລະມາອາຄາ

๔๓

ຊີວິດຂອງນາງຊາຣາແມ່ນຮ້ອຍຊາວເຈັດປີ. ແລະຊາຣາໄດ້ຕາຍໃນເມືອງອາຣບັກ
ທີ່ຢູ່ໃນຮ່ອມພູ, ນີ້ແມ່ນເຮໂບຣນໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ. ອັບຣາຮາມໄດ້ມາໄວ້ທຸກຊາຣາ
ແລະໂສກເສົ້າ. ແລະ ອາບຣາຮາມລຸກຂຶ້ນຈາກຄົນຕາຍຂອງລາວ ແລະ
ອາບຣາຮາມເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງເຮັດວ່າ,
ຂ້ອຍເປັນຄົນຢູ່ອາໄສແລະຄົນຢູ່ຊົ່ວຄາວກັບພວກເຈົ້າ;
ສະນັ້ນໃຫ້ຂ້ອຍການຄອບຄອງອຸບມຸງກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ
ຂ້ອຍຈະຝັງຄົນຕາຍຂອງຂ້ອຍຈາກຂ້ອຍ.

ແຕ່ພວກລູກຊາຍຂອງເຮັດໄດ້ຕອບຕໍ່ອັບຣາຮາມວ່າ: ບໍ່, ເຈົ້ານາຍ. ຂໍຟັງພວກເຮົາເທີ້ນ,
ທ່ານເປັນກະສັດຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ,
ຈົ່ງຝັງຄົນຕາຍຂອງທ່ານໄວ້ໃນອຸບມຸງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາຈະຂັດຂວາງອຸບມຸງຂອງລາວຈາກທ່ານ,
ເພື່ອໃຫ້ທ່ານຝັງຄົນຕາຍຂອງທ່ານໄວ້ທີ່ນັ້ນ.
ແລ້ວອັບຣາຮາມກໍ່ລຸກຂຶ້ນກົ້ມລົງຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງແຜ່ນດິນ, ຕໍ່ລູກຊາຍຂອງເຮັດ.
ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ,
ຖ້າເຈົ້າມີໃຈທີ່ຈະຝັງຄົນຕາຍຂອງຂ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກໜ້າຂອງຂ້ອຍ, ຈົ່ງຟັງຂ້ອຍ
ແລະເວົ້າກັບເອຟຣອນລູກຂອງໂຊຮາໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະໃຫ້ລາວໃຫ້ຖ້ໍາຄູ່ແກ່ຂ້ອຍ,
ທີ່ເປັນຂອງລາວ, ທີ່ຢູ່ໃນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທົ່ງນາຂອງລາວ,
ໃຫ້ມັນແກ່ຂ້ອຍດ້ວຍເງິນທີ່ມີຄ່າຄວນ ຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫຼາຍ ເພື່ອເປັນກໍາມະສິດອຸໂມງຝັງສົບ.
ເອໂຟຣນແມ່ນນັ່ງຢູ່ໃນກາງຂອງລູກຊາຍຂອງເຮດ
ແລະເອໂຟຣນຄົນຮິດໄຕຕອບກັບອັບຣາຮາມເວົ້າ,
ໃນຂະນະທີ່ລູກຊາຍຂອງເຮດແລະຄົນທັງໝົດທີ່ເຂົ້າໄປໃນເມືອງກໍາລັງຟັງ, ເວົ້າວ່າ:
ຢູ່ກັບຂ້ອຍເຖີດເຈົ້ານາຍ, ແລະຟັງຂ້ອຍ; ທົ່ງນາແລະຖ້ໍາທີ່ຢູ່ໃນມັນ, ຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າ;
ຕໍ່ໜ້າພົນລະເມືອງທັງໝົດຂອງຂ້ອຍຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າແລ້ວ; ຝັງຄົນຕາຍຂອງເຈົ້າເຖີດ.
ແລະອັບຣາຮາມກໍ່ກົ້ມລົງນະມັດສະການຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ. ແລະ
ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເອໂຟຣນຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນວ່າ, ຖ້າທ່ານຍິນດີ,
ກະລຸນາຟັງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ເງິນຄ່າທົ່ງນານັ້ນ, ຈົ່ງຮັບເອົາຈາກຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະຝັງຄົນຕາຍຂອງຂ້ອຍໄວ້ທີ່ນັ້ນ. ເອັບຣອນຕອບອັບຣາຮາມ, ເວົ້າວ່າ, ບໍ່,
ເຈົ້ານາຍ; ຂ້ອຍໄດ້ຍິນແລ້ວ, ແຜ່ນດິນສີ່ຮ້ອຍເຊເກນເງິນ;
ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະເປັນຫຍັງລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ? ແຕ່ເຈົ້າ ຈົ່ງໄປຝັງຄົນຕາຍຂອງເຈົ້າເສຍ
ອັບຣາຮາມໄດ້ຍິນເອໂຟຣນ ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ຄືນເງິນໃຫ້ເອໂຟຣນ

ເຊິ່ງເປັນເງິນທີ່ເວົ້າຕໍ່ຫູຂອງລູກຊາຍເຮັດ ຄື
ສີ່ຮ້ອຍດິດຣາກມາເງິນທີ່ຜ່ານການທົດສອບໃນບັນດາພໍ່ຄ້າ.
ແລະທົ່ງນາຂອງເອໂຟຣນຢືນໝັ້ນ, ທີ່ຢູ່ໃນຖ້ໍາຄູ່, ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າມາມເຣ,
ທົ່ງນາແລະຖ້ໍາທີ່ຢູ່ໃນມັນ, ແລະຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຂດແດນຂອງມັນອ້ອມຮອບ,
ໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມເປັນຊັບສິນຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍຂອງເຮດແລະທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນເມືອງ.
ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ອັບຣາຮາມໄດ້ຝັງຊາຣາເມຍຂອງລາວໄວ້ໃນຖ້ໍາຂອງທົ່ງນາຄູ່,
ທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບມາມເຣ, ນີ້ແມ່ນເຮໂບຣນໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.
ແລະທົ່ງນາກັບຖ້ໍາທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນໄດ້ຖືກຮັບຮອງໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມເປັນກໍາມະສິດຂອງອຸບມຸງຈາກລູກຫຼານຂອງເຮັດ.

๘๔

ແລະ ອັບຣາຮາມເປັນຜູ້ເຖ້ົາທີ່ມີອາຍຸຍືນຍາວ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈ້ົາໄດ້ອວຍພອນອັບຣາຮາມໃນທຸກສິ່ງ. ແລະ ອາບຣາຮາມ ເວ້ົາ ກັບ ຄົນໃຊ້
ຜູ້ເຖ້ົາແກ່ ຂອງ ເຮືອນ ຂອງ ລາວ, ຜູ້ປົກຄອງ ທຸກສິ່ງ ຂອງ ລາວ, ວ່າ: ວາງ ມື ຂອງ ເຈ້ົາ ໄວ້
ໃຕ້ ຂາອ່ອນ ຂອງ ຂ້ອຍ.
ແລະຂ້ານ້ອຍສາບານເຈ້ົາໃນນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈ້ົາພຣະເຈ້ົາແຫ່ງສະຫວັນແລະພຣະເຈ້ົາແຫ່ງ
ແຜ່ນດິນໂລກ,
ເພື່ອວ່າເຈ້ົາຈະບໍ່ເອົາຜູ້ຍິງໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຄືອິສອັກຈາກນັບດາລູກສາວຂອງຊາວຄາ
ນາອານ, ຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົ້ າ.
ແຕ່ເຈ້ົາຈະຕ້ອງໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍເກີດ, ແລະໄປຫາຕະກູນຂອງຂ້ອຍ,
ແລ້ວເອົາເມຍມາໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຄືອິສອາກຈາກທີ່ນັ້ນ. ແລະ ລູກຊາຍ ເວ້ົາ ຕໍ່ ລາວ ວ່າ,

ຖ້າ ແມ່ຍິງ ບໍ່ ປະສົງ ຈະ ໄປ ກັບ ຂ້ອຍ ກັບຄືນ ມາ ແຜ່ນດິນ ນີ້, ຂ້ອຍ ຈະ ພາ ລູກຊາຍ
ຂອງ ທ່ານ ກັບຄືນ ໄປ ແຜ່ນດິນ ທີ່ ທ່ານ ອອກມາ ຈາກ ທີ່ນັ້ນ ບໍ?
ອັບຣາຮາມກ່າວກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ,
ຢ່າພາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍກັບຄືນໄປທີ່ນັ້ນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ພາຂ້ານ້ອຍອອກຈາກເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະ
ອອກຈາກແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍເກີດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍ ແລະ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ສາບານກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະ ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ,
ພຣະອົງເອງຈະສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າຈະໄດ້ເມຍໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈາກທີ່ນັ້ນ.
ຖ້າແຕ່ຜູ້ຍິງບໍ່ຕ້ອງການໄປກັບເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້,
ເຈົ້າຈະບໍລິສຸດຈາກຄຳສາບານຂອງຂ້ອຍ, ພຽງແຕ່ຢ່າພາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍກັບຄືນໄປທີ່ນັ້ນ.
ແລະລູກຊາຍໄດ້ວາງມືຂອງລາວໄວ້ພາຍໃຕ້ຂາອັບຣາຮາມເຈົ້ານາຍຂອງລາວ,
ແລະລາວໄດ້ສາບານຕໍ່ລາວກ່ຽວກັບຄຳເວົ້ານີ້.
ແລະລູກຊາຍໄດ້ເອົາສິບອູດຈາກອູດຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວ
ແລະຈາກສິ່ງດີທັງໝົດຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວໄປກັບຕົວລາວເອງ
ແລະລຸກຂຶ້ນລາວໄດ້ໄປເມໂສໂປເຕເມຍໄປຍັງເມືອງນາໂຮ ແລະ
ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ອູດນອນຢູ່ນອກເມືອງ ຂ້າງບໍ່ນ້ຳ ໃນຕອນແລງ,
ເມື່ອພວກຜູ້ຍິງຕັກນ້ຳອອກມາ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອັບຣາຮາມຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນມື້ນີ້,
ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອັບຣາຮາມຂອງຂ້ານ້ອຍ. ເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍຢືນຢູ່ເທິງນ້ຳພຸ, ແລະລູກສາວຂອງຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງກໍອອກມາຕັກນ້ຳ. ແລະ
ຈະເປັນຍິງສາວທີ່ຂ້ອຍອາດຈະເວົ້າວ່າ, ເອຽງໂອ່ງນ້ຳຂອງເຈົ້າເພື່ອວ່າຂ້ອຍດື່ມ, ແລະ

ເຂົາອາດຈະເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ເຈົ້າດື່ມເດີ, ແລະ
ອູດຂອງເຈົ້າຂ້ອຍຈະໃຫ້ດື່ມຈົນກວ່າພວກມັນຈະຢຸດດື່ມ,
ນີ້ແຫລະເຈົ້າໄດ້ກຽມໄວ້ໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຄືອີຊາກ; ແລະ
ໃນນີ້ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄວາມເມດຕາກັບເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຄືອັບຣາຮາມ.
ແລະມັນເກີດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ລາວຈະສຳເລັດການເວົ້າໃນຈິດໃຈຂອງລາວ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ເຣເບັກກາ
ຜູ້ທີ່ເກີດມາຈາກເບທູເອນ, ລູກຊາຍຂອງມິນຄາ ພັນລະຍາຂອງນາໂຮຣ໌,
ອ້າຍນ້ອງຂອງອັບຣາຮາມ, ກຳລັງອອກມາ ໂດຍມີໂອ່ງນ້ຳຢູ່ເທິງບ່າຂອງນາງ.
ແຕ່ຍິງພົມແມ່ນງາມຫຼາຍໃນຮູບຮ່າງ, ເປັນຍິງພົມ, ບໍ່ມີຜູ້ຊາຍຮູ້ຈັກນາງ.
ນາງໄດ້ລົງໄປທີ່ນ້ຳພຸ, ເຕັມໄຫນ້ຳຂອງນາງ, ແລະຂຶ້ນມາ. ເດັກຊາຍແລ່ນມາຫານາງ ແລະ
ເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ຂ້ອຍດື່ມນ້ຳໜ້ອຍໜຶ່ງຈາກໄຫນ້ຳຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ນາງເວົ້າວ່າ, ດື່ມເດີ ເຈົ້ານາຍ,
ແລະນາງຮີບລົງໂອ່ງນ້ຳໃສ່ແຂນຂອງນາງ, ແລະໃຫ້ລາວດື່ມ, ຈົນກວ່າລາວຢຸດດື່ມ. ແລະ
ນາງ ເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍ ຈະ ຕັກ ນ້ຳ ໃຫ້ ອູດ ຂອງ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ຈົນກວ່າ ມັນ ທັງໝົດ ຈະ ດື່ມ ໝົດ
ແລະ ນາງໄດ້ຮີບຖອກໂອ່ງນ້ຳເຂົ້າໄປໃນຮາງ ແລະ ແລ່ນໄປຫານ້ຳເພື່ອຕັກອີກ ແລະ
ໄດ້ຕັກນ້ຳໃຫ້ອູດທັງໝົດ. ແຕ່ຊາຍຄົນນັ້ນກຳລັງສັງເກດນາງ
ແລະຮັກສາຄວາມງຽບເພື່ອຮູ້ວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງລາວຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຫຼືບໍ່. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອອູດທັງໝົດຢຸດດື່ມແລ້ວ, ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ເອົາຕຸ້ມຫູທອງຄຳໜັກໜຶ່ງດຣັກມາ,
ແລະກຳໄລສອງອັນໃສ່ມືຂອງນາງ, ນ້ຳໜັກຂອງພວກມັນສິບດຣັກມາຫອງຄຳ. ແລະ
ລາວຖາມນາງ ແລະ ເວົ້າວ່າ ເຈົ້າເປັນລູກສາວຂອງໃຜ ບອກຂ້ອຍ,
ຖ້າມີບ່ອນຢູ່ບ້ານພໍ່ຂອງເຈົ້າສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະພັກ. ແຕ່ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຂ້ອຍເປັນລູກສາວຂອງເບທູເອນ, ຜູ້ທີ່ມິນຄາເກີດໃຫ້ນາໂຮ. ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ:
ພວກເຮົາມີຟາງ ແລະ ອາຫານສັດຫຼາຍ, ແລະ ກໍ່ມີສະຖານທີ່ພັກແຮມ. ແລະ
ຊາຍຄົນນັ້ນມີຄວາມຍິນດີແລ້ວກໍກົ້ມລົງນະມັດການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າວ່າ,

ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍອັບຣາຮາມໄດ້ຮັບພອນ,
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄວາມຈິງ ຈາກນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ; ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງອ້າຍຊາຍຂອງນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ແລະເດັກຍິງໄດ້ວິ່ງໄປແລ້ວລາຍໆຫນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງແມ່ຂອງນາງ, ຕາມຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້.
ແຕ່ເຣເບກາກາມີອ້າຍຊື່ລາບານ, ແລະລາບານໄດ້ວິ່ງອອກໄປຫາຊາຍຄົນນັ້ນຢູ່ນອກທີ່ນ້ຳພຸ.
ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອລາວເຫັນຖຸ້ມຫູແລະກຳໄລຢູ່ໃນມືຂອງເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວ,
ແລະເມື່ອລາວໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງເຣເບກາກາເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວທີ່ກ່າວວ່າ,
ຜູ້ຊາຍໄດ້ເວົ້າກັບຂ້ອຍດັ່ງນີ້, ລາວກໍມາຫາຜູ້ຊາຍທີ່ຢືນຢູ່ກັບອູດຢູ່ທີ່ບໍ່ນ້ຳ. ແລະ
ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ມານີ້, ເຂົ້າມາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະເຈົ້າ;
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ? ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ກຽມເຮືອນແລ້ວ ແລະ ສະຖານທີ່ສຳລັບອູດ
ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ແລະ ຖອດຂອອອກຈາກອູດ ແລະ
ໃຫ້ຟາງແລະອາຫານສັດແກ່ອູດ ແລະ ໃຫ້ນ້ຳລ້າງຕີນຂອງລາວ ແລະ
ຕີນຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ມາກັບລາວ ແລະເຂົາໄດ້ວາງເຂົ້າຈີ່ໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າເພື່ອກິນ,
ແລະເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະບໍ່ກິນຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະເວົ້າຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍ, ແລະເຂົາເວົ້າວ່າ,
ເວົ້າເລີຍ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍເປັນລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນນາຍຂອງຂ້ອຍຫຼາຍ, ແລະລາວໄດ້ຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ;
ແລະພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ລາວມີແກະ, ແລະລູກງົວ, ແລະເງິນ, ແລະຄຳ, ຄົນໃຊ້ຊາຍ,
ແລະຄົນໃຊ້ຍິງ, ອູດ, ແລະລາ. ແລະຊາຣາ ຜູ້ຍິງຂອງເຈົ້ານາຍຂ້ອຍ
ໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້ານາຍຂ້ອຍ ຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານແກ່ຊາແລ້ວ,
ແລະທ່ານໄດ້ມອບທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານມີໃຫ້ແກ່ລາວ.
ແລະເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສາບານ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຜູ້ຍິງໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈາກບັນດາລູກສາວຂອງຊາວຄານາອານ,
ທີ່ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງໄປເຮືອນພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ

ໄປຫາເຜົ່າຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເອົາເມຍຈາກທີ່ນັ້ນໃຫ້ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍວ່າ: ຖ້າແມ່ຍິງບໍ່ຍອມໄປກັບຂ້ອຍແນວໃດ? ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້ອຍວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ,
ພຣະອົງເອງຈະສົ່ງຜູ້ສົ່ງສານຂອງພຣະອົງໄປກັບເຈົ້າ, ແລະ
ຈະເຮັດໃຫ້ທາງຂອງເຈົ້າຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ
ເຈົ້າຈະໄດ້ພັນລະຍາໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈາກເຜົ່າຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ຈາກເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ແລ້ວເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຈາກຄຳສາບແຊ່ງຂອງຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າມາເຖິງຕະກູນຂອງຂ້ອຍແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ແລ້ວເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຈາກຄຳສາບານຂອງຂ້ອຍ. ແລະ ມາຮອດ ມື້ນີ້ ຢູ່ບໍ່ນ້ຳ
ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ ອັບຣາຮາມ,
ຖ້າເຈົ້າເຮັດໃຫ້ທາງຂອງຂ້ອຍຈະເລີນ ທີ່ຕອນນີ້ຂ້ອຍກຳລັງໄປໃນມັນ, ນີ້ແນ
ຂ້ອຍໄດ້ຢືນຢູ່ບໍ່ນ້ຳ, ແລະລູກສາວຂອງຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງອອກມາຕັກນ້ຳ;
ແລະຈະເປັນຍິງສາວທີ່ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ຂ້ອຍດື່ມນ້ຳໜ້ອຍໜຶ່ງຈາກໄຫນ້ຳຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ເຈົ້າກໍດື່ມ, ແລະອູດຂອງເຈົ້າຂ້ອຍຈະຕັກນ້ຳໃຫ້,
ນີ້ແມ່ນຜູ້ຍິງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຽມໄວ້ໃຫ້ຄົນໃຊ້ຂອງພຣະອົງເອງ ອີຊາກ;
ແລະໃນນີ້ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄວາມເມດຕາກັບເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ ອັບຣາຮາມ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າຈົບໃນຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ,
ທັນທີນັ້ນເຣເບັກກາກໍ່ອອກມາ, ຖືໂອ່ງນ້ຳຢູ່ເທິງບ່າ, ແລະລົງໄປທີ່ບໍ່ນ້ຳ, ແລະຕັກນ້ຳ,
ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບນາງວ່າ, ໃຫ້ຂ້ອຍດື່ມເທີ້ນ.
ແລະນາງໄດ້ຮີບດ່ວນຫຼຸດໄຫລົງມາວາງເທິງແຂນຂອງນາງເອງ ແລະເວົ້າວ່າ ເຈົ້າຈົ່ງດື່ມເທີ້ນ
ແລະອູດຂອງເຈົ້າຂ້ອຍຈະໃຫ້ດື່ມດ້ວຍ ແລະລາວໄດ້ດື່ມແລ້ວ ແລະນາງໄດ້ໃຫ້ອູດດື່ມນ້ຳແລ້ວ
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຖາມນາງ ແລະຂ້ອຍເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າເປັນລູກສາວຂອງໃຜ? ບອກຂ້ອຍເທີ້ນ.

ແລະນາງກໍ່ເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍເປັນລູກສາວຂອງເບທູເອນ, ລູກຊາຍຂອງນາໂຮ,
ທີ່ມິນຄາເກີດໃຫ້ເຂົາ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃສ່ຕຸ້ມຫູໃຫ້ນາງ ແລະສາຍແຂນອ້ອມມືຂອງນາງ.
ແລະເມື່ອມີຄວາມຍິນດີ, ຂ້ານ້ອຍກໍກະລະບໍໃຫ້ວ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະອວຍພອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງນາຍຂ້ານ້ອຍອັບຣາຮາມ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ
ເພື່ອເອົາລູກສາວຂອງອ້າຍຊາຍນາຍຂ້ານ້ອຍມາໃຫ້ລູກຊາຍຂອງລາວ. ຖ້າດັ່ງນັ້ນ
ທ່ານທັງຫລາຍເຮັດຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຊອບທໍາຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ຖ້າບໍ່,
ຈົ່ງບອກກັບຂ້ອຍ, ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະກັບໄປທາງຂວາຫຼືທາງຊ້າຍ. ລາບານ ແລະ ເບທູເອນ
ຕອບວ່າ: ເລື່ອງນີ້ອອກມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເວົ້າຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າໄດ້ວ່າຊົ່ວຮ້າຍຫຼືດີ. ເບິ່ງ, ເຣເບັກກາຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,
ພາລາວໄປເດີ, ແລະໃຫ້ລາວເປັນພັນລະຍາຂອງລູກຊາຍເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້. ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະ ໃນເວລາທີ່ ລູກຊາຍ ຂອງ
ອາບຣາຮາມ ໄດ້ຍິນ ຄໍາເວົ້າ ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ລາວກົ້ມລົງ ລົງເທິງ ແຜ່ນດິນ ຕໍ່ ພຣະເຈົ້າ.
ແລະເດັກຊາຍໄດ້ເອົາອອກມາເຄື່ອງໃຊ້ເງິນແລະຄໍາແລະເຄື່ອງນຸ່ງ, ໃຫ້ແກ່ເຣເບກາ;
ແລະຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງນາງ, ແລະແມ່ຂອງນາງ. ແລະພວກເຂົາກິນ
ແລະດື່ມ, ທັງຕົວເຂົາເອງ ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ກັບເຂົາ, ແລະພວກເຂົານອນ.
ແລະເມື່ອລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ເຂົາເວົ້າວ່າ: ສົ່ງຂ້ອຍໄປ
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ໄປຫານາຍຂອງຂ້ອຍ. ພີ່ນ້ອງຂອງນາງແລະແມ່ຂອງນາງເວົ້າວ່າ,
ໃຫ້ຍິງສາວຢູ່ກັບພວກເຮົາປະມານສິບມື້, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນນາງຈະອອກເດີນທາງ.
ແຕ່ເຂົາກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າຍຶດຂ້ອຍໄວ້,
ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທາງຂອງຂ້ອຍຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງແລ້ວ, ຈົ່ງສົ່ງຂ້ອຍໄປ,
ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ກັບຄືນໄປຫານາຍຂອງຂ້ອຍ. ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາເອີ້ນເດັກຍິງ,
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຖາມປາກຂອງນາງ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຣເບກາ

ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບນາງວ່າ ເຈົ້າຈະໄປກັບຊາຍຄົນນີ້ບໍ? ແລະ ນາງ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້ອຍ ຈະ ໄປ.
ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງເຣເບກາກາ ເອື້ອຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຊັບສົມບັດຂອງນາງ
ແລະຄົນໃຊ້ຂອງອັບຣາຮາມ ແລະຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວ ແລະເຂົາເຈົ້າອວຍພອນເຣເບກາກາ
ແລະເວົ້າກັບນາງວ່າ, ເອື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າກາຍເປັນຫລາຍພັນຫລາຍຫມື່ນ,
ແລະຂໍໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າສົບມໍລະດົກເມືອງຕ່າງໆຂອງສັດຕູຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລ້ວ
ເລເບກາກາ ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ພວກສາວໃຊ້ຂອງນາງ, ພວກເຂົາຂຶ້ນຂີ່ ເທິງ ອູດ, ແລະ
ພວກເຂົາໄປ ກັບ ຜູ້ຊາຍ; ແລະ ຄົນໃຊ້ ພາ ເລເບກາກາ ໄປແລ້ວ.
ອີຊາກກຳລັງເດີນທາງຜ່ານທະເລຊາຍໄປຫາບໍ່ແຫ່ງນິມິດ,
ແລະລາວເອງອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງພາກໃຕ້.
ແລະອີຊາກກໍ່ອອກໄປເພື່ອສົນທະນາໃນທົ່ງພຽງໃນຕອນແລງ, ແລະເມື່ອລາວຍົກຕາຂຶ້ນເບິ່ງ,
ລາວກໍ່ເຫັນອູດກຳລັງມາ. ແລະເຣເບກາກາໄດ້ເງີ້ຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງ ເຫັນອີຊາກ
ແລະນາງກໍໂດດລົງຈາກອູດ ແລະ ເຂົາເວົ້າກັບລູກຊາຍ,
ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນທີ່ກຳລັງຍ່າງຢູ່ໃນທົ່ງພຽງເພື່ອມາພົບພວກເຮົາແມ່ນໃຜ?
ແລະລູກຊາຍເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍ. ແລະນາງໄດ້ເອົາຜ້າຄຸມແລ້ວໃສ່ມັນ.
ແລະເດັກນ້ອຍໄດ້ເລົ່າທຸກຄຳເວົ້າທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ອີຊາກຟັງ
ອີຊາກເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງແມ່ຂອງລາວ ແລະເອົາເຣເບກາກາມາເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ
ແລະລາວຮັກນາງ ແລະອີຊາກໄດ້ຮັບການປອບໂຍນກ່ຽວກັບຊາຣາແມ່ຂອງລາວ

๘๕

ແລະອາບຣາຮາມໄດ້ເອົາເມຍອີກຄົນໜຶ່ງ ຊື່ວ່າເຄທູຣາ ນາງໄດ້ເກີດບຸດຊາຍໃຫ້ລາວຄື
ຊອມບຣານ, ເອຊານ, ມາດານ, ມາດຽມ, ເອສບອກ ແລະ ໂຊເອ.
ອີເຊັນໄດ້ເກີດຊາບາແລະເດດານ, ລູກຊາຍຂອງເດດານແມ່ນອັດຊູຣິມ, ເລຕູຊິມ,

ແລະເລອຸມມິມ. ລູກຊາຍຂອງມີດີອານແມ່ນ ເກເຟີ, ອາເຟີ, ເອໂນກ, ອາບີດາ, ແລະ
ເອນດາກາ, ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຄຕູຣາ.
ແຕ່ອັບຣາຮາມໄດ້ໃຫ້ຊັບສົມທັງໝົດຂອງລາວແກ່ອີສອາກ ລູກຊາຍຂອງລາວ
ແລະອັບຣາຮາມໄດ້ໃຫ້ຂອງຂວັນແກ່ລູກຊາຍຂອງນາງສະນົມຂອງລາວ
ແລະສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປຈາກອີສອາກລູກຊາຍຂອງລາວ ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງມີຊີວິດຢູ່
ໄປຫາທິດຕາເວັນອອກເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຕາເວັນອອກ
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນປີຂອງຊີວິດຂອງອັບຣາຮາມທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່, ຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າປີ.
ອັບຣາຮາມຕາຍໃນອາຍຸແກ່ທີ່ດີ ເປັນຄົນແກ່ທີ່ມີອາຍຸຍືນຍາວ
ແລະລາວໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ ແລະ ອີຊາກ ແລະ ອີຊມາເອນ ລູກຊາຍຂອງລາວ
ໄດ້ຝັງລາວໄວ້ໃນຖ້ໍາຄູ່, ໃນທົ່ງນາຂອງເອໂຟຣນ ລູກຊາຍຂອງໂຊຮາ ຄົນຮິດໄຕ,
ຊຶ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບມາມເຣ, ທົ່ງນາແລະຖ້ໍາທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ມາຈາກລູກຊາຍຂອງເຮດ;
ທີ່ນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ຝັງອັບຣາຮາມ ແລະຊາຣາ ເມຍຂອງລາວ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ຫຼັງຈາກອັບຣາຮາມຕາຍແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ອີສອາກລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະອີສອາກໄດ້ອາໄສຢູ່ຂ້າງບໍ່ນ້ໍາແຫ່ງນິມິດ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການເກີດຂອງອິສມາແອນ
ລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ຜູ້ທີ່ຮາການ ຊາວອີຢິບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຊາຣາ
ເກີດໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອິສມາແອນ,
ຕາມຊື່ຂອງລຸ້ນຄົນຂອງລາວ: ລູກຫົວປີອິສມາແອນ, ແລະເນບາໂຢດ, ແລະເຄດາ,
ແລະນັບດີນ, ແລະມັດຊາມ, ແລະມິດຊະມາ, ແລະດູມາ, ແລະມັດຊາ, ແລະຮາດາດ,
ແລະເທມານ, ແລະເຢຕູ, ແລະນາຟິດ, ແລະເຄເດມາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອິສມາແອນ,
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເຕັນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະໃນບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ສິບສອງຜູ້ປົກຄອງຕາມຊົນຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນປີແຫ່ງຊີວິດຂອງອິສມາແອນ, ຮ້ອຍສາມສິບເຈັດປີ, ແລະ
ລາວຫມົດກໍາລັງແລ້ວຕາຍ, ແລະ ຖືກເພີ່ມໄປຫາເຜົ່າພັນຂອງລາວ. ອາໄສຢູ່ ແລະ ຈາກ

ຮາວີລາ ຈົນເຖິງ ຊູຣ໌ ທີ່ ເປັນ ຕາມ ໜ້າ ອີຢິບ ຈົນເຖິງ ມາ ໄປຫາ ຊາວອັດຊ
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຂອງອີຊາກ ລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ອັບຣາຮາມໄດ້ເກີດອີຊາກ.
ອີຊາກມີອາຍຸສີ່ສິບປີເມື່ອລາວໄດ້ແຕ່ງງານກັບເຣເບກກາ
ລູກສາວຂອງເບທູເອນຊາວຊີເຣຍຈາກເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ
ເຊິ່ງເປັນເອື້ອຍນ້ອງຂອງລາບານຊາວຊີເຣຍ ເປັນພັນລະຍາຂອງລາວ
ອີຊາກໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເຣເບກກາພັນລະຍາຂອງລາວ,
ເພາະວ່ານາງເປັນຫມັນ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຟັງລາວ,
ແລະເຣເບກກາພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ຖືພາ. ແລະ ເດັກນ້ອຍພວກນັ້ນໂດດຢູ່ໃນທ້ອງນາງ
ແລະ ນາງເວົ້າວ່າ, ຖ້າແບບນີ້ກໍາລັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ,
ແລ້ວເປັນຫຍັງສິ່ງນີ້ຈຶ່ງເກີດກັບຂ້ອຍ? ແລະ ລາວໄປຖາມຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບນາງວ່າ, ສອງປະຊາຊາດຢູ່ໃນທ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະສອງປະຊາຊົນຈະຖືກແບ່ງແຍກອອກຈາກທ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະປະຊາຊົນໜຶ່ງຈະເກັ່ງກວ່າປະຊາຊົນອີກໜຶ່ງ, ແລະຜູ້ໃຫຍ່ກວ່າຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ນ້ອຍກວ່າ.
ແລະວັນທັງຫຼາຍຂອງການຄອດລູກຂອງນາງໄດ້ເຕັມແລ້ວ,
ແລະນີ້ແມ່ນຝາແຝດຢູ່ໃນທ້ອງຂອງນາງ. ລູກຫົວປີອອກມາມີສີແດງ,
ທັງໝົດຄືກັບໜັງທີ່ມີຂົນ, ແລະເຂົາຕັ້ງຊື່ຂອງລາວວ່າເອຊາວ. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍ່ອອກມາ ແລະ ມືຂອງລາວຈັບຢູ່ສົ້ນຕີນຂອງເອຊາວ ແລະ
ລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ຢາໂກບ ອີຊາກມີອາຍຸຫົກສິບປີ ເມື່ອເຣເບກກາເກີດພວກເຂົາ
ພວກຊາຍໜຸ່ມເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະເອຊາວແມ່ນຄົນທີ່ຮູ້ການລ່າສັດ, ເປັນຊາວນາ,
ແຕ່ຢາໂກບແມ່ນຄົນທໍາມະດາທີ່ຢູ່ເຮືອນ. ອີຊາກຮັກເອຊາວ
ເພາະວ່າການລ່າສັດຂອງລາວເປັນອາຫານແກ່ລາວ, ແຕ່ເຣເບກກາຮັກຢາໂກບ.
ຢາໂກບໄດ້ຕົ້ມແກງ, ແລະເອຊາວກໍ່ກັບມາຈາກທົ່ງນາໂດຍອິດເພຍ.
ແລະເອຊາວເວົ້າກັບຢາໂກບວ່າ: ໃຫ້ຂ້ອຍກິນອາຫານຕົ້ມສີແດງນີ້ເທາະ,

ເພາະວ່າຂ້ອຍອ່ອນເພຍ. ເພາະເຫດນີ້, ຊື່ຂອງລາວຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າເອໂດມ.
ຢາໂກບກ່າວກັບເອຊາວວ່າ, ຂາຍສິດທິ໌ບຸດຊ້າຍຫົວປີຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍໃນມື້ນີ້.
ແລະເອຊາວເວົ້າວ່າ ນີ້ແນ ຂ້ອຍກຳລັງຈະຕາຍ
ແລ້ວສິດທິບຸດຊາຍຫົວປີເຫຼົ່ານີ້ຈະມີປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ ແລະ
ຢາໂກບໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ ຈົ່ງສາບານກັບຂ້ອຍໃນມື້ນີ້ ແລະ ລາວກໍ່ສາບານກັບລາວ, ແລະ
ເອຊາວກໍ່ຂາຍສິດທິ໌ກຳເນີດໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ ຢາໂກບໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ແລະແກງຖົ່ວແກ່ເອຊາວ,
ແລະລາວກໍ່ກິນແລະດື່ມ, ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວກໍ່ລຸກຂຶ້ນແລ້ວໄປ,
ດັ່ງນັ້ນເອຊາວຈຶ່ງດູຖູກສິດທິບຸດຊາຍທຳອິດ.

๔๖

ມີການອຶດຫິວເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ນອກເໜືອຈາກການອຶດຫິວທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນໜ້ານີ້ໃນສະໄໝຂອງອັບຣາຮາມ,
ແລະອີສອາກໄດ້ໄປຫາອາບີເມເລັກກະສັດຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນທີ່ເມືອງເກຣາ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະກົດແກ່ລາວ ແລະ ຕັ້ງວ່າ, ຢ່າລົງໄປອີຢິບ,
ແຕ່ຈົ່ງອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຈະບອກເຈົ້າ. ແລະຈົ່ງອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້,
ແລະເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ, ແລະເຮົາຈະອວຍພອນເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທັງໝົດນີ້ແກ່ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຮົາຈະສ້າງຕັ້ງຄຳສັບຖະຂອງເຮົາ, ທີ່ເຮົາໄດ້ສາບານໄວ້ກັບອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ.
ແລະຂ້ອຍຈະເພີ່ມທະວີເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍດັ່ງດວງດາວໃນສະຫວັນ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທັງໝົດນີ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະປະຊາຊາດທັງໝົດໃນແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຮັບພອນໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ.
ເພາະວ່າອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລະ ໄດ້ຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ,

ບັນຍັດຂອງເຮົາ, ກົດລະບຽບຂອງເຮົາ, ແລະ ກົດໝາຍຂອງເຮົາ.
ແຕ່ອີຊາກໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເກຣາຣາ. ຜູ້ຊາຍຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນໄດ້ຖາມກ່ຽວກັບເຣເບກກາ
ຜູ້ຍິງຂອງລາວ, ແລະລາວເວົ້າວ່າ ນາງແມ່ນເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າລາວຢ້ານທີ່ຈະເວົ້າວ່າ ນາງແມ່ນຜູ້ຍິງຂອງຂ້ອຍ,
ຢ້ານວ່າຜູ້ຊາຍຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນອາດຈະຂ້າລາວເພາະເຣເບກກາ, ເພາະວ່ານາງງາມຫຼາຍ.
ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວທີ່ລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາດົນນານ,
ແລະອາບີເມເລກກະສັດແຫ່ງເກຣາໄດ້ໂຄ້ງລົງເບິ່ງຜ່ານປ່ອງຢ້ຽມ,
ໄດ້ເຫັນອີຊາກກຳລັງຫຼິ້ນກັບເຣເບກກາພັນລະຍາຂອງລາວ. ອາບີເມເລກເອີ້ນອີຊາກ ແລະ
ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ແມ່ນແທ້ບໍ່ວ່ານາງແມ່ນເມຍຂອງເຈົ້າ? ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຈົ້າເວົ້າວ່າ
ນາງແມ່ນນ້ອງສາວຂອງຂ້ອຍ? ແລະ ອີຊາກເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເພາະວ່າຂ້ອຍເວົ້າວ່າ,
ບໍ່ໃຫ້ເຄີຍຂ້ອຍຕາຍເພາະນາງ. ແລະ ອາບີເມເລກ ເວົ້າກັບລາວວ່າ
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງນີ້ກັບພວກເຮົາ?
ເກືອບແລ້ວທີ່ຄົນໜຶ່ງຈາກຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍນອນກັບເມຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ນຳເອົາຄວາມບໍ່ຮູ້ມາສູ່ພວກເຮົາ.
ອາບີເມເລັກໄດ້ສັ່ງປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວເວົ້າວ່າ,
ທຸກຄົນທີ່ແຕະຕ້ອງຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ແລະພັນລະຍາຂອງລາວ, ຈະຕ້ອງໂທດປະຫານຊີວິດ.
ອີຊາກໄດ້ຫວ່ານເມັດພືດໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ
ແລະໃນປີນັ້ນລາວໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດເຂົ້າບາເລຫຼາຍເຖິງຮ້ອຍເທົ່າ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວ ແລະຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນ,
ແລະໄດ້ກ້າວໜ້າກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ກວ່າ, ຈົນກວ່າລາວກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຫຼາຍ. ແລະ
ລາວໄດ້ມີຝູງແກະ, ຝູງງົວ, ແລະ ຄົນງານກະສິກຳຫຼາຍ ແລະ
ພວກຟີລິດສະຕິນກໍ່ອິດສາລົດລາວ ແລະ
ບໍ່ນ້ຳທັງໝົດທີ່ລູກຊາຍຂອງພໍ່ຂອງລາວຂຸດໃນເວລາຂອງພໍ່ຂອງລາວ,

ຊາວຟີລິດສະຕິນໄດ້ອຸດມັນ ແລະ ເຕີມມັນດ້ວຍດິນ. ອາບີເມເລັກເວົ້າກັບອີຊາກວ່າ,
ຈົ່ງໄປຈາກພວກເຮົາເສຍ, ເພາະວ່າເຈົ້າກາຍເປັນຜູ້ເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາຫຼາຍແລ້ວ.
ແລະອີຊາກກໍ່ໄດ້ໄປຫ່າງຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະພັກແຮມຢູ່ໃນຫຸບເຂົາເກຣາ ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ແລະ ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ອີຊາກ ຂຸດ ບໍ່ນ້ຳ ທີ່ ຄົນຮັບໃຊ້ ຂອງ ອັບຣາຮາມ ພໍ່ ຂອງລາວ ຂຸດ, ແລະ
ຊາວຟີລິດສະຕິນ ອຸດ ມັນ ຫຼັງຈາກ ອັບຣາຮາມ ພໍ່ ຂອງລາວ ຕາຍ; ແລະ ລາວ ຕັ້ງຊື່ ໃຫ້ມັນ
ຊື່ ຕາມ ຊື່ ທີ່ ພໍ່ ຂອງລາວ ຕັ້ງຊື່. ແລະພວກລູກຂອງອີຊາກໄດ້ຂຸດຢູ່ໃນຮ່ອມພູຂອງເກຣາ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ພົບບໍ່ນ້ຳມີຊີວິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ແລະພວກຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງເກຣາໄດ້ສູ້ລົບກັບພວກຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງອີຊາກ,
ໂດຍອ້າງວ່ານ້ຳນັ້ນເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊື່ບໍ່ນ້ຳນັ້ນວ່າ ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ລາວ. ແລ້ວລາວກໍ່ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະ
ຂຸດບໍ່ນ້ຳອີກບໍ່ໜຶ່ງ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າກໍ່ທະເລາະກັນກ່ຽວກັບບໍ່ນັ້ນດ້ວຍ, ແລະ ລາວຕັ້ງຊື່ມັນວ່າ
ຄວາມເປັນສັດຕູ. ແຕ່ລາວໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກບ່ອນນັ້ນ ແລະຂຸດບໍ່ນ້ຳອື່ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່
ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກ່ຽວກັບບໍ່ນ້ຳນັ້ນ, ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງຊື່ມັນວ່າ ເອີຣຸໂຄເຮຍ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າດຽວນີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ກວ້າງຂວາງແກ່ພວກເຮົາ, ແລະໄດ້ເພີ່ມພູນພວກເຮົາເທິງແຜ່ນ
ດິນ. ແລະລາວໄດ້ໄປຂຶ້ນຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດຕໍ່ລາວໃນຄືນນັ້ນ, ແລະຕົວະວ່າ,
ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ, ເພາະວ່າເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ແລະເຮົາຈະອວຍພອນເຈົ້າ,
ແລະເຮົາຈະເພີ່ມທະວີເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າເພື່ອອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ. ແລະ
ລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ລາວໄດ້ຮ້ອງຂໍພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ລາວໄດ້ຕັ້ງເຕັນຫ□ຂອງລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ແລະ
ລູກຫລານຂອງອີຊາກໄດ້ຂຸດບໍ່ນ້ຳຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຮ່ອມພູເກຣາ.
ແລະອາບີເມເລັກໄດ້ໄປຫາລາວຈາກເມືອງເກຣາ ພ້ອມກັບໂອໂຄຊາທທີ່ປຶກສາຂອງລາວ

ແລະຟີໂຄລຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ແຫ່ງກອງທັບຂອງລາວ ແລະ ອີຊາກ ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງມາຫາຂ້ອຍ? ແຕ່ພວກເຈົ້າກຽດຊັງຂ້ອຍ
ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ໄລ່ຂ້ອຍອອກໄປຈາກພວກເຈົ້າ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ເຫັນແລ້ວພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ; ແລະພວກເຮົາເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ມີຄຳສາບານລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະລະຫວ່າງເຈົ້າ,
ແລະພວກເຮົາຈະເຮັດສັນຍາກັບເຈົ້າ, ບໍ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍກັບພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດເຈົ້າດ້ວຍຄວາມກຽດຊັງ,
ແລະວິທີທີ່ພວກເຮົາປະຕິບັດເຈົ້າດ້ວຍດີ, ແລະພວກເຮົາສົ່ງເຈົ້າໄປດ້ວຍສັນຕິພາບ;
ແລະດຽວນີ້ເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເຂົາໄດ້ຈັດງານລ້ຽງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ກິນ ແລະດື່ມ. ແລະໃນຕອນເຊົ້າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນ
ແລະແຕ່ລະຄົນໄດ້ສາບານຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ແລະອີຊາກໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກລາວດ້ວຍສັນຕິພາບ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລະໃນມື້ນັ້ນ,
ແລະລູກຊາຍຂອງອີຊາກໄດ້ມາຮອດແລ້ວລາຍງານໃຫ້ລາວກ່ຽວກັບບໍ່ນ້ຳທີ່ເຂົາເຈົ້າຂຸດ,
ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ພົບນ້ຳ. ແລະ ເອີ້ນມັນວ່າ ຄຳສັບຖານ, ເພາະສະນັ້ນ
ເອີ້ນຊື່ເມືອງນັ້ນວ່າ ບໍ່ນ້ຳຄຳສັບຖານ ຈົນເຖິງມື້ນີ້ ເອຊາວມີອາຍຸສີ່ສິບປີ,
ແລະລາວໄດ້ແຕ່ງງານກັບຢູດິດ ລູກສາວຂອງເບເອີຣ໌ຊາວຮິດໄຕ, ແລະບາເຊມັດ
ລູກສາວຂອງເອລອນຊາວຮິດໄຕ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂັດແຍ້ງກັບອີຊາກແລະເຮເບກກາ

๔๗

ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ຫຼັງຈາກອີຊາກແກ່ຊາແລ້ວ, ຕາຂອງລາວກໍ່ມົວໄປຈົນເຫັນບໍ່ໄດ້,
ລາວຈຶ່ງເອີ້ນເອຊາວລູກຊາຍຄົນໂຕຂອງລາວ, ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ລູກຊາຍຂອງພໍ່,
ແລະລາວຕອບວ່າ, ນີ້ແມ່ລູກຢູ່ນີ້. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ອຍໄດ້ແກ່ຊາແລ້ວ ແລະ

ບໍ່ຮູ້ວັນແຫ່ງການຕາຍຂອງຂ້ອຍ. ດຽວນີ້ ເອົາເຄື່ອງມືຂອງເຈົ້າ, ທັງກະບອກລູກສອນ ແລະ
ທະນູ, ແລ້ວອອກໄປທົ່ງພຽງ ແລະ ລ່າສັດໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະ ຈົ່ງເຮັດອາຫານໃຫ້ຂ້ອຍ,
ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍຮັກ, ແລະ ນຳມາໃຫ້ຂ້ອຍ, ເພື່ອຂ້ອຍຈະກິນ,
ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຈົ້າ ກ່ອນຂ້ອຍຈະຕາຍ.
ເຣເບກກາໄດ້ຍິນອີຊາກກຳລັງເວົ້າກັບເອຊາວລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະເອຊາວໄດ້ໄປທົ່ງພຽງເພື່ອລ່າສັດໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ.
ເລເບກກາແລ້ວເວົ້າຕໍ່ຢາໂກບລູກຊາຍຂອງນາງຄົນນ້ອຍວ່າ, ເບິ່ງ,
ຂ້ອຍໄດ້ຍິນພໍ່ຂອງເຈົ້າກຳລັງເວົ້າຕໍ່ເອຊາວພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ກຳລັງເວົ້າວ່າ,
ເອົາສັດທີ່ລ່າໄດ້ມາໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະເຮັດອາຫານມາໃຫ້ຂ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າຫຼັງຈາກກິນແລ້ວຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ອນຂ້ອຍຕາຍ.
ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ ຈົ່ງຟັງຂ້ອຍ ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງເຈົ້າ ແລະໄປທີ່ຝູງແກະ,
ເອົາແບ້ນ້ອຍສອງໂຕທີ່ອ່ອນແລະດີມາໃຫ້ຂ້ອຍຈາກທີ່ນັ້ນ,
ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດພວກມັນເປັນອາຫານແຊບໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ທ່ານມັກ.
ແລະເຈົ້າຈະນຳເຂົ້າໄປໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະລາວຈະກິນ,
ເພື່ອວ່າພໍ່ຂອງເຈົ້າອາດຈະອວຍພອນເຈົ້າກ່ອນທີ່ລາວຈະຕາຍ.
ຢາໂກບກ່າວກັບເຣເບກກາແມ່ຂອງລາວວ່າ, ເອຊາວອ້າຍຂອງຂ້ອຍແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ມີຂົນ,
ແຕ່ຂ້ອຍແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ເກ້ຽນ. ຢ່າໃຫ້ພໍ່ສຳພັດຂ້ອຍເລີຍ
ແລ້ວຂ້ອຍຈະເປັນຄົນດູຖູກຕໍ່ໜ້າລາວ ແລະ ຂ້ອຍຈະນຳເອົາຄຳສາບແຊ່ງມາສູ່ຕົວຂ້ອຍເອງ
ບໍ່ແມ່ນພອນ. ແມ່ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຄຳສາບແຊ່ງຂອງເຈົ້າຈົ່ງຕົກເທິງຂ້ອຍ, ລູກເອີຍ,
ພຽງແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະໄປເອົາມາໃຫ້ຂ້ອຍ. ລາວໄປເອົາມາ ແລະ
ນຳມາໃຫ້ແມ່, ແລະ ແມ່ຂອງລາວກໍ່ເຮັດອາຫານຕາມທີ່ພໍ່ຂອງລາວມັກ.
ແລະເຣເບກກາໄດ້ເອົາເສື້ອຄຸມທີ່ງາມຂອງເອຊາວລູກຊາຍຜູ້ພີ່ຂອງນາງ,
ທີ່ຢູ່ກັບນາງໃນເຮືອນ, ມາໃສ່ໃຫ້ຢາໂກບລູກຊາຍຜູ້ນ້ອງຂອງນາງ.

ແລະນາງໄດ້ເອົາຫນັງແບ້ມາພັນແຂນ ແລະຄໍທີ່ເປືອຍຂອງລາວ
ແລະນາງໄດ້ໃຫ້ອາຫານແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ນາງເຮັດໄວ້ໃສ່ມືຂອງຢາໂກບລູກຊາຍຂອງນາງ
ແລະເຂົາໄດ້ນໍາເຂົ້າມາໃຫ້ພໍ່ຂອງເຂົາ, ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ພໍ່, ແລະພໍ່ກໍ່ຕອບວ່າ: ນີ້ແມ, ຂ້ອຍຢູ່ນີ້,
ລູກເອີຍ, ເຈົ້າເປັນໃຜ? ແລະຢາໂກບໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ: ຂ້ານ້ອຍແມ່ນເອຊາວ
ລູກຊາຍທໍາອິດຂອງທ່ານ. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ທ່ານເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍແລ້ວ.
ຂໍໃຫ້ທ່ານລຸກຂຶ້ນນັ່ງ ແລະກິນຈາກເນື້ອສັດທີ່ຂ້ານ້ອຍລ່າມາ
ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຈະໄດ້ອວຍພອນຂ້ານ້ອຍ. ອີຊາກເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ,
ສິ່ງນີ້ແມ່ນຫຍັງ ທີ່ເຈົ້າພົບໄດ້ໄວ, ໂອ້ລູກ? ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ,
ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ. ອີຊາກເວົ້າກັບຢາໂກບວ່າ,
ເຂົ້າມາໃກ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະສໍາຜັດເຈົ້າ, ລູກເອີຍ,
ເພື່ອເບິ່ງວ່າເຈົ້າແມ່ນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍເອຊາວແທ້ບໍ່. ຢາໂກບເຂົ້າໃກ້ອີສອາກພໍ່ຂອງລາວ
ແລະສໍາພັດລາວ, ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ສຽງແມ່ນສຽງຂອງຢາໂກບແທ້, ແຕ່ມືແມ່ນມືຂອງເອຊາວ.
ແລະລາວບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ, ເພາະວ່າມືຂອງລາວຄືກັບມືຂອງເອຊາວນ້ອງຊາຍຂອງລາວ,
ມີຂົນດົກ; ແລະລາວອວຍພອນລາວ, ແລະເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍເອຊາວບໍ?
ແຕ່ ລາວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ: ນໍາມາໃຫ້ຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍຈະກິນຈາກການລ່າສັດຂອງເຈົ້າ, ລູກເອີຍ,
ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ນໍາມາໃຫ້ທ່ານ,
ແລະທ່ານກໍ່ກິນ, ແລະລາວໄດ້ນໍາເຫຼົ້າອະງຸ່ນມາໃຫ້ທ່ານ, ແລະທ່ານກໍ່ດື່ມ.
ແລະອີຊາກພໍ່ຂອງລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຂົ້າມາໃກ້ຂ້ອຍ ແລະຈູບຂ້ອຍ, ລູກເອີຍ.
ແລະເມື່ອເຂົ້າໃກ້ແລ້ວ ກໍ່ຈູບລາວ, ແລະດົມກິ່ນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະອວຍພອນລາວ,
ແລະເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງເອີ້, ກິ່ນຂອງລູກຊາຍຂ້ອຍ ເປັນດັ່ງກິ່ນຂອງທົ່ງນາທີ່ອຸດົມສົມບູນ,
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນ. ແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະທານແກ່ທ່ານຈາກນ້ໍາຄ້າງແຫ່ງສະຫວັນ
ແລະຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ

ແລະຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງເມັດພືດແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ແລະຂໍໃຫ້ປະຊາຊາດຕ່າງໆຮັບໃຊ້ເຈົ້າ,
ແລະຂໍໃຫ້ບັນດາຜູ້ປົກຄອງກົ້ມລົງນະມັດສະການເຈົ້າ,
ແລະຂໍໃຫ້ເຈົ້າກາຍເປັນເຈົ້ານາຍຂອງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະບັນດາບຸດຊາຍຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າຈະນະມັດສະການເຈົ້າ.
ຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກທີ່ອີຊາກຢຸດການອວຍພອນໃຫ້ແກ່ຢາໂກບລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອຢາໂກບອອກໄປຈາກໜ້າອີຊາກພໍ່ຂອງລາວ,
ແລະເອຊາວອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍ່ມາຈາກການລ່າສັດ. ແລະລາວກໍ່ເຮັດອາຫານ,
ແລະນຳມາຖວາຍພໍ່ຂອງລາວ, ແລະເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ, ຂໍໃຫ້ພໍ່ຂອງຂ້ອຍລຸກຂຶ້ນ,
ແລະກິນຈາກການລ່າສັດຂອງລູກຊາຍຂອງທ່ານ,
ເພື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຈະໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍ. ແລະ ອີຊາກ
ພໍ່ຂອງລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າເປັນໃຜ? ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ
ລູກຄົນໃຫຍ່ ເອຊາວ. ແລະ ອີຊາກ ປະຫລາດໃຈຫຼາຍຫຼາຍ ແລະ ເວົ້າວ່າ ແລ້ວ ໃຜ
ທີ່ລ່າສັດໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ນຳເອົາມາໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ຂ້ອຍກິນຈາກທັງໝົດ ກ່ອນທີ່ເຈົ້າມາ?
ແລະຂ້ອຍໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ລາວ ແລະລາວຈະໄດ້ຮັບພອນ ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອເອຊາວໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ຂອງລາວຄືອີຊາກ,
ລາວຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງທີ່ໃຫຍ່ແລະຂົມຂື່ນຫຼາຍ, ແລະເວົ້າວ່າ, ຂໍອວຍພອນຂ້ອຍດ້ວຍ,
ພໍ່. ລາວເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, ອ້າຍຂອງເຈົ້າມາດ້ວຍການຫລອກລວງ ແລະ
ເອົາການອວຍພອນຂອງເຈົ້າໄປແລ້ວ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ:
ຊື່ຂອງລາວຖືກເອີ້ນວ່າຢາໂກບຢ່າງຍຸດຕິທຳແທ້ໆ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ແຍ່ງຊິງຂ້ອຍແລ້ວນີ້ເປັນຄັ້ງທີສອງ.
ລາວໄດ້ເອົາສິດທິບຸດຊາຍຫົວປີຂອງຂ້ອຍໄປ, ແລະດຽວນີ້ລາວໄດ້ເອົາພອນຂອງຂ້ອຍໄປ.
ແລະເອຊາວເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ: ພໍ່, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫຼືອພອນໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍບໍ່?

ອີຊາກຕອບເອຊາວອ່າ, ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ເຮັດລາວເປັນເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຮັດພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງລາວເປັນຄົນໃຊ້ຂອງລາວ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຊ່ວຍລາວດ້ວຍເຂົ້າແລະເຫຼົ້າ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ, ລູກເອີຍ?
ເອຊາວເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ, ພອນຫນຶ່ງບໍ່ມີຢູ່ທ່ານບໍ່, ພໍ່? ອວຍພອນຂ້ອຍດ້ວຍແທ້ໆ,
ພໍ່; ແຕ່ເມື່ອອີຊາກຖືກເຮັດໃຫ້ເສຍໃຈເລິກເຊິ່ງ, ເອຊາວໄດ້ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງ,
ແລະໄດ້ຮ້ອງໄຫ້. ອີຊາກ ພໍ່ຂອງລາວ ຕອບວ່າ, ເບິ່ງເລີຍ,
ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງເຈົ້າຈະມາຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຈາກນ້ໍາຄ້າງແຫ່ງສະຫວັນຈາກເທິງ. ແລະເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍດາບຂອງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ຈະເປັນເມື່ອເຈົ້າທໍາລາຍແລະປົດແອກຂອງລາວອອກຈາກຄໍຂອງເຈົ້າ.
ແລະເອຊາວກໍຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ຢາໂກບກ່ຽວກັບພອນທີ່ພໍ່ຂອງລາວອວຍພອນໃຫ້ລາວ,
ແຕ່ເອຊາວເວົ້າໃນໃຈຂອງລາວວ່າ, ໃຫ້ວັນແຫ່ງການໂສກເສົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍເຂົ້າມາໃກ້,
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະຂ້າຢາໂກບອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ.
ມີການລາຍງານໃຫ້ເຣເບກກາຮູ້ກ່ຽວກັບຄໍາເວົ້າຂອງເອຊາວລູກຊາຍຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງນາງ,
ແລະນາງໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອີ້ນຢາໂກບລູກຊາຍຜູ້ນ້ອຍກວ່າຂອງນາງ,
ແລະນາງໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າກໍາລັງຂົ່ມຂູ່ວ່າຈະຂ້າເຈົ້າ. ດຽວນີ້
ດັ່ງນັ້ນ ລູກເອີຍ, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງແມ່, ແລະ ລຸກຂຶ້ນຫນີໄປເມໂສໂປເຕເມຍ ໄປຫາລາບານ
ອ້າຍຊາຍຂອງແມ່ ທີ່ຮາຣານ. ແລະຢູ່ກັບລາວບາງມື້, ຈົນກວ່າຄວາມໂກດຮ້າຍຈະຫັນກັບ,
ແລະຄວາມໃຈຮ້າຍຂອງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈາກເຈົ້າ, ແລະລາວລືມສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບລາວ;
ແລະໄດ້ສົ່ງແລ້ວຂ້ອຍຈະເອີ້ນເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ,
ບໍ່ແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະສູນເສຍລູກຈາກສອງຄົນຂອງພວກເຈົ້າໃນມື້ດຽວ
ເຣເບກກາເວົ້າກັບອີຊາກວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍເມື່ອຍກັບຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍເພາະລູກສາວຂອງລູກຊາຍເຮັດ.

ຖ້າຢາໂກບຈະຮັບເມຍຈາກລູກສາວຂອງແຜ່ນດິນນີ້,
ແລ້ວຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍມີຄວາມໝາຍຫຍັງ?

๔๒

ໄດ້ເອີ້ນມາ ແຕ່ ອີຊາກ ທີ່ ຢາໂກບ ໄດ້ອວຍພອນ ລາວ ແລະ ໄດ້ສັ່ງ ກັບລາວ ເວົ້າວ່າ ບໍ່ ເ
ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລ້ວຫນີໄປເມໂສໂປເຕເມຍ, ໄປຫາເຮືອນຂອງເບທູເອນ ພໍ່ຂອງແມ່ເຈົ້າ,
ແລະເອົາຜູ້ຍິງຈາກທີ່ນັ້ນສໍາລັບຕົວເຈົ້າເອງ ຈາກບັນດາລູກສາວຂອງລາບານ
ອ້າຍຂອງແມ່ເຈົ້າ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະເພີ່ມເຈົ້າ, ແລະຫວີຄູນເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະເປັນບັນດາຊຸມນຸມຂອງບັນດາປະຊາຊາດ.
ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານພອນຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ຊົ່ວຄາວ,
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ. ອີຊາກສົ່ງຢາໂກບໄປ,
ແລະລາວໄປຍັງເມໂສໂປເຕເມຍຫາລາບານ ລູກຊາຍຂອງເບທູເອນຊາວຊີເຣຍ,
ເຊິ່ງເປັນອ້າຍຂອງເຣເບກາ ແມ່ຂອງຢາໂກບແລະເອຊາວ. ເອຊາວເຫັນວ່າ
ອີຊາກອວຍພອນໃຫ້ຢາໂກບ ແລະສົ່ງລາວໄປເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ
ເພື່ອເອົາເມຍສໍາລັບຕົນເອງຈາກທີ່ນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ອວຍພອນລາວ, ແລະສັ່ງກັບລາວວ່າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາເມຍຈາກບັນດາລູກສາວຂອງຊາວຄານາອານ. ແລະ
ຢາໂກບໄດ້ຍິນຟັງພໍ່ແລະແມ່ຂອງລາວ, ແລະລາວໄດ້ໄປຍັງເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ.
ເມື່ອເອຊາວເຫັນວ່າລູກສາວຂອງຄານາອານບໍ່ດີຕໍ່ໜ້າອີຊາກພໍ່ຂອງລາວ,
ເອຊາວກໍ່ໄປຫາອິຊມາເອນ; ແລະລາວໄດ້ເອົາມາຮາລັດ,
ລູກສາວຂອງອິຊມາເອນລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ເອື້ອຍຂອງເນບາໂຢດ,
ມາເປັນເມຍເພີ່ມກັບເມຍທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຂອງລາວ.

ແລະຢາໂກບໄດ້ອອກຈາກບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ ແລະໄປຮາຣານ.
ແລະລາວໄດ້ພົບສະຖານທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງ, ແລະໄດ້ນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເພາະວ່າດວງອາທິດໄດ້ຕົກແລ້ວ, ແລະລາວໄດ້ເອົາຫີນຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນ,
ແລະໄດ້ວາງໄວ້ທີ່ຫົວຂອງລາວ, ແລະໄດ້ນອນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ. ແລະລາວຝັນ, ແລະເບິ່ງ,
ມີບັນໄດຕັ້ງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ທີ່ຫົວຂອງມັນໄປເຖິງສະຫວັນ,
ແລະບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຂຶ້ນໄປແລະລົງມາເທິງມັນ.
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢືນຢູ່ເທິງມັນ, ແລະກ່າວວ່າ,
ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ. ຢ່າຢ້ານກົວ.
ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້ານອນຢູ່ນີ້, ເຮົາຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຈົ້າ, ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ.
ແລະເມັດພັນຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງຊາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະມັນຈະກະຈາຍໄປທາງທະເລ,
ທາງໃຕ້, ທາງເໜືອ, ແລະທາງຕາເວັນອອກ,
ແລະເຜົ່າທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນໃນເຈົ້າ, ແລະໃນເມັດພັນຂອງເຈົ້າ.
ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ, ປົກປ້ອງເຈົ້າໃນທຸກທາງທີ່ເຈົ້າໄປ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະນຳເຈົ້າກັບຄືນສູ່ແຜ່ນດິນນີ້, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າໃຫ້ສຳເລັດ.
ແລະຢາໂກບໄດ້ຕື່ນຈາກການນອນຂອງລາວ, ແລະເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນີ້,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້. ແລະເຂົາຢ້ານກົວ ແລະເວົ້າວ່າ: ສະຖານທີ່ນີ້ໜ້າຢ້ານກົວຫຼາຍ!
ນີ້ບໍ່ແມ່ນຫຍັງອື່ນ ແຕ່ແມ່ນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະນີ້ແມ່ນປະຕູສະຫວັນ.
ແລະຢາໂກບກໍ່ລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ,
ແລະເອົາກ້ອນຫີນທີ່ລາວໄດ້ວາງໄວ້ຢູ່ນັ້ນເປັນຫມອນຂອງລາວ, ແລະຕັ້ງມັນເປັນເສົາ,
ແລະເທນ້ຳມັນລົງເທິງຍອດຂອງມັນ.
ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະຊື່ເມືອງນັ້ນກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນລຸສ. ແລະ ຢາໂກບໄດ້ສາບານຄຳສັນຍາ, ເວົ້າວ່າ,

ຖ້າພຣະເຈົ້າພຣະເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ແລະປົກປ້ອງຂ້ອຍໃນທາງນີ້ທີ່ຂ້ອຍກຳລັງໄປ,
ແລະໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ແກ່ຂ້ອຍກິນ, ແລະເສື້ອຜ້າໃສ່,
ແລະນຳຂ້ອຍກັບຄືນດ້ວຍຄວາມປອດໄພໄປບ້ານພໍ່ຂອງຂ້ອຍ,
ແລະພຣະເຈົ້າຈະເປັນພຣະເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ. ແລະກ້ອນຫີນນີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕັ້ງເປັນເສົາ,
ຈະເປັນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
ຂ້ານ້ອຍຈະຖວາຍທົດສະໜາສ່ວນທີສິບແກ່ທ່ານ.

๘๙

ແລະຢາໂກບກໍ່ຍົກຕີນຂຶ້ນໄປຫາແຜ່ນດິນຕາເວັນອອກ,
ໄປຫາລາບານລູກຊາຍຂອງເບທູເອນຊາວຊີເຣຍ, ແລະເປັນພີ່ນ້ອງຂອງເຣເບກກາ,
ແມ່ຂອງຢາໂກບແລະເອຊາວ. ແລະລາວເຫັນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີບໍ່ນ້ຳຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີສາມຝູງແກະກຳລັງພັກຜ່ອນຢູ່ຂ້າງໆມັນ,
ເພາະວ່າຈາກບໍ່ນ້ຳນັ້ນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ນ້ຳດື່ມແກ່ຝູງແກະ, ແລະມີຫີນກ້ອນໃຫຍ່ຢູ່ເທິງປາກບໍ່ນ້ຳ.
ແລະຝູງສັດທັງໝົດຖືກຮວບຮວມຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຫີນອອກຈາກປາກບໍ່ນ້ຳ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໃຫ້ນ້ຳດື່ມແກະ,
ແລະເຂົາເຈົ້າວາງຫີນຄືນເທິງປາກບໍ່ນ້ຳໄປຍັງສະຖານທີ່ຂອງມັນ. ແລະ ຢາໂກບ
ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ພວກເຈົ້າມາຈາກໃສ? ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາມາຈາກຮາຣານ. ແລ້ວ ລາວ ກໍ່ ເວົ້າ ກັບ ພວກເຂົາ ວ່າ ພວກເຈົ້າ ຮູ້ຈັກ ລາບານ
ລູກຊາຍ ຂອງ ນາໂຮ ບໍ່ ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຮູ້; ແລະລາວຖາມພວກເຂົາວ່າ,
ລາວສຸຂະພາບດີບໍ? ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ລາວສະບາຍດີ; ແລະ ເບິ່ງ, ຣາເຊວ ລູກສາວຂອງລາວ
ກຳລັງມາພ້ອມກັບແກະ. ແລະ ຢາໂກບ ກ່າວວ່າ, ຍັງເປັນກາງເວລາ,
ຍັງບໍ່ທັນເຖິງເວລາທີ່ຈະລວບລວມສັດລ້ຽງ, ໃຫ້ນ້ຳແກະແລ້ວ, ໄປລ້ຽງມັນເທາະ.

ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ:
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ຈົນກວ່າພວກຜູ້ລ້ຽງແກະທັງໝົດຈະມາຊຸມນຸມກັນ,
ແລະພວກເຂົາຈະກິ້ງກ້ອນຫີນອອກຈາກປາກບໍ່ນ້ໍາ, ແລະພວກເຮົາຈະໃຫ້ນ້ໍາແກະ.
ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກໍາລັງເວົ້າກັບພວກເຂົາຢູ່, ແລະ ນີ້ແມ່ນ ຣາເຊວ ລູກສາວຂອງລາບານ
ກໍາລັງມາພ້ອມກັບແກະຂອງພໍ່ຂອງນາງ, ເພາະວ່ານາງເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະຂອງພໍ່ຂອງນາງ.
ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອຢາໂກບເຫັນຣາເຊນ ລູກສາວຂອງລາບານ ອ້າຍນ້ອງຂອງແມ່ລາວ
ແລະແກະຂອງລາບານ ອ້າຍນ້ອງຂອງແມ່ລາວ ຢາໂກບກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້
ແລະກິ້ງກ້ອນຫີນອອກຈາກປາກບໍ່ນ້ໍາ ແລະໃຫ້ນ້ໍາແກະຂອງລາບານ ອ້າຍນ້ອງຂອງແມ່ລາວ
ແລະ ຢາໂກບໄດ້ຈູບເຣເຊລ ແລະ ລາວໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍສຽງດັງ
ແລະລາວໄດ້ລາຍງານແກ່ຣາເຊວ່າລາວເປັນອ້າຍຂອງພໍ່ຂອງນາງ
ແລະວ່າລາວເປັນລູກຊາຍຂອງເຣເບກກາ,
ແລະນາງໄດ້ແລ່ນໄປລາຍງານແກ່ພໍ່ຂອງນາງຕາມຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອລາບານໄດ້ຍິນຊື່ຂອງຢາໂກບ ລູກຊາຍຂອງເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງລາວ,
ລາວກໍແລ່ນໄປພົບລາວ, ແລະໄດ້ກອດລາວແລ້ວຈູບ, ແລະນໍາລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງລາວ,
ແລະຢາໂກບກໍໄດ້ເລົ່າຄໍາເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ລາບານຟັງ. ແລະ ລາບານກ່າວກັບລາວວ່າ,
ເຈົ້າແມ່ນກະດູກຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເນື້ອຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ລາວຢູ່ກັບລາບານເປັນເວລາໜຶ່ງເດືອນ. ລາບານກ່າວກັບຢາໂກບວ່າ,
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບໃຊ້ຂ້ອຍໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ,
ບອກຂ້ອຍວ່າຄ່າຈ້າງຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ແຕ່ລາບານມີລູກສາວສອງຄົນ, ຄົນໃຫຍ່ຊື່ເລອາ,
ແລະຄົນນ້ອຍຊື່ຣາເຊວ. ແຕ່ຕາຂອງເລອາອ່ອນແອ, ສ່ວນຣາເຊວແມ່ນງາມຫາງຮູບຮ່າງ
ແລະງາມຫຼາຍຫາງຮູບລັກສະນະ. ຢາໂກບຮັກຣາເຊລ, ແລະເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ທ່ານເຈັດປີເພື່ອຣາເຊລລູກສາວນ້ອຍຂອງທ່ານ. ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ດີກວ່າທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ນາງແກ່ເຈົ້າ, ກວ່າທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ນາງແກ່ຜູ້ຊາຍອື່ນ, ຈົ່ງຢູ່ກັບຂ້ອຍເທີ້ນ.

ແລະຢາໂກບໄດ້ຮັບໃຊ້ເພື່ອຣາເຊລເຈັດປີ, ແລະມັນເປັນຕໍ່ໜ້າລາວເໝືອນວັນໜ້ອຍໆ,
ຍ້ອນການຮັກຂອງລາວທີ່ມີຕໍ່ນາງ. ຢາໂກບກ່າວຕໍ່ລາບານວ່າ,
ໃຫ້ພັນລະຍາຂອງຂ້ອຍແກ່ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າວັນທັງຫຼາຍໄດ້ເຕັມແລ້ວ
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປຫານາງ. ແຕ່ລາບານໄດ້ລວບລວມຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນ
ແລະ ຈັດງານແຕ່ງງານ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນແລງ,
ລາວໄດ້ເອົາເລອາລູກສາວຂອງລາວນຳເຂົ້າມາຫາຢາໂກບ, ແລະຢາໂກບໄດ້ເຂົ້າໄປຫານາງ.
ລາບານໃຫ້ເຊນຟາ ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວ ແກ່ເລອາ ລູກສາວຂອງລາວ ເປັນຄົນໃຊ້ຍິງ.
ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ ແລະນີ້ແມ່ນເລອາ ແລະຢາໂກບເວົ້າກັບລາບານວ່າ
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ກັບຂ້ອຍແມ່ນຫຍັງ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ເພື່ອຣາເຊນຢູ່ກັບເຈົ້າບໍ?
ແລະເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຫລອກລວງຂ້ອຍ? ລາບານຕອບວ່າ:
ບໍ່ແມ່ນແບບນັ້ນໃນສະຖານທີ່ຂອງພວກເຮົາ, ທີ່ຈະໃຫ້ລູກສາວນ້ອຍກ່ອນລູກສາວໃຫຍ່.
ສຳເລັດອາທິດນີ້ກ່ອນ, ແລ້ວຂ້ອຍຈະໃຫ້ນາງນີ້ແກ່ເຈົ້າເຊັ່ນກັນ,
ແທນທີ່ຈະເປັນວຽກງານທີ່ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍອີກເຈັດປີອື່ນ. ຢາໂກບໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ,
ແລະໄດ້ເຕັມອາທິດນີ້, ແລະລາບານໄດ້ໃຫ້ຣາເຊນລູກສາວຂອງລາວແກ່ລາວເປັນເມຍ.
ລາບານໃຫ້ບິນຫາ ຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວ ແກ່ລູກສາວຂອງລາວເປັນຄົນໃຊ້.
ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຣາເຊວ, ແຕ່ລາວຮັກຣາເຊວຫຼາຍກວ່າເລອາ,
ແລະລາວໄດ້ຮັບໃຊ້ລາວເຈັດປີອື່ນອີກ.
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າເລອາຖືກກຽດຊັງ, ພຣະອົງຈຶ່ງເປີດມົດລູກຂອງນາງ,
ແຕ່ຣາເຊນແມ່ນເປັນຫມັນ. ແລະເລອາກໍຖືພາ, ແລະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ຢາໂກບ,
ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າເຣອູເບນ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ,
ແລະໄດ້ໃຫ້ລູກຊາຍແກ່ຂ້ອຍ, ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນຜົວຂອງຂ້ອຍຈະຮັກຂ້ອຍ. ແລະນາງກໍຖືພາອີກ
ແລະເກີດລູກຊາຍຄົນທີສອງໃຫ້ຢາໂກບ, ແລະນາງເວົ້າວ່າ:

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າຂ້ານ້ອຍຖືກກຽດຊັງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານລູກຄົນນີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ,
ແລະນາງເອີ້ນຊື່ລາວວ່າຊີເມໂອນ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາອີກ ແລະເກີດລູກຊາຍ ແລະນາງເວົ້າວ່າ
ໃນເວລານີ້ ຜົວຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເກີດລູກຊາຍສາມຄົນໃຫ້ລາວແລ້ວ
ເພາະເຫດນີ້ນາງຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເລວີ ແລະນາງໄດ້ມີທ້ອງອີກ ແລະເກີດລູກຊາຍ,
ແລະນາງເວົ້າວ່າ, ດຽວນີ້ຂ້ອຍຈະຂອບໃຈພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກເທື່ອນີ້,
ເພາະເຫດນີ້ນາງຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ລາວວ່າ ຢູດາ, ແລະນາງກໍຢຸດເກີດລູກ.

ມ໐

ເມື່ອຣາເຊວເຫັນວ່ານາງບໍ່ໄດ້ເກີດລູກໃຫ້ຢາໂກບ, ນາງກໍອິດສາກັບນ້ອງສາວຂອງນາງ,
ແລະນາງເວົ້າກັບຢາໂກບວ່າ, ໃຫ້ລູກແກ່ຂ້ອຍເທີ້ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະຕາຍ.
ຢາໂກບໂກດແຄ້ນຕໍ່ຣາເຊນແລະເວົ້າກັບນາງວ່າ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຢູ່ແທນພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອົາໝາກໄມ້ແຫ່ງທ້ອງຈາກເຈົ້າໄປບໍ? ຣາເຊວເວົ້າກັບຢາໂກບວ່າ, ເບິ່ງເບ້ຍ,
ນີ້ແມ່ນຄົນໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ ບິນລາ, ເຂົ້າໄປຫານາງ,
ແລະນາງຈະເກີດລູກເທິງຫົວເຂົ່າຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍກໍ່ຈະມີລູກຜ່ານນາງ.
ແລະນາງໃຫ້ບິນຣາ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງນາງ ເປັນພັນລະຍາແກ່ລາວ, ແລະຢາໂກບເຂົ້າໄປຫານາງ.
ແລະບິນຣາ ຜູ້ເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຣາເຊນ ກໍຖືພາ ແລະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ. ແລະ
ຣາເຊວ ເວົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະ ໄດ້ຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ໃຫ້ລູກຊາຍແກ່ຂ້ອຍ ເພາະສະນັ້ນ ນາງຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ດານ ແລະບິນຣາ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຣາເຊນ ກໍຖືພາອີກ ແລະເກີດລູກຊາຍຄົນທີສອງໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ
ແລະຣາເຊວກໍ່ເວົ້າວ່າ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບນ້ອງສາວຂອງຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຊະນະ, ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າເນັບທາລີ.

ເລອາເຫັນວ່ານາງຢຸດເກີດລູກແລ້ວ,
ແລະນາງໄດ້ເອົາເຊນຟາຄົນໃຊ້ຍິງຂອງນາງມາໃຫ້ແກ່ຢາໂກບເປັນພັນລະຍາ,
ແລະລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຫານາງ. ແລະເຊນຟາ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເລອາ ກໍຖືພາ
ແລະເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ ແລະ ເລອາກ່າວວ່າ ໂຊກດີ ແລະ ນາງໄດ້ຕັ້ງຊື່ຂອງລາວວ່າ
ກາດ. ແລະເຊນຟາ ຜູ້ຍິງໃຊ້ຂອງເລອາ ກໍຖືພາອີກ
ແລະເກີດລູກຊາຍຄົນທີສອງໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ ແລະເລອາເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກ
ເພາະວ່າແມ່ຍິງທັງຫຼາຍຈະເອີ້ນຂ້ອຍວ່າມີຄວາມສຸກ, ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າອາເຊ.
ຣູເບນໄດ້ໄປໃນມື້ກາບເກັບກ່ຽວເຂົ້າສາລີ ແລະພົບໝາກແມນເດຣກຢູ່ໃນທົ່ງນາ
ແລະນຳມັນໄປໃຫ້ເລອາແມ່ຂອງລາວ ຣາເຊວຈຶ່ງເວົ້າກັບເລອາເອື້ອຍຂອງນາງວ່າ
ຂໍໃຫ້ໝາກແມນເດຣກຂອງລູກຊາຍເຈົ້າແກ່ຂ້ອຍບ້າງ ແລະເລອາໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ມັນບໍ່ພຽງພໍສຳລັບເຈົ້າບໍ່ວ່າເຈົ້າໄດ້ເອົາຜົວຂອງຂ້ອຍ?
ເຈົ້າຈະເອົາໝາກແມນເດຣກຂອງລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍດ້ວຍບໍ? ແລະ ຣາເຊວ ເວົ້າວ່າ
ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ ໃຫ້ລາວນອນກັບເຈົ້າໃນຄືນນີ້ແທນຕົ້ນແມນເດຣກຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ
ແຕ່ຢາໂກບໄດ້ເຂົ້າມາຈາກທົ່ງນາໃນຕອນແລງ, ແລະເລອາອອກໄປພົບລາວ, ແລະເວົ້າວ່າ,
ເຈົ້າຕ້ອງເຂົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍໃນມື້ນີ້,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ຈ້າງເຈົ້າແທນຕົ້ນແມນເດຣກຂອງລູກຊາຍຂ້ານ້ອຍ,
ແລະລາວໄດ້ນອນກັບນາງໃນຄືນນັ້ນ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຟັງເລອາ, ແລະນາງໄດ້ຖືພາ
ແລ້ວເກີດລູກຊາຍຄົນທີ່ຫ້າໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ. ແລະເລອາເວົ້າວ່າ:
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄ່າຈ້າງໃຫ້ຂ້ອຍແລ້ວ
ເພາະຂ້ອຍໄດ້ມອບສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ຜົວຂອງຂ້ອຍ
ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກຂອງນາງວ່າອິດສາຄາ ຊຶ່ງແປວ່າລາງວັນ ແລະເລອາກໍ່ຖືພາອີກ,
ແລະນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນທີ່ຫົກໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ. ແລະ ເລອາເວົ້າວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຂອງຂວັນອັນດີແກ່ຂ້ານ້ອຍໃນເວລານີ້,

ຜົວຂອງຂ້ານ້ອຍຈະເລືອກຂ້ານ້ອຍອີກ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເກີດລູກຊາຍຫົກຄົນໃຫ້ລາວ,
ແລະ ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເຊບູລຸນ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ນາງໄດ້ເກີດລູກສາວ,
ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງນາງວ່າ ດີນາ. ພຣະເຈົ້າຈື່ຈຳຣາເຊວ, ແລະພຣະເຈົ້າຟັງນາງ,
ແລະເປີດມົດລູກຂອງນາງ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາແລ້ວເກີດລູກຊາຍໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ,
ຣາເຊວກໍ່ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ເອົາຄວາມອັບອາຍຂອງຂ້ອຍອອກໄປແລ້ວ.
ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ໂຢເຊັບ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເພີ່ມລູກຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອຣາເຊວເກີດໂຢເຊັບແລ້ວ, ຢາໂກບໄດ້ເວົ້າກັບລາບານວ່າ, ສົ່ງຂ້ອຍໄປເທີ້ນ,
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄປຍັງສະຖານທີ່ຂອງຂ້ອຍ, ແລະໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງຂ້ອຍ.
ຄືນພວກແມ່ຍິງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພວກລູກຂອງຂ້ອຍ ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານເພື່ອພວກເຂົາ
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄປໄດ້ ເພາະວ່າທ່ານຮູ້ການຮັບໃຊ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ທ່ານ
ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ ຖ້າຂ້ອຍພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງໝາຍ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າອວຍພອນແກ່ຂ້ອຍເທິງການມາຂອງເຈົ້າ ລະບຸຄ່າຈ້າງຂອງເຈົ້າຕໍ່ຂ້ອຍ,
ແລ້ວຂ້ອຍຈະໃຫ້. ຢາໂກບກ່າວວ່າ, ເຈົ້າຮູ້ດີວ່າຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າແນວໃດ, ແລະ
ສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍມີຈັກໃດ. ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ທ່ານມີກ່ອນຂ້ອຍມານັ້ນນ້ອຍ,
ແລະມັນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນທ່ານຍ້ອນຂ້ອຍ, ດຽວນີ້ດົ່ງນັ້ນ
ເມື່ອໃດຂ້ອຍຈຶ່ງຈະສ້າງເຮືອນສຳລັບຄົວຂ້ອຍເອງ? ແລະ ລາບານ ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຫຍັງແກ່ເຈົ້າ? ແຕ່ຢາໂກບເວົ້າກັບລາວວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ໃຫ້ຫຍັງແກ່ຂ້ອຍເລີຍ
ຖ້າທ່ານເຮັດຄຳນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ ຂ້ອຍຈະລ້ຽງແກະຂອງທ່ານອີກ ແລະຈະເບິ່ງແຍງ
ໃຫ້ແກະທັງໝົດຂອງເຈົ້າຜ່ານໄປໃນມື້ນີ້,
ແລະແຍກອອກຈາກທີ່ນັ້ນທຸກໆແກະທີ່ມີສີເທົ່າໃນບັນດາລູກແກະ,
ແລະທຸກໆຕົວທີ່ມີລາຍຂາວແລະດ່າງໃນບັນດາແບ້, ນັ້ນຈະເປັນຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍ.

ແລະຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້ອຍຈະຟັງກັບຂ້ອຍໃນມື້ຕໍ່ໄປ,
ເພາະວ່າລາງວັນຂອງຂ້ອຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ທຸກສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນດ່າງແລະລາຍຂາວໃນແບ້,
ແລະສີເທົ່າໃນລູກແກະ, ຈະຖືກຖືວ່າເປັນຂອງລັກຈາກຂ້ອຍ. ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຈົ່ງເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ. ແລະໃນມື້ນັ້ນ
ລາວໄດ້ແຍກແບ້ຕົວຜູ້ທີ່ມີຈຸດດ່າງແລະລາຍອອກ,
ແລະແບ້ຕົວເມຍທັງໝົດທີ່ມີຈຸດດ່າງແລະລາຍ, ແລະລູກແກະທຸກໂຕທີ່ມີສີເທົ່າ,
ແລະທຸກໂຕທີ່ມີສີຂາວໃນພວກມັນ, ແລະໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງລາວ.
ແລະລາວໄດ້ເອົາອອກໄປໄກສາມມື້ທາງ, ແລະຢູ່ລະຫວ່າງກາງພວກເຂົາກັບຢາໂກບ.
ສ່ວນຢາໂກບກໍ່ລ້ຽງແກະຂອງລາບານທີ່ເຫຼືອຢູ່. ຢາໂກບໄດ້ເອົາໄມ້ເທົ້າຂອງຕົ້ນສະຕໍລັກ,
ຕົ້ນອັນມອນ ແລະ ຕົ້ນແປນທີ່ຍັງສົດໃຫ້ຕົນເອງ,
ແລ້ວຢາໂກບກໍ່ປອກເປືອກມັນອອກເປັນແຖບສີຂາວ, ແລະໃນຂະນະທີ່ຊູດສີຂຽວອອກ,
ສີຂາວທີ່ເຂົ້າປອກເປືອກນັ້ນກໍ່ປາກົດເປັນລາຍຢູ່ເທິງໄມ້ເທົ້າ.
ແລະລາວວາງໄມ້ທ່ອນທີ່ລາວປອກເປືອກໄວ້ໃນຮ່ອງນ້ຳ ເພື່ອວ່າເມື່ອແກະມາດື່ມນ້ຳ
ພວກມັນຈະຖືພາຕໍ່ໜ້າໄມ້ທ່ອນເຫຼົ່ານັ້ນໃນຂະນະທີ່ມາດື່ມນ້ຳ
ແລະແກະກໍ່ຖືພາເຂົ້າໄປຫາໄມ້ເທົ້າ, ແລະແກະກໍ່ໃຫ້ກຳເນີດລູກທີ່ມີສີຂາວບໍລິສຸດ ແລະ ລາຍ
ແລະ ສີເທົ່າດ່າງ. ແຕ່ຢາໂກບໄດ້ແຍກລູກແກະເຫຼົ່ານັ້ນອອກ
ແລະໄດ້ວາງແກະຜູ້ທີ່ມີແຖບຂາວ
ແລະທຸກຕົວທີ່ມີສີຫຼາກຫຼາຍໃນບັນດາລູກແກະໄວ້ຕໍ່ໜ້າຝູງແກະ
ແລະໄດ້ແຍກຝູງແກະໄວ້ສຳລັບຕົນເອງຕ່າງຫາກ
ແລະບໍ່ໄດ້ປະສົມມັນເຂົ້າກັບແກະຂອງລາບານ ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ໃນເວລາທີ່ແກະກຳລັງຖືພາ,
ຢາໂກບໄດ້ວາງໄມ້ເທົ້າໄວ້ຕໍ່ໜ້າແກະໃນຮາງນ້ຳ, ເພື່ອໃຫ້ພວກມັນຖືພາຕາມໄມ້ເທົ້າ.
ເມື່ອແກະເກີດລູກ, ລາວບໍ່ໄດ້ວາງໄມ້,
ມັນຈຶ່ງເກີດວ່າແກະທີ່ບໍ່ມີເຄື່ອງໝາຍເປັນຂອງລາບານ,

ແຕ່ແກະທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍເປັນຂອງຢາໂກບ. ແລະຊາຍຄົນນັ້ນກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີຫຼາຍຫຼາຍ,
ແລະລາວມີສັດລ້ຽງຫຼາຍ, ແລະງົວ, ແລະຄົນໃຊ້ຊາຍ, ແລະຄົນໃຊ້ຍິງ, ແລະອູດ, ແລະລາ.

ມ໑

ຢາໂກບໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງລູກຊາຍຂອງລາບານທີ່ກ່າວວ່າ
ຢາໂກບໄດ້ເອົາທຸກສິ່ງຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ແລະຈາກຊັບສິນຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ
ລາວໄດ້ສ້າງສະຫງ່າລາສີທັງໝົດນີ້ ແລະຢາໂກບໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງລາບານ, ແລະເບິ່ງ,
ມັນບໍ່ແມ່ນຕໍ່ລາວຄືກັບມື້ວານແລະມື້ກ່ອນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກ່າວກັບຢາໂກບວ່າ,
ຈົ່ງກັບຄືນໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງບິດາເຈົ້າ ແລະ ໄປຫາຍາດຕິພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ. ຢາໂກບໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອີ້ນເລອາແລະຣາເຊນມາຫາທົ່ງພຽງທີ່ມີຝູງສັດຢູ່
ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍເຫັນໜ້າຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ຂ້ອຍເປັນແນວດຽວກັບມື້ວານນີ້ແລະມື້ກ່ອນໜ້ານີ້,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຢູ່ກັບຂ້ອຍ. ແລະທ່ານເອງກໍ່ຮູ້ດີວ່າ
ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ພໍ່ຂອງທ່ານດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ.
ແຕ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ຫລອກລວງຂ້ອຍ ແລະປ່ຽນຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ອຍສິບເທື່ອ,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວເຮັດຮ້າຍຂ້ອຍ. ຖ້າລາວເວົ້າດັ່ງນັ້ນ,
ແກະທີ່ມີລາຍຈະເປັນຄ່າຈ້າງຂອງເຈົ້າ, ແລະແກະທັງໝົດຈະເກີດເປັນລາຍ,
ແຕ່ຖ້າລາວເວົ້າວ່າ, ແກະຂາວຈະເປັນຄ່າຈ້າງຂອງເຈົ້າ, ແລະແກະທັງໝົດຈະເກີດເປັນສີຂາວ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າໄປ ແລະໄດ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ ແລະ
ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອແກະກຳລັງຖືພາໃນທ້ອງ,
ແລະຂ້ອຍເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຂ້ອຍໃນການນອນຫລັບ; ແລະຈົ່ງເບິ່ງ ແບ້ຜູ້
ແລະແກະຜູ້ກຳລັງຂຶ້ນໄປເທິງແກະແລະແບ້, ຂາວລາຍ ແລະດ່າງ ແລະສີຂີ້ເຖົ່າມີຈຸດ.

ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍໃນຄວາມຝັນວ່າ, ຢາໂກບ,
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕອບວ່າ, ມັນແມ່ນຫຍັງ? ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ຍົກຕາຂອງເຈົ້າຂຶ້ນເບິ່ງ, ແລະ
ເບິ່ງແບ້ຜູ້ ແລະ ແກະຜູ້ທີ່ກໍາລັງຂຶ້ນຜະສົມກັບແກະ ແລະ ແບ້ທີ່ມີລາຍແຕກ ແລະ ດ່າງ ແລະ
ມີຈຸດສີຂີ້ເຖົ່າ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ລາບານເຮັດກັບເຈົ້າ.
ຂ້ອຍເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ປາກົດແກ່ເຈົ້າໃນສະຖານທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ,
ບ່ອນທີ່ເຈົ້າເຈີມເສົາຫີນແກ່ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະເຈົ້າປະຕິຍານຄໍາປະຕິຍານແກ່ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ດຽວນີ້ເພາະສະນັ້ນ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນນີ້,
ແລະໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງກໍາເນີດຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ. ແລະ ຣາເຊວ ກັບ ເລອາ
ຕອບ ເຂົາວ່າ, ພວກເຮົາ ບໍ່ມີ ສ່ວນ ຫຼື ມໍລະດົກ ໃນເຮືອນ ຂອງພໍ່ ຂອງພວກເຮົາ ອີກຕໍ່ໄປ
ບໍ? ບໍ່ແມ່ນພວກເຮົາໄດ້ຖືກນັບໂດຍລາວວ່າເປັນຄົນຕ່າງດ້າວບໍ?
ເພາະວ່າລາວໄດ້ຂາຍພວກເຮົາ ແລະ ລາວໄດ້ກິນເງິນຂອງພວກເຮົາຢ່າງໝົດສິ້ນ
ຊັບສົມບັດທັງໝົດ ແລະ ສະຫງ່າລາສີທີ່ພຣະເຈົ້າເອົາໄປຈາກພໍ່ຂອງພວກເຮົາ
ຈະເປັນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາ, ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບທ່ານ, ຈົ່ງເຮັດຕາມ. ຫຼັງຈາກລຸກຂຶ້ນແລ້ວ
ຢາໂກບກໍ່ເອົາພັນລະຍາຂອງລາວແລະລູກຂອງລາວຂຶ້ນໄປເທິງອູດ
ແລະລາວໄດ້ພາເອົາຊັບສົມທັງໝົດຂອງລາວໄປ
ແລະຖົງຂອງທັງໝົດຂອງລາວທີ່ລາວໄດ້ມາໃນແຄ້ວນເມໂສໂປເຕເມຍ
ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງລາວ
ເພື່ອອອກເດີນທາງໄປຫາອີຊາກພໍ່ຂອງລາວໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ
ລາບານໄປຕັດຂົນແກະຂອງລາວ, ແຕ່ຣາເຊລໄດ້ລັກຮູບປັ້ນຂອງພໍ່ຂອງນາງ.
ແຕ່ຢາໂກບໄດ້ເຊື່ອງຈາກລາບານຊາວຊີເຣຍ ໂດຍບໍ່ບອກລາວວ່າລາວກໍາລັງຈະຫນີໄປ
ແລະລາວກໍ່ຫນີໄປພ້ອມກັບຊັບສົມທັງໝົດຂອງລາວ ແລະຂ້າມແມ່ນ້ໍາ
ແລ້ວອອກເດີນທາງໄປສູ່ພູເຂົາກີເລອາດ

ມັນໄດ້ຖືກລາຍງານແກ່ລາບານຊາວຊີເຣຍໃນມື້ທີສາມວ່າ ຢາໂກບໄດ້ຫນີໄປ.
ແລະລາວໄດ້ພາພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄປກັບຕົວ, ຕາມລາວໄປເປັນເວລາເຈັດວັນ,
ແລະໄດ້ຕິດທັນລາວຢູ່ທີ່ພູເຂົາກີເລອາດ.
ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາລາບານຊາວຊີເຣຍໃນຄວາມຝັນໃນຕອນກາງຄືນ,
ແລະໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງລະວັງຕົວເອງ, ຢ່າເວົ້າສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍກັບຢາໂກບເລີຍ.
ແລະລາບານໄດ້ຈັບທັນຢາໂກບ, ຢາໂກບໄດ້ຕັ້ງເຕັນຂອງລາວຢູ່ເທິງພູເຂົາ,
ແລະລາບານໄດ້ຕັ້ງພີ່ນ້ອງຂອງລາວຢູ່ເທິງພູເຂົາກີເລອາດ. ແລະ ລາບານ ໄດ້ເວົ້າກັບ
ຢາໂກບ ວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ? ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໜີໄປຢ່າງລັບໆ ແລະ ລັກຂ້ອຍໄປ ແລະ
ພາລູກສາວຂອງຂ້ອຍໄປ ຄືກັບວ່າເປັນເຊລີຍທີ່ຖືກຈັບດ້ວຍດາບ? ຖ້າເຈົ້າໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້,
ຂ້ອຍກໍ່ຈະສົ່ງເຈົ້າອອກໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ, ດ້ວຍດົນຕີ, ກອງ ແລະພິນ.
ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຖືວ່າສົມຄວນທີ່ຈະຈູບລູກຂອງຂ້ອຍ ແລະລູກສາວຂອງຂ້ອຍ,
ແຕ່ຕອນນີ້ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຢ່າງໂງ່ຈ້າ. ແລະດຽວນີ້ມືຂອງຂ້ອຍມີກໍາລັງທີ່ຈະເຮັດຮ້າຍເຈົ້າ,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ອຍໃນຄືນວານນີ້ວ່າ, ຈົ່ງລະວັງຕົວເອງ,
ຢ່າເວົ້າສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍກັບຢາໂກບເລີຍ. ດຽວນີ້ເຈົ້າໄດ້ໄປແລ້ວ,
ເພາະວ່າເຈົ້າປາຖະໜາຢາກກັບໄປບ້ານພໍ່ຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງລັກພະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໄປ? ຢາໂກບຕອບລາບານວ່າ: ຂ້ອຍຢ້ານ
ເພາະຂ້ອຍຄິດວ່າເຈົ້າອາດຈະເອົາລູກສາວຂອງເຈົ້າ ແລະ
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງຂ້ອຍໄປຈາກຂ້ອຍ. ແລະ ຢາໂກບໄດ້ກ່າວວ່າ
ຜູ້ໃດທີ່ເຈົ້າພົບພະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ ລາວຈະບໍ່ມີຊີວິດຕໍ່ໜ້າພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ
ຈົ່ງຮູ້ຈັກສິ່ງໃດທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ ແລະເອົາໄປ
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກສິ່ງໃດຢູ່ກັບລາວເລີຍ ແຕ່ຢາໂກບບໍ່ຮູ້ວ່າ ຣາເຊນ
ພັນລະຍາຂອງລາວໄດ້ລັກພວກມັນ ລາບານໄດ້ເຂົ້າໄປຄົ້ນຫາໃນເຮືອນຂອງເລອາ,
ແຕ່ບໍ່ພົບ, ແລະອອກຈາກເຮືອນຂອງເລອາ, ແລະຄົ້ນຫາເຮືອນຂອງຢາໂກບ,

ແລະໃນເຮືອນຂອງຄົນໃຊ້ຍິງສອງຄົນ, ແຕ່ກໍ່ບໍ່ພົບ, ຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຣາເຊລ.
ແຕ່ຣາເຊນໄດ້ເອົາຮູບປັ້ນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນຖົງອານຂອງອູດ ແລະນັ່ງທັບມັນ
ແລະນາງໄດ້ເວົ້າກັບພໍ່ຂອງນາງວ່າ, ຂໍຢ່າໃຈຮ້າຍເລີຍເຈົ້ານາຍ,
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ສາມາດລຸກຂຶ້ນຢືນຕໍ່ໜ້າທ່ານໄດ້,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍກຳລັງມີປະຈຳເດືອນຕາມປະເພນີຂອງແມ່ຍິງ,
ລາບານໄດ້ຄົ້ນຫາທົ່ວທັງເຮືອນ, ແລະບໍ່ພົບຮູບປັ້ນເທບ. ຢາໂກບໂກດແລ້ວ ແລະ
ຕໍ່ສູ້ກັບລາບານ; ແລະ ຢາໂກບຕອບວ່າກັບລາບານ, ຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍແມ່ນຫຍັງ? ແລະ
ຫຍັງແມ່ນບາບຂອງຂ້ອຍ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ໄລ່ຕາມຫຼັງຂ້ອຍ ແລະ
ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຫາເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງເຮືອນຂອງຂ້ອຍ?
ເຈົ້າພົບຫຍັງຈາກເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງເຮືອນຂອງເຈົ້າ?
ວາງມັນຢູ່ນີ້ຕໍ່ໜ້າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າແລະພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ,
ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຕັດສິນລະຫວ່າງສອງຄົນຂອງພວກເຮົາ. ສອງສິບປີນີ້ຂ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ;
ແກະຂອງເຈົ້າແລະແບ້ຂອງເຈົ້າບໍ່ແທ້ງລູກ; ແກະຜູ້ຂອງແກະຂອງເຈົ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນ.
ສິ່ງທີ່ຖືກສັດປ່າກິນ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ນຳມາໃຫ້ທ່ານ, ຂ້ອຍຊົດໃຊ້ຈາກຕົວຂ້ອຍເອງ
ທັງກາບລັກກາງເວັນ ແລະ ກາບລັກກາງຄືນ. ຕອນກາງເວັນຂ້ອຍຖືກຄວາມຮ້ອນເຜົາຜານ
ແລະຕອນກາງຄືນຂ້ອຍຖືກຄວາມເຢັນຈັດທໍລະມານ
ແລະກາບນອນຫລັບກໍ່ຫາຍໄປຈາກຕາຂອງຂ້ອຍ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊາວປີທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າສິບສີ່ປີເພື່ອລູກສາວສອງຄົນຂອງເຈົ້າ, ແລະຫົກປີເລັ້ຍແກະຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າໄດ້ຫຼອກລວງຄ່າຈ້າງຂອງຂ້ານ້ອຍສິບເທື່ອດ້ວຍລູກແກະ.
ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂ້ອຍຄືອັບຣາຮາມ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວຂອງອີສອາກຢູ່ກັບຂ້ອຍ,
ດຽວນີ້ເຈົ້າກໍຈະສົ່ງຂ້ອຍໄປໂດຍມືເປົ່າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງມືຂ້ອຍ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕິຕຽນເຈົ້າໃນມື້ວານນີ້.

ລາບານຕອບວ່າກັບຢາໂກບ, ລູກສາວເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກສາວຂອງຂ້ອຍ,
ແລະລູກຊາຍເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລະສັດລ້ຽງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສັດລ້ຽງຂອງຂ້ອຍ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນແມ່ນຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ກ່ຽວກັບລູກສາວຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງກັບພວກນາງໃນມື້ນີ້, ຫຼືກັບລູກຂອງພວກນາງທີ່ພວກນາງເກີດມາ?
ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ມາເຖີດ, ຂ້ອຍຈະຕັ້ງສັນຍາລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະເປັນພະຍານລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ. ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ບໍ່ມີໃຜຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ. ແຕ່ຢາໂກບ
ໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນແລະຕັ້ງມັນເປັນເສົາ. ຢາໂກບເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ຈົ່ງເກັບກ້ອນຫີນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ເກັບກ້ອນຫີນ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຮັດກອງຫີນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກິນຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງກອງຫີນ. ລາບານເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ກອງຫີນນີ້ເປັນພະຍານລະຫວ່າງຂ້ານ້ອຍກັບເຈົ້າໃນມື້ນີ້.
ແລະລາບານເອີ້ນມັນວ່າກອງຫີນແຫ່ງການເປັນພະຍານ,
ແຕ່ຢາໂກບເອີ້ນມັນວ່າກອງຫີນພະຍານ. ລາບານເວົ້າກັບຢາໂກບວ່າ,
ເບິ່ງກອງນີ້ແລະເສົາທີ່ຂ້ອຍຕັ້ງໄວ້ລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ, ກອງນີ້ເປັນພະຍານ,
ແລະເສົານີ້ເປັນພະຍານ, ເພາະສະນັ້ນຊື່ຂອງມັນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າກອງເປັນພະຍານ.
ແລະນິມິດທີ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງເບິ່ງລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະແຍກອອກຈາກກັນ. ຖ້າເຈົ້າຈະຫຼຸດຕໍ່າລູກສາວຂອງຂ້ອຍ,
ຖ້າເຈົ້າເອົາຜູ້ຍິງມາເພີ່ມນອກຈາກລູກສາວຂອງຂ້ອຍ, ເບິ່ງເຖີດ,
ບໍ່ມີໃຜຢູ່ກັບພວກເຮົາເປັນພະຍານ, ພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າ.
ຖ້າຂ້ານ້ອຍບໍ່ຂ້າມຜ່ານໄປຫາເຈົ້າ,
ເຈົ້າກໍ່ຢ່າຂ້າມຜ່ານພູເຂົານ້ອຍນີ້ແລະເສົາຫີນນີ້ມາຫາຂ້ານ້ອຍເພື່ອເຮັດຮ້າຍ.
ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງນາໂຮ ຈົ່ງຕັດສິນລະຫວ່າງພວກເຮົາ, ແລະ
ຢາໂກບໄດ້ສາບານຕາມຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງລາວຄືອີສອາກ. ແລະ

ລາວໄດ້ເສຍສະຫລະຢູ່ເທິງພູເຂົາ, ແລະ ເອີ້ນພີ່ນ້ອງຂອງລາວມາ, ແລະ ພວກເຂົາກິນ ແລະ ດື່ມ, ແລະ ນອນຢູ່ເທິງພູເຂົາ.

ມ໑໘

ລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າແລ້ວ, ລາບານໄດ້ຈູບບຸດຊາຍແລະບຸດສາວຂອງລາວ,
ແລະອວຍພອນພວກເຂົາ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາບານກໍ່ຫັນກັບຄືນໄປສູ່ສະຖານທີ່ຂອງລາວ.
ແລະຢາໂກບໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຕາມທາງຂອງລາວ, ແລະເມື່ອລາວແນມເບິ່ງຂຶ້ນ
ລາວໄດ້ເຫັນຄ່າຍຂອງພຣະເຈົ້າຕັ້ງຢູ່, ແລະພວກທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາພົບລາວ.
ແຕ່ຢາໂກບໄດ້ກ່າວວ່າ ເມື່ອລາວເຫັນພວກເຂົາ, ນີ້ແມ່ນຄ່າຍຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຄ່າຍທັງຫຼາຍ.
ຢາໂກບໄດ້ສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວໄປຂ້າງໜ້າລາວ ໄປຫາເອຊາວອ້າຍຂອງລາວ
ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນເຊອີຣ ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ ແລະ ເຂົາໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາ, ເວົ້າວ່າ,
ແບບນີ້ພວກເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍເອຊາວ: ແບບນີ້ລູກຂອງທ່ານຢາໂກບເວົ້າ:
ກັບລາບານຂ້ອຍໄດ້ອາໄສຢູ່, ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຢູ່ດົນຈົນເຖິງຕອນນີ້. ແລະ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ງົວ ແລະ
ລາ ແລະ ແກະ ແລະ ຄົນໃຊ້ຊາຍ ແລະ ຄົນໃຊ້ຍິງ ແລະ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສົ່ງຄົນໄປບອກກັບນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ເອຊາວ ເພື່ອວ່າ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ
ແລະພວກທູດສົ່ງຂ່າວກໍ່ກັບຄືນມາຫາຢາໂກບ ເວົ້າວ່າ
ພວກເຮົາໄດ້ໄປຫາເອຊາວອ້າຍຂອງທ່ານ ແລະນີ້ແນ່ ລາວກຳລັງມາພົບທ່ານ
ແລະມີຜູ້ຊາຍສີ່ຮ້ອຍຄົນມາກັບລາວ ຢາໂກບຢ້ານກົວຫຼາຍແລະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກໃຈ,
ຈຶ່ງແບ່ງປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ກັບຕົນ, ງົວ, ອູດ ແລະແກະອອກເປັນສອງຄ່າຍ. ແລະ ຢາໂກບເວົ້າວ່າ
ຖ້າເອຊາວມາໂຈມຕີຄ່າຍໜຶ່ງ ແລະ ທຳລາຍມັນ, ຄ່າຍທີສອງຈະລອດພົ້ນ. ຢາໂກບເວົ້າວ່າ

ພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍອັບຣາຮາມ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍອິສອາກ
ພຣະເຈົ້າທ່ານຜູ້ທີ່ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ ກັບໄປແຜ່ນດິນແຫ່ງກຳເນີດຂອງເຈົ້າ
ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີ ຂໍໃຫ້ພຽງພໍສຳລັບຂ້ອຍຈາກຄວາມຊອບທຳທັງໝົດ
ແລະຈາກຄວາມຈິງທັງໝົດທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ
ເພາະວ່າດ້ວຍໄມ້ເທົ້ານີ້ຂອງຂ້ອຍຂ້ອຍໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້
ແຕ່ຄອບນີ້ຂ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນສອງຄ່າຍ ຂໍໃຫ້ປົດປ່ອຍຂ້ານ້ອຍຈາກມືຂອງອ້າຍຂ້ານ້ອຍ,
ຈາກມືຂອງເອຊາວ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຢ້ານກົວລາວ, ຢ່າໃຫ້ລາວມາໂຈມຕີຂ້ານ້ອຍ,
ແລະແມ່ພ້ອມກັບລູກໆ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານດີ,
ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານເປັນເໝືອນຊາຍທະເລ,
ທີ່ຈະບໍ່ສາມາດນັບໄດ້ເພາະຄວາມຫຼາຍ. ແລະ ລາວນອນຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຄືນນັ້ນ ແລະ
ລາວເອົາຂອງຂວັນທີ່ລາວນຳມາ ແລະ ລາວສົ່ງໄປໃຫ້ເອຊາວ ອ້າຍຂອງລາວ ແບ້ສອງຮ້ອຍ,
ແບ້ຜູ້ຊາຍຊາວ, ແກະສອງຮ້ອຍ, ແກະຜູ້ຊາຍຊາວ, ອູດໃຫ້ນົມລູກແລະລູກຂອງມັນສາມສິບ,
ງົວສີ່ສິບ, ງົວຜູ້ສິບ, ລາຊາວ, ແລະ ລູກລາສິບ ແລະ ລາວໃຫ້ມັນແກ່ລູກຂອງລາວ,
ຝູງສັດແຕ່ລະຝູງແຍກກັນ; ແລະ ລາວເວົ້າກັບລູກຂອງລາວວ່າ, ຈົ່ງຍ່າງໄປຂ້າງໜ້າຂ້ອຍ,
ແລະ ຈົ່ງເຮັດໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງຝູງສັດກັບຝູງສັດ ແລະ ລາວສັ່ງຄົນທຳອິດ ເວົ້າວ່າ
ຖ້າເອຊາວ ອ້າຍຂ້ອຍ ພົບເຈົ້າ ແລະ ຖາມເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ ເຈົ້າເປັນຂອງໃຜ? ແລະ
ເຈົ້າກຳລັງໄປໃສ? ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າເຈົ້ານັ້ນເປັນຂອງໃຜ? ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ,
ຈາກລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຢາໂກບ; ຂອງຂວັນໄດ້ຖືກສົ່ງໄປໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍເອຊາວ;
ແລະນີ້ແມ່ລາວເອງຢູ່ຂ້າງຫຼັງພວກເຮົາ. ແລະ ລາວສັ່ງຄົນທຳອິດ ແລະຄົນທີສອງ
ແລະຄົນທີສາມ ແລະທຸກຄົນທີກຳລັງໄປຂ້າງໜ້າຫຼັງຝູງສັດເຫຼົ່ານີ້ ເວົ້າວ່າ
ຕາມຄຳເວົ້ານີ້ເວົ້າກັບເອຊາວໃນເວລາພວກເຈົ້າພົບລາວ ແລະພວກເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ ເບິ່ງເດ໋
ລູກຂອງເຈົ້າຢາໂກບກຳລັງມາຫຼັງພວກເຮົາ ເພາະວ່າລາວເວົ້າວ່າ
ຂ້ອຍຈະປະນີປະນອມໜ້າລາວດ້ວຍຂອງຂວັນທີກຳລັງໄປຂ້າງໜ້າລາວ

ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ນີ້ ຂ້ອຍ ຈະ ເຫັນ ໜ້າ ລາວ ເພາະ ວ່າ ບາງ ທີ ລາວ ຈະ ຍອມ ຮັບ ໜ້າ ຂ້ອຍ
ແລະ ຂອງ ຂວັນ ໄດ້ ໄປ ກ່ອນ ໜ້າ ລາວ, ແຕ່ ລາວ ເອງ ໄດ້ ນອນ ຢູ່ ໃນ ຄ່າຍ ໃນ ຄືນ ນັ້ນ.
ລຸກ ຂຶ້ນ ແລ້ວ ໃນ ຄືນ ນັ້ນ, ລາວ ເອົາ ແມ່ຍິງ ສອງ ຄົນ, ແລະ ແມ່ຍິງ ຄົນ ໃຊ້ ສອງ ຄົນ,
ແລະ ລູກ ສິບ ເອັດ ຄົນ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຂ້າມ ຫາງ ຂ້າມ ຂອງ ແມ່ ນ້ໍາ ຢັບ ບົກ.
ແລະ ລາວ ໄດ້ ພາ ພວກ ເຂົາ ໄປ ແລະ ຂ້າມ ແມ່ ນ້ໍາ ແລະ ນໍາ ຂ້າມ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ຂອງ ລາວ.
ຢາໂກບ ຖືກ ປະ ໄວ້ ໃຫ້ ຢູ່ ຄົນ ດຽວ, ແລະ ມີ ຄົນ ຄົນ ໜຶ່ງ ໄດ້ ມາ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ລາວ ຈົນ ເຖິງ ເວລາ ເຊົ້າ.
ລາວ ເຫັນ ວ່າ ລາວ ບໍ່ ສາມາດ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ລາວ ໄດ້, ແລະ ລາວ ໄດ້ ສໍາຜັດ ຕ້ອງ ຊ່ອງ ຂາ ອ່ອນ ຂອງ ລາວ,
ແລະ ຊ່ອງ ຂາ ອ່ອນ ຂອງ ຢາໂກບ ກໍ່ ຊາ ໄປ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ລາວ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ລາວ.
ແລະ ລາວ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ປ່ອຍ ຂ້ອຍ ໄປ ເທີ້ນ, ເພາະ ວ່າ ອາລຸນ ໄດ້ ຂຶ້ນ ແລ້ວ.
ແຕ່ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້ອຍ ຈະ ບໍ່ ສົ່ງ ເຈົ້າ ໄປ, ຖ້າ ເຈົ້າ ບໍ່ ອວຍພອນ ໃຫ້ ຂ້ອຍ. ແລະ
ລາວ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຊື່ ຂອງ ເຈົ້າ ແມ່ນ ຫຍັງ? ແລະ ລາວ ເວົ້າ ວ່າ ຢາໂກບ.
ແລະ ລາວ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ຊື່ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ເອີ້ນ ວ່າ ຢາໂກບ ອີກ ຕໍ່ ໄປ,
ແຕ່ ຊື່ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ ອິດສະລາເອນ, ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ໄດ້ ມີ ກໍາລັງ ກັບ ພຣະເຈົ້າ,
ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ຄວາມ ສາມາດ ກັບ ມະນຸດ. ຢາໂກບ ຖາມ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ,
ບອກ ຊື່ ຂອງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ຂ້ອຍ; ແລະ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຖາມ ຊື່ ຂອງ ຂ້ອຍ? ແລະ
ເຂົາ ໄດ້ ອວຍພອນ ໃຫ້ ລາວ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ແລະ ຢາໂກບ ໄດ້ ເອີ້ນ ຊື່ ຂອງ ສະຖານ ທີ່ ນັ້ນ ວ່າ
ຮູບ ຮ່າງ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ເພາະ ວ່າ ຂ້ອຍ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະເຈົ້າ ໜ້າ ຕໍ່ ໜ້າ ແລະ
ຈິດ ວິນ ຍານ ຂອງ ຂ້ອຍ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລອດ ດວງ ອາ ທິດ ໄດ້ ຂຶ້ນ ກັບ ລາວ
ເມື່ອ ລາວ ຜ່ານ ຮູບ ຂອງ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ລາວ ເອງ ກໍ່ ກໍາລັງ ເຈັບ ຂາ ຂອງ ລາວ ເພາະ ເຫດ ນີ້ ລູກ
ຊາຍ ອິດສະຣາເອນ ຈຶ່ງ ບໍ່ ກິນ ເສັ້ນ ເອັນ ທີ່ ຊາ ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ຮ່ອງ ຂາ ອ່ອນ ຈົນ ເຖິງ ມື້ ນີ້ ເພາະ ວ່າ ມັນ
ໄດ້ ແຕະ ຕ້ອງ ຮ່ອງ ຂາ ອ່ອນ ຂອງ ຢາໂກບ ຄື ເສັ້ນ ເອັນ ທີ່ ຊາ ນັ້ນ

ມ ມ

ຍາໂກບຍົກຕາຂອງລາວຂຶ້ນແລ້ວເຫັນ ແລະນີ້ແມ ເອຊາວພີ່ນ້ອງຂອງລາວກຳລັງມາ
ແລະສີ່ຮ້ອຍຄົນກັບລາວ ແລະຍາໂກບແບ່ງເດັກນ້ອຍໃສ່ເລອາ ແລະໃສ່ຣາເຊວ
ແລະສອງຄົນໃຊ້ຍິງ ແລະ ລາວອາງຄົນໃຊ້ຍິງສອງຄົນ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງພວກນາງໄວ້ຂ້າງໜ້າ, ແລະ ເລອາ ແລະ ລູກຂອງນາງໄວ້ຂ້າງຫຼັງ, ແລະ
ຣາເຊນ ແລະ ໂຢເຊັບໄວ້ຫຼັງສຸດ. ແຕ່ລາວເອງໄດ້ຍ່າງໄປຂ້າງໜ້າພວກເຂົາ
ແລະກົ້ມລົງນະມັດສະການເທິງແຜ່ນດິນເຈັດຄັ້ງ ຈົນກວ່າລາວຈະເຂົ້າໃກ້ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ
ແລະເອຊາວກໍວິ່ງໄປພົບລາວ, ແລະໄດ້ກອດລາວ, ລົ້ມລົງເທິງຄໍຂອງລາວ, ແລະຈູບລາວ,
ແລະທັງສອງກໍຮ້ອງໄຫ້. ແລະ ເອຊາວເງີຍຫນ້າຂຶ້ນແລ້ວ ເຫັນພວກຜູ້ຍິງ ແລະ
ພວກເດັກນ້ອຍ ແລະ ເວົ້າວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນຫຍັງກັບເຈົ້າ ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ,
ເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້, ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເມດຕາໃຫ້ແກ່ລູກຂອງເຈົ້າ.
ແລະຍິງສາວທັງຫຼາຍກັບລູກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະກະລົບນະມັດສະການ.
ແລະເລອາກັບລູກທັງຫຼາຍຂອງນາງກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະກົ້ມລົງນະມັດສະການ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ຣາເຊນກັບໂຢເຊັບກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະກົ້ມລົງນະມັດສະການ. ແລະ
ລາວເວົ້າວ່າ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງຂອງເຈົ້າ, ທຸກຄ່າຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພົບ? ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ
ເພື່ອວ່າລູກຊາຍຂອງທ່ານຈະພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ເຈົ້ານາຍ. ເອຊາວເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍມີຫຼາຍແລ້ວ, ນ້ອງເອີຍ, ຈົ່ງໃຫ້ຂອງເຈົ້າເປັນຂອງເຈົ້າເອງເທີ້ນ. ຢາໂກບເວົ້າວ່າ,
ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ຈົ່ງຮັບເອົາຂອງຂວັນເຫຼົ່ານີ້ຜ່ານມືຂອງຂ້ອຍ;
ເພາະເຫດນີ້ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງທ່ານ, ຄືກັບວ່າຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະທ່ານຈະພໍໃຈກັບຂ້ອຍ. ຈົ່ງຮັບເອົາພອນຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍໄດ້ນຳມາໃຫ້ເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເມດຕາຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍມີທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ລາວໄດ້ຮຽກຮ້ອງຢ່າງແຮງ,
ແລະລາວກໍ່ຮັບເອົາ. ແລະລາວເວົ້າວ່າ: ເມື່ອພວກເຮົາອອກເດີນທາງແລ້ວ
ໃຫ້ພວກເຮົາໄປກົງໆ ແລະ ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍຮູ້ວ່າ
ເດັກນ້ອຍອ່ອນແອກວ່າ ແລະ ແກະ ແລະ ງົວກຳລັງໃຫ້ນົມຢູ່ກັບຂ້ອຍ

ຖ້າດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈະໄລ່ຕາມພວກມັນໜຶ່ງມື້ ສັດລ້ຽງທັງໝົດຈະຕາຍ
ໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍໄປຂ້າງໜ້າລູກຮັບໃຊ້ຂອງລາວ
ແຕ່ຂ້ອຍຈະເສີມກຳລັງໃນທາງຕາມຄວາມສະດວກຂອງການເດີນທາງທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ
ແລະຕາມຕີນຂອງເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະມາຫາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ອຍທີ່ເຊອີ
ເອຊາວເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະປ່ອຍໄວ້ກັບເຈົ້າຈາກຄົນທີ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍ. ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງສິ່ງນີ້? ພຽງພໍແລ້ວທີ່ຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ເຈົ້ານາຍ.
ແຕ່ເອຊາວໄດ້ກັບຄືນໃນມື້ນັ້ນໄປສູ່ທາງຂອງລາວໄປຍັງເຊອີຣ.
ແລະຢາໂກບໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຍັງເຕັນ, ແລະລາວໄດ້ສ້າງເຮືອນສຳລັບຕົນເອງຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະໄດ້ສ້າງເຕັນສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງລາວ, ເພາະເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ
ເຕັນ. ແລະຢາໂກບໄດ້ມາເຖິງເມືອງຊາເລັມຂອງເຊເຄັມ, ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ເມື່ອລາວກັບຄືນມາຈາກເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ, ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າເມືອງ.
ແລະ ລາວໄດ້ຊື້ສ່ວນຂອງທົ່ງນາທີ່ລາວຕັ້ງເຕັນຂອງລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຈາກເອັມມໍພໍ່ຂອງເຊເຄັມ
ໃນລາຄາຮ້ອຍເງິນ. ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງແທ່ນບູຊາຂຶ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະໄດ້ຮ້ອງຂໍພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ.

ມ໔

ດີນາ ລູກສາວຂອງເລອາ ທີ່ນາງເກີດໃຫ້ຢາໂກບ
ໄດ້ອອກໄປເພື່ອພົບປະກັບລູກສາວຂອງຄົນພື້ນເມືອງ. ແລະເຊເຄມ ລູກຊາຍຂອງເອມມໍ
ຊາວຮີໄວ ຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນ ໄດ້ເຫັນນາງ, ແລະໄດ້ຈັບນາງ, ນອນກັບນາງ,
ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງຕ່ຳຕ້ອຍ. ແລະລາວໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງດີນາ
ລູກສາວຂອງຢາໂກບ, ແລະລາວຮັກຍິງພົກຜ້ານັ້ນ,
ແລະລາວເວົ້າກັບນາງຕາມຈິດໃຈຂອງນາງ. ເຊເຄມເວົ້າກັບຮາມໍຣ໌ພໍ່ຂອງລາວ, ເວົ້າວ່າ,

ເອົາເດັກຍິງຄົນນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍເປັນເມຍ. ຢາໂກບໄດ້ຍິນວ່າລູກຊາຍຂອງເອັມມໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ດີນາ
ລູກສາວຂອງລາວເປ□ນ, ແຕ່ລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງລາວຢູ່ກັບສັດລ້ຽງຂອງລາວໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະຢາໂກບໄດ້ນິ່ງເງົາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະມາເຖິງ. ແຕ່ເອັມມໍ ພໍ່ຂອງເຊເລັມ
ໄດ້ອອກໄປຫາຢາໂກບເພື່ອເວົ້າກັບລາວ. ແຕ່ບັນດາລູກຊາຍຂອງຢາໂກບໄດ້ມາຈາກທົ່ງນາ,
ແລະເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນ, ພວກຜູ້ຊາຍກໍໂສກເສົ້າ,
ແລະມັນເປັນຄວາມເຈັບປວດແກ່ພວກເຂົາຫຼາຍ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ນ່າອັບອາຍໃນອິດສະຣາເອນ,
ໂດຍການນອນກັບລູກສາວຂອງຢາໂກບ, ແລະມັນຈະບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ຮາມໍ
ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ, ເຊເຄມ ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ
ເລືອກດ້ວຍຈິດໃຈລູກສາວຂອງພວກເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນໃຫ້ນາງແກ່ລາວເປັນເມຍ,
ແລະແຕ່ງງານກັບພວກເຮົາ; ລູກສາວຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ພວກເຮົາ,
ແລະລູກສາວຂອງພວກເຮົາເອົາໃຫ້ລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະທ່ານຈົ່ງອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ, ແລະແຜ່ນດິນນີ້ກໍ່ກວ້າງຂວາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ,
ທ່ານຈົ່ງອາໄສຢູ່, ຄ້າຂາຍໃນແຜ່ນດິນນີ້, ແລະໄດ້ຮັບຊັບສິນໃນນັ້ນ.
ເຊເຄມກ່າວກັບພໍ່ແລະພີ່ນ້ອງຂອງນາງວ່າ: ຂ້ອຍຂໍພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍເວົ້າ, ພວກເຮົາຈະໃຫ້. ເພີ່ມສິນສອດຫຼາຍຫຼາຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຕາມທີ່ທ່ານຈະເວົ້າກັບຂ້ອຍ,
ແລະທ່ານຈະໃຫ້ລູກສາວຄົນນີ້ແກ່ຂ້ອຍເປັນພັນລະຍາ.
ແຕ່ພວກລູກຊາຍຂອງຢາໂກບໄດ້ຕອບເຊເຄມ ແລະ ເອມໂມພໍ່ຂອງລາວດ້ວຍການຫຼອກລວງ
ແລະ ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ດີນາເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງພວກເຂົາເປື້ອນ.
ແລະຊີເມໂອນກັບເລວີ ພີ່ນ້ອງຂອງດີນາ ໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້,
ທີ່ຈະມອບເອື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າສຸນັດ,

ເພາະວ່ານັ້ນເປັນການອັບອາຍແກ່ພວກເຮົາ.
ພຽງແຕ່ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຄືກັນກັບເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາຈະອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ຖ້າເຈົ້າກາຍເປັນເຫມືອນພວກເຮົາ, ໃນການຖືກເຂົ້າສຸນັດຂອງເຈົ້າທຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ.
ແລະພວກເຮົາຈະໃຫ້ລູກສາວຂອງພວກເຮົາແກ່ທ່ານ,
ແລະພວກເຮົາຈະເອົາລູກສາວຂອງທ່ານມາເປັນພັນລະຍາຂອງພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາຈະຢູ່ອາໄສຮ່ວມກັບທ່ານ, ແລະພວກເຮົາຈະເປັນດັ່ງເຊື້ອຊາດດຽວກັນ.
ແຕ່ຖ້າທ່ານບໍ່ຟັງພວກເຮົາທີ່ຈະຖືກເຂົ້າສຸນັດ, ພວກເຮົາຈະເອົາລູກສາວຂອງພວກເຮົາໄປ.
ແລະຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເອັມມໍ ແລະເຊເຄັມລູກຊາຍຂອງເອັມມໍພໍໃຈ.
ແລະຊາຍໜຸ່ມບໍ່ໄດ້ລ່າຊ້າທີ່ຈະເຮັດຕາມຄໍານີ້,
ເພາະວ່າລາວຖືກກົດດັນໂດຍລູກສາວຂອງຢາໂກບ,
ແຕ່ລາວເປັນຜູ້ມີກຽດສັກສີທີ່ສຸດໃນບັນດາທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງລາວ. ແຮມໍ
ແລະ ເຊເຄັມ ລູກຊາຍຂອງລາວ ມາຫາປະຕູເມືອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ເວົ້າກັບຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງຂອງພວກເຂົາ, ເວົ້າວ່າ, ຜູ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ສັນຕິ,
ໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ກັບພວກເຮົາເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຄ້າຂາຍໃນມັນ;
ແຜ່ນດິນແມ່ນກວ້າງຂວາງຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ;
ພວກເຮົາຈະເອົາລູກສາວຂອງພວກເຂົາເປັນເມຍຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ພວກເຮົາຈະໃຫ້ລູກສາວຂອງພວກເຮົາແກ່ພວກເຂົາ. ໃນເລື່ອງນີ້ພຽງແຕ່ຢ່າງດຽວ
ພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນຄືກັບພວກເຮົາ ເພື່ອອາໄສຢູ່ກັບພວກເຮົາ,
ເພື່ອວ່າຈະເປັນປະຊາຊົນດຽວກັນ, ໂດຍການຂາດສຸນັດຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງພວກເຮົາ,
ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາເອງກໍ່ໄດ້ຖືກຂາດສຸນັດແລ້ວ. ແລະ ສັດລ້ຽງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສັດສີ່ຕີນ ແລະ
ຊັບສິນຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈະບໍ່ເປັນຂອງພວກເຮົາບໍ?
ພຽງແຕ່ໃນເລື່ອງນີ້ພວກເຮົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຄືກັບພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ກັບພວກເຮົາ.

ແລະພວກເຂົາທັງໝົດຜູ້ທີ່ຄ້າຂາຍຢູ່ປະຕູເມືອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຟັງເອັມມໍແລະເຊເຄັມລູກ
ຊາຍຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໄດ້ຖືກເຂົ້າສຸນັດເມື້ອຫນັງຫຸ້ມປາຍອະໄວຍະວະຂອງພວກເຂົາ.
ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ທີສາມ, ເມື່ອພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມເຈັບປວດ, ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຢາໂກບ
ຄື ຊີເມໂອນ ແລະ ເລວີ, ພີ່ນ້ອງຂອງໄດນາ, ແຕ່ລະຄົນຖືດາບຂອງຕົນ, ແລະ
ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງຢ່າງປອດໄພ, ແລະ ຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ.
ເຂົາເຈົ້າຂ້າທັງເອັມມໍແລະຊີເຄັມລູກຊາຍຂອງລາວດ້ວຍດາບ,
ແລະເອົາດີນາອອກຈາກເຮືອນຂອງຊີເຄັມ, ແລະອອກໄປ.
ແຕ່ລູກຊາຍຂອງຢາໂກບໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຄົນບາດເຈັບ ແລະປ້ອນເມືອງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ດີນາ
ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງເຂົາເຈົ້າເປື້ອນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາແກະ, ງົວ, ແລະລາຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ແລະທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈັບຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ຖົງຂອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,
ແລະແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາເປັນເຊື້ອ, ແລະປ້ອນສະດົມທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນ. ຢາໂກບກ່າວກັບຊີເມໂອນແລະເລວີວ່າ:
ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນທີ່ກຽດຊັງ,
ດັ່ງນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້,
ທັງຊາວຄານາອານແລະຊາວເປຣິຊາຍ. ຂ້ອຍມີຈໍານວນໜ້ອຍ,
ແລະເມື່ອເຂົາເຈົ້າຊຸມນຸມກັນມາໂຈມຕີຂ້ອຍ, ຂ້ອຍແລະເຮືອນຂອງຂ້ອຍກໍຈະຖືກທໍາລາຍ.
ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ແຕ່ພວກເຂົາຈະໃຊ້ນ້ອງສາວຂອງພວກເຮົາຄືກັບໂສເພນີບໍ?

ມ໕

ພຣະເຈົ້າຕຣັສກັບຢາໂກບວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປຍັງສະຖານທີ່ເບເທລ ແລະຢູ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ,

ແລະຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາທີ່ນັ້ນຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ປາກົດແກ່ເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເຈົ້າຫຼົບໜີຈາ
ກໜ້າເອຊາວອ້າຍຂອງເຈົ້າ. ຢາໂກບໄດ້ກ່າວກັບຄົນໃນເຮືອນຂອງລາວ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ກັບລາວວ່າ:
ຈົ່ງເອົາພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອອກໄປຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ຈົ່ງຊຳລະຕົວພວກເຈົ້າໃຫ້ສະອາດ, ແລະ ຈົ່ງປ່ຽນເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາລຸກຂຶ້ນໄປຍັງເບເທລ ແລະໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງແທ່ນບູຊາທີ່ນັ້ນແດ່ພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຟັງຂ້ານ້ອຍໃນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກໃຈ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ
ແລະໄດ້ຊ່ວຍກູ້ຂ້ານ້ອຍໃນທາງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໄປ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ມອບພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາ
ແລະຕຸ້ມຫູທີ່ຢູ່ໃນຫູຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ,
ແລະຢາໂກບໄດ້ຊ່ອນມັນໄວ້ພາຍໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ເທເລບິນທີ່ເຊເຄມ,
ແລະທຳລາຍມັນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້. ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຊເຄມ,
ແລະຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເມືອງທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໄລ່ຕາມລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ຢາໂກບມາເຖິງລູຊ
ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອັນ ຊຶ່ງກໍຄືເບເທລ ທັງຕົວລາວເອງ ແລະ
ປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບລາວ ແລະລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າເບເທລ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ໃນເວລາທີ່ລາວຫຼົບໜີຈາກໜ້າເອຊາວອ້າຍຂອງລາວ. ເດໂบຣາ ແມ່ນົມຂອງເຣເบກກາ
ໄດ້ເສຍຊີວິດ ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມເบเทล ລຸ່ມຕົ້ນໂอກ, ແລະ ຢາໂกบได้เอิ้นชื่มันว่า
ຕົ້ນໂอกแห่งการโศกเศร้า. พระเจ้าได้ปากกแก่ยาโกบยังอยู่ในลูซ,
ເมื่อลาอมาจากเมโสโปเตเมยแห่งซีเรย, และพระเจ้าได้อวยพอนลาอ.
ແລະພຣະເຈົ້າຕົວດກັบลาอว่า, ชื่อของเจ้าจะบ่ถูกเอิ้นว่ายาโกบอีกต่ไป,

ແຕ່ຊື່ຂອງເຈົ້າຈະເປັນອິສຣາເອນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າອິສຣາເອນ.
ພຣະເຈົ້າຕໍ່ວກກັບລາວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍ,
ປະຊາຊາດແລະຊຸມນຸມຂອງປະຊາຊາດຈະມາຈາກເຈົ້າ,
ແລະກະສັດຈະອອກມາຈາກແອວຂອງເຈົ້າ.
ແລະແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມແລະອີຊາກ, ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ມັນແກ່ເຈົ້າ,
ມັນຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ.
ແລະພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ເສດັດຂຶ້ນໄປຈາກລາວ, ອອກຈາກສະຖານທີ່ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕັດກັບລາວ.
ແລະຢາໂກບໄດ້ຕັ້ງເສົາຂຶ້ນໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວ, ເປັນເສົາຫີນ,
ແລະລາວໄດ້ເທເຊື່ອງບູຊາເທິງມັນ, ແລະລາວໄດ້ເທນ້ຳມັນເທິງມັນ.
ແລະຢາໂກບໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວຢູ່ທີ່ນັ້ນວ່າ ເບເທລ.
ຢາໂກບໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເບເທລ ແລະຕັ້ງເຕັນທ໌ຂອງລາວເກີນກວ່າຫໍຄອຍກາເດ.
ເມື່ອລາວເຂົ້າໃກ້ຄາບຣາທາທີ່ຈະໄປເຖິງເອຟຣາທາ, ຣາເຊລໄດ້ຄອດລູກ
ແລະນາງມີການເຈັບທ້ອງຢ່າງຫຍຸ້ງຍາກໃນການເກີດລູກ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ໃນຂະນະທີ່ນາງເກີດລູກຢ່າງລຳບາກ, ໝໍຕໍ່ລູກໄດ້ເວົ້າກັບນາງວ່າ, ຈົ່ງມີກຳລັງໃຈເດີ,
ເພາະວ່ານີ້ກໍແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າໃນຂະນະທີ່ນາງປ່ອຍດວງວິນຍານ,
ເພາະວ່ານາງກຳລັງຈະຕາຍ, ນາງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ
ລູກຊາຍແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ພໍ່ໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເບັນຢາມິນ.
ຣາເຊວຕາຍແລ້ວ ແລະ ຖືກຝັງໄວ້ຢູ່ທາງໄປສະໜາມແຂ່ງມ້າເອຟຣາທາ ເຊິ່ງກໍຄືເບັດເລເຮັມ
ແລະ ຢາໂກບໄດ້ຕັ້ງເສົາໄວ້ເທິງອຸບມຸງຂອງນາງ,
ນີ້ແມ່ນເສົາເທິງອຸບມຸງຂອງຣາເຊນຈົນເຖິງມື້ນີ້. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອອິດສະຣາເອນອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ, ຣູເບນໄດ້ໄປນອນກັບບິນລາ
ນາງຮອງຂອງພໍ່ຂອງລາວຄືຢາໂກບ, ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ຍິນ,
ແລະມັນປາກົດວ່າເປັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າລາວ. ລູກຊາຍຂອງຢາໂກບມີສິບສອງຄົນ.

ລູກຊາຍຂອງເລອາແມ່ນ: ຣູເບນ ລູກຊາຍທຳອິດຂອງຢາໂກບ, ຊີເມໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ,
ອິດຊາຄາ, ແລະເຊບູລູນ. ລູກຊາຍຂອງຣາເຊວແມ່ນ ໂຢເຊັບ ແລະ ເບັນຢາມິນ.
ລູກຊາຍຂອງບິນຮາ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຍິງຂອງຣາເຊນ ແມ່ນ ດານ ແລະ ນັບທາລີ.
ລູກຊາຍຂອງເຊນຟາ ຜູ້ເປັນຄົນໃຊ້ຂອງເລອາ ແມ່ນ ກາດ ແລະ ອາເຊ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຢາໂກບ ຜູ້ທີ່ເກີດແກ່ລາວໃນເມໂສໂປເຕເມຍແຂວງຊີເຣຍ.
ຢາໂກບໄດ້ມາຫາອີຊາກ ພໍ່ຂອງລາວ ທີ່ເມືອງມາມເຣ ເຊິ່ງເປັນເມືອງແຫ່ງທົ່ງພຽງ
ນັ້ນກໍຄືເຮໂບຣນ ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ ບ່ອນທີ່ອັບຣາຮາມແລະອີຊາກເຄີຍອາໄສຢູ່
ມື້ທັງໝົດຂອງອີຊາກທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່ກາຍເປັນຮ້ອຍແປດສິບປີ ແລະ ເມື່ອອີຊາກອ່ອນແອລົງ
ລາວກໍ່ຕາຍ, ແລະ ລາວໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ
ໃນຍາມທີ່ມີອາຍຸສູງແລະມີອາຍຸຍືນ, ແລະ ເອຊາວກັບຢາໂກບ ລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ຝັງລາວ.

ມຝ

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕໍ່ມາຂອງເອຊາວ, ລາວເອງແມ່ນເອໂດມ.
ເອຊາວໄດ້ເອົາພັນລະຍາຂອງລາວຈາກບັນດາລູກສາວຂອງຊາວຄານາອານ, ຄື ອາດາ
ລູກສາວຂອງອາຍລອມ ຊາວຮິດໄຕ, ແລະ ໂອລິເບມາ ລູກສາວຂອງອານາ
ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເຊເບກອນ ຊາວຮີໄວ. ແລະບາເຊມາທ ລູກສາວຂອງອິສມາເອນ
ເອື້ອຍນ້ອງຂອງເນບາໂອທ. ອາດາເກີດເອລີຟາສໃຫ້ລາວ, ແລະບາເຊມັດເກີດຣາກູເອນ.
ແລະໂອລິເບມາເກີດເຢອຸສ, ເຢກລົມ, ແລະໂກເຣ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເອຊາວ,
ຜູ້ທີ່ເກີດມາໃຫ້ລາວໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ. ເອຊາວໄດ້ເອົາພັນລະຍາຂອງລາວ,
ລູກຊາຍຂອງລາວ, ລູກສາວຂອງລາວ, ຄົນທັງໝົດໃນເຮືອນຂອງລາວ,
ຊັບສົມທັງໝົດຂອງລາວ, ສັດລ້ຽງທັງໝົດ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ມາ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຮັບມາໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,

ແລະເອຊາວໄດ້ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານຫ່າງຈາກຢາໂກບອ້າຍຂອງລາວ.
ເພາະວ່າຊັບສິນຂອງພວກເຂົາມີຫຼາຍສຳລັບການອາໄສຢູ່ພ້ອມກັນ
ແລະແຜ່ນດິນແຫ່ງການອາໄສຊົ່ວຄາວຂອງພວກເຂົາບໍ່ສາມາດແບກຮັບພວກເຂົາໄດ້
ເນື່ອງຈາກຊັບສິນຂອງພວກເຂົາມີຫຼາຍ ເອຊາວໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນພູເຂົາເຊອີຣ,
ເອຊາວລາວເອງແມ່ນເອໂດມ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕໍ່ມາຂອງເອຊາວ ພໍ່ຂອງເອໂດມ
ຢູ່ໃນພູເຂົາເຊອີ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍເອຊາວ,
ເອລີຟັສລູກຊາຍຂອງອາດາພັນລະຍາເອຊາວ,
ແລະຣາກູເອນລູກຊາຍຂອງບາເຊມັດພັນລະຍາເອຊາວ. ລູກຊາຍຂອງເອລີຟາສແມ່ນ
ເທມານ, ໂອມາ, ໂຊຟາ, ໂກທອມ, ແລະ ເຄເນສ.
ທຳນາແມ່ນນາງຂ້າງນ້ອຍຂອງເອລີຟາສລູກຊາຍຂອງເອຊາວ,
ແລະນາງໄດ້ເກີດອາມາເລກໃຫ້ເອລີຟາສ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອາດາພັນລະຍາຂອງເອຊາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ:
ນາໂຮດ, ເຊເຣ, ໂຊເມ, ແລະໂມເຊ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງບາເຊມັດ
ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂອລິເບມາສ ລູກສາວຂອງອານາ
ຜູ້ເປັນລູກຊາຍຂອງເຊເບກອນ ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ, ແລະນາງໄດ້ເກີດໃຫ້ແກ່ເອຊາວ
ຄືເຢອຸສ, ເຢກລອມ ແລະໂກເຣ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳລູກຊາຍຂອງເອຊາວ:
ລູກຊາຍຂອງເອລີຟາສ ລູກຫົວປີຂອງເອຊາວ: ຜູ້ນຳເທມານ, ຜູ້ນຳໂອມາ, ຜູ້ນຳໂຊຟາ,
ຜູ້ນຳເຄນາສ, ຜູ້ນຳໂຄຣະ, ຜູ້ນຳກາທາມ, ຜູ້ນຳອາມາເລກ;
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງເອລີຟາສໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ; ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອາດາ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ ລູກຊາຍຂອງເອຊາວ: ຜູ້ນຳນາໂຮດ, ຜູ້ນຳຊາເຣ,
ຜູ້ນຳໂຊເມ, ຜູ້ນຳໂມເຊ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງຣາກູເອນໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງບາເຊມາດ ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂອລິເບມາສ ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ: ຜູ້ນຳເຢອຸສ, ຜູ້ນຳເຢກລົມ,

ຜູ້ນຳໂກເຣ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງໂອລິເບມາສ ລູກສາວຂອງອາມາ, ພັນລະຍາຂອງເອຊາວ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເອຊາວ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເອໂດມ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຊອີ ຄົນໂຮໄຣທ໌
ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ແຜ່ນດິນ: ໂລຕານ, ໂຊບານ, ຊິເບອອນ, ອານາ, ແລະດີຊອນ, ແລະເອເຊ,
ແລະດີຊານ; ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງຄົນໂຮໄຣທ໌, ລູກຊາຍຂອງເຊອີ ໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ.
ລູກຊາຍຂອງໂລຕານແມ່ນ ໂຄຣີ ແລະ ເຮມານ, ແລະເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງໂລຕານແມ່ນ ທຳນາ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງໂຊບານ: ໂກລາມ, ມານາຄາຫ, ໄກເບນ, ໂຊຟາ ແລະ ໂອມາ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເຊເບກອນ, ອາເອ, ແລະອານາ; ຄົນນີ້ແມ່ນອານາ,
ຜູ້ທີ່ພົບອີອາເມນໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,
ເມື່ອລາວລ້ຽງສັດຫາບຫາມຂອງເຊເບກອນພໍ່ຂອງລາວ;
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອານາ: ດີຊອນ, ແລະໂອລິເບມາລູກສາວຂອງອານາ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເດຊອນ: ອາມາດາ, ອາສບານ, ອິທຣານ ແລະ ຮານ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງອາຊາ: ບາລາອຳ, ຊູກຳ, ແລະ ອີຢູກຳ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງດີຊານ: ອາສ ແລະ ອາຣານ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງໂຮຣີ:
ຜູ້ນຳໂລຕານ, ຜູ້ນຳໂຊບານ, ຜູ້ນຳຊິເບອອນ, ຜູ້ນຳອານາ, ຜູ້ນຳດີຊອນ, ຜູ້ນຳເອເຊ,
ຜູ້ນຳດີຊານ;
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງໂຮຣີໃນອານາເຂດກາບປົກຄອງຂອງເຂົາເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບັນດາກະສັດທີ່ປົກຄອງໃນເອໂດມ,
ກ່ອນທີ່ກະສັດຈະປົກຄອງໃນອິດສະລາເອນ. ແລະ ບາລາກ ລູກຊາຍຂອງເບໂອ
ໄດ້ປົກຄອງໃນເອໂດມ, ແລະຊື່ເມືອງຂອງລາວຄືເດນນາບາ. ບາລາກຕາຍແລ້ວ,
ແລະໂຢບາບລູກຊາຍຂອງເຊຣາຈາກໂບຊຣາໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ໂຢບາບຕາຍແລ້ວ,
ແລະອາໂຊມຈາກແຜ່ນດິນໄທມານໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ອາໂຊມຕາຍແລ້ວ,
ແລະອາດາດລູກຊາຍຂອງບາຣາດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ໂຈມຕີມີດີອານໃນທົ່ງພຽງໂມອັບ,

ໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ, ແລະຊື່ເມືອງຂອງລາວແມ່ນເກທາອິມ. ອາດາດຕາຍແລ້ວ,
ແລະສາມາດາຈາກມາດເຊກກາດໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ສາມາດາເສຍຊີວິດແລ້ວ,
ແລະຊາອຸນຈາກໂຮໂອບົດທີ່ຢູ່ຕິດແມ່ນ້ໍາໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ຊາອຸນຕາຍແລ້ວ,
ແລະບານເລນອນລູກຊາຍຂອງອາໂຄບໍໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ. ບັນເລນອນ
ລູກຊາຍຂອງອາໂຄບໍຕາຍແລ້ວ, ແລະອາຣາດ ລູກຊາຍຂອງບາຣາດໄດ້ປົກຄອງແທນລາວ,
ແລະຊື່ເມືອງຂອງລາວແມ່ນເພໂອ, ແລະຊື່ເມຍຂອງລາວແມ່ນເມເຕເບເອນ,
ລູກສາວຂອງມາຕຣາອິດ, ລູກຊາຍຂອງມາຍໂຊໂອບ. ນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ນໍາຂອງເອຊາວ,
ໃນເຜົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມສະຖານທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໃນແຂວງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະໃນປະຊາຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ: ຜູ້ນໍາທິມນາ, ຜູ້ນໍາອາລວາ, ຜູ້ນໍາເຢເທີ,
ຜູ້ນໍາໂອໂຮລິບາມາ, ຜູ້ນໍາເອລາ, ຜູ້ນໍາປີໂນນ, ຜູ້ນໍາເຄນາສ, ຜູ້ນໍາເທມານ, ຜູ້ນໍາມາຊາ,
ຜູ້ນໍາມັກດີເອນ, ຜູ້ນໍາອີຣາມ; ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນໍາຂອງເອໂດມ,
ໃນບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານໃນແຜ່ນດິນຂອງການຄອບຄອງຂອງເຂົາເຈົ້າ;
ນີ້ແມ່ນເອຊາວພໍ່ຂອງເອໂດມ.

ມາ

ຢາໂກບອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພໍ່ຂອງລາວເຄີຍອາໄສຊົ່ວຄາວ ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນລຸ້ນຂອງຢາໂກບ. ໂຈເຊັບອາຍຸສິບເຈັດປີ,
ລ້ຽງແກະຂອງພໍ່ລາວກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ເປັນຄົນໜຸ່ມຢູ່ກັບລູກຊາຍຂອງບິນຮາ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງຊິນປາ ຜູ້ເປັນພັນລະຍາຂອງພໍ່ລາວ, ແລະ
ໂຈເຊັບໄດ້ນໍາການກ່າວຫາອັນຊົ່ວຮ້າຍມາບອກອີດສະຣາເອນພໍ່ຂອງພວກເຂົາ.
ຢາໂກບຮັກໂຢເຊັບຫຼາຍກວ່າລູກຊາຍທັງໝົດຂອງລາວ
ເພາະວ່າລາວເປັນລູກທີ່ເກີດໃນຍາມແກ່ຂອງລາວ

ແລະລາວໄດ້ເຮັດເສື້ອຄຸມທີ່ມີສີສັນຫຼາກຫຼາຍໃຫ້ລາວ
ເມື່ອພີ່ນ້ອງຂອງລາວເຫັນວ່າພໍ່ຮັກລາວຫຼາຍກວ່າລູກຊາຍທັງໝົດຂອງພໍ່,
ເຂົາເຈົ້າກໍ່ກຽດຊັງລາວ ແລະບໍ່ສາມາດເວົ້າຫຍັງທີ່ສັນຕິກັບລາວໄດ້ເລີຍ. ແຕ່ໂຢເຊັບມີຝັນ,
ລາວໄດ້ລາຍງານມັນແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຈົ່ງຟັງຄວາມຝັນນີ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຝັນ. ຂ້ອຍຄິດວ່າພວກເຈົ້າກຳລັງມັດຟ່ອນຂ້າວຢູ່ກາງທົ່ງພຽງ,
ແລະຟ່ອນຂ້າວຂອງຂ້ອຍກໍລຸກຂຶ້ນແລະຕັ້ງຕົງ,
ແລ້ວຟ່ອນຂ້າວຂອງພວກເຈົ້າກໍຫັນມາອ້ອມແລະກະລາບໄຫວ້ຟ່ອນຂ້າວຂອງຂ້ອຍ.
ພີ່ນ້ອງຂອງລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າຈະປົກຄອງພວກເຮົາບໍ?
ຫຼືເຈົ້າຈະເປັນນາຍພວກເຮົາບໍ?
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ຍິ່ງກຽດຊັງລາວຫຼາຍຂຶ້ນເພາະຄວາມຝັນແລະຄຳເວົ້າຂອງລາວ.
ລາວເຫັນຝັນອີກອັນໜຶ່ງ, ແລະ ເລົ່າມັນໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວຟັງ, ແລະ
ເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງເຖີດ, ຂ້ອຍຝັນອີກອັນໜຶ່ງ, ຄືກັບວ່າດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ແລະ
ດາວສິບເອັດດວງກົ້ມກາບຂ້ອຍ. ແລະພໍ່ຂອງລາວໄດ້ຕິເຕຽນລາວ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຄວາມຝັນນີ້ທີ່ເຈົ້າຝັນແມ່ນຫຍັງ? ແລ້ວແທ້ໆ ພວກເຮົາຈະມາບໍ ຂ້ອຍ ແລະ ແມ່ຂອງເຈົ້າ
ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເພື່ອກົ້ມລົງນະມັດສະການເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນ?
ພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວອິດສາລາວ, ແຕ່ພໍ່ຂອງລາວເກັບຮັກສາຄຳນັ້ນໄວ້.
ພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄປລ້ຽງແກະຂອງພໍ່ພວກເຂົາທີ່ເຊເຄມ. ແລະ ອິດສະລະເອນ ເວົ້າກັບ
ໂຢເຊັບວ່າ, ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນກຳລັງລ້ຽງແກະຢູ່ທີ່ເຊເຄມບໍ? ມື້
ຂ້ອຍຈະສົ່ງເຈົ້າໄປຫາພວກເຂົາ, ແລະ ລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເບິ່ງ, ຂ້ອຍຢູ່ນີ້.
ອິດສະລາເອນກ່າວກັບລາວວ່າ, ໄປເບິ່ງວ່າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າແລະແກະສະບາຍດີຫຼືບໍ່,
ແລ້ວມາບອກຂ້ອຍ, ແລະລາວໄດ້ສົ່ງລາວອອກຈາກຮ່ອມພູເຮໂບຣນ,
ແລະລາວມາຮອດເຊເຄມ. ແລະຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ພົບລາວກຳລັງຫຼົງທາງຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມລາວວ່າ, ເຈົ້າກຳລັງຊອກຫາຫຍັງ? ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ,

ຂ້ອຍກຳລັງຊອກຫາພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ, ກະລຸນາບອກຂ້ອຍວ່າເຂົາເຈົ້າລ້ຽງສັດຢູ່ໃສ.
ຊາຍຄົນນັ້ນເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນີ້ແລ້ວ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ຍິນພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາໄປໂດທາອິມ,
ແລະໂຢເຊັບກໍ່ໄດ້ຕາມພີ່ນ້ອງຂອງລາວໄປ, ແລະພົບພວກເຂົາຢູ່ໂດທາອິມ.
ພວກເຂົາເຫັນລາວລ່ວງໜ້າຈາກໄກ່ອນທີ່ລາວຈະເຂົ້າມາໃກ້ພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາວາງແຜນຮ້າຍທີ່ຈະຂ້າລາວ. ແຕ່ລະຄົນເວົ້າຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ເບິ່ງ,
ນັກຝັນນັ້ນກຳລັງມາ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ມາເລີຍ, ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າລາວເສຍ ແລະ
ໂຍນລາວລົງໄປໃນບໍ່ນ້ຳໜຶ່ງ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະເວົ້າວ່າ ສັດຮ້າຍຊົ່ວໄດ້ກິນລາວ,
ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າ ຄວາມຝັນຂອງລາວຈະເປັນແນວໃດ. ແຕ່ເມື່ອຣູເບນໄດ້ຍິນ,
ລາວໄດ້ຊ່ວຍລາວຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຢ່າຕີລາວເຖິງຈິດວິນຍານ.
ຣູເບນເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າຫຼັ່ງເລືອດ,
ໂຍນລາວເຂົ້າໄປໃນບໍ່ນ້ຳໜຶ່ງໃນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຢູ່ໃນທະເລຊາຍ, ແຕ່ຢ່າວາງມືລົງໃສ່ລາວ,
ເພື່ອວ່າລາວຈະຊ່ວຍລາວອອກຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະຄືນລາວໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອໂຢເຊັບມາຫາພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,
ພວກເຂົາໄດ້ຖອດເສື້ອຄຸມທີ່ມີສີສັນຫຼາຍຂອງໂຢເຊັບອອກ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບລາວໂຍນເຂົ້າໄປໃນຂຸມ, ແຕ່ຂຸມນັ້ນຫວ່າງເປົ່າ, ບໍ່ມີນ້ຳ.
ພວກເຂົານັ່ງລົງກິນເຂົ້າຈີ່ ແລະ ຍົກຕາຂຶ້ນເບິ່ງ ພວກເຂົາເຫັນ ແລະ ນີ້ແນ
ພວກນັກເດີນທາງຊາວອິສມາເອນກຳລັງມາຈາກກີເລອາດ ແລະ
ອູດຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ ແລະ ຢາງໄມ້ ແລະ ນ້ຳມັນຫອມ
ແລະພວກເຂົາກໍ່ໄປເພື່ອພາລົງໄປອີຢິບ ຢູດາໄດ້ກ່າວກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ:
ມີປະໂຫຍດຫຍັງຖ້າພວກເຮົາຂ້າພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ແລະເຊື່ອງເລືອດຂອງລາວ? ມາ
ໃຫ້ພວກເຮົາຂາຍລາວໃຫ້ພວກອິສມາເອນເຫຼົ່ານີ້; ແຕ່ມືຂອງພວກເຮົາຢ່າໃຫ້ຢູ່ເທິງລາວ,
ເພາະວ່າລາວເປັນອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ແລະເປັນເນື້ອຂອງພວກເຮົາ.

ແລະພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍ່ໄດ້ຍິນ ແລະພວກຄົນຊາວມີດຽນທີ່ເປັນພໍ່ຄ້າກຳລັງຜ່ານໄປ,
ແລະພວກເຂົາດຶງອອກແລະນຳໂຢເຊັບຂຶ້ນມາຈາກຂຸມນ້ຳ,
ແລະພວກເຂົາຂາຍໂຢເຊັບໃຫ້ພວກຊາວອິສມາເອນຍີ່ສິບເງິນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ພາໂຢເຊັບລົງໄປອີຢິບ. ຣູເບນກັບຄືນມາທີ່ຂຸມ, ແລະບໍ່ເຫັນໂຢເຊັບຢູ່ໃນຂຸມ,
ແລະລາວຂີກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ. ແລະ ລາວກັບຄືນໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ແລະ ເວົ້າວ່າ
ເດັກນ້ອຍບໍ່ຢູ່ ແຕ່ຂ້ອຍຈະໄປໃສໄດ້ອີກ ພວກເຂົາເອົາເສື້ອຄຸມຂອງໂຢເຊັບແລ້ວ ຂ້າລູກແບ້ຕົວ
ໜຶ່ງ ແລະ ເປື້ອນເສື້ອຄຸມນັ້ນດ້ວຍເລືອດ. ແລະພວກເຂົາສົ່ງເສື້ອທີ່ມີສີສັນຫຼາກຫຼາຍ ແລະ
ນຳມາໃຫ້ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາພົບສິ່ງນີ້,
ຈົ່ງກວດເບິ່ງວ່າເປັນເສື້ອຂອງລູກຊາຍຂອງທ່ານບໍ່. ແລະລາວກໍ່ຮັບຮູ້ມັນ ແລະເວົ້າວ່າ
ນີ້ແມ່ນເສື້ອຂອງລູກຊາຍຂ້ອຍ, ສັດປ່າຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ກິນລາວແລ້ວ, ສັດປ່າໄດ້ຈັບໂຢເຊັບໄປແລ້ວ
ຢາໂກບໄດ້ຂີ້ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະວາງຜ້າກະສັກໃສ່ແອວຂອງລາວ,
ແລະໄດ້ໂສກເສົ້າລູກຊາຍຂອງລາວເປັນເວລາຫຼາຍມື້.
ລູກຊາຍແລະລູກສາວທັງໝົດຂອງລາວໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນ
ແລະພວກເຂົາມາເພື່ອປອບໃຈລາວ ແຕ່ລາວບໍ່ຕ້ອງການຖືກປອບໃຈ ໂດຍກ່າວວ່າ
ຂ້ອຍຈະລົງໄປຫາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າໃນນະລົກ
ແລະພໍ່ຂອງລາວໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ໃຫ້ລາວ ພວກຊາວມີດີອານໄດ້ຂາຍໂຢເຊັບໃຫ້ແກ່ໂປຕີເຟຣະ
ຂ້າລັບຂອງຟາໂຣ ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ ໃນປະເທດອີຢິບ.

ມັດ

ມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ, ຢູດາໄດ້ລົງມາຈາກພີ່ນ້ອງຂອງລາວ
ແລະໄດ້ມາຮອດຫາຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຊາວອາດຸນລາມຜູ້ທີ່ມີຊື່ວ່າຮີຣາ.
ແລະຢູດາໄດ້ເຫັນລູກສາວຂອງຊາຍຄາໂນອານຄົນໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຊື່ວ່າຊູອາ,

ແລະລາວໄດ້ເອົານາງມາ, ແລະເຂົ້າໄປຫານາງ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາແລ້ວເກີດລູກຊາຍ,
ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເອີ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາແລ້ວເກີດລູກຊາຍອີກ,
ແລະໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າໂອນານ. ແລະນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍອີກ ແລະເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ
ຊີໂລ, ນາງຢູ່ທີ່ຄາສບີໃນເວລາທີ່ນາງເກີດພວກເຂົາ ແລະ ຢູດາ ເອົາພັນລະຍາໃຫ້ເອີ
ລູກຊາຍຄົນທຳອິດຂອງລາວ, ຊື່ວ່າທາມາ.
ແຕ່ເອີຣ໌ລູກຊາຍທຳອິດຂອງຢູດາເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຂ້າລາວຕາຍ ຢູດາໄດ້ກ່າວກັບໂອນານວ່າ,
ເຈົ້າຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາເມຍຂອງອ້າຍເຈົ້າ, ແລະແຕ່ງງານກັບນາງ,
ແລະໃຫ້ມີລູກຫລານສືບສະກຸນໃຫ້ອ້າຍຂອງເຈົ້າ.
ແຕ່ໂອນານຮູ້ວ່າເມັດພືດນັ້ນຈະບໍ່ເປັນຂອງລາວ,
ມັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນວ່າເມື່ອໃດລາວເຂົ້າຫາເມຍຂອງອ້າຍນ້ອງລາວ,
ລາວກໍ່ຖອກອອກເທິງແຜ່ນດິນ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເມັດພືດແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ.
ມັນເປັນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ເພຣາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້,
ແລະພຣະອົງໄດ້ປະຫານຊີວິດລາວນີ້ດ້ວຍ. ຢູດາໄດ້ເວົ້າກັບທາມາ ລູກສະໄໝຂອງລາວວ່າ,
ຈົ່ງນັ່ງເປັນແມ່ໝ້າຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າເຊລາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈະໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ເພາະວ່າລາວເວົ້າວ່າ,
ບໍ່ໃຫ້ຄົນນີ້ຕາຍເຊັ່ນດຽວກັນກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ແລະ ຫຼັງຈາກໄປແລ້ວ,
ທາມາກໍ່ນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງນາງ. ເວລາຜ່ານໄປດົນນານ, ແລະ ນາງຊູອາ ພັນລະຍາ
ຂອງຢູດາ ກໍ່ຕາຍ. ຫຼັງຈາກຢູດາໄດ້ຮັບການປອບໂຍນແລ້ວ, ລາວກໍ່ຂຶ້ນໄປຫາພວກຜູ້ຕັດຂົນ
ແກະຂອງລາວ, ລາວເອງ ແລະ ຮີຣາ ຜູ້ລ້ຽງແກະຊາວອາດຸນລາມຂອງລາວ ໄປທີ່ທິມນາ.
ແລະລາວໄດ້ລາຍງານທາມາ ລູກສະໄພຂອງລາວ ເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພໍ່ຕາຂອງເຈົ້າກຳລັງຂຶ້ນໄປທຳນາເພື່ອຕັດຂົນແກະຂອງລາວ.
ແລະນາງໄດ້ຖອດເຄື່ອງນຸ່ງແມ່ໝ້າຍອອກຈາກຕົວ, ນຸ່ງເຄື່ອງລະດູຮ້ອນ, ປະດັບຕົວ,

ແລະນັ່ງຢູ່ປະຕູເມືອງເອນາມ ທີ່ຢູ່ໃນທາງຜ່ານໄປທໍານາ,
ເພາະວ່ານາງເຫັນວ່າຊີໂລໃຫຍ່ແລ້ວ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ໃຫ້ນາງເປັນພັນລະຍາແກ່ລາວ.
ແລະເມື່ອຢູດາເຫັນນາງ, ລາວກໍ່ຄິດວ່ານາງເປັນໂສເພນີ,
ເພາະວ່ານາງໄດ້ປົກຄຸມໜ້າຂອງນາງ ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກນາງ.
ລາວໄດ້ຫັນໄປຫາທາງຂອງນາງ ແລະ ເວົ້າວ່າ ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍເຂົ້າມາຫານາງ
ເພາະວ່າລາວບໍ່ຮູ້ວ່ານາງແມ່ນເຈົ້າສາວຂອງລາວ. ແຕ່ນາງເວົ້າວ່າ ເຈົ້າຈະໃຫ້ຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ
ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ? ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະສົ່ງລູກແບ້ຈາກແກະຂອງຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າ,
ແຕ່ນາງເວົ້າວ່າ, ຖ້າເຈົ້າໃຫ້ຂອງຮັບປະກັນແກ່ຂ້ອຍ, ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະສົ່ງມັນມາ. ແລະ
ລາວເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຫຼັກປະກັນອັນໃດແກ່ເຈົ້າ ແລະ ນາງ ເວົ້າວ່າ ແຫວນຂອງເຈົ້າ ແລະ
ສາຍຄໍຂອງເຈົ້າ ແລະ ໄມ້ຖືທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ ແລະລາວໃຫ້ນາງ, ແລະລາວເຂົ້າໄປຫານາງ;
ແລະນາງຖືພາໃນທ້ອງຈາກລາວ. ແລະນາງກໍ່ລຸກຂຶ້ນໄປ,
ເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຮ້ອນຂອງນາງອອກຈາກຕົວ, ແລະນຸ່ງເຄື່ອງນຸ່ງແມ່ໝ້າຍຂອງນາງ.
ຢູດາໄດ້ສົ່ງລູກແບ້ໂດຍມືຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະຊາວອາດູລາມຂອງລາວ
ເພື່ອຮັບເອົາຂອງຮັບປະກັນຄືນຈາກແມ່ຍິງນັ້ນ ແຕ່ລາວບໍ່ພົບນາງ
ລາວຖາມຜູ້ຊາຍທີ່ມາຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ
ແມ່ຍິງຂາຍບໍລິການທີ່ຢູ່ໃນເອນາມເທິງຖະໜົນຢູ່ໃສ ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ບໍ່ມີໂສເພນີຢູ່ທີ່ນີ້. ແລະລາວໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຢູດາ ແລະເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ພົບນາງ,
ແລະຄົນໃນບ່ອນນັ້ນກໍ່ເວົ້າວ່າບໍ່ມີໝາກບ້ານຢູ່ທີ່ນີ້. ຢູດາກ່າວວ່າ, ໃຫ້ນາງເກັບມັນໄວ້ເທາະ,
ແຕ່ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຖືກເຍາະເຍີ້ຍ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສົ່ງລູກແບ້ນີ້ໄປແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ພົບນາງ.
ຫຼັງຈາກສາມເດືອນ ມີຄົນມາລາຍງານໃຫ້ຢູດາຟັງວ່າ ທາມາເຈົ້າສະໄພຂອງທ່ານໄດ້ຫຼິ້ນລາວ
ແລະນາງກໍມີທ້ອງຈາກການຫຼິ້ນລາວ ຢູດາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ພານາງອອກມາແລ້ວເຜົານາງເສຍ
ແຕ່ນາງຖືກນໍາໄປນັ້ນ ໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປຫາພໍ່ຕາຂອງນາງ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ຂ້ານ້ອຍມີທ້ອງຈາກຜູ້ຊາຍທີ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນຂອງລາວ ແລະນາງເວົ້າວ່າ

ຈົ່ງຮູ້ຈັກເບິ່ງວ່າແຫວນ, ສາຍຄໍ ແລະໄມ້ເທົ້ານີ້ເປັນຂອງໃຜ ຢູດາຮັບຮູ້ແລ້ວ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ທາມາຖືກຕ້ອງກວ່າຂ້ອຍ, ເພາະວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ນາງແກ່ຊີໂລ ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ. ແລະ
ລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກນາງອີກຕໍ່ໄປ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອນາງກຳລັງເກີດລູກ,
ມີລູກຝາແຝດຢູ່ໃນທ້ອງຂອງນາງ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າໃນຂະນະທີ່ນາງກຳລັງເກີດລູກ,
ເດັກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຍື່ນມືອອກມາ, ແລະໝໍຕໍ່ລູກໄດ້ຈັບມືແລ້ວຜູກດ້າຍສີແດງໄວ້ທີ່ມືຂອງລາວ,
ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຄົນນີ້ຈະອອກມາກ່ອນ. ແຕ່ເມື່ອລາວດຶງມືກັບຄືນ
ແລະທັນທີພີ່ນ້ອງຂອງລາວກໍ່ອອກມາ ແລະນາງເວົ້າວ່າ
ເຫດໃດກຳແພງຈຶ່ງຖືກທະລຸເພາະເຈົ້າ ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າເພເຣສ.
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວກໍ່ອອກມາ, ຜູ້ທີ່ມີສີແດງຢູ່ເທິງມືຂອງລາວ,
ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງລາວວ່າ ເຊຣາ.

ມິລ

ໂຢເຊັບຖືກນຳລົງໄປອີຢິບ, ແລະເປເຕເຟຣ ຄົນຂັນທີຂອງຟາໂຣ, ຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ,
ຊາຍຊາວອີຢິບ, ໄດ້ຊື້ລາວຈາກມືຂອງຊາວອິສມາເອນ, ຜູ້ທີ່ນຳລາວລົງມາຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບໂຢເຊັບ, ແລະລາວເປັນຊາຍທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ,
ແລະລາວຢູ່ໃນເຮືອນຂອງນາຍຊາວອີຢິບຂອງລາວ. ເຈົ້ານາຍຂອງລາວຮູ້ວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ ແລະສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ລາວເຮັດ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນມືຂອງລາວ. ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ພົບ ຄວາມກະລຸນາ ຕໍ່ໜ້າ
ນາຍ ຂອງລາວ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພໍໃຈ ລາວ. ແລະ
ລາວໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ຢູ່ເທິງເຮືອນຂອງລາວ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີ
ລາວໄດ້ມອບໃຫ້ຜ່ານມືຂອງໂຢເຊັບ
ມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກທີ່ລາວໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຄຸ້ມຄອງເຮືອນຂອງລາວ ແລະ

ทุກສິ່ງທີ່ລາວມີ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເຮືອນຂອງຊາວອີຢິບຍ້ອນໂຢເຊັບ, ແລະ
ພອນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນທຸກຊັບສິນຂອງລາວທັງໃນເຮືອນ ແລະ ໃນທົ່ງນາຂອງລາວ.
ແລະ ລາວໄດ້ມອບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເປັນຂອງລາວໃສ່ມືຂອງໂຢເຊັບ ແລະ
ລາວບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບຕົວລາວເອງເລີຍ ຍົກເວັ້ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ລາວກິນເອງ ແລະ ໂຢເຊັບ
ງາມໃນຮູບຮ່າງ ແລະ ງາມໃນຮູບລັກສະນະ ຫຼາຍ
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້,
ພັນລະຍາຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວໄດ້ແນມເບິ່ງໂຢເຊັບ ແລະເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງນອນກັບຂ້ອຍເທີ້ນ.
ແຕ່ລາວບໍ່ຕ້ອງການ ແລະລາວເວົ້າກັບເມຍຂອງນາຍຂອງລາວວ່າ
ຖ້ານາຍຂອງຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຫຍັງຍ້ອນຂ້ອຍໃນເຮືອນຂອງລາວ
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງລາວໄດ້ມອບໃສ່ມືຂອງຂ້ອຍ
ແລະບໍ່ມີຫຍັງໃນເຮືອນນີ້ທີ່ເໜືອກວ່າຂ້ອຍ ແລະບໍ່ມີຫຍັງຖືກເອົາໄວ້ຈາກຂ້ອຍ ນອກຈາກເຈົ້າ
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນເມຍຂອງລາວ ແລະແນວໃດຂ້ອຍຈະເຮັດສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍນີ້
ແລະຂ້ອຍຈະບາບຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ເມື່ອນາງເວົ້າກັບໂຢເຊັບອັນແລ້ວອັນເລົ່າ,
ແລະລາວບໍ່ເຊື່ອຟັງນາງທີ່ຈະນອນກັບນາງ, ເພື່ອນອນຮ່ວມກັບນາງ.
ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ໜຶ່ງດັ່ງນັ້ນ, ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງລາວ,
ແລະບໍ່ມີໃຜຢູ່ພາຍໃນເຮືອນເລີຍ. ແລະນາງໄດ້ຈັບເສື້ອຜ້າຂອງລາວ, ເວົ້າວ່າ,
ນອນກັບຂ້ານ້ອຍ, ແລະລາວໄດ້ປະໄວ້ເສື້ອຜ້າຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງນາງ ແລ້ວໜີໄປ,
ແລະອອກໄປຂ້າງນອກ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອນາງເຫັນວ່າລາວໄດ້ປະໄວ້ເສື້ອຜ້າຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງນາງ
ແລະລາວໄດ້ໜີ ແລະລາວໄດ້ອອກໄປຂ້າງນອກ ແລະນາງໄດ້ເອີ້ນຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນ
ແລະນາງໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ເບິ່ງ
ລາວໄດ້ນຳເດັກຊາຍຮິບຮູເຂົ້າມາໃຫ້ພວກເຮົາເພື່ອລໍ້ລວງພວກເຮົາ
ລາວໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍວ່ານອນກັບຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງ

ແຕ່ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນວ່າຂ້ອຍຍົກສຽງຂຶ້ນແລະຮ້ອງ,
ລາວກໍໄດ້ປະໄວ້ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວຢູ່ກັບຂ້ອຍແລ້ວໜີອອກໄປຂ້າງນອກ. ແລະນາງໄດ້ເກັບ
ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມໄວ້ຢູ່ກັບຕົນ, ຈົນກວ່າເຈົ້ານາຍຈະກັບມາເຮືອນຂອງລາວ. ແລະ
ນາງເວົ້າກັບລາວຕາມຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ເວົ້າວ່າ,
ເດັກຊາຍຮີບຮູທີ່ເຈົ້ານຳເຂົ້າມາຫາພວກເຮົາເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍເພື່ອລໍ້ລວງຂ້ອຍ; ແລະ
ລາວເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ຂ້ອຍຈະນອນກັບເຈົ້າ.
ແຕ່ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍົກສຽງຂອງຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນແລະຮ້ອງ,
ລາວໄດ້ປະໄວ້ເສື້ອຜ້າຂອງລາວໄວ້ກັບຂ້ານ້ອຍແລ້ວຫນີອອກໄປຂ້າງນອກ. ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ,
ເມື່ອເຈົ້ານາຍໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງເມຍຂອງລາວທີ່ນາງເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ,
ລູກຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບຂ້ອຍແບບນີ້, ລາວກໍ່ໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂມໂຫ.
ແລະທ່ານເຈົ້າໄດ້ຈັບໂຢເຊັບນຳໃສ່ລາວເຂົ້າໄປໃນປ້ອມ,
ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່ນັກໂທດຂອງກະສັດຖືກຈັບໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນປ້ອມ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບໂຢເຊັບ, ແລະໄດ້ເທຄວາມເມດຕາໃສ່ລາວ,
ແລະໄດ້ໃຫ້ຄວາມກະລຸນາແກ່ລາວຕໍ່ໜ້າຫົວໜ້າຄຸກ.
ແລະຫົວໜ້າຄຸກໄດ້ມອບຄຸກໄວ້ໃນມືຂອງໂຢເຊັບ, ແລະນັກໂທດທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຄຸກ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ລາວເອງກໍເປັນຜູ້ເຮັດ.
ຫົວໜ້າຄຸກບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຫຍັງເລີຍຜ່ານລາວ, ເພາະວ່າທຸກຢ່າງແມ່ນຢູ່ໃນມືຂອງໂຢເຊັບ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ, ແລະສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ລາວເຮັດ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນມືຂອງລາວ.

๔๐

ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້, ຫົວໜ້າພະນັກງານຖ້ວຍຂອງກະສັດອີຢິບ ແລະ

ຫົວໜ້າພໍ່ຄົວໄດ້ທຳບາບຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ຄືກະສັດອີຢິບ. ແລະ ຟາໂຣ
ໂກດແຄ້ນຕໍ່ຂ້າລະຫົວສອງຄົນຂອງລາວ ຕໍ່ຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ ແລະ
ຕໍ່ຫົວໜ້າຄົນເຮັດເຂົ້າໜົມປັງ ແລະ ລາວໄດ້ວາງພວກເຂົາໄວ້ໃນຄຸກ ເຂົ້າໄປໃນຄຸກ
ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່ໂຢເຊັບຖືກຂັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ຫົວໜ້າຄຸກໄດ້ມອບພວກເຂົາໃຫ້ໂຢເຊັບ,
ແລະ ລາວໄດ້ຢືນຢູ່ຂ້າງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄຸກຫຼາຍມື້. ແລະ
ພວກເຂົາທັງສອງເຫັນຄວາມຝັນໃນຄືນດຽວ ແລະ
ນິມິດຂອງຄວາມຝັນຂອງຫົວໜ້າຄົນຮັບໃຊ້ເຫຼົ້າແລະຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ
ຜູ້ທີ່ເປັນຂອງກະສັດອີຢິບ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄຸກ ແມ່ນແບບນີ້
ໂຢເຊັບເຂົ້າໄປຫາພວກເຂົາໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ ເຫັນພວກເຂົາກຳລັງກັງວົນໃຈ.
ແລະເຂົາໄດ້ຖາມພວກຂ້າລັບຜູ້ຊາຍຂອງຟາໂຣທີ່ຢູ່ກັບເຂົາໃນຄຸກຢູ່ບ່ອນນາຍຂອງເຂົາວ່າ,
ເປັນຫຍັງໜ້າຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງມີດມົວໃນມື້ນີ້? ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພວກເຮົາເຫັນຝັນ, ແລະຄົນທີ່ແປຄວາມໝາຍບໍ່ມີ; ແລະໂຢເຊັບເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ການແປຄວາມໝາຍຂອງມັນບໍ່ແມ່ນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າບໍ? ດັ່ງນັ້ນ ບອກເລົ່າໃຫ້ຂ້ອຍຟັງ.
ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານຖ້ວຍໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນຂອງລາວໃຫ້ໂຢເຊັບຟັງ, ແລະເວົ້າວ່າ,
ໃນຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍມີເຄືອອະງຸ່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ. ໃນເຖົາອະງຸ່ນມີສາມກິ່ງ,
ແລະມັນກຳລັງເກີບໃຫຍ່, ອອກຍອດ, ຫ່ວງອະງຸ່ນສຸກແລ້ວ.
ແລະຈອກຂອງຟາໂຣຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົາລູກອະງຸ່ນມາບີບໃສ່ໃນຈອກ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຖວາຍຈອກນັ້ນໃຫ້ແກ່ຟາໂຣ. ແລະໂຢເຊັບກ່າວກັບລາວວ່າ,
ນີ້ແມ່ນການຕີຄວາມໝາຍຂອງມັນ, ສາມກິ່ງນັ້ນ ແມ່ນສາມມື້. ອີກສາມວັນ,
ຟາໂຣຈະຈື່ຈຳຕຳແໜ່ງຂອງເຈົ້າ,
ແລະຈະຟື້ນຟູເຈົ້າໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າຜູ້ຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍຈອກໃຫ້ຟາໂຣໃນມືຂອງພະອົງຕາມຕຳແໜ່ງເດີມຂອງເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ເຈົ້າເຄີຍເປັນຜູ້ຖວາຍເຫຼົ້າ. ແຕ່ຈົ່ງຈື່ຈຳຂ້ອຍເພື່ອຕົວເຈົ້າເອງ, ເມື່ອມັນດີແກ່ເຈົ້າ,

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຄວາມເມດຕາຕໍ່ຂ້ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳຂ້ອຍຕໍ່ຟາໂຣ,
ແລະເຈົ້າຈະນຳຂ້ອຍອອກຈາກຄຸກນີ້. ເພາະວ່າຂ້ອຍຖືກລັກມາຈາກແຜ່ນດິນຊາວຮີບຣູ,
ແລະທີ່ນີ້ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຍັງຜິດເລີຍ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍໂຍນຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຂຸມນີ້.
ແລະຫົວໜ້າຄົນເຮັດເຂົ້າຈີ່ເຫັນວ່າແປຖືກຕ້ອງ ແລະເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ
ແລະຂ້ອຍກໍເຫັນຄວາມຝັນ ແລະຂ້ອຍຄິດວ່າສາມກະຕ່າເຂົ້າຈີ່ຍັງຢູ່ເທິງຫົວຂອງຂ້ອຍ
ແລະໃນກະຕ່າທີ່ຢູ່ເທິງສຸດມີທຸກຊະນິດທີ່ຟາໂຣກິນ ວຽກຂອງຄົນເຮັດເຂົ້າຈີ່
ແລະນົກຂອງສະຫວັນກິນມັນຈາກກະຕ່າທີ່ຢູ່ເທິງສຸດຂອງຫົວຂອງຂ້ອຍ
ຕອບແລ້ວແຕ່ໂຢເຊັບເວົ້າກັບລາວວ່າ, ນີ້ແມ່ນການຕີຄວາມໝາຍຂອງມັນ: ສາມກະຕ່າ,
ສາມມື້ແມ່ນ; ຍັງສາມມື້, ແລະຟາໂຣຈະເອົາຫົວຂອງເຈົ້າອອກຈາກເຈົ້າ;
ແລະຈະແຂວນເຈົ້າເທິງໄມ້, ແລະນົກຂອງສະຫວັນຈະກິນເນື້ອຂອງເຈົ້າອອກຈາກເຈົ້າ.
ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນມື້ທີສາມ, ມື້ເກີດຂອງຟາໂຣແມ່ນ,
ແລະລາວໄດ້ເຮັດງານລ້ຽງໃຫ້ຂ້າລູກຈ້າງທັງໝົດຂອງລາວ;
ແລະລາວໄດ້ຈື່ຈຳຕຳແໜ່ງຂອງຄົນຖືຈອກແລະຕຳແໜ່ງຂອງຄົນເຮັດເຂົ້າໃນທ່າມກາງຂ້າລູກ
ຈ້າງຂອງລາວ. ແລະລາວໄດ້ຟື້ນຟູຫົວໜ້າຜູ້ຖືຈອກໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຕຳແໜ່ງຂອງລາວ,
ແລະໃຫ້ຈອກໃສ່ມືຂອງຟາໂຣ. ແຕ່ຫົວໜ້າຄົນເຮັດເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ເຂົາໄດ້ແຂວນຄໍ,
ດັ່ງທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ຕີຄວາມໝາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.
ແລະຫົວໜ້າພະນັກງານຮັບໃຊ້ເຫຼົ້າບໍ່ໄດ້ຈື່ຈຳໂຢເຊັບ, ແຕ່ລືມລາວເສຍ.

๔๑

ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຫຼັງຈາກສອງປີ, ຟາໂຣເຫັນຄວາມຝັນ, ລາວຄິດວ່າລາວຢືນຢູ່ເທິງແມ່ນ້ຳ.
ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ມີງົວເຈັດໂຕຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ຳ, ງາມຮູບຮ່າງ ແລະ ເນື້ອແຂງແຮງ,
ແລະພວກມັນກິນຫຍ້າຢູ່ທີ່ອາເດ. ງົວອື່ນເຈັດໂຕກຳລັງຂຶ້ນມາຫຼັງຈາກພວກນີ້ຈາກແມ່ນ້ຳ,

ມີຮູບຮ່າງຂີ້ຮ້າຍ ແລະ ເນື້ອເຜອມ, ແລະ ກຳລັງກິນຫຍ້າຢູ່ຂ້າງໆງົວເຫຼົ່ານັ້ນເທິງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ.
ແລະແມ່ງົວເຈັດຕົວທີ່ຂີ້ຮ້າຍແລະເຜອມດ້ວຍເນື້ອກໍ່ກິນແມ່ງົວເຈັດຕົວທີ່ງາມດ້ວຍຮູບຮ່າງແລ
ະດີເລີດດ້ວຍເນື້ອຈົນໝົດ, ແລ້ວຟາໂຣກໍ່ຕື່ນຂຶ້ນ. ແລະເຂົາຝັນຄັ້ງທີສອງ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ມີໜູຂ້າວເຈັດໜູກຳລັງຂຶ້ນມາຢູ່ໃນກ້ານດຽວ, ເປັນໜູທີ່ຖືກເລືອກແລະງາມ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຮວງເຈັດລຳທີ່ເຜອມແລະຖືກລົມທຳລາຍກຳລັງງອກຂຶ້ນມາພ້ອມກັບພວກມັນ.
ແລະເຈັດຫົວຂ້າວທີ່ບາງແລະຖືກລົມທຳລາຍໄດ້ກິນເຈັດຫົວຂ້າວທີ່ຖືກເລືອກແລະເຕັມໄປ,
ແຕ່ຟາໂຣກໍ່ຕື່ນຂຶ້ນ, ແລະມັນເປັນຄວາມຝັນ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ,
ແລະຈິດວິນຍານຂອງລາວຖືກລົບກວນ,
ແລະລາວໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອີ້ນນັກຕີຄວາມໝາຍທັງໝົດຂອງອີຢິບ
ແລະຜູ້ມີປັນຍາທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະຟາໂຣໄດ້ເລົ່າຄວາມຝັນຂອງລາວໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຟັງ,
ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຕີຄວາມໝາຍໃຫ້ຟາໂຣໄດ້. ແລະ
ຫົວໜ້າພະນັກງານຮັບໃຊ້ເຫຼົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຟາໂຣວ່າ, ມື້ນີ້ຂ້ອຍຈື່ບາບຂອງຂ້ອຍ.
ຟາໂຣໂກດແຄ້ນກັບລູກຂອງລາວ, ແລະວາງພວກເຮົາໄວ້ໃນຄຸກ,
ໃນເຮືອນຂອງຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ, ທັງຂ້ອຍແລະຫົວໜ້າຊ່າງເຮັດເຂົ້າຈີ່.
ແລະພວກເຮົາທັງສອງໄດ້ເຫັນຄວາມຝັນໃນຄືນດຽວກັນ, ຂ້ອຍແລະລາວ,
ແຕ່ລະຄົນເຫັນຕາມຄວາມຝັນຂອງຕົນເອງ.
ມີຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບພວກເຮົາຊາຍໜຸ່ມຄົນໜຶ່ງລູກຊາຍຮັບໃຊ້ຂອງຫົວໜ້າພໍ່ຄົວ,
ແລະພວກເຮົາເລົ່າໃຫ້ລາວຟັງ, ແລະລາວແປຄວາມໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາ. ມັນເກີດຂຶ້ນແທ້,
ດັ່ງທີ່ລາວແປຄວາມໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາ, ມັນກໍ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນ:
ຂ້ານ້ອຍຖືກຟື້ນຟູໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຕຳແໜ່ງຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແຕ່ຄົນນັ້ນຖືກແຂວນຄໍ.
ຟາໂຣໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອີ້ນໂຢເຊັບ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ພາລາວອອກຈາກຄຸກ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໂກນລາວ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນເສື້ອຄຸມຂອງລາວ,
ແລະລາວໄດ້ມາຫາຟາໂຣ. ຟາໂຣກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຄວາມຝັນ,

ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດແປຄວາມໝາຍມັນໄດ້, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບເຈົ້າວ່າ
ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຍິນຄວາມຝັນ, ເຈົ້າສາມາດແປຄວາມໝາຍພວກມັນໄດ້. ໂຢເຊັບຕອບຟາໂຣວ່າ,
ຖ້າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ເປັນການຊ່ວຍໃຫ້ລອດແກ່ຟາໂຣໄດ້.
ຟາໂຣເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ, ໃນຄວາມຝັນຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍຢືນຢູ່ຂ້າງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ.
ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຈາກແມ່ນ້ຳ ມີງົວເຈັດໂຕຂຶ້ນມາ ທີ່ມີຮູບຮ່າງງາມ ແລະເນື້ອອ້ວນພີ,
ແລະພວກມັນກິນຫຍ້າຢູ່ໃນອາເຄ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ງົວເຈັດໂຕອື່ນໆ
ກຳລັງຂຶ້ນມາຕາມຫຼັງພວກມັນຈາກແມ່ນ້ຳ, ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຂີ້ຮ້າຍທາງຮູບຮ່າງ, ແລະ
ຜອມທາງເນື້ອ, ແບບທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນແບບນັ້ນໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທີ່ຂີ້ຮ້າຍກ່ວານັ້ນ.
ແລະງົວເຈັດໂຕທີ່ຂີ້ຮ້າຍແລະຜອມກໍ່ກິນງົວເຈັດໂຕທຳອິດທີ່ງາມແລະດີເລີດຈົນໝົດ.
ແລະພວກມັນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທ້ອງຂອງພວກມັນ,
ແຕ່ກໍ່ບໍ່ປາກົດວ່າພວກມັນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທ້ອງຂອງພວກມັນ,
ແລະຮູບຮ່າງຂອງພວກມັນກໍ່ຍັງຂີ້ຮ້າຍຄືກັບຕອນເລີ່ມຕົ້ນ,
ແລະເມື່ອຕື່ນຂຶ້ນແລ້ວຂ້ອຍກໍ່ນອນຕໍ່. ແລະຂ້ອຍເຫັນອີກໃນການນອນຂອງຂ້ອຍ,
ແລະຄືກັບວ່າຫູຂ້າວເຈັດຫູຂຶ້ນມາໃນກ້ານດຽວເຕັມແລະງາມ;
ແຕ່ອີກຫູຂ້າວເຈັດຫູຜອມແລະຖືກລົມທຳລາຍງອກຂຶ້ນຕິດກັບພວກມັນ.
ແລະຫົວຂ້າວເຈັດຕົ້ນທີ່ຜອມແລະຖືກລົມທຳລາຍໄດ້ກິນຫົວຂ້າວເຈັດຕົ້ນທີ່ງາມແລະເຕັມໄປ,
ຂ້ອຍຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກນັກຕົ້ຄວາມ, ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດບອກຄວາມໝາຍໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະ
ໂຢເຊັບໄດ້ກ່າວຕໍ່ຟາໂຣວ່າ, ຄວາມຝັນຂອງຟາໂຣແມ່ນໜຶ່ງດຽວ,
ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງຈະເຮັດນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ຟາໂຣເຫັນແລ້ວ.
ແມ່ຄວາຍເຈັດໂຕທີ່ງາມແມ່ນເຈັດປີ, ແລະລູກຂ້າວເຈັດລູກທີ່ງາມແມ່ນເຈັດປີ,
ຄວາມຝັນຂອງຟາໂຣແມ່ນຫນຶ່ງດຽວ. ແລະງົວເຈັດໂຕທີ່ຜອມ ທີ່ຂຶ້ນມາຫຼັງຈາກພວກມັນ
ແມ່ນເຈັດປີ, ແລະລຳຕົ້ນເຂົ້າເຈັດລຳທີ່ຜອມແລະຖືກລົມທຳລາຍ ແມ່ນເຈັດປີ,
ຈະເປັນເຈັດປີແຫ່ງການອຶດຫິວ. ແຕ່ຄຳທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບຟາໂຣນັ້ນ,

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຟາໂຣເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຈະເຮັດ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ເຈັດປີແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມາເຖິງໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ຈະມີເຈັດປີຂອງຄວາມອຶດຫິວມາຫຼັງຈາກເຫຼົ່ານີ້,
ແລະພວກເຂົາຈະລືມຄວາມອີ່ມທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນທົ່ວອີຢິບ,
ແລະຄວາມອຶດຫິວຈະທຳລາຍແຜ່ນດິນ.
ແລະຄວາມຮັ່ງມີຈະບໍ່ຖືກຮູ້ຈັກເທິງແຜ່ນດິນຈາກການອຶດຫິວທີ່ກຳລັງຈະມາຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ເພາະວ່າມັນຈະເຂັ້ມແຂງຫຼາຍທີ່ສຸດ.
ກ່ຽວກັບການທີ່ຄວາມຝັນຂອງຟາໂຣເກີດຂຶ້ນສອງຄັ້ງນັ້ນ,
ເພາະວ່າພຣະດຳລັດທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າຈະເປັນຄວາມຈິງ,
ແລະພຣະເຈົ້າຈະເລັ່ງປະຕິບັດມັນ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງພິຈາລະນາຊອກຫາຄົນທີ່ສະຫລາດແລະມີສະຕິປັນຍາ,
ແລ້ວແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະ ໃຫ້ຟາໂຣເຮັດ ແລະ
ໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເທິງແຜ່ນດິນ ແລະ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເກັບເອົາຜົນຜະລິດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນເອຢິບຂອງເຈັດປີຂອງຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າລວບລວມອາຫານທັງໝົດຂອງເຈັດປີທີ່ກຳລັງມາເຖິງທີ່ດີເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ໃຫ້ເຂົ້າຖືກລວບລວມໄວ້ພາຍໃຕ້ມືຂອງຟາໂຣ ອາຫານໃນເມືອງຕ່າງໆໃຫ້ຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ ແລະ ຈະເປັນ ອາຫານ ທີ່ໄດ້ຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ ແຜ່ນດິນ ເຂົ້າໄປໃນ ເຈັດ ປີ ຂອງ
ຄວາມອຶດຫິວ ທີ່ ຈະເປັນ ໃນ ແຜ່ນດ ແລະ ຄຳເວົ້ານັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ ແລະ ຕໍ່ໜ້າຂ້າຣັບໃຊ້ທັງໝົດຂອງລາວ ແລະ ຟາໂຣ ເວົ້າ ກັບ ຄົນ ທັງໝົດ ຂອງ ລາວ, ພວກເຮົາ ຈະ ບໍ່ ຊອກຫາ ຄົນ ແບບນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ ມີ ວິນຍານ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຢູ່ໃນ ຕົວລາວ ບໍ?
ຟາໂຣກ່າວແກ່ໂຢເຊັບວ່າ ເມື່ອງຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແກ່ເຈົ້າ
ຈົ່ງບໍ່ມີຄົນໃດທີ່ສະຫຼາດແລະມີສະຕິປັນຍາກວ່າເຈົ້າ ເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງເຮືອນຂອງຂ້ອຍ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງຂ້ອຍຈະເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງເຈົ້າ,

ຍົກເວັ້ນແຕ່ບັນລັງເທົ່ານັ້ນທີ່ຂ້ອຍຈະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້າ. ຟາໂຣກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ມື້ນີ້ຂ້ອຍແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ປົກຄອງທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ແລະຫຼັງຈາກຟາໂຣຖອດແຫວນອອກຈາກມືຂອງລາວ,
ລາວກໍວາງມັນໄວ້ເທິງມືຂອງໂຢເຊັບ, ແລະນຸ່ງເສື້ອຄຸມຜ້າປ່ານໃຫ້ລາວ,
ແລະວາງປົກຄໍຄໍາອ້ອມຄໍຂອງລາວ. ແລະ ເອົາຂຶ້ນ ລາວ ເທິງ ລົດ ທີ່ ສອງ ຂອງ ລາວ, ແລະ
ປະກາດ ຂ້າ ຟາໂຣກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, ຂ້ອຍຄືຟາໂຣ, ໂດຍບໍ່ມີເຈົ້າ
ບໍ່ມີໃຜຈະຍົກມືຂອງລາວຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ. ແລະ
ຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງໂຢເຊັບວ່າ ຊອນທອມຟານັກ ແລະ ໄດ້ມອບອາເຊເນັດ
ລູກສາວຂອງໂປຕິເຟຣາ ປະໂລຫິດແຫ່ງເຮລິໂອໂປລິສ ໃຫ້ແກ່ລາວເປັນພັນລະຍາ
ໂຢເຊັບແມ່ນມີອາຍຸສາມສິບປີ ເມື່ອລາວຢືນຕໍ່ໜ້າຟາໂຣກະສັດຂອງອີຢິບ,
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ອອກຈາກຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ ແລະຜ່ານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ.
ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດຝ່ອນຂ້າວໃນເຈັດປີແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ.
ແລະເຂົາໄດ້ເກັບກໍາອາຫານທັງໝົດຂອງເຈັດປີທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະເຂົາໄດ້ວາງອາຫານໄວ້ໃນເມືອງຕ່າງໆ,
ອາຫານຈາກທົ່ງພຽງອ້ອມຮອບເມືອງແຕ່ລະເມືອງ ເຂົາໄດ້ວາງໄວ້ໃນເມືອງນັ້ນໆ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ລວບລວມເຂົ້າໄວ້ຫຼາຍຫຼາຍທີ່ສຸດຄືກັບຫາຍຂອງທະເລ
ຈົນກ່ວາບໍ່ສາມາດນັບໄດ້ ເພາະວ່າບໍ່ມີຈໍານວນ
ແຕ່ໂຢເຊັບໄດ້ລູກຊາຍສອງຄົນກ່ອນທີ່ເຈັດປີແຫ່ງການອຶດຫິວຈະມາເຖິງ,
ຜູ້ທີ່ອາເຊເນັດລູກສາວຂອງໂປຕິເຟຣາປະໂລຫິດແຫ່ງເຮລິໂອໂປລິສໄດ້ເກີດໃຫ້ລາວ.
ໂຢເຊັບເອີ້ນຊື່ລູກຄົນທໍາອິດວ່າມະນັດເຊ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍລືມທຸກຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ
ແລະທຸກຢ່າງຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ. ແລະຊື່ລູກຄົນທີສອງເຂົາເອີ້ນວ່າເອັບຣາອິມ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງຄວາມທ່ອມຕົວຂອງຂ້ອຍ.

ເຈັດປີແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ
ແລະເລີ່ມເຈັດປີຂອງຄວາມອຶດຫິວມາ, ດັ່ງທີ່ໂຢເຊັບເວົ້າ,
ແລະເກີດຄວາມອຶດຫິວໃນທຸກແຜ່ນດິນ, ແຕ່ໃນທຸກແຜ່ນດິນອີຢິບມີເຂົ້າຈີ່.
ແລະແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດກໍຫິວ, ປະຊາຊົນຮ້ອງອອກມາຕໍ່ຟາໂຣກ່ຽວກັບເຂົ້າຈີ່,
ແລະຟາໂຣກໍ່ເວົ້າກັບຊາວອີຢິບທັງໝົດວ່າ: ໄປຫາໂຢເຊັບ, ແລະສິ່ງທີ່ເຂົາເວົ້າແກ່ພວກເຈົ້າ,
ຈົ່ງເຮັດຕາມ. ແລະຄວາມອຶດຫິວແມ່ນຢູ່ທົ່ວໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ,
ແຕ່ໂຢເຊັບໄດ້ເປີດຄັງເກັບເມັດພືດທັງໝົດ, ແລະຂາຍໃຫ້ຊາວອີຢິບທັງໝົດ. ແລະ
ດິນແດນທັງໝົດກໍ່ມາຍັງອີຢິບເພື່ອຊື້ເຂົ້າຈາກໂຢເຊັບ
ເພາະວ່າການອຶດຫິວໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ

๔๒

ເມື່ອຢາໂກບເຫັນວ່າມີການຂາຍຢູ່ໃນອີຢິບ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເບິ່ງຂໍ້ຄ້ານ? ເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າມີເຂົ້າຢູ່ໃນອີຢິບ,
ຈົ່ງລົງໄປທີ່ນັ້ນແລະຊື້ອາຫານໜ້ອຍໜຶ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ແລະບໍ່ຕາຍ.
ພີ່ນ້ອງສິບຄົນຂອງໂຢເຊັບລົງໄປເພື່ອຊື້ເຂົ້າຈາກອີຢິບ
ແຕ່ເບັນຢາມິນພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບບໍ່ໄດ້ຖືກສົ່ງໄປກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ
ເພາະວ່າລາວເວົ້າວ່າຢ່າໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍແກ່ລາວ
ລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ມາເພື່ອຊື້ເຂົ້າພ້ອມກັບຄົນອື່ນໆທີ່ມາ,
ເພາະວ່າມີຄວາມອຶດຫິວໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ. ໂຢເຊັບແມ່ນຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນ,
ລາວຂາຍໃຫ້ທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນ,
ແລະພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບໄດ້ມາກະລົບໄຫວ້ລາວໂດຍການຫັນໜ້າລົງສູ່ພື້ນດິນ.

ເມື່ອໂຢເຊັບເຫັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວແລ້ວ, ລາວຮູ້ຈັກ;
ແລະລາວປະພຶດເປັນຄົນແປກຫນ້າຕໍ່ພວກເຂົາ,
ແລະລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາຢ່າງແຂງກະດ້າງ; ແລະລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ພວກເຈົ້າມາຈາກໃສ? ພວກເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ມາຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານ ເພື່ອຊື້ອາຫານ.
ໂຢເຊັບຮູ້ຈັກພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກລາວ
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຈື່ຄວາມຝັນຂອງລາວທີ່ລາວເຫັນ ແລະລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ພວກເຈົ້າເປັນພວກສອດແນມ ພວກເຈົ້າມາເພື່ອເບິ່ງຮອຍຕີນຂອງແຜ່ນດິນ
ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ບໍ່, ເຈົ້ານາຍ; ພວກຂ້າພະເຈົ້າມາຊື້ອາຫານ.
ພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນລູກຊາຍຂອງຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງ; ພວກເຮົາເປັນຄົນຮັກສັນຕິ,
ລູກຂອງເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພວກສອດແນມ. ແຕ່ພຣະອົງຕົວດກັບພວກເຂົາວ່າ, ບໍ່ແມ່ນ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າມາເພື່ອເບິ່ງຮອຍຕີນຂອງແຜ່ນດິນ. ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາເປັນສິບສອງຄົນລູກຂອງທ່ານເປັນພີ່ນ້ອງໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ;
ແລະນີ້ແມ່ນຄົນນ້ອຍກວ່າຢູ່ກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົາມື້ນີ້; ແລະອີກຄົນໜຶ່ງບໍ່ມີຢູ່.
ໂຢເຊັບກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ,
ພວກເຈົ້າແມ່ນພວກສອດແນມ. ໃນເລື່ອງນີ້ທ່ານຈະຖືກພິສູດ,
ຂ້າພະເຈົ້າສາບານໂດຍສຸຂະພາບຂອງຟາໂຣ, ທ່ານຈະບໍ່ອອກຈາກທີ່ນີ້ເລີຍ,
ຖ້ານ້ອງຊາຍທີ່ອ່ອນກວ່າຂອງທ່ານບໍ່ມາທີ່ນີ້. ສົ່ງຄົນໜຶ່ງຈາກພວກເຈົ້າໄປ ແລະ
ເອົານ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າມາ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະຖືກຄຸມຂັງໄວ້ຈົນກວ່າຄຳເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະຊັດເຈນວ່າພວກເຈົ້າເວົ້າຄວາມ
ຈິງຫຼືບໍ່, ຖ້າບໍ່ແມ່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າສາບານຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຟາໂຣວ່າ,
ພວກເຈົ້າແມ່ນພວກສອດແນມແທ້ໆ. ແລະ ທ່ານໄດ້ວາງພວກເຂົາໄວ້ໃນຄຸກສາມວັນ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາໃນມື້ທີສາມວ່າ, ຈົ່ງເຮັດສິ່ງນີ້, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ. ຖ້າທ່ານເຈົ້າເປັນຄົນສັນຕິພາບ,

ໃຫ້ອ້າຍນ້ອງຄົນໜຶ່ງຂອງທ່ານເຈົ້າຖືກກັກໄວ້ໃນຄຸກ, ແຕ່ພວກທ່ານຈົ່ງໄປ ແລະ
ນຳເອົາເຂົ້າທີ່ທ່ານເຈົ້າຊື້ໄວ້ກັບຄືນມາ. ແລະ
ພານ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍກວ່າຂອງພວກເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍ, ແລະ
ຄຳເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະຖືກເຊື່ອ; ແຕ່ຖ້າບໍ່, ພວກເຈົ້າຈະຕາຍ.
ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດແນວນັ້ນແລ້ວ. ແລະແຕ່ລະຄົນເວົ້າຕໍ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ແມ່ນແລ້ວ,
ພວກເຮົາຢູ່ໃນບາບກ່ຽວກັບອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາມອງຂ້າມຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວ
ເມື່ອລາວຂໍຮ້ອງຕໍ່ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຟັງລາວ, ແລະເພາະເຫດນີ້
ຄວາມທຸກທໍລະມານນີ້ຈຶ່ງມາເຖິງພວກເຮົາ. ຕອບແລ້ວແຕ່ຮູເບນເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າບໍ, ເວົ້າວ່າ, ຢ່າເຮັດຜິດຕໍ່ເດັກນ້ອຍ,
ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງຂ້ອຍບໍ? ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ເລືອດຂອງລາວກຳລັງຖືກຮຽກຮ້ອງ.
ພວກເຂົາເອງບໍ່ຮູ້ວ່າໂຢເຊັບໄດ້ຍິນ ເພາະວ່າລ່າມຢູ່ລະຫວ່າງກາງພວກເຂົາ
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຫັນໜ້າອອກຈາກພວກເຂົາແລ້ວຮ້ອງໄຫ້
ແລະອີກເທື່ອໜຶ່ງເຂົາໄດ້ເຂົ້າມາຫາພວກເຂົາ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາ
ແລະເຂົາໄດ້ຈັບຊີເມໂອນຈາກພວກເຂົາ ແລະມັດເຂົາຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ
ໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຕັມພາຊະນະຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍເມັດພືດ,
ແລະໃຫ້ເອົາເງິນຂອງເຂົາເຈົ້າໃສ່ຄືນໃນຖົງຂອງແຕ່ລະຄົນ,
ແລະໃຫ້ເສບຽງແກ່ເຂົາເຈົ້າສຳລັບການເດີນທາງ, ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຂົາເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ວາງເມັດພືດໄວ້ເທິງລາຂອງພວກເຂົາ,
ແລ້ວກໍ່ໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທີ່ນັ້ນ.
ແຕ່ຄົນໜຶ່ງໄດ້ແກ້ຖົງຂອງລາວເພື່ອໃຫ້ອາຫານສັດແກ່ລາຂອງລາວທີ່ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາພັກ,
ແລະລາວໄດ້ເຫັນມັດເງິນຂອງລາວຢູ່ເທິງປາກຖົງ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ
ເງິນໄດ້ຖືກຄືນໃຫ້ຂ້ອຍແລ້ວ, ແລະນີ້ແມ່ນມັນຢູ່ໃນຖົງຂອງຂ້ອຍ.

ແລະຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າກໍປະຫລາດໃຈ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍວິຕົກກັງວົນຕໍ່ກັນແລະກັນ, ເວົ້າວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ກັບພວກເຮົາເປັນຫຍັງ?
ພວກເຂົາມາຫາຢາໂກບພໍ່ຂອງພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ ແລະ
ພວກເຂົາລາຍງານໃຫ້ລາວທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ ເວົ້າວ່າ
ຜູ້ຊາຍເຈົ້ານາຍຂອງແຜ່ນດິນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາຢ່າງແຂງກະດ້າງ ແລະ
ລາວໄດ້ວາງພວກເຮົາໄວ້ໃນຄຸກ ຄືກັບວ່າພວກເຮົາກໍາລັງສອດແນມແຜ່ນດິນ
ພວກເຮົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພວກເຮົາເປັນຄົນສັນຕິພາບ, ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນສອດແນມ.
ພວກເຮົາເປັນອ້າຍນ້ອງສິບສອງຄົນ, ເປັນລູກຊາຍຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ,
ຄົນໜຶ່ງບໍ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ຄົນນ້ອຍສຸດຢູ່ກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົາໃນແຜ່ນດິນຄານາອານໃນມື້ນີ້.
ຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງແຜ່ນດິນໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ,
ໃນເລື່ອງນີ້ຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າເປັນຄົນສັນຕິ, ຈົ່ງປ່ອຍອ້າຍນ້ອງຄົນໜຶ່ງໄວ້ທີ່ນີ້ກັບຂ້ອຍ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈົ່ງເອົາເຂົ້າທີ່ຊື້ໄວ້ສໍາລັບເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວໄປເທີ້ນ.
ແລະຈົ່ງນໍາອ້າຍນ້ອງຜູ້ນ້ອຍກວ່າຂອງເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພວກສອດແນມ, ແຕ່ວ່າເຈົ້າເປັນຄົນສັນຕິ,
ແລະຂ້ອຍຈະຄືນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຄ້າຂາຍໃນແຜ່ນດິນນີ້.
ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລະໃນເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າຖອກຖົງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະມີມັດຂອງເງິນຂອງແຕ່ລະຄົນຢູ່ໃນຖົງຂອງເຂົາເຈົ້າ;
ແລະເຂົາເຈົ້າເອງເຫັນມັດຂອງເງິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຢ້ານກົວ.
ຢາໂກບ ພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສູນເສຍລູກ; ໂຢເຊັບບໍ່ຢູ່,
ຊີເມໂອນບໍ່ຢູ່, ແລະພວກເຈົ້າຈະເອົາເບັນຢາມິນໄປບໍ? ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດເກີດຂຶ້ນກັບຂ້ອຍ
ຣູເບນໄດ້ກ່າວກັບພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງຂ້າລູກຊາຍສອງຄົນຂອງຂ້ອຍເສຍ
ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ນໍາລາວກັບມາຫາທ່ານ. ຈົ່ງມອບລາວໄວ້ໃນມືຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍຈະນໍາລາວກັບມາຫາທ່ານ. ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ,

ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ລົງໄປກັບພວກເຈົ້າ, ເພາະວ່າອ້າຍຂອງລາວຕາຍແລ້ວ,
ແລະລາວຄົນດຽວຖືກປະໄວ້,
ແລະຖ້າມີເຫດການໃດໆເກີດຂຶ້ນກັບລາວໃນທາງທີ່ພວກເຈົ້າໄປ,
ພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕາຍດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າໃນຍາມແກ່ຊາ.

๔๓

ແຕ່ຄວາມອຶດຫິວໄດ້ຮ້າຍແຮງຂຶ້ນທົ່ວແຜ່ນດິນ ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອພວກເຂົາກິນເຂົ້າທີ່ນໍາມາຈາກອີຢິບໝົດແລ້ວ,
ພໍ່ຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຈົ່ງໄປຊື້ອາຫານໜ້ອຍໜຶ່ງມາໃຫ້ພວກເຮົາອີກເທື່ອໜຶ່ງ. ຢູດາກ່າວກັບລາວວ່າ:
ຊາຍຜູ້ເປັນເຈົ້ານາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາຢ່າງຮ້າຍແຮງວ່າ
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນໜ້າຂ້ອຍ ຖ້ານ້ອງຊາຍຜູ້ນ້ອຍກວ່າຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ມາກັບພວກເຈົ້າ.
ຖ້າເຈົ້າສົ່ງນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຮົາໄປກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະລົງໄປ ແລະ
ຈະຊື້ອາຫານໃຫ້ເຈົ້າ. ຖ້າແຕ່ທ່ານບໍ່ສົ່ງອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາໄປກັບພວກເຮົາ,
ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄປ, ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ,
ພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນໜ້າຂອງຂ້ອຍ,
ຖ້າອ້າຍນ້ອງຜູ້ນ້ອຍຂອງພວກທ່ານບໍ່ຢູ່ກັບພວກທ່ານ. ອິດສະລາເອນກ່າວວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າເຮັດຮ້າຍຂ້ອຍ, ໂດຍການບອກຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນວ່າພວກເຈົ້າມີອ້າຍນ້ອງ?
ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ຖາມພວກເຮົາຢ່າງລະອຽດກ່ຽວກັບພວກເຮົາແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ,
ໂດຍເວົ້າວ່າ, ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່? ແລະພວກເຈົ້າມີອ້າຍນ້ອງບໍ່?
ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ລາວຮູ້ຕາມຄໍາຖາມເຫຼົ່ານັ້ນ.

ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າລາວຈະເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ,
ຈົ່ງນຳອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າມາ? ຢູດາກ່າວຕໍ່ອິດສະລາເອນພໍ່ຂອງລາວວ່າ,
ສົ່ງເດັກນ້ອຍໄປກັບຂ້ອຍ; ແລະພວກເຮົາຈະລຸກຂຶ້ນໄປ,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະມີຊີວິດແລະບໍ່ຕາຍທັງພວກເຮົາ, ແລະທ່ານ,
ແລະຄົວເຮືອນຂອງພວກເຮົາ. ຂ້ອຍຈະລໍຖ້າລາວ, ຈົ່ງຊອກຫາລາວຈາກມືຂອງຂ້ອຍ,
ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ນຳລາວມາຫາເຈົ້າ ແລະ ຕັ້ງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະເປັນຄົນມີບາບຕໍ່ເຈົ້າຕະຫຼອດມື້. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຊັກຊ້າ,
ພວກເຮົາກໍ່ຈະກັບຄືນມາແລ້ວສອງເທື່ອ. ອິດສະລາເອນ ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ
ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເຮັດສິ່ງນີ້:
ເອົາຜົນໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນໃສ່ພາຊະນະຂອງເຈົ້າ, ແລະນຳຂອງຂວັນລົງໄປໃຫ້ຜູ້ຊາຍນັ້ນ,
ຄືຍາງໄມ້, ນ້ຳເຜິ້ງ, ເຄື່ອງຫອມ, ນ້ຳມັນຫອມ, ເທເລບິນ, ແລະຖົ່ວ.
ແລະເອົາເງິນສອງເທົ່າໄປໃນມືຂອງເຈົ້າ, ເງິນທີ່ຖືກສົ່ງຄືນໃນຖົງຂອງເຈົ້ານັ້ນ
ຈົ່ງນຳກັບຄືນໄປດ້ວຍ, ບາງທີມັນອາດຈະເປັນຄວາມຜິດພາດ.
ແລະເອົາອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າໄປ, ແລ້ວລຸກຂຶ້ນລົງໄປຫາຊາຍຄົນນັ້ນ.
ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍປະທານພຣະຄຸນແກ່ພວກເຈົ້າຕໍ່ໜ້າຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ
ແລະໃຫ້ສົ່ງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າອີກຄົນໜຶ່ງ ແລະເບັນຢາມິນກັບມາ, ສ່ວນຂ້ານ້ອຍ
ຖ້າຂ້ານ້ອຍຕ້ອງສູນເສຍລູກ ກໍຂໍໃຫ້ສູນເສຍເທີ້ນ. ພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ເອົາຂອງຂວັນເຫຼົ່ານີ້ ແລະ
ເງິນສອງເທົ່າໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເບັນຢາມິນ, ແລ້ວລຸກຂຶ້ນລົງໄປອີຢິບ, ແລະ
ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂຢເຊັບ. ໂຢເຊັບເຫັນພວກເຂົາ
ແລະເບັນຢາມິນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວທີ່ມີແມ່ດຽວກັນ,
ແລ້ວລາວເວົ້າກັບຜູ້ຄຸມເຮືອນຂອງລາວວ່າ, ຈົ່ງນຳຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ, ແລະຂ້າສັດ
ແລະກຽມອາຫານ, ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະກິນເຂົ້າກັບຂ້ານ້ອຍໃນເວລາທ່ຽງ.
ຄົນນັ້ນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂຢເຊັບເວົ້າ, ແລະນຳພວກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ.

ເມື່ອພວກຜູ້ຊາຍເຫັນວ່າພວກເຂົາຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ, ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ເພາະເງິນທີ່ຖືກສົ່ງຄືນຢູ່ໃນຖົງເງິນຂອງພວກເຮົາໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ,
ພວກເຮົາກຳລັງຖືກນຳເຂົ້າມາ, ເພື່ອກ່າວຫາພວກເຮົາຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງແລະໂຈມຕີພວກເຮົາ,
ເພື່ອເອົາພວກເຮົາໄປເປັນຂ້າທາດ, ແລະລາຂອງພວກເຮົາ.
ມາຫາຊາຍຄົນນັ້ນທີ່ຢູ່ເທິງເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ, ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວຢູ່ປະຕູເຮືອນ, ເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາຂໍຮ້ອງ, ເຈົ້ານາຍ; ພວກເຮົາລົງມາຕອນເລີ່ມຕົ້ນເພື່ອຊື້ອາຫານ. ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອພວກເຮົາມາຮອດບ່ອນພັກ ແລະພວກເຮົາເປີດຖົງຂອງພວກເຮົາ
ແລະນີ້ແມ່ນເງິນຂອງແຕ່ລະຄົນຢູ່ໃນຖົງຂອງລາວ, ເງິນຂອງພວກເຮົາຕາມນ້ຳໜັກ,
ພວກເຮົາໄດ້ນຳມັນກັບມາດຽວນີ້ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຮົາ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ນຳເງິນອື່ນມາກັບຕົວເພື່ອຊື້ອາຫານ,
ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດໄດ້ໃສ່ເງິນເຂົ້າໄປໃນຖົງຂອງພວກເຮົາ. ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າກະລຸນາພວກເຈົ້າ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ. ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ
ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ
ໄດ້ໃຫ້ຊັບສົມບັດແກ່ພວກເຈົ້າໄວ້ໃນຖົງຂອງພວກເຈົ້າ. ເງິນຂອງພວກເຈົ້າເປັນທີ່ຍອມຮັບ
ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຮັບແລ້ວ. ແລ້ວລາວກໍ່ພາຊີເມໂອນອອກມາຫາພວກເຂົາ.
ແລະລາວໄດ້ນຳນ້ຳມາລ້າງຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ອາຫານສັດແກ່ລາຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ພວກເຂົາໄດ້ກຽມຂອງຂວັນໄວ້ຈົນກວ່າໂຢເຊັບຈະມາເຖິງໃນເວລາທ່ຽງ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍິນວ່າລາວຈະກິນເຂົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແຕ່ໂຢເຊັບໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືຢູ່ໃນມືຂອງເຂົາເຈົ້າມາຖວາຍໃຫ້ລາວໃນເຮືອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ກົ້ມໜ້ານະມັດສະການລາວລົງເຖິງແຜ່ນດິນ. ແລະ ລາວ ຖາມ ພວກເຂົາວ່າ:
ພວກເຈົ້າ ເປັນ ແນວໃດ? ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຄົນເຖົ້າທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າເຖິງນັ້ນ ລາວມີສຸຂະພາບດີບໍ? ຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ?
ພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າວ່າ, ພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ລູກຊາຍຂອງທ່ານມີສຸຂະພາບດີ,

ທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບພອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຂົາກົ້ມລົງແລ້ວກໍນະມັດສະການພຣະອົງ ແລະ
ໂຢເຊັບໄດ້ເງີຍຫນ້າຂຶ້ນດ້ວຍຕາຂອງລາວ, ເຫັນເບັນຢາມິນ
ນ້ອງຊາຍຂອງລາວທີ່ເກີດຈາກແມ່ຄົນດຽວກັນ, ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ,
ນີ້ແມ່ນນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າທີ່ອ່ອນກວ່າບໍ, ທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າຈະພາມາ? ແລະ
ລາວເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເມດຕາແກ່ເຈົ້າ, ລູກເອີຍ. ແຕ່ໂຢເຊັບຖືກລົບກວນ
ເພາະວ່າພາກພາຍໃນຂອງລາວຖືກກະຕຸ້ນເທິງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,
ແລະລາວຊອກຫາທີ່ຈະຮ້ອງໄຫ້. ແຕ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງ, ລາວຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະ
ເມື່ອລ້າງໜ້າແລ້ວ, ລາວອອກມາ ຄວບຄຸມຕົນເອງໄດ້, ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຈັດເຂົ້າຈີ່ມາ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງອາຫານໄວ້ໃຫ້ລາວຄົນດຽວ, ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແຍກຕ່າງຫາກ,
ແລະໃຫ້ຊາວອີຢິບທີ່ກິນເຂົ້າຮ່ວມກັບລາວແຍກຕ່າງຫາກ,
ເພາະວ່າຊາວອີຢິບບໍ່ສາມາດກິນເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາວຮີບຣິວໄດ້,
ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດສໍາລັບຊາວອີຢິບ. ພວກເຂົານັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວ,
ລູກຫົວປີຕາມຄວາມສິດພິເສດຂອງລາວ, ແລະລູກນ້ອຍກວ່າຕາມຄວາມໜຸ່ມຂອງລາວ,
ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນແຕ່ລະຄົນກໍ່ປະຫລາດໃຈຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ.
ພວກເຂົາເອົາສ່ວນແບ່ງຈາກລາວໄປຫາຕົນເອງ,
ແຕ່ສ່ວນແບ່ງຂອງເບັນຢາມິນໃຫຍ່ກວ່າສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຂົາທັງໝົດຫ້າເທົ່າ,
ແລະພວກເຂົາດື່ມແລະມ່ວນກັບລາວ.

๔๔

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງເຮືອນຂອງລາວວ່າ
ໃຫ້ເຕັມຖົງຂອງຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍອາຫານໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພວກເຂົາສາມາດຍົກໄດ້

ແລະໃຫ້ໃສ່ເງິນຂອງແຕ່ລະຄົນໄວ້ທີ່ປາກຖົງ
ແລະໃຫ້ໃສ່ຈອກເງິນຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຖົງຂອງນ້ອງ ພ້ອມກັບເງິນຄ່າເມັດພືດຂອງລາວ,
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຄຳສັ່ງຂອງໂຢເຊັບ ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າໄວ້. ຕອນເຊົ້າຮຸ່ງອາລຸນ,
ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຖືກສົ່ງໄປ, ພວກເຂົາເອງແລະລາຂອງພວກເຂົາ.
ເມື່ອພວກເຂົາເຈົ້າອອກຈາກເມືອງແລ້ວ ຍັງບໍ່ທັນໄປໄກ,
ໂຢເຊັບກໍ່ເວົ້າກັບຜູ້ຄຸມເຮືອນຂອງລາວວ່າ, ລຸກຂຶ້ນໄລ່ຕາມພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະເມື່ອເຈົ້າຕິດຕາມທັນພວກເຂົາເຈົ້າແລ້ວ, ຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຕອບແທນຄວາມຊົ່ວແທນຄວາມດີ?
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າລັກຖ້ວຍເງິນຂອງຂ້ອຍ? ບໍ່ແມ່ນນີ້ບໍທີ່ນາຍຂອງຂ້ອຍດື່ມຢູ່ໃນມັນ?
ແຕ່ລາວເອງກໍທຳນາຍດ້ວຍການທຳນາຍໃນຕົວລາວເອງ
ພວກເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດແລ້ວ ແລະເມື່ອໄດ້ພົບພວກເຂົາແລ້ວ,
ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຕາມຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້. ແຕ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ເປັນຫຍັງເຈົ້ານາຍຈຶ່ງເວົ້າຕາມຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້? ຢ່າໃຫ້ລູກຂອງເຈົ້າເຮັດຕາມຄຳນີ້
ຖ້າເງິນທີ່ພວກເຮົາພົບໃນຖົງຂອງພວກເຮົານັ້ນ,
ພວກເຮົາໄດ້ນຳກັບຄືນມາຫາທ່ານຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານແລ້ວ,
ແລ້ວພວກເຮົາຈະລັກເງິນຫຼືຄຳຈາກເຮືອນຂອງເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານໄດ້ແນວໃດ?
ຜູ້ໃດທີ່ເຈົ້າຈະພົບຖ້ວຍຂອງລູກຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ, ໃຫ້ລາວຕາຍ;
ແລະພວກເຮົາກໍຈະເປັນຂ້າທາສຂອງເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ, ແລະ
ດຽວນີ້, ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າ, ມັນຈະເປັນແນວນັ້ນ; ຄົນທີ່ຈອກຖືກພົບຢູ່ກັບລາວ,
ລາວຈະເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເປັນຄົນບໍລິສຸດ. ແລະພວກເຂົາຮີບດ່ວນ,
ແລະແຕ່ລະຄົນກໍ່ປ່ອຍຖົງຂອງລາວລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະແຕ່ລະຄົນກໍ່ເປີດຖົງຂອງລາວ.
ລາວຄົ້ນຫາ, ເລີ່ມຕົ້ນຈາກຜູ້ເຖົ້າ, ຈົນກ່ວາມາເຖິງຜູ້ນ້ອຍ ແລະ
ພົບຈອກຢູ່ໃນຖົງຂອງເບັນຢາມິນ ແລະພວກເຂົາກໍສີກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຂົາ,

ແລະແຕ່ລະຄົນກໍວາງຖົງຂອງຕົນເທິງລາຂອງຕົນ, ແລະພວກເຂົາກໍກັບຄືນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ.
ຢູດາ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ເຂົ້າໄປຫາ ໂຢເຊັບ ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ
ພວກເຂົາກໍ່ລົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າລາວເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະ ໂຢເຊັບ ໄດ້ເວົ້າ ກັບ ພວກເຂົາວ່າ, ສິ່ງນີ້
ທີ່ພວກເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດ ແມ່ນຫຍັງ? ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າ ຄົນທຳນາຍໂດຍການທຳນາຍ,
ຄົນເຊັ່ນຂ້ອຍ? ຢູດາກ່າວແລະວ່າ, ພວກເຮົາຈະຕອບຫຍັງແດ່ກັບເຈົ້ານາຍ,
ຫຼືພວກເຮົາຈະເວົ້າຫຍັງ, ຫຼືພວກເຮົາຈະຖືກພິສູດວ່າບໍ່ມີຄວາມຜິດໄດ້ແນວໃດ?
ພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຂອງລູກຂອງເຈົ້າ; ເບິ່ງເບາ,
ພວກເຮົາເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາ, ທັງພວກເຮົາ ແລະ
ຄົນທີ່ຖ້ວຍຖືກພົບຢູ່ກັບລາວ. ແລະໂຢເຊັບເວົ້າວ່າ ຢ່າໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດສິ່ງນີ້
ຄົນທີ່ພົບຖ້ວຍຢູ່ກັບລາວ ລາວຈະເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈົ່ງກັບໄປໂດຍສະຫວັດດີພາບຫາພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ ເມື່ອເຂົ້າໃກ້ລາວແລ້ວ
ຢູດາໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ, ເຈົ້ານາຍ; ຂໍໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເວົ້າຄຳຕໍ່ໜ້າທ່ານ,
ແລະຢ່າໃຈຮ້າຍກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ເພາະວ່າທ່ານເທົ່າກັບຟາໂຣ. ເຈົ້ານາຍ,
ທ່ານໄດ້ຖາມລູກຫຼານຂອງທ່ານ, ເວົ້າວ່າ, ຖ້າພວກເຈົ້າມີພໍ່ຫຼືພີ່ນ້ອງຊາຍ.
ແລະພວກເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍວ່າ ມີພໍ່ຂອງພວກເຮົາທີ່ແກ່ກວ່າ
ແລະເດັກນ້ອຍຂອງຄວາມແກ່ທີ່ອ່ອນກວ່າຂອງລາວ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງລາວຕາຍແລ້ວ
ແຕ່ລາວຄົນດຽວຖືກປະໄວ້ໃຫ້ກັບແມ່ຂອງລາວ ແລະພໍ່ຮັກລາວ.
ທ່ານເວົ້າກັບພວກລູກຂອງທ່ານວ່າ ພາລາວລົງມາຫາຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຈະເບິ່ງແຍງລາວ.
ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້ານາຍວ່າ, ເດັກນ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດປະຖິ້ມພໍ່ຂອງລາວໄດ້;
ແຕ່ຖ້າລາວປະຖິ້ມພໍ່, ລາວຈະຕາຍ. ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລູກຂອງເຈົ້າວ່າ
ຖ້ານ້ອງຊາຍທີ່ອ່ອນກວ່າຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ລົງມາກັບພວກເຈົ້າ
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເພີ່ມເຫັນໜ້າຂອງຂ້ອຍ
ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາລູກຂອງເຈົ້າພໍ່ຂອງພວກເຮົາ,

ພວກເຮົາໄດ້ລາຍງານໃຫ້ລາວຟັງຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາ.
ພໍ່ຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງໄປອີກຄັ້ງແລະຊື້ອາຫານເລັກນ້ອຍມາໃຫ້ພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດລົງໄປໄດ້,
ແຕ່ຖ້ານ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງພວກເຮົາລົງໄປກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍ່ຈະລົງໄປ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຫັນໜ້າຂອງຜູ້ຊາຍນັ້ນໄດ້
ຖ້ານ້ອງຊາຍຄົນນ້ອຍຂອງພວກເຮົາບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ. ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ
ພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ, ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ
ເມຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ເກີດສອງຄົນໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະ ຄົນໜຶ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກຂ້ອຍ; ແລະ
ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ ລາວໄດ້ຖືກສັດປ່າກິນແລ້ວ, ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນລາວຈົນເຖິງຕອນນີ້.
ຖ້າດັ່ງນັ້ນທ່ານຮັບເອົານີ້ໄປຈາກໜ້າຂ້ອຍ ແລະຄວາມອ່ອນແອເກີດຂຶ້ນກັບລາວໃນທາງ
ທ່ານກໍຈະນຳຄວາມແກ່ຂອງຂ້ອຍລົງສູ່ນະລົກດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ຖ້າຂ້ອຍຈະເຂົ້າໄປຫາລູກຂອງເຈົ້າ ຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງພວກເຮົາ ແລະເດັກນ້ອຍບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ
ແລະວິນຍານຂອງລາວແຂວນຢູ່ຈາກວິນຍານຂອງເດັກນ້ອຍນີ້
ແລະມັນຈະເປັນໃນເວລາທີ່ລາວເຫັນເດັກນ້ອຍບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ ລາວຈະຕາຍ
ແລະລູກຂອງເຈົ້າຈະນຳເອົາຄວາມແກ່ຂອງລູກຂອງເຈົ້າ ຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງພວກເຮົາ
ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າລົງໄປສູ່ຮາເດສ ເພາະວ່າລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບເດັກນ້ອຍຈາກພໍ່,
ເວົ້າວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ພາລາວມາຫາເຈົ້າ, ແລະຕັ້ງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະເປັນຄົນທີ່ໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພໍ່ຕະຫຼອດທຸກມື້. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບທ່ານ
ເປັນລູກຊາຍແທນທີ່ເດັກນ້ອຍ, ເປັນຂ້າທາດຂອງເຈົ້ານາຍ;
ແຕ່ເດັກນ້ອຍໃຫ້ຂຶ້ນໄປກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ. ແນວໃດຂ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປຫາພໍ່ໄດ້
ເມື່ອເດັກນ້ອຍບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ?
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ເຫັນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍທີ່ມັນຈະພົບພໍ່ຂອງຂ້ອຍ

๔๕

ແລະໂຢເຊັບບໍ່ສາມາດທົນທັງໝົດຂອງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ກັບລາວໄດ້, ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ,
ສົ່ງທຸກຄົນອອກໄປຈາກຂ້ອຍ,
ແລະບໍ່ມີໃຜຢືນຢູ່ກັບໂຢເຊັບເມື່ອລາວເປີດເຜີຍຕົວເອງກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວ.
ແລະລາວໄດ້ປ່ອຍສຽງຮ້ອງໄຫ້, ຊາວອີຢິບທັງໝົດໄດ້ຍິນ,
ແລະມັນໄດ້ຖືກໄດ້ຍິນເຖິງພະລາຊະວັງຂອງຟາໂຣ.
ໂຢເຊັບເວົ້າກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບ; ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ?
ແລະ ພວກພີ່ນ້ອງບໍ່ສາມາດຕອບລາວໄດ້ ເພາະວ່າພວກເຂົາຕົກໃຈ
ໂຢເຊັບໄດ້ກ່າວກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງລາວວ່າ: ເຂົ້າມາໃກ້ຂ້ອຍເທີ້ນ,
ແລະພວກເຂົາກໍເຂົ້າມາໃກ້. ລາວຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບ, ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຂາຍໄປຍັງອີຢິບ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຢ່າເສົ້າໂສກເລີຍ
ແລະຢ່າໃຫ້ມັນເປັນເລື່ອງຫຍຸ້ງຍາກແກ່ພວກທ່ານ ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຂາຍຂ້ານ້ອຍມາທີ່ນີ້
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາກ່ອນໜ້າພວກທ່ານເພື່ອຊີວິດ
ນີ້ແມ່ນປີທີສອງຂອງການອຶດຫິວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະຍັງມີອີກຫ້າປີທີ່ເຫຼືອ,
ທີ່ໃນນັ້ນຈະບໍ່ມີການໄຖນາ ແລະບໍ່ມີການເກັບກ່ຽວ;
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາກ່ອນພວກເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າເຫຼືອຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ,
ແລະເພື່ອລ້ຽງດູການຢູ່ລອດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຈົ້າ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າທີ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາທີ່ນີ້, ແຕ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນເໝືອນພໍ່ຂອງຟາໂຣ,
ແລະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງເຮືອນທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະເປັນຜູ້ປົກຄອງແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ. ດ່ວນແລ້ວ
ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈົ່ງຂຶ້ນໄປຫາພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເວົ້າກັບລາວວ່າ

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໂຢເຊັບເວົ້າວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຂ້ອຍເປັນເຈົ້ານາຍຂອງແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງລົງມາຫາຂ້ອຍ
ແລະ ຢ່າຢູ່ຕໍ່ ແລະ ເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນຂອງອາຣາເບຍ ແລະ ເຈົ້າຈະຢູ່ໃກ້ຂ້ອຍ
ເຈົ້າ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ແກະຂອງເຈົ້າ ແລະ
ງົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຈົ້າ ແລະຂ້ອຍຈະເລີ້ຍງດູເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເພາະວ່າຍັງມີການກະຫຼາດອີກຫ້າປີ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ທັງເຈົ້າ,
ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະຊັບສົມທັງໝົດຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງ, ຕາຂອງເຈົ້າເຫັນ ແລະ
ຕາຂອງເບັນຢາມິນ ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ອຍເຫັນວ່າ ປາກຂອງຂ້ອຍກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າ.
ຈົ່ງລາຍງານໃຫ້ພໍ່ຂອງຂ້ອຍຮູ້ເຖິງຄວາມສະຫງ່າລາສີທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໃນອີຢິບ ແລະ
ສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນທັງໝົດ, ແລ້ວຈົ່ງຮີບນຳພໍ່ຂອງຂ້ອຍລົງມາທີ່ນີ້.
ແລະລາວໄດ້ໂອບຄໍເບັນຢາມິນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ ແລ້ວຮ້ອງໄຫ້ກັບລາວ,
ແລະເບັນຢາມິນກໍ່ໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ໂອບຄໍລາວ. ແລະເມື່ອລາວໄດ້ຈູບພີ່ນ້ອງຊາຍທັງໝົດຂອງລາວ
ແລ້ວ, ລາວກໍຮ້ອງໄຫ້ກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງລາວກໍໄດ້ເວົ້າກັບລາວ.
ແລະຂ່າວໄດ້ແຜ່ສຽງໄປໃນພະລາຊະວັງຂອງຟາໂຣວ່າ ພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບໄດ້ມາແລ້ວ,
ແລະຟາໂຣກັບບັນດາຂ້າລາຊະການຂອງພຣະອົງກໍ່ດີໃຈ. ຟາຣາໂອກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ,
ຈົ່ງກ່າວຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງເຮັດດັ່ງນີ້, ຈົ່ງເຕັມຖົງຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຈົ່ງໄປຍັງແຜ່ນດິນຄານາອານ. ແລະໄດ້ພາພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະຊັບສົມຂອງເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ສິ່ງດີທັງໝົດຂອງອີຢິບແກ່ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະກິນໄຂກະດູກຂອງແຜ່ນດິນ.
ເຈົ້າແມ່ນສັ່ງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້:
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເອົາລົດເທົ່າຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບສຳລັບເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຈົ້າ
ແລະສຳລັບຜູ້ຍິງຂອງພວກເຈົ້າ ແລະພໍໄດ້ເອົາພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າຂຶ້ນມາແລ້ວ ກໍ່ມາ
ແລະຢ່າຫ່ວງໃຍກ່ຽວກັບຊັບສົມຂອງພວກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າສິ່ງດີງາມທັງໝົດຂອງອີຢິບຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າ.

ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນເຮັດແນວນັ້ນ
ແລະໂຢເຊັບໃຫ້ເກວຽນແກ່ເຂົາເຈົ້າຕາມທີ່ຟາໂຣກະສັດເວົ້າໄວ້
ແລະໃຫ້ເສບຽງສຳລັບທາງແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະໃຫ້ເສື້ອຜ້າສອງຊຸດແກ່ທຸກຄົນ
ແຕ່ໃຫ້ເງິນຄຳສາມຮ້ອຍແລະເສື້ອຜ້າປ່ຽນຫ້າຊຸດແກ່ເບັນຢາມິນ
ແລະລາວໄດ້ສົ່ງໄປໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວຕາມແບບດຽວກັນ, ຄື
ລາສິບໂຕທີ່ແບກສິ່ງດີທັງໝົດຈາກອີຢິບ,
ແລະລາລໍ່ສິບໂຕທີ່ແບກເຂົ້າຈີ່ສຳລັບພໍ່ຂອງລາວໃນການເດີນທາງ.
ລາວສົ່ງພີ່ນ້ອງຂອງລາວອອກໄປ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ໄປ, ແລະລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຢ່າໂກດກັນໃນທາງ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບ
ແລະມາເຖິງແຜ່ນດິນຄານາອານຫາຢາໂກບພໍ່ຂອງພວກເຂົາ
ແລະພວກເຂົາລາຍງານກັບລາວເວົ້າວ່າ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຄືໂຢເຊັບມີຊີວິດຢູ່,
ແລະລາວເອງປົກຄອງທັງໝົດແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະຢາໂກບປະຫລາດໃຈໃນຈິດໃຈ,
ເພາະວ່າລາວບໍ່ເຊື່ອພວກເຂົາ. ແລະພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວທຸກສິ່ງທີ່ຖືກເວົ້າໂດຍໂຢເຊັບ,
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ລາວເວົ້າກັບພວກເຂົາ ເມື່ອເຫັນລົດເທົ່າທີ່ໂຢເຊັບສົ່ງມາເພື່ອຮັບເອົາລາວ,
ຈິດໃຈຂອງຢາໂກບພໍ່ຂອງພວກເຂົາກໍ່ຟື້ນຄືນມາ. ອິດສະລາເອນເວົ້າວ່າ,
ມັນເປັນເລື່ອງໃຫຍ່ສຳລັບຂ້ອຍ, ຖ້າໂຢເຊັບລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່,
ຂ້ອຍຈະໄປເຫັນລາວກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະຕາຍ.

๔๖

ອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງພ້ອມກັບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງລາວ,
ມາຮອດບໍ່ແຫ່ງຄຳສາບານ,
ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຮາກພໍ່ຂອງລາວ.

ພຣະເຈົ້າຕໍ່ອະກັບອິສຣາເອນໃນນິມິດກາງຄືນ, ໄດ້ກ່າວວ່າ, ຢາໂກບ, ຢາໂກບ,
ແລະລາວກ່າວວ່າ, ແມ່ນຫຍັງ? ແຕ່ພຣະອົງກໍ່ຕໍ່ອະກັບລາວວ່າ,
ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ຢ່າຢ້ານກົວທີ່ຈະລົງໄປອີຢິບ,
ເພາະວ່າເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະຊາຊາດໃຫຍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະລົງໄປກັບເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນອີຢິບ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະນຳເຈົ້າຂຶ້ນມາໃນທີ່ສຸດ,
ແລະໂຢເຊັບຈະວາງມືຂອງລາວເທິງຕາຂອງເຈົ້າ. ຢາໂກບລຸກຂຶ້ນຈາກບໍ່ນ້ຳແຫ່ງຄຳສາບານ,
ແລະລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ຍົກພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຂອງໃຊ້,
ແລະພັນລະຍາຂອງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນເທິງເກວຽນທີ່ໂຢເຊັບສົ່ງມາເພື່ອບັນທຸກລາວ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາຊັບສົມບັດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະຊັບສົມທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮັບມາຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານ ເຂົ້າໄປສູ່ອີຢິບ, ຄືຢາໂກບ
ແລະເຊື້ອສາຍທັງໝົດຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ. ລູກຊາຍ
ແລະລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງລາວກັບລາວ; ລູກສາວ ແລະລູກສາວຂອງລູກສາວຂອງລາວ;
ແລະທຸກເຊື້ອສາຍຂອງລາວ ລາວໄດ້ນຳເຂົ້າໄປໃນອີຢິບ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນທີ່ເຂົ້າໄປໃນອີຢິບພ້ອມກັບຢາໂກບພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ຢາໂກບ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ: ລູກຊາຍຄົນທຳອິດຂອງຢາໂກບ ຄື ເຮອູເບນ.
ລູກຊາຍຂອງຮູເບນແມ່ນ: ເອໂນກ, ພາລລູ, ເຮສຮອນ ແລະຄາມີ.
ລູກຊາຍຂອງຊີເມໂອນແມ່ນ: ເຢມູເອນ, ຢາມິນ, ເອຮຸດ, ຢາກິນ, ໂຊຮາ, ແລະຊາອຸນ
ລູກຊາຍຂອງແມ່ຍິງຊາວຄານາອານ. ລູກຊາຍຂອງເລວີແມ່ນ ເກີໂຊນ, ຄາທ, ແລະເມຣາຣີ.
ລູກຊາຍຂອງຢູດາແມ່ນ ເອີ, ໂອນານ, ຊີໂລ, ເພເຣສ ແລະ ເຊຣາ, ແຕ່ເອີ ແລະ
ໂອນານໄດ້ຕາຍໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ, ແລະລູກຊາຍຂອງເພເຣສແມ່ນ ເຮສໂຣນ ແລະ
ເຢມູເອນ. ແຕ່ລູກຊາຍຂອງອິດສາຄາແມ່ນ ໂທລາ, ພູອາ, ຮາຊູມ, ແລະ ຊິມໂຣນ.
ລູກຊາຍຂອງເຊບູລຸນແມ່ນເຊເຣດ, ອັນລອນ, ແລະອາໂດເອນ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເລອາ, ຜູ້ທີ່ນາງເກີດໃຫ້ຢາໂກບໃນເມໂສໂປເຕເມຍຂອງຊີເຣຍ,

ແລະດິນາລູກສາວຂອງລາວ. ທັງໝົດອິນຍານ, ລູກຊາຍແລະລູກສາວ, ສາມສິບສາມ.
ລູກຊາຍຂອງກາດແມ່ນ: ຊາໂຟນ, ອັງກິສ, ຊັນນິສ, ທາໂຊບານ, ເອເດສ, ອາໂຣເອເດສ, ແລະ ອາເຣເອເລສ. ລູກຊາຍຂອງອາເຊີແມ່ນ ອິມນາ, ອິຊວາ, ແລະ ເຢຊຸນ, ແລະ ເບຣິອາ, ແລະ ຊາຣາເປັນເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງພວກເຂົາ. ລູກຊາຍຂອງເບເຣຍແມ່ນໂຄບ ແລະ ເມລຄີອິນ
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຊິນປາ, ທີ່ລາບານໃຫ້ແກ່ເລອາລູກສາວຂອງລາວ,
ທີ່ນາງເກີດໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ, ສິບຫົກຄົນ. ລູກຊາຍຂອງຣາເຊວ ພັນລະຍາຂອງຢາໂກບ ແມ່ນ ໂຢເຊັບ ແລະ ເບັນຢາມິນ ກາຍເປັນລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຜູ້ທີ່ອາເສເນັດລູກສາວຂອງໂປຕິເຟຣາປະໂລຫິດແຫ່ງເຮລີໂອໂປລິສເກີດໃຫ້ລາວ, ຄື ມະນັດເຊ ແລະ ເອຟຣາອິມ. ກາຍເປັນລູກຊາຍຂອງມະນັດເຊ,
ຜູ້ທີ່ນາງຊ້າງຊາວຊີເຣຍເກີດໃຫ້ລາວ, ຄື ມາຄີຣ. ມາຄີຣເກີດກິເລອາດ.
ລູກຊາຍຂອງເອຟຣາອິມອ້າຍນ້ອງຂອງມະນັດເຊ ຄື ຊູເທລາ ແລະ ຕາຣານ.
ລູກຊາຍຂອງຊູເທລາ ຄື ເອໂດມ. ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນແມ່ນບາລາ ແລະ ເບເຄີ ແລະ ອາສເບນ ແລະລູກຊາຍຂອງບາລາກໍ່ຄື ເກຣາ ແລະໂນເອມານ ແລະອາຄີສ ແລະໂຣຊ ແລະມາມຟິມ; ແລະເກຣາກໍ່ໄດ້ເກີດອາຣາດ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຣາເຊນ
ຜູ້ທີ່ນາງເກີດໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ, ທັງໝົດສິບແປດຄົນ. ລູກຊາຍຂອງດານຄືອາຊຸມ.
ແລະລູກຊາຍຂອງນັບທາລີຄື: ອາຊີເອນ, ກູນີ, ອິດຊາຣ ແລະ ໂຊນເລມ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງບິນຮາ, ເຊິ່ງລາບານໃຫ້ແກ່ຣາເຊນລູກສາວຂອງລາວ,
ແລະນາງໄດ້ເກີດລູກເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຢາໂກບ, ທັງໝົດເຈັດຄົນ.
ທຸກຄົນທັງໝົດທີ່ເຂົ້າໄປກັບຢາໂກບເຂົ້າໄປໃນອີຢິບ, ຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກຕົ້ນຂາຂອງລາວ, ນອກຈາກພວກເມຍຂອງລູກຊາຍຂອງຢາໂກບ, ທຸກຄົນທັງໝົດ, ຫົກສິບຫົກຄົນ;
ແລະລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບຜູ້ທີ່ເກີດໃຫ້ລາວໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເກົ້າຄົນ.
ທຸກວິນຍານຂອງເຮືອນຢາໂກບ, ທີ່ເຂົ້າໄປກັບຢາໂກບໄປໃນເອຢິບ, ເຈັດສິບຫ້າວິນຍານ.
ແຕ່ລາວສົ່ງຢູດາໄປກ່ອນລາວໄປຫາໂຢເຊັບ ເພື່ອພົບລາວຢູ່ເມືອງໂລະຊຶນ

ໃນແຜ່ນດິນຣາເມເຊ ໂຢເຊັບໄດ້ຈັບລົດມ້າຂອງລາວແລ້ວ,
ຂຶ້ນໄປພົບພໍ່ຂອງລາວຄືອິດສະຣາເອນ ທີ່ເມືອງໂລະຊົນ, ແລະເມື່ອປາກົດຕົວຕໍ່ລາວ,
ລາວກໍໄດ້ໂອບຄໍຂອງລາວ ແລະຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ. ແລະ ອິດສະລາເອນ
ກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, ຂ້ອຍຈະຕາຍແຕ່ບັດນີ້, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຈົ້າຍັງມີຊີວິດຢູ່. ໂຢເຊັບກ່າວຕໍ່ພວກພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ:
ຂ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປປະກາດຕໍ່ຟາໂຣ ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ ພວກພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ
ແລະຄົວເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ອຍ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ ໄດ້ມາຫາຂ້ອຍແລ້ວ.
ແຕ່ພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຜູ້ລ້ຽງແກະ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ລ້ຽງສັດ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳສັດລ້ຽງ, ງົວ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂອງພວກເຂົາມາ. ຖ້າດັ່ງນັ້ນ
ຟາໂຣເອີ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະ ເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ
ການງານຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍແມ່ນຫຍັງ? ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ,
ພວກຜູ້ຊາຍຜູ້ລ້ຽງສັດພວກເຮົາແມ່ນລູກຂອງເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ເດັກຈົນເຖິງຕອນນີ້, ທັງພວກເຮົາ,
ແລະພໍ່ຂອງພວກເຮົາ; ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນຂອງອາຣາເບຍ;
ເພາະວ່າທຸກຄົນລ້ຽງແກະແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດສຳລັບຊາວອີຢິບ.

๔๗

ໂຢເຊັບໄດ້ມາລາຍງານຕໍ່ຟາໂຣກ່າວວ່າ: ພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍ
ພ້ອມທັງສັດລ້ຽງ, ງົວ ແລະ ຊັບສິນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ໄດ້ມາຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານແລ້ວ ແລະ ຕອນນີ້ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນ.
ຈາກພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ລາວໄດ້ເອົາຜູ້ຊາຍຫ້າຄົນ, ແລະຕັ້ງພວກເຂົາໄວ້ຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ. ແລະ
ຟາໂຣ ໄດ້ເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບວ່າ, ວຽກງານຂອງພວກເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ?
ແລະພວກເຂົາເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ: ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເປັນຄົນລ້ຽງແກະ,

ທັງພວກເຮົາເອງແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຂົາເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ
ມາຢູ່ອາໄສໃນແຜ່ນດິນນີ້ພວກເຮົາມາແລ້ວ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີທົ່ງຫຍ້າສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງພວກລູກຂອງທ່ານ,
ເພາະວ່າຄວາມອຶດຫິວແຂງແຮງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ;
ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນ. ແລະ ຟາໂຣ ເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ
ໃຫ້ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນ
ແລະຖ້າເຈົ້າຮູ້ວ່າມີຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມສາມາດຢູ່ໃນພວກເຂົາ,
ຈົ່ງແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາເປັນຜູ້ປົກຄອງສັດລ້ຽງຂອງຂ້ອຍ. ຢາໂກບ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວ
ມາຫາໂຢເຊັບ ໃນປະເທດເອຢິບ, ແລະ ຟາໂຣ ກະສັດຂອງເອຢິບ ໄດ້ຍິນ. ແລະ ຟາໂຣ
ກ່າວກັບ ໂຢເຊັບ ວ່າ: ພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ໄດ້ມາຫາເຈົ້າແລ້ວ. ເບິ່ງເອີ້ຍ,
ແຜ່ນດິນອີຢິບຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,
ຈົ່ງໃຫ້ພໍ່ຂອງເຈົ້າແລະພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ດີທີ່ສຸດ.
ໂຢເຊັບໄດ້ນຳພໍ່ຂອງລາວຄືຢາໂກບເຂົ້າມາ ແລະໄດ້ຕັ້ງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ
ແລະຢາໂກບໄດ້ອວຍພອນແກ່ຟາໂຣ ຟາໂຣກ່າວແກ່ຢາໂກບວ່າ, ເຈົ້າມີອາຍຸຊີວິດຈັກປີແລ້ວ?
ແລະຢາໂກບໄດ້ເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ:
ມື້ປີແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້ອຍທີ່ຂ້ອຍອາໄສຢູ່ນັ້ນແມ່ນຮ້ອຍສາມສິບປີ.
ມື້ປີແຫ່ງຊີວິດຂອງຂ້ອຍນັ້ນນ້ອຍແລະຊົ່ວຮ້າຍ,
ແລະບໍ່ໄດ້ມາເຖິງມື້ປີແຫ່ງຊີວິດຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່. ແລະ
ຢາໂກບໄດ້ອວຍພອນຟາໂຣແລ້ວ, ລາວກໍ່ອອກໄປຈາກພຣະອົງ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,
ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຄອບຄອງດິນແດນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ໃນແຜ່ນດິນທີ່ດີທີ່ສຸດ,
ໃນແຜ່ນດິນຣາເມເຊ, ດັ່ງທີ່ຟາໂຣໄດ້ສັ່ງ. ແລະໂຢເຊັບກໍ່ລ້ຽງເຂົ້າໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວ,
ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະທຸກຄົນໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ເຂົ້າຕາມຈຳນວນຄົນ.

ເຂົ້າບໍ່ມີຢູ່ໃນທົ່ວແຜ່ນດິນທັງໝົດ, ເພາະວ່າຄວາມອຶດຫິວໄດ້ຮ້າຍແຮງຫຼາຍ,
ແລະແຜ່ນດິນອີຢິບກັບແຜ່ນດິນຄານາອານໄດ້ລົ້ມເຫຼວຍ້ອນຄວາມອຶດຫິວ.
ໂຢເຊັບໄດ້ລວບລວມເງິນທັງໝົດທີ່ພົບໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນຄານາອັນ
ຈາກການຊື້ເຂົ້າທີ່ພວກເຂົາຊື້, ແລະ ລາວໄດ້ວັດເຂົ້າອອກໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ
ໂຢເຊັບໄດ້ນຳເງິນທັງໝົດເຂົ້າໄປໃນພະລາຊະວັງຂອງຟາໂຣ. ແລະ
ເງິນທັງໝົດໝົດໄປຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ແລະ ຈາກແຜ່ນດິນຄານາອານ ແລະ
ຊາວອີຢິບທັງໝົດມາຫາໂຢເຊັບ ເວົ້າວ່າ ໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ແກ່ພວກເຮົາ ແລະ
ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕາຍຕໍ່ໜ້າທ່ານ ເງິນຂອງພວກເຮົາໝົດແລ້ວ
ໂຢເຊັບກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງນຳສັດລ້ຽງຂອງພວກເຈົ້າມາ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ແກ່ພວກເຈົ້າແທນສັດລ້ຽງຂອງພວກເຈົ້າ,
ຖ້າເງິນຂອງພວກເຈົ້າໝົດໄປແລ້ວ. ພວກເຂົານຳເອົາສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາໄປຫາໂຢເຊັບ,
ແລະໂຢເຊັບໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ແກ່ພວກເຂົາແທນມ້າ, ແທນແກະ, ແທນງົວ, ແລະແທນລາ,
ແລະລ້ຽງດູພວກເຂົາດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ແທນສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາໃນປີນັ້ນ.
ປີນັ້ນກໍ່ຜ່ານໄປ, ແລະ ພວກເຂົາມາຫາລາວໃນປີທີສອງ, ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພວກເຮົາຈະຖືກທຳລາຍຈາກເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາບໍ່ແດ່ບໍ?
ຖ້າເງິນຂອງພວກເຮົາໝົດແລ້ວ, ແລະຊັບສິນແລະສັດລ້ຽງກໍໄປຫາທ່ານເຈົ້ານາຍແລ້ວ,
ແລະບໍ່ເຫຼືອຫຍັງໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາ,
ແຕ່ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາເອງແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຕາຍຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ແລະແຜ່ນດິນຈະບໍ່ກາຍເປັນທີ່ໂລ່ງວ່າງ,
ຈົ່ງຊື້ພວກເຮົາແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາແທນເຂົ້າ,
ແລະພວກເຮົາແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາຈະເປັນຂ້າທາດຂອງຟາໂຣ; ຈົ່ງໃຫ້ເມັດພືດ,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຫວ່ານ, ແລະມີຊີວິດຢູ່ແລະບໍ່ຕາຍ,
ແລະແຜ່ນດິນຈະບໍ່ກາຍເປັນທີ່ໂລ່ງວ່າງ.

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງຊາວອີຢິບໃຫ້ຟາໂຣ,
ເພາະວ່າຊາວອີຢິບຂາຍແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຟາໂຣ,
ເພາະວ່າກາຫນອົດຫິວໄດ້ເອົາຊະນະເຂົາເຈົ້າ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ກາຍເປັນຂອງຟາໂຣ. ແລະ
ປະຊາຊົນ ລາວເຮັດໃຫ້ເປັນທາດ ໃຫ້ລາວ ເປັນລູກຂ້າ, ຈາກຊາຍແດນສຸດຂອບຂອງອີຢິບ
ຈົນເຖິງຊາຍແດນສຸດຂອບ, ນອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກປະໂລຫິດ ເທົ່ານັ້ນ;
ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາແຜ່ນດິນນີ້ໂຢເຊັບ; ເພາະວ່າໃນກາຫນໃຫ້
ໄດ້ໃຫ້ຂອງຂວັນແກ່ພວກປະໂລຫິດຟາໂຣ, ແລະພວກເຂົາກິນຂອງຂວັນ,
ທີ່ໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຟາໂຣ; ເພາະສະນັ້ນພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຂາຍແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບຊາວອີຢິບທັງໝົດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ມື້ນີ້ຂ້ອຍໄດ້ຄອບຄອງພວກເຈົ້າແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຟາໂຣແລ້ວ.
ຈົ່ງເອົາເມັດພືດສໍາລັບພວກເຈົ້າເອງ ແລະຈົ່ງຫວ່ານແຜ່ນດິນ.
ແລະຜົນຜະລິດຂອງມັນຈະເປັນ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະໃຫ້ສ່ວນທີ່ຫ້າແກ່ຟາໂຣ,
ແຕ່ສີ່ສ່ວນຈະເປັນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍເອງເພື່ອເປັນເມັດພືດສໍາລັບແຜ່ນດິນ,
ແລະເພື່ອເປັນອາຫານສໍາລັບທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ,
ທ່ານໄດ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໄວ້, ພວກເຮົາໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາ,
ແລະ ພວກເຮົາຈະເປັນຂ້າທາດຂອງຟາໂຣ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ວາງຄໍາສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ເທິງແຜ່ນດິນເອຢິບທີ່ຈະສົ່ງໃຫ້ຟາ
ໂຣ, ນອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ, ທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຟາໂຣ.
ອິດສະລາເອນໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ ເທິງແຜ່ນດິນໂກເຊນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັບມໍລະດົກເທິງມັນ, ແລະພວກເຂົາເພີ່ມຂຶ້ນແລະຂະຫຍາຍຫຼາຍຫຼາຍ.
ຢາໂກບໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບສິບເຈັດປີ,
ແລະວັນເວລາຂອງຊີວິດຂອງຢາໂກບໄດ້ກາຍເປັນຫນຶ່ງຮ້ອຍສີ່ສິບເຈັດປີ.

ມື້ຂອງອິດສະຣາເອນເຂົ້າໃກ້ທີ່ຈະຕາຍແລ້ວ ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນລູກຊາຍຂອງລາວໂຢເຊັບ
ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ
ຈົ່ງວາງມືຂອງເຈົ້າໄວ້ພາຍໃຕ້ຂາອ່ອນຂອງຂ້ອຍ
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຈິງຕໍ່ຂ້ອຍ ທີ່ຈະບໍ່ຝັງຂ້ອຍໃນອີຢິບ
ແຕ່ຂ້ອຍຈະນອນກັບບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍ ແລະເຈົ້າຈະຍົກຂ້ອຍອອກຈາກອີຢິບ
ແລະຝັງຂ້ອຍໃນອຸບມຸງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະລາວເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະເຮັດຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ
ລາວເວົ້າວ່າ ສາບານກັບຂ້ອຍເທີ້ ແລະລາວກໍສາບານກັບລາວ
ແລະອິດສະຣາເອນກໍກົ້ມລົງນະມັດສະການເທິງປາຍໄມ້ຖືຂອງລາວ

๔๘

ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້,
ແລະມີຄົນລາຍງານໃຫ້ໂຢເຊັບວ່າພໍ່ຂອງທ່ານເຈັບປ່ວຍ,
ແລະລາວໄດ້ພາລູກຊາຍສອງຄົນຂອງລາວຄືມະນັດເຊແລະເອັບຣາອິມມາຫາຢາໂກບ.
ມັນຖືກລາຍງານແລ້ວຕໍ່ຢາໂກບວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ລູກຊາຍຂອງທ່ານຄືໂຢເຊັບກຳລັງມາຫາທ່ານ,
ແລະອິດສະລາເອນໄດ້ເສີມກຳລັງຕົນເອງແລ້ວນັ່ງຂຶ້ນເທິງຕຽງ. ແລະ ຢາໂກບ ເວົ້າກັບ
ໂຢເຊັບ, ພຣະເຈົ້າ ຂອງຂ້ອຍ ປາກົດກັບຂ້ອຍ ໃນ ລູຊ ໃນ ແຜ່ນດິນ ຄານາອານ, ແລະ
ອວຍພອນ ຂ້ອຍ, ແລະ ເວົ້າກັບຂ້ອຍ, ເບິ່ງ ຂ້ອຍ ຈະເພີ່ມ ເຈົ້າ, ແລະ ຈະທະວີ ເຈົ້າ, ແລະ
ຈະເຮັດ ເຈົ້າ ເປັນ ການຊຸມນຸມ ຂອງປະຊາຊາດ; ແລະ ຈະໃຫ້ ເຈົ້າ ແຜ່ນດິນ ນີ້, ແລະ
ເຊື້ອສາຍ ຂອງເຈົ້າ ຫຼັງຈາກ ເຈົ້າ, ເປັນ ການຄອບຄອງ ນິລັນດອນ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ລູກຊາຍສອງຄົນຂອງເຈົ້າ ທີ່ເກີດແກ່ເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ
ກ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະມາຫາເຈົ້າໃນອີຢິບ ເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ ຄືເອຟຣາອິມແລະມະນັດເຊ
ຈະເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍເໝືອນກັບເຣອູເບນແລະຊີເມໂອນ

ແຕ່ລູກຫຼານທີ່ເຈົ້າເກີດຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຈະເປັນຂອງພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຊື່,
ແລະຈະຖືກເອີ້ນຕາມມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້ອຍ
ເມື່ອຂ້ອຍກຳລັງເດີນທາງມາຈາກເມໂສໂປເຕເມຍແຫ່ງຊີເຣຍ,
ຣາເຊວແມ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ຕາຍໃນແຜ່ນດິນຄານານ,
ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງເຂົ້າໃກ້ສະໜາມແຂ່ງມ້າຄາບຣາທາ ເພື່ອໄປເຖິງເອຟຣາທາ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຝັງນາງໄວ້ຢູ່ທາງສະໜາມແຂ່ງມ້ານັ້ນ, ນັ້ນກໍຄືເບັດເລເຮັມ.
ເມື່ອອິດສະລະເອນເຫັນພວກລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບແລ້ວ, ລາວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໃຜກັບເຈົ້າ? ໂຢເຊັບເວົ້າກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ, ພວກເຂົາແມ່ນລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ,
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້. ແລະ ຢາໂກບ ເວົ້າວ່າ, ພາເຂົາເຈົ້າມາຫາຂ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຂົາເຈົ້າ. ດວງຕາຂອງອິດສະລາເອນມືດມົວຍ້ອນອາຍຸແກ່,
ແລະລາວບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້, ແລະລາວໄດ້ເອົາພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ຕົນ,
ແລະລາວໄດ້ຈູບພວກເຂົາ, ແລະລາວໄດ້ກອດພວກເຂົາ. ແລະ ອິດສະລາເອນ
ກ່າວຕໍ່ໂຢເຊັບວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກລິດລອນໜ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ພາພວກເຂົາອອກຈາກຫົວເຂົ່າຂອງລາວ,
ແລະພວກເຂົາກາບໄຫວ້ລາວໂດຍກາບກົ້ມໜ້າລົງເທິງແຜ່ນດິນ.
ໂຢເຊັບໄດ້ພາລູກຊາຍທັງສອງຂອງລາວ, ຄືເອັຟຣາອິມຢູ່ທາງຂວາຂອງລາວເອງ
ເຊິ່ງຢູ່ທາງຊ້າຍຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລະມະນັດເສຢູ່ທາງຊ້າຍຂອງລາວເອງ
ເຊິ່ງຢູ່ທາງຂວາຂອງອິດສະຣາເອນ, ແລ້ວເຂົາໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ອິດສະຣາເອນ.
ແຕ່ອິດສະລາເອນໄດ້ຍື່ນມືຂວາອອກ ວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງເອັບຣາອິມ,
ເຖິງແມ່ນວ່ານີ້ແມ່ນຄົນນ້ອຍກວ່າ, ແລະວາງມືຊ້າຍໄວ້ເທິງຫົວຂອງມະນັດເສ,
ໂດຍສະຫຼັບມືຂ້າມກັນ. ແລະ ລາວໄດ້ອວຍພອນເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກ່າວວ່າ ພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍໄດ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຕໍ່ພຣະອົງ ອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ

ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ລ້ຽງດູຂ້ອຍຕັ້ງແຕ່ໄວໜຸ່ມຈົນເຖິງມື້ນີ້
ຜູ້ສົ່ງສານຜູ້ທີ່ຊ່ວຍກູ້ຂ້ອຍຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດ ຂໍອວຍພອນເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ ແລະ
ຊື່ຂອງຂ້ອຍຈະຖືກເອີ້ນໃນເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຊື່ຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍ ອັບຣາຮາມ ແລະ
ອີຊາກ ແລະ ຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພີ່ມຂຶ້ນເປັນຈຳນວນຫຼາຍຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ເມື່ອໂຢເຊັບເຫັນວ່າພໍ່ຂອງລາວວາງມືຂວາຂອງລາວໄວ້ເທິງຫົວຂອງເອັບຣາອິມ,
ມັນປາກົດວ່າໝັກແກ່ລາວ, ແລະໂຢເຊັບຈຶ່ງຈັບມືຂອງພໍ່ຂອງລາວ
ເພື່ອເອົາມັນອອກຈາກຫົວຂອງເອັບຣາອິມໄປໄວ້ເທິງຫົວຂອງມະນັດເສ.
ໂຢເຊັບກ່າວກັບພໍ່ຂອງລາວວ່າ, ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ, ພໍ່, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນລູກຫົວປີ,
ຈົ່ງວາງມືຂວາຂອງທ່ານເທິງຫົວຂອງລາວ. ແລະລາວບໍ່ຕ້ອງການ, ແຕ່ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຮູ້,
ລູກຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຮູ້, ແລະນີ້ຈະກາຍເປັນປະຊາຊົນ, ແລະນີ້ຈະຖືກຍົກສູງ,
ແຕ່ອ້າຍນ້ອງທີ່ນ້ອຍກວ່າຂອງລາວຈະໃຫຍ່ກວ່າລາວ,
ແລະເຊື້ອສາຍຂອງລາວຈະກາຍເປັນປະຊາຊາດຫຼາຍ.
ແລະທ່ານໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ອິດສະຣາເອນຈະຖືກອວຍພອນໃນທ່ານທັງຫຼາຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດເຈົ້າດັ່ງເອຟຣາອິມແລະດັ່ງມະນັດເສ
ແລະທ່ານໄດ້ວາງເອຟຣາອິມໄວ້ຂ້າງໜ້າມະນັດເສ ອິດສະລາເອນກ່າວກັບໂຢເຊັບວ່າ, ນີ້ແນ,
ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຕາຍ, ແລະພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງຈະນຳພວກເຈົ້າກັບຄືນສູ່ແຜ່ນດິນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ.
ແຕ່ຂ້ອຍໃຫ້ເມືອງເຊເຄມແກ່ເຈົ້າເປັນພິເສດເໜືອກ່ວາພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ເຊິ່ງຂ້ອຍໄດ້ເອົາມາຈາກມືຂອງຊາວອາໂມໄຣດ້ວຍດາບແລະທະນູຂອງຂ້ອຍ.

๔๙

ຢາໂກບໄດ້ເອີ້ນລູກຊາຍຂອງລາວມາ ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງມາຊຸມນຸມກັນ
ເພື່ອຂ້ອຍຈະບອກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ສິ່ງໃດຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຈົ້າໃນມື້ສຸດທ້າຍ.
ຈົ່ງຊຸມນຸມກັນ ແລະ ຈົ່ງຟັງຂ້ອຍ, ລູກຊາຍຂອງຢາໂກບ, ຈົ່ງຟັງເຖີດ ອິດສະລາເອນ,
ຈົ່ງຟັງພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ. ຣູເບນ ລູກຄົນທຳອິດຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າແມ່ນກຳລັງຂອງຂ້ອຍ, ແລະ
ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງລູກຂອງຂ້ອຍ, ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະຖືກແບກຫາມ, ແລະ ຫົວດື້ອ.
ເຈົ້າໄດ້ປະພຶດຢ່າງຈອງຫອງເປັນດັ່ງນ້ຳ, ຢ່າເດືອດລົ້ນ,
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງທີ່ນອນຂອງພໍ່ເຈົ້າ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປື້ອນທີ່ນອນທີ່ເຈົ້າຂຶ້ນໄປ. ຊີເມໂອນ ແລະ ເລວີ
ເປັນພີ່ນ້ອງທີ່ສຳເລັດຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳຂອງການເອົາອອກຂອງເຂົາເຈົ້າ;
ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຢ່າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຄຳປຶກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ຕັບຂອງຂ້ອຍຢ່າໄດ້ຂັດແຍ້ງກັບອົງປະກອບຂອງເຂົາເຈົ້າ;
ເພາະວ່າໃນຄວາມໂກດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຂົາເຈົ້າຂ້າຜູ້ຊາຍ, ແລະ
ໃນຄວາມປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຂົາເຈົ້າຕັດເສັ້ນເອັນງົວຜູ້.
ຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພວກເຂົາຖືກສາບແຊ່ງ ເພາະວ່າມັນດື້ດ້ານ,
ແລະຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ເພາະວ່າມັນຖືກເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງ.
ຂ້ອຍຈະແບ່ງພວກເຂົາໃນຢາໂກບ ແລະຂ້ອຍຈະກະຈາຍພວກເຂົາໃນອິດສະລາເອນ. ຢູດາ,
ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະສັນລະເສີນເຈົ້າ, ມືຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ເທິງຫຼັງຂອງສັດຕູເຈົ້າ,
ລູກຊາຍຂອງພໍ່ເຈົ້າຈະກົ້ມລົງນະມັດສະການເຈົ້າ. ລູກສິງໂຕຂອງຢູດາ, ຈາກການຈອກ,
ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນໄປ, ໄດ້ນອນລົງແລ້ວເຈົ້ານອນຄືສິງໂຕ ແລະ ຄືລູກສິງໂຕ,
ຜູ້ໃດຈະປຸກລາວ? ຜູ້ປົກຄອງຈະບໍ່ລົ້ມເຫລວຈາກຢູດາ ແລະ ຜູ້ນຳຈາກເຂົ່າຫນ້າຂອງລາວ
ຈົນກວ່າສິ່ງທີ່ສະສົມໄວ້ໃຫ້ລາວຈະມາເຖິງ ແລະ
ຕົວລາວເອງເປັນຄວາມຄາດຫວັງຂອງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ
ລາວມັດລູກລາຂອງລາວໄວ້ກັບເຄືອອະງຸ່ນ, ແລະມັດລູກລາແມ່ຂອງລາວໄວ້ກັບເຄືອອ່ອນ,

ລາວຈະຊັກເສື້ອຄຸມຂອງລາວໃນເຫຼົ້າອະງຸ່ນ, ແລະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວໃນເລືອດອະງຸ່ນ.
ຕາຂອງລາວເປັນປະກາຍຍິ່ງກວ່າເຫລົ້າອະງຸ່ນ, ແລະແຂ້ວຂອງລາວຂາວກວ່ານົມ.
ເຊບູລຸນຈະອາໄສຢູ່ຊາຍທະເລ ແລະ ຕົນເອງຢູ່ຂ້າງທ່າເຮືອ, ແລະ
ຈະຂະຫຍາຍໄປຈົນເຖິງຊີໂດນ. ອິດສາຄາປາຖະໜາສິ່ງທີ່ດີ,
ພັກຜ່ອນຢູ່ລະຫວ່າງມໍລະດົກຕ່າງໆ. ແລະເມື່ອເຫັນການພັກຜ່ອນວ່າດີ
ແລະແຜ່ນດິນວ່າອຸດົມສົມບູນ ລາວຈຶ່ງກົ້ມບ່າຂອງລາວລົງເພື່ອຮອກແຮງງານ
ແລະລາວກໍ່ກາຍເປັນຊາວນາ ດານ ຈະພິພາກສາປະຊາຊົນຂອງລາວ,
ຄືກັບວ່າເປັນເຜົ່າໜຶ່ງໃນອິດສະລາເອນ. ແລະ ຂໍໃຫ້ແດນເປັນງູຢູ່ເທິງທາງ,
ນັ່ງຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງ, ກັດສົ້ນຕີນຂອງມ້າ; ແລະ ຄົນຂີ່ມ້າຈະລົ້ມໄປຂ້າງຫຼັງ,
ລໍຖ້າຄວາມລອດພົ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ. ກາດ, ກອງທະຫານຈະບຸກໂຈມຕີລາວ,
ແຕ່ລາວເອງຈະໂຈມຕີພວກມັນຕາມຫຼັງ. ອາເຊ, ເຂົ້າຈີ່ຂອງລາວອຸດົມສົມບູນ,
ແລະລາວຈະໃຫ້ຄວາມຫຼູຫຼາແກ່ຜູ້ປົກຄອງ. ນັບທາລີເປັນລໍາຕົ້ນທີ່ແຜ່ກວ້າງ,
ໃຫ້ຄວາມງາມແກ່ລູກຫລານ. ລູກຊາຍທີ່ເຕີບໃຫຍ່ແລ້ວ ໂຢເຊັບ,
ລູກຊາຍທີ່ເຕີບໃຫຍ່ແລ້ວຂອງຂ້ອຍທີ່ຮັກແພງ, ລູກຊາຍນ້ອຍທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ,
ຈົ່ງກັບຄືນມາຫາຂ້ອຍເທີ້ນ. ຕໍ່ກັບຜູ້ທີ່ພວກເຂົາປົກສາຫາລື, ພວກເຂົາໄດ້ດ່າທໍ,
ແລະເຈົ້ານາຍແຫ່ງລູກສອນໄດ້ຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ລາວ.
ແລະທະນູຂອງພວກເຂົາຖືກທໍາລາຍດ້ວຍພະລັງ,
ແລະເສັ້ນເອັນແຂນມືຂອງພວກເຂົາຫມົດກໍາລັງ, ໂດຍຜ່ານມືຂອງຜູ້ປົກຄອງຢາໂກບ,
ຈາກທີ່ນັ້ນຜູ້ມີອໍານາດຂອງອິດສະຣາເອນມາຈາກພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ເຈົ້າ. ແລະ
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍໄດ້ຊ່ວຍເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ອວຍພອນເຈົ້າດ້ວຍພອນຂອງສະຫວັນຈາກເທິງ,
ແລະ ພອນຂອງແຜ່ນດິນທີ່ມີທຸກສິ່ງ, ເພາະເຫດພອນຂອງເຕົ້ານົມແລະມົດລູກ,
ພອນຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າແລະແມ່ຂອງເຈົ້າ; ໄດ້ເໜືອກວ່າພອນຂອງພູເຂົາທີ່ຄົງທີ່, ແລະ
ເທິງພອນຂອງເນີນທີ່ນິລັນດອນ; ພວກມັນຈະຢູ່ເທິງຫົວຂອງໂຢເຊັບ, ແລະ

ເທິງຍອດຂອງຜູ້ທີ່ນຳພີ່ນ້ອງ. ເບັນຢາມິນເປັນໝາປ່າທີ່ໂລບ, ຕອນເຊົ້າຈະກິນຍັງ,
ແລະຕອນແລງກໍ່ໃຫ້ອາຫານ. ເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດແມ່ນລູກຊາຍຂອງຢາໂກບສິບສອງຄົນ ແລະ
ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພໍ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ ແລະ ທ່ານໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ
ແຕ່ລະຄົນຕາມການອວຍພອນຂອງລາວ ທ່ານໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ ແລະ
ລາວໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂ້ອຍກຳລັງຖືກເພີ່ມເຂົ້າໄປຫາປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍ;
ຈົ່ງຝັງຂ້ອຍກັບບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ອຍໃນຖ້ຳ, ທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາຂອງເອໂຟຣນຄົນຮິດໄຕ,
ໃນຖ້ຳຄູ່, ທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມມາມເຣ, ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ຖ້ຳຈາກເອໂຟຣນຄົນຮິດໄຕເປັນກຳມະສິດຂອງອານຸສາວະລີ.
ຢູ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າຝັງອັບຣາຮາມແລະຊາຣາພັນລະຍາຂອງລາວ;
ຢູ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າຝັງອີຊາກແລະເຣເບກາກາພັນລະຍາຂອງລາວ; ຢູ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າຝັງເລອາ;
ໃນການຄອບຄອງຂອງທົ່ງນາແລະຂອງຖ້ຳທີ່ຢູ່ໃນມັນ, ຈາກລູກຊາຍຂອງເຮັດ. ແລະ
ຢາໂກບໄດ້ຢຸດການສັ່ງລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ເມື່ອຍົກຕີນຂຶ້ນວາງເທິງຕຽງແລ້ວ,
ລາວກໍ່ສິ້ນໃຈ, ແລະ ໄດ້ໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ.

๕๐

ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຕົກລົງມາເທິງໜ້າຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ຮ້ອງໄຫ້ໃສ່ລາວ, ແລະຈູບລາວ. ແລະ
ໂຢເຊັບ ສັ່ງ ລູກຊາຍ ຂອງລາວ ຄື ຊ່າງອາບສົບ ໃຫ້ອາບສົບ ພໍ່ ຂອງລາວ ແລະ
ຊ່າງອາບສົບ ກໍ່ອາບສົບ ອິດສະຣາເອນ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດສຳເລັດສີ່ສິບມື້ຂອງລາວ,
ເພາະວ່າດັ່ງນັ້ນແມ່ນຖືກນັບມື້ຂອງການຝັງສົບ, ແລະອີຢິບໄດ້ໂສກເສົ້າລາວເຈັດສິບມື້.
ເມື່ອວັນທີ່ຂອງການໂສກເສົ້າຜ່ານໄປແລ້ວ, ໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງຟາໂຣ,
ເວົ້າວ່າ, ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ,
ຈົ່ງເວົ້າກ່ຽວກັບຂ້ອຍເຂົ້າໃນຫູຂອງຟາໂຣ, ເວົ້າວ່າ, ພໍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍສາບານ, ເວົ້າວ່າ,

ໃນອຸບມຸງທີ່ຂ້ອຍຂຸດໄວ້ໃຫ້ຕົວຂ້ອຍເອງໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ, ທີ່ນັ້ນເຈົ້າຈະຝັງຂ້ອຍ;
ດັ່ງນັ້ນຕອນນີ້ຂ້ອຍຂໍຂຶ້ນໄປ; ຂ້ອຍຈະຝັງພໍ່ຂອງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະກັບມາ;
ແລະຟາໂຣໄດ້ເວົ້າກັບໂຢເຊັບ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປ, ຝັງພໍ່ຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ລາວໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າສາບານ. ແລະ
ໂຢເຊັບໄດ້ຂຶ້ນໄປເພື່ອຝັງພໍ່ຂອງລາວ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບລາວທຸກຄົນ
ລູກຂອງຟາໂຣ ແລະ ຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງເຮືອນຂອງລາວ ແລະ
ທຸກຄົນຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງແຜ່ນດິນອີຢິບ ແລະ ທຸກຄົນໃນຄົວເຮືອນຂອງໂຢເຊັບ ແລະ
ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ແລະ ທຸກຄົນໃນເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງລາວ
ແລະ ແກະ ແລະ ງົວພວກເຂົາໄດ້ປະໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນ
ແລະລົດມ້າກັບພົນມ້າໄດ້ມາຂຶ້ນພ້ອມກັບລາວ, ແລະຄ່າຍທະຫານກໍ່ໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ.
ແລະພວກເຂົາມາເຖິງລານນວດເຂົ້າ ທີ່ຢູ່ຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ທຸກລາວດ້ວຍການໄວ້ທຸກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະແຂງແຮງຫຼາຍ,
ແລະລາວໄດ້ເຮັດການໄວ້ທຸກໃຫ້ພໍ່ຂອງລາວເປັນເວລາເຈັດມື້. ແລະ
ພວກຊາວເມືອງຂອງແຜ່ນດິນຄານາອານເຫັນການໂສກເສົ້າຢູ່ລານນວດຂ້າວຂອງອາທາດ,
ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ການໂສກເສົ້າໃຫຍ່ນີ້ແມ່ນຂອງພວກອີຢິບ; ເພາະສະນັ້ນ
ມັນເອີ້ນຊື່ຂອງມັນວ່າ ການໂສກເສົ້າຂອງອີຢິບ, ຊຶ່ງແມ່ນຢູ່ເຂດຂ້າງໂຮງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ແລະລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ເຮັດກັບລາວດັ່ງນັ້ນ
ແລະລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ເອົາລາວຂຶ້ນໄປສູ່ແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຝັງລາວໄວ້ໃນຖ້ຳຄູ່,
ທີ່ອັບຣາຮາມໄດ້ຊື້ຖ້ຳນັ້ນເປັນກຳມະສິດສຳລັບອຸບໂມງຈາກເອໂຟຣນຄົນຮິດໄຕ,
ກົງກັນຂ້າມກັບມາມເຣ. ແລະໂຢເຊັບກໍ່ກັບຄືນໄປອີຢິບ, ທັງລາວເອງ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປຂຶ້ນດ້ວຍກັນເພື່ອຝັງພໍ່ຂອງລາວ.
ເມື່ອພວກພີ່ນ້ອງຂອງໂຢເຊັບເຫັນວ່າພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າຕາຍແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ບາງທີໂຢເຊັບອາດຈະຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຕໍ່ພວກເຮົາ,

ແລະຈະຕອບແທນພວກເຮົາທັງໝົດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຕໍ່ລາວ. ແລະ
ເມື່ອມາຮອດ ໂຢເຊັບ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າວ່າ, ພໍ່ຂອງເຈົ້າໄດ້ສາບານກ່ອນທີ່ລາວຈະຕາຍ, ເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງເວົ້າກັບໂຢເຊັບແນວນີ້: ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພແກ່ເຂົາເຈົ້າສຳລັບຄວາມຜິດແລະບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ເຈົ້າ;
ແລະດຽວນີ້ຈົ່ງຮັບຄວາມຜິດຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ;
ແລະໂຢເຊັບກໍ່ຮ້ອງໄຫ້ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວ. ແລະ ເມື່ອມາຮອດລາວແລ້ວ,
ພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາເປັນຂ້າລູກຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ທ່ານທັງຫຼາຍວາງແຜນຕໍ່ຂ້ານ້ອຍເພື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າວາງແຜນກ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍເພື່ອຄວາມດີ, ເພື່ອວ່າມັນຈະເກີດຂຶ້ນດັ່ງທີ່ເປັນມື້ນີ້,
ແລະປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູ. ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ຢ່າຢ້ານກົວເລີຍ ຂ້ານ້ອຍຈະລ້ຽງດູພວກເຈົ້າ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ
ທ່ານໄດ້ປອບໂຍນພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າເຂົ້າໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນອີຢິບ, ທັງຕົວລາວເອງ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະ
ຄົວເຮືອນທັງໝົດຂອງພໍ່ລາວ, ແລະ ໂຢເຊັບໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ເປັນເວລາຮ້ອຍສິບປີ. ແລະ
ໂຢເຊັບໄດ້ເຫັນລູກຫລານຂອງເອັບຣາອິມຈົນເຖິງຊົ່ວລຸ້ນທີສາມ ແລະລູກຊາຍຂອງມາຄີຣ
ລູກຊາຍຂອງມະນັດເສ ເກີດຢູ່ເທິງຕັກຂອງໂຢເຊັບ
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບພີ່ນ້ອງຂອງລາວວ່າ, ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຕາຍ,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຢ້ຽມຢາມພວກເຈົ້າແນ່ນອນ,
ແລະຈະນຳພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະ
ບຸລຸດາຂອງພວກເຮົາ, ຄືອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ໃຫ້ພວກລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນສາບານ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ໃນເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າຈະມາເບິ່ງແຍງພວກເຈົ້າ,

ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຫາບກະດູກຂອງຂ້ອຍອອກຈາກບ່ອນນີ້ໄປກັບພວກເຈົ້າ.
ແລະໂຢເຊັບໄດ້ຕາຍໃນອາຍຸຮ້ອຍສິບປີ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຝັງລາວ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ວາງລາວໄວ້ໃນໂລງສົບໃນປະເທດອີຢິບ.

ອົບພະຍົບ

๑

ນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເອຢິບພ້ອມກັບຢາໂກບພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແຕ່ລະຄົນເຂົ້າມາກັບຄົວເຮືອນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຣູເບນ, ຊີເມໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ,
ອິດຊາຄາ, ເຊບູລູນ, ເບນຢາມິນ, ດານ, ແລະ ນັບທາລີ, ກາດ, ແລະ ອາເຊີ.
ໂຢເຊັບແມ່ນຢູ່ໃນເອຢິບ, ແລະວິນຍານທັງໝົດຈາກຢາໂກບແມ່ນເຈັດສິບຫ້າ.
ໂຢເຊັບຕາຍແລ້ວ, ແລະພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະຄົນລຸ້ນນັ້ນທັງໝົດ.
ແຕ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະຖືກຄູນ ແລະກາຍເປັນຫຼາຍ
ແລະເຂັ້ມແຂງຫຼາຍທີ່ສຸດ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ຄູນພວກເຂົາ.
ກະສັດອົງໃໝ່ໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງອີຢິບ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກໂຢເຊັບ. ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຊາດຂອງລາວວ່າ,
ເບິ່ງ ເຊື້ອຊາດຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນເປັນຝູງຊົນໃຫຍ່, ແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາ.
ມາເຖີດ, ດັ່ງນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາຈັດການກັບພວກເຂົາຢ່າງສະຫລາດ,
ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນ, ແລະເມື່ອສົງຄາມເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ,
ເຫຼົ່ານີ້ກໍຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກສັດຕູ, ແລະໄດ້ເຮັດສົງຄາມຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາ,
ພວກເຂົາຈະອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ. ແລະ ລາວໄດ້ຕັ້ງພວກຜູ້ຄຸມງານໄວ້ເໜືອເຂົາເຈົ້າ

ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ກົດຂີ່ເຂົາເຈົ້າໃນວຽກງານ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສ້າງເມືອງທີ່ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຟາໂຣ ຫັງເມືອງປີໂທມ ແລະ ເມືອງຣາເມເຊ ແລະ
ເມືອງອອນ ເຊິ່ງແມ່ນເມືອງຂອງພະອາທິດ ເພາະວ່າພວກເຂົາຖືກກົດຂີ່ຫຼາຍເທົ່າໃດ,
ພວກເຂົາກໍ່ກາຍເປັນຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແລະພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງຫຼາຍຫຼາຍ,
ແລະຊາວອີຢິບກໍ່ກຽດຊັງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ.
ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ຂົ່ມເຫັງລູກຫລານອິດສະຣາເອນດ້ວຍກຳລັງ
ແລະທຳລາຍຊີວິດຂອງພວກເຂົາໃນວຽກງານທີ່ຫຍຸ້ງຍາກດ້ວຍດິນໜຽວແລະການເຮັດອິດ,
ແລະທຸກວຽກງານໃນທົ່ງນາ,
ຕາມທຸກວຽກງານທີ່ພວກເຂົາເປັນທາດພວກເຂົາດ້ວຍການບັງຄັບ.
ແລະກະສັດຂອງຊາວອີຢິບໄດ້ເວົ້າກັບໝໍຕອນເດັກຂອງຊາວເຮັບເຣີ,
ຄົນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາຊື່ຊິບໂປຣາ, ແລະຊື່ຂອງຄົນທີສອງຊື່ພົວ· ແລະເວົ້າວ່າ,
ເມື່ອພວກເຈົ້າຕອນເດັກໃຫ້ແມ່ຍິງຊາວເຮັບເຣີ, ແລະພວກເຂົາກຳລັງຈະເກີດລູກ,
ຖ້າເປັນເດັກຊາຍ, ຈົ່ງຂ້າມັນເສຍ· ຖ້າແຕ່ເປັນເດັກຍິງ, ຈົ່ງຮັກສາມັນໄວ້.
ແຕ່ພວກນາງຜດຸງຄັນກັງວົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ກະສັດອີຢິບສັ່ງພວກນາງ
ແລະພວກນາງໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ເດັກຊາຍມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ກະສັດອີຢິບໄດ້ເອີ້ນໝໍຕໍ່ລູກ ແລະ
ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດເລື່ອງນີ້ ແລະ ຮັກສາໃຫ້ເດັກຊາຍມີຊີວິດ?
ພວກນາງມິດລູກເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ, ພວກແມ່ຍິງຮີບເຮົາບໍ່ຄືແມ່ຍິງອີຢິບ,
ເພາະວ່າພວກນາງເກີດລູກກ່ອນທີ່ພວກນາງມິດລູກຈະເຂົ້າໄປຫາພວກນາງ,
ແລະພວກນາງກໍເກີດລູກແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດດີຕໍ່ໝໍຕໍ່ລູກ,
ແລະປະຊາຊົນໄດ້ເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນ ແລະເຂັ້ມແຂງຫຼາຍທີ່ສຸດ.
ເພາະວ່າພວກໝໍຕຳແຍຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ, ພວກນາງຈຶ່ງສ້າງເຮືອນໃຫ້ຕົນເອງ.
ຟາໂຣສັ່ງປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວວ່າ: ທຸກຄົນທີ່ເປັນເດັກຊາຍທີ່ເກີດມາຈາກຄົນຮີບຮູ,
ຈົ່ງໂຍນລົງແມ່ນ້ຳ, ແຕ່ທຸກຄົນທີ່ເປັນເດັກຍິງ, ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່.

๔

ມີຜູ້ໃດໜຶ່ງຈາກເຜົ່າເລວີ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອົາລູກສາວຂອງເລວີ. ແລະນາງໄດ້ຖືພາ
ແລະເກີດລູກຊາຍ, ເມື່ອເຫັນວ່າເດັກນ້ອຍງາມ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເຊື່ອງລາວໄວ້ສາມເດືອນ.
ເມື່ອງຈາກພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຊື່ອງມັນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ, ແມ່ຂອງລາວເອົາກະຕ່າ,
ແລະທາມັນດ້ວຍຍາງມະຕອຍ, ແລະໃສ່ເດັກນ້ອຍເຂົ້າໄປໃນມັນ,
ແລະວາງມັນໄວ້ໃນບຶງຂ້າງແມ່ນ້ໍາ. ແລະເອື້ອຍຂອງລາວກໍາລັງເຝົ້າເບິ່ງຈາກໄກ
ເພື່ອຮູ້ວ່າຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບລາວ. ລູກສາວຂອງຟາໂຣລົງມາອາບນ້ໍາຢູ່ແມ່ນ້ໍາ,
ແລະພວກຄົນໃຊ້ຂອງນາງກໍຍ່າງຜ່ານຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ໍາ, ແລະເມື່ອນາງເຫັນກະຕ່າຢູ່ໃນບຶງ,
ນາງກໍສົ່ງຄົນໃຊ້ໄປ, ແລ້ວຍົກມັນຂຶ້ນມາ. ເປີດແລ້ວ ແລະ
ນາງເຫັນເດັກນ້ອຍກໍາລັງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ໃນກະຕ່າ ແລະ ລູກສາວຂອງຟາໂຣຫ໌ເມດຕາລາວ ແລະ
ນາງເວົ້າວ່າ ນີ້ແມ່ນມາຈາກເດັກນ້ອຍຂອງຊາວຮີບຣິວ ແລະ
ນ້ອງສາວຂອງລາວເວົ້າກັບລູກສາວຂອງຟາຣາໂອ,
ເຈົ້າຢາກໃຫ້ຂ້ອຍເອີ້ນແມ່ຍິງຜູ້ໃຫ້ນົມຈາກພວກຮີບຣິວໃຫ້ເຈົ້າບໍ, ແລະ
ນາງຈະໃຫ້ນົມລ້ຽງເດັກນ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າບໍ? ແຕ່ລູກສາວຂອງຟາໂຣກໍ່ເວົ້າວ່າ ໄປເດີ
ແລະຍິງສາວກໍ່ໄປແລ້ວເອີ້ນແມ່ຂອງລູກນ້ອຍມາ ແລະລູກສາວຂອງຟາໂຣກໍ່ບອກກັບນາງວ່າ
ຮັກສາເດັກນ້ອຍຄົນນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະໃຫ້ນົມມັນໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄ່າຈ້າງແກ່ເຈົ້າ
ແລະແມ່ຍິງກໍ່ຮັບເອົາເດັກນ້ອຍ ແລະໃຫ້ນົມມັນ ເມື່ອເດັກນ້ອຍໂຕແຂງແຮງແລ້ວ,
ນາງໄດ້ນໍາມັນໄປຫາລູກສາວຂອງຟາໂຣ, ແລະມັນໄດ້ກາຍເປັນລູກຊາຍຂອງນາງ;
ແລະນາງໄດ້ຕັ້ງຊື່ຂອງລາວວ່າໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ຊອກລາວຂຶ້ນມາຈາກນ້ໍາ.
ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຫຼາຍວັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ເມື່ອໂມເຊໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວ,
ລາວອອກໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງລາວຄືລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະເມື່ອໄດ້ສັງເກດເຫັນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ລາວເຫັນຜູ້ຊາຍຊາວອີຢິບຄົນໜຶ່ງກຳລັງຕີຊາວຮີບຣູຄົນໜຶ່ງ,
ຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງລາວເອງໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ.
ເມື່ອເບິ່ງອ້ອມຂ້າງທີ່ນີ້ແລະທີ່ນັ້ນບໍ່ເຫັນໃຜເລີຍ,
ລາວຈຶ່ງຕີຄົນອີຢິບແລ້ວຊ່ອນລາວໄວ້ໃນດິນຊາຍ. ເມື່ອອອກໄປໃນວັນທີ່ສອງ,
ເຫັນຜູ້ຊາຍຊາວຮີບຣູສອງຄົນກຳລັງຕີກັນ, ແລະເວົ້າກັບຄົນທີ່ເຮັດຜິດວ່າ,
ເພາະຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕີເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ? ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ,
ໃຜແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າເປັນຜູ້ປົກຄອງແລະຜູ້ພິພາກສາເໜືອພວກເຮົາ?
ທ່ານບໍ່ຕ້ອງການຂ້າຂ້ອຍບໍ່, ແບບດຽວກັນກັບທີ່ທ່ານຂ້າຄົນອີຢິບເມື່ອວານນີ້? ແລະ ໂມເຊ
ຢ້ານກົວ ແລະ ເວົ້າວ່າ ຖ້າ ແບບນີ້ ຄຳນີ້ ໄດ້ກາຍເປັນເປີດເຜີຍ ແຕ່ພະຣາໂອໄດ້ຍິນຄຳນີ້
ແລະພະຣາໂອກຳລັງຊອກຫາທີ່ຈະຂ້າໂມເຊ ແລະ ໂມເຊ ຖອນຕົວ ຈາກ ໜ້າ ຂອງ ຟາໂຣ
ແລະ ເຂົາອາໄສຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ມີດີອານ, ແລະ ເມື່ອມາເຖິງ ແຜ່ນດິນ ມີດີອານ, ເຂົານັ່ງ
ຢູ່ເທິງ ບໍ່ນ້ຳ. ແຕ່ປະໂລຫິດມີດຽນມີເຈັດຄົນລູກສາວທີ່ລ້ຽງແກະຂອງພໍ່ເຂົາເຈົ້າຊື່ເຢໂທ,
ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມາເຖິງກໍ່ໄດ້ຕັກນ້ຳຈົນເຕັມບ່ອນ້ຳເພື່ອໃຫ້ແກະຂອງພໍ່ເຂົາເຈົ້າຊື່ເຢໂທກິນນ້ຳ.
ເມື່ອພວກຜູ້ລ້ຽງແກະມາຮອດ, ພວກເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກນາງອອກໄປ,
ແຕ່ໂມເຊສລຸກຂຶ້ນຊ່ວຍພວກນາງໄວ້, ແລະຕັກນ້ຳໃຫ້ພວກນາງ,
ແລະໃຫ້ແກະຂອງພວກນາງດື່ມນ້ຳ. ພວກເຂົາມາຫາຣາກູເອນ ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເຂົາເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງມາໄວມື້ນີ້? ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ຊາຍຊາວອີຢິບຄົນໜຶ່ງໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາຈາກພວກຜູ້ລ້ຽງແກະ,
ແລະໄດ້ຕັກນ້ຳໃຫ້ພວກເຮົາ, ແລະໄດ້ໃຫ້ແກະຂອງພວກເຮົາດື່ມນ້ຳ.
ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບລູກສາວທັງຫຼາຍຂອງລາວວ່າ, ແລ້ວລາວຢູ່ໃສ?
ແລະເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າໄດ້ປະໄວ້ຊາຍຄົນນັ້ນ? ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເອີ້ນລາວມາ
ເພື່ອວ່າລາວຈະກິນເຂົ້າຈີ່ ໂມເຊໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ກັບຊາຍຄົນນັ້ນ ແລະ
ລາວໄດ້ມອບລູກສາວຂອງລາວຊິປໂປຣາໃຫ້ເປັນພັນລະຍາຂອງໂມເຊ

ແມ່ຍິງມີທ້ອງແລ້ວເກີດລູກຊາຍ, ແລະໂມເຊຕັ້ງຊື່ລູກຂອງລາວວ່າເກີໂຊມ, ເວົ້າວ່າ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຕ່າງປະເທດ. ຫຼັງຈາກມື້ອັນຫຼາຍເຫຼົ່ານັ້ນ,
ກະສັດອີຢິບກໍ່ສິ້ນພຣະຊົນ,
ແລະລູກຫຼານອິດສະລາເອນກໍ່ຄັດຄ້ານດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານຍ້ອນວຽກງານ,
ພວກເຂົາກໍ່ຮ້ອງອອກມາ, ແລະສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາກໍ່ຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າຍ້ອນວຽກງານ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຟັງສຽງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ອັບຣາຮາມ, ອີສອາກ ແລະ
ຢາໂກບ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຫອດພຣະເນດເບິ່ງລູກຫລານອິດສະຣາເອນ
ແລະພຣະອົງໄດ້ສຳແດງພຣະອົງຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ

ມ

ແລະ ໂມເຊ ກຳລັງລ້ຽງແກະຂອງເຢໂທ ພໍ່ຕາຂອງລາວ ປະໂລຫິດແຫ່ງມີດຽນ
ແລະລາວໄດ້ນຳແກະໄປຫາທະເລຊາຍ ແລະລາວໄດ້ມາຮອດພູເຂົາໂຮເຣບ
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດຕໍ່ລາວໃນເປວໄຟມ້ທີ່ອອກມາຈາກພຸ່ມໄມ້,
ແລະລາວເຫັນວ່າພຸ່ມໄມ້ກຳລັງຖືກໄຟເຜົາຢູ່, ແຕ່ພຸ່ມໄມ້ກໍບໍ່ຖືກໄຫມ້ໝົດ. ໂມເຊກ່າວວ່າ,
ຂ້ອຍຈະຜ່ານໄປເບິ່ງນິມິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ເພາະວ່າພຸ່ມໄມ້ບໍ່ຖືກເຜົາໄໝ້.
ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫັນວ່າເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ເພື່ອເບິ່ງ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນເຂົາຈາກພຸ່ມໄມ້ວ່າ: ໂມເຊ, ໂມເຊ, ແລະເຂົາຕອບວ່າ: ແມ່ນຫຍັງ?
ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຢ່າເຂົ້າມາໃກ້ທີ່ນີ້; ຈົ່ງຖອດເກີບແຕະອອກຈາກຕີນຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າສະຖານທີ່. ໃນທີ່ທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່, ແຜ່ນດິນແມ່ນສັກສິດ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕັດສິນວ່າ:
ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງບິດາເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະ
ພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂກບ. ແຕ່ໂມເຊໄດ້ຫັນໜ້າຂອງລາວໄປ,

ເພາະວ່າລາວຢ້ານກົວທີ່ຈະເບິ່ງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂມເຊວ່າ:
ເຫັນແລ້ວຂ້ານ້ອຍເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນອີຢິບ,
ແລະສຽງຮ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນແລ້ວຈາກພວກຜູ້ຄຸມງານ;
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ຄວາມເຈັບປວດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຂ້ານ້ອຍລົງມາເພື່ອຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ,
ແລະນຳເຂົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ,
ແລະນຳເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນດີແລະກວ້າງຂວາງ, ໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ,
ໄປໃນສະຖານທີ່ຂອງຊາວຄານາອານ, ແລະຊາວຮິດໄຕ, ແລະຊາວອາໂມໄຣ, ແລະຊາວເປຣິຊ,
ແລະຊາວເກີກາຊ, ແລະຊາວຮີວາຍ, ແລະຊາວເຢບູສ. ແລະດຽວນີ້ ເບິ່ງ,
ສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນໄດ້ມາເຖິງຂ້ານ້ອຍແລ້ວ,
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນການກົດຂີ່ທີ່ຊາວອີຢິບກຳລັງກົດຂີ່ພວກເຂົາ. ແລະດຽວນີ້ມາເລີຍ,
ເຮົາຈະສົ່ງເຈົ້າໄປຫາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ, ແລະເຈົ້າຈະນຳປະຊາຊົນຂອງເຮົາ
ຄືລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ໃດ, ທີ່ຈະໄປຫາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ,
ແລະທີ່ຈະນຳພາບັນດາລູກຫຼານອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ?
ພຣະເຈົ້າຕົວັດກັບໂມເຊວ່າ: ຂ້ອຍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ແລະນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າວ່າຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງເຈົ້າໄປ:
ເມື່ອເຈົ້ານຳປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກຈາກອີຢິບແລ້ວ,
ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະປະກອບພິທີແກ່ພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົານີ້. ແລະໂມເຊສເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າວ່າ
ນີ້ແນ ຂ້ານ້ອຍຈະອອກໄປຫາລູກຫຼານອິສຣາເອນ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາພວກເຈົ້າ
ເຂົາເຈົ້າຈະຖາມຂ້ານ້ອຍວ່າ ຊື່ຂອງພຣະອົງແມ່ນຫຍັງ ຂ້ອຍຈະເວົ້າຫຍັງຕໍ່ພວກເຂົາ?
ແລະພຣະເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ: ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ທີ່ມີຢູ່.

ແລະພຣະອົງຕັດສິນໃຈເວົ້າວ່າ: ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນດັ່ງນີ້:
ຜູ້ທີ່ມີຢູ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາພວກເຈົ້າ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວອີກຕໍ່ໂມເຊວ່າ
ດັ່ງນີ້ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລູກຫຼານອິສຣາເອນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ
ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອິສອາກ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂກບ ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາພວກເຈົ້າ
ນີ້ແມ່ນຊື່ນິລັນດອນຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະເປັນທີ່ລະນຶກຕະຫຼອດຊົ່ວລຸ້ນທຸກຍຸກ ເມື່ອມາແລ້ວ
ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງເກັບກຳສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ປາກົດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ,
ພຣະເຈົ້າອັບຣາຮາມ, ແລະພຣະເຈົ້າອິດສາກ, ແລະພຣະເຈົ້າຢາໂກບ, ກ່າວວ່າ,
ດ້ວຍການຢ້ຽມຢາມຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢ້ຽມຢາມພວກເຈົ້າ,
ແລະສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ພວກເຈົ້າໃນອີຢິບ. ແລະເວົ້າວ່າ
ຂ້ານ້ອຍຈະນຳພາເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກຈາກການທໍລະມານຂອງຊາວອີຢິບ
ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາອານ, ຊາວເຮັດໄທ, ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວເປຣິຊາຍ,
ຊາວເກີກາຊາຍ, ຊາວຮີວາຍ ແລະຊາວເຢບູຊາຍ, ເຂົ້າໄປສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ.
ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າກັບສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງອິດສະຣາເອນຈະເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຮັບຣູໄດ້ເອີ້ນພວກເຮົາ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະໄປທາງສາມມື້ເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ
ຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບຈະບໍ່ປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປ ຖ້າບໍ່ມີມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະຂ້ອຍຈະຍຶດມືອອກ
ແລ້ວຕີຊາວອີຢິບດ້ວຍມະຫັດສະຈັນທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ ເຊິ່ງຂ້ອຍຈະເຮັດແກ່ພວກເຂົາ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປ.

ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄວາມກະລຸນາແກ່ປະຊາຊົນນີ້ຕໍ່ໜ້າຊາວອີຢິບ. ເມື່ອພວກເຈົ້າອອກໄປ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄປມືເປົ່າ.
ແຕ່ຜູ້ຍິງຈະຂໍຈາກເພື່ອນບ້ານແລະຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃກ້ຂອງນາງເຄື່ອງໃຊ້ເງິນແລະຄໍາແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະພວກເຈົ້າຈະວາງໃສ່ລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າແລະໃສ່ລູກສາວຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະປ້ອນຊາວອີຢິບ.

๔

ໂມເຊຕອບວ່າ, ຖ້າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍ ແລະ ບໍ່ຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ, ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປາກົດແກ່ທ່ານ, ຂ້ອຍຈະເວົ້າຫຍັງກັບເຂົາເຈົ້າ? ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບລາວວ່າ, ອັນນີ້ທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ແລະ ລາວກໍ່ກ່າວວ່າ ໄມ້ເທົ້າ ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຕັດສິນໃຈວ່າ: ໂຍນມັນລົງເທິງແຜ່ນດິນ,
ແລະລາວກໍ່ໂຍນມັນລົງເທິງແຜ່ນດິນ, ແລະມັນກໍ່ກາຍເປັນງູ, ແລະໂມເຊກໍ່ໜີຈາກມັນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຍື່ນມືອອກ ແລະຈັບຫາງມັນ.
ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຍື່ນມືອອກ ແລະຈັບຫາງມັນ, ແລະມັນກໍ່ກາຍເປັນໄມ້ເທົ້າຢູ່ໃນມືຂອງລາວ.
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເຊື່ອທ່ານ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາໄດ້ປາກົດແກ່ທ່ານ,
ຄືພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງອີສອາກ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂກບ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ວ່ກັບລາວອີກວ່າ, ເອົາມືຂອງເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເອິກຂອງເຈົ້າ,
ແລະລາວກໍເອົາມືຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນເອິກຂອງລາວ,
ແລະເອົາມືຂອງລາວອອກຈາກເອິກຂອງລາວ, ແລະມືຂອງລາວກໍກາຍເປັນຄືກັບຫິມະ. ແລະ
ພຣະອົງກໍ່ຕໍ່ວ່ລັດອີກວ່າ, ຈົ່ງເອົາມືຂອງເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເອິກຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ລາວກໍ່ເອົາມືເຂົ້າໄປໃນເອິກຂອງລາວ, ແລະ ເອົາມັນອອກມາຈາກເອິກຂອງລາວ, ແລະ

ອີກຄັ້ງໜຶ່ງມັນກໍ່ກັບຄືນສູ່ສີຂອງເນື້ອຂອງມັນ. ຖ້າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອເຈົ້າ
ແລະບໍ່ຟັງສຽງຂອງເຄື່ອງໝາຍທຳອິດ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະເຊື່ອສຽງຂອງເຄື່ອງໝາຍທີສອງ.
ແລະຈະເປັນວ່າ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອເຈົ້າກ່ຽວກັບເຄື່ອງໝາຍສອງຢ່າງເຫຼົ່ານີ້
ແລະບໍ່ຟັງສຽງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະເອົານ້ຳຈາກແມ່ນ້ຳ ແລະຖອກມັນລົງເທິງພື້ນແຫ້ງ
ແລະນ້ຳທີ່ເຈົ້າເອົາມາຈາກແມ່ນ້ຳນັ້ນຈະກາຍເປັນເລືອດເທິງພື້ນແຫ້ງ
ໂມເຊກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮ້ອງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດກ່ອນມື້ວານນີ້ ຫຼື ກ່ອນມື້ທີສາມ, ຫຼື
ຕັ້ງແຕ່ທ່ານເລີ່ມເວົ້າກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ, ຂ້າພະເຈົ້າມີສຽງອ່ອນແອ ແລະ ລີ້ນຊ້າ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ໃຜໃຫ້ປາກແກ່ມະນຸດ? ແລະ ໃຜເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ຄົນຫູໜວກ
ແລະ ໃບ້, ເບິ່ງເຫັນ ແລະ ຕາບອດ? ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າບໍ? ດຽວນີ້ຈົ່ງໄປເລີຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະເປີດປາກຂອງເຈົ້າ ແລະຈະສອນເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເວົ້າ. ແລະໂມເຊກ່າວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ, ພຣະເຈົ້າ, ຂໍແຕ່ງຕັ້ງຄົນອື່ນທີ່ສາມາດ, ຜູ້ທີ່ທ່ານຈະສົ່ງ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຄວາມໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໃຈຮ້າຍຕໍ່ໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຫວາ ອາໂຣນ
ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ຊາວເລວີ? ຂ້ອຍຮູ້ວ່າລາວຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ
ແລະນີ້ແມ່ນລາວຈະອອກມາພົບເຈົ້າ ແລະເມື່ອເຫັນເຈົ້າລາວຈະດີໃຈໃນໃຈຂອງລາວເອງ
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ລາວ ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍເຂົ້າໄປໃນປາກຂອງລາວ,
ແລະຂ້ອຍຈະເປີດປາກຂອງເຈົ້າ ແລະປາກຂອງລາວ,
ແລະຂ້ອຍຈະສອນພວກເຈົ້າສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະເຮັດ. ແລະເຂົາຈະເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນ,
ແລະເຂົາຈະເປັນປາກຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ທີ່ຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຂົາ.
ແລະທ່ອນໄມ້ນີ້ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນງູ, ເຈົ້າຈະຖືໃນມືຂອງເຈົ້າ,
ເຊິ່ງເຈົ້າຈະໃຊ້ມັນເຮັດເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆ. ແລະໂມເຊສໄປ
ແລະກັບຄືນໄປຫາເຢໂທໂຣພໍ່ຕາຂອງລາວ ແລະເວົ້າວ່າ
ຂ້ອຍຈະໄປແລະກັບຄືນໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍທີ່ຢູ່ໃນອີຢິບ

ແລະຂ້ອຍຈະເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່ ແລະເຢໂທໂຣເວົ້າກັບໂມເຊສວ່າ
ໄປດ້ວຍສຸຂະພາບດີ ແລະຫຼັງຈາກມື້ຫຼາຍໆມື້ນັ້ນ ກະສັດຂອງອີຢິບຕາຍ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊໃນມີດີອານວ່າ: ໄປເລີຍ, ອອກໄປສູ່ອີຢິບ,
ເພາະວ່າຄົນທັງໝົດທີ່ຊອກຫາວິນຍານຂອງເຈົ້າໄດ້ຕາຍແລ້ວ.
ໂມເຊສໄດ້ພາເອົາເມຍແລະລູກນ້ອຍຂອງລາວ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເທິງສັດຫາບຫາມ,
ແລະກັບຄືນໄປອີຢິບ; ແລະໂມເຊສໄດ້ເອົາໄມ້ເທົ້າທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງລາວ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, ເມື່ອເຈົ້າກໍາລັງໄປແລະກັບຄືນສູ່ອີຢິບ,
ຈົ່ງເບິ່ງການອັດສະຈັນທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະເຮັດພວກມັນຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ, ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວແຂງກະດ້າງ,
ແລະລາວຈະບໍ່ປ່ອຍປະຊາຊົນອອກໄປ. ແຕ່ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ,
ພຣະເຈົ້າກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ອິດສະຣາເອນເປັນລູກຊາຍຫົວປີຂອງເຮົາ.
ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ຂ້ອຍ, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະປ່ອຍພວກເຂົາອອກໄປ,
ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ຂ້ອຍຈະຂ້າລູກຊາຍຫົວປີຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນທາງ ທີ່ບ່ອນພັກ,
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພົບລາວ ແລະພະຍາຍາມຂ້າລາວ. ແລະ
ຊິບໂປຣາໄດ້ເອົາຫີນແຫຼມ, ນາງໄດ້ຕັດໜັງຫຸ້ມປາຍຂອງລູກຊາຍຂອງນາງ;
ແລະນາງໄດ້ລົ້ມລົງທີ່ຕີນຂອງລາວ, ແລະນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ເລືອດຂອງການຕັດໜັງຫຸ້ມປາຍຂອງເດັກນ້ອຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ຢຸດແລ້ວ. ແລະ
ລາວໄດ້ໄປຈາກລາວ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ເລືອດຂອງການເຂົ້າສຸນັດຂອງລູກຂອງຂ້ອຍໄດ້ຢຸດແລ້ວ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈກັບອາໂຣນວ່າ: ໄປພົບໂມເຊໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະລາວກໍໄປ
ແລະພົບລາວຢູ່ເທິງພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາກໍຈູບກັນ.
ແລະໂມເຊລາຍງານຕໍ່ອາໂຣນກ່ຽວກັບຖ້ອຍຄໍາທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງ

ລາວມາ ແລະຖ້ອຍຄຳທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງລາວ ໂມເຊແລະອາໂຣນໄປ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຕົ້າໂຮມສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ແລະອາໂຣນໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂມເຊ,
ແລະໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ. ແລະປະຊາຊົນກໍ່ເຊື່ອ ແລະດີໃຈ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ້ຽມຢາມບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະປະຊາຊົນກໍ່ໂຄ້ງລົງກົ້ມລົງນະມັດສະການ.

๕

ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ໂມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນດັດສີນວ່າ,
ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາໄປ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສະຫຼອງບູຊາແດ່ເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ.
ແລະ ຟາໂຣ ເວົ້າວ່າ ຜູ້ໃດແມ່ນທີ່ຂ້ອຍຈະຟັງສຽງຂອງລາວ
ເພື່ອທີ່ຈະສົ່ງລູກຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນອອກໄປ? ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍບໍ່ສົ່ງອິດສະຣາເອນອອກໄປ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຮີບຣິວໄດ້ເອີ້ນພວກເຮົາ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະໄປທາງສາມມື້ເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍ,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບູຊາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄວາມຕາຍຫຼືກາບຂ້າມາພົບພວກເຮົາ. ແລະກະສັດຂອງອີຢິບເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງໂມເຊສແລະອາໂຣນ, ພວກເຈົ້າຫັນປະຊາຊົນໄປຈາກວຽກງານ?
ພວກເຈົ້າແຕ່ລະຄົນຈົ່ງໄປຫາວຽກຂອງຕົນ ແລະ ຟາໂຣ ກ່າວວ່າ, ດູເບິ່ງ ດຽວນີ້
ປະຊາຊົນມີຈຳນວນຫຼາຍ, ດັ່ງນັ້ນ

ພວກເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຢຸດຈາກວຽກງານຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ຟາໂຣ ໄດ້ສັ່ງ
ພວກຜູ້ຄຸມງານ ຂອງ ປະຊາຊົນ ແລະ ພວກເສນາບໍດີ ເວົ້າວ່າ ບໍ່ອີກຕໍ່ໄປແລ້ວ
ພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ ຟາງ ແກ່ ປະຊາຊົນ ເພື່ອ ການເຮັດອິດ ດັ່ງທີ່ ມື້ວານນີ້ ແລະ ມື້ກ່ອນ ແຕ່
ພວກເຂົາເອງ ໃຫ້ພວກເຂົາໄປ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເກັບກຳ ຟາງ ສຳລັບພວກເຂົາເອງ
ແລະການຈັດການເຮັດອິດທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າເຮັດຢູ່ໃນແຕ່ລະມື້, ເຈົ້າຈະວາງໃສ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາອອກຫຍັງເລີຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເຈົ້າວ່າງ,
ຍ້ອນເຫດນີ້ພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ,
ໃຫ້ພວກເຮົາລຸກຂຶ້ນແລະບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.
ໃຫ້ເພີ່ນງານຂອງມະນຸດເຫຼົ່ານີ້ຖືກບັນທຸກໜັກ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາກັງວົນກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາກັງວົນກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທີ່ຫວ່າງເປົ່າ.
ພວກຜູ້ຄຸມງານແລະພວກນັກຂຽນກຳລັງຮັບຮ້ອນພວກເຂົາ ແລະກຳລັງເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ:
ຟາໂຣກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ຟາງແກ່ພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.
ພວກທ່ານເອງຕ້ອງໄປເກັບຟາງໃຫ້ຕົນເອງຈາກບ່ອນໃດກໍ່ຕາມທີ່ທ່ານພົບ,
ເພາະວ່າຈະບໍ່ມີການຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ທ່ານເລຍ
ແລະປະຊາຊົນກໍ່ກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບເພື່ອເກັບກຳຟ່ອນຟາງມາເປັນຟາງ.
ພວກຜູ້ຄຸມງານໄດ້ຮີບຮ້ອນເຂົ້າເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ,
ຈົ່ງສຳເລັດວຽກງານທີ່ກຳນົດໃຫ້ໃນແຕ່ລະມື້, ຄືກັນກັບເວລາທີ່ຟາງຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.
ແລະພວກຄະນາຈານຂອງເຊື້ອຊາດລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເທິງພວກເຂົາໂດຍຜູ້ຄຸມງານຂອງຟາໂຣ, ຖືກຕີ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າບໍ່ເຮັດສຳເລັດການປະກອບສ່ວນການເຮັດອິດຂອງພວກເຈົ້າຄືກັນກັບມື້ວານນີ້ແລະມື້ກ່ອນ, ແລະມື້ນີ້?
ແຕ່ພວກເສນາບໍດີຂອງຊາວອິດສະລາເອນໄດ້ເຂົ້າໄປຮ້ອງຕໍ່ຟາໂຣວ່າ,
ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເຮັດແບບນີ້ຕໍ່ພວກຄົນໃຊ້ຂອງທ່ານ? ຟາງບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ,

ແລະເຂົາເຈົ້າບອກພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດອີກ; ແລະນີ້ແນ່, ລູກຂອງເຈົ້າຖືກຕີແລ້ວ,
ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະເຮັດຜິດຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ. ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້າຢູ່ວ່າງ, ພວກເຈົ້າເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານ. ເພາະເຫດນີ້ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າວ່າ,
ໃຫ້ພວກເຮົາໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ
ໄປເຮັດວຽກເທາະ, ເພາະວ່າຟາງຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຕ້ອງສົ່ງຈຳນວນອິດທີ່ກຳນົດໄວ້ຄືນ.
ພວກນັກຂຽນຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນເຫັນຕົນເອງຢູ່ໃນຄວາມຊຸກຍາກ, ເວົ້າວ່າ:
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານການເຮັດອິດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຕ່ລະມື້.
ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບໂມເຊສແລະອາໂຣນທີ່ກຳລັງມາພົບພວກເຂົາ,
ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາອອກມາຈາກຟາໂຣ, ແລະພວກເຂົາເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເບິ່ງພວກເຈົ້າແລະຕັດສິນ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ກິ່ນຂອງພວກເຮົາເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະຕໍ່ໜ້າພ
ວກຂ້າລັດຂອງລາວ, ເພື່ອໃຫ້ດາບໃສ່ມືຂອງລາວເພື່ອຂ້າພວກເຮົາ. ແລະ
ໂມເຊກັບຄືນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເປັນຫຍັງທ່ານໄດ້ທໍລະມານປະຊາຊົນນີ້ ແລະເປັນຫຍັງເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍ?
ແລະຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ໄປຫາຟາໂຣເພື່ອເວົ້າໃນນາມຂອງພຣະອົງ,
ລາວໄດ້ທໍລະມານປະຊາຊົນນີ້, ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

ຝ

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່ຳກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ບັດນີ້ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເຮັດກັບຟາໂຣ,
ເພາະວ່າດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງລາວຈະສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປ,
ແລະດ້ວຍແຂນທີ່ຍົກສູງລາວຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງລາວ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຣັສກັບໂມເຊ ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ ຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ປາກົດຕໍ່ອັບຣາຮາມ, ອິສອັກ ແລະ ຢາໂກບ
ໃນຖານະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ຊື່ຂອງຂ້ານ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍກັບພວກເຂົາ,
ເພື່ອໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາອານແກ່ພວກເຂົາ, ຄືແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ອາໄສ,
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອາໄສຢູ່ເທິງມັນ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຄັດຄ້ານຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນທີ່ຊາວອີຢິບເປັນທາດພວກເຂົາ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຈົ້າ. ໄປ,
ຂ້ອຍເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນ, ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;
ແລະຂ້ອຍຈະນຳພວກເຈົ້າອອກຈາກອຳນາດຂອງຊາວອີຢິບ,
ແລະຂ້ອຍຈະຊ່ວຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມເປັນທາດ,
ແລະຂ້ອຍຈະໄຖ່ພວກເຈົ້າດ້ວຍແຂນທີ່ສູງແລະການພິພາກສາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່;
ແລະຂ້ອຍຈະຮັບພວກເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນສຳລັບຂ້ອຍເອງ,
ແລະຂ້ອຍຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ;
ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ອຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພວກເຈົ້າອອກຈາກການກົດຂີ່ຂອງຊາວອີຢິບ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະນຳເອົາເຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍົ່ນມືອອກເພື່ອໃຫ້ແກ່ອັ
ບຣາຮາມ, ອິສອາກ ແລະ ຢາໂກບ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນມໍລະດົກ, ຂ້ານ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ໂມເຊໄດ້ເວົ້າດັ່ງນັ້ນກັບລູກຫລານອິດສະລາເອນ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງໂມເຊ
ເພາະຄວາມທໍ້ແທ້ໃຈ ແລະ ເພາະວຽກງານທີ່ໜັກໜ່ວງ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່
ໂມເຊ ວ່າ ເຂົ້າໄປ ເວົ້າ ກັບ ຟາໂຣ ກະສັດ ແຫ່ງ ອີຢິບ ເພື່ອວ່າ ລາວ ຈະ ສົ່ງ ລູກຫຼານ ຂອງ

ອິສຣາເອນ ອອກຈາກ ແຜ່ນດິນ ຂອງ ລາວ ແລະ ໂມເຊ ເວົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ
ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນບໍ່ໄດ້ຟັງຂ້ອຍ, ແລະ ແນວໃດຟາໂຣຈະຟັງຂ້ອຍ?
ແຕ່ຂ້ອຍເປັນຄົນບໍ່ມີເຫດຜົນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວກັບໂມເຊແລະອາໂຣນ,
ແລະໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄປຫາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ,
ເພື່ອໃຫ້ປ່ອຍຊາວອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ນຳຂອງເຮືອນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງຣູເບນ
ລູກຫົວປີຂອງອິດສະຣາເອນ: ເອໂນກ, ແລະຟັນລູ, ເຮສຣອນ, ແລະຄາມີ,
ນີ້ແມ່ນເຄືອຍາດຂອງຣູເບນ. ແລະລູກຊາຍຂອງຊີເມໂອນ: ເຢມູເອນ, ຢາມິນ, ເອຮຸດ, ຢາຄິນ,
ໂຊຮາ, ແລະຊາອຸນທີ່ເກີດຈາກແມ່ຍິງຊາວຄານາອານ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄອບຄົວຂອງລູກຊາຍຊີເມໂອນ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງເລວີຕາມເຜົ່າພັນຂອງພວກເຂົາ: ເກດຊອນ, ໂຄຮາດ,
ແລະເມຣາຣີ, ແລະປີຂອງຊີວິດຂອງເລວີແມ່ນຮ້ອຍສາມສິບເຈັດປີ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເກດຊອນ ຄື ລິບນີ ແລະ ຊີເມອີ ຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະລູກຊາຍຂອງໂຄຮາດຄື: ອຳຣາມ, ອິດຊາຮ໌, ເຮໂບຣນ ແລະ ອຸດຊີເອນ.
ອາຍຸຂອງໂຄຮາດແມ່ນ ໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບສາມປີ. ແລະລູກຊາຍຂອງເມຣາຣີ: ມາຫລີ,
ແລະມູຊີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເລວີຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະອຳຣາມໄດ້ເອົາໂຢເຄເບດ ລູກສາວຂອງອ້າຍນ້ອງຊາຍຂອງພໍ່ຂອງລາວ
ເປັນເມຍຂອງຕົນເອງ, ແລະນາງໄດ້ເກີດອາໂຣນ, ໂມເຊ
ແລະມາຣຽມເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ລາວ.
ຊີວິດຂອງອຳຣາມແມ່ນຮ້ອຍສາມສິບສອງປີ. ແລະລູກຊາຍຂອງອິດຊາຮາຄື: ໂກຣະ, ນາເຟກ
ແລະ ເຊກຣີ. ແລະລູກຊາຍຂອງອຸດຊີເອນແມ່ນ ມີຊາເອນ, ເອລີຊາຟານ ແລະ ເຊເກຣ.
ອາໂຣນໄດ້ເອົາເອລີຊາເບັດ ລູກສາວຂອງອາມີນາດາບ, ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງນາຊອນ,
ເປັນເມຍຂອງລາວ, ແລະນາງໄດ້ເກີດລູກໃຫ້ລາວຄືນາດາບ, ອາບີຮຸດ, ເອເລອາຊາ,

ແລະອີທາມາ. ລູກຊາຍຂອງໂກຣາແມ່ນ ອາເຊຍ, ເອນການາ, ແລະ ອາບີອາຊາ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລຸ້ນຕໍ່ມາຂອງໂກຣາ.
ແລະເອເລອາຊາລູກຂອງອາໂຣນໄດ້ເອົາລູກສາວຂອງຟູທີເອນເປັນເມຍຂອງລາວ,
ແລະນາງໄດ້ເກີດຟີເນຮາສໃຫ້ລາວ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫົວໜ້າຄອບຄົວຂອງຊາວເລວີຕາມລຸ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນອາໂຣນແລະໂມເຊ,
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາໃຫ້ນຳພາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້
ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ເວົ້າກັບພະຣາໂອກະສັດຂອງອີຢິບ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳພາລູກຫຼານຂອງອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ
ຄືອາໂຣນແລະໂມເຊ ໃນມື້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ: ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈົ່ງໄປເວົ້າກັບຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາບອກເຈົ້າ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ດູເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນເວົ້າບໍ່ຄ່ອຍຊັດ,
ແລ້ວຟາໂຣຈະຟັງຂ້ານ້ອຍໄດ້ແນວໃດ?

๗

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຕໍ່ຟາໂຣ,
ແລະອາໂຣນພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳຂອງເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວທຸກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງກັບເຈົ້າ,
ແລະອາໂຣນພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ຟາໂຣ,
ເພື່ອໃຫ້ສົ່ງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງລາວ.
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ ແລະຈະເພີ່ມເຄື່ອງໝາຍ
ແລະການອັດສະຈັນຂອງຂ້ານ້ອຍໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະຟາໂຣຈະບໍ່ຟັງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະວາງມືຂອງຂ້ານ້ອຍເທິງອີຢິບ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະນຳປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍ
ຄືລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ ອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງຂອງຂ້ານ້ອຍ
ພ້ອມດ້ວຍການແກ້ແຄ້ນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.
ແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຍື່ນມືຂອງຂ້ານ້ອຍອອກເທິງອີຢິບ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະນຳບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຂົາ. ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ
ໄດ້ເຮັດຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງພວກເຂົາ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.
ໂມເຊສແມ່ນມີອາຍຸແປດສິບປີ, ແລະອາໂຣນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວມີອາຍຸແປດສິບສາມປີ,
ເມື່ອລາວເວົ້າກັບຟາໂຣ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂມເຊສແລະອາໂຣນ, ເວົ້າວ່າ,
ແລະຖ້າຟາໂຣຈະເວົ້າກັບພວກເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນສັນຍານຫຼືສິ່ງມະຫັດສະຈັນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບອາໂຣນນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າ, ຈັບໄມ້ເທົ້າ,
ແລະໂຍນລົງເທິງແຜ່ນດິນຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ, ແລະຕໍ່ໜ້າຂ້າໄພພົນຂອງລາວ,
ແລະມັນຈະກາຍເປັນງູ. ໂມເຊແລະອາໂຣນເຂົ້າໄປຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ຄືກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຂົາເຈົ້າ,
ແລະອາໂຣນໄດ້ໂຍນທ່ອນໄມ້ຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະຕໍ່ໜ້າບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ,
ແລະມັນກໍ່ກາຍເປັນມັງກອນ. ຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນປະຊຸມພວກນັກປັນຍາຂອງອີຢິບ ແລະ
ພວກໂຫມໝໍ, ແລະ ພວກໝໍຜີຂອງຊາວອີຢິບກໍ່ໄດ້ເຮັດຄືກັນດ້ວຍວິດຖາມົນຂອງພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນໄດ້ໂຍນໄມ້ເທົ້າຂອງຕົນ, ແລະມັນກາຍເປັນງູໃຫຍ່,
ແລະໄມ້ເທົ້າຂອງອາໂຣນໄດ້ກືນໄມ້ເທົ້າຂອງພວກເຂົາ. ແລະຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກໍ່ແຂງກະດ້າງ,
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ, ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣໄດ້ແຂງກະດ້າງ
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສົ່ງປະຊາຊົນອອກໄປ. ໄປຫາຟາໂຣໃນຕອນເຊົ້າ, ນີ້ແນລາວອອກໄປຫາແມ່ນ້ຳ,
ແລະເຈົ້າຈະໄປພົບລາວຢູ່ຝັ່ງແມ່ນ້ຳ, ແລະເຈົ້າຈະຖືໄມ້ເທົ້າທີ່ກາຍເປັນງູໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ.

ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຊາວເຮັບເຣີໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາຫາເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍອອກໄປ,
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ຂ້ານ້ອຍໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງຈົນກ່ວາເຖິງບັດນີ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນວ່າ
ໃນເລື່ອງນີ້ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງເບິ່ງ
ຂ້ານ້ອຍຈະຕີໄມ້ເທົ້າທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ານ້ອຍລົງເທິງນ້ໍາທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ໍາ
ແລະມັນຈະປ່ຽນເປັນເລືອດ ແລະປາທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ໍາຈະຕາຍ, ແລະແມ່ນ້ໍາຈະເໝັນ,
ແລະຊາວອີຢິບຈະບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ໍາຈາກແມ່ນ້ໍາໄດ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງບອກອາໂຣນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງຖືໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປເທິງນ້ໍາຂອງອີຢິບ,
ເທິງແມ່ນ້ໍາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເທິງຄອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເທິງບຶງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເທິງນ້ໍາທີ່ຮວບຮວມໄວ້ທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະມັນຈະກາຍເປັນເລືອດ.
ແລະມັນໄດ້ກາຍເປັນເລືອດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ, ທັງໃນໄມ້ແລະໃນຫີນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ໂມເຊແລະອາໂຣນ, ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຂົາເຈົ້າ,
ແລະລາວໄດ້ຍົກໄມ້ເທົ້າຂອງລາວຂຶ້ນ ແລ້ວຕີນ້ໍາທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ໍາຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ
ແລະຕໍ່ໜ້າຜູ້ປະກອບຂອງລາວ, ແລະໄດ້ປ່ຽນນ້ໍາທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ໍາໄປເປັນເລືອດ.
ແລະປາທີ່ຢູ່ໃນແມ່ນ້ໍາກໍຕາຍ, ແລະແມ່ນ້ໍາກໍເໝັນ,
ແລະຊາວອີຢິບບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ໍາຈາກແມ່ນ້ໍາໄດ້, ແລະມີເລືອດຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ພວກໝໍຜີຊາວອີຢິບກໍ່ໄດ້ເຮັດຄືກັນດ້ວຍວິດຖາມົນຄໍາຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ,
ຄືກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້. ຟາໂຣຫັນກັບແລ້ວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງລາວ,
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈຫຼືແມ່ນຄິດເຖິງເລື່ອງນີ້ເລີຍ.

ຊາວອີຢິບທັງໝົດໄດ້ຂຸດອ້ອມແມ່ນ້ຳເພື່ອດື່ມນ້ຳ,
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ຳຈາກແມ່ນ້ຳໄດ້. ແລະເຈັດມື້ໄດ້ສຳເລັດລົງ
ຫຼັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີແມ່ນ້ຳ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣ ແລະ
ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນດັ່ງນີ້: ປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາອອກໄປ
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະປະກອບພິທີແດ່ເຮົາ. ຖ້າເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະສົ່ງອອກໄປ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ຂ້ານ້ອຍຈະຕີເຂດແດນທັງໝົດຂອງເຈົ້າດ້ວຍກົບ. ແລະແມ່ນ້ຳຈະຖົ້ມອອກກົບ,
ແລະພວກມັນຈະຂຶ້ນໄປເຂົ້າໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງເກັບຂອງຫ້ອງນອນຂອງເຈົ້າ, ແລະເທິງຕຽງນອນຂອງເຈົ້າ,
ແລະເທິງເຮືອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ແລະຢູ່ໃນຮ່ອງນວດແປ້ງຂອງເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນເຕົາອົບຂອງເຈົ້າ. ແລະກົບຈະຂຶ້ນມາເທິງເຈົ້າ,
ເທິງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະເທິງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ.

๘

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງບອກອາໂຣນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າຖືໄມ້ເທົ້າອອກໄປເທິງແມ່ນ້ຳ, ແລະເທິງຄອງ, ແລະເທິງບຶງ,
ແລະນຳກົບຂຶ້ນມາ. ແລະອາໂຣນໄດ້ຍື່ນມືອອກເທິງນ້ຳຂອງອີຢິບ ແລະນຳກົບຂຶ້ນມາ
ແລະກົບໄດ້ຂຶ້ນມາ ແລະປົກຄຸມແຜ່ນດິນອີຢິບ
ພວກຫມໍຜີຂອງຊາວອີຢິບກໍ່ໄດ້ເຮັດຄືກັນດ້ວຍເວດມົນຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ນຳກົບຂຶ້ນມາເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນໂມເຊແລະອາໂຣນ ແລະກ່າວວ່າ
ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຂ້ານ້ອຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາເຂັ້ງອອກຈາກຂ້ານ້ອຍ
ແລະຈາກປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະປ່ອຍເຂົາເຈົ້າໄປ
ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂມເຊເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ:

ຈົ່ງກຳນົດເວລາໃຫ້ຂ້ອຍວ່າຂ້ອຍຈະອະທິຖານເມື່ອໃດກ່ຽວກັບເຈົ້າ,
ກ່ຽວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະກ່ຽວກັບປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອທຳລາຍພວກກົບຈາກເຈົ້າ, ຈາກປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ແລະຈາກເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ,
ຍົກເວັ້ນພວກມັນຈະຖືກປະໄວ້ໃນແມ່ນ້ຳ. ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ ມື້ອື່ນ ດັ່ງນັ້ນລາວເວົ້າວ່າ
ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າບໍ່ມີອື່ນນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະກົບຈະຖືກເອົາອອກຈາກເຈົ້າ ແລະຈາກເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ ແລະຈາກບ່ອນຢູ່ອາໄສ
ແລະຈາກຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ແລະຈາກປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ
ນອກຈາກໃນແມ່ນ້ຳພວກມັນຈະຖືກປະໄວ້ ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ໄດ້ອອກຈາກຟາໂຣ, ແລະ
ໂມເຊໄດ້ຮ້ອງອອກຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບການກຳນົດເລື່ອງກົບ, ດັ່ງທີ່ຟາໂຣໄດ້ກຳນົດໄວ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂມເຊເວົ້າໄວ້ ແລະ ພວກກົບກໍ່ຕາຍອອກຈາກເຮືອນ
ອອກຈາກສະຖານທີ່ນອກເມືອງ ແລະ ອອກຈາກທົ່ງນາ
ແລະເຂົາເຈົ້າເກັບກຳພວກມັນເປັນກອງໆ, ແລະແຜ່ນດິນກໍ່ເໝັນ.
ເມື່ອຟາໂຣເຫັນວ່າໄດ້ມີການບັນເທົາ, ຫົວໃຈຂອງລາວກໍ່ແຂງກະດ້າງ,
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງບອກອາໂຣນ,
ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກດ້ວຍໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຕີຝຸ່ນແຜ່ນດິນ,
ແລະມັນຈະກາຍເປັນແມງຫວີ່ໃນຄົນ, ແລະໃນສັດສີ່ຕີນ, ແລະໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ.
ດັ່ງນັ້ນ ອາໂຣນຈຶ່ງຍຶດມືຂອງລາວອອກພ້ອມກັບໄມ້ເທົ້າ ແລະຕີຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນ,
ແລະແມງກໍ່ກາຍເປັນຢູ່ໃນຄົນ ແລະໃນສັດສີ່ຕີນ,
ແລະແມງກໍ່ກາຍເປັນຢູ່ໃນຝຸ່ນທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ.
ພວກໝໍຜີໄດ້ເຮັດຄືກັນດ້ວຍເວດມົນຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອນຳແມງອອກມາ
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ແລະແມງກໍ່ກາຍເປັນຢູ່ໃນຄົນ ແລະໃນສັດສີ່ຕີນ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກຫມໍດູຈຶ່ງເວົ້າກັບຟາໂຣວ່າ, ນີ້ແມ່ນນິ້ວມືຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ

ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກໍ່ແຂງກະດ້າງ, ແລະ ລາວບໍ່ໄດ້ຟັງພວກເຂົາ,
ເຊັ່ນດຽວກັບກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕອນເຊົ້າ ແລະ ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ, ແລະ ນີ້ແມລາວຈະອອກໄປຫານ້ຳ, ແລະ
ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນໃຈເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ,
ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະປະກອບພິທີແກ່ຂ້ອຍໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ.
ຖ້າແຕ່ເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາສົ່ງປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ຂ້ອຍຈະສົ່ງແມງວັນມາເທິງເຈົ້າ, ເທິງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ເທິງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ແລະເທິງເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະເຮືອນຂອງຊາວອີຢິບຈະເຕັມໄປດ້ວຍແມງວັນ,
ແລະແມ່ນແຕ່ແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຂົາຢູ່ກໍຈະເຕັມໄປດ້ວຍມັນ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດການອັດສະຈັນໃນວັນນັ້ນຢູ່ແຜ່ນດິນໂກເຊນ,
ທີ່ປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍຢູ່ເທິງມັນ, ທີ່ບໍ່ຈະມີແມງວັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນທັງໝົດ.
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ໃນມື້ອື່ນນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ,
ແລະແມງວັນສຸນັກຝູງໃຫຍ່ໄດ້ມາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຟາໂຣ,
ແລະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ, ແລະເຂົ້າໄປໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ,
ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກທຳລາຍຈາກແມງວັນສຸນັກ. ຟາຣາໂອໄດ້ເອີ້ນໂມເຊສແລະອາໂຣນມາ
ແລະ ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງມາເຮັດບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້.
ແລະໂມເຊກ່າວວ່າ: ບໍ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະບູຊາສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງຊາວອີຢິບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາບູຊາສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງຊາວອີຢິບຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ,
ພວກເຮົາຈະຖືກຂວ້າງຫີນ. ພວກເຮົາຈະເດີນທາງສາມວັນເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍ

ແລະ ຈະ ເຮັດ ພິທີ ບູຊາ ແດ່ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ແກ່ ພວກ ເຮົາ
ແລະ ຟາໂຣ ກ່ໍ ເວົ້າ ວ່າ, ຂ້ອຍ ຈະ ສົ່ງ ພວກ ເຈົ້າ ໄປ, ແລະ
ພວກ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ເຊັ່ນ ສັດ ຖວາຍ ແດ່ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ໃນ ຖິ່ນ ທຸລະ ກັນ ດານ,
ແຕ່ ຢ່າ ໄປ ໄກ ເກີນ ໄປ, ດັ່ງ ນັ້ນ ຈົ່ງ ອະ ທິ ຖານ ເພື່ອ ຂ້ອຍ ຕໍ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ໂມ ເຊ ກ່າ ວ ວ່າ,
ຂ້າ ນ້ອຍ ຈະ ອອກ ໄປ ຈາກ ເຈົ້າ ແລະ ຂ້າ ນ້ອຍ ຈະ ອະ ທິ ຖານ ຕໍ່ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ແມງ ວັນ ຈະ ອອກ ໄປ ຈາກ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ເຈົ້າ ແລະ ຈາກ ປະ ຊາ ຊົນ ຂອງ ເຈົ້າ ໃນ ມື້ ອື່ນ.
ຟາໂຣ ຢ່າ ຫລອກ ລວງ ອີກ ໂດຍ ບໍ່ ສົ່ງ ປະ ຊາ ຊົນ ໄປ ຖວາຍ ເຄື່ອງ ບູຊາ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ.
ແຕ່ ໂມ ເຊ ໄດ້ ອອກ ຈາກ ຟາໂຣ ແລະ ອະ ທິ ຖານ ຕໍ່ ພຣະເຈົ້າ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ຕາມ ກັບ ທີ່ ໂມ ເຊ ເວົ້າ, ແລະ ໄດ້ ເອົາ ແມງ ວັນ ອອກ ຈາກ ຟາໂຣ,
ແລະ ຈາກ ຜູ້ ຮັບ ໃຊ້ ຂອງ ລາວ, ແລະ ຈາກ ປະ ຊາ ຊົນ ຂອງ ລາວ, ແລະ ບໍ່ ມີ ເຫຼືອ ຢູ່ ເລີຍ. ແລະ
ຟາໂຣ ເຮັດ ໃຫ້ ຫົວ ໃຈ ຂອງ ລາວ ໜັກ ໃນ ເວລາ ນີ້ ດ້ວຍ ແລະ
ລາວ ບໍ່ ປະ ສົງ ທີ່ ຈະ ປ່ອຍ ປະ ຊາ ຊົນ ໄປ

๙

ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຕຣັສ ກັບ ໂມ ເຊ ວ່າ, ຈົ່ງ ເຂົ້າ ໄປ ຫາ ຟາໂຣ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ຊາວ ຮີ ບຣູ ຕຣັສ ດັ່ງ ນີ້ ວ່າ, ຈົ່ງ ປ່ອຍ ປະ ຊາ ຊົນ ຂອງ ເຮົາ ອອກ ໄປ
ເພື່ອ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ປະ ກອບ ພິ ທີ ແດ່ ເຮົາ.
ຖ້າ ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ ເຈົ້າ ບໍ່ ປະ ສົງ ຈະ ສົ່ງ ປະ ຊາ ຊົນ ຂອງ ຂ້ອຍ ອອກ ໄປ, ແຕ່ ຍັງ ຄອບ ຄຸມ ເຂົາ ຢູ່,
ຈົ່ງ ເບິ່ງ, ມື ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ມາ ເຖິງ ສັດ ລ້ຽງ ຂອງ ເຈົ້າ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ທົ່ງ ພຽງ, ທັງ ໃນ ມ້າ,
ແລະ ໃນ ສັດ ແບກ ຫາບ, ແລະ ອູດ, ແລະ ງົວ, ແລະ ແກະ, ຄວາມ ຕາຍ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຫຼາຍ.
ແລະ ຂ້າ ນ້ອຍ ຈະ ເຮັດ ການ ອັດ ສະ ຈັນ ໃນ ເວລາ ນັ້ນ ລະ ຫວ່າງ ສັດ ລ້ຽງ ຂອງ ຊາວ ອີ ຢິ ບ ແລະ ສັດ ລ້ຽ
ງ ຂອງ ລູກ ຫຼານ ອິ ດ ສະ ຣາ ເອນ,

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ກ່າວໄວ້ຈະຕາຍຈາກທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດເວລາໄວ້ວ່າ, ໃນມື້ອື່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງນີ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາມຄຳນີ້ໃນວັນຕໍ່ມາ,
ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງຊາວອີຢິບກໍ່ຕາຍ,
ແຕ່ສັດລ້ຽງຂອງລູກຫຼານອິສຣາເອນບໍ່ມີຕົວໃດຕາຍເລີຍ.
ເມື່ອຟາໂຣຫ໌ເຫັນວ່າບໍ່ມີສັດລ້ຽງຂອງຊາວອິດສະຣາເອນຕາຍເລີຍແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວ,
ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣຫ໌ກໍ່ແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ປ່ອຍປະຊາຊົນໄປ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວກັບໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ,
ຈົ່ງເອົາຂີ້ເຖົ່າຈາກເຕົາໄຟໃຫ້ເຕັມມືຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະໃຫ້ໂມເຊໂປ່ຍມັນຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າຕໍ່ໜ້າຟາໂຣແລະຕໍ່ໜ້າບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.
ແລະໃຫ້ມີຝຸ່ນເທິງທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະມັນຈະເປັນແຜພຸພອງທີ່ລະເບີດອອກມາເທິງຄົນແລະສັດສີ່ຕີນ,
ທັງຄົນແລະສັດສີ່ຕີນທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາເຂົ່າຂອງເຕົາຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ,
ແລະໂຮຍມັນໄປສູ່ທ້ອງຟ້າ,
ແລະເກີດມີແຜແລະຕຸ່ມທີ່ລະເບີດອອກມາໃນຄົນແລະໃນສັດສີ່ຕີນ.
ແລະພວກໝໍຜີບໍ່ສາມາດຢືນຕໍ່ໜ້າໂມເຊໄດ້ເພາະແຜ,
ເພາະວ່າແຜເກີດຂຶ້ນໃນຕົວພວກໝໍຜີ, ແລະໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ.
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕອນເຊົ້າ ແລະຢືນຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ, ແລ້ວເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຮີບຣູຕັດສິນດັ່ງນີ້ວ່າ, ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາອອກໄປ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປະກອບພິທີແດ່ເຮົາ. ໃນເວລານີ້
ຂ້ານ້ອຍຈະສົ່ງພະຍາດທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ,

ແລະຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະຂອງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າບໍ່ມີຜູ້ອື່ນເປັນເໝືອນຂ້ານ້ອຍໃນທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ. ດຽວນີ້
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນແລ້ວ ຂ້ອຍຈະຕີເຈົ້າ ແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະປະຫານ
ແລະເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ແລະເພາະເຫດນີ້ເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຮັກສາໄວ້,
ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ານ້ອຍໃນຕົວເຈົ້າ,
ແລະເພື່ອວ່າຊື່ຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຖືກປະກາດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.
ເຈົ້າຍັງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍບໍ່ສາມາດອອກໄປໄດ້ຢູ່ບໍ? ຈົ່ງເບິ່ງ, ມື້ອື່ນໃນເວລານີ້
ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຝົນລູກເຫັບຕົກຫຼາຍທີ່ສຸດ,
ເຊິ່ງລູກເຫັບເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດອີຢິບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ປະເທດນັ້ນຖືກສ້າງຈົນເຖິງ
ທຸກວັນນີ້. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຮີບດ່ວນເກັບກຳສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ;
ເພາະວ່າທຸກຄົນແລະສັດລ້ຽງທຸກສິ່ງທີ່ຖືກພົບຢູ່ໃນທົ່ງພຽງແລະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ
ແຕ່ລູກເຫັບຕົກເທິງພວກມັນ ຈະຕາຍ.
ຜູ້ທີ່ຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າໃນບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຟາໂຣ,
ໄດ້ລວບລວມສັດລ້ຽງຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ.
ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກໍ່ປ່ອຍສັດລ້ຽງຂອງເຂົາໄວ້ໃນທົ່ງນາ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປສູ່ທ້ອງຟ້າ,
ແລະລູກເຫັບຈະຕົກລົງມາທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເທິງຄົນ, ເທິງສັດລ້ຽງ,
ແລະເທິງພືດພັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ. ໂມເຊໄດ້ຍືດມືອອກໄປສູ່ສະຫວັນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງສຽງຟ້າຮ້ອງແລະລູກເຫັບ, ແລະໄຟໄດ້ວິ່ງຜ່ານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຝົນລູກເຫັບລົງມາທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ. ມີລູກເຫັບ ແລະ
ໄຟເຜົາໄໝ້ຢູ່ໃນລູກເຫັບ, ລູກເຫັບນັ້ນຫຼາຍທີ່ສຸດ, ເຊິ່ງແບບນັ້ນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນອີຢິບ,
ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ປະຊາຊາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນ.

ລູກເຫັບໄດ້ຕີໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດ, ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ,
ແລະລູກເຫັບໄດ້ຕີພືດທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະລູກເຫັບໄດ້ທຳລາຍໄມ້ທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ. ຍົກເວັ້ນໃນແຜ່ນດິນໂກເຊນ,
ບ່ອນທີ່ພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນຢູ່, ລູກເຫັບບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ຫຼັງຈາກສົ່ງຄົນໄປແລ້ວ,
ຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນໂມເຊສແລະອາໂຣນມາ, ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບໃນຄອນນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊອບທຳ,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍແລະປະຊາຊົນຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ.
ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຂ້ານ້ອຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຂໍໃຫ້ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ, ລູກເຫັບ,
ແລະໄຟຢຸດເຊົາ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະປ່ອຍພວກເຈົ້າໄປ, ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຢູ່ຕໍ່ໄປອີກ.
ໂມເຊເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເມື່ອຂ້ອຍອອກໄປຈາກເມືອງແລ້ວ,
ຂ້ອຍຈະແຜ່ມືຂອງຂ້ອຍອອກໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະສຽງຈະຢຸດ,
ລູກເຫັບແລະຝົນກໍຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າແຜ່ນດິນນີ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ເຈົ້າ ແລະພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທື່ອ.
ແຕ່ປ່ານແລະເຂົ້າບາເລຖືກຕີ, ເພາະວ່າເຂົ້າບາເລກຳລັງຢືນຕົ້ນ, ແລະປ່ານກຳລັງອອກເມັດ.
ແຕ່ເຂົ້າສາລີແລະເຂົ້າເປືອກບໍ່ຖືກທຳລາຍ, ເພາະວ່າມັນເປັນພືດທີ່ອອກຊ້າ.
ໂມເຊໄດ້ອອກຈາກຟາໂຣໄປຢູ່ພາຍນອກເມືອງ, ແລະໄດ້ຍົ່ນມືອອກໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະສຽງຕ່າງໆກໍຢຸດລົງ, ແລະລູກເຫັບກັບຝົນກໍບໍ່ໄດ້ຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນອີກຕໍ່ໄປ.
ແຕ່ເມື່ອຟາໂຣເຫັນວ່າຝົນ ແລະ ລູກເຫັບ ແລະ ສຽງຟ້າຮ້ອງໄດ້ຢຸດແລ້ວ,
ລາວກໍ່ເພີ່ມການທຳບາບ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວແຂງກະດ້າງ, ແລະ
ຫົວໃຈຂອງພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ. ແລະຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງ,
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ສົ່ງບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນອອກໄປ,
ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ.

๑๐

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແລະຕໍ່ໂມເຊສ, ເວົ້າວ່າ, ເຂົ້າໄປຫາຟາໂຣ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຂງກະດ້າງຫົວໃຈຂອງລາວແລະຫົວໃຈຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ,
ເພື່ອວ່າສັນຍານເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໄປຈະມາເຖິງເຂົາເຈົ້າ;
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເລົ່າເຂົ້າໃນຫູຂອງລູກຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະໃຫ້ລູກຂອງລູກຂອງພວກເຈົ້າ, ສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍຊາວອີຢິບ,
ແລະສັນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍ, ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດໃນພວກເຂົາ;
ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໂມເຊສແລະອາໂຣນເຂົ້າໄປຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ
ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຮີບຣູຕັ້ງນີ້ວ່າ,
ຈົນກວ່າເມື່ອໃດທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຢາກຖ່ອມຕົວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ? ສົ່ງປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ປະກອບພິທີແກ່ຂ້ອຍ
ຖ້າແຕ່ເຈົ້າບໍ່ຢາກສົ່ງປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ,
ນີ້ແນ່ຂ້ອຍຈະນຳເອົາຕັກແຕນຫຼາຍມາເທິງທຸກເຂດແດນຂອງເຈົ້າໃນເວລານີ້ມື້ອື່ນ
ແລະມັນຈະປົກຄຸມໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນແຜ່ນດິນໄດ້,
ແລະມັນຈະກິນທຸກສິ່ງທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງແຜ່ນດິນ ທີ່ລູກເຫັບປະໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະກິນຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ກຳລັງເຕີບໂຕຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຮືອນຂອງເຈົ້າຈະເຕັມ, ແລະເຮືອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຮືອນທັງໝົດໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງຊາວອີຢິບ, ເຊິ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນ,
ບໍ່ວ່າບັນພະບຸລຸດເຖົ້າແຖຂອງພວກເຂົາ, ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ພວກເຂົາເກີດມາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ
ຈົນເຖິງວັນນີ້. ແລະໂມເຊໄດ້ຫັນອອກໄປຈາກຟາໂຣ.
ແລະພວກຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງຟາໂຣເວົ້າກັບລາວວ່າ
ຈົນກວ່າເມື່ອໃດສິ່ງນີ້ຈຶ່ງຈະເປັນບ່ວງແກ່ພວກເຮົາ ສົ່ງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນອອກໄປ

ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ປະຕິບັດພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ
ຫຼືທ່ານຢາກຮູ້ບໍ່ວ່າອີຢິບໄດ້ຖືກທຳລາຍແລ້ວ?
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳໂມເຊແລະອາໂຣນກັບຄືນໄປຫາຟາໂຣ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຈົ່ງໄປແລະປະກອບພິທີແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ຜູ້ໃດແດ່ທີ່ຈະໄປ?
ແລະໂມເຊເວົ້າວ່າ: ພວກເຮົາຈະໄປກັບຊາຍໜຸ່ມແລະຜູ້ເຖົ້າ, ກັບລູກຊາຍແລະລູກສາວ,
ແລະແກະແລະງົວຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າເປັນງານບຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ
ລາວເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຈົ້າແນວນັ້ນ·
ຕາມທີ່ຂ້ອຍກຳລັງສົ່ງພວກເຈົ້າໄປ, ບໍ່ແມ່ນແລະຄົນໃນຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍບໍ?
ເບິ່ງເຖີດວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ, ແຕ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍໄປ ແລະ
ໃຫ້ປະກອບພິທີແດ່ພະເຈົ້າ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຊອກຫາ.
ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບ, ແລະໃຫ້ຕັກແຕນຂຶ້ນມາເທິງແຜ່ນດິນ,
ມັນຈະກິນພືດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະໝາກໄມ້ທັງໝົດຂອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ລູກເຫັບປະໄວ້.
ແລະ ໂມເຊ ຍົກ ໄມ້ເທົ້າ ຂຶ້ນ ສູ່ ທ້ອງຟ້າ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນຳມາ ລົມ ທິດໃຕ້ ມາເທິງ
ແຜ່ນດິນ, ທັງໝົດ ມື້ ນັ້ນ, ແລະ ທັງໝົດ ຄືນ; ຕອນເຊົ້າ ມາເຖິງ, ແລະ ລົມ ທິດໃຕ້ ຍົກຂຶ້ນ
ຕັກແຕນ, ແລະ ນຳມັນຂຶ້ນ ມາເທິງ ທຸກ ແຜ່ນດິນ ອີຢິບ; ແລະ ມັນຢຸດ ເທິງ ທຸກ ເຂດແດນ
ອີຢິບ ຫຼາຍ ຫຼາຍທີ່ສຸດ; ກ່ອນ ມັນ ບໍ່ ເກີດມີ ແບບນັ້ນ ຕັກແຕນ, ແລະ ຫຼັງຈາກ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ບໍ່ ຈະເປັນ ແບບນັ້ນ. ແລະມັນໄດ້ປົກຄຸມທັດສະນະຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍຖືກທຳລາຍ, ແລະມັນໄດ້ກິນພືດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະໝາກໄມ້ທັງໝົດຂອງຕົ້ນໄມ້ທີ່ຍັງເຫຼືອຈາກລູກເຫັບ,
ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເປັນສີຂຽວຍັງເຫຼືອຢູ່ໃນຕົ້ນໄມ້, ແລະໃນພືດທັງໝົດຂອງທົ່ງພຽງ,
ໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງອີຢິບ. ຟາຣາໂອໄດ້ຮີບເອີ້ນໂມເຊສແລະອາໂຣນ, ເວົ້າວ່າ,

ຂ້ອຍໄດ້ບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະຕໍ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງຮັບເອົາບາບຂອງຂ້ອຍໃນເວລານີ້,
ແລະຈົ່ງອະທິຖານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາຄວາມຕາຍນີ້ອອກຈາກຂ້ອຍ. ແຕ່ໂມເຊໄດ້ອອກຈາກຟາໂຣ
ແລະອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນລົມແຮງຈາກທະເລ,
ແລະໄດ້ຍົກຕັກແຕນຂຶ້ນ, ແລະໄດ້ໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນທະເລແດງ,
ແລະບໍ່ມີຕັກແຕນເຫຼືອແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວໃນທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ,
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ປ່ອຍລູກຫລານອິສຣາເອນໄປ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປສູ່ທ້ອງຟ້າ, ແລະຈົ່ງໃຫ້ມີຄວາມມືດເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຄວາມມືດທີ່ສໍາຜັດໄດ້. ແລະໂມເຊສໄດ້ຍື່ນມືຂອງລາວອອກໄປສູ່ທ້ອງຟ້າ ແລະມີຄວາມມືດ
ຄວາມມືດມົວ ພະຍຸເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນອີຢິບທັງໝົດສາມມື້.
ແລະບໍ່ມີໃຜເຫັນອ້າຍນ້ອງຂອງລາວສາມມື້,
ແລະບໍ່ມີໃຜລຸກຂຶ້ນຈາກຕຽງນອນຂອງລາວສາມມື້.
ແຕ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນທັງໝົດມີແສງສະຫວ່າງຢູ່ໃນທຸກບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່. ແລະ
ຟາໂຣ ໄດ້ເອີ້ນ ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ, ເວົ້າວ່າ, ໄປເດີ,
ໄປນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແຕ່ແກະ ແລະ
ງົວປ່ອຍໄວ້ຂ້າງຫຼັງ; ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ໄປກັບພວກເຈົ້າ. ແລະໂມເຊກ່າວວ່າ,
ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງໃຫ້ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ແລະເຄື່ອງບູຊາແກ່ພວກເຮົາ,
ເຊິ່ງພວກເຮົາຈະຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.
ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາຈະໄປກັບພວກເຮົາ ແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ກີບເຫຼືອໄວ້ເລີຍ
ເພາະວ່າພວກເຮົາຈະເອົາຈາກພວກມັນເພື່ອນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພ
ວກເຮົາ,

ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຈະນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາດ້ວຍ
ຫຍັງ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄປເຖິງທີ່ນັ້ນ.
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ ແລະ
ລາວບໍ່ປາຖະໜາທີ່ຈະປ່ອຍພວກເຂົາໄປ. ແລະ ຟາໂຣ ກ່າວວ່າ, ໄປເສຍຈາກຂ້ອຍ,
ລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ ຢ່າມາເຫັນໜ້າຂ້ອຍອີກ, ວັນໃດທີ່ເຈົ້າປາກົດຕົວຕໍ່ຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະຕາຍ.
ແຕ່ໂມເຊກ່າວວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.

๑๑

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກັບໂມເຊວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຈະນຳເອົາໄພພິບັດອີກໜຶ່ງຄັ້ງມາເທິງຟາໂຣແລະອີຢິບ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະສົ່ງພວກເຈົ້າອອກຈາກທີ່ນີ້.
ເມື່ອລາວສົ່ງພວກເຈົ້າອອກທັງໝົດແລ້ວ, ລາວຈະຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປຢ່າງສິ້ນເຊີງ.
ຈົ່ງເວົ້າລັບໆເຂົ້າໃນຫູຂອງປະຊາຊົນ, ແລະໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂໍເອົາເຄື່ອງໃຊ້ເງິນ, ເຄື່ອງໃຊ້ທອງ
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມກະລຸນາແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າຊາວເອຢິບ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຢືມແກ່ເຂົາເຈົ້າ,
ແລະໂມເຊໄດ້ກາຍເປັນຄົນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍທີ່ສຸດຕໍ່ໜ້າຊາວເອຢິບ, ແລະຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ,
ແລະຕໍ່ໜ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ. ແລະ ໂມເຊສ ເວົ້າວ່າ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າ,
ປະມານ ກາງຄືນ ຂ້ານ້ອຍ ກຳລັງເຂົ້າໄປ ເຂົ້າໄປໃນ ກາງ ອີຢິບ, ແລະ ຈະຕາຍ ທຸກ ລູກຫົວປີ
ໃນ ແຜ່ນດິນ ອີຢິບ, ຈາກ ລູກຫົວປີ ຟາໂຣ ຜູ້ທີ່ ນັ່ງ ເທິງ ບັນລັງ, ແລະ ຈົນເຖິງ ລູກຫົວປີ
ຂອງ ຂ້າຍິງ ຜູ້ທີ່ ຢູ່ຂ້າງ ໂຮງສີ, ແລະ ຈົນເຖິງ ລູກຫົວປີ ທຸກ ສັດ.
ແລະຈະມີສຽງຮ້ອງໃຫຍ່ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເຊິ່ງດັ່ງນັ້ນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນມາກ່ອນ,

ແລະດັ່ງນັ້ນຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກ. ແລະໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ,
ໝາຈະບໍ່ຮ້ອງດ້ວຍລີ້ນຂອງມັນ, ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ແຕກຕ່າງຫຼາຍປານໃດລະຫວ່າງຊາວອີຢິບແລ
ະອິດສະລາເອນ. ແລະພວກລູກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຂອງເຈົ້າຈະລົງມາຫາຂ້ອຍ,
ແລະຈະກົ້ມລົງນະມັດຂ້ອຍ, ເວົ້າວ່າ, ອອກໄປເຈົ້າ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້ານຳ;
ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂ້ອຍຈະອອກໄປ; ແຕ່ໂມເຊສອອກໄປຈາກຟາໂຣດ້ວຍຄວາມໂກດ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ຟາໂຣຈະບໍ່ຟັງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະຫວີຄູນເຄື່ອງໝາຍແລະການອັດສະຈັນຂອງຂ້ານ້ອຍໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ໂມເຊສ ແລະ ອາໂຣນ ໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໝາຍ ແລະ
ການອັດສະຈັນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບຕໍ່ໜ້າຟາໂຣ,
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ, ແລະ
ລາວບໍ່ຍອມຟັງທີ່ຈະສົ່ງລູກຫຼານອິສຣາເອນອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.

๑๒

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊສແລະອາໂຣນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບວ່າ,
ເດືອນນີ້ແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເດືອນຕ່າງໆສຳລັບພວກເຈົ້າ;
ມັນເປັນເດືອນທຳອິດສຳລັບພວກເຈົ້າໃນບັນດາເດືອນຂອງປີ.
ຈົ່ງເວົ້າຕໍ່ກັບຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ, ໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນນີ້,
ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເອົາແກະໜຶ່ງຕົວຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແຕ່ລະຄົນເອົາແກະໜຶ່ງຕົວຕາມເຮືອນ. ຖ້າແຕ່ວ່າມີຄົນໜ້ອຍຢູ່ໃນເຮືອນ
ຈົນບໍ່ພຽງພໍສຳລັບແກະໂຕໜຶ່ງ,
ລາວຈະຈັບເອົາເພື່ອນບ້ານທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງຂອງລາວມາກັບຕົນເອງ, ຕາມຈຳນວນຈິດວິນຍານ,

ແຕ່ລະຄົນຈະຖືກນັບຕາມສ່ວນທີ່ພຽງພໍສຳລັບລາວເຂົ້າໃນແກະ. ແກະທີ່ສົມບູນ, ເປັນຕົວຜູ້,
ອາຍຸໜຶ່ງປີ ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເອົາຈາກລູກແກະແລະລູກແບ້.
ແລະມັນຈະຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ໃຫ້ທ່ານຈົນກວ່າຮອດວັນທີ່ສິບສີ່ຂອງເດືອນນີ້,
ແລະຝູງຊົນທັງໝົດຂອງກາບຊຸມນຸມລູກຫລານອິດສະຣາເອນຈະຂ້າມັນໃນຕອນແລງ.
ແລະພວກເຂົາຈະເອົາເລືອດມາ, ແລະພວກເຂົາຈະທາໃສ່ກອບປະຕູທັງສອງຂ້າງ
ແລະໃສ່ຂອບປະຕູເທິງ, ໃນເຮືອນທີ່ພວກເຂົາຈະກິນມັນຢູ່ໃນນັ້ນ.
ແລະພວກເຂົາຈະກິນເນື້ອທີ່ປີ້ງດ້ວຍໄຟໃນຄືນນີ້,
ແລະພວກເຂົາຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອກັບຜັກຂົມ. ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ກິນມັນດິບ ຫຼືຕົ້ມໃນນ້ຳ
ແຕ່ໃຫ້ປີ້ງດ້ວຍໄຟ ທັງຫົວ ຕີນ ແລະໄສ້ໃນ ບໍ່ໃຫ້ປະໄວ້ຫຍັງຈາກມັນຈົນເຖິງເຊົ້າ,
ແລະບໍ່ໃຫ້ທຳລາຍກະດູກຂອງມັນ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຫຼືອໄວ້ຈາກມັນຈົນເຖິງເຊົ້າ ໃຫ້ເຜົາໃນໄຟ.
ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະກິນມັນແບບນີ້: ເອວຂອງເຈົ້າຕ້ອງຄາດໄວ້, ເກີບແຕະຕ້ອງສວມຢູ່ຕີນຂອງເຈົ້າ,
ແລະ ໄມ້ຖືຕ້ອງຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະກິນມັນດ້ວຍຄວາມຮີບດ່ວນ,
ນີ້ແມ່ນປັດສະຄາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຜ່ານໄປໃນແຜ່ນດິນອີຢິບໃນຄືນນີ້,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໂຈມຕີລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ພະເຈົ້າທັງໝົດຂອງຊາວອີຢິບ,
ຂ້ານ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເລືອດຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າເທິງເຮືອນທີ່ເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ,
ແລະຂ້ອຍຈະເຫັນເລືອດ, ແລະຂ້ອຍຈະປົກປ້ອງເຈົ້າ,
ແລະພະຍາດທຳລາຍຈະບໍ່ເກີດແກ່ເຈົ້າເມື່ອຂ້ອຍຕີແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ແລະມື້ນີ້ຈະເປັນອານຸສອນໃຫ້ແກ່ທ່ານ,
ແລະທ່ານຈະສະເຫຼີມສະຫຼອງມັນເປັນງານບຸນຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກຊົ່ນລຸ້ນຂອ
ງທ່ານ, ເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນທ່ານຈະສະເຫຼີມສະຫຼອງມັນ.
ເຈັດວັນທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອ, ແຕ່ຕັ້ງແຕ່ວັນທຳອິດ,
ທ່ານທັງຫຼາຍຈະເອົາເຊື້ອອອກຈາກເຮືອນຂອງທ່ານ, ທຸກຄົນທີ່ກິນເຊື້ອ,

ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກອິດສະຣາເອນ, ຕັ້ງແຕ່ອັນທຳອິດຈົນເຖິງອັນທີເຈັດ.
ແລະອັນທຳອິດຈະຖືກເອີ້ນວ່າອັນສັກສິດ, ແລະອັນທີ່ເຈັດຈະເປັນອັນສັກສິດແກ່ພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານທີ່ເປັນການຮັບໃຊ້ໃດໆໃນອັນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດສຳລັບທຸກຄົນ, ນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຈົ້າຈະເຮັດໄດ້. ແລະ
ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຮັກສາຄຳສັ່ງນີ້ ເພາະວ່າໃນອັນນີ້
ຂ້ານ້ອຍຈະນຳກຳລັງຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະ
ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະເຮັດອັນນີ້ໃຫ້ເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນສຳລັບຊົນຊັ້ນຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ເລີ່ມຕົ້ນໃນອັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນທີໜຶ່ງ ຈາກຕອນແລງເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະກິນເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອ
ຈົນກວ່າອັນທີຊາວເອັດຂອງເດືອນ ຈົນກວ່າຕອນແລງ ເຈັດມື້ ຈະບໍ່ມີເຊື້ອຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ທຸກຄົນທີ່ກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີເຊື້ອ, ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກຊຸມນຸມຂອງອິດສະຣາເອນ,
ທັງຄົນຕ່າງດ້າວແລະຄົນພື້ນເມືອງຂອງແຜ່ນດິນ. ທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີເຊື້ອ,
ແຕ່ໃນທຸກທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ.
ໂມເຊໄດ້ເອີ້ນສະພາຜູ້ເຖົ້າທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ ແລະ ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງໄປເອົາແກະສຳລັບທ່ານເອງຕາມຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ເຊັ່ນປັດສະຄາ.
ທ່ານທັງຫຼາຍຈະເອົາມັດໜ້າຫີດໂຊບ, ແລະເມື່ອໄດ້ຈຸ່ມໃສ່ເລືອດທີ່ຢູ່ຂ້າງປະຕູແລ້ວ,
ທ່ານຈະທາໃສ່ຂົວປະຕູ ແລະເທິງເສົາປະຕູທັງສອງຂ້າງດ້ວຍເລືອດທີ່ຢູ່ຂ້າງປະຕູນັ້ນ.
ສ່ວນພວກທ່ານຈະບໍ່ອອກຈາກປະຕູເຮືອນຂອງຕົນຈົນກວ່າຈະຮອດເຊົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜ່ານໄປເພື່ອຕີຊາວອີຢິບ,
ແລະຈະເຫັນເລືອດຢູ່ເທິງກົບານປະຕູທັງສອງຂ້າງ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜ່ານປະຕູນັ້ນໄປ,
ແລະຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ທຳລາຍເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອຕີ.
ແລະຈົ່ງຮັກສາຄຳນີ້ເປັນກົດໝາຍສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ຈົນຕະຫຼອດໄປ.
ແລະຖ້າທ່ານເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້,

ທ່ານຈົ່ງຮັກສາການປະຕິບັດນີ້. ແລະຈະເປັນແນວນັ້ນ
ຖ້າລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ພວກເຈົ້າວ່າ ການນະມັດສະການນີ້ແມ່ນຫຍັງ
ແລະທ່ານຈະເວົ້າໃຫ້ພວກເຂົາວ່າ ນີ້ແມ່ນການເສຍສະຫລະປັດສະຄາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມເຮືອນຂອງລູກຫລານອິດສະຣາເອນໃນອີຢິບ
ເມື່ອພຣະອົງໂຈມຕີຊາວອີຢິບ ແຕ່ເຮືອນຂອງພວກເຮົາພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍກູ້ໄວ້
ແລະປະຊາຊົນກໍ່ໂຄ້ງຕົວລົງການໄຫວ້ ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ໄປແລ້ວ
ແລະເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊແລະອາໂຣນ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.
ມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລາກາງຄືນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຕັ້ງແຕ່ລູກຫົວປີຂອງຟາໂຣທີ່ນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງ, ຈົນເຖິງລູກຫົວປີຂອງຍິງເຊລີທີ່ຢູ່ໃນຂຸມ,
ແລະຈົນເຖິງລູກຫົວປີຂອງສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດ. ແລະຟາໂຣໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນກາງຄືນ,
ພ້ອມກັບພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ ແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດ,
ແລະມີສຽງຮ້ອງໄຫ້ດັງໃຫຍ່ທົ່ວແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີເຮືອນໃດທີ່ບໍ່ມີຄົນຕາຍຢູ່ໃນນັ້ນ.
ແລະຟາໂຣໄດ້ເອີ້ນໂມເຊແລະອາໂຣນໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ,
ແລະອອກໄປຈາກປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍ, ທັງພວກເຈົ້າແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ຈົ່ງໄປແລະປະຕິບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ.
ແລະເອົາແກະ ແລະງົວຂອງພວກເຈົ້າໄປນຳ, ຈົ່ງໄປເລີຍ, ແລະຂໍອວຍພອນໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍດ້ວຍ.
ແລະຊາວອີຢິບກຳລັງບີບບັງຄັບປະຊາຊົນດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນເພື່ອໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກ
ແຜ່ນດິນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາທັງໝົດກຳລັງຕາຍ.
ປະຊາຊົນໄດ້ຍົກແປ້ງຂອງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນກ່ອນທີ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຟູ,
ແປ້ງນວດຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກມັດໄວ້ໃນເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າເທິງບ່າ.
ແຕ່ພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂມເຊສັ່ງເຂົາເຈົ້າ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂໍເອົາເຄື່ອງໃຊ້ເງິນ, ເຄື່ອງໃຊ້ຄຳ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຈາກຊາວອີຢິບ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານພຣະຄຸນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຕໍ່ໜ້າຊາວອີຢິບ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຢືມແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ປ້ອນຊາວອີຢິບ.
ລູກຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຣາເມເຊໄປສູ່ໂຊກໂຄດ,
ເປັນຈຳນວນຫົກຮ້ອຍພັນຄົນທະຫານຕີນທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍ, ບໍ່ລວມສິ່ງຂອງ.
ແລະປະຊາຊົນປະສົມຫຼາຍໄດ້ຂຶ້ນໄປກັບພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງແກະ, ງົວ,
ແລະສັດລ້ຽງຈຳນວນຫຼາຍຫຼາຍທີ່ສຸດ.
ແລະເຂົາເຈົ້າອົບແປ້ງທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳອອກຈາກອີຢິບເປັນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ,
ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນເຊື້ອ, ເພາະວ່າຊາວອີຢິບໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າອອກ,
ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຢູ່ຕໍ່ໄດ້, ຫຼືເຮັດເສບຽງສຳລັບຕົນເອງເພື່ອການເດີນທາງ.
ການອາໄສຢູ່ຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຢິບແລະໃນແຜ່ນ
ດິນຄານາອານແມ່ນສີ່ຮ້ອຍສາມສິບປີ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສີ່ຮ້ອຍສາມສິບປີ,
ກຳລັງທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບໃນຄອບກາງຄືນ.
ການປ້ອງກັນນີ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອທີ່ຈະນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຄືນນັ້ນ, ຄືນນີ້ເປັນການປ້ອງກັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພື່ອທີ່ລູກຫຼານທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນຈະຕ້ອງຖືປະຕິບັດໄປຕະຫຼອດຊົ່ວຄົນຂອງພວກເ
ຂົາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊສແລະອາໂຣນວ່າ,
ນີ້ແມ່ນກົດຫມາຍຂອງເທດສະການປັດສະຄາ: ຄົນຕ່າງດ້າວທຸກຄົນບໍ່ຈະກິນຈາກມັນ.
ແລະທຸກຄົນຜູ້ຮັບໃຊ້ຫຼືຄົນທີ່ຊື້ດ້ວຍເງິນເຈົ້າຈະເຂົ້າສຸນັດລາວ,
ແລະແລ້ວລາວຈະກິນຈາກມັນ. ຄົນອາໄສຫຼືຄົນຮັບຈ້າງຈະບໍ່ກິນຈາກຂອງລາວ.
ມັນຈະຖືກກິນໃນເຮືອນດຽວ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ນຳເນື້ອອອກຈາກເຮືອນໄປຂ້າງນອກ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ທຳລາຍກະດູກຂອງມັນ.
ຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນຈະເຮັດມັນ.
ຖ້າຫາກວ່າມີຄົນຕ່າງດ້າວເຂົ້າມາຫາພວກເຈົ້າເພື່ອເຮັດການປັດສະຄາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕັດຂາດຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງລາວ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈຶ່ງຈະເຂົ້າມາເຮັດມັນໄດ້,
ແລະລາວຈະເປັນຄືກັບຄົນພື້ນເມືອງຂອງແຜ່ນດິນ,
ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຕັດຂາດຈະບໍ່ໄດ້ກິນຈາກມັນ. ກົດໝາຍດຽວກັນຈະມີແກ່ຄົນພື້ນເມືອງ
ແລະ ແກ່ຄົນແປກໜ້າທີ່ມາຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊແລະອາໂຣນຕໍ່
ເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ນັ້ນ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາລູກຊາຍອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

๑๗

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ ຈົ່ງຖວາຍ ໃຫ້ ຂ້ອຍ ທຸກ ລູກຫົວປີ ລູກທຳອິດ
ທີ່ເປີດ ທຸກ ມົດລູກ ໃນ ລູກຊາຍ ອິດສະຣາເອນ ຕັ້ງແຕ່ ຄົນ ຈົນເຖິງ ສັດ ເປັນຂອງ ຂ້ອຍ
ໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ຈົ່ງຈື່ຈຳວັນນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ,
ເພາະວ່າດ້ວຍພະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພວກເຈົ້າອອກມາຈາກບ່ອນນັ້ນ,
ແລະຫ້າມກິນເຂົ້າໜົມທີ່ມີເຊື້ອ. ເພາະວ່າມື້ນີ້ພວກເຈົ້າອອກໄປໃນເດືອນຂອງພືດໃໝ່.
ແລະຈະເປັນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄາໂນ
ອານ, ຊາວເຮັດ, ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວຮີໄວ, ຊາວເຢບູສ, ຊາວເກີກາຊາ, ແລະຊາວເປຣິຊ,
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ຄືແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜີ້ງ, ແລະເຈົ້າຈະປະຕິບັດການນະມັດສະການນີ້ໃນເດືອນນີ້.
ຫົກວັນ ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອ, ແຕ່ວ່າໃນວັນທີ່ເຈັດແມ່ນງານບຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອເປັນເວລາເຈັດມື້, ຈະບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີເຊື້ອໃຫ້ເຫັນແກ່ເຈົ້າ,

ແລະຈະບໍ່ມີເຊື້ອຢູ່ໃນທົ່ວທຸກເຂດແດນຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະປະກາດແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນວ່າ,
ເພາະເຫດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍອອກມາຈາກອີຢິບ.
ແລະມັນຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ເຈົ້າເທິງມືຂອງເຈົ້າ, ແລະເປັນທີ່ລະນຶກຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າກົດໝາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຢູ່ໃນປາກຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າດ້ວຍພຣະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ຫຣຽນນຳເຈົ້າອອກຈາກອີຢິບ.
ແລະຈົ່ງປົກປັກຮັກສາກົດໝາຍນີ້ຕາມເວລາລະດູການ, ຈາກມື້ໄປສູ່ມື້.
ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງນີ້ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາ
ວຄານາອານ, ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະແຍກອອກທຸກຕົວທີ່ເປີດມົດລູກ,
ຄືຕົວຜູ້ທັງໝົດ, ໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ທຸກຕົວທີ່ເປີດມົດລູກຈາກຝູງໂຄຫຼືສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເກີດແກ່ເຈົ້າ,
ຕົວຜູ້ທັງໝົດເຈົ້າຈະຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ທຸກສິ່ງທີ່ເປີດມົດລູກຂອງລາ,
ທ່ານຈະແລກປ່ຽນດ້ວຍແກະ, ຖ້າແຕ່ທ່ານບໍ່ແລກປ່ຽນ, ທ່ານຈະໄຖ່ມັນ.
ທຸກລູກຫົວປີຂອງມະນຸດໃນບັນດາລູກຊາຍຂອງທ່ານ, ທ່ານຈະໄຖ່.
ຖ້າແຕ່ວ່າລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຖາມເຈົ້າຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ເວົ້າວ່າ, ນີ້ແມ່ນຫຍັງ? ແລະ
ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ, ດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຈາກເຮືອນຂອງຄວາມເປັນທາດ. ເມື່ອຟາໂຣແຂງກະດ້າງທີ່ຈະສົ່ງພວກເຮົາໄປ,
ພຣະອົງໄດ້ຂ້າລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຕັ້ງແຕ່ລູກຫົວປີຂອງມະນຸດຈົນເຖິງລູກຫົວປີຂອງສັດລ້ຽງ. ເພາະເຫດນີ້,
ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເຊັນທຸກສິ່ງທີ່ເປີດທ້ອງ, ຄືພວກຕົວຜູ້, ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄຖ່ລູກຫົວປີທຸກຄົນຂອງລູກຊາຍຂ້ານ້ອຍ.
ແລະມັນຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍເຫິງມືຂອງເຈົ້າ, ແລະບໍ່ສັ່ນຄອນຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳເຈົ້າອອກຈາກອີຢິບ.
ເມື່ອຟາໂຣສົ່ງປະຊາຊົນອອກໄປແລ້ວ,
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໄປຕາມທາງແຜ່ນດິນຟີລິດສະຕິນ, ເພາະວ່າມັນໃກ້,
ເພາະພຣະເຈົ້າຕັ້ງຄຳວ່າ, ຢ່າໃຫ້ປະຊາຊົນສຳນຶກຜິດເມື່ອເຫັນສົງຄາມ, ແລະກັບຄືນໄປອີຢິບ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳປະຊາຊົນໄປຕາມທາງທີ່ເຂົ້າສູ່ທະເລຊາຍ, ເຂົ້າສູ່ທະເລແດງ,
ແຕ່ໃນຊົນລຸ້ນທີ່ຫ້າ ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາກະດູກຂອງໂຢເຊັບໄປກັບຕົນ,
ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ໃຫ້ບຸດຊາຍອິດສະລາເອນສາບານ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຢ້ຽມຢາມເຈົ້າທັງຫຼາຍແນ່ນອນ,
ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຫາບກະດູກຂອງຂ້ອຍອອກຈາກບ່ອນນີ້ໄປກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ.
ແຕ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກໂຊກໂຄດ,
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເອທາມຂ້າງທະເລຊາຍ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຫຣົງນຳພາພວກເຂົາ,
ກາງເວັນດ້ວຍເສົາເມກເພື່ອສະແດງທາງໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະກາງຄືນດ້ວຍເສົາໄຟ.
ເສົາເມກກາງເວັນ ແລະ ເສົາໄຟກາງຄືນ ບໍ່ເຄີຍຢຸດເຊົາຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນທັງໝົດ.

๑๔

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ວ່າ ຈົ່ງກ່າວກັບລູກຫຼານອິສຣາເອນ ແລະ
ໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນມາຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າບ່ອນພັກ ລະຫວ່າງມິກໂดน ແລະ ລະຫວ່າງທະເລ
ຢູ່ກົງກັນຂ້າມບາອານເຊໂฟน ຢູ່ຕໍ່ໜ້າມັນ ເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເທິງທະເລ
ແລະຟາໂຣຈະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງລາວວ່າ,

ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນພວກນີ້ຫຼົງທາງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ,
ເພາະວ່າປ່າລ້ຽງໄດ້ປິດລ້ອມພວກເຂົາ.
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແຂງກະດ້າງ, ແລະລາວຈະໄລ່ຕາມເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບສັກສີໃນຟາໂຣແລະກອງທັບທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.
ແລະມັນໄດ້ຖືກລາຍງານຕໍ່ກະສັດຂອງຊາວອີຢິບວ່າປະຊາຊົນໄດ້ຫນີໄປ,
ແລະຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວໄດ້ປ່ຽນໄປຕໍ່ປະຊາຊົນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຫຍັງແທ້ນີ້, ທີ່ໄດ້ປ່ອຍບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນໄປ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮັບໃຊ້ພວກເຮົາ? ດັ່ງນັ້ນ ຟາໂຣ ຈຶ່ງຜູກເທົ່າລົດຮົບຂອງລາວ,
ແລະລາວນໍາພາປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວໄປພ້ອມກັບຕົວລາວເອງ,
ແລະໄດ້ເອົາລົດຮົບຫົກຮ້ອຍຄັນທີ່ຄັດເລືອກ, ແລະມ້າທັງໝົດຂອງຊາວອີຢິບ,
ແລະນາຍທະຫານຢູ່ເທິງທັງໝົດ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣກະສັດອີຢິບແຂງກະດ້າງ
ແລະຫົວໃຈຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວ ແລະລາວໄດ້ໄລ່ຕາມລູກຊາຍອິສຣາເອນ
ແຕ່ລູກຊາຍອິສຣາເອນໄດ້ອອກໄປດ້ວຍມືທີ່ຍົກສູງ ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ຕິດຕາມພວກເຂົາ
ແລະພົບພວກເຂົາຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ຂ້າງທະເລ, ແລະມ້າທັງໝົດ ແລະລົດຮົບຂອງຟາໂຣ,
ແລະພວກທະຫານມ້າ, ແລະກອງທັບຂອງລາວຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານ,
ກົງກັນຂ້າມກັບບາອານເຊຟຟອນ. ແລະຟາໂຣກໍາລັງເຂົ້າມາໃກ້,
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ເງີຍຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະພວກຊາວອີຢິບໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຢ້ານກົວຫຼາຍທີ່ສຸດ,
ແຕ່ພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ຮ້ອງອອກມາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ: ເປັນຍ້ອນບໍ່ມີອຸບມຸງໃນແຜ່ນດິນອີຢິບບໍ່,
ທ່ານຈຶ່ງນໍາພວກເຮົາອອກມາເພື່ອໃຫ້ຕາຍໃນທະເລຊາຍບໍ?

ທ່ານເຮັດສິ່ງນີ້ແກ່ພວກເຮົາເປັນຫຍັງ, ໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບ?
ບໍ່ແມ່ນນີ້ແມ່ນຄຳທີ່ພວກເຮົາເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າໃນອີຢິບ, ເວົ້າວ່າ, ປ່ອຍພວກເຮົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບໃຊ້ຊາວອີຢິບ?
ມັນດີກວ່າສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພວກຊາວອີຢິບ ຫຼື ຕາຍຢູ່ໃນທະເລຊາຍນີ້. ແລະ
ໂມເຊ ເວົ້າ ຕໍ່ ປະຊາຊົນ, ຈົ່ງ ກ້າຫານ, ຈົ່ງ ຢືນ ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ຄວາມ ລອດພົ້ນ ທີ່ ມາຈາກ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຊິ່ງ ພຣະອົງ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກເຮົາ ມື້ນີ້; ເພາະວ່າ ແບບ ທີ່ ພວກເຈົ້າ
ໄດ້ເຫັນ ຊາວອີຢິບ ມື້ນີ້, ພວກເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເພີ່ມ ອີກ ເຫັນ ພວກເຂົາ ເຂົ້າໄປໃນ ເວລາ
ຕະຫຼອດກາລ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະ ຕໍ່ສູ້ ເພື່ອ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະ ນິ່ງເງົາ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ໂມເຊສ ວ່າ, ເຈົ້າ ຮ້ອງຫາ ຂ້ານ້ອຍ ເຮັດຫຍັງ?
ເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນ, ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຖອນຄ່າຍ.
ແລະເຈົ້າຈົ່ງຍົກໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກເທິງທະເລ, ແລະແຍກມັນອອກ,
ແລະໃຫ້ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເຂົ້າໄປໃນກາງທະເລຕາມບ່ອນແຫ້ງ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຟາໂຣແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດແຂງກະດ້າງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງພວກເຂົາ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບສັກສີໃນຟາໂຣ,
ແລະໃນກອງທັບທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະໃນລົດລົບ, ແລະໃນມ້າຂອງລາວ.
ແລະຊາວອີຢິບທັງໝົດຈະຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຖືກເຊີດຊູສະຫງ່າລາສີໃນຟາໂຣ, ແລະໃນລົດທະຫານ, ແລະມ້າຂອງລາວ.
ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄປຂ້າງໜ້າຄ່າຍຂອງລູກຫຼານອິສຣາເອນໄດ້ຍ້າຍອອກໄ
ປຢູ່ຂ້າງຫຼັງ, ແລະເສົາເມກກໍ່ໄດ້ຍ້າຍອອກຈາກໜ້າເຂົາເຈົ້າໄປຢືນຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະມັນໄດ້ເຂົ້າໄປຢູ່ລະຫວ່າງຄ່າຍຂອງຊາວອີຢິບ ແລະ ຄ່າຍຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະມັນໄດ້ຢືນຢູ່, ແລະມີຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມມືດມົວເກີດຂຶ້ນ, ແລະຄືນນັ້ນໄດ້ຜ່ານໄປ,
ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ປະສົມກັນຕະຫຼອດທັງຄືນ. ໂມເຊຍື່ນມືອອກເທິງທະເລ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂັບທະເລກັບຄືນດ້ວຍລົມໃຕ້ທີ່ແຮງຕະຫຼອດທັງຄືນ

ແລະເຮັດໃຫ້ທະເລກາຍເປັນແຫ້ງ ແລະນ້ຳກໍຖືກແຍກອອກ
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນເຂົ້າໄປໃນກາງທະເລຕາມພື້ນແຫ້ງ,
ແລະນ້ຳຂອງມັນເປັນກຳແພງຢູ່ທາງຂວາ, ແລະກຳແພງຢູ່ທາງຊ້າຍ.
ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ຕິດຕາມ ແລະເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງພວກເຂົາ ແລະມ້າທັງໝົດຂອງຟາໂຣ
ແລະລົດລົບ ແລະພວກນັກຂີ່ ເຂົ້າໄປໃນກາງທະເລ
ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນກາບຍາມຕອນເຊົ້າ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງລົງມາເທິງຄ່າຍຂອງຊາວອີຢິບໃນເສົາໄຟແລະເມກ
ແລະພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄ່າຍຂອງຊາວອີຢິບສັບສົນ
ແລະພຣະອົງໄດ້ມັດເພົາລໍ້ຂອງລົດຮົບຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳພາເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງ ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ເວົ້າວ່າ
ໃຫ້ພວກເຮົາຫນີຈາກໜ້າອິສຣາເອນ
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງຕໍ່ສູ້ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຕໍ່ກັບຊາວອີຢິບ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຍື່ນມືຂອງເຈົ້າອອກໄປເທິງທະເລ,
ແລະໃຫ້ນ້ຳກັບຄືນມາ, ແລະໃຫ້ມັນປົກຄຸມຊາວອີຢິບ, ທັງລົດຮົບແລະຜູ້ຂີ່ຂອງພວກເຂົາ.
ໂມເຊໄດ້ຍື່ນມືອອກເທິງທະເລ ແລະນ້ຳກໍ່ກັບຄືນມາໃນເວລາກາງເວັນເທິງແຜ່ນດິນ,
ແຕ່ຊາວອີຢິບໄດ້ໜີພາຍໃຕ້ນ້ຳ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ນສະເທືອນຊາວອີຢິບໃນກາງທະເລ.
ແລະນ້ຳໄດ້ກັບຄືນມາປົກຄຸມລົດທະຫານ ແລະຜູ້ຂີ່, ແລະກຳລັງທັງໝົດຂອງຟາໂຣ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປຕາມຫຼັງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນທະເລ,
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກປະໄວ້ຈາກພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ.
ແຕ່ພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ຍ່າງຜ່ານທາງແຫ້ງໃນກາງທະເລ,
ແລະນ້ຳໄດ້ເປັນກຳແພງໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າທາງຂວາ, ແລະກຳແພງທາງຊ້າຍ.
ແລະເຈົ້ານາຍໄດ້ຊ່ວຍກູ້ອິດສະຣາເອນໃນມື້ນັ້ນຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ,

ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ເຫັນຊາວອີຢິບຕາຍແລ້ວຢູ່ຝັ່ງທະເລ.
ອິດສະລາເອນເຫັນມືອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ຊາວອີຢິບ,
ແລະປະຊາຊົນກໍ່ຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ
ແລະໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

๑๕

ແລ້ວໂມເຊກັບພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນກໍຮ້ອງເພງນີ້ຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາຮ້ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສະຫງ່າງາມຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່,
ພຣະອົງໄດ້ໂຍນມ້າແລະຄົນຂີ່ລົງໃນທະເລ.
ຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອແລະຜູ້ປົກປ້ອງໄດ້ກາຍເປັນຄວາມລອດພົ້ນຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ກຽດແດ່ພຣະອົງ,
ພຣະເຈົ້າຂອງບິດາຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຍົກສູງພຣະອົງ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍສົງຄາມຕ່າງໆ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.
ລົດມ້າຂອງຟາໂຣ ແລະກຳລັງຂອງລາວ ໂຍນເຂົ້າໄປໃນທະເລ, ນັກຂີ່ທີ່ຖືກເລືອກຊັ້ນທີສາມ;
ພວກເຂົາຖືກກືນໃນທະເລແດງ; ທະເລໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາ;
ພວກເຂົາຈົມລົງໄປໃນຄວາມເລິກຄືກັບກ້ອນຫີນ. ມືຂວາຂອງພຣະອົງ,
ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ຮັບກຽດຖືກເຮັດໃຫ້ສະຫງ່າງາມດ້ວຍກຳລັງ;
ມືຂວາຂອງພຣະອົງ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ທຳລາຍສັດຕູທັງຫຼາຍ.
ແລະດ້ວຍຄວາມຫຼາຍຂອງສະຫງ່າລາສີຂອງທ່ານ, ທ່ານໄດ້ທຳລາຍພວກສັດຕູ,
ທ່ານໄດ້ສົ່ງຄວາມໂກດຂອງທ່ານທີ່ກິນພວກເຂົາເຫມືອນຟ່ອນຟາງ.
ແລະຍ້ອນລົມຍານແຫ່ງຄວາມໂກດຂອງເຈົ້າ, ນ້ຳໄດ້ແຍກອອກ, ນ້ຳໄດ້ແຂງຕົວຄືກຳແພງ,

ຄົ້ນໄດ້ແຂງຕົວຢູ່ກາງທະເລ. ສັດຕູໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍຈະໄລ່ຕາມແລະຈັບໄດ້,
ຂ້ອຍຈະແບ່ງຂອງລັບ, ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍເຕັມ,
ຂ້ອຍຈະຂ້າດ້ວຍດາບຂອງຂ້ອຍ, ມືຂອງຂ້ອຍຈະປົກຄອງ. ທ່ານສົ່ງລົມຫາຍໃຈຂອງທ່ານ,
ທະເລປົກຄຸມພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈົມລົງຄືກັບຕະກົ່ວໃນນ້ໍາທີ່ແຮງກ້າ.
ໃຜຄ້າຍຄືເຈົ້າໃນບັນດາພຣະເຈົ້າ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ໃຜຄ້າຍຄືເຈົ້າ?
ໄດ້ຮັບການຖືກສັກສິດແລ້ວໃນບັນດາຜູ້ບໍລິສຸດ, ມະຫັດສະຈັນໃນຄວາມສະຫງ່າລາສີ,
ເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນ. ທ່ານໄດ້ຍືດມືຂວາຂອງທ່ານອອກ, ແຜ່ນດິນໄດ້ກືນພວກເຂົາ.
ທ່ານໄດ້ນໍາທາງປະຊາຊົນຂອງທ່ານນີ້ທີ່ທ່ານໄຖ່ໄວ້ດ້ວຍຄວາມຊອບທໍາຂອງທ່ານ,
ທ່ານໄດ້ປອບໂຍນເຂົາເຈົ້າດ້ວຍກໍາລັງຂອງທ່ານໄປສູ່ທີ່ພັກອາໄສອັນບໍລິສຸດຂອງທ່ານ.
ບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ຍິນແລ້ວ ແລະ ພວກເຂົາໂກດແຄ້ນ,
ຄວາມເຈັບປວດໄດ້ຈັບເອົາຊາວຟີລິດສະຕິນ. ຫຼັງນັ້ນ ບັນດາຜູ້ນໍາຂອງເອໂດມກໍ່ຮີບດ່ວນ
ແລະ ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງຊາວໂມອາບ ຄວາມສັ່ນສະເທືອນໄດ້ຈັບເອົາເຂົາເຈົ້າ
ຄົນທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຄານາອານກໍ່ລະລາຍໄປ
ຂໍໃຫ້ຕົກລົງມາເທິງພວກເຂົາຄວາມສັ່ນສະເທືອນແລະຄວາມຢ້ານກົວ,
ໃນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຂນຂອງທ່ານຂໍໃຫ້ພວກເຂົາຖືກປ່ຽນເປັນຫີນ, ຈົນກ
ເມື່ອນໍາເຂົ້າມາແລ້ວ, ຈົ່ງປູກພວກເຂົາໄວ້ໃນພູເຂົາແຫ່ງມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ,
ໃນທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ພ້ອມແລ້ວຂອງພຣະອົງ, ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະກຽມໄວ້, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ສັກສິດສະຖານ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທີ່ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ກະກຽມໄວ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປົກຄອງຕະຫຼອດຍຸກ ແລະເທິງຍຸກ ແລະຍັງ.
ເພາະວ່າມ້າຂອງຟາໂຣພ້ອມດ້ວຍລົດທະຫານແລະຄົນຂີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທະເລ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນໍານ້ໍາຂອງທະເລມາເທິງພວກເຂົາ,
ແຕ່ລູກຫລານອິດສະຣາເອນໄດ້ຍ່າງໄປຜ່ານທາງແຫ້ງໃນກາງທະເລ.
ມາຣຽໍາຜູ້ຜະຍາກອນຍິງ, ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງອາໂຣນ, ໄດ້ຖືກອງໄວ້ໃນມືຂອງນາງ,

ແລະພວກຍິງທັງໝົດກໍ່ອອກໄປຕາມຫຼັງນາງພ້ອມດ້ວຍກອງແລະການຮ້ອງເພງເປັນກຸ່ມ.
ນາງມີຣຽມໄດ້ເລີ່ມນຳພວກເຂົາ ເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາຮ້ອງເພງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຮັບການເຊີດຊູຢ່າງສະຫງ່າງາມ,
ພຣະອົງໄດ້ໂຍນມ້າແລະຄົນຂີ່ລົງໃນທະເລ. ເອົາອອກ ແຕ່ ໂມເຊ ພວກ ລູກຊາຍ
ອິດສະລາເອນ ຈາກ ທະເລ ແດງ ແລະ ນຳພາ ພວກເຂົາ ເຂົ້າໄປ ທະເລຊາຍ ຊູ ແລະ
ພວກເຂົາໄປ ສາມ ມື້ ໃນ ທະເລຊາຍ ແລະ ບໍ່ ພວກເຂົາພົບ ນ້ຳ ເພື່ອທີ່ຈະ
ພວກເຂົາມາເຖິງມາຣາ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດດື່ມນ້ຳຈາກມາຣາໄດ້, ເພາະວ່າມັນຂົມ,
ດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງຕັ້ງຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຄວາມຂົມ. ແລະປະຊາຊົນບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາຈະດື່ມຫຍັງ? ໂມເຊສໄດ້ຮ້ອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໄມ້ໃຫ້ລາວ
ແລະລາວໄດ້ໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນນ້ຳ ແລະນ້ຳກໍ່ກາຍເປັນຫວານ.
ຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງໄດ້ວາງກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາໃຫ້ລາວ
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງໄດ້ທົດສອບລາວ ແລະກ່າວວ່າ,
ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະເຈົ້າພຣະເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍການຟັງ
ແລະເຈົ້າເຮັດສິ່ງທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ ແລະເຈົ້າໃສ່ໃຈຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ
ແລະເຈົ້າຮັກສາກົດລະບຽບທັງໝົດຂອງພຣະອົງ,
ພະຍາດທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍນຳມາສູ່ຊາວອີຢົບ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ນຳມາສູ່ເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະເຈົ້າພຣະເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ປິ່ນປົວເຈົ້າ.
ແລະພວກເຂົາມາເຖິງເອລິມ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີສິບສອງບ່ອນ້ຳພຸ ແລະເຈັດສິບຕົ້ນປາມ,
ພວກເຂົາຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້າງນ້ຳ.

๑๗

ພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກເອລິມ,

ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນມາເຖິງທະເລຊາຍຊິນ,
ທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງເອລິມແລະຊີນາຍ. ແລະ ໃນວັນທີສິບຫ້າ ເດືອນທີສອງ
ຫຼັງຈາກພວກເຂົາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ບ່ນຕໍ່ໂມເຊດແລະອາໂຣນ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ:
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍຖືກຕີໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນເອຢິບເມື່ອພວກເຮົານັ່ງຢູ່ຂ້າງໝໍ້ຊີ
ນ ແລະກິນຂົນມປັງຈົນອີ່ມ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້ານຳພວກເຮົາອອກມາສູ່ທະເລຊາຍນີ້ເພື່ອຂ້າຊຸມນຸມທັງໝົດນີ້ດ້ວຍຄວາມອຶ
ດຫິວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້ານ້ອຍ ຝົນ ເຂົ້າຈີ່ ໃຫ້ພວກເຈົ້າ ຈາກ
ຟ້າສະຫວັນ; ແລະ ປະຊາຊົນ ຈະອອກໄປ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະເກັບກຳ ຂອງມື້ນັ້ນ ເຂົ້າໃນ ມື້,
ເພື່ອວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະທົດສອບ ເຂົາເຈົ້າ ວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະດຳເນີນ ຕາມກົດໝາຍ ຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ຫຼື ບໍ່; ແລະ ມັນຈະເປັນ ໃນ ມື້ ທີ່ຫົກ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະກຽມ ສິ່ງທີ່ ເຂົາເຈົ້ານຳເຂົ້າມາ; ແລະ
ມັນຈະເປັນ ສອງເທົ່າ ສິ່ງທີ່ ເຂົາເຈົ້າເກັບກຳ ຕາມ ມື້ ເຂົ້າໃນ ມື້. ແລະ ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ
ເວົ້າກັບທຸກການຊຸມນຸມຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນວ່າ,
ຕອນແລງພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະຕອນເຊົ້າພວກເຈົ້າຈະເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການຟັງການບ່ນຂອງ
ພວກເຈົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງ, ທີ່ພວກເຈົ້າບ່ນຕໍ່ພວກເຮົາ? ແລະ ໂມເຊສ
ເວົ້າວ່າ, ໃນການໃຫ້ພຣະເຈົ້າແກ່ທ່ານຕອນແລງເນື້ອກິນ,
ແລະເຂົ້າຈີ່ຕອນເຊົ້າເພື່ອຄວາມອີ່ມ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຟັງການບ່ນຂອງທ່ານ,
ທີ່ທ່ານບ່ນຕໍ່ພວກເຮົາ; ແຕ່ພວກເຮົາເປັນຫຍັງ? ການບ່ນຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຕໍ່ພວກເຮົາ,
ແຕ່ແມ່ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ໂມເຊກ່າວກັບອາໂຣນວ່າ,
ຈົ່ງບອກຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ, ຈົ່ງເຂົ້າມາຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງສດັບຟັງການບ່ນຂອງພວກເຈົ້າແລ້ວ.

ເມື່ອອາໂຣນກຳລັງເວົ້າກັບຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ
ແລະພວກເຂົາຫັນກັບຄືນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ
ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາກົດໃນເມກ ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນການຮ້ອງທຸກຂອງລູກຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນ; ຈົ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ,
ໃນຕອນແລງພວກເຈົ້າຈະກິນຊີ້ນ, ແລະ ໃນຕອນເຊົ້າພວກເຈົ້າຈະອີ່ມດ້ວຍເຂົ້າຈີ່; ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະຮູ້, ວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.
ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນແລງ, ແລະນົກຄວາຍໄດ້ບິນຂຶ້ນມາ ແລະປົກຄຸມຄ່າຍ. ໃນຕອນເຊົ້າ,
ເມື່ອນ້ຳຄ້າງຢຸດລົງ, ມັນເກີດຂຶ້ນອ້ອມຮອບຄ່າຍ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ເທິງໜ້າທະເລຊາຍມີສິ່ງບາງໆຄືກັບເມັດຜັກຊີສີຂາວ, ຄືກັບນ້ຳກ້ອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ.
ເມື່ອເຫັນມັນແລ້ວ ລູກຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນ ເຂົາເຈົ້າເວົ້າຄົນໜຶ່ງກັບອີກຄົນໜຶ່ງວ່າ
ນີ້ແມ່ນຫຍັງ? ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າມັນແມ່ນຫຍັງ; ແລະໂມເຊສເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ:
ນີ້ແມ່ນເຂົ້າຈີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນ. ນີ້ແມ່ນຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ:
ຈົ່ງເກັບກຳຈາກມັນແຕ່ລະຄົນໂອເມີໜຶ່ງ, ຕາມຫົວຕາມຈຳນວນຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ,
ແຕ່ລະຄົນພ້ອມກັບຄົນຢູ່ເຕັນທີ່ຂອງພວກເຈົ້າຈົ່ງເກັບກຳ.
ລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກັບກຳ, ຜູ້ໜຶ່ງເກັບຫຼາຍ
ແລະຜູ້ໜຶ່ງເກັບໜ້ອຍ. ແລະ ຫຼັງຈາກວັດດ້ວຍໂກມໍແລ້ວ, ຄົນທີ່ເກັບຫຼາຍກໍ່ບໍ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ,
ແລະ ຄົນທີ່ເກັບນ້ອຍກໍ່ບໍ່ໄດ້ຂາດ; ແຕ່ລະຄົນເຂົາເຈົ້າເກັບຕາມທີ່ເໝາະສົມສຳລັບຕົນເອງ.
ໂມເຊກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າໃຫ້ໃຜປະໄວ້ສິ່ງໃດຈາກຂອງລາວໄວ້ຈົນເຖິງເຊົ້າ.
ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຟັງໂມເຊ, ແຕ່ບາງຄົນໄດ້ປະໄວ້ມັນໄວ້ຈົນເຖິງເຊົ້າ,
ແລະມັນໄດ້ເກີດໜອນ, ແລະມັນໄດ້ເໝັນ, ແລະໂມເຊໄດ້ໂກດແຄ້ນຕໍ່ພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາເກັບກຳມັນໃນຕອນເຊົ້າໆ, ແຕ່ລະຄົນເກັບຕາມຈຳນວນທີ່ກຳນົດໃຫ້ລາວ,
ແຕ່ເມື່ອຄວາມຮ້ອນຂຶ້ນ, ມັນກໍ່ລະລາຍ. ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ທີ່ຫົກ,

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກັບກຳສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສອງເທົ່າ, ສອງໂອເມີຕໍ່ຄົນໜຶ່ງ;
ແລະຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງການຊຸມນຸມໄດ້ເຂົ້າມາ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ລາຍງານໃຫ້ໂມເຊ.
ແລະໂມເຊສໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວບໍ?
ວັນສະບາໂຕແມ່ນການພັກຜ່ອນທີ່ສັກສິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ອື່ນ;
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າຈະອົບ, ຈົ່ງອົບ; ແລະຫຼາຍເທົ່າທີ່ພວກເຈົ້າຈະຕົ້ມ, ຈົ່ງຕົ້ມ;
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເກີນ, ຈົ່ງປ່ອຍມັນໄວ້ເຂົ້າໃນສາງສຳລັບຕອນເຊົ້າ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະໄວ້ມັນຈົນເຖິງເຊົ້າ ດັ່ງທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະມັນບໍ່ເໝັນ
ຫຼືມີໜອນເກີດຂຶ້ນໃນນັ້ນ. ໂມເຊກ່າວວ່າ, ຈົ່ງກິນມື້ນີ້ເຖີດ,
ເພາະວ່າມື້ນີ້ເປັນວັນສະບາໂຕຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານຈະບໍ່ພົບມັນໃນທົ່ງພຽງ.
ຫົກວັນທ່ານຈະເກັບກຳ, ແຕ່ວັນທີ່ເຈັດເປັນວັນສະບາໂຕ, ເພາະວ່າຈະບໍ່ມີໃນວັນນັ້ນ.
ມັນເກີດຂຶ້ນວ່າໃນມື້ທີ່ເຈັດ, ບາງຄົນຈາກປະຊາຊົນໄດ້ອອກໄປເກັບກຳ,
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ພົບຫຍັງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົນກວ່າເມື່ອໃດພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະຍອມຟັງບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະ ກົດໝາຍຂອງເຮົາ?
ເບິ່ງເຖີດ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານວັນສັບບາໂຕໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນມື້ນີ້,
ເພາະເຫດນີ້ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ປະທານເຂົ້າຈີ່ສອງມື້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນມື້ທີ່ຫົກ,
ຈົ່ງພັກຢູ່ແຕ່ລະຄົນໃນເຮືອນຂອງຕົນ, ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດອອກຈາກສະຖານທີ່ຂອງຕົນໃນມື້ທີ່ເຈັດ.
ແລະປະຊາຊົນໄດ້ພັກຜ່ອນໃນວັນທີເຈັດ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ຕັ້ງຊື່ມັນວ່າມັນນາ, ມັນເປັນສີຂາວຄືກັບເມັດຜັກຊີລາວ,
ແລະລົດຊາດຂອງມັນຄືຂະໜົມທີ່ມີນ້ຳເຜິ້ງ. ໂມເຊສກ່າວວ່າ,
ນີ້ແມ່ນຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງ,
ໃຫ້ເຕັມໂອເມີຂອງມັນນາເຂົ້າໄປໃນທີ່ເກັບຮັກສາສຳລັບຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນເຂົ້າທີ່ພວກເຈົ້າກິນໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,
ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະ ໂມເຊສ ເວົ້າກັບ

ອາໂຣນວ່າ, ເອົາໝໍ້ທອງຄຳໜຶ່ງໃບ, ແລະ ໃສ່ແມນນາເຕັມໂອເມີເຂົ້າໄປໃນມັນ, ແລະ
ເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອການຮັກສາໄວ້ສຳລັບຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໂມເຊສ; ແລະ
ອາໂຣນວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະບັນຍັດເພື່ອການຮັກສາໄວ້.
ແຕ່ລູກຫລານອິດສະລາເອນໄດ້ກິນມັນນາເປັນເວລາສີ່ສິບປີ
ຈົນກ່ວາພວກເຂົາມາເຖິງແຜ່ນດິນທີ່ມີຄົນຢູ່ອາໄສ
ພວກເຂົາກິນມັນນາຈົນກ່ວາພວກເຂົາມາຮອດເຂດແດນຂອງເຟນີເຊຍ.
ແຕ່ໂກມໍເປັນສ່ວນທີສິບຂອງສາມມາດຕາ.

๑๗

ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຖິ່ນກັນດານຊິນຕາມ
ຄ່າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເຣຟີດິມ
ແຕ່ບໍ່ມີນ້ຳໃຫ້ປະຊາຊົນດື່ມ ແລະປະຊາຊົນກໍ່ຖຽງກັບໂມເຊ ໂດຍເວົ້າວ່າ
ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ດື່ມ ແລະໂມເຊກໍ່ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຖຽງກັບຂ້ອຍ ແລະເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງທົດສອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ປະຊາຊົນຫິວນ້ຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ປະຊາຊົນບ່ນຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງອັນນີ້?
ເຈົ້າພາພວກເຮົາຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບເພື່ອຂ້າພວກເຮົາແລະລູກຂອງພວກເຮົາແລະສັດລ້ຽງດ້ວ
ຍຄວາມກະຫາຍນ້ຳບໍ? ແລະ ໂມເຊ ຮ້ອງອອກມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ
ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງກັບປະຊາຊົນນີ້? ອີກໜ້ອຍດຽວ ພວກເຂົາກໍຈະຂວ້າງຫີນໃສ່ຂ້ອຍ
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງໄປນຳໜ້າປະຊາຊົນນີ້, ແລະ
ຈົ່ງເອົາພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນໄປກັບເຈົ້າ, ແລະ ໄມ້ເທົ້າທີ່ເຈົ້າໄດ້ຕີແມ່ນ້ຳນັ້ນ,
ຈົ່ງຖືໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງໄປ. ນີ້ແມ່ນຂ້ອຍຢືນຢູ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າເຈົ້າເທິງຫີນໃນໂຮເຣບ ແລະ

ເຈົ້າຈະຕີຫີນນັ້ນ ແລະ ນ້ຳຈະອອກມາຈາກມັນ ແລະ ປະຊາຊົນຈະດື່ມ ແລະ ໂມເຊ
ໄດ້ເຮັດແບບນັ້ນຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນ ແລະເຂົາໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ
ການທົດສອບ ແລະ ການຕໍຕຽນ, ເພາະວ່າການຕໍຕຽນຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະເພາະວ່າການທົດສອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາຫຼືບໍ່? ແຕ່ອາມາເລກມາແລ້ວ ແລະ
ສູ້ຮົບກັບອິດສະຣາເອນຢູ່ທີ່ຣາຟີດິນ ໂມເຊກ່າວກັບໂຢຊົວວ່າ,
ຈົ່ງເລືອກຜູ້ຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເຈົ້າເອງ, ແລະອອກໄປຈັດແຖວສູ້ຮົບກັບອາມາເລກໃນມື້ອື່ນ,
ແລະນີ້ແມ, ຂ້ອຍຈະຢືນຢູ່ເທິງຍອດເນີນ, ແລະໄມ້ເທົ້າຂອງພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ.
ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ເຮັດຄືກັນກັບທີ່ໂມເຊເວົ້າກັບເຂົາ, ແລະ ອອກໄປຈັດແຖວສູ້ຮົບກັບອາມາເລກ,
ແລະ ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ ຮູຣໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຍອດເນີນ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອໂມເຊຍົກມືຂຶ້ນ, ອິດສະລາເອນກໍຊະນະ, ແຕ່ເມື່ອລາວປ່ອຍມືລົງ, ອາມາເລກກໍຊະນະ.
ແຕ່ມືຂອງໂມເຊສໜັກ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາຫີນວາງໄວ້ພາຍໃຕ້ລາວ,
ແລະລາວກໍນັ່ງຢູ່ເທິງມັນ, ແລະອາໂຣນກັບຮູຣກໍຊ່ວຍຢ້ຳມືຂອງລາວ, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງນີ້
ແລະຄົນໜຶ່ງຢູ່ຂ້າງນັ້ນ, ແລະມືຂອງໂມເຊສກໍໝັ້ນຄົງຈົນກ່ວາດວງອາທິດຕົກ.
ແລະໂຢຊົວໄດ້ຕີຣາບອາມາເລກ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວດ້ວຍການຂ້າດ້ວຍດາບ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຂຽນນີ້ລົງໃນປຶ້ມເປັນອານຸສອນ, ແລະໃຫ້ໂຢຊົວຟັງ,
ເພາະວ່າເຮົາຈະລຶບລ້າງອານຸສອນຂອງອາມາເລກອອກຈາກພາຍໃຕ້ຟ້າສະຫວັນຢ່າງສິ້ນເຊີ
ງ. ແລະໂມເຊໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໄດ້ຕັ້ງຊື່ມັນວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນບ່ອນລີ້ໄພຂອງຂ້ອຍ.
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າທຳສົງຄາມຕໍ່ອາມາເລກດ້ວຍມືລັບຈາກຊົນລຸ້ນສູ່ຊົນລຸ້ນ.

๑๗

ເຢໂທ ປະໂລຫິດແຫ່ງມີດີອານ ພໍ່ຕາຂອງໂມເຊ
ໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອອິສຣາເອນ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳອິສຣາເອນອອກຈາກອີຢິບ.
ແລະເຢໂທໂຣພໍ່ເຖົ້າຂອງໂມເຊສເອົາຊິບໂປຣາພັນລະຍາຂອງໂມເຊສຫຼັງຈາກການປ່ອຍຂອງ
ນາງ, ແລະລູກຊາຍສອງຄົນຂອງນາງ; ຊື່ຂອງຄົນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາແມ່ນເກີຊອມ, ເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຕ່າງປະເທດ; ແລະຊື່ຂອງຄົນທີສອງແມ່ນເອລີເອເຊ,
ເວົ້າວ່າ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຂອງພໍ່ຂອງຂ້ອຍແມ່ນຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຂ້ອຍ,
ແລະໄດ້ຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງຟາໂຣ. ແລະ ເຢໂທ ພໍ່ຕາຂອງໂມເຊ
ກັບລູກຊາຍທັງຫຼາຍ ແລະ ພັນລະຍາໄດ້ອອກໄປຫາໂມເຊ ໃນທະເລຊາຍ
ບ່ອນທີ່ລາວຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເທິງພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ. ມີການລາຍງານຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພໍ່ຕາຂອງທ່ານ ເຢໂທຣ ກຳລັງມາຫາທ່ານ, ແລະພັນລະຍາ ແລະລູກຊາຍສອງຄົນຂອງທ່ານ
ມາກັບລາວ. ໂມເຊໄດ້ອອກໄປພົບພໍ່ຕາຂອງລາວ, ແລ້ວກົ້ມລົງນະມັດລາວ, ແລະຈູບລາວ,
ແລະພວກເຂົາທັກທາຍເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ແລະລາວໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕັ້ນ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພໍ່ຕາຂອງລາວຟັງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕໍ່ຟາໂຣແລະຊາວອີ
ຢິບທັງໝົດເພາະເຫດອິສຣາເອນ,
ແລະຄວາມລຳບາກທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາໃນທາງ,
ແລະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍກູ້ພວກເຂົາຈາກມືຂອງຟາໂຣແລະຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ.
ເຢໂທປະຫລາດໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງດີທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍກູ້ພວກເຂົາຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບແລະຈາກມືຂອງຟາໂຣ.
ແລະເຢໂທໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍກູ້ພວກເຂົາຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ ແລະຈາກມືຂອງຟາໂຣ
ດຽວນີ້ຂ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພະເຈົ້າທັງໝົດ,
ເພາະວ່ານີ້ທີ່ພວກເຂົາໂຈມຕີພວກເຂົາ. ແລະ ເຢໂທໂຣ ລູກເຂີຍຂອງໂມເຊ

ເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາທັງໝົດ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາ ໃຫ້ພຣະເຈົ້າ; ແລະ ອາໂຣນ ແລະ
ພວກຜູ້ເຖົ້າທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນ ມາກິນເຂົ້າຮ່ວມກັນກັບລູກເຂີຍຂອງໂມເຊ
ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກມື້ຕໍ່ໄປ,
ໂມເຊໄດ້ນັ່ງລົງເພື່ອພິພາກສາປະຊາຊົນ,
ແຕ່ປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ຢືນຢູ່ຂ້າງໆໂມເຊຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າຈົນເຖິງຄ່ຳ.
ແລະເມື່ອເຢໂທຣໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ລາວເຮັດກັບປະຊາຊົນ, ລາວເວົ້າວ່າ,
ສິ່ງນີ້ທີ່ເຈົ້າເຮັດກັບປະຊາຊົນແມ່ນຫຍັງ? ເປັນຫຍັງເຈົ້ານັ່ງຄົນດຽວ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຢືນຢູ່ຂ້າງເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າຈົນຮອດແລງ? ແລະໂມເຊເວົ້າກັບພໍ່ຕາວ່າ:
ປະຊາຊົນມາຫາຂ້ອຍເພື່ອຊອກຫາການພິພາກສາຈາກພຣະເຈົ້າ.
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າມີການໂຕ້ຖຽງກັນ ແລະ ມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍກໍຕັດສິນແຕ່ລະຄົນ
ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ບັນດາຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກົດໝາຍຂອງພຣະອົງ.
ພໍ່ຕາຂອງໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
ດ້ວຍການທຳລາຍທີ່ບໍ່ອົດທົນ, ເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍ,
ທັງເຈົ້າແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້ານີ້. ວຽກນີ້ໜັກເກີນໄປສຳລັບເຈົ້າ,
ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດມັນຄົນດຽວໄດ້. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຟັງຂ້ອຍ ແລະຂ້ອຍຈະແນະນຳເຈົ້າ
ແລະພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ, ຈົ່ງເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະນຳຄຳເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າໄປຖວາຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເປັນພະຍານເຖິງຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະກົດໝາຍຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະສະແດງທາງທີ່ພວກເຂົາຈະດຳເນີນໃນນັ້ນ, ແລະວຽກງານທີ່ພວກເຂົາຈະເຮັດ.
ແລະເຈົ້າຈົ່ງພິຈາລະນາເລືອກຈາກປະຊາຊົນທັງໝົດ ຊອກຫາຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມສາມາດ,
ຜູ້ທີ່ຢຳເກງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍທີ່ຊອບທຳ, ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຄວາມຈອງຫອງ,
ແລະເຈົ້າຈະແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາເປັນຜູ້ບັນຊາການພັນ, ຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ,

ຜູ້ບັນຊາການຫ້າສິບ ແລະຜູ້ບັນຊາການສິບ.
ແລະພວກເຂົາຈະຕັດສິນປະຊາຊົນຕະຫຼອດເວລາ,
ແຕ່ຄຳເວົ້າທີ່ຫນັກຫນ່ວງພວກເຂົາຈະນຳຂຶ້ນມາຫາເຈົ້າ,
ສ່ວນການຕັດສິນທີ່ນ້ອຍໆພວກເຂົາຈະຕັດສິນເອງ,
ແລະພວກເຂົາຈະເບົາບາງພາລະຈາກເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາຈະຊ່ວຍເຫຼືອເຈົ້າ.
ຖ້າທ່ານເຮັດຄຳນີ້, ພະເຈົ້າຈະເສີມກຳລັງທ່ານ, ແລະທ່ານຈະສາມາດຢືນໝັ້ນໄດ້,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດນີ້ຈະກັບຄືນສູ່ສະຖານທີ່ຂອງຕົນດ້ວຍສັນຕິພາບ. ແລະ ໂມເຊ
ໄດ້ຍິນສຽງຂອງພໍ່ຕາ ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ລາວເວົ້າກັບລາວ
ແລະໂມເຊໄດ້ເລືອກຜູ້ຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງຈາກທົ່ວອິດສະລາເອນ,
ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາເປັນຜູ້ບັນຊາການພັນ, ຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ, ຜູ້ບັນຊາການຫ້າສິບ
ແລະ ຜູ້ບັນຊາການສິບ. ແລະພວກເຂົາຕັດສິນປະຊາຊົນຕະຫຼອດເວລາ,
ແຕ່ຄຳເວົ້າທີ່ໜັກໜ່ວງທັງໝົດພວກເຂົານຳຂຶ້ນໄປຫາໂມເຊ,
ແຕ່ຄຳເວົ້າທີ່ເບົາທັງໝົດພວກເຂົາຕັດສິນເອງ. ແລະ ໂມເຊ ສົ່ງລູກເຂີຍຂອງລາວເອງອອກໄປ
ແລະ ລາວກໍ່ໄດ້ໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງລາວ

๑๗

ໃນເດືອນທີສາມຂອງການອອກເດີນທາງຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ,
ໃນວັນນີ້, ພວກເຂົາໄດ້ມາຮອດທະເລຊາຍຊີນາຍ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຣາຟີເດນ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງທະເລຊາຍຊີນາຍ,
ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນກົງກັນຂ້າມກັບພູເຂົາ.
ແລະໂມເຊສໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນລາວຈາກພູເຂົານັ້ນ,

ກ່າວວ່າ, ເຈົ້າຈະເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກັບເຮືອນຢາໂກບ,
ແລະເຈົ້າຈະປະກາດໃຫ້ບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ.
ພວກເຈົ້າເອງໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຕໍ່ຊາວອີຢິບ,
ແລະໄດ້ຍົກພວກເຈົ້າຂຶ້ນຄືກັບວ່າຢູ່ເທິງປີກຂອງນົກອິນຊີ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ນຳພວກເຈົ້າມາຫາຕົວຂ້ອຍເອງ. ແລະດຽວນີ້
ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍ,
ເຈົ້າຈະເປັນປະຊາຊົນພິເສດຂອງຂ້ອຍຈາກທຸກປະຊາຊາດ,
ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດແມ່ນຂອງຂ້ອຍ.
ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈະເປັນປະໂລຫິດລາຊະອານາຈັກ ແລະ ປະຊາຊາດບໍລິສຸດແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
ທ່ານຈະເວົ້າຄຳເຫຼົ່ານີ້ແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ໂມເຊມາແລ້ວ ແລະ
ໄດ້ເອີ້ນພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນ, ແລະ
ໄດ້ວາງພຣະທຳທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.
ແຕ່ປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ຕອບດ້ວຍຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ
ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕັດສິນ ພວກເຮົາຈະເຮັດ ແລະພວກເຮົາຈະຟັງ.
ແລະໂມເຊສໄດ້ຖວາຍຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ນີ້ແນ,
ເຮົາກຳລັງມາຫາເຈົ້າໃນເສົາເມກ, ເພື່ອວ່າປະຊາຊົນຈະໄດ້ຍິນເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຊື່ອເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ.
ແລ້ວໂມເຊລາຍງານຄຳເວົ້າຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ລົງໄປເຕືອນປະຊາຊົນຢ່າງເຄັ່ງຄັດ,
ແລະຊຳລະເຂົາເຈົ້າໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມື້ນີ້ແລະມື້ອື່ນ, ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຊັກເຄື່ອງນຸ່ງ,
ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າພ້ອມສຳລັບມື້ທີສາມ;
ເພາະວ່າໃນມື້ທີສາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລົງມາເທິງພູເຂົາຊີນາຍຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນທັງໝົດ.
ແລະເຈົ້າຈະແຍກປະຊາຊົນອອກອ້ອມຮອບ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,

ຈົ່ງລະວັງຕົວເອງບໍ່ໃຫ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ ແລະບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງສ່ວນໃດໆຂອງມັນ,
ທຸກຄົນທີ່ແຕະຕ້ອງພູເຂົານັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ. ບໍ່ມີມືຈະສຳພັດລາວ,
ເພາະວ່າລາວຈະຖືກຂວ້າງຫີນດ້ວຍກ້ອນຫີນ, ຫຼືຈະຖືກຍິງດ້ວຍລູກສອນ,
ບໍ່ວ່າຈະເປັນສັດລ້ຽງຫຼືຄົນ, ລາວຈະບໍ່ມີຊີວິດ.
ເມື່ອສຽງແລະແກແລະເມກອອກໄປຈາກພູເຂົາ, ພວກນັ້ນຈຶ່ງຈະຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ.
ໂມເຊສລົງມາຈາກພູເຂົາໄປຫາປະຊາຊົນ, ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ,
ແລະພວກເຂົາຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ເວົ້າ ຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ: ຈົ່ງພ້ອມໄວ້ສາມມື້,
ຢ່າເຂົ້າໃກ້ແມ່ຍິງ. ມັນເກີດຂຶ້ນໃນມື້ທີ່ສາມເມື່ອອາລຸນມາເຖິງ, ແລະມີສຽງຕ່າງໆ
ແລະຟ້າແລບຕ່າງໆ ແລະເມກມືດມົວຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີນາຍ, ສຽງແກດັງກ້ອງໃຫຍ່ຫຼວງ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນຄ້າຍກໍ່ຢ້ານກົວ.
ແລະໂມເຊໄດ້ນຳປະຊາຊົນອອກຈາກຄ່າຍເພື່ອໄປພົບພຣະເຈົ້າ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຢືນຢູ່ທີ່ເຊີງພູເຂົາ. ພູເຂົາຊີນາຍກຳລັງມີຄວັນທັງໝົດ,
ຍ້ອນພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງມັນໃນໄຟ, ແລະຄວັນກຳລັງຂຶ້ນໄປຄືກັບຄວັນເຕົາໄຟ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດປະຫລາດໃຈຫຼາຍ. ແລະ ສຽງຂອງແກ ທີ່ດັງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
ກາຍເປັນແຂງແຮງຫຼາຍຂຶ້ນ ໂມເຊສເວົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າຕອບລາວດ້ວຍສຽງ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງພູຊີໄນ ເທິງຍອດພູ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໂມເຊໃຫ້ຂຶ້ນມາເທິງຍອດພູ, ແລະໂມເຊກໍ່ຂຶ້ນໄປ. ແລະ
ພຣະເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ລົງໄປເຕືອນປະຊາຊົນຢ່າງເຄັ່ງຄັດ,
ບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າເພື່ອເບິ່ງ, ແລະຈຳນວນຫຼາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈະລົ້ມຕາຍ.
ແລະພວກປະໂຣຫິດທີ່ເຂົ້າໃກ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ, ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ບໍ່ດັ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳລາຍເຂົາເຈົ້າ. ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ,
ປະຊາຊົນຈະບໍ່ສາມາດຂຶ້ນໄປຫາພູເຂົາຊີນາຍໄດ້, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ເປັນພະຍານແກ່ພວກເຮົາ
ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງແຍກພູເຂົານັ້ນອອກ ແລະຊຳລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວອ່າ, ໄປເລີຍ, ລົງໄປ,
ແລ້ວຂຶ້ນມາເຈົ້າກັບອາໂຣນຮ່ວມກັບເຈົ້າ,
ແຕ່ພວກປະໂລຫິດແລະປະຊາຊົນຢ່າໃຫ້ບັງຄັບຂຶ້ນມາຫາພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍພວກເຂົາ. ໂມເຊລົງມາຫາປະຊາຊົນ ແລະ
ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ.

๘๐

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຄຳເວົ້າ ທັງໝົດ ເຫຼົ່ານີ້ ວ່າ, ຂ້ານ້ອຍ ເປັນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ ໄດ້ພາ ເຈົ້າ ອອກມາ ຈາກ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ, ຈາກ ເຮືອນ
ຂອງຄວາມເປັນທາດ ເຈົ້າຈະບໍ່ມີພະເຈົ້າອື່ນນອກຈາກຂ້ານ້ອຍ.
ເຈົ້າຢ່າເຮັດຮູບປັ້ນສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ ຫຼືຮູບຄ້າຍຂອງສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນເບື້ອງເທິງ
ແລະສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ ແລະສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳພາຍໃຕ້ແຜ່ນດິນ
ເຈົ້າຈະບໍ່ນະມັດສະການພວກມັນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຕິບັດພວກມັນ·
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຮ້ອນຮົນ,
ໃຫ້ຄືນບາບຂອງບັນດາພໍ່ເທິງລູກ,
ຈົນເຖິງຊົ່ນລຸ້ນທີສາມແລະທີສີ່ຂອງພວກທີ່ກຽດຊັງຂ້ານ້ອຍ,
ແລະເຮັດຄວາມເມດຕາໄປສູ່ພັນໆຄົນຂອງພວກທີ່ຮັກຂ້ານ້ອຍ,
ແລະຂອງພວກທີ່ປົກປັກຮັກສາບັນດາຄຳສັ່ງຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ເຈົ້າຢ່າເອົາຊື່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄປໃຊ້ໂດຍສູນເປົ່າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຊຳລະຜູ້ທີ່ເອົາຊື່ຂອງພຣະອົງໄປໃຊ້ໂດຍສູນເ
ປົ່າໃຫ້ບໍລິສຸດ. ຈົ່ງຈື່ຈຳມື້ອັນສະບາໂຕເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ. ຫົກມື້ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກ,
ແລະເຮັດວຽກງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃຫ້ສຳເລັດ. ແຕ່ວ່າມື້ທີເຈັດ,

ອັນສະບາໂຕແມ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ; ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກໃດໆໃນມື້ນັ້ນ,
ເຈົ້າ, ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະສັດຖືເຄື່ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະສັດທຸກຕົວຂອງເຈົ້າ,
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຈົ້າ. ເພາະວ່າໃນຫົກມື້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງທ້ອງຟ້າ ແລະ
ແຜ່ນດິນ ແລະ ທະເລ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນພວກມັນ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນໃນມື້ທີເຈັດ
ເພາະເຫດນີ້ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງອວຍພອນມື້ທີເຈັດ ແລະ ຊົງບໍລິສຸດມັນ ຈົ່ງເຄົາລົບພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດທີ່ດີ ແລະ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນອັນດີງາມ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳການລັກລອບ. ເຈົ້າ
ຈະ ບໍ່ ລັກ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນພະຍານເທັດຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.
ຢ່າປາຖະໜາເມຍຂອງເພື່ອນບ້ານເຈົ້າ, ຢ່າປາຖະໜາເຮືອນຂອງເພື່ອນບ້ານເຈົ້າ,
ບໍ່ວ່າທົ່ງນາຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າຄົນໃຊ້ຊາຍຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວ,
ບໍ່ວ່າງົວຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າລາຂອງລາວ, ບໍ່ວ່າສັດທຸກຕົວຂອງລາວ,
ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດທີ່ເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານເຈົ້າ. ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດເຫັນສຽງ, ແລະໄຟ,
ແລະສຽງແກ, ແລະພູເຂົາທີ່ມີຄວັນ, ແຕ່ປະຊາຊົນທັງໝົດມີຄວາມຢ້ານກົວຈຶ່ງຢືນຢູ່ຫ່າງໄກ.
ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ: ຂໍໃຫ້ທ່ານເວົ້າກັບພວກເຮົາເທົ່ານ,
ແລະຢ່າໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕົງເວົ້າກັບພວກເຮົາ, ເພາະພວກເຮົາຈະຕາຍ.
ແລະໂມເຊເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ ຈົ່ງກ້າຫານເຖີດ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາເຈົ້າທັງຫຼາຍເພື່ອທົດສອບເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ເພື່ອວ່າຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະອົງຈະຢູ່ໃນເຈົ້າທັງຫຼາຍ ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະບໍ່ທຳບາບ
ປະຊາຊົນຢືນຢູ່ແຕ່ໄກ, ແຕ່ໂມເຊເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຢູ່.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ເຈົ້າຈະເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ເຮືອນຢາໂກບ,
ແລະເຈົ້າຈະປະກາດຕໍ່ບຸດຊາຍອິສຣາເອນວ່າ, ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລ້ວວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຈາກສະຫວັນຕໍ່ພວກເຈົ້າ. ເຈົ້າຢ່າເຮັດພະເຈົ້າເງິນໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ແລະ

ເຈົ້າຢ່າເຮັດພະເຈົ້າຄຳໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ເຈົ້າຈະເຮັດແທ່ນບູຊາຈາກດິນໃຫ້ຂ້ອຍ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດບູຊາເທິງມັນດ້ວຍເຄື່ອງເຜົາຖວາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຄື່ອງບູຊາສັນຕິພາບຂອງເຈົ້າ, ແລະແກະ, ແລະລູກງົວຂອງເຈົ້າ
ໃນທຸກສະຖານທີ່ທີ່ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ນາມຂອງຂ້ອຍຖືກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະມາຫາເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍຈະອວຍພອນເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າເຮັດແທ່ນບູຊາດ້ວຍຫີນໃຫ້ຂ້ອຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ສ້າງມັນດ້ວຍຫີນທີ່ຖືກຕັດແຕ່ງ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ແກວ່ງດາບຂອງເຈົ້າເທິງມັນ,
ແລະມັນຖືກເປື້ອນແລ້ວ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປເທິງແທ່ນບູຊາຂອງເຮົາດ້ວຍຂັ້ນບັນໄດ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເປີດເຜີຍຄວາມເປືອຍກາຍຂອງເຈົ້າເທິງມັນ.

๔๑

ແລະນີ້ແມ່ນກົດລະບຽບທີ່ເຈົ້າຈະວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າໄດ້ມາເດັກຮີບຮູ,
ຫົກປີລາວຈະຮັບໃຊ້ເຈົ້າ; ແຕ່ໃນປີທີເຈັດລາວຈະອອກໄປເປັນອິດສະຫຼະໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ.
ຖ້າລາວເຂົ້າຄົນດຽວ, ລາວກໍ່ຈະອອກຄົນດຽວ, ແຕ່ຖ້າແມ່ຍິງເຂົ້າກັບລາວ,
ແມ່ຍິງຂອງລາວກໍ່ຈະອອກດ້ວຍ. ແລະຖ້າເຈົ້ານາຍໃຫ້ພັນລະຍາແກ່ລາວ
ແລະນາງເກີດລູກຊາຍຫຼືລູກສາວໃຫ້ລາວ,
ພັນລະຍາແລະເດັກນ້ອຍຈະເປັນຂອງເຈົ້ານາຍຂອງລາວ, ແຕ່ລາວຄົນດຽວຈະອອກໄປ.
ຖ້າແຕ່ຄົນຮັບໃຊ້ຕອບວ່າ ຂ້ານ້ອຍຮັກນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະເມຍ ແລະລູກໆ
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຫນີໄປເປັນອິດສະຫຼະ ນາຍຂອງລາວຈະນຳລາວໄປຫາສານຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈະນຳລາວໄປທີ່ປະຕູທີ່ກອບປະຕູ
ແລະນາຍຂອງລາວຈະເຈາະຫູຂອງລາວດ້ວຍສີ່ວ ແລະລາວຈະຮັບໃຊ້ລາວຕະຫຼອດໄປ
ຖ້າຜູ້ໃດຂາຍລູກສາວຂອງຕົນເອງເປັນຄົນໃຊ້, ນາງຈະບໍ່ອອກໄປ,
ຄືກັບທີ່ຄົນໃຊ້ຍິງຫນີອອກໄປ. ຖ້ານາງບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງນາງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັບລາວ,

ລາວຈະໄຖ່ນາງ, ແຕ່ລາວບໍ່ມີສິດຂາຍນາງໃຫ້ຊາດຕ່າງດ້າວ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ລະເມີດຕໍ່ນາງ.
ຖ້າແຕ່ເຂົາຫມັ້ນນາງໃຫ້ກັບລູກຊາຍຂອງເຂົາ,
ເຂົາຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ນາງຕາມກົດລະບຽບຂອງລູກສາວ. ຖ້າແຕ່ລາວເອົາຜູ້ອື່ນໃຫ້ຕົນເອງ,
ລາວຈະບໍ່ເອົາສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ການຮ່ວມຮ້ອງຂອງນາງໄປ.
ຖ້າແຕ່ລາວບໍ່ເຮັດສິ່ງສາມຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ນາງ, ນາງຈະອອກໄປໂດຍເສລີໂດຍບໍ່ມີເງິນ.
ຖ້າຜູ້ໃດຕີຜູ້ໜຶ່ງແລ້ວເຂົາຕາຍ, ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກປະຫານຊີວິດ.
ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນມືຂອງລາວ,
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ສະຖານທີ່ແກ່ເຈົ້າບ່ອນທີ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນຈະໜີໄປທີ່ນັ້ນ.
ຖ້າຜູ້ໃດໂຈມຕີເພື່ອນບ້ານເພື່ອຂ້າລາວດ້ວຍການຫຼອກລວງ ແລະ ລີ້ໄພ,
ເຈົ້າຈະເອົາລາວອອກຈາກແທ່ນບູຊາຂອງຂ້ອຍເພື່ອປະຫານຊີວິດ. ຜູ້ໃດທີ່ຕີພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງຕົນ,
ໃຫ້ຖືກປະຫານຊີວິດ. ຜູ້ທີ່ເວົ້າຮ້າຍຕໍ່ພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງຕົນ ຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດປະຫານຊີວິດ.
ຜູ້ໃດທີ່ລັກພາຄົນໃດໜຶ່ງໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ ແລະກົດຂີ່ລາວແລ້ວຂາຍລາວ
ແລະຖືກພົບເຫັນກັບລາວ, ໃຫ້ລາວຖືກປະຫານຊີວິດ. ຖ້າແຕ່ຊາຍສອງຄົນຫະເລາະກັນ
ແລະພວກເຂົາຕີຄົນໃກ້ຄຽງດ້ວຍຫີນຫຼືດ້ວຍກໍາປັ້ນ ແລະລາວບໍ່ຕາຍ ແຕ່ນອນຢູ່ເທິງຕຽງ
ຖ້າຊາຍຄົນນັ້ນລຸກຂຶ້ນແລ້ວຍ່າງອອກໄປຂ້າງນອກດ້ວຍໄມ້ຖືຄ້ໍາ ຄົນທີ່ຕີຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດ
ແຕ່ລາວຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າເວລາວ່າງຂອງລາວ ແລະຄ່າປິ່ນປົວ
ຖ້າແຕ່ຜູ້ໃດຕີຫາດຊາຍຂອງລາວຫຼືຫາດຍິງຂອງລາວດ້ວຍໄມ້ເທົ້າ,
ແລະເຂົາຕາຍພາຍໃຕ້ມືຂອງລາວ, ລາວຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍຄວາມຍຸຕິທໍາ.
ຖ້າແຕ່ເຂົາຢູ່ລອດໄດ້ໜຶ່ງມື້ຫຼືສອງມື້, ຢ່າໃຫ້ເຂົາຖືກລົງໂທດ, ເພາະວ່າເງິນນັ້ນເປັນຂອງເຂົາ.
ຖ້າຜູ້ຊາຍສອງຄົນຕໍ່ສູ້ກັນ ແລະພວກເຂົາຕີແມ່ຍິງທີ່ມີທ້ອງ
ແລະລູກຂອງນາງອອກມາບໍ່ເຕັມຮູບ ຈະຖືກປັບໄໝ ຕາມທີ່ຜົວຂອງແມ່ຍິງຈະກໍານົດ
ລາວຈະໃຫ້ດ້ວຍກຽດສັກສີ ຖ້າແຕ່ມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງສົມບູນແລ້ວ,
ລາວຈະໃຫ້ຈິດວິນຍານແທນຈິດວິນຍານ, ຕາແທນຕາ, ແຂ້ວແທນແຂ້ວ, ມືແທນມື,

ຕີນແທນຕີນ, ແຜໄຟໄໝ້ແທນແຜໄຟໄໝ້, ບາດແຜແທນບາດແຜ, ຮອຍຊ້ຳແທນຮອຍຊ້ຳ.
ຖ້າຜູ້ໃດຕີຕາຂອງຄົນໃຊ້ຂອງລາວ ຫຼື ຕາຂອງຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວ ແລະເຮັດໃຫ້ຕາບອດ,
ລາວຈະຕ້ອງປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະ ເພື່ອເປັນການທົດແທນຕາຂອງພວກເຂົາ.
ຖ້າແຕ່ລາວເຄາະແຂ້ວຂອງຄົນໃຊ້ ຫຼື ແຂ້ວຂອງຄົນຮັບໃຊ້ຍິງຂອງລາວອອກ,
ລາວຈະຕ້ອງປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະແທນແຂ້ວຂອງພວກເຂົາ.
ຖ້າວ່າງົວຕໍຊາຍຫຼືຍິງແລະເຂົາຕາຍ, ງົວຈະຖືກຂວ້າງຫີນດ້ວຍກ້ອນຫີນ,
ແລະເນື້ອຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກກິນ; ແຕ່ເຈົ້າຂອງງົວຈະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ.
ຖ້າງົວໂຕໃດເປັນງົວຊ້າງມາກ່ອນແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ມື້ວານ ແລະ ມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນອີກ,
ແລະມີຄົນເປັນພະຍານເຕືອນເຈົ້າຂອງມັນແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ກັກຂັງມັນໄວ້,
ແລ້ວງົວນັ້ນໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍຫຼືຜູ້ຍິງຕາຍ, ງົວນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກຂວ້າງຫີນ,
ແລະເຈົ້າຂອງມັນກໍ່ຈະຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດເຊັ່ນກັນ. ຖ້າແຕ່ມີການກຳນົດຄ່າໄຖ່ແກ່ລາວ,
ລາວຈະໃຫ້ຄ່າໄຖ່ຊີວິດຂອງລາວເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳນົດແກ່ລາວ.
ຖ້າແຕ່ມັນຖືກລູກຊາຍຫຼືລູກສາວ, ພວກເຂົາຄວນເຮັດກັບມັນຕາມກົດໝາຍນີ້.
ຖ້າແຕ່ງົວແທງເດັກນ້ອຍຫຼືຂ້າລີດຍິງ, ຈະໃຫ້ເງິນສາມສິບເຊເກນແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະງົວຈະຖືກຂວ້າງຫີນ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ໃດເປີດຂຸມຫຼືຂຸດຂຸມ ແລະບໍ່ປິດມັນ
ແລະລູກງົວຫຼືລາຕົກລົງໄປທີ່ນັ້ນ ເຈົ້າຂອງຂຸມຈະຊົດໃຊ້
ຈະໃຫ້ເງິນແກ່ເຈົ້າຂອງຂອງພວກມັນ ແຕ່ສິ່ງທີ່ຕາຍແລ້ວຈະເປັນຂອງລາວ
ຖ້າແຕ່ງົວຂອງຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຈະຊົງງົວຂອງຄົນໃກ້ຄຽງແລະມັນຈະຕາຍ,
ເຂົາເຈົ້າຈະຂາຍງົວທີ່ມີຊີວິດຢູ່, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະແບ່ງເງິນຂອງມັນ,
ແລະງົວທີ່ຕາຍແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະແບ່ງ.
ຖ້າແຕ່ວ່າມີການເຮັດໃຫ້ຮູ້ວ່າງົວຕົວນັ້ນແມ່ນຕົວຕໍ່ກ່ອນມື້ວານແລະກ່ອນມື້ທີສາມ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເປັນພະຍານຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງມັນ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ລົບລ້າງມັນ,
ລາວຈະຕ້ອງຈ່າຍງົວແທນງົວ, ແຕ່ຕົວທີ່ຕາຍແລ້ວຈະເປັນຂອງລາວ.

ຖ້າຜູ້ໃດລັກລູກງົວຫຼືແກະ, ແລະຂ້າຫຼືຂາຍມັນ,
ຕ້ອງຊົດໃຊ້ຫ້າຕົວລູກງົວແທນລູກງົວໜຶ່ງຕົວ, ແລະສີ່ຕົວແກະແທນແກະໜຶ່ງຕົວ.

๔๖

ຖ້າຂະໂມຍຖືກພົບໃນຂະນະທີ່ກຳລັງເຈາะຮູ ແລະຖືກຕີຈົນຕາຍ, ນັ້ນບໍ່ຖືວ່າເປັນການຂ້າຄົນ.
ຖ້າແຕ່ວ່າດວງອາທິດຂຶ້ນເທິງເຂົາ, ເຂົາມີຄວາມຜິດ, ເຂົາຈะຕ້ອງຖືກປะຫານຊີວິດ.
ຖ້າແຕ່ວ່າເຂົາບໍ່ມີຫຍັງ, ໃຫ້ຂາຍເຂົາແທນການລັກຂອງເຂົາ. ຖ້າແຕ່ສິ່ງທີ່ຖືກລັກຖືກປะໄວ້
ແລະຖືກພົບຢູ່ໃນມືຂອງລາວ, ຈາກລາຈົນເຖິງແກะທີ່ມີຊີວິດ, ລາວຈะຕ້ອງຈ່າຍສອງເທົ່າ.
ຖ້າຜູ້ໃດປ່ອຍສັດລ້ຽງຂອງລາວໃຫ້ກິນຫຍ້າໃນທົ່ງນາຫຼືສວນອะງຸ່ນ
ແລະປ່ອຍໃຫ້ສັດລ້ຽງຂອງລາວໄປກິນຫຍ້າໃນທົ່ງນາຂອງຄົນອື່ນ
ລາວຈะຕ້ອງຊົດໃຊ້ຈາກທົ່ງນາຂອງລາວຕາມຜົນຜะລິດຂອງລາວ
ແຕ່ຖ້າສັດກິນຫຍ້າທົ່ງນາທັງໝົດ
ລາວຈะຕ້ອງຊົດໃຊ້ດ້ວຍສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກທົ່ງນາຂອງລາວ
ແລະສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກສວນອะງຸ່ນຂອງລາວ. ຖ້າໄຟອອກໄປພົບຫນາມ ແລະເຜົາລານນວດ
ຫຼືຮວງ ຫຼືທົ່ງພຽງ, ຜູ້ທີ່ຈຸດໄຟຈะຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທົດແທນ.
ຖ້າຜູ້ໃດໃຫ້ເງິນຫຼືເຄື່ອງໃຊ້ແກ່ເພື່ອນບ້ານເພື່ອເກັບຮັກສາ
ແລະຖືກລັກໄປຈາກເຮືອນຂອງຄົນນັ້ນ, ຖ້າພົບຜູ້ລັກ, ລາວຈะຕ້ອງຈ່າຍຄືນສອງເທົ່າ.
ຖ້າແຕ່ບໍ່ພົບຄົນລັກ, ເຈົ້າຂອງເຮືອນຈะເຂົ້າມາຕໍ່ໜ້າພระเจ้า,
ແລະຈะສາບານແທ້ໆວ່າລາວບໍ່ໄດ້ກะທຳຊົ່ວຕໍ່ທັງໝົດຂອງສິ່ງຝາກຂອງເພື່ອນບ້ານ,
ຕາມທຸກຄຳເວົ້າຄວາມຜິດ, ກ່ຽວກັບລູກງົວ, ແລະສັດຫາບ, ແລະແກะ, ແລະເສື້ອຜ້າ,
ແລະທັງໝົດຄວາມສູນເສຍທີ່ຖືກອ້າງ; ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ມັນເປັນ,
ຕໍ່ໜ້າພระเจ้າການພິພາກສາຂອງທັງສອງຈะມາ, ແລະຄົນທີ່ຖືກຈັບໂດຍพระเจ้า,

ຈະຊົດໃຊ້ສອງເທົ່າໃຫ້ເພື່ອນບ້ານ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ໃດໃຫ້ຄົນໃກ້ຄຽງສັດຫາບຫາມ ຫຼືລູກງົວ
ຫຼືແກະ ຫຼືສັດທຸກຕົວເພື່ອເບິ່ງແຍງ ແລະມັນຖືກທຳລາຍ ຫຼືຕາຍ ຫຼືກາຍເປັນເຊື້ອຂັ້ງ
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ ການສາບານຂອງພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ລະຫວ່າງທັງສອງ
ແທ້ຈິງວ່າລາວບໍ່ໄດ້ກະທຳຊົ່ວຕໍ່ຂອງຝາກຂອງຄົນໃກ້ຄຽງໂດຍສິ້ນເຊີງ
ແລະຄັ່ງນັ້ນເຈົ້າຂອງຂອງລາວຈະຍອມຮັບ ແລະລາວຈະບໍ່ຊົດໃຊ້ ຖ້າແຕ່ມັນຖືກລັກຈາກລາວ,
ລາວຈະຊົດໃຊ້ໃຫ້ເຈົ້າຂອງ; ຖ້າແຕ່ມັນຖືກສັດປ່າຂ້າ, ລາວຈະນຳມັນໄປຫາກາບລ່າສັດ,
ແລະລາວຈະບໍ່ຊົດໃຊ້. ຖ້າແຕ່ຄົນໃດໜຶ່ງຂໍຢືມຈາກເພື່ອນບ້ານ ແລະມັນຖືກທຳລາຍ
ຫຼືມັນຕາຍ ຫຼືມັນຖືກຈັບເປັນເຊື້ອ ແຕ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ຢູ່ກັບມັນ ລາວຈະຕ້ອງຊົດໃຊ້
ຖ້າເຈົ້າຂອງຢູ່ກັບລາວ, ລາວຈະບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທົດແທນ. ແຕ່ຖ້າເປັນຄົນຮັບຈ້າງ,
ມັນຈະຖືກນັບເປັນຄ່າຈ້າງຂອງລາວແລ້ວ. ຖ້າຜູ້ໃດຫຼອກລວງຍິງພົດທີ່ບໍ່ໄດ້ຫມັ້ນ
ແລະນອນກັບນາງ, ລາວຕ້ອງໃຫ້ສິນສອດເອົານາງເປັນເມຍ.
ຖ້າພໍ່ຂອງນາງປະຕິເສດຢ່າງແຮງ ແລະບໍ່ປະສົງຈະໃຫ້ນາງແກ່ລາວເປັນພັນລະຍາ,
ລາວຕ້ອງຈ່າຍເງິນແກ່ພໍ່ຂອງນາງຕາມຈຳນວນສິນສອດຂອງຍິງພົກຜ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ພວກໂຕ່ຍມົດມີຊີວິດຢູ່. ທຸກຄົນທີ່ນອນກັບສັດ,
ເຈົ້າຈະຕ້ອງປະຫານພວກເຂົາເສຍ.
ຜູ້ທີ່ເຮັດພິທີບູຊາແກ່ພະເຈົ້າຫຼາຍອົງຈະຖືກທຳລາຍດ້ວຍຄວາມຕາຍ,
ຍົກເວັ້ນແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ທຳຮ້າຍຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະບໍ່ກົດຂີ່ລາວ
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນຄົນຕ່າງດ້າວໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ
ເຈົ້າຈະບໍ່ທຳຮ້າຍແມ່ຫມ້າຍແລະເດັກກຳພ້າທັງໝົດ
ຖ້າແຕ່ພວກເຈົ້າເບຽດເບຽນເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະເຂົາເຈົ້າຮ້ອງໂຮມາຫາຂ້ານ້ອຍ,
ຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຂົາເຈົ້າແນ່ນອນ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂມໂຫ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຂ້າພວກເຈົ້າດ້ວຍດາບ, ແລະພັນລະຍາຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນແມ່ໝ້າຍ,
ແລະລູກຂອງພວກເຈົ້າຈະເປັນກຳພ້າ.

ຖ້າເຈົ້າໃຫ້ເງິນກູ້ຢືມແກ່ອ້າຍນ້ອງທີ່ທຸກຍາກຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນຜູ້ກົດດັນລາວ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ອາງດອກເບ້ຍແກ່ລາວ.
ຖ້າເຈົ້າເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງເພື່ອນບ້ານເປັນຂອງຮັບປະກັນ,
ກ່ອນຕາເວັນຕົກເຈົ້າຈະຄືນໃຫ້ລາວ; ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນເຄື່ອງຄຸມຂອງລາວ,
ມີພຽງແຕ່ນີ້ເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມສຳລັບຄວາມເປືອຍກາຍຂອງລາວ;
ລາວຈະນອນໃນຫຍັງ? ຖ້າດັ່ງນັ້ນເຂົາຮ້ອງອອກມາຫາຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະຟັງເຂົາ;
ເພາະວ່າຂ້ອຍເປັນຜູ້ມີເມດຕາ. ເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າຮ້າຍພະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະ
ເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າຮ້າຍຜູ້ປົກຄອງຂອງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະບໍ່ຊັກຊ້າໃນການຖວາຍຫົວທຳອິດຈາກລານນວດຂ້າວແລະເຄື່ອງບີບເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງ
ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ລູກຫົວປີຂອງລູກຊາຍເຈົ້າແກ່ຂ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ເຈົ້າຈະເຮັດກັບລູກງົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ແກະຂອງເຈົ້າ ແລະ ສັດພາຫະນະຂອງເຈົ້າ,
ເຈັດມື້ມັນຈະຢູ່ກັບແມ່ຂອງມັນ, ແຕ່ໃນວັນທີແປດ ເຈົ້າຈະສົ່ງມັນຄືນໃຫ້ຂ້ອຍ.
ແລະທ່ານຈະເປັນຜູ້ຊາຍບໍລິສຸດແກ່ຂ້ອຍ, ແລະທ່ານຈະບໍ່ກິນເນື້ອທີ່ຖືກສັດປ່າຂ້າ,
ໃຫ້ໂຍນທິ້ງມັນແກ່ສຸນັກ.

๔๓

ເຈົ້າຢ່າຮັບຟັງຄຳເວົ້າທີ່ເປົ່າປະໂຫຍດ,
ເຈົ້າຢ່າຕົກລົງກັບຄົນບໍ່ຍຸຕິທຳເພື່ອກາຍເປັນພະຍານທີ່ບໍ່ຍຸຕິທຳ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ຢູ່ກັບຄົນສ່ວນຫຼາຍໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າກັບຝູງຊົນເພື່ອຫັນໄປກັບຄົນສ່ວນຫຼາຍ,
ເພື່ອທີ່ຈະບິດເບືອນການພິພາກສາ.
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທຸກຍາກໃນການພິພາກສາ.

ຖ້າເຈົ້າພົບງົວຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າ ຫຼືສັດຫາບຫາມຂອງລາວກຳລັງຫຼົງທາງ,
ເຈົ້າຕ້ອງນຳມັນກັບຄືນໃຫ້ລາວ.
ຖ້າເຈົ້າເຫັນສັດພາຫະນະຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າລົ້ມລົງພາຍໃຕ້ຂອງບັນທຸກຂອງມັນ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຜ່ານມັນໄປ, ແຕ່ເຈົ້າຈະຊ່ວຍຍົກມັນຂຶ້ນກັບເຂົາ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ບິດເບືອນການພິພາກສາຂອງຄົນທຸກຍາກໃນການພິພາກສາຂອງລາວ.
ຈາກທຸກຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ຍຸດຕິທຳ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຫ່າງໄກ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າຜູ້ບໍລິສຸດແລະຜູ້ຊອບທຳ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊອບທຳແກ່ຜູ້ບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າເພາະຂອງຂວັນ.
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຂອງຂວັນ, ເພາະວ່າຂອງຂວັນເຮັດໃຫ້ຕາຂອງຄົນທີ່ເຫັນມາຍເປັນຕາບອດ,
ແລະທຳລາຍຄຳເວົ້າທີ່ຍຸດຕິທຳ. ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກົດຂີ່ຄົນຕ່າງດ້າວ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຮູ້ຈິດໃຈຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາເອງເຄີຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ. ຫົກປີ
ເຈົ້າຈະຫວ່ານແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ແລະ ເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດຂອງມັນ. ໃນປີທີເຈັດ
ເຈົ້າຈະເຮັດການປ່ອຍ ແລະເຈົ້າຈະປ່ອຍມັນໄວ້ ແລະຄົນທຸກຍາກຂອງປະຊາຊາດເຈົ້າຈະກິນ,
ສ່ວນທີ່ເຫຼືອສັດປ່າຈະກິນ, ເຈົ້າຈະເຮັດແນວນີ້ກັບສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ
ແລະສວນມະກອກຂອງເຈົ້າ. ຫົກມື້ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ມື້ທີ່ເຈັດເປັນມື້ພັກຜ່ອນ,
ເພື່ອວ່າງົວຂອງເຈົ້າແລະສັດພາຫະນະຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ,
ແລະເພື່ອວ່າລູກຊາຍຂອງຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າແລະຄົນຕ່າງດ້າວຈະໄດ້ສົດຊື່ນ.
ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າ, ຈົ່ງຮັກສາໄວ້, ແລະຊື່ຂອງພະເຈົ້າອື່ນໆບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າລະນຶກເຖິງ,
ຫຼືບໍ່ໃຫ້ຖືກໄດ້ຍິນອອກຈາກປາກຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງສະຫລອງໃຫ້ຂ້ອຍສາມຄັ້ງຕໍ່ປີ.
ຈົ່ງຮັກສາການເຕັ້ນຂອງເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອໃຫ້ປະຕິບັດ, ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ,
ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງເຈົ້າໄວ້ຕາມເວລາຂອງເດືອນໃໝ່,
ເພາະວ່າໃນເດືອນນັ້ນເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກອີຢິບ, ເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍດ້ວຍມືເປົ່າ.

ແລະເຈົ້າຈະຈັດງານບຸນການເກັບກ່ຽວຜົນໝາກທຳອິດຂອງວຽກງານຂອງເຈົ້າ,
ທີ່ເຈົ້າຫວ່ານໄວ້ໃນທົ່ງນາຂອງເຈົ້າ,
ແລະງານບຸນການສຳເລັດເມື່ອສິ້ນປີໃນການຊຸມນຸມວຽກງານຂອງເຈົ້າທີ່ມາຈາກທົ່ງນາຂອງເ
ຈົ້າ. ສາມເທື່ອຕໍ່ປີ,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ເມື່ອຂ້ອຍຂັບໄລ່ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍອອກຈາກໜ້າເຈົ້າ ແລະຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ບູຊາເລືອດຂອງເຄື່ອງຫອມຂອງຂ້ອຍເທິງເຊື້ອ,
ແລະໄຂມັນຂອງງານບຸນຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ນອນຄ້າງຄືນຈົນເຖິງເຊົ້າ.
ຜົນໄມ້ທຳອິດຂອງຜົນຜະລິດທຳອິດຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະນຳເຂົ້າມາໃສ່ເຮືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ຕົ້ມລູກແກະໃນນົມແມ່ຂອງມັນ. ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍສົ່ງທູດຂອງຂ້ານ້ອຍໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ເພື່ອລາວຈະປົກປ້ອງເຈົ້າໃນທາງ
ແລະນຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຽມໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ. ເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ
ຟັງລາວ, ແລະ ຢ່າບໍ່ເຊື່ອຟັງລາວ, ເພາະວ່າລາວຈະບໍ່ຍົກຍ້ອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຊື່ຂອງຂ້ອຍຢູ່ເທິງລາວ. ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍຢ່າງແທ້ຈິງ,
ແລະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ແລະຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ອຍ,
ເຈົ້າຈະເປັນປະຊາຊົນພິເສດຂອງຂ້ອຍຈາກທຸກປະຊາຊາດ,
ເພາະວ່າແຜ່ນດິນທັງໝົດແມ່ນຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນອານາຈັກແຫ່ງປະໂລຫິດ
ແລະປະຊາຊາດບໍລິສຸດຂອງຂ້ອຍ. ເຈົ້າຈະເວົ້າຄຳເຫຼົ່ານີ້ແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເວົ້າແກ່ເຈົ້າ,
ຂ້ອຍຈະເປັນສັດຕູຕໍ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າ ແລະຂ້ອຍຈະຕໍ່ຕ້ານຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ.
ເພາະວ່າທູດຂອງເຮົາຈະນຳໜ້າເຈົ້າໄປ ແລະຈະພາເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວຮິດໄຕ,
ຊາວເປຣິຊໄຊ, ຊາວຄານາອານ, ຊາວເກີກາໄຊ, ຊາວຮີໄວ ແລະຊາວເຢບູໄຊ,

ແລະເຮົາຈະທຳລາຍພວກເຂົາເສຍ. ເຈົ້າຢ່າກົ້ມນະມັດສະການຕໍ່ເທບເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຢ່າປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ເຈົ້າຢ່າເຮັດຕາມວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງທຳລາຍລົງຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ແລະເຈົ້າຕ້ອງຕີໃຫ້ແຕກເສົາຫີນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະປະຕິບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະອວຍພອນເຂົ້າຈີ່ຂອງເຈົ້າ ແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ ແລະນ້ຳຂອງເຈົ້າ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຫັນພະຍາດໃຫ້ພົ້ນຈາກພວກເຈົ້າ. ຈະບໍ່ມີຜູ້ທີ່ບໍ່ມີລູກ
ຫຼືແມ່ຍິງທີ່ເປັນຫມັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ; ຈຳນວນມື້ຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສົ່ງຄວາມຢ້ານກົວນຳໜ້າເຈົ້າ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາພວກເຂົາຕົກໃຈ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ສັດຕູທັງໝົດຂອງເຈົ້າຫລົບໜີ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສົ່ງຝູງເຜິ້ງໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວຮີໄວ,
ຊາວຄານາອານ, ແລະຊາວເຮັດໄທອອກຈາກເຈົ້າ.
ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄລ່ພວກເຂົາອອກພາຍໃນປີດຽວ, ເພື່ອວ່າແຜ່ນດິນຈະບໍ່ກາຍເປັນທີ່ໂດດດ່ຽວ,
ແລະສັດປ່າຂອງແຜ່ນດິນຈະບໍ່ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນເທິງເຈົ້າ.
ຂ້ອຍຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກເຈົ້າທີລະນ້ອຍ,
ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນແລະຮັບເອົາແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນມໍລະດົກ.
ແລະຂ້ອຍຈະວາງເຂດແດນຂອງເຈົ້າຈາກທະເລແດງຈົນເຖິງທະເລຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນ,
ແລະຈາກຖິ่ນແຫ້ງແລ້ງຈົນເຖິງແມ่ນ้ຳໃຫย่เอฟราเตส,
ແລະຂ້ອຍຈະມອບຊາວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍຈະຂັບໄລ่ພวกเขาออกจากเจ้า.
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດສັນຍາກັບພວກເຂົາແລະພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในแผ่นดินของเจ้า,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທຳບາບຕໍ่ข้อย,

ເພາະວ່າຖ້າເຈົ້າປະຕິບັດຕາມພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ,
ເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນສິ່ງກີດຂວາງແກ່ເຈົ້າ.

๘๔

ແລະ ໂມເຊສໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຈົ້າກັບອາໂຣນ, ນາດາບ, ອາບີອຸດ,
ແລະ ຜູ້ເຖົ້າແກ່ເຈັດສິບຄົນຂອງອິສຣາເອນ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກໄກ.
ແລະໂມເຊຈະເຂົ້າມາໃກ້ພຣະເຈົ້າຄົນດຽວ, ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້,
ແລະປະຊາຊົນຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບພວກເຂົາ. ໂມເຊເຂົ້າໄປ ແລະ
ເລົ່າຕໍ່ປະຊາຊົນທັງໝົດພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກົດລະບຽບ,
ປະຊາຊົນທັງໝົດຕອບດ້ວຍສຽງດຽວກັນວ່າ: ຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວ,
ພວກເຮົາຈະເຮັດ ແລະ ພວກເຮົາຈະຟັງ.
ແລະໂມເຊໄດ້ຂຽນຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະໂມເຊໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕອນເຊົ້າສ້າງແທ່ນບູຊາໄວ້ທີ່ໃຕ້ພູເຂົາ,
ແລະສ້າງກ້ອນຫີນສິບສອງກ້ອນສຳລັບເຜົ່າສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຊາຍໜຸ່ມຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນອອກໄປ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດພິທີບູຊາລູກງົວເປັນເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ແຕ່
ໂມເຊໄດ້ເອົາເລືອດເຄິ່ງໜຶ່ງເທໃສ່ຖ້ວຍຜະສົມ, ແລະເລືອດອີກເຄິ່ງໜຶ່ງກໍເທໃສ່ແທ່ນບູຊາ.
ແລະທ່ານໄດ້ເອົາປຶ້ມແຫ່ງພັນທະສັນຍາມາອ່ານໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ, ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ເວົ້າວ່າ,
ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະປະຕິບັດແລະຈະເຊື່ອຟັງ. ແລະໂມເຊໄດ້
ເອົາເລືອດມາປົດປະໄປທົ່ວປະຊາຊົນ ແລະເວົ້າວ່າ ຈົ່ງເບິ່ງເລືອດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ທີ່

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບພວກເຈົ້າ ກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ ແລະໂມເຊ, ອາໂຣນ, ນາດາບ, ອາບີອຸດ ແລະຜູ້ເຖົ້າເຈັດສິບຄົນຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຂຶ້ນໄປ. ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຢືນຢູ່ ແລະ
ສິ່ງທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຕີນຂອງພຣະອົງ ຄືກັບວຽກງານອິດແຊບໄພ ແລະ
ຄືກັບຮູບຮ່າງຂອງທ້ອງຟ້າໃນຄວາມບໍລິສຸດ
ແລະຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຂອງອິດສະຣາເອນ, ບໍ່ມີແມ້ແຕ່ຄົນດຽວລົ້ມເຫລວ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ກິນແລະດື່ມ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນມາຫາຂ້ານ້ອຍເທິງພູເຂົາ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະມອບແຜ່ນຫີນ,
ກົດໝາຍແລະບັນຍັດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂຽນໄວ້ເພື່ອປະກາດໃຊ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.
ແລະໂມເຊກັບໂຢຊວຜູ້ຢືນຢູ່ຂ້າງເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ແລ້ວໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກຜູ້ເຖົ້າວ່າ:
ຈົ່ງຢູ່ນິ່ງໆຢູ່ທີ່ນີ້ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະກັບຄືນມາຫາພວກເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,
ອາໂຣນແລະຮູຣຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ. ຖ້າມີໃຜມີເລື່ອງກາມພິພາກສາເກີດຂຶ້ນ,
ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາພວກເຂົາ. ແລະໂມເຊກັບໂຢຊົວກໍ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ
ແລະເມກກໍ່ໄດ້ປົກຄຸມພູເຂົານັ້ນ ແລະພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົງມາເທິງພູເຂົາຊີນາຍ,
ແລະເມກໄດ້ປົກຄຸມມັນເປັນເວລາຫົກມື້,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໂມເຊໃນມື້ທີເຈັດຈາກກາງເມກ.
ແຕ່ຮູບຮ່າງຂອງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືກັບໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຢູ່ເທິງຍອດພູເຂົາ
ຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະໂມເຊໄດ້ເຂົ້າໄປໃນກາງເມກ ແລະຂຶ້ນໄປເທິງພູ
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງພູສີ່ສິບມື້ ແລະສີ່ສິບຄືນ

๔๕

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ເວົ້າວ່າ ຈົ່ງເວົ້າກັບບຸດຊາຍອິສຣາເອນ ແລະ
ຈົ່ງເອົາຜົນທຳອິດຈາກທຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ຫົວໃຈຈະຍິນດີ ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນທຳອິດຂອງເຮົາ
ແລະ ນີ້ແມ່ນຜົນໝາກທຳອິດ ທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຈາກພວກເຂົາ: ຄຳ, ແລະ ເງິນ, ແລະ
ທອງແດງ, ແລະ ສີຟ້າ, ແລະ ສີມ່ວງ, ແລະ ສີແດງເຂັ້ມສອງຊັ້ນ, ແລະ ຜ້າປ່ານທີ່ປັ່ນແລ້ວ,
ແລະ ຂົນແພະ, ແລະ ໜັງແກະຜູ້ທີ່ຍ້ອມສີແດງ, ແລະ ໜັງສີຟ້າ, ແລະ ໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ,
ແລະ ຫີນຊາດີອຸດ, ແລະ ຫີນສຳລັບການແກະສະຫຼັກສຳລັບເຄື່ອງປົກບ່າ, ແລະ
ເສື້ອຄຸມຍາວ. ແລະເຈົ້າຈະສ້າງສະຖານບູຊາໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະປາກົດແກ່ເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນຢູ່ເທິງພູເຂົາ,
ຄືແບບຢ່າງຂອງພະທຳນັກ ແລະແບບຢ່າງຂອງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ເຈົ້າຈະເຮັດແນວນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫີບພະຍານຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ,
ສອງສອກເຄິ່ງຄວາມຍາວ, ສອກເຄິ່ງຄວາມກວ້າງ, ແລະສອກເຄິ່ງຄວາມສູງ.
ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມມັນດ້ວຍທອງຄຳບໍລິສຸດທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຂອບທອງຄຳທີ່ຫມູນໄວ້ອ້ອມຮອບມັນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງຄຳສີ່ວົງສຳລັບມັນ, ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ເທິງສີ່ດ້ານ,
ສອງວົງແຫວນຢູ່ດ້ານໜຶ່ງ, ແລະສອງວົງແຫວນຢູ່ດ້ານທີສອງ.
ເຈົ້າຈະເຮັດໄມ້ຫາມທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມມັນດ້ວຍຄຳ
ແລະເຈົ້າຈະສອດໄມ້ຫາມເຂົ້າໄປໃນວົງແຫວນທີ່ຢູ່ໃນດ້ານຂ້າງຂອງຫີບເພື່ອຍົກຫີບດ້ວຍມັນ
ຄ້ອນຈະຢູ່ໃນວົງແຫວນຂອງຫີບໂດຍບໍ່ຖືກເຄື່ອນຍ້າຍ.
ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ພຍານທັງຫຼາຍທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້ານັ້ນເຂົ້າໄປໃນຫີບ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດບ່ອນລົບມົວບາບເປັນຝາປົດດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ, ມີຄວາມຍາວສອງສອກເຄິ່ງ,
ແລະມີຄວາມກວ້າງໜຶ່ງສອກເຄິ່ງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຄຣູບສອງອັນດ້ວຍຄຳທີ່ຕີ,
ແລະເຈົ້າຈະວາງພວກມັນໄວ້ທັງສອງດ້ານຂອງບ່ອນລົບລ້າງບາບ.
ເຄຣູບໜຶ່ງຈະຖືກເຮັດຈາກດ້ານນີ້, ແລະເຄຣູບໜຶ່ງຈາກດ້ານທີສອງຂອງບ່ອນລົບລ້າງບາບ,

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຄຣູບິມທັງສອງໃສ່ທັງສອງດ້ານ.
ພວກເຄຣູບຈະຢືນຢູ່ໂດຍຍົດປີກອອກຂ້າງເທິງ, ປົກຄຸມທີ່ປົກໄພດ້ວຍປີກຂອງພວກເຂົາ,
ແລະໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະຫັນເຂົ້າຫາກັນແລະກັນ,
ໜ້າຂອງພວກເຄຣູບຈະຫັນໄປຫາທີ່ປົກໄພ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງບ່ອນລົບລ້າງບາບໄວ້ເທິງຫີບຈາກເບື້ອງເທິງ,
ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ພຍານຫຼັກຖານທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໄວ້ໃນຫີບ.
ແລະຂ້ອຍຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ,
ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າແກ່ເຈົ້າຈາກເທິງບ່ອນລົບລ້າງບາບ
ລະຫວ່າງກາງເຄຣູບທັງສອງທີ່ຢູ່ເທິງຫີບພະສັກສິພະຍານ,
ແລະຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າຕໍ່ລູກຫລານອິດສະຣາເອນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໂຕະຫອງຈາກຫອງຄຳບໍລິສຸດ, ສອງສອກເປັນຄວາມຍາວ,
ໜຶ່ງສອກເປັນຄວາມກວ້າງ, ແລະໜຶ່ງສອກເຄິ່ງເປັນຄວາມສູງ. ແລະ
ເຈົ້າຈະເຮັດລາຍຄົ້ນທີ່ບິດໄປມາທີ່ເປັນຄຳຮອບໆມັນ ແລະ
ເຈົ້າຈະເຮັດຂອບທີ່ເປັນຄວາມກວ້າງໜຶ່ງຝ່າມືຮອບໆມັນ ແລະ
ເຈົ້າຈະເຮັດລາຍຄົ້ນທີ່ບິດໄປມາໃຫ້ກັບຂອບຮອບໆ ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງຄຳສີ່ອັນ,
ແລະເຈົ້າຈະວາງວົງແຫວນທັງສີ່ອັນໄວ້ເທິງສ່ວນທັງສີ່ຂອງຕີນຂອງມັນ, ຢູ່ໃຕ້ຂອບ.
ແລະວົງແຫວນເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນຮູສຳລັບເສົາຫາມ ເພື່ອໃຊ້ຍົກໂຕະດ້ວຍເສົາເຫຼົ່ານັ້ນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຫາມຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ, ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ,
ແລະໂຕະຈະຖືກຍົກຂຶ້ນດ້ວຍພວກມັນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຖ້ວຍຂອງມັນ, ທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມ,
ຖ້ວຍສຳລັບການຖວາຍເຫຼົ້າ, ແລະຈອກທີ່ເຈົ້າຈະຖວາຍໃນພວກມັນ,
ເຈົ້າຈະເຮັດພວກມັນຈາກຄຳບໍລິສຸດ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງຂົນມປັງແຫ່ງພະພັກຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເທິງໂຕະຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຄັນຕະເກຍຈາກຄຳບໍລິສຸດ, ທີ່ຕີເຈົ້າຈະເຮັດຄັນຕະເກຍ, ງ້ານຂອງມັນ,

ແລະກ່ຶ, ແລະຖ້ວຍ, ແລະໝາກ, ແລະດອກກ໊ກຈະເປັນຈາກມັນ.
ມີຫ໊ກກ່ຶງອອກມາຈາກຂ້າງ, ສາມກ່ຶງຂອງຄ້ໍາປະທິບອອກຈາກຂ້າງໜຶ່ງຂອງມັນ,
ແລະສາມກ່ຶງຂອງຄ້ໍາປະທິບອອກຈາກອີກຂ້າງໜຶ່ງ.
ແລະມີສາມຖ້ວຍທີ່ແກະສະຫຼັກເປັນຮູບໝາກອາມອນ, ໃນກ່ຶງໜຶ່ງມີກ້ອນແລະດອກກ໊ກ,
ດັ່ງນັ້ນກໍ່ເປັນສໍາລັບຫ໊ກກ່ຶງທີ່ອອກມາຈາກຄ້ໍາຕະເກັ້ຽງ.
ແລະໃນຄັນຕັກຽນມີສີ່ຈອກທີ່ແກະສະຫຼັກເປັນຮູບອາມອນ, ໃນກ່ຶງໜຶ່ງມີກ້ອນ,
ແລະດອກກ໊ກຂອງມັນ. ກ້ອນໜຶ່ງຢູ່ໃຕ້ກ້ານນ້ອຍສອງກ້ານທີ່ອອກມາຈາກມັນ,
ແລະກ້ອນໜຶ່ງຢູ່ໃຕ້ກ້ານນ້ອຍສີ່ກ້ານທີ່ອອກມາຈາກມັນ,
ດັ່ງນັ້ນສໍາລັບກ້ານນ້ອຍທັງຫ໊ກກ້ານທີ່ອອກມາຈາກຄ້າຍໂຄມ,
ແລະໃນຄ້າຍໂຄມມີຖ້ວຍສີ່ຖ້ວຍທີ່ແກະສະຫຼັກເປັນຮູບໝາກກ່ຽງ.
ດອກບ໊ວແລະກ່ຶງງ່າອອກຈາກມັນ,
ທັງໝົດເຮັດດ້ວຍການແກະສະຫຼັກອອກຈາກຄໍາບໍລິສຸດກ້ອນດຽວ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໂຄມໄຟຂອງມັນເຈັດດວງ, ແລະເຈົ້າຈະວາງໂຄມໄຟເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະພວກມັນຈະສ່ອງແສງອອກມາຈາກດ້ານໜ້ໍາ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດທີ່ຫຸ່ງທູບຂອງມັນ ແລະ
ຖານຂອງມັນດ້ວຍຄໍາບໍລິສຸດ. ເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ມີນ້ໍາໜັກໜຶ່ງຕະລັນຄໍາບໍລິສຸດ. ເບິ່ງ,
ເຈົ້າຈະເຮັດຕາມແບບທີ່ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າໃນພູເຂົາ.

๔๙

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຕັນດ້ວຍຜ້າສິບຜືຈາກຜ້າປ່ານທີ່ດີທີ່ຖັກ, ແລະສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ,
ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ຖັກ, ເຈົ້າຈະເຮັດພວກມັນດ້ວຍວຽກງານທີ່ຫໍເປັນຮູບເຄຣູບ.
ຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັ້ນໜຶ່ງແມ່ນຊາວແປດສອກ, ແລະຄວາມກວ້າງສີ່ສອກ,
ຜ້າກັ້ນໜຶ່ງຈະເປັນ, ຂະໜາດດຽວກັນຈະເປັນສໍາລັບຜ້າກັ້ນທັງໝົດ.

ຜ້າກັ້ນຫ້າອັນຈະຕິດກັນ, ອັນໜຶ່ງຕໍ່ອັນໜຶ່ງ, ແລະຜ້າກັ້ນອີກຫ້າອັນຈະຕິດກັນ,
ອັນໜຶ່ງຕໍ່ອັນໜຶ່ງ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫ່ວງສີຟ້າໃສ່ພວກມັນເທິງຂອບຂອງຜ້າກັ້ນອັນໜຶ່ງຈາກສ່ວນໜຶ່ງເຂົ້າໄປໃ
ນການເຊື່ອມ,
ແລະດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະເຮັດເທິງຂອບຂອງຜ້າກັ້ນອັນນອກໄປຫາການເຊື່ອມອັນທີສອງ.
ເຈົ້າຈະເຮັດຫ່ວງຫ້າສິບອັນໃສ່ຜ້າກັ້ນອັນໜຶ່ງ,
ແລະເຮັດຫ່ວງຫ້າສິບອັນຈາກສ່ວນຂອງຜ້າກັ້ນຕາມການຕໍ່ຂອງອັນທີສອງ,
ໃຫ້ກົງກັນຂ້າມຕົງໃສ່ກັນແຕ່ລະອັນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນຫ້າສິບອັນທີ່ເປັນທອງ,
ແລະເຈົ້າຈະເຊື່ອມຕໍ່ຜ້າກັ້ນອັນໜຶ່ງກັບອີກອັນໜຶ່ງດ້ວຍວົງແຫວນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະເຕັນຈະເປັນອັນດຽວ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຜ້າຄຸມດ້ວຍໜັງຂົນສັດເທິງເຕັນ,
ເຈົ້າຈະເຮັດມັນສິບເອັດຜືນ. ຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັ້ນອັນໜຶ່ງແມ່ນສາມສິບສອກ,
ແລະຄວາມກວ້າງຂອງຜ້າກັ້ນອັນໜຶ່ງແມ່ນສີ່ສອກ,
ຂະໜາດດຽວກັນນີ້ຈະເປັນສຳລັບຜ້າກັ້ນທັງສິບເອັດອັນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຊື່ອມຜ້ອໜັງຫ້າຊິ້ນເຂົ້າກັນ, ແລະຜ້ອໜັງຫົກຊິ້ນເຂົ້າກັນ,
ແລະເຈົ້າຈະພັບຜ້ອໜັງຊິ້ນທີ່ຫົກເປັນສອງຊັ້ນຢູ່ດ້ານໜ້າຂອງເຕັນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫ່ວງຫ້າສິບຫ່ວງຢູ່ເທິງຂອບຂອງຜ້າອັນໜຶ່ງທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງການຕໍ່,
ແລະຫ້າສິບຫ່ວງເຈົ້າຈະເຮັດຢູ່ເທິງຂອບຂອງຜ້າທີ່ຕໍ່ກັບອັນທີສອງ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງແດງຫ້າສິບອັນ, ແລະເຈົ້າຈະເຊື່ອມວົງແຫວນເຂົ້າກັບຫ່ວງ,
ແລະເຈົ້າຈະເຊື່ອມຜ້ອໜັງເຂົ້າກັນ, ແລະມັນຈະເປັນອັນດຽວກັນ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງສ່ວນທີ່ເກີນຂອງຜ້າກັ້ນເຕັນໄວ້ພາຍໃຕ້, ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຜ້າກັ້ນທີ່ເຫຼືອນັ້ນ
ເຈົ້າຈະປົກຄຸມໄວ້ທາງດ້ານຫຼັງຂອງເຕັນ. ຄິວບິດໜຶ່ງຈາກດ້ານນີ້ ແລະ
ຄິວບິດໜຶ່ງຈາກດ້ານນັ້ນ, ຈາກສ່ວນທີ່ຍື່ນເກີນຂອງຜ້າກັ້ນ,
ຈາກຄວາມຍາວຂອງຜ້າກັ້ນຂອງພະທັບພະນັກ,

ຈະເປັນການປົກຄຸມເທິງສອງຂ້າງຂອງພະທັບພະນັກ, ເພື່ອວ່າມັນຈະປົກຄຸມ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດການປົກຄຸມສຳລັບເຕັນດ້ວຍໜັງແກະຜູ້ທີ່ຍ້ອມສີແດງ,
ແລະການປົກຄຸມດ້ວຍໜັງສີຟ້າຢູ່ເທິງສຸດ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຂອງເຕັນຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ. ເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຮ້ອຍໜຶ່ງສິບສອກ,
ແລະຄວາມກວ້າງຂອງເສົາຮ້ອຍໜຶ່ງໜຶ່ງສອກເຄິ່ງ.
ເສົາແຕ່ລະຕົ້ນມີສອງຫົວຕົ່ນທີ່ສອດຄ່ອງກັນ,
ເຈົ້າຈະເຮັດແບບນີ້ກັບເສົາທັງໝົດຂອງພະລັງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາສຳລັບເຕັນ,
ຊາວເສົາຈາກດ້ານທີ່ໄປທາງທິດເໜືອ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຖານເງິນສີ່ສິບຖານສຳລັບເສົາຊາວເສົາ,
ສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງເຂົ້າໃນທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ,
ແລະສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງເຂົ້າໃນທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ. ແລະດ້ານທີ່ສອງທີ່ໄປທາງໃຕ້,
ຊາວເສົາ, ແລະສີ່ສິບຖານຂອງພວກມັນເປັນເງິນ;
ສອງຖານສຳລັບເສົາໜຶ່ງເຂົ້າໄປໃນທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ,
ແລະສອງຖານສຳລັບເສົາໜຶ່ງເຂົ້າໄປໃນທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ. ແລະຈາກດ້ານຫຼັງຂອງເຕັນ,
ຕາມສ່ວນທີ່ຢູ່ທາງທະເລ, ເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຫົກຕົ້ນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາສອງຕົ້ນໄວ້ທີ່ມຸມດ້ານຫຼັງຂອງເຕັນ. ແລະມັນຈະເທົ່າກັນຈາກລຸ່ມ,
ຕາມນັ້ນພວກມັນຈະເທົ່າກັນຈາກຫົວເຂົ້າໄປໃນການປະຊຸມດຽວ,
ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະເຮັດທັງສອງມຸມ, ໃຫ້ພວກມັນເທົ່າກັນ. ແລະຈະມີແປດເສົາ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນເປັນເງິນສິບຫົກຖານ,
ສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງສຳລັບທັງສອງສ່ວນຂອງມັນ, ແລະສອງຖານຕໍ່ເສົາໜຶ່ງ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກ້ານຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ: ຫ້າສຳລັບເສົາຫນຶ່ງຈາກສ່ວນຫນຶ່ງຂອງເຕັນ,
ແລະຫ້າກ້ານສຳລັບເສົາດ້ານຫນຶ່ງຂອງເຕັນທີ່ສອງ,
ແລະຫ້າກ້ານສຳລັບເສົາດ້ານຫລັງຂອງເຕັນທີ່ໄປທາງທະເລ.

ແລະທ່ອນໄມ້ກາງທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງເສົາຕ່າງໆ
ໃຫ້ມັນຂະຫຍາຍຈາກດ້ານຫນຶ່ງໄປຫາອີກດ້ານຫນຶ່ງ. ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມເສົາດ້ວຍຄໍາ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງຄໍາ, ເຊິ່ງເຈົ້າຈະສອດຄານເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມຄານດ້ວຍຄໍາ.
ແລະເຈົ້າຈະຕັ້ງເຕັນຂຶ້ນຕາມຮູບແບບທີ່ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນໃນພູເຂົາ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຜ້ານັ້ນຈາກສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ່ນແລ້ວ,
ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ຖັກແລ້ວ; ເຈົ້າຈະເຮັດມັນເປັນວຽກງາມຖັກດ້ວຍຮູບເຄຣູບ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນເທິງເສົາສີ່ຕົ້ນທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ ຫຸ້ມດ້ວຍທອງຄໍາ,
ແລະຫົວເສົາຂອງພວກມັນເປັນທອງຄໍາ, ແລະຖານຂອງພວກມັນສີ່ຖານເປັນເງິນ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງຜ້າມ່ານເທິງເສົາ,
ແລະເຈົ້າຈະນໍາຫີບພຍານເຂົ້າມາໄວ້ທີ່ນັ້ນພາຍໃນຜ້າມ່ານ,
ແລະຜ້າມ່ານຈະແຍກໃຫ້ເຈົ້າລະຫວ່າງສະຖານບໍລິສຸດກັບສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດ.
ແລະເຈົ້າຈະປົກຄຸມຫີບແຫ່ງການເປັນພະຍານດ້ວຍຜ້າມ່ານໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດແຫ່ງສິ່ງບໍ
ລິສຸດ. ແລະເຈົ້າຈະວາງໂຕະໄວ້ຢູ່ພາຍນອກຜ້ານັ້ນ,
ແລະວາງຄັນທຽນໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັບໂຕະເທິງສ່ວນຂອງເຕັນທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້,
ແລະເຈົ້າຈະວາງໂຕະໄວ້ເທິງສ່ວນຂອງເຕັນທີ່ຢູ່ທາງທິດເໜືອ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຜ້າປົກປະຕູຂອງເຕັນຈາກສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມທີ່ຖັກ,
ແລະຜ້າປ່ານທີ່ຖັກ, ເປັນວຽກງານຂອງຊ່າງຖັກ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສົາຫ້າຕົ້ນສໍາລັບຜ້າມ່ານ, ແລະຫຸ້ມມັນດ້ວຍຄໍາ, ຫົວເສົາຂອງມັນເປັນຄໍາ,
ແລະເຈົ້າຈະຫຼໍ່ຖານທອງແດງຫ້າອັນໃຫ້ມັນ.

๔๗

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແທ່ນບູຊາຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ, ຫ້າສອກຄວາມຍາວ ແລະ
ຫ້າສອກຄວາມກວ້າງ, ແທ່ນບູຊາຈະເປັນສີ່ຫຼ່ຽມ, ແລະສາມສອກຄວາມສູງຂອງມັນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຂົາຢູ່ເທິງສີ່ມຸມ, ເຂົາຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງກັບມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍທອງແດງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຂອບໃຫ້ແທ່ນບູຊາ,
ແລະຝາປິດຂອງມັນ, ແລະຖ້ວຍຂອງມັນ, ແລະສ້ອມຊີ້ນຂອງມັນ, ແລະເຕົາໄຟຂອງມັນ,
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ ເຈົ້າຈະເຮັດດ້ວຍທອງແດງ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຕາໜ່າງທອງສຳລິດແບບຕາໜ່າຍໃຫ້ມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫ່ວງທອງສຳລິດສີ່ອັນໃຫ້ຕາໜ່າງຢູ່ພາຍໃຕ້ສີ່ດ້ານ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງພວກມັນໄວ້ພາຍໃຕ້ຕາໜ່າງຂອງແທ່ນບູຊາຈາກດ້ານລຸ່ມ,
ແລະຕາໜ່າງຈະຢູ່ຈົນເຖິງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແທ່ນບູຊາ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຄ້ອນຫາບສຳລັບແທ່ນບູຊາດ້ວຍໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍທອງແດງ. ແລະເຈົ້າຈະນຳເອົາໄມ້ຄ້ອງເຂົ້າໄປໃນຫ່ວງ,
ແລະໃຫ້ໄມ້ຄ້ອງຢູ່ຕາມຂ້າງຂອງແທ່ນບູຊາເພື່ອຍົກມັນ.
ເຈົ້າຈະເຮັດມັນໃຫ້ກົງເປົ່າບໍ່ມີຮອຍຕໍ່, ຕາມແບບທີ່ຖືກສະແດງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເທິງພູເຂົາ,
ເຈົ້າຈະເຮັດມັນແນວນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດສະໜາມໃຫ້ແກ່ເຕັນ, ສຳລັບດ້ານທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້
ໃຫ້ມີຜ້າກັ້ນຂອງສະໜາມເຮັດດ້ວຍຜ້າປ່ານທີ່ຖັກແລ້ວ,
ມີຄວາມຍາວຮ້ອຍສອກສຳລັບດ້ານໜຶ່ງ. ແລະເສົາຂອງພວກເຂົາຊາວເສົາ,
ແລະຖານຂອງພວກເຂົາຊາວຖານເປັນທອງແດງ, ແລະຫ່ວງຂອງພວກເຂົາ
ແລະຕ໊ອຍຶດເປັນເງິນ. ດັ່ງນັ້ນ ດ້ານຂ້າງທີ່ຢູ່ທາງລົມຕາເວັນອອກມີຜ້າກັ້ນຍາວຮ້ອຍສອກ,
ເສົາຊາວຕົ້ນ, ຖານຊາວອັນເປັນທອງແດງ, ຫ່ວງແລະຕະຂໍ້ຂອງເສົາ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ.
ແຕ່ຄວາມກວ້າງຂອງສະໜາມທີ່ຢູ່ດ້ານທະເລມີຜ້າກັ້ນຫ້າສິບສອກ, ເສົາຂອງມັນສິບຕົ້ນ,
ແລະຖານຂອງມັນສິບຖານ. ແລະກວ້າງຂອງສະໜາມທາງທິດໃຕ້ມີຜ້າກັ້ນຫ້າສິບສອກ,

ເສົາຂອງມັນສິບຕົ້ນ, ແລະຖານຂອງມັນສິບຖານ.
ແລະຄວາມສູງຂອງຜ້າກັ້ນສິບຫ້າສອກສຳລັບຂ້າງໜຶ່ງ, ມີເສົາສາມຕົ້ນ ແລະຖານສາມອັນ.
ແລະຂ້າງທີ່ສອງສິບຫ້າສອກຂອງຜ້າກັ້ນມີຄວາມສູງ, ເສົາຂອງພວກມັນສາມ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນສາມ. ແລະປະຕູຂອງສະໜາມມີຜ້າກັ້ນສູງຊາວສອກ,
ເຮັດດ້ວຍສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງສົດທີ່ປັ່ນແລ້ວ,
ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ປັ່ນແລ້ວດ້ວຍຝີມືຊ່າງຖັກ, ມີເສົາສີ່ຕົ້ນ ແລະຖານສີ່ອັນ.
ເສົາທັງໝົດຂອງສະໜາມອ້ອມຮອບຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ, ແລະຫົວເສົາຂອງພວກມັນເປັນເງິນ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນເປັນທອງແດງ. ແຕ່ຄວາມຍາວຂອງສະໜາມແມ່ນຮ້ອຍເທິງຮ້ອຍ,
ແລະຄວາມກວ້າງຫ້າສິບເທິງຫ້າສິບ, ແລະຄວາມສູງຫ້າສອກຈາກຜ້າປ່ານທີ່ດີທີ່ຖັກ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນເປັນທອງແດງ. ແລະການກໍ່ສ້າງທັງໝົດ ແລະເຄື່ອງມືທັງໝົດ
ແລະຫມຸດຂອງສະໜາມແມ່ນທອງແດງ. ແລະເຈົ້າຈົ່ງສັ່ງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້ານຳມາໃຫ້ເຈົ້າຊຶ່ງນ້ຳມັນຈາກຕົ້ນກອກເອລີບທີ່ບໍ່ມີກາກ ສະອາດ
ທີ່ຕຳແລ້ວເພື່ອແສງສະຫວ່າງເພື່ອຈູດໄຟ,
ເພື່ອວ່າໂຄມໄຟຈະຈູດຕະຫຼອດເວລາໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ;
ຢູ່ນອກຜ້າມ່ານທີ່ຢູ່ເທິງພັນທະສັນຍາ
ອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວຈະຈູດມັນຕັ້ງແຕ່ຕອນແລງຈົນຮອດຕອນເຊົ້າ,
ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນສຳລັບຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າຈາກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.

๔๒

ແລະເຈົ້າຈົ່ງນຳອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າ ແລະບຸດຊາຍຂອງລາວມາໃກ້ຕົວເຈົ້າເອງ
ຈາກບັນດາບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ ເພື່ອປະກອບພິທີເປັນປະໂຣຫິດແກ່ຂ້ອຍ ຄືອາໂຣນ

ແລະນາດາບ ແລະອາບີຮຸດ ແລະເອເລອາຊາ ແລະອີທາມາ ບຸດຊາຍຂອງອາໂຣນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສື້ອຄຸມບໍລິສຸດໃຫ້ອາໂຣນ ອ້າຍຂອງເຈົ້າ ເພື່ອກຽດແລະສະຫງ່າລາສີ.
ແລະເຈົ້າຈົ່ງເວົ້າກັບຄົນທັງໝົດທີ່ສະຫລາດໃນຈິດໃຈ,
ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຕັມດ້ວຍວິນຍານແຫ່ງສະຕິປັນຍາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດເສື້ອຄຸມອັນບໍລິສຸດຂອງອາໂຣນເພື່ອຄວາມບໍລິສຸດ,
ເຊິ່ງລາວຈະປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ອຍ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ:
ເກີ້ອງປົກເອິກ, ເກີ້ອງປົກບ່າ, ເສື້ອຄຸມຍາວ, ເສື້ອໃນທີ່ຖັກ, ຜ້າໂພກສຽງ
ແລະແຖບຜ້າຮັດແອວ. ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດສຳລັບອາໂຣນ
ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ປະໂລຫິດແກ່ຂ້ານ້ອຍ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະເອົາທອງຄຳ, ສີຟ້າ, ສີມ່ວງ, ສີແດງເຂັ້ມ ແລະ ຜ້າປ່ານທີ່ດີ.
ແລະພວກເຂົາຈະເຮັດຊິ້ນບ່າຈາກຜ້າປ່ານທີ່ຖັກ, ເປັນວຽກງານທີ່ຫໍຂອງຊ່າງຖັກ.
ສອງບ່າຊິ້ນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກັນຈະຕິດກັບມັນ, ຊິ້ນໜຶ່ງກັບອີກຊິ້ນໜຶ່ງ, ຕິດຕັ້ງຢູ່ເທິງສອງສ່ວນ.
ແລະຜ້າຂອງສ່ວນບ່າທີ່ຢູ່ເທິງມັນ, ຕາມການເຮັດຈາກມັນຈະເປັນຈາກຄຳບໍລິສຸດ,
ແລະສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ, ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ່ນ, ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ປັ່ນ.
ແລະເຈົ້າຈະເອົາກ້ອນຫີນສອງກ້ອນ, ກ້ອນຫີນມໍລະກົດ,
ແລະເຈົ້າຈະແກະສະຫຼັກຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໃສ່ພວກມັນ.
ຫົກຊື່ຢູ່ເທິງຫີນກ້ອນໜຶ່ງ,
ແລະຫົກຊື່ທີ່ເຫຼືອຢູ່ເທິງຫີນກ້ອນທີສອງຕາມລຳດັບກາເກີດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ວຽກງານສິລະປະການເຮັດວຽກກັບຫີນ, ແກະສະຫຼັກປະທັບ,
ເຈົ້າຈະແກະສະຫຼັກຫີນສອງກ້ອນດ້ວຍຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງກ້ອນຫີນສອງກ້ອນເທິງບ່າຂອງເອໂຟດ,
ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກ້ອນຫີນແຫ່ງການລະນຶກສຳລັບບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະອາໂຣນຈະຮັບຊື່ຂອງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າເທິງບ່າທັງສອງຂອງລາວ,

ເປັນການລະນຶກກ່ຽວກັບພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຊຶ້ນສ່ວນບ່າຈາກຄໍາບໍລິສຸດ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໂສ້ມີຊາຍສອງອັນຈາກຄໍາບໍລິສຸດ, ຖັກຕິດກັນເປັນຮູບດອກໄມ້,
ເປັນວຽກງານຖັກ, ແລະເຈົ້າຈະວາງໂສ້ມີຊາຍທີ່ຖັກແລ້ວເທິງແຜ່ນໄຫຼ່ນ້ອຍ,
ຕາມແຜ່ນໄຫຼ່ຂອງພວກມັນທີ່ດ້ານໜ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແຜ່ນປ້ອງອົກແຫ່ງການພິພາກສາ, ເປັນວຽກງານຖັກຫໍ,
ຕາມຮູບແບບຂອງເສື້ອເອໂຟດ. ເຈົ້າຈະເຮັດມັນຈາກຄໍາ, ແລະສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ,
ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ່ນແລ້ວ, ແລະຜ້າປ່ານທີ່ປັ່ນແລ້ວ. ເຈົ້າຈະເຮັດມັນເປັນສີ່ຫຼ່ຽມ,
ມັນຈະເປັນສອງເທົ່າ, ຄວາມຍາວຂອງມັນໜຶ່ງຄວາມກວ້າງຂອງມື,
ແລະຄວາມກວ້າງໜຶ່ງຄວາມກວ້າງຂອງມື. ແລະເຈົ້າຈະຖັກຜ້າຕັ້ງດ້ວຍຫີນສີ່ແຖວໃສ່ມັນ,
ແຖວຫີນຈະເປັນສາດຽສ, ໂທປາຊ, ແລະມໍລະກົດ, ເປັນແຖວທີໜຶ່ງ. ແລະແຖວທີ່ສອງ:
ຖ່ານຫີນ, ແຊັບໄຟ, ແລະແຈສເປີ. ແລະແຖວທີ່ສາມ ມີພະລອຍລິກູຣຽມ, ພະລອຍອາເກດ,
ແລະພະລອຍອາເມທິສ. ແລະແຖວທີ່ສີ່: ໄຄຣໂຊໄລທ໌, ເບຣິລ, ແລະໂອນິກ,
ຖືກຫຸ້ມດ້ວຍທອງ ແລະຖືກມັດໄວ້ດ້ວຍທອງ, ໃຫ້ພວກມັນຢູ່ຕາມແຖວຂອງພວກມັນ.
ແລະໃຫ້ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານັ້ນມາຈາກຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນສິບສອງຄົນຕາມຊື່ຂອງພວກ
ເຂົາ, ເປັນການແກະສະຫຼັກຄືຕາປະທັບ, ແຕ່ລະອັນຕາມຊື່ຂອງມັນສໍາລັບເຜົ່າສິບສອງເຜົ່າ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດສາຍຖັກເຂົ້າກັນດ້າຍໂສ້ຈາກຄໍາບໍລິສຸດໃສ່ເທິງອໍຣາກ໌
ແລະອາໂຣນຈະຮັບຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄວ້ເທິງເຊິ່ງເອິກແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ຢູ່ເທິ
ງໜ້າເອິກ, ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດເພື່ອເປັນທີ່ລະນຶກຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະວາງການສະແດງແລະຄວາມຈິງໄວ້ເທິງແຜ່ນເອື້ອງແຫ່ງການພິພາກສາ,
ແລະມັນຈະຢູ່ເທິງຫນ້າເອິກຂອງອາໂຣນ
ເມື່ອເຂົາເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະອາໂຣນຈະນໍາການພິພາກສາຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄວ້ເທິງຫນ້າເອິກຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເສື້ອຊັ້ນໃນຍາວເຖິງຕີນທີ່ເປັນສີຟ້າທັງໝົດ.

ແລະຮູ່ມຈະຢູ່ກາງຂອງມັນ, ມີຂອບອ້ອມຮອບຮູ່ມ, ເປັນວຽກງາມທໍ່,
ການຕໍ່ທໍ່ຮ່ວມກັນຈາກມັນ, ເພື່ອວ່າມັນຈະບໍ່ຂາດ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຕ້ຂອບຂອງເສື້ອຄຸມຈາກລຸ່ມ, ຄືກັບໝາກທັບທິມທີ່ກຳລັງອອກດອກ,
ໝາກທັບທິມນ້ອຍໆຈາກສີຟ້າ ແລະສີມ່ວງ ແລະສີແດງທີ່ຖັກແລ້ວ
ແລະຜ້າປ່ານທີ່ບິດແລ້ວ, ໃຕ້ຂອບຂອງເສື້ອຄຸມອ້ອມຮອບ; ຮູບແບບດຽວກັນ,
ໝາກທັບທິມນ້ອຍໆທອງຄຳ ແລະກະດິ່ງລະຫວ່າງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ອ້ອມຮອບ. ຈາກ
ໝາກທັບທິມນ້ອຍ ທອງຄຳ ລະຄັງ, ແລະ ດອກໄມ້ ເທິງ ຂອບ ຂອງ ເສື້ອຄຸມ ອ້ອມຮອບ;
ແລະ ອາຣົງ ຈະເປັນ ໃນ ການປະຕິບັດ ສຽງ ຂອງລາວ ຈະໄດ້ຍິນ, ເມື່ອເຂົ້າໄປ ໃນ
ບ່ອນບໍລິສຸດ ຕໍ່ໜ້າ ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເມື່ອອອກມາ, ເພື່ອວ່າ ລາວຈະບໍ່ຕາຍ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແຜ່ນທອງຄຳບໍລິສຸດ,
ແລະເຈົ້າຈະແກະສະຫຼັກການແກະສະຫຼັກຂອງຕາປະທັບໃສ່ມັນວ່າ,
ສັກສິດສະຖານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ເທິງຜ້າສີຟ້າທີ່ຖັກແລ້ວ,
ແລະມັນຈະຢູ່ເທິງຜ້າໂພກ, ມັນຈະຢູ່ທາງໜ້າຂອງຜ້າໂພກ.
ແລະມັນຈະຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງອາໂຣນ,
ແລະອາໂຣນຈະຍົກເອົາບາບຂອງສິ່ງບໍລິສຸດທັງໝົດທີ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈະເຮັດໃຫ້ບໍລິ
ສຸດ, ຄືຂອງຖວາຍທັງໝົດທີ່ເປັນສິ່ງບໍລິສຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງອາໂຣນຕະຫຼອດເວລາ
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະຂອບປະດັບຂອງເສື້ອຄຸມຈາກຜ້າປ່ານ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຜ້າໂພກຫົວຜ້າປ່ານ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແຖບເອວເປັນວຽກງາມຖັກ. ແລະສຳລັບລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ,
ເຈົ້າຈະເຮັດເສື້ອຄຸມ, ແຖບຜ້າຮັດເອວ ແລະຜ້າໂພກສຽງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອກຽດສັກສີ
ແລະສະຫງ່າລາສີ. ແລະເຈົ້າຈະນຸ່ງໃຫ້ອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າ
ແລະບຸດຊາຍຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ, ແລະເຈົ້າຈະເຈີມພວກເຂົາ,

ແລະເຈົ້າຈະເຕີມມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະພວກເຂົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ອຍ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໂສ້ງຂາຜ້າປ່ານໃຫ້ພວກເຂົາເພື່ອປົກຄຸມຄວາມເປືອຍເປົ່າຂອງຮ່າງກາຍພວ
ກເຂົາ, ຈາກແອວຈົນເຖິງຂາອ່ອນ. ແລະອາໂຣນກັບລູກຊາຍຂອງລາວຈະມີພວກມັນ
ເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ
ຫຼືເມື່ອເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ເພື່ອປະຕິບັດຕໍ່ແທ່ນບູຊາແຫ່ງສັກສິດ
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ນຳບາບມາສູ່ຕົນເອງ ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ,
ເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນແກ່ລາວ ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງລາວທີ່ຢູ່ກັບລາວ.

๔๙

ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ: ເຈົ້າຈະຊຳລະພວກເຂົາ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດໜ້າທີ່ປະໂລຫິດໃຫ້ຂ້ອຍ. ແລະ ເຈົ້າຈະເອົາລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກງົວ,
ແລະ ແກະຜູ້ບໍ່ມີຕຳໜິສອງໂຕ, ແລະ ເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນ, ແລະ
ເຂົ້າໜົມບໍ່ມີເຊື້ອທີ່ທາດ້ວຍນ້ຳມັນ; ເຈົ້າຈະເຮັດມັນຈາກແປ້ງລະອຽດຂອງເຂົ້າສາລີ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງພວກມັນໃສ່ກະຕ່າໜຶ່ງ, ແລະເຈົ້າຈະນຳພວກມັນມາໃສ່ກະຕ່າ, ແລະລູກງົວ,
ແລະແກະຜູ້ສອງໂຕ.
ແລະເຈົ້າຈະນຳອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງເຂົາມາທີ່ປະຕູກະໂຕງພະຍານ,
ແລະເຈົ້າຈະລ້າງພວກເຂົາດ້ວຍນ້ຳ. ແລະເມື່ອໄດ້ເອົາເຄື່ອງນຸ່ງແລ້ວ,
ເຈົ້າຈະນຸ່ງໃຫ້ອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າທັງເສື້ອຍາວເຖິງຕີນ, ຊິ້ນສ່ວນບ່າ, ແລະແຜ່ນທ້ອງ,
ແລະເຈົ້າຈະຕິດແຜ່ນທ້ອງກັບຊິ້ນສ່ວນບ່າໃຫ້ລາວ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງຜ້າໂພກສຽງໃສ່ຫົວຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະວາງແຜ່ນໂລຫະສັກສິດໃສ່ຜ້າໂພກສຽງ. ແລະເຈົ້າຈະເອົານ້ຳມັນເຈີມ,

ແລະຖອກມັນເທິງຫົວຂອງລາວ, ແລະເຈີມລາວ. ແລະເຈົ້າຈະນຳລູກຊາຍຂອງລາວມາ,
ແລະເຈົ້າຈະນຸ່ງເສື້ອຄຸມໃຫ້ພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະຄາດແຖບໃຫ້ພວກເຂົາ,
ແລະວາງຜ້າໂພກໃຫ້ພວກເຂົາ,
ແລະຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຈະເປັນຂອງພວກເຂົາແກ່ຂ້ອຍຕະຫຼອດໄປ,
ແລະເຈົ້າຈະອຸທິດມືຂອງອາໂຣນ ແລະມືຂອງລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງລາວ.
ແລະເຈົ້າຈະນຳເອົາລູກງົວມາທີ່ປະຕູຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະອາໂຣນກັບບຸດຊາຍຂອງລາວຈະວາງມືຂອງເຂົາເຈົ້າເທິງຫົວຂອງລູກງົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັ
ນເຈົ້າ, ຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ. ແລະເຈົ້າຈະຂ້າລູກງົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຢູ່ປະຕູຂອງເຕັນແຫ່ງພຣະພາກພະຍານ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາເລືອດຂອງລູກງົວມາ,
ແລ້ວເຈົ້າຈະໃຊ້ນິ້ວມືຂອງເຈົ້າທາໃສ່ເຂົາຂອງແທ່ນບູຊາ,
ແຕ່ເລືອດທີ່ເຫຼືອທັງໝົດນັ້ນເຈົ້າຈະຖອກໃສ່ຖານຂອງແທ່ນບູຊາ.
ແລະເຈົ້າຈະເອົາໄຂມັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງທ້ອງ, ກ້ອນຕັບ, ໄຕທັງສອງ,
ແລະໄຂມັນທີ່ຢູ່ເທິງພວກມັນ, ແລ້ວເຈົ້າຈະວາງໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ. ແຕ່ເນື້ອຂອງລູກງົວ,
ຫນັງ ແລະ ຂີ້, ເຈົ້າຈະເຜົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟຢູ່ນອກຄ່າຍ, ເພາະວ່າມັນເປັນບາບ.
ແລະເຈົ້າຈະເອົາແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງ,
ແລະອາໂຣນກັບບຸດຊາຍຂອງລາວຈະວາງມືຂອງເຂົາເຈົ້າໄວ້ເທິງຫົວຂອງແກະຜູ້.
ແລະເຈົ້າຈະຂ້າມັນ, ແລະເມື່ອເອົາເລືອດແລ້ວ ເຈົ້າຈະຖອກໃສ່ແທ່ນບູຊາອ້ອມຮອບ.
ແລະເຈົ້າຈະຕັດແກະຜູ້ອອກເປັນສອງສ່ວນຕາມຊີ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະລ້າງສ່ວນພາຍໃນແລະຕີນດ້ວຍນ້ຳ,
ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນເທິງຊີ້ນທີ່ຕັດເປັນສອງສ່ວນພ້ອມກັບຫົວ.
ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍແກະຜູ້ທັງໂຕເທິງແທ່ນບູຊາເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເປັນກິ່ນຫອມທີ່ພໍພຣະທັຍ ເປັນເຄື່ອງທູບແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະເອົາແກະຜູ້ໂຕທີສອງ,

ແລະອາໂຣນກັບພວກລູກຊາຍຂອງລາວຈະວາງມືຂອງພວກເຂົາເທິງຫົວຂອງແກະຜູ້.
ແລະເຈົ້າຈະຂ້າເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາເລືອດຂອງເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະວາງເທິງໃບຫູຂວາຂອງອາໂຣນ, ແລະເທິງປາຍມືຂວາ, ແລະເທິງປາຍຕີນຂວາ,
ແລະເທິງໃບຫູຂວາຂອງລູກຊາຍຂອງເຂົາ, ແລະເທິງປາຍມືຂວາຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເທິງປາຍຕີນຂວາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາເລືອດຈາກແທ່ນບູຊາ ແລະນ້ໍາມັນເຈີມ,
ແລ້ວປົດໃສ່ອາໂຣນ ແລະເສື້ອຄຸມຂອງລາວ, ແລະໃສ່ບຸດຊາຍຂອງລາວ
ແລະເສື້ອຄຸມຂອງບຸດຊາຍຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ. ແລະລາວເອງກໍ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ
ພ້ອມທັງເສື້ອຄຸມຂອງລາວ, ແລະບຸດຊາຍຂອງລາວ
ແລະເສື້ອຄຸມຂອງບຸດຊາຍຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ. ແຕ່ເລືອດຂອງແກະຜູ້ນັ້ນ,
ເຈົ້າຈະຖອກໃສ່ແທ່ນບູຊາອ້ອມຮອບ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາໄຂມັນຂອງແກະຜູ້,
ໄຂມັນທີ່ປົກຄຸມທ້ອງ, ກ້ອນຕັບ, ໄຂ່ຫຼັງທັງສອງ, ໄຂມັນທີ່ຢູ່ເທິງມັນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະແຂນຂວາ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນການສະເໜີມສົມບູນ. ແລະເຂົ້າຈີ່ໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ໍາມັນ,
ແລະເຂົ້າຈີ່ແບນໜຶ່ງອັນຈາກຕະກ້າເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອທີ່ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງທັງໝົດເທິງມືຂອງອາໂຣນ ແລະເທິງມືຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະແຍກພວກມັນອອກເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເອົາພວກມັນຈາກມືຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍເທິງແທ່ນບູຊາຂອງເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດເປັນກິ່ນຫອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມັນເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເອົາເຕົ້ານົມຈາກແກະຜູ້ຂອງການສະຫຼອງບັງຄັບທີ່ແມ່ນຂອງອາໂຣນ,
ແລະເຈົ້າຈະແຍກມັນອອກເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ສັກສິດເຕົ້ານົມທີ່ເປັນການຖວາຍ,
ແລະແຂນທີ່ເປັນການຖອດອອກ, ຊຶ່ງຖືກແຍກອອກ
ແລະຖືກເອົາອອກໄປຈາກແກະຜູ້ແຫ່ງການສະເລັດ ຈາກອາໂຣນ

ແລະຈາກລູກຊາຍຂອງລາວ.
ແລະມັນຈະເປັນສຳລັບອາໂຣນແລະບຸດຊາຍຂອງລາວເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນຈາກບັນດາບຸ
ດຊາຍອິດສະຣາເອນ, ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນການຖວາຍ,
ແລະການຖວາຍນີ້ຈະມາຈາກບັນດາບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນຈາກເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດ
ພົ້ນຂອງບັນດາບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ, ເປັນການຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ.
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດຂອງອາໂຣນຈະເປັນຂອງລູກຊາຍຂອງລາວຫຼັງຈາກລາວ,
ເພື່ອເຈີມພວກເຂົາໃນເຄື່ອງນຸ່ງນັ້ນ, ແລະເພື່ອບູຊາມືຂອງພວກເຂົາ. ເຈັດວັນ
ພໍ່ຄູບອກຜູ້ທີ່ແທນລາວຈາກລູກຊາຍຂອງລາວຈະນຸ່ງມັນ,
ຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານເພື່ອປະຕິບັດໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ.
ແລະເຈົ້າຈະເອົາແກະຜູ້ແຫ່ງການສຳເລັດ, ແລະຕົ້ມເນື້ອໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ.
ແລະອາໂຣນກັບບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວຈະກິນເນື້ອຂອງແກະຜູ້ ແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ຢູ່ໃນກະຕ່າ
ຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ
ພວກເຂົາຈະກິນມັນໃນທີ່ທີ່ພວກເຂົາຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມັນເພື່ອສຳເລັດມືຂອງພວກເຂົາ,
ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຈະບໍ່ກິນຈາກມັນ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງບໍລິສຸດ.
ຖ້າແຕ່ວ່າເນື້ອຂອງການເສຍສະຫຼະແຫ່ງການສຳເລັດ ແລະເຂົ້າຈີ່ຈະຖືກປະໄວ້ຈົນກ່ວາເຊົ້າ,
ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຜົາສິ່ງທີ່ເຫຼືອດ້ວຍໄຟ, ມັນຈະບໍ່ຖືກກິນ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງສັກສິດ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກັບອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວດັ່ງນີ້, ຕາມທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ,
ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະບູຊາມືຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດລູກງົວຂອງບາບໃນມື້ແຫ່ງການຊຳລະ,
ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະແທ່ນບູຊາໃນເວລາທີ່ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ,
ແລະເຈົ້າຈະເຈີມມັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ. ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະຊຳລະແທ່ນບູຊາ
ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະແທ່ນບູຊານັ້ນຈະເປັນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ,
ທຸກຄົນທີ່ສຳຜັດແທ່ນບູຊາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດເທິງແທ່ນບູຊາ:

ລູກແກະອາຍຸປີດຽວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິສອງໂຕຕໍ່ວັນເທິງແທ່ນບູຊາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ເນື່ອງ. ລູກແກະໂຕໜຶ່ງເຈົ້າຈະເຮັດໃນຕອນເຊົ້າ,
ແລະລູກແກະໂຕທີສອງເຈົ້າຈະເຮັດໃນຕອນແລງ.
ແລະໃຫ້ຖວາຍແປ້ງລະອຽດໜຶ່ງສ່ວນສິບທີ່ຜະສົມກັບນ້ຳມັນທີ່ຕຳໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຮິນ,
ແລະເຄື່ອງບູຊາຫົດເຫຼົ້າອະງຸ່ນໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຮິນສຳລັບລູກແກະຕົວໜຶ່ງ. ແລະ
ລູກແກະຕົວທີສອງ ເຈົ້າຈະເຮັດໃນເວລາແລງ, ຕາມການບູຊາໃນເວລາເຊົ້າ, ແລະ
ຕາມການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງມັນ; ເຈົ້າຈະເຮັດເປັນກິ່ນຫອມ, ເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ,
ການບູຊາແບບຕໍ່ເນື່ອງສຳລັບຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າ, ຢູ່ປະຕູຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ
ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງຕົນແກ່ເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພື່ອເວົ້າກັບເຈົ້າ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະແຕ່ງຕັ້ງຢູ່ທີ່ນັ້ນແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຕັນແຫ່ງການເປັນພະຍານ ແລະແທ່ນບູຊາເປັນສິ່ງສັກສິດ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ອາໂຣນກັບບຸດຊາຍຂອງລາວເປັນສິ່ງສັກສິດ
ເພື່ອຮັບໃຊ້ເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ານ້ອຍ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຖືກເອີ້ນຮ້ອງໃນບັນດາລູກຫລານອິດສະລາເອນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ
ຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພວກເຂົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເພື່ອຖືກເອີ້ນແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ມິ

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແທ່ນບູຊາກຳຍານຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ.

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດມັນໃຫ້ມີຄວາມຍາວໜຶ່ງສອກ ແລະຄວາມກວ້າງໜຶ່ງສອກ,
ມັນຈະເປັນສີ່ຫຼ່ຽມ, ແລະຄວາມສູງສອງສອກ, ເຂົາຂອງມັນຈະອອກມາຈາກມັນເອງ.
ແລະເຈົ້າຈະເຄືອບຕາໜ່າງຂອງມັນດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດ, ແລະຝາຂອງມັນອ້ອມຮອບ,
ແລະເຂົາຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຂອບຄຳທີ່ເປັນບ່ວງໃຫ້ມັນອ້ອມຮອບ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດວົງແຫວນທອງຄຳບໍລິສຸດສອງອັນພາຍໃຕ້ຂອບທີ່ຄຸ້ມຂອງມັນ,
ເຈົ້າຈະເຮັດໃສ່ສອງດ້ານທັງສອງຂ້າງ, ແລະພວກມັນຈະເປັນທີ່ຍຶດສຳລັບຄ້ອນ
ເພື່ອວ່າຈະຍົກມັນດ້ວຍພວກມັນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໄມ້ຄ້ອນຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍຄຳ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ກົງກັນຂ້າມກັບຜ້າກັ້ນທີ່ຢູ່ເທິງຫີບພະຍານ,
ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງຕົນແກ່ເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ. ແລະ
ອາໂຣນຈະເຜົາທູບປະສົມທີ່ລະອຽດເທິງມັນໃນຕອນເຊົ້າທຸກໆເຊົ້າ, ເມື່ອລາວດູແລໂຄມໄຟ,
ລາວຈະເຜົາທູບເທິງມັນ. ແລະ ເມື່ອໃດທີ່ ອາຣົງ ຈຸດໂຄມໄຟ ໃນຕອນແລງ,
ລາວຈະເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງມັນ. ເຄື່ອງຫອມທີ່ຕະຫຼອດສະເໝີ ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ສຳລັບຊົ່ນລຸ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະເຂົາຈະບໍ່ນຳເຄື່ອງຫອມອື່ນ, ເຄື່ອງຖວາຍ,
ເຄື່ອງບູຊາຂຶ້ນໄປເທິງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເທເຄື່ອງສັກການເທລົງເທິງມັນ. ແລະ
ອາໂຣນຈະເຮັດການລົບລ້າງບາບເທິງເຂົາຢູ່ເທິງເຂົາຂອງມັນປີລະຄັ້ງດ້ວຍເລືອດແຫ່ງການຊໍ
າລະ, ເຂົາຈະຊຳລະມັນໄປຕະຫຼອດຊົ່ວຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ມັນເປັນສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ,
ຖ້າເຈົ້ານັບຈຳນວນລູກຊາຍອິສຣາເອນໃນການກວດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ແຕ່ລະຄົນຈະໃຫ້ຄ່າໄຖ່ຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ຈະບໍ່ມີການຕົກໃນເຂົາເຈົ້າໃນການກວດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະໃຫ້,
ຄືທຸກຄົນທີ່ຜ່ານການກວດກາ: ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງດິດຣາກມາ, ເຊິ່ງແມ່ນຕາມດິດຣາກມາບໍລິສຸດ,
ຊາວໂອໂບລຕໍ່ດິດຣາກມາ,

ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງດິດຣາກມາແມ່ນກາບຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ທຸກຄົນທີ່ຜ່ານເຂົ້າໄປໃນກາບກວດກາຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ,
ພວກເຂົາຈະໃຫ້ກາບປະກອບສ່ວນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄົນທີ່ຮັ່ງມີບໍ່ຈະເພີ່ມ,
ແລະຄົນທີ່ທຸກຍາກບໍ່ຈະຫຼຸດລົງຈາກເຄິ່ງສອງດຣັກມາໃນກາບຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພື່ອໄຖ່ບາບສຳລັບວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເອົາເງິນຂອງກາບປະກອບສ່ວນຈາກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ມັນເຂົ້າໄປໃນກາບບໍລິກາບຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະມັນຈະເປັນອານຸສອນແກ່ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພື່ອລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ວ່າ,
ຈົ່ງເຮັດອ່າງທອງແດ ແລະຖານທອງແດສຳລັບມັນ ເພື່ອລ້າງ;
ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນລະຫວ່າງກາງພະລັບພຣະພອນ ແລະລະຫວ່າງກາງແທ່ນບູຊາ;
ແລະເຈົ້າຈະຖອກນ້ຳເຂົ້າໃນມັນ.
ແລະອາໂຣນກັບບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວຈະລ້າງມືແລະຕີນຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍນ້ຳຈາກມັນ
ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕັນແຫ່ງກາບເປັນພະຍານ, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງລ້າງດ້ວຍນ້ຳ,
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ,
ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ແທ່ນບູຊາເພື່ອປະຕິບັດພິທີແລະຖວາຍເຄື່ອງສັດທູໄໝ້ແດ່ພຣະຜູ້ເ
ປັນເຈົ້າ. ພວກເຂົາຈະລ້າງມືແລະຕີນດ້ວຍນ້ຳ
ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕັນແຫ່ງກາບເປັນພະຍານ, ພວກເຂົາຈະລ້າງດ້ວຍນ້ຳ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ, ແລະມັນຈະເປັນກົດລະບຽບນິລັນດອນແກ່ພວກເຂົາ,
ແກ່ລາວແລະຄົນລຸ້ນຂອງລາວທີ່ຢູ່ກັບລາວ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊ ວ່າ ແລະ
ເຈົ້າຈົ່ງເອົາເຄື່ອງເທດ ດອກຂີ້ເຜິ້ງດີເລີດ ຫ້າຮ້ອຍເຊເກນ ແລະ ອບເຊີຍຫອມເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງນີ້
ສອງຮ້ອຍຫ້າສິບ ແລະ ຕົ້ນອ້ອຍຫອມ ສອງຮ້ອຍຫ້າສິບ ແລະ ດອກກະຫລຳ
ຫ້າຮ້ອຍເຊເກນຂອງສະຖານບໍລິສຸດ ແລະ ນ້ຳມັນມະກອກ ໜຶ່ງຮິນ

ແລະເຈົ້າຈະເຮັດມັນເປັນນ້ຳມັນເຈີມບໍລິສຸດ,
ເປັນເຄື່ອງຫອມທີ່ປົ້ງແສງດ້ວຍສິລະປະຂອງຊ່າງປົ້ງແສງ, ມັນຈະເປັນນ້ຳມັນເຈີມບໍລິສຸດ.
ແລະ ເຈົ້າຈະເອົາມັນທາ ເຕັນທ໌ແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ແລະ
ຫີບແຫ່ງເຕັນທ໌ແຫ່ງການເປັນພະຍານ, ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະ ຄ້ຳຕະເກຽງ
ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະ ແທ່ນບູຊາແຫ່ງເຄື່ອງຫອມ, ແລະ
ແທ່ນບູຊາແຫ່ງເຄື່ອງເຜົ້າບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະ ໂຕະ ແລະ
ເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະ ອ່າງລ້າງ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກມັນສັກສິດ,
ແລະພວກມັນຈະເປັນສິ່ງສັກສິດທີ່ສຸດ, ທຸກຄົນທີ່ສຳຜັດພວກມັນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດ.
ແລະເຈົ້າຈະເຈີມອາໂຣນກັບລູກຊາຍທັງຫຼາຍຂອງລາວ,
ແລະຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ານ້ອຍ.
ແລະທ່ານຈະເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນວ່າ,
ນ້ຳມັນເຄື່ອງທາການເຈີມບໍລິສຸດນີ້ຈະເປັນຂອງພວກເຈົ້າຕະຫຼອດຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງພວກເຈົ້າ.
ມັນຈະບໍ່ຖືກເຈີມເທິງເນື້ອຂອງມະນຸດ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດຕາມການປະກອບນີ້ໃຫ້ແກ່ຕົວເຈົ້າເອງຄືກັນ, ມັນເປັນສິ່ງບໍລິສຸດ,
ແລະມັນຈະເປັນສະຖານບໍລິສຸດສຳລັບເຈົ້າ. ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຄືກັນ ແລະ
ຜູ້ໃດທີ່ໃຫ້ຈາກຂອງລາວແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວ ຈະຖືກຕັດອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງລາວ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງເອົາເຄື່ອງເທດສຳລັບເຈົ້າເອງ, ຄືນ້ຳມັນໝາກໄມ້,
ເປືອກຫອຍ, ກາລບານຳທີ່ມີກິ່ນຫອມ ແລະກຳຢານໂປ່ງແສງ,
ໃຫ້ມີປະລິມານເທົ່າກັນທຸກຢ່າງ. ແລະພວກເຂົາຈະເຮັດເຄື່ອງຫອມໃສ່ມັນ,
ເປັນວຽກງານຂອງຊ່າງປະສົມນ້ຳຫອມທີ່ປະສົມແລ້ວ, ບໍລິສຸດ, ເປັນວຽກງານອັນສັກສິດ.
ແລະເຈົ້າຈະຕຳມັນໃຫ້ລະອຽດຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພະຍານໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງຕົນແກ່ເຈົ້າຈາກບ່ອນນັ້ນ,

ເຄື່ອງຫອມນີ້ຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຈົ້າ. ຕາມການປະສົມນີ້
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດສຳລັບຕົວພວກເຈົ້າເອງ;
ມັນຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດສຳລັບພວກເຈົ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;
ຜູ້ໃດທີ່ຈະເຮັດຄືກັນເພື່ອທີ່ຈະດົມກິ່ນມັນ,
ລາວຈະຖືກທຳລາຍອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງລາວ.

ມ໑

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊສ, ເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອີ້ນຊື່ເບຊາເລລ
ລູກຂອງອູຣີ ລູກຂອງເຮີ, ຈາກເຜົ່າຂອງຢູດາ. ແລະ
ຂ້ອຍໄດ້ເຕັມລາວດ້ວຍວິນຍານອັນສັກສິດຂອງປັນຍາ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະຄວາມຮູ້
ໃນທຸກວຽກງານເພື່ອຄິດ ແລະອອກແບບ, ເຮັດວຽກຄຳ ແລະເງິນ ແລະທອງແດງ ແລະສີຟ້າ
ແລະສີມ່ວງ ແລະສີແດງທີ່ປັ່ນ ແລະການຕັດຫີນ ແລະເຂົ້າໄປໃນວຽກງານຊ່າງໄມ້ຂອງໄມ້,
ເຮັດວຽກຕາມທຸກວຽກງານ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ລາວ
ແລະເອລີອັບລູກຂອງອາຫິສາມັກຈາກເຜົ່າດານ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ມີຫົວໃຈເຂົ້າໃຈຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງເຈົ້າ: ເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະຫີບແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ແລະບ່ອນລົບລ້າງບາບທີ່ຢູ່ເທິງມັນ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຂອງເຕັນ,
ແລະແທ່ນບູຊາ, ແລະໂຕະ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະຄັນທຽນທີ່ສະອາດ
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະອ່າງລ້າງ ແລະຖານຂອງມັນ,
ແລະເສື້ອຄຸມສຳລັບການປະຕິບັດພິທີຂອງອາໂຣນ,
ແລະເສື້ອຄຸມຂອງລູກຊາຍຂອງລາວເພື່ອເປັນປະໂລຫິດໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະນ້ຳມັນເຈີມ,
ແລະເຄື່ອງຫອມທີ່ປະກອບຂອງສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ; ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງເຈົ້າ,

ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ,
ແລະເຈົ້າຈົ່ງສັ່ງລູກຊາຍອິສຣາເອນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາວັນສະບາໂຕຂອງຂ້ອຍ;
ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະເຈົ້າຕະຫຼອດຊົ່ວອາຍຸຄົນຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຂ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າບໍລິສຸດ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຮັກສາວັນສັບບາໂຕ,
ເພາະວ່ານີ້ເປັນວັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍ.
ຜູ້ທີ່ລະເມີດມັນຈະຖືກປະຫານຊີວິດ, ທຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານໃນວັນນັ້ນ,
ວິນຍານຂອງຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງລາວ.
ຫົກມື້ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານ, ແຕ່ມື້ທີ່ເຈັດເປັນວັນພັກ,
ການພັກຜ່ອນທີ່ບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຈະເຮັດວຽກງານໃນມື້ທີ່ເຈັດຈະຖືກປະຫານຊີວິດ.
ແລະລູກຫຼານຂອງອິສຣາເອນຈະຮັກສາວັນສັບບາໂຕ, ເຮັດມັນຕະຫຼອດຄົນລຸ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ;
ພັນທະສັນຍານນິລັນດອນລະຫວ່າງຂ້ອຍແລະລູກຫຼານຂອງອິສຣາເອນ,
ເຄື່ອງໝາຍນິລັນດອນລະຫວ່າງຂ້ອຍ;
ເພາະວ່າຫົກມື້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະໃນມື້ທີເຈັດພຣະອົງໄດ້ຢຸດ, ແລະພຣະອົງໄດ້ພັກຜ່ອນ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ໂມເຊ ເມື່ອພຣະອົງຢຸດເວົ້າກັບລາວ ຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີໄນ,
ແຜ່ນສອງແຜ່ນແຫ່ງພະຍານ, ແຜ່ນຫີນທີ່ຂຽນດ້ວຍນິ້ວມືຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມ໑໔

ແລະເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນວ່າໂມເຊຊັກຊ້າທີ່ຈະລົງມາຈາກພູເຂົາ,

ປະຊາຊົນໄດ້ມາຮ່ວມກັນຕໍ່ອາໂຣນ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ ລຸກຂຶ້ນ,
ແລະເຮັດພະເຈົ້າທັງຫຼາຍໃຫ້ພວກເຮົາ, ທີ່ຈະໄປຂ້າງໜ້າພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າໂມເຊຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ທີ່ນຳພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຫຍັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລາວ. ແລະອາໂຣນເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ຈົ່ງຖອດຕຸ້ມຫູທອງຄຳທີ່ຢູ່ໃນຫູຂອງພັນລະຍາແລະລູກສາວຂອງພວກເຈົ້າອອກ
ແລະນຳມາໃຫ້ຂ້ອຍ ແລະປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍ່ຖອດຕຸ້ມຫູທອງຄຳອອກຈາກຫູຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະນຳມາຫາອາໂຣນ. ແລະລາວໄດ້ຮັບຈາກມືຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະສ້າງພວກມັນດ້ວຍເຄື່ອງມືແກະສະຫຼັກ, ແລະເຮັດພວກມັນເປັນລູກງົວຮູບຫຼໍ່,
ແລະເວົ້າວ່າ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ອິດສະຣາເອນ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະເມື່ອອາໂຣນເຫັນແລ້ວ,
ລາວໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາໄວ້ຕໍ່ໜ້າມັນ, ແລະອາໂຣນໄດ້ປະກາດວ່າ,
ມື້ອື່ນຈະເປັນງານບຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະໃນວັນຕໍ່ມາ,
ລາວໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າແລ້ວນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຂຶ້ນມາ,
ແລະໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ນັ່ງກິນແລະດື່ມ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນມາຫຼິ້ນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງໄປຢ່າງໄວ,
ລົງໄປຈາກທີ່ນີ້,
ເພາະວ່າປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້ານຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວ.
ພວກເຂົາລະເມີດຢ່າງໄວວາອອກຈາກທາງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາເຮັດຮູບລູກງົວໃຫ້ຕົນເອງ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ນະມັດສະການມັນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ມັນ, ແລະພວກເຂົາເວົ້າວ່າ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ອິດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ນຳເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ແລະດຽວນີ້ຈົ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະເມື່ອຂ້ອຍໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂມໂຫຕໍ່ພວກເຂົາ,
ຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

ແລະໂມເຊໄດ້ຂໍຮ້ອງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ແລະເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຣະອົງຈຶ່ງໂກດຮ້າຍຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະດ້ວຍພຣະກອນອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ? ຢ່າໃຫ້ພວກອີຢິບເວົ້າວ່າ ດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກມາ ເພື່ອຂ້າພວກເຂົາໃນພູເຂົາ ແລະ
ທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ສິ້ນເຊີງຈາກແຜ່ນດິນ ຢຸດຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງທ່ານ ແລະ
ຈົ່ງກາຍເປັນຜູ້ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງປະຊາຊົນຂອງທ່ານ,
ໂດຍໄດ້ລະນຶກເຖິງອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ,
ຜູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ສາບານຕາມຕົວທ່ານເອງ, ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ເຮົາຈະເພີ່ມເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍຄືກັບດາວຂອງສະຫວັນໃນຈຳນວນຫຼາຍ; ແລະ
ແຜ່ນດິນທັງໝົດນີ້ທີ່ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະຄອບຄອງມັນຕະຫຼອດໄປ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບການປອບໂຍນເພື່ອຮັກສາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ແລະ
ໂມເຊສໄດ້ຫັນກັບ, ລົງມາຈາກພູເຂົາ; ແລະ
ແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນຂອງພະຍານຢູ່ໃນມືຂອງລາວ,
ແຜ່ນຫີນທີ່ຖືກຂຽນຈາກທັງສອງດ້ານຂອງພວກມັນ,
ຈາກດ້ານນີ້ແລະຈາກດ້ານນັ້ນພວກມັນຖືກຂຽນ; ແລະ
ແຜ່ນຫີນເປັນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຕົວໜັງສື ຕົວໜັງສືຂອງພຣະເຈົ້າ
ຖືກແກະສະຫຼັກຢູ່ໃນແຜ່ນຫີນ. ແລະ
ເມື່ອໂຢຊວຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງປະຊາຊົນທີ່ກຳລັງຮ້ອງອອກ, ລາວເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ,
ມີສຽງສົງຄາມຢູ່ໃນຄ່າຍ. ແລະ ລາວເວົ້າວ່າ: ນີ້ບໍ່ແມ່ນສຽງຂອງຜູ້ນຳທີ່ມີກຳລັງ,
ຫຼືສຽງຂອງຜູ້ນຳທີ່ພ່າຍແພ້, ແຕ່ເປັນສຽງຂອງຜູ້ທີ່ກຳລັງດື່ມເຫຼົ້າທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຍິນ. ແລະ
ເມື່ອເຂົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ຄ່າຍ, ເຂົາເຫັນລູກງົວແລະການເຕັ້ນຟ້ອນ,

ແລະໂມເຊສໄດ້ໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂມໂຫ, ໂຍນແຜ່ນສອງແຜ່ນຈາກມືຂອງເຂົາ,
ແລະທຳລາຍມັນຢູ່ລຸ່ມພູເຂົາ, ແລະໄດ້ເອົາລູກງົວທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດ, ເຜົາມັນໃນໄຟ,
ແລະບົດມັນໃຫ້ລະອຽດ, ແລະໂຮຍມັນລົງໃນນ້ຳ, ແລະໃຫ້ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນດື່ມມັນ.
ແລະໂມເຊກ່າວກັບອາໂຣນວ່າ, ປະຊາຊົນນີ້ໄດ້ເຮັດຫຍັງຕໍ່ເຈົ້າ,
ເຖິງເຈົ້າໄດ້ນຳບາບໃຫຍ່ມາສູ່ພວກເຂົາ? ແລະ ອາໂຣນກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ຂ້າແຕ່ເຈົ້ານາຍ,
ຢ່າໂກດເລີຍ, ເພາະວ່າທ່ານຮູ້ຈັກຄວາມໂມໂຫຂອງປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້.
ພວກເຂົາເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງເຮັດພະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຮົາ, ທີ່ຈະໄປຂ້າງໜ້າພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າໂມເຊຜູ້ຊາຍນີ້, ຜູ້ທີ່ນຳພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບ,
ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຫຍັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລາວ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຖ້າໃຜມີເຄື່ອງປະດັບທອງ, ໃຫ້ຖອດອອກ, ແລະພວກເຂົາກໍໃຫ້ຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍກໍໂຍນເຂົ້າໄປໃນໄຟ, ແລະລູກງົວນີ້ກໍອອກມາ. ແລະ
ໂມເຊສໄດ້ເຫັນປະຊາຊົນວ່າພວກເຂົາຖືກກະຈັດກະຈາຍແລ້ວ
ເພາະວ່າອາໂຣນໄດ້ກະຈັດກະຈາຍພວກເຂົາໃຫ້ເປັນເຄື່ອງເຍາະເຍີ້ຍຕໍ່ສັດຕູຂອງພວກເຂົາ
ແລະໂມເຊສໄດ້ຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງຄ່າຍ ແລະເວົ້າວ່າ ໃຜຢູ່ຝ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໃຫ້ລາວມາຫາຂ້ອຍ ດັ່ງນັ້ນ ລູກຊາຍທັງໝົດຂອງເລວີຈຶ່ງມາຮ່ວມກັນຫາລາວ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຕັ້ງສັ່ງດັ່ງນີ້:
ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຄາດດາບຂອງຕົນໄວ້ທີ່ສະໂພກ
ແລ້ວຈົ່ງຜ່ານໄປມາຈາກປະຕູໜຶ່ງໄປຫາອີກປະຕູໜຶ່ງທົ່ວຄ່າຍທະຫານ ແລະ
ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂ້າພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ແຕ່ລະຄົນຂ້າເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ ແລະ
ແຕ່ລະຄົນຂ້າຄົນທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດຂອງຕົນ
ແລະພວກລູກຊາຍຂອງເລວີໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາເຈົ້າ,
ແລະປະຊາຊົນໄດ້ລົ້ມລົງໃນວັນນັ້ນປະມານສາມພັນຄົນ. ແລະໂມເຊກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
ທ່ານໄດ້ເຕັມມືຂອງທ່ານມື້ນີ້ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ລະຄົນໃນລູກຊາຍຫຼືອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,

ເພື່ອໃຫ້ພອນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ທ່ານ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກມື້ອື່ນ,
ໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບໃຫຍ່, ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍຈະຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຊົດໃຊ້ບາບຂອງເຈົ້າ. ໂມເຊໄດ້ກັບຄືນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເວົ້າວ່າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮ້ອງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊົນຊາດນີ້ໄດ້ທຳບາບໃຫຍ່, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດພະເຈົ້າທອງຄຳສຳລັບຕົນເອງ. ແລະດຽວນີ້,
ຖ້າພຣະອົງຈະໃຫ້ອະໄພບາບຂອງເຂົາເຈົ້າແທ້, ກໍ່ຂໍໃຫ້ອະໄພເຖີດ, ແຕ່ຖ້າບໍ່,
ກໍ່ຂໍລົບຊື່ຂ້ານ້ອຍອອກຈາກປຶ້ມຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຂຽນໄວ້ເຖີດ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ທຳບາບຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະລຶບພວກເຂົາອອກຈາກປຶ້ມຂອງຂ້ອຍ. ແຕ່ດຽວນີ້ໄປ, ລົງມາ,
ແລະນຳພາປະຊາຊົນນີ້ໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ; ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງຂ້ອຍຈະໄປກ່ອນໜ້າເຈົ້າ; ແຕ່ໃນມື້ທີ່ຂ້ອຍຢ້ຽມຢາມ,
ຂ້ອຍຈະນຳເອົາບາບຂອງເຂົາເຈົ້າມາເທິງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຕີປະຊາຊົນກ່ຽວກັບການເຮັດລູກງົວທີ່ອາໂຣນໄດ້ເຮັດ.

๓๓

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງໄປກ່ອນ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຈາກທີ່ນີ້,
ເຈົ້າແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້ານຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາສາບານໄວ້ຕໍ່ອັບຣາຮາມ, ອີສອາກ ແລະຢາໂກບ ໂດຍເວົ້າວ່າ:
ເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງຂ້ານ້ອຍໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າເຈົ້າ,
ແລະລາວຈະຂັບໄລ່ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວຮິດໄຕ, ຊາວເປຣິຊໄຊ, ຊາວເກີເກຊາຍ, ຊາວຮີໄວ,
ຊາວເຢບູໄຊ, ແລະຊາວຄານາອານອອກໄປ.

ແລະຂ້ອຍຈະນຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼດ້ວຍນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ,
ແຕ່ຂ້ອຍຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປກັບເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ຄໍແຂງ,
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ທຳລາຍເຈົ້າໃນທາງ. ແລະເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າອັນຊົ່ວຮ້າຍນີ້,
ເຂົາເຈົ້າກໍໂສກເສົ້າດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ກ່າວກັບລູກຫຼານອິສຣາເອນວ່າ, ພວກເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ຄໍແຂງ, ຈົ່ງລະວັງ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ນຳການຕີອື່ນມາເທິງພວກເຈົ້າ ແລະ ທຳລາຍພວກເຈົ້າ. ດຽວນີ້ເພາະສະນັ້ນ,
ຈົ່ງຖອດເຄື່ອງນຸ່ງອັນງົດງາມ ແລະ ເຄື່ອງປະດັບຂອງພວກເຈົ້າອອກ, ແລະ
ຂ້ອຍຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຈະເຮັດແກ່ເຈົ້າ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ເອົາເຄື່ອງປະດັບຂອງເຂົາເຈົ້າແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມອອກຈາກພູເຂົ
າໂຮເຣບ. ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາເຕັນຂອງລາວປັກໄວ້ນອກຄ່າຍ, ຫ່າງໄກຈາກຄ່າຍ,
ແລະມັນຖືກເອີ້ນວ່າເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າທຸກຄົນທີ່ຊອກຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍອອກໄປຫາເຕັນທີ່ຢູ່ນອກຄ່າຍ.
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ໂມເຊກຳລັງເຂົ້າໄປໃນເຕັນທີ່ຢູ່ນອກຄ່າຍ, ປະຊາຊົນທັງໝົດຢືນເບິ່ງ,
ແຕ່ລະຄົນຢູ່ຂ້າງປະຕູເຕັນຂອງຕົນ,
ແລະສັງເກດເບິ່ງໂມເຊອອກໄປຈົນກວ່າລາວເຂົ້າໄປໃນເຕັນ. ເມື່ອໂມເຊສເຂົ້າໄປໃນເຕັນ,
ເສົາເມກກໍລົງມາ, ແລະຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູເຕັນ, ແລະເວົ້າກັບໂມເຊສ; ແລະເວົ້າກັບໂມເຊສ.
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດເຫັນເສົາເມກຢືນຢູ່ເທິງປະຕູຂອງເຕັນ
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຢືນແລ້ວ,
ແຕ່ລະຄົນກົ້ມລົງນະມັດສະການຈາກປະຕູຂອງເຕັນຂອງລາວ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊໜ້າຕໍ່ໜ້າ, ຄືກັບຄົນໜຶ່ງຈະເວົ້າກັບເພື່ອນຂອງຕົນເອງ,
ແລະລາວກໍ່ກັບຄືນເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ,
ແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ໂຢຊວຍລູກຊາຍຂອງນູນຜູ້ໜຸ່ມບໍ່ໄດ້ອອກຈາກເຕັນ.
ແລະໂມເຊກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ທ່ານກ່າວຕໍ່ຂ້ອຍວ່າ,

ຈົ່ງນຳປະຊາຊົນນີ້ຂຶ້ນໄປ, ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ທ່ານຈະສົ່ງໄປກັບຂ້ອຍ.
ແຕ່ທ່ານໄດ້ກ່າວຕໍ່ຂ້ອຍວ່າ, ຂ້ອຍຮູ້ຈັກທ່ານຈາກທຸກຄົນ,
ແລະທ່ານມີຄວາມກະລຸນາຈາກຂ້ອຍ. ຖ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານແລ້ວ,
ຂໍໃຫ້ສະແດງຕົວທ່ານເອງແກ່ຂ້ານ້ອຍຢ່າງຊັດເຈນ, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນທ່ານ,
ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ,
ແລະເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ວ່າປະຊາຊົນຂອງທ່ານແມ່ນປະເທດຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້.
ແລະພຣະອົງຕັດສິນວ່າ: ເຮົາເອງຈະໄປນຳໜ້າເຈົ້າ ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າພັກຜ່ອນ.
ແລະລາວເວົ້າຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, ຖ້າຕົວພຣະອົງເອງບໍ່ໄປກັບ,
ກະລຸນາຢ່ານຳຂ້ານ້ອຍອອກຈາກທີ່ນີ້. ແລະ ແນວໃດຈຶ່ງຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ
ຂ້ານ້ອຍແລະປະຊາຊົນຂອງທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມກະລຸນາຈາກທ່ານ
ຖ້າບໍ່ແມ່ນທ່ານໄປພ້ອມກັບພວກເຮົາ? ແລະຂ້ອຍຈະໄດ້ຮັບສັນຍາ,
ທັງຂ້ອຍແລະປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ທ່າມກາງທຸກປະເທດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ແລະຄຳເວົ້ານີ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າ, ຂ້ອຍຈະເຮັດ,
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຮູ້ຈັກເຈົ້າທ່ານກາງທຸກຄົນ.
ແລະລາວເວົ້າວ່າ, ສະແດງຕົວເຈົ້າເອງໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງ. ແລະ ພຣະອົງຕັດສິນວ່າ:
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າເຈົ້າດ້ວຍສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອີ້ນນາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະເມດຕາຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເມດຕາ ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສົງສານຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສົງສານ ແລະພຣະອົງຕັດສິນວ່າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເຫັນໜ້າຂອງເຮົາໄດ້,
ເພາະວ່າມະນຸດຈະບໍ່ເຫັນໜ້າຂອງເຮົາແລ້ວຍັງມີຊີວິດຢູ່ໄດ້. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ,
ຈົ່ງເບິ່ງ ມີສະຖານທີ່ຢູ່ຂ້າງເຮົາ, ເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ເທິງຫີນ; ເມື່ອສະຫງ່າລາສີຂອງເຮົາຜ່ານໄປ,
ແລະ ເຮົາຈະວາງເຈົ້າໄວ້ໃນຮູຂອງຫີນ, ແລະ ເຮົາຈະປົກຄຸມດ້ວຍມືຂອງເຮົາເທິງເຈົ້າ,

ຈົນກວ່າເຮົາຈະຜ່ານໄປ. ແລະຂ້ອຍຈະເອົາມືອອກ, ແລ້ວເຈົ້າຈະເຫັນຫຼັງຂອງຂ້ອຍ,
ແຕ່ໜ້າຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ຖືກເຫັນແກ່ເຈົ້າ.

๓๔

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງແກະສະຫຼັກແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນໃຫ້ເຈົ້າເອງ
ດັ່ງທີ່ແຜ່ນທຳອິດ, ແລະຂຶ້ນມາຫາຂ້ານ້ອຍເທິງພູເຂົາ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຂຽນເທິງແຜ່ນເຫຼົ່ານັ້ນຊຶ່ງຄຳເວົ້າທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນທຳອິດທີ່ເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍນັ້ນ.
ແລະຈົ່ງກຽມພ້ອມໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຊີນາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຢືນຕໍ່ຂ້ອຍທີ່ນັ້ນເທິງຍອດພູເຂົາ. ແລະຢ່າໃຫ້ມີໃຜຂຶ້ນໄປກັບເຈົ້າ,
ຫຼືໃຫ້ຖືກເຫັນຢູ່ທົ່ວພູນັ້ນ, ແລະແກະກັບງົວກໍ່ຢ່າໃຫ້ກິນຫຍ້າໃກ້ພູນັ້ນ.
ແລະລາວໄດ້ຕັດສະລັກແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນ ຄືກັນກັບແຜ່ນທຳອິດ, ແລະໂມເຊໄດ້ຕື່ນແຕ່ເຊົ້າ
ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາຊີນາຍ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ລາວ,
ແລະໂມເຊໄດ້ຖືແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາໃນເມກ,
ແລະຢືນຢູ່ຂ້າງລາວທີ່ນັ້ນ, ແລະໄດ້ເອີ້ນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າຂອງລາວ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າເອີ້ນວ່າມີຄວາມເມດຕາສົງສານແລະມີຄວາມກະລຸນາ,
ອົດທົນແລະອຸດົມດ້ວຍຄວາມກະລຸນາແລະຊື່ສັດ,
ແລະຮັກສາຄວາມຊອບທຳແລະຄວາມກະລຸນາໄປເຖິງພັນໆ,
ເອົາຄວາມຜິດກົດໝາຍແລະຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳແລະບາບອອກໄປ,
ແລະຈະບໍ່ຊຳລະຜູ້ມີຄວາມຜິດ,
ນຳເອົາຄວາມຜິດກົດໝາຍຂອງບັນພະບຸລຸດມາໃສ່ລູກຫຼານແລະໃສ່ລູກຫຼານຂອງລູກຫຼານເ
ຖິງຊົ່ນລຸ້ນທີສາມແລະທີສີ່. ແລະ ໂມເຊສ ໄດ້ຮີບ ກົ້ມ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ກາບນະມັດສະກາບ

ແລະ ໄດ້ເວົ້າວ່າ ຖ້າ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ພົບ ຄວາມກະລຸນາ ຕໍ່ໜ້າ ທ່ານ ຂໍໃຫ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂອງຂ້ານ້ອຍ ໄປກັບ ພວກເຮົາ ເພາະວ່າ ປະຊາຊົນ ດື້ດ້ານ ແລະ ທ່ານຈະເອົາໄປ ບາບ ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມຜິດກົດໝາຍ ຂອງພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຮົາຈະເປັນ ຂອງທ່ານ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາ ວາງ ພັນທະສັນຍາ ຕໍ່ເຈົ້າ ຕໍ່ໜ້າ ປະຊາຊົນ ທັງໝົດ ຂອງເຈົ້າ, ເຮົາ ຈະເຮັດ ສິ່ງອັນລະຫງໂອ ທີ່ ບໍ່ເຄີຍ ເກີດຂຶ້ນ ໃນ ແຜ່ນດິນ ທັງໝົດ ແລະ ໃນ ທຸກປະເທດຊາດ, ແລະ ປະຊາຊົນ ທັງໝົດ ທີ່ເຈົ້າ ຢູ່ ທ່ານກາງ ພວກເຂົາ ຈະເຫັນ ພຣະຄຳ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າ ມັນ ເປັນ ສິ່ງມະຫັດສະຈັນ ທີ່ ເຮົາ ຈະເຮັດ ໃຫ້ເຈົ້າ. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ກັບທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ
ຂ້ານ້ອຍຈະໄລ່ອອກຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວຄານາອານ, ຊາວເປຣິຊ, ຊາວຮິດ, ຊາວຮີວາຍ, ຊາວເຢັບຸດ. ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ,
ຢ່າໄດ້ເຮັດສັນຍາກັບຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປນັ້ນ,
ເກລືອກວ່າມັນຈະກາຍເປັນສິ່ງກີດຂວາງແກ່ພວກເຈົ້າ.
ທ່ານຈະທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະທ່ານຈະທຳລາຍເສົາຫີນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະທ່ານຈະຕັດປ່າໄມ້ສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະທ່ານຈະເຜົາຮູບແກະສະຫຼັກຂອງພະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໄຟ.
ບໍ່ໃຫ້ທ່ານນະມັດສະການພະເຈົ້າອື່ນ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າມີພຣະນາມອິດສາ, ພຣະອົງແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ອິດສາ. ຢ່າເຄີຍວາງສັນຍາກັບພວກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ,
ແລະພວກເຂົາຈະເປັນແມ່ຫຍິງຄ້າຕົວຕາມພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະເຮັດບູຊາແກ່ພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະເຊີນເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະກິນຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະເອົາລູກສາວຂອງພວກເຂົາໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ລູກສາວຂອງເຈົ້າແກ່ລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ,
ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າຈະເປັນແມ່ຫຍິງຄ້າຕົວຕາມພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ,
ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນແມ່ຫຍິງຄ້າຕົວຕາມພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.

ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດພະທັງຫຼາຍທີ່ຫຼໍ່ດ້ວຍໂລຫະສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາງານເທດສະການຂອງເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ,
ດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ໃນເວລາທີ່ກຳນົດໃນເດືອນໃໝ່,
ເພາະວ່າໃນເດືອນໃໝ່ເຈົ້າໄດ້ອອກມາຈາກອີຢິບ. ທຸກສິ່ງທີ່ເປີດມົດລູກ,
ຕົວຜູ້ທັງໝົດເປັນຂອງຂ້ອຍ, ລູກທຳອິດທຸກໂຕຂອງງົວ, ແລະລູກທຳອິດຂອງແກະ. ແລະ
ລູກທຳອິດຂອງສັດຫາບຫາມ ເຈົ້າຈະໄຖ່ດ້ວຍແກະ; ແຕ່ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໄຖ່ມັນ, ເຈົ້າຈະໃຫ້ລາຄາ.
ເຈົ້າຈະໄຖ່ທຸກລູກຊາຍທຳອິດຂອງເຈົ້າ; ເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍດ້ວຍມືຫວ່າງ.
ຫົກມື້ເຮັດວຽກ, ແຕ່ວັນທີເຈັດເຈົ້າຈະພັກຜ່ອນ,
ໃນການຫວ່ານແລະການເກັບກ່ຽວຈະມີການພັກຜ່ອນ.
ແລະເຈົ້າຈະຈັດງານບຸນອາທິດໃຫ້ຂ້ອຍ ໃນການເລີ່ມຕົ້ນການເກັບກ່ຽວເຂົ້າສາລີ,
ແລະງານບຸນການຊຸມນຸມໃນການປີ. ສາມເທື່ອຕໍ່ປີ,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ.
ເພາະວ່າເມື່ອຂ້ອຍຂັບໄລ່ບັນດາປະຊາຊາດອອກຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ
ແລະຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າ, ຈະບໍ່ມີໃຜປາຖະໜາແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,
ເມື່ອເຈົ້າຂຶ້ນໄປເພື່ອປາກົດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ສາມເທື່ອຕໍ່ປີ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້າເຄື່ອງບູຊາເລືອດຂອງຂ້ອຍເທິງເຂົ້າຈີ່,
ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງງານບຸນປັດສະຄາຈະບໍ່ຄ້າງຄືນຈົນເຖິງເຊົ້າ.
ຜົນໄມ້ທຳອິດຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະວາງໄວ້ໃນເຮືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຕົ້ມລູກແກະໃນນົມຂອງແມ່ມັນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງຂຽນຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ສຳລັບເຈົ້າເອງ, ເພາະວ່າໂດຍອີງໃສ່ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້,
ເຮົາໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າ ແລະກັບອິສຣາເອນ.
ແລະໂມເຊຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສີ່ສິບມື້ ແລະສີ່ສິບຄືນ, ບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່

ແລະ ບໍ່ໄດ້ດື່ມນ້ຳ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຂຽນຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຂອງພັນທະສັນຍາ
ຄືສິບປະການເທິງແຜ່ນຫີນ. ເມື່ອໂມເຊລົງມາຈາກພູເຂົາ,
ແລະແຜ່ນສອງແຜ່ນຢູ່ເທິງມືຂອງໂມເຊ, ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງລົງມາຈາກພູເຂົາ,
ໂມເຊບໍ່ຮູ້ວ່າຮູບລັກສະນະຂອງສີໜ້າຂອງລາວໄດ້ຖືກເຊີດຊູໃນເວລາທີ່ລາວເວົ້າກັບພຣະອົງ.
ແລະ ອາຣົງ ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ທັງໝົດຂອງອິດສະລາເອນເຫັນໂມເຊ ແລະ
ຮູບລັກສະນະຂອງສີຂອງໜ້າຂອງລາວຖືກເຮັດໃຫ້ສະຫງ່າງາມ
ແລະພວກເຂົາກໍ່ຢ້ານທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ລາວ ແລະໂມເຊໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາ,
ແລະອາໂຣນກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງຊຸມນຸມໄດ້ຫັນກັບຄືນມາຫາລາວ,
ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ. ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ລູກຊາຍທັງໝົດຂອງອິດສະລາເອນໄດ້ເຂົ້າມາຫາລາວ ແລະ ລາວໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາທຸກສິ່ງ
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງຕໍ່ລາວຢູ່ໃນພູເຂົາຊີນາຍ.
ແລະເມື່ອພຣະອົງຢຸດເວົ້າກັບພວກເຂົາແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ວາງຜ້າປົກໜ້າຂອງພຣະອົງ.
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ໂມເຊເຂົ້າໄປຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເວົ້າກັບພຣະອົງ,
ລາວຈະເອົາຜ້າປົກອອກຈົນກວ່າຈະອອກມາ, ແລະເມື່ອອອກມາແລ້ວ
ລາວກໍເວົ້າກັບບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນທັງໝົດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ລາວ.
ແລະພວກລູກຊາຍຂອງອິດສະລະເອນເຫັນໜ້າຂອງໂມເຊ ວ່າມັນໄດ້ຮັບສະຫງ່າລາສີແລ້ວ
ແລະໂມເຊວາງຜ້າປົກໄວ້ເທິງໜ້າຂອງຕົນເອງ ຈົນກວ່າລາວຈະເຂົ້າໄປເວົ້າກັບພຣະອົງ

๓๕

ແລະໂມເຊໄດ້ເກັບກຳຊຸມນຸມລູກຫຼານອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ແລະເວົ້າວ່າ,
ນີ້ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໃຫ້ປະຕິບັດ. ຫົກວັນເຈົ້າຈະເຮັດວຽກງານ,
ແຕ່ວັນທີເຈັດເປັນການພັກຜ່ອນ, ສັກສິດ, ວັນສະບາໂຕ, ການພັກຜ່ອນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

ທຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານໃນວັນນັ້ນ, ຈົ່ງໃຫ້ລາວຕາຍ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຜົາໄຟໃນທີ່ຢູ່ອາໄສທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນວັນສະບາໂຕ,
ຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ໂມເຊສ ເວົ້າຕໍ່ທຸກການຊຸມນຸມຂອງລູກຊາຍອິສຣາເອນ
ເວົ້າວ່າ ນີ້ແມ່ນຄໍາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງ ເວົ້າວ່າ
ເອົາຈາກພວກເຈົ້າເອງເຄື່ອງຖວາຍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ທຸກຄົນທີ່ຍອມຮັບດ້ວຍໃຈຈະນໍາມາເຄື່ອງຖວາຍທໍາອິດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄໍາ ເງິນ
ທອງແດງ ສີຟ້າ ສີມ່ວງ ສີແດງເຂັ້ມສອງຊັ້ນຍ້ອມແລ້ວ ແລະຜ້າປ່ານປັ່ນແລ້ວ ແລະຂົນແບ້
ແລະໜັງແກະຜູ້ຍ້ອມສີແດງແລ້ວ ແລະໜັງສີຟ້າ ແລະໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ ແລະຫີນສາດີອຸດ
ແລະຫີນສໍາລັບການແກະສະຫຼັກສໍາລັບເຄື່ອງປົກປ່ຽແລະເສື້ອຍາວ
ແລະທຸກຄົນທີ່ມີປັນຍາໃນຫົວໃຈໃນພວກເຈົ້າ,
ມາແລ້ວໃຫ້ເຮັດວຽກທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ: ເຕັນ, ແລະຜ້າກັ້ນ, ແລະຜ້າຄຸມ,
ແລະຜ້າມ່ານ, ແລະຂໍ້ກັ້ນ, ແລະເສົາ, ແລະຫີບພະສັນຍາ, ແລະຄານຫາມຂອງມັນ,
ແລະບ່ອນລົບລ້າງບາບຂອງມັນ, ແລະຜ້າມ່ານກັ້ນ,
ແລະໂຕະແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະຄັນທຽນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະແທ່ນບູຊາແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງສັກສິດຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ,
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະປະຕິບັດພິທີໃນມັນ,
ແລະເສື້ອສໍາລັບລູກຊາຍຂອງອາໂຣນແຫ່ງຕໍາແໜ່ງປະໂລຫິດ, ແລະນ້ໍາມັນແຫ່ງການເຈີມ,
ແລະເຄື່ອງຫອມແຫ່ງການປະສົມ.
ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ອອກໄປຈາກໂມເຊ.
ແລະເຂົາເຈົ້ານໍາມາແຕ່ລະຄົນ ຊຶ່ງຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້ານໍາມາ
ແລະຫຼາຍເທົ່າທີ່ມັນເບິ່ງຄືວ່າແກ່ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ
ແລະເຂົາເຈົ້ານໍາມາເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ເພື່ອວຽກງານທັງໝົດຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ ແລະເພື່ອການງານທັງໝົດຂອງມັນ
ແລະເພື່ອເຄື່ອງນຸ່ງທັງໝົດຂອງສິ່ງບໍລິສຸດ ແລະຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ນຳເອົາມາຈາກຜູ້ຍິງ,
ທຸກຄົນທີ່ມີໃຈປະສົງ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງປະທັບຕາ, ຖຸ້ມຫູ, ແຫວນ, ສາຍໂສ້ຄໍ,
ແລະສາຍແຂນ, ເຄື່ອງໃຊ້ທອງຄຳທຸກຊະນິດ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ນຳເອົາການຖວາຍຄຳມາໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ມີຜ້າປ່ານລະອຽດ,
ໜັງສີຟ້າ ແລະໜັງແກະຍ້ອມສີແດງ, ກໍ່ໄດ້ນຳມາຖວາຍ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ເອົາອອກເຄື່ອງຖວາຍ, ພວກເຂົາກໍ່ນຳເງິນແລະທອງແດງມາ,
ເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ມີໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ,
ພວກເຂົາກໍ່ນຳມາສຳລັບທຸກວຽກງານຂອງການກຽມການ.
ແລະຜູ້ຍິງທຸກຄົນທີ່ສະຫລາດດ້ວຍຈິດໃຈ ແລະ ມືປັ່ນດ້າຍ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາສິ່ງທີ່ປັ່ນແລ້ວມາ, ຄື ຜ້າສີຟ້າ, ແລະ ຜ້າສີມ່ວງ, ແລະ ຜ້າສີແດງເຂັ້ມ,
ແລະ ຜ້າປ່ານລະອຽດ. ແລະແມ່ຍິງທັງໝົດທີ່ມັນປາກົດໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາໃນປັນຍາ,
ໄດ້ປັ່ນຂົນແບ້. ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ນຳເອົາກ້ອນຫີນມໍລະກົດ
ແລະກ້ອນຫີນແຫ່ງການຕິ່ມເຕັມເຂົ້າໄປໃສ່ຊີ້ນສ່ວນບ່າ ແລະແຜ່ນເອ້ຍອົກ
ແລະເຄື່ອງປະກອບຕ່າງໆ ແລະເຂົ້າໄປໃສ່ນ້ຳມັນແຫ່ງການເຈີມ
ແລະເຄື່ອງປະກອບຂອງເຄື່ອງຫອມ
ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງທຸກຄົນທີ່ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້ານຳພາໃຫ້ເຂົ້າມາເຮັດວຽກງານທັງໝົດຕາມທີ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂດຍຜ່ານໂມເຊໃຫ້ເຮັດນັ້ນ,
ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ນຳເອົາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ໂມເຊສ
ເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊື່ເບຊາເລນ ລູກຂອງອູຣີ
ລູກຂອງຮູຣ ຈາກເຜົ່າຂອງຢູດາ, ແລະ ໄດ້ເຕັມເຂົາດ້ວຍວິນຍານອັນສັກສິດຂອງປັນຍາ ແລະ
ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ທັງໝົດ, ເພື່ອອອກແບບຕາມວຽກງານທັງໝົດຂອງຊ່າງຝີມື,
ເຮັດຄຳ ແລະ ເງິນ ແລະ ທອງແດງ, ແລະ ຕັດຫີນ, ແລະ ເຮັດວຽກໄມ້, ແລະ

ເຮັດໃນທຸກວຽກງານຂອງປັນຍາ. ແລະ ແທ້ໆ
ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ເພື່ອກ້າວໜ້າໃນຈິດໃຈແກ່ລາວ ແລະ ເອລີອັບ
ລູກຊາຍຂອງອາຣີສາມັກ ຈາກເຜົ່າດານ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເຕັມເຂົາເຈົ້າດ້ວຍປັນຍາ,
ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຈິດໃຈ, ທຸກສິ່ງທີ່ຈະເຂົ້າໃຈເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງສິ່ງສັກສິດ, ແລະ
ຖັກສິ່ງທີ່ຖັກ ແລະ ສິ່ງທີ່ປັກດ້ວຍສີແດງເຂັ້ມ ແລະ ຜ້າປ່ານລະອຽດ,
ເຮັດທຸກວຽກງານຊ່າງຝີມື ຫຼາກຫຼາຍ.

๓๖

ແລະ ເບເຊເລລ ແລະ ເອລີອັບ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາໃນຈິດໃຈ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສະຕິປັນຍາ
ແລະ ຄວາມຮູ້ ໄດ້ເຮັດວຽກງານທັງໝົດ ເພື່ອເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະຕິບັດວຽກງານທັງໝົດ
ຕາມໜ້າທີ່ອັນສັກສິດ ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ແລະໂມເຊໄດ້ເອີ້ນເບເຊເລລ
ແລະ ເອລີອັບ, ແລະທຸກຄົນທີ່ມີປັນຍາ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມຮູ້ໃນຫົວໃຈ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈປາຖະໜາຈະມາເຮັດວຽກງານ, ເພື່ອທີ່ຈະສຳເລັດມັນ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັບເອົາຈາກໂມເຊທຸກເຄື່ອງຖວາຍທີ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ນຳມາສຳລັ
ບວຽກງານທັງໝົດຂອງສະຖານທີ່ສັກສິດເພື່ອເຮັດມັນ,
ແລະພວກເຂົາເອງກໍ່ຍັງຮັບເຄື່ອງຖວາຍທີ່ຖືກນຳມາໂດຍຜູ້ນຳມາໃນຕອນເຊົ້າ.
ແລະຜູ້ມີປັນຍາທັງໝົດທີ່ເຮັດວຽກງານສັກສິດກໍ່ມາ, ແຕ່ລະຄົນຕາມວຽກງານທີ່ລາວເຮັດຢູ່.
ແລະ ເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ,
ປະຊາຊົນໄດ້ນຳເອົາມາຫຼາຍຕາມວຽກງານທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດ. ແລະໂມເຊໄດ້ສັ່ງ
ແລະປະກາດໃນຄ່າຍວ່າ:
ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງບໍ່ຕ້ອງເຮັດວຽກອີກຕໍ່ໄປສຳລັບຜົນທຳອິດຂອງສະຖານທີ່ສັກສິດ,
ແລະປະຊາຊົນຖືກຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ຖວາຍອີກຕໍ່ໄປ.

ແລະວຽກງານເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນພຽງພໍສຳລັບເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດການກໍ່ສ້າງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະໄວ້ເຫຼືອ. ແລະ ຊ່າງຝີມືທຸກຄົນໄດ້ເຮັດເຄື່ອງນຸ່ງສັກສິດ,
ທີ່ແມ່ນຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊ. ແລະ
ລາວໄດ້ເຮັດເສື້ອແຫຼມບ່າຈາກຄຳ ແລະ ສີຟ້າ ແລະ ສີມ່ວງ ແລະ ສີແດງທີ່ປັ່ນແລ້ວ ແລະ
ຜ້າປ່ານທີ່ເກັ່ງອແລ້ວ; ແລະ ແຜ່ນຄຳຖືກຕັດເປັນເສັ້ນຝອຍ ເພື່ອທີ່ຈະທໍຮ່ວມກັບສີຟ້າ ແລະ
ສີມ່ວງ ແລະ ກັບສີແດງທີ່ປັ່ນແລ້ວ ແລະ ຜ້າປ່ານທີ່ເກັ່ງອແລ້ວ;
ເຂົາເຈົ້າເຮັດມັນເປັນວຽກທໍ; ເສື້ອແຫຼມບ່າທີ່ຕໍ່ກັນຈາກສອງຂ້າງທັງໝົດ,
ວຽກທໍທີ່ຖັກເຂົ້າກັນຕາມຕົວມັນເອງ.
ຈາກຂອງລາວເຂົາເຈົ້າເຮັດມັນຕາມການເຮັດຂອງລາວ, ຈາກຄຳ, ແລະສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ,
ແລະສີແດງທີ່ປັ່ນແລ້ວ, ແລະຜ້າປ່ານທີ່ປັ່ນແລ້ວ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງກັບໂມເຊ;
ແລະເຂົາເຈົ້າເຮັດຫີນທັງສອງຂອງມໍລະກົດຕິດກັນແລະຫໍ່ຮອບດ້ວຍຄຳ,
ແກະສະຫຼັກແລະຕັດອອກເປັນການແກະສະຫຼັກຂອງຕາປະທັບຈາກຊື່ຂອງລູກຊາຍຂອງອິດ
ສະຣາເອນ; ແລະລາວວາງພວກມັນໄວ້ເທິງບ່າຂອງເອໂຟດ,
ຫີນແຫ່ງການລະນຶກຂອງລູກຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງກັບໂມເຊ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດແຜ່ນປ້ອງອົກ, ເປັນວຽກງານທີ່ຖັກແບບມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ
ຕາມວຽກງານຂອງເອໂຟດ, ຈາກຄຳ ແລະສີຟ້າ ແລະສີມ່ວງ ແລະສີແດງທີ່ປັ່ນ
ແລະຜ້າປ່ານທີ່ບິດ; ເປັນສີ່ຫຼ່ຽມສອງຊັ້ນ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດແຜ່ນປ້ອງອົກ;
ຄວາມຍາວໜຶ່ງຄືບ, ແລະຄວາມກວ້າງໜຶ່ງຄືບສອງຊັ້ນ. ແລະ ຖືກທໍຜ້າເຂົ້າກັນໃນມັນ
ຜ້າທີ່ຕິດດ້ວຍຫີນສີ່ແຖວ; ແຖວຂອງຫີນ, ຫີນສາດ ແລະ ຫີນທໍພາຊ ແລະ ຫີນມໍລະກົດ,
ແຖວທີ່ນຶ່ງ; ແລະ ແຖວທີ່ສອງ, ຫີນຄາບັງເຄີນ ແລະ ຫີນແຊັບໄຟ ແລະ ຫີນຢາສະປົດ;
ແລະ ແຖວທີ່ສາມ, ຫີນລີກູຣ ແລະ ຫີນອາເກດ ແລະ ຫີນເມທິດ; ແລະ ແຖວທີ່ສີ່,
ຫີນຄຣີໂຊໄລທ໌ ແລະ ຫີນເບຣິນ ແລະ ຫີນໂອນິກ ຖືກຫໍ່ຮອບດ້ວຍຄຳ, ແລະ
ຖືກຜູກມັດດ້ວຍຄຳ.

ແລະຫີນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນມາຈາກຊື່ຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນສິບສອງຄົນ,
ແກະສະຫຼັກຈາກຊື່ຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໃນຕາປະທັບ,
ແຕ່ລະອັນມາຈາກຊື່ຂອງຕົນເອງສໍາລັບສິບສອງເຜົ່າ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕາໜ່າງທີ່ຖັກຮ່ວມກັນໄວ້ເທິງແຜ່ນທ້ອງ,
ເປັນວຽກງາມຖັກດ້ວຍຄໍາບໍລິສຸດ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຊິ້ນສ່ວນບ່າຄໍາສອງອັນ
ແລະວົງແຫວນຄໍາສອງອັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງວົງແຫວນຄໍາທັງສອງອັນໄວ້ເທິງຂອບທັງສອງດ້ານຂອງແຜ່ນເອີ້ອງ.
ແລະ ເຂົາເຈົ້າວາງເຄື່ອງຖັກທີ່ເຮັດດ້ວຍທອງຄໍາເທິງແຫວນທັງສອງດ້ານຂອງເຄື່ອງປົກເອິກ
ແລະ ເຂົ້າໄປໃນສອງບ່ອນຕໍ່ກັນສອງເຄື່ອງຖັກ ແລະເຂົາເຈົ້າວາງມັນໄວ້ເທິງໂລ່ນ້ອຍສອງອັນ
ແລະເຂົາເຈົ້າວາງມັນໄວ້ເທິງບ່າຂອງເອໂຟດຢູ່ດ້ານກົງກັນຂ້າມຫາງໜ້າ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດວົງແຫວນທອງຄໍາສອງວົງ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງມັນໄວ້ເທິງປົກສອງອັນຢູ່ທີ່ຂອບຂອງແຜ່ນປ້ອງອົກ ແລະ
ເທິງຂອບດ້ານຫຼັງຂອງເອໂຟດດ້ານໃນ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດວົງແຫວນທອງຄໍາສອງວົງ
ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງມັນໄວ້ເທິງບ່າທັງສອງຂອງເອໂຟດຢູ່ດ້ານລຸ່ມຂອງມັນ ຕາມໜ້າ
ຕາມຈຸດເຊື່ອມຕໍ່ຢູ່ເທິງແຖບທີ່ຖັກຂອງເອໂຟດ. ແລະ
ລາວໄດ້ມັດແຜ່ນປ້ອງອົກຈາກວົງແຫວນທີ່ຢູ່ເທິງມັນເຂົ້າກັບວົງແຫວນຂອງເອໂຟດ
ຖືກຍຶດໄວ້ດ້ວຍດ້າຍສີຟ້າ ຖັກເຂົ້າກັບຜ້າຂອງເອໂຟດ
ເພື່ອວ່າແຜ່ນປ້ອງອົກຈະບໍ່ຫຼຸດຫຼວມອອກຈາກເອໂຟດ
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບໂມເຊ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດເສື້ອຊັ້ນໃນໃຕ້ເສື້ອຄາດບ່າ,
ເປັນວຽກງາມທີ່ທໍ, ທັງໝົດເປັນສີຟ້າ;
ແລະຄໍເສື້ອຂອງເສື້ອຊັ້ນໃນຢູ່ກາງທີ່ທໍຜ່ານຖັກເຂົ້າກັນ, ມີຂອບອ້ອມຮອບຄໍເສື້ອທີ່ບໍ່ແຕກ;
ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຢູ່ເທິງຂອບລຸ່ມຂອງເສື້ອຊັ້ນໃນຈາກລຸ່ມຄືກັບທັບທິມອອກດອກ
ເປັນທັບທິມນ້ອຍໆ, ຈາກສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ, ແລະສີແດງທີ່ປັ່ນແລ້ວ,

ແລະຜ້າປ່ານທີ່ບິດແລ້ວ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກະດິ່ງທອງຄຳ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງກະດິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ເທິງຂອບຂອງເສື້ອຄຸມຮອບໆ
ລະຫວ່າງການໝາກທັບທິມເຫຼົ່ານັ້ນ; ກະດິ່ງທອງຄຳ ແລະ
ໝາກທັບທິມຢູ່ເທິງຂອບຂອງເສື້ອຄຸມຮອບໆ, ເພື່ອປະຕິບັດພາລະກິດ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາແກ່ໂມເຊ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດເສື້ອຄຸມຜ້າປ່ານລະອຽດ
ເປັນງານຖັກ ສຳລັບອາຣົງແລະລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະຜ້າໂພກຫົວຈາກຜ້າປ່ານລະອຽດ,
ແລະຜ້າໂພກຫົວຈາກຜ້າປ່ານລະອຽດ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂາຈາກຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ເປັນເກືອກ,
ແລະແຖບຜູກເອວຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກຜ້າປ່ານລະອຽດ ແລະສີຟ້າ ແລະສີມ່ວງ
ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ່ນ, ເປັນງານປັກ, ຕາມແບບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບໂມເຊ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດແຜ່ນທອງຄຳ ສ່ວນທີ່ແຍກອອກຂອງສິ່ງສັກສິດ ດ້ວຍທອງຄຳບໍລິສຸດ ແລະ
ໄດ້ຂຽນເທິງມັນຄືອັກສອນແກະສະຫຼັກຂອງຕາປະທັບວ່າ ສັກສິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງມັນເທິງເຊືອກສີຟ້າ ເພື່ອວ່າມັນຈະຢູ່ເທິງຜ້າໂພກຫົວຈາກເບື້ອງເທິງ
ຕາມແບບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊ

ມາ

ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິບຜ້າມ່ານສຳລັບເຕັ້ນ;
ຄວາມຍາວຂອງຜ້າມ່ານອັນໜຶ່ງແມ່ນຊາວແປດສອກ; ມັນເປັນອັນດຽວກັນທັງໝົດ; ແລະ
ຄວາມກວ້າງຂອງຜ້າມ່ານອັນໜຶ່ງແມ່ນສີ່ສອກ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜ້ານັ້ນຈາກສີຟ້າ ແລະ
ສີມ່ວງ ແລະ ສີແດງທີ່ປັ່ນແລ້ວ ແລະ ຜ້າປ່ານທີ່ຖັກແລ້ວ, ເປັນວຽກຂອງຊ່າງທໍເຄຣູບິມ;
ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງມັນໄວ້ເທິງສີ່ເສົາທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍທີ່ຫຸ້ມດ້ວຍຄຳ; ແລະ
ຫົວຂອງພວກມັນເປັນຄຳ, ແລະ ຖານຂອງພວກມັນສີ່ອັນເປັນເງິນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜ້ານັ້ນຂອງປະຕູຂອງເຕັ້ນຂອງພະຍານຈາກສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ,

ແລະສີແດງເຂັ້ມທີ່ປັ່ນແລ້ວ, ແລະຜ້າປ່ານລະອຽດທີ່ເກັດແລ້ວ, ວຽກງານທີ່ຖັກຂອງເຄຣູບ;
ແລະເສົາຂອງມັນຫ້າ, ແລະຫ່ວງ; ແລະຫົວເສົາຂອງມັນ,
ແລະແຖບຂອງມັນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫຸ້ມດ້ວຍຄຳ; ແລະຖານຂອງມັນຫ້າເປັນທອງແດງ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດສະໜາມທາງທິດໃຕ້,
ຜ້າໃບຂອງສະໜາມຈາກຜ້າປ່ານທີ່ດີທີ່ຖັກໜຶ່ງຮ້ອຍເທິງໜຶ່ງຮ້ອຍ;
ແລະເສົາຂອງພວກມັນຊາວ, ແລະຖານຂອງພວກມັນຊາວ. ແລະດ້ານທີ່ໄປທາງທິດເໜືອ,
ຮ້ອຍເທິງຮ້ອຍ; ແລະດ້ານທີ່ໄປທາງທິດໃຕ້, ຮ້ອຍເທິງຮ້ອຍ; ແລະເສົາຂອງພວກມັນຊາວ,
ແລະຖານຂອງພວກມັນຊາວ; ແລະດ້ານທີ່ໄປທາງທະເລຜ້າກັ້ນຫ້າສິບສອກ;
ເສົາຂອງພວກມັນສິບ, ແລະຖານຂອງພວກມັນສິບ;
ແລະດ້ານທີ່ໄປທາງຕາເວັນອອກຫ້າສິບສອກຜ້າໃບ, ສິບຫ້າສອກຕາມດ້ານຫຼັງ;
ແລະເສົາຂອງພວກມັນສາມ, ແລະຖານຂອງພວກມັນສາມ;
ແລະເທິງດ້ານຫຼັງທີ່ສອງຈາກທີ່ນັ້ນແລະຈາກທີ່ນັ້ນຕາມປະຕູຂອງສະໜາມ,
ຜ້າກັ້ນສິບຫ້າສອກ; ເສົາຂອງພວກມັນສາມ, ແລະຖານຂອງພວກມັນສາມ;
ທັງໝົດຜ້າກັ້ນຂອງເຕັນຫ□ຈາກຜ້າປ່ານທີ່ດີຖັກ.
ແລະຖານຂອງເສົາຂອງພວກມັນເປັນທອງສຳລິດ, ແລະຂໍເກາະຂອງພວກມັນເປັນເງິນ,
ແລະຫົວຂອງພວກມັນຖືກຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ, ແລະເສົາຖືກຫຸ້ມດ້ວຍເງິນທັງໝົດເສົາຂອງລານ;
ແລະຜ້າກັ້ນຂອງປະຕູຂອງລານເປັນວຽກຂອງຊ່າງຖັກຈາກສີຟ້າ, ແລະສີມ່ວງ,
ແລະສີແດງປ່ຽງ, ແລະຜ້າປ່ານທີ່ຖັກ; ຍີ່ສິບສອກຄວາມຍາວ,
ແລະຄວາມສູງແລະຄວາມກ້ວາງຫ້າສອກເທົ່າກັບຜ້າກັ້ນຂອງລານ;
ແລະເສົາຂອງພວກມັນສີ່, ແລະຖານຂອງພວກມັນສີ່ເປັນທອງສຳລິດ,
ແລະຂໍເກາະຂອງພວກມັນເປັນເງິນ, ແລະຫົວຂອງພວກມັນຖືກຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ. ແລະ
ຫມຸດທັງໝົດຂອງສະໜາມອ້ອມຮອບເປັນທອງແດງ ແລະຫຸ້ມດ້ວຍເງິນ
ແລະນີ້ແມ່ນການຈັດການຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສັ່ງແກ່ໂມເຊ,

ໃຫ້ການປະຕິບັດເປັນຂອງຊາວເລວີໂດຍຜ່ານອີທາມາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ. ແລະ
ເບຊາເລນ ລູກຂອງອູຣີ ຈາກເຜົ່າຢູດາ ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບໂມເຊ, ແລະ
ເອລີອາບ ລູກຂອງອາຫີຊາມາກ ຈາກເຜົ່າດານ, ຜູ້ທີ່ເປັນຊ່າງຝີມືຫົວໜ້າເຮັດສິ່ງທີ່ຖັກ
ແລະ ສິ່ງທີ່ປັກ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີລວດລາຍ, ເພື່ອຖັກດ້ວຍສີແດງເຂັ້ມ ແລະ ຜ້າປ່ານລະອຽດ.

๓๒

ແລະເບຊາເລນໄດ້ເຮັດຫີບ ແລະໄດ້ຫຸ້ມມັນດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດພາຍໃນແລະພາຍນອກ
ແລະໄດ້ຫລໍ່ສຳລັບມັນສີ່ຫ່ວງຄຳ ສອງຫ່ວງຢູ່ເທິງດ້ານໜຶ່ງ
ແລະສອງຫ່ວງຢູ່ເທິງດ້ານທີສອງ ກ້ານສຳລັບຄານຫາມ ເພື່ອຍ້າຍມັນດ້ວຍພວກມັນ
ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດບ່ອນລົບມົວໄວ້ເທິງຫີບພັນທະສັນຍາຈາກຄຳບໍລິສຸດ, ແລະ
ເຄຣູບສອງໂຕທີ່ເປັນຄຳ; ເຄຣູບໜຶ່ງຢູ່ເທິງປາຍຂອງບ່ອນລົບມົວອັນໜຶ່ງ, ແລະ
ເຄຣູບໜຶ່ງຢູ່ເທິງປາຍຂອງບ່ອນລົບມົວອັນທີສອງ,
ກຳລັງປົກຄຸມດ້ວຍປີກຂອງພວກມັນຢູ່ເທິງບ່ອນລົບມົວ. ແລະ
ລາວໄດ້ເຮັດໂຕະທີ່ວາງໄວ້ຂ້າງໜ້າຈາກຄຳບໍລິສຸດ, ແລະ ລາວໄດ້ຫຼໍ່ໃຫ້ມັນສີ່ວົງແຫວນ,
ສອງວົງຢູ່ເທິງດ້ານຂ້າງໜຶ່ງ, ແລະ ສອງວົງຢູ່ເທິງດ້ານຂ້າງທີ່ສອງ, ກ້ານ,
ເພື່ອຍ້າຍດ້ວຍຄານຫາມໃນພວກມັນ. ແລະເຂົາໄດ້ເຮັດຂົ້ງຂອງຫີບແລະຂອງໂຕະ,
ແລະເຂົາໄດ້ຫຸ້ມພວກມັນດ້ວຍຄຳ. ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດເຄື່ອງໃຊ້ຂອງໂຕະ, ຄືຖ້ວຍ,
ເຄື່ອງສູບກຳຍານ, ຈອກ, ແລະເຄື່ອງຖວາຍເຫຼົ້າ ທີ່ຈະຖວາຍດ້ວຍພວກມັນ, ເປັນທອງຄຳ.
ແລະ ລາວໄດ້ເຮັດຕັ້ງໂຄມໄຟທີ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງເປັນທອງຄຳ, ລຳຕົ້ນແຂງແຮງ,
ແລະກິ່ງງ່າມຈາກສອງຂ້າງຂອງມັນ;
ຈາກກິ່ງງ່າມຂອງມັນຍອດອ່ອນຈາກກິ່ງງ່າມຂອງມັນຍອດອ່ອນທີ່ຍື່ນອອກມາ;
ສາມຈາກຂ້າງນີ້ ແລະສາມຈາກຂ້າງນີ້ ເທົ່າກັນກັບກັນແລະກັນ. ແລະໂຄມໄຟຂອງພວກເຂົາ,

ທີ່ຢູ່ເທິງສ່ວນປາຍ, ເປັນຮູບຫມາກຖົ່ວຈາກພວກມັນ; ແລະຮູສອດຈາກພວກມັນ,
ເພື່ອວ່າຕະເກຍຢູ່ເທິງພວກມັນ; ແລະຮູສອດທີ່ເຈັດ, ທີ່ຢູ່ເທິງປາຍຂອງໂຄມໄຟ,
ເທິງຍອດຈາກເບ້ືອງເທິງ, ແຂງທັງໝົດທອງຄໍາ; ແລະເຈັດຕະເກຍເທິງມັນທອງຄໍາ,
ແລະຄີມຂອງມັນທອງຄໍາ, ແລະຖາດຮອງຂອງພວກມັນທອງຄໍາ. ມ້ີຫຸ້ມເສ ້າດ້ວຍເງິນ,
ແລະຫ ່ວງແຫວນທອງໃສ່ເສ ້າ, ແລະຫ ້ມຄານດ ້ວຍທອງ,
ແລະຫ ້ມເສ ້າຂອງຜ ້າກັ ້ນດ ້ວຍທອງ, ແລະເຮັດຫ ່ວງທອງ.
ຄົນນ ້ໄດ ້ເຮັດວ ງແຫວນຄໍາຂອງເຕັນ ແລະ ວ ງແຫວນຂອງລານ ແລະ
ວ ງແຫວນເພ ່ືອຂ ງຜ ້າຄຸມຈາກເທ ງທ ່ເປັນທອງແດງ; ຄົນນ ້ໄດ ້ຫ ່ຫ ໍເສ ້າເງິນຂອງເຕັນ ແລະ
ຫ ໍເສ ້າທອງແດງຂອງປະຕູຂອງເຕັນ ແລະ ປະຕູຂອງລານ; ແລະ ໄດ ້ເຮັດຂໍເງິນສ ໍາລັບເສ ້າ,
ເທ ງເສ ້າຄົນນ ້ໄດ ້ຫ ້ມເງິນໃສ ່ມັນ; ຄົນນ ້ໄດ ້ເຮັດຫມຸດຂອງເຕັນ ແລະ
ຫມຸດຂອງລານທ ່ເປັນທອງແດງ;
ຄົນນ ້ໄດ ້ເຮັດແທ ່ນບູຊາທອງແດງຈາກກະຖ ໍາໄຟທອງແດງທ ່ເປັນຂອງຜ ູ້ຊາຍທ ່ໄດ ້ກະບ ດກັບ
ການຊຸມນຸມຂອງໂກຣະ; ຄົນນ ້ໄດ ້ເຮັດເຄ ່ືອງໃຊ ້ທັງໝົດຂອງແທ ່ນບູຊ ໍ ແລະ
ກະຖ ໍາໄຟຂອງມັນ ແລະ ຖ ໍ ແລະ ຊ ໍ ແລະ ສ ້ອມຈັບເນ ້ືອທອງແດງ;
ຄົນນ ້ໄດ ້ເຮັດຕ ໍ ໝ ່ ໍ ງສ ໍ ລັບແທ ່ນບູຊ ໍ ,
ເປັນວຽກງ ໍ ນແບບຕ ໍ ໝ ່ ໍ ງຈາກລຸ ່ມກະຖ ໍ ໄຟຢ ່ ລຸ ່ມມັນຈົນເຖ ງເຄ ່ ໍ ງໜ ່ ໍ ງຂອງມັນ; ແລະ
ໄດ ້ວ ໍ ງວ ງແຫວນສ ່ ້ອັນຈາກສ ່ ້ ່ວນຂອງຕ ໍ ໝ ່ ໍ ງຂອງແທ ່ນບູຊ ໍ ທ ່ ້ເປັນທອງແດງກ ້ ໍ ງສ ໍ ລັ
ບຄ ໍ ນເພ ່ ້ອຍ ກ ໍ ແທ ່ນບູຊ ໍ ດ ້ວຍມັນ; ຄົນນ ້ໄດ ້ເຮັດນ ້ ໍ ມັນເຈ ມສັກສ ດ ແລະ
ສ ່ ້ວນປະກອບຂອງເຄ ່ ໍ ງຫອມບ ລ ສຸດເປັນວຽກງ ໍ ນຂອງຊ ່ ໍ ງປັດຖະກ ໍ ;
ຄົນນ ້ໄດ ້ເຮັດອ ່ ໍ ງລ ້ ໍ ງທອງແດງ ແລະ
ຖ ໍ ນຂອງມັນທອງແດງຈາກກະຈົກຂອງແມ ່ ຍ ງທ ່ ້ອົດອ ໍ ທ ໍ ນທ ່ ້ໄດ ້ອົດອ ໍ ທ ໍ ນຢ ່ ປະຕູຂອງເ
ຕັນພະຍານໃນວັນທ ່ ້ໄດ ້ຕ ້ ງມັນ. ແລະ ພຣະອ ງໄດ ້ເຮັດອ ່ ໍ ງລ ້ ໍ ງ ເພ ່ ້ອວ ່ ໍ ໂມເຊ ແລະ ອ ໍ ໂຣນ
ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຂ ໍ ຈະລ ້ ໍ ງມ ແລະຕີນຂອງພວກເຂ ໍ ຈ ໍ ກມັນ,

ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ, ຫຼື
ເມື່ອໃດທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ແທ່ນບູຊາເພື່ອປະຕິບັດພິທີ, ພວກເຂົາລ້າງຈາກມັນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

ມິລ

ທອງຄຳທັງໝົດທີ່ຖືກເຮັດວຽກເຂົ້າໄປໃນວຽກງານຕາມວຽກງານທັງໝົດຂອງສິ່ງບໍລິສຸດ,
ມັນກາຍເປັນທອງຄຳຂອງຜົນໝາກທຳອິດ, ເກົ້າແລະຊາວຕາລັນ,
ແລະເຈັດຮ້ອຍຊາວເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ;
ແລະເງິນເປັນເຄື່ອງຖວາຍຈາກຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກນັບຂອງການຊຸມນຸມ, ໜຶ່ງຮ້ອຍຕາລັນ,
ແລະໜຶ່ງພັນເຈັດຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າເຊເກນ; ດຣັກມາໜຶ່ງຕໍ່ຫົວ, ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເຊເກນ,
ຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ;
ທຸກຄົນທີ່ຜ່ານກາບກວດສອບຈາກອາຍຸຊາວປີແລະຂຶ້ນໄປເຂົ້າໄປໃນຫົກສິບໝື່ນ,
ແລະສາມພັນຫ້າຮ້ອຍແລະຫ້າສິບ. ແລະ
ເງິນຮ້ອຍຕາລັງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນກາບຫຼໍ່ຖານຮ້ອຍອັນຂອງເຕັນ ແລະ ຖານຂອງຜ້ານັ້ນ,
ຖານຮ້ອຍອັນສຳລັບຕາລັງຮ້ອຍອັນ, ຕາລັງໜຶ່ງຕໍ່ຖານໜຶ່ງ. ແລະ
ເຊເກນພັນເຈັດຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າອັນນັ້ນ ລາວໄດ້ເຮັດເປັນຂໍ່ສຳລັບເສົາ, ແລະ
ລາວໄດ້ຫຸ້ມຖານຂອງພວກມັນດ້ວຍຄຳ ແລະ ປະດັບພວກມັນ.
ແລະທອງແດງຂອງເຄື່ອງຖວາຍເຈັດສິບທາລັນ ແລະໜຶ່ງພັນຫ້າຮ້ອຍເຊເກນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າເຮັດຈາກມັນຖານຂອງປະຕູຂອງເຕັນທ໌ຂອງພະຍານ,
ແລະຖານຂອງລານອ້ອມຮອບ, ແລະຖານຂອງປະຕູຂອງລານ, ແລະຫມຸດຂອງເຕັນທ໌,
ແລະຫມຸດຂອງລານອ້ອມຮອບ, ແລະຕາໜ່າງທອງແດງຂອງແທ່ນບູຊາ,
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງແທ່ນບູຊາ, ແລະເຄື່ອງມືທັງໝົດຂອງເຕັນທ໌ຂອງພະຍານ.

ແລະລູກຫຼານຂອງອິດສະຣາເອນເຮັດ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງກັບໂມເຊ, ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າເຮັດ.
ແລະທອງຄຳທີ່ເຫຼືອຂອງເຄື່ອງຖວາຍເຂົາເຈົ້າເຮັດເຄື່ອງໃຊ້ເພື່ອປະຕິບັດພິທີໃນພວກມັນຕໍ່ ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ແລະຜ້າສີຟ້າທີ່ເຫຼືອ, ແລະຜ້າສີມ່ວງ,
ແລະຜ້າສີແດງເຂົາເຈົ້າເຮັດເສື້ອຄຸມສຳລັບພິທີຂອງອາໂຣນ,
ເພື່ອປະຕິບັດພິທີໃນພວກມັນໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ.
ແລະເຂົາເຈົ້ານຳເອົາເສື້ອຄຸມມາຫາໂມເຊ, ແລະເຕັນທ໌, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຂອງມັນ, ຖານ ແລະກ້ານສອດຂອງມັນ, ແລະເສົາ, ແລະແທ່ນບູຊາ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ. ແລະ ນ້ຳມັນຂອງການເຈີມ, ແລະ ເຄື່ອງຫອມຂອງການປະສົມ, ແລະ ຄັນທຽນທີ່ສະອາດ, ແລະ ໂຄມໄຟຂອງມັນ, ໂຄມໄຟຂອງການເຜົາໄໝ້, ແລະ ນ້ຳມັນຂອງແສງສະຫວ່າງ; ແລະ ໂຕະຂອງຈຸດປະສົງ, ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ; ແລະ ເຂົ້າຈີ່ທີ່ວາງໄວ້ຂ້າງໜ້າ; ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຄົນບໍລິສຸດ, ທີ່ເປັນຂອງອາໂຣນ, ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ, ເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງປະໂຣຫິດ; ແລະ ຜ້າໃບຂອງສະໜາມ, ແລະ ເສົາ; ແລະ
ຜ້າກັ້ນຂອງປະຕູຂອງເຕັນ, ແລະ ຂອງປະຕູຂອງສະໜາມ; ແລະ
ເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງເຕັນ, ແລະ ເຄື່ອງມືທັງໝົດຂອງມັນ; ແລະ ໜັງສັດ ໜັງແກະທີ່ຍ້ອມສີແດງ, ແລະ ຜ້າຄຸມສີຟ້າ, ແລະ ຂອງສ່ວນທີ່ເຫຼືອ ຜ້າຄຸມ; ແລະ ຫມຸດ, ແລະ ເຄື່ອງມືທັງໝົດສຳລັບວຽກງານຂອງເຕັນຂອງພະຍານ;
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງກັບໂມເຊ, ດັ່ງນັ້ນລູກຊາຍອິສຣາເອນເຮັດຂອງທັງໝົດ; ແລະ ໂມເຊເຫັນວຽກງານທັງໝົດ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດມັນແບບທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງກັບໂມເຊ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາເຮັດມັນ, ແລະ ໂມເຊອວຍພອນພວກເຂົາ.

๔๐

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ວ່າ ໃນວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນທຳອິດ ວັນຂຶ້ນເດືອນໃໝ່

ເຈົ້າຈະຕັ້ງເຕັນທ໌ຂອງພະຍານ ແລະເຈົ້າຈະວາງຫີບພຍານໄວ້,
ແລະເຈົ້າຈະປົກຄຸມຫີບນັ້ນດ້ວຍຜ້າມ່ານ. ແລະເຈົ້າຈະນຳໂຕະເຂົ້າມາ
ແລະຈັດວາງສິ່ງທີ່ຕ້ັງໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະນຳຄັນຕະກຽຍເຂົ້າມາ
ແລະຈຸດໂຄມໄຟຂອງມັນ.
ແລະເຈົ້າຈະວາງແທ່ນບູຊາທອງຄຳເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມໄວ້ຕໍ່ໜ້າຫີບ,
ແລະເຈົ້າຈະວາງຜ້າມ່ານປົກໄວ້ເທິງປະຕູພະລັງພະຍານ. ແລະ
ເຈົ້າຈະວາງແທ່ນບູຊາຂອງເຄື່ອງບູຊາໄວ້ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັນທ໌ຂອງພະຍານ ແລະ
ເຈົ້າຈະວາງອ້ອມຮອບເຕັນທ໌ ແລະ ເຈົ້າຈະຊຳລະທຸກສິ່ງຂອງມັນອ້ອມຮອບ.
ແລະເຈົ້າຈະເອົານ້ຳມັນເຈີມ, ແລະເຈີມເຕັນພັກ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ ພ້ອມທັງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະມັນຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດ. ແລະເຈົ້າຈະເຈີມແທ່ນບູຊາເຄື່ອງບູຊາ
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະແທ່ນບູຊານັ້ນໃຫ້ບໍລິສຸດ,
ແລະແທ່ນບູຊານັ້ນຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ.
ແລະເຈົ້າຈະນຳອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວມາທີ່ປະຕູພະລັງພະຍານ,
ແລະເຈົ້າຈະລ້າງພວກເຂົາດ້ວຍນ້ຳ. ແລະເຈົ້າຈະນຸ່ງເຄື່ອງນຸ່ງບໍລິສຸດໃຫ້ອາໂຣນ,
ແລະເຈົ້າຈະເຈີມລາວ, ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະລາວ,
ແລະລາວຈະປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ແລະເຈົ້າຈະນຳລູກຊາຍຂອງລາວມາ,
ແລະເຈົ້າຈະນຸ່ງເສື້ອຄຸມໃຫ້ພວກເຂົາ.
ແລະເຈົ້າຈະເຈີມພວກເຂົາດ້ວຍວິທີດຽວກັນກັບທີ່ເຈົ້າເຈີມພໍ່ຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດຕໍ່ຂ້ອຍ, ແລະມັນຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ,
ເພື່ອວ່າການເຈີມນີ້ຈະເປັນຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປນິລັນດອນ,
ຕະຫຼອດທຸກຊົ່ວຄົນຂອງພວກເຂົາ. ແລະໂມເຊໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງກັບລາວ,
ລາວໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນເດືອນທຳອິດຂອງປີທີ່ສອງ,

ຂອງການອອກໄປຂອງພວກເຂົາຈາກອີຢິບ, ເຕັນຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃນວັນເດືອນໃໝ່.
ແລະໂມເຊໄດ້ຕັ້ງເຕັນຂຶ້ນ, ແລະວາງຫົວເສົາ, ແລະສອດຄານ, ແລະຕັ້ງເສົາຂຶ້ນ.
ແລະເຂົາໄດ້ຂຶ້ນຜ້າກັ້ນເທິງເຕັນ, ແລະເຂົາໄດ້ວາງຜ້າປົກຂອງເຕັນເທິງມັນຈາກເທິງ,
ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໂມເຊ. ແລະ ໄດ້ເອົາພະຍານມາ ເຂົາໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຫີບ ແລະ
ເຂົາວາງໄມ້ຄ້ອນໄວ້ຢູ່ລຸ່ມຫີບ ແລະ ເຂົານຳຫີບເຂົ້າໄປໃນເຕັນ ແລະ
ເຂົາວາງຜ້າປົກຂອງຜ້າກັ້ນ ແລະ ເຂົາປົກຫີບຂອງພະຍານ
ຕາມແບບທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງກັບໂມເຊ. ແລະ ເຂົາວາງໂຕະເຂົ້າໄປໃນເຕັນຂອງພະຍານ
ທາງທິດເໜືອ ຢູ່ນອກຜ້າກັ້ນຂອງເຕັນ. ແລະ
ເພີ່ມຂົນມປັງແຫ່ງການນຳສະເໜີເທິງມັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງແກ່ໂມເຊ
ແລະເຂົາໄດ້ວາງທີ່ຕັ້ງໂຄມໄຟໄວ້ໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ຢູ່ດ້ານຂ້າງຂອງເຕັນທີ່ຫັນໄປທາງທິດໃຕ້. ແລະ
ທ່ານໄດ້ວາງຕະກຽງຂອງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊ. ແລະ
ເຂົາໄດ້ວາງແທ່ນບູຊາທີ່ເປັນຄຳໄວ້ໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜ້າມ່ານ, ແລະ
ເຂົາໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມທີ່ປະສົມໄວ້ໃນມັນ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບໂມເຊ.
ແລະທ່ານໄດ້ວາງແທ່ນບູຊາສຳລັບເຄື່ອງຖວາຍໄວ້ຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງພລະໂອງ
ແລະໂມເຊໄດ້ຕັ້ງສະໜາມອ້ອມຮອບເຕັນແລະແທ່ນບູຊາ
ແລະໂມເຊໄດ້ສຳເລັດວຽກງານທັງໝົດ ແລະເມກໄດ້ປົກຄຸມເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຕັມເຕັນນັ້ນ.
ແລະໂມເຊບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານໄດ້, ເພາະວ່າເມກກຳລັງປົກຄຸມຢູ່ເທິງມັນ,
ແລະເຕັນນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເມື່ອເມກລອຍຂຶ້ນຈາກເຕັນ,
ພວກລູກຫລານອິດສະຣາເອນກໍ່ອອກເດີນທາງພ້ອມກັບສິ່ງຂອງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແຕ່ຖ້າເມກບໍ່ຂຶ້ນໄປ, ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ຍ້າຍອອກຈົນກວ່າມື້ທີ່ເມກຂຶ້ນໄປ.
ເມກແມ່ນຢູ່ເທິງເຕັນໃນເວລາກາງວັນ,
ແລະໄຟແມ່ນຢູ່ເທິງມັນໃນເວລາກາງຄືນຕໍ່ໜ້າຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດ,
ຕະຫຼອດການເດີນທາງທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ປະຊຸມນຸມ

๑

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊສໃນຖິ່ນແຈ້ງຊີນາຍ, ໃນເຕັນທ໌ຂອງພະຍານ,
ໃນວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນທີສອງ,
ປີທີສອງຂອງການອອກໄປຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງເອົາການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນຕາມຄອບຄົວ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຈາກຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ; ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ,
ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງຂອງອິດສະຣາເອນ, ຈົ່ງນັບເຂົາເຈົ້າພ້ອມກັບກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ;
ເຈົ້າແລະອາໂຣນຈົ່ງນັບເຂົາເຈົ້າ. ແລະກັບພວກເຈົ້າຈະມີຜູ້ປົກຄອງແຕ່ລະຄົນຕາມເຜົ່າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ຈະຢືນຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ:
ຂອງຣູເບນ, ເອລີຊູ ລູກຊາຍຂອງເຊດີເອີ; ຂອງຊີເມໂອນ, ຊາລາມີເອນ
ລູກຊາຍຂອງຊູຣີຊາດໄດ. ຂອງເຜົ່າຢູດາ, ນາຊອນ ລູກຊາຍຂອງອາມີນາດາບ.
ຈາກອິດຊາຄາ, ນາທານາເອນ ລູກຊາຍຂອງໂຊກາ; ຈາກເຊບູລູນ, ເອລີອັບ
ລູກຊາຍຂອງເຮໂລນ; ຈາກລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ ຈາກເອຟຣາອິມ, ເອລີຊາມາ

ລູກຊາຍຂອງອັມມີຮຸດ; ຈາກມານັດເຊ, ກາມາລີເອນ ລູກຊາຍຂອງເພດາຊູ.
ຂອງເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ອາບີດານ ລູກຊາຍຂອງກີເດໂອນີ. ຂອງເຜົ່າດານ, ອາຮີເອເຊ
ລູກຊາຍຂອງອາມມີຊັດໄດ. ຈາກເຜົ່າອາເຊ, ຟາໄກເອນ ລູກຊາຍຂອງເອກຣານ.
ຂອງຊາວກາດ, ເອລີຊາຟ ລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ. ຂອງນັບທາລີ, ອາຄີເຣ
ລູກຊາຍຂອງເອນານ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຂອງຊຸມນຸມ,
ຜູ້ປົກຄອງຂອງເຜົ່າຕາມຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ບັນຊາການພັນຂອງອິດສະຣາເອນ.
ແລະໂມເຊກັບອາໂຣນໄດ້ເອົາພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຕາມຊື່.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມການຊຸມນຸມທັງໝົດໃນວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນຂອງປີທີສອງ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ລົງທະບຽນຕາມກຳເນີດຂອງພວກເຂົາ, ຕາມຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ,
ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງພວກເຂົາ, ຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຕາມຫົວຂອງພວກເຂົາ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ;
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖືກນັບໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຂອງຊີນາຍ. ແລະ ລູກຊາຍຂອງຣູເບນ
ລູກຫົວປີຂອງອິສຣາເອນ ໄດ້ກາຍເປັນຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທຸກຄົນເພດຊາຍຈາກອາຍຸຊາວປີແລະຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ,
ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າຣູເບນ, ສີ່ສິບຫົກພັນຫ້າຮ້ອຍ. ລູກຊາຍຂອງຊີເມໂອນ
ຕາມຄວາມເປັນຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທຸກຜູ້ຊາຍຈາກອາຍຸຊາວປີແລະຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ,
ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າຊີເມໂອນ, ເກົ້າແລະຫ້າສິບພັນແລະສາມຮ້ອຍ.
ລູກຊາຍຂອງຢູດາຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທຸກຜູ້ຊາຍຈາກອາຍຸຊາວປີແລະຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ,

ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າຢູດາ, ສີ່ແລະເຈັດສິບພັນແລະຫົກຮ້ອຍ.
ລູກຊາຍຂອງອິດຊາຄາຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈໍານວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທຸກຄົນເພດຊາຍຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກໍາລັງ,
ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າອິດຊາຄາ, ສີ່ແລະຫ້າສິບພັນແລະສີ່ຮ້ອຍ.
ລູກຊາຍຂອງເຊບູລຸນຕາມຄວາມເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈໍານວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທຸກຄົນເພດຊາຍຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກໍາລັງ,
ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າເຊບູລຸນ, ເຈັດແລະຫ້າສິບພັນແລະສີ່ຮ້ອຍ.
ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ, ລູກຊາຍຂອງເອັບຣາອິມ, ຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈໍານວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທຸກຄົນເພດຊາຍ ຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ,
ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກໍາລັງ, ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າເອັບຣາອິມ,
ສີ່ສິບພັນແລະຫ້າຮ້ອຍ. ລູກຊາຍຂອງມະນັດເຊ ຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈໍານວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທຸກຄົນເພດຊາຍ, ຈາກອາຍຸຊາວປີແລະຂຶ້ນໄປ,
ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກໍາລັງ, ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າມະນັດເຊ,
ສອງແລະສາມສິບພັນແລະສອງຮ້ອຍ.
ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນຕາມຄວາມເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈໍານວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທຸກຄົນເພດຊາຍຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກໍາລັງ,
ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ຫ້າແລະສາມສິບພັນແລະສີ່ຮ້ອຍ.
ລູກຊາຍຂອງດານ ຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທຸກຜູ້ຊາຍຈາກອາຍຸຊາວປີ ແລະ ຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ, ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າ:
ຈາກເຜົ່າກາດ, ສີ່ສິບຫ້າພັນຫົກຮ້ອຍຫ້າສິບ. ລູກຊາຍຂອງດານ
ຕາມຄວາມເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທຸກຄົນເພດຊາຍຈາກອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ,
ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າດານ, ສອງແລະຫົກສິບພັນແລະເຈັດຮ້ອຍ.
ລູກຊາຍຂອງອາເຊ ຕາມຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທັງໝົດຜູ້ຊາຍຈາກອາຍຸຊາວປີແລະຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ,
ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່າອາເຊ, ໜຶ່ງແລະສີ່ສິບພັນແລະຫ້າຮ້ອຍ.
ລູກຊາຍຂອງນັບທາລີຕາມຄວາມເປັນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຈຳນວນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທຸກຜູ້ຊາຍຈາກອາຍຸຊາວປີແລະຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນທີ່ອອກໄປໃນກຳລັງ,
ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກເຜົ່ານັບທາລີ, ສາມແລະຫ້າສິບພັນແລະສີ່ຮ້ອຍ.
ນີ້ແມ່ນການນັບຈຳນວນທີ່ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ
ຜູ້ປົກຄອງອິດສະຣາເອນສິບສອງຄົນໄດ້ກວດກາ, ຄົນໜຶ່ງຕໍ່ເຜົ່າໜຶ່ງ,
ຕາມເຜົ່າແຫ່ງເຮືອນຂອງບັນພະບຸລຸດ. ແລະ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ທັງໝົດ ການນັບ ລູກຊາຍ
ອິດສະຣາເອນ ກັບ ກຳລັງ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈາກ ອາຍຸຊາວປີ ແລະ ຂຶ້ນໄປ, ທຸກຄົນ ອອກໄປ
ຈັດແຖວສູ້ຮົບ ໃນ ອິດສະຣາເອນ ຫົກຮ້ອຍ ພັນ ແລະ ສາມພັນ ແລະ ຫ້າຮ້ອຍ ແລະ
ຫ້າສິບ.
ແຕ່ຊາວເລວີຈາກເຜົ່າຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກນັບໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນ
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ເບິ່ງ, ເຜົ່າຂອງເລວີເຈົ້າຈະບໍ່ນັບຄົນກັບ,

ແລະ ຈຳນວນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາ, ໃນທ່າມກາງລູກຊາຍຂອງອິສຣາເອນ.
ແລະເຈົ້າຈົ່ງຕັ້ງພວກເລວີໄວ້ເທິງເຕັນແຫ່ງພຍານ, ແລະເທິງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະເທິງທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ. ພວກເຂົາເອງຈະຫາບເຕັນ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະພວກເຂົາເອງຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະຕັ້ງຄ່າຍອ້ອມຮອບເຕັນ.
ແລະໃນເວລາຍົກເຕັນຂຶ້ນ, ພວກເລວີຈະລົງມັນ, ແລະໃນເວລາຕັ້ງເຕັນຂຶ້ນ,
ເຂົາເຈົ້າຈະຍົກມັນຂຶ້ນ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ເຂົ້າມາໃກ້ຈົ່ງຕາຍ.
ແລະລູກຫຼານອິສຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ, ແຕ່ລະຄົນຢູ່ໃນລຳດັບຂອງຕົນເອງ,
ແລະແຕ່ລະຄົນຕາມກອງນຳຂອງຕົນເອງ, ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ.
ແຕ່ພວກເລວີໃຫ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ອ້ອມຮອບເຕັນທີ່ເປັນພະຍານ,
ແລະຈະບໍ່ມີບາບໃນບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ
ແລະພວກເລວີເອງຈະເຝົ້າຍາມເຕັນພຍານ
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງແກ່ໂມເຊແລະອາໂຣນ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

๔

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊສ ແລະ ອາໂຣນ, ເວົ້າວ່າ,
ແຕ່ລະຄົນຖືຕາມຂອງລາວຕາມກອງ, ຕາມທຸງ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ໃຫ້ລູກຫຼານອິສຣາເອນຕັ້ງຄ່າຍກົງກັນຂ້າມ;
ອ້ອມຮອບພະລັງພານແຫ່ງພຣະພາຍານລູກຫຼານອິສຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ.
ແລະເຂົາເຈົ້າທີ່ຕັ້ງຄ່າຍທຳອິດຢູ່ທາງຕາເວັນອອກ,
ຄືກອງທັບຄ່າຍຂອງຢູດາພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຜູ້ປົກຄອງລູກຊາຍຂອງຢູດາ,
ນາຮັດຊອນລູກຊາຍຂອງອາມີນາດາບ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນ

ເຈັດສິບສີ່ພັນຫົກຮ້ອຍຄົນ. ແລະເຂົາເຈົ້າຜູ້ຕັ້ງຄ່າຍຕິດກັບເຜົ່າອົດສາຄາ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍອົດສາຄາ, ນາທານາເອນລູກຊາຍຂອງໂຊກາ.
ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນສີ່ສິບສີ່ພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ.
ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຕິດກັບເຜົ່າເຊບູລຸນ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານເຊບູລຸນ,
ຄືເອລີອັບລູກຊາຍຂອງເຮໂລນ.
ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນເຈັດສິບເຈັດພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ.
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການກວດກາທັງໝົດຈາກຄ່າຍຢູດາ, ໜຶ່ງແສນແປດຫມື່ນຫົກພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ,
ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈະອອກເດີນທາງເປັນຄັ້ງທຳອິດ.
ກອງທັບຄ່າຍຮູເບນຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຕາມກຳລັງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງລູກຊາຍຮູເບນແມ່ນເອລີຊູຣ໌ລູກຊາຍເຊດີອຸຣ໌.
ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນສີ່ສິບຫົກພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ.
ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຖັດຈາກລາວແມ່ນເຜົ່າຊິເມໂອນ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານຊິເມໂອນແມ່ນຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູຣິຊາດາຍ.
ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີ ຫ້າສິບເກົ້າພັນສາມຮ້ອຍຄົນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຖັດຈາກລາວແມ່ນເຜົ່າກາດ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍກາດແມ່ນເອລີຊາຟ ລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ.
ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີຫ້າສິບສີ່ພັນຫົກຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ.
ຄົນທັງໝົດທີ່ຖືກກວດກາຂອງຄ່າຍຮູເບນ, ໜຶ່ງແສນຫ້າສິບໜຶ່ງພັນສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບຄົນ,
ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈະອອກເດີນທາງເປັນກຸ່ມທີ່ສອງ.
ແລະເຕັນແຫ່ງພະຍານຈະຖືກເອົາໄປ ແລະຄ່າຍຂອງຊາວເລວີຢູ່ກາງຄ່າຍທັງຫຼາຍ,
ດັ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຕັ້ງຄ່າຍ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະອອກເດີນທາງດັ່ງນັ້ນ, ແຕ່ລະຄົນຖືຕາມການນຳ.
ຄຳສັ່ງຂອງຄ່າຍເອຟຣາອິມຢູ່ຂ້າງທະເລພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍເອຟຣາອິມຄືເອລີຊາມາລູກຊາຍຂອງເອມີຮຸດ.

ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນສີ່ສິບພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ.
ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຖັດຈາກເຜົ່າມະນັດເຊ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍມະນັດເຊ,
ກາມາລີເອນລູກຊາຍຂອງຟາດັດຊູ.
ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີສອງສິບສາມພັນສອງຮ້ອຍຄົນ.
ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຖັດຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານເບັນຢາມິນຄືອາບີດານ ລູກຊາຍຂອງກີເດໂອນີ.
ກຳລັງທະຫານຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີສາມສິບຫ້າພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ.
ທຸກຄົນທີ່ຖືກກວດກາຂອງຄ່າຍເອຟຣາອິມ, ໜຶ່ງແສນແປດພັນຮ້ອຍຄົນ,
ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈະອອກເດີນທາງເປັນກຸ່ມທີສາມ.
ກອງພົນຄ່າຍຂອງດານຢູ່ທາງທິດເໜືອພ້ອມກັບກຳລັງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍຂອງດານຄື ອາຮີເອເຊ ລູກຊາຍຂອງອາມີຊັດໄດ.
ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີຈຳນວນຫົກສິບສອງພັນເຈັດຮ້ອຍຄົນ.
ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຕິດກັບລາວແມ່ນເຜົ່າອາເຊ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍອາເຊແມ່ນຟາເກເອນ ລູກຊາຍຂອງເອກຣານ.
ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາແມ່ນສີ່ສິບເອັດພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ.
ແລະຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຕິດກັບເຜົ່ານັບທາລີ, ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍນັບທາລີຄືອາຄີເຣ
ລູກຊາຍຂອງອາຍນານ. ກຳລັງຂອງລາວທີ່ຖືກກວດກາມີຫ້າສິບສາມພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ.
ທຸກຄົນທີ່ຖືກນັບຂອງຄ່າຍແດນ, ໜຶ່ງແສນຫ້າສິບເຈັດພັນຫົກຮ້ອຍ;
ພວກເຂົາຈະອອກເດີນທາງເປັນຄົນສຸດທ້າຍຕາມກອງທັບຂອງພວກເຂົາ.
ນີ້ແມ່ນການນັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທັງໝົດການນັບຂອງຄ່າຍກັບກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຫົກຮ້ອຍພັນແລະສາມພັນຫ້າຮ້ອຍຫ້າສິບ. ແຕ່ພວກເລວີບໍ່ໄດ້ຖືກນັບຮ່ວມກັບພວກເຂົາ,
ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໂມເຊ,
ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຕັ້ງຄ່າຍຕາມລໍາດັບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງອອກເດີນທາງ,
ແຕ່ລະຄົນຕ

ມ

ແລະນີ້ແມ່ນລຸ້ນຂອງອາໂຣນແລະໂມເຊ,
ໃນວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີນາຍ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອາໂຣນ, ລູກຫົວປີນາດາບ, ແລະອາບີຢຸດ, ເອເລອາຊາ,
ແລະອີທາມາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍອາໂຣນ, ປະໂລຫິດທີ່ຖືກເຈີມ,
ຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ບູຊາມືຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອປະຕິບັດເປັນປະໂລຫິດ. ແລະ ນາດາບ ແລະ ອາບີຮຸ
ໄດ້ຕາຍ ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເມື່ອພວກເຂົາຖວາຍໄຟແປກປອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ໃນທະເລຊາຍຊີນາຍ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ມີລູກ; ແລະ ເອເລອາຊາ ແລະ ອີທາມາ
ໄດ້ປະກອບພິທີປະໂລຫິດ ກັບອາໂຣນ ພໍ່ຂອງພວກເຂົາ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ວ່າ, ຈົ່ງເອົາເຜົ່າເລວີ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຕັ້ງພວກເຂົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າອາໂຣນນັກບວດ, ແລະ ພວກເຂົາຈະປະຕິບັດຕໍ່ລາວ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຮັກສາການຮັກສາຂອງລາວ, ແລະ
ການຮັກສາຂອງລູກຊາຍອິສຣາເອນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຕັນພະສັກສິ, ເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງເຕັນ.
ແລະພວກເຂົາຈະຮັກສາເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງພະລັງພະຍານ,
ແລະຮັກສາຍາມຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນຕາມວຽກງານທັງໝົດຂອງພະລັງ.
ແລະເຈົ້າຈະມອບຊາວເລວີໃຫ້ແກ່ອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວຜູ້ເປັນພວກປະໂຣຫິດ,
ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຖືກມອບເປັນຂອງຂວັນແກ່ຂ້ອຍຈາກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ແລະເຈົ້າຈະແຕ່ງຕັ້ງອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງເຂົາໃຫ້ຢູ່ເທິງພະຫຸ່ແຫ່ງພະຍານ,

ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຮັກສາຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບແທ່ນບູຊາ,
ແລະພາຍໃນຜ້ານັ້ນ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ສຳຜັດຈະຕາຍ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊ ວ່າ, ແລະ ນີ້ແມ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາພວກເລວີຈາກກາງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ
ແທນທຸກລູກຫົວປີທີ່ເປີດຄອກແມ່ຈາກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ; ຄ່າໄຖ່ຂອງເຂົາເຈົ້າຈະເປັນ,
ແລະ ພວກເລວີຈະເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແກ່ຂ້ານ້ອຍທຸກລູກຫົວປີ,
ເພາະວ່າໃນວັນທີ່ຂ້ານ້ອຍໂຈມຕີລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຊຳລະລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນອິດສະລາເອນໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ, ພວກເຂົາຈະເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊສຢູ່ໃນຖິ່ນແຈ້ງຊີໄນ ວ່າ,
ຈົ່ງນັບລູກຫຼານຂອງເລວີຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ;
ທຸກຄົນເພດຊາຍຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນແລະຂຶ້ນໄປ, ຈົ່ງນັບເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ໂມເຊ ແລະ
ອາໂຣນ ໄດ້ກວດກາພວກເຂົາ ຍ້ອນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກເຂົາ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເລວີຕາມຊື່ຂອງພວກເຂົາ: ເກດຊອນ, ໂຄຮາທ, ແລະເມຣາຣີ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກຊາຍເກດຊອນຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂລເບນີ ແລະ ເຊເມອີ.
ແລະລູກຊາຍຂອງໂຄຮາທຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຄື: ອຳຣາມ ແລະ ອິດຊາຮ, ເຮໂບຣນ
ແລະ ອຸດຊີເອນ. ແລະລູກຊາຍຂອງເມຣາຣີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ ຄື ໂມໂອລີ ແລະ ມູຊີ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະກູນຂອງຊາວເລວີຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແກ່ເກດຊອນ:
ຕະກູນຂອງໂລເບນີ ແລະ ຕະກູນຂອງເຊເມອີ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະກູນຂອງເກດຊອນ.
ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຈຳນວນຜູ້ຊາຍທັງໝົດຈາກອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ,
ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນເຈັດພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ.
ແລະເຫຼົ່າລູກຊາຍຂອງເກີໂຊນຈະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທາງຫຼັງເຕັນຂ້າງທະເລ.

ແລະຜູ້ປົກຄອງເຮືອນຄອບຄົວຂອງປະຊາຊົນເກດຊອນແມ່ນເອລີຊາຟ ລູກຊາຍຂອງດາເອນ.
ແລະການຍາມຂອງລູກຊາຍເກດຊອນຢູ່ໃນເຕັນພະສັກສິ, ເຕັນແລະຜ້າຄຸມ,
ແລະຜ້າປົດປະຕູຂອງເຕັນພະສັກສິ, ແລະຜ້າໃບຂອງລານ,
ແລະຜ້າມ່ານປະຕູຂອງລານທີ່ຢູ່ເທິງເຕັນ, ແລະສິ່ງທີ່ເຫຼືອທັງໝົດຂອງວຽກງານຂອງມັນ.
ແກ່ໂຄຣາດມີຊົນຊາວອຳຣາມໜຶ່ງ, ຊົນຊາວອິດຊາຣາຣໜຶ່ງ, ຊົນຊາວເຣໂບຣນໜຶ່ງ,
ແລະຊົນຊາວອຸດຊີເອນໜຶ່ງ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນຊາວຂອງໂຄຣາດຕາມຈຳນວນ.
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕັ້ງແຕ່ໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ, ແປດພັນຫົກຮ້ອຍຄົນ,
ປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ປົກປ້ອງສະຖານທີ່ສັກສິດ.
ພວກຄົນຂອງລູກຊາຍໂຄຣາດຈະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ດ້ານຂ້າງຂອງພະລັງທາງທິດໃຕ້
ແລະຜູ້ປົກຄອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງປະຊາຊົນໂຄຣາທ ຄື ເອລີຊາຟານ
ລູກຊາຍຂອງອຸດຊີເອນ. ແລະການຮັກສາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຫີບ, ໂຕະ, ຄ້ຳທຽນ, ແທ່ນບູຊາ,
ເຄື່ອງໃຊ້ບໍລິສຸດທີ່ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດພິທີຄ້ອຍ, ຜ້າປົກ, ແລະວຽກງານທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະຜູ້ປົກຄອງເທິງຜູ້ປົກຄອງຂອງຊາວເລວີ ຄື ເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ປະໂລຫິດ
ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັກສາການປົກປ້ອງສິ່ງບໍລິສຸດ ແກ່ເມຣາຣີມີຕະກູນໂມໂອລີ
ແລະຕະກູນມູຊີ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະກູນຕ່າງໆຂອງເມຣາຣີ.
ການນັບຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຈຳນວນ, ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ,
ມີຫົກພັນຫ້າສິບຄົນ. ແລະຜູ້ປົກຄອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງປະຊາຊົນເມຣາຣີ,
ຊູຣີເອນລູກຊາຍຂອງອາບີໄຮນ, ຈະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຂ້າງພະລັງການໄປທາງທິດເໜືອ.
ການກວດກາຂອງການຍາມຂອງລູກຊາຍເມຣາຣີ, ຫົວເສົາຂອງເຕັນ, ແລະກ້ານສົດຂອງມັນ,
ແລະເສົາຂອງມັນ, ແລະຖານຂອງມັນ, ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,
ແລະວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະເສົາຂອງລານຮອບວຽນ, ແລະຖານຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຫມຸດ, ແລະເຊືອກຂອງພວກເຂົາ.
ພວກທີ່ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທາງໜ້າເຕັນພະຍານທາງທິດຕາເວັນອອກ ຄື ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ

ລູກຊາຍຂອງລາວ,
ຜູ້ປົກປັກຮັກສາຍາມຂອງສະຖານທີ່ສັກສິດເພື່ອຍາມຂອງຊາວອິສຣາເອນ, ແລະ
ຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ສຳຜັດຈະຕ້ອງຕາຍ. ການນັບທັງໝົດຂອງຊາວເລວີ,
ຜູ້ທີ່ໂມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ນັບຕາມພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທຸກຄົນຜູ້ຊາຍຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ, ສອງສິບສອງພັນຄົນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງນັບທຸກຄົນລູກຫົວປີຜູ້ຊາຍຂອງຊາວອິສຣາເອນທີ່ມີອາຍຸຕັ້ງແຕ່ໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ,
ແລະຈົ່ງບັນທຶກຈຳນວນຕາມຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາພວກເລວີໃຫ້ຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແທນລູກຫົວປີທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິສຣາເອນ,
ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເລວີແທນລູກຫົວປີທັງໝົດໃນບັນດາສັດລ້ຽງຂອງລູກຊາຍອິສຣາເອນ. ແລະ
ໂມເຊໄດ້ເຂົ້າຢ້ຽມຢາມລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນບັນດາລູກຊາຍອິສຣາເອນຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ. ແລະ
ລູກຫົວປີທັງໝົດທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍໄດ້ຖືກນັບຕາມຊື່ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປຈາກການສຳມະໂນຂອງພວກເຂົາ, ມີຈຳນວນຊາວສອງພັນສອງຮ້ອຍເຈັດສິບສາມຄົນ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ, ວ່າ,
ຈົ່ງເອົາພວກເລວີແທນລູກຊາຍທຳອິດທັງໝົດຂອງອິສຣາເອນ,
ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເລວີແທນສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເລວີຈະເປັນຂອງເຮົາ;
ເຮົາແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະຄ່າໄຖ່ຂອງສາມແລະເຈັດສິບແລະສອງຮ້ອຍ
ພວກທີ່ເກີນຈາກພວກເລວີ ຈາກພວກລູກຫົວປີຂອງລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນ
ແລະເຈົ້າຈະເອົາຫ້າເຊເກນຕາມຫົວ, ຕາມດີດຣັກມອນຮັບບໍລິສຸດເຈົ້າຈະເອົາ,
ຊາວໂອໂບນຂອງເຊເກນ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ເງິນແກ່ອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ,
ເປັນຄ່າໄຖ່ຂອງຜູ້ທີ່ເກີນຈຳນວນໃນພວກເຂົາ.

ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາເງິນການໄຖ່ຂອງຄົນທີ່ເກີນຈຳນວນເພື່ອການໄຖ່ຖອນຂອງຄົນເລວີ.
ຈາກພວກລູກຊາຍທຳອິດເກີດຂອງອິດສະລາເອນ,
ໄດ້ເອົາເງິນພັນສາມຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າເຊເກນ, ຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ.
ແລະໂມເຊໄດ້ມອບເງິນໄຖ່ຂອງຄົນທີ່ເກີນຈຳນວນໃຫ້ແກ່ອາໂຣນແລະບຸດຊາຍຂອງລາວ,
ຕາມພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

๔

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ, ເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງເອົາຈຳນວນລວມຂອງລູກຫຼານຂອງໂຄຮາທຈາກກາງລູກຫຼານຂອງເລວີ,
ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈາກຊາວຫ້າປີ ແລະ
ຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາປະຕິບັດການ,
ເຮັດທຸກວຽກງານໃນພະລັບຂອງພຣະພາຍານ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນວຽກງານຂອງລູກຊາຍໂຄຮາທໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ, ສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ.
ແລະ ອາໂຣນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລາວຈະເຂົ້າໄປ ເມື່ອຄ່າຍຍົກຂຶ້ນ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະປະຕູລົ່ງຜ້າມ່ານທີ່ບັງ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະປົກຫີບພະສັກສິພາຍໃນມັນ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະວາງຜ້າປົກໜັງສີຟ້າເທິງມັນ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະໃສ່ຜ້າທັງໝົດສີຟ້າເທິງມັນຈາກເບື້ອງເທິງ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະສອດໄມ້ຫາມ.
ແລະເທິງໂຕະທີ່ວາງໄວ້ຂ້າງໜ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະວາງຜ້າສີມ່ວງທັງໝົດເທິງມັນ, ແລະຖ້ວຍ,
ແລະທີ່ເຜົ່ານ້ຳຍານ, ແລະຈອກ, ແລະພາຊະສຳລັບການຖວາຍເຫຼົ້າທີ່ເຂົາຖວາຍເຫຼົ້າ,
ແລະຂົນມປັງທີ່ຢູ່ເທິງມັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະວາງຜ້າສີແດງເຂັ້ມເທິງມັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມມັນດ້ວຍຜ້າປົກໜັງສີຟ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະສອດຄ້ອນຜ່ານມັນ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະເອົາຜ້າສີຟ້າ,

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມທີ່ຕັ້ງໂຄມທີ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ, ແລະໂຄມໄຟຂອງມັນ,
ແລະຄີມຂອງມັນ, ແລະເຫຼົ້າສໍາລັບການຖອກຂອງມັນ,
ແລະພາຊະນະທັງໝົດຂອງນ້ໍາມັນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດພິທີໃນພວກມັນ.
ແລະພວກເຂົາຈະເອົາມັນ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ ໃສ່ເຂົ້າໄປໃນຜ້າຄຸມໜັງສີຟ້າ,
ແລະພວກເຂົາຈະວາງມັນໄວ້ເທິງຄານຫາມ. ແລະເທິງແທ່ນບູຊາທອງຄໍາ,
ເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມດ້ວຍຜ້າສີຟ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປົກຄຸມມັນດ້ວຍຜ້າປົກໜັງສັດສີຟ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະສອດໄມ້ຫາມຂອງມັນ.
ແລະພວກເຂົາຈະເອົາເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການປະຕິບັດພາລະກິດໃນສະຖານບໍລິສຸ
ດ, ແລະພວກເຂົາຈະໃສ່ມັນເຂົ້າໄປໃນຜ້າສີຟ້າ, ແລະປົກຄຸມມັນດ້ວຍຜ້າປົກໜັງສີຟ້າ,
ແລະວາງມັນໄວ້ເທິງຄານຫາມ. ແລະເຂົາຈະວາງຜ້າປົກເທິງແທ່ນບູຊາ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປົກມັນດ້ວຍຜ້າສີມ່ວງທັງໝົດ.
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະວາງເທິງມັນທຸກເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດການເທິງມັນດ້ວຍມັນ,
ແລະກະຖາງໄຟ, ແລະສ້ອມຊີ້ນ, ແລະຖ້ວຍ, ແລະຝາປິດ, ແລະທຸກເຄື່ອງໃຊ້ຂອງແທ່ນບູຊາ;
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະວາງເທິງມັນຜ້າປົກໜັງສີຟ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະສອດໄມ້ຫາມຂອງມັນ;
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເອົາຜ້າສີມ່ວງ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປົກອ່າງລ້າງແລະຖານຂອງມັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະໃສ່ມັນເຂົ້າໃນຜ້າປົກໜັງສີຟ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະວາງເທິງໄມ້ຫາມ,
ແລະອາຣົງແລະລູກຊາຍຂອງລາວຈະສໍາເລັດ, ປົກສິ່ງສັກສິດ, ແລະທຸກເຄື່ອງໃຊ້ສັກສິດ,
ໃນເວລາຍົກຄ່າຍ; ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລູກຊາຍຂອງໂຄຮາດຈະເຂົ້າມາຍົກ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ແຕະຕ້ອງສິ່ງສັກສິດ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ;
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລູກຊາຍຂອງໂຄຮາດຈະຫາມໃນພະລັກພອນຂອງພະຍານ. ຜູ້ເບິ່ງແຍງເອເລອາຊາ
ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ, ນ້ໍາມັນແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ,
ແລະເຄື່ອງຫອມແຫ່ງການປະສົມ, ແລະເຄື່ອງບູຊາປະຈໍາວັນ, ແລະນ້ໍາມັນແຫ່ງການເຈີມ,
ການເບິ່ງແຍງທັງໝົດແຫ່ງພະລັງ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນໃນສະຖານບໍລິສຸດ,

ໃນບັນດາວຽກງານທັງໝົດ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊສແລະອາໂຣນ ເວົ້າວ່າ
ຢ່າທຳລາຍປະຊາຊົນຂອງຕະກູນຄາຮາດຈາກທ່າມກາງຄົນເລວີ ເຮັດສິ່ງນີ້ໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະ
ພວກເຂົາຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ຈະບໍ່ຕາຍ ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ, ອາໂຣນ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງລາວໃຫ້ເຂົ້າໄປ ແລະ
ພວກເຂົາຈະແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນຕາມວຽກງານຂອງລາວ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າໄປເບິ່ງຢ່າງກະທັນຫັນສິ່ງບໍລິສຸດ ແລະ ຕາຍ ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ເອົາການນັບຂອງລູກຊາຍຂອງເກີໂຊນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຕາມເຮືອນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີແລະຂຶ້ນໄປຈົນຮອດຫ້າສິບປີ ກວດເບິ່ງເຂົາເຈົ້າ,
ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປປະຕິບັດງານ, ເຮັດວຽກງານຂອງລາວໃນພະລັງພຳຂອງພະສັກສິ.
ນີ້ແມ່ນການປະຕິບັດຂອງປະຊາຊົນເກດຊອນ, ເພື່ອປະຕິບັດແລະຍົກ. ແລະ
ຍົກຜ້າຫຸ້ມຂອງເຕັນ, ແລະເຕັນຂອງພະຍານ, ແລະຜ້າຄຸມຂອງມັນ,
ແລະຜ້າຄຸມສີຟ້າທີ່ຢູ່ເທິງມັນຈາກເບື້ອງເທິງ, ແລະຜ້າຄຸມຂອງປະຕູຂອງເຕັນຂອງພະຍານ,
ແລະຜ້າກັ້ນຂອງສະໜາມທີ່ຢູ່ເທິງເຕັນຂອງພະຍານ, ແລະສິ່ງທີ່ເກີນ,
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດສຳລັບການປະຕິບັດທີ່ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດໃນພວກມັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ.
ຕາມຄຳສັ່ງຂອງອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວ
ຈະເປັນການປະຕິບັດຂອງລູກຊາຍເກດສອນຕາມການປະຕິບັດທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະຕາມການງານທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະກວດການາເຂົາເຈົ້າໂດຍຊື່ທັງໝົດສິ່ງທີ່ກຽມໄວ້ໂດຍເຂົາເຈົ້າ.
ນີ້ແມ່ນການປະຕິບັດຂອງລູກຊາຍເກດສອນໃນເຕັນແຫ່ງການເປັນພະຍານ,
ແລະການຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນມືຂອງອີທາມາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ປະໂລຫິດ.
ລູກຊາຍຂອງເມຣາຣີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຈົ່ງນັບເຂົາເຈົ້າ, ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີແລະຂຶ້ນໄປຈົນຮອດຫ້າສິບປີ ຈົ່ງນັບເຂົາເຈົ້າ,

ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາຮັບໃຊ້ວຽກງານຂອງເຕັນຂອງພະຍານ. ແລະ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພາລະຂອງສິ່ງທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໂດຍພວກເຂົາຕາມທຸກວຽກງານຂອງພວກເຂົາໃ
ນພະລັງພະຍານ: ຫົວເສົາຂອງພະລັງ, ແລະທ່ອນໄມ້ກັ້ນ, ແລະເສົາຂອງມັນ,
ແລະຖານຂອງມັນ, ແລະຜ້າປົກ, ແລະຖານຂອງພວກມັນ, ແລະເສົາຂອງພວກມັນ,
ແລະຜ້າປົກປະຕູຂອງພະລັງ, ແລະເສົາຂອງລານອ້ອມຮອບ, ແລະຖານຂອງພວກມັນ,
ແລະເສົາຂອງຜ້າກັ້ນປະຕູຂອງລານ, ແລະຖານຂອງພວກມັນ, ແລະຫມຸດຂອງພວກມັນ,
ແລະເຊືອກຂອງພວກມັນ, ແລະທຸກເຄື່ອງໃຊ້ຂອງພວກມັນ,
ແລະທຸກການປະຕິບັດຂອງພວກມັນ; ຈົ່ງກວດກາພວກເຂົາຕາມຊື່,
ແລະທຸກເຄື່ອງໃຊ້ຂອງການຮັກສາຂອງສິ່ງທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໂດຍພວກເຂົາ.
ນີ້ແມ່ນການປະຕິບັດຂອງປະຊາຊົນລູກຊາຍເມຣາຣີໃນທຸກວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເຕັນແຫ່
ງພະຄໍາພະຍານພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງອີທາມາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ ແລະ
ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ ພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງອິສຣາເອນ
ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມພວກລູກຫຼານຂອງໂກຣາຫ ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວຫ້າປີ ແລະ ຂຶ້ນໄປ ຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ,
ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາປະຕິບັດການ ແລະ ເຮັດວຽກໃນພະລັບພຍານ.
ແລະການນັບຈໍານວນຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນສອງພັນເຈັດຮ້ອຍຫ້າສິບ.
ນີ້ແມ່ນການນັບປະຊາຊົນຂອງໂກຣາດ,
ທຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດພາລະກິດໃນເຕັນຫ໌ແຫ່ງພະຍານ,
ດັ່ງທີ່ໂມເຊສແລະອາໂຣນໄດ້ນັບຕາມພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມ
ເຊ. ແລະ ລູກຫຼານຂອງເກດຊອນຖືກນັບຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີແລະຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ,
ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາຮັບໃຊ້ແລະເຮັດວຽກງານໃນພະລັບແຫ່ງພະຍານ.
ແລະການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສອງພັນຫົກຮ້ອຍສາມສິບ.
ນີ້ແມ່ນການນັບປະຊາຊົນລູກຊາຍເກດຊອນ, ທຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ຜູ້ທີ່ໂມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ນັບໂດຍຜ່ານສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນມືຂອງໂມເຊ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນັບຄົນຂອງລູກຫຼານເມຣາຣີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ,
ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາຮັບໃຊ້ວຽກງານຂອງພະລັບພະຍານ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ
ການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແມ່ນສາມພັນສອງຮ້ອຍ. ນີ້ແມ່ນການສໍາມະໂນປະຊາຊົນລູກຊາຍເມຣາຣີ,
ຜູ້ທີ່ໂມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ສໍາມະໂນເພາະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊ.
ທຸກຄົນທີ່ຖືກນັບ, ເຊິ່ງໂມເຊສ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງຂອງອິສຣາເອນ
ໄດ້ນັບຊາວເລວີ, ຕາມຕະກູນ ແລະ ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈາກອາຍຸຊາວຫ້າປີ
ແລະ ຂຶ້ນໄປ ຈົນເຖິງຫ້າສິບປີ, ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາເຮັດວຽກຂອງວຽກງານ, ແລະ
ວຽກງານທີ່ຖືກຫາບໃນພະລັບພະຍານ.
ແລະຜູ້ທີ່ຖືກນັບນັ້ນມີຈໍານວນແປດພັນຫ້າຮ້ອຍແປດສິບຄົນ.
ໂດຍຜ່ານສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາໂດຍມືຂອງໂມເຊ,
ຄົນຕໍ່ຄົນຕາມວຽກງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະຕາມສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຍົກຂຶ້ນ,
ແລະພວກເຂົາຖືກນັບ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.

๔

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ວ່າ ຈົ່ງສັ່ງໃຫ້ລູກຫຼານອິສຣາເອນ ແລະ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສົ່ງອອກຈາກຄ່າຍທຸກຄົນທີ່ເປັນໂຣກເຮື້ອນ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ມີການໄຫຼອອກ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ສະອາດຕໍ່ຈິດໃຈ ຈາກຊາຍຈົນເຖິງຍິງ, ຈົ່ງສົ່ງອອກໄປນອກຄ່າຍ,

ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄ່າຍຂອງພວກເຂົາເປື້ອນ,
ໃນບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ. ແລະຊາວອິດສະລາເອນກໍ່ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປຂ້າງນອກຄ່າຍ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ,
ຊາວອິດສະລາເອນກໍ່ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ຈົ່ງກ່າວ
ກັບ ລູກຊາຍ ອິສຣາເອນ ວ່າ, ຜູ້ຊາຍ ຫຼື ຜູ້ຍິງ ຜູ້ໃດ ຈະ ເຮັດ ຈາກ ທັງໝົດ ບາບ ມະນຸດ,
ແລະ ໂດຍການເບິ່ງຂ້າມ ຈະເບິ່ງຂ້າມ ແລະ ຈິດວິນຍານ ນັ້ນ ຈະມີຄວາມຜິດ, ຈະສາລະພາບ
ບາບ ທີ່ ໄດ້ເຮັດ, ແລະ ຈະຊົດໃຊ້ ການລະເມີດ: ຈໍານວນເງິນຕົ້ນ, ແລະ ສ່ວນທີ່ຫ້າ ຂອງມັນ
ຈະເພີ່ມ ເທິງ ມັນ, ແລະ ຈະຊົດໃຊ້ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ ໄດ້ລະເມີດ ຕໍ່ລາວ.
ຖ້າແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ແກ້ແຄ້ນໃຫ້ແກ່ຄົນນັ້ນເພື່ອວ່າຈະໃຫ້ຄືນການລະເມີດຕໍ່ລາວ,
ການລະເມີດທີ່ຖືກໃຫ້ຄືນນັ້ນຈະເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕໍ່ປະໂລຫິດ,
ຍົກເວັ້ນແມ່ນຜູ້ແຫ່ງການໄຖ່ບາບທີ່ໂດຍຜ່ານມັນລາວຈະໄຖ່ບາບໃນເລື່ອງຂອງລາວ.
ແລະທຸກຜົນໄມ້ທໍາອິດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້ານໍາມາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປັນຂອງປະໂລຫິດຜູ້ນັ້ນ;
ແລະສິ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງແຕ່ລະຄົນ, ຈະເປັນຂອງລາວ;
ແລະຜູ້ຊາຍຜູ້ທີ່ໃຫ້ແກ່ປະໂລຫິດ, ຈະເປັນຂອງຜູ້ນັ້ນ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິສຣາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍຜູ້ຊາຍຖ້າເມຍຂອງລາວລະເມີດ, ແລະຖູກລະເລີຍລາວ,
ແລະຄົນໃດນອນກັບນາງນອນເມັດ, ແລະມັນລີ້ຈາກຕາຂອງຜູ້ຊາຍຂອງນາງ,
ແລະນາງເຊື່ອງ, ແຕ່ນາງເປື້ອນ, ແລະພະຍານບໍ່ມີກັບນາງ, ແລະນາງບໍ່ຖືກຈັບ,
ແລະວິນຍານຂອງຄວາມຫວງແຫນມາເຖິງລາວ, ແລະລາວຫວງແຫນເມຍຂອງລາວ,
ແຕ່ນາງເປື້ອນ, ຫຼືວິນຍານຂອງຄວາມຫວງແຫນມາເຖິງລາວ,
ແລະລາວຫວງແຫນເມຍຂອງລາວ, ແຕ່ນາງບໍ່ເປື້ອນ,
ແລະຜູ້ຊາຍຈະນໍາເມຍຂອງລາວໄປຫາປະໂລຫິດ, ແລະລາວຈະນໍາຂອງຖວາຍກ່ຽວກັບນາງ,

ສ່ວນທີສິບຂອງເອຟາແປ້ງເຂົ້າບາເລ; ລາວຈະບໍ່ຖອກນ້ຳມັນເທິງມັນ,
ແລະຈະບໍ່ວາງກຳຢານເທິງມັນ; ເພາະວ່າມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາຂອງຄວາມຫວງແຫນ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງການລະນຶກ, ເຮັດໃຫ້ລະນຶກເຖິງບາບ. ແລະພໍ່ຄູບາຈະນຳມັນມາ
ແລະຈະຕັ້ງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະພໍ່ສອນຈະເອົານ້ຳສະອາດທີ່ມີຊີວິດໃສ່ພາຊະນະດິນເຜົາ,
ແລະເອົາດິນທີ່ຢູ່ເທິງພື້ນຂອງເຕັນພະຍານ, ແລະພໍ່ສອນໄດ້ເອົາມາຈະໃສ່ລົງໃນນ້ຳ.
ແລະພໍ່ສອນຈະຕັ້ງຜູ້ຍິງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຈະເປີດເຜີຍຫົວຂອງຜູ້ຍິງ,
ແລະຈະໃຫ້ເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງການລະນຶກ, ເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມຫວງແຫນ,
ໄວ້ເທິງມືຂອງນາງ, ແຕ່ໃນມືຂອງພໍ່ສອນຈະມີນ້ຳແຫ່ງການຕິຕຽນທີ່ຖືກສາບແຊ່ງນີ້.
ແລະພໍ່ຄູບາຈະເຮັດໃຫ້ນາງສາບານ, ແລະຈະເວົ້າກັບແມ່ຍິງວ່າ, ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດນອນກັບເຈົ້າ,
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລະເມີດໃຫ້ຖືກເປື້ອນໂດຍຜູ້ຊາຍຂອງເຈົ້າເອງ,
ຈົ່ງຮູ້ວ່າເຈົ້າບໍລິສຸດຈາກນ້ຳແຫ່ງການຕິຕຽນທີ່ຖືກສາບແຊ່ງນີ້.
ຖ້າແຕ່ເຈົ້າໄດ້ລະເມີດໃນຂະນະທີ່ເປັນຜູ້ມີຜົວ, ຫຼືເຈົ້າໄດ້ເປື້ອນ,
ແລະຜູ້ໃດໄດ້ໃຫ້ຕຽງຂອງລາວໃນເຈົ້າ, ນອກຈາກຜົວຂອງເຈົ້າ;
ແລະປະໂລຫິດຈະໃຫ້ຜູ້ຍິງສາບານດ້ວຍຄຳສາບານຂອງຄຳສາບແຊ່ງນີ້,
ແລະປະໂລຫິດຈະເວົ້າກັບຜູ້ຍິງວ່າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ໃນຄຳສາບແຊ່ງແລະຄຳສາບານທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ໃນເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຂາຂອງເຈົ້າຫຼຸດລົງ, ແລະທ້ອງຂອງເຈົ້າບວມ.
ແລະນ້ຳທີ່ຖືກສາບແຊ່ງນີ້ຈະເຂົ້າໄປໃນທ້ອງຂອງເຈົ້າເພື່ອເຮັດໃຫ້ທ້ອງບວມ
ແລະຂາອ່ອນຫຼຸດລົງ, ແລະແມ່ຍິງຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນ, ຂໍໃຫ້ເປັນ.
ແລະປະໂລຫິດຈະຂຽນຄຳສາບແຊ່ງເຫຼົ່ານີ້ລົງໃນໜັງສື,
ແລະຈະລຶບມັນອອກເຂົ້າໄປໃນນ້ຳຂົມແຫ່ງການສາບແຊ່ງ.
ແລະລາວຈະໃຫ້ແມ່ຍິງດື່ມນ້ຳແຫ່ງການກ່າວຕິຕຽນທີ່ຖືກສາບແຊ່ງ,

ແລະນ້ຳທີ່ຖືກສາບແຊ่ງແຫ່ງການກ່າວຕິຕຽນຈະເຂົ້າໄປໃນນາງ.
ແລະພໍ່ຄູບອດຈະເອົາການບູຊາແຫ່ງຄວາມຫວງແຫນຈາກມືຂອງແມ່ຍິງ,
ແລະຈະວາງການບູຊານັ້ນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະຈະນຳມັນໄປຫາແທ່ນບູຊາ. ແລະ
ພໍ່ຄູບອດ ຈະຈັບກຳມື ຈາກ ເຄື່ອງບູຊາ ສ່ວນທີ່ເປັນທີ່ລະນຶກ ຂອງມັນ ແລະ ຈະນຳມັນຂຶ້ນ
ໄປບູຊາ ເທິງ ແທ່ນບູຊາ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ນ້ຳຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຍິງດື່ມສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.
ແລະມັນຈະເປັນ ຖ້ານາງຖືກເປື້ອນ ແລະມັນຫລົບພົ້ນຈາກຜູ້ຊາຍຂອງນາງ,
ແລະນ້ຳແຫ່ງການຕິຕຽນທີ່ຖືກສາບແຊ่ງຈະເຂົ້າໄປໃນນາງ, ແລະທ້ອງຂອງນາງຈະບວມ,
ແລະຕົ້ນຂາຂອງນາງຈະລົ້ມລົງ,
ແລະແມ່ຍິງນັ້ນຈະກາຍເປັນຄຳສາບແຊ่ງແກ່ປະຊາຊົນຂອງນາງ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ຍິງບໍ່ຖືກເປື້ອນ
ແລະຢູ່ສະອາດ, ແລະຈະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະຈະຖືພາເມັດ.
ນີ້ແມ່ນກົດໝາຍຂອງຄວາມຫວງແຫນ ເມື່ອແມ່ຍິງທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວລະເມີດແລະຖືກເປື້ອນ.
ຫຼື ຜູ້ຊາຍຄົນໃດທີ່ຖ້າອິນຍານຂອງຄວາມຫວງແຫນມາເຖິງເຂົາ,
ແລະເຂົາຫວງແຫນເມຍຂອງເຂົາ, ແລະເຂົາຕັ້ງເມຍຂອງເຂົາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພໍ່ສອນຈະເຮັດກັບນາງທຸກກົດໝາຍນີ້, ແລະຜູ້ຊາຍຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຈາກບາບ;
ແລະຜູ້ຍິງນັ້ນຈະໄດ້ຮັບບາບຂອງນາງ.

๙

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິສຣາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍຫຼືແມ່ຍິງ,
ຜູ້ທີ່ຈະປະຕິຍານຢ່າງຍິ่งໃຫย่ການປະຕິຍານເພື่ອແຍກຕົວຄວາມບໍລິສຸດໃຫ้ພຣະຜ้ູເປັນເจ้า,
ຈາກເຫຼົ້າແວງແລະເຫຼົ້າແຮງລາວຈະຖືກຊຳລະ;
ແລະນ້ຳສົ້ມຈາກເຫຼົ້າແວງແລະນ້ຳສົ້ມຈາກເຫຼົ້າແຮງລາວຈະບໍ่ດື่ມ;

ແລະສິ່ງທີ່ເຜ ລິດຈາກອະງຸ່ນລາວຈະບໍ່ດື່ມ;
ແລະອະງຸ່ນສົດແລະລູກອະງຸ່ນແຫ້ງລາວຈະບໍ່ກິນທຸກມື້ຂອງການປະຕິຍານຂອງລາວ;
ຈາກທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຈາກເຄືອອະງຸ່ນ,
ເຫຼົ້າແວງຈາກເປືອກອະງຸ່ນຈົນເຖິງເມັດອະງຸ່ນລາວຈະບໍ່ກິນທຸກມື້ຂອງການຊໍາລະ;
ມີດໂກນຈະບໍ່ມາເທິງຫົວຂອງລາວ,
ຈົນກວ່າມື້ທີ່ລາວໄດ້ປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສໍາເລັດ;
ລາວຈະເປັນຄົນບໍລິສຸດລ້ຽງຜົມຂອງຫົວທຸກມື້ຂອງການປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;
ເທິງຈິດວິນຍານທີ່ຕາຍແລ້ວທຸກຄົນລາວຈະບໍ່ເຂົ້າໄປເທິງພໍ່ແລະແມ່,
ແລະເທິງພີ່ນ້ອງຊາຍແລະເທິງພີ່ນ້ອງຍິງ, ລາວຈະບໍ່ເປື້ອນເທິງເຂົາເຈົ້າເມື່ອເຂົາເຈົ້າຕາຍ,
ເພາະວ່າການປະຕິຍານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງລາວຢູ່ເທິງລາວເທິງຫົວຂອງລາວ;
ທຸກມື້ຂອງການປະຕິຍານຂອງລາວລາວຈະເປັນຄົນບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ຖ້າມີຜູ້ໃດຕາຍຢູ່ກັບລາວຢ່າງກະທັນຫັນ, ຫົວຂອງລາວທີ່ໄດ້ຖືຄໍາສັນຍາໄວ້ຈະເປື້ອນທັນທີ,
ແລະລາວຈະໂກນຫົວຂອງລາວໃນວັນທີ່ລາວຖືກຊໍາລະ, ຄືໃນວັນທີ່ເຈັດລາວຈະຖືກໂກນ.
ແລະໃນວັນທີ່ແປດ ເຂົາຈະນໍາເອົານົກເຂົາສອງໂຕ ຫຼື ລູກນົກພິຣາບສອງໂຕ
ໄປຫາປະໂຣຫິດທີ່ປະຕູເຕັນແຫ່ງພະຍານ. ແລະພໍ່ບວດຈະເຮັດອັນໜຶ່ງກ່ຽວກັບບາບ,
ແລະອັນໜຶ່ງເປັນເຊື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາທັງໝົດ;
ແລະພໍ່ບວດຈະເຮັດການລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຮັດບາບກ່ຽວກັບ
ຈິດວິນຍານ; ແລະລາວຈະເຮັດໃຫ້ຫົວຂອງລາວບໍລິສຸດໃນມື້ນັ້ນ,
ທີ່ລາວໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມື້ຂອງຄໍາປະຕິຍານ;
ແລະລາວຈະນໍາເອົາລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີເປັນເຄື່ອງບູຊາການລະເມີດ;
ແລະມື້ກ່ອນໜ້າຈະບໍ່ນັບ, ເພາະວ່າຫົວຂອງຄໍາປະຕິຍານຂອງລາວໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປື້ອນ.
ແລະນີ້ແມ່ນກົດໝາຍຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ອະທິຖານ,
ໃນວັນທີ່ເຂົາເຕັມວັນແຫ່ງຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາ,

ເຂົາຈະນໍາມາດ້ວຍຕົນເອງຢູ່ປະຕູຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ. ແລະ
ລາວຈະນໍາເອົາຂອງຖວາຍຂອງລາວມາໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີບໍ່ມີຕໍາໜິໜຶ່ງໂຕເພື່ອເຄື່ອງເຜົາບູຊາ, ແລະ
ລູກແກະແມ່ອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງໂຕບໍ່ມີຕໍາໜິເພື່ອບາບ, ແລະ
ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕບໍ່ມີຕໍາໜິເພື່ອຄວາມລອດພົ້ນ, ແລະ
ກະຕ່າຂອງເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງລະອຽດຂອງຂະໜົມປັງທີ່ປັ້ນດ້ວຍນ້ໍາມັນ, ແລະ
ຂະໜົມແຜ່ນບໍ່ມີເຊື້ອທີ່ທາດ້ວຍນ້ໍາມັນ, ແລະ ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ເຄື່ອງຖວາຍດື່ມຂອງພວກເຂົາ. ແລະປະໂລຫິດຈະນໍາມາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຈະເຮັດກ່ຽວກັບບາບຂອງລາວ, ແລະເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຂອງລາວ.
ແລະລາວຈະເຮັດແກະຜູ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນຖວາຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທິງຕະ
ກ້າເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ແລະປະໂລຫິດຈະເຮັດເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວ ແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງລາວ.
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິຍານຈະໂກນຫົວຂອງຄໍາປະຕິຍານຂອງລາວຢູ່ຂ້າງປະຕູເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະເຂົາຈະວາງຜົມເທິງໄຟທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດ.
ແລະປະໂລຫິດຈະເອົາແຂນທີ່ຕົ້ມແລ້ວຈາກແກະຜູ້,
ແລະເຂົ້າຈີ່ໜຶ່ງກ້ອນທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອຈາກກະຕ່າ, ແລະເຂົ້າຈີ່ແບນທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອໜຶ່ງອັນ,
ແລະຈະວາງໃສ່ມືຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິຍານຫຼັງຈາກລາວໂກນຄໍາປະຕິຍານຂອງລາວແລ້ວ,
ແລະປະໂລຫິດຈະນໍາເອົາມັນມາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເຄື່ອງຖວາຍ;
ມັນຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດສໍາລັບປະໂລຫິດກັບເຕົ້ານົມຂອງເຄື່ອງຖວາຍ,
ແລະກັບແຂນຂອງເຄື່ອງຖວາຍ; ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິຍານຈະດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນ.
ນີ້ແມ່ນກົດໝາຍຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ອະທິຖານ,
ຜູ້ທີ່ຈະປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິງຂອງຂວັນຂອງລາວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບຄໍາປະ
ຕິຍານຂອງລາວ, ນອກເໜືອຈາກສິ່ງທີ່ມືຂອງລາວຈະພົບ,
ຕາມກໍາລັງຂອງຄໍາປະຕິຍານຂອງລາວ,

ທີ່ລາວຈະປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ, ວ່າ, ຈົ່ງກ່າວກັບອາໂຣນແລະລູກຊາຍຂອງລາວ, ວ່າ,
ແບບນີ້ເຈົ້າຈະອວຍພອນລູກຊາຍອິສຣາເອນ, ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະປົກປ້ອງເຈົ້າ.
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສ່ອງແສງພຣະພັກຕຣ໌ຂອງພຣະອົງເທິງເຈົ້າ, ແລະ
ປະທານພຣະເມດຕາແກ່ເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍົກໜ້າຂອງພຣະອົງເທິງເຈົ້າ ແລະ
ປະທານສັນຕິພາບແກ່ເຈົ້າ.
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະວາງຊື່ຂອງຂ້ານ້ອຍໄວ້ເທິງພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຜູ້ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອວຍພອນພວກເຂົາ.

๗

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ທີ່ໂມເຊສຳເລັດການຍົກຕັ້ງເຕັນ, ລາວໄດ້ເຈີມມັນ
ແລະຊຳລະມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ, ພ້ອມທັງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ,
ແລະແທ່ນບູຊາພ້ອມທັງເຄື່ອງໃຊ້ທັງໝົດຂອງມັນ, ລາວໄດ້ເຈີມພວກມັນ
ແລະຊຳລະພວກມັນໃຫ້ບໍລິສຸດ. ແລະຜູ້ປົກຄອງຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ນຳມາ,
ຄືສິບສອງຜູ້ປົກຄອງຂອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ປົກຄອງຂອງເຜົ່າຕ່າງໆ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ເທິງການກວດກາ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນຂອງເຂົາເຈົ້າມາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຄືເກວຽນທີ່ມີຫຼັງຄາຫົກຄັນ ແລະງົວສິບສອງໂຕ, ເກວຽນໜຶ່ງຄັນຈາກຜູ້ນຳສອງຄົນ
ແລະລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກແຕ່ລະຄົນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳມາຖວາຍຕໍ່ໜ້າພະທີ່ປະທັບ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍ່ເວົ້າກັບ ໂມເຊ ວ່າ, ຈົ່ງເອົາຈາກພວກເຂົາ, ແລະ
ມັນຈະເປັນສຳລັບວຽກງານປະຕິບັດການຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ; ແລະ

ເຈົ້າຈະໃຫ້ມັນແກ່ຊາວເລວີ, ແຕ່ລະຄົນຕາມການປະຕິບັດການຂອງລາວ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາເກວຽນແລະງົວ, ໃຫ້ພວກມັນແກ່ຄົນເລວີ. ແລະ
ທ່ານໄດ້ໃຫ້ເກວຽນສອງຄັນ ແລະ ງົວສີ່ໂຕ ແກ່ລູກຊາຍຂອງເກດສອນ
ຕາມການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ເກວຽນທັງສີ່ ແລະ ງົວທັງແປດ
ໄດ້ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງເມຣາຣີ ຕາມການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍຜ່ານອີທາມາ
ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ປະໂລຫິດ. ແລະຕໍ່ລູກຊາຍໂຄຣາຫບໍ່ໄດ້ໃຫ້,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າມີສິ່ງຂອງການປະຕິບັດຂອງສັກສິດ, ເຂົາເຈົ້າຈະຍົກເທິງບ່າ.
ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ນຳເອົາຂອງຖວາຍມາສຳລັບການອຸທິດແທ່ນບູຊາ
ໃນມື້ທີ່ເຂົາໄດ້ເຈີມມັນ,
ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ນຳເອົາຂອງຂວັນຂອງເຂົາເຈົ້າມາຖວາຍຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ: ຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງຕໍ່ວັນ, ຜູ້ປົກຄອງຕໍ່ວັນ,
ພວກເຂົາຈະນຳເອົາຂອງຂວັນຂອງພວກເຂົາມາສຳລັບການອຸທິດແທ່ນບູຊາ.
ແລະຜູ້ທີ່ນຳສະເໜີຂອງຂວັນໃນມື້ທຳອິດແມ່ນນາຊອນ ລູກຊາຍຂອງອາມີນາດາບ,
ຜູ້ປົກຄອງເຜົ່າຢູດາ. ແລະ ເຂົາໄດ້ນຳເອົາຂອງຖວາຍຂອງເຂົາມາ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ
ມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນສຳລັບເຄື່ອງບູຊາ.
ທ່ຽວຖ້ວຍໃສ່ເຄື່ອງຫອມໜຶ່ງອັນ ທີ່ເປັນຄຳ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ
ລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ,
ລູກແກະໜຶ່ງໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາທັງໝົດ,
ແລະແບ້ຜູ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສຳລັບການບູຊາສັນຕິບູຊາ: ແມ່ງົວສອງໂຕ,
ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ. ນີ້ແມ່ນຂອງຖວາຍຂອງນາຊອນ
ລູກຊາຍຂອງອາມີນາດາບ. ໃນວັນທີ່ສອງ, ນາທານາເອນ ລູກຊາຍຂອງໂຊກາ
ຜູ້ປົກຄອງເຜົ່າອິດສາຄາ ໄດ້ນຳເອົາມາ. ແລະເຂົາໄດ້ນຳເອົາຂອງຖວາຍຂອງເຂົາ,

ຄືຖາດເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ,
ຖ້ອຍເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນເພື່ອການບູຊາ. ຫ່ຽວບູຊາຄຳໜຶ່ງອັນ
ນ້ຳໜັກສິບ, ເຕັມດ້ວຍທູບ. ລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ,
ລູກແກະໜຶ່ງໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົ້າທັງໝົດ,
ແລະແບ້ຜູ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ: ແມ່ງົວສອງໂຕ,
ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງນາທານາເອນ ລູກຊາຍຂອງໂຊກາ. ໃນວັນທີ່ສາມ,
ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກລູກຊາຍເຊບູລຸນ ຄື ເອລີອາບ ລູກຊາຍຂອງເຮໂລນ.
ຂອງຂວັນຂອງລາວ, ຖ້ອຍເງິນໜຶ່ງ, ສາມສິບແລະໜຶ່ງຮ້ອຍນ້ຳໜັກຂອງມັນ;
ຖ້ອຍໜຶ່ງເງິນ, ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນອັນບໍລິສຸດ;
ທັງສອງເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ;
ທີ່ເຜົ້າກຳຢານໜຶ່ງສິບຄຳ, ເຕັມດ້ວຍກຳຢານ. ລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ,
ລູກແກະໜຶ່ງໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົ້າທັງໝົດ,
ແລະແບ້ຜູ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ:
ງົວຕົວເມຍສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະຕົວເມຍອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງເອລີອາບ ລູກຊາຍເຮໂລນ. ໃນມື້ທີ່ສີ່,
ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານຣູເບນ ຄື ເອລີຊູຣ ລູກຊາຍຂອງເຊດີອູຣ. ຂອງຂວັນຂອງລາວ,
ຖ້ອຍເງິນໜຶ່ງ, ສາມສິບແລະໜຶ່ງຮ້ອຍນ້ຳໜັກຂອງມັນ; ຖ້ອຍໜຶ່ງເງິນ,
ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນທີ່ສັກສິດ;
ທັງສອງເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ;
ທີ່ເຜົ້າກຳຢານໜຶ່ງສິບຄຳ, ເຕັມດ້ວຍກຳຢານ. ລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ,
ລູກແກະໜຶ່ງໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົ້າທັງໝົດ,

ແລະແບ້ຜູ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ:
ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງເອລີຊູ ລູກຊາຍເຊດີເອີ. ໃນມື້ທີ່ຫ້າ,
ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຊາຍຊີເມໂອນ ຄື ຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູຣີຊັດໄດ.
ຂອງຂວັນຂອງລາວ ຄື ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ
ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ.
ທີ່ເຜົ້າເຄື່ອງຫອມໜຶ່ງອັນ ທີ່ເປັນຄຳສິບ, ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ. ລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກງົວ,
ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະໜຶ່ງໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົ້າທັງໝົດ,
ແລະແບ້ຜູ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ:
ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູຣີຊາດາຍ. ໃນວັນທີ່ຫົກ
ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານກາດ ຄື ເອລີອາຊາຟ ລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ
ຂອງຂວັນຂອງລາວແມ່ນ ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງໃບທີ່ມີນ້ຳໜັກໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບ,
ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງໃບທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມມາດຕະຖານເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງໃບເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບເຄື່ອງບູຊາ.
ເຄື່ອງສູບທູບໜຶ່ງອັນທີ່ເປັນຄຳ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ ລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກງົວ,
ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະໜຶ່ງໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົ້າທັງໝົດ,
ແລະແບ້ຜູ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ:
ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງເອລີຊາຟ ລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ. ໃນວັນທີ່ເຈັດ,
ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານເອຟຣາອິມຄືເອລີຊາມາ ລູກຊາຍຂອງອັມມີຮຸດ.
ຂອງຂວັນຂອງລາວ ຄືຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ

ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ.
ຫ່ຽວຖ້ວຍໃສ່ເຄື່ອງຫອມໜຶ່ງອັນ ທີ່ເປັນຄຳ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ
ລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ,
ລູກແກະໜຶ່ງໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົ້າທັງໝົດ,
ແລະແບ້ຜູ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ:
ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງເອລີຊາມາ ລູກຊາຍຂອງອັມມີຮຸດ. ໃນວັນທີ່ແປດ,
ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານມະນັດເຊ ຄື ກາມາລີເອນ ລູກຊາຍຂອງຟາດັດຊູ.
ຂອງຂວັນຂອງລາວແມ່ນ ຖາດເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບ,
ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມມາດຕະຖານເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ.
ເຄື່ອງປະທັບຄອັນໜຶ່ງອັນທີ່ເປັນຄຳ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍຄອັນຫອມ
ລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ,
ລູກແກະໜຶ່ງໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົ້າທັງໝົດ,
ແລະແບ້ຜູ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບ; ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາສັນຕິພາບແມ່ງົວສອງໂຕ,
ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະເມຍອາຍຸໜຶ່ງປີຫ້າໂຕ;
ນີ້ແມ່ນຂອງຖວາຍຂອງກາມາລີເອນລູກຊາຍຂອງເພດາຊູ. ໃນວັນທີ່ເກົ້າ,
ຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກລູກຊາຍເບັນຢາມິນ, ອາບີດານລູກຊາຍຂອງກິເດໂອນີ.
ຂອງຂວັນຂອງລາວ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງ, ນ້ຳໜັກຂອງມັນໜຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບ; ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງ,
ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນທີ່ສັກສິດ;
ທັງສອງເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ;
ທີ່ເຜົ້າຫອມໜຶ່ງສິບຄຳ, ເຕັມດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ. ລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ,

ລູກແກະໜຶ່ງໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາທັງໝົດ,
ແລະແບ້ຜູ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ:
ງົວຕົວເມຍສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະຕົວເມຍອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງອາບີຄານ ລູກຊາຍຂອງກີເດໂອນີ. ໃນມື້ທີ່ສິບ,
ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານດານ, ອາຮີເອເຊ ລູກຊາຍຂອງອາມີຊາດາຍ. ຂອງຂວັນຂອງລາວ
ຄື ຖາດເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ
ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ.
ເຄື່ອງສູບທູບໜຶ່ງອັນທີ່ເປັນຄຳສິບ, ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ. ລູກງົວໜຶ່ງໂຕຈາກງົວ,
ແກะຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະໜຶ່ງໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດ,
ແລະແບ້ຜູ້ໜຶ່ງໂຕຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາສັນຕິບູຊາ: ແມ່ງົວສອງໂຕ,
ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງອາຄີເອເຊ ລູກຊາຍອາມີຊາດາຍ. ໃນວັນທີ່ສິບເອັດ,
ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫຼານອາເຊ ຄື ຟາເກເອນ ລູກຊາຍຂອງເອຄຣານ. ຂອງຂວັນຂອງລາວ ຄື
ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ
ເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ.
ທ່ຽວຖ້ວຍໃສ່ເຄື່ອງຫອມໜຶ່ງອັນ ທີ່ເປັນຄຳ ນ້ຳໜັກສິບ ເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ.
ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກງົວ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ,
ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໜຶ່ງຕົວສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາທັງໝົດ,
ແລະແບ້ຜູ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ສຳລັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ:
ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງຟາເກລ ລູກຊາຍເອຄຣານ. ໃນວັນທີ່ສິບສອງ,

ຜູ້ປົກຄອງຂອງລູກຫລານນັບຫາລີ ຄື ອາຄີເຣ ລູກຊາຍຂອງເອນານ. ຂອງຂວັນຂອງລາວ
ແມ່ນຖາດເງິນໜຶ່ງອັນ ນ້ຳໜັກຮ້ອຍສາມສິບ, ຖ້ວຍເງິນໜຶ່ງອັນ
ນ້ຳໜັກເຈັດສິບເຊເກນຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ,
ທັງສອງອັນເຕັມໄປດ້ວຍແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນສຳລັບການບູຊາ.
ທ່ຽວບູຊາຄຳໜຶ່ງອັນ ສິບ (ຫົວໜ່ວຍ) ເຕັມໄປດ້ວຍທູບ ລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກງົວ,
ແກະຜູ້ໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະໜຶ່ງຕົວອາຍຸໜຶ່ງປີສຳລັບເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາທັງໝົດ,
ແລະແບ້ຜູ້ຈາກແບ້ໜຶ່ງຕົວກ່ຽວກັບບາບ. ແລະສຳລັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມສະຫງົບ:
ແມ່ງົວສອງໂຕ, ແກະຜູ້ຫ້າໂຕ, ແບ້ຜູ້ຫ້າໂຕ, ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວຫ້າໂຕ.
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງອາຄີເຣ ລູກຊາຍຂອງເອນານ.
ນີ້ແມ່ນການອຸທິດແທ່ນບູຊາໃນວັນທີ່ເຈີມມັນ, ຈາກຜູ້ປົກຄອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ:
ຖາດເງິນສິບສອງ, ຖ້ວຍເງິນສິບສອງ, ທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມຄຳສິບສອງ.
ຖ້ວຍໜຶ່ງໜັກຮ້ອຍສາມສິບເຊເກນ, ແລະ ຈານໜຶ່ງໜັກເຈັດສິບເຊເກນ,
ເງິນທັງໝົດຂອງພາຊະນະເຫຼົ່ານີ້ມີສອງພັນສີ່ຮ້ອຍເຊເກນ, ຕາມເຊເກນບໍລິສຸດ.
ເຄື່ອງຈຸດທູບທອງຄຳສິບສອງໃບເຊິ່ງເຕັມໄປດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ,
ທອງຄຳທັງໝົດຂອງເຄື່ອງຈຸດທູບມີນ້ຳໜັກຮ້ອຍຊາວເຊກເກນ.
ງົວທັງໝົດທີ່ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ມີ ລູກງົວສິບສອງໂຕ, ແກະຜູ້ສິບສອງໂຕ,
ລູກແກະອາຍຸປີດຽວສິບສອງໂຕ ພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກມັນ ແລະ
ເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງພວກມັນ, ແລະ ແບ້ຜູ້ສິບສອງໂຕສຳລັບເຄື່ອງບູຊາລົບລ້າງບາບ.
ງົວທັງໝົດສຳລັບການເສຍສະຫຼະແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ: ງົວແມ່ຊາວສີ່ໂຕ,
ແກະຜູ້ຫົກສິບໂຕ, ແບ້ຜູ້ອາຍຸປີດຽວຫົກສິບໂຕ,
ລູກແກະແມ່ອາຍຸປີດຽວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິຫົກສິບໂຕ. ນີ້ແມ່ນການອຸທິດແທ່ນບູຊາ
ຫຼັງຈາກການເຕັມມືຂອງລາວ ແລະ ຫຼັງຈາກການເຈີມລາວແລ້ວ.
ໃນຕອນທີ່ໂມເຊເຂົ້າໄປໃນເຕັນແຫ່ງການເປັນພະຍານເພື່ອເວົ້າກັບພຣະອົງ,

ລາວໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງເວົ້າກັບລາວຈາກເທິງບ່ອນລົບລ້າງບາບ,
ທີ່ຢູ່ເທິງຫີບແຫ່ງກາພເປັນພະຍານ, ລະຫວ່າງເຄຣຸບທັງສອງ,
ແລະພຣະອົງກຳລັງເວົ້າກັບລາວ.

ฐ

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ເວົ້າກັບອາໂຣນ, ແລະ ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວ,
ເມື່ອເຈົ້າຕັ້ງໂຄມໄຟຈາກສ່ວນ, ຕາມໜ້າຂອງທີ່ຕັ້ງໂຄມໄຟ,
ໂຄມໄຟເຈັດດວງຈະໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ. ແລະ ອາຣົງໄດ້ເຮັດແນວນັ້ນ;
ຈາກສ່ວນໜຶ່ງຕາມໜ້າຂອງຄັນຕະເກຍ, ລາວໄດ້ຈຸດໂຄມໄຟຂອງມັນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບໂມເຊ. ແລະ ນີ້ແມ່ນກາພກໍ່ສ້າງຂອງຄັນຕະເກຍ: ແຂງ,
ທອງຄຳ, ລຳຕົ້ນຂອງມັນ, ແລະ ດອກກຸຫຼາບຂອງມັນ, ແຂງທັງໝົດ;
ຕາມແບບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງກັບໂມເຊ, ລາວໄດ້ເຮັດຄັນຕະເກຍແນວນັ້ນ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊສ່ວ່າ,
ຈົ່ງເອົາພວກເລວີອອກຈາກທ່າມກາງລູກຫຼານອິສຣາເອນ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ສະອາດ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກາພຊຳລະຂອງພວກເຂົາດັ່ງນີ້:
ເຈົ້າຈະປົດນ້ຳຊຳລະໃສ່ພວກເຂົາ, ແລະມີດໂກນຈະຖືກໃຊ້ທົ່ວທຸກຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາຈະສະອາດ.
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເອົາລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກຝູງງົວ,
ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງມັນຄືແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນ, ແລະລູກງົວອາຍຸປີໜຶ່ງຈາກຝູງງົວ
ເຈົ້າຈະເອົາໄວ້ສຳລັບບາບ. ແລະ ເຈົ້າຈະນຳພາຄົນເລວີມາໃກ້ຕໍ່ໜ້າເຕັນຫຂອງພະຍານ ແລະ
ເຈົ້າຈະເຕົ້າໂຮມກາພຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ. ແລະ
ເຈົ້າຈະນຳພາຄົນເລວີມາໃກ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ

ລູກຊາຍອິດສະລາເອນຈະວາງມືຂອງເຂົາເຈົ້າເທິງຄົນເລວີ. ແລະ
ອາໂຣນຈະແຍກຄົນເລວີເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະເປັນເພື່ອວ່າເຮັດວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແຕ່ພວກເລວີຈະວາງມືຂອງເຂົາເຈົ້າເທິງຫົວຂອງລູກງົວ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາສຳລັບບາບ,
ແລະອີກໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພື່ອລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ແລະເຈົ້າຈະຕັ້ງພວກເລວີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຕໍ່ໜ້າອາໂຣນ, ແລະຕໍ່ໜ້າບຸດຊາຍຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະມອບພວກເຂົາເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;
ແລະເຈົ້າຈະແຍກພວກເລວີອອກຈາກທ່າມກາງບຸດຊາຍອິສຣາເອນ;
ແລະພວກເຂົາຈະເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ພວກເລວີຈະເຂົ້າມາເຮັດວຽກງານຂອງເຕັນພະຍານ, ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ເພາະວ່າເຫຼົ່ານີ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍເປັນການຖວາຍຈາກກາງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ແທນທີ່ລູກຫຼັກທັງໝົດທີ່ເປີດຄອກທຸກຄອກຈາກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາພວກເຂົາມາເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ເພາະວ່າລູກຫົວປີທຸກຕົວໃນລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເປັນຂອງຂ້ອຍ ຕັ້ງແຕ່ຄົນຈົນເຖິງສັດ.
ໃນວັນທີ່ຂ້ອຍຕີລູກຫົວປີທຸກຕົວໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຂ້ອຍໄດ້ຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົາຄົນເລວີແທນລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ມອບພວກເລວີເປັນຂອງຖວາຍທີ່ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ອາໂຣນແລະບຸດຊາຍຂອງລາ
ອຈາກກາງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະເພື່ອໄຖ່ບາບໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ,

ແລະ ຈະ ບໍ່ ມີ ໃນ ບຸດ ຊາຍ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ຜູ້ ທີ່ ເຂົ້າ ໃກ້ ສິ່ງ ສັກ ສິດ. ແລະ ໂມ ເຊ ແລະ ອາ ໂຣນ
ແລະ ຊຸມ ນຸມ ຊຸມ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລູກ ຫຼານ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ໄດ້ ເຮັດ ແກ່ ຄົນ ເລວີ ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ
ໄດ້ ສັ່ງ ໂມ ເຊ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ເລວີ, ລູກ ຫຼານ ອິດ ສະ ຣາ ເອນ ໄດ້ ເຮັດ ແກ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ດັ່ງ ນັ້ນ.
ແລະ ພວກ ເລວີ ໄດ້ ຊໍາ ລະ ຕົນ ເອງ ແລະ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຊັກ ເສື້ອ ຜ້າ,
ແລະ ອາ ໂຣນ ໄດ້ ຖວາຍ ເຂົາ ເຈົ້າ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ຕໍ່ ໜ້າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ,
ແລະ ອາ ໂຣນ ໄດ້ ລົບ ລ້າງ ບາບ ກ່ຽວ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ເພື່ອ ຊໍາ ລະ ເຂົາ ເຈົ້າ. ແລະ ຫຼັງ ຈາກ ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້,
ພວກ ເລວີ ໄດ້ ເຂົ້າ ໄປ ປະ ຕິ ບັດ ພາ ລະ ກິດ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃນ ພະ ເຕັນ ແຫ່ງ ພະ ຍານ ຕໍ່ ໜ້າ ອາ ໂຣນ
ແລະ ຕໍ່ ໜ້າ ບຸດ ຊາຍ ຂອງ ລາວ, ດັ່ງ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສັ່ງ ແກ່ ໂມ ເຊ ກ່ຽວ ກັບ ພວກ ເລວີ,
ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ດັ່ງ ນັ້ນ ແກ່ ເຂົາ ເຈົ້າ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ໂມ ເຊ ວ່າ
ນີ້ ແມ່ນ ສິ່ງ ກ່ຽວ ກັບ ຄົນ ເລວີ ຈາກ ອາ ຍຸ ຊາວ ຫ້າ ປີ ແລະ ຂຶ້ນ ໄປ
ພວກ ເຂົາ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ເຮັດ ວຽກ ຢູ່ ໃນ ເຕັນ ທ໌ ຂອງ ພະ ຍານ ແລະ ຈາກ ອາ ຍຸ ຫ້າ ສິບ ປີ
ລາວ ຈະ ຖອນ ອອກ ຈາກ ການ ປະ ຕິ ບັດ ງານ ແລະ ບໍ່ ເຮັດ ວຽກ ອີກ ແລະ
ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ ຈະ ຮັບ ໃຊ້ ໃນ ເຕັນ ແຫ່ງ ພະ ຍານ ເພື່ອ ຮັກ ສາ ຍາມ, ແຕ່ ບໍ່ ເຮັດ ວຽກ ງານ,
ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ດັ່ງ ນັ້ນ ກັບ ຄົນ ເລວີ ໃນ ການ ຍາມ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ.

๙

ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ໂມ ເຊ ໃນ ຖິ່ນ ແຈ້ງ ຊີ ໃນ ໃນ ປີ ທີ ສອງ,
ຫຼັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ອອກ ມາ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ເອຢິບ, ໃນ ເດືອນ ທີ ໜຶ່ງ, ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ບອກ,
ແລະ ໃຫ້ ລູກ ຫຼານ ອິ ສຣາ ເອນ ເຮັດ ພິ ທີ ປັດ ສະ ຄາ ຕາມ ເວລາ ຂອງ ມັນ,
ໃນ ວັນ ທີ ສິບ ສີ່ ຂອງ ເດືອນ ທີ ໜຶ່ງ ໃນ ເວລາ ແລງ, ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ມັນ ຕາມ ເວລາ ທີ ກໍາ ນົດ;
ຕາມ ກົດ ໝາຍ ຂອງ ມັນ, ແລະ ຕາມ ຂໍ້ ກໍາ ນົດ ຂອງ ມັນ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ມັນ.
ແລະ ໂມ ເຊ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລູກ ຫລານ ອິດ ສະ ລາ ເອນ ໃຫ້ ເຮັດ ເທດ ສະ ການ ປັດ ສະ ຄາ ໃນ ວັນ ທີ ສິບ ສີ່ ຂ

ອາເດືອນໃນຖິ່ນກັນດານຊີນາຍ. ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໂມເຊ,
ລູກຫຼານອິສຣາເອນກໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມນັ້ນ. ແລະ
ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນມົນທິນເພາະຈິດວິນຍານຂອງຄົນມາຮອດ ແລະ
ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດປັດສະຄາໃນມື້ນັ້ນ ແລະ ພວກເຂົາເຂົ້າມາຫາຕໍ່ໜ້າໂມເຊ ແລະ
ອາໂຣນໃນມື້ນັ້ນ ແລະ ພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ
ພວກເຮົາເປັນມົນທິນເພາະຈິດວິນຍານຂອງຄົນ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຖືກຂັດຂວາງຈາກການຖວາຍຂອງຂວັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຕາມເວລາຂອງມັນໃນທ່າ
ມກາງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນບໍ? ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງຢືນຢູ່ທີ່ນີ້,
ແລະຂ້ອຍຈະໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສັ່ງກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງກ່າວກັບລູກຊາຍອິສຣາເອນ, ເວົ້າວ່າ, ຄົນ ຄົນ,
ຜູ້ທີ່ຖ້າຈະກາຍເປັນບໍ່ສະອາດເທິງຈິດວິນຍານຂອງຄົນ, ຫຼືຢູ່ໃນທາງໄກຈາກພວກເຈົ້າ,
ຫຼືຢູ່ໃນຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຈະເຮັດເທດສະການປັດສະຄາໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເດືອນທີສອງໃນວັນທີສິບສີ່;
ຕອນຕໍ່ຄ່ຳຈະເຮັດມັນ, ເທິງເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອແລະຜັກຂົມຈະກິນມັນ.
ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ປະໄວ້ມັນຈາກຕອນເຊົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້ຽວກະດູກຂອງມັນ,
ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດມັນຕາມກົດໝາຍຂອງປັດສະຄາ. ແລະຄົນໃດທີ່ສະອາດ
ແລະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທາງໄກ ແຕ່ລ້ົມເຫລວທີ່ຈະເຮັດການປັດສະຄາ,
ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງມັນ,
ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ຖວາຍຂອງຂວັນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້;
ຄົນນັ້ນຈະຮັບບາບຂອງເຂົາ. ຖ້າຄົນຕ່າງດ້າວເຂົ້າມາຫາເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ
ແລະ
ເຮັດເທດສະການປັດສະຄາຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າຕາມກົດໝາຍຂອງເທດສະການປັດສະຄາ
ແລະ ຕາມລະບຽບການຂອງມັນ, ກໍ່ໃຫ້ເຂົາເຮັດມັນ.

ກົດໝາຍອັນດຽວຈະມີສຳລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ສຳລັບຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ
ສຳລັບຄົນພື້ນເມືອງຂອງແຜ່ນດິນ. ແລະໃນວັນທີ່ເຕັນຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ, ເມກໄດ້ປົກຄຸມເຕັນ,
ເຮືອນແຫ່ງພະຍານ, ແລະໃນຕອນແລງມີສິ່ງທີ່ຄືກັບຮູບຮ່າງຂອງໄຟຢູ່ເທິງເຕັນຈົນກ່ວາເຊົ້າ.
ດັ່ງນັ້ນມັນເປັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເມກປົກຄຸມມັນໃນກາງເວັນ, ແລະຮູບຮ່າງຂອງໄຟໃນກາງຄືນ.
ແລະເມື່ອເມກຂຶ້ນໄປຈາກເຕັນແລ້ວ,
ຫຼັງຈາກນັ້ນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກໍ່ອອກເດີນທາງ,
ແລະໃນສະຖານທີ່ໃດທີ່ເມກຢຸດຢູ່, ບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກໍ່ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລູກຫຼານອິສຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ,
ແລະຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າຈະອອກເດີນທາງ.
ທຸກມື້ທີ່ເມກປົກຄຸມເທິງເຕັນ, ລູກຫຼານອິສຣາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ.
ແລະເມື່ອເມກຢູ່ເທິງເຕັນຫຼາຍມື້,
ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຈະຮັກສາການເຝົ້າຍາມຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກເດີນທາງ. ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອເມກປົກຄຸມເຕັນເປັນຈຳນວນວັນ,
ເຂົາເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ່າຍຕາມພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະອອກເດີນທາງຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອເມກຢູ່ຕັ້ງແຕ່ຕອນແລງຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າ, ແລະເມກຂຶ້ນໄປໃນຕອນເຊົ້າ,
ພວກເຂົາຈະອອກເດີນທາງ ບໍ່ວ່າກາງເວັນຫຼືກາງຄືນ.
ເມື່ອເມກປົກຄຸມຢູ່ເທິງນັ້ນເປັນເວລາຫຼາຍວັນຫຼືເປັນເດືອນ,
ພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນຈະຕັ້ງຄ່າຍ ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ອອກເດີນທາງ.
ເພາະວ່າຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງອອກເດີນທາງ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັກສາການຍາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍຜ່ານມື
ຂອງໂມເຊ.

๑๐

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ວ່າ ຈົ່ງເຮັດແກ້ວສອງອັນທີ່ເປັນເງິນສຳລັບເຈົ້າເອງ
ເຈົ້າຈະເຮັດມັນແບບໃດ ແລະ ມັນຈະເປັນສຳລັບເຈົ້າເພື່ອເອີ້ນຄົນການຊຸມນຸມ ແລະ
ເພື່ອຍົກຄ່າຍທະຫານອອກ ແລະ ເຈົ້າຈະເປົ່າແກໃນພວກມັນ, ແລະ
ການຊຸມນຸມທັງໝົດຈະຖືກເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງເຕັນທົ່ຂອງພະຍານ.
ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາເປົ່າແກໃນອັນໜຶ່ງ,
ຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຜູ້ນຳຂອງອິດສະຣາເອນຈະເຂົ້າມາຫາເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເປົ່າແກສັນຍານ,
ແລະພວກຕັ້ງຄ່າຍທາງຕາເວັນອອກຈະອອກເດີນທາງ; ແລະເຈົ້າຈະເປົ່າແກສັນຍານທີສອງ,
ແລະຄ່າຍພວກຕັ້ງຄ່າຍທາງໃຕ້ຈະອອກເດີນທາງ; ແລະເຈົ້າຈະເປົ່າແກສັນຍານທີສາມ,
ແລະຄ່າຍພວກຕັ້ງຄ່າຍຂ້າງທະເລຈະອອກເດີນທາງ; ແລະເຈົ້າຈະເປົ່າແກສັນຍານທີສີ່,
ແລະຄ່າຍພວກຕັ້ງຄ່າຍທາງເໜືອຈະອອກເດີນທາງ;
ດ້ວຍສັນຍານພວກເຂົາຈະເປົ່າແກໃນການອອກເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ.
ແລະເມື່ອທ່ານເຈົ້າເຕົ້າໂຮມຊຸມນຸມ, ທ່ານເຈົ້າຈະເປົ່າແກ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍສັນຍານພິເສດ.
ແລະລູກຊາຍຂອງອາໂຣນຜູ້ເປັນປະໂລຫິດຈະເປົ່າແກ,
ແລະມັນຈະເປັນກົດລະບຽບນິລັນດອນສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍຕະຫຼອດຊົ່ນຊັ້ນຂອງທ່ານ.
ຖ້າແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍອອກໄປສູ້ສົງຄາມໃນແຜ່ນດິນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຕໍ່ສູ້ກັບພວກສັດຕູທີ່
ຕໍ່ຕ້ານທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະທ່ານທັງຫຼາຍເປົ່າແກ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກລະນຶກເຖິງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກພວກສັດຕູຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ.
ແລະໃນມື້ແຫ່ງຄວາມຍິນດີຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນງານບຸນຂອງເຈົ້າ,
ແລະໃນອັນເດືອນໃໝ່ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເປົ່າແກເທິງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້,
ແລະເທິງເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດຂອງເຈົ້າ,

ແລະມັນຈະເປັນການລະນຶກແກ່ເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຂ້ານ້ອຍຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີທີສອງ
ໃນເດືອນທີສອງ ວັນທີຊາວຂອງເດືອນ, ເມກໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກເຕັນແຫ່ງພະຍານ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ຍົກເດີນທາງພ້ອມກັບເສບຽງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນຖິ່ນ
ທຸລະກັນດານຊີນາຍ, ແລະເມກໄດ້ຢືນຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານປາລານ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກຂຶ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດຍ້ອນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍົກຄ່າຍຂອງລູກຊາຍຢູດາຂຶ້ນເປັນທຳອິດພ້ອມກັບກຳລັງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຜູ້ນຳກຳລັງຂອງພວກເຂົາແມ່ນນາຊອນ ລູກຊາຍຂອງອາມີນາດາບ.
ແລະເທິງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຫລານອິດສາຄາ, ມີນາທານາເອນລູກຊາຍໂຊກາ.
ແລະເທິງກອງທັບຂອງເຜົ່າລູກຫລານເຊບູລູນ ແມ່ນເອລີອັບ ລູກຊາຍຂອງເຮໂລນ.
ແລະພວກເຂົາຈະລື້ອເຕັນ, ແລະພວກລູກຊາຍເກດຊອນ ແລະພວກລູກຊາຍເມຣາຣີ
ຜູ້ທີ່ຍົກເຕັນ ຈະອອກເດີນທາງ. ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຍົກຂຶ້ນກອງທະຫານຄ່າຍຂອງຮູເບນພ້ອມກັບກຳລັງຂອງພວກເຂົາ;
ແລະຢູ່ເທິງກຳລັງຂອງພວກເຂົາ, ເອລີຊູຣ ລູກຊາຍຂອງເຊເດີຣ;
ແລະຢູ່ເທິງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍຂອງຊີເມໂອນ, ຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູຣີຊາດໄດ.
ແລະເທິງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍກາດ, ເອລີຊາຟລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ.
ແລະລູກຊາຍຂອງໂຄຣາທຈະອອກເດີນທາງໂດຍຍົກຖືສິ່ງບໍລິສຸດ,
ແລະພວກເຂົາຈະຕັ້ງເຕັນຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະມາຮອດ.
ແລະພວກເຂົາຈະຕັ້ງອອກຕາມລຳດັບຄ່າຍຂອງເອຟຣາອິມພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເທິງກຳລັງຂອງພວກເຂົາແມ່ນເອລີຊາມາລູກຊາຍຂອງອັມມີຮຸດ.
ແລະເທິງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍມະນັດເຊ, ກາມາລີເອນລູກຊາຍຂອງເປດາຊູ.
ແລະເທິງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍເບັນຢາມິນ, ອາບີດານລູກຂອງກີເດໂອນີ.
ແລະພວກເຂົາຈະອອກເດີນທາງກອງທະຫານຄ່າຍຂອງລູກຫຼານດານ,

ທີ່ສຸດທ້າຍຂອງທຸກຄ່າຍ, ດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ; ແລະຢູ່ເທິງກຳລັງຂອງພວກເຂົາ,
ອາຣີເອເຊີລູກຂອງອາມີຊັດໄດ. ແລະເທິງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍອາເຊ,
ຟາເກເອນລູກຊາຍຂອງເອຄຣານ. ແລະເທິງກຳລັງຂອງເຜົ່າລູກຊາຍນັບທາລີ,
ອາຄີເຣລູກຊາຍຂອງເອນານ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກອງທັບຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ. ແລະໂມເຊກ່າວແກ່ໂຮບັບ
ລູກຊາຍຂອງຣາກູເອນ ຊາວມີດຽນ ພີ່ນ້ອງທາງການແຕ່ງງານຂອງໂມເຊວ່າ:
ພວກເຮົາກຳລັງອອກເດີນທາງໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ ນີ້ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.
ມາກັບພວກເຮົາເທີ້ນ, ແລະພວກເຮົາຈະປະຕິບັດດີຕໍ່ເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວສິ່ງດີກ່ຽວກັບອິດສະຣາເອນ. ແລະລາວເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ໄປ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະກັບໄປຫາແຜ່ນດິນຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຄົນເຜົ່າພັນຂອງຂ້ອຍ. ແລະ
ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຢ່າປະຖິ້ມພວກເຮົາ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,
ແລະ ເຈົ້າຈະເປັນຄົນແກ່ໃນບັນດາພວກເຮົາ. ແລະມັນຈະເປັນ ຖ້າທ່ານໄປກັບພວກເຮົາ,
ແລະມັນຈະເປັນສິ່ງດີເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດດີແກ່ພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາຈະເຮັດດີແກ່ທ່ານ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກພູຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນທາງສາມມື້,
ແລະຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄປນຳໜ້າພວກເຂົາເຈົ້າເປັນທາງສາມມື້ເພື່ອ
ຊອກຫາບ່ອນພັກຜ່ອນໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຍົກຫີບຂຶ້ນ,
ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕື່ນຂຶ້ນ, ແລະຂໍໃຫ້ສັດຕູຂອງພຣະອົງກະຈັດກະຈາຍໄປ,
ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງຫນີໄປ. ແລະໃນເວລາຢຸດພັກ, ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ:
ກັບຄືນມາເຖີດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມາຫາຫມື່ນພັນຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ.
ແລະເມກໄດ້ເປັນເງົາຢູ່ເທິງພວກເຂົາໃນເວລາກາງເວັນ,
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຍົກອອກຈາກຄ່າຍ.

๑๑

ແລະປະຊາຊົນກໍ່ບ່ນຢ່າງຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຍິນ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ໂກດດ້ວຍຄວາມໂກດ, ແລະໄຟຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ຈູດຂຶ້ນໃນພວກເຂົາ,
ແລະໄດ້ເຜົາຜານສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄ່າຍ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງໂຮຕໍ່ໂມເຊ,
ແລະໂມເຊໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໄຟກໍ່ດັບລົງ.
ແລະຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ ໄຟໄໝ້
ເພາະວ່າໄຟໄດ້ຖືກຈູດຂຶ້ນໃນພວກເຂົາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະຄົນປະສົມທີ່ຢູ່ໃນພວກເຂົາໄດ້ປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າ,
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກໍ່ນັ່ງລົງຮ້ອງໄຫ້, ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ,
ໃຜຈະໃຫ້ອາຫານເນື້ອສັດແກ່ພວກເຮົາ?
ພວກເຮົາໄດ້ຈື່ຈໍາປາທີ່ພວກເຮົາກິນຢູ່ໃນອີຢິບໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ ແລະໝາກບອບ,
ແລະໝາກແຕງ, ແລະຕົ້ນຜັກຫ້າວ, ແລະຫົວຜັກບົ່ວ, ແລະກະທຽມ. ດຽວນີ້
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາແຫ້ງສະໜ້ຽນ, ຕາຂອງພວກເຮົາບໍ່ເຫັນຫຍັງນອກຈາກມັນນາ.
ແຕ່ມັນນາເປັນຄືກັບເມັດພືດຜັກຊີລາວ, ແລະຮູບລັກສະນະຂອງມັນເປັນຄືກັບແກ້ວປະກາຍ.
ແລະປະຊາຊົນໄດ້ເດີນທາງໄປມາ ແລະເກັບກໍາມັນ, ແລ້ວບົດມັນໃນໂຮງສີ,
ແລະຖູມັນໃນຄອາມ, ແລະຕົ້ມມັນໃນໝໍ້, ແລະເຮັດມັນເປັນເຂົ້າໜົມ,
ແລະລົດຊາດຂອງມັນແມ່ນຄືກັບເຂົ້າໜົມທີ່ເຮັດຈາກນ້ໍາມັນ.
ແລະເມື່ອຫົວຄ່ໍາລົງເທິງຄ່າຍໃນຕອນກາງຄືນ, ມັນນາກໍ່ລົງມາພ້ອມກັບມັນ.
ແລະໂມເຊໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງພວກເຂົາຕາມຕະຫຼອດຂອງພວກເຂົາ,
ແຕ່ລະຄົນຢູ່ປະຕູຂອງລາວ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂກດດ້ວຍຄວາມໂກດຢ່າງຮຸນແຮງ,
ແລະຕໍ່ໜ້າໂມເຊມັນແມ່ນຊົ່ວຮ້າຍ. ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ,
ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງທໍລະມານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ,

ແລະເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ,
ທີ່ພຣະອົງວາງພາລະຂອງປະຊາຊົນນີ້ໄວ້ເທິງຂ້າພະເຈົ້າ?
ບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍຮັບປະຊາຊົນທັງໝົດນີ້ໄວ້ໃນທ້ອງບໍ ຫຼືຂ້ອຍເກີດເຂົາເຈົ້າບໍ?
ເພາະວ່າເຈົ້າເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງເອົາລາວໄປໃສ່ອ້ອມແຂນຂອງເຈົ້າ,
ຄືກັບແມ່ນົມຍົກເດັກນ້ອຍທີ່ກິນນົມ,
ໄປສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າສາບານໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ?
ຂ້ອຍຈະເອົາຊີ້ນມາຈາກໃສໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ຂ້ອຍ, ເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ຊີ້ນແກ່ພວກເຮົາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະກິນ. ຂ້ານ້ອຍຄົນດຽວບໍ່ສາມາດແບກປະຊາຊົນນີ້ໄດ້,
ເພາະວ່າຄຳນີ້ໜັກເກີນໄປສຳລັບຂ້ານ້ອຍ. ຖ້າເຈົ້າເຮັດແນວນີ້ແກ່ຂ້ອຍ,
ຂໍຂ້າຂ້ອຍເສຍດ້ວຍການທຳລາຍ, ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ພົບຄວາມເມດຕາຈາກເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຂ້ອຍ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງເກັບກຳຜູ້ຊາຍເຈັດສິບຄົນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຈາກບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງອິດສະຣາເອນ,
ຜູ້ທີ່ເຈົ້າເອງຮູ້ຈັກວ່າເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນແລະເປັນນັກຂຽນເຊັ່ນກັນ,
ແລະເຈົ້າຈະນຳພວກເຂົາມາຫາເຕັນແຫ່ງພະຍານ, ແລະພວກເຂົາຈະຢືນຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບເຈົ້າ.
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະລົງມາ ແລະຈະເວົ້າກັບເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເອົາວິນຍານທີ່ຢູ່ເທິງເຈົ້າອອກມາ ແລະວາງໄວ້ເທິງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະຊ່ວຍເຈົ້າແບກຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ປະຊາຊົນ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງແບກຄົນດຽວອີກຕໍ່ໄປ. ແລະ ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບປະຊາຊົນ,
ຊຳລະຕົວເອງໃຫ້ບໍລິສຸດສຳລັບມື້ອື່ນ, ແລະ ເຈົ້າຈະກິນຊີ້ນ; ເພາະວ່າ
ເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ, ໃຜຈະໃຫ້ອາຫານຊີ້ນແກ່ພວກເຮົາ;
ເພາະວ່າມັນດີສຳລັບພວກເຮົາຢູ່ໃນອີຢິບ ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ເນື້ອແກ່ພວກເຈົ້າກິນ ແລະ

ພວກເຈົ້າຈະກິນເນື້ອ ບໍ່ແມ່ນມື້ດຽວທີ່ພວກເຈົ້າຈະກິນ, ບໍ່ແມ່ນສອງມື້, ບໍ່ແມ່ນຫ້າມື້,
ບໍ່ແມ່ນສິບມື້, ບໍ່ແມ່ນຊາວມື້, ຈົນກວ່າເດືອນຂອງມື້ພວກເຈົ້າຈະກິນ,
ຈົນກວ່າມັນຈະອອກມາຈາກຮູດັງຂອງພວກເຈົ້າ;
ແລະມັນຈະເປັນໃຫ້ພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນພະຍາດ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາອອກມາຈາກເອຢິບ?
ແລະ ໂມເຊ ເວົ້າວ່າ, ປະຊາຊົນເປັນທະຫານຍ່າງຫົກຮ້ອຍພັນຄົນ, ທີ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນພວກເຂົາ;
ແລະ ເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ຊີ້ນແກ່ພວກເຂົາກິນ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະກິນເປັນເວລາຫນຶ່ງເດືອນ; ແມ່ນແກະ ແລະ ງົວຈະຖືກຂ້າໃຫ້ພວກເຂົາບໍ, ແລະ
ມັນຈະພຽງພໍສໍາລັບພວກເຂົາບໍ? ຫຼື ປາທັງໝົດຂອງທະເລຈະຖືກລວບລວມໃຫ້ພວກເຂົາ
ແລະ ມັນຈະພຽງພໍສໍາລັບພວກເຂົາບໍ? ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ໂມເຊ, ມື ຂອງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະບໍ່ພຽງພໍ ບໍ? ເຈົ້າຈະຮູ້ແລ້ວວ່າ ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍຈະເກີດຕາມທັນເຈົ້າ ຫຼືບໍ່
ແລະໂມເຊອອກໄປ ແລະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນດ້ວຍພຣະທໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະເກັບກໍາຜູ້ຊາຍເຈັດສິບຄົນຈາກບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງປະຊາຊົນ,
ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງເຂົາເຈົ້າໄວ້ອ້ອມຮອບພະລັງ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາໃນເມກ
ແລະໄດ້ເວົ້າກັບລາວ ແລະໄດ້ເອົາວິນຍານທີ່ຢູ່ເທິງລາວອອກໄປ
ແລະໄດ້ວາງໄວ້ເທິງຜູ້ຊາຍເຈັດສິບຄົນທີ່ເປັນຜູ້ເຖົ້າ, ແລະເມື່ອວິນຍານໄດ້ພັກຢູ່ເທິງພວກເຂົາ
ພວກເຂົາກໍ່ເວົ້າພະຍາກອນ ແລະບໍ່ໄດ້ເວົ້າອີກຕໍ່ໄປ. ແລະມີຊາຍສອງຄົນຖືກປະໄວ້ໃນຄ່າຍ,
ຄົນໜຶ່ງຊື່ເອນດາດ ແລະຄົນທີສອງຊື່ໂມດາດ. ວິນຍານໄດ້ພັກຢູ່ເທິງພວກເຂົາ,
ແລະເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຢູ່ໃນບັນຊີຜູ້ທີ່ລົງທະບຽນ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາຫາເຕັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າພະຍາກອນຢູ່ໃນຄ່າຍ. ແລະຊາຍໜຸ່ມໄດ້ວິ່ງເຂົ້າໄປລາຍງານໂມເຊ
ແລະເວົ້າວ່າ, ເອນດາດ ແລະໂມດາດກໍາລັງເປັນຜູ້ປະກາດພະຄໍາຢູ່ໃນຄ່າຍ.
ແລະໂຢຊວຄລູກຊາຍຂອງນູນ, ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງໂມເຊ, ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ, ໄດ້ຕອບວ່າ,

ເຈົ້ານາຍໂມເຊ, ຈົ່ງຢຸດພວກເຂົາເສຍ. ແລະ ໂມເຊ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ເຈົ້າ ອິດສາ ຂ້ອຍ ບໍ?
ແລະ ຜູ້ໃດຈະໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳ,
ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃສ່ເຂົາເຈົ້າ? ແລະ ໂມເຊ ກໍ່ໄປເຂົ້າໃນ
ຄ່າຍ ພ້ອມກັບພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ.
ແລະວິນຍານໄດ້ອອກໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະນຳນົກກະທາຂ້າມມາຈາກທະເລ,
ແລະວາງມັນເທິງຄ່າຍ, ທາງໜຶ່ງມື້ຈາກທິດນີ້ ແລະທາງໜຶ່ງມື້ຈາກທິດນີ້, ອ້ອມຮອບຄ່າຍ,
ສູງປະມານສອງສອກຈາກພື້ນດິນ.
ແລະປະຊາຊົນລຸກຂຶ້ນເກັບກຳນົກກະທາຕະຫຼອດມື້ທັງໝົດ ແລະຕະຫຼອດກາງຄືນທັງໝົດ
ແລະຕະຫຼອດມື້ຕໍ່ໄປທັງໝົດ, ຄົນທີ່ເກັບໄດ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດກໍ່ເກັບໄດ້ສິບຖັງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຕາກແຫ້ງໄວ້ສຳລັບຕົນເອງອ້ອມຮອບຄ່າຍ.
ເນື້ອຍັງຢູ່ໃນແຂ້ວຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ຈະຫາຍໄປ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂກດຮ້າຍຕໍ່ປະຊາຊົນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີປະຊາຊົນດ້ວຍກາຫຼຕີທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງຫຼາຍ.
ແລະຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ ອານຸສາວະລີແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ
ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນເຂົາເຈົ້າໄດ້ຝັງປະຊາຊົນທີ່ມີຄວາມປາຖະໜາ.
ປະຊາຊົນເດີນທາງອອກຈາກອານຸສາວະລີແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາໄປສູ່ອາເຊໂຣດ,
ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຢູ່ໃນອາເຊໂຣດ.

๑๒

ແລະ ມີລຽມ ແລະ ອາຣົງ ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານ ໂມເຊ ເພາະວ່າ ແມ່ຍິງຊາວເອທິໂອເປຍ ທີ່ ໂມເຊ
ແຕ່ງງານກັບ, ເພາະວ່າ ລາວແຕ່ງງານກັບ ແມ່ຍິງຊາວເອທິໂອເປຍ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ,
ບໍ່ແມ່ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າ ກັບ ໂມເຊ ຄົນດຽວ ບໍ? ເຂົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາດ້ວຍບໍ?
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນ

ແລະໂມເຊເປັນຄົນຖ່ອມຕົວຫຼາຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວທັນທີຕໍ່ໂມເຊ, ອາໂຣນ ແລະ ມາຣຽມວ່າ:
ພວກເຈົ້າທັງສາມຄົນຈົ່ງອອກມາໄປຫາເຕັນແຫ່ງພຍານ.
ແລະພວກເຂົາທັງສາມກໍ່ອອກໄປຫາເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ລົງມາໃນເສົາເມກ, ແລະຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະອາໂຣນກັບມີຣຽມຖືກເອີ້ນ, ແລະທັງສອງກໍ່ອອກມາ.
ແລະພຣະອົງຕັດສິນໃຈເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຈົ່ງຟັງຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ,
ຖ້າມີຜູ້ປະກາດພະຄຳຂອງພວກເຈົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮົາຈະສະແດງຕົວຕໍ່ລາວໃນນິມິດ,
ແລະເຮົາຈະເວົ້າກັບລາວໃນຄວາມຝັນ. ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນ ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ ໂມເຊ,
ໃນທັງໝົດເຮືອນຂອງຂ້ອຍ ເຂົາຊື່ສັດ; ປາກຕໍ່ປາກ ຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບເຂົາ, ໃນຮູບຮ່າງ,
ແລະບໍ່ແມ່ນໂດຍຜ່ານປິດຖາ, ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົາໄດ້ເຫັນ;
ແລະເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າບໍ່ຢ້ານທີ່ຈະເວົ້າຕໍ່ຕ້ານຄົນຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ ໂມເຊ?
ແລະຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເທິງເຂົາເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງກໍ່ໄດ້ເສດໄປ.
ແລະເມກກໍ່ຫັນອອກໄປຈາກເຕັນ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ ມີຣຽມເປັນໂລກຮ້າຍຄືກັບຫິມະ,
ແລະອາໂຣນໄດ້ເບິ່ງມີຣຽມ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ ນາງເປັນໂລກຮ້າຍ. ແລະ ອາຣົງເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ ເຈົ້ານາຍ, ຢ່າວາງບາບໃສ່ພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ປະພຶດໂງ່ຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດບາບ;
ຢ່າໃຫ້ກາຍເປັນຄືກັບເທົ່າກັບຄວາມຕາຍ, ຄືກັບເດັກແທ້ງທີ່ອອກມາຈາກທ້ອງຂອງແມ່,
ແລະກິນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເນື້ອຂອງນາງ. ແລະໂມເຊໄດ້ຮ້ອງອອກມາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າວ່າ,
ພຣະເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງທ່ານ, ຂໍປິ່ນປົວນາງເທີ້ນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ໂມເຊ,
ຖ້າ ພໍ່ ຂອງນາງ ຖົ່ມນ້ໍາລາຍ ໃສ່ ໜ້າ ຂອງນາງ, ນາງ ບໍ່ ຈະອາຍ ເຈັດ ວັນ ບໍ?
ໃຫ້ຖືກແຍກອອກເຈັດມື້ຢູ່ນອກຄ່າຍ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະເຂົ້າມາ.
ແລະມີຣຽມຖືກແຍກອອກໄປຢູ່ນອກຄ່າຍເປັນເວລາເຈັດວັນ,

ແລະປະຊາຊົນບໍ່ໄດ້ອອກເດີນທາງ, ຈົນກວ່າມີຣຽມຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ສະອາດ. ແລະ
ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ປະຊາຊົນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກອາເຊໂຣທ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍໃນທະເລຊາຍພາຣານ.

๑๓

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂມເຊ ກ່າວວ່າ, ສົ່ງຜູ້ຊາຍສຳລັບເຈົ້າເອງ,
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາສອດແນມແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານານ,
ທີ່ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເຂົ້າສູ່ການຄອບຄອງ; ຜູ້ຊາຍໜຶ່ງຕາມເຜົ່າ,
ຕາມຕະກູນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ ເຈົ້າຈະສົ່ງພວກເຂົາ,
ທຸກຄົນເປັນຜູ້ນຳຈາກພວກເຂົາ. ແລະ
ໂມເຊໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກຈາກຖິ່ນທຸລະກັນດານພາຣານ ຕາມສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນຜູ້ນຳຂອງລູກຫຼານອິສຣາເອນ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຂອງເຜົ່າຣູເບນ, ຊາມູເອນລູກຊາຍຂອງຊັກເຄີ.
ຂອງເຜົ່າຊິເມໂອນ, ຊາຟັດລູກຊາຍຂອງຊູຣີ. ຈາກເຜົ່າຢູດາ, ຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເມ.
ຈາກເຜົ່າອິດສາຄາ, ອີກາລ ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ. ຈາກເຜົ່າເອຟຣາອິມ,
ໂຮເຊອາລູກຊາຍຂອງນູນ. ຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ພາມທີລູກຊາຍຂອງຣາຟູ.
ຈາກເຜົ່າເຊບູລຸນ, ກູດີເອນ ລູກຊາຍຂອງຊູດີ. ຈາກເຜົ່າໂຢເຊັບ, ຈາກບຸດຊາຍຂອງມະນັດເຊ,
ກັດດີບຸດຊາຍຂອງຊູຊີ. ຈາກເຜົ່າດານ, ອາມີເອນລູກຊາຍຂອງກາມາລີ. ຈາກເຜົ່າອາເຊ,
ຊາທູລູກຊາຍຂອງມີຄາເອນ. ຈາກເຜົ່ານັບທາລີ, ນາບີ ລູກຊາຍຂອງຊາບາຍ. ຂອງເຜົ່າກາດ,
ກູດີເອນລູກຊາຍຂອງມາຄີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ໂມເຊສົ່ງໄປສອດແນມແຜ່ນດິນ,
ແລະໂມເຊໄດ້ຕັ້ງຊື່ໂຮເຊອາລູກຊາຍຂອງນູນວ່າໂຢຊົວ. ແລະ ໂມເຊສ ສົ່ງ ພວກເຂົາ
ໄປສືບສອບ ແຜ່ນດິນ ຄານານ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພວກເຂົາ ວ່າ, ພວກເຈົ້າ ຈົ່ງຂຶ້ນໄປ

ທາງທະເລຊາຍ ນີ້, ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະຂຶ້ນໄປ ສູ່ ພູເຂົາ, ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະເຫັນ ແຜ່ນດິນ ວ່າ ມັນ ເປັນ ແນວໃດ, ແລະ ປະຊາຊົນ ທີ່ ອາໄສຢູ່ ເທິງ ມັນ, ວ່າ ເຂົາເຈົ້າ ເຂັ້ມແຂງ ຫຼື ອ່ອນແອ, ຫຼື ເຂົາເຈົ້າ ມີ ໜ້ອຍ ຫຼື ຫຼາຍ. ແລະ ແຜ່ນດິນທີ່ເຫຼົ່ານີ້ອາໄສຢູ່ນັ້ນເປັນແນວໃດ, ມັນດີຫຼືຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເຫຼົ່ານີ້ອາໄສຢູ່ນັ້ນເປັນແນວໃດ,
ມັນມີກຳແພງຫຼືບໍ່ມີກຳແພງ. ແລະ ແຜ່ນດິນແມ່ນແນວໃດ, ອຸດົມສົມບູນ ຫຼື ແຫ້ງແລ້ງ; ຖ້າມີຕົ້ນໄມ້ຢູ່ໃນນັ້ນ ຫຼື ບໍ່; ແລະ ໄດ້ອົດທົນແລ້ວ
ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຈາກໝາກໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນ. ແລະ ວັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ວັນຂອງລະດູໃບໄມ້ປົ່ງ, ເປັນຜູ້ນຳໜ້າຂອງອະງຸ່ນ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປສອດແນມແຜ່ນດິນຈາກທະເລຊາຍຊິນຈົນເຖິງເຣໂຮບ,
ເຂົ້າໄປຮາມາດ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຕາມທະເລຊາຍ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄປຈົນເຖິງເຣໂບຣນ, ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນມີອາຫິມານ, ເຊໄຊ ແລະທາລໄມ, ລູກຫຼານຂອງອານາກ, ແລະເຣໂບຣນຖືກສ້າງເຈັດປີກ່ອນທານິສແຫ່ງອີຢິບ.
ແລະພວກເຂົາມາຮອດຮ່ອມພູຂອງກຸ່ມອະງຸ່ນ ແລະພວກເຂົາສອດແນມມັນ
ແລະພວກເຂົາຕັດກິ່ງໜຶ່ງກັບກຸ່ມອະງຸ່ນໜຶ່ງກຸ່ມທີ່ຢູ່ເທິງມັນຈາກທີ່ນັ້ນ
ແລະພວກເຂົາຍົກມັນດ້ວຍຄ້ອນ ແລະເອົາໝາກທັບທິມ ແລະໝາກເດື່ອ
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ຮ່ອມພູແຫ່ງຊໍ່ອະງຸ່ນ
ເພາະຊໍ່ອະງຸ່ນທີ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ຕັດມາຈາກທີ່ນັ້ນ.
ແລະພວກເຂົາກໍ່ກັບຄືນຈາກທີ່ນັ້ນ ຫຼັງຈາກໄດ້ສຳຫຼວດແຜ່ນດິນເປັນເວລາສີ່ສິບມື້. ແລະ ໄດ້ໄປແລ້ວ ພວກເຂົາມາຫາໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ແລະ
ຫາການຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ ເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍປາລານ ກາເດດ, ແລະ ພວກເຂົາຕອບຄຳເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຊຸມນຸມທັງໝົດ, ແລະ
ພວກເຂົາສະແດງໝາກໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນ, ແລະ ພວກເຂົາເລົ່າໃຫ້ລາວຟັງ, ແລະ
ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາມາເຖິງແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານສົ່ງພວກເຮົາໄປ, ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມ

ແລະ ນ້ຳເຜິ້ງ, ແລະ ນີ້ແມ່ນໝາກໄມ້ຂອງມັນ. ແຕ່ປະຊາຊາດທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງມັນນັ້ນກ້າຫານ,
ແລະເມືອງຕ່າງໆມີກຳແພງປ້ອມປ້ອງໃຫຍ່ຫຼາຍ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຊົນລຸ້ນອານາກຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະອາມາເລກອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທາງພາກໃຕ້, ແລະຊາວຮິດໄຕ, ຊາວຢີໂອ, ຊາວເຢບຸດ,
ແລະຊາວອາໂມໄຣອາໄສຢູ່ໃນເຂດພູເຂົາ, ແລະຊາວຄານາອານອາໄສຢູ່ຂ້າງທະເລ
ແລະຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະຄາເລັບໄດ້ປົດປາກປະຊາຊົນຕໍ່ໂມເຊ ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ
ບໍ່ແມ່ນ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປ ແລະພວກເຮົາຈະຮັບມໍລະດົກມັນ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາມີກຳລັງແລະສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໄດ້.
ແລະຄົນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບລາວເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຂຶ້ນໄປຫາປະຊາຊາດນັ້ນໄດ້,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາຫຼາຍ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາລາຍງານທີ່ໜ້າຕົກໃຈກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສອດແນມມາບອ
ກຕໍ່ລູກຫຼານອິດສະລາເອນ ໂດຍເວົ້າວ່າ ແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຮົາຜ່ານໄປເພື່ອສອດແນມນັ້ນ
ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ກິນຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນໃນນັ້ນ
ແມ່ນຜູ້ຊາຍທີ່ມີຮ່າງກາຍໃຫຍ່ໂຕຫຼາຍ ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພວກຍັກ,
ແລະພວກເຮົາເປັນຄືກັບຕັກແຕນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ,
ແຕ່ພວກເຮົາກໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

๑๔

ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ຍົກສຽງຂຶ້ນ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຕະຫຼອດຄືນນັ້ນ. ແລະ
ລູກຫຼານອິດສະລາເອນທັງໝົດບ່ນຕໍ່ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ, ແລະ
ຊຸມນຸມທັງໝົດເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຫຼື ໃນຖິ່ນແຈ້ງນີ້,

ຖ້າພວກເຮົາຕາຍ; ແລະ
ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້ານຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້ເພື່ອລົ້ມໃນສົງຄາມ?
ພວກແມ່ຍິງຂອງພວກເຮົາແລະພວກເດັກຈະຖືກປ້ອນສະດົມ;
ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນມັນດີກວ່າທີ່ຈະກັບໄປອີຢິບ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັນວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາຕັ້ງຜູ້ນຳ
ແລະກັບຄືນໄປອີຢິບເທີ້ນ.
ແລະໂມເຊແລະອາໂຣນກໍ່ໄດ້ລົ້ມລົງຊົງໜ້າຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມຊຸມທັງໝົດຂອງລູກາຫຼານອິດສະຣາເ
ອນ. ໂຢຊົວລູກຂອງນູນ ແລະ ຄາເລັບລູກຂອງເຢຟຸນເນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສືບສອນແຜ່ນດິນ,
ໄດ້ຂາດເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເວົ້າກັບທຸກກາານຊຸມນຸມຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ເວົ້າວ່າ, ແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສືບສອນມັນ ດີຫຼາຍຫຼາຍ.
ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລືອກພວກເຮົາ, ພຣະອົງຈະນຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນີ້,
ແລະຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼບໍລິບູນດ້ວຍນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ.
ແຕ່ຢ່າກາຍເປັນຜູ້ກະບົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຢ່າຢ້ານກົວປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນອາຫານແກ່ພວກເຈົ້າ, ເວລາຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖອນຫ່າງໄປແລ້ວ,
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົາ, ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາ.
ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ເວົ້າວ່າໃຫ້ຂວ້າງຫີນພວກເຂົາ,
ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນເມກເທິງກະໂຕກາແຫ່ງຄຳພະຍານຕໍ່ໜ້
າລູກາຊາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ປະຊາຊົນ ນີ້ ຈະ
ຍົກຍໍ້ ຂ້ອຍ ຈົນກວ່າ ເມື່ອໃດ? ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເຊື່ອຂ້ອຍຈົນກວ່າເມື່ອໃດ
ທັງໆທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍທັງໝົດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃນທ່າມກາງເຂົາເຈົ້າ?
ຂ້ອຍຈະຕີພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຕາຍ ແລະຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາ,
ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ແລະເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າກາຍເປັນຊາດໃຫຍ່,
ແລະຫຼາຍກວ່ານີ້ອີກ. ແລະໂມເຊກ່າວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, ອີຢິບຈະໄດ້ຍິນ,

ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ນຳປະຊາຊົນນີ້ອອກຈາກພວກເຂົາດ້ວຍກຳລັງຂອງທ່ານ.
ແຕ່ທັງໝົດຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກນີ້ໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າ
ທ່ານເປັນພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນປະຊາຊົນນີ້, ຜູ້ທີ່ຖືກເຫັນໂດຍຕາຕໍ່ຕາ ພຣະເຈົ້າ,
ແລະເມກຂອງທ່ານຢືນຢູ່ເທິງເຂົາເຈົ້າ, ແລະທ່ານໄປຂ້າງໜ້າເຂົາເຈົ້າໃນເສົາເມກໃນກາງເວັນ,
ແລະໃນເສົາໄຟໃນກາງຄືນ. ແລະ ເຈົ້າຈະທຳລາຍປະຊາຊົນນີ້ຄືກັບຄົນໜຶ່ງຄົນດຽວ ແລະ
ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຍິນຊື່ຂອງເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດນຳປະຊາຊົນນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງສາບານໃຫ້ພ
ວກເຂົາ ພຣະອົງຈຶ່ງໂຄ່ນລົ້ມພວກເຂົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ ແລະດຽວນີ້
ຂໍໃຫ້ກຳລັງຂອງທ່ານຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ ພຣະເຈົ້າ ຕາມວິທີທີ່ທ່ານເວົ້າ ເວົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າອົດທົນ
ແລະອຸດົມດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະແທ້ຈິງ ເອົາອອກຄວາມຜິດກົດໝາຍ
ແລະຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳ ແລະບາບ ແລະໂດຍການຊຳລະບໍ່ຈະຊຳລະຄົນຜິດ
ໃຫ້ກັບຄືນບາບຂອງບັນພະບຸລຸດເທິງລູກ ຈົນເຖິງຊົ່ນລຸ້ນທີສາມແລະທີສີ່
ຂໍໃຫ້ອະໄພບາບແກ່ປະຊາຊົນນີ້ຕາມຄວາມເມດຕາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ
ເຊັ່ນດຽວກັບກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ມີພຣະຄຸນຕໍ່ພວກເຂົາຕັ້ງແຕ່ອີຢິບຈົນເຖິງບັດນີ້
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມກະລຸນາຕໍ່ເຂົາເຈົ້າຕາມຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ ແລະ
ຊື່ຂອງຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່, ແລະ
ຄວາມສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຕັມທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.
ເພາະວ່າຊາຍທັງໝົດທີ່ເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ອຍ ແລະເຄື່ອງໝາຍທີ່ຂ້ອຍເຮັດໃນອີຢິບ
ແລະໃນຖິ່ນແຈ້ງ ແລະພວກເຂົາທົດສອບຂ້ອຍສິບຄັ້ງນີ້ ແລະບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ
ແທ້ຈິງພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍສາບານກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ
ແຕ່ລູກຂອງພວກເຂົາທີ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍທີ່ນີ້ ຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ດີຫຼືຊົ່ວ ທຸກຄົນທີ່ອ່ອນກວ່າບໍ່ມີປະສົບການ
ຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນແກ່ເຂົາເຫຼົ່ານີ້ ແຕ່ຊາຍທັງໝົດທີ່ຍົກຍ້ໍຂ້ອຍ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນມັນ

ແຕ່ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍກາເລັບ, ເພາະວ່າມີຈິດໃຈອື່ນຢູ່ໃນຕົວລາວ, ແລະລາວໄດ້ຕິດຕາມຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະນຳລາວເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະເຊື້ອສາຍຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນນັ້ນ. ແຕ່ຊາວອາມາເລກ ແລະ
ຊາວຄານາອານ ອາໄສຢູ່ໃນຮ່ອມພູ, ມື້ອື່ນພວກເຈົ້າຈົ່ງກັບຄືນ ແລະ
ອອກເດີນທາງໄປສູ່ທະເລຊາຍ, ທາງທະເລແດງ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ແລະ
ອາໂຣນ ວ່າ, ຈົນກວ່າ ເມື່ອໃດ ການຊຸມນຸມ ທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ນີ້?
ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເອງບ່ນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ, ການບ່ນຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ບ່ນກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ຍິນແລ້ວ. ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຂ້າພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ
ຕາມວິທີທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຂົ້າໄປໃນຫູຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດກັບພວກເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ. ໃນທະເລຊາຍນີ້ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະລົ້ມລົງ
ແລະທຸກການກວດກາຂອງພວກເຈົ້າ
ແລະຄົນທີ່ຖືກນັບຂອງພວກເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຂ້ອຍ
ຖ້າພວກເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍຍົ່ນມືຂອງຂ້ອຍອອກເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າອາໄສຢູ່ເທິງ
ມັນ ແຕ່ກາເລບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເນ ແລະໂຢຊູວາລູກຊາຍຂອງນູນເທົ່ານັ້ນ
ແລະເດັກນ້ອຍທັງຫຼາຍ, ທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າຈະຢູ່ໃນການປຸ້ນຊິງ,
ຂ້ານ້ອຍຈະນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ; ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ມໍລະດົກແຜ່ນດິນ,
ທີ່ພວກເຈົ້າຫັນຫຼັງໃຫ້ຈາກມັນ. ແລະຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າຈະລົ້ມຢູ່ໃນທະເລຊາຍນີ້
ແຕ່ລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະຢູ່ອາໄສໃນທະເລຊາຍສີ່ສິບປີ
ແລະພວກເຂົາຈະແບກຮັບການຜິດສິນທຳທາງເພດຂອງພວກເຈົ້າ
ຈົນກວ່າຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໃນທະເລຊາຍ,
ຕາມຈຳນວນມື້ທີ່ພວກເຈົ້າສືບສອນແຜ່ນດິນ, ສີ່ສິບມື້, ມື້ຕໍ່ປີ,
ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບບາບຂອງພວກເຈົ້າສີ່ສິບປີ;

ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກຄວາມໂກດຮ້າຍແຫ່ງຄວາມໂມໂຫຂອງເຮົາ.
ຂ້າພະເຈົ້າຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າ,
ແທ້ຈິງແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ກັບຊຸມນຸມຊົ່ວຮ້າຍນີ້ທີ່ໄດ້ຊຸມນຸມກັນຕໍ່ຕ້ານຂ້າພະເຈົ້າ
, ໃນທະເລຊາຍນີ້ພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະທີ່ນັ້ນພວກເຂົາຈະຕາຍ. ແລະ
ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໂມເຊສໄດ້ສົ່ງໄປສືບຄົ້ນແຜ່ນດິນ ແລະ ເມື່ອມາຮອດແລ້ວ
ໄດ້ບ່ນຕໍ່ກັບມັນຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມ ນຳອອກຄຳເວົ້າຊົ່ວຮ້າຍກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນ ແລະ
ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ເວົ້າຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ແຜ່ນດິນໄດ້ຕາຍໃນໂຣກພະຍາດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ
ໂຢຊວຍລູກຊາຍຂອງນູນ ແລະ ຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເມ
ໄດ້ລອດຊີວິດຈາກບັນດາຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ໄປສອດແນມແຜ່ນດິນ
ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ລູກຫຼານອິດສະລາເອນທັງໝົດ,
ແລະປະຊາຊົນໄດ້ໂສກເສົ້າຫຼາຍ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕື່ນແຕ່ເຊົ້າໃນເວລາເຊົ້າ
ແລ້ວໄດ້ຂຶ້ນໄປຍັງຍອດພູ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວ,
ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້,
ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດບາບ. ແລະ ໂມເຊ ເວົ້າວ່າ ເປັນຫຍັງ ພວກເຈົ້າ ລະເມີດ ຄຳ
ຂອງພຣະເຈົ້າ? ມັນຈະບໍ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ ຢ່າຂຶ້ນໄປ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ແລະພວກເຈົ້າຈະລົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ
ເພາະວ່າຊາວອາມາເລກແລະຊາວຄານາອານຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະລົ້ມຕາຍດ້ວຍດາບ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຫັນກັບໂດຍບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ບັງຄັບຕົນເອງຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູ,
ແຕ່ຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະໂມເຊບໍ່ໄດ້ຖືກເຄື່ອນຍ້າຍອອກຈາກຄ່າຍ.
ແລະຊາວອາມາເລກ ແລະຊາວຄານາອານ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນພູເຂົານັ້ນ ໄດ້ລົງມາ,

ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຫັນກັບ ພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຕີ ພວກເຂົາ ຈົນ ເຖິງ ເມືອງ ໂຮມາ, ແລະ ໄດ້ ຫັນ ກັບ ໄປ ຫາ ຄ່າຍ.

๑๕

ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ໂມເຊ ວ່າ, ເວົ້າ ກັບ ລູກ ຊາຍ ອິສຣາເອນ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ຕໍ່ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ເມື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ແຫ່ງ ການ ຢູ່ ອາ ໄສ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ທີ່ ຂ້ານ້ອຍ ໃຫ້ ພວກ ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ເຄື່ອງ ບູຊາ ທີ່ ເຜົາ ໝົດ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເຄື່ອງ ບູຊາ ທີ່ ເຜົາ ທັງ ໝົດ ຫຼື ເຄື່ອງ ບູຊາ, ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຄຳ ປະຖານ, ຫຼື ຕາມ ຄວາມ ສະໝັກ ໃຈ, ຫຼື ໃນ ງານ ບຸນ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ ເພື່ອ ເຮັດ ກິ່ນ ທີ່ ຫອມ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ຄ້າ ແທ້ ຈິງ ຈາກ ງົວ ຫຼື ຈາກ ແກະ. ແລະ ຜູ້ ຖວາຍ ຈະ ນຳ ເອົາ ຂອງ ຂວັນ ຂອງ ເຂົາ ມາ ຖວາຍ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ເປັນ ເຄື່ອງ ບູຊາ ແປ້ງ ລະ ອຽດ ໜຶ່ງ ສ່ວນ ສິບ ຂອງ ເອຟາ ທີ່ ປົນ ກັບ ນ້ຳ ມັນ ໜຶ່ງ ສ່ວນ ສີ່ ຂອງ ຮິນ. ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ເຫຼົ້າ ອະງຸ່ນ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ດື່ມ ສ່ວນ ທີ່ ສີ່ ຂອງ ຮິນ ເທິງ ເຄື່ອງ ບູຊາ ທີ່ ເຜົາ ທັງ ໝົດ ຫຼື ເທິງ ເຄື່ອງ ບູຊາ ສຳ ລັບ ລູກ ແກະ ໂຕ ໜຶ່ງ,
ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ຫຼາຍ ປານ ນັ້ນ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ທີ່ ມີ ກິ່ນ ຫອມ ກັບ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ແລະ ສຳ ລັບ ແກະ ຜູ້, ເມື່ອ ໃດ ທ່ານ ເຮັດ ມັນ ເປັນ ເຄື່ອງ ບູຊາ ທີ່ ເຜົາ ທັງ ໝົດ ຫຼື ເປັນ ເຄື່ອງ ບູຊາ, ທ່ານ ຈະ ເຮັດ ເຄື່ອງ ບູຊາ ແປ້ງ ລະ ອຽດ ສອງ ສ່ວນ ສິບ ທີ່ ປະ ສົມ ໃນ ນ້ຳ ມັນ ສ່ວນ ທີ ສາມ ຂອງ ຮິນ; ແລະ
ເຫຼົ້າ ອະງຸ່ນ ສຳ ລັບ ເຄື່ອງ ບູຊາ ດື່ມ ສ່ວນ ທີ ສາມ ຂອງ ຮິນ ທ່ານ ຈະ ນຳ ມາ ເປັນ ກິ່ນ ທີ່ ຫອມ ຊື່ນ ໃຈ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ຖ້າ ແຕ່ ເຈົ້າ ເຮັດ ຈາກ ງົວ ເປັນ ເຄື່ອງ ເຜົາ ຖວາຍ ທັງ ໝົດ
ຫຼື ເປັນ ເຄື່ອງ ບູຊາ ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ຄຳ ປະ ຕິ ຍານ ສຳ ເລັດ
ຫຼື ເປັນ ເຄື່ອງ ບູຊາ ຄວາມ ລອດ ພົ້ນ ແດ່ ພຣະ ເຈົ້າ,

ແລະ ລາວ ຈະ ນຳ ມາ ກັບ ລູກ ງົວ ນັ້ນ ເຄື່ອງ ບູຊາ ແປ້ງ ລະ ອຽດ ສາມ ສ່ວນ ສິບ ທີ່ ປະ ສົມ ແລ້ວ ໃນ ນ້ຳ ມັນ ເຄິ່ງ ຮິນ. ແລະ ເຫຼົ້າ ອະ ງຸ່ນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ກາ ນ ຖວາຍ ເຄື່ອງ ດື່ມ ທີ່ ເຄິ່ງ ໜຶ່ງ,
ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ກິ່ນ ຫອມ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ດັ່ງ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ກັບ ລູກ ງົວ ໂຕ ໜຶ່ງ, ຫຼື ກັບ ແກະ ຜູ້ ໂຕ ໜຶ່ງ, ຫຼື ກັບ ລູກ ແກະ ໂຕ ໜຶ່ງ ຈາ ກ ແກະ ຫຼື ຈາ ກ ແບ້;
ຕາ ມ ຈຳ ນວນ ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ, ດັ່ງ ນັ້ນ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ກັບ ແຕ່ ລະ ໂຕ, ຕາ ມ ຈຳ ນວນ ຂອງ ມັນ.
ທຸກ ຄົນ ທີ່ ເກີດ ພື້ນ ເມືອງ ຈະ ເຮັດ ດັ່ງ ນີ້ ເພື່ອ ຖວາຍ ເຄື່ອງ ບູຊາ ດັ່ງ ກ່າວ ເປັນ ກິ່ນ ຫອມ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ຖ້າ ຄົນ ຕ່າງ ດ້າວ ຢູ່ ໃນ ພວກ ທ່ານ ຫຼື
ຜູ້ ທີ່ ຈະ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ພວກ ທ່ານ ໃນ ຊົ່ວ ອາ ຍຸ ຄົນ ຂອງ ທ່ານ, ແລະ
ຈະ ຖວາຍ ເຄື່ອງ ບູຊາ ທີ່ ມີ ກິ່ນ ຫອມ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ,
ເຂົາ ຈະ ຕ້ອງ ເຮັດ ຕາ ມ ວິ ທີ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ເຮັດ,
ຊຸມ ນຸມ ຊົນ ຈະ ຕ້ອງ ເຮັດ ດັ່ງ ນັ້ນ ແດ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ກົດ ໝາຍ ດຽວ ຈະ ເປັນ ແກ່ ທ່ານ ທັງ ຫຼາຍ ແລະ ແກ່ ຄົນ ຕ່າງ ດ້າວ ທີ່ ຕິດ ພັນ ຢູ່ ໃນ ທ່ານ ທັງ ຫຼາຍ,
ກົດ ໝາຍ ນິ ລັນ ດອນ ສຳ ລັບ ຊົນ ຊັ້ນ ຂອງ ທ່ານ ທັງ ຫຼາຍ, ດັ່ງ ທີ່ ທ່ານ ທັງ ຫຼາຍ,
ຄົນ ຕ່າງ ດ້າວ ກໍ ຈະ ເປັນ ຕໍ່ ໜ້າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ. ກົດ ໝາຍ ດຽວ ຈະ ມີ ແລະ
ລະ ບຽບ ດຽວ ຈະ ມີ ສຳ ລັບ ພວກ ທ່ານ ແລະ
ສຳ ລັບ ຄົນ ຕ່າງ ດ້າວ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ທ່າ ມ ກາ ງ ພວກ ທ່ານ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ໂມ ເຊ,
ເວົ້າ ວ່າ, ຈົ່ງ ເວົ້າ ກັບ ລູກ ຊາຍ ອິ ສ ຣາ ເອນ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ໃນ ເວລາ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ,
ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ທີ່ ຂ້າ ນ້ອຍ ກຳ ລັງ ນຳ ພວກ ເຈົ້າ ເຂົ້າ ໄປ ທີ່ ນັ້ນ, ແລະ
ມັນ ຈະ ເປັນ ເມື່ອ ພວກ ເຈົ້າ ກິນ ຈາ ກ ເຂົ້າ ຈີ່ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ,
ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ແຍກ ເອົາ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ສ່ວນ ທີ່ ແຍກ ອອກ ໃຫ້ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ,
ຜົນ ທຳ ອິດ ຂອງ ແປ້ງ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ. ເຂົ້າ ຈີ່ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ແຍກ ອອກ ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ມັນ;
ເປັນ ເຄື່ອງ ຖວາຍ ຈາ ກ ລານ ນວດ, ດັ່ງ ນັ້ນ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ແຍກ ອອກ ມັນ,

ຜົນທຳອິດຂອງແປ້ງຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າເປັນເຄື່ອງຖວາຍໄປສູ່ຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າ.
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຈົ້າພາດ ແລະ
ບໍ່ປະຕິບັດບັນດາຄຳສັ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບພວກເຈົ້າໂດຍມືຂອງໂມເຊ,
ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບພວກເຈົ້າ ແລະ ຕໍ່ໄປເຖິງຊົນລຸ້ນຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ມັນຈະເປັນຖ້າຫາກວ່າມັນເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຈາກສາຍຕາຂອງຊຸມນຸມ, ແລະ
ຊຸມນຸມທັງໝົດຈະເຮັດລູກງົວໜຶ່ງຕົວຈາກງົວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດເປັນກິ່ນຫອມຂອງຄວາມຫອມຫວນໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຄື່ອງບູຊາຂອງມັນ ແລະ
ເຄື່ອງຖວາຍນ້ຳຂອງມັນຕາມລະບຽບການ, ແລະ ແບ້ໜຶ່ງຕົວຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບ.
ແລະພໍ່ຄູບອດຈະເຮັດການລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ
, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຖືກໃຫ້ອະໄພ, ເພາະວ່າມັນເປັນການບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ,
ແລະເຂົາເຈົ້າເອງໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງຖວາຍຂອງເຂົາເຈົ້າມາເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະມັນຈະຖືກໃຫ້ອະໄພຕາມທັງໝົດຊຸມນຸມລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ພັກອາໄສຕໍ່ພວກເຈົ້າ, ເພາະວ່າທຸກປະຊາຊົນບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ.
ຖ້າຈິດວິນຍານໜຶ່ງທຳບາບໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ, ລາວຈະນຳແບ້ອາຍຸປີໜຶ່ງມາຖວາຍເພື່ອບາບ.
ແລະພໍ່ຄູບອດຈະໄດ້ເຮັດການລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານທີ່ໄດ້ເຮັດບາບໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈ
ແລະທີ່ໄດ້ເຮັດບາບໂດຍບໍ່ຕັ້ງໃຈຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພື່ອເຮັດການລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ລາວ.
ສຳລັບຄົນພື້ນເມືອງໃນບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ພັກອາໄສຢູ່ໃນພວກເຂົາ, ກົດໝາຍອັນດຽວຈະໃຊ້ກັບພວກເຂົາ,

ຄືຜູ້ທີ່ເຮັດໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ. ແລະ ວິນຍານທີ່ເຮັດໃນມືຂອງຄວາມຈອງຫອງ
ຈາກຄົນພື້ນເມືອງ ຫຼື ຈາກຄົນເຂົ້າສາສະໜາ, ຄົນນີ້ຍົກຍໍພຣະເຈົ້າ,
ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກປະຊາຊົນຂອງມັນ,
ເພາະວ່າດູຖູກພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະກະຈາຍບັນຍັດຂອງພຣະອົງ;
ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກທຳລາຍຢ່າງແທ້ຈິງ, ບາບຂອງມັນຢູ່ໃນມັນ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນຢູ່ໃນທະເລຊາຍ,
ແລະພວກເຂົາພົບຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງກຳລັງເກັບໄມ້ໃນມື້ອັນສະບາໂຕ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າທີ່ພົບເຫັນລາວກຳລັງເກັບໄມ້ໃນອັນສະບາໂຕ,
ໄດ້ນຳລາວມາຫາໂມເຊແລະອາໂຣນ,
ແລະຫາຊຸມນຸມຊຸມທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ຈັບລາວໃສ່ຄຸກ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະເຮັດແນວໃດກັບລາວ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, ໃຫ້ຊາຍຄົນນັ້ນຖືກປະຫານຊີວິດ,
ໃຫ້ຊຸມນຸມຊຸມທັງໝົດຂວ້າງຫີນໃສ່ລາວ. ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ນຳລາວອອກໄປນອກຄ່າຍ,
ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ຂວ້າງຫີນໃສ່ລາວນອກຄ່າຍ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ໂມເຊ ວ່າ, ເວົ້າ ກັບ ລູກຊາຍ ອິສຣາເອນ, ແລະ ເຈົ້າຈະເວົ້າ
ກັບ ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດ ສຳລັບຕົນເອງ ພູ່ ເທິງ ແຂນ ຂອງ ເສື້ອຜ້າ ຂອງເຂົາເຈົ້າ
ໄປສູ່ ຊົນລຸ້ນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແລະ ເຈົ້າຈະໃສ່ ເທິງ ພູ່ ຂອງ ແຂນ ເຊືອກ ສີຟ້າ. ແລະ
ມັນຈະເປັນສຳລັບເຈົ້າຢູ່ໃນພູ່ຂອບ, ແລະ ເຈົ້າຈະເຫັນພວກມັນ; ແລະ
ເຈົ້າຈະຈື່ຈຳບັນດາຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະເຮັດພວກມັນ; ແລະ
ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກນຳໄປຕາມຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ຕາມຕາຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າເຮັດການລະເມີດຕາມພວກມັນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຈື່ຈຳ ແລະ
ເຮັດບັນດາຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ເຈົ້າຈະເປັນຄົນບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພາພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ເພື່ອເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

๑๗

ແລະໂກຣາ ລູກຊາຍຂອງອີສຣາ ລູກຊາຍຂອງໂກຣາຫ ລູກຊາຍຂອງເລວີ ແລະດາທານ
ແລະອາບີຣາມ ລູກຊາຍຂອງເອລີອາບ ແລະໂອນ ລູກຊາຍຂອງເພເລທ ລູກຊາຍຂອງຮູເບນ
ໄດ້ເວົ້າ ແລະພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າໂມເຊ ແລະຜູ້ຊາຍຂອງລູກຫລານອິສຣາເອນ
ຫ້າສິບແລະສອງຮ້ອຍຄົນ ຜູ້ນຳຂອງການຊຸມນຸມ ຜູ້ຖືກເອີ້ນປະຊຸມສະພາ
ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ໂມເຊສແລະອາໂຣນ ແລະເວົ້າວ່າ:
ພໍແລ້ວສຳລັບພວກທ່ານ! ເພາະວ່າຊຸມນຸມທັງໝົດ ທຸກຄົນແມ່ນບໍລິສຸດ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ.
ແລ້ວເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຍົກຕົນຂຶ້ນເໜືອຊຸມນຸມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?
ແລະເມື່ອໂມເຊໄດ້ຍິນ, ທ່ານກໍ່ລົ້ມລົງຫົວຄຳນັບ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບໂກຣະ
ແລະກັບຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລາວວ່າ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ້ຽມຢາມ
ແລະຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະອົງ ແລະຜູ້ບໍລິສຸດ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳເຂົ້າເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ຕົນເອງ, ແລະຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກສຳລັບຕົນເອງ,
ພຣະອົງໄດ້ນຳເຂົ້າເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ຕົນເອງ. ຈົ່ງເຮັດນີ້
ຈົ່ງເອົາທ່ຽວກະໄຟສຳລັບພວກເຈົ້າເອງໂກຣາ ແລະການຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລາວ
ແລະຈົ່ງວາງໄຟເທິງພວກມັນ
ແລະຈົ່ງວາງເຄື່ອງຫອມເທິງພວກມັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ອື່ນ
ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກຈະເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ
ຈົ່ງໃຫ້ມັນພຽງພໍແກ່ພວກເຈົ້າລູກຊາຍຂອງເລວີ ແລະໂມເຊກ່າວຕໍ່ໂກຣະວ່າ,

ຈົ່ງຟັງຂ້ອຍເອີ້ຍ, ພວກລູກຊາຍຂອງເລວີ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງນ້ອຍສຳລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ?
ທີ່ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ແຍກເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກຈາກຊຸມນຸມຊົນອິດສະຣາເອນ,
ແລະໄດ້ນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າມາໃກ້ພຣະອົງເອງເພື່ອປະຕິບັດພາລະກິດຂອງພະລັງຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພະລັງເພື່ອປະຕິບັດພາລະກິດແກ່ເຂົາເຈົ້າ?
ແລະເຂົາໄດ້ນຳເອົາເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ ແລະພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ຄືລູກຊາຍເລວີກັບເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຍັງຊອກຫາທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນປະໂລຫິດອີກບໍ? ດັ່ງນັ້ນ
ເຈົ້າແລະກຸ່ມຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງເຈົ້າທີ່ຊຸມນຸມກັນໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ແລະອາໂຣນເປັນຜູ້ໃດ
ເພາະວ່າເຈົ້າບ່ນຕໍ່ລາວ? ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອີ້ນດາທານແລະອາບີຣົນ
ລູກຊາຍຂອງເອລີອັບ, ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປ. ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງນ້ອຍນີ້ບໍ,
ທີ່ເຈົ້ານຳພວກເຮົາຂຶ້ນມາສູ່ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫລນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ,
ເພື່ອຂ້າພວກເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະເຈົ້າຍັງປົກຄອງພວກເຮົາອີກບໍ? ຜູ້ປົກຄອງບໍ?
ແລະເຈົ້ານຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜິ້ງ
ແລະເຈົ້າໃຫ້ມໍລະດົກທົ່ງນາແລະສວນອະງຸ່ນແກ່ພວກເຮົາບໍ?
ເຈົ້າຈະໄດ້ຂຸດຕາຂອງຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນອອກບໍ? ພວກເຮົາບໍ່ຂຶ້ນໄປ ແລະໂມເຊໄດ້ເສຍໃຈຫຼາຍ
ແລະໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ຂໍຢ່າເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ປາຖະໜາຂອງເຂົາເຈົ້າສັກຢ່າງໜຶ່ງ
ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດຮ້າຍໃຜໃນພວກເຂົາເຈົ້າເລີຍ ແລະໂມເຊສເວົ້າຕໍ່ໂກຣາວ່າ,
ຈົ່ງຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດແກ່ການຊຸມນຸມຂອງເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງກຽມພ້ອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເຈົ້າແລະອາໂຣນແລະພວກເຂົາໃນມື້ອື່ນ; ແລະຈົ່ງເອົາແຕ່ລະຄົນເອົາຫ່າງໄຟຂອງລາວ,
ແລະຈົ່ງວາງເທິງມັນເຄື່ອງຫອມ,
ແລະຈົ່ງນຳມາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຕ່ລະຄົນເອົາຫ່າງໄຟຂອງລາວ,
ສອງຮ້ອຍຫ້າສິບຫ່າງໄຟ, ແລະເຈົ້າແລະອາໂຣນແຕ່ລະຄົນເອົາຫ່າງໄຟຂອງລາວ.
ແລະແຕ່ລະຄົນເອົາເຕົາສູບທູບຂອງຕົນ, ແລະເຂົາເຈົ້າວາງໄຟລົງເທິງມັນ,

ແລະເຂົາເຈົ້າໃສ່ເຄື່ອງຫອມລົງເທິງມັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັນພະຍານພ້ອມກັບໂມເຊແລະອາໂຣນ. ແລະ
ໂກຣະໄດ້ເກັບກຳຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງລາວມາຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາຢູ່ປະຕູເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະ ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ຊຸມນຸມທັງໝົດ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊສແລະອາໂຣນ, ເວົ້າວ່າ,
ແຍກພວກເຈົ້າອອກຈາກກາງຂອງການຊຸມນຸມນີ້,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາໃນທັນທີ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫຼຸດລົງກົ້ມໜ້າລົງ ແລະເວົ້າວ່າ
ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານທັງຫຼາຍ ແລະເນື້ອໜັງທັງປວງ ຖ້າຄົນໜຶ່ງໄດ້ເຮັດບາບ
ຄວາມໂກດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມາເທິງຊຸມນຸມທັງໝົດບໍ ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ວ່າ, ຈົ່ງກ່າວກັບຊຸມນຸມ ວ່າ,
ຈົ່ງຖອນຕົວອອກໄປຈາກອ້ອມຮອບຊຸມນຸມຂອງໂຄຣາ. ແລະໂມເຊກໍ່ລຸກຂຶ້ນ
ແລະໄປຫາດາທານ ແລະອາບີຣົນ,
ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນກໍ່ໄປພ້ອມກັບລາວ.
ແລະເວົ້າຕໍ່ການຊຸມນຸມວ່າ, ຈົ່ງແຍກຕົວເຈົ້າເອງອອກຈາກເຕັນຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ໂຫດຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້,
ແລະຢ່າສຳຜັດສິ່ງໃດທັງໝົດທີ່ເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ພິນາດພ້ອມກັບເຂົາເຈົ້າໃນບາບທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖອນຕົວອອກຈາກເຕັນຂອງໂກຣະທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ,
ແລະດາທານກັບອາບີຣົມໄດ້ອອກມາ ແລະຢືນຢູ່ທີ່ປະຕູເຕັນຂອງພວກເຂົາ,
ພ້ອມກັບພັນລະຍາຂອງພວກເຂົາ, ລູກເຕົ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະຊັບສິນຂອງພວກເຂົາ.
ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ,
ໃນເລື່ອງນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາເພື່ອເຮັດວຽກງານທັງໝົ
ດເຫຼົ່ານີ້, ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນມາຈາກຕົວຂ້ານ້ອຍເອງ.
ຖ້າຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະຕາຍຕາມຄວາມຕາຍຂອງມະນຸດທັງໝົດ,

ຖ້າການກວດການາຂອງພວກເຂົາຈະເປັນໄປຕາມການກວດການາຂອງມະນຸດທັງໝົດ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍມາ. ແຕ່ຫຼືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະແດງໃນນິມິດ,
ແລະແຜ່ນດິນຈະເປີດປາກຂອງມັນກືນພວກເຂົາລົງໄປ, ແລະເຮືອນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເຕັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະລົງໄປສູ່ນະລົກທັງເປັນ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຍົກຍ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ເມື່ອທ່ານຢຸດເວົ້າຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ແຜ່ນດິນກໍ່ແຕກອອກພາຍໃຕ້ພວກເຂົາ.
ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກເປີດ ແລະກືນພວກເຂົາ, ແລະເຮືອນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບໂກຣະ, ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ລົງໄປ
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຊີວິດກໍ່ລົງໄປສູ່ນະລົກ,
ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ພິນາດໄປຈາກທ່າມກາງຊຸມນຸມ.
ແລະຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຂົາໄດ້ຫນີໄປຈາກສຽງຂອງພວກເຂົາ
ເພາະວ່າເວົ້າວ່າ ຢ່າໃຫ້ແຜ່ນດິນກືນພວກເຮົາເລີຍ ແລະໄຟໄດ້ອອກມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະໄດ້ກິນຜູ້ຊາຍຫ້າສິບແລະສອງຮ້ອຍຄົນທີ່ຖວາຍເຄື່ອງຫອມ.

๑๗

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ໂມເຊ ແລະ ກັບ ເອເລອາຊາ ລູກຊາຍ ຂອງ ອາໂຣນ
ນັກບວດ, ຈົ່ງເກັບ ເຄື່ອງຖົ້ອໄຟ ທອງແດງ ຈາກ ກາງ ຂອງ ພວກທີ່ຖືກເຜົາໄໝ້ແລ້ວ, ແລະ
ໄຟ ແປກປອມ ນີ້ ຈົ່ງກະຈາຍ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ
ເຄື່ອງຖົ້ອໄຟ ຂອງ ຄົນບາບ ເຫຼົ່ານີ້ ໃນ ຊີວິດ ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຈົ່ງເຮັດ ມັນ ເປັນແຜ່ນ
ທີ່ຕີແບນ ເປັນເຄື່ອງຫຸ້ມ ສຳລັບ ແທ່ນບູຊາ, ເພາະວ່າ ພວກມັນຖືກນຳມາ ຕໍ່ໜ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພວກມັນຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະ ພວກມັນກາຍເປັນ ເຄື່ອງໝາຍ

ສຳລັບ ລູກຫຼານ ຂອງອິດສະຣາເອນ. ແລະ ເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ປະໂລຫິດ
ໄດ້ເອົາກະຖັນໄຟທອງສຳລິດທີ່ພວກຄົນທີ່ຖືກເຜົາໄໝ້ໄດ້ນຳມາຖວາຍ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາມັນມາເປັນເຄື່ອງຫຸ້ມສຳລັບແທ່ນບູຊາ
ເປັນທີ່ລະນຶກສຳລັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ
ເພື່ອວ່າຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງອາໂຣນຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ເພື່ອວາງເຄື່ອງ
ຫອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຈະບໍ່ເປັນຄືກັບໂຄຣະ ແລະ ກາບກະບົດຂອງລາວ
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊສກັບລາວ
ແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ບ່ນຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນໃນມື້ຕໍ່ມາ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ພວກເຈົ້າໄດ້ຂ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ກາບຊຸມນຸມຊຸມນຸມກັນເທິງໂມເຊແລະອາໂຣນ,
ແລະພວກເຂົາອົ່ງເຂົ້າໄປຫາເຕັນແຫ່ງກາບເປັນພະຍານ, ແລະເມກໄດ້ປົກຄຸມມັນ,
ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດ.
ແລະໂມເຊກັບອາໂຣນໄດ້ເຂົ້າໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຕັນແຫ່ງພະຍານ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າ ກັບ
ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ວ່າ ຈົ່ງອອກໄປ ຈາກ ກາງ ຂອງ ກາບຊຸມນຸມ ນີ້ ແລະ ຂ້ອຍຈະທຳລາຍ
ພວກເຂົາ ທັນທີ ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ລົ້ມ ໃສ່ ໜ້າ ຂອງພວກເຂົາ
ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວຕໍ່ອາໂຣນວ່າ: ຈົ່ງເອົາເຄື່ອງກະທະ,
ແລະວາງໄຟຈາກແທ່ນບູຊາລົງເທິງມັນ, ແລະໂຍນເຄື່ອງຫອມລົງເທິງມັນ,
ແລະຖືມັນໄວໆເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ, ແລະເຮັດກາບລົບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າຄວາມໂກດໄດ້ອອກມາຈາກພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ເລີ່ມທຳລາຍປະຊາຊົນແລ້ວ. ແລະອາໂຣນໄດ້ເອົາຄືກັນກັບທີ່ໂມເຊເວົ້າກັບລາວ,
ແລະລາວໄດ້ອົ່ງເຂົ້າໄປໃນກາບຊຸມນຸມ, ແລະພະຍາດລະບາດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວໃນປະຊາຊົນ,
ແລະລາວໄດ້ໂຍນເຄື່ອງຫອມແລະໄດ້ລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບປະຊາຊົນ. ແລະ
ລາວໄດ້ຢືນຢູ່ລະຫວ່າງຄົນຕາຍແລະຄົນເປັນ, ແລະ ພະຍາດລະບາດກໍໄດ້ຢຸດລົງ.

ແລະຜູ້ທີ່ຕາຍໃນການທຳລາຍນັ້ນມີສິບສີ່ພັນເຈັດຮ້ອຍຄົນ, ນອກຈາກຜູ້ທີ່ຕາຍເພາະໂກຣາ.
ແລະອາໂຣນກໍ່ກັບຄືນໄປຫາໂມເຊຢູ່ປະຕູເຕັນພະຍານ, ແລະໂລກລະບາດກໍ່ຢຸດລົງ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິສຣາເອນ, ແລະ
ເອົາຈາກພວກເຂົາໄມ້ເທົ້າ,
ໄມ້ເທົ້າຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຈາກຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,
ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ, ສິບສອງໄມ້ເທົ້າ, ແລະ
ຂຽນຊື່ຂອງແຕ່ລະຄົນໄວ້ເທິງໄມ້ເທົ້າຂອງລາວ. ແລະຂຽນຊື່ອາໂຣນໄວ້ເທິງໄມ້ເທົ້າຂອງເລວີ,
ເພາະວ່າມີໄມ້ເທົ້າອັນໜຶ່ງຕາມເຜົ່າຂອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະໃຫ້.
ແລະເຈົ້າຈະວາງພວກມັນໄວ້ໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ, ກົງກັນຂ້າມກັບພະຍານ,
ໃນບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະສະແດງຕົນຕໍ່ເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ຂ້ອຍຈະເລືອກລາວ,
ໄມ້ເທົ້າຂອງລາວຈະງອກ,
ແລະຂ້ອຍຈະເອົາການບ່ນຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນອອກຈາກຂ້ອຍ,
ທີ່ພວກເຂົາເອງບ່ນຕໍ່ພວກເຈົ້າ. ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄມ້ເທົ້າຕໍ່ລາວ, ໜຶ່ງໄມ້ເທົ້າຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງໜຶ່ງຄົນ,
ຕາມຜູ້ປົກຄອງ, ຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສິບສອງໄມ້ເທົ້າ,
ແລະໄມ້ເທົ້າຂອງອາໂຣນຢູ່ລະຫວ່າງໄມ້ເທົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະໂມເຊໄດ້ວາງໄມ້ເທົ້າເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເຕັນແຫ່ງການເປັນພະຍານ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນຕໍ່ມາ, ໂມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ໄມ້ເທົ້າຂອງອາໂຣນສຳລັບເຮືອນເລວີໄດ້ງອກອອກ,
ແລະໄດ້ເອົາໜໍ່ອອກມາ, ແລະໄດ້ອອກດອກ, ແລະໄດ້ງອກໝາກຖົ່ວ.
ແລະໂມເຊເອົາໄມ້ເທົ້າທັງໝົດອອກມາຈາກໜ້າພຣະເຈົ້າໄປຫາລູກຊາຍອິສຣາເອນທັງໝົດ,
ແລະເຂົາເຈົ້າເຫັນ, ແລະແຕ່ລະຄົນເອົາໄມ້ເທົ້າຂອງລາວ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ:

ຈົ່ງວາງໄມ້ເທົ້າຂອງອາໂຣນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະບັນຍັດເພື່ອເປັນການຮັກສາໄວ້,
ເປັນເຄື່ອງໝາຍແກ່ລູກຫຼານຂອງຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງ,
ແລະຈົ່ງໃຫ້ການຮ້ອງທຸກຂອງເຂົາເຈົ້າຢຸດເຊົາຈາກເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ.
ແລະໂມເຊກັບອາໂຣນໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂມເຊວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາຖືກທຳລາຍ,
ພວກເຮົາໄດ້ຕາຍແລ້ວ, ພວກເຮົາຖືກຜ່າທຳລາຍ.
ທຸກຄົນທີ່ສຳຜັດພະນັກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຕາຍ,
ຈົນກວ່າພວກເຮົາທັງໝົດຈະຕາຍບໍ?

๑๘

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ອາໂຣນ ວ່າ: ເຈົ້າ ແລະ ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ
ເຮືອນຂອງບິດາເຈົ້າ ຈະຮັບເອົາບາບຂອງສິ່ງບໍລິສຸດ, ແລະ ເຈົ້າ ແລະ ບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າ
ຈະຮັບເອົາບາບຂອງຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເຜົ່າເລວີ
ປະຊາຊົນຂອງພໍ່ຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງນຳມາໃກ້ຕົນເອງ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຖືກເຊື່ອມກັບເຈົ້າ
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາປະກອບພິທີແກ່ເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າກັບບຸດຊາຍຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຕັ້ນແຫ່ງພະຍານ.
ແລະພວກເຂົາຈະຮັກສາການຍາມຂອງເຈົ້າ ແລະການຍາມຂອງເຕັນ
ແຕ່ຕໍ່ກັບເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ບໍລິສຸດ ແລະຕໍ່ກັບແທ່ນບູຊາ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້,
ແລະພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ. ແລະພວກເຂົາຈະຖືກເພີ່ມມາຫາເຈົ້າ,
ແລະພວກເຂົາຈະຮັກສາຕຳແໜ່ງຍາມຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ຕາມການປະຕິບັດທັງໝົດຂອງເຕັນ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ເຈົ້າ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັກສາຜູ້ເຝົ້າຂອງສິ່ງບໍລິສຸດ ແລະຜູ້ເຝົ້າຂອງແທ່ນບູຊາ,

ແລະຈະບໍ່ມີຄວາມໂກດໃນບັນດາບຸດຊາຍອິດສະລາເອນ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົາພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຊາວເລວີຈາກກາງລູກຫຼານອິດສະລາເອນເປັນຂອງຂວັນທີ່ໃ
ຫ້ແລ້ວແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອປະຕິບັດພາລະກິດຂອງພະລັງພຣະພາກສັນຍາ. ແລະເຈົ້າ
ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າກັບເຈົ້າ ຈະຮັກສາຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພວກເຈົ້າ,
ຕາມທຸກວິທີຂອງແທ່ນບູຊາ, ແລະພາຍໃນຜ້ານັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະປະຕິບັດການປະຕິບັດເປັນຂອງປະທານຂອງຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ເຂົ້າມາໃກ້ຈະຕາຍ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ອາໂຣນວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າການຮັກສາຜົນທຳອິດຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດແກ່ຂ້ານ້ອຍໂດ
ຍລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ພວກມັນແກ່ເຈົ້າເປັນລາງວັນ,
ແລະແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າກັບເຈົ້າເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນ.
ແລະນີ້ໃຫ້ເປັນຂອງເຈົ້າຈາກສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງເຄື່ອງຖວາຍ,
ຈາກຂອງຂວັນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຈາກເຄື່ອງບູຊາທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຈາກການລ່ວງລະເມີດທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຈາກບາບທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າມອບຄືນແກ່ຂ້ານ້ອຍຈາກສິ່ງບໍລິສຸດທັງໝົດ,
ມັນຈະເປັນຂອງເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ. ໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ເຈົ້າຈະກິນມັນ,
ທຸກຄົນຜູ້ຊາຍຈະກິນມັນ, ເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ມັນຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດແກ່ເຈົ້າ.
ແລະນີ້ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ ຄືຜົນທຳອິດຂອງເຄື່ອງຖວາຍຂອງພວກເຂົາ
ຈາກບັນດາເຄື່ອງຖວາຍທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ເຮົາໄດ້ມອບພວກມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍ ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ
ເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນ. ທຸກຄົນທີ່ສະອາດໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າຈະກິນພວກມັນໄດ້.
ຜົນທຳອິດທັງໝົດຂອງນ້ຳມັນ, ແລະຜົນທຳອິດທັງໝົດຂອງເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ແລະເຂົ້າ,
ຄືຜົນທຳອິດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນແກ່ເຈົ້າ.
ຜົນທຳອິດທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳມາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ.
ທຸກຄົນທີ່ສະອາດໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າຈະກິນມັນໄດ້.
ທຸກສິ່ງທີ່ອຸທິດໄວ້ໃນບັນດາລູກຫລານອິດສະຣາເອນ ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ.
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປີດມົດລູກຈາກເນື້ອໜັງທັງໝົດ,
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳສະເໜີຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຈົນເຖິງສັດລ້ຽງ,
ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ຫົວປີຂອງມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກໄຖ່ດ້ວຍການໄຖ່,
ແລະຫົວປີຂອງສັດລ້ຽງທີ່ບໍ່ສະອາດເຈົ້າຈະຕ້ອງໄຖ່. ແລະການໄຖ່ຂອງລາວ,
ຈາກອາຍຸໜຶ່ງເດືອນ, ການປະເມີນຄ່າແມ່ນຫ້າເຊເກນ, ຕາມເຊເກນສັກສິດ
ຊຶ່ງແມ່ນຊາວໂອບອນ. ແຕ່ລູກຫົວປີຂອງງົວ ແລະ ລູກຫົວປີຂອງແກະ ແລະ
ລູກຫົວປີຂອງແບ້ ເຈົ້າຈະບໍ່ໄຖ່, ພວກມັນເປັນສິ່ງບໍລິສຸດ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຖອກເລືອດຂອງພວກມັນໃສ່ແທ່ນບູຊາ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຖວາຍໄຂມັນເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີກິ່ນຫອມແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະເນື້ອຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເຕົ້ານົມຂອງການຖວາຍແກ່ວ ແລະແຂນຂວາ,
ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ.
ທຸກເຄື່ອງຖວາຍຂອງສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນແຍກຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ
, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍລູກສາວຂອງເຈົ້າພ້ອມກັບເຈົ້າ
ເປັນກົດລະບຽບນິລັນດອນ. ນີ້ເປັນພັນທະສັນຍາເກືອນິລັນດອນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ສຳລັບເຈົ້າ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຕໍ່ໄປ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ອາໂຣນວ່າ,
ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກ,
ແລະສ່ວນແບ່ງຈະບໍ່ມີແກ່ເຈົ້າໃນພວກເຂົາ, ເພາະວ່າເຮົາເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງເຈົ້າ
ແລະມໍລະດົກຂອງເຈົ້າທ່າມກາງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ. ແລະຕໍ່ລູກຊາຍເລວີ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ທຸກສ່ວນທີສິບໃນອິດສະລາເອນເປັນມໍລະດົກແທນການປະຕິບັດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດການປະຕິບັດໃນເຕັນຂອງພະຍານ.

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ເຕັນພະ ຍານອີກຕໍ່ໄປ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮັບເອົາບາບທີ່ນຳມາຕາຍ.
ແລະຊາວເລວີຈະປະຕິບັດພາລະກິດຂອງເຕັນແຫ່ງພະ ຍານດ້ວຍຕົນເອງ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຮັບເອົາບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເປັນກົດລະບຽບນິລັນດອນສຳລັບຊົ່ວຄົນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະທ່າມກາງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສືບມໍລະດົກ.
ເພາະວ່າສິບສ່ວນໜຶ່ງຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນ
ຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າແຍກຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເຄື່ອງຖວາຍ,
ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີເປັນມໍລະດົກ. ເພາະເຫດນີ້ ຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ທ່າມກາງລູກຫລານອິດສະລາເອນ ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ເວົ້າວ່າ ແລະ ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເລວີ ແລະ
ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ຖ້າພວກເຈົ້າຮັບຈາກພວກລູກຊາຍອິສຣາເອນສ່ວນທີສິບທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າຈາກພວ
ກເຂົາເປັນມໍລະດົກ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະເອົາອອກຈາກມັນເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ສ່ວນທີສິບຈາກສ່ວນທີສິບ
ແລະການຫັກອອກຂອງເຈົ້າຈະຖືກນັບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນເຂົ້າຈາກລານນວດ,
ແລະເປັນການຖວາຍຈາກບ່ອນຫີບອະງຸ່ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະແຍກພວກມັນອອກ,
ເຈົ້າເອງກໍ່ຈະແຍກຈາກເຄື່ອງຖວາຍທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈາກສ່ວນທົດທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ເທົ່າທີ່ເຈົ້າຮັບມາຈາກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຄື່ອງຖວາຍຈາກສ່ວນນັ້ນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແດ່ອາໂຣນປະໂລຫິດ.
ຈາກຂອງຂວັນທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງແຍກເອົາການຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຫຼືຈາກຜົນໝາກທຳອິດທັງໝົດ, ເອົາສິ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກມັນ.
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ເມື່ອເຈົ້າເອົາຜົນໃໝ່ອອກຈາກມັນແລ້ວ

ມັນຈະຖືກນັບໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີເປັນຜົນຜະລິດຈາກລານນວດ ແລະເປັນຜົນຜະລິດຈາກບ່ອງົ້ວ
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນມັນໃນທຸກສະຖານທີ່, ທ່ານທັງຫຼາຍແລະຄົວເຮືອນຂອງທ່ານ,
ເພາະວ່ານີ້ເປັນລາງວັນຂອງທ່ານທັງຫຼາຍແທນການປະຕິບັດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໃນພະລັງແ
ຫ່ງພະສັກສິ. ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບາບຜ່ານມັນ,
ເພາະວ່າເຈົ້າເອົາຜົນໄມ້ທຳອິດອອກຈາກມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ສິ່ງສັກສິດຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເປື້ອນ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍ.

๑๗

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ, ເວົ້າວ່າ,
ນີ້ແມ່ນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງກົດໝາຍ, ເທົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ, ເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງກ່າວກັບລູກຊາຍອິສຣາເອນ ແລະ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້ານຳເອົາມາຫາເຈົ້າແມ່ງົ້ວສີແດງທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິ,
ທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິໃນມັນ, ແລະ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກວາງແອກເທິງມັນ.
ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ມັນແກ່ເອເລອາຊາພໍ່ປະໂລຫິດ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະນຳມັນອອກໄປນອກຄ່າຍໄປຍັງສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຂ້າມັນຕໍ່ໜ້າລາວ. ແລະເອເລອາຊາຈະເອົາເລືອດຂອງມັນ,
ແລະຈະປົດເລືອດຂອງມັນເຈັດຄັ້ງຕໍ່ໜ້າເຕັນແຫ່ງພະຍານ.
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເຜົາມັນຕໍ່ໜ້າຂອງລາວ, ແລະຜິວໜັງ ແລະເນື້ອຂອງມັນ
ແລະເລືອດຂອງມັນພ້ອມກັບຂີ້ຂອງມັນຈະຖືກເຜົາ. ແລະພໍ່ຄູບວງສະຫວັນຈະເອົາໄມ້ສີດາ,
ຕົ້ນຫຍ້າຮີໂຊບ ແລະ ສີແດງເຂັ້ມ,
ແລະພວກເຂົາຈະໂຍນເຂົ້າໄປໃນກາງການເຜົາໄຫມ້ຂອງແມ່ງົ້ວ.
ແລະປະໂລຫິດຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະຈະອາບຮ່າງກາຍຂອງລາວດ້ວຍນ້ຳ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນລາວຈະເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ, ແລະປະໂລຫິດຈະບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຖຶງຄອນແລງ.

ແລະຜູ້ທີ່ເຜົາໄຫມ້ມັນຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ ແລະຈະອາບນ້ໍາຮ່າງກາຍຂອງລາວ,
ແລະລາວຈະບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຈະຮອດຕອນແລງ.
ແລະຊາຍທີ່ສະອາດຈະລວບລວມຂີ້ເຖົ່າຂອງແມ່ງົວ
ແລະຈະເກັບໄວ້ນອກຄ່າຍໃນສະຖານທີ່ສະອາດ,
ແລະມັນຈະເປັນຂອງຊຸມນຸມລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເພື່ອການເກັບຮັກສາໄວ້;
ນ້ໍາແຫ່ງການປົດລະເປັນການຊໍາລະ.
ແລະຜູ້ທີ່ເກັບກໍາຂີ້ເຖົ່າຂອງແມ່ງົວຈະຕ້ອງຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ
ແລະຈະບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຈະຮອດຕອນແລງ
ແລະນີ້ຈະເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນສໍາລັບລູກຫຼານອິດສະຣາເອນແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່
ກັບເຂົາເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ສໍາຜັດຜູ້ຕາຍຂອງວິນຍານມະນຸດທັງໝົດ,
ຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດເປັນເວລາເຈັດມື້. ນີ້ຈະຖືກຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມື້ທີສາມ ແລະ
ໃນມື້ທີເຈັດ, ແລະ ຈະສະອາດ, ແຕ່ຖ້າບໍ່ຖືກຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມື້ທີສາມ ແລະ ໃນມື້ທີເຈັດ,
ຈະບໍ່ສະອາດ. ທຸກຄົນທີ່ສໍາຜັດຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວຈາກວິນຍານຂອງມະນຸດ,
ຖ້າເຂົາຕາຍແລະບໍ່ຖືກຊໍາລະ, ເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຕັນຂອງພຣະເຈົ້າເປື້ອນ,
ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກອິດສະຣາເອນ,
ເພາະວ່ານ້ໍາແຫ່ງການໂຮມບໍ່ໄດ້ຖືກໂຮມເທິງເຂົາ, ເຂົາບໍ່ສະອາດ,
ຄວາມບໍ່ສະອາດຂອງເຂົາຍັງຢູ່ໃນຕົວເຂົາ. ແລະນີ້ແມ່ນກົດໝາຍ, ຖ້າຄົນຕາຍໃນເຮືອນ,
ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນນັ້ນ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ, ຈະບໍ່ສະອາດເປັນເວລາເຈັດມື້.
ແລະພາຊະນະທຸກອັນທີ່ເປີດຢູ່ ຊຶ່ງບໍ່ມີເຊືອກຜູກໄວ້ ກໍ່ເປັນສິ່ງບໍ່ສະອາດ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ສໍາຜັດເທິງໜ້າທົ່ງພຽງກັບຄົນທີ່ຖືກຂ້າ ຫຼື ຄົນຕາຍ ຫຼື ກະດູກມະນຸດ ຫຼື
ອຸບມຸງ, ຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດເປັນເວລາເຈັດມື້.
ແລະພວກເຂົາຈະເອົາຂີ້ເຖົ່າຂອງການຊໍາລະທີ່ຖືກເຜົາໄໝ້ໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ສະອາດ,
ແລະພວກເຂົາຈະຖອກນ້ໍາທີ່ມີຊີວິດໃສ່ມັນໃນພາຊະນະ.

ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ສະອາດຈະເອົາຕົ້ນຫຍ້າຮີໂຊບ ແລະຈຸ່ມລົງໃນນ້ຳ ແລະປົດໃສ່ເຮືອນ
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ ແລະຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ສຳຜັດກະດູກມະນຸດ ຫຼືຜູ້ຖືກຂ້າ
ຫຼືຜູ້ຕາຍ ຫຼືອຸບມຸງ ແລະຜູ້ທີ່ສະອາດຈະປົດເທິງຜູ້ທີ່ບໍ່ສະອາດໃນມື້ທີສາມແລະໃນມື້ທີເຈັດ,
ແລະເຂົາຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນມື້ທີເຈັດ, ແລະຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາ, ແລະຈະອາບນ້ຳ,
ແລະຈະບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຕອນແລງ. ແລະຄົນໃດທີ່ຖືກເປື້ອນ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະ,
ວິນຍານນັ້ນຈະຖືກຕັດອອກຈາກການ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປື້ອນ,
ເພາະວ່ານ້ຳແຫ່ງການໂຮມບໍ່ໄດ້ຖືກໂຮມເທິງລາວ, ລາວເປັນຄົນບໍ່ສະອາດ.
ແລະມັນຈະເປັນກົດໝາຍນິລັນດອນຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະຜູ້ທີ່ປົດນ້ຳຂອງການຊຳລະຈະຕ້ອງຊັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ,
ແລະຜູ້ທີ່ສຳຜັດນ້ຳຂອງການຊຳລະຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຈະຮອດຕອນແລງ.
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຄົນບໍ່ສະອາດສຳຜັດຈະເປັນສິ່ງບໍ່ສະອາດ,
ແລະຄົນທີ່ສຳຜັດຈະເປັນຄົນບໍ່ສະອາດຈົນກວ່າຈະຮອດຕອນແລງ.

๘๐

ແລະລູກຫຼານອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ຊຸມນຸມທັງໝົດ,
ໄດ້ມາເຖິງທະເລຊາຍຊິນໃນເດືອນທຳອິດ, ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຢູ່ທີ່ກາເດດ,
ແລະມີລີອຳໄດ້ຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະບາງໄດ້ຖືກຝັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະບໍ່ມີນ້ຳສຳລັບຊຸມນຸມ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຊຸມນຸມກັນຕໍ່ໂມເຊ ແລະອາໂຣນ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຖຽງກັບໂມເຊ
ໂດຍເວົ້າວ່າ:
ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍໄປແລ້ວໃນການທຳລາຍຂອງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
.

ແລະເປັນຫຍັງທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງໄດ້ນຳຊຸມນຸມຊຶ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຂົ້າມາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານນີ້ເພື່ອຂ້າພວກເຮົາແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາ? ແລະ ເປັນຫຍັງ ນີ້?
ພວກເຈົ້ານຳພວກເຮົາຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບ, ມາຮອດສະຖານທີ່ຊົ່ວຮ້າຍນີ້;
ສະຖານທີ່ທີ່ບໍ່ມີການຫວ່ານພືດ, ບໍ່ມີຕົ້ນໝາກເດື່ອ, ບໍ່ມີເຄືອອະງຸ່ນ, ບໍ່ມີໝາກທັບທິມ,
ບໍ່ມີນ້ຳສຳລັບດື່ມ.
ແລະໂມເຊແລະອາໂຣນໄດ້ມາຈາກໜ້າການຊຸມນຸມໄປຫາປະຕູເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ລົ້ມລົງຊົງໜ້າ, ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ເຂົາເຈົ້າ.
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າ ກັບ ໂມເຊ ວ່າ ຈົ່ງເອົາ ໄມ້ເທົ້າ ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຈົ່ງເຕົ້າໂຮມ ການຊຸມນຸມ ເຈົ້າ ແລະ ອາໂຣນ ພີ່ນ້ອງ ຂອງເຈົ້າ ແລະ ຈົ່ງເວົ້າ ກັບ ກ້ອນຫີນ ຕໍ່ໜ້າ ພວກເຂົາ ແລະ ມັນຈະໃຫ້ ນ້ຳ ຂອງມັນ ແລະ ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະນຳອອກ ໃຫ້ພວກເຂົາ ນ້ຳ ຈາກ ກ້ອນຫີນ ແລະ ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະໃຫ້ດື່ມ ການຊຸມນຸມ ແລະ ສັດລ້ຽງ ຂອງພວກເຂົາ
ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາໄມ້ເທົ້າທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ.
ແລະໂມເຊກັບອາໂຣນໄດ້ປະຊຸມຊຸມນຸມໄວ້ຕໍ່ໜ້າຫີນ, ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຟັງຂ້ອຍເທີ້ນ ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ນຳນ້ຳອອກມາຈາກຫີນນີ້ໃຫ້ພວກທ່ານບໍ?
ແລະໂມເຊໄດ້ຍົກມືຂອງລາວຂຶ້ນ, ຕີຫີນດ້ວຍໄມ້ເທົ້າສອງຄັ້ງ, ແລະນ້ຳຫຼາຍໄດ້ອອກມາ,
ແລະຊຸມນຸມຊຶ່ນໄດ້ດື່ມ, ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາກໍ່ດື່ມ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນຕໍ່ໂມເຊແລະອາໂຣນວ່າ,
ເພາະທ່ານທັງສອງບໍ່ເຊື່ອທີ່ຈະຊຳລະຂ້ານ້ອຍຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ເພາະເຫດນີ້ທ່ານທັງສອງຈະບໍ່ໄດ້ນຳຊຸມຊຶ່ນນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນນ້ຳແຫ່ງການໂຕ້ແຍ້ງ,
ເພາະວ່າລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຖືກດ່າທ່ານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໃນພວກເຂົາ.
ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວຈາກກາເດດໄປຫາກະສັດເອໂດມ, ເວົ້າວ່າ:

ອ້າຍຂອງເຈົ້າຄືອິດສະລາເອນເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າ, ເຈົ້າຮູ້ຄວາມລຳບາກທັງໝົດທີ່ພົບພວກເຮົາ.
ແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ລົງໄປອີຢິບ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນອີຢິບເປັນເວລາຫຼາຍມື້,
ແລະຊາວອີຢິບໄດ້ທຳຮ້າຍພວກເຮົາແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮ້ອງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງພວກເຮົາ,
ແລະໄດ້ສົ່ງທູດສະຫວັນມານຳພວກເຮົາອອກຈາກອີຢິບ,
ແລະດຽວນີ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນເມືອງກາເດັດ, ເຊິ່ງຢູ່ຕາມເຂດແດນຂອງທ່ານ.
ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປທາງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຜ່ານທົ່ງນາ,
ບໍ່ຜ່ານສວນອະງຸ່ນ, ບໍ່ດື່ມນ້ຳຈາກບໍ່ນ້ຳຂອງເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະໄປທາງຫຼວງຂອງກະສັດ,
ພວກເຮົາຈະບໍ່ລ້ຽງອອກໄປທາງຂວາບໍ່ທາງຊ້າຍ,
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານຂອບເຂດຂອງເຈົ້າ. ແລະເອໂດມເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຜ່ານຂ້ອຍໄປ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້ອຍຈະອອກໄປພົບເຈົ້າດ້ວຍສົງຄາມ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນເວົ້າກັບລາວວ່າ: ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປຂ້າງພູເຂົາ.
ຖ້າພວກເຮົາດື່ມນ້ຳຂອງເຈົ້າ, ທັງຂ້ານ້ອຍແລະສັດລ້ຽງຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ຄ່າກັບເຈົ້າ. ແຕ່ເລື່ອງນີ້ບໍ່ມີຫຍັງ. ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປຂ້າງພູເຂົາ.
ແຕ່ເຂົາເວົ້າວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຜ່ານຂ້ອຍ, ແລະອີດອມອອກໄປພົບເຂົາດ້ວຍຝູງຊົນໜັກແໜ້ນ
ແລະດ້ວຍກຳລັງທີ່ເຂັ້ມແຂງ.
ແລະເອໂດມບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ອິດສະລາເອນຜ່ານເຂດແດນຂອງຕົນ,
ແລະອິດສະລາເອນກໍ່ຫັນອອກຈາກເຂົາ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກກາເດຊ,
ແລະບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ, ຄືກອງຊຸມນຸມທັງໝົດ, ໄດ້ມາຮອດພູເຂົາໂຮ.
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ຢູ່ໃນ ພູເຂົາ ໂຮ ເທິງ ເຂດແດນ ຂອງ
ແຜ່ນດິນ ເອໂດມ ວ່າ, ໃຫ້ ອາໂຣນ ຖືກເພີ່ມ ໄປຫາ ປະຊາຊົນ ຂອງລາວ, ເພາະວ່າ ພວກເຈົ້າ
ຈະບໍ່ ເຂົ້າໄປ ໃນ ແຜ່ນດິນ ທີ່ ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ ແກ່ ລູກຫຼານ ອິສຣາເອນ, ເພາະວ່າ

ພວກເຈົ້າໄດ້ຍົກຍໍ ຂ້ອຍ ເທິງ ນ້ໍາ ແຫ່ງການດ່ໍາທໍ. ພາອາຣົງ ແລະ ເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະ ພາເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນໄປເທິງພູຣໍ ຕໍ່ໜ້ໍາການຊຸມນຸມທັງໝົດ ແລະ ຖອດເສື້ອຄຸມອອກຈາກອາຣົງ ແລະ ໃສ່ເສື້ອໃຫ້ເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະ ອາຣົງຈະຖືກເອົໍາໄປແລ້ວຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງລາວ, ແລະ ພາລາວຂຶ້ນໄປເທິງພູຣໍຕໍ່ໜ້ໍາການຊຸມນຸມທັງໝົດ, ແລະ ຖອດເຄື່ອງນຸ່ງຂອງອາໂຣນອອກ, ແລະ ນຸ່ງໃສ່ມັນໃຫ້ເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງລາວ; ແລະ ອາໂຣນຕາຍຢູ່ເທິງຍອດພູ; ແລະ ໂມເຊ ແລະ ເອເລອາຊາລົງມາຈາກພູ.
ແລະຊຸມນຸມທັງໝົດໄດ້ເຫັນວ່າອາໂຣນໄດ້ສິ້ນຊີວິດແລ້ວ,
ແລະເຮືອນອິດສະຣາເອນທັງໝົດໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ໃຫ້ອາໂຣນເປັນເວລາສາມສິບວັນ.

๔๑

ແລະກະສັດອາຣາດຊາວຄານາານ ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນທະເລຊາຍ
ໄດ້ຍິນວ່າອິດສະຣາເອນມາທາງອາທາເຣມແລ້ວ, ຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບອິດສະຣາເອນ
ແລະໄດ້ຈັບພວກເຂົາບາງຄົນໄປເປັນເຊື້ອຂ້ໍາ
ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ອະທິຖານຄໍໍາປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈ້ົ້ໍ ແລະເວົ້ໍາວ່ໍາ,
ຖ້ໍາພຣະອົງມອບປະຊາຊົນນີ້ໄວ້ໃນການຄວບຄຸມຂອງຂ້ໍານ້ອຍ,
ຂ້ໍານ້ອຍຈະທໍໍາລາຍລ້ໍາງເຂົໍາເຈ້ົ້ໍາແລະເມືອງຕ່ໍາງໆຂອງເຂົໍາເຈ້ົ້ໍາໃຫ້ສິ້ນເຊິງ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈ້ົ້ໍາໄດ້ຟັງສຽງຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະໄດ້ມອບຄານາອານໄວ້ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຂົໍາເຈ້ົ້ໍ, ແລະໄດ້ອຸທິດລາວ
ແລະເມືອງຕ່ໍາງໆຂອງລາວ, ແລະເຂົໍາເຈ້ົ້ໍາໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່ໍາ ຖືກສາບແຊ່ງ.
ແລະໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກພູຣໍ ທາງໄປທະເລແດງ, ລອບຮອບແຜ່ນດິນເອດົມ;
ແລະປະຊາຊົນເສຍກໍໍາລັງໃຈໃນທາງ. ແລະ ປະຊາຊົນໄດ້ເວົ້ໍາຕໍ່ຕ້ໍານພຣະເຈ້ົ້ໍາ ແລະ

ຕໍ່ຕ້ານໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງອັນນີ້?
ເຈົ້ານຳພວກເຮົາອອກມາຈາກອີຢິບເພື່ອຂ້າພວກເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານບໍ?
ເພາະວ່າບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່, ບໍ່ມີນ້ຳ; ແຕ່ວ່າຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາໄດ້ເບື່ອຫນ່າຍໃນເຂົ້າຈີ່ທີ່ວ່າງເປົ່ານີ້.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງງູພິດເຂົ້າໄປໃນປະຊາຊົນ, ແລະມັນໄດ້ກັດປະຊາຊົນ,
ແລະປະຊາຊົນຫຼາຍຄົນຂອງລູກຫຼານອິສຣາເອນໄດ້ຕາຍ.
ແລະເມື່ອປະຊາຊົນມາຮອດໂມເຊແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ບາບແລ້ວ,
ເພາະພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ ແລະຕໍ່ຕ້ານທ່ານ, ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງເອົາງູອອກຈາກພວກເຮົາ. ແລະ
ໂມເຊໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບປະຊາຊົນ ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ
ເຮັດງູໃຫ້ຕົວເອງ ແລະ ວາງມັນໄວ້ເທິງເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ມັນຈະເປັນວ່າຖ້າງູກັດຄົນ
ທຸກຄົນທີ່ຖືກກັດແລ້ວເມື່ອເຫັນມັນຈະມີຊີວິດ ແລະໂມເຊໄດ້ເຮັດງູທອງແດງ
ແລະໄດ້ຕັ້ງມັນໄວ້ເທິງເຄື່ອງໝາຍ ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ ເມື່ອໃດທີ່ງູກັດຄົນ
ແລະເຂົາໄດ້ເບິ່ງງູທອງແດງ ແລະເຂົາກໍມີຊີວິດ
ແລະລູກຫລານອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໂອໂບດ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກຈາກໂອໂບດ, ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ອາຄານກາທີ່ຢູ່ເກີນໄປໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ,
ເຊິ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂມອັບ, ທາງຕາເວັນອອກ. ແລະຈາກທີ່ນັ້ນພວກເຂົາກໍ່ອອກເດີນທາງ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຮ່ອມພູຊາເຣດ. ແລະຈາກທີ່ນັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງແລ້ວຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເຂດຟາກໂພ້ນຂອງແມ່ນ້ຳອານອນໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ
, ບ່ອນທີ່ຍື່ນອອກມາຈາກເຂດແດນຂອງຊາວອາໂມໄຣ,
ເພາະວ່າອານອນແມ່ນເຂດແດນຂອງໂມອັບ, ລະຫວ່າງໂມອັບແລະຊາວອາໂມໄຣ. ເພາະສະ
ນັ້ນ ມັນຈຶ່ງຖືກກ່າວໄວ້ໃນປຶ້ມວ່າ: ສົງຄາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈູດໄຟຊາຮັບ ແລະກະແສ
ນ້ຳອານອນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລຳທານເປັນບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານຂອງເອີ,
ແລະມັນຕິດກັບເຂດແດນຂອງໂມອາບ. ແລະຈາກທີ່ນັ້ນແມ່ນບໍ່ນ້ຳນີ້,

ບໍ່ນ້ຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ຮວບຮວມປະຊາຊົນ,
ແລະເຮົາຈະໃຫ້ນ້ຳແກ່ເຂົາເຈົ້າເພື່ອດື່ມ. ແລ້ວອິດສະລະເອນໄດ້ຮ້ອງເພງນີ້ກ່ຽວກັບບໍ່ນ້ຳ,
ເລີ່ມຕົ້ນມັນບໍ່ນ້ຳ, ພວກຜູ້ປົກຄອງຂຸດມັນ,
ພວກກະສັດຂອງປະຊາຊາດຕັດມັນອອກໃນອານາຈັກຂອງພວກເຂົາ,
ໃນການປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ; ແລະຈາກບໍ່ນ້ຳໄປມັດທານາ,
ແລະຈາກມັດທານາໄປນາຮາລີເອນ, ແລະຈາກນາຮາລີເອນໄປບາໂມດ,
ແລະຈາກບາໂມດໄປຢາຮາດ, ເຊິ່ງຢູ່ໃນທົ່ງພຽງໂມອາບ, ຈາກຍອດຂອງສິ່ງທີ່ຖືກຕັດອອກ,
ທີ່ເບິ່ງໄປຕາມໜ້າຂອງທະເລຊາຍ. ແລະ
ໂມເຊສໄດ້ສົ່ງທູດໄປຫາກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງຊາວອາໂມໄຣຕ໌ດ້ວຍຄຳເວົ້າສັນຕິພາບ, ເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາຈະຜ່ານແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ, ພວກເຮົາຈະໄປຕາມທາງ;
ພວກເຮົາຈະບໍ່ຫັນໄປທາງນາ ຫຼື ທາງສວນອະງຸ່ນ;
ພວກເຮົາຈະບໍ່ດື່ມນ້ຳຈາກບໍ່ນ້ຳຂອງທ່ານ; ພວກເຮົາຈະຜ່ານໄປຕາມທາງຫຼວງ,
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະຜ່ານເຂດແດນຂອງທ່ານ. ແລະ
ຊີໂຮນບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອິດສະລາເອນຜ່ານເຂດແດນຂອງລາວ, ແລະ
ຊີໂຮນໄດ້ລວບລວມປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ
ອອກໄປເພື່ອສູ້ຮົບກັບອິດສະລາເອນໃນທະເລຊາຍ, ແລະ ມາຮອດຢາຊາ, ແລະ
ຈັດແຖວສູ້ຮົບກັບອິດສະລາເອນ. ແລະອິດສະລາເອນໄດ້ໂຈມຕີລາວດ້ວຍດາບຈົນຕາຍ
ແລະເອົາຄອບຄອງແຜ່ນດິນຂອງລາວຕັ້ງແຕ່ອານອນຈົນເຖິງຢາບົກ
ຈົນເຖິງແຄນລູກຫຼານອາມມອນ ເພາະວ່າຢາເຊີເປັນເຂດແດນຂອງລູກຫຼານອາມມອນ.
ແລະອິດສະລາເອນໄດ້ເອົາເມືອງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ,
ແລະອິດສະລາເອນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງທັງໝົດຂອງຊາວອາໂມໄລ, ໃນເຮຄໂບນ,
ແລະໃນເມືອງທັງໝົດທີ່ຕິດກັບກັບນີ້.
ເພາະວ່າເຮຄບອນແມ່ນເມືອງຂອງກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງຊາວອາໂມໄຣ,

ແລະພຣະອົງໄດ້ສູ້ຮົບກັບກະສັດໂມອັບກ່ອນໜ້ານີ້,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເອົາແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງພຣະອົງຈາກອາໂຣເອີຈົນເຖິງອານອນ.
ເພາະສິ່ງນີ້ພວກນັກເວົ້າປົດປົ້ງຈະເວົ້າວ່າ, ມາເຂົ້າໄປໃນເຮຄບອນ,
ເພື່ອວ່າເມືອງຂອງຊີໂຮນຈະຖືກສ້າງແລະຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນ; ເພາະວ່າໄຟອອກມາຈາກເຮຄບອນ,
ແປວໄຟຈາກເມືອງຂອງຊີໂຮນ, ແລະກິນໄປຈົນເຖິງໂມອັບ, ແລະກືນເສົາຂອງອານອນ.
ໂສກເສົ້າແທ້ເຈົ້າໂມອາບ, ເຈົ້າໄດ້ຖືກທຳລາຍແລ້ວປະຊາຊົນຂອງເຄໂມຊ;
ລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຖືກມອບໃຫ້ເພື່ອຊ່ວຍຕົວເອງ,
ແລະລູກສາວຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນເຊື້ອຄອງຂອງກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຣຊີໂຮນ,
ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍ, ເຮຊໂບນຈົນເຖິງດີໂບນ;
ແລະແມ່ຍິງຍັງໄດ້ຈູດໄຟເພີ່ມເຕີມເທິງໂມອາບ.
ແຕ່ອິດສະຣາເອນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນທຸກເມືອງຂອງຊາວອາໂມໄຣ
ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງຄົນໄປສອດແນມເມືອງຢາເຊ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ
ແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ, ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວອາໂມໄຣທີ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນອອກໄປ.
ແລະເມື່ອພວກເຂົາກັບຄືນມາ, ພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຕາມທາງທີ່ເຂົ້າສູ່ບາຊານ,
ແລະໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານໄດ້ອອກມາພົບພວກເຂົາ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວເຂົ້າສູ່ສົງຄາມທີ່ເອດເຣອີ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວລາວເລີຍ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ມອບລາວໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ, ທັງປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກັບລາວດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບສີໂຮນກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຣ,
ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເຮັດໂບນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕີລາວ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ ຈົນບໍ່ມີຜູ້ລອດຊີວິດເຫຼືອຢູ່
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນຂອງລາວເປັນມໍລະດົກ

๔๖

ແລະລູກຊາຍອີກສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທາງທິດຕາເວັນ
ຕົກຂອງໂມອາບ ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕໍ່ໜ້າເມືອງເຢຣີໂຄ. ແລະ ບາລາກ ລູກຊາຍຂອງຊິບໂປ
ໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ອິສຣາເອນໄດ້ເຮັດກັບຄົນອາໂມໄຣ, ແລະ
ໂມອາບໄດ້ຢ້ານປະຊາຊົນຫຼາຍທີ່ສຸດ ເພາະວ່າພວກເຂົາມີຈຳນວນຫຼາຍ; ແລະ
ໂມອາບໄດ້ຮູ້ສຶກລຳຄານຈາກໜ້າລູກຫຼານຂອງອິສຣາເອນ.
ແລະໂມອາບກ່າວແກ່ສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງມີດຽນວ່າ,
ດຽວນີ້ຊຸມນຸມນີ້ຈະເລັບທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ,
ຄືກັບລູກງົວເລັບສິ່ງສີຂຽວຈາກທົ່ງພຽງ,
ແລະບາລາກລູກຊາຍຂອງຊິບໂປເປັນກະສັດຂອງໂມອາບໃນເວລານັ້ນ.
ແລະລາວໄດ້ສົ່ງທູດໄປຫາບາລາອາມລູກຊາຍຂອງເບໂອທີ່ເມືອງເພໂທ,
ເຊິ່ງຢູ່ເທິງແມ່ນ້ຳໃນແຜ່ນດິນຂອງລູກຫລານປະຊາຊົນຂອງລາວ, ເພື່ອເອີ້ນລາວມາ,
ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ, ມີປະຊາຊົນໜຶ່ງອອກມາຈາກອີຢິບ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ພວກເຂົາໄດ້ປົກຄຸມໜ້າແຜ່ນດິນ, ແລະພວກເຂົານັ່ງຢູ່ຕິດກັບຂ້ອຍ.
ແລະດຽວນີ້ມາສາບແຊ່ງປະຊາຊົນນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ, ເພາະວ່າພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາ,
ຖ້າພວກເຮົາສາມາດໂຈມຕີພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ,
ເພາະວ່າຂ້ອຍຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ເຈົ້າອວຍພອນ ພວກເຂົາກໍຖືກອວຍພອນ, ແລະຜູ້ທີ່ເຈົ້າສາບແຊ່ງ
ພວກເຂົາກໍຖືກສາບແຊ່ງ. ແລະຄະນະຜູ້ເຖົ້າຂອງໂມອັບ
ແລະຄະນະຜູ້ເຖົ້າຂອງມີດຽນກໍໄດ້ໄປ, ໂດຍຖືການທຳນາຍໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາຫາບາລາອາມ ແລະເວົ້າຄຳເວົ້າຂອງບາລາກໃຫ້ລາວຟັງ.
ແລະລາວເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ພັກຢູ່ທີ່ນີ້ຄືນນີ້,
ແລະຂ້ອຍຈະຕອບພວກເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ຂ້ອຍ,

ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໂມອາບກໍ່ພັກຢູ່ກັບບາລາອາມ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາບາລາອາມ
ແລະຕຣັສກັບລາວວ່າ: ຄົນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າແມ່ນໃຜ? ແລະ ບາລາອາມ ເວົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ,
ບາລາກ ລູກຊາຍຂອງຊິບໂປ, ກະສັດຂອງໂມອາບ, ໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາມາຫາຂ້ອຍ, ເວົ້າວ່າ,
ເບິ່ງ, ຊົນຊາດໜຶ່ງໄດ້ອອກມາຈາກອີຢິບ, ແລະ ໄດ້ປົກຄຸມໜ້າແຜ່ນດິນ, ແລະ
ຊົນຊາດນີ້ນັ່ງຢູ່ຕິດກັບຂ້ອຍ, ແລະ ດຽວນີ້ມາທີ່ນີ້ ສາບແຊ່ງເຂົາໃຫ້ຂ້ອຍ, ຖ້າແມ່ນແລ້ວ
ຂ້ອຍຈະສາມາດໂຈມຕີເຂົາ, ແລະ ຂ້ອຍຈະໄລ່ເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ.
ແລະພຣະເຈົ້າກໍ່ຕັ້ງກັບບາລາອາມວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ໄປກັບພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ສາບແຊ່ງປະຊາຊົນນັ້ນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ.
ແລະບາລາອາມກໍ່ລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ເວົ້າກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງບາລາກວ່າ,
ຈົ່ງກັບຄືນໄປຫາເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າເຖີດ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄປກັບເຈົ້າ.
ແລະບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງໂມອາບລຸກຂຶ້ນມາຫາບາລາກ ແລະເວົ້າວ່າ,
ບາລາອາມບໍ່ຕ້ອງການໄປກັບພວກເຮົາ. ແລະ ບາລາກ ໄດ້ສົ່ງຜູ້ປົກຄອງອີກ
ທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ແລະ ມີກຽດສັກສີກວ່າພວກກ່ອນ ແລະພວກເຂົາມາຫາບາລາອາມ,
ແລະພວກເຂົາເວົ້າກັບລາວວ່າ, ບາລາກລູກຊາຍຂອງຊິບໂປເວົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ,
ຂ້ອຍຂໍຮ້ອງທ່ານຢ່າລັງເລທີ່ຈະມາຫາຂ້ອຍ. ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະໃຫ້ກຽດເຈົ້າຢ່າງສູງ,
ແລະຂ້ອຍຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເວົ້າໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະມາສາບແຊ່ງປະຊາຊົນນີ້ໃຫ້ຂ້ອຍ.
ແລະບາລາອາມກໍ່ຕອບ ແລະເວົ້າກັບຜູ້ປົກຄອງຂອງບາລາກວ່າ,
ຖ້າບາລາກໃຫ້ເຮືອນຂອງລາວທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍເງິນແລະຄຳແກ່ຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍກໍ່ຈະບໍ່ສາມາດລະເມີດພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ,
ເພື່ອເຮັດມັນນ້ອຍຫຼືໃຫຍ່ໃນໃຈຂອງຂ້ອຍ. ແລະດຽວນີ້ ພວກທ່ານຈົ່ງຢູ່ຄອຍຢູ່ທີ່ນີ້ໃນຄືນນີ້,
ແລະຂ້ອຍຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວຫຍັງເພີ່ມເຕີມກັບຂ້ອຍ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຫາບາລາອາມໃນຕອນກາງຄືນ ແລະຕັ້ງເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຖ້າຄົນເຫຼົ່ານີ້ມາເອີ້ນເຈົ້າ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຕິດຕາມເຂົາເຈົ້າໄປ,

ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດຕາມຄຳທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ແລະບາລາອາມລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ, ຂີ່ລາຂອງລາວ, ແລະໄປກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງໂມອາບ. ແລະ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍ ເພາະວ່າລາວໄດ້ໄປ ແລະ
ທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານລາວ ແລະ ລາວກຳລັງຂີ່ລາຂອງລາວ ແລະ
ຄົນຮັບໃຊ້ສອງຄົນຂອງລາວຢູ່ກັບລາວ
ເມື່ອລາເຫັນທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າຢືນຂວາງທາງ
ແລະມີດາບຖືກຊັກອອກຢູ່ໃນມືຂອງພຣະອົງ ລາຈຶ່ງຫັນອອກຈາກທາງແລະໄປໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະລາວໄດ້ຕີລາດ້ວຍໄມ້ເທົ້າຂອງລາວເພື່ອນຳມັນກັບຄືນສູ່ທາງ. ແລະ
ທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢືນຢູ່ໃນຮ່ອງນາຂອງສວນອະງຸ່ນ, ຮົ້ວຢູ່ຂ້າງນີ້ ແລະ ຮົ້ວຢູ່ຂ້າງນັ້ນ;
ແລະ ລາທີ່ໄດ້ເຫັນທູດຂອງພຣະເຈົ້າ, ມັນໄດ້ບີບຕົວມັນເອງໄປຫາກຳແພງ, ແລະ
ມັນໄດ້ບີບຕີນຂອງບາລາອຳໄປຫາກຳແພງ; ແລະ ລາວໄດ້ເພີ່ມຕີມັນອີກ.
ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໄປຕື່ມອີກ,
ແລະໄປຢືນຢູ່ໃນບ່ອນແຄບທີ່ບໍ່ສາມາດຫັນໄປຂວາຫຼືຊ້າຍໄດ້.
ເມື່ອແມ່ລາເຫັນທູດຂອງພຣະເຈົ້າ ມັນກໍ່ນັ່ງທຽບລົງພາຍໃຕ້ບາລາອາມ
ແລະບາລາອາມກໍ່ໃຈຮ້າຍ ຈຶ່ງໄດ້ຕີແມ່ລາດ້ວຍໄມ້ເທົ້າ ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດປາກຂອງແມ່ລາ,
ແລະ ມັນເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຫຍັງແກ່ເຈົ້າ, ເຖິງເຈົ້າຕີຂ້ອຍເປັນຄັ້ງທີສາມນີ້?
ແລະບາລາອາມເວົ້າກັບລາວ: ເຈົ້າໄດ້ເຍາะເຍີ້ຍຂ້ອຍ, ແລະຖ້າຂ້ອຍມີດາບຢູ່ໃນມື,
ຂ້ອຍຄົງໄດ້ແທງເຈົ້າແລ້ວ. ແລະ ລາ ເວົ້າ ກັບ ບາລາອາມ, ບໍ່ແມ່ນ ຂ້ອຍ ລາ ຂອງເຈົ້າ ທີ່ເຈົ້າ
ຂີ່ ຕັ້ງແຕ່ ຄວາມໜຸ່ມ ຂອງເຈົ້າ ຈົນເຖິງ ມື້ນີ້ ບໍ່?
ເຈົ້າຈະບໍ່ມອງຂ້າມບໍ່ວ່າຂ້ອຍເຮັດກັບເຈົ້າແບບນີ້ໂດຍການດູຖືກ? ແຕ່ລາວເວົ້າວ່າ ບໍ່. ແລະ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາຂອງບາລາອາມ ແລະ
ລາວເຫັນຜູ້ສົ່ງສານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢືນຕ້ານຢູ່ໃນທາງ ແລະ
ດາບຖືກຖອນຢູ່ໃນມືຂອງລາວ ແລະ ລາວກົ້ມລົງແລ້ວນະມັດສະການດ້ວຍໜ້າຂອງລາວ

ແລະ ທູດຂອງພຣະເຈົ້າເວົ້າກັບລາວວ່າ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຕີລາຂອງເຈົ້າຄັ້ງທີສາມນີ້? ແລະ
ນີ້ແມ່ນ ຂ້ອຍ ອອກມາ ເພື່ອຕໍ່ຕ້ານ ເຈົ້າ, ເພາະວ່າ ທາງ ຂອງເຈົ້າ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕໍ່ໜ້າ ຂ້ອຍ,
ແລະ ລາ ໄດ້ເຫັນ ຂ້ອຍ ມັນຫັນໄປ ຈາກ ຂ້ອຍ ສາມຄັ້ງ ນີ້ແລ້ວ. ແລະຖ້າບໍ່ໄດ້ຫັນໄປ,
ດຽວນີ້ຂ້ອຍຈະຂ້າເຈົ້າແລ້ວ, ແຕ່ຈະໄດ້ຮັກສານັ້ນໄວ້. ແລະ ບາລາອາມ
ເວົ້າກັບທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານໄດ້ມາຕໍ່ຕ້ານຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນທາງນີ້, ແລະ ດຽວນີ້
ຖ້າມັນບໍ່ພໃຈທ່ານ, ຂ້ານ້ອຍຈະກັບຄືນ. ແລະ ທູດຂອງພຣະເຈົ້າເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ,
ໄປກັບພວກຜູ້ຊາຍ; ແຕ່ຄຳທີ່ຖ້າຂ້ອຍເວົ້າກັບເຈົ້າ, ນີ້ເຈົ້າຈະຮັກສາທີ່ຈະເວົ້າ. ແລະ
ບາລາອາມໄປກັບພວກເຈົ້ານາຍຂອງບາລາກ
ແລະເມື່ອບາລາກໄດ້ຍິນວ່າບາລາອາມໄດ້ມາແລ້ວ, ລາວກໍ່ອອກໄປພົບລາວ, ທີ່ເມືອງໂມອາບ,
ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງເຂດແດນອານອນ, ເຊິ່ງຢູ່ທີ່ສ່ວນຂອງເຂດແດນ. ແລະ ບາລາກ ເວົ້າກັບ
ບາລາອາມ ວ່າ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາເຈົ້າເພື່ອເອີ້ນເຈົ້າຫລື? ເປັນຫຍັງເຈົ້າບໍ່ມາຫາຂ້ອຍ?
ແທ້ໆແລ້ວ ຂ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດໃຫ້ກຽດເຈົ້າບໍ? ແລະ ບາລາອາມ ເວົ້າກັບ ບາລາກ, ເບິ່ງ
ຂ້ອຍມາຫາເຈົ້າດຽວນີ້; ຂ້ອຍຈະສາມາດເວົ້າຫຍັງບໍ?
ຄຳທີ່ຖ້າພຣະເຈົ້າຈະໃສ່ເຂົ້າໄປໃນປາກຂອງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະເວົ້ານັ້ນ.
ແລະບາລາອາມໄດ້ໄປກັບບາລາກ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາຮອດເມືອງຕ່າງໆຂອງບ້ານນອກ.
ແລະບາລາກໄດ້ເສຍສະລະແກະແລະລູກງົວ,
ແລະສົ່ງໃຫ້ບາລາມແລະຜູ້ປົກຄອງທີ່ຢູ່ກັບລາວ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ,
ແລະບາລາກໄດ້ພາບາລາອາມ, ນຳລາວຂຶ້ນໄປເທິງເສົາຂອງບາອານ,
ແລະສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນຈາກທີ່ນັ້ນເຖິງສ່ວນໜຶ່ງຂອງປະຊາຊົນ.

๔๓

ແລະ ບາລາອາມ ເວົ້າກັບ ບາລາກ ວ່າ ຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາເຈັດແທ່ນໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້, ແລະ ກຽມລູກງົວເຈັດໂຕ ແລະ ແກະຜູ້ເຈັດໂຕໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້.
ແລະບາລາກໄດ້ເຮັດຕາມວິທີທີ່ບາລາອາມເວົ້າກັບເຂົາ,
ແລະໄດ້ຖວາຍລູກງົວແລະແກະຜູ້ເທິງແທ່ນບູຊາ. ແລະບາລາອາມເວົ້າຕໍ່ບາລາກວ່າ,
ຢືນຢູ່ເທິງເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແລະຂ້ອຍຈະໄປ ຖ້າພຣະເຈົ້າຈະປາກົດຕໍ່ຂ້ອຍໃນການພົບ,
ແລະຄຳໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງຈະສະແດງຕໍ່ຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະປະກາດຕໍ່ເຈົ້າ.
ແລະບາລາກຢືນຢູ່ເທິງເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວ. ແລະບາລາອາມໄປຖາມພຣະເຈົ້າ,
ແລະລາວໄປກົ່ງໆ, ແລະພຣະເຈົ້າປາກົດແກ່ບາລາອາມ, ແລະກ່າວຕໍ່ລາວວ່າ ບາລາອາມ,
ຂ້ອຍໄດ້ກຽມແທ່ນບູຊາເຈັດແທ່ນ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ນຳລູກງົວແລະແກະຜູ້ຂຶ້ນຖວາຍເທິງແທ່ນບູຊາ.
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄຳເຂົ້າໄປໃນປາກຂອງບາລາອາມ, ແລະເວົ້າວ່າ, ໄດ້ຫັນໄປຫາບາລາກ,
ເຈົ້າຈະເວົ້າດັ່ງນີ້. ແລະລາວໄດ້ຫັນກັບໄປຫາເຂົາ,
ແລະເຂົາກໍຢືນຢູ່ເທິງເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງລາວ,
ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງໂມອາບທັງໝົດຢູ່ກັບລາວ,
ແລະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍມາຢູ່ເທິງລາວ. ແລະລາວໄດ້ຍົກຄຳປຽບທຽບຂອງລາວຂຶ້ນ
ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ບາລາກກະສັດແຫ່ງໂມອັບໄດ້ສົ່ງຮຽກຂ້ອຍມາຈາກເມໂສໂປເຕເມຍ,
ຈາກພູເຂົາທາງຕາເວັນອອກ, ໂດຍເວົ້າວ່າ: ມາສາບແຊ່ງຢາໂກບໃຫ້ຂ້ອຍ,
ແລະມາສາບແຊ່ງອິດສະຣາເອນໃຫ້ຂ້ອຍ.
ຂ້ອຍຈະສາບແຊ່ງຫຍັງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາບແຊ່ງ? ຫຼື
ຂ້ອຍຈະສາບແຊ່ງຫຍັງທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສາບແຊ່ງ?
ເພາະວ່າຈາກຍອດພູເຂົາຂ້ອຍຈະເຫັນລາວ, ແລະຈາກເນີນຂ້ອຍຈະສັງເກດລາວ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ປະຊາຊົນຈະອາໄສຢູ່ຄົນດຽວ, ແລະຈະບໍ່ຖືກນັບໃນບັນດາປະຊາຊາດ.
ໃຜໄດ້ນັບຢ່າງແນ່ນອນເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂກບ, ແລະໃຜຈະນັບຊົນເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ?

ຂໍໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງຂ້ອຍຕາຍຢູ່ໃນບັນດາຈິດວິນຍານຂອງຄົນຊອບທຳ,
ແລະຂໍໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງຂ້ອຍເປັນເໝືອນກັບເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້. ແລະ ບາລາກ
ເວົ້າກັບ ບາລາອາມ ວ່າ, ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງກັບຂ້ອຍ? ເພື່ອສາບແຊ່ງສັດຕູຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າ, ແລະເບິ່ງ, ເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນແທນ. ແລະບາລາອາມກ່າວຕໍ່ບາລາກວ່າ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ຮັກສາທີ່ຈະເວົ້າສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໃສ່ເຂົ້າໃນປາກຂອງຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນບໍ? ແລະ ບາລາກ
ເວົ້າກັບລາວວ່າ, ມາກັບຂ້ອຍອີກ ໄປຫາສະຖານທີ່ອື່ນ
ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນລາວຈາກບ່ອນນັ້ນ,
ແຕ່ເຈົ້າຈະເຫັນພຽງແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນທັງໝົດ, ແລະ
ສາບແຊ່ງລາວໃຫ້ຂ້ອຍຈາກບ່ອນນັ້ນ.
ແລະເຂົາໄດ້ພາລາວໄປຫາຫໍສັງເກດການເທິງຍອດພູທີ່ແກະສະຫຼັກໃນທົ່ງນາ,
ແລະເຂົາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາເຈັດແທ່ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະຖວາຍລູກງົວແລະແກະຜູ້ເທິງແທ່ນບູຊາ.
ແລະບາລາອາມເວົ້າກັບບາລາກວ່າ: ຈົ່ງຢືນຢູ່ເທິງການບູຊາຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະໄປຖາມພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ພົບບາລາອາມ,
ແລະໄດ້ເອົາຄຳເຂົ້າໄປໃນປາກຂອງລາວ, ແລະໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງກັບຄືນໄປຫາບາລາກ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້. ແລະລາວໄດ້ຫັນກັບໄປຫາເຂົາ,
ແລະເຂົາກໍຢືນຢູ່ເທິງເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງໂມອັບທັງໝົດຢູ່ກັບລາວ, ແລະບາລາກໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນຫຍັງ? ແລະລາວໄດ້ເອົາຄຳປຽບທຽບຂອງລາວຂຶ້ນມາ
ແລ້ວເວົ້າວ່າ: ລຸກຂຶ້ນເຖີດ ບາລາກ ແລະຈົ່ງຟັງ, ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຟັງເຖີດ ພະຍານ,
ລູກຊາຍຂອງຊິບໂປ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄືກັບຄົນທີ່ຈະຕົວະ,
ບໍ່ແມ່ນຄືກັບລູກຊາຍຂອງຄົນທີ່ຈະຖືກຂົ່ມຂູ່, ເຂົາເອງເວົ້າແລ້ວ, ເຂົາຈະບໍ່ເຮັດບໍ?
ລາວຈະເວົ້າ, ແລະຈະບໍ່ຄົງຄຳເວົ້ານັ້ນບໍ? ເບິ່ງເບິ່ງ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບເອົາການອວຍພອນ,
ຂ້ານ້ອຍຈະອວຍພອນ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຫັນກັບເລີຍ. ຈະບໍ່ມີຄວາມລຳບາກໃນຢາໂກບ,

ແລະຈະບໍ່ເຫັນຄວາມທຸກທໍລະມານໃນອິດສະຣາເອນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງລາວຢູ່ກັບລາວ, ສິ່ງທີ່ສະຫງ່າງາມຂອງຜູ້ປົກຄອງຢູ່ໃນລາວ.
ພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ນໍາລາວອອກຈາກອີຢິບ,
ມີຄວາມສະຫງ່າງາມເປັນດັ່ງສັດມີເຂົາດຽວແກ່ລາວ. ບໍ່ມີການທໍານາຍໃນຢາໂກບ,
ບໍ່ມີການພະຍາກອນໃນອິດສະຣາເອນ, ຕາມເວລາຈະຖືກເວົ້າແກ່ຢາໂກບ ແລະ
ອິດສະຣາເອນວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະສໍາເລັດຫຍັງ? ເບິ່ງເລີຍ, ປະຊາຊົນຈະລຸກຂຶ້ນຄືກັບລູກສິງໂຕ,
ແລະຈະຊົມຊື່ນຄືກັບສິງໂຕ, ມັນຈະບໍ່ນອນຈົນກວ່າຈະກິນເຫຍື່ອ,
ແລະດື່ມເລືອດຂອງຜູ້ທີ່ບາດເຈັບ. ແລະບາລາກເວົ້າຕໍ່ບາລາອາມວ່າ,
ຢ່າສາບແຊ່ງລາວໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຢ່າອວຍພອນລາວເລີຍ. ແລະ ບາລາອາມ ຕອບ ເວົ້າກັບ
ບາລາກ ວ່າ: ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າບໍ ວ່າ ຄໍາໃດກໍຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນ,
ນັ້ນແຫລະຂ້ອຍຈະເຮັດ? ແລະບາລາກເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ, ມານີ້,
ຂ້ອຍຈະພາເຈົ້າໄປສະຖານທີ່ອື່ນ, ຖ້າພຣະເຈົ້າຈະພໍໃຈ,
ແລະເຈົ້າຈົ່ງສາບແຊ່ງລາວໃຫ້ຂ້ອຍຈາກທີ່ນັ້ນ.
ແລະປາລາກໄດ້ພາບາລາອາມຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູເພໂອ, ບ່ອນທີ່ຍຶດອອກໄປສູ່ທະເລຊາຍ.
ແລະບາລາອາມເວົ້າກັບບາລາກວ່າ, ຈົ່ງສ້າງແທ່ນບູຊາເຈັດແທ່ນໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້,
ແລະກຽມລູກງົວເຈັດໂຕ ແລະແກະຜູ້ເຈັດໂຕໃຫ້ຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້.
ແລະບາລາກໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ບາລາອາມເວົ້າກັບລາວ,
ແລະໄດ້ຖວາຍລູກງົວແລະແກະຜູ້ເທິງແທ່ນບູຊາ.

๒๔

ແລະເມື່ອບາລາອາມເຫັນວ່າເປັນການດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະອວຍພອນອິສຣາເອນ,
ລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ໄປຕາມທີ່ເຄີຍເຮັດເພື່ອຊອກຫາລາງ,

ແລະລາວໄດ້ຫັນໜ້າຂອງລາວໄປຫາທະເລຊາຍ. ແລະບາລາອາມໄດ້ຍົກຕາຂອງລາວຂຶ້ນ,
ເຫັນອິດສະຣາເອນຕັ້ງຄ່າຍຕາມເຜົ່າ, ແລະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເທິງລາວ. ແລະ
ໄດ້ຍົກຂຶ້ນຄຳປຽບທຳຂອງລາວ, ລາວເວົ້າວ່າ, ບາລາມ ລູກຊາຍຂອງເບໂອ ເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ຊາຍທີ່ເຫັນແທ້ໆ ເວົ້າວ່າ, ຜູ້ຟັງຄຳພະຍາກອນຂອງຜູ້ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ທີ່ເຫັນນິມິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນອນ; ຕາຂອງລາວຖືກເປີດເຜີຍແລ້ວ.
ງາມຫຼາຍເຮືອນຂອງເຈົ້າ ຢາໂກບ, ເຕັນທ໌ຂອງເຈົ້າ ອິດສະຣາເອນ; ຄືກັບຮ່ອມພູທີ່ມີຮົ່ມ,
ແລະຄືກັບສວນຢູ່ເທິງແມ່ນ້ຳ, ແລະຄືກັບເຕັນທ໌ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງ,
ແລະຄືກັບຕົ້ນສົດາຢູ່ຂ້າງນ້ຳ. ຜູ້ຊາຍຈະອອກມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງລາວ
ແລະຈະປົກຄອງປະຊາຊາດຫຼາຍ ແລະອານາຈັກໂກກຈະຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ
ແລະອານາຈັກຂອງລາວຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາລາວອອກຈາກອີຢິບ,
ດັ່ງຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງຢູນິຄອນແກ່ລາວ, ລາວຈະກິນປະຊາຊາດທີ່ເປັນສັດຕູຂອງລາວ,
ແລະຈະຖູກໄຂກະດູກອອກຈາກສ່ວນໜາຂອງພວກເຂົາ,
ແລະດ້ວຍລູກສອນຂອງລາວຈະຍິງທະລຸສັດຕູ. ໄດ້ນອນລົງພັກຜ່ອນເປັນສິງໂຕ
ແລະເປັນລູກສິງໂຕ, ຜູ້ໃດຈະປຸກລາວ? ຜູ້ທີ່ອວຍພອນເຈົ້າຖືກອວຍພອນ,
ແລະຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງ. ແລະບາລາກໂກດຮ້າຍຕໍ່ບາລາອາມ,
ແລະລາວຕີມືຂອງລາວ, ແລະບາລາກເວົ້າກັບບາລາອາມວ່າ,
ຂ້ອຍໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າມາເພື່ອສາບແຊ່ງສັດຕູຂອງຂ້ອຍ, ແຕ່ນີ້ແນ່,
ເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເປັນຄັ້ງທີສາມນີ້ແລ້ວ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຫນີໄປສະຖານທີ່ຂອງເຈົ້າເລີຍ,
ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ກຽດເຈົ້າ, ແຕ່ດຽວນີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາຄວາມສະຫງ່າລາສີໄປຈາກເຈົ້າແລ້ວ. ແລະ ບາລາອາມ ເວົ້າກັບ
ບາລາກ, ບໍ່ແມ່ນບໍ່ ແລະ ກັບພວກຄົນສົ່ງຂ່າວຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າສົ່ງມາຫາຂ້ອຍ ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າ,
ເວົ້າວ່າ, ຖ້າ ບາລາກ ໃຫ້ຂ້ອຍເຮືອນຂອງລາວເຕັມດ້ວຍເງິນ ແລະ ທອງຄຳ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດລະເມີດພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອເຮັດມັນດີ ຫຼື

ຊົ່ວຮ້າຍຈາກຕົວຂ້ອຍເອງ; ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຈະເວົ້າ, ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຂ້ອຍຈະເວົ້າ.
ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້ອຍຈະກັບໄປສະຖານທີ່ຂອງຂ້ອຍ. ມາ, ຂ້ອຍຈະແນະນຳແກ່ເຈົ້າວ່າ
ປະຊາຊົນນີ້ຈະເຮັດຫຍັງແກ່ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າໃນທ້າຍສຸດຂອງມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ. ແລະ
ໄດ້ຍົກຂຶ້ນຄຳປຽບທຽບຂອງລາວ, ລາວເວົ້າວ່າ, ບາລາມ ລູກຊາຍຂອງເບໂອ ເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ຊາຍທີ່ເຫັນແທ້ຈິງ ເວົ້າວ່າ, ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າ, ຮູ້ຄວາມຮູ້ຈາກຜູ້ສູງສຸດ, ແລະ
ໄດ້ເຫັນນິມິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນອນ; ຕາຂອງລາວຖືກເປີດເຜີຍ.
ຂ້ອຍຈະສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດຽວນີ້, ຂ້ອຍຈະອວຍພອນ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້,
ດາວຈະຂຶ້ນຈາກຢາໂກບ, ຜູ້ຊາຍຈະລຸກຂຶ້ນຈາກອິດສະຣາເອນ,
ແລະລາວຈະທຳລາຍພວກຜູ້ນຳຂອງໂມອາບ,
ແລະຈະປ້ອນສະດົມລູກຊາຍທັງໝົດຂອງເຊດ. ແລະເອໂດມຈະເປັນມໍລະດົກ,
ແລະເອຊາວສັດຕູຂອງລາວຈະເປັນມໍລະດົກ, ແລະອິດສະລາເອນໄດ້ກະທຳດ້ວຍກຳລັງ.
ແລະຈະມີຜູ້ຖືກປຸກຂຶ້ນຈາກຢາໂກບ, ແລະຈະທຳລາຍຜູ້ທີ່ລອດຊີວິດຈາກເມືອງ.
ແລະເມື່ອເຫັນອາມາເລກ, ລາວຍົກຄຳປຣະຖາບຂອງລາວຂຶ້ນແລ້ວເວົ້າວ່າ,
ອາມາເລກເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ, ແຕ່ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາຈະພິນາດ.
ແລະ ໄດ້ເຫັນຄົນເຄໄນ ແລະ ໄດ້ເອົາຄຳປຽບທຽບຂອງລາວ, ລາວເວົ້າວ່າ,
ເຂັ້ມແຂງບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງເຈົ້າ; ແລະ ຖ້າເຈົ້າວາງໃນຫີນຮັງຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ຖ້າກາຍເປັນຂອງເບໂອຮັ່ງຂອງຄວາມຫລັກຫລວງ, ຊາວອັດຊີເລຍຈະຈັບເຈົ້າເປັນເຊລີ.
ແລະເມື່ອເຫັນໂອກ, ລາວໄດ້ຍົກຄຳປຽບທຽບຂອງລາວຂຶ້ນແລ້ວເວົ້າວ່າ: ໂອ້! ໂອ້!
ຜູ້ໃດຈະມີຊີວິດລອດເມື່ອພຣະເຈົ້າວາງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້? ແລະຈະອອກໄປຈາກມືຂອງຄິດຕິມ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກົດຂີ່ອັດຊີເຣຍ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກົດຂີ່ຮີບຣູ,
ແລະເຂົາເຈົ້າເອງກໍຈະພິນາດດ້ວຍໃຈດຽວກັນ. ແລະ ບາລາອາມ ລຸກຂຶ້ນ ແລ້ວ ກໍ່ໄປ,
ໄດ້ຫັນກັບໄປຫາສະຖານທີ່ຂອງລາວ, ແລະ ບາລາກ ກໍ່ໄປຫາບ້ານຂອງລາວ.

๔๕

ແລະ ອິດສະຣາເອນ ພັກ ແຮມ ຢູ່ ໃນ ຊິດ ຕິມ,
ແລະ ປະຊາຊົນ ຖືກ ເຮັດ ໃຫ້ ເປື້ອນ ໂດຍ ການ ຜິວ ເມຍ ກັບ ລູກ ສາວ ຂອງ ໂມອາບ. ແລະ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເອີ້ນ ພວກ ເຂົາ ໄປ ໃນ ການ ບູຊາ ຂອງ ຮູບ ປັ້ນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ; ແລະ
ປະຊາຊົນ ໄດ້ ກິນ ຂອງ ການ ບູຊາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ກາບ ໄຫ ອ້ ຮູບ ປັ້ນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. ແລະ
ອິດສະຣາເອນ ໄດ້ ຖືກ ສຳເລັດ ໃຫ້ ແກ່ ບາອານ ເປໂອ; ແລະ
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ໂກດ ຮ້າຍ ດ້ວຍ ຄວາມ ໂກດ ຮ້າຍ ຕໍ່ ອິດສະຣາເອນ.
ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກ່າວ ກັບ ໂມເຊ ວ່າ, ຈົ່ງ ເອົາ ຜູ້ ນຳ ທັງ ໝົດ ຂອງ ປະຊາຊົນ,
ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເປັນ ຕົວ ຢ່າງ ຕໍ່ ໜ້າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຕໍ່ ໜ້າ ດວງ ອາ ທິດ,
ແລະ ຄວາມ ໂກດ ຄວາມ ຮ້ອນ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ຫັນ ກັບ ຈາກ ອິດສະຣາເອນ.
ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ ກ່າວ ຕໍ່ ເຜົ່າ ຕ່າງໆ ຂອງ ອິດສະລາເອນ ວ່າ,
ໃຫ້ ແຕ່ ລະ ຄົນ ຂ້າ ຄົນ ທີ່ ຢູ່ ໃກ້ ຊິດ ຂອງ ລາວ ທີ່ ໄດ້ ເຂົ້າ ຮ່ວມ ພິທີ ກັບ ບາອານ ເພໂອ. ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ,
ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ຂອງ ລູກ ຫຼານ ອິດສະລາເອນ ໄດ້ ມາ ແລະ ນຳ ພີ່ ນ້ອງ ຂອງ ລາວ ໄປ ຫາ ແມ່ ຍິງ ຊາວ ມີ
ດຽນ ຕໍ່ ໜ້າ ໂມເຊ ແລະ ຕໍ່ ໜ້າ ຊຸມ ນຸມ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລູກ ຫຼານ ອິດສະລາເອນ,
ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ກຳ ລັງ ຮ້ອງ ໄຫ້ ຢູ່ ຂ້າງ ປະ ຕູ ຂອງ ເຕັ ນ ພະ ຍານ. ແລະ ເມື່ອ ຟີ ເນ ຮັດ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເອ ເລ ອາ ຊາ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ອາ ໂຣ ນ ປະ ໂລ ຫິດ ເຫັນ ແລ້ວ,
ລາວ ລຸກ ຂຶ້ນ ຈາກ ກາງ ການ ຊຸມ ນຸມ, ແລະ ຖື ຫອກ ໄວ້ ໃນ ມື,
ເຂົ້າ ໄປ ຕາມ ຫຼັງ ຊາຍ ອິດສະຣາເອນ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເຕົ ນ ໄຟ, ແລະ ແທງ ທະ ລຸ ທັງ ສອງ ຄົນ,
ຊາຍ ອິດສະຣາເອນ ແລະ ແມ່ ຍິງ ທະ ລຸ ມຶ ດ ລູກ ຂອງ ນາງ; ແລະ
ໂລ ກ ລະ ບາດ ກໍ ຢຸດ ຈາກ ລູກ ຫຼານ ອິດສະຣາເອນ.
ແລະ ຜູ້ ທີ່ ຕາຍ ໃນ ພະ ຍາດ ລະ ບາດ ນັ້ນ ມີ ສີ່ ສິບ ສີ່ ພັນ ຄົນ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ເວົ້າ ຕໍ່ ໂມເຊ

ວ່າ, ຟີເນຮັສ ລູກຊາຍ ເອເລອາຊາ ລູກຊາຍ ອາໂຣນ ປະໂຫຍດ ໄດ້ຢຸດ ຄວາມໂກດ ຂອງຂ້ອຍ
ຈາກ ລູກຊາຍ ອິສຣາເອນ, ໃນ ການເອົາແບບຢ່າງ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ຂອງຂ້ອຍ ໃນ
ພວກເຂົາ, ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ທຳລາຍ ລູກຊາຍ ອິສຣາເອນ ໃນ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ຂອງຂ້ອຍ.
ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ລາວພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິພາບ,
ແລະມັນຈະເປັນຂອງລາວແລະເມັດພືດຂອງລາວຫຼັງຈາກລາວພັນທະສັນຍາຂອງຄວາມເປັນ
ປະໂລຫິດນິລັນດອນ, ເພາະສິ່ງທີ່ລາວມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນສຳລັບພຣະເຈົ້າຂອງລາວ,
ແລະລາວໄດ້ເຮັດການລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ.
ແຕ່ຊື່ຂອງຊາວອິດສະລາເອນທີ່ຖືກຕີຕາຍ, ຜູ້ທີ່ຖືກຕີພ້ອມກັບແມ່ຍິງຊາວມີດຽນ,
ແມ່ນແຊມບຣີ, ລູກຊາຍຂອງຊານມອນ, ຜູ້ປົກຄອງເຮືອນຄອບຄົວຂອງຊີເມໂອນ.
ແລະຊື່ຂອງຜູ້ຍິງຊາວມີດຽນທີ່ຖືກຕີນັ້ນແມ່ນຄາສບີ, ລູກສາວຂອງຊູຣ,
ຜູ້ປົກຄອງຊາດໂອມໂມດ, ເຊິ່ງເປັນເຮືອນຄອບຄົວຂອງຊາວມີດຽນ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງກ່າວກັບລູກຊາຍອິສຣາເອນວ່າ,
ຈົ່ງເປັນສັດຕູກັບຊາວມີດຽນ ແລະ ຈົ່ງໂຈມຕີພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາເອງເປັນສັດຕູກັບພວກເຈົ້າດ້ວຍການຫລອກລວງ,
ເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຫລອກລວງພວກເຈົ້າເພາະເປໂອ, ແລະ ເພາະໂຄສບີ
ລູກສາວຂອງຜູ້ປົກຄອງມີດຽນ ເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງພວກເຂົາ,
ຜູ້ທີ່ຖືກໂຈມຕີໃນວັນຂອງການໂຈມຕີເພາະເປໂອ.

๔๓

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກການຕີ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊແລະເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງເອົາການນັບຂອງທັງໝົດຊຸມນຸມລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຈາກຊາວຍີ່ສິບປີແລະຂຶ້ນໄປຕາມເ

ຮ ອນ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ, ທຸ ກ ຄົນ ທີ່ ອອກ ໄປ ເພື່ອ ຈັດ ແຖວ ສູ້ ຮົບ ໃນ ອິ ດ ສະ ຣາ ເອນ. ແລະ ໂມ ເຊ ເວົ້າ ແລະ ເອ ເລ ອາ ຊາ ພໍ່ ສອນ ໃນ ທົ່ງ ພຽງ ໂມ ອັບ ເທິ ງ ແມ່ ນ້ ໍ າ ຈໍ ແດນ ຕາ ມ ເຢ ຣິ ໂ ຄ, ເວົ້ າ ວ່ າ ຈາ ກ ຊາ ວ ປີ ແລະ ຂຶ້ ນ ໄປ, ອິ ທິ ທິ່ ພ ຣະ ເຈົ້ າ ສັ່ ງ ໂມ ເຊ; ແລະ ລູ ກ ຊາ ຍ ອິ ສ ຣາ ເອນ ທີ່ ອອ ກ ມາ ຈາ ກ ເອ ຢິ ບ, ເຣ ອູ ເບ ນ ລູ ກ ຫົ ວ ປີ ອິ ສ ຣາ ເອນ; ລູ ກ ຊາ ຍ ແລະ ເຣ ອູ ເບ ນ ເອ ໂນ ກ, ແລະ ຄົ ນ ຂອ ງ ເອ ໂນ ກ; ພັ ນ ລູ, ຄົ ນ ຂອ ງ ພັ ນ ລູ ໄ ອ. ແກ່ ເຮ ສ ຣ ອນ, ປະ ຊາ ຊົ ນ ຂອ ງ ອັ ສ ໂ ຣ ເ ມ ອີ; ແກ່ ຄາ ມີ, ປະ ຊາ ຊົ ນ ຂອ ງ ຄາ ມີ. ເ ຫ ຼ ່ ານ ີ ້ ແ ມ ່ ນ ຊ ົ ນ ເ ຜ ່ ົ າ ຂ ອ ງ ຣ ູ ເ ບ ນ, ແ ລ ະ ກ ານ ນ ັ ບ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ າ ແ ມ ່ ນ ສ ີ ່ ສ ິ ບ ສ າ ມ ພ ັ ນ ເ ຈ ັ ດ ຮ ້ ອ ຍ ສ າ ມ ສ ິ ບ. ແ ລ ະ ລ ູ ກ ຊ າ ຍ ຂ ອ ງ ພ າ ລ ລ ູ ກ ື ເ ອ ລ ີ ອ າ ບ. ແ ລ ະ ລ ູ ກ ຊ າ ຍ ຂ ອ ງ ເ ອ ລ ີ ອ ັ ບ ຄ ື ເ ມ ມ ູ ເ ອ ນ, ດ າ ຫ ານ ແ ລ ະ ອ າ ບ ິ ຮ ິ ນ, ເ ຫ ຼ ່ ານ ີ ้ ແ ມ ່ ນ ຜ ู ้ ท ี ่ ถ ู ก ເ ອ ີ ้ ม ຈ า ก ช ุ ม น ุ ม, ເ ຫ ຼ ่ ານ ี ้ ແ ມ ่ ນ ຜ ู ้ ท ี ่ ล ุ ก ข ึ ้ น ต ่ ๋ า ต ้ า น โ ม เ ช แ ล ะ อ า ห ร น ใ น ช ุ ม น ุ ม ข อ ง โ ก ธ ะ, ใ น ก า น ล ุ ก ข ึ ้ น ต ่ ๋ า ต ้ า น พ ร ะ เ จ ้ า. แ ล ะ ด ิ น ไ ด ้ เ ป ิ ด ป า ก ข อ ง ม ั น, ก ิ น พ ว ก เ ข ำ แ ล ะ โ ก ธ ะ, ใ น ก า น ต า ย ข อ ง ก า น ช ุ ม น ุ ม ข อ ง ล า ว, เ ม ื ่ อ ไ ฟ ไ ด ้ เ ผ ำ ผ า น ค น ห ้ า ส ิ บ แ ล ะ ส อ ง ร ้ อ ย, แ ล ะ พ ว ก เ ข ำ ก า ย เ ป ็ น เ ค ื ่ อ ง ห ม า ย; แ ต ่ ล ู ก ช า ย ข อ ง โ ก ธ ะ บ ่ ๋ ไ ด ้ ต า ย. แ ล ะ ล ู ก ช า ย ข อ ง ช ี เ ม โ อ น, ป ะ ช า ช ็ น ข อ ง ล ู ก ช า ย ข อ ง ช ี เ ม โ อ น; แ ก ่ น า ม ู เ อ น, ป ะ ช า ช ็ น ข อ ง ช า ว น า ม ู เ อ ม; แ ก ่ ย า ม ิ น, ป ะ ช า ช ็ น ข อ ง ช า ว ย า ม ิ น; แ ก ่ ย า ค ิ น, ป ะ ช า ช ็ น ข อ ง ช า ว ย า ค ิ น; แ ก ่ เ ซ ร า, ป ะ ช า ช ็ น ข อ ง ช า ว เ ซ ร า; แ ก ่ ช า ล ุ น, ป ะ ช า ช ็ น ข อ ง ช า ว ช า ล ุ น. เ ห ล ่ า น ี ้ แ ม ่ น ช ็ น เ ผ ่ า ข อ ง ช ี เ ม โ อ บ จ า ก า ร น ั บ ป ะ ช า ก อ บ ข อ ง พ ว ก เ ข ำ, ช า ว ส อ ง พ ั น แ ล ะ ส อ ง ร ้ อ ย. ล ู ก ช า ย ข อ ง ย ู ด า แ ม ่ น เ อ ี แ ล ะ โ อ บ า น, แ ล ะ เ อ ี ก ั บ โ อ บ า น ไ ด ้ ต า ย ใ น แ ผ ่ น ด ิ น ค น า ว า น. แ ล ะ ล ู ก ช า ย ข อ ง ย ู ด า ก า ย เ ป ็ น ต า ม ต ะ ก ู ล ข อ ง เ ข ำ เ จ ้ า: ช ี โ ล ม ี ม ิ ต ะ ก ู ล ช ี โ ล ม ิ, เ พ เ ร ส ม ิ ต ะ ก ู ล เ พ เ ร ส ี, เ ซ ร า ม ิ ต ะ ก ู ล เ ซ ร า อ ี. แ ล ะ ก า ย เ ป ็ น เ ห ล ่ า ล ู ก ช า ย ฟ า เ ร ส แ ก ่ เ ห ล ่ า น ี ้ แ ม ่ น ช ็ น เ ผ ่ า ข อ ง ย ู ด า ต า ม ก า ร น ก อ ด ส อ บ ข อ ง พ ว ก เ ข ำ, เ จ ั ด ส ิ บ ห ้ า พ ั น ห ้ า ร ้ อ ย.

ແລະລູກຊາຍຂອງອິດຊາຄາຕາມຕະກຸນຂອງເຂົາເຈົ້າ: ໂທລາ, ຕະກຸນໂທລາ; ຟົວ,
ຕະກຸນຟົວ; ຢາຊຸບ, ຕະກຸນຢາຊຸບ; ຊິມໂຣນ, ຕະກຸນຊິມໂຣນ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນປະຊາຊົນຂອງອິດຊາຄາຈາກການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຫົກສິບສີ່ພັນສີ່ຮ້ອຍຄົນ. ລູກຊາຍຂອງເຊບູລຸນຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແກ່ເຊເຣດ,
ຕະຫຼອດເຊເຣດີ; ແກ່ເອັນລອນ, ຕະຫຼອດເອັນລອນີ; ແກ່ເອັນເລນ, ຕະຫຼອດເອັນເລລີ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າເຊບູລຸນຈາກການນັບປະຊາກອນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຫົກສິບພັນແລະຫ້າຮ້ອຍ. ລູກຊາຍຂອງກາດຕາມຕະກຸນຂອງເຂົາເຈົ້າ: ແກ່ເຊໂຟນ,
ຕະກຸນເຊໂຟນີ; ແກ່ຮັກກີ, ຕະກຸນຮັກກີ; ແກ່ຊູນີ, ຕະກຸນຊູນີ; ແກ່ໂອຊນີ, ຕະກຸນໂອຊນີ;
ແກ່ເອັດດີ, ຕະກຸນເອັດດີ; ແກ່ອາໂຣດີ, ຕະກຸນອາໂຣອາດີ; ແກ່ອາຣີເອລ, ຕະກຸນອາຣີເອລີ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງລູກຫຼານກາດຕາມການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສີ່ສິບສີ່ພັນຫ້າຮ້ອຍ.
ລູກຊາຍຂອງອາເຊີຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ: ແກ່ຢາມິນ, ຕະຫຼອດຢາມິນີ; ແກ່ເຢຊູ,
ຕະຫຼອດເຢຊູອີ; ແກ່ບາເລຍ, ຕະຫຼອດບາເລຍອີ. ແກ່ໂຄເບີ, ປະຊາຊົນຂອງໂຄເບີຣີ;
ແກ່ເມນຄີເອນ, ປະຊາຊົນຂອງເມນຄີເອນີ. ແລະຊື່ລູກສາວຂອງອາເຊີແມ່ນຊາຣາ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະກຸນຂອງອາເຊີຈາກການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສີ່ສິບສາມພັນສີ່ຮ້ອຍ.
ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບຕາມຕະກຸນຂອງພວກເຂົາ, ມະນັດເສ ແລະ ເອັບຣາອິມ.
ລູກຊາຍຂອງມະນັດເຊ. ແດ່ມາຄີ, ປະຊາຊົນຊາວມາຄີໄຣທ໌; ແລະມາຄີໄດ້ເກີດກິເລອາດ;
ແດ່ກິເລອາດ, ປະຊາຊົນຊາວກິເລອາດໄຣທ໌. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງກິເລອາດ:
ອາຄີເອເຊ, ຊົນເຜົ່າອາຄີເອເຊີໄຣທ໌; ເຄເລກ, ຊົນເຜົ່າເຄເລກີໄຣທ໌. ແກ່ເອສຣີເອນ,
ປະຊາຊົນຊາວເອສຣີເອນ; ແກ່ເຊເຄມ, ປະຊາຊົນຊາວເຊເຄມ; ແກ່ຊີມາເອີ,
ປະຊາຊົນຊາວຊີມາເອີ; ແລະແກ່ໂອເຟີ, ປະຊາຊົນຊາວໂອເຟີ. ແລະຕໍ່ກັບຊານປາດ
ລູກຊາຍຂອງໂອເຟີ, ບໍ່ມີລູກຊາຍເກີດແກ່ລາວ, ແຕ່ມີພຽງລູກສາວ,
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກສາວຂອງຊານປາດ: ມານາ, ໂນອາ, ເອກລາ, ມິນຄາ, ແລະເທີຊາ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າມະນັດເສຈາກການສຳມະໂນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫ້າສິບສອງພັນເຈັດຮ້ອຍຄົນ.

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເອຟຣາອິມ: ຂອງສຸທາລາ, ຄົນສຸທາລາ; ຂອງທາອານກ, ຄົນທາຣານີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງສູທາລາ, ຄືເອເດັນ, ປະຊາຊົນຂອງເອເດັນ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າເອຟຣາອິມຈາກການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສາມສິບສອງພັນຫ້າຮ້ອຍ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າລູກຊາຍໂຢເຊັບຕາມຊົນເຜົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນຕາມຕະຫຼອດຂອງພວກເຂົາ: ແກ່ບເລ, ຕະຫຼອດບລີ; ແກ່ອຊເບ, ຕະຫຼອດອຊເບຣີ; ແກ່ອຄຣນ, ຕະຫຼອດອຄຣນ. ແກ່ໂຊຟນ, ປະຊາຊົນຂອງໂຊຟນສ. ແລະລູກຊາຍຂອງບເລກ່ຄ ອດ ແລະ ໂມເອມນ, ສ່ອນອດມປະຊຊົນຊ່ວອດຣ, ແລະໂມເອມນມປະຊຊົນຊ່ວໂມເອມ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງເບັນຢາມິນຕາມຕະຫຼາດຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກການນັບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສາມສິບຫົາພັນຫົາຮ ້ອຍ. ແລະລູກຊາຍຂອງດານຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ: ສໍາລັບຊາມາ, ຕະກູນຂອງຊາມາ, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕະກູນຂອງດານຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ປະຊາຊົນຊູຣາມາຍທັງໝົດຕາມການສໍາມະໂນມີຫົກສິບສີ່ພັນສີ່ຮ ້ອຍຄົນ.
ລູກຊາຍຂອງນັບທາລິຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ: ແກ່ອຊເອນ, ຕະກູນອຊເອນ; ແກ່ກາອນ, ຕະກູນກາອນ. ແກ່ເຢເຊ, ປະຊາຊົນເຢເຊຣ; ແກ່ເຊນເລມ, ປະຊາຊົນເຊນເລມ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງນັບທາລິຈາກການນັບປະຊາກອນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສີ່ສິບພັນແລະສາມຮ ້ອຍ. ນີ້ແມ່ນການນັບລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນ, ຫົກແສນພັນຄົນ, ໜຶ່ງພັນເຈັດຮ ້ອຍສາມສິບຄົນ. ແລະ ພຣະຜ ູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ ່າວ ຕ ່ ໂມເຊ ວ ່າ, ແຜ່ນດິນ ຈະຖ ືກແບ່ງ ໃຫ້ພວກນ ີ້ ເພ ື່ອສືບມໍລະດ ົກ ຕ າມຈ ໍນວນອນຊ ื่. ແກ່ຜ ู້ທ ี่ມ ีຈ ໍນວນອນຫ ຼາຍກ ວ່າ ເຈ ้າຈ ະເພ ิ่ມມ ໍລ ะດ ົກ, ແລ ะແກ່ຜ ู້ທ ี่ມ ีຈ ໍນວນອນນ ້ອຍກ ວ່າ ເຈ ้າຈ ະຫ ຼຸດມ ໍລ ะດ ົກຂ ອງເຂ ົາເຈ ้າ, ແຕ ່ລ ะຄ ົນຈ ะໄ ດ້ຮ ັບມ ໍລ ะດ ົກຂ ອງເຂ ົາເຈ ้າຕ າມທ ี่ເຂ ົາເຈ ้າຖ ືກນ ับ.
ແຜ່ນດິນຈ ະຖ ືກແບ່ງອອກໂດຍການຈັບສະຫຼ າກຕ າມຊ ื่, ເຂ ົາເຈ ้າຈ ະໄ ດ້ຮ ັບມ ໍລ ะດ ົກຕ າມເຜ ົ່າຂ ອງບ ັນພ ะບ ຸລ ຸດຂ ອງເຂ ົາເຈ ้າ.
ເຈ ้າຈ ະແບ່ງກ ານມ ໍລ ะດ ົກຂ ອງພ ວກເຂ ົາໂດ ຍກ ານຈ ັບສ ะຫ ຼ າກລ ะຫ ວ່າງຄ ົນຫ ຼ າຍກ ັບຄ ົນໜ ້ອ

ຍ. ແລະລູກຊາຍຂອງເລວີຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ: ແກ່ເກດຊອນ, ຕະຫຼອດເກດຊອນີ;
ແກ່ຄາອາທ, ຕະຫຼອດຄາອາທີ; ແກ່ເມຣາຣີ, ຕະຫຼອດເມຣາຣີ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊົນເຜົ່າຂອງລູກຊາຍເລວີ: ຊົນເຜົ່າໂລເບນີ, ຊົນເຜົ່າເຮໂບຣນີ, ຊົນເຜົ່າໂກເຣ,
ແລະຊົນເຜົ່າມູຊີ, ແລະໂກຮາດໄດ້ເກີດອຳຣາມ. ແຕ່ຊື່ຂອງແມ່ຍິງຂອງລາວແມ່ນໂຢຄາເບດ,
ລູກສາວຂອງເລວີ, ຜູ້ທີ່ເກີດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ເລວີໃນອີຢິບ, ແລະນາງໄດ້ເກີດອາໂຣນ, ໂມເຊ
ແລະມາຣຽມເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ອຳຣາມ. ແລະອາໂຣນມີບຸດຊື່ ນາດາບ,
ອາບີຮຸດ, ເອເລອາຊາ ແລະອີທາມາ.
ແລະນາດາບກັບອາບີຮູໄດ້ຕາຍໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຖວາຍໄຟແປກປອມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້
າໃນທະເລຊາຍຊີນາຍ.
ແລະພວກເຂົາກາຍເປັນຊາວສາມພັນຄົນຈາກການສຳມະໂນຂອງພວກເຂົາ,
ທຸກຄົນຜູ້ຊາຍຕັ້ງແຕ່ອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຂຶ້ນໄປ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກນັບລວມຢູ່ທ່າມກາງລູກຫລານອິດສະລາເອນ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາທ່າມກາງລູກຫລານອິດສະລາເອນ.
ແລະນີ້ແມ່ນການນັບຂອງໂມເຊ ແລະ ເອເລອາຊາປະໂລຫິດ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນວດການລູກຫຼານອິດສະລາເອນຢູ່ໃນທົ່ງພຽງອາຣາໂບດແຫ່ງໂມອາບ,
ເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃກ້ເມືອງເຢຣິໂຄ.
ແລະໃນບັນດາຄົນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ເຄີຍຖືກໂມເຊແລະອາໂຣນນວດການໃນເວລາທີ່ພວກເຂົານ
ວດການລູກຫຼານອິດສະລາເອນຢູ່ໃນຖິ່ນແຈ້ງຊີນາຍ.
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຈະຕາຍໃນຖິ່ນກັນດານ,
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກປະໄວ້ຈາກພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ,
ຍົກເວັ້ນຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເມ, ແລະໂຢຊວາລູກຊາຍຂອງນູນ.

๔๗

ແລະ ລູກສາວຂອງຊາມປາດ ລູກຊາຍຂອງໂອເຟ, ລູກຊາຍຂອງກິເລອາດ,
ລູກຊາຍຂອງມາຄີ, ຂອງປະຊາຊົນມະນັດເສ, ຂອງລູກຊາຍໂຢເຊັບ, ໄດ້ເຂົ້າມາ, ແລະ
ຊື່ຂອງພວກນາງແມ່ນ ມາອາລາ, ແລະ ໂນອາ, ແລະ ເອັກລາ, ແລະ ເມນຄາ, ແລະ ເທີຊາ,
ແລະ ໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂມເຊ, ແລະ ຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາ ປະໂລຫິດ, ແລະ ຕໍ່ໜ້າຜູ້ປົກຄອງ, ແລະ
ຕໍ່ໜ້າການຊຸມນຸມທັງໝົດ ຢູ່ປະຕູຂອງເຕັນທ໌ຂອງພະຍານ, ເວົ້າວ່າ,
ພໍ່ຂອງພວກເຮົາຕາຍໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ແລະ
ລາວບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທ່າມກາງການຊຸມນຸມທີ່ໄດ້ຊຸມນຸມຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າໃນການຊຸມນຸມຂອງໂ
ຄຣະ, ເພາະວ່າ ຜ່ານບາບຂອງລາວ ລາວຕາຍ, ແລະ ລູກຊາຍບໍ່ໄດ້ເກີດແກ່ລາວ;
ຢ່າໃຫ້ຊື່ຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາຖືກລົບອອກຈາກທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງລາວ, ເພາະວ່າ
ບໍ່ມີລູກຊາຍແກ່ລາວ;
ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຮົາມີກຳມະສິດໃນທ່າມກາງພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ຂອງພວກເຮົາ.
ແລະໂມເຊໄດ້ນຳການພິພາກສາຂອງເຂົາເຈົ້າມາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ຖືກຕ້ອງແລ້ວ
ບັນດາລູກສາວຂອງເຊໂລເຟຮັດໄດ້ເວົ້າ;
ເຈົ້າຈະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນຂອງຂວັນການຄອບຄອງມໍລະດົກໃນທ່າມກາງພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ຂອງເຂົາ
ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະໂອນມໍລະດົກຂອງພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ວ່າ, ຖ້າຜູ້ຊາຍຄົນໃດຕາຍ,
ແລະລາວບໍ່ມີລູກຊາຍ, ເຈົ້າຈະໂອນມໍລະດົກຂອງລາວໃຫ້ລູກສາວຂອງລາວ;
ແຕ່ຖ້າລາວບໍ່ມີລູກສາວ, ເຈົ້າຈະໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ. ຖ້າລາວບໍ່ມີພີ່ນ້ອງ,
ທ່ານຈະໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ລາວ. ຖ້າບໍ່ມີພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ຂອງລາວ,
ທ່ານຈະໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ໃກ້ຊິດທີ່ສຸດຂອງລາວຈາກເຜົ່າຂອງລາວ,
ເພື່ອໃຫ້ຮັບມໍລະດົກຂອງລາວ,
ແລະນີ້ຈະເປັນກົດໝາຍການພິພາກສາສຳລັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,

ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ,
ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາທີ່ຢູ່ຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຄືພູເຂົາເນໂບນີ້,
ແລະຈົ່ງເບິ່ງແຜ່ນດິນຄານາອານ, ທີ່ເຮົາໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານອິສຣາເອນເປັນກຳມະສິດ.
ແລະເຈົ້າຈະເຫັນມັນ, ແລະເຈົ້າກໍ່ຈະຖືກເກັບກຳໄປຫາບັນດາປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ອາໂຣນອ້າຍຊາຍຂອງເຈົ້າຖືກເກັບກຳໄປຢູ່ພູເຂົາໂຮ.
ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ລະເມີດຄຳຂອງເຮົາໃນທະເລຊາຍຊິນ,
ໃນເວລາທີ່ບັນດາຊຸມນຸມຕໍ່ຕ້ານເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍລິສຸດ,
ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍລິສຸດຢູ່ທີ່ນ້ຳຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ,
ນີ້ແມ່ນນ້ຳແຫ່ງການໂຕ້ຖຽງໃນກາເດຊໃນທະເລຊາຍຊິນ. ແລະ ໂມເຊສ ເວົ້າຕໍ່
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງ ວິນຍານ ແລະ ເນື້ອໜັງ ທັງໝົດ
ແຕ່ງຕັ້ງ ຄົນ ເທິງ ການຊຸມນຸມ ນີ້, ຜູ້ທີ່ ຈະອອກໄປ ຕໍ່ໜ້າ ພວກເຂົາ, ແລະ ຜູ້ທີ່ ຈະເຂົ້າມາ
ຕໍ່ໜ້າ ພວກເຂົາ, ແລະ ຜູ້ທີ່ ຈະນຳອອກ ພວກເຂົາ, ແລະ ຜູ້ທີ່ ຈະນຳເຂົ້າ ພວກເຂົາ, ແລະ
ການຊຸມນຸມ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະບໍ່ເປັນ ຄືກັບ ແກະ ທີ່ ບໍ່ມີ ຜູ້ລ້ຽງແກະ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວ ກັບ ໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ເອົາ ມາຫາ ຕົວເຈົ້າເອງ ໂຢຊວ ລູກຊາຍ
ຂອງນູນ, ຜູ້ຊາຍ ທີ່ ມີ ວິນຍານ ຢູ່ໃນ ຕົວລາວເອງ, ແລະ ເຈົ້າຈະວາງ ມື ຂອງເຈົ້າ ເທິງ ລາວ.
ແລະ ເຈົ້າຈະຕັ້ງ ລາວ ຕໍ່ໜ້າ ເອເລອາຊາ ພໍ່ສາສະໜາ, ແລະ ເຈົ້າຈະມອບໝາຍ ໃຫ້ລາວ
ຕໍ່ໜ້າ ຊຸມນຸມ ທັງໝົດ, ແລະ ເຈົ້າຈະມອບໝາຍ ກ່ຽວກັບ ລາວ ຕໍ່ໜ້າ ພວກເຂົາ.
ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ສະຫງ່າລາສີຂອງເຈົ້າແກ່ລາວ,
ເພື່ອວ່າພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຈະເຊື່ອຟັງລາວ.
ແລະລາວຈະຢືນຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາປະໂລຫິດ,
ແລະພວກເຂົາຈະຖາມລາວກ່ຽວກັບການພິພາກສາຂອງການສະແດງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
. ຕາມຄຳເວົ້າຂອງລາວ ພວກເຂົາຈະອອກໄປ, ແລະຕາມຄຳເວົ້າຂອງລາວ
ພວກເຂົາຈະເຂົ້າມາ, ທັງລາວເອງ ແລະບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນທັງໝົດດ້ວຍໃຈດຽວກັນ,

ແລະຊຸມນຸມຊຶມທັງໝົດ. ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງລາວ, ແລະ ໄດ້ເອົາໂຢຊູວາ, ໄດ້ຕັ້ງລາວຢູ່ຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ແລະ ຕໍ່ໜ້າການຊຸມນຸມທັງໝົດ, ແລະ ໄດ້ວາງມືຂອງລາວເທິງລາວ, ແລະ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລາວຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊ.

๔๒

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ, ເວົ້າວ່າ, ສັ່ງບັນຊາລູກຊາຍອິສຣາເອນ, ແລະ ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ, ຂອງຖວາຍຂອງຂ້ອຍ ຂອງໃຫ້ຂອງຂ້ອຍ ຂອງຖວາຍຫມາກໄມ້ຂອງຂ້ອຍ ເປັນກິ່ນຫອມ ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຮັກສາຖວາຍແດ່ຂ້ອຍ ໃນງານບຸນຂອງຂ້ອຍ. ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍທີ່ເຈົ້າຈະນຳມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຄືລູກແກະອາຍຸປີດຽວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິສອງໂຕຕໍ່ມື້ເປັນເຄື່ອງເຜົາຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
ເຈົ້າຈະຖວາຍລູກແກະຕົວໜຶ່ງໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະລູກແກະຕົວທີສອງໃນຕອນແລງ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແປ້ງລະອຽດໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງເອຟາເຂົ້າໄປໃນການບູຊາທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງຮິນ. ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ທີ່ໄດ້ຖືກຖວາຍຢູ່ເທິງພູເຂົາຊີນາຍ ເປັນກິ່ນຫອມທີ່ພໍພຣະທັຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ
ເຄື່ອງບູຊາທີ່ຖິ້ມຂອງມັນຄືສ່ວນທີ່ສີ່ຂອງຮິນສຳລັບລູກແກະໂຕໜຶ່ງ.
ໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດເຈົ້າຈະຖອກເຄື່ອງບູຊາທີ່ຖິ້ມເຫຼົ້າແຮງໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ລູກແກະໂຕທີ່ສອງເຈົ້າຈະເຮັດໃນເວລາແລງ.
ຕາມເຄື່ອງບູຊາຂອງມັນແລະຕາມເຄື່ອງບູຊາທີ່ຖິ້ມຂອງມັນເຈົ້າຈະເຮັດເປັນກິ່ນຫອມໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ໃນມື້ຂອງວັນສັບບາໂຕ
ເຈົ້າຈະນຳເອົາລູກແກະສອງໂຕທີ່ອາຍຸປີດຽວທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິ, ແລະ
ແປ້ງລະອຽດສອງສ່ວນສິບທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາ ແລະ ເຄື່ອງຖວາຍເຫຼົ້າ,

ເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງອັນສັບບາໂຕໃນອັນສັບບາໂຕເພີ່ມຈາກເຄື່ອງເຜົາບູຊາທີ່ຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ແລະ ເຄື່ອງຖວາຍເຫຼົ້າຂອງມັນ.
ແລະໃນວັນເດືອນໃໝ່ເຈົ້າຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ລູກງົວຈາກງົວສອງໂຕ, ແລະແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີເຈັດໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິ;
ສາມສ່ວນສິບຂອງແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນສຳລັບລູກງົວໂຕໜຶ່ງ,
ແລະສອງສ່ວນສິບຂອງແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນສຳລັບແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງ;
ໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງແປ້ງລະອຽດທີ່ປົນກັບນ້ຳມັນສຳລັບລູກແກະໂຕໜຶ່ງ,
ເປັນເຄື່ອງບູຊາກິ່ນຫອມທີ່ເປັນເຄື່ອງຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ການຖວາຍເຄື່ອງດື່ມຂອງພວກເຂົາເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຮິນຈະເປັນສຳລັບລູກງົວໂຕໜຶ່ງ ແລະ
ສ່ວນທີສາມຂອງຮິນຈະເປັນສຳລັບແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງ ແລະ
ສ່ວນທີ່ສີ່ຂອງຮິນຈະເປັນສຳລັບລູກແກະໂຕໜຶ່ງຂອງເຫລົ້າອະງຸ່ນ;
ນີ້ແມ່ນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດເດືອນຈາກເດືອນເຂົ້າໄປໃນເດືອນຕ່າງໆຂອງປີ.
ແລະແບ້ໜຶ່ງຕົວອອກຈາກແບ້ກ່ຽວກັບບາບສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເທິງເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດທີ່ຕະຫຼອດ, ຈະຖືກເຮັດ, ແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງມັນ.
ແລະໃນເດືອນທຳອິດ ວັນທີ່ສິບສີ່ຂອງເດືອນ ເປັນວັນປັດສະຄາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນນີ້ແມ່ນງານບຸນ, ເຈັດວັນເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ.
ແລະມື້ທຳອິດຈະຖືກເອີ້ນວ່າສັກສິດສຳລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າທາດໃດໆ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຄືລູກງົວສອງໂຕ ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີເຈັດໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍ
ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນແປ້ງລະອຽດປະສົມກັບນ້ຳມັນ,
ສາມສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ.
ເຈົ້າຈະເຮັດສິບສ່ວນໜຶ່ງຕໍ່ລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບລູກແກະທັງເຈັດໂຕ. ແລະ
ແບ້ນຶ່ງຕົວຈາກພວກແບ້ກ່ຽວກັບບາບ, ເພື່ອເຮັດການລົບລ້າງບາບສຳລັບພວກເຈົ້າ;

ນອກຈາກເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດຂອງຕອນເຊົ້າທີ່ຕະຫຼອດ,
ເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຈົ້າຈະເຮັດຕາມນ້ຳທຸກໆອັນເປັນເວລາເຈັດວັນ,
ເປັນຂອງຂວັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີກິ່ນຫອມຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເທິງເຄື່ອງເຜົາບູຊາທີ່ຖວາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຈົ້າຈະເຮັດເຄື່ອງບູຊາດ່ຽມຂອງມັນ.
ແລະວັນທີ່ເຈັດທີ່ເອີ້ນວ່າສັກສິດຈະເປັນວັນສຳລັບທ່ານທັງຫລາຍ,
ທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຮັບໃຊ້ໃດໆໃນວັນນີ້. ແລະໃນວັນຂອງເດືອນໃໝ່,
ເມື່ອເຈົ້ານຳສະເໜີເຄື່ອງບູຊາໃໝ່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເທດສະການອາທິດ,
ມັນຈະເປັນການຊຸມນຸມອັນບໍລິສຸດແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າທາດໃດໆທັງສິ້ນ.
ແລະທ່ານຈະນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ມາຖວາຍເປັນກິ່ນຫອມທີ່ພໍພຣະທັຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄື ລູກງົວສອງໂຕ ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ ແລະລູກແກະອາຍຸປີດຽວເຈັດໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິ
ການບູຊາຂອງເຂົ້າເຈົ້າແມ່ນແປ້ງລະອຽດປົນກັບນ້ຳມັນ,
ສາມສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວຕົວໜຶ່ງ, ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ຕົວໜຶ່ງ.
ສິບສ່ວນໜຶ່ງສິບສ່ວນໜຶ່ງຕໍ່ລູກແກະໜຶ່ງຕົວ, ລູກແກະເຈັດຕົວ;
ແລະແບ້ຈາກແບ້ໜຶ່ງຕົວກ່ຽວກັບບາບ, ເພື່ອລົບລ້າງບາບກ່ຽວກັບພວກເຈົ້າ;
ນອກຈາກເຊັ່ນ: ເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດທີ່ຖາວອນ;
ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກມັນພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍ,
ບໍ່ມີຕຳໜິພວກມັນຈະເປັນແກ່ພວກເຈົ້າ, ແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງພວກມັນ.

๔๙

ແລະໃນເດືອນທີເຈັດ, ວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນ, ຈະເປັນການຊຸມນຸມບໍລິສຸດແກ່ພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າທາດໃດໆ, ມັນຈະເປັນມື້ແຫ່ງສັນຍານສຳລັບພວກເຈົ້າ.

ແລະທ່ານຈະຖວາຍເຊື້ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ເປັນກິ່ນຫອມຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄື
ລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີເຈັດໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິ.
ເຄື່ອງບູຊາຂອງເຂົ້າເຈົ້າແມ່ນແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນ:
ສາມສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວໂຕໜຶ່ງ, ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງ;
ໜຶ່ງສ່ວນສິບສຳລັບລູກແກະໂຕໜຶ່ງ, ສຳລັບລູກແກະເຈັດໂຕ;
ແລະແບ້ຜູ້ໂຕໜຶ່ງຈາກແບ້ເພື່ອບາບ, ເພື່ອໃຫ້ລົບລ້າງບາບສຳລັບພວກເຈົ້າ;
ນອກຈາກເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງວັນເດືອນໃໝ່; ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງເຂົ້າເຈົ້າ,
ແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງເຂົ້າເຈົ້າ, ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາປະຈຳ; ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງເຂົ້າເຈົ້າ
ແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງເຂົ້າເຈົ້າຕາມກົດຂອງເຂົ້າເຈົ້າເປັນກິ່ນຫອມຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ. ແລະໃນວັນທີ່ສິບຂອງເດືອນນີ້ຈະເປັນວັນບໍລິສຸດທີ່ຖືກເອີ້ນແກ່ເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະທໍລະມານວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານໃດໆທັງສິ້ນ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະນຳເອົາເຊື້ອບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດມາຖວາຍເປັນກິ່ນຫອມທີ່ພໍພຣະ
ທັຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄື ລູກງົວຈາກຝູງງົວໜຶ່ງໂຕ,
ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປີດຽວເຈັດໂຕ,
ມັນຕ້ອງເປັນສັດທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍ.
ເຄື່ອງບູຊາຂອງເຂົ້າເຈົ້າແມ່ນແປ້ງລະອຽດທີ່ປະສົມກັບນ້ຳມັນ:
ສາມສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວໜຸ່ມໂຕໜຶ່ງ, ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງ;
ໜຶ່ງສ່ວນສິບສຳລັບລູກແກະໂຕໜຶ່ງ, ສຳລັບລູກແກະເຈັດໂຕ;
ແລະແບ້ຜູ້ໂຕໜຶ່ງຈາກແບ້ເພື່ອບາບ, ເພື່ອໃຫ້ການຊົດໃຊ້ເພື່ອພວກເຈົ້າ;
ນອກຈາກເຄື່ອງບູຊາເພື່ອບາບເພື່ອການຊົດໃຊ້, ແລະເຄື່ອງເຜົາທັງໝົດທີ່ຖາວອນ;
ເຄື່ອງບູຊາຂອງມັນ,
ແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງມັນຕາມການກຳນົດເປັນກິ່ນຫອມເປັນເຄື່ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເ
ຈົ້າ. ແລະໃນວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນທີ່ເຈັດນີ້ ຈະເປັນວັນບໍລິສຸດທີ່ຖືກເອີ້ນແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ,

ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າໃຊ້ໃດໆ,
ແລະຈົ່ງສະຫຼອງງານບຸນນັ້ນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເວລາເຈັດວັນ.
ແລະເຈົ້າຈະນຳມາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ເປັນເຄື່ອງຖວາຍເປັນກິ່ນຫອມຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ, ໃນວັນທຳອິດ ລູກງົວສິບສາມໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປີດຽວສິບສີ່ໂຕ,
ທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິ. ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແປ້ງລະອຽດປະສົມໃນນ້ຳມັນ:
ສາມສ່ວນສິບສຳລັບລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບສິບສາມໂຕລູກງົວ;
ແລະສອງສ່ວນສິບສຳລັບແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບສອງໂຕແກະຜູ້;
ສ່ວນສິບສ່ວນສິບສຳລັບລູກແກະໜຶ່ງໂຕ, ສຳລັບສິບສີ່ໂຕລູກແກະ;
ແລະແບ້ຈາກແບ້ໜຶ່ງໂຕກ່ຽວກັບບາບ;
ນອກຈາກເຄື່ອງເຜົາບູຊາຢ່າງສົມບູນຂອງຕະຫຼອດເວລາ;
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງດື່ມບູຊາຂອງພວກເຂົາ. ແລະໃນວັນທີ່ສອງ:
ລູກງົວສິບສອງໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປີສິບສີ່ໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິ.
ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບລູກງົວ, ແກະຜູ້, ແລະ
ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງມັນ, ຕາມການຕົກລົງຂອງມັນ.
ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
ນອກເໜືອຈາກເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງພວກເຂົາ. ໃນມື້ທີສາມ:
ລູກງົວສິບເອັດໂຕ, ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປີສິບສີ່ໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳຫນິ.
ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ແກ່ລູກງົວ, ແກ່ແກະຜູ້, ແລະ
ແກ່ລູກແກະ, ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການກຳນົດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງພວກເຂົາ. ໃນວັນທີ່ສີ່: ລູກງົວສິບໂຕ,

ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີສິບສີ່ໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບລູກງົວ, ແກະຜູ້, ແລະ ລູກແກະ,
ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຕີຄວາມຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງພວກເຂົາ. ໃນມື້ທີ່ຫ້າ: ລູກງົວເກົ້າໂຕ,
ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸຫນຶ່ງປີສິບສີ່ໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳຫນິ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບລູກງົວ, ແກະຜູ້, ແລະ ລູກແກະ,
ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຕີຄວາມຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ເພື່ອບາບ,
ນອກເໜືອຈາກເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດທີ່ຖາວອນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງພວກເຂົາ. ໃນມື້ທີ່ຫົກ: ລູກງົວແປດໂຕ,
ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸຫນຶ່ງປີສິບສີ່ໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ລູກງົວ, ແກ່ແກະຜູ້, ແລະ ແກ່ລູກແກະ,
ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຕີຄວາມໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດທີ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງພວກເຂົາ. ໃນວັນທີເຈັດ: ລູກງົວເຈັດໂຕ,
ແກະຜູ້ສອງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸປັດຽວສິບສີ່ໂຕທີ່ບໍ່ມີຕຳໜິ. ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ລູກງົວ, ແກ່ແກະຜູ້, ແລະ ແກ່ລູກແກະ,
ຕາມຈຳນວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຕີຄວາມໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງໝົດທີ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,

ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງພວກເຂົາ.
ແລະໃນວັນທີ່ແປດຈະມີການປະຊຸມປິດສໍາລັບເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງານຂ້າທາດໃດໆໃນວັນນັ້ນ.
ແລະທ່ານຈະນໍາເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ທັງໝົດເປັນກິ່ນຫອມທີ່ຖວາຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຄືລູກງົວໜຶ່ງໂຕ, ແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕ, ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີເຈັດໂຕທີ່ບໍ່ມີຕໍາໜິ.
ການບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າສໍາລັບລູກງົວ, ແກະຜູ້, ແລະ
ລູກແກະ, ຕາມຈໍານວນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມການຈັດການຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະແບ້ໜຶ່ງໂຕອອກຈາກແບ້ຫຼາຍໂຕກ່ຽວກັບບາບ,
ນອກເໜືອຈາກເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໝົດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແລະເຄື່ອງບູຊາດື່ມຂອງພວກເຂົາ.
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທ່ານຈະເຮັດຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເທດສະການຂອງທ່ານ,
ນອກຈາກຄໍາອະທິຖານຂອງທ່ານ, ແລະສິ່ງສະໝັກໃຈຂອງທ່ານ,
ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງທ່ານ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງທ່ານ,
ແລະເຄື່ອງຖວາຍແບບສົ່ງຂອງທ່ານ, ແລະຄວາມລອດພົ້ນຂອງທ່ານ.

ມິດ

ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບລູກຫຼານອິດສະລາເອນຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ.
ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ເວົ້າກັບບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງເຜົ່າລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ:
ນີ້ແມ່ນພຣະດໍາລັດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາ.
ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ສາບານຄໍາສັນຍາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຫຼືສາບານຄໍາສັດຕະຍາ,
ຫຼືຜູກມັດຕົນເອງດ້ວຍການຜູກມັດກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານຂອງລາວ,
ຈະບໍ່ລະເມີດຄໍາເວົ້າຂອງລາວ, ທຸກສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງລາວ, ລາວຈະຕ້ອງເຮັດ.

ຖ້າແຕ່ຜູ້ຍິງສາບານຄຳສາບານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຫຼືຜູກພັນຄຳຜູກພັນໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງນາງໃນຄວາມໜຸ່ມຂອງນາງ
ແລະພໍ່ຂອງນາງໄດ້ຍິນຄຳສາບານຂອງນາງ
ແລະຄຳຜູກພັນຂອງນາງທີ່ນາງຜູກພັນຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງ ແລະພໍ່ຂອງນາງນິ່ງເງົາ
ແລະຄຳສາບານທັງໝົດຂອງນາງຈະຕັ້ງຢູ່
ແລະຄຳຜູກພັນທັງໝົດທີ່ນາງຜູກພັນຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງຈະຄົງຢູ່ກັບນາງ.
ແຕ່ຖ້າພໍ່ຂອງນາງປະຕິເສດໃນມື້ໃດກໍຕາມທີ່ລາວໄດ້ຍິນຄຳສາບານທັງໝົດຂອງນາງແລະຄ
ຳຜູກພັນທີ່ນາງຜູກພັນຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງ ມັນຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະນາງ ເພາະວ່າພໍ່ຂອງນາງປະຕິເສດ.
ຖ້າແຕ່ນາງໄດ້ກາຍເປັນແລ້ວກາຍເປັນຂອງຜູ້ຊາຍ,
ແລະຄຳອະທິຖານຂອງນາງຢູ່ເທິງນາງຕາມຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຮິມຝີປາກຂອງນາງ,
ເຊິ່ງນາງໄດ້ຜູກມັດຕາມຈິດວິນຍານຂອງນາງ, ແລະຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ຍິນ,
ແລະເງົາຕໍ່ນາງໃນມື້ໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນ,
ແລະດັ່ງນັ້ນຄຳອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງຈະຢືນ, ແລະພັນທະຂອງນາງ,
ເຊິ່ງນາງໄດ້ຜູກມັດຕາມຈິດວິນຍານຂອງນາງ, ຈະຢືນ.
ຖ້າຜູ້ຊາຍຂອງນາງປະຕິເສດໃນມື້ທີ່ລາວໄດ້ຍິນ, ການອະທິຖານທັງໝົດຂອງນາງ ແລະ
ພັນທະທັງໝົດຂອງນາງທີ່ນາງໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງຈະບໍ່ຄົງຢູ່,
ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍໄດ້ປະຕິເສດນາງ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະນາງ.
ແລະຄຳສັນຍາຂອງແມ່ຫມ້າຍ ແລະຂອງຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກ,
ເທົ່າໃດກໍ່ຕາມທີ່ນາງສັນຍາຕາມຈິດວິນຍານຂອງນາງ, ຈະຄົງຢູ່ກັບນາງ.
ຖ້າແຕ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຜູ້ຊາຍຂອງນາງມີຄຳສັນຍາຂອງນາງ,
ຫຼືພັນທະຜູກມັດຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງດ້ວຍຄຳສາບານ, ແລະຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ຍິນ,
ແລະນິ່ງເງົາກັບນາງ, ແລະບໍ່ຫ້າມນາງ, ແລະຄຳສັນຍາທັງໝົດຂອງນາງຈະຕັ້ງຢູ່,

ແລະພັນທະຜູກມັດທັງໝົດຂອງນາງທີ່ນາງໄດ້ຜູກມັດຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງນາງ,
ຈະຕັ້ງຢູ່ຕໍ່ນາງ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ເອົາອອກໃນວັນທີ່ລາວໄດ້ຍິນ,
ທຸກສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກຮິມຝີປາກຂອງນາງຕາມຄຳອະທິຖານຂອງນາງ
ແລະຕາມພັນທະທີ່ຜູກມັດຈິດວິນຍານຂອງນາງ, ຈະບໍ່ຄົງຢູ່ກັບນາງ,
ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ເອົາອອກແລ້ວ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊຳລະນາງ.
ທຸກຄຳອະທິຖານ ແລະ ທຸກຄຳສາບານຂອງພັນທະເພື່ອທຳຮ້າຍຈິດວິນຍານ,
ຜູ້ຊາຍຂອງນາງຈະຕັ້ງມັນໃຫ້ນາງ, ແລະ ຜູ້ຊາຍຂອງນາງຈະເອົາມັນອອກ.
ຖ້າແຕ່ນິ່ງງຽບລາວຍັງນິ່ງງຽບຕໍ່ນາງມື້ຈາກມື້, ແລະ
ຈະຕັ້ງໃຫ້ນາງທຸກຄຳອະທິຖານຂອງນາງ, ແລະ ພັນທະຕ່າງໆທີ່ຢູ່ເທິງນາງຈະຕັ້ງໃຫ້ນາງ,
ເພາະວ່າລາວນິ່ງງຽບຕໍ່ນາງໃນມື້ທີ່ລາວໄດ້ຍິນ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ຊາຍຂອງນາງໄດ້ເອົາອອກແລ້ວ
ຫຼັງຈາກວັນທີ່ລາວໄດ້ຍິນ, ລາວກໍ່ຈະຮັບເອົາບາບຂອງລາວ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກົດລະບຽບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງແກ່ໂມເຊ,
ລະຫວ່າງຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງຂອງລາວ, ແລະລະຫວ່າງພໍ່ແລະລູກສາວໃນໄວໜຸ່ມໃນເຮືອນພໍ່.

ມ໑

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ວ່າ
ແກ້ແຄ້ນການແກ້ແຄ້ນຂອງລູກຫຼານອິສຣາເອນຈາກພວກມີດຽນ ແລະ
ສຸດທ້າຍເຈົ້າຈະຖືກເພີ່ມໄປຫາປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າກັບປະຊາຊົນວ່າ:
ຈົ່ງອາວຸດຜູ້ຊາຍຈາກພວກເຈົ້າ ແລະຈັດແຖວສູ້ຮົບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອໂຈມຕີມີດຽນ
ເພື່ອສົ່ງການແກ້ແຄ້ນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ມີດຽນ. ພັນຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ,
ພັນຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ, ຈາກທຸກເຜົ່າຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນ, ຈົ່ງສົ່ງໄປເພື່ອສູ້ຮົບ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນັບອອກຈາກພັນຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ, ຄົນລະພັນຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ,

ສິບສອງພັນຄົນທີ່ປະກອບອາວຸດເພື່ອເຂົ້າສູ່ການສູ້ຮົບ. ແລະໂມເຊໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປ,
ຄົນລະພັນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ, ຄົນລະພັນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຟີເນຮັສລູກຊາຍຂອງເອເລອາຊາ ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນປະໂລຫິດ,
ແລະເຄື່ອງໃຊ້ບໍລິສຸດ, ແລະແກສັນຍານຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈັດແຖວສູ້ຮົບຕໍ່ກັບມີດຽນ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊ
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າພວກກະສັດມີດຽນພ້ອມກັບຄົນບາດເຈັບຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເອວີ, ແລະ
ເຣເກັມ, ແລະ ຊູຣ, ແລະ ຮູຣ, ແລະ ເຣບາ, ຫ້າກະສັດມີດຽນ; ແລະ
ບາລາອາມລູກຊາຍເບໂອຣ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າດ້ວຍດາບພ້ອມກັບຄົນບາດເຈັບຂອງພວກເຂົາ.
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປ້ນພວກຜູ້ຍິງມີດຽນ, ແລະ ຂອງຂວັນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຊັບສິນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ກຳລັງຂອງພວກເຂົາພວກເຂົາໄດ້ປ້ນ. ແລະ
ທຸກເມືອງຂອງພວກເຂົາທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ບ້ານຊົນນະບົດຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາໄດ້ເຜົາດ້ວຍໄຟ. ແລະ ເຂົາເຈົ້າເອົາ ທັງໝົດ
ຊັບສິນທີ່ລັກເອົາມາ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ທັງໝົດ ຂອງລັກເອົາມາ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈາກ ຄົນ
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາເຊລີຍ, ຂອງລັບ ແລະຂອງຍາດມາຕໍ່ໜ້າໂມເຊ,
ຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາພໍ່ສາສະໜາ ແລະຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດ
ທີ່ຄ່າຍໃນອາຣາໂບດແຫ່ງໂມອາບ, ເຊິ່ງຢູ່ເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕໍ່ໜ້າເຢຣິໂຄ. ແລະໂມເຊ
ແລະເອເລອາຊາປະໂລຫິດ
ແລະຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງຊຸມນຸມໄດ້ອອກໄປພົບພວກເຂົາບອກຄ່າຍ.
ແລະໂມເຊສໄດ້ໂກດແຄ້ນຕໍ່ຜູ້ຄຸມກຳລັງທະຫານ,
ຄືຜູ້ບັນຊາການພັນແລະຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍທີ່ກຳລັງກັບມາຈາກສະໜາມຮົບ.
ແລະໂມເຊກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ປະຢັດຊີວິດຍິງທຸກຄົນໄວ້?

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍອິດສະລາເອນຫັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງບາລາອາມ ແລະ
ເບິ່ງຂ້າມຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະເຫດເພໂອ ແລະ
ໂລກກໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະດຽວນີ້
ຈົ່ງຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນໃນບັນດາຂອງລັບ,
ແລະແມ່ຍິງທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮູ້ຈັກຕຽງນອນຂອງຜູ້ຊາຍ, ຈົ່ງຂ້າເສຍ.
ແລະທຸກຄົນທີ່ເປັນຂອງລັບຂອງແມ່ຍິງທີ່ບໍ່ເຄີຍນອນກັບຜູ້ຊາຍ,
ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ພວກນາງມີຊີວິດຢູ່. ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ນອກຄ່າຍເປັນເວລາເຈັດມື້,
ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນ ແລະຄົນທີ່ສຳຜັດຜູ້ຖືກຂ້າຈະຕ້ອງຖືກຊຳລະໃນມື້ທີສາມ
ແລະໃນມື້ທີເຈັດ, ທັງພວກເຈົ້າ ແລະເຊລັຍຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຕ້ອງຊຳລະທຸກຜ້າຫົ່ມ,
ທຸກເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ເຮັດດ້ວຍໜັງ, ທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍໜັງແບ້, ແລະທຸກເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້.
ແລະເອເລອາຊາປະໂລຫິດໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ມີກຳລັງທີ່ກັບມາຈາກແຖວສະຫງຳສົງຄາ
ມວ່າ: ນີ້ແມ່ນກົດລະບຽບຂອງກົດໝາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊ. ຍົກເວັ້ນຄຳ ແລະ
ເງິນ ແລະ ທອງແດງ ແລະ ເຫຼັກ ແລະ ຕະກົ່ວ ແລະ ດີບຸກ, ທຸກສິ່ງທີ່ຈະຜ່ານໄປໃນໄຟ, ແລະ
ຈະຖືກຊຳລະ, ແຕ່ດ້ວຍນ້ຳຂອງການຊຳລະຈະຖືກຊຳລະ; ແລະ
ທຸກສິ່ງທັງໝົດທີ່ຖ້າບໍ່ຜ່ານໄປທາງໄຟ, ຈະຜ່ານໄປທາງນ້ຳ.
ແລະເຈົ້າຈະຊັກເຄື່ອງນຸ່ງໃນວັນທີ່ເຈັດ ແລະເຈົ້າຈະສະອາດ,
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊ ວ່າ,
ຈົ່ງນັບຈຳນວນຂອງຂອງລັບທີ່ຖືກຈັບໄປເປັນເຊື້ອ ຕັ້ງແຕ່ຄົນຈົນເຖິງສັດ,
ເຈົ້າແລະເອເລອາຊາຜູ້ເປັນປະໂລຫິດແລະພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຊຸມນຸມ.
ແລະເຈົ້າຈະແບ່ງຂອງລັບລະຫວ່າງນັກຮົບທີ່ອອກໄປສູ້ຮົບ ແລະ ຊຸມນຸມທັງໝົດ. ແລະ
ເຈົ້າຈະແຍກອອກສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈາກຄົນຊາຍນັກຮົບທີ່ອອກໄປສູ່ການສູ້ຮົບ,
ໜຶ່ງອົມຍາມຈາກຫ້າຮ້ອຍ, ຈາກຄົນຊາຍ, ແລະຈາກສັດລ້ຽງ, ແລະຈາກງົວ, ແລະຈາກແກະ,
ແລະຈາກລາ; ແລະຈາກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຈະຮັບເອົາ. ແລະ

ເຈົ້າຈະໃຫ້ຜົນໄມ້ທຳອິດຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ເອເລອາຊາ ປະໂລຫິດ
ແລະຈາກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ, ເຈົ້າຈະເອົາໜຶ່ງຈາກຫ້າສິບຈາກຄົນ,
ແລະຈາກງົວ, ແລະຈາກແກະ, ແລະຈາກລາ, ແລະຈາກສັດລ້ຽງທັງໝົດ,
ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ພວກມັນແກ່ຄົນເລວີຜູ້ປົກຮັກສາກາມຍາມໃນເຕັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະໂມເຊກັບເອເລອາຊາປະໂລຫິດໄດ້ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໂມເຊ. ແລະ
ມັນໄດ້ກາຍເປັນ ສ່ວນເກີນ ຂອງຂອງລັບ ທີ່ພວກຜູ້ຊາຍ ພວກນັກຮົບ ໄດ້ປ້ອນມາ,
ຈາກແກະ, ຫົກຮ້ອຍ ພັນ ແລະ ເຈັດສິບ ແລະ ຫ້າ ພັນ; ແລະ ງົວ, ສອງ ແລະ ເຈັດສິບ ພັນ;
ແລະ ລາ, ໜຶ່ງ ແລະ ຫົກສິບ ພັນ; ແລະ ວິນຍານ ຂອງຄົນ ຈາກແມ່ຍິງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ
ຕຽງນອນ ຂອງຜູ້ຊາຍ, ທັງໝົດ ວິນຍານ, ສອງ ແລະ ສາມສິບ ພັນ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ, ຄືສ່ວນຂອງຜູ້ທີ່ອອກໄປສູ້ສົງຄາມ,
ຈາກຈຳນວນແກະແມ່ນສາມແສນສາມໝື່ນເຈັດພັນຫ້າຮ້ອຍໂຕ. ແລະ
ສ່ວນສຸດທ້າຍສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກແກະແມ່ນຫົກຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າ; ແລະງົວ,
ສາມສິບຫົກພັນ, ແລະສ່ວນສຸດທ້າຍສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນເຈັດສິບສອງ; ແລະລາ,
ສາມສິບພັນຫ້າຮ້ອຍ, ແລະສ່ວນສຸດທ້າຍສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນຫົກສິບໜຶ່ງ;
ແລະວິນຍານຂອງຄົນ, ສິບຫົກພັນ,
ແລະສ່ວນສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນສາມສິບສອງວິນຍານ. ແລະ
ໂມເຊສໃຫ້ເຄື່ອງຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ ເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງຖວາຍຂອງພຣະເຈົ້າ
ແກ່ເອເລອາຊາຣ໌ພໍ່ສອນ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງແກ່ໂມເຊສ ຈາກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງລູກຊາຍອິສຣາເອນ
ທີ່ໂມເຊສແບ່ງອອກຈາກພວກຜູ້ຊາຍນັກຮົບ ແລະ
ເຄິ່ງໜຶ່ງຈາກການຊຸມນຸມຈາກແກະໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ສາມຮ້ອຍສາມສິບເຈັດພັນຫ້າຮ້ອຍ;
ແລະງົວ, ສາມສິບຫົກພັນ; ລາ, ສາມສິບພັນຫ້າຮ້ອຍ; ແລະວິນຍານຂອງຄົນ, ສິບຫົກພັນ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເອົາໜຶ່ງສ່ວນຈາກຫ້າສິບສ່ວນຈາກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນ,
ທັງຈາກມະນຸດແລະຈາກສັດລ້ຽງ,

ແລະໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ຊາວເລວີຜູ້ປົກຮັກສາການຍາມເຕັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ. ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າພັນຂອງກຳລັງ,
ຫົວໜ້າພັນແລະຫົວໜ້າຮ້ອຍ, ໄດ້ເຂົ້າມາຫາໂມເຊ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບໂມເຊວ່າ,
ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໄດ້ນັບຈຳນວນຂອງຜູ້ຊາຍນັກຮົບທີ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາ,
ແລະບໍ່ມີຄົນໃດຫາຍໄປຈາກພວກເຂົາແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ນຳເອົາຂອງຖວາຍມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຄືແຕ່ລະຄົນໄດ້ນຳເອົາສິ່ງທີ່ຕົນພົບ ເປັນເຄື່ອງໃຊ້ທອງຄຳ ເຊັ່ນ: ສາຍແຂນ, ສາຍຂໍ້ຕີນ,
ແຫວນ, ກຳໄລ, ແລະສາຍຄໍ, ເພື່ອລົບລ້າງບາບຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະໂມເຊ ແລະ ເອເລອາຊາ ປະໂລຫິດ ໄດ້ຮັບເອົາຄຳທຸກເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ເຮັດແລ້ວຈາກພວກເຂົາ
ທອງຄຳທັງໝົດທີ່ເປັນການຖວາຍທີ່ເຂົາເຈົ້າຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນສິບຫົກພັນເຈັດ
ຮ້ອຍຫ້າສິບເຊເກນ ຈາກພວກຜູ້ບັນຊາການພັນແລະພວກຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ.
ແລະຊາຍນັກຮົບໄດ້ປ້ອນສະດົມແຕ່ລະຄົນເພື່ອຕົນເອງ
ແລະໂມເຊກັບເອເລອາຊາປະໂລຫິດໄດ້ຮັບຄຳຈາກຜູ້ບັນຊາການພັນແລະຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ,
ແລະໄດ້ນຳມັນເຂົ້າໄປໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ເປັນອະນຸສອນຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

๓๑

ແລະ ສັດລ້ຽງຈຳນວນຫຼາຍແມ່ນຂອງລູກຫຼານຣູເບນ ແລະ ລູກຫຼານກາດ,
ຈຳນວນຫຼາຍຫຼາຍ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າເຫັນແຜ່ນດິນຢາເຊ, ແລະ ແຜ່ນດິນກິເລອາດ; ແລະ
ສະຖານທີ່ນັ້ນແມ່ນສະຖານທີ່ສຳລັບສັດລ້ຽງ; ແລະ ລູກຫຼານຣູເບນ ແລະ
ລູກຫຼານກາດເຂົ້າມາໃກ້, ເວົ້າກັບໂມເຊ ແລະ ກັບເອເລອາຊາ ປະໂລຫິດ ແລະ

ກັບຜູ້ນຳຂອງຊຸມນຸມ, ເວົ້າວ່າ, ອາຕາໂຣດ, ແລະ ດີໂບນ, ແລະ ຢາເຊີ, ແລະ ນິມຣາ, ແລະ
ເຮດໂບນ, ແລະ ເອເລອາເລ, ແລະ ເຊບາມາ, ແລະ ເນໂບ, ແລະ ເບອອນ,
ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິສຣາເອນ, ແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນທີ່ລ້ຽງສັດ, ແລະ
ລູກຂອງທ່ານມີສັດລ້ຽງ. ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ,
ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າທ່ານ,
ຂໍໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເປັນກຳມະສິດ,
ແລະຂໍຢ່າໃຫ້ທ່ານນຳພວກເຮົາຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວກັບລູກຫລານຂອງກາດ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຣອູເບນວ່າ,
ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າກຳລັງໄປສູ້ສົງຄາມ, ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະນັ່ງຢູ່ບ່ອນນີ້ບໍ?
ແລະເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນຫຼົງທາງ
ບໍ່ຂ້າມເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ?
ບໍ່ແມ່ນບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດແນວນັ້ນບໍ່, ເມື່ອຂ້ານ້ອຍສົ່ງພວກເຂົາອອກຈາກກາເດດ
ບາເນ ເພື່ອສຳຫຼວດແຜ່ນດິນ? ແລະພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປຮ່ອມພູຂອງກຸ່ມອະງຸ່ນ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ສັງເກດເບິ່ງແຜ່ນດິນ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນຫັນໄປ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຂົາ ແລະ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂກດໃນມື້ນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ສາບານ, ເວົ້າວ່າ,
ຖ້າຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີແລະຂຶ້ນໄປ, ທີ່ຮູ້ດີແລະຮູ້ຊົ່ວ,
ຈະເຫັນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສາບານໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມແລະອີສອັກແລະຢາໂກບ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມຫຼັງຂ້ານ້ອຍ;
ຍົກເວັ້ນຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເນທີ່ຖືກແຍກອອກ, ແລະ ໂຢຊວຂລູກຊາຍຂອງນູນ,
ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຕິດຕາມຫຼັງພຣະເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງພຣະພິໂລດຕໍ່ອິສຣາເອນ,
ແລະໄດ້ກະຈາຍພວກເຂົາຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານເປັນເວລາສີ່ສິບປີ,

ຈົນກວ່າຄົນລຸ້ນທັງໝົດທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖືກທຳລາຍໝົດສິ້ນ.
ເບິ່ງ, ເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນແທນບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ, ເປັນການທຳລາຍຂອງມະນຸດຄົນບາບ,
ເພື່ອເພີ່ມຄວາມໂກດຮ້າຍແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ອິດສະຣາເອນອີກ.
ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະຫັນກັບຄືນຈາກພຣະອົງ
ເພື່ອປະຖິ້ມພຣະອົງໄວ້ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງອີກ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະກະທຳຜິດກົດໝາຍຕໍ່ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດນີ້.
ແລະເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາຫາລາວ ແລະກ່າວວ່າ,
ພວກເຮົາຈະສ້າງຄອກແກະທີ່ນີ້ສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາ,
ແລະເມືອງສຳລັບຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ.
ແລະພວກເຮົາຈະອາວຸດຕົວເອງເປັນຍາມລ່ວງໜ້າກ່ອນລູກຫຼານອິດສະລາເອນ,
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປສູ່ສະຖານທີ່ຂອງພວກເຂົາເອງ,
ແລະຊັບສິນຂອງພວກເຮົາຈະຢູ່ໃນເມືອງທີ່ມີກຳແພງເພາະຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.
ພວກເຮົາຈະບໍ່ກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງພວກເຮົາ
ຈົນກວ່າລູກຊາຍອິດສະຣາເອນແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຂອງລາວ.
ແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ສືບມໍລະດົກກັບພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປຈາກຟາກນັ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນແລະ
ທາງຟາກນັ້ນ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຮົາຢູ່ຟາກນັ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດຕາເ
ວັນອອກ. ແລະ ໂມເຊສ ເວົ້າ ຕໍ່ ພວກເຂົາ ວ່າ, ຖ້າ ພວກເຈົ້າ ເຮັດ ຕາມ ຄຳ ນີ້, ຖ້າ ພວກເຈົ້າ
ຕິດອາວຸດ ຕົວເອງ ຕໍ່ໜ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົ້າສູ່ ສົງຄາມ, ແລະ ທະຫານຕິດອາວຸດ ທຸກຄົນ
ຂອງພວກເຈົ້າ ຈະຂ້າມ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕໍ່ໜ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົນກວ່າ ສັດຕູ ຂອງພຣະອົງ
ຈະຖືກທຳລາຍ ຈາກ ໜ້າ ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແຜ່ນດິນ ຈະຖືກປົກຄອງ ຕໍ່ໜ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຫຼັງຈາກ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ພວກເຈົ້າ ຈະກັບຄືນ, ແລະ ພວກເຈົ້າ ຈະເປັນ
ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດ ຕໍ່ໜ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຈາກ ອິດສະຣາເອນ; ແລະ ແຜ່ນດິນ ນີ້

ຈະເປັນ ຂອງພວກເຈົ້າ ໃນ ການຄອບຄອງ ຕໍ່ໜ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ຖ້າແຕ່ທ່ານບໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານຈະບາບຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ແລະທ່ານຈະຮູ້ເຖິງບາບຂອງທ່ານ
ເມື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈັບທ່ານໄດ້. ແລະ ເຈົ້າຈະສ້າງເມືອງໃຫ້ຕົນເອງສຳລັບຊັບສິນຂອງເຈົ້າ,
ແລະ ຄອກສັດສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າຈະເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງເຈົ້າ. ແລະ ລູກຫຼານຂອງຮູເບນ ແລະ
ລູກຫຼານຂອງກາດ ເວົ້າກັບໂມເຊ ວ່າ,
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຈະເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາສັ່ງ. ຖົງຂອງຂອງພວກເຮົາ,
ແລະແມ່ຍິງຂອງພວກເຮົາ, ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ຈະຢູ່ໃນເມືອງກິເລອາດ.
ແຕ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າທັງໝົດຈະຜ່ານໄປຖືອາວຸດແລະຈັດແຖວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຂົ້າສູ່
ສົງຄາມ, ຕາມແບບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວ.
ແລະໂມເຊໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຄືເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ແລະໂຢຊວຍລູກຊາຍຂອງນູນ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຜົ່າອິດສະລາເອນ. ແລະໂມເຊເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ,
ຖ້າລູກຊາຍເຮອູເບນແລະລູກຊາຍກາດຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນກັບພວກເຈົ້າ,
ທຸກຄົນຖືອາວຸດເຂົ້າສູ່ສົງຄາມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າເອົາຊະນະແຜ່ນດິນຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນກິເລອາດແກ່ພວກເຂົາເປັນກຳມະສິດ.
ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ຂ້າມໄປຖືອາວຸດກັບພວກເຈົ້າເຂົ້າສູ່ສົງຄາມຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງນຳເອົາເຄື່ອງຫີບຫໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາຂ້າມໄປກ່ອນພວກເຈົ້າເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກຮ່ວມກັບພວກເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.
ແລະພວກລູກຊາຍຮູເບນ ແລະພວກລູກຊາຍກາດໄດ້ຕອບວ່າ:
ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບພວກຜູ້ຮັບໃຊ້, ພວກເຮົາຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ.
ພວກເຮົາຈະຂ້າມໄປຕິດອາວຸດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນຄານາອານ,

ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະມອບການຄອບຄອງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາຢູ່ເຂດຟາກໂພ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະໂມເຊໃຫ້ພວກລູກຊາຍກາດ, ພວກລູກຊາຍເຣຢູເບນ,
ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສລູກຊາຍໂຢເຊັບ, ອານາຈັກຂອງສີໂຮນກະສັດຊາວອາໂມໄຣ,
ແລະອານາຈັກຂອງໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານ,
ແຜ່ນດິນແລະບັນດາເມືອງພ້ອມທັງເຂດແດນຂອງມັນ,
ບັນດາເມືອງຂອງແຜ່ນດິນອ້ອມຮອບ. ແລະລູກຫລານຂອງກາດໄດ້ສ້າງດີໂบน,
ແລະອາຕາໂรດ, ແລະອາໂรເອີ, ແລະໂຊຟາ, ແລະຢາເຊີ, ແລະໄດ້ຍົກພວກມັນຂຶ້ນ,
ແລະນິມຣາ, ແລະເบດຣາຮານ, ເມືອງທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະຄອກແກະ.
ແລະລູກຊາຍຂອງຣູเบนส້າງເຮັສบอน ແລະเอเลอาเล ແລະคีรีอาทาอิม
ແລະบาอานเมโอนที่ຖືกล้อมรอบ ແລະเสบามา
ແລະເຂົາເจ้າໄດ້ຕັ້ງຊື່ตามชื่อของเขาเจ้าให้กับชื่อของเมืองที่เขาเจ้าสร้าง
ແລະລູກຊາຍຂອງมาคี ลูกชายของมะนัดเซ ได้ไปกิเลอาด และยึดเอามัน
ແລະทำลายชาวอาโมไรที่อาไสอยู่ในนั้น และโมเซได้ให้แผ่นดินกิเลอาดแก่มาคี
ลูกชายของมะนัดเส, และลาวได้อาไสอยู่ที่นั้น.
ແລະยาอีผู้เป็นลูกหลานของมะนัดเซได้ไป และยึดเอาบันดาหมู่บ้านของเขาเจ้า
ແລະตั้งชื่อพวกมันว่าหมู่บ้านยาอี. และนาบาอูได้ไป และ ยึดเอาเมืองกาอาท และ
บ้านต่างๆของมัน, และ ได้ตั้งชื่อพวกมันว่านาโบท ตามชื่อของลาว.

๓๓

ແລະเหล่านี้แม่นขั้นตอนการเดินทางของลูกหลานอิดสะลาเอน,
ถ้าที่เขาเจ้าออกจากแผ่นดินอียีปกับกำลังของเขาเจ้าพายใต้การนำพาของโมเซแ
ละอาโรน. ແລะโมเซได้ขรุนการออกเดินทางของเขาเจ้า ແລะ

ສະຖານທີ່ຢຸດພັກຂອງເຂົາເຈົ້າ ໂດຍຜ່ານພຣະອາຈາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສະຖານທີ່ຢຸດພັກຂອງການເດີນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຣາເມເຊໃນເດືອນທຳອິດ, ວັນທີ່ສິບຫ້າຂອງເດືອນທຳອິດ,
ວັນຕໍ່ມາຈາກປັດສະຄາ,
ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກໄປດ້ວຍມືທີ່ຍົກສູງຕໍ່ໜ້າຊາວອີຢິບທັງໝົດ.
ແລະຊາວອີຢິບກຳລັງຝັງຄົນຕາຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕີ,
ຄືລູກຫົວປີທຸກຄົນໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດການແກ້ແຄ້ນຕໍ່ເທບເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກລາເມເຊ,
ພວກເຂົາຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ສຸກໂຄທ. ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກໂຊກໂຄດ,
ພວກເຂົາຕັ້ງຄ້າຍເຂົ້າໄປໃນເອທາມ, ເຊິ່ງແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທະເລຊາຍ.
ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກເອທາມ, ແລະພວກເຂົາຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ປາກຮີໂຣດ,
ເຊິ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບບາອານເຊໂຟນ, ແລະພວກເຂົາຕັ້ງຄ້າຍກົງກັນຂ້າມກັບມິກໂດນ.
ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງກົງກັນຂ້າມເອໂຣດ, ແລະຂ້າມກາງທະເລເຂົ້າໄປໃນທະເລຊາຍ,
ແລະພວກເຂົາເດີນທາງສາມມື້ຜ່ານທະເລຊາຍ, ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ປີກຮີອາສ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກນ້ຳຂົມ, ແລະມາຮອດເອລິມ,
ແລະໃນເອລິມມີສິບສອງບໍ່ນ້ຳພຸ ແລະເຈັດສິບຕົ້ນປາມ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້າງນ້ຳ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເອລິມ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທະເລແດງ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທະເລແດງ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໃນທະເລຊາຍຊິນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທະເລຊາຍຊິນ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເຣຟາກາ. ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກຣະຟາກາ
ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໄອລູສ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກໄອລູສ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ຣາຟິດິນ, ແລະບໍ່ມີນ້ຳຢູ່ທີ່ນັ້ນໃຫ້ປະຊາຊົນດື່ມ.

ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຣາຟີດິມ,
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຊີນາຍ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທະເລຊາຍຊີນາຍ,
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ອຸບມຸງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກອາບຸສາວະລີແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ອາເຊໂຣດ. ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກອາເຊໂຣດ
ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຣາທາມາ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຣາທາມາ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍໃນເຣມມອນ ຟາເຣສ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຣມມອນ ຟາເຣສ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເລໂບນາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກເລໂບນາ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ເຣສຊານ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຣດຊານ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ມາເກນລາທ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກມາເຄນລາທ
ແລະໄດ້ໄປຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຊາເຟ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຊາເຟ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຄາຣາດາທ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຄາຣາດາທ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ມາເຄໂລທ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກມາເຄໂລດ
ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ກາຕາອາດ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກກາຕາອາທ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຕາຣາທ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຕາຣາທ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ມາເທກກາ ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກມັດເທກກາ
ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເຊລໂມນາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຊລໂມນາ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ມາຊູຣູດ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກມາຊູຣູດ
ແລະໄປຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເບນາຢາ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກບານາຢາ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ພູເຂົາກາດກາດ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກພູກາດກາດ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເອເຕບາທາ. ແລະພວກເຂົາອອກເດີນທາງຈາກເອເຕບາທາ

ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເອໂບຣນ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເອໂບຣນ ແລະ
ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເອຊີໂອນ-ເກເບ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເອຊີໂອນເກເບ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍໃນທະເລຊາຍຊິນ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກທະເລຊາຍຊິນ,
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍໃນທະເລຊາຍປາຣານ, ນີ້ແມ່ນກາເດຊ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກກາເດັດ ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ພູຮໍ ທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບແຜ່ນດິນເອໂດມ
ແລະອາໂຣນປະໂລຫິດໄດ້ຂຶ້ນໄປຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະໄດ້ຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນປີທີ່ສີ່ສິບຂອງການອອກເດີນທາງຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈາກແ
ຜ່ນດິນເອຢິບ, ໃນເດືອນທີ່ຫ້າ, ວັນທີໜຶ່ງຂອງເດືອນ. ແລະ ອາໂຣນມີອາຍຸ ຮ້ອຍຊາວສາມ ປີ
ເມື່ອລາວຕາຍຢູ່ພູເຂົາໂຮ. ແລະ ກະສັດຄານານໄອຕ໌ ອາຣາດ ໄດ້ຍິນ, ແລະ ລາວອາໄສຢູ່ ໃນ
ແຜ່ນດິນຄານານ, ເມື່ອ ລູກຊາຍຂອງອິສຣາເອນ ກຳລັງເຂົ້າມາ; ແລະ
ພວກເຂົາອອກເດີນທາງ ຈາກ ພູເຂົາຮໍ, ແລະ ພວກເຂົາຕັ້ງຄ້າຍ ທີ່ ເຊລໂມນາ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເຊລໂມນາ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຟີໂນນ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຟີໂນ ແລະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໂອໂບດ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກໂອໂບດ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໃນໄອ
ທີ່ຢູ່ເຂດຊາຍແດນຂອງໂມອາບ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກອາຍ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ດີບອນກາດ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກດາຍບອນກາດ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເກນມອນເດບລາທາອິມ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກເກນມອນ ເດບລາທາອິມ,
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເທິງພູເຂົາອາບາຣິມ, ກົງກັນຂ້າມກັບນາບາອູ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກພູເຂົາອາບາຣິມ,
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງໂມອັບ, ເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃກ້ກັບເມືອງເຢຣິໂດ.
ແລະພວກເຂົາຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ລະຫວ່າງເອຊີໂມທຈົນເຖິງເບນຊາ

ທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງໂມອັບ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກ່ອນ
ໂມເຊສຢູ່ເທິງທິດຕາເວັນຕົກຂອງໂມອັບ ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕາມເຢຣີໂຄ, ເວົ້າວ່າ,
ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິສຣາເອນ, ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປສູ່ແຜ່ນດິນຄານາອານ.
ແລະເຈົ້າຈະທຳລາຍຊາວເມືອງທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະເອົາຈຸດສັງເກດການຂອງພວກເຂົາອອກ,
ແລະເຈົ້າຈະທຳລາຍຮູບປັ້ນຫລໍ່ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະເອົາເສົາທັງໝົດຂອງພວກເຂົາອອກ.
ແລະທ່ານຈະທຳລາຍຊາວແຜ່ນດິນທັງໝົດ ແລ້ວທ່ານຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ
ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ທ່ານເປັນມໍລະດົກ
ແລະເຈົ້າຈະສືບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາໂດຍການຈັບສະຫຼາກຕາມເຜົ່າຂອງເຈົ້າ,
ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ເຈົ້າຈະເພີ່ມການຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ມີຈຳນວນນ້ອຍກວ່າ ເຈົ້າຈະຫຼຸດການຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາ,
ໃນສິ່ງທີ່ຊື່ຂອງລາວອອກມາ, ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈະເປັນຂອງລາວ, ຕາມເຜົ່າບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະສືບມໍລະດົກ.
ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ທຳລາຍຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນອອກຈາກໜ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລ້ວຜູ້ທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍປະໄວ້ໄວ້ຈາກພວກເຂົາຈະເປັນຫນາມໃນຕາຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະເປັນລູກສອນໃນຂ້າງຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະພວກເຂົາຈະເປັນສັດຕູກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະອາໄສຢູ່.
ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເຮັດກັບພວກເຂົາ,
ຂ້ອຍກໍຈະເຮັດກັບພວກທ່ານເຊັ່ນກັນ.

ມິ ๔

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊ ວ່າ, ຈົ່ງສັ່ງລູກຫຼານອິສຣາເອນ ແລະ
ເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ພວກເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ;
ນີ້ຈະເປັນສຳລັບພວກເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ, ແຜ່ນດິນຄານາອານພ້ອມກັບເຂດແດນຂອງມັນ.
ແລະດ້ານພາກໃຕ້ຂອງເຈົ້າຈະເປັນຈາກທະເລຊາຍຊິນຈົນເຖິງຕິດກັບເອໂດມ,
ແລະເຂດແດນພາກໃຕ້ຂອງເຈົ້າຈະເປັນຈາກສ່ວນທິດຕາເວັນອອກຂອງທະເລເກືອ.
ແລະເຂດແດນຈະຫ້ອມລ້ອມເຈົ້າທັງຫຼາຍຈາກທິດໃຕ້ໄປສູ່ທາງຂຶ້ນອັກຣັບບິມ,
ແລະຈະຜ່ານໄປເອັນນັກ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນໄປສູ່ທິດໃຕ້ກາເດຊຂອງບາເນ,
ແລະຈະອອກໄປສູ່ບ້ານອາຣາດ, ແລະຈະຜ່ານໄປອາເຊໂມນ.
ແລະເຂດແດນຈະອ້ອມຈາກອາເຊໂມນາໄປຫາຫ້ວຍແຫ່ງອີຢິບ,
ແລະທາງອອກຈະເປັນທະເລ. ແລະເຂດແດນຂອງທະເລຈະເປັນຂອງເຈົ້າ,
ທະເລໃຫຍ່ຈະກຳນົດເຂດແດນ, ນີ້ຈະເປັນເຂດແດນຂອງທະເລສຳລັບເຈົ້າ.
ແລະນີ້ຈະເປັນເຂດແດນທາງທິດເໜືອຂອງເຈົ້າ,
ຈາກທະເລໃຫຍ່ເຈົ້າຈະວັດແທກໄປຫາພູເຂົາ. ແລະຈາກພູເຂົາ,
ທ່ານຈະວັດແທກພູເຂົານັ້ນໃຫ້ພວກເຂົາ ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນຮາມາດ,
ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນເຂດແດນຊາຣາດັກ.
ແລະເຂດແດນຈະອອກໄປຫາເດໂຟຣນາ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນອາເຊໄນນ,
ນີ້ຈະເປັນເຂດແດນຂອງເຈົ້າຈາກທິດເໜືອ.
ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຈາກເຊເຟຟາມາຫາເບລາຫາງທິດຕາເວັນອອກເຖິງບໍ່ນ້ຳພຸ,
ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຈາກເບລາໄປຕາມຫຼັງທະເລຄິນເນເຣັດທາງທິດຕາເວັນອອກ.
ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຈາກເຊເຟຟາມາຫາເບລາຫາງຕາເວັນອອກເຖິງບ່ອນ້ຳພຸ,
ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຈາກເບລາໄປຕາມຫຼັງທະເລຄິນເນເຣັດທາງຕາເວັນອອກ.
ແລະເຂດແດນຈະລົງມາເຖິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະທາງອອກຈະເປັນທະເລເກືອ,
ນີ້ຈະເປັນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າພ້ອມກັບເຂດແດນອ້ອມຮອບຂອງມັນ.

ແລະໂມເຊໄດ້ສັ່ງແກ່ລູກຫຼານອິດສະລາເອນວ່າ:
ນີ້ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າຈະສືບມໍລະດົກໂດຍການຈັບສະຫຼາກ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ມອບມັນແກ່ເກົ້າເຜົ່າແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊ.
ເພາະວ່າເຜົ່າລູກຫຼານເຣອູເບນ ແລະ
ເຜົ່າລູກຫຼານກາດໄດ້ຮັບຕາມເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ຮັບສະຫຼາກຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ສອງເຜົ່າແລະເຄິ່ງເຜົ່າໄດ້ຮັບສະຫຼາກຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ຕາມເມືອງເຢຣິໂຄ ທາງທິດໃຕ້ໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊ ເວົ້າວ່າ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ຈະແບ່ງມໍລະດົກແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຈົ້າ: ເອເລອາຊາປະໂລຫິດ
ແລະ ໂຢຊົວາລູກຂອງນູນ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮັບຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ
ເພື່ອແບ່ງແຜ່ນດິນໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນມໍລະດົກ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ຊາຍຈາກເຜົ່າຢູດາ, ຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢໂຟນເມ.
ຂອງເຜົ່າຊີເມໂອນ, ຊາລາມີເອນ ລູກຊາຍຂອງເຊມີອຸດ. ຂອງເຜົ່າເບັນຢາມິນ,
ເອນດາດລູກຊາຍຂອງຊາສລອນ; ຂອງເຜົ່າດານ, ຜູ້ປົກຄອງບັກຄີລູກຊາຍຂອງເອກລີ.
ຈາກລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ, ເຜົ່າຂອງລູກຊາຍມະນັດເຊ, ຜູ້ປົກຄອງແມ່ນອານີເອນ
ລູກຊາຍຂອງໂຊຟາຍ. ຈາກເຜົ່າຂອງລູກຫລານເອຟຣາອິມ, ຜູ້ປົກຄອງແມ່ນເຄມູເອນ
ລູກຊາຍຂອງຊາບາທານ. ຂອງເຜົ່າເຊບູລຸນ, ຜູ້ປົກຄອງຄືເອລີຊາຟານ
ລູກຊາຍຂອງຟາຣນາກ. ຈາກເຜົ່າຂອງລູກຊາຍອິດຊາຄາ, ຜູ້ປົກຄອງແມ່ນຟານທີເອນ
ລູກຊາຍຂອງອຸດຊາ. ຂອງເຜົ່າລູກຊາຍອາເຊ, ຜູ້ປົກຄອງຄືອາຄີໂອລູກຊາຍຂອງຊາລາມີ.
ຂອງເຜົ່ານັບທາລີ, ຜູ້ປົກຄອງຟາດາເອນ ລູກຊາຍຂອງອີອາມີອຸດ.
ເຫຼົ່ານີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ແບ່ງແກ່ລູກຫຼານອິສຣາເອນໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.

๓๕

ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊສຢູ່ເທິງທົດຕາເວັນຕົກຂອງໂມອາບຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຕາມເ
ຢຣິໂຄ, ເວົ້າວ່າ, ສັ່ງໃຫ້ລູກຫຼານອິສຣາເອນ,
ແລະພວກເຂົາຈະໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີຈາກມໍລະດົກການຄອບຄອງຂອງພວກເຂົາບັນດາເມືອງເພື
ອຢູ່ອາໄສ;
ແລະເຂດຊານເມືອງຂອງບັນດາເມືອງອ້ອມຮອບພວກມັນພວກເຂົາຈະໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີ.
ແລະເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຄອກສັດຂອງພວກເຂົາຈະເປັນສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະສັດສີ່ຕີນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ.
ແລະທີ່ດິນຕິດກັນຂອງເມືອງທີ່ເຈົ້າຈະໃຫ້ກັບຊາວເລວີ,
ຈາກກຳແພງເມືອງແລະອອກໄປນອກສອງພັນສອກອ້ອມຮອບ.
ແລະເຈົ້າຈະວັດຂ້າງນອກເມືອງ, ດ້ານຕາເວັນອອກສອງພັນສອກ, ດ້ານໃຕ້ສອງພັນສອກ,
ດ້ານທະເລສອງພັນສອກ, ແລະດ້ານເໜືອສອງພັນສອກ, ແລະເມືອງຈະຢູ່ກາງນີ້ສຳລັບເຈົ້າ,
ແລະເຂດແດນຂອງເມືອງຕ່າງໆ. ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ເມືອງຕ່າງໆແກ່ຄົນເລວີ,
ຄືເມືອງຫົກແຫ່ງທີ່ເປັນບ່ອນລີ້ໄພເຊິ່ງເຈົ້າຈະໃຫ້ເພື່ອຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນຈະໄດ້ໜີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະນອກຈາກນີ້ອີກສີ່ສິບສອງເມືອງ.
ທ່ານຈະໃຫ້ເມືອງທັງໝົດແກ່ຊາວເລວີສີ່ສິບແປດເມືອງ
ພ້ອມທັງເຂດຊານເມືອງຂອງພວກມັນ.
ແລະເມືອງທີ່ເຈົ້າຈະໃຫ້ຈາກການຄອບຄອງຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ຈາກເຂົາເຈົ້າທີ່ມີຫຼາຍກໍໃຫ້ຫຼາຍ, ແລະຈາກເຂົາເຈົ້າທີ່ມີນ້ອຍກໍໃຫ້ນ້ອຍ,
ແຕ່ລະຄົນຕາມມໍລະດົກຂອງລາວທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະຮັບເປັນມໍລະດົກ,

ເຂົາເຈົ້າຈະໃຫ້ເມືອງຈາກເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ຄົນເລວີ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, ຈົ່ງກ່າວຕໍ່ລູກຫຼານອິສຣາເອນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ,
ພວກເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະແຍກເອົາເມືອງໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ,
ເປັນສະຖານທີ່ລີ້ໄພສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍ, ເພື່ອຜູ້ຂ້າຈະໄດ້ໜີໄປທີ່ນັ້ນ,
ຄືທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຕີຈິດອິນຍານໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ.
ແລະເມືອງທັງຫຼາຍຈະເປັນສະຖານທີ່ລີ້ໄພໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຈາກຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດ,
ແລະຜູ້ຂ້າຈະບໍ່ຕາຍຈົນກວ່າລາວຈະຢືນຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມເພື່ອການພິພາກສາ.
ແລະເມືອງທັງຫົກທີ່ເຈົ້າຈະໃຫ້ນັ້ນ ຈະເປັນບ່ອນລີ້ໄພສຳລັບເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະໃຫ້ເມືອງສາມເມືອງຢູ່ເຂດຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ເມືອງສາມເມືອງໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ.
ບ່ອນລີ້ໄພຈະເປັນແກ່ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວ,
ແລະແກ່ຄົນອາໄສທີ່ຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ, ເມືອງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນບ່ອນລີ້ໄພ,
ເພື່ອໃຫ້ໜີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນສຳລັບທຸກຄົນທີ່ໂຈມຕີຈິດອິນຍານໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ.
ຖ້າແຕ່ລາວຕີເຂົາດ້ວຍເຄື່ອງມືເຫຼັກ ແລະເຂົາຕາຍ, ລາວເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ,
ຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ. ຖ້າແຕ່ວ່າເຂົາຕີຄົນອື່ນດ້ວຍຫີນທີ່ຖືຢູ່ໃນມື
ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ຕາຍໄດ້, ແລະຄົນນັ້ນກໍຕາຍຈິງ, ເຂົາກໍເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ,
ຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ. ຖ້າເຂົາຕີຜູ້ໃດດ້ວຍເຄື່ອງໃຊ້ໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຂົາ
ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍໄດ້ ແລະຜູ້ນັ້ນກໍຕາຍ ເຂົາກໍເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ,
ຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ. ຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດນີ້ຈະຂ້າຜູ້ຂ້າຄົນ,
ເມື່ອລາວພົບກັບລາວ, ລາວຈະຂ້າລາວ. ຖ້າແຕ່ເພາະຄວາມກຽດຊັງລາວດັນລາວ
ແລະລາວຂວ້າງເຄື່ອງໃສ່ລາວທຸກຢ່າງຈາກການລີ້ລັບ ແລະລາວຕາຍ

ຫຼືເພາະຄວາມໂກດຮ້າຍລາວຕີລາວດ້ວຍມື ແລະລາວຕາຍ
ໃຫ້ຄົນທີ່ຕີຖືກປະຫານດ້ວຍຄວາມຕາຍ ລາວເປັນຄົນຂ້າ
ໃຫ້ຄົນຂ້າຖືກປະຫານດ້ວຍຄວາມຕາຍ
ຍາດທີ່ແກ້ແຄ້ນເລືອດຈະຂ້າຄົນທີ່ຂ້າໃນເວລາພົບລາວ ຖ້າແຕ່ທັນທີທັນໃດ,
ບໍ່ແມ່ນຜ່ານຄວາມກຽດຊັງ ລາວຊຸກລາວ, ຫຼືໂຍນເທິງລາວທຸກເຄື່ອງໃຊ້,
ບໍ່ແມ່ນຈາກການລັກລອບ, ຫຼືດ້ວຍທຸກກ້ອນຫີນ, ທີ່ໃນນັ້ນລາວຈະຕາຍໃນມັນ, ບໍ່ຮູ້,
ແລະມັນຕົກເທິງລາວ, ແລະລາວຕາຍ, ແຕ່ລາວເອງບໍ່ແມ່ນສັດຕູຂອງລາວ,
ແລະບໍ່ແມ່ນກຳລັງຊອກຫາທີ່ຈະເຮັດຮ້າຍລາວ;
ແລະຊຸມນຸມຈະຕັດສິນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຕີແລະລະຫວ່າງຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດ,
ຕາມການຕັດສິນເຫຼົ່ານີ້. ແລະຊຸມນຸມຈະປົດປ່ອຍຜູ້ຂ້າຄົນຈາກຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດ,
ແລະຊຸມນຸມຈະຟື້ນຟູລາວເຂົ້າໄປໃນເມືອງບ່ອນລີ້ໄພຂອງລາວທີ່ລາວໄດ້ຫນີໄປ,
ແລະລາວຈະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າປະໂລຫິດໃຫຍ່ຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຈີມລາວດ້ວຍນ້ຳມັນບໍລິສຸດ
ຈະຕາຍ. ຖ້າແຕ່ຜູ້ຂ້າຄົນອອກໄປນອກເຂດແດນຂອງເມືອງທີ່ລາວໄດ້ຫນີໄປຢູ່ນັ້ນ,
ແລະຍາດໃກ້ຊິດຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດພົບລາວຢູ່ນອກເຂດແດນຂອງເມືອງທີ່ລີ້ໄພຂອງລາວ,
ແລະຍາດໃກ້ຊິດຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດຂ້າຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນ, ລາວບໍ່ມີຄວາມຜິດ.
ເພາະວ່າໃນເມືອງແຫ່ງການລີ້ໄພ ໃຫ້ລາວອາໄສຢູ່ຈົນກວ່າປະໂລຫິດໃຫຍ່ຈະຕາຍ,
ແລະຫຼັງຈາກປະໂລຫິດໃຫຍ່ຕາຍແລ້ວ,
ຜູ້ທີ່ຂ້າຄົນຈະກັບຄືນໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງການຄອບຄອງຂອງລາວ.
ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນກົດລະບຽບແຫ່ງການພິພາກສາສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍຕະຫຼອດຊົ່ວລຸ້ນ
ຂອງທ່ານໃນບ່ອນຢູ່ອາໄສທັງໝົດຂອງທ່ານ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຕີຈິດວິນຍານ,
ເຈົ້າຈະຂ້າຜູ້ຂ້າໂດຍຜ່ານພະຍານຫຼາຍຄົນ,
ແລະພະຍານຄົນດຽວຈະບໍ່ເປັນພະຍານຕໍ່ຈິດວິນຍານເພື່ອໃຫ້ຕາຍ.
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າໄຖ່ສຳລັບຊີວິດຈາກຜູ້ຂ້າຄົນທີ່ມີຄວາມຜິດທີ່ຄ້ອງຖືກຂ້າ,

ເພາະວ່າລາວຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ. ເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຄ່າໄຖ່ສຳລັບການຫນີໄປຍັງເມືອງລີ້ໄພ
ເພື່ອກັບມາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີກ ຈົນກວ່າມະຫາປະໂລຫິດຈະສິ້ນຊີວິດ. ແລະ
ທ່ານຈະບໍ່ຂ້າແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານອາໄສຢູ່, ເພາະວ່າເລືອດນີ້ຂ້າແຜ່ນດິນ, ແລະ
ແຜ່ນດິນຈະບໍ່ຖືກໄຖ່ບາບຈາກເລືອດທີ່ຖືກເທອອກເທິງມັນ,
ແຕ່ດ້ວຍເລືອດຂອງຜູ້ທີ່ກຳລັງເທອອກ. ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນເປື້ອນ
ທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ນັ້ນ, ທີ່ຂ້ານ້ອຍອາໄສຢູ່ໃນທ່າມກາງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນທ່າມກາງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.

ມຜ

ແລະ ພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງເຜົ່າລູກຫຼານຂອງກິເລອາດ ລູກຊາຍຂອງມາຄີ
ລູກຊາຍຂອງມະນັດເສ ຈາກເຜົ່າລູກຫຼານຂອງໂຢເຊັບ ໄດ້ເຂົ້າມາຫາ, ແລະ
ເວົ້າເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໜ້າໂມເຊ, ແລະ ຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາ ພໍ່ປຸໂຣຫິດ, ແລະ
ຕໍ່ໜ້າພວກຜູ້ປົກຄອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດຂອງລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະ
ເວົ້າເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຮົາໃຫ້ມອບແຜ່ນດິນມໍລະດົກໂດຍການຈັບ
ສະຫຼາກແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ; ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາແກ່ເຈົ້ານາຍໃຫ້ມອບມໍລະດົກຂອງເຊໂລເຟຮາດ
ອ້າຍນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ແກ່ລູກສາວທັງຫຼາຍຂອງລາວ.
ແລະພວກເຂົາເຈົ້າຈະເປັນພັນລະຍາຂອງຄົນໃນເຜົ່າໜຶ່ງຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ແລະການຈັບສະຫຼາກຂອງພວກເຂົາຈະຖືກເອົາອອກຈາກການຄອບຄອງຂອງບັນພະບຸລຸດຂ
ອງພວກເຮົາ, ແລະຈະຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນພັນລະຍາ,
ແລະຈາກການຈັບສະຫຼາກຂອງມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາຈະຖືກເອົາອອກໄປ.

ຖ້າແຕ່ການປ່ອຍຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເກີດຂຶ້ນ,
ແລະມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າມາຍເປັນພັນລະຍາ,
ແລະມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກເອົາອອກຈາກມໍລະດົກຂອງເຜົ່າຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາ.
ແລະໂມເຊໄດ້ສັ່ງແກ່ລູກຫລານອິດສະລາເອນຍ້ອນຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍເວົ້າວ່າ:
ເຜົ່າຂອງລູກຫລານໂຢເຊັບເວົ້າດັ່ງນີ້.
ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ລູກສາວຂອງເຊໂລເຟຮັດ ກ່າວວ່າ
ຜູ້ໃດທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ ໃຫ້ພວກເຂົາແຕ່ງງານກັບຜູ້ນັ້ນ
ແຕ່ຕ້ອງເປັນຄົນຈາກຊົນເຜົ່າຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ
ແລະມໍລະດົກຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນຈະບໍ່ຖືກໂອນຈາກເຜົ່າໜຶ່ງໄປຫາອີກເຜົ່າໜຶ່ງ,
ເພາະວ່າລູກຊາຍອິດສະລາເອນແຕ່ລະຄົນຈະຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າຄອບຄົວຂອງລາ
ອ. ແລະລູກສາວທຸກຄົນທີ່ສືບມໍລະດົກຈາກເຜົ່າຕ່າງໆຂອງລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ຈະຕ້ອງເປັນພັນລະຍາຂອງຄົນໜຶ່ງຈາກປະຊາຊົນຂອງເຜົ່າພໍ່ຂອງນາງ,
ເພື່ອວ່າລູກຊາຍອິດສະລາເອນແຕ່ລະຄົນຈະສືບມໍລະດົກບັນພະບຸລຸດຂອງລາວ.
ແລະສ່ວນແບ່ງຈະບໍ່ຖືກໂອນຈາກເຜົ່າໜຶ່ງໄປສູ່ອີກເຜົ່າໜຶ່ງ,
ແຕ່ລູກຫລານອິດສະຣາເອນແຕ່ລະຄົນຈະຍຶດໝັ້ນໃນມໍລະດົກຂອງຕົນເອງ.
ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໂມເຊ, ລູກສາວຂອງເຊໂລເຟຮັດກໍ່ໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ. ແລະ ເທີຊາ
ແລະ ໂຮກລາ ແລະ ມິນກາ ແລະ ໂນອາ ແລະ ມາລາ ລູກສາວຂອງເຊໂລເຟຮາດ
ໄດ້ການເປັນແມ່ຍິງໃຫ້ກັບລູກພີ່ລູກນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າຈາກປະຊາຊົນຂອງມະນັດເສ
ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ ແລະ ມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢູ່ເທິງເຜົ່າປະຊາຊົນຂອງພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງ ແລະ ກົດລະບຽບ ແລະ ການພິພາກສາ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊ ຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກຂອງໂມອັບ
ເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ກົງກັບເຢຣິໂກ.

ພຣະບັນຍັດສອງ

๑

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ໂມເຊເວົ້າກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດ ຢູ່ຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ໃນທະເລຊາຍ ທາງຕາເວັນຕົກ ໃກ້ກັບທະເລແດງ ລະຫວ່າງປາລານ, ໂທເຟນ, ໂລບອນ,
ອາວລອນ ແລະ ກາຕາຄຸເຊອາ. ສິບເອັດວັນຈາກໂຮເຣບ, ທາງຜ່ານພູເຂົາເຊອີຣ,
ຈົນເຖິງກາເດຊ-ບາເນ. ແລະ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນປີທີ່ສີ່ສິບ ໃນເດືອນທີ່ສິບເອັດ
ວັນທີ່ໜຶ່ງຂອງເດືອນ, ໂມເຊໄດ້ເວົ້າຕໍ່ທຸກລູກຊາຍອິດສະລາເອນ,
ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງລາວຕໍ່ພວກເຂົາ;
ຫຼັງຈາກການໂຈມຕີຊີໂຮນກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄລຜູ້ທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຮດສະບອນ,
ແລະໂອກກະສັດຂອງບາຊານຜູ້ທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນອັດຊະຕາໂຣດແລະໃນເອດເຣອີ,
ໃນຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃນແຜ່ນດິນໂມອັບ,
ໂມເຊໄດ້ເລີ່ມອະທິບາຍຢ່າງຊັດເຈນກົດໝາຍນີ້, ເວົ້າວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາໃນໂຮເຣບ, ເວົ້າວ່າ,
ໃຫ້ມັນພຽງພໍສຳລັບພວກເຈົ້າທີ່ຈະອາໄສຢູ່ໃນພູເຂົານີ້.
ກັບຄືນແລະອອກເດີນທາງເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະເຂົ້າໄປສູ່ພູເຂົາຂອງຊາວອາໂມໄຣ

ແລະໄປຫາບັນດາເພື່ອນບ້ານທັງໝົດຂອງອາຣາບາ, ເຂົ້າໄປສູ່ພູເຂົາແລະທົ່ງພຽງ,
ແລະໄປຫາທິດໃຕ້ແລະຊາຍຝັ່ງທະເລ, ແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄານາອານ ແລະອັນຕິເລບານອນ
ຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່, ຄືແມ່ນ້ຳເອຟຣາເຕສ. ເບິ່ງ, ໄດ້ມອບແຜ່ນດິນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າແລ້ວ,
ຈົ່ງເຂົ້າໄປຮັບເອົາແຜ່ນດິນເປັນມໍລະດົກ, ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບຸລຸດໆຂອງພວກເຈົ້າ
ຄືອັບຣາຮາມ, ອີສອາກ, ແລະຢາໂກບ, ທີ່ຈະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ຈາກເຂົາເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຈົ້າໃນເວລານັ້ນວ່າ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ສາມາດແບກພວກເຈົ້າຄົນດຽວໄດ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເພີ່ມຈຳນວນທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະດູເບິ່ງ,
ມື້ນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍມີຈຳນວນຫຼາຍຄືກັບດວງດາວໃນສະຫວັນ. ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ ເພີ່ມທ່ານໃຫ້ເປັນພັນເທົ່າຈາກທີ່ທ່ານເປັນຢູ່,
ແລະອວຍພອນທ່ານດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານ.
ຂ້ອຍຈະສາມາດແບກຮັບຄວາມລຳບາກ, ພັ້ນຖານ ແລະ
ຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍຄົນດຽວໄດ້ແນວໃດ? ຈົ່ງເລືອກຜູ້ຊາຍທີ່ສະຫລາດ, ຮູ້ແຈ້ງ ແລະ
ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈາກເຜົ່າຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ,
ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈະແຕ່ງຕັ້ງເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳຂອງເຈົ້າ. ແລະທ່ານໄດ້ຕອບຂ້ອຍວ່າ:
ຄຳທີ່ທ່ານເວົ້ານັ້ນດີທີ່ຈະເຮັດ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົາຈາກພວກເຈົ້າຜູ້ຊາຍທີ່ສະຫລາດແລະມີຄວາມຮູ້ແລະມີປັນຍາ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໃຫ້ນຳພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ບັນຊາການພັນ,
ແລະຜູ້ບັນຊາການຮ້ອຍ, ແລະຜູ້ບັນຊາການຫ້າສິບ, ແລະຜູ້ບັນຊາການສິບ,
ແລະເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ພິພາກສາຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງຜູ້ພິພາກສາຂອງພວກເຈົ້າໃນເວລານັ້ນ, ວ່າ,
ຈົ່ງຟັງລະຫວ່າງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງພິພາກສາຢ່າງຍຸຕິທຳລະຫວ່າງຜູ້ຊາຍ,
ແລະລະຫວ່າງພີ່ນ້ອງ, ແລະລະຫວ່າງຄົນຕ່າງດ້າວຂອງລາວ.

ຢ່າລຳອຽງໃນການພິພາກສາ, ຈົ່ງພິພາກສາຄົນນ້ອຍແລະຄົນໃຫຍ່ເທົ່າທຽມກັນ,
ຢ່າເອົາໜ້າມະນຸດ, ເພາະວ່າການພິພາກສາເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະຄຳໃດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສຳລັບພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງນຳມາຫາຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຟັງ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນເວລານັ້ນ ກ່ຽວກັບຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດ. ແລະ
ເມື່ອພວກເຮົາອອກເດີນທາງຈາກໂຮເຣບ, ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານທຸກແຫ່ງໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ
ອັນໃຫຍ່ຫຼວງແລະໜ້າຢ້ານກົວນັ້ນທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ໄປຕາມທາງພູເຂົາຂອງຊາວອາໂມ
ໄຣ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ມາ
ເຖິງກາເດຊບານີອາ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ,
ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ມາຮອດພູເຂົາຂອງຊາວອາໂມໄຣ,
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍ. ເບິ່ງເຖີດ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ມອບແຜ່ນດິນໄວ້ຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫຼາຍແລ້ວ,
ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຮັບເອົາມໍລະດົກຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານທັງຫຼ
າຍໄດ້ກ່າວກັບທ່ານທັງຫຼາຍ, ຢ່າຢ້ານກົວ ແລະຢ່າທໍ້ຖອຍເລີຍ.
ແລະທ່ານທັງໝົດມາຫາຂ້ອຍ ແລະເວົ້າວ່າ: ໃຫ້ພວກເຮົາສົ່ງຜູ້ຊາຍໄປກ່ອນພວກເຮົາ
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາສອດແນມແຜ່ນດິນໃຫ້ພວກເຮົາ
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາປະກາດຄຳຕອບກ່ຽວກັບທາງທີ່ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປໃນນັ້ນ
ແລະເມືອງຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປ. ແລະຄຳນັ້ນໄດ້ຖືກໃຈຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເລືອກເອົາຈາກພວກເຈົ້າສິບສອງຄົນ, ຄົນລະໜຶ່ງຕາມແຕ່ລະເຜົ່າ. ແລະພວກ
ເຂົາໄດ້ກັບຄືນມາແລ້ວຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ, ແລະມາເຖິງຮ່ອມພູແຫ່ງພວງອະງຸ່ນ, ແລະໄດ້ສືບ
ສອນມັນ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາຜົນໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນໃສ່ມືຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະນຳມາຫາທ່ານທັງຫຼາຍ ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວວ່າ
ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົານັ້ນດີ
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ຕ້ອງການຂຶ້ນໄປ,

ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະດຳລັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ບ່ນໃນເຕັນຂອງທ່ານ ແລະເວົ້າວ່າ,
ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງພວກເຮົາ,
ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ
ເພື່ອມອບພວກເຮົາໄວ້ໃນມືຂອງຊາວອາໂມໄຣ ເພື່ອທຳລາຍພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນໄປໃສ? ແຕ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າຖອນຕົວ,
ເວົ້າວ່າ, ຊາດໃຫຍ່ແລະຫຼາຍແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າພວກເຮົາ,
ແລະເມືອງໃຫຍ່ໆແລະມີກຳແພງຈົນເຖິງສະຫວັນ;
ແຕ່ພວກເຮົາຍັງໄດ້ເຫັນລູກຊາຍຂອງພວກຍັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ຢ່າຢ້ານກົວຫຼາຍ ແລະຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາເລີຍ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄປຂ້າງໜ້າຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ,
ພຣະອົງເອງຈະສູ້ຮົບຮ່ວມກັບພວກມັນກັບພວກເຈົ້າຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກ
ເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ, ແລະໃນຖິ່ນແຈ້ງນີ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນ,
ທາງໜູເຂົາຂອງຊາວອາໂມໄຣ; ເປັນແນວທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ແບກເຈົ້າ,
ເປັນແນວທີ່ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງແບກລູກຊາຍຂອງລາວ,
ຕາມທຸກທາງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ໄປຈົນກວ່າພວກເຈົ້າມາເຖິງສະຖານທີ່ນີ້. ແລະໃນຄຳນີ້
ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໄວ້ວາງໃຈພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ຜູ້ທີ່ໄປກ່ອນໜ້າພວກເຈົ້າໃນທາງເພື່ອເລືອກສະຖານທີ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າ,
ນຳທາງພວກເຈົ້າດ້ວຍໄຟໃນເວລາກາງຄືນ,
ສະແດງທາງໃຫ້ພວກເຈົ້າເຫັນທີ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງໄປ, ແລະດ້ວຍເມກໃນເວລາກາງເວັນ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງຄຳເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ຖືກຍົກຍ້ອງໃຫ້ໂກດ
ໄດ້ສາບານ ເວົ້າວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຂອງຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະເຫັນແຜ່ນດິນດີນີ້
ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສາບານໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຍົກເວັ້ນກາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢຟຸນເມ

ຜູ້ນີ້ຈະເຫັນມັນ ແລະ ແກ່ຜູ້ນີ້ຂ້ອຍຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ລາວໄດ້ຍ່າງຂຶ້ນໄປ ແລະ
ແກ່ລູກຊາຍຂອງລາວ ເພາະວ່າລາວໄດ້ຕິດໝັ້ນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂກດແຄ້ນຂ້ອຍເພາະພວກເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ເຈົ້າກໍ່ຈະບໍ່ເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ.
ໂຢຊວັຍລູກຊາຍຂອງນູນ ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຂ້າງເຈົ້າ, ລາວຈະເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເສີມກຳລັງລາວ,
ເພາະວ່າລາວເອງຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນມໍລະດົກແກ່ອິດສະຣາເອນ.
ແລະເດັກນ້ອຍໃໝ່ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ມື້ນີ້ວ່າດີຫຼືຊົ່ວ, ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຈະເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້, ແລະເຂົາເຈົ້າເອງຈະສືບທອດມັນ.
ແລະພວກທ່ານໄດ້ຫັນກັບຄືນໄປຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ໃນທະເລຊາຍ ຕາມທາງທີ່ຢູ່ເທິງທະເລແດງ.
ແລະທ່ານຕອບວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ພວກເຮົາຈະຂຶ້ນໄປສູ້ຮົບຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ບັນຊາແກ່
ພວກເຮົາ, ແລະແຕ່ລະຄົນໄດ້ຖືອາວຸດຂອງຕົນ ແລະຊຸມນຸມກັນຂຶ້ນໄປສູ່ພູເຂົາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປ
ແລະຈະບໍ່ສູ້ຮົບ, ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າ,
ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງຂ້ອຍ, ແລະເຈົ້າໄດ້ລະເມີດຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ລະເມີດແລ້ວເຈົ້າກໍຂຶ້ນໄປສູ່ພູເຂົາ.
ແລະຊາວອາໂມໄຣຕ໌ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນພູເຂົານັ້ນໄດ້ອອກມາພົບເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ໄລ່ຕາມເຈົ້າຄືກັບເຜິ້ງເຮັດ, ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າບາດເຈັບຕັ້ງແຕ່ເຊອີຮອດຮໍມາ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ນັ່ງລົງຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ແລະບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ.
ແລະທ່ານໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນກາເດຊເປັນເວລາຫຼາຍມື້, ເທົ່າທີ່ທ່ານເຄີຍນັ່ງຢູ່.

๘

ແລະພວກເຮົາໄດ້ກັບຄືນ ແລ້ວອອກເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ
ຕາມທາງທະເລແດງ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍ
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຫັນອ້ອມພູເຂົາເຊອີຣເປັນເວລາຫຼາຍມື້. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າ ຕໍ່ຂ້ອຍ, ໃຫ້ມັນພຽງພໍ ສຳລັບພວກເຈົ້າ ທີ່ຈະເວຍຮອບ ພູເຂົາ ນີ້; ຫັນກັບ ດັ່ງນັ້ນ ໄປທາງ ທິດເໜືອ; ແລະ ສັ່ງ ປະຊາຊົນ, ເວົ້າວ່າ, ພວກເຈົ້າ ຜ່ານໄປ ຜ່ານ ເຂດແດນ ຂອງ ພີ່ນ້ອງ ຂອງພວກເຈົ້າ ລູກຫຼານ ຂອງເອຊາວ, ຜູ້ທີ່ ອາໄສຢູ່ ໃນ ເຊອີ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະຢ້ານກົວ ພວກເຈົ້າ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະລະວັງ ພວກເຈົ້າ ຫຼາຍ. ຢ່າເຂົ້າຮ່ວມສົງຄາມກັບພວກເຂົາ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາແກ່ເຈົ້າ ແມ້ແຕ່ເອທີຕິນ, ເພາະວ່າຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ພູເຊອີແກ່ລູກຊາຍຂອງເອຊາວເປັນມໍລະດົກ.
ຊື້ອາຫານດ້ວຍເງິນຈາກພວກເຂົາແລ້ວກິນເສຍ,
ແລະຮັບເອົານ້ຳດ້ວຍມາດຕາຈາກພວກເຂົາດ້ວຍເງິນແລ້ວດື່ມເສຍ.
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ອວຍພອນເຈົ້າໃນທຸກວຽກງານຂອງມືຂອງເຈົ້າ.
ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງວ່າເຈົ້າໄດ້ຜ່ານທະເລຊາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງແລະອັນໜ້າຢ້ານກົວນັ້ນແນວໃດ.
ເບິ່ງເບາ, ສີ່ສິບປີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂາດແຄນສິ່ງໃດເລີຍ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ຄືລູກຊາຍຂອງເອຊາວ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຊອີ ຈາກທາງອາຣາບາ ຈາກໄອລອນ ແລະຈາກເອຊີໂອນເກເບີ, ແລະພວກເຮົາໄດ້ຫັນກັບຄືນ ຜ່ານທາງຖິ່ນທຸລະກັນດານໂມອັບ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ,
ຢ່າເປັນສັດຕູກັບຊາວໂມອາບ, ແລະຢ່າເຂົ້າຮ່ວມສົງຄາມກັບເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ພວກເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ,
ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ໃຫ້ອາໂຣເອີແກ່ລູກຫຼານຂອງໂລດເພື່ອເປັນມໍລະດົກແລ້ວ.
ພວກໂອມມິນໃນອະດີດໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ເທິງມັນ, ເປັນຊາດທີ່ໃຫຍ່ໂຕ, ມີຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ຄືກັນກັບພວກເອນາກິມ. ພວກເຣຟາອິມຈະຖືກພິຈາລະນາ,

ແລະເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ຄືກັນກັບພວກອາໝາກົມ, ແລະພວກໂມອາບເອີ້ນພວກເຂົາວ່າເອມິມ.
ແລະໃນເຊອີ ຊາວໂຮໄຣຕ໌ອາໄສຢູ່ກ່ອນ, ແລະລູກຊາຍຂອງເອຊາວທຳລາຍພວກເຂົາ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ກຳຈັດພວກເຂົາອອກຈາກໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານແທນທີ່ພວກເຂົາ,
ແບບດຽວກັນກັບທີ່ອິດສະຣາເອນເຮັດກັບແຜ່ນດິນມໍລະດົກຂອງລາວ,
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະອອກເດີນທາງ,
ແລະຜ່ານໄປຫ້ວຍຊາເຣັດ. ແລະ
ວັນທີ່ພວກເຮົາເດີນທາງຜ່ານມາຈາກກາເດດບາເນຍາຈົນກວ່າພວກເຮົາຜ່ານຫ້ວຍຊາເຣດ,
ສາມສິບແປດປີ, ຈົນກວ່າຄົນລຸ້ນນັ້ນທັງໝົດຂອງຜູ້ຊາຍນັກຮົບຕາຍໝົດຈາກຄ່າຍ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າສາບານກັບພວກເຂົາ. ແລະ ມືຂອງພຣະເຈົ້າ
ແມ່ນຢູ່ເທິງພວກເຂົາ ເພື່ອທຳລາຍພວກເຂົາໝົດສິ້ນ ອອກຈາກກາງຄ່າຍ
ຈົນກວ່າພວກເຂົາລົ້ມຕາຍ ແລະ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອພວກຊາຍທັງໝົດ ພວກນັກຮົບ
ໄດ້ລົ້ມຕາຍ ຈາກທ່າມກາງປະຊາຊົນ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍ, ເວົ້າວ່າ,
ເຈົ້າຈະຜ່ານໄປ ມື້ນີ້ ເຂດແດນໂມອັບ ເມືອງອາໂຣເອ, ແລະ ເຈົ້າຈະເຂົ້າໃກ້ ລູກຫຼານອັມໂມນ;
ຢ່າເປັນສັດຕູກັບພວກເຂົາ, ແລະ ຢ່າເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຂົາ ເຂົ້າສູ່ສົງຄາມ;
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ໃຫ້ ຈາກແຜ່ນດິນລູກຫຼານອັມໂມນ ແກ່ເຈົ້າ ເປັນມໍລະດົກ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ມັນ ແກ່ລູກຫຼານໂລດ ເປັນມໍລະດົກ.
ແຜ່ນດິນນີ້ຈະຖືກນັບວ່າເປັນແຜ່ນດິນຂອງຊາວເຣຟາອິມ,
ເພາະວ່າກ່ອນໜ້ານີ້ຊາວເຣຟາອິມເຄີຍອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະຊາວອັມໂມໄນຕ໌ເອີ້ນພວກເຂົາວ່າຊາວຊອກຮອມມິມ. ຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຫຼາຍ ແລະ
ເຂັ້ມແຂງກວ່າເຈົ້າ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກເອນາເຄມ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມໍລະດົກ ແລະ
ຕັ້ງຖິ່ນຖານແທນທີ່ພວກເຂົາຈົນເຖິງມື້ນີ້. ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຂົາເຮັດແກ່ລູກຊາຍຂອງເອຊາວ

ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຊອີ, ຕາມວິທີທີ່ພວກເຂົາທຳລາຍຊາວໂຮໄຣຕ໌ຈາກໜ້າພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຮັບມໍລະດົກພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຕັ້ງຖິ່ນຖານແທນພວກເຂົາຈົນກ່ວາມື້ນີ້.
ແລະພວກເອວາໂອຍທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອາເຊໂດດຈົນເຖິງກາຊາ,
ແລະພວກຄັບປາໂດເຊຍທີ່ອອກມາຈາກຄັບປາໂດເຊຍ, ໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ,
ແລະໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານແທນພວກເຂົາ. ດຽວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະອອກເດີນທາງ,
ແລະຂ້າມຫ້ວຍອານອນໄປເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ຈົ່ງເບິ່ງ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມອບຊີໂຮນກະສັດເມືອງເຮຄບອນຊາວອາໂມໄຣ
ແລະແຜ່ນດິນຂອງລາວໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ. ຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນຮັບມໍລະດົກ,
ເຂົ້າຮ່ວມສົງຄາມຕໍ່ລາວໃນວັນນີ້. ເລີ່ມຕົ້ນໃຫ້ຄວາມສັ່ນສະເທືອນຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຄວາມຢ້ານກົວຂອງເຈົ້າຢູ່ເທິງໜ້າປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຫວັນ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຊື່ຂອງເຈົ້າຈະຖືກລົບກວນ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະມີຄວາມເຈັບປວດຈາກໜ້າຂອງເຈົ້າ. ແລະ
ຂ້ອຍໄດ້ສົ່ງທູດຈາກທະເລຊາຍເຄເດໂມດໄປຫາຊີໂຮນກະສັດເຮຊະບອນດ້ວຍຄຳເວົ້າສັນຕິພາ
ບ, ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະຜ່ານແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ; ຢູ່ໃນທາງຂ້ອຍຈະໄປ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ຫັນຂວາຫຼືຊ້າຍ. ອາຫານດ້ວຍເງິນເຈົ້າຈະຂາຍໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະກິນ;
ແລະນ້ຳດ້ວຍເງິນເຈົ້າຈະຂາຍໃຫ້ຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະດື່ມ; ແຕ່ວ່າຂ້ອຍຈະຜ່ານໄປດ້ວຍຕີນ.
ເຊັ່ນດຽວກັບລູກຫລານເອຊາວຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເຊອີໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍ,
ແລະຊາວໂມອາບຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນອາໂຣເອີ;
ຈົນກວ່າຂ້ອຍຜ່ານແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົ
າປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ. ແລະ ສີໂຮນ ກະສັດແຫ່ງເຮຄໂບນ
ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຜ່ານແດນຂອງລາວ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ວິນຍານຂອງລາວແຂງກະດ້າງ,

ແລະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງລາວເຂັ້ມແຂງ, ເພື່ອວ່າລາວຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ
ດັ່ງທີ່ເປັນໃນມື້ນີ້. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເລີຍ,
ເຮົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນມອບຊີໂຮນກະສັດແຫ່ງເຮຄໂບນ, ຊາວອາໂມໄຣ,
ແລະແຜ່ນດິນຂອງລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າແລ້ວ,
ແລະເລີ່ມຕົ້ນຮັບເອົາແຜ່ນດິນຂອງລາວເປັນມໍລະດົກເຖີດ. ແລະ ຊີໂຮນ ກະສັດແຫ່ງເຮຄໂບນ
ໄດ້ອອກມາພົບພວກເຮົາ, ທັງຕົວລາວເອງ ແລະ ປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ,
ເພື່ອສູ້ຮົບທີ່ຢາຊາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບລາວໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ໂຈມຕີລາວ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງທັງໝົດຂອງລາວໃນເວລານັ້ນ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ທຳລາຍລ້າງເມືອງທຸກເມືອງຕໍ່ໆກັນ,
ແລະແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາແລະເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ຜູ້ໃດມີຊີວິດ.
ຍົກເວັ້ນສັດລ້ຽງທີ່ພວກເຮົາປ້ອນ
ແລະຂອງລັບຂອງເມືອງຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາເອົາຈາກອາໂຣເອີ
ເຊິ່ງຢູ່ຂ້າງຝັ່ງຂອງລຳທ່ານ້ຳອານອນ ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ໃນຮ່ອມພູ ແລະຈົນເຖິງພູເຂົາກີເລອາດ
ບໍ່ມີເມືອງໃດທີ່ຫນີພົ້ນພວກເຮົາໄດ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບທັງໝົດໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ
ຍົກເວັ້ນພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ລູກຫລານອາມມອນ, ທັງໝົດທີ່ຕິດກັບແມ່ນ້ຳຢັບບົກ,
ແລະເມືອງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນເຂດພູເຂົາ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສັ່ງແກ່ພວກເຮົາ.

ມ

ແລະພວກເຮົາໄດ້ຫັນກັບຄືນແລ້ວຂຶ້ນໄປຕາມທາງທີ່ເຂົ້າສູ່ບາຊານ,
ແລະໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານໄດ້ອອກມາພົບພວກເຮົາ,
ທັງຕົວລາວເອງແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວເພື່ອສູ້ຮົບທີ່ເອດຣາອີ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວລາວເລີຍ,
ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ມອບລາວໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ, ທັງປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດແກ່ລາວເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ກະສັດຊີໂຮນແຫ່ງຊາວອາໂມໄຣ,
ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເຮັດໂບນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບຕົວລາວເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກເຮົາ,
ແລະໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ໂຈມຕີລາວຈົນບໍ່ປະໄວ້ເຊື້ອສາຍຂອງລາວ. ແລະ
ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດເອົາທຸກເມືອງຂອງລາວໃນເວລານັ້ນ
ບໍ່ມີເມືອງໃດທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາຈາກພວກເຂົາ ຫົກສິບເມືອງ
ທຸກແຂວງອ້ອມຂ້າງຂອງອາກອບຂອງກະສັດໂອກໃນບາຊານ
ທຸກເມືອງເປັນເມືອງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ມີກຳແພງສູງ ປະຕູ ແລະ ກະລອນ
ຍົກເວັ້ນເມືອງຂອງຊາວເປຣິຊໄຊທີ່ມີຫຼາຍຫຼາຍ ພວກເຮົາທຳລາຍລ້າງຢ່າງສິ້ນເຊີງ,
ຄືກັນກັບທີ່ພວກເຮົາເຮັດກັບຊີໂຮນກະສັດແຫ່ງເຮຄບອນ,
ແລະພວກເຮົາທຳລາຍລ້າງຢ່າງສິ້ນເຊີງທຸກໆເມືອງຕໍ່ໄປ, ແລະແມ່ຍິງ, ແລະເດັກນ້ອຍ,
ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດ;
ແລະຂອງລັບຂອງເມືອງຕ່າງໆພວກເຮົາປ້ອນສະດົມສຳລັບພວກເຮົາເອງ.
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນໃນເວລານັ້ນຈາກມືຂອງກະສັດສອງຄົນຂອງຊາວອາໂມໄຣທ໌,
ຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈາກລຳທາລະອານອນແລະຈົນເຖິງເຮີມອນ;
ຊາວຟີນີເຊຍເອີ້ນເຮີມອນວ່າຊານີໂອ, ແລະຊາວອາໂມໄຣທ໌ເອີ້ນມັນວ່າຊານີ;

ທຸກເມືອງຂອງມີໂຊ, ແລະທັງໝົດກີເລອດ,
ແລະທັງໝົດບາຊານຈົນເຖິງເອນຄາແລະເອດຣາອິມ,
ເມືອງຂອງອານາຈັກຂອງໂອກໃນບາຊານ;
ເພາະວ່າຍົກເວັ້ນໂອກກະສັດບາຊານຖືກປະໄວ້ຈາກຊາວເຣຟາອິມ;
ຈົ່ງເບິ່ງເຕຽງຂອງລາວເຕຽງເຫຼັກ, ຈົ່ງເບິ່ງນີ້ຢູ່ໃນປ້ອມປາການຂອງລູກຊາຍຂອງອາມມອນ;
ເກົ້າສອກຄວາມຍາວຂອງມັນ, ແລະສີ່ສອກຄວາມກວ້າງຂອງມັນໃນສອກຂອງຜູ້ຊາຍ.
ແລະແຜ່ນດິນນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບມໍລະດົກໃນເວລານັ້ນ
ຈາກອາໂຣເອີທີ່ຢູ່ຂ້າງຝັ່ງລຳທ່ຽງອານອນ, ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງພູເຂົາກີເລອາດ
ແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງມັນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ຣູເບນ ແລະກາດ.
ແລະສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງກີເລອາດ ແລະອານາຈັກບາຊານທັງໝົດຂອງໂອກ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ, ແລະເຂດອ້ອມຂ້າງອາໂກບທັງໝົດ,
ບາຊານທັງໝົດນັ້ນ, ຈະຖືກນັບວ່າເປັນແຜ່ນດິນຂອງເຣຟາອິມ.
ແລະຢາອີລູກຊາຍມະນັດເຊໄດ້ເອົາທັງໝົດເຂດອາກົບຈົນເຖິງເຂດແດນກາກາຊີແລະມາຄາທີ
, ລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ພວກມັນຕາມຊື່ຂອງລາວວ່າບາຊານຫາວົດຢາເອີຈົນເຖິງມື້ນີ້.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ກີເລອາດແກ່ມາຄີ. ແລະ ໃຫ້ແກ່ເຣອູເບນ ແລະ ໃຫ້ແກ່ກາດ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້
ຈາກກີເລອາດ ຈົນເຖິງລຳທ່ວມອານອນ ກາງລຳທ່ວມເປັນເຂດແດນ ແລະ ຈົນເຖິງຢາບົກ
ລຳທ່ວມເປັນເຂດແດນໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານອາມມອນ ແລະ ອາຣາບາ ແລະ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ເປັນເຂດແດນຄົນເບເຣັດ ແລະ ຈົນເຖິງທະເລອາຣາບາ ທະເລເກືອ ຢູ່ໃຕ້ອາຊໂດດ ພູພິສກາ
ທາງຕາເວັນອອກ ແລະຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນເວລານັ້ນວ່າ:
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ເຈົ້າໂດຍການຈັບສະຫຼາມ,
ເມື່ອຕົດອາວຸດແລ້ວ ຈົ່ງໄປຂ້າງໜ້າຕໍ່ໜ້າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ
ຄືລູກຫຼານອິສຣາເອນທຸກຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ແຕ່ແມ່ຍິງຂອງພວກເຈົ້າ ແລະລູກຂອງພວກເຈົ້າ
ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຈົ້າ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າມີສັດລ້ຽງຫຼາຍ,

ໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ອາໄສໃນເມືອງຂອງພວກເຈົ້າທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ພວກເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າພັກຜ່ອນ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້ກໍໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃຫ້
ແກ່ພວກເຂົາໃນຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ;
ແລະພວກເຈົ້າຈະກັບຄືນແຕ່ລະຄົນໄປຫາມໍລະດົກຂອງລາວທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ພວກເຈົ້າ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງໂຢຊວຍໃນເວລານັ້ນວ່າ:
ຕາຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ກະສັ
ດທັງສອງເຫຼົ່ານີ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນກັບອານາຈັກທັງໝົດທີ່ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມ
ໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາເລີຍ
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະຫຣງສູ້ຮົບເພື່ອພວກທ່ານເອງ ແລະ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນພຣະເຈົ້າໃນເວລານັ້ນ, ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າ,
ທ່ານໄດ້ເລີ່ມສະແດງໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເຫັນກຳລັງຂອງທ່ານ, ແລະ ພະລັງຂອງທ່ານ,
ແລະ ມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ແຂນທີ່ສູງ;
ເພາະວ່າໃຜແມ່ນພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນຫຼືເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ຜູ້ທີ່ຈະເຮັດຄືກັບທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດ, ແລະ ຕາມກຳລັງຂອງທ່ານ? ຂ້ามไปแล้ว
ດັ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈະເຫັນແຜ່ນດິນທີ່ດີນີ້ທີ່ຢູ່ເຂົ້າໄປຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ພູເຂົາທີ່ດີນີ້
ແລະພູເຂົາອັນຕິເລບານອນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອງຂ້ามຂ້ານ້ອຍເພາະເຫດພວກເຈົ້າ,
ແລະບໍ່ໄດ້ຟັງຂ້ານ້ອຍ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ໃຫ້ພຽງພໍແກ່ເຈົ້າ,
ຢ່າເວົ້າຄຳນີ້ອີກຕໍ່ໄປ. ຈົ່ງຂຶ້ນໄປເທິງຍອດພູທີ່ຖືກແກະສະຫຼັກ
ແລະເງີຍຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງເຈົ້າໄປທາງທະເລ ແລະທິດເໜືອ ແລະທິດໃຕ້
ແລະທິດຕາເວັນອອກ ແລະຈົ່ງເບິ່ງດ້ວຍຕາຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ຂ້ามแม่น้ำจໍแดนนี้.

ແລະຈົ່ງສັ່ງໂຢຊວ ແລະເສີມກຳລັງລາວ ແລະໃຫ້ກຳລັງໃຈລາວ,
ເພາະວ່າລາວຈະຂ້າມໄປຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນນີ້,
ແລະລາວຈະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ.
ແລະພວກເຮົານັ່ງລົງຢູ່ໃນຮ່ອມພູທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບເຮືອນເພໂອ.

๔

ແລະດຽວນີ້ ອິດສະລາເອນເອີຍ,
ຈົ່ງຟັງກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາທັງຫຼາຍທີ່ຂ້ານ້ອຍສອນເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນມື້ນີ້ເພື່ອປະຕິບັດ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະມີຊີວິດຢູ່ແລະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ,
ແລະເມື່ອເຂົ້າໄປແລ້ວຈະຮັບແຜ່ນດິນເປັນມໍລະດົກ,
ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ຢ່າເພີ່ມຫຍັງເຂົ້າໃນຄຳທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ແລະຢ່າເອົາອອກຈາກມັນ,
ຈົ່ງຮັກສາບັນດາບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້.
ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ບາອານເປໂກ,
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ໄປຕາມບາອານເປໂກ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍລາວອອກຈາກພວກເຈົ້າ.
ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ຄົດພັນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ,
ທຸກຄົນຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນມື້ນີ້. ເບິ່ງ, ຂ້ອຍໄດ້ສະແດງໃຫ້ທ່ານເຫັນກົດລະບຽບແລະການຕັດສິນ
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດດັ່ງນັ້ນໃນແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັກສາ ແລະເຮັດມັນ,
ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນປັນຍາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ

ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຕໍ່ໜ້າປະຊາຊາດທັງໝົດ,
ເຊິ່ງເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຍິນກົດລະບຽບທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ປະຊາຊົນທີ່ມີປັນຍາ ແລະມີຄວາມຮູ້, ປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້.
ເພາະວ່າມີຊາດໃດໃຫຍ່ທີ່ມີພຣະເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ພວກເຂົາ
ດັ່ງພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮ້ອງຂໍພຣະອົງ?
ແລະຊາດໃດແມ່ນຊາດຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມີກົດລະບຽບແລະກຳນົດສາທີ່ຍຸດຕິທຳຕາມກົດໝາ
ຍທັງໝົດນີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້? ເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງ ແລະ
ຮັກສາວິນຍານຂອງເຈົ້າຫຼາຍທີ່ສຸດ; ຢ່າລືມຄຳທັງໝົດທີ່ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລະ
ຢ່າໃຫ້ພວກມັນອອກໄປຈາກໃຈຂອງເຈົ້າທຸກມື້ຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ; ແລະ
ເຈົ້າຈະສອນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ
ກ່ຽວກັບມື້ທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຢູ່ໂຮເຣບໃນມື້ຂອງການ
ຊຸມນຸມ, ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຂ້ອຍວ່າ, ຊຸມນຸມປະຊາຊົນມາຫາຂ້ອຍ ແລະ
ໃຫ້ພວກເຂົາຟັງຄຳຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢ້ານກົວຂ້ອຍທຸກມື້ທີ່ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລ
ກ ແລະ ພວກເຂົາຈະສອນລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍເຂົ້າມາໃກ້
ແລະຢືນຢູ່ໃກ້ພູເຂົາ, ແລະພູເຂົານັ້ນກຳລັງຖືກເຜົາໄຫມ້ດ້ວຍໄຟຈົນເຖິງສະຫວັນ,
ມີຄວາມມືດ, ຄວາມມືດມົວ, ແລະພະຍຸ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຈົ້າຈາກກາງໄຟ ເປັນສຽງຂອງຄຳເວົ້າ ເຊິ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນ;
ແລະຮູບຮ່າງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນ ແຕ່ສຽງເທົ່ານັ້ນ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ປະກາດແກ່ພວກເຈົ້າພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ
ເຊິ່ງພຣະອົງໄດ້ສັ່ງພວກເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ ຄືສິບຄຳເວົ້າ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຂຽນມັນເທິງສອງແຜ່ນຫີນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງຂ້ອຍໃນເວລານັ້ນໃຫ້ສອນກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາແກ່ພ

ອກເຈົ້າ,
ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະປະຕິບັດມັນເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກ
ມັນ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຮັກສາຈິດວິນຍານຂອງທ່ານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເຫັນຮູບຮ່າງໃດໆໃນວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບທ່ານທັງຫຼ
າຍຢູ່ໂຮເຣບເທິງພູເຂົາຈາກກາງໄຟ. ຢ່າເຮັດຜິດກົດໝາຍ ແລະ
ຢ່າເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າເອງຮູບແກະສະຫຼັກຄ້າຍຄື, ທຸກຮູບພາບຄ້າຍຄືຂອງຜູ້ຊາຍ ຫຼື ຜູ້ຍິງ,
ຄ້າຍຄືຂອງສັດທຸກຕົວທີ່ມີຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ຄ້າຍຄືຂອງນົກມີປີກທຸກຕົວທີ່ບິນຢູ່ໃຕ້ສະຫວັນ,
ຄ້າຍຄືຂອງສັດເລືອຄານທຸກຕົວທີ່ເລືອຄານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ຄ້າຍຄືຂອງປາທຸກຕົວທີ່ມີຢູ່ໃນນ້ຳໃຕ້ແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະຢ່າໄດ້ເບິ່ງຂຶ້ນໄປທ້ອງຟ້າ
ແລະເຫັນດວງອາທິດ ດວງຈັນ ດວງດາວ ແລະໂລກທັງໝົດຂອງທ້ອງຟ້າ
ຖືກນຳພາໄປຫລົງທາງ ແລ້ວກະນັບຖືພວກມັນ ແລະປະຕິບັດພວກມັນ,
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ທ້ອງຟ້າ.
ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາ ແລະໄດ້ນຳອອກທ່ານທັງຫຼາຍຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ
ຈາກເຕົາເຫຼັກ ຈາກເອຢິບ ເພື່ອເປັນປະຊາຊົນມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ເປັນໃນວັນນີ້
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ໂກດຮ້າຍຕໍ່ຂ້ອຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເວົ້າ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ສາບານວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້,
ແລະວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເ
ປັນມໍລະດົກ. ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະຕາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້ ແລະຈະບໍ່ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້,
ແຕ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຂ້າມໄປ ແລະຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນອັນດີງາມນີ້.
ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົນເອງ,
ຢ່າລືມພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໄວ້ກັບເຈົ້
າ, ແລະຢ່າກະທຳຜິດກົດໝາຍ,

ແລະຢ່າເຮັດຮູບແກະສະຫຼັກຫຼືຮູບຄ້າຍຄືສິ່ງໃດໆທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ໄດ້ສັ່ງຫ້າມເຈົ້າສຳລັບຕົນເອງ.
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນໄຟທີ່ເຜົາຜານ, ເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຮ້ອນຮົດ.
ຖ້າແຕ່ເຈົ້າມີລູກຊາຍແລະລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຢູ່ດິນເທິງແຜ່ນດິນ
ແລະເຈົ້າປະພຶດຜິດກົດໝາຍ ແລະເຈົ້າເຮັດຮູບແກະສະຫຼັກຄ້າຍຄືທຸກສິ່ງ
ແລະເຈົ້າເຮັດຄວາມຊົ່ວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເພື່ອກະຕຸ້ນຄວາມໂກດຮ້າຍຂ
ອງພຣະອົງ,
ຂ້ານ້ອຍເປັນພະຍານຕໍ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ທັງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນວ່າເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍຢ່າງສິ້ນເຊີ
ງຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກ;
ເຈົ້າຈະບໍ່ຢູ່ດິນຫຼາຍວັນເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍລ້າງຢ່າງສິ້ນເຊີງ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະຈາຍເຈົ້າທັງຫຼາຍໄປໃນທຸກປະຊາຊາດ,
ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຖືກປະໄວ້ເປັນຈຳນວນໜ້ອຍໃນທຸກປະຊາຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳເ
ຈົ້າທັງຫຼາຍເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ. ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະປະກອບພິທີຢູ່ທີ່ນັ້ນແກ່ພະເຈົ້າອື່ນໆ,
ເຊິ່ງເປັນຜົນງານຂອງມືມະນຸດ, ທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ແລະຫີນ, ທີ່ບໍ່ສາມາດເຫັນ, ບໍ່ສາມາດຟັງ,
ບໍ່ສາມາດກິນ, ແລະບໍ່ສາມາດດົມກິ່ນ. ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະພົບລາວເມື່ອພວກເຈົ້າຊອກຫາລາວດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຈົ້າໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າ. ແລະ
ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະພົບເຈົ້າໃນມື້ສຸດທ້າຍ, ແລະ
ເຈົ້າຈະກັບຄືນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງ.
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ເມດຕາ;
ພຣະອົງຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ, ແລະ ຈະບໍ່ທຳລາຍເຈົ້າ;

ພຣະອົງຈະບໍ່ລືມພັນທະສັນຍາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ,
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານກັບພວກເຂົາ.
ຖາມກ່ຽວກັບມື້ກ່ອນທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ພຣະເຈົ້າສ້າງມະນຸດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຈາກຂອບຟ້າຈົນເຖິງຂອບຟ້າ, ຖ້າມັນເກີດຂຶ້ນຕາມຄໍາໃຫຍ່ນີ້,
ຖ້າສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກຍິນ,
ຖ້າປະຊາຊາດໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີຊີວິດກໍາລັງເວົ້າຈາກກາງໄຟ,
ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນແລະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່,
ຖ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດລອງໂດຍເຂົ້າໄປເອົາປະຊາຊາດໜຶ່ງໃຫ້ຕົນເອງຈາກກາງປະຊາຊາດໂດຍກ
ານທົດລອງ, ແລະໂດຍສັນຍານ, ແລະໂດຍການອັດສະຈັນ, ແລະໂດຍສົງຄາມ,
ແລະໂດຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະໂດຍແຂນທີ່ສູງ, ແລະໂດຍນິມິດໃຫຍ່,
ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນອີຢິບຕໍ່ໜ້າເຈົ້າທີ່ເບິ່ງຢູ່,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າ,
ແລະບໍ່ມີອີກນອກຈາກພຣະອົງ. ຈາກສະຫວັນ
ສຽງຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອສິດສອນເຈົ້າ, ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໄຟອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າໄດ້ຍິນພຣະດໍາລັດຂອງພຣະອົງຈາກກາງໄຟ.
ເພາະວ່າພຣະອົງຮັກບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ
ແລະພຣະອົງເລືອກເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຫຼັງຈາກເຂົາເຈົ້າຄືເຈົ້າ
ແລະພຣະອົງເອງໄດ້ນໍາເຈົ້າອອກດ້ວຍກໍາລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງຈາກອີຢິບ
ເພື່ອທໍາລາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງປະຊາຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າເຈົ້າຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ
ເພື່ອນໍາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າແກ່ເຈົ້າເພື່ອຮັບມໍລະດົກ ດັ່ງທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ໃນມື້ນີ້
ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ໃນມື້ນີ້ ແລະຈະກັບຄືນດ້ວຍຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ
ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນສະຫວັນຂ້າງເທິງ

ແລະ ຢູ່ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ຂ້າງ ລຸ່ມ ແລະ ບໍ່ ມີ ອື່ນ ໃດ ອີກ ນອກ ຈາກ ພຣະ ອົງ
ແລະ ຈົ່ງ ປົກ ປັກ ຮັກ ສາ ບັນ ຍັດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແລະ ກົດ ລະ ບຽບ ຂອງ ພຣະ ອົງ
ທີ່ ຂ້າ ນ້ອຍ ສັ່ງ ແກ່ ເຈົ້າ ໃນ ມື້ ນີ້, ເພື່ອ ວ່າ ຈະ ເປັນ ການ ດີ ແກ່ ເຈົ້າ
ແລະ ລູກ ຫຼານ ຂອງ ເຈົ້າ ຫຼັງ ຈາກ ເຈົ້າ, ເພື່ອ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ມີ ອາ ຍຸ ຍືນ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ
ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ ປະ ທານ ແກ່ ເຈົ້າ ຕະ ຫຼອດ ທຸກ ມື້. ຫຼັງ ນັ້ນ ໂມ ເຊ
ແຍກ ສາມ ເມືອງ ຢູ່ ຟາກ ໂພ້ນ ແມ່ ນ້ໍາ ຈໍ ແດນ ທາງ ທິດ ຕາ ເວັນ ອອກ,
ເພື່ອ ໃຫ້ ຄົນ ຂ້າ ຫຼົບ ໜີ ໄປ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ຄື ຜູ້ ທີ່ ຂ້າ ເພື່ອນ ບ້ານ ໂດຍ ບໍ່ ຮູ້ ຕົວ,
ແລະ ຄົນ ນີ້ ບໍ່ ໄດ້ ກຽດ ຊັງ ລາວ ກ່ອນ ໜ້າ ນີ້, ແລະ ລາວ ຈະ ຫຼົບ ໜີ ໄປ ຢູ່ ໜຶ່ງ ໃນ ເມືອງ ເຫຼົ່າ ນີ້,
ແລະ ຈະ ມີ ຊີ ວິດ ຢູ່: ເບ ເຊ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ທຸ ລະ ກັນ ດານ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ທົ່ງ ພຽງ ຂອງ ຣູ ເບນ,
ແລະ ຣາ ໂມ ທ ຢູ່ ໃນ ກິ ເລ ອາດ ຂອງ ກາດ, ແລະ ໂກ ລານ ຢູ່ ໃນ ບາ ຊານ ຂອງ ມະ ນັດ ເສ.
ນີ້ ແມ່ນ ກົດ ໝາຍ ທີ່ ໂມ ເຊ ໄດ້ ວາງ ໄວ້ ຕໍ່ ໜ້າ ລູກ ຫຼານ ອິດ ສະ ລາ ເອນ. ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ແມ່ນ ພະ ຍານ
ແລະ ກົດ ລະ ບຽບ ແລະ ການ ພິ ພາ ກສາ ທີ່ ໂມ ເຊ ສ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ລູກ ຫຼານ ອິ ສ ຣາ ເອນ
ຫຼັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ອອກ ມາ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ອີ ຢິບ, ຢູ່ ທາງ ຟາກ ໂພ້ນ ແມ່ ນ້ໍາ ຈໍ ແດນ,
ຢູ່ ໃນ ຮ່ອມ ພູ, ໃກ້ ກັບ ເຮືອນ ເພ ໂອ, ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ກະ ສັດ ຊີ ໂຮນ ແຫ່ງ ຊາ ວ ອາ ໂມ ໄຣ,
ຜູ້ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ເຮ ດ ໂບນ, ຜູ້ ທີ່ ໂມ ເຊ ສ ແລະ ລູກ ຫຼານ ອິ ສ ຣາ ເອນ ໄດ້ ໂຈ ມ ຕີ,
ຫຼັງ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ອອກ ມາ ຈາກ ແຜ່ນ ດິນ ອີ ຢິບ. ແລະ
ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບ ມໍ ລະ ດົກ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ລາວ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ໂອ ກ ກະ ສັດ ແຫ່ງ ບາ ຊານ,
ສອງ ກະ ສັດ ຂອງ ຊາ ວ ອາ ໂມ ໄຣ, ທີ່ ຢູ່ ເຂດ ຟາກ ຂ້າງ ແມ່ ນ້ໍາ ຈໍ ແດນ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ,
ຕັ້ງ ແຕ່ ອາ ໂຣ ເອ, ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ຝັ່ງ ແມ່ ນ້ໍາ ອາ ນອນ, ແລະ ເທິງ ພູ ເຂົາ ຂອງ ຊີ ໂຮນ, ທີ່ ແມ່ນ ເຮ ໂມນ,
ທຸກ ແຫ່ງ ຂອງ ອາ ຣາ ບາ ເຂດ ຟາກ ຂ້າງ ແມ່ ນ້ໍາ ຈໍ ແດນ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ ພາຍ ໃຕ້ ອາ ເຊ ໂດດ ທີ່ ຖືກ ສະ ກັດ.

๕

ແລະໂມເຊໄດ້ເອີ້ນຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ
ຊາວອິດສະລາເອນເອີຍ
ຈົ່ງຟັງກົດລະບຽບແລະການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍເວົ້າໃນຫູຂອງເຈົ້າໃນມື້ນີ້
ແລະເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ພວກມັນ ແລະຈະຮັກສາປະຕິບັດພວກມັນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສ້າງພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າໃນໂຮເຣບ.
ບໍ່ແມ່ນກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍານີ້,
ແຕ່ແມ່ນກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ທີ່ນີ້ທຸກຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນມື້ນີ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດໜ້າຕັດຕາກັບພວກເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົາຈາກກາງໄຟ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຢືນຢູ່ລະຫວ່າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະພວກເຈົ້າໃນເວລານັ້ນເພື່ອປະກາດແກ່ພວ
ກເຈົ້າຄຳເວົ້າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຢ້ານກົວຈາກໜ້າຂອງໄຟ
ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາ ກ່າວວ່າ ຂ້ອຍເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ຈາກເຮືອນຂອງຄວາມເປັນທາດ
ເຈົ້າຈະບໍ່ມີພະເຈົ້າອື່ນນອກຈາກຂ້ອຍ. ເຈົ້າຢ່າເຮັດຮູບປັ້ນສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ,
ຫຼືຮູບຄ້າຍຂອງສິ່ງໃດໆທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນເບື້ອງເທິງ, ຫຼືທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ,
ຫຼືທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳພາຍໃຕ້ແຜ່ນດິນ. ເຈົ້າຈະບໍ່ກາບໄຫວ້ພວກມັນ,
ແລະບໍ່ເຈົ້າຈະປະຕິບັດພວກມັນ; ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຫວງແຫນ,
ໃຫ້ຄືນບາບຂອງບັນພະບຸລຸດເທິງລູກເທິງຮຸ່ນທີສາມແລະຮຸ່ນທີສີ່ຂອງຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຂ້ານ້ອຍ,
ແລະເຮັດຄວາມເມດຕາໃສ່ພັນໆຂອງຜູ້ທີ່ຮັກຂ້ານ້ອຍ,
ແລະຂອງຜູ້ທີ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ຢ່າເອົາພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄປໃຊ້ໂດຍສູນເປົ່າ,
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືວ່າຜູ້ທີ່ເອົາພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄປໃຊ້ໂດຍສູນເ
ປົ່ານັ້ນບໍລິສຸດ. ຈົ່ງຮັກສາວັນສະບາໂຕໃຫ້ບໍລິສຸດ,

ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ.
ຫົກມື້ເຈົ້າຈະເຮັດວຽກແລະເຈົ້າຈະເຮັດທຸກວຽກງານຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ມື້ທີເຈັດເປັນວັນພັກສັບບາໂຕຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ;
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກໃດໆໃນມື້ນັ້ນ, ເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າ,
ຄົນໃຊ້ຊາຍຂອງເຈົ້າແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ງົວຂອງເຈົ້າແລະສັດຖືກພາລະຂອງເຈົ້າ,
ແລະສັດທຸກຕົວຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຈົ້າ;
ເພື່ອວ່າຄົນໃຊ້ຊາຍຂອງເຈົ້າແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າແລະສັດຖືກພາລະຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອ
ນ, ເຊັ່ນດຽວກັບເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳວ່າເຈົ້າເປັນຂ້າທາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າອອກຈາກທີ່ນັ້ນດ້ວຍມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ
ແລະດ້ວຍແຂນທີ່ສູງ,
ເພາະເຫດນີ້ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈຶ່ງສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃຫ້ຮັກສາວັນສະບາໂຕ
ແລະເຮັດໃຫ້ມັນບໍລິສຸດ. ຈົ່ງເຄົາລົບພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າ,
ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກດີ,
ແລະເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້
ແກ່ເຈົ້າ. ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຂ້າ ຄົນ. ເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳການລັກລອບຮ່ວມປະເວນີ. ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ລັກ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນພະຍານເທັດຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ. ຢ່າປາຖະໜາເມຍຂອງເພື່ອນບ້ານເຈົ້າ
ຢ່າປາຖະໜາເຮືອນຂອງເພື່ອນບ້ານເຈົ້າ ບໍ່ວ່າທົ່ງນາຂອງລາວ ບໍ່ວ່າຄົນໃຊ້ຊາຍຂອງລາວ
ບໍ່ວ່າຄົນໃຊ້ຍິງຂອງລາວ ບໍ່ວ່າງົວຂອງລາວ ບໍ່ວ່າລາຂອງລາວ ບໍ່ວ່າສັດທຸກຕົວຂອງລາວ
ບໍ່ວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານເຈົ້າ ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ຊຸມນຸມຊຶມທັງໝົດຂອງເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົາ ຈາກກາງໄຟ, ຄວາມມືດ,
ຄວາມມືດມົວ, ພາຍຸ, ດ້ວຍສຽງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກ່າວເພີ່ມເຕີມ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຽນພວກມັນໄວ້ເທິງແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້ອຍ.
ແລະ ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຈາກກາງໄຟ, ແລະ ພູເຂົາກຳລັງຖືກໄຟໄໝ້,

ແລະ ພວກເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ, ທຸກຄົນຜູ້ນຳຂອງເຜົ່າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພຣະເຈົ້າພຣະເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ, ແລະ ສຽງຂອງພຣະອົງພວກເຮົາໄດ້ຍິນຈາກກາງໄຟ; ໃນມື້ນີ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າ
ພຣະເປັນເຈົ້າຈະກ່າວກັບມະນຸດ, ແລະ ເຂົາຈະມີຊີວິດຢູ່.
ແລະດຽວນີ້ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຕາຍເລີຍ, ເພາະວ່າໄຟອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້ຈະເຜົາຜານພວກເຮົາ,
ຖ້າພວກເຮົາຍັງສືບຕໍ່ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາອີກ,
ແລະພວກເຮົາກໍຈະຕາຍ. ຜູ້ໃດແດ່ທີ່ເປັນມະນຸດ ໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຫຽງພຣະຊົນ
ທີ່ກຳລັງຕຣັສອອກມາຈາກກາງໄຟ ເຊັ່ນດຽວກັບພວກເຮົາ ແລ້ວຍັງມີຊີວິດຢູ່ໄດ້?
ເຂົ້າມາໃກ້ເຈົ້າ ແລະຟັງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະຕັດສິນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບພວກເຮົາທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະກ່າວກັບເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາຈະຟັງ ແລະພວກເຮົາຈະປະຕິບັດ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ກຳລັງເວົ້າຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງຄຳເວົ້າຂອງປະຊາຊົນນີ້ທັງໝົດທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າ,
ທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້ານັ້ນຖືກຕ້ອງທັງໝົດ.
ໃຜຈະໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຢ້ານກົວຂ້ອຍ ແລະ
ປະຕິບັດບັນຍັດທັງໝົດຂອງຂ້ອຍຕະຫຼອດມື້, ເພື່ອວ່າມັນຈະດີແກ່ເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ? ໄປ, ຂ້ອຍເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ; ແຕ່ເຈົ້າຢືນຢູ່ນີ້ກັບຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າກັບເຈົ້າບັນດາຄຳສັ່ງແລະກົດລະບຽບແລະຄຳຕັດສິນທີ່ເຈົ້າຈະສອນເຂົາເຈົ້າ,
ແລະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດແນວນັ້ນໃນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ.
ແລະເຈົ້າຈະລະວັງເຮັດຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງເຈົ້າ,

ເຈົ້າຈະບໍ່ຫັນໄປຂວາຫຼືໄປຊ້າຍ,
ຕາມທຸກທາງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ຍ່າງໃນມັນ,
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໃຫ້ການພັກຜ່ອນແກ່ເຈົ້າ, ແລະດີແກ່ເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກ.

๙

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງ, ກົດລະບຽບ ແລະ
ການພິພາກສາທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສອນພວກເຈົ້າເ
ພື່ອປະຕິບັດຕັ່ງນັ້ນໃນແຜ່ນດິນທີ່ພວກເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.
ເພື່ອວ່າເຈົ້າອາດຈະຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຮັກສາກົດລະບຽບທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ແລະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ເຊິ່ງຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ທັງເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ
ແລະລູກຊາຍຂອງລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ຕະຫຼອດທຸກມື້ຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າອາດຈະມີອາຍຸຍືນ. ແລະ ຟັງເອີຍ ອິດສະລາເອນ, ແລະ ລະວັງເຮັດ, ເພື່ອວ່າ
ມັນຈະດີ ກັບເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອວ່າ ເຈົ້າຈະຖືກເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼາຍຫຼາຍ, ດັ່ງທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າ ຂອງບັນພະບຸລຸດ ຂອງເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າ ທີ່ຈະໃຫ້ ເຈົ້າ ແຜ່ນດິນ ທີ່ໄຫຼ ນົມ ແລະ
ນ້ຳເຜີ້ງ; ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ກົດລະບຽບ ແລະ ການພິພາກສາ, ເທົ່າທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ສັ່ງ
ລູກຊາຍ ອິດສະລາເອນ ໃນ ຖິ່ນທຸລະກັນດານ, ເມື່ອພວກເຂົາ ໄດ້ອອກມາ ຈາກ ແຜ່ນດິນ
ເອຢິບ. ຟັງເອີ້ຍ ອິດສະຣາເອນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວ. ແລະ ເຈົ້າຈະຮັກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າ ຈາກ
ທັງໝົດ ຂອງ ຈິດໃ ແລະຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້
ຈະຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະໃນຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ

ແລະເຈົ້າຈະສອນພວກມັນແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກ່ຽວກັບພວກມັນໃນເວລານັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນ, ແລະໃນເວລາຍ່າງຢູ່ໃນທາງ,
ແລະໃນເວລານອນລົງ, ແລະໃນເວລາລຸກຂຶ້ນ.
ແລະເຈົ້າຈະຜູກພວກມັນໄວ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍເທິງມືຂອງເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າຢ່າງໝັ້ນຄົງ.
ແລະທ່ານຈະຂຽນມັນໄວ້ເທິງກອບປະຕູຂອງເຮືອນຂອງທ່ານ ແລະປະຕູຂອງທ່ານ. ແລະ
ມັນຈະເປັນ
ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງສາບານກັບບັນດ
າບິດາຂອງເຈົ້າ, ກັບອັບຣາຮາມ ແລະກັບອີສອາກ ແລະກັບຢາໂກບ,
ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າເມືອງໃຫຍ່ແລະງາມທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງ,
ເຮືອນທີ່ເຕັມດ້ວຍທຸກສິ່ງດີທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຕັມ, ບໍ່ນ້ຳທີ່ຂຸດແລ້ວທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂຸດ,
ສວນອະງຸ່ນແລະສວນໝາກກອກທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປູກ, ແລະເມື່ອກິນແລ້ວແລະອີ່ມແລ້ວ,
ຈົ່ງລະວັງຕົວເອງບໍ່ໃຫ້ລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ນຳເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິ
ບ, ຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ. ເຈົ້າຈະຕ້ອງຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງປະກອບພິທີຕໍ່ພຣະອົງພຽງແຕ່ພຣະອົງດຽວ,
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຍຶດຕິດກັບພຣະອົງ, ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.
ຢ່າໄປຕາມພະເຈົ້າອື່ນຈາກພະເຈົ້າຂອງປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພະຜູ້ເປັນເຈົ້າພະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນພະເຈົ້າຜູ້ຫວງແຫນຢູ່ໃນເຈົ້າ;
ບໍ່ໃຫ້ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າພະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໂກດແຄ້ນດ້ວຍຄວາມໂມໂຫຕໍ່ເຈົ້າ,
ແລ້ວທຳລາຍເຈົ້າຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ທົດສອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ທົດສອບໃນການທົດລອງນັ້ນ.
ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາຢ່າງລະມັດລະວັງບັນດາຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,

ພຍານຫຼັກຖານ, ແລະກົດລະບຽບທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ. ແລະ
ເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງທີ່ພໍໃຈ ແລະ ສິ່ງທີ່ດີຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າພຣະເຫວະຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າມັນຈະດີກັບເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າເຂົ້າໄປ ແລະ ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ດີ,
ທີ່ພຣະເຈົ້າສາບານໃຫ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ,
ເພື່ອໄລ່ອອກສັດຕູທັງໝົດຂອງເຈົ້າຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວໄວ້.
ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຖາມເຈົ້າໃນມື້ອື່ນວ່າ, ພະຍານ, ກົດລະບຽບ ແລະ
ການພິພາກສາເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສັ່ງພວກເຮົາ?
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລູກຊາຍຂອງເຈົ້າວ່າ, ພວກເຮົາເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຟາໂຣໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນດ້ວຍພະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງ
ແລະດ້ວຍພະກອນອັນສູງສົ່ງ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ສັນຍານ ແລະ
ການອັດສະຈັນທີ່ໃຫຍ່ ແລະ ຮ້າຍແຮງ ຢູ່ໃນອີຢິບ ຕໍ່ຟາໂຣ ແລະ ຕໍ່ເຮືອນຂອງລາວ
ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກຈາກທີ່ນັ້ນ
ເພື່ອໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ພວກເຮົາ,
ທີ່ພຣະອົງສາບານວ່າຈະໃຫ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງພວກເຮົາໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້,
ໃຫ້ຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ເພື່ອວ່າມັນຈະດີສຳລັບພວກເຮົາຕະຫຼອດທຸກມື້, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ຄືກັນກັບມື້ນີ້.
ແລະຄວາມເມດຕາຈະເປັນແກ່ພວກເຮົາ,
ຖ້າພວກເຮົາຮັກສາເຮັດບັນຍັດທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາແກ່ພວກເຮົາ.

๗

ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອ
ຮັບມໍລະດົກມັນ ແລະເອົາປະຊາຊາດໃຫຍ່ອອກຈາກໜ້າເຈົ້າ ຄືຄົນຮິດໄຕ ແລະຄົນເກີກາໄຊ
ແລະຄົນອາໂມໄຣ ແລະຄົນຄານານ ແລະຄົນເປຣິຊ ແລະຄົນຮີວາຍ ແລະຄົນເຢບຸດ
ເຈັດປະຊາຊາດທີ່ຫຼາຍແລະແຂງແຮງກວ່າພວກເຈົ້າ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມອບພວກເຂົາເຂົ້າໃນມືຂອງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະໂຈມຕີພວກເຂົາ ດ້ວຍການທຳລາຍເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກເຂົາ
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດສັນຍາກັບພວກເຂົາ ແລະບໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ
ແລະບໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າແຕ່ງງານກັບພວກເຂົາ
ລູກສາວຂອງເຈົ້າເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງລາວ
ແລະລູກສາວຂອງລາວເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຫັນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໄປຈາກຂ້ານ້ອຍ,
ແລະລູກຊາຍຈະປະຕິບັດພະເຈົ້າອື່ນໆ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໂກດແຄ້ນຕໍ່ພວກເຈົ້າ,
ແລະຈະທຳລາຍເຈົ້າຢ່າງໄວວາ. ແຕ່ເຈົ້າຈະຄ້ອງເຮັດແນວນີ້ກັບເຂົາເຈົ້າ:
ທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທຳລາຍເສົາຫີນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຕັດປ່າໄມ້ສັກສິດຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຜົາຮູບແກະສະຫຼັກຂອງພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍໄຟ.
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຈົ້າໃຫ້ເປັນປະຊາຊົນກອງມໍລະດົກອັນລ້ຳຄ່າ
ຂອງພຣະອົງຈາກທຸກປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ.
ບໍ່ແມ່ນເພາະວ່າເຈົ້າມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າປະຊາຊາດທັງໝົດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າປະຊາຊາດທັງໝົດ.
ແຕ່ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກເຈົ້າທັງຫຼາຍ ແລະ
ຮັກສາຄຳສາບານທີ່ພຣະອົງສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍອອກມາດ້ວຍພຣະຫັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໄຖ່ເຈົ້າອອກຈາກເຮືອນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ,
ຈາກມືຂອງຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບ. ແລະ ເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າ; ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊື່ສັດ, ຜູ້ທີ່ຮັກສາພັນທະສັນຍາ ແລະ
ຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງ ແລະ ຕໍ່ຄົນທີ່ຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງເຖິງພັນຊົ່ນລຸ້ນ,
ແລະ ຕອບແທນຄົນທີ່ກຽດຊັງຕາມໜ້າເພື່ອທຳລາຍລ້າງເຂົາເຈົ້າ; ແລະ
ບໍ່ຊັກຊ້າຕໍ່ຄົນທີ່ກຽດຊັງ; ຕາມໜ້າພຣະອົງຈະຕອບແທນເຂົາເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາບັນດາຄຳສັ່ງ, ກົດລະບຽບ ແລະຄຳພິພາກສາເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ
ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ໃຫ້ປະຕິບັດ. ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນກົດລະບຽບເຫຼົ່ານີ້
ແລະ ຮັກສາມັນ ແລະ ປະຕິບັດມັນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະປົກປ້ອງພັນທະສັນຍາ ແລະ
ຄວາມເມດຕາທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານ.
ແລະພຣະອົງຈະຮັກເຈົ້າ, ແລະຈະອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະຈະເພີ່ມທະວີເຈົ້າ,
ແລະຈະອວຍພອນລູກຫລານທີ່ອອກຈາກທ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ແລະຜົນໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ, ເຂົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ,
ແລະນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ, ຝູງງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະຝູງແກະຂອງເຈົ້າ
ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນຈາກທຸກປະຊາຊາດ, ຈະບໍ່ມີຄົນຫມັນໃນພວກເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຊາຍຫຼືຍິງ,
ແລະໃນສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າກໍ່ເຊັ່ນກັນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເອົາພະຍາດທັງໝົດອອກຈາກເຈົ້າ,
ແລະພະຍາດຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງອີຢິບທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລະຮູ້ຈັກນັ້ນ,
ພຣະອົງຈະບໍ່ວາງມັນເທິງເຈົ້າ, ແຕ່ຈະວາງມັນເທິງຄົນທັງໝົດທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະກິນຊັບສິນທີ່ຍຶດມາໄດ້ທັງໝົດຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ

ຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເມດຕາພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຕິບັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາ,
ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດແກ່ເຈົ້າ. ຖ້າແຕ່ເຈົ້າເວົ້າໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ
ຊາດນີ້ໃຫຍ່ກວ່າຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະສາມາດທຳລາຍພວກເຂົາໄດ້ແນວໃດ?
ເຈົ້າຈະບໍ່ຢ້ານພວກເຂົາ; ເຈົ້າຈະຕ້ອງຈື່ຈຳດ້ວຍການຈື່ຈຳ,
ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບຟາໂຣ ແລະ ຊາວອີຢິບທັງໝົດ;
ການທົດລອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ທີ່ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ
ການອັດສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນ, ມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ແຂນທີ່ສູງ;
ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາ,
ພຣະເຈົ້າພຣະເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະເຮັດແນວນັ້ນກັບປະຊາຊາດທັງໝົດ,
ທີ່ເຈົ້າຢ້ານຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະສົ່ງຕົວຕໍ່ໄປຫາພວກເຂົາ,
ຈົນກວ່າພວກທີ່ຖືກປະໄວ້ແລະພວກທີ່ຖືກເຊື່ອງຈາກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍໝົດ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກບາດເຈັບຈາກໜ້າຂອງພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ແລະ□ງພະລັງ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະບໍລິໂພກປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຈາກໜ້າເຈົ້າທີລະໜ້ອຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດທຳລາຍພວກເຂົາໄດ້ໄວ, ເພື່ອວ່າແຜ່ນດິນຈະບໍ່ກາຍເປັນທີ່ໂດດດ່ຽວ,
ແລະສັດຮ້າຍປ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເທິງເຈົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມອບເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນມືຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະທຳລາຍເຂົາເຈົ້າດ້ວຍການທຳລາຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່,
ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະທຳລາຍເຂົາເຈົ້າໝົດສິ້ນ;
ແລະຈະມອບກະສັດຂອງເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະທຳລາຍຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າອອກຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນ;

ບໍ່ມີໃຜຈະຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ໜ້າຂອງເຈົ້າ, ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະທຳລາຍເຂົາເຈົ້າໝົດສິ້ນ.
ຮູບແກະສະຫຼັກຂອງພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ທ່ານຈະເຜົາດ້ວຍໄຟ,
ທ່ານຈະບໍ່ປາຖະໜາເງິນ ແລະຄຳຈາກພວກເຂົາເຈົ້າ, ທ່ານຈະບໍ່ເອົາໄວ້ສຳລັບຕົວທ່ານເອງ,
ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ສະດຸດຜ່ານມັນ,
ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ.
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ນຳສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະເປັນສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງຄືກັບມັນ. ເຈົ້າຈະລັງກຽດມັນຢ່າງແທ້ຈິງ,
ແລະເຈົ້າຈະລັງກຽດມັນຢ່າງສຸດຊຶ້ງ, ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງ.

๗

ຄຳສັ່ງທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາໄວ້ເພື່ອປະຕິບັດ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດ ແລະ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ເຂົ້າໄປ ແລະ
ໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂ
ອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳທາງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ
ເພື່ອວ່າຈະທຳໃຫ້ເຈົ້າຖ່ອມຕົນ ແລະທົດສອບເຈົ້າ ແລະເພື່ອຮູ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ
ວ່າເຈົ້າຈະຮັກສາບັນດາບັນຍັດຂອງພຣະອົງຫຼືບໍ່ ແລະພຣະອົງໄດ້ທໍລະມານເຈົ້າ,
ແລະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຫິວໂຫຍ, ແລະໄດ້ໃຫ້ອາຫານມັນນາແກ່ເຈົ້າ,
ຊຶ່ງບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະປະກາດແກ່ເຈົ້າວ່າ
ມະນຸດຈະບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ມະນຸດຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍທຸກພຣະທຳທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຈົ້າບໍ່ເກົ່າຈາກເຈົ້າ, ເກີບຂອງເຈົ້າບໍ່ຊຳຮຸດຈາກເຈົ້າ, ຕີນຂອງເຈົ້າບໍ່ແຂງ,

ເບ່ງສີ່ສິບປີ. ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ
ດັ່ງທີ່ຄົນເຮົາສັ່ງສອນລູກຊາຍຂອງລາວສະເໝີ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າກໍຈະສັ່ງສອນເຈົ້າດັ່ງນັ້ນ.
ແລະທ່ານຈະຮັກສາຄຳສັ່ງທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ
ເພື່ອຍ່າງໃນທາງທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງ ແລະເພື່ອຢຳເກງພຣະອົງ.
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະນຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ດີແລະກວ້າງຂວາງ
, ບ່ອນທີ່ມີລຳທານນ້ຳ,
ແລະບໍ່ນ້ຳຂອງຄວາມເລິກທີ່ໄຫຼອອກມາຜ່ານທົ່ງພຽງແລະຜ່ານພູເຂົາ;
ແຜ່ນດິນຂອງເຂົ້າສາລີແລະເຂົ້າບາເລ, ເຄືອອະງຸ່ນ, ຕົ້ນໝາກເດື່ອ, ໝາກທັບທິມ;
ແຜ່ນດິນຂອງຕົ້ນກອກນ້ຳມັນແລະນ້ຳເຜິ້ງ;
ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່ມີກັບຄວາມທຸກຍາກ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດແຄນຫຍັງເທິງມັນ; ແຜ່ນດິນທີ່ກ້ອນຫີນຂອງມັນແມ່ນເຫຼັກ,
ແລະຈາກພູເຂົາຂອງມັນເຈົ້າຈະຂຸດແຮ່ທອງແດງ. ແລະເຈົ້າຈະກິນ ແລະອີ່ມ,
ແລະເຈົ້າຈະອວຍພອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ເພາະແຜ່ນດິນອັນດີງາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າ.
ລະວັງຕົວເຈົ້າເອງບໍ່ໃຫ້ລືມພຣະເຈົ້າພຣະເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະຄຳຕັດສິນແລະກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ, ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງເຈົ້າມື້ນີ້; ບໍ່ໃຫ້ເມື່ອກິນແລ້ວອີ່ມ,
ແລະສ້າງເຮືອນງາມແລະອາໄສຢູ່ໃນມັນ, ແລະງົວຂອງເຈົ້າແລະແກະຂອງເຈົ້າເພີ່ມຂຶ້ນແກ່ເຈົ້າ,
ເງິນແລະຄຳເພີ່ມຂຶ້ນແກ່ເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າຈະມີເພີ່ມຂຶ້ນແກ່ເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະຍົກຕົວຂຶ້ນໃນໃຈ, ແລະລືມພຣະເຈົ້າພຣະເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ພາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຈາກເຮືອນຂອງຄວາມເປັນທາດ;
ຜູ້ທີ່ນຳເຈົ້າຜ່ານທະເລຊາຍໃຫຍ່ແລະໜ້າຢ້ານນັ້ນ, ບ່ອນທີ່ມີງູກັດ, ແລະແມງພ້ອງ,
ແລະຄວາມກະຫາຍ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີນ້ຳ; ຜູ້ທີ່ພາອອກແກ່ເຈົ້າຈາກຫີນແຫຼມນ້ຳພຸຂອງນ້ຳ;

ຜູ້ທີ່ໃຫ້ອາຫານເຈົ້າມັນນາໃນທະເລຊາຍທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ, ແລະບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ,
ເພື່ອທໍລະມານເຈົ້າ, ແລະທົດສອບເຈົ້າ,
ແລະເຮັດດີແກ່ເຈົ້າໃນທ້າຍສຸດຂອງວັນເດືອນຂອງເຈົ້າ. ຢ່າເວົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ,
ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ອຍ ແລະ
ອຳນາດຂອງມືຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍມີພະລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້.
ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະອົງເອງໃຫ້ກຳລັງແກ່ເຈົ້າເພື່ອເຮັດພະລັງ,
ແລະເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານກັ
ບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ເປັນມາໃນມື້ນີ້.
ແລະຈະເປັນຖ້າເຈົ້າລືມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າໄປຕາມພະເຈົ້າອື່ນໆ,
ແລະເຈົ້າປະຕິບັດແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຈົ້ານະມັດສະການແກ່ເຂົາເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານແກ່ພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້ທັງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນ,
ວ່າພວກເຈົ້າຈະພິນາດຢ່າງແນ່ນອນ.
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າທຳລາຍປະຊາຊາດອື່ນໆທີ່ເຫຼືອຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າກໍຈະຖືກທຳລາຍດັ່ງນັ້ນເຊັ່ນກັນ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.

๙

ຟັງເອີຍ ອິດສະລະເອນ,
ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນມື້ນີ້ເພື່ອເຂົ້າໄປເອົາມໍລະດົກປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະແຂງແຮງກວ່
າພວກເຈົ້າ, ເມືອງໃຫຍ່ແລະມີກຳແພງສູງເຖິງສະຫວັນ,
ປະຊາຊົນທີ່ໃຫຍ່ແລະຫຼາຍແລະສູງ, ລູກຫຼານຂອງອານາກ, ທີ່ເຈົ້າຮູ້ຈັກແລະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າ,

ໃຜຈະຢືນຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານຂອງອານາກໄດ້? ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ໃນມື້ນີ້ວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ພຣະອົງເປັນໄຟທີ່ເຜົາຜານ,
ພຣະອົງຈະທຳລາຍພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກໜ້າເຈົ້າ,
ແລະຈະທຳລາຍພວກເຂົາຢ່າງໄວວາ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າ.
ຢ່າເວົ້າໃນໃຈຂອງເຈົ້າ
ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຳລາຍປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າວ່າ,
ເພາະຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້ອຍ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງນຳຂ້ອຍເຂົ້າມາເພື່ອຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນອັນດີນີ້.
ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າ
ຫຼືຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈເຈົ້າທີ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ,
ແຕ່ຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ ພຣະເຈົ້າຈະທຳລາຍພວກເຂົາຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,
ແລະເພື່ອສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າສາບານໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ
ຄືອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ ແລະຢາໂກບ. ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ໃນມື້ນີ້ວ່າ
ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານແຜ່ນດິນດີ
ນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຮັບເປັນມໍລະດົກ, ແຕ່ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ຄໍແຂງ. ຈົ່ງຈື່ຈຳ,
ຢ່າລືມຫຼາຍເທົ່າທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍົກຍ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນທະເລຊາຍ,
ຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ເຈົ້າອອກມາຈາກອີຢິບ ແລະເຈົ້າມາເຖິງສະຖານທີ່ນີ້,
ເຈົ້າສືບຕໍ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ຢູໂຣເຣບ ພວກເຈົ້າໄດ້ຍົກຍ້ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂກດຮ້າຍຕໍ່ພວກເຈົ້າທີ່ຈະທຳລາຍພວກເຈົ້າ,
ເມື່ອຂ້ອຍຂຶ້ນໄປສູ່ພູເຂົາເພື່ອຮັບແຜ່ນຫີນ,
ແຜ່ນພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ
ຂ້ອຍໄດ້ຢູ່ເທິງພູເຂົາສີ່ສິບມື້ແລະສີ່ສິບຄືນ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ແລະບໍ່ໄດ້ດື່ມນ້ຳ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນແກ່ຂ້ານ້ອຍ ທີ່ຂຽນດ້ວຍນິ້ວມືຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະເທິງແຜ່ນເຫຼົ່ານັ້ນຂຽນໄວ້ທຸກຄຳເວົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົາໃ
ນອັນຊຸມນຸມ; ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສີ່ສິບມື້ແລະສີ່ສິບຄືນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແຜ່ນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ: ລຸກຂຶ້ນ, ລົງໄປຢ່າງໄວຈາກທີ່ນີ້,
ເພາະວ່າປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເຈົ້ານຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ໄດ້ກະທຳຜິດກົດໝາຍ. ພວກເຂົາໄດ້ລະເມີດຢ່າງໄວຈາກທາງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຮູບຫລໍ່ສຳລັບຕົນເອງ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່າວ ຕໍ່ ຂ້ອຍ, ເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າ ຕໍ່ ເຈົ້າ ຄັ້ງໜຶ່ງ ແລະ ສອງຄັ້ງ, ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ ປະຊາຊົນ ນີ້, ແລະ ເບິ່ງ
ປະຊາຊົນ ຄໍແຂງ ແມ່ນ; ແລະ ດຽວນີ້ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຂ້ອຍ ທຳລາຍຢ່າງສິ້ນເຊີງ ພວກເຂົາ,
ແລະ ຂ້ອຍຈະລຶບລ້າງ ຊື່ ຂອງພວກເຂົາ ຈາກພາຍໃຕ້ ສະຫວັນ, ແລະ ຂ້ອຍຈະເຮັດ ເຈົ້າ
ໃຫ້ເປັນ ປະເທດຊາດ ໃຫຍ່, ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ຫຼາຍກວ່າ ນີ້ ຫຼາຍ. ແລະ
ເມື່ອຂ້ານ້ອຍກັບຄືນມາ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ລົງມາຈາກພູ, ແລະ
ພູນັ້ນກຳລັງຖືກໄຟເຜົາໄໝ້ຈົນເຖິງສະຫວັນ, ແລະ
ແຜ່ນພະຍານສອງແຜ່ນຢູ່ໃນມືທັງສອງຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ແລະໄດ້ເຫັນວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດຮູບຫຼໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າເອງ,
ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ລະເມີດຈາກທາງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາພວກເຈົ້າໃຫ້ເຮັດ;
ແລະໄດ້ຈັບແຜ່ນສອງແຜ່ນ, ຂ້ອຍໄດ້ໂຍນມັນຈາກສອງມືຂອງຂ້ອຍ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ທຳລາຍມັນຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າເປັນຄັ້ງທີສອງ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄັ້ງກ່ອນໜ້ານີ້,
ເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ແລະສີ່ສິບຄືນ, ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ແລະບໍ່ໄດ້ດື່ມນ້ຳ,
ກ່ຽວກັບບາບທັງໝົດຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບໂດຍການເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຍົວຍຸພຣະອົງ.

ແລະຂ້ອຍຢ້ານກົວເພາະຄວາມໂກດຮ້າຍແລະຄວາມໂກດ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກຍົວຍຸຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍເພື່ອທຳລາຍທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຟັງຂ້ອຍໃນເວລານັ້ນ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ໂກດແຄ້ນຕໍ່ອາໂຣນເພື່ອທຳລາຍລາວ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານກ່ຽວກັບອາໂຣນໃນເວລານັ້ນ.
ແລະບາບຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດ, ຄືລູກງົວນັ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ເອົາມັນແລະເຜົາມັນໃນໄຟ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ບົດມັນໂດຍການຕຳຫຼາຍຈົນກ່ວາມັນກາຍເປັນລະອຽດ,
ແລະມັນກາຍເປັນຄືກັບຝຸ່ນ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ໂຍນຝຸ່ນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນລຳທ່ຽວທີ່ໄຫຼລົງມາຈາກພູເຂົາ. ແລະໃນການເຜົາໄຫມ້,
ແລະໃນການທົດລອງ, ແລະໃນອຸບມຸງແຫ່ງຄວາມປາຖະໜາ,
ເຈົ້າໄດ້ຍົກຍ້າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົ່ງພວກເຈົ້າອອກຈາກກາເດຊ
ບາເນ ໂດຍກ່າວວ່າ ຈົ່ງຂຶ້ນໄປແລະຮັບເອົາແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ
ແລະພວກເຈົ້າກໍບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະດຳລັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ
ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ
ເຈົ້າໄດ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າເປັນເວລາສີ່ສິບມື້ແລະສີ່ສິບຄືນ,
ເທົ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ອ້ອນວອນ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຕັ້ງໃຈທີ່ຈະທຳລາຍພວກເຈົ້າ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ກະສັດແຫ່ງພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຂໍຢ່າທຳລາຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ແລະມໍລະດົກຂອງພຣະອົງຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ໄວ້,
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ,
ດ້ວຍພຣະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະອົງ, ແລະດ້ວຍພຣະກອບອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ.
ຈົ່ງຈື່ຈຳອັບຣາຮາມ ແລະ ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ

ຜູ້ທີ່ທ່ານສາບານຕາມຕົວທ່ານເອງ, ຂໍຢ່າເບິ່ງຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງປະຊາຊົນນີ້ ແລະ ການກະທຳອະທຳ ແລະ ບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ຢ່າໃຫ້ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກບ່ອນນັ້ນເວົ້າວ່າ,
ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ສາມາດນຳພວກເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາກັບພວກເຂົາເຈົ້າ, ແລະເພາະພຣະອົງກຽດຊັງພວກເຂົາເຈົ້າ,
ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ນຳພວກເຂົາເຈົ້າອອກມາໃນທະເລຊາຍເພື່ອຂ້າພວກເຂົາເຈົ້າ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ,
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ,
ດ້ວຍພຣະຫັດອັນເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະອົງ, ແລະດ້ວຍພຣະກອນອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ.

๑๐

ໃນເວລານັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບຂ້ອຍວ່າ,
ຈົ່ງແກະສະຫຼັກແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນໃຫ້ເຈົ້າເອງຄືກັນກັບແຜ່ນທຳອິດ,
ແລະຂຶ້ນມາຫາຂ້ອຍເທິງພູເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຫີບໄມ້ໃຫ້ເຈົ້າເອງ.
ແລະເຈົ້າຈະຂຽນເທິງແຜ່ນນັ້ນເຊິ່ງຄຳເວົ້າທີ່ແມ່ນຢູ່ໃນແຜ່ນທຳອິດທີ່ເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ມັນເຂົ້າໄປໃນຫີບນັ້ນ. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຫີບຈາກໄມ້ທີ່ບໍ່ເນົ່າເປື່ອຍ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ສະຫລັກແຜ່ນຫີນດັ່ງແຜ່ນທຳອິດ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ພູເຂົາໂດຍມີແຜ່ນສອງແຜ່ນຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ຂຽນເທິງແຜ່ນກະດານຕາມການຂຽນຄັ້ງທຳອິດ ຄື ສິບປະການ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕຣັສກັບພວກເຈົ້າຢູ່ເທິງພູເຂົາຈາກກາງໄຟ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບມັນໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກັບຄືນມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລົງມາຈາກພູເຂົາ ແລະໄດ້ໃສ່ແຜ່ນຫີນເຂົ້າໄປໃນຫີບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໄວ້ ແລະແຜ່ນຫີນ

ເຫຼົ່ານັ້ນກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໄວ້.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກເບເອໂຣດຂອງລູກຊາຍຢາກັນ
ໄປຍັງໂມເຊຣາ. ທີ່ນັ້ນອາໂຣນໄດ້ຕາຍ ແລະຖືກຝັງໄວ້ທີ່ນັ້ນ,
ແລະເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງລາວໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນປະໂລຫິດແທນທີ່ລາວ. ຈາກທີ່ນັ້ນ
ພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງໄປສູ່ກາດກາດ, ແລະຈາກກາດກາດໄປສູ່ເອເຕບາທາ,
ແຜ່ນດິນແຫ່ງກະແສນ້ໍາໄຫຼຫຼາກ. ໃນເວລານັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແບ່ງແຍກເຜົ່າເລວີ
ເພື່ອຍົກຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຢືນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພື່ອປະຕິບັດແລະອະທິຖານໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ຈົນເຖິງມື້ນີ້. ເພາະວ່ານີ້
ຊາວເລວີຈຶ່ງບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງ ແລະ ສ່ວນມໍລະດົກໃນບັນດາພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງແມ່ນສ່ວນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ລາວ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຢືນຢູ່ໃນພູເຂົາສີ່ສິບມື້ແລະສີ່ສິບຄືນ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຟັງຂ້ານ້ອຍ ແລະ
ໃນເວລານັ້ນ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ປະສົງທີ່ຈະທໍາລາຍພວກເຈົ້າໃຫ້ສິ້ນເຊີງ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງໄປ, ອອກເດີນທາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນນີ້,
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໄປຄອບຄອງແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ານ້ອຍສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ
ວ່າຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ແລະ ດຽວນີ້, ອິດສະລາເອນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຂໍຫຍັງຈາກເຈົ້າ, ແຕ່ກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະ ຍ່າງໃນທຸກທາງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຮັກພຣະອົງ, ແລະ
ປະຕິບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈາກທັງໝົດຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ຈາກທັງໝົດຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ, ຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະ ກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ, ເທົ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງເຈົ້າມື້ນີ້, ເພື່ອວ່າດີແກ່ເຈົ້າ? ຈົ່ງເບິ່ງ,
ທ້ອງຟ້າຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ທ້ອງຟ້າແຫ່ງທ້ອງຟ້າ, ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກບັນດາບິດາຂອງພວກເຈົ້າເພື່ອຮັກພວກເຂົາ,

ແລະໄດ້ເລືອກເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາຫຼັງຈາກພວກເຂົາ, ຄືພວກເຈົ້າ, ຈາກທຸກປະຊາຊາດ,
ຕາມທີ່ເປັນໃນມື້ນີ້. ແລະທ່ານຈະຂາດສຸນັດຄວາມແຂງກະດ້າງຂອງຫົວໃຈຂອງທ່ານ,
ແລະທ່ານຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄໍຂອງທ່ານແຂງກະດ້າງ.
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ທ່ານນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະເຂັ້ມແຂງ,
ແລະໜ້າຢ້ານກົວ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ໜ້າຕາ, ແລະບໍ່ຮັບຂອງຂວັນ;
ຜູ້ທີ່ເຮັດການພິພາກສາໃຫ້ຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະເດັກກຳພ້າ ແລະແມ່ໝ້າຍ,
ແລະຮັກຄົນຕ່າງດ້າວໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຈີ່ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງ. ແລະທ່ານຈະຮັກຄົນຕ່າງດ້າວ,
ເພາະວ່າທ່ານເຄີຍເປັນຄົນຕ່າງດ້າວໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ.
ເຈົ້າຈະຕ້ອງຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ພຣະອົງ
ແລະ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕິດພັນກັບພຣະອົງ ແລະ ເຈົ້າຈະຕ້ອງສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງນີ້ແມ່ນຄວາມພາກພູມໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສິ່ງທີ່ລັງລາວເຫຼົ່ານີ້ໃນເຈົ້າ ເຊິ່ງຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ.
ດ້ວຍເຈັດສິບວິນຍານ, ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າລົງໄປອີຢິບ,
ແຕ່ດຽວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຄືກັບດາວແຫ່ງສະຫວັນໃນຈຳນວນຫຼາຍ.

๑๑

ແລະເຈົ້າຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະຈະຮັກສາຂໍ້ກຳນົດຂອງພຣະອົງ,
ກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ, ບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະຄຳຕັດສິນຂອງພຣະອົງທັງໝົດຕະຫຼອດມື້ທັງປວງ. ແລະ ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ໃນມື້ນີ້,

ເພາະວ່າ ບໍ່ແມ່ນ ລູກເດັກຂອງພວກເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຫັນ
ການສອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ມືທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ແຂນທີ່ສູງ, ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ການອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ,
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃນທ່າມກາງອີຢິບຕໍ່ຟາໂຣກະສັດຂອງອີຢິບ, ແລະ
ແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຕໍ່ກຳລັງຂອງຊາວອີຢິບ, ແລະ
ລົດຮົບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ມ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ກຳລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເມື່ອນ້ຳຂອງທະເລແດງໄດ້ທ່ວມເທິງໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງໄລ່ຕາມພວກເຈົ້
າຈາກຂ້າງຫຼັງ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍເຂົາເຈົ້າຈົນເຖິງມື້ນີ້, ແລະ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດແກ່ພວກເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຈົນກວ່າພວກເຈົ້າມາເຖິງສະຖານທີ່ນີ້,
ແລະ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຕໍ່ດາທານ ແລະ
ອາບີຣາມລູກຊາຍຂອງເອລີອາບລູກຊາຍຂອງເຣອູເບນ,
ຜູ້ທີ່ແຜ່ນດິນໄດ້ເປີດປາກຂອງມັນກືນເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ເຕັນທ໌ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ຊັບສິນທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າໃນທ່າມກາງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ; ເພາະວ່າ
ຕາຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນບັນດາພຣະກິດທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່,
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃນພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້. ແລະ
ເຈົ້າຈະຮັກສາບັນດາຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງພຣະອົງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່, ແລະ ເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ
ເຂົ້າໄປແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອໄດ້ຮັບ
ມໍລະດົກມັນ;
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າສາບານກັບບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າທີ່ຈະໃຫ້
ພວກເຂົາແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາກັບພວກເຂົາ, ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະເຜີ້ງ.

ເພາະວ່າແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ,
ບໍ່ແມ່ນຄືກັບແຜ່ນດິນຂອງອີຢິບທີ່ເຈົ້າອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນ,
ເວລາພວກເຂົາຫວ່ານເມັດພືດແລະຫົດນ້ຳດ້ວຍຕີນຂອງພວກເຂົາ, ຄືກັບສວນຜັກ;
ແຕ່ແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ,
ແມ່ນແຜ່ນດິນພູເຂົາແລະທົ່ງພຽງ; ມັນດື່ມນ້ຳຈາກຝົນຂອງສະຫວັນ.
ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເບິ່ງແຍງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ຕາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ເທິງມັນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນປີຈົນເຖິງສິ້ນປີ.
ຖ້າແຕ່ວ່າພວກເຈົ້າຟັງຢ່າງແທ້ຈິງຟັງບັນດາຄຳສັ່ງທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງເຈົ້າມື້ນີ້,
ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະປະຕິບັດຕໍ່ພຣະອົງດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ,
ແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງຈະໃຫ້ຝົນແກ່ແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າຕາມລະດູຕົ້ນແລະລະດູປາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະເກັບເຂົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ, ແລະນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງຈະໃຫ້ຫຍ້າໃນທົ່ງນາຂອງເຈົ້າແກ່ສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ; ແລະເຈົ້າກິນແລ້ວອີ່ມ,
ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງບໍ່ໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຂະຫຍາຍອອກ, ແລະພວກເຈົ້າລະເມີດ,
ແລະປະຕິບັດຕໍ່ພຣະອື່ນ, ແລະກົ້ມລົງນະມັສການພວກມັນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂມໂຫຕໍ່ພວກເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງຈະປິດຟ້າສະຫວັນ, ແລະຈະບໍ່ມີຝົນ, ແລະແຜ່ນດິນຈະບໍ່ໃຫ້ຜົນຂອງມັນ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍຢ່າງໄວຈາກແຜ່ນດິນທີ່ດີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.
ແລະ ພວກເຈົ້າຈະໃສ່ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ
ເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະຜູກມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍຢູ່ເທິງມືຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ມັນຈະເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ສັ່ນຄອນຕໍ່ໜ້າຕາຂອງພວກເຈົ້າ; ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະສອນລູກຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ເວົ້າກ່ຽວກັບມັນ ໃນເວລາທີ່ເຈົ້ານັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນ, ແລະ

ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າຍ່າງຢູ່ໃນທາງ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ເຈົ້ານອນ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າລຸກຂຶ້ນ.
ແລະພວກເຈົ້າຈະຂຽນມັນເທິງກອບປະຕູຂອງເຮືອນພວກເຈົ້າ ແລະປະຕູຂອງພວກເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນ,
ແລະວັນຂອງລູກຊາຍພວກເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າສາບານໃຫ້ບັນພະບຸລຸດພວກເຈົ້າເ
ພື່ອໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ດັ່ງກັບວັນຂອງສະຫວັນເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະ ມັນຈະເປັນ
ຖ້າໂດຍການຟັງ ເຈົ້າຟັງ ທັງໝົດບັນດາຄຳສັ່ງເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ຂ້ອຍສັ່ງເຈົ້າມື້ນີ້ ໃຫ້ເຮັດ,
ໃຫ້ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ດຳເນີນໃນທັງໝົດບັນດາທາງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຕິດແໜ້ນກັບພຣະອົງ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄລ່ອອກທັງໝົດບັນດາປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຈາກໜ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກປະຊາຊາດໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງຫຼາຍກວ່າພວກເຈົ້າ.
ທຸກສະຖານທີ່ທີ່ຮອຍຕີນຂອງເຈົ້າຢຽບ, ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ,
ຈາກທະເລຊາຍແລະອັນຕິລິບານຸສ, ແລະຈາກແມ່ນ້ຳເມລາລູ, ແມ່ນ້ຳເອຟຣາເຕສ,
ແລະຈົນເຖິງທະເລທາງຕາເວັນຕົກ, ຈະເປັນເຂດແດນຂອງເຈົ້າ.
ບໍ່ມີໃຜຈະຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະວາງຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມສັ່ນສະເທືອນ
ຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ພວກເຈົ້າຈະຍ່າງເທິງມັນ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຈົ້າ. ເບິ່ງເອີ້ຍ, ຂ້ອຍໃຫ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າມື້ນີ້
ພອນແລະຄຳສາບແຊ່ງ: ພອນ,
ຖ້າພວກເຈົ້າຟັງບັນດາບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ທີ່ຂ້ອຍສັ່ງພວກເຈົ້າມື້ນີ້; ແລະຄຳສາບແຊ່ງ,
ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ຟັງບັນດາບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ທີ່ຂ້ອຍສັ່ງພວກເຈົ້າມື້ນີ້, ແລະພວກເຈົ້າຫລົງທາງຈາກທາງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງພວກເຈົ້າ,
ໄປປະຕິບັດພະເຈົ້າອື່ນ, ທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ.

ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້ານຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງ
ຂ້າມໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ພອນເທິງພູເຂົາເກຣິຊິມ,
ແລະຄຳສາບແຊ່ງເທິງພູເຂົາເອບານ. ບໍ່ແມ່ນເບິ່ງ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ເກີນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ຢູ່ຫຼັງທາງຕາເວັນຕົກຂອງແສງຕາເວັນ ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ, ທີ່ອາໄສຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກ
ຕິດກັບໂກນໂກນ ໃກ້ກັບຕົ້ນໂອກທີ່ສູງ? ທ່ານທັງຫຼາຍກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ເຂົ້າໄປເພື່ອຮັບເອົາແຜ່ນດິນເປັນມໍລະດົກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານ
ໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍໂດຍການຈັບສະຫຼາກຕະຫຼອດທຸກມື້,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຮັກສາປະຕິບັດບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ
ແລະການພິພາກສາເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ ເທົ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານໃນມື້ນີ້

๑๘

ແລະນີ້ແມ່ນບັນດາຄຳສັ່ງແລະການຕັດສິນທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າພ
ຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານເປັນມໍລະດົກ,
ຕະຫຼອດທຸກມື້ທີ່ທ່ານດຳລົງຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ. ດ້ວຍການທຳລາຍ
ພວກເຈົ້າຈະທຳລາຍທຸກສະຖານທີ່ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ພະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກເຂົາເຈົ້າ, ເທິງພູເຂົາສູງ ແລະເທິງເນີນພູ
ແລະຢູ່ລຸ່ມຕົ້ນໄມ້ໝາກົາ. ແລະພວກເຈົ້າຈະທຳລາຍແທ່ນບູຊາຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຕີເສົາຫີນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະຕັດປ່າໄມ້ຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະເຜົາຮູບແກະສະຫຼັກຂອງພະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍໄຟ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະທຳລາຍຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າອອກຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ

ແຕ່ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃນໜຶ່ງຂອງເມືອງຂອງ
ພວກເຈົ້າເພື່ອຕັ້ງຊື່ຂອງພຣະອົງໄວ້ທີ່ນັ້ນແລະເພື່ອຖືກເອີ້ນຊື່,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາແລະພວກເຈົ້າຈະໄປທີ່ນັ້ນ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະນຳເອົາໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຊິ່ງເຄື່ອງບູຊາເຜົາທັງໝົດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ເຄື່ອງບູຊາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ຜົນທຳອິດຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ເຄື່ອງຖວາຍສະໝັກໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ລູກຫົວປີຂອງງົວຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ
ແລະຂອງແກະຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະກິນຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຊື່ນຊົມຍິນດີໃນທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍແລະຄອບຄົວຂອງທ່ານທັງຫຼາ
ຍໄດ້ລົງມືເຮັດ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ອວຍພອນທ່ານ.
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເທົ່າທີ່ພວກເຮົາເຮັດຢູ່ທີ່ນີ້ໃນມື້ນີ້,
ແຕ່ລະຄົນເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກໃຈຕໍ່ໜ້າຕົນເອງ;
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງຈົນເຖິງຕອນນີ້ເຂົ້າໄປໃນການພັກຜ່ອນ,
ແລະເຂົ້າໄປໃນມໍລະດົກ, ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ແລະຈະອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາປະທານໃຫ້ເປັນມໍລະ
ດົກແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະພຣະອົງຈະໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍພັກຜ່ອນຈາກສັດຕູທັງໝົດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະອາໄສຢູ່ດ້ວຍຄວາມປອດໄພ.
ແລະມັນຈະເປັນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ພຣະນາມຂອງພ
ຣະອົງຖືກເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ທີ່ນັ້ນເຈົ້າຈະນຳເອົາທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ມາ,
ເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແລະເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ, ແລະສ່ວນທົດຂອງເຈົ້າ,

ແລະຜົນທຳອິດຈາກມືຂອງເຈົ້າ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເລືອກສັນຈາກຂອງຖວາຍຂອງເຈົ້າ,
ເທົ່າທີ່ເຈົ້າຈະປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ແລະພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະລູກສາວຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຄົນໃຊ້ຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະຄົນໃຊ້ຜູ້ຍິງຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຄົນເລວີທີ່ຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງພວກເຈົ້າ;
ເພາະວ່າລາວບໍ່ມີສ່ວນແລະບໍ່ມີມໍລະດົກກັບພວກເຈົ້າ. ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງ,
ຢ່າໄດ້ນຳເອົາເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຜົາໄໝ້ຂອງເຈົ້າໄປຖວາຍໃນທຸກສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າເຫັນ.
ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງໄປຫາສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃນໜຶ່ງໃນບັນດາເ
ຜົ່າຂອງເຈົ້າ, ທີ່ນັ້ນເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະນຳເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງພວກເຈົ້າຂຶ້ນໄປ,
ແລະທີ່ນັ້ນເຈົ້າຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້.
ແຕ່ເຈົ້າສາມາດເສຍສະຫຼະຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງເຈົ້າທັງໝົດ
ແລະກິນເນື້ອຕາມການອວຍພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທາ
ນແກ່ເຈົ້າໃນທຸກເມືອງ,
ຄົນບໍ່ສະອາດແລະຄົນສະອາດສາມາດກິນມັນຮ່ວມກັນໄດ້ເໝືອນກັບເນື້ອກວາງຫຼືເນື້ອກວາ
ງປ່າ. ແຕ່ເລືອດນັ້ນ ທ່ານຈະບໍ່ກິນ, ທ່ານຈະເທມັນອອກລົງເທິງແຜ່ນດິນຄືກັບນ້ຳ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດກິນໃນເມືອງຂອງເຈົ້າໄດ້ ຄືສ່ວນທີສິບຂອງເຂົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ, ນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ, ລູກຫຼັ້ງຂອງງົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ແກະຂອງເຈົ້າ,
ທຸກຄຳອະທິຖານທີ່ເຈົ້າອາດຈະສາບານ, ຂໍ້ຕົກລົງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ຜົນໄມ້ທຳອິດຂອງມືເຈົ້າ.
ແຕ່ເຈົ້າຈະກິນມັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣ
ະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ພຣະອົງ, ເຈົ້າແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າ,
ຄົນໃຊ້ຊາຍຂອງເຈົ້າແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງພວກເຈົ້າ;

ແລະເຈົ້າຈະຊື່ນຊົມຍິນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າວາງມືຂອງເ
ຈົ້າ. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງ ບໍ່ໃຫ້ປະຖິ້ມຄົນເລວີ
ຕະຫຼອດເວລາທີ່ເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ.
ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າ
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະກິນເນື້ອ
ຖ້າຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າປາຖະໜາທີ່ຈະກິນເນື້ອ
ເຈົ້າຈະກິນເນື້ອຕາມຄວາມປາຖະໜາທັງໝົດຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ.
ຖ້າສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກເພື່ອໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຖື
ກເອົ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນແມ່ນຢູ່ໄກຈາກເຈົ້າ,
ແລ້ວເຈົ້າຈະເສຍສະຫຼະຈາກງົວແລະແກະຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ,
ຕາມວິທີທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະກິນໃນເມືອງຂອງເຈົ້າຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ.
ດັ່ງທີ່ກິນເນື້ອກວາງແລະເນື້ອກວາງ, ເຈົ້າຈະກິນມັນດັ່ງນັ້ນ,
ຄົນບໍ່ສະອາດແລະຄົນສະອາດຈະກິນເຊັ່ນດຽວກັນ.
ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງແຂງແຮງທີ່ຈະບໍ່ກິນເລືອດ, ເພາະວ່າເລືອດຂອງມັນແມ່ນວິນຍານ,
ວິນຍານຈະບໍ່ຖືກກິນພ້ອມກັບເນື້ອ. ທ່ານຈະບໍ່ກິນມັນ,
ທ່ານຈະເທມັນລົງເທິງແຜ່ນດິນຄືນ້ໍາ. ເຈົ້າຢ່າກິນມັນ, ເພື່ອວ່າມັນຈະດີແກ່ເຈົ້າ ແລະ
ລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຫຼັງຈາກເຈົ້າ, ຖ້າເຈົ້າເຮັດສິ່ງທີ່ດີ ແລະ
ສິ່ງທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ຍົກເວັ້ນສິ່ງບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ ຖ້າມີແກ່ເຈົ້າ
ແລະຄໍາອະທິຖານຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະຕ້ອງເອົາໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ນາມຂອງພ
ຣະອົງຖືກເອົ້ນທີ່ນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະເຮັດເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະຖວາຍເນື້ອຂຶ້ນເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,

ແຕ່ເລືອດຂອງເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະຖອກໄປທາງຖານຂອງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແຕ່ເນື້ອເຈົ້າຈະກິນ. ຈົ່ງລະວັງ ແລະ ຟັງ ແລະ
ເຈົ້າຈະປະຕິບັດທຸກຄຳເວົ້າທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອວ່າມັນຈະດີແກ່ເຈົ້າ ແລະ
ແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ ຖ້າເຈົ້າເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ ແລະ
ສິ່ງທີ່ດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ຖ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຳລາຍປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ,
ທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຮັບເອົາມັນ, ແລະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຈົ່ງລະວັງຕົວເຈົ້າເອງບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າສືບຄົ້ນຕິດຕາມເຂົາເຈົ້າຫຼັງຈາກທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືກທຳລາຍຈາກຕໍ່
ໜ້າເຈົ້າ, ໂດຍເວົ້າວ່າ, ປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ເຮັດແນວໃດກັບພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ?
ຂ້ອຍກໍ່ຈະເຮັດເຊັ່ນກັນ ເຈົ້າຢ່າເຮັດດັ່ງນັ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງກຽດຊັງ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າເຜົາບຸດຊາຍແລະບຸດສາວຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໄຟຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອ
ງເຂົາເຈົ້າ.

๑๓

ທຸກຄຳທີ່ຂ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາເພື່ອປະຕິບັດ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເພີ່ມຫຍັງເຂົ້າໃສ່ມັນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຫຍັງອອກຈາກມັນ.
ຖ້າແຕ່ຜູ້ປະກາດພະທຳລຸກຂຶ້ນໃນເຈົ້າຫຼືຄົນຝັນຝັນ ແລະໃຫ້ເຈົ້າເຄື່ອງໝາຍຫຼືສິ່ງມະຫັດ
ແລະເຄື່ອງໝາຍຫຼືສິ່ງມະຫັດທີ່ລາວເວົ້າຕໍ່ເຈົ້າມາເຖິງ ເວົ້າວ່າ

ໃຫ້ພວກເຮົາໄປແລະໃຫ້ພວກເຮົາປະກອບພະເຈົ້າອື່ນທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຟັງຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ປະກາດພະທຳນັ້ນຫຼືຄົນຝັນຝັນນັ້ນ
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພະເຈົ້າຂອງເຈົ້າກຳລັງທົດສອບພວກເຈົ້າ
ເພື່ອຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າຮັກພະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າແລະດ້ວຍຈິດ
ໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ ຈົ່ງຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ຈົ່ງຢ້ານກົວພຣະອົງ, ຈົ່ງຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ, ແລະຈົ່ງຍຶດໝັ້ນໃນພຣະອົງ.
ແລະຜູ້ເຜີຍພະຍາກອນນັ້ນ ຫຼື ຜູ້ຝັນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຕາຍ,
ເພາະວ່າລາວໄດ້ເວົ້າເພື່ອຫຼອກລວງເຈົ້າໃຫ້ຫ່າງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ໄຖ່ເຈົ້າອອກຈາກຄວາມເປັນທາດ,
ເພື່ອຂັບໄລ່ເຈົ້າອອກຈາກທາງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າຍ່າງໄປໃນນັ້
ນ, ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງລົບລ້າງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ.
ຖ້າແຕ່ວ່າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈາກພໍ່ຂອງເຈົ້າຫຼືຈາກແມ່ຂອງເຈົ້າ, ຫຼືລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ,
ຫຼືລູກສາວ, ຫຼືເມຍຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນອ້ອມກອດຂອງເຈົ້າ,
ຫຼືເພື່ອນທີ່ເທົ່າກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຊັກຊວນເຈົ້າຢ່າງລັບໆ ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ໃຫ້ພວກເຮົາໄປແລະໃຫ້ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າອື່ນໆ,
ທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກເຈົ້າແລະບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ, ຈາກພະເຈົ້າຂອງປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າ,
ທີ່ໃກ້ກັບເຈົ້າຫຼືທີ່ໄກຈາກເຈົ້າ, ຈາກສຸດແຜນໂລກຈົນເຖິງສຸດແຜນໂລກ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຍິນຍອມກັບລາວ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຟັງລາວ, ແລະຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເມດຕາລາວ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ສົງສານລາວ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ປົກປິດລາວ; ເຈົ້າຕ້ອງແຈ້ງກ່ຽວກັບລາວ,
ແລະມືຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ເທິງລາວເປັນຄົນທຳອິດທີ່ຈະຂ້າລາວ,
ແລະມືຂອງປະຊາຊົນທັງໝົດໃນທີ່ສຸດ. ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຂ້ວາງຫີນໃສ່ລາວຈົນຕາຍ,
ເພາະວ່າລາວພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຫ່າງອອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ຈາກເຮືອນຂອງຄວາມເປັນທາດ.

ແລະຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວຈະຢ້ານກົວ
ແລະຈະບໍ່ກະທຳການຊົ່ວຮ້າຍນີ້ອີກຕໍ່ໄປໃນຫມູ່ພວກເຈົ້າ
ຖ້າແຕ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນໃນໜຶ່ງຂອງເມືອງຂອງເຈົ້າ,
ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອອາໄສຢູ່ເຈົ້າທີ່ນັ້ນ, ເຂົ້າເຈົ້າເວົ້າວ່າ,
ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ຜິດກົດໝາຍອອກໄປຈາກພວກເຈົ້າ,
ແລະເຂົ້າເຈົ້າເຮັດໃຫ້ທັງໝົດຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ແຜ່ນດິນຂອງເຂົ້າເຈົ້າກະບົດ, ເຂົ້າເຈົ້າເວົ້າວ່າ,
ໃຫ້ພວກເຮົາໄປແລະໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິບັດພຣະອື່ນ, ເຊິ່ງພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ,
ແລະເຈົ້າຈະສອບສວນແລະຖາມແລະເຈົ້າຈະຄົ້ນຫາຫຼາຍ,
ແລະນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງຄຳນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນພວກເຈົ້າ;
ເຈົ້າຈະຂ້າທັງໝົດຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນດ້ວຍການຂ້າຕາຍຂອງດາບ,
ເຈົ້າຈະທຳລາຍມັນດ້ວຍຄຳສາບແຊ່ງ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນມັນ.
ແລະເຈົ້າຈະເກັບກຳຊັບສິນທີ່ລັກເອົາມາທັງໝົດຂອງມັນເຂົ້າໄປໃນທາງຜ່ານຂອງມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະເຜົາເມືອງນັ້ນດ້ວຍໄຟ,
ແລະຊັບສິນທີ່ລັກເອົາມາທັງໝົດຂອງມັນດ້ວຍປະຊາຊົນທັງໝົດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະ
ເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນບ່ອນບໍ່ມີຄົນຢູ່ອາໄສຕະຫຼອດໄປ, ມັນຈະບໍ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ອີກ.
ແລະບໍ່ມີຫຍັງຈາກສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດຈະຕິດຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຫັນກັບຈາກຄວາມໂກດຮ້າຍແຫ່ງຄວາມກຽດຊັງຂອງພຣະອົງ,
ແລະຈະປະທານຄວາມເມດຕາແກ່ເຈົ້າ, ແລະຈະເມດຕາເຈົ້າ, ແລະຈະເພີ່ມທະວີເຈົ້າ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ,
ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຮັກສາບັນດາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ເພື່ອເຮັດສິ່ງທີ່ດີແລະສິ່ງທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

๑๔

ທ່ານເປັນລູກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ,
ທ່ານຈະບໍ່ໂກນຫົວລ້ານລະຫວ່າງຕາຂອງທ່ານເພື່ອຄົນຕາຍ.
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນປະຊາຊົນກຳມະສິດພິເສດຂ
ອງພຣະອົງຈາກທຸກຊາດທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ.
ທ່ານຈະບໍ່ກິນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດໃດໆທັງໝົດ ນີ້ແມ່ນສັດລ້ຽງທີ່ພວກເຈົ້າຈະກິນ:
ລູກງົວຈາກງົວ, ແລະລູກແກະຈາກແກະ, ແລະລູກແບ້ຈາກແບ້; ກວາງ, ແລະເນື້ອກະຊັງ,
ແລະເນື້ອກົ້ນຂາວ, ໂອຣິກ, ແລະຍີຣາຟ. ທຸກສັດທີ່ແບ່ງກີບ ແລະ ມີເລັບແຍກເປັນສອງກີບ,
ແລະ ເຄື່ອງເຄົ້ຽວໃນບັນດາສັດລ້ຽງ, ເຫຼົ່ານີ້ເຈົ້າຈະກິນໄດ້.
ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກິນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈາກພວກທີ່ເຄື່ອງຫຍ້າ ແລະຈາກພວກທີ່ແບ່ງກີບ
ແລະມີຮອຍແຕກ: ອູດ, ສັດທີ່ມີຂົນຫຼາຍ, ແລະສັດຕົວນ້ອຍທີ່ຢູ່ຫີນ,
ເພາະວ່າພວກມັນເຄື່ອງຫຍ້າ ແຕ່ບໍ່ແບ່ງກີບ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບໍ່ສະອາດສຳລັບພວກເຈົ້າ.
ແລະຫມູ, ເພາະວ່າມັນແບ່ງກີບ ແລະມີເລັບແຍກຂອງກີບ, ແຕ່ມັນບໍ່ເຄື່ອງ,
ມັນຈຶ່ງບໍ່ສະອາດສຳລັບເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນເນື້ອຂອງມັນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ສຳພັດຊາກຂອງມັນ.
ແລະເຫຼົ່ານີ້ທ່ານຈະກິນຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳ, ທຸກສິ່ງທີ່ມີຄີບແລະເກັດຢູ່ໃນພວກມັນ,
ທ່ານຈະກິນ. ແລະທຸກສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄີບແລະເກັດ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກິນ,
ມັນເປັນສິ່ງບໍ່ສະອາດສຳລັບພວກເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະກິນນົກທີ່ສະອາດທຸກຊະນິດ
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ກິນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈາກພວກມັນ: ອິນຊີ, ແລະແຮງ, ແລະອິນຊີທະເລ, ແລະແຮງ,
ແລະເຫຍັ້ງ, ແລະສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນມັນ, ແລະນົກກະຈອກ, ແລະນົກຮູກ, ແລະນົກນາງແອ່ນ,
ແລະນົກກະສາ, ແລະນົກຫົງສ໌, ແລະນົກໄອບິສ, ແລະນົກກາງເກງ, ແລະນົກເຫຍັ້ງ,
ແລະສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນມັນ, ແລະນົກຮູບຮູບ, ແລະນົກກາກາງຄືນ, ແລະນົກກະທຸງ,

ແລະນົກຫາດ, ແລະສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນມັນ, ແລະນົກໄກ່ນ້ຳສີມ່ວງ, ແລະຄ້າງຄາວ.
ສິ່ງເລືອຄານທັງໝົດຂອງນົກແມ່ນບໍ່ສະອາດສຳລັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ກິນພວກມັນ.
ທ່ານທັງຫລາຍຈະກິນນົກສະອາດທຸກຊະນິດ. ທຸກຊາກສົບພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກິນ;
ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າມັນຈະຖືກໃຫ້ແລະມັນຈະກິນ,
ຫຼືເຈົ້າຈະຂາຍໃຫ້ຄົນຕ່າງປະເທດ,
ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ຕົ້ມລູກແກະໃນນົມຂອງແມ່ມັນ
ເຈົ້າຈະເກັບຫົດທັງໝົດຂອງຜົນຜະລິດຈາກເມັດພືດຂອງເຈົ້າ,
ຄືຜົນຜະລິດຈາກທົ່ງນາຂອງເຈົ້າ ປີແລ້ວປີເລົ່າ.
ແລະເຈົ້າຈະກິນມັນໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ຊື່ຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນທີ່ນັ້ນ, ເຈົ້າຈະນຳມາຫົດສະອັບຂອງເຂົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ,
ແລະນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ, ລູກທຳອິດຂອງງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະແກະຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກມື້.
ຖ້າແຕ່ທາງໄກຈາກເຈົ້າ ແລະເຈົ້າບໍ່ສາມາດນຳພາມັນຂຶ້ນໄປ ເພາະວ່າສະຖານທີ່ໄກຈາກເຈົ້າ
ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະຂາຍມັນເປັນເງິນ
ແລະເຈົ້າຈະເອົາເງິນໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະໄປຫາສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກມັນ ແລະ
ເຈົ້າຈະໃຫ້ເງິນສຳລັບທຸກສິ່ງທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າປາຖະໜາ, ສຳລັບງົວ ຫຼື ສຳລັບແກະ, ຫຼື
ຍັງເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ຫຼື ສຳລັບເຫຼົ້າແຮງ, ຫຼື ສຳລັບເຫຼົ້າແຮງ, ຫຼື
ສຳລັບທຸກສິ່ງທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າປາຖະໜາ, ແລະ
ເຈົ້າຈະກິນຢູ່ທີ່ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະມີຄວາມຍິນດີ ເຈົ້າ
ແລະ ເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຄົນເລວີຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງໃຫ້ລາວ

ແລະ ບໍ່ມີມໍລະດົກກັບເຈົ້າ. ຫຼັງຈາກສາມປີ,
ເຈົ້າຈະນຳທຸກສ່ວນທີສິບຂອງຜົນຜະລິດຂອງເຈົ້າອອກມາ,
ແລະໃນປີນັ້ນເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າ. ແລະຄົນເລວີຈະມາ
ເພາະວ່າລາວບໍ່ມີສ່ວນຫຼືສະຫຼາກກັບເຈົ້າ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະເດັກກຳພ້າ
ແລະແມ່ຫມ້າຍທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກິນແລະອີ່ມ,
ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນວຽກງານທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເຮັດ.

๑๕

ທຸກໆ ເຈັດ ປີ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດການປ່ອຍໜີ້. ແລະດັ່ງນັ້ນ ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງຂອງການປ່ອຍໜີ້:
ເຈົ້າຈະປ່ອຍທຸກໜີ້ສິນຂອງຄົນທີ່ເພື່ອນບ້ານຄວນແກ່ເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຮຽກຮ້ອງຈາກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າການປ່ອຍໜີ້ໄດ້ຖືກປະກາດໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ຄົນຕ່າງດ້າວເຈົ້າຈະຮຽກຮ້ອງໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ລາວເປັນໜີ້ເຈົ້າ, ແຕ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະຕ້ອງປ່ອຍໜີ້ໃຫ້. ເພາະວ່າຈະບໍ່ມີຄົນຂາດແຄນໃນພວກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນໃຫ້ເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງໃນແຜ່ນດິນທີ່ພ
ຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຮັບມັນເປັນກຳມະສິ
ດ.
ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍດ້ວຍການຟັງເພື່
ອຮັກສາແລະເຮັດບັນດາບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດເທົ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງເຈົ້າມື້ນີ້,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເຈົ້າຕາມວິທີທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເ
ຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ກູ້ຢືມແກ່ປະຊາຊາດຫຼາຍ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ກູ້ຢືມ,
ແລະເຈົ້າຈະປົກຄອງປະຊາຊາດຫຼາຍ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ປົກຄອງເຈົ້າ.

ຖ້າມີຄົນຂາດແຄນຈາກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນເມືອງໃດໜຶ່ງຂອງເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ແຂງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ
ແລະຈະບໍ່ປິດມືຂອງເຈົ້າຕໍ່ກັບພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂາດແຄນນັ້ນ.
ເຈົ້າຈະເປີດມືຂອງເຈົ້າໃຫ້ລາວ, ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ລາວກູ້ຢືມເທົ່າທີ່ລາວຕ້ອງການ,
ຕາມທີ່ລາວຂາດແຄນ. ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງ,
ຢ່າໃຫ້ມີຄຳເວົ້າທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າເປັນການລະເມີດ, ໂດຍເວົ້າວ່າ ປີທີເຈັດ,
ປີແຫ່ງການປ່ອຍໜີ້, ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ,
ແລະຕາຂອງເຈົ້າກໍຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າທີ່ຂາດແຄນ, ແລະເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ແກ່ລາວ,
ແລະລາວຈະຮ້ອງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ແລະມັນຈະເປັນບາບໃຫຍ່ໃນຕົວເຈົ້າ.
ທ່ານຈົ່ງໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະ ໃຫ້ລາວກູ້ຢືມເທົ່າທີ່ລາວຕ້ອງການ, ຕາມທີ່ລາວຂາດແຄນ, ແລະ
ຢ່າໃຫ້ທ່ານເສົ້າໃຈໃນການໃຫ້ແກ່ລາວ, ເພາະວ່າຍ້ອນຄຳນີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະອວຍພອນທ່ານໃນວຽກງານທັງໝົດ ແລະ
ໃນທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານວາງມືເຮັດ. ເພາະວ່າຄົນຂາດແຄນຈະບໍ່ລົ້ມເຫລວຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,
ຍ້ອນເຫດນີ້ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດຕາມຄຳນີ້ວ່າ:
ເຈົ້າຈົ່ງເປີດມືຂອງເຈົ້າແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແກ່ຄົນທຸກຍາກ ແລະ
ແກ່ຄົນທີ່ຂາດແຄນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ. ຖ້າອ້າຍນ້ອງຮັບຮົວຂອງເຈົ້າ ຫຼື
ຍິງຮັບຮົວຖືກຂາຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ລາວຈະຮັບໃຊ້ເຈົ້າຫົກປີ,
ແລະໃນປີທີ່ເຈັດເຈົ້າຈະປ່ອຍລາວໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະຈາກເຈົ້າ.
ເມື່ອເຈົ້າສົ່ງລາວອອກໄປໂດຍເສລີຈາກເຈົ້າແລ້ວ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສົ່ງລາວອອກໄປດ້ວຍມືເປົ່າ.
ເຈົ້າຈະສະໜອງໃຫ້ລາວຈາກແກະຂອງເຈົ້າ, ຈາກເຂົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະຈາກເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ລາວ. ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳວ່າເຈົ້າເປັນຂ້າທາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ໄຖ່ເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ,

ເພາະສະນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດຕາມຄຳນີ້. ແຕ່ຖ້າເຂົາເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍຈະບໍ່ອອກໄປຈາກເຈົ້າ, ເພາະວ່າຂ້ອຍຮັກເຈົ້າແລະເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມັນດີສຳລັບຂ້ອຍຢູ່ກັບເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະເອົາເຄື່ອງມືເຈາະ,
ແລະເຈົ້າຈະເຈາະຫູຂອງລາວໄປທີ່ປະຕູ, ແລະລາວຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກັບຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ.
ມັນຈະບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ເຈົ້າເມື່ອສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປເປັນອິດສະຫຼະຈາກເຈົ້າ,
ເພ□າະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບໃຊ້ເຈົ້າຫົກປີດ້ວຍຄ່າຈ້າງສອງເທົ່າຂອງຄົນຮັບຈ້າງ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ.
ລູກຫົວປີທຸກໂຕທີ່ເກີດໃນຝູງງົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ໃນຝູງແກະຂອງເຈົ້າ ທີ່ເປັນຕົວຜູ້
ເຈົ້າຈະຕ້ອງອຸທິດໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກດ້ວຍລູກງົວຫົວປີຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ຕັດຂົນແກະຫົວປີຂອງເຈົ້າ.
ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຈົ້າຈະກິນມັນປີຕໍ່ປີ
ໃນບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກ, ເຈົ້າແລະຄົວເຮືອນຂອງເຈົ້າ.
ຖ້າແຕ່ວ່າມີຕຳໜິໃນມັນ, ຂາພິການຫຼືຕາບອດ, ຕຳໜິທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເສຍສະຫຼະມັນແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ. ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະກິນມັນ, ຄົນບໍ່ສະອາດແລະຄົນສະອາດກໍ່ຈະກິນໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ,
ຄືກັບກິນເນື້ອກວາງຫຼືເນື້ອກະຕ່າຍ. ແຕ່ເລືອດບໍ່ໃຫ້ກິນ,
ໃຫ້ເທມັນລົງເທິງແຜ່ນດິນເໝືອນນ້ຳ.

๑๖

ຈົ່ງປົກປ້ອງເດືອນແຫ່ງກາບເລີ່ມຕົ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະຈັດງານປັດສະຄາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,

ເພາະວ່າໃນເດືອນແຫ່ງກາບເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກປະເທດອີຢິບໃນຕອນກາງຄືນ.
ແລະເຈົ້າຈະເສຍສະຫລະເທດສະກາບປັດສະຄາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍແ
ກະແລະງົວໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຫຣົງເລືອກໃຫ້ພຣະນາມຂອ
ງພຣະອົງຖືກເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າກິນເຂົ້າທີ່ມີເຊື້ອກັບມັນ,
ເຈັດມື້ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອກັບມັນ, ເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ,
ເພາະວ່າເຈົ້າອອກມາຈາກອີຢິບດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຈື່ຈຳມື້ແຫ່ງກາບອອກເດີນທາງຂອງເຈົ້າຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບຕະຫຼອດທຸກມື້ແ
ຫ່ງຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ເຊື້ອຈະບໍ່ຖືກເຫັນແກ່ເຈົ້າໃນທົ່ວທຸກຂອບເຂດຂອງເຈົ້າເປັນເວລາເຈັດມື້,
ແລະເນື້ອທີ່ເຈົ້າເສຍສະຫລະໃນຕອນແລງຂອງມື້ທຳອິດຈະບໍ່ຄ້າງຄືນຈົນເຖິງຕອນເຊົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດເຮັດພິທີບູຊາປັດສະຄາໃນບໍ່ມີເມືອງໃດໜຶ່ງຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະ
ເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ແຕ່ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກເພື່ອໃຫ້ຊື່ຂອງພຣະອົງຖືກເ
ອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເຈົ້າຈະເຮັດພິທີບູຊາປັດສະຄາຕອນແລງໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງດວງອາທິດໃນເວລາທີ່ເ
ຈົ້າອອກມາຈາກອີຢິບ. ແລະເຈົ້າຈະຕົ້ມ ແລະປ້ຽ ແລະກິນ
ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນໃນຕອນເຊົ້າ ແລະເຈົ້າຈະມາເຖິງເຮືອນຂອງເຈົ້າ.
ຫົກມື້ເຈົ້າຈະກິນເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອ,
ແລະໃນມື້ທີ່ເຈັດເປັນກາບປະຊຸມປົດງາບບຸນຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດວຽກງາບໃດໆໃນມື້ນັ້ນ, ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ຈະຖືກເຮັດສຳລັບຈິດວິນຍານ.
ເຈົ້າຈະນັບເຈັດອາທິດສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ, ເລີ່ມແຕ່ເວລາທີ່ເຈົ້າເອົາຂຽວໃສ່ພືດທີ່ຈະເກັບກ່ຽວ,
ເຈົ້າຈະເລີ່ມນັບເຈັດອາທິດ.
ແລະເຈົ້າຈະຈັດງາບບຸນອາທິດໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,

ຕາມກຳລັງຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າ, ເທົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້.
ແລະເຈົ້າຈະຊື່ນຊົມຍິນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຊາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນເລວີ,
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວ, ແລະເດັກກຳພ້າ, ແລະແມ່ໝ້າຍທີ່ຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ,
ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກມັນ,
ເພື່ອໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຖືກເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະເຈົ້າຈະຮັກສາແລະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້.
ເຈົ້າຈະຈັດງານບຸນເຕັນທີ່ພັກອາໄສເປັນເວລາເຈັດມື້
ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າເກັບກ່ຽວຈາກລານນວດຂ້າວຂອງເຈົ້າ ແລະຈາກບ່ອນຫີບອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກໃນງານບຸນຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າ ແລະລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າ, ຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນໃຊ້ຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນເລວີ,
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວ, ແລະເດັກກຳພ້າ, ແລະແມ່ໝ້າຍທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າ.
ເຈັດວັນເຈົ້າຈະຈັດງານເລີ້ມຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເ
ປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກໄວ້,
ແລະຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າອວຍພອນເຈົ້າໃນຜົນຜະລິດທັງໝົດຂອງເຈົ້າ
ແລະໃນວຽກງານທຸກຢ່າງຂອງມືເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍຈະຊື່ນຊົມຍິນດີ. ສາມເທື່ອຕໍ່ປີ,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະອົງຈະທຣງເລືອກ, ຄືໃນງານບຸນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ, ແລະໃນງານບຸນອາທິດ,
ແລະໃນງານບຸນເຕັນ. ເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍມືເປົ່າ.
ແຕ່ລະຄົນຕາມກຳລັງຂອງມືຂອງພວກເຈົ້າ,
ຕາມການອວຍພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະຕັ້ງຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງໃນບັນດາເມືອງຂອງເຈົ້າ

ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າຕາມເຜົ່າຕ່າງໆ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະພິພາກສາປະຊາຊົນດ້ວຍການພິພາກສາທີ່ຍຸດຕິທຳ.
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຫັນເຫການພິພາກສາ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຂອງຂວັນ,
ເພາະວ່າຂອງຂວັນເຮັດໃຫ້ຕາຂອງຄົນສະຫຼາດຕາບອດ,
ແລະເອົາຄຳເວົ້າຂອງຄົນຊອບທຳອອກໄປ. ຈົ່ງຕິດຕາມຄວາມຍຸຕິທຳຢ່າງຍຸຕິທຳ
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ ແລະ
ເຂົ້າໄປຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ປູກປ່າສັກສິດໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ,
ບໍ່ວ່າຕົ້ນໄມ້ໃດໆຢູ່ຂ້າງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດມັນໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ. ເຈົ້າຢ່າຕັ້ງເສົາຫີນໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ,
ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຽງກຽດຊັງ.

๑๗

ເຈົ້າຢ່າເສຍສະຫລະລູກງົວຫຼືແກະທີ່ມີຕຳໜິ
ຫຼືຂໍ້ບົກພ່ອງໃດໆຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ເພາະວ່າສິ່ງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ຖ້າແຕ່ວ່າຖືກພົບເຫັນຢູ່ໃນໜຶ່ງຂອງເມືອງຂອງເຈົ້າ,
ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ຜູ້ຊາຍຫຼືຜູ້ຍິງຜູ້ທີ່ຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອຜ່ານພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ, ແລະມາແລ້ວເຂົາເຈົ້າອາດຈະປະຕິບັດພະເຈົ້າອື່ນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າອາດຈະນະມັດສະການພວກມັນ, ດວງອາທິດ, ຫຼືດວງຈັນ,
ຫຼືທຸກສິ່ງຂອງຈາກໂລກຂອງສະຫວັນ, ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ສັ່ງເຈົ້າ,

ແລະຖືກລາຍງານແກ່ເຈົ້າແລະເຈົ້າສືບສອນຢ່າງລະອຽດ,
ແລະນີ້ແນ່ນອນຄຳໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຈິງ,
ຄວາມໜ້າກຽດຊັງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນອິດສະຣາເອນ; ແລະເຈົ້າຈະນຳອອກຜູ້ຊາຍນັ້ນ,
ຫຼືຜູ້ຍິງນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະຂວ້າງຫີນພວກເຂົາດ້ວຍຫີນ, ແລະພວກເຂົາຈະຕາຍ.
ໂດຍອີງໃສ່ພະຍານສອງຄົນ ຫຼື ສາມຄົນ, ຜູ້ທີ່ຖືກລົງໂທດຈະຕາຍ;
ແຕ່ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຖືກລົງໂທດຕາຍໂດຍອີງໃສ່ພະຍານພຽງຄົນດຽວ.
ແລະມືຂອງພະຍານຈະເປັນຄົນທຳອິດວາງເທິງລາວເພື່ອປະຫານຊີວິດລາວ,
ແລະມືຂອງປະຊາຊົນເປັນຄົນສຸດທ້າຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.
ຖ້າແຕ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈາກເຈົ້າຄຳໃນການພິພາກສາລະຫວ່າງເລືອດກັບເລືອດ,
ແລະລະຫວ່າງການພິພາກສາກັບການພິພາກສາ,
ແລະລະຫວ່າງການສຳຜັດກັບການສຳຜັດ, ແລະລະຫວ່າງການໂຕ້ແຍ້ງກັບການໂຕ້ແຍ້ງ,
ຄຳຂອງການພິພາກສາໃນເມືອງຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະລຸກຂຶ້ນເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະມາຫາພວກປະໂລຫິດພວກເລວີ,
ແລະຫາຜູ້ພິພາກສາຜູ້ທີ່ຈະເປັນໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະໄດ້ສອບຖາມແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະປະກາດແກ່ເຈົ້າການພິພາກສານັ້ນ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຕາມເລື່ອງທີ່ເຂົາເຈົ້າລາຍງານແກ່ເຈົ້າຈາກສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເ
ຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກ, ແລະເຈົ້າຈະປະຕິບັດຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ແກ່ເຈົ້າ.
ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການຕັດສິນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຫັນເບນໄປຈາກຄຳເວົ້າທີ່ເຂົາເຈົ້າປະກາດແກ່ເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຂວາຫຼືຊ້າຍ.
ແລະຊາຍຄົນໃດທີ່ຖ້າເຮັດດ້ວຍຄວາມຈອງຫອງ
ເພື່ອບໍ່ເຊື່ອຟັງປະໂລຫິດທີ່ຢືນຢູ່ປະຕິບັດໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້

ໆ ຫຼືຜູ້ພິພາກສາທີ່ຈະເປັນໃນມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ, ຊາຍຄົນນັ້ນຈະຕາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະເອົາຄວາມຊົ່ວອອກຈາກອິດສະຣາເອນ.
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຍິນແລ້ວຈະຢ້ານກົວ ແລະຈະບໍ່ກະທຳການລະເມີດອີກຕໍ່ໄປ
ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຮັບມໍລະດົກມັນ
ແລະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນມັນ ແລະເຈົ້າເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຈະຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເທິງຕົວຂ້ອຍເອງ
ເໝືອນກັບປະຊາຊາດອື່ນໆທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຂ້ອຍ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເທິງຕົວເຈົ້າເອງ
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈະເລືອກລາວ
ຈາກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າເຈົ້າຈະຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງເທິງຕົວເຈົ້າເອງ
ເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຕັ້ງຄົນຕ່າງດ້າວເທິງຕົວເຈົ້າເອງ ເພາະວ່າລາວບໍ່ແມ່ນພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ
ເພາະວ່າເຂົາຈະບໍ່ເພີ່ມມ້າໃຫ້ຕົນເອງ, ແລະເຂົາຈະບໍ່ນຳປະຊາຊົນກັບຄືນໄປອີຢິບ,
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ເພີ່ມມ້າໃຫ້ຕົນເອງ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ,
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກັບຄືນໄປທາງນັ້ນອີກ. ແລະລາວຈະບໍ່ເອົາພັນລະຍາຫຼາຍຄົນໃຫ້ຕົນເອງ,
ເພື່ອວ່າຫົວໃຈຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກຫັນໄປ,
ແລະລາວຈະບໍ່ເພີ່ມເງິນແລະຄຳໃຫ້ຕົນເອງຫຼາຍເກີນໄປ. ແລະ
ເມື່ອລາວນັ່ງຢູ່ເທິງການປົກຄອງຂອງລາວ,
ລາວຈະຂຽນສຳລັບຕົນເອງກົດໝາຍທີສອງນີ້ເຂົ້າໃນປຶ້ມຈາກພວກປະໂລຫິດພວກເລວີ,
ແລະມັນຈະຢູ່ກັບລາວ, ແລະລາວຈະອ່ານມັນທຸກມື້ຂອງຊີວິດຂອງລາວ,
ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະຮັກສາບັນດາຄຳສັ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ, ແລະເຮັດບັນດາກົດລະບຽບເຫຼົ່ານີ້;
ເພື່ອວ່າຫົວໃຈຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກຍົກຂຶ້ນຈາກພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,
ເພື່ອວ່າລາວຈະບໍ່ລະເມີດຈາກບັນດາຄຳສັ່ງໄປທາງຂວາຫຼືຊ້າຍ,
ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຢູ່ດົນນານຢູ່ເທິງການປົກຄອງຂອງລາວ,
ລາວເອງແລະບັນດາລູກຊາຍຂອງລາວໃນບັນດາລູກຊາຍອິສຣາເອນ.

๑๘

ບໍ່ຈະມີສ່ວນແບ່ງ ຫຼື ສ່ວນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ພວກປະໂລຫິດເລວີ, ທັງເຜົ່າເລວີ,
ກັບອິດສະລາເອນ; ເຄື່ອງບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນສ່ວນມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາຈະກິນມັນ. ສ່ວນແບ່ງຈະບໍ່ມີໃຫ້ພວກເຂົາໃນບັນດາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງແມ່ນສ່ວນແບ່ງຂອງລາວ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບລາວ.
ແລະນີ້ແມ່ນການຕັດສິນຂອງພວກປະໂລຫິດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ມາຈາກປະຊາຊົນ
ຈາກພວກຜູ້ທີ່ເຮັດການບູຊາ ບໍ່ວ່າຈະເປັນລູກງົວ ຫຼື ແກະ
ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ແຂນແກ່ປະໂລຫິດ ແລະກາມ ແລະກະເພาะ
ແລະຜົນທຳອິດຂອງເຂົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ ແລະນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າ
ແລະຂົນທຳອິດຈາກການຕັດຂົນແກະຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະໃຫ້ແກ່ລາວ
ເພาะວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກລາວຈາກທຸກເຜົ່າຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອຢືນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ປະຕິບັດພິທີແລະອວຍພອນໃນພຣະນามຂອງພຣະອົງ
ທັງພຣະອົງເອງແລະລູກຊາຍຂອງພຣະອົງໃນບັນດາລູກຫຼานอิดสะธาเอน
ຖ້າແຕ່ຄົນເລວີມาจากหนึ่งในบันดาเมืองจากทั้งหมดลูกชายอิดสะลาเอน,
ບ่อนที่ลาวอาไสยู่, ตามที่จิดอิมยานของลาวปาถะหมา,
ເຂົ້າໄປໃນສະถานที่ที่ลาวจะเลือก,
ลาวจะปะติบัดต่อพะนามของพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของลาว,
ถือกับพี่น้องทั้งหมดของลาวคนเลวีที่ยืนอยู่ที่นั้นต่อหน้าพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า.
ເຂົາຈะกินส่วนแบ่งที่ถูกแบ่งไว้แล้ว, ยกเว้นการขายตามถอบถือ.
ถ้าเจ้าเข้าไปในแผ่นดินที่พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเจ้าประทานให้แก่เจ้า,
เจ้าจะบ่ธรรมรู้เรัดตามการกะทำอันหน้าลังกรุดของประชาชาดเหล่านั้น.

ບໍ່ຈະຖືກພົບໃນເຈົ້າຄົນທີ່ຊໍາລະລ້າງລູກຊາຍຂອງລາວແລະລູກສາວຂອງລາວໃນໄຟ,
ຄົນທີ່ທໍານາຍການທໍານາຍ, ຄົນທີ່ຕີຄວາມໝາຍລາງ, ແລະຄົນທີ່ເອົາລາງ,
ຄົນທີ່ຂັບຮ້ອງຄໍາສາບດ້ວຍຢາພິດ, ຄົນເວົ້າທ້ອງ, ແລະຄົນຕີຄວາມໝາຍສິ່ງມະຫັດສະຈັນ,
ຄົນຖາມຄົນຕາຍ. ແມ່ນເພາະວ່າຄວາມໂຕ່ຽງຊັ່ວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ທຸກຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ເພາະວ່າເພາະຄວາມໂຕ່ຽງຊັ່ວເຫຼົ່ານີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທໍາລາຍພວກເຂົາຈາກໜ້າຂອງເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະເປັນຄົນສົມບູນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ເພາະວ່າປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຈົ້າຈະຍຶດເອົາມໍລະດົກຈາກພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາຟັງລາງບອກແລະການທໍານາຍ,
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ດັ່ງນັ້ນແກ່ເຈົ້າ.
ຜູ້ປະກາດພະທໍາຈາກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ຄືກັບຂ້ານ້ອຍ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະທໍາໃຫ້ລຸກຂຶ້ນມາໃຫ້ເຈົ້າ; ເຈົ້າຈະຟັງລາວ;
ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າຂໍຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ໂຮເຣັບໃນມື້ຂອງການຊຸມນຸມ,
ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ເພີ່ມຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າອີກ,
ແລະໄຟອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຫັນອີກ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ຕາຍ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ,
ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເວົ້າກັບເຈົ້ານັ້ນຖືກຕ້ອງທັງໝົດ.
ຂ້ອຍຈະຍົກຜູ້ປະກາດພະຄໍາຄົນໜຶ່ງຂຶ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຈາກພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຄືກັບເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃສ່ຄໍາເວົ້າຂອງຂ້ອຍໄວ້ໃນປາກຂອງລາວ,
ແລະລາວຈະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສັ່ງລາວ.
ແລະຄົນໃດທີ່ບໍ່ຟັງສິ່ງທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທໍານັ້ນເວົ້າໃນນາມຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍຈະລົງໂທດລາວ.
ຍົກເວັ້ນຜູ້ເຜີຍພະຄໍາທີ່ກະທໍາຢ່າງບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈົ້າໂດຍເວົ້າໃນນາມຂອງເຮົາເຖິງຄໍາທີ່ເຮົາ

ບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເວົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ເວົ້າໃນນາມຂອງພະເຈົ້າອື່ນໆ, ຜູ້ເຜີຍພະຄຳນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ.
ຖ້າແຕ່ເຈົ້າເວົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າຄຳໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເວົ້າ?
ສິ່ງທັງໝົດທີ່ຜູ້ນະບີນັ້ນເວົ້າໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ຖ້າບໍ່ກາຍເປັນຈິງ ແລະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ
ນີ້ແມ່ນຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕັ້ງ ຜູ້ນະບີນັ້ນເວົ້າດ້ວຍຄວາມອະຫຳ ພວກເຈົ້າຢ່າຢ້ານກົວລາວ

๑๗

ຖ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າທຳລາຍປະຊາຊາດທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ແຜ່ນດິນເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຮັບມໍລະດົກພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຂອງພວກເຂົາແລະໃນເຮືອນຂອງພວກເຂົາ,
ສາມເມືອງເຈົ້າຈະແຍກສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງໃນກາງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເ
ຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າ. ຈົ່ງພິຈາລະນາທາງຂອງເຈົ້າ ແລະ
ແບ່ງເຂດແດນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າອອກເປັນສາມສ່ວນ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າແຈກຢາຍໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ
ມັນຈະເປັນບ່ອນລີ້ໄພສຳລັບຜູ້ຂ້າຄົນທຸກຄົນ
ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງກ່ຽວກັບຜູ້ຂ້າຄົນທີ່ຈະຫນີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນແລະຈະມີຊີວິດຢູ່,
ຄືຜູ້ທີ່ຕີເພື່ອນບ້ານຂອງລາວໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ,
ແລະຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງລາວມາກ່ອນສອງສາມມື້ກ່ອນ.
ແລະຜູ້ໃດທີ່ຖ້າເຂົ້າໄປກັບເພື່ອນບ້ານຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນປ່າເພື່ອເກັບໄມ້,
ແລະມືຂອງລາວລົ້ນໄຫລດ້ວຍຂວານໃນຂະນະທີ່ຕັດໄມ້,
ແລະຫົວຂວານເຫຼັກຫຼຸດລົງຈາກດ້າມໄມ້ໄປໂດນເພື່ອນບ້ານ, ແລະລາວຕາຍ,
ຜູ້ນີ້ຈະຫນີໄປຫາບ່ອນລີ້ໄພເຂົ້າໄປໃນໜຶ່ງໃນເມືອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະລາວຈະມີຊີວິດຢູ່.

ເພື່ອວ່າຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດຈະບໍ່ໄດ້ໄລ່ຕາມຜູ້ຂ້າຄົນ,
ເພາະວ່າຫົວໃຈຂອງລາວໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຮ້ອນ, ແລະຈະຈັບທັນລາວ, ຖ້າທາງໄກເກີນໄປ,
ແລະຕີຈິດວິນຍານຂອງລາວ, ແລະຄົນນັ້ນບໍ່ມີການພິພາກສາຄວາມຕາຍ,
ເພາະວ່າລາວບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງລາວກ່ອນມື້ວານນີ້, ຫຼືກ່ອນວັນທີສາມ. ເພາະເຫດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈຶ່ງສັ່ງເຈົ້າໃນຄຳນີ້ວ່າ: ເຈົ້າຈົ່ງແຍກສາມເມືອງໄວ້ສຳລັບເຈົ້າເອງ.
ຖ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຂະຫຍາຍເຂດແດນຂອງເຈົ້າ,
ແບບທີ່ພຣະອົງສາບານກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າທຸກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງເວົ້າວ່າຈະໃຫ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ,
ຖ້າເຈົ້າຟັງເຮັດທຸກຄຳສັ່ງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງເຈົ້າມື້ນີ້, ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ດຳເນີນໃນທຸກທາງຂອງພຣະອົງທຸກມື້,
ເຈົ້າຈະເພີ່ມໃຫ້ຕົວເອງອີກສາມເມືອງນອກຈາກສາມເມືອງເຫຼົ່ານີ້.
ແລະເລືອດຂອງຄົນບໍລິສຸດຈະບໍ່ຖືກຫົ່ມໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະ
ທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດກ່ຽວກັບເລືອດ.
ຖ້າແຕ່ມີຄົນໃນເຈົ້າຊັງຄົນໃກ້ຄຽງ ແລະລໍຖ້າດັກລາດລາວ ແລະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ລາວ
ແລະຕີວິນຍານຂອງລາວ ແລະລາວຕາຍ ແລະໜີໄປໃນໜຶ່ງຂອງເມືອງເຫຼົ່ານີ້
ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງຂອງລາວຈະສົ່ງ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເອົາລາວຈາກທີ່ນັ້ນ
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະມອບລາວໄປໃນມືຂອງຜູ້ແກ້ແຄ້ນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເລືອດ ແລະລາວຈະຕາຍ
ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ປະຢັດລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະເລືອດຂອງຄົນບໍລິສຸດອອກຈາກອິດສະລາເອນ,
ແລະມັນຈະເປັນສິ່ງທີ່ດີສຳລັບເຈົ້າ.
ເຈົ້າຢ່າຍ້າຍເຂດແດນຂອງເພື່ອນບ້ານທີ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃນມໍລະດົກທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັ
ບໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໂດຍການຈັບສະຫຼາກ.
ພະຍານດຽວຈະບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະໃຫ້ການເປັນພະຍານຕໍ່ມະນຸດໃນເລື່ອງຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳທັງໝົ

ດ ແລະ ຄວາມຜິດບາບທຸກຢ່າງ ແລະ ຄວາມຜິດບາບທັງໝົດທີ່ເຂົາອາດຈະກະທຳ.
ຄຳເປັນພະຍານທຸກຄຳຈະຕ້ອງຖືກຢືນຢັນໂດຍການເປັນພະຍານຂອງພະຍານສອງຄົນ ຫຼື ສາມຄົນ. ຖ້າແຕ່ພະຍານທີ່ບໍ່ຍຸຕິທຳຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕໍ່ກັບຄົນໜຶ່ງ,
ກ່າວຫາຄວາມບໍ່ເຄົາລົບຂອງລາວ;
ແລະຄົນສອງຄົນທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກັນຈະຢືນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຕໍ່ໜ້າພວກປະໂລຫິດ, ແລະຕໍ່ໜ້າພວກຜູ້ພິພາກສາທີ່ຈະຢູ່ໃນມື້ນັ້ນ;
ແລະພວກຜູ້ພິພາກສາຈະສືບສວນຢ່າງລະອຽດ,
ແລະນີ້ແມ່ນພະຍານທີ່ບໍ່ຍຸຕິທຳໄດ້ໃຫ້ການບໍ່ຍຸຕິທຳ, ລາວຢືນຕໍ່ຕ້ານພີ່ນ້ອງຂອງລາວ;
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດກັບລາວຕາມວິທີທີ່ລາວວາງແຜນຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຈະເຮັດຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ.
ແລະພວກທີ່ເຫຼືອໄດ້ຍິນແລ້ວກໍຈະຢ້ານກົວ,
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດຄຳຊົ່ວຮ້າຍນີ້ໃນທ່ານທັງຫຼາຍອີກຕໍ່ໄປ.
ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພລາວ, ຈິດວິນຍານແທນຈິດວິນຍານ, ຕາແທນຕາ,
ແຂ້ວແທນແຂ້ວ, ມືແທນມື, ຕີນແທນຕີນ.

๘๐

ຖ້າເຈົ້າອອກໄປສູ້ສົງຄາມຕໍ່ກັບສັດຕູຂອງເຈົ້າ ແລະເຫັນມ້າ, ຄົນຂີ່ມ້າ
ແລະປະຊາຊົນທີ່ຫຼາຍກວ່າເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຢ້ານກົວພວກເຂົາ
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ສົງຄາມ,
ແລະເມື່ອປະໂລຫິດໄດ້ເຂົ້າໃກ້ແລ້ວ ຈະເວົ້າກັບປະຊາຊົນ, ແລະຈະເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຟັງເດີ ອິດສະຣາເອນ· ພວກເຈົ້າກຳລັງໄປມື້ນີ້ເຂົ້າສູ່ສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ·

ຢ່າໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າອ່ອນແອ, ຢ່າຢ້ານກົວ, ຢ່າທໍ້ຖອຍ,
ແລະຢ່າຫັນໜີຈາກໜ້າຂອງພວກມັນ. ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ໄປນຳໜ້າເຈົ້າ, ຈະສູ້ຮົບຮ່ວມກັບເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງເຈົ້າ ເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ລອດພົ້ນ.
ແລະພວກນັກຂຽນຈະເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນ, ເວົ້າວ່າ, ຜູ້ໃດແມ່ນຄົນທີ່ສ້າງເຮືອນໃໝ່,
ແລະບໍ່ໄດ້ອຸທິດມັນ? ໃຫ້ລາວໄປ ແລະ ໃຫ້ລາວກັບຄືນ ໄປຫາ ເຮືອນ ຂອງລາວ, ບໍ່ງັ້ນ
ລາວຈະຕາຍ ໃນ ສົງຄາມ, ແລະ ຜູ້ຊາຍ ອີກຄົນໜຶ່ງ ຈະອຸທິດ ມັນ. ແລະ
ຜູ້ໃດແມ່ນຄົນທີ່ປູກສວນອະງຸ່ນ ແລະບໍ່ມີຄວາມສຸກຈາກມັນ? ໃຫ້ລາວໄປ ແລະ
ໃຫ້ລາວກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງລາວ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລາວຕາຍໃນສົງຄາມ, ແລະ
ຜູ້ຊາຍອື່ນຈະໄດ້ດີໃຈກັບມັນ. ແລະຜູ້ໃດເປັນຄົນທີ່ໄດ້ຫມັ້ນແມ່ຍິງແລ້ວ
ແຕ່ບໍ່ທັນໄດ້ເອົານາງມາ? ໃຫ້ລາວໄປ ແລະ ໃຫ້ລາວກັບຄືນໄປຫາເຮືອນຂອງລາວ,
ບໍ່ງັ້ນລາວຈະຕາຍໃນສົງຄາມ, ແລະ ຜູ້ຊາຍອື່ນຈະເອົາມັນ. ແລະ
ພວກນັກຂຽນຈະເພີ່ມເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ໃດແມ່ນຄົນທີ່ຢ້ານກົວແລະຂີ້ຂ້ຽວໃນຫົວໃຈ? ໃຫ້ລາວໄປ ແລະ
ໃຫ້ລາວກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງລາວ
ເພື່ອວ່າລາວຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງອ້າຍນ້ອງຂອງລາວຢ້ານກົວ ຄືກັບຫົວໃຈຂອງລາວເອງ
ແລະມັນຈະເປັນເມື່ອພວກຄະນະຢຸດເວົ້າຕໍ່ປະຊາຊົນ,
ແລະພວກເຂົາຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງກອງທັບເປັນຜູ້ນຳປະຊາຊົນ.
ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ເມືອງໃດໜຶ່ງເພື່ອເຮັດສົງຄາມຕໍ່ພວກເຂົາ,
ໃຫ້ເອີ້ນພວກເຂົາດ້ວຍສັນຕິພາບກ່ອນ. ຖ້າແທ້ຈິງພວກເຂົາຕອບເຈົ້າດ້ວຍສັນຕິພາບ
ແລະເປີດໃຫ້ເຈົ້າ, ປະຊາຊົນທຸກຄົນທີ່ຖືກພົບຢູ່ໃນນັ້ນຈະເປັນຜູ້ເສຍອາກອນ
ແລະເປັນຜູ້ຂຶ້ນກັບເຈົ້າ. ຖ້າແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາເຮັດສົງຄາມຕໍ່ເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະລ້ອມມັນ, ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມອບມັນເຂົ້າໃນມືຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຂ້າຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງມັນດ້ວຍການຂ້າຕາຍດ້ວຍດາບ,

ຍົກເວັ້ນແມ່ຍິງແລະຂອງຕ່າງໆ; ແລະສັດລ້ຽງທັງໝົດ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນເມືອງ,
ແລະຂອງລັບທັງໝົດເຈົ້າຈະເອົາເປັນຂອງລັບສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ,
ແລະເຈົ້າຈະກິນຂອງລັບທັງໝົດຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າ,
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ
ເຈົ້າຈະເຮັດກັບທຸກເມືອງທີ່ຢູ່ໄກຈາກເຈົ້າຫຼາຍ, ບໍ່ແມ່ນຈາກເມືອງຂອງປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້,
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ.
ບໍ່ພວກເຈົ້າຈະຈັບມີຊີວິດທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈ,
ແຕ່ດ້ວຍຄຳສາບແຊ່ງພວກເຈົ້າຈະທຳລາຍລ້າງພວກເຂົາ, ຄົນຮິດໄຕ, ແລະຄົນອາໂມໄຣ,
ແລະຄົນຄາບານ, ແລະຄົນເປຣິຊ, ແລະຄົນຮີວາຍ, ແລະຄົນເຢບຸດ, ແລະຄົນເກີກາຊ,
ຕາມແບບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ສອນເຮັດພວກເຈົ້າສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,
ເທົ່າທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະທຳບາບຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ.
ຖ້າເຈົ້າລ້ອມເມືອງໜຶ່ງເປັນເວລາຫຼາຍມື້ເພື່ອເຮັດສົງຄາມຕໍ່ມັນເພື່ອຍຶດເອົາມັນ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ທຳລາຍຕົ້ນໄມ້ຂອງມັນໂດຍການວາງເຫຼັກເທິງພວກມັນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະກິນຈາກມັນ,
ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຕັດມັນລົງ, ເພາະວ່າຕົ້ນໄມ້ໃນທົ່ງນາແມ່ນຄົນບໍ,
ທີ່ຈະເຂົ້າມາຈາກໜ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຮົ້ວບໍ? ແຕ່ໄມ້ທີ່ເຈົ້າຮູ້ວ່າບໍ່ແມ່ນໄມ້ໝາກກິນໄດ້ນັ້ນ,
ເຈົ້າຈະທຳລາຍແລະຕັດມັນລົງ,
ແລະເຈົ້າຈະສ້າງເຄື່ອງປ້ອມລ້ອມໄວ້ຕໍ່ກັບເມືອງທີ່ເຮັດສົງຄາມກັບເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າມັນຈະຖືກຍຶດໄດ້.

๔๑

ຖ້າແຕ່ຄົນບາດເຈັບຖືກພົບເຫັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອຮັບມໍລະດົກ, ລົ້ມຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຄົນທີ່ຕີ,
ສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເຈົ້າແລະຜູ້ພິພາກສາຂອງເຈົ້າຈະອອກໄປ,
ແລະພວກເຂົາຈະວັດໄປຫາບັນດາເມືອງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຄົນບາດເຈັບ.
ແລະເມືອງທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດກັບຄົນບາດເຈັບຈະເປັນ,
ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງນັ້ນຈະເອົາແມ່ງົວຄົວໜຶ່ງຈາກງົວ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກ,
ແລະທີ່ບໍ່ໄດ້ລາກແອກ.
ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງນັ້ນຈະນຳແມ່ງົວລົງໄປຫາຮ່ອມພູທີ່ຂາດໆ,
ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກແລະບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ, ແລະພວກເຂົາຈະຫັກຄໍແມ່ງົວຢູ່ໃນຮ່ອມພູ.
ແລະພວກປະໂລຫິດເລວີຈະມາ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກພວກເຂົາໃຫ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ
ແລະອວຍພອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ແລະການໂຕ້ແຍ້ງທັງໝົດ
ແລະການສຳຜັດທັງໝົດຈະຂຶ້ນກັບປາກຂອງພວກເຂົາ. ແລະ
ສະພາຜູ້ເຖົ້າທັງໝົດຂອງເມືອງນັ້ນ ທີ່ເຂົ້າໃກ້ຄົນບາດເຈັບ
ຈະລ້າງມືຂອງເຂົາເຈົ້າເໜືອຫົວຂອງແມ່ງົວທີ່ຖືກຕັດຄໍໃນຮ່ອມພູ ແລະ ຕອບແລ້ວ
ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ ມືຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຫົ່ງເລືອດນີ້ ແລະ ຕາຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນ
ຂໍໃຫ້ມີຄວາມກະລຸນາຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຄືອິດສະລາເອນ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ແລ້ວ
ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເລືອດບໍລິສຸດຈະບໍ່ຢູ່ໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຄືອິດສະລາເອນ,
ແລະເລືອດນັ້ນຈະຖືກລຶບລ້າງບາບໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.
ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງຊຳລະເລືອດຂອງຄົນບໍ່ມີຄວາມຜິດອອກຈາກພວກເຈົ້າ,
ຖ້າເຈົ້າເຮັດສິ່ງທີ່ດີແລະສິ່ງທີ່ພໍໃຈຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ຖ້າແຕ່ເຈົ້າອອກໄປສູ້ສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບພວກສັດຕູຂອງເຈົ້າ
ແລະພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ

ແລະເຈົ້າຈັບເອົາຂອງລັບຂອງພວກເຂົາ ແລະເຈົ້າເຫັນຜູ້ຍິງທີ່ງາມໃນຮູບຮ່າງໃນຂອງລັບ
ແລະເຈົ້າປາຖະໜາມາງ ແລະເຈົ້າເອົາມາງເປັນເມຍໃຫ້ຕົວເຈົ້າເອງ
ແລະເຈົ້ານຳນາງເຂົ້າໄປຂ້າງໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະໂກນຫົວຂອງນາງ
ແລະເຈົ້າຈະຕັດເລັບຂອງນາງ ແລະເຈົ້າຈະເອົາເສື້ອຜ້າຂອງການເປັນເຊື້ອອອກຈາກນາງ
ແລະນາງຈະນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ
ແລະນາງຈະຮ້ອງໄຫ້ຄິດເຖິງພໍ່ແລະແມ່ເປັນເວລາເດືອນໜຶ່ງ
ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຈົ້າຈະເຂົ້າຫານາງແລະເຈົ້າຈະຢູ່ກັບນາງ
ແລະນາງຈະເປັນເມຍຂອງເຈົ້າ ແລະຈະເປັນວ່າ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການນາງ,
ເຈົ້າຈະຕ້ອງສົ່ງນາງອອກໄປໂດຍເສລີ, ແລະນາງຈະບໍ່ຖືກຂາຍເພື່ອເງິນ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ປະຕິບັດນາງວ່າບໍ່ມີຄ່າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງຖ່ອມຕົວ.
ຖ້າແຕ່ຊາຍຄົນໜຶ່ງມີເມຍສອງຄົນ, ຄົນໜຶ່ງຂອງພວກນາງເປັນທີ່ຮັກ,
ແລະຄົນໜຶ່ງຂອງພວກນາງເປັນທີ່ຊັງ,
ແລະພວກນາງທັງຄົນທີ່ຮັກແລະຄົນທີ່ຊັງກໍ່ເກີດລູກໃຫ້ລາວ,
ແລະລູກຊາຍຄົນທຳອິດເກີດຈາກຄົນທີ່ຊັງ;
ແລະມັນຈະເປັນວ່າໃນວັນທີ່ລາວແບ່ງມໍລະດົກໃຫ້ລູກຊາຍຂອງລາວຊຶ່ງເປັນຊັບສົມຂອງລາວ
, ລາວຈະບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕໍ່ລູກຊາຍຂອງຄົນທີ່ຮັກເປັນລູກຄົນທຳອິດໄດ້,
ໂດຍການມອງຂ້າມລູກຊາຍຂອງຄົນທີ່ຊັງຜູ້ເປັນລູກຄົນທຳອິດ;
ແຕ່ລາວຕ້ອງຮັບຮູ້ລູກຊາຍຄົນທຳອິດຂອງຄົນທີ່ຊັງເພື່ອໃຫ້ລາວສອງເທົ່າຈາກທຸກສິ່ງທີ່ພົບ
ຢູ່ກັບລາວ, ເພາະວ່າຄົນນີ້ແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງລູກຂອງລາວ,
ແລະສິດຂອງລູກຄົນທຳອິດແມ່ນສົມຄວນກັບຄົນນີ້.
ຖ້າແຕ່ວ່າຄົນໃດມີລູກຊາຍທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງແລະກະບົດບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງພໍ່ແລະສຽງແມ່,
ແລະພວກເຂົາລົງໂທດລາວ, ແລະລາວບໍ່ຟັງພວກເຂົາ;
ແລະພໍ່ຂອງລາວແລະແມ່ຂອງລາວຈັບລາວ,

ແລະພວກເຂົາຈະພາລາວອອກໄປຫາສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງຂອງລາວ,
ແລະຫາປະຕູຂອງສະຖານທີ່; ແລະພວກເຂົາຈະເວົ້າກັບຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງຂອງພວກເຂົາວ່າ,
ລູກຊາຍຂອງພວກເຮົານີ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງແລະກະຕຸ້ນ, ບໍ່ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງພວກເຮົາ,
ກິນຫຼາຍເກີນໄປເປັນຄົນຂີ້ເຫຼົ້າ. ແລະຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງຂອງລາວຈະຂວ້າງຫີນໃສ່ລາວ,
ແລະລາວຈະຕາຍ, ແລະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກພວກເຈົ້າ,
ແລະຄົນທີ່ເຫຼືອເມື່ອໄດ້ຍິນກໍຈະຢ້ານກົວ. ຖ້າແຕ່ມີຄົນໃດໜຶ່ງເກີດມີບາບ,
ການຕັດສິນຂອງຄວາມຕາຍ, ແລະລາວຕາຍ, ແລະພວກເຈົ້າແຂວນລາວໄວ້ເທິງຕົ້ນໄມ້;
ຮ່າງກາຍຂອງລາວຈະບໍ່ນອນຄ້າງຄືນຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້, ແຕ່ວ່າພວກເຈົ້າຕ້ອງຝັງມັນໃນມື້ນັ້ນ,
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ຖືກແຂວນຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ແມ່ນຖືກສາບແຊ່ງໂດຍພຣະເຈົ້າ;
ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນເປື້ອນເປິ່ງ,
ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນມໍລະດົກ.

๔๒

ຢ່າມອງຂ້າມເມື່ອເຈົ້າເຫັນລູກງົວຫຼືແກະຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າຫຼົງທາງຢູ່ໃນທາງ,
ເຈົ້າຕ້ອງນຳພວກມັນກັບຄືນໄປໃຫ້ອ້າຍນ້ອງເຈົ້າ ແລະ ຄືນໃຫ້ລາວ.
ຖ້າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າບໍ່ຢູ່ໃກ້ເຈົ້າ ຫຼືເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກລາວ,
ເຈົ້າຈະຕ້ອງເກັບມັນໄວ້ພາຍໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະຢູ່ກັບເຈົ້າຈົນກວ່າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະມາຊອກຫາມັນ, ແລະເຈົ້າຈະຄືນໃຫ້ລາວ.
ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວດຽວກັນກັບລາຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວດຽວກັນກັບເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ,
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດແນວດຽວກັນກັບທຸກສິ່ງທີ່ສູນເສຍຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າ,
ບໍ່ວ່າຫຍັງກໍຕາມທີ່ສູນເສຍໄປຈາກລາວແລະເຈົ້າພົບເຫັນ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດມອງຂ້າມໄດ້.

ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນລາຫຼືລູກງົວຂອງອ້າຍນ້ອງເຈົ້າລົ້ມຢູ່ໃນທາງ ແລ້ວມອງຂ້າມພວກມັນ,
ເຈົ້າຕ້ອງຊ່ວຍລາວຍົກມັນຂຶ້ນ. ຜູ້ຊາຍຈະບໍ່ໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງແມ່ຍິງ
ແລະຜູ້ຊາຍຈະບໍ່ໃສ່ເສື້ອຜ້າຂອງແມ່ຍິງ
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ຖ້າເຈົ້າພົບຮັງນົກຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າໃນທາງ ຫຼືເທິງຕົ້ນໄມ້ ຫຼືເທິງແຜ່ນດິນ ມີລູກນ້ອຍຫຼືໄຂ່
ແລະແມ່ນົກກຳລັງອົບລູກນ້ອຍຫຼືໄຂ່ຢູ່ ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາແມ່ນົກພ້ອມກັບລູກ. ດ້ວຍການສົ່ງໄປ
ເຈົ້າຈະສົ່ງແມ່ໄປ, ແຕ່ລູກນ້ອຍເຈົ້າຈະເອົາໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງ, ເພື່ອວ່າມັນຈະດີກັບເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນ. ຖ້າເຈົ້າສ້າງເຮືອນໃໝ່, ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດຂອບຢູ່ຫລັງຄາຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການຂ້າຄົນໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ຖ້າມີຄົນຕົກລົງມາຈາກມັນ.
ເຈົ້າຢ່າຫວ່ານເມັດພືດແຕກຕ່າງກັນໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອວ່າຜົນຜະລິດແລະເມັດພືດທີ່ເຈົ້າຫວ່ານຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສັກສິດພ້ອມກັບຜົນຜະລິດຂ
ອງສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ໄຖ່ນາດ້ວຍລູກງົວແລະລາພ້ອມກັນ
ເຈົ້າຈະບໍ່ນຸ່ງເຄື່ອງທີ່ປະສົມກັນ, ຂົນແກະແລະປ່ານໃນຜືນດຽວກັນ.
ເຈົ້າຈະເຮັດບົດເກືອກໄວ້ສຳລັບຕົວເຈົ້າເອງເທິງສີ່ຂອບຂອງເສື້ອຄຸມຂອງເຈົ້າ, ທີ່ເຈົ້ານຸ່ງຫົ່ມ.
ຖ້າແຕ່ຜູ້ໃດເອົາແມ່ຍິງແລະຢູ່ກັບນາງ, ແລະກຽດຊັງນາງ,
ແລະວາງຄຳເວົ້າອ້າງເຫັດກັບນາງ, ແລະນຳຊື່ຮ້າຍມາຕໍ່ນາງ, ແລະເວົ້າວ່າ,
ແມ່ຍິງຄົນນີ້ຂ້ອຍໄດ້ເອົາມາ, ແລະເມື່ອເຂົ້າໄປຫານາງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມບໍລິສຸດຂອງນາງ;
ແລະພໍ່ຂອງລູກສາວແລະແມ່ຈະເອົາຄວາມບໍລິສຸດຂອງລູກສາວອອກໄປຫາສະພາຜູ້ເຖົ້າທີ່ປ
ະຕູ. ແລະ ພໍ່ຂອງເດັກຍິງຈະເວົ້າກັບສະພາຜູ້ເຖົ້າ,
ລູກສາວຂອງຂ້ອຍຄົນນີ້ຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍຄົນນີ້ເປັນເມຍ, ແລະ ໄດ້ກຽດຊັງນາງ
ດຽວນີ້ຄົນນີ້, ວາງໃສ່ນາງຄຳເວົ້າກ່າວຫາເຫັດ, ເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມເປັນສາວພົມຂອງລູກສາວຂອງເຈົ້າ; ແລະ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຄວາມເປັນສາວພົມຂອງລູກສາວຂອງຂ້ອຍ.

ແລະພວກເຂົາຈະແຜ່ເສື້ອຜ້າອອກຕໍ່ໜ້າສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງ ແລະ
ສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງນັ້ນຈະຈັບຊາຍຄົນນັ້ນ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະລົງໂທດລາວ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະປັບໃໝ່ລາວໜຶ່ງຮ້ອຍເຊເກນ ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະໃຫ້ພໍ່ຂອງຍິງສາວ
ເພາະວ່າລາວໄດ້ນຳເອົາຊື່ຮ້າຍອອກມາໃສ່ຍິງພົມມະຈາລີອິດສະຣາເອນ ແລະ
ນາງຈະເປັນເມຍຂອງລາວ ລາວຈະບໍ່ສາມາດສົ່ງນາງໄປໄດ້ຕະຫຼອດເວລາທັງໝົດ
ຖ້າແຕ່ຄຳນີ້ກາຍເປັນຄວາມຈິງ ແລະບໍ່ພົບຄວາມເປັນພາລະສາວຂອງຍິງສາວ
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະພາຍິງສາວອອກມາທີ່ປະຕູເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງນາງ
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຂວ້າງຫີນນາງດ້ວຍຫີນ ແລະນາງຈະຕາຍ
ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຮັດຄວາມໂງ່ຢູ່ໃນບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ
ໂດຍການເປັນແມ່ຫຍິງຂາຍຕົວເຮືອນຂອງພໍ່ຂອງນາງ
ແລະເຈົ້າຈະເອົາຄວາມຊົ່ວອອກຈາກພວກເຈົ້າເອງ
ຖ້າມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດຖືກພົບວ່ານອນກັບຜູ້ຍິງທີ່ແຕ່ງງານກັບຜູ້ຊາຍແລ້ວ,
ເຈົ້າຈະຕ້ອງຂ້າທັງສອງຄົນ, ຄືຜູ້ຊາຍທີ່ນອນກັບຜູ້ຍິງນັ້ນ ແລະຜູ້ຍິງນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງກຳຈັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກອິດສະຣາເອນ.
ຖ້າແຕ່ເກີດມີເດັກຍິງພົມມະຈາລີທີ່ຫມັ້ນກັບຜູ້ຊາຍແລ້ວ,
ແລະຜູ້ຊາຍພົບນາງໃນເມືອງແລະນອນກັບນາງ,
ພວກເຈົ້າຈະນຳທັງສອງອອກມາຢູ່ປະຕູເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຖືກຂວ້າງຫີນດ້ວຍຫີນ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຕາຍ; ແມ່ຍິງນ້ອຍ,
ເພາະວ່ານາງບໍ່ໄດ້ຮ້ອງໃນເມືອງ; ແລະຜູ້ຊາຍ,
ເພາະວ່າລາວເຮັດໃຫ້ຄ້ຳຕອຍເມຍຂອງເພື່ອນບ້ານ;
ແລະພວກເຈົ້າຈະເອົາຄວາມຊົ່ວອອກຈາກພວກເຈົ້າເອງ.
ຖ້າແຕ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງຊາຍຄົນໜຶ່ງພົບເດັກຍິງທີ່ຫມັ້ນແລ້ວ, ແລະບັງຄັບນອນກັບນາງ,
ພວກເຈົ້າຈະຂ້າຊາຍທີ່ນອນກັບນາງຄົນດຽວ. ແລະຍິງສາວບໍ່ມີບາບຂອງຄວາມຕາຍ.

ຄືກັບຖ້າຜູ້ໃດລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານຄົນໃກ້ຄຽງ ແລະຂ້າອົນຍານຂອງລາວ, ດັ່ງນັ້ນເລື່ອງນີ້,
ເພາະວ່າໃນທົ່ງນາພົບນາງ; ຍິງສາວທີ່ໝັ້ນສັນຍາແລ້ວຮ້ອງ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອນາງ.
ຖ້າແຕ່ຜູ້ໃດພົບເດັກຍິງພັນທະ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຫມັ້ນ, ແລະໄດ້ບັງຄັບນອນກັບນາງ,
ແລະຖືກພົບ, ຊາຍຜູ້ທີ່ນອນກັບນາງຈະໃຫ້ແກ່ພໍ່ຂອງຍິງສາວຫ້າສິບເງິນເຊເກນ,
ແລະນາງຈະເປັນເມຍຂອງລາວ, ເພາະວ່າລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງຕ່ໍາຕ້ອຍ;
ລາວຈະບໍ່ສາມາດສົ່ງນາງອອກໄປຕະຫຼອດເວລາທັງໝົດ.

๔๓

ຜູ້ຊາຍຈະບໍ່ເອົາເມຍຂອງພໍ່ຂອງລາວ ແລະ ຈະບໍ່ເປີດເຜີຍສິ່ງປົກຄຸມຂອງພໍ່ຂອງລາວ.
ຜູ້ທີ່ຖືກບີບຢູ່ໃນອະໄວຍະວະເພດ ຫຼືຖືກຕັດອອກ
ຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ລູກຂອງໂສເພນີຈະບໍ່ເຂົ້າສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຄົນອາມໂມນແລະຄົນໂມອາບຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຈົນເຖິງຊົນລຸ້ນທີສິບຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຈົນເຖິງນິລັນດອນ; ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພົບພວກເຈົ້າດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ແລະນ້ໍາໃນທາງ,
ເມື່ອພວກເຈົ້າອອກມາຈາກອີຢິບ,
ແລະເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຈ້າງບາລາອາມລູກຊາຍຂອງເບໂອຈາກເມໂສໂປເຕເມຍເພື່ອສາບແ
ຊ່ງເຈົ້າ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການຟັງບາລາອາມ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນຄໍາສາບແຊ່ງໃຫ້ກາຍເປັນພອນ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຮັກເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າສິ່ງທີ່ສັນຕິພາບແລະສິ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາຕະຫຼອດມື້ຂອງເຈົ້າຈົນຕະ
ຫຼອດໄປ. ເຈົ້າຢ່າດູຖູກຊາວເອໂດມ, ເພາະວ່າລາວແມ່ນອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ,

ເຈົ້າຢ່າຖູກຊາວອີຢິບ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງລາວ.
ລູກຊາຍທີ່ເກີດແກ່ພວກເຂົາ, ໃນຊົ່ນລຸ້ນທີສາມ ຈະເຂົ້າໄປໃນສະພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ຖ້າເຈົ້າອອກໄປຕັ້ງຄ່າຍເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັກສາຕົວຈາກທຸກຄຳເວົ້າທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ.
ຖ້າມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດໃນພວກເຈົ້າທີ່ບໍ່ສະອາດຍ້ອນການໄຫຼອອກຂອງລາວໃນຕອນກາງຄືນ,
ລາວຕ້ອງອອກໄປນອກຄ່າຍ, ແລະລາວຈະບໍ່ເຂົ້າມາໃນຄ່າຍ. ແລະໃນຕອນແລງ,
ລາວຈະອາບນ້ຳຮ່າງກາຍຂອງລາວ, ແລະເມື່ອດວງອາທິດຕົກແລ້ວ, ລາວຈະເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ.
ແລະຈະມີສະຖານທີ່ສຳລັບເຈົ້າຢູ່ຂ້າງນອກຄ່າຍ, ແລະເຈົ້າຈະອອກໄປທີ່ນັ້ນຂ້າງນອກ. ແລະ
ໄມ້ຫລັກຈະເປັນຂອງເຈົ້າຢູ່ເທິງສາຍແອວຂອງເຈົ້າ; ແລະ
ມັນຈະເປັນເມື່ອເຈົ້ານັ່ງລົງຢູ່ຂ້າງນອກ, ແລະ ເຈົ້າຈະຂຸດດ້ວຍມັນ, ແລະ ເມື່ອນຳມາ
ເຈົ້າຈະປົກຄຸມຄວາມອັບອາຍຂອງເຈົ້າ.
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຍ່າງຢູ່ໃນຄ່າຍຂອງເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າແລະມອບສັດ
ຕູຂອງເຈົ້າຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ; ແລະ ຄ່າຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນບໍລິສຸດ, ແລະ
ຄວາມອັບອາຍຂອງສິ່ງຕ່າງໆຈະບໍ່ຖືກເຫັນຢູ່ໃນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງຈະຫັນກັບຈາກເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ມອບເດັກນ້ອຍໃຫ້ເຈົ້ານາຍຂອງລາວ, ຜູ້ທີ່ຖືກເພີ່ມໃຫ້ເຈົ້າຈາກເຈົ້ານາຍຂອງລາວ.
ລາວຈະອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າ, ລາວຈະອາໄສຢູ່ໃນບັນດາພວກເຈົ້າບ່ອນໃດທີ່ດີກັບລາວ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ກົດຂີ່ລາວ. ຈະບໍ່ມີໂສເພນີຈາກບັນດາລູກສາວຂອງອິດສະລາເອນ,
ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ທີ່ຂາຍຕົວຈາກບັນດາລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນ,
ຈະບໍ່ມີຜູ້ທີ່ເລີ່ມພິທີກຳຈາກບັນດາລູກສາວຂອງອິດສະລາເອນ,
ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ທີ່ຖືກເລີ່ມພິທີກຳຈາກບັນດາລູກຊາຍຂອງອິດສະລາເອນ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ນຳເອົາຄ່າຈ້າງຂອງໂສເພນີ ຫຼື
ການແລກປ່ຽນຂອງໝາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເພື່ອຄຳປະຕິ
ຍານໃດໆ, ເພາະວ່າທັງສອງແມ່ນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.

ເຈົ້າຢ່າເອົາດອກເບ້ຍຈາກອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນດອກເບ້ຍເງິນ, ດອກເບ້ຍອາຫານ,
ຫຼືດອກເບ້ຍຂອງສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າໃຫ້ກູ້ຢືມ. ກັບຄົນຕ່າງດ້າວເຈົ້າຈະເອົາດອກເບ້ຍ,
ແຕ່ກັບອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາດອກເບ້ຍ,
ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.
ຖ້າເຈົ້າປະຕິຍານຄຳປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຊັກຊ້າທີ່ຈະໃຫ້ຄືນມັນ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຊອກຫາຢ່າງແນ່ນອນຈາກເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະເປັນບາບໃນຕົວເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການອະທິຖານ, ມັນບໍ່ແມ່ນບາບສຳລັບເຈົ້າ.
ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກຮິມຝີປາກຂອງເຈົ້ານັ້ນ ເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາໄວ້,
ແລະເຈົ້າຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ປະຕິຍານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນຂອງຖວາຍ, ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເວົ້າດ້ວຍປາກຂອງເຈົ້າເອງ.
ຖ້າແຕ່ເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນທົ່ງນາເກັບກ່ຽວຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າເກັບກຳຮວງຂ້າວດ້ວຍມືຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ວາງຂຽວລົງເທິງທົ່ງນາເກັບກ່ຽວຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ.
ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນສວນອະງຸ່ນຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະກິນອະງຸ່ນໄດ້ເທົ່າທີ່ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະອີ່ມ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໃສ່ເຂົ້າໄປໃນພາຊະນະ.

๒๔

ຖ້າຜູ້ໃດເອົາແມ່ຍິງ ແລະຢູ່ກັບນາງ ແລະມັນຈະເປັນຖ້າລາວບໍ່ພົບຄວາມກະລຸນາຕໍ່ໜ້າລາວ
ເພາະວ່າລາວພົບໃນນາງສິ່ງທີ່ບໍ່ສົມຄວນ ແລະລາວຈະຂຽນໃຫ້ນາງໜັງສືການຢ່າຮ້າງ
ແລະຈະໃຫ້ເຂົ້າໃນມືຂອງນາງ ແລະຈະສົ່ງນາງອອກຈາກເຮືອນຂອງລາວ

ແລະໄປແລ້ວບາງການາຍເປັນຂອງຜູ້ຊາຍອື່ນ ແລະຜູ້ຊາຍຄົນສຸດທ້າຍການກຽດຊັງນາງ
ແລະຂຽນໃຫ້ນາງໜັງສືການຢ່າຮ້າງ ແລະຈະໃຫ້ເຂົ້າໃນມືຂອງນາງ
ແລະຈະສົ່ງນາງອອກຈາກເຮືອນຂອງລາວ ແລະຜູ້ຊາຍຄົນສຸດທ້າຍຕາຍ
ຜູ້ທີ່ເອົານາງເປັນແມ່ຍິງໃຫ້ຕົນເອງ
ຜູ້ຊາຍຄົນກ່ອນຜູ້ທີ່ສົ່ງນາງອອກຈະບໍ່ສາມາດກັບຄືນມາເອົານາງເປັນແມ່ຍິງໃຫ້ຕົນເອງ
ຫຼັງຈາກນາງຖືກເຮັດໃຫ້ເປື້ອນ
ເພາະວ່າມັນເປັນສິ່ງໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນເປື້ອນ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າໃນມໍລະດົກ
ຖ້າຜູ້ໃດເອົາເມຍເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້, ລາວຈະບໍ່ອອກໄປສົງຄາມ,
ແລະຈະບໍ່ມີເລື່ອງໃດຖືກວາງແກ່ລາວ,
ລາວຈະເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດຢູ່ໃນເຮືອນຂອງລາວເປັນເວລາໜຶ່ງປີ
ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເມຍຂອງລາວທີ່ລາວເອົາມາມີຄວາມສຸກ. ເຈົ້າຈະບໍ່ເອົາຫີນສີເປັນຂອງຄ້ຳປະກັນ,
ແລະບໍ່ເອົາຫີນສີເປັນຂອງຄ້ຳປະກັນ, ເພາະວ່ານີ້ເປັນການເອົາວິນຍານເປັນຂອງຄ້ຳປະກັນ.
ຖ້າແຕ່ມີຜູ້ຊາຍຄົນໃດຖືກຈັບໄດ້ວ່າລັກຈິດວິນຍານຈາກພີ່ນ້ອງຂອງລາວທີ່ເປັນລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະໄດ້ກົດຂີ່ລາວແລ້ວຂາຍລາວ, ຜູ້ລັກນັ້ນຈະຕ້ອງຕາຍ,
ແລະເຈົ້າຈະເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.
ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງໃນການສຳພັດພະຍາດຜິວໜັງ,
ຈົ່ງຮັກສາຢ່າງລະມັດລະວັງທີ່ສຸດເພື່ອປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທັງໝົດທີ່ພວກປະໂລຫິດເລວີ
ຈະປະກາດແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຕາມວິທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ຈົ່ງຮັກສາປະຕິບັດ.
ຈົ່ງຈື່ຈຳສິ່ງທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດແກ່ມາຣຽມໃນທາງ,
ເມື່ອພວກເຈົ້າອອກຈາກອີຢິບ. ຖ້າມີໝີ້ຫຼືຫຍັງກໍຕາມກັບເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງລາວເພື່ອເອົາຫຼັກປະກັນຂອງລາວ. ເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ຂ້າງນອກ,

ແລະຜູ້ຊາຍທີ່ເງິນກູ້ຂອງເຈົ້າຢູ່ກັບລາວ,
ລາວຈະນຳເອົາຂອງຈຳນຳອອກມາໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ຂ້າງນອກ. ຖ້າແຕ່ຄົນນັ້ນຍາກຈົນ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ນອນກັບຂອງຄ້ຳປະກັນຂອງລາວ.
ເຈົ້າຕ້ອງຄືນຂອງຈຳນຳຂອງລາວໃຫ້ລາວກ່ອນຕາເວັນຕົກ,
ແລະລາວຈະນອນໃນເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ, ແລະລາວຈະອວຍພອນເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະເປັນຄວາມເມດຕາແກ່ເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳຜິດຕໍ່ຄ່າຈ້າງຂອງຄົນທຸກຍາກແລະຄົນຂາດແຄນຈາກພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ
ຫຼືຈາກຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ. ໃນມື້ດຽວກັນ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຄືນຄ່າຈ້າງໃຫ້ລາວ,
ຢ່າໃຫ້ດວງອາທິດຕົກເທິງລາວ, ເພາະວ່າລາວເປັນຄົນທຸກຍາກ ແລະ
ລາວມີຄວາມຫວັງໄວ້ໃນນັ້ນ, ແລະ ລາວຈະຮ້ອງທຸກຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບເຈົ້າ, ແລະ
ມັນຈະເປັນບາບໃນຕົວເຈົ້າ. ພໍ່ຈະບໍ່ຕາຍເພື່ອລູກ ແລະ ລູກຊາຍຈະບໍ່ຕາຍເພື່ອພໍ່,
ແຕ່ລະຄົນຈະຕາຍໃນບາບຂອງຕົນເອງ. ບໍ່ ເຈົ້າຈະບິດເບືອນ ການພິພາກສາ ຄົນຕ່າງດ້າວ
ແລະ ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ໝ້າຍ; ບໍ່ ເຈົ້າຈະເອົາເປັນຂອງຈຳນຳ ເສື້ອຜ້າ ແມ່ໝ້າຍ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຈື່ຈຳ ວ່າ ຂ້າທາດ ເຈົ້າເປັນ ໃນ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ, ແລະ ໄດ້ໄຖ່ ເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າ ຈາກທີ່ນັ້ນ; ເພາະ ນີ້ ຂ້ານ້ອຍ ສັ່ງ ເຈົ້າ ເຮັດ ຄຳ ນີ້.
ຖ້າເຈົ້າເກັບກ່ຽວພືດຜົນໃນທົ່ງນາຂອງເຈົ້າ ແລະລືມຟ່ອນຂ້າວໄວ້ໃນທົ່ງນາຂອງເຈົ້າ,
ຢ່າກັບຄືນໄປເອົາມັນ, ມັນຈະເປັນຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະແມ່ໝ້າຍ,
ເພື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນວຽກງານທັງໝົດຂອງມືເຈົ້າ.
ຖ້າເຈົ້າເກັບກ່ຽວໝາກກອກ, ເຈົ້າຈະບໍ່ກັບຄືນໄປເກັບກ່ຽວສິ່ງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຈົ້າ,
ມັນຈະເປັນຂອງຄົນແປກໜ້າ ແລະ ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ໝ້າຍ,
ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຂ້າທາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ເພາະເຫດນີ້ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຄຳນີ້. ຖ້າເຈົ້າເກັບກ່ຽວສວນອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ເກັບກ່ຽວອີກຄັ້ງສິ່ງທີ່ຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຈົ້າ;

ມັນຈະເປັນຂອງຄົນຕ່າງດ້າວແລະເດັກກຳພ້າແລະແມ່ຫມ້າຍ;
ແລະເຈົ້າຈະຈື່ຈຳວ່າເຈົ້າເປັນຂ້າຫາດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ;
ເພາະສິ່ງນີ້ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງສັ່ງເຈົ້າໃຫ້ເຮັດຄຳນີ້.

๔๕

ຖ້າແຕ່ເກີດມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂຶ້ນລະຫວ່າງຄົນ ແລະພວກເຂົາມາສູ່ການພິພາກສາ
ແລະພວກເຂົາຕັດສິນ ແລະພວກເຂົາໃຫ້ຄວາມຍຸຕິທຳແກ່ຄົນທີ່ຖືກຕ້ອງ
ແລະພວກເຂົາປະນາມຄົນທີ່ບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈ້າ; ແລະມັນຈະເປັນ,
ຖ້າຄົນທີ່ບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບການຕີ,
ເຈົ້າຈະໃຫ້ລາວນອນລົງຕໍ່ໜ້າຜູ້ພິພາກສາ,
ແລະພວກເຂົາຈະເຂັນລາວຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາຕາມຄວາມບໍ່ເຄົາລົບພຣະເຈ້າຂອງລາວ.
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຕີລາວສີ່ສິບທີຕາມຈຳນວນ, ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເພີ່ມ,
ແຕ່ຖ້າເຈົ້າເພີ່ມການຕີໃຫ້ຫຼາຍກວ່າການຕີເຫຼົ່ານີ້, ອ້າຍນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະຖືກດູຖູກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະບໍ່ມັດປາກງົວທີ່ກຳລັງນວດເມັດ. ຖ້າພີ່ນ້ອງອາໄສຢູ່ຮ່ວມກັນ,
ແລະຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາຕາຍໄປໂດຍບໍ່ມີລູກ,
ແມ່ຍິງຂອງຜູ້ຕາຍຈະບໍ່ໄປແຕ່ງງານກັບຜູ້ຊາຍຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຍາດ,
ແຕ່ພີ່ນ້ອງຂອງຜົວນາງຈະເຂົ້າຫານາງ, ແລະຈະເອົານາງເປັນພັນລະຍາຂອງຕົນ,
ແລະຈະອາໄສຮ່ວມກັບນາງ. ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ຖ້າເກີດມາ
ຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຈາກຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວ, ແລະ
ຊື່ຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກລົບອອກຈາກອິດສະຣາເອນ.
ຖ້າຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່ປະສົງຈະເອົາແມ່ຍິງຂອງອ້າຍນ້ອງລາວ,
ແມ່ຍິງນັ້ນຈະຂຶ້ນໄປທີ່ປະຕູເມືອງຫາສະພາຜູ້ເຖົ້າ ແລະ ຈະເວົ້າວ່າ,

ອ້າຍນ້ອງຂອງຜົວຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການຟື້ນຟູຊື່ຂອງອ້າຍນ້ອງລາວໃນອິດສະຣາເອນ,
ອ້າຍນ້ອງຂອງຜົວຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການ. ແລະ ພວກຜູ້ເຖົ້າຂອງເມືອງຂອງລາວຈະເອີ້ນລາວ,
ແລະ ພວກເຂົາຈະເວົ້າກັບລາວ; ແລະ ຍືນຂຶ້ນແລ້ວລາວຈະເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍບໍ່ປາຖະໜາຮັບນາງ; ແລະ
ເມຍຂອງນ້ອງຊາຍຂອງລາວຈະເຂົ້າມາຫາຕໍ່ໜ້າພວກຜູ້ເຖົ້າ, ແລະ
ນາງຈະຖອດເກີບຂອງລາວອັນໜຶ່ງອອກຈາກຕີນຂອງລາວ, ແລະ
ນາງຈະຖົ່ມນ້ໍາລາຍໃສ່ໜ້າຂອງລາວ, ແລະ ຕອບແລ້ວນາງຈະເວົ້າວ່າ,
ພວກເຂົາຈະເຮັດແນວນີ້ກັບຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ສ້າງເຮືອນຂອງນ້ອງຊາຍຂອງລາວໃນອິດສະຣາເອນ.
ແລະຊື່ຂອງລາວຈະຖືກເອີ້ນໃນອິດສະລາເອນວ່າ ເຮືອນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຖອດຮອງເທົ້າ.
ຖ້າຊາຍຕໍ່ສູ້ກັນ, ຊາຍກັບອ້າຍນ້ອງຂອງລາວ,
ແລະເມຍຂອງຄົນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາມາເພື່ອຊ່ວຍຜົວຂອງນາງຈາກມືຂອງຄົນທີ່ຕີລາວ,
ແລະຍື່ນມືອອກຈັບອະໄວຍະວະເພດຂອງລາວ, ເຈົ້າຈະຕັດມືຂອງນາງ;
ຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເມດຕານາງ. ເຈົ້າຈະບໍ່ມີນ້ໍາໜັກສອງແບບໃນຝາກຂອງເຈົ້າ, ໜຶ່ງໃຫຍ່ ຫຼື
ໜຶ່ງນ້ອຍ. ຈະບໍ່ມີໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າມາດຕະການແລະມາດຕະການ, ໃຫຍ່ຫຼືນ້ອຍ.
ນ້ໍາໜັກທີ່ແທ້ຈິງແລະຍຸດຕິທໍາຈະເປັນຂອງເຈົ້າ,
ແລະການວັດແທກທີ່ແທ້ຈິງແລະຍຸດຕິທໍາຈະເປັນຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເ
ຈົ້າເປັນມໍລະດົກ. ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ທຸກຄົນທີ່ເຮັດຄວາມບໍ່ຍຸຕິທໍາ,
ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ຈົ່ງຈື່ຈໍາສິ່ງທັງໝົດທີ່ອາມາເລກເຮັດກັບເຈົ້າຢູ່ໃນທາງ,
ເວລາເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ, ວ່າລາວຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າແນວໃດຢູ່ໃນທາງ,
ແລະລາວຕັດກອງທະຫານທ້າຍຂອງເຈົ້າ, ຄົນທີ່ເມື່ອຍລ້າຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຈົ້າ,
ແຕ່ເຈົ້າຫິວແລະເມື່ອຍລ້າ; ແລະລາວບໍ່ຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າ.

ແລະ ມັນຈະເປັນເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າພັກຜ່ອນຈາກສັດຕູທັງໝົດຂ
ອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເພື່ອຮັບ
ມໍລະດົກ, ເຈົ້າຈະລົບລ້າງຊື່ຂອງອາມາເລກອອກຈາກພາຍໃຕ້ສະຫວັນ, ແລະຢ່າລືມເລີຍ.

๔๓

ແລະ ມັນຈະເປັນແນວນັ້ນ
ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອຮັບມໍລະດົກ,
ແລະເຈົ້າຮັບມໍລະດົກມັນ, ແລະເຈົ້າອາໄສຢູ່ເທິງມັນ,
ແລະເຈົ້າຈະເອົາຈາກຜົນໝາກທຳອິດຂອງຜົນໝາກແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣ
ະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ເຂົ້າໄປໃນກະຕ່າ,
ແລະເຈົ້າຈະໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເລືອກເພື່ອໃຫ້ນາມຂອງພ
ຣະອົງຖືກເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະເຈົ້າຈະໄປຫາປະໂລຫິດຜູ້ທີ່ຈະຢູ່ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍປະກາດໃນມື້ນີ້ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາວ່າ
ຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ. ແລະພໍ່ປະໂລຫິດຈະເອົາກະຕ່າຈາກມືຂອງເຈົ້າ,
ແລະຈະວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະຕອບເວົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າວ່າ,
ພໍ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ສູນເສຍຊີເຣຍ, ແລະລົງໄປອີຢິບ, ແລະອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍຈຳນວນນ້ອຍ,
ແລະກາຍເປັນປະຊາຊາດໃຫຍ່ແລະຝູງຊົນຫຼາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະ
ພວກຊາວອີຢິບເຂົາທຳຮ້າຍພວກເຮົາ ແລະ ເຂົາກົດຂີ່ພວກເຮົາ ແລະ
ເຂົາບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດວຽກໜັກ ແລະ

ພວກເຮົາຮ້ອງຂໍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເຫັນຄວາມທຸກຂ້າຍາກຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ຄວາມລຳບາກຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມກົດຂີ່ຂອງພວກເຮົາ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຮົາອອກມາຈາກອີຢິບດ້ວຍພຣະອົງເອງ,
ດ້ວຍກຳລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍພຣະຫັດອັນແຂງແຮງ,
ດ້ວຍພຣະກອນອັນສູງສົ່ງ, ດ້ວຍນິມິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍ,
ແລະດ້ວຍການອັດສະຈັນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ນີ້,
ແລະພຣະອົງໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ,
ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼບໍລິບູນດ້ວຍນົມແລະນ້ຳເຜີ້ງ. ແລະດຽວນີ້ ນີ້ແມ່ນ ຂ້ອຍໄດ້ນຳມາ
ຜົນທຳອິດ ຂອງຜົນຜະລິດ ຂອງແຜ່ນດິນ ທີ່ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜີ້ງ;
ແລະທ່ານຈະວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ,
ແລະທ່ານຈະນະມັດສະການຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ,
ແລະທ່ານຈະຊື່ນຊົມຍິນດີໃນທຸກສິ່ງດີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ໃຫ້ທ່ານ,
ແລະເຮືອນຂອງທ່ານ, ແລະຄົນເລວີ, ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນທ່ານ.
ຖ້າເຈົ້າສຳເລັດການເກັບທົດສະໜຶ່ງທຸກຢ່າງຂອງຜົນຜະລິດຂອງເຈົ້າໃນປີທີສາມ,
ເຈົ້າຈະໃຫ້ທົດສະໜຶ່ງທີສອງແກ່ຄົນເລວີ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະ ແມ່ໝ້າຍ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະກິນໃນເມືອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ຊື່ນຊົມຍິນດີ.
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າວ່າ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອົາສິ່ງບໍລິສຸດອອກຈາກເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍແລ້ວ, ແລະໄດ້ໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີ,
ຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະແມ່ໝ້າຍ,
ຕາມບັນຍັດທັງໝົດທີ່ທ່ານໄດ້ບັນຊາແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ລະເມີດບັນຍັດຂອງທ່ານ
ແລະບໍ່ໄດ້ລືມ. ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນມັນໃນຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ອຍ,

ບໍ່ໄດ້ເອົາມັນໄປໃຊ້ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ສະອາດ, ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ມັນແກ່ຄົນຕາຍ,
ຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງແກ່ຂ້ອຍ.
ເບິ່ງລົງມາຈາກເຮືອນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຈາກສະຫວັນ, ແລະ
ອວຍພອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຄືອິດສະຣາເອນ, ແລະ
ແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ,
ທີ່ຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼບໍລິບູນດ້ວຍນົມແລະນ້ໍາເຜິ້ງແກ່ພວກເຮົາ. ໃນມື້ນີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດກົດລະບຽບແລະກາມພິພາກສາ
ທັງໝົດ, ແລະເຈົ້າຈະຮັກສາແລະປະຕິບັດມັນດ້ວຍສຸດໃຈ
ແລະດ້ວຍສຸດຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ.
ທ່ານໄດ້ເລືອກພຣະເຈົ້າໃນມື້ນີ້ເພື່ອເປັນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ,
ແລະເພື່ອດໍາເນີນໃນທຸກທາງຂອງພຣະອົງ, ແລະເພື່ອຮັກສາກົດລະບຽບແລະຄໍາພິພາກສາ,
ແລະເພື່ອເຊື່ອຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຈົ້າໃນມື້ນີ້ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າກາຍເປັນປະຊາຊົນທີ່ມີຄ່າພິເສດຂອງພຣະອົ
ງ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້, ເພື່ອປົກປັກຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ເໜືອທຸກປະເທດຊາດ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີຊື່ສຽງ
ແລະເປັນຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະເປັນສິ່ງທີ່ສະຫງ່າງາມ,
ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນທີ່ບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສໄວ້.

๔๗

ແລະໂມເຊກັບສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ສັ່ງເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງຮັກສາບັນດາບັນຊາທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້.
ແລະມັນຈະເປັນໃນວັນທີ່ທ່ານຂ້າມແມ່ນ້ໍາຈໍແດນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ທ່ານຈະຕັ້ງກ້ອນຫີນໃຫຍ່ໆໄວ້ສໍາລັບຕົວທ່ານເອງ, ແລະທ່ານຈະປູນມັນດ້ວຍປູນ. ແລະເຈົ້າຈະຂຽນເທິງຫີນເຫຼົ່ານີ້ທຸກຄໍາເວົ້າຂອງກົດໝາຍນີ້, ເມື່ອເຈົ້າຂ້າມແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ,
ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າ, ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ໍາເຜິ້ງ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ກ່າວໃຫ້ເຈົ້າ.
ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງນີ້ເມື່ອທ່ານຂ້າມແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ,
ທ່ານຈະຕັ້ງກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ທ່ານໃນມື້ນີ້ໄວ້ເທິງພູເຂົາເອບານ,
ແລະທ່ານຈະປູນມັນດ້ວຍປູນ.
ແລະເຈົ້າຈະສ້າງຢູ່ທີ່ນັ້ນແທ່ນບູຊາໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແທ່ນບູຊາຈາກຫີນ; ເຈົ້າຈະບໍ່ວາງເຫຼັກເທິງມັນ;
ດ້ວຍຫີນທັງກ້ອນເຈົ້າຈະສ້າງແທ່ນບູຊາໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຖວາຍເທິງມັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດການເສຍສະຫລະຄວາມລອດພົ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະກິນ, ແລະເຈົ້າຈະຍິ້ມ,
ແລະເຈົ້າຈະຊື່ນຊົມຍິນດີຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະຂຽນກົດໝາຍທັງໝົດນີ້ໄວ້ເທິງກ້ອນຫີນຢ່າງຊັດເຈນຫຼາຍທີ່ສຸດ. ແລະ ໂມເຊສ ກັບ ພວກປະໂລຫິດ ພວກເລວີ ເວົ້າກັບ ອິສຣາເອນ ທັງໝົດ ວ່າ ຢຸດເງົາ ແລະ ຟັງ ອິສຣາເອນ ໃນ ມື້ນີ້ ເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນ ປະຊາຊົນ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າຈະຟັງ ສຽງ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າ ແລະ ເຈົ້າຈະເຮັດ ຕາມບັນຍັດ ທັງໝົດ ຂອງພຣະອົງ ແລະ ກົດລະບຽບ ຂອງພຣະອົງ ທີ່ ຂ້ານ້ອຍ ສັ່ງ ເຈົ້າ ມື້ນີ້ ແລະ ໂມເຊ

ໄດ້ສັ່ງ ປະຊາຊົນ ໃນວັນນັ້ນ ວ່າ, ເຫຼົ່ານີ້ ຈະຢືນ ເພື່ອອວຍພອນ ປະຊາຊົນ ເທິງພູເກຣິຊິມ
ຫຼັງຈາກຂ້າມ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລ້ວ, ຊິເມໂອນ, ເລວີ, ຢູດາ, ອິດຊາຄາ, ໂຢເຊັບ, ແລະ
ເບັນຢາມິນ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ພວກເຂົາຈະຢືນຢູ່ເທິງຄຳສາບແຊ່ງໃນພູເຂົາເອບານ, ເຣອູເບນ,
ກາດ, ແລະອາເຊ, ເຊບູລຸນ, ດານ, ແລະນັບທາລີ. ແລະ
ພວກເລວີຕອບຈະເວົ້າກັບອິດສະຣາເອນທັງໝົດດ້ວຍສຽງດັງ,
ຖືກສາບແຊ່ງຄົນໃດທີ່ຈະເຮັດຮູບແກະສະຫຼັກແລະຮູບຫຼໍ່, ສິ່ງໜ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ວຽກງານຂອງມືຊ່າງຝີມື, ແລະຈະວາງມັນໄວ້ໃນບ່ອນລັບ;
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຕອບຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ຜູ້ທີ່ດູຖູກພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງລາວຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ຍ້າຍເຂດແດນຂອງເພື່ອນບ້ານຈະຖືກສາບແຊ່ງ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ຜູ້ທີ່ຫຼອກລວງຄົນຕາບອດໃນທາງນັ້ນຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຜູ້ທີ່ບິດເບືອນການພິພາກສາຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ, ເດັກກຳພ້າ ແລະ
ແມ່ໝ້າຍ ຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະ ປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ: ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ຖືກສາບແຊ່ງຄົນທີ່ນອນກັບເມຍຂອງພໍ່ຂອງລາວ
ເພາະວ່າລາວເປີດເຜີຍສິ່ງປົກຄຸມຂອງພໍ່ຂອງລາວ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ
ຂໍໃຫ້ເປັນແນວນັ້ນ ຜູ້ທີ່ນອນກັບສັດໃດໆຈະຖືກສາບແຊ່ງ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ຖືກສາບແຊ່ງຄົນທີ່ນອນກັບເອື້ອຍນ້ອງຍິງຈາກພໍ່ຫຼືຈາກແມ່ຂອງລາວ ແລະ
ປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.
ຜູ້ທີ່ນອນກັບເຈົ້າສາວຂອງລາວຈະຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ
ຈົ່ງເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ນອນກັບເອື້ອຍນ້ອງຍິງຂອງພັນລະຍາຂອງລາວຈະຖືກສາບແຊ່ງ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ ຈົ່ງເປັນດັ່ງນັ້ນ.

ຜູ້ທີ່ຕີເພື່ອນບ້ານດ້ວຍການຫລອກລວງຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຖືກສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ຮັບຂອງຂວັນເພື່ອຕີຈິດວິນຍານຂອງເລືອດບໍລິສຸດ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງເປັນ.
ຖືກສາບແຊ່ງແທ້ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນດັ່ງນັ້ນ.

๔๒

ແລະ ມັນຈະເປັນ ຖ້າເຈົ້າຟັງຢ່າງແທ້ຈິງ ສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຮັກສາແລະເຮັດທຸກບັນຊາເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ເໜືອປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະພອນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຈະມາເຖິງເຈົ້າແລະຈະພົບເຈົ້າ;
ຖ້າເຈົ້າຟັງຢ່າງແທ້ຈິງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນໃນເມືອງ, ແລະເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນໃນທົ່ງນາ. ໄດ້ຮັບພອນລູກຫລານຂອງທ້ອງເຈົ້າ, ແລະຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ, ແລະຝູງງົວຂອງເຈົ້າ, ແລະຝູງແກະຂອງເຈົ້າ.
ໄດ້ຮັບພອນແລ້ວ ສາງເກັບຂອງຂອງເຈົ້າ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຫຼືອຂອງເຈົ້າ.
ອວຍພອນແກ່ເຈົ້າໃນການເຂົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ອວຍພອນແກ່ເຈົ້າໃນການອອກໄປຂອງເຈົ້າ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະມອບສັດຕູຂອງເຈົ້າທີ່ຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າໃຫ້ຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈະອອກມາສູ້ເຈົ້າທາງດຽວ, ແລະພວກເຂົາຈະຫນີຈາກໜ້າເຈົ້າໄປເຈັດທາງ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງພອນມາເທິງເຈົ້າໃນຫ້ອງເກັບຂອງຂອງເຈົ້າ, ແລະເທິງທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າວາງມືເທິງແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກຂຶ້ນເຈົ້າສຳລັບພຣະອົງເອງເປັນປະຊາຊົນບໍລິສຸດ, ແບບທີ່ພຣະອົງສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ;

ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຍ່າງໃນທຸກທາງຂອງພຣະອົງ, ແລະທຸກປະຊາຊາດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກເອີ້ນຕໍ່ເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຢ້ານກົວເຈົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເພີ່ມພູນໃຫ້ເຈົ້າດ້ວຍສິ່ງດີໃນລູກຫຼານທີ່ອອກຈາກ
ທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນລູກຫຼານຂອງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ,
ແລະໃນຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,
ເທິງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປີດຄັງສົມບັດທີ່ດີຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຈົ້າ ຄືສະຫວັນ
ເພື່ອໃຫ້ຝົນແກ່ແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ
ອວຍພອນວຽກງານທັງໝົດຂອງມືຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະໃຫ້ກູ້ຢືມແກ່ປະຊາຊາດຫຼາຍ
ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ກູ້ຢືມ ແລະເຈົ້າຈະປົກຄອງປະຊາຊາດຫຼາຍ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ປົກຄອງເຈົ້າ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະສ້າງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຫົວ ແລະບໍ່ແມ່ນຫາງ,
ແລະເຈົ້າຈະຢູ່ຂ້າງເທິງ ແລະບໍ່ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມ,
ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ໃຫ້ປະຕິບັດຮັກສາໄວ້.
ເຈົ້າຈະບໍ່ລະເມີດບັນຍັດທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ໄປທາງຂວາຫຼືຊ້າຍ
ເພື່ອໄປຕາມພະເຈົ້າອື່ນແລະປະກອບພິທີແກ່ພວກເຂົາ ແລະຈະເປັນດັ່ງນີ້
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອຮັກສາບັນດາຂໍ້ບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ເທົ່າທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ແລະຄຳສາບແຊ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະມາເຖິງເຈົ້າ ແລະຈະຕິດຕາມທັນເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງໃນເມືອງ ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກສາບແຊ່ງໃນທົ່ງນາ.
ສາງເກັບຂອງເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງ, ແລະສິ່ງທີ່ເຫຼືອຂອງເຈົ້າກໍຖືກສາບແຊ່ງ.
ຖືກສາບແຊ່ງລູກຫລານຂອງທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,

ຝ່ງງ໊ວຂອງເຈົ້າ, ແລະຝ່ງແກະຂອງເຈົ້າ; ຖືກສາບແຊ່ງເຈົ້າໃນເວລາເຈົ້າເຂົ້າມາ,
ແລະຖືກສາບແຊ່ງເຈົ້າໃນເວລາເຈົ້າອອກໄປ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງຄວາມຂາດແຄນ,
ຄວາມເສື່ອມໂຊມ, ແລະຄວາມທຳລາຍມາເທິງເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າວາງມືລົງໄປ,
ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍເຈົ້າ, ແລະຈົນກວ່າພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພິນາດຢ່າງໄວວາ
ຍ້ອນການປະຕິບັດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມຂ້ອຍ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຕາຍຕິດຄ້າງກັບເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍລ້າງເຈົ້າຈາກແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົ
ກ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕີເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສັບສົນ, ໄຂ້, ຄວາມສັ່ນສະເທືອນ, ການອັກເສບ,
ພະຍາດໃບໄມ້ແຫ້ງ ແລະ ຄວາມຊຶດ, ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຕິດຕາມເຈົ້າຈົນກວ່າຈະທຳລາຍເຈົ້າ.
ແລະ ສະຫວັນທີ່ຢູ່ເໜືອຫົວຂອງເຈົ້າຈະເປັນທອງແດງ, ແລະ
ແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ເຈົ້າຈະເປັນເຫຼັກ.
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າປ່ຽນຝົນຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າເປັນຂີ້ຝຸ່ນ,
ແລະຂີ້ຝຸ່ນຈາກສະຫວັນຈະຕົກລົງມາ, ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍເຈົ້າ,
ແລະຈົນກວ່າພຣະອົງຈະຜະລາດເຈົ້າຢ່າງວ່ອງໄວ.
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຈົ້າຖືກຕີພ່າຍແພ້ຕໍ່ໜ້າສັດຕູ,
ເຈົ້າຈະອອກໄປຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາທາງດຽວ, ແຕ່ຈະຫນີຈາກພວກເຂົາເຈັດທາງ,
ແລະເຈົ້າຈະກາຍເປັນຄົນກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນທຸກອານາຈັກທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະຊາກສົບຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນອາຫານໃຫ້ແກ່ນົກໃນອາກາດ
ແລະສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຂົ່ມຂູ່ມັນ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕີເຈົ້າດ້ວຍແຜອີຢີບຢູ່ບ່ອນນັ່ງ ແລະດ້ວຍໂຣກຜິວໜັງຮ້າຍແຮງ
ແລະດ້ວຍອາການຄັນ ຈົນເຈົ້າບໍ່ສາມາດຮັກສາໃຫ້ຫາຍໄດ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕີເຈົ້າດ້ວຍຄວາມບ້າ, ຄວາມຕາບອດ ແລະ ຄວາມອຸ້ນວາຍຂອງຈິດໃຈ.
ແລະເຈົ້າຈະຄ້ຳຄືນໃນເວລາທ່ຽງວັນ, ຄືກັບຄົນຕາບອດທີ່ຄ້ຳຄືນຢູ່ໃນຄວາມມືດ,

ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ຈະເລີນໃນທາງຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຖືກກະທຳຜິດແລະຖືກປຸ້ນຕະຫຼອດທຸກມື້, ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອ.
ເຈົ້າຈະເອົາພັນລະຍາ, ແຕ່ຜູ້ຊາຍອື່ນຈະມົນໆ; ເຈົ້າຈະສ້າງເຮືອນ,
ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ອາໄສໃນນັ້ນ; ເຈົ້າຈະປູກສວນອະງຸ່ນ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວມັນ.
ລູກງົວຂອງເຈົ້າຖືກຂ້າຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ກິນຈາກມັນ; ລາຂອງເຈົ້າຖືກຍຶດໄປຈາກເຈົ້າ,
ແລະມັນຈະບໍ່ຖືກສົ່ງຄືນໃຫ້ເຈົ້າ; ແກະຂອງເຈົ້າຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າ,
ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຈົ້າ.
ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າແລະລູກສາວຂອງເຈົ້າຖືກມອບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດອື່ນ,
ແລະຕາຂອງເຈົ້າຈະເບິ່ງພວກມັນໂດຍເຊື່ອມໂຊມ; ມືຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີກຳລັງ.
ຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ ແລະ ແຮງງານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ
ຈະຖືກປະຊາຊາດທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກກິນເອົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກກະທຳຜິດ ແລະ
ຖືກທຳລາຍຕະຫຼອດມື້. ແລະເຈົ້າຈະເປັນບ້າ ເພາະນິມິດທີ່ຕາຂອງເຈົ້າເຫັນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕີເຈົ້າດ້ວຍແຜຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ຫົວເຂົ່າແລະຂາ
ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຮັກສາໃຫ້ຫາຍໄດ້ຕັ້ງແຕ່ຝ່າຕີນຂອງເຈົ້າຈົນເຖິງຫົວຂອງເຈົ້າ
ພະຜູ້ເປັນເຈົ້າອາດຈະນຳເຈົ້າໄປ ແລະ ພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ເຈົ້າອາດຈະແຕ່ງຕັ້ງເທິງຕົວເຈົ້າເອງ ໄປຫາປະຊາຊາດທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະ
ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າກໍ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ, ແລະ ເຈົ້າຈະປະຕິບັດພຣະເຈົ້າອື່ນທີ່ນັ້ນ ຄືໄມ້ ແລະ ຫີນ.
ແລະເຈົ້າຈະເປັນປົດ, ຄຳປຽບທຳ ແລະ
ເລື່ອງເລົ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນທຸກປະຊາຊາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພາເຈົ້າໄປ
ເຈົ້າຈະເອົາເມັດພືດຫຼາຍອອກໄປໃສ່ທົ່ງພຽງ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເອົາກັບມານ້ອຍ,
ເພາະວ່າຕັກແຕນຈະກິນມັນ; ເຈົ້າຈະປູກສວນອະງຸ່ນ ແລະ ເຮັດວຽກ,
ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ແລະ ບໍ່ດີໃຈຈາກມັນ, ເພາະວ່າໜອນຈະກິນມັນ.
ຕົ້ນໝາກກອກຈະມີຢູ່ແກ່ເຈົ້າໃນທົ່ວທຸກເຂດແດນຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ທາ້ມັນ,

ເພາະວ່າຕົ້ນໝາກກອກຂອງເຈົ້າຈະຫຼຸດລົງ. ເຈົ້າຈະມີລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ,
ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຖືກກວດໄປເປັນເຊື້ອ.
ໂຣກຕົ້ນໄມ້ຈະທຳລາຍຕົ້ນໄມ້ທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະ ພືດຜົນຂອງແຜ່ນດິນເຈົ້າ.
ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປສູງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ແຕ່ເຈົ້າຈະລົງມາຕ່ຳລົງເລື້ອຍໆ.
ນີ້ຈະໃຫ້ກູ້ຢືມແກ່ເຈົ້າ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ກູ້ຢືມແກ່ນີ້, ນີ້ຈະເປັນຫົວ, ແຕ່ເຈົ້າຈະເປັນຫາງ.
ແລະຄຳສາບແຊ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະມາເທິງເຈົ້າ ແລະຈະຕິດຕາມເຈົ້າ ແລະຈະຈັບທັນເຈົ້າ
ຈົນກວ່າຈະທຳລາຍເຈົ້າ ແລະຈົນກວ່າຈະຜະຫານາດເຈົ້າ
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ເພື່ອປົກປັກຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ແລະກົດລະບຽບທັງໝົດທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາແກ່ເຈົ້າ. ແລະ ມັນຈະມີເຄື່ອງໝາຍຢູ່ໃນເຈົ້າ,
ແລະສິ່ງມະຫັດສະຈັນຢູ່ໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈົນຮອດນິລັນດອນ,
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະກອບພິທີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຍິນດີແລະໃຈດີ
ເພາະຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງທຸກສິ່ງ. ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ສັດຕູຂອງເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສົ່ງມາເທິງເຈົ້າ ໃນຄວາມອຶດຫິວ, ໃນຄວາມກະຫາຍ,
ໃນຄວາມເປືອຍກາຍ, ແລະໃນຄວາມຂາດແຄນທຸກຢ່າງ,
ແລະເຈົ້າຈະໃສ່ໂຊ່ຕະກັບເຫຼັກທີ່ຄໍຂອງເຈົ້າ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍເຈົ້າ.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳມາເທິງເຈົ້າຊາດໜຶ່ງຈາກໄກຈາກສຸດປາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກຄືກັບກາ
ບໂຈມຕີຂອງນົກອິນຊີ, ຊາດທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຂອງມັນ, ຊາດທີ່ບໍ່ມີຄວາມອາຍໃນໜ້າ,
ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ເຄົາລົບໜ້າຂອງຄົນແກ່, ແລະຈະບໍ່ເມດຕາຄົນໜຸ່ມ.
ແລະມັນຈະກິນລູກຂອງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ ແລະຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ
ຈົນບໍ່ປະໄວ້ເຂົ້າ, ເຫຼົ້າ, ນ້ຳມັນ, ຝູງງົວຂອງເຈົ້າ ແລະຝູງແກະຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າມັນຈະທຳລາຍເຈົ້າ. ແລະຈະທຳລາຍເຈົ້າໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າກຳແພງສູງແລະເຂັ້ມແຂງທີ່ເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈຈະຖືກທຳລາຍໃນທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,

ແລະຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າທຸກທໍລະມານໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້າຈະກິນລູກຫລານຂອງທ້ອງເຈົ້າ, ເນື້ອຂອງລູກຊາຍແລະລູກສາວເຈົ້າ,
ຫລາຍເທົ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າ,
ໃນຄວາມຄັບແຄບແລະໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າ, ທີ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະທໍລະມານເຈົ້າ.
ຄົນທີ່ອ່ອນໂຍນໃນເຈົ້າແລະຄົນທີ່ລະອຽດອ່ອນຫຼາຍ,
ຈະເບິ່ງດ້ວຍຕາອິດສາຂອງລາວຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ, ແລະຕໍ່ເມຍທີ່ຢູ່ໃນອ້ອມກອດຂອງລາວ,
ແລະຕໍ່ລູກທີ່ເຫຼືອຢູ່ທີ່ຈະເຫຼືອໃຫ້ລາວ,
ເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ຫນຶ່ງໃນພວກເຂົາຈາກເນື້ອຂອງລູກຂອງລາວທີ່ລາວຈະກິນ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີຫຍັງເຫຼືອໃຫ້ລາວໃນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າແລະໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອ
ງເຈົ້າທີ່ພວກສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະທໍລະມານເຈົ້າໃນທຸກເມືອງຂອງເຈົ້າ. ແລະ
ແມ່ຍິງທີ່ອ່ອນໂຍນໃນພວກເຈົ້າ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ລະອຽດອ່ອນ,
ທີ່ຕີນຂອງນາງບໍ່ເຄີຍລອງຍ່າງເທິງແຜ່ນດິນເພາະຄວາມລະອຽດອ່ອນ ແລະ
ເພາະຄວາມອ່ອນໂຍນ,
ຈະແນມດ້ວຍຕາຂອງນາງຕໍ່ຜົວຂອງນາງທີ່ຢູ່ໃນອ້ອມກອດຂອງນາງ, ແລະ ຕໍ່ລູກຊາຍ ແລະ
ລູກສາວຂອງນາງ, ແລະ ຕໍ່ຮົກຂອງນາງທີ່ອອກມາຜ່ານຂາອ່ອນຂອງນາງ, ແລະ
ຕໍ່ເດັກນ້ອຍຂອງນາງທີ່ນາງຈະເກີດ;
ເພາະວ່ານາງຈະກິນມັນເພາະຄວາມຂາດແຄນທຸກຢ່າງຢ່າງລັບໆໃນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້
າ, ແລະ ໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຈົ້າ,
ທີ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະທໍລະມານເຈົ້າໃນເມືອງຕ່າງໆຂອງເຈົ້າ,
ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຟັງທີ່ຈະເຮັດທຸກຄໍາຂອງກົດໝາຍນີ້, ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືນີ້,
ເພື່ອຢ້ານກົວພະນາມທີ່ມີກຽດທີ່ມະຫັດສະຈັນນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ການຕີຂອງເຈົ້າແປກປະຫຼາດ,
ແລະການຕີຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ເປັນການຕີທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງແລະແປກປະຫຼາດ,

ແລະເປັນພະຍາດຮ້າຍແຮງແລະຕິດຕໍ.
ແລະເຂົາຈະນຳຄວາມເຈັບປວດທັງໝົດຂອງອີຢິບທີ່ຊໍ່ຮ້າຍ,
ທີ່ເຈົ້າຫຼີກເວັ້ນຈາກໜ້າພວກເຂົາ, ກັບຄືນມາ, ແລະພວກມັນຈະຕິດແນ່ນກັບເຈົ້າ.
ແລະພະຍາດທັງໝົດ ແລະໄພພິບັດທັງໝົດທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມກົດໝາຍນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳມາເທິງເຈົ້າ
ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະຖືກປະໄວ້ໃນຈຳນວນທີ່ນ້ອຍ,
ແທນທີ່ຈະເປັນຄືກັບດວງດາວໃນສະຫວັນທີ່ມີຫຼາຍ,
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊື່ນຊົມຍິນດີເທິງທ່ານທັງຫຼາຍທີ່ຈະເຮັດດີຕໍ່ທ່ານທັ
ງຫຼາຍ ແລະເພີ່ມຈຳນວນທ່ານທັງຫຼາຍ,
ດັ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະຊື່ນຊົມຍິນດີເທິງທ່ານທັງຫຼາຍທີ່ຈະທຳລາຍທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຖືກເອົາໄປຢ່າງໄວວາຈາກແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍກຳລັງເຂົ້າໄປຢູ່ທີ່ນັ
ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະກະຈາຍເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນທຸກປະຊາຊາດ,
ຈາກສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກຈົນເຖິງສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າອື່ນໆຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ທີ່ເປັນໄມ້ແລະຫີນ,
ເຊິ່ງເຈົ້າແລະບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຊື່ອຖື. ແຕ່ແມ່ນແລ້ວໃນປະຊາຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ພັກຜ່ອນ, ແລະຮອຍຕີນຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີທີ່ຢືນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານແກ່ເຈົ້າທີ່ນັ້ນຫົວໃຈທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ຕາທີ່ຫຼຸດລົງ,
ແລະຈິດວິນຍານທີ່ຊໍ້າແຊກ. ແລະຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະແຂວນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຢ້ານກົວທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ເຊື່ອໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ.
ໃນຕອນເຊົ້າ ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ, ແມວໃດຈຶ່ງຈະເປັນຕອນແລງ, ແລະໃນຕອນແລງ ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ,
ແມວໃດຈຶ່ງຈະເປັນຕອນເຊົ້າ, ເພາະຄວາມຢ້ານກົວໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າຈະຢ້ານກົວ,

ແລະ ເພາະ ນິມິດ ທີ່ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ເຫັນ. ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຈະ ເອົາ ເຈົ້າ ກັບ ໄປ ອີ ຢີບ ໃນ ເຮືອ,
ໃນ ທາງ ທີ່ ຂ້ອຍ ເວົ້າ ວ່າ, ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ເຫັນ ມັນ ອີກ;
ແລະ ເຈົ້າ ທັງ ຫຼາຍ ຈະ ຖືກ ຂາຍ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ໃຫ້ ແກ່ ສັດຕູ ຂອງ ເຈົ້າ ເປັນ ທາດ ຊາຍ ແລະ ທາດ ຍິງ,
ແລະ ຈະ ບໍ່ ມີ ຄົນ ຊື້.
ເຫຼົ່າ ນີ້ ແມ່ນ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພັນທະ ສັນຍາ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສັ່ງ ໂມເຊ ໃຫ້ ສ້າງ ຕັ້ງ ກັບ ລູກ ຫຼານ
ອິສຣາເອນ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ໂມອາບ,
ນອກ ຈາກ ພັນທະ ສັນຍາ ທີ່ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ເຂົາ ເຈົ້າ ໃນ ໂຮເຣບ.

๔๙

ແລະ ໂມເຊ ສ ໄດ້ ເອີ້ນ ລູກ ຊາຍ ອິດ ສະ ລາ ເອນ ທັງ ໝົດ ແລະ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ
ພວກ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ອີ ຢີບ ຕໍ່ ໜ້າ ພວກ ເຈົ້າ
ຕໍ່ ຟາ ໂຣ ແລະ ຂ້າ ລູກ ຂ້າ ທາດ ຂອງ ລາວ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ທັງ ໝົດ ຂອງ ລາວ ການ ທົດ ລອງ
ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ທີ່ ຕາ ຂອງ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ເຄື່ອງ ໝາຍ ແລະ ການ ອັດ ສະ ຈັນ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ເຫຼົ່າ ນັ້ນ
ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ບໍ່ ໄດ້ ປະ ທານ ຫົວ ໃຈ ທີ່ ຈະ ຮູ້, ຕາ ທີ່ ຈະ ເບິ່ງ ເຫັນ,
ແລະ ຫູ ທີ່ ຈະ ຟັງ ແກ່ ເຈົ້າ ທັງ ຫຼາຍ ຈົນ ເຖິງ ວັນ ນີ້.
ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ພາ ເຈົ້າ ສີ່ ສິບ ປີ ໃນ ທະ ເລ ຊາຍ, ເຄື່ອງ ນຸ່ງ ຂອງ ເຈົ້າ ບໍ່ ເກົ່າ,
ແລະ ເກີບ ຂອງ ເຈົ້າ ບໍ່ ຊຳ ຮຸດ ຈາກ ຕີນ ຂອງ ເຈົ້າ. ທ່ານ ທັງ ຫຼາຍ ບໍ່ ໄດ້ ກິນ ເຂົ້າ ຈີ່,
ບໍ່ ໄດ້ ດື່ມ ເຫຼົ້າ ອະ ງຸ່ນ ແລະ ເຫຼົ້າ ແຮງ, ເພື່ອ ວ່າ ທ່ານ ທັງ ຫຼາຍ ຈະ ຮູ້ ວ່າ
ເຮົາ ເປັນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ທ່ານ ທັງ ຫຼາຍ.
ແລະ ທ່ານ ທັງ ຫຼາຍ ມາ ເຖິງ ສະ ຖານ ທີ່ ນີ້, ແລະ ສີ ໂຮນ ກະ ສັດ ເມືອງ ເຮດ ໂບນ
ແລະ ໂອ ກ ກະ ສັດ ແຂວງ ບາ ຊານ ອອກ ມາ ພົບ ພວກ ເຮົາ ໃນ ສົງ ຄາມ.
ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ໂຈມ ຕີ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ໄດ້ ຍຶດ ເອົາ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ,

ແລະຂ້ອຍໄດ້ມອບມັນເປັນມໍລະດົກແກ່ຣູເບນ, ແລະແກ່ກາດ, ແລະແກ່ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ.
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮັກສາປະຕິບັດຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງພັນທະສັນຍານີ້,
ເພື່ອວ່າທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຂົ້າໃຈທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈະປະຕິບັດ.
ພວກເຈົ້າທັງໝົດຢືນຢູ່ມື້ນີ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ຫົວໜ້າເຜົ່າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະສະພາຜູ້ເຖົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະຜູ້ພິພາກສາຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງພວກເຈົ້າ,
ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຂອງອິດສະຣາເອນ, ແມ່ຍິງຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະລູກຫຼານຂອງພວກເຈົ້າ
ແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ກາງຄ່າຍຂອງພວກເຈົ້າ,
ຕັ້ງແຕ່ຄົນຕັດໄມ້ຂອງພວກເຈົ້າແລະຈົນເຖິງຄົນຫາບນ້ຳຂອງພວກເຈົ້າ,
ເພື່ອເຂົ້າໃນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະໃນຄຳສາບແຊ່ງຂອງພຣະອົງ,
ເທົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າກຳນົດກັບເຈົ້າມື້ນີ້;
ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບເຈົ້າ,
ແລະຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າອັບຣາຮາມແລະອິສອັກແລະຢາໂກ
ບ. ແລະ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ພວກເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈັດການພັນທະສັນຍານີ້ ແລະ
ຄຳສາບແຊ່ງນີ້, ແຕ່ ແລະ
ກັບພວກທີ່ຢູ່ທີ່ນີ້ກັບພວກເຈົ້າມື້ນີ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ກັບພວກທີ່ບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າທີ່ນີ້ມື້ນີ້.
ເພາະວ່າເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອີຢິບແນວໃດ,
ແລະພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານໄປທ່າມກາງບັນດາປະຊາຊາດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຜ່ານໄປແນວໃດ.
ແລະເບິ່ງສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດຂອງພວກເຂົາ ແລະຮູບປັ້ນຂອງພວກເຂົາ, ໄມ້ ແລະຫີນ, ເງິນ
ແລະຄຳ, ທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາ. ບໍ່ມີໃຜຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ, ຜູ້ຊາຍ ຫຼື ຜູ້ຍິງ ຫຼື ບັນພະບຸລຸດ ຫຼື

ເຜົ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ຈິດໃຈຂອງລາວຫັນໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ,
ໄປຮັບໃຊ້ພຣະຂອງປະຊາຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ;
ບໍ່ມີໃຜຢູ່ໃນພວກເຈົ້າເປັນຮາກທີ່ເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນນ້ໍາດີແລະຄວາມຂົມຂື່ນ.
ແລະມັນຈະເປັນຖ້າລາວໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້າຂອງຄໍາສາບແຊ່ງນີ້,
ແລະອວຍພອນຕົນເອງໃນໃຈຂອງລາວ, ເວົ້າວ່າ, ຂໍໃຫ້ສິ່ງສັກສິດມາກັບຂ້ອຍ,
ເພາະວ່າໃນການຫຼົງຜິດຂອງໃຈຂ້ອຍຂ້ອຍຈະໄປ,
ເພື່ອວ່າຄົນບາບຈະບໍ່ທໍາລາຍຄົນບໍ່ມີບາບໄປນໍາກັນ;
ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພລາວ,
ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມໂກດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງພຣະອົງຈະຖືກຈູດຂຶ້ນໃນຄົນນັ້ນ;
ແລະຄໍາສາບແຊ່ງທັງໝົດຂອງພັນທະສັນຍານີ້ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືນີ້ຈະຕົກກັບລາວ;
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລຶບຊື່ຂອງລາວອອກຈາກພາຍໃຕ້ສະຫວັນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະແຍກເຂົາອອກເພື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈາກລູກຫຼານອິສຣາເອນທັງໝົດ,
ຕາມຄໍາສາບແຊ່ງທັງໝົດຂອງພັນທະສັນຍາທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມກົດໝາຍນີ້. ແລະ
ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ ຄົນລຸ້ນອື່ນ ລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນມາຫຼັງຈາກພວກເຈົ້າ
ແລະ ຄົນຕ່າງດ້າວ ຜູ້ທີ່ຈະມາຈາກແຜ່ນດິນໄກ ແລະ
ພວກເຂົາຈະເຫັນການຕີຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະ ພະຍາດຂອງມັນ
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາເທິງມັນ ກໍາມະຖັນແລະເກືອທີ່ຖືກເຜົາໄໝ້
ທຸກແຜ່ນດິນຂອງມັນຈະບໍ່ຖືກຫວ່ານ ແລະບໍ່ຈະງອກຂຶ້ນ
ແລະບໍ່ຈະຂຶ້ນເທິງມັນທຸກສິ່ງທີ່ເປັນສີຂຽວ ຄືກັນກັບທີ່ໂຊດອມຖືກທໍາລາຍ ແລະ ໂກໂມຣາ,
ອັດມາ ແລະ ເຊໂບອິມ, ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທໍາລາຍດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໂມໂຫ.
ແລະ ປະຊາຊາດທັງໝົດຈະເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຮັດແນວນີ້ກັບແຜ່ນດິນນີ້?
ໃສແມ່ນຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງຄວາມໃຈຮ້າຍທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້? ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ ເພາະວ່າ

ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ແລະ
ໄດ້ໄປເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດພຣະອື່ນທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ແລະບໍ່ພຣະອົງໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂກດຮ້າຍດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍຕໍ່ແຜ່ນດິນນັ້ນ
ເພື່ອນຳມາເທິງມັນຕາມທັງໝົດຄຳສາບແຊ່ງທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມຂອງກົດໝາຍນີ້
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອົາພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍ
ແລະ ຄວາມໂກດ ແລະ ຄວາມໂມໂຫຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ,
ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາໄປສູ່ແຜ່ນດິນອື່ນຄືກັບທີ່ເປັນຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້.
ສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແຕ່ສິ່ງທີ່ປາກົດນັ້ນເປັນຂອງພວກເຮົາແລະລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປນິລັນດອນ,
ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້.
ສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແຕ່ສິ່ງທີ່ປາກົດນັ້ນເປັນຂອງພວກເຮົາແລະລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປນິລັນດອນ,
ເພື່ອປະຕິບັດຄຳສັ່ງທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້.

ມິ

ແລະ ມັນຈະເປັນ ເມື່ອພວກມັນມາເຖິງເຈົ້າ ທັງໝົດຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້, ພອນ ແລະ ຄຳສາບແຊ່ງ,
ທີ່ຂ້ອຍໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ແລະ
ເຈົ້າຈະຮັບເຂົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າໃນທຸກປະເທດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະຈາຍເຈົ້າໄປທີ່ນັ້ນ,
ແລະ ເຈົ້າຈະກັບຄືນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຟັງສຽງຂອງພຣະອົງຕາມທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງເຈົ້າມື້ນີ້,

ດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະ ດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປົ່ນປ່ວນບາບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງຈະເມດຕາເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະອົງຈະເກັບກຳເຈົ້າອີກຈາກທຸກປະເທດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກະຈາຍເຈົ້າໄປທີ່ນັ້ນ.
ຖ້າການກະຈາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ຕັ້ງແຕ່ສຸດປາຍສະຫວັນຂ້າງໜຶ່ງຈົນເຖິງສຸດປາຍສະຫວັນອີກຂ້າ
ງໜຶ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະລວບລວມເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະຮັບເອົາເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນ.
ແລະພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະນຳເຈົ້າຈາກທີ່ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບມໍ
ລະດົກ, ແລະເຈົ້າຈະຮັບມໍລະດົກມັນ, ແລະພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີຂຶ້ນ,
ແລະພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນເກີນກວ່າບັນດາບິດາຂອງເຈົ້າ.
ແລະເຈົ້ານາຍຈະຊຳລະຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະຫົວໃຈຂອງເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຢ່າງລະອຽດ
ເພື່ອຮັກເຈົ້ານາຍພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ
ແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະໃຫ້ຄຳສາບແຊ່ງເຫຼົ່ານີ້ເທິງສັດຕູຂອງເຈົ້າ
ແລະເທິງຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂັບໄລ່ເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະກັບຄືນມາ
ແລະຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ແລະຈະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນທຸກວຽກງານຂອງມືຂອງເຈົ້າ,
ໃນລູກຫລານຂອງທ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະໃນລູກຫລານຂອງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ,
ແລະໃນຜົນຜະລິດຂອງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະກັບຄືນມາເພື່ອຊື່ນຊົມຍິນດີເທິງເຈົ້າສູ່ສິ່ງດີງາມ
, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊື່ນຊົມຍິນດີເທິງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ;
ຖ້າເຈົ້າຟັງສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຮັກສາບັນດາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະບັນດາກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ,

ແລະບັນດາຄຳຄັດສິນຂອງພຣະອົງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືແຫ່ງພຣະທຳນີ້;
ຖ້າເຈົ້າກັບຄືນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຫົວໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ,
ແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງເຈົ້າ. ເພາະວ່າຄຳສັ່ງນີ້ທີ່ຂ້ອຍສັ່ງເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ບໍ່ແມ່ນຍາກເກີນໄປ, ແລະບໍ່ໄກຈາກເຈົ້າ. ມັນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນສະຫວັນຂ້າງເທິງ, ທີ່ເວົ້າວ່າ
ຜູ້ໃດຈະຂຶ້ນໄປສະຫວັນເພື່ອພວກເຮົາ, ແລະຈະເອົາມັນມາໃຫ້ພວກເຮົາ,
ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນມັນແລ້ວພວກເຮົາຈະປະຕິບັດ? ມັນບໍ່ແມ່ນຢູ່ເກີນກວ່າທະເລ, ທີ່ເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ໃດຈະຂ້າມໄປຫາພວກເຮົາເຖິງເກີນກວ່າທະເລ, ແລະເອົາມັນມາໃຫ້ພວກເຮົາ,
ແລະເຮັດໃຫ້ມັນໄດ້ຍິນແກ່ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຈະເຮັດ? ຄຳນີ້ຢູ່ໃກ້ເຈົ້າຫຼາຍ,
ຢູ່ໃນປາກຂອງເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າເພື່ອເຮັດມັນ. ເບິ່ງເບີ້ນ,
ມື້ນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າທັງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍ, ທັງສິ່ງດີແລະສິ່ງຊົ່ວ.
ຖ້າເຈົ້າຟັງພາລະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ທີ່ຂ້ານ້ອຍສັ່ງເຈົ້າໃນມື້ນີ້
ໃຫ້ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ດຳເນີນໃນທຸກທາງຂອງພຣະອົງ
ແລະປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງພຣະອົງ ແລະຄຳຕັດສິນຂອງພຣະອົງ
ແລ້ວເຈົ້າຈະມີຊີວິດ ແລະເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະອວຍພອນເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປເພື່ອຮັບມໍລະດົກ. ແລະ ຖ້າຫາກວ່າຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຫັນໄປ ແລະ ເຈົ້າບໍ່ຟັງ ແລະ ຖືກນຳໄປຫລົງທາງ ເຈົ້າກະຫາບນະມັດສະການພະເຈົ້າອື່ນໆ ແລະ ເຈົ້າປະຕິບັດຕໍ່ພວກມັນ, ຂ້ານ້ອຍປະກາດແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ວ່າດ້ວຍການທຳລາຍ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ດົນ
ເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.
ຂ້ອຍເປັນພະຍານຕໍ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນມື້ນີ້ທັງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ,
ຊີວິດແລະຄວາມຕາຍຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ພອນແລະຄຳສາບແຊ່ງ;
ຈົ່ງເລືອກຊີວິດເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ເຈົ້າແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ,

ຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ, ແລະຍຶດໝັ້ນກັບພຣະອົງ;
ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນຊີວິດຂອງເຈົ້າແລະຄວາມຍາວນານຂອງວັນເດືອນຂອງເຈົ້າ,
ການອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າອັບຣາຮາມແລະອີສອັກແລະຢາໂກບທີ່ຈ
ະໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.

ມ໑

ແລະ ໂມເຊ ສຳເລັດ ການເວົ້າ ທັງໝົດ ຄຳເວົ້າ ເຫຼົ່ານີ້ ຕໍ່ ລູກຊາຍ ອິດສະລະເອນ ທັງໝົດ,
ແລະ ເວົ້າ ຕໍ່ ພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍ ເປັນ ຮ້ອຍຊາວ ປີ ມື້ນີ້; ຂ້ອຍ ບໍ່ສາມາດ ເຂົ້າໄປ ແລະ
ອອກມາ ໄດ້ອີກ; ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວົ້າ ຕໍ່ ຂ້ອຍວ່າ, ເຈົ້າ ຈະບໍ່ຂ້າມ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ນີ້.
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ກຳລັງໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ,
ພຣະອົງຈະທຳລາຍປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກພວກເຂົາ,
ແລະໂຢຊວາຜູ້ທີ່ກຳລັງໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະເຮັດກັບພວກເຂົາດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບສີໂຮນແ
ລະໂອກ, ກະສັດສອງພຣະອົງຂອງຊາວອາໂມໄຣຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະກັບແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍລ້າງພວກເຂົາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະທ່ານຈະເຮັດແກ່ພວກເຂົາດັ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. ຈົ່ງກ້າຫານ ແລະ
ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ, ຢ່າຢ້ານກົວ, ຢ່າຂີ້ຂ້ຽວ, ຢ່າຢ້ານຢາຍຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຜູ້ທີ່ໄປຂ້າງໜ້າທ່ານ ຢູ່ກັບພວກທ່ານ,
ພຣະອົງຈະບໍ່ປະຖິ້ມທ່ານ ແລະ ຈະບໍ່ທອດທີ້ງທ່ານ. ແລະໂມເຊໄດ້ເອີ້ນໂຢຊົວ
ແລະເວົ້າກັບລາວຕໍ່ໜ້າຊາວອິດສະລາເອນທັງໝົດວ່າ: ຈົ່ງກ້າຫານ ແລະເຂັ້ມແຂງເຖີດ,

ເພາະວ່າເຈົ້າຈະນຳປະຊາຊົນນີ້ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າວ່າຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າຈະແບ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ເປັນມໍລະດົກແກ່ພວກເຂົາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປກັບເຈົ້າ, ຈະບໍ່ປ່ອຍເຈົ້າໄປ, ແລະຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ,
ຢ່າຢ້ານກົວ, ແລະຢ່າຂີ້ຂ້ຽວ. ແລະໂມເຊໄດ້ຂຽນຄຳເວົ້າຂອງກົດໝາຍນີ້ລົງໃນປຶ້ມ,
ແລະໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກປະໂລຫິດຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງເລວີທີ່ແບກຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໃຫ້ແກ່ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງຊາວອິດສະຣາເອນ. ແລະ ໂມເຊສ
ໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາ ໃນມື້ນັ້ນ, ເວົ້າວ່າ, ຫຼັງຈາກເຈັດປີ ໃນເວລາປີແຫ່ງການປ່ອຍ
ໃນງານບຸນເຕັນ,
ໃນເວລາທີ່ອິດສະຣາເອນທັງໝົດເດີນທາງມາຮ່ວມກັນເພື່ອປາກົດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເລືອກ,
ພວກເຈົ້າຈະອ່ານກົດໝາຍນີ້ຕໍ່ໜ້າອິດສະຣາເອນທັງໝົດເຂົ້າໃນຫູຂອງພວກເຂົາ,
ໂດຍການເຕົ້າໂຮມປະຊາຊົນ,
ຜູ້ຊາຍແລະແມ່ຍິງແລະລູກຫຼານແລະຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຂອງພວກເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນ,
ແລະເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ;
ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຍິນທີ່ຈະປະຕິບັດຄຳທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້.
ແລະລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ ຈະໄດ້ຍິນ
ແລະຈະຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເກງກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຕະຫຼອດທຸກມື້ທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຊີວິດ
ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ທີ່ເຈົ້າກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປຮອດທີ່ນັ້ນເພື່ອຮັບມໍລະດົກມັນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂມເຊວ່າ, ເບິ່ງເບີ້ຍ,
ມື້ແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລ້ວ, ຈົ່ງເອີ້ນໂຢຊວ,
ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ, ແລະເຮົາຈະສັ່ງແກ່ລາວ.

ແລະໂມເຊກັບໂຢຊົວໄດ້ໄປເຂົ້າໃນເຕັນແຫ່ງພະຍານ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງເຕັນແຫ່ງພະຍານ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງມາໃນເມກ ແລະຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງພລະໂຮງພຣະພຳສັກສິ,
ແລະເສົາເມກໄດ້ຢືນຢູ່ຂ້າງປະຕູຂອງພລະໂຮງພຣະພຳສັກສິ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ: ດູເບິ່ງ, ເຈົ້າຈະນອນກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ,
ແລະເມື່ອລຸກຂຶ້ນແລ້ວ,
ປະຊາຊົນນີ້ຈະຫຼິ້ນຊູ້ຕາມພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວຂອງແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າໄປ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຈະປະຖິ້ມຂ້ານ້ອຍ
ແລະທຳລາຍພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສ້າງຕັ້ງກັບເຂົາເຈົ້າ
ແລະຂ້ອຍຈະໂກດໃນຄວາມໂກດເຂົ້າໄປໃນພວກເຂົາໃນມື້ນັ້ນ, ແລະຂ້ອຍຈະປະພວກເຂົາ,
ແລະຂ້ອຍຈະຫັນໜ້າຂອງຂ້ອຍຈາກພວກເຂົາ, ແລະຈະເປັນອາຫານ,
ແລະພວກເຂົາຈະພົບລາວດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫຼາຍແລະຄວາມທຸກທໍລະມານ,
ແລະຈະເວົ້າໃນມື້ນັ້ນວ່າ, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍບໍ່ຢູ່ໃນຂ້ອຍ,
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງພົບຂ້ອຍ.
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະຫັນໜ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໜີຈາກພວກເຂົາໃນວັນນັ້ນ,
ເພາະວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຫັນໄປຫາພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວ. ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງຂຽນຄຳເວົ້າຂອງເພງນີ້,
ແລະສອນມັນແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະໃສ່ມັນໄວ້ໃນປາກຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເພງນີ້ຈະກາຍເປັນພະຍານຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍໃນບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຈະນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນດີງາມ,
ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນດາບິດາຂອງພວກເຂົາວ່າຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ,
ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜີ້ງ, ແລະພວກເຂົາຈະກິນ,
ແລະເມື່ອໄດ້ອີ່ມແລ້ວພວກເຂົາຈະອີ່ມໃຈ, ແລະພວກເຂົາຈະຫັນໄປຫາພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວ,

ແລະພວກເຂົາຈະປະຕິບັດຕໍ່ພະເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະພວກເຂົາຈະຍົກຍ້າຍຂ້ານ້ອຍ,
ແລະພວກເຂົາຈະທຳລາຍພັນທະສັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍ.
ແລະເພງນີ້ຈະຖືກແທນທີ່ເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ໜ້າເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມັນຈະບໍ່ຖືກລືມຈາກປາກຂອງເຊົ້ືອສາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະຈາກປາກຂອງເຊົ້ືອສາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຖິງສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າກຳລັງເຮັດຢູ່ທີ່ນີ້ໃນມື້ນີ້,
ກ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະນຳເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນດີງາມທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສາບານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະໂມເຊໄດ້ຂຽນເພງນີ້ໃນວັນນັ້ນ
ແລະໄດ້ສອນມັນແກ່ລູກຫລານອິດສະລາເອນ. ແລະພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໂຢຊວ ແລະກ່າວວ່າ:
ຈົ່ງກ້າຫານ ແລະເຂັ້ມແຂງເຖີດ,
ເພາະວ່າເຈົ້າຈະນຳພວກລູກຫລານອິດສະຣາເອນເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສາບານໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງເອງຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ.
ເມື່ອໂມເຊສຳເລັດການຂຽນຖ້ອຍຄຳທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້ລົງໃນໜັງສືຈົນສຳເລັດ,
ແລະລາວໄດ້ສັ່ງພວກເລວີທີ່ຫາມຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງເອົາໜັງສືກົດໝາຍນີ້,
ພວກເຈົ້າຈະວາງມັນໄວ້ຂ້າງໆຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ; ແລະມັນຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນພະຍານ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍຮູ້ການຍົກຍ້າຍຂອງເຈົ້າ
ແລະຄໍທີ່ແຂງຂອງເຈົ້າ, ຍັງເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ພວກເຈົ້າກໍຍັງຍົກຍ້າຍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ແລ້ວຈະບໍ່ຍິ່ງກວ່ານັ້ນອີກຫຼືຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ? ຈົ່ງເອີ້ນປະຊຸມຜູ້ນຳເຜົ່າ,
ຜູ້ເຖົ້າແກ່, ຜູ້ພິພາກສາ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງພວກເຈົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍ,
ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເອົາສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກເປັນພະຍານຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ.
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຫຼັງຈາກການຕາຍຂອງຂ້ອຍ, ເຈົ້າຈະປະພຶດຜິດກົດໝາຍ ແລະ

ຈະຫັນໄປຈາກທາງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະພົບເຈົ້າໃນມື້ສຸດທ້າຍ,
ເພາະວ່າເຈົ້າຈະເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ພຣະອົງໂກດດ້ວຍວຽກງານຂອງມືເຈົ້າ.
ແລະໂມເຊໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າຂອງເພງນີ້ໃຫ້ຊຸມນຸມທັງໝົດຟັງຈົນຈົບ.

ມ໘

ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ເອີຍ ສະຫວັນ ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າ,
ແລະໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າທີ່ອອກຈາກປາກຂອງຂ້ອຍ.
ຂໍໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍຖືກຄາດຫວັງເປັນຝົນ, ແລະຂໍໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍລົງມາເປັນນ້ຳຄ້າງ,
ເປັນຝົນເທິງຫຍ້າ, ແລະເປັນຫິມະເທິງຫຍ້າ. ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເອີ້ນຊື່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈົ່ງໃຫ້ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າ,
ຜົນງານຂອງພຣະອົງແມ່ນຈົງແທ້, ແລະທຸກວິທີທາງຂອງພຣະອົງແມ່ນການພິພາກສາ,
ພຣະເຈົ້າຊື່ສັດ, ແລະບໍ່ມີຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊອບທຳແລະບໍລິສຸດ.
ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບ, ບໍ່ແມ່ນລູກຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ເປັນພວກທີ່ຄອນຖືກຕິເຕຽນ,
ເປັນຄົນລຸ້ນທີ່ບິດເບືອນແລະຜິດປົກກະຕິ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ພວກເຈົ້າຕອບແທນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ?
ປະຊາຊົນເປັນຄົນໂງ່ແນວນີ້ ແລະ ບໍ່ສະຫລາດບໍ? ບໍ່ແມ່ນພໍ່ຂອງເຈົ້ານີ້ເອງໄດ້ຮັບເຈົ້າ ແລະ
ເຮັດເຈົ້າ ແລະ ສ້າງເຈົ້າບໍ? ຈົ່ງຈື່ຈຳມື້ຂອງຍຸກສະໄໝ, ຈົ່ງເຂົ້າໃຈປີຂອງຊົນລຸ້ນຕໍ່ຊົນລຸ້ນ.
ຖາມພໍ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ ລາວຈະບອກເຈົ້າ, ຖາມຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງເຈົ້າ ແລະ
ພວກເຂົາຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ ເມື່ອພຣະຜູ້ສູງສຸດແບ່ງແຍກປະຊາຊາດຕ່າງໆ,
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກະຈາຍລູກຫລານຂອງອາດາມ,
ພຣະອົງໄດ້ກຳນົດເຂດແດນຂອງປະຊາຊາດຕ່າງໆຕາມຈຳນວນພູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຄືຢາໂກບໄດ້ກາຍເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ອິດສະຣາເອນເປັນສ່ວນທີ່ອັດແທກແຫ່ງມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ລາວພຽງພໍຢູ່ໃນທະເລຊາຍ,
ຢູ່ໃນຄວາມກະຫາຍນ້ໍາຂອງຄວາມຮ້ອນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ມີນ້ໍາ;
ພຣະອົງລ້ອມຮອບລາວແລະສິດສອນລາວ, ແລະປົກປັກຮັກສາລາວ,
ຄືກັບຮູມານຕາຂອງຕາ; ຄືກັບນົກອິນຊີປົກປ້ອງຮັງຂອງມັນ,
ແລະເທິງລູກນ້ອຍຂອງມັນມັນໂຄ່ງຢູ່, ແຜ່ປີກຂອງມັນອອກມັນຮັບເອົາພວກເຂົາ,
ແລະຍົກພວກເຂົາຂຶ້ນເທິງບ່າຂອງມັນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ດຽວໄດ້ນໍາພາພວກເຂົາ,
ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຕ່າງດ້າວຢູ່ກັບພວກເຂົາ.
ພຣະອົງຫຣົງນໍາພາເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນສູ່ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ພຣະອົງຫຣົງໃຫ້ອາຫານເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຜົນຜະລິດຈາກທົ່ງນາ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ດູດນ້ໍາເຜິ້ງອອກຈາກຫີນ, ແລະນ້ໍາມັນອອກຈາກຫີນທີ່ແຂງ. ເນີຍຂອງງົວ ແລະ
ນົມຂອງແກະ, ກັບໄຂມັນຂອງລູກແກະ ແລະ ແກະຜູ້, ລູກຂອງງົວຜູ້ ແລະ ແບ້,
ກັບໄຂມັນຂອງໝາກໄຂ່ຫຼັງຂອງເຂົ້າສາລີ, ແລະ ເລືອດຂອງອະງຸ່ນ—ເຂົາໄດ້ດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນ.
ແລະ ຢາໂກບກໍ່ກິນແລ້ວອີ່ມ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັກແພງກໍ່ເຕະຖີ້ມ, ລາວອ້ວນ, ໝາ ແລະ ກ້ວາງ,
ແລະ ລາວປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ສ້າງລາວ ແລະ
ຫັນໄປຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງລາວ.
ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍົກຍ້າຍຂ້ານ້ອຍດ້ວຍສິ່ງແປກປອມ,
ດ້ວຍການກະທໍາທີ່ໂຕ່ງຕະຫຼົ່ງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຂົມຂື່ນ.
ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດບູຊາແກ່ພວກປີສາດ, ແລະບໍ່ແມ່ນແກ່ພຣະເຈົ້າ,
ແກ່ພວກເທບທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ, ພວກເທບໃໝ່ທີ່ຜ່ານມາບໍ່ດົນທີ່ໄດ້ມາເຖິງ,
ທີ່ພວກບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ. ເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ປະສູດເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າໄດ້ລືມພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ລ້ຽງດູເຈົ້າ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ແລະ ທ່ານໄດ້ອິດສາ,
ແລະ ທ່ານໄດ້ຖືກຍົກຍ້າຍໂດຍຄວາມໂກດແຄ້ນຍ້ອນລູກຊາຍຂອງທ່ານ ແລະ ລູກສາວ, ແລະ

ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະຫັນໜ້າຂອງຂ້ອຍໄປຈາກພວກເຂົາ, ແລະ
ຂ້ອຍຈະສະແດງສິ່ງທີ່ຈະເປັນກັບພວກເຂົາໃນມື້ສຸດທ້າຍ; ເພາະວ່າ
ຄົນລຸ້ນນີ້ເປັນຄົນທີ່ຫັນໄປທາງຜິດ, ລູກຊາຍທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາເອງເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍອິດສາດ້ວຍສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ,
ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໂກດດ້ວຍຮູບປັ້ນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາອິດສາດ້ວຍຊາດທີ່ບໍ່ແມ່ນຊາດ,
ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໂກດດ້ວຍຊາດໂງ່ຈ້າ.
ເພາະວ່າໄຟໄດ້ຖືກຈູດຂຶ້ນຈາກຄວາມໂກດຂອງຂ້ອຍ, ມັນຈະເຜົາໄໝ້ຈົນເຖິງນະລົກລຸ່ມ,
ມັນຈະກິນແຜ່ນດິນແລະຜົນຜະລິດຂອງມັນ, ມັນຈະເຜົາໄໝ້ພື້ນຖານຂອງພູເຂົາ.
ຂ້ອຍຈະລວບລວມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຂົ້າໃສ່ພວກເຂົາ,
ແລະຂ້ອຍຈະໃຊ້ລູກສອນຂອງຂ້ອຍຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາຈະຊຶມໂຊຍໄປດ້ວຍຄວາມອຶດຫິວ ແລະ ຖືກນົກກິນ, ແລະ
ເປັນພະຍາດຫຼັງຍຶດທີ່ບໍ່ມີທາງປິ່ນປົວ, ຂ້ອຍຈະສົ່ງແຂ້ວຂອງສັດປ່າເຂົ້າໃສ່ພວກເຂົາ,
ພ້ອມດ້ວຍຄວາມໂກດຂອງສັດທີ່ລາກຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ. ຈາກພາຍນອກ,
ດາບຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ມີລູກ, ແລະຈາກສາງເກັບຂອງ, ຄວາມຢ້ານກົວ,
ຊາຍໜຸ່ມກັບສາວພົມ, ເດັກນ້ອຍທີ່ກິນນົມກັບຜູ້ສູງອາຍຸທີ່ແກ່ຊາ. ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ,
ຂ້ອຍຈະກະຈາຍພວກເຂົາ, ແລະຂ້ອຍຈະຢຸດຄວາມຊົງຈຳຂອງພວກເຂົາຈາກມະນຸດ.
ຖ້າບໍ່ແມ່ນເພາະຄວາມໂກດຂອງສັດຕູ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຍືດເວລາ,
ເພື່ອວ່າພວກສັດຕູຈະບໍ່ໂຈມຕີຮ່ວມກັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າວ່າ,
ມືຂອງພວກເຮົາທີ່ສູງ, ແລະບໍ່ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດ.
ຊາດທີ່ໄດ້ສູນເສຍຄຳປຶກສາ, ແລະບໍ່ມີຄວາມຮູ້ຢູ່ໃນພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຄິດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ,
ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າຮັບເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ສຳລັບເວລາທີ່ຈະມາເຖິງ.

ແນວໃດຄົນໜຶ່ງຈຶ່ງຈະໄລ່ຕາມຄົນພັນຄົນ, ແລະ ຄົນສອງຄົນຈຶ່ງຈະຂັບໄລ່ຄົນໝື່ນຄົນ,
ຖ້າບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂາຍພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບພວກເຂົາ?
ເພາະວ່າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຄືກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແລະສັດຕູຂອງພວກເຮົາກໍ່ໂງ່ເຂົາ.
ເພາະວ່າເຖົ້າອະງຸ່ນຂອງເຂົາເຈົ້າມາຈາກເຖົ້າອະງຸ່ນໂຊດອມ,
ແລະກິ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າມາຈາກໂກໂມໍຣາ, ໝາກອະງຸ່ນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນໝາກອະງຸ່ນນ້ຳດີ,
ຊໍ່ຂອງຄວາມຂົມຂື່ນແກ່ເຂົາເຈົ້າ.
ເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງພວກເຂົາແມ່ນຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງມັງກອນ,
ແລະຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງງູພິດທີ່ບໍ່ສາມາດປິ່ນປົວໄດ້.
ບໍ່ແມ່ນຫາວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກເກັບໄວ້ກັບຂ້ອຍ ແລະ
ໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ໃນຫ້ອງຊັບຂອງຂ້ອຍບໍ? ໃນມື້ແຫ່ງການແກ້ແຄ້ນ
ຂ້ານ້ອຍຈະຕອບແທນ, ເມື່ອຕີນຂອງພວກເຂົາລື່ນໄຫລ,
ເພາະວ່າມື້ແຫ່ງການທຳລາຍໃກ້ຈະມາເຖິງພວກເຂົາແລ້ວ, ແລະສິ່ງທີ່ພ້ອມແມ່ນມີຢູ່ແກ່ເຈົ້າ.
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະພິພາກສາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ແລະຕໍ່ກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບການປອບໂຍນ;
ເພາະວ່າພຣະອົງເຫັນພວກເຂົາຖືກເຮັດໃຫ້ອ່ອນແອ, ແລະຖືກປະຖິ້ມໃນການຈັບກຸມ,
ແລະອ່ອນແອ; ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, ພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃສ,
ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພວກມັນ, ທີ່ພວກເຈົ້າກິນໄຂມັນຂອງການບູຊາຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຈົ້າດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງການຖວາຍເຫຼົ້າຂອງພວກເຂົາ? ໃຫ້ພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນ ແລະ
ໃຫ້ພວກເຂົາຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຈົ້າ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາກາຍເປັນຜູ້ປົກປ້ອງພວກເຈົ້າ.
ເບິ່ງເບິ່ງວ່າ ຂ້ອຍເປັນ, ແລະບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຍົກເວັ້ນຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຂ້າ, ແລະຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ,
ຂ້ອຍຕີ, ແລະຂ້ອຍປິ່ນປົວ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະປົດປ່ອຍອອກຈາກມືຂອງຂ້ອຍ.
ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະຍົກມືຂອງຂ້ອຍຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະຂ້ອຍຈະສາບານມືຂວາຂອງຂ້ອຍ

ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປ.
ເພາະວ່າຂ້ອຍຈະລັບດາບຂອງຂ້ອຍຄືຟ້າແລບ
ແລະມືຂອງຂ້ອຍຈະຍຶດໝັ້ນໃນການພິພາກສາ
ແລະຂ້ອຍຈະຕອບແທນຄວາມຍຸຕິທຳແກ່ພວກສັດຕູ
ແລະຂ້ອຍຈະຕອບແທນແກ່ພວກທີ່ກຽດຊັງຂ້ອຍ.
ຂ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ລູກສອນຂອງຂ້ອຍເມົາດ້ວຍເລືອດ,
ແລະດາບຂອງຂ້ອຍຈະກິນຊີ້ນຈາກເລືອດຂອງຜູ້ບາດເຈັບແລະເຊື້ອຂອງສົງຄາມ,
ຈາກຫົວຂອງຜູ້ປົກຄອງທີ່ເປັນສັດຕູ. ຈົ່ງຊື່ນຊົມເຖີດ ສະຫວັນທັງຫຼາຍ ພ້ອມກັບພຣະອົງ,
ແລະຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ສົ່ງຂ່າວທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້ານົ້ມລົງນະມັດສະການຕໍ່ພຣະອົງ,
ຈົ່ງຊື່ນຊົມເຖີດ ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ ກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ແລະຈົ່ງໃຫ້ບຸດຊາຍທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າເຂັ້ມແຂງຕໍ່ພຣະອົງ,
ເພາະວ່າເລືອດຂອງບຸດຊາຍທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງຖືກແກ້ແຄ້ນ, ແລະພຣະອົງຈະແກ້ແຄ້ນ
ແລະຈະຕອບແທນການລົງໂທດແກ່ສັດຕູທັງຫຼາຍ, ແລະຈະຕອບແທນແກ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງ,
ແລະພຣະເຈົ້າຈະຊຳລະແຜ່ນດິນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະອາດ.
ແລະໂມເຊໄດ້ຂຽນເພງນີ້ໃນມື້ນັ້ນ, ແລະໄດ້ສອນມັນໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ,
ແລະໂມເຊໄດ້ເຂົ້າໄປ, ແລະໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງກົດໝາຍນີ້ໃສ່ຫູຂອງປະຊາຊົນ,
ຕົນເອງແລະໂຢຊວຂ ລູກຂອງນູນ. ແລະໂມເຊກໍ່ສຳເລັດການເວົ້າກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດ.
ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຕໍ່ຄຳເວົ້າທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້
ທີ່ຂ້ານ້ອຍເປັນພະຍານແກ່ເຈົ້າໃນມື້ນີ້
ເຊິ່ງເຈົ້າຈະສັ່ງແກ່ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ປົກປັກຮັກສາແລະປະຕິບັດຕາມຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງ
ກົດໝາຍນີ້ ເພາະວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ເປົ່າເປົ່າສຳລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແຕ່ນີ້ແມ່ນຊີວິດຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະເພາະເຫດຄຳເວົ້ານີ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະມີອາຍຸຍືນເທິງແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍກຳລັງຂ້າມແ

ມ່ນ້ໍາຈໍແດນໄປເພື່ອຮັບມໍລະດົກຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າ ກັບ ໂມເຊ ໃນ ວັນ ນັ້ນ, ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປ ເຂົ້າໄປໃນ ພູເຂົາ ອາບາຣິມ, ພູເຂົາ ເນໂບ ນີ້ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ໂມອັບ ຕໍ່ໜ້າ ເມືອງເຢຣິໂຄ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ແຜ່ນດິນ ຄານາອານ, ທີ່ ຂ້ອຍ ໃຫ້ ແກ່ ລູກຫຼານ ອິສຣາເອນ, ແລະ ຈົ່ງຕາຍ ໃນ ພູເຂົາ ທີ່ ເຈົ້າຂຶ້ນໄປ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ເຈົ້າຈະຖືກຮວບຮວມ ໄປຫາ ປະຊາຊົນ ຂອງເຈົ້າ; ດັ່ງດຽວກັນກັບ ທີ່ ອາໂຣນ ອ້າຍ ຂອງເຈົ້າ ໄດ້ຕາຍ ໃນ ພູເຂົາ ໂຮຣ, ແລະ ລາວຖືກຮວບຮວມ ໄປຫາ ປະຊາຊົນ ຂອງລາວ.
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຟັງຄໍາຂອງເຮົາໃນທ່າມກາງພວກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ
ຢູ່ທີ່ນ້ໍາແຫ່ງການໂຕ້ຖຽງທີ່ກາເດດໃນຖິ່ນກັນດານຊິນ,
ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືວ່າເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດໃນທ່າມກາງພວກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ.
ເຈົ້າຈະເຫັນແຜ່ນດິນຢູ່ກົງກັນຂ້າມ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ.

ມມ

ແລະນີ້ແມ່ນພອນທີ່ໂມເຊຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ບັນດາລູກຫຼານອິສຣາເອນກ່ອນທີ່ລາວຈະສິ້ນໃຈ. ແລະ ເວົ້າວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາຈາກຊີນາຍ, ແລະ
ໄດ້ປາກົດຕໍ່ພວກເຮົາຈາກເຊອີຣ, ແລະ ໄດ້ຮຶບດ່ວນມາຈາກພູເຂົາປາຣານ,
ພ້ອມກັບຫມື່ນໆຄົນຈາກກາເດຊ, ທູດສະຫວັນຢູ່ຂ້າງຂວາຂອງພຣະອົງພ້ອມກັບພຣະອົງ.
ແລະ ທ່ານໄດ້ເມດຕາປະຊາຊົນຂອງທ່ານ, ແລະ
ຄົນທັງໝົດທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍມືຂອງເຈົ້າ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ເຈົ້າ; ແລະ
ທ່ານໄດ້ຮັບກົດໝາຍຈາກຄໍາເວົ້າຂອງທ່ານ, ທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງພວກເຮົາ,
ມໍລະດົກແກ່ການຊຸມນຸມຂອງຢາໂກບ. ແລະຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງໃນທີ່ຖືກຮັກ,
ເມື່ອຜູ້ປົກຄອງຂອງປະຊາຊົນຖືກລວບລວມພ້ອມກັບເຜົ່າຂອງອິດສະລາເອນ.
ຂໍໃຫ້ຣູເບນມີຊີວິດຢູ່ ແລະຢ່າໃຫ້ລາວຕາຍ, ແລະຂໍໃຫ້ລາວມີຈໍານວນຫຼາຍ. ແລະນີ້ແມ່ນຢູດາ,

ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຟັງສຽງຂອງຢູດາ, ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງເສດມາຫາປະຊາຊົນຂອງລາວ,
ມືຂອງລາວຈະແຍກແຍະໃຫ້ລາວ, ແລະພຣະອົງຈະເປັນຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສັດຕູ. ແລະກັບເລວີ
ລາວເວົ້າວ່າ, ໃຫ້ເລວີ ສິ່ງທີ່ຊັດເຈນຂອງລາວ, ແລະຄວາມຈິງຂອງລາວ ກັບຜູ້ຊາຍທີ່ບໍລິສຸດ,
ຜູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າທົດສອບລາວ ໃນການທົດລອງ; ເຂົາເຈົ້າດ່າລາວ ເທິງນ້ໍາຂອງການໂຕ້ຖຽງ;
ຜູ້ທີ່ເວົ້າກັບພໍ່ ແລະແມ່, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນເຈົ້າ, ແລະພີ່ນ້ອງຂອງລາວ ບໍ່ຮູ້ຈັກ,
ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ ປະຖິ້ມ; ລາວຮັກສາຄໍາສັ່ງຂອງເຈົ້າ, ແລະພັນທະສັນຍາຂອງເຈົ້າ
ລາວປົກປັກຮັກສາ. ພວກເຂົາຈະປະກາດກົດລະບຽບຂອງເຈົ້າແກ່ຢາໂກບ
ແລະກົດໝາຍຂອງເຈົ້າແກ່ອິດສະຣາເອນ,
ພວກເຂົາຈະວາງເຄື່ອງຫອມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງເຈົ້າເທິງແທ່ນບູຊາຂອງເຈົ້າ
. ຂໍພຣະອົງອວຍພອນ, ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງລາວ,
ແລະຂໍພຣະອົງຮັບວຽກງານແຫ່ງມືຂອງລາວ, ຂໍທໍາລາຍແອວຂອງສັດຕູທີ່ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ລາວ,
ແລະຂໍຢ່າໃຫ້ພວກທີ່ກຽດຊັງລາວລຸກຂຶ້ນໄດ້. ແລະຕໍ່ເບັນຢາມິນເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ທີ່ຖືກຮັກໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະອາໄສໄວ້ວາງໃຈ, ແລະພຣະເຈົ້າປົກຄຸ້ມເທິງລາວທຸກວັນ,
ແລະລະຫວ່າງບ່າຂອງລາວໄດ້ພັກຜ່ອນ. ແລະທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບໂຢເຊັບວ່າ,
ແຜ່ນດິນຂອງລາວມາຈາກພອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈາກເວລາຂອງສະຫວັນ, ແລະນ້ໍາຄ້າງ,
ແລະຈາກບ່ອນ້ໍາເລິກຈາກລຸ່ມ, ແລະຕາມເວລາຂອງຜົນຜະລິດຂອງວິຖີຂອງດວງອາທິດ,
ແລະຈາກການຮ່ວມກັນຂອງເດືອນ, ຈາກຍອດພູເຂົາແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ,
ແລະຈາກຍອດພູບ້ອຍນິລັນດອນ, ແລະຕາມເວລາຂອງຄວາມເຕັມຂອງແຜ່ນດິນ;
ແລະສິ່ງທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຂອງຜູ້ທີ່ປາກົດໃນພຸ່ມໄມ້ຂໍໃຫ້ມາເທິງຫົວຂອງໂຢເຊັບ,
ແລະເທິງຍອດຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສັກສີເໜືອພີ່ນ້ອງ.
ລູກຫົວປີຂອງງົວຜູ້ມີຄວາມງາມຂອງລາວ, ເຂົາຂອງລາວແມ່ນເຂົາຂອງສັດມີເຂົາດຽວ,
ດ້ວຍພວກມັນລາວຈະແທງປະຊາຊາດພ້ອມກັນ, ຈົນເຖິງສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ,
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫມື່ນຂອງເອຟຣາອິມ, ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນພັນຂອງມະນັດເຊ. ແລະທີ່ເຊບູລຸນ

ເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງຊື່ນຊົມເຖີດເຊບູລຸນໃນການອອກເດີນທາງຂອງເຈົ້າ,
ແລະອິດສາຄາໃນເຕັນຂອງລາວ. ປະຊາຊາດຕ່າງໆຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະເຈົ້າຈະເອີ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດການບູຊາຄວາມຊອບທຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເພາະວ່າຄວາມຮັ່ງມີຂອງທະເລຈະລ້ຽງດູເຈົ້າ, ແລະການຄ້າຂາຍຂອງຜູ້ອາໄສຢູ່ຊາຍຝັ່ງ.
ແລະ ທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບການວ່າ, ຜູ້ທີ່ຂະຫຍາຍການນັ້ນໄດ້ຮັບພອນ,
ລາວໄດ້ພັກຜ່ອນຄືສິງໂຕ, ທຳລາຍແຂນແລະຜູ້ປົກຄອງ.
ແລະລາວເຫັນຜົນທຳອິດຂອງລາວ, ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນແຜ່ນດິນຂອງຜູ້ປົກຄອງຖືກແບ່ງ,
ເມື່ອຜູ້ນຳຂອງປະຊາຊົນຖືກເກັບກຳມາພ້ອມກັນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄວາມຊອບທຳ,
ແລະການພິພາກສາຂອງພຣະອົງກັບອິດສະຣາເອນ. ແລະທ່ານໄດ້ເວົ້າກັບແດນວ່າ,
ແດນເປັນລູກສິງໂຕ, ແລະລາວຈະໂດດອອກມາຈາກບາຊານ. ແລະຕໍ່ນັບຫາລີເວົ້າວ່າ:
ນັບຫາລີເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງທີ່ຍອມຮັບໄດ້, ແລະຈົ່ງໃຫ້ເຕັມໄປດ້ວຍພອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ທະເລແລະທິດໃຕ້ຈະໄດ້ຮັບເປັນມໍລະດົກ. ແລະຕໍ່ອາເຊີເວົ້າວ່າ,
ອາເຊີໄດ້ຮັບພອນຈາກລູກຫຼາຍ, ແລະລາວຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງລາວ,
ລາວຈະຈຸ່ມຕີນຂອງລາວໃນນ້ຳມັນ. ຮອງເທົ້າຂອງລາວຈະເປັນເຫຼັກແລະທອງແດງ,
ແລະກຳລັງຂອງເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງວັນທັງຫຼາຍຂອງເຈົ້າ.
ບໍ່ມີຜູ້ໃດຄືກັບພຣະເຈົ້າຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຮັກ,
ຜູ້ທີ່ກ້າວຂຶ້ນເທິງສະຫວັນເປັນຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ສະຫງ່າງາມຂອງທ້ອງຟ້າ.
ແລະພຣະເຈົ້າຈະປົກຄຸມເຈົ້າດ້ວຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະອົງ,
ແລະຢູ່ພາຍໃຕ້ກຳລັງແຂນນິລັນດອນ, ແລະພຣະອົງຈະຂັບໄລ່ສັດຕູອອກຈາກໜ້າເຈົ້າ,
ໂດຍກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າພິນາດ. ແລະອິດສະລາເອນຈະອາໄສຢູ່ດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈ,
ຢູ່ຄົນດຽວເທິງແຜ່ນດິນຂອງຢາໂກບ, ເທິງເມັດພືດແລະເຫຼົ້າອະງຸ່ນ,
ແລະທ້ອງຟ້າຈະມີເມກນ້ຳຄ້າງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ມີຄວາມສຸກເຈົ້າອິດສະລະເອນ ໃຜຄືກັນກັບເຈົ້າ,
ປະຊາຊົນທີ່ຖືກຊ່ວຍໃຫ້ລອດໂດຍພຣະເຈົ້າ? ຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງເຈົ້າຈະປ້ອງກັນ ແລະ

ດາບເປັນຄວາມພາກພູມໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະ ສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະຂີ້ຄ້ອຍຕໍ່ເຈົ້າ ແລະ
ເຈົ້າຈະຍ່າງເທິງຄໍຂອງພວກເຂົາ

ມຕ

ແລະ ໂມເຊສໄດ້ຂຶ້ນໄປຈາກທົ່ງພຽງອາຣາບອດຂອງໂມອາບໄປເທິງພູເຂົານາໂບ,
ໄປເທິງຍອດພູຟາສກາ, ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຢຣີໂຄ; ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງກີເລອາດຈົນເຖິງດານ, ແລະ
ແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງນັບທາລີ, ແລະ ແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງເອຟຣາອິມ, ແລະ ມະນັດເສ,
ແລະ ແຜ່ນດິນທັງໝົດຂອງຢູດາຈົນເຖິງທະເລສຸດທ້າຍ, ແລະ ທະເລຊາຍ, ແລະ
ເຂດອ້ອມຂ້າງເຢຣີໂຄ, ເມືອງຂອງຕົ້ນປາມຈົນເຖິງໂຊອາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂມເຊວ່າ, ນີ້ແມ່ນແຜ່ນດິນທີ່ຂ້ອຍສາບານຕໍ່ອັບຣາຮາມ,
ອີຊາກ ແລະ ຢາໂກບ ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຂ້ອຍຈະໃຫ້ມັນແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ,
ແລະຂ້ອຍໄດ້ສະແດງໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າເຫັນແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປທີ່ນັ້ນ.
ແລະໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເສຍຊີວິດໃນແຜ່ນດິນໂມອັບໂດຍພຣະຫໍາຂອງພ
ຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຝັງລາວໄວ້ທີ່ໄຮ ໃກ້ກັບເຮືອນຂອງເພໂອ,
ແລະບໍ່ມີໃຜເຫັນກາບຝັງສົບຂອງລາວຈົນເຖິງມື້ນີ້.
ໂມເຊສແມ່ນມີອາຍຸຮ້ອຍຊາວປີໃນເວລາທີ່ລາວຕາຍ, ຕາຂອງລາວບໍ່ໄດ້ມືດມົວ,
ແລະເຕົ່າຂອງລາວກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖືກທໍາລາຍ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ໂມເຊໃນອາລາໂບດແຫ່ງໂມອາບເທິງແມ່ນ້ໍາຈໍແ
ດນຕໍ່ກັບເຢລີໂຄເປັນເວລາສາມສິບມື້, ແລະມື້ແຫ່ງການໂສກເສົ້າຮ້ອງໄຫ້ໂມເຊກໍ່ສໍາເລັດລົງ.
ແລະ ໂຢຊົວລູກຊາຍຂອງນູນ ຖືກເຕັມດ້ວຍວິນຍານແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ,
ເພາະວ່າໂມເຊໄດ້ວາງມືຂອງລາວເທິງລາວ, ແລະລູກຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຟັງລາວ,

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊ.

ແລະບໍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນອີກຜູ້ປະກາດພຣະທຳໃນອິດສະຣາເອນເຊັ່ນດຽວກັບໂມເຊ,

ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮູ້ຈັກລາວໜ້າຕໍ່ໜ້າໃນທຸກໝາຍສຳຄັນແລະສິ່ງມະຫັດສະຈັນ,

ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສົ່ງລາວເພື່ອເຮັດມັນໃນແຜ່ນດິນເອຢິບຕໍ່ຟາໂຣແລະຕໍ່ຂ້າຫາດຂອງລ
າວແລະຕໍ່ທຸກແຜ່ນດິນຂອງລາວ;

ສິ່ງມະຫັດສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະມືທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ໂມເຊໄດ້ເຮັດຕໍ່ໜ້າທຸກອິດສະຣາເອນ.

ໂຢຊູວາ

๑

ແລະ ມັນ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ຫຼັງ ຈາກ ການ ຕາຍ ຂອງ ໂມເຊ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ໂຢຊູວາ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ນູນ ຜູ້ ຊ່ວຍ ຂອງ ໂມເຊ ວ່າ,
ໂມເຊ ຜູ້ ຮັບໃຊ້ ຂອງ ເຮົາ ໄດ້ ຕາຍ ແລ້ວ. ດຽວ ນີ້ ດັ່ງ ນັ້ນ ລຸກ ຂຶ້ນ ແລ້ວ, ຂ້າມ ແມ່ນ້ໍາ ຈໍແດນ, ເຈົ້າ
ແລະ ປະຊາຊົນ ທັງ ໝົດ ນີ້ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ແຜ່ນ ດິນ ທີ່ ຂ້ອຍ ໃຫ້ ແກ່ ພວກ ເຂົາ.
ທຸກ ສະຖານ ທີ່ ທີ່ ພວກ ເຈົ້າ ຈະ ຍ່າງ ດ້ວຍ ຝ່າ ຕີນ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ, ຂ້ອຍ ຈະ ໃຫ້ ມັນ ແກ່ ພວກ ເຈົ້າ,
ຕາມ ແບບ ທີ່ ຂ້ອຍ ໄດ້ ເວົ້າ ກັບ ໂມເຊ: ທະເລ ຊາຍ ແລະ ພູ ເຂົາ ອັງ ຕິ ເລບ ານອນ,
ຈົນ ເຖິງ ແມ່ນ້ໍາ ໃຫຍ່, ແມ່ນ້ໍາ ເອ ຟຣາ ຕ, ແລະ ຈົນ ເຖິງ ທະເລ ສຸດ ທ້າຍ;
ຈາກ ທິດ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຈະ ເປັນ ເຂດ ແດນ ຂອງ ພວກ ເຈົ້າ.
ບໍ່ ມີ ຄົນ ໃດ ຈະ ຢືນ ຕໍ່ ຕ້ານ ຕໍ່ ໜ້າ ເຈົ້າ ໄດ້ ຕະ ຫຼອດ ທັງ ໝົດ ອັນ ແຫ່ງ ຊີ ວິດ ຂອງ ເຈົ້າ,
ແລະ ເຊັ່ນ ດຽວ ກັບ ທີ່ ຂ້ອຍ ຢູ່ ກັບ ໂມເຊ, ຂ້ອຍ ກໍ ຈະ ຢູ່ ກັບ ເຈົ້າ ເຊັ່ນ ກັນ, ແລະ ຂ້ອຍ ຈະ ບໍ່ ປະ ຖິ້ມ ເຈົ້າ
ຫຼື ມອງ ຂ້າມ ເຈົ້າ. ຈົ່ງ ເຂັ້ມ ແຂງ ແລະ ກ້າ ຫານ ເຖີດ,
ເພາະ ວ່າ ເຈົ້າ ຈະ ແບ່ງ ແຜ່ນ ດິນ ໃຫ້ ແກ່ ປະຊາຊົນ ນີ້,
ເຊິ່ງ ຂ້ອຍ ໄດ້ ສາບານ ກັບ ບັນ ພະ ບຸ ລຸດ ຂອງ ເຈົ້າ ທັງ ຫຼາຍ ວ່າ ຈະ ໃຫ້ ແກ່ ເຂົາ ເຈົ້າ. ເຂັ້ມ ແຂງ ເຖິງ

ແລະ ກ້າຫານ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເຮັດຕາມທີ່ໂມເຊ ລູກຂອງຂ້ອຍ ສັ່ງເຈົ້າ; ແລະ
ເຈົ້າຈະບໍ່ຫັນເຫ ຈາກພວກມັນ ໄປຂວາ ຫຼື ໄປຊ້າຍ, ເພື່ອວ່າ ເຈົ້າຈະສຳເລັດ
ໃນທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ. ແລະປຶ້ມກົດໝາຍນີ້ຈະບໍ່ອອກຈາກປາກຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະໄຕ່ຕອງມັນທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ,
ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຮູ້ທີ່ຈະເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້, ແລ້ວເຈົ້າຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ,
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ທາງຂອງເຈົ້າຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະແລ້ວເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈ. ເບິ່ງເອີ້ຍ
ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງເຈົ້າແລ້ວ ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ ແລະ ກ້າຫານ ຢ່າຢ້ານກົວ ຫຼື ຢ້ານ ເພາະວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຢູ່ກັບເຈົ້າ ໃນທຸກບ່ອນທີ່ເຈົ້າໄປ. ແລະ
ໂຢຊວຍໄດ້ສັ່ງໃຫ້ບັນດານັກຂຽນຂອງປະຊາຊົນ ວ່າ, ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນກາງຄ່າຍຂອງປະຊາຊົນ
ແລະ ສັ່ງປະຊາຊົນ ວ່າ, ຈົ່ງກຽມເສບຽງ ເພາະວ່າ ອີກສາມມື້ ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້ ເຂົ້າໄປຍຶດເອົາແຜ່ນດິນ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງບັນດາບິດາຂອງພວກເຈົ້າ ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ. ແລະ ກັບເຮອູເບນ, ແລະ
ກັບກາດ, ແລະ ກັບເຄິ່ງເຜົ່າຂອງມະນັດເສ, ໂຢຊວຍ່າອ່ວ,
ຈົ່ງຈື່ຈຳຄຳທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າສັ່ງພວກເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ,
ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ພວກເຈົ້າພັກຜ່ອນ, ແລະ
ໃຫ້ແຜ່ນດິນນີ້ແກ່ພວກເຈົ້າ. ແມ່ຍິງຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ເດັກນ້ອຍຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ
ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຈົ້າ ໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ອາໄສ ໃນແຜ່ນດິນທີ່ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ;
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະຂ້າມໄປ ຄາດເອວພ້ອມ ກ່ອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ ທຸກຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ;
ແລະ ພວກເຈົ້າຈະຕໍ່ສູ້ຮ່ວມກັບພວກເຂົາ,
ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃຫ້ພັກຜ່ອນແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່
ພວກເຂົາ; ແລະ

ພວກເຈົ້າຈະກັບຄືນໄປແຕ່ລະຄົນໄປສູ່ມໍລະດົກຂອງລາວທີ່ໂມເຊໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຢູ່ຟາກໂພ້ນ
ແມ່ນ້ໍາຈໍແດນຫາງຕາເວັນອອກ. ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕອບໂຢຊວ໊ອ່ວ,
ທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານສັ່ງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະເຮັດ, ແລະທຸກແຫ່ງທີ່ທ່ານສົ່ງພວກເຮົາໄປ,
ພວກເຮົາຈະໄປ. ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຟັງໂມເຊ, ພວກເຮົາຈະຟັງເຈົ້າ,
ຍົກເວັ້ນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຢູ່ກັບໂມເຊ.
ແຕ່ຄົນຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງເຈົ້າ, ແລະຜູ້ໃດບໍ່ຟັງຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າດັ່ງທີ່ເຈົ້າສັ່ງລາວ,
ໃຫ້ລາວຕາຍ, ແຕ່ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງແລະຈົ່ງກ້າຫານ.

໒

ແລະ ໂຢຊວ໊ ລູກຊາຍຂອງນູນ ໄດ້ສົ່ງຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນຈາກຊິດທິມໄປສອດແນມ,
ໂດຍເວົ້າວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປແລະເບິ່ງແຜ່ນດິນແລະເມືອງເຢຣິໂຄ.
ແລະຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນນັ້ນໄດ້ໄປແລະເຂົ້າໄປໃນເມືອງເຢຣິໂຄ,
ແລະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຜູ້ຍິງໂສເພນີຄົນໜຶ່ງທີ່ຊື່ຣາຮັບ, ແລະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
ແລະມັນໄດ້ຖືກລາຍງານຕໍ່ກະສັດເຢຣິໂຄວ່າ
ຜູ້ຊາຍຈາກບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ເຂົ້າມາທີ່ນີ້ເພື່ອສືບລັບແຜ່ນດິນ.
ແລະກະສັດເຢຣິໂຄໄດ້ສົ່ງຄົນໄປ ແລະເວົ້າກັບຣາຮາບວ່າ,
ຈົ່ງນໍາຜູ້ຊາຍທີ່ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າໃນຕອນກາງຄືນອອກມາ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາມາເພື່ອສືບລັບແຜ່ນດິນ. ແລະ ແມ່ຍິງໄດ້ພາເອົາຜູ້ຊາຍສອງຄົນ,
ນາງໄດ້ເຊື່ອງເຂົາເຈົ້າ; ແລະ ນາງໄດ້ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ,
ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້ອຍ, ແຕ່ເມື່ອປະຕູຖືກປິດໃນຄວາມມືດ, ແລະ
ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອອກໄປ; ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄປຢູ່ໃສ; ຈົ່ງໄລ່ຕາມຫຼັງເຂົາເຈົ້າ,
ຖ້າພວກເຈົ້າຈະຕິດທັນເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ນາງໄດ້ນໍາພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເທິງຫລັງຄາ,

ແລະເຊື່ອງພວກເຂົາໄວ້ໃນກ້ານປ່ານທີ່ກອງໄວ້ເທິງຫລັງຄາ.
ແລະພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາໄປຕາມທາງທີ່ໄປຫາແມ່ນ້ໍາຈໍແດນເຖິງຈຸດຂ້າມ,
ແລະປະຕູກໍຖືກປິດ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກຜູ້ໄລ່ຕາມອອກໄປຕາມຫຼັງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາເອງກ່ອນທີ່ຈະນອນ, ນາງນີ້ກໍຂຶ້ນໄປຫາພວກເຂົາເທິງຫຼັງຄາ,
ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຂ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນແກ່ພວກເຈົ້າ;
ເພາະວ່າຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຕົກເທິງພວກເຮົາ.
ພວກເຮົາໄດ້ຍິນແລ້ວວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທະເລແດງແຫ້ງຕົວຕໍ່ໜ້າພວກເ
ຈົ້າ ເມື່ອພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບກະສັດສອງພຣະອົງຂອງຊາວອາໂມໄຣທ໌
ຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຂ້າງໂຮງແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ, ຄືຊີໂຮນແລະໂອກ,
ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ທໍາລາຍລ້າງພວກເຂົາ. ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຍິນ,
ພວກເຮົາກໍປະຫລາດໃຈ, ແລະ
ບໍ່ມີຈິດວິນຍານຢືນຢູ່ໃນຜູ້ໃດໃນພວກເຮົາອີກຕໍ່ໄປຈາກໜ້າພວກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ທຽງເປັນພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນຂ້າງເທິງ
ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຂ້າງລຸ່ມ. ແລະ ຕອນນີ້ ສາບານໃຫ້ຂ້ອຍໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າຂ້ອຍເຮັດຄວາມເມດຕາໃຫ້ພວກເຈົ້າ ແລະ
ພວກເຈົ້າກໍເຮັດຄວາມເມດຕາໃນເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ອຍ ແລະ
ຮັກສາໃຫ້ມີຊີວິດເຮືອນຂອງພໍ່ຂ້ອຍ, ແມ່ຂ້ອຍ, ແລະ ພີ່ນ້ອງຂ້ອຍ, ແລະ
ເຮືອນທັງໝົດຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ຊ່ວຍຈິດວິນຍານຂ້ອຍຈາກຄວາມຕາຍ. ແລະພວກຜູ້ຊາຍໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ,
ວິນຍານຂອງພວກເຮົາຈະແທນວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າເຖິງຄວາມຕາຍ, ແລະນາງໄດ້ກ່າວວ່າ,
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະມອບເມືອງໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະປະຕິບັດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຈິງ. ແລະ

ນາງປ່ອຍເຂົາເຈົ້າລົງໄປທາງປ່ອງຢ້ຽມ, ແລະ ນາງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ໄປຫາເຂດພູເຂົາ,
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກຜູ້ຕາມຈັບພົບພວກເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈົ່ງຊ່ອນຕົວຢູ່ທີ່ນັ້ນສາມມື້ຈົນກວ່າພວກຜູ້ຕາມຈັບຈະກັບຄືນໄປຈາກພວກເຈົ້າ,
ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄປທາງຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະພວກຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ການສາບານນີ້ຂອງເຈົ້າ.
ຈົ່ງເບິ່ງ, ພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໄປໃນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເມືອງ, ແລະເຈົ້າຈະວາງເຄື່ອງໝາຍ,
ເຊືອກສີແດງນີ້ເຈົ້າຈະປ່ອຍລົງທີ່ປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເຈົ້າໄດ້ປ່ອຍພວກເຮົາລົງມາ, ແຕ່ພໍ່ຂອງເຈົ້າ,
ແລະແມ່ຂອງເຈົ້າ, ແລະພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ແລະຄົນທັງໝົດໃນເຮືອນຂອງພໍ່ເຈົ້າ,
ເຈົ້າຈະລວບລວມມາຢູ່ກັບເຈົ້າໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ.
ແລະຈະເປັນວ່າທຸກຄົນທີ່ອອກໄປນອກປະຕູເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ຈະມີຄວາມຜິດຕໍ່ຕົນເອງ,
ແຕ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ຄຳສັນຍານີ້ຂອງເຈົ້າ,
ແລະຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຢູ່ກັບເຈົ້າໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຜິດ.
ຖ້າຫາກວ່າມີຜູ້ໃດເຮັດຮ້າຍພວກເຮົາ ຫຼື ເປີດເຜີຍຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຂອງພວກເຮົາ,
ພວກເຮົາຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ຄຳສາບານນີ້ຂອງເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ,
ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳເວົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະລາວໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປ,
ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ອອກເດີນທາງໄປ. ແລະ ພວກເຂົາມາເຂົ້າໄປໃນພູເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາຢູ່ຕໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນສາມມື້, ແລະ ພວກຜູ້ຕາມຈັບຊອກຫາຫ
ແລະຊາຍໜຸ່ມທັງສອງກໍ່ກັບຄືນມາ, ແລະລົງມາຈາກພູເຂົາ,
ແລະຂ້າມໄປຫາໂຢຊວຂລູກຊາຍຂອງນູນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເລົ່າໃຫ້ລາວຟັງທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຂົາເຈົ້າ. ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າຕໍ່ໂຢຊວວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບແຜ່ນດິນທັງໝົດໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາແລ້ວ
ແລະຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນທຸກຄົນໄດ້ລະລາຍໄປຍ້ອນພວກເຮົາ

ฆ

ແລະໂຢຊວຸລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະອອກເດີນທາງຈາກຊິດທິມ,
ແລະເຂົາເຈົ້າມາຮອດແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະເຂົາເຈົ້າພັກແຮມຢູ່ທີ່ນັ້ນກ່ອນທີ່ຈະຂ້າມ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສາມມື້, ພວກນັກຂຽນໄດ້ຜ່ານໄປທົ່ວຄ່າຍ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ສັ່ງປະຊາຊົນ, ເວົ້າວ່າ,
ເມື່ອພວກເຈົ້າເຫັນຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແລະພວກປະໂລຫິດຂອງພວກເຮົາແລະພວກເລວີຍົກມັນ,
ພວກເຈົ້າຈະອອກເດີນທາງຈາກສະຖານທີ່ຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະໄປຕາມຫຼັງມັນ.
ແຕ່ໃຫ້ມີໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງພວກເຈົ້າກັບນັ້ນ ປະມານສອງພັນສອກ, ພວກເຈົ້າຈະຢືນຢູ່,
ຢ່າເຂົ້າໃກ້ມັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຮູ້ທາງທີ່ພວກເຈົ້າຈະໄປ,
ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄປທາງນີ້ມາກ່ອນ ຕັ້ງແຕ່ມື້ວານແລະມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ. ແລະ
ໂຢຊວໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ຈົ່ງຊຳລະຕົວເອງໃຫ້ບໍລິສຸດສຳລັບມື້ອື່ນ,
ເພາະວ່າມື້ອື່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດສິ່ງມະຫັດສະຈັນໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.
ແລະໂຢຊວໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກປະໂລຫິດວ່າ, ຈົ່ງຍົກຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະໄປຂ້າງໜ້າປະຊາຊົນ.
ແລະພວກປະໂລຫິດກໍ່ໄດ້ຍົກຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະໄປຢູ່ຂ້າງໜ້າປະຊາຊົນ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂຢຊວວ່າ,
ໃນວັນນີ້ເຮົາເລີ່ມຕົ້ນຍົກສູງເຈົ້າຕໍ່ໜ້າລູກຫຼານອິສຣາເອນທັງໝົດ, ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ
ດັ່ງທີ່ເຮົາຢູ່ກັບໂມເຊແນວໃດ, ເຮົາກໍຈະຢູ່ກັບເຈົ້າແນວນັ້ນເຊັ່ນກັນ. ແລະດຽວນີ້
ຈົ່ງສັ່ງແກ່ພວກປະໂລຫິດຜູ້ຫາມຫີບພັນທະສັນຍາວ່າ
ເມື່ອພວກເຈົ້າເຂົ້າເຖິງຂອບນ້ຳແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ພວກເຈົ້າຈະຄ້ອງຢືນຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ແລະໂຢຊວໄດ້ເວົ້າກັບຊາວອິດສະຣາເອນວ່າ, ຈົ່ງເຂົ້າມາໃກ້ທີ່ນີ້,

ແລະຈົ່ງຟັງພຣະທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.
ໃນເລື່ອງນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ທຣົງພຣະຊົນຢູ່ກັບທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະພຣະອົງຈະທຳລາຍຊາວຄານາອານ, ຊາວເຮັດໄຕ, ຊາວເປຣິຊໄຊ, ຊາວຮີໄວ,
ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວເກີກາໄຊ, ແລະຊາວເຢບູໄຊໃຫ້ພ້ົນຈາກຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ. ເບ່ິງເບ້ີ,
ຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ຈົ່ງເລືອກໃຫ້ທ່ານສິບສອງຄົນຈາກລູກຫຼານອິດສະລາເອນ, ຄົນລະໜ່ึງຈາກແຕ່ລະເຜ່ົາ.
ແລະມັນຈະເປັນ,
ເມ່ືອຕີນຂອງບັນດາປະໂລຫິດທ່ີຖືຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລ
ກທັງໝົດພັກຢູ່ໃນນ້ຳແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ນ້ຳແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈະຂາດ, ແລະນ້ຳທ່ີໄຫຼລົງມາຈະຢືນ.
ແລະປະຊາຊົນກໍ່ອອກເດີນທາງຈາກເຕັນຂອງເຂົາເຈົ້າເພ່ືອຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະພວກປະໂລຫິດກໍ່ຫາມຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຂ້າງໜ້າປະຊາຊົນ.
ເມ່ືອພວກປະໂລຫິດທ່ີຖືຫີບພັນທະສັນຍາເຂ້ົາໄປທ່ີແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ແລະຕີນຂອງພວກປະໂລຫິດທ່ີຖືຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຸ່ມລົງໃນສ່ວນຂອ
ງນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຕັມຕາມທັງໝົດຝ່ັງຂອງມັນ,
ຄືກັບວັນເກັບກ່ຽວເຂ້ົາສາລີ, ແລະນ້ຳທ່ີໄຫຼລົງມາຈາກເທ່ິງຢຸດ,
ຢຸດເປັນກອງໜ່ึງຢືນຫ່າງໄກຫຼາຍຫຼາຍຈົນເຖ່ິງສ່ວນຂອງກີຣຽດເຢອາຣິມ,
ແລະນ້ຳທ່ີໄຫຼລົງໄປລົງໄປສູ່ທະເລອາຣາບາທະເລເກືອ, ຈົນເຖ່ິງທ່ີສຸດມັນຢຸດ,
ແລະປະຊາຊົນຢືນຢູ່ກົງກັນຂ້າມເຢຣິໂຄ.
ແລະພວກປະໂລຫິດທ່ີແບກຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢືນຢູ່ເທ່ິງພ້ືນແຫ້ງໃ
ນກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ແລະຊາວອິດສະຣາເອນທັງໝົດໄດ້ຂ້າມຜ່ານພ້ືນແຫ້ງ,
ຈົນກວ່າປະຊາຊົນທັງໝົດຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນສຳເລັດ.

๔

ແລະ ເມື່ອປະຊາຊົນທັງໝົດຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ເວົ້າກັບໂຢຊູວາ ວ່າ,
ເອົາຜູ້ຊາຍຈາກປະຊາຊົນ, ຄົນໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ, ສັ່ງພວກເຂົາ;
ແລະເອົາຫີນສິບສອງກ້ອນທີ່ພ້ອມຈາກກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະພວກນີ້ຂົນໄປພ້ອມກັບພວກເຈົ້າເອງ, ວາງພວກມັນໄວ້ໃນຄ່າຍຂອງພວກເຈົ້າ,
ບ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າຈະຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຄືນນັ້ນ. ແລະ
ໂຢຊວໄດ້ເອີ້ນສິບສອງຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງຈາກລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ຄົນໜຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ,
ເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງນຳເອົາມາຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍຕໍ່ພະພັກຂອງພຣະເຈົ້າໄປກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ;
ແລະ ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຍົກກ້ອນຫີນຈາກທີ່ນັ້ນ,
ຈົ່ງຍົກໄວ້ເທິງບ່າຂອງລາວຕາມຈຳນວນສິບສອງເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນ,
ເພື່ອວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນໝາຍສຳຄັນທີ່ວາງໄວ້ຕະຫຼອດໄປສຳລັບພວກເຈົ້າ;
ເພື່ອວ່າເມື່ອລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຖາມເຈົ້າໃນມື້ອື່ນວ່າ,
ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງສຳລັບພວກເຮົາ? ແລະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຮູ້,
ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄດ້ຢຸດໄຫຼຕໍ່ໜ້າຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງ
ໝົດ, ເມື່ອຂ້າມມັນ, ແລະກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນອານຸສາວະລີແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນຈົນກວ່າຊົ່ວນິລັນດອນ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຢຊູວາ,
ແລະໄດ້ຍົກສິບສອງກ້ອນຫີນຈາກກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂຢຊູວາໃນເວລາທີ່ການຂ້າມຂອງພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນສຳເລັ
ດ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂົນມັນຂ້າມໄປພ້ອມກັບຕົນເອງເຂົ້າໄປໃນຄ່າຍ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງມັນໄວ້ທີ່ນັ້ນ.
ແຕ່ໂຢຊວໄດ້ຕັ້ງກ້ອນຫີນອື່ນອີກສິບສອງກ້ອນໄວ້ໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ຢູ່ບ່ອນທີ່ກາຍເປັນສະຖານທີ່ພາຍໃຕ້ຕີນຂອງພວກປະໂລຫິດທີ່ຖືຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພ

ຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະມັນຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນເຖິງມື້ນີ້.
ພວກປະໂລຫິດທີ່ຫາບຫີບພັນທະສັນຍາຢືນຢູ່ໃນແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ
ຈົນກວ່າໂຢຊວຍສໍາເລັດທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ປະກາດແກ່ປະຊາຊົນ,
ແລະປະຊາຊົນກໍຮີບດ່ວນແລະຂ້າມໄປ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອປະຊາຊົນທັງໝົດຂ້າມແມ່ນ້ໍາສໍາເລັດແລ້ວ, ຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ຂ້າມ,
ແລະກ້ອນຫີນຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກເຂົາ. ແລະພວກລູກຊາຍຣູເບນ, ພວກລູກຊາຍກາດ,
ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ຂ້າມໄປພ້ອມກັບການກຽມພ້ອມຢູ່ຂ້າງໜ້າພວກລູກຊາຍອິດສະລ
າເອນ, ດັ່ງທີ່ໂມເຊດໄດ້ສັ່ງພວກເຂົາ.
ຊາຍສີ່ສິບພັນຄົນທີ່ປະກອບອາວຸດພ້ອມສູ້ຮົບໄດ້ຂ້າມໄປຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອເຂົ້າສູ່ສົງ
ຄາມໄປຍັງເມືອງເຢຣິໂຄ ໃນວັນນັ້ນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ແກ່ໂຢຊວຍຕໍ່ໜ້າເຊື້ອຊາດອິສຣາເອນທັງໝົດ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຢ້ານກົວລາວຄືກັນກັບໂມເຊ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ລາວມີຊີວິດຢູ່ ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂຢຊວຍວ່າ,
ຈົ່ງສັ່ງພວກປະໂລຫິດທີ່ຫາມຫີບພັນທະສັນຍາແຫ່ງພະຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ອອກ
ມາຈາກແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ ແລະໂຢຊວຍໄດ້ສັ່ງພວກປະໂລຫິດວ່າ, ຈົ່ງອອກມາຈາກແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກປະໂລຫິດທີ່ຖືຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກມາ
ຈາກແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ ແລະພວກເຂົາວາງຕີນລົງເທິງແຜ່ນດິນ,
ນ້ໍາຂອງແມ່ນ້ໍາຈໍແດນກໍໄຫລເລື່ອນກັບຄືນສູ່ທີ່ດິນ
ແລະໄຫລໄປດັ່ງທີ່ເຄີຍເປັນມື້ວານແລະມື້ກ່ອນໜ້ານັ້ນຜ່ານທັງໝົດຝັ່ງ.
ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນ້ໍາຈໍແດນໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນທໍາອິດ,
ແລະລູກຫລານອິດສະຣາເອນໄດ້ຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ກິນການທາງທິດຕາເວັນອອກຈາກເມືອງເຢຣິໂຄ.
ແລະກ້ອນຫີນສິບສອງກ້ອນເຫຼົ່ານີ້, ທີ່ເອົາມາຈາກແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ, ໂຢຊວຍໄດ້ຕັ້ງໄວ້ທີ່ກິນການ,
ໂດຍເວົ້າວ່າ, ເມື່ອລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າຖາມພວກເຈົ້າໂດຍເວົ້າວ່າ,

ກ້ອນຫີນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ? ປະກາດໃຫ້ລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າວ່າ
ອິດສະລະເອນຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້ເທິງທີ່ແຫ້ງ
ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເຮັດນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນແຫ້ງຈາກຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຂ້າມ,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເຮັດທະເລແດງ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເຮັດແຫ້ງຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຜ່ານ,
ເພື່ອວ່າປະຊາຊາດທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະຮູ້ວ່າພະລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຂງແຮງ
ແລະເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະເຄົາລົບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໃນທຸກການໆ.

๕

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄລທີ່ຢູ່ເຂດຝາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ແລະພວກກະສັດຂອງເຟນີເຊຍທີ່ຢູ່ຂ້າງທະເລໄດ້ຍິນວ່າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ແມ່ນ້ຳຈໍແດນແຫ້ງຕໍ່ໜ້າລູກຫລານອິດສະຣາເອນໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຂ້າມ, ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາກໍລະລາຍ, ພວກເຂົາຕົກໃຈຢ້ານກົວ,
ແລະບໍ່ມີສະຕິປັນຍາໃດໆໃນພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າລູກຫລານອິດສະຣາເອນ. ໃນເວລານັ້ນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ໂຢຊວາວ່າ, ຈົ່ງເຮັດດາບຫີນຈາກຫີນແຫຼມຄົມສຳລັບເຈົ້າເອງ,
ແລະນັ່ງລົງເຂົ້າສຸນັດບັນດາລູກຊາຍອິດສະຣາເອນເປັນຄັ້ງທີສອງ.
ແລະໂຢຊວໄດ້ເຮັດດາບຫີນທີ່ຄົມ,
ແລະໄດ້ຂຶ້ນສຸນັດພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຢູ່ທີ່ສະຖານທີ່ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າກອງຫນັງຫຸ້ມປາຍ. ວິທີທີ່ໂຢຊວໄດ້ຊຳລະລ້າງບຸດຊາຍອິດສະລາເອນ: ທຸກຄົນທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນທາງ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ເຄີຍບໍ່ໄດ້ຮັບການເຂົ້າສຸນັດຈາກພວກທີ່ອອກມາຈາກເອຢິບ,
ທຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ໂຢຊວໄດ້ເຂົ້າສຸນັດ;

ເພາະວ່າສີ່ສິບສອງປີອິດສະລາເອນໄດ້ຖືກກັບຄືນມາຢູ່ໃນຖິ່ນແຈ້ງມັບດາລິຕິດ. ດັ່ງນັ້ນ
ຄົນສ່ວນຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງຊາຍຮົບທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບແມ່ນບໍ່ຂຶ້ນສຸນັດ,
ຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກຳນົດວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສາບານແກ່ບັນພະບຸ
ລຸດຂອງພວກເຂົາວ່າຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນທີ່ໄຫຼນົມແລະນ້ຳເຜີ້ງ. ແທນທີ່ຈະເປັນຄົນເຫຼົ່ານີ້,
ລາວໄດ້ທົດແທນດ້ວຍລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ໂຢຊວຍໄດ້ເຂົ້າຊຸນສຸນັດ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາເກີດມາໃນລະຫວ່າງທາງໂດຍບໍ່ໄດ້ຊຸນສຸນັດ. ຫຼັງຈາກຖືກເຂົ້າສຸນັດແລ້ວ,
ພວກເຂົາກໍ່ພັກຢູ່ຢ່າງງຽບສະຫງົບທີ່ນັ້ນ, ນັ່ງຢູ່ໃນຄ່າຍຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຫາຍດີ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດສິນກັບໂຢຊວຍລູກຊາຍຂອງນູນວ່າ,
ໃນມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເອົາຄວາມອັບອາຍຂອງອີຢິບອອກຈາກພວກເຈົ້າແລ້ວ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຊື່ຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າກິນກາມ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ເຮັດພິທີປັດສະຄາໃນວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນ
ຕັ້ງແຕ່ຕອນແລງທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງເຢຣິໂຄ ຢູ່ຝາກໂພ້ນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ໃນທົ່ງພຽງ ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ກິນເຂົ້າບໍ່ມີເຊື້ອແລະເຂົ້າໃໝ່ຈາກພືດຜົນຂອງແຜ່ນດິນ
ໃນວັນນັ້ນ ມັນນາໄດ້ຢຸດລົງ ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາກິນເມັດພືດຈາກແຜ່ນດິນ ແລະ
ບໍ່ມີມັນນາອີກຕໍ່ໄປສຳລັບລູກຫຼານອິດສະລາເອນ
ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເກັບກ່ຽວແຜ່ນດິນຂອງຕົ້ນປາມໃນປີນັ້ນ ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອໂຢຊວຍຢູ່ໃນເມືອງເຢຣິໂຄ, ລາວໄດ້ເງີຍຫນ້າຂຶ້ນແລະເຫັນຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າລາວ,
ມີດາບຖືກຖອນອອກຢູ່ໃນມືຂອງລາວ, ແລະໂຢຊວຍໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ທ່ານເປັນຝ່າຍພວກເຮົາ ຫຼືເປັນຝ່າຍສັດຕູ? ແລະລາວໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ຂ້ອຍແມ່ນຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ຂອງກຳລັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕອນນີ້ຂ້ອຍໄດ້ມາແລ້ວ. ແລະ
ໂຢຊວ ລົ້ມ ຫົວ ຄຳນັບ ລົງ ເທິງ ແຜ່ນດິນ, ແລະ ເວົ້າ ກັບ ລາວ ວ່າ, ນາຍ, ທ່ານ ສັ່ງ ຫຍັງ
ແກ່ ຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂອງ ທ່ານ? ແລະຜູ້ບັນຊາການໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າເວົ້າກັບໂຢຊວວ່າ,

ຈົ່ງຖອດຮອງເທົ້າອອກຈາກຕີນຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າສະຖານທີ່ທີ່ເຈົ້າກຳລັງຢືນຢູ່ນີ້ແມ່ນບໍລິສຸດ.

๙

ແລະເມືອງເຢຣິໂຄຖືກປິດແລະເສີມກຳແພງໄວ້, ບໍ່ມີຜູ້ໃດອອກໄປຈາກມັນ ຫຼືເຂົ້າມາເລີຍ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂຢຊວ໌ອ່ວ, ເບິ່ງເຖີດ,
ເຮົາມອບເມືອງເຢຣິໂຄໄວ້ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າ, ແລະກະສັດຂອງມັນທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ,
ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດແລະເປັນຜູ້ມີກຳລັງ. ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຈັດໃຫ້ພວກຊາຍຮົບຢືນອ້ອມຮອບມື້ເປັນວົງ
ແລະມັນຈະເປັນດັ່ງນີ້ ເມື່ອທ່ານເປົ່າແກ, ໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດຮ້ອງພ້ອມກັນ,
ແລະເມື່ອພວກເຂົາຮ້ອງແລ້ວ, ກຳແພງຂອງເມືອງຈະລົ້ມລົງເອງ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດຈະເຂົ້າໄປ, ແຕ່ລະຄົນອ້ອງກົ່ງໄປຂ້າງໜ້າເຂົ້າສູ່ເມືອງ. ແລະ
ໂຢຊວ໌ລູກຂອງນູນ ເຂົ້າໄປຫາພວກປະໂລຫິດ, ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ,
ສັ່ງປະຊາຊົນໃຫ້ຍ່າງອ້ອມ ແລະຫ້ອມລ້ອມເມືອງ;
ແລະພວກນັກຮົບຈົ່ງຍ່າງຜ່ານໄປຖືອາວຸດຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ.
ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດເຈັດຄົນທີ່ຖືແກສັກສິດເຈັດອັນຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ,
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເປົ່າແກຢ່າງແຮງ,
ແລະໃຫ້ຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕິດຕາມໄປ.
ແຕ່ພວກນັກຮົບໃຫ້ຍ່າງຜ່ານໄປຂ້າງໜ້າ,
ແລະພວກປະໂລຫິດທີ່ນຳທ້າຍຢູ່ຂ້າງຫຼັງຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຳເປົ່າແກ.
ແລະ ໂຢຊວ໌ສັ່ງປະຊາຊົນ, ເວົ້າວ່າ, ຢ່າຮ້ອງ, ແລະ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດໄດ້ຍິນສຽງຂອງພວກເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າວັນທີ່ລາວຈະປະກາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮ້ອງ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຈົ້າຈະຮ້ອງ; ແລະ
ຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮອບແລ້ວກໍໄປທັນທີໄປຍັງຄ້າຍ, ແລະ ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ແລະໃນວັນທີ່ສອງ, ໂຢຊວອາລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເຊົ້າ,
ແລະພວກປະໂລຫິດກໍ່ຍົກຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນ.
ແລະພວກປະໂລຫິດເຈັດຄົນທີ່ຖືແກເຈັດອັນໄດ້ຍ່າງໄປຂ້າງໜ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພວກນັກຮົບໄດ້ເຂົ້າມາ
ແລະຝູງຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂ້າງຫຼັງຫີບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະພວກປະໂລຫິດໄດ້ເປົ່າແກ
ແລະຝູງຊົນທີ່ເຫຼືອທັງໝົດໄດ້ຫ້ອມລ້ອມເມືອງຫົກຄັ້ງຈາກໃກ້
ແລະໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຄ່າຍອີກ ແລະເຮັດແບບນີ້ເປັນເວລາຫົກມື້ ແລະໃນມື້ທີເຈັດ,
ເຂົາເຈົ້າລຸກຂຶ້ນຕອນອາລຸນ ແລະຍ່າງອ້ອມເມືອງໃນມື້ນັ້ນເຈັດຄັ້ງ.
ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນການໝູນວຽນທີເຈັດ, ພວກປະໂລຫິດໄດ້ເປົ່າແກ,
ແລະໂຢຊວອາໄດ້ເວົ້າກັບພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນວ່າ, ຈົ່ງຮ້ອງອອກມາ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບເມືອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ.
ແລະເມືອງນີ້ຈະເປັນສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງ, ນາງແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ,
ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊາບາໂອທ, ຍົກເວັ້ນຣາຮາບຫຍິງໂສເພນີ, ຈົ່ງໄວ້ຊີວິດນາງ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງນາງ. ແຕ່ເຈົ້າຕ້ອງລະວັງຫຼາຍຫຼາຍຈາກສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດ,
ຢ່າໃຫ້ເຈົ້າພິຈາລະນາແລ້ວເອົາສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດໄປ,
ແລະເຮັດໃຫ້ຄ່າຍຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຖືກສາບແຊ່ງ,
ແລະທຳລາຍພວກເຮົາ. ແລະເງິນ, ທອງ, ທອງແດງ ຫຼື ເຫຼັກທັງໝົດ
ຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະຈະຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນຄັງສົມບັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພວກປະໂລຫິດກໍ່ເປົ່າແກ,
ແຕ່ເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນສຽງແກ,
ປະຊາຊົນທັງໝົດກໍ່ຮ້ອງພ້ອມກັນດ້ວຍສຽງຮ້ອງທີ່ໃຫຍ່ແລະແຮງ,
ແລະກຳແພງທັງໝົດກໍ່ລົ້ມລົງອ້ອມຮອບ, ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດກໍ່ຂຶ້ນໄປເຂົ້າໃນເມືອງ.

ແລະໂຢຊົວໄດ້ອຸທິດມັນ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ຕັ້ງແຕ່ຜູ້ຊາຍຈົນເຖິງຜູ້ຍິງ,
ຕັ້ງແຕ່ຊາຍໜຸ່ມຈົນເຖິງຜູ້ເຖົ້າ, ແລະຈົນເຖິງລູກງົວແລະສັດພາຫະນະ, ດ້ວຍປາກດາບ.
ແລະໂຢຊວຍໄດ້ກ່າວຕໍ່ຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນທີ່ໄດ້ສອດແນມວ່າ
ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງແມ່ຍິງຄົນນັ້ນ ແລະນຳນາງອອກມາຈາກທີ່ນັ້ນ
ພ້ອມທັງທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງນາງ
ແລະຊາຍໜຸ່ມສອງຄົນທີ່ສືບສອງເມືອງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງແມ່ຍິງ
ແລະໄດ້ນຳຣາຮາບໂສເພນີ, ພໍ່ຂອງນາງ, ແມ່ຂອງນາງ, ພີ່ນ້ອງຊາຍຂອງນາງ,
ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງນາງ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງນາງອອກມາ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳນາງໄວ້ຢູ່ນອກຄ່າຍອິດສະຣາເອນ.
ແລະເມືອງກໍ່ຖືກເຜົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟພ້ອມກັບທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ຍົກເວັ້ນເງິນ, ຄຳ, ທອງແດງ
ແລະເຫຼັກທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ເພື່ອນຳເຂົ້າສູ່ຄັງສົມບັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະໂຢຊົວໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດຣາຮາບທີ່ເປັນໂສເພນີ ແລະທຸກຄົນໃນເຮືອນພໍ່ຂອງນາງໄວ້
ແລະໄດ້ໃຫ້ນາງຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນອິດສະຣາເອນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຊື່ອງຜູ້ສືບລັບທີ່ໂຢຊົວໄດ້ສົ່ງໄປສືບເມືອງເຢຣິໂຄໄວ້ ແລະ
ໂຢຊົວໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາບານໃນມື້ນັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ເວົ້າວ່າ,
ຖືກສາບແຊ່ງຄົນທີ່ຈະສ້າງເມືອງນັ້ນ; ໃນລູກຫົວປີຂອງລາວຈະວາງພື້ນຖານມັນ, ແລະ
ໃນລູກນ້ອຍສຸດຂອງລາວຈະຕັ້ງປະຕູຂອງມັນ. ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ໂຮຊານ ຜູ້ທີ່ມາຈາກເບເທລ
ໄດ້ເຮັດ; ໃນອາບີຣອນລູກຊາຍທຳອິດຂອງລາວ ລາວໄດ້ວາງພື້ນຖານມັນ, ແລະ
ໃນລູກຊາຍນ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ ລາວໄດ້ຕັ້ງປະຕູຂອງມັນ. ແລະພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບໂຢຊວຍ,
ແລະຊື່ຂອງລາວແຜ່ໄປທົ່ວແຜ່ນດິນທັງໝົດ.

๗

ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ລະເມີດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ, ແລະອາຄານລູກຊາຍຂອງຄາມີ
ລູກຊາຍຂອງຊຳບຣີ ລູກຊາຍຂອງເຊຣາ ຈາກເຜົ່າຢູດາໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຣົງພຣະພິໂຣດຕໍ່ພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍ
. ແລະ ໂຢຊວຍໄດ້ສົ່ງຜູ້ຊາຍໄປຫາເມືອງໄອ ທີ່ຢູ່ໃກ້ເບເທລ ເວົ້າວ່າ ໄປສອດແນມເມືອງໄອ
ແລະຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນກໍຂຶ້ນໄປ ແລະສອດແນມເມືອງໄອ. ແລະພວກເຂົາກັບຄືນມາຫາໂຢຊວຍ
ແລະເວົ້າກັບລາວວ່າ ຢ່າໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດຂຶ້ນໄປ
ແຕ່ປະມານສອງພັນຫຼືສາມພັນຄົນໃຫ້ຂຶ້ນໄປ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາໂຈມຕີເມືອງນັ້ນ.
ຢ່າພາປະຊາຊົນທັງໝົດຂຶ້ນໄປທີ່ນັ້ນ ເພາະວ່າພວກເຂົາມີໜ້ອຍ.
ແລະຜູ້ຊາຍປະມານສາມພັນຄົນໄດ້ຂຶ້ນໄປ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຫນີຈາກຫນ້າຊາວເມືອງອາຍ.
ແລະຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງໄອໄດ້ຂ້າພວກເຂົາສາມສິບຫົກຄົນ,
ແລະໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາຈາກປະຕູເມືອງ, ແລະທຳລາຍພວກເຂົາຕາມທາງລົງ,
ແລະຫົວໃຈຂອງປະຊາຊົນກໍຢ້ານກົວ, ແລະກາຍເປັນຄືກັບນ້ຳ.
ແລະຈໍຊົວໄດ້ຂີ້ເຖົ່າຫຍຸ້ງຫົ່ມຂອງລາວ
ແລະລົ້ມລົງກົ້ມໜ້າລົງເທິງແຜ່ນດິນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົນຮອດຕອນແລງ,
ທັງລາວເອງແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໂຖມຂີ້ຝຸ່ນໃສ່ຫົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະ ໂຢຊວ່າວ່າ ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງ ພຣະເຈົ້າ
ເປັນຫຍັງພຣະອົງພາລູກຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຂ້າມປະຊາຊົນນີ້ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ເພື່ອມອບມັນໃຫ້ແກ່ຄົນອາໂມໄຣ ເພື່ອທຳລາຍພວກເຮົາ ແລະ ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ ແລະ
ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າຫຍັງ
ເມື່ອອິດສະຣາເອນໄດ້ຫັນຄໍຫນີຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງລາວ? ແລະ ເມື່ອຊາວຄານານ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນໄດ້ຍິນ, ພວກເຂົາຈະລ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະທຳລາຍພວກເຮົາອອກຈາກແຜ່ນດິນ, ແລະ

ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດກັບຊື່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ? ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂຢຊວຍວ່າ:
ລຸກຂຶ້ນເລີຍ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງລົ້ມໜ້າລົງແທ້?
ປະຊາຊົນໄດ້ເຮັດບາບແລະລະເມີດພັນທະສັນຍາທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສ້າງໄວ້ກັບພວກເຂົາ,
ພວກເຂົາໄດ້ລັກສິ່ງຂອງທີ່ຖືກແລະໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນພາຊະນະຂອງພວກເຂົາ.
ແລະລູກຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນຈະບໍ່ສາມາດທົນທານຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຂົາໄດ້,
ພວກເຂົາຈະຫັນຄໍກັບຄືນຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາກາຍເປັນສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງ. ຂ້ອຍຈະບໍ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ,
ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ເອົາສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງອອກຈາກພວກເຈົ້າ. ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຊຳລະປະຊາຊົນ, ແລະ
ບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຊຳລະຕົນເອງໃນມື້ອື່ນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນຕັດສິນວ່າ:
ມີສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຕໍ່ຕ້ານສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າໄດ້,
ຈົນກວ່າພວກເຈົ້າຈະເອົາສິ່ງຖືກສາບແຊ່ງນັ້ນອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຈົ້າ.
ແລະທ່ານທັງໝົດຈະຖືກເກັບກຳໃນຕອນເຊົ້າຕາມເຜົ່າ,
ແລະເຜົ່າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນ, ທ່ານຈະນຳມາຕາມຕະກູນ,
ແລະຕະກູນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນ, ທ່ານຈະນຳມາຕາມເຮືອນ,
ແລະເຮືອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນ, ທ່ານຈະນຳມາຕາມຄົນ. ແລະຜູ້ທີ່ຖືກສະແດງ
ມັນຈະຖືກເຜົາໃນໄຟ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງລາວ
ເພາະວ່າລາວລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະເຮັດການລະເມີດກົດໝາຍໃນອິດສະຣາເອນ ແລະໂຢຊວຍລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າ,
ແລະນຳເອົາປະຊາຊົນມາຕາມເຜົ່າຕ່າງໆ, ແລະເຜົ່າຢູດາຖືກສະແດງອອກມາ. ແລະ
ເຂົາຖືກນຳມາຕາມຕະກູນ, ແລະ ຕະກູນຊາຣາຮີ ຖືກສະແດງອອກມາ. ແລະ
ເຂົາຖືກນຳມາຕາມຜູ້ຊາຍ, ແລະ ອາຄາ ລູກຊາຍຂອງຊິມຣີ ລູກຊາຍຂອງເຊຣາ

ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນ. ແລະ ໂຢຊູວາ ກ່າວກັບ ອາຄາ ວ່າ,
ຈົ່ງຖວາຍສະຫງ່າລາສີແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ໃນມື້ນີ້, ແລະ
ຈົ່ງສາລະພາບ, ແລະ ຈົ່ງບອກຂ້ອຍວ່າ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດຫຍັງ, ແລະ ຢ່າເຊື່ອງຈາກຂ້ອຍ. ແລະ
ອາຄາ ຕອບ ໂຢຊູວາ ວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຂ້ອຍໄດ້ບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ, ແລະ ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດ.
ຂ້ອຍເຫັນໃນຂອງລັບຊຸດເປົ່າທີ່ມີສີສັນຕ່າງໆ ແລະ ເງິນສອງຮ້ອຍເຊເກນ ແລະ
ລີ້ນຄຳໜຶ່ງອັນທີ່ມີນ້ຳໜັກຫ້າສິບເຊເກນ ແລະ ຂ້ອຍຄິດເຖິງມັນແລ້ວກໍເອົາມັນໄປ ແລະ
ນີ້ແມ່ມັນຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃນເຕັນຫ□ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ເງິນຖືກເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ລຸ່ມມັນ ແລະ
ໂຢຊົວໄດ້ສົ່ງຜູ້ສົ່ງຂ່າວ, ແລະ ພວກເຂົາແລ່ນເຂົ້າໄປໃນເຕັນທີ່ຄ່າຍ, ແລະ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃນເຕັນຂອງລາວ, ແລະ ເງິນຢູ່ພາຍໃຕ້ພວກມັນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳພວກມັນອອກຈາກເຕັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນຳມາຫາໂຢຊູວາແລະບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ວາງພວກມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະໂຢຊົວໄດ້ເອົາອາຄາລູກຊາຍຂອງເຊຣາ ແລະນຳລາວຂຶ້ນໄປຫາຮ່ອມພູອາໂຄ
ພ້ອມກັບລູກຊາຍຂອງລາວ, ລູກສາວຂອງລາວ, ລູກງົວຂອງລາວ, ສັດແບກຫາບຂອງລາວ,
ແກະທັງໝົດຂອງລາວ, ເຕັນຂອງລາວ, ແລະຊັບສົມທັງໝົດຂອງລາວ,
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດກໍ່ໄປກັບລາວ, ແລະນຳພວກເຂົາຂຶ້ນໄປຫາເອເມກອາໂຄ. ແລະ
ເຢຊູອາ ເວົ້າກັບ ອາຄາ ວ່າ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ທຳລາຍພວກເຮົາ?
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍທ່ານຢ່າງສິ້ນເຊີງ ດັ່ງທີ່ເປັນມື້ນີ້. ແລະ
ອິດສະຣາເອນທັງໝົດກໍ່ເອົາຫີນຂວ້າງລາວ ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ກໍ່ກອງຫີນໃຫຍ່ໄວ້ເທິງລາວ
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍ່ຢຸດຄວາມໂກດແຄ້ນ ເພາະສິ່ງນີ້ ລາວຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງຊື່ມັນວ່າ ເອເມກາຄໍ
ຈົນເຖິງມື້ນີ້

๘

ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຕັດ ສິນ ກັບ ໂຢ ຊວ ອາ ວ່າ ຢ່າ ຢ້ານ ກົວ ຫຼື ທໍ້ ຖອຍ
ຈົ່ງ ພາ ນັກ ຮົບ ທັງ ໝົດ ໄປ ກັບ ເຈົ້າ ແລະ ລຸກ ຂຶ້ນ ໄປ ຍັງ ເມືອງ ອາຍ ນີ້ ແມ
ເຮົາ ໄດ້ ມອບ ກະ ສັດ ອາຍ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ລາວ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງ ເຈົ້າ ແລ້ວ
ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ເຮັດ ກັບ ເມືອງ ໄອ ດັ່ງ ວິ ທີ ທີ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ກັບ ເມືອງ ເຢ ຣິ ໂຄ ແລະ ກະ ສັດ ຂອງ ມັນ,
ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ລັບ ເອົາ ສັດ ລ້ຽງ ສຳ ລັບ ຕົວ ເຈົ້າ ເອງ,
ແຕ່ ຈົ່ງ ຕັ້ງ ກອງ ທະ ຫານ ລີ້ ໄວ້ ຂ້າງ ຫຼັງ ເມືອງ ສຳ ລັບ ຕົວ ເຈົ້າ ເອງ. ແລະ ເຢ ຊູ ອາ ກໍ່ ລຸກ ຂຶ້ນ ແລະ
ປະ ຊາ ຊົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ເປັນ ນັກ ຮົບ ເພື່ອ ທີ່ ຈະ ຂຶ້ນ ໄປ ຫາ ເມືອງ ໄອ ແລະ
ໂຢ ຊວ ໄດ້ ເລືອກ ຜູ້ ຊາຍ ສາມ ສິບ ພັນ ຄົນ ທີ່ ເຂັ້ມ ແຂງ ໃນ ກຳ ລັງ ແລະ
ໄດ້ ສົ່ງ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄປ ໃນ ຕອນ ກາງ ຄືນ ແລະ ທ່ານ ໄດ້ ສັ່ງ ກັບ ພວກ ເຂົາ ວ່າ,
ພວກ ເຈົ້າ ຈົ່ງ ລີ້ ລັບ ຢູ່ ຫຼັງ ເມືອງ, ຢ່າ ຢູ່ ໄກ ຈາກ ເມືອງ, ແລະ ພວກ ເຈົ້າ ທັງ ໝົດ ຈົ່ງ ພ້ອມ.
ແລະ ຂ້ອຍ ກັບ ຄົນ ທັງ ໝົດ ທີ່ ຢູ່ ກັບ ຂ້ອຍ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃກ້ ເມືອງ,
ແລະ ເມື່ອ ຊາວ ເມືອງ ອາຍ ອອກ ມາ ສູ້ ກັບ ພວກ ເຮົາ, ເຊັ່ນ ດຽວ ກັບ ຄັ້ງ ກ່ອນ,
ພວກ ເຮົາ ກໍ ຈະ ຫນີ ໜ້າ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ເມື່ອ ພວກ ເຂົາ ອອກ ມາ ຕາມ ຫຼັງ ພວກ ເຮົາ,
ພວກ ເຮົາ ຈະ ດຶງ ພວກ ເຂົາ ອອກ ຈາກ ເມືອງ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເວົ້າ ວ່າ,
ພວກ ນີ້ ແລ່ນ ຫຼົບ ຈາກ ໜ້າ ພວກ ເຮົາ, ດັ່ງ ທີ່ ເຄີຍ ເປັນ ມາ ກ່ອນ.
ແຕ່ ທ່ານ ທັງ ຫລາຍ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ຈາກ ການ ລີ້ ໄປ ແລະ ຈະ ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ເມືອງ.
ທ່ານ ທັງ ຫຼາຍ ຈະ ຕ້ອງ ປະ ຕິ ບັດ ຕາມ ຄຳ ນີ້, ຈົ່ງ ເບິ່ງ ເລີຍ, ຂ້ອຍ ໄດ້ ສັ່ງ ແກ່ ທ່ານ ທັງ ຫຼາຍ ແລ້ວ.
ແລະ ໂຢ ຊວ ໄດ້ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ໄປ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ຊຸ່ມ ລໍ ຖ້າ,
ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ນັ່ງ ລໍ ຖ້າ ຢູ່ ລະ ຫວ່າງ ເບເທນ ແລະ ອາຍ, ທາງ ທິດ ຕາ ເວັນ ຕົກ ຂອງ ອາຍ.
ແລະ ໂຢ ຊວ ໄດ້ ລຸກ ຂຶ້ນ ແຕ່ ເຊົ້າ ຕອນ ເຊົ້າ, ໄດ້ ຢ້ຽມ ຢາມ ປະ ຊາ ຊົນ,
ແລະ ທ່ານ ກັບ ພວກ ຜູ້ ເຖົ້າ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ຢູ່ ຂ້າງ ໜ້າ ປະ ຊາ ຊົນ ໄປ ຍັງ ເມືອງ ອາຍ.

ແລະປະຊາຊົນນັກຮົບທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບລາວກໍ່ຂຶ້ນໄປ,
ແລະເດີນທາງໄປຈົນມາຮອດທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງ.
ແລະການລີ້ຊ່ອນຂອງເມືອງຈາກທະເລ. ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອກະສັດໄກເຫັນ,
ລາວໄດ້ຮີບແລະອອກໄປເພື່ອພົບພວກເຂົາຕາມທາງກົງເຂົ້າສູ່ສົງຄາມ,
ຕົວລາວເອງແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບລາວ;
ແລະຕົວລາວເອງບໍ່ຮູ້ວ່າການລີ້ຊ່ອນສໍາລັບລາວຢູ່ຂ້າງຫຼັງເມືອງ. ແລະເມື່ອເຫັນແລ້ວ,
ໂຢຊວຍແລະອິດສະລາເອນກໍຖອຍຈາກໜ້າພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕາມໄລ່ບຸດຊາຍອິດສະຣາເອນ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖອນອອກຈາກເມືອງ.
ບໍ່ມີໃຜຖືກປະໄວ້ໃນເມືອງໄອທີ່ບໍ່ໄດ້ໄລ່ຕາມຫຼັງອິດສະຣາເອນ
ແລະພວກເຂົາປະໄວ້ເມືອງເປີດໄວ້ ແລະພວກເຂົາໄລ່ຕາມຫຼັງອິດສະຣາເອນ
ແລະພຣະເຈົ້າກ່າວກັບໂຢຊວຍວ່າ ຍື່ນມືຂອງເຈົ້າດ້ວຍຫອກທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າໄປທາງເມືອງ
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ມອບມັນໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ
ແລະພວກທີ່ຊຸ່ມໂຈມຈະລຸກຂຶ້ນຢ່າງໄວຈາກສະຖານທີ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ໂຢຊວຍໄດ້ຍື່ນມືຂອງລາວຖືຫອກໄປທາງເມືອງ ແລະ
ພວກລີ້ລັບໄດ້ລຸກຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມໄວຈາກສະຖານທີ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ພວກເຂົາອອກໄປເມື່ອລາວຍື່ນມືອອກ ແລະ ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ແລະ ຍຶດເອົາມັນໄວ້
ແລະ ຮີບດ່ວນເຜົາເມືອງດ້ວຍໄຟ ແລະ
ເມື່ອຊາວເມືອງອາຍເບິ່ງອ້ອມຮອບໄປທາງຫຼັງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເຂົາເຈົ້າກໍເຫັນຄວັນໄຟກໍາລັງພຸ່ງຂຶ້ນຈາກເມືອງສູ່ທ້ອງຟ້າ,
ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີບ່ອນຫນີໄປໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງນີ້ຫຼືທາງນັ້ນ. ແລະ ໂຢຊວ ແລະ
ອິດສະລາເອນ ທັງໝົດ ເຫັນ ວ່າ ພວກລີ້ໄດ້ເອົາເມືອງ, ແລະ ວ່າ
ຄວັນຂອງເມືອງຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ; ແລະ ພວກເຂົາປ່ຽນກັບຄືນ, ໂຈມຕີຜູ້ຊາຍຂອງເມືອງໄອ.
ແລະພວກນີ້ກໍອອກມາຈາກເມືອງເພື່ອໄປພົບ,

ແລະພວກເຂົາຖືກລ້ອມຢູ່ລະຫວ່າງຄ່າຍທະຫານ, ພວກນີ້ຢູ່ດ້ານນີ້ແລະພວກນີ້ຢູ່ດ້ານນີ້,
ແລະພວກເຂົາໂຈມຕີພວກນັ້ນຈົນບໍ່ມີຜູ້ລອດຊີວິດແລະຜູ້ຫຼົບໜີເຫຼືອຢູ່ເລີຍ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຈັບກະສັດແຫ່ງເມືອງອາຍເປັນໆ, ແລະນຳລາວມາຫາໂຢຊວາ. ແລະ
ເມື່ອບັນດາລູກຊາຍອິດສະລາເອນຢຸດການຂ້າທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງໄອ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ ແລະ ຢູ່ເທິງພູເຂົາທີ່ເປັນທາງລົງມາ
ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ຕາມພວກນັ້ນຈາກເມືອງນັ້ນຈົນສິ້ນສຸດແລ້ວ
ໂຢຊວາກໍ່ກັບຄືນໄປຍັງເມືອງໄອ ແລະ ໂຈມຕີເມືອງນັ້ນດ້ວຍຄົມດາບ
ຜູ້ທີ່ລົ້ມຕາຍໃນມື້ນັ້ນມີຕັ້ງແຕ່ຜູ້ຊາຍຈົນເຖິງແມ່ຍິງ ສິບສອງພັນຄົນ,
ເປັນຊາວເມືອງອາຍທັງໝົດ. ຍົກເວັ້ນຊັບລຸດທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ,
ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນໄດ້ເອົາທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າປ້ອນໄວ້ໃຫ້ຕົນເອງ,
ຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂຢຊວາ. ແລະ
ໂຢຊວໄດ້ເຜົາເມືອງນັ້ນດ້ວຍໄຟ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນກອງຊາກທີ່ບໍ່ມີຄົນຢູ່ອາໄສຕະຫຼອດໄປ
ຈົນເຖິງມື້ນີ້. ແລະລາວໄດ້ແຂວນກະສັດແຫ່ງໄອໄວ້ເທິງຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີສອງງ່າມ,
ແລະລາວຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ນັ້ນຈົນຮອດຕອນແລງ, ແລະເມື່ອຕາເວັນກຳລັງຕົກ ໂຢຊວາໄດ້ສັ່ງ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເອົາຮ່າງກາຍຂອງລາວລົງຈາກຕົ້ນໄມ້, ແລະພວກເຂົາໄດ້ໂຍນມັນລົງໃນຂຸມ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ກໍ່ກອງຫີນໄວ້ເທິງລາວ ຈົນເຖິງມື້ນີ້.

ລ

ເມື່ອພວກກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄລທີ່ຢູ່ເຂດຟາກໂພ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ພວກທີ່ຢູ່ໃນເຂດພູເຂົາ, ແລະພວກທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະພວກທີ່ຢູ່ໃນທຸກແຄມຝັ່ງຂອງທະເລໃຫຍ່, ແລະພວກທີ່ຢູ່ໃກ້ພູອັງຕິເລບານອນ,
ແລະຊາວເຮັດໄຕ, ແລະຊາວຄານານ, ແລະຊາວເປຣິຊ, ແລະຊາວຮີວາຍ, ແລະຊາວອາໂມໄລ,

ແລະຊາວເກີກາຊາຍ, ແລະຊາວເຢບຸດ ໄດ້ຍິນແລ້ວ,
ພວກເຂົາກໍມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ບ່ອນດຽວກັນເພື່ອທຳສົງຄາມກັບໂຢຊົວແລະອິດສະລາເອນພ້ອມກັນທຸກຄົນ.
ແລະພວກທີ່ອາໄສຢູ່ກີເບອອນໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບເມືອງເຢຣິໂຄແລະເມືອງອາຍ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ເຮັດດ້ວຍຄວາມຫລັກຫລວງ,
ແລະເມື່ອມາຮອດພວກເຂົາກໍ່ກຽມເສບຽງໃຫ້ຕົນເອງແລະກຽມຕົວ,
ແລະເອົາຖົງເກົ່າໆໃສ່ບ່າຂອງພວກເຂົາ, ແລະຖົງໃສ່ເຫລົ້າເກົ່າທີ່ຂາດແລະຖືກມັດໄວ້,
ແລະເກີບຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຮູ,
ແລະເກີບແຕະຂອງພວກເຂົາເກົ່າແລະຖືກປະປັບຢູ່ຕີນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາເກົ່າຫຼຸດຫຼາຍຢູ່ເທິງຕົວພວກເຂົາ,
ແລະເຂົ້າຈີ່ເສບຽງຂອງພວກເຂົາແຫ້ງແລະຂີ້ເຫັບແລະຖືກກິນໄປແລ້ວ.
ແລະພວກເຂົາມາຫາໂຢຊົວທີ່ຄ່າຍຂອງອິດສະຣາເອນໃນກິນກາມ,
ແລະພວກເຂົາເວົ້າກັບໂຢຊົວແລະອິດສະຣາເອນວ່າ, ພວກເຮົາມາຈາກແຜ່ນດິນທີ່ຫ່າງໄກ,
ແລະດຽວນີ້ຂໍໃຫ້ທ່ານເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພວກເຮົາ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນເວົ້າຕໍ່ຊາວໂຮໄຣທ໌ວ່າ, ເບິ່ງ,
ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາບໍ?
ແລ້ວພວກເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ແລະເຂົາເຈົ້າກ່າວຕໍ່ໂຢຊົວວ່າ,
ພວກເຮົາເປັນຂ້າລັດຂອງທ່ານ, ແລະໂຢຊົວກ່າວຕໍ່ເຂົາເຈົ້າວ່າ, ທ່ານເຈົ້າມາຈາກໃສ? ແລະ
ເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຈາກແຜ່ນດິນໄກຫຼາຍຫຼາຍ
ລູກຂອງທ່ານໄດ້ມາໃນນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ;
ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ຍິນນາມຂອງພຣະອົງ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃນອີຢິບ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຣ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ກັບຊີໂຮນກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຣ, ແລະກັບໂອກກະສັດຂອງບາຊານ,

ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອັດຊະດາໂຣດແລະໃນເອດເຣອີ. ແລະເມື່ອໄດ້ຍິນແລ້ວ,
ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງພວກເຮົາ ແລະທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ
ໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຮົາວ່າ: ຈົ່ງເອົາເສບຽງອາຫານສຳລັບການເດີນທາງ, ແລະໄປພົບເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຈົ່ງເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ: ພວກເຮົາເປັນຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ,
ແລະດຽວນີ້ຂໍໃຫ້ທ່ານເຮັດສັນຍາກັບພວກເຮົາ.
ເຂົ້າຈີ່ເຫຼົ່ານີ້ຍັງອຸ່ນຢູ່ໃນມື້ທີ່ພວກເຮົາອອກເດີນທາງມາຫາທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແຕ່ດຽວນີ້ມັນແຫ້ງໄປແລ້ວ ແລະ ເປັນເຄື່ອງແກ່ແລ້ວ
ແລະຖົງໃສ່ເຫຼົ້າອະງຸ່ນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ພວກເຮົາເຕີມໃສ່ໃໝ່, ເຫຼົ່ານີ້ກໍໄດ້ແຕກ,
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຮົາ
ແລະເກີບແຕະຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ເກົ່າຊຸດໂຊມຈາກການທ່ຽງທີ່ໄກຫຼາຍທີ່ສຸດ.
ແລະຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຮັບເອົາເສບຽງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະໂຢຊວຍໄດ້ເຮັດສັນຕິພາບກັບພວກເຂົາ,
ແລະໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບພວກເຂົາເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາລອດ,
ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງຊຸມນຸມໄດ້ສາບານແກ່ພວກເຂົາ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສາມມື້ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບເຂົາເຈົ້າ,
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃກ້ກັບເຂົາເຈົ້າ, ແລະວ່າພວກເຂົາອາໄສຢູ່ທ່າມກາງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນກໍ່ໄດ້ອອກເດີນທາງ
ແລະພວກເຂົາມາເຖິງເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ ເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາແມ່ນກີເບໂອນ
ເຄຟີຣາ ເບເອໂຣດ ແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງຢາຣິນ
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນບໍ່ໄດ້ສູ້ລົບກັບເຂົາເຈົ້າ
ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດໄດ້ສາບານຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະລາເອນ ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດໄດ້ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ພວກຜູ້ປົກຄອງ
ແລະຜູ້ປົກຄອງໄດ້ເວົ້າກັບການຊຸມນຸມທັງໝົດວ່າ,

ພວກເຮົາໄດ້ສາບານຕໍ່ພວກເຂົາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ, ແລະດຽວນີ້ພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດສໍາຜັດພວກເຂົາໄດ້.
ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະເຮັດ: ພວກເຮົາຈະຈັບພວກເຂົາໄວ້ມີຊີວິດ ແລະ
ຮັກສາພວກເຂົາໄວ້, ເພື່ອວ່າຄວາມໂກດຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ
ເພາະຄໍາສັບຕະຍານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສາບານແກ່ພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຈະມີຊີວິດຢູ່,
ແລະພວກເຂົາຈະເປັນຄົນຕັດໄມ້ ແລະຄົນຫາບນ້ໍາໃຫ້ແກ່ຊຸມນຸມຊຸມທັງໝົດ,
ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ບັນດາຜູ້ປົກຄອງໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາ.
ແລະໂຢຊວຍໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາມາຮ່ວມກັນ ແລະເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຫລອກລວງຂ້ອຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາຢູ່ໄກຈາກເຈົ້າຫຼາຍ
ແຕ່ພວກເຈົ້າກັບເປັນຄົນໃກ້ຄຽງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນບັນດາພວກເຮົາ?
ແລະດຽວນີ້ເຈົ້າຖືກສາບແຊ່ງ, ຈະບໍ່ຂາດທາດ, ຄົນຕັດໄມ້, ຫຼືຄົນຫາບນ້ໍາຈາກພ ແລະ
ພວກເຂົາຕອບໂຢຊວຍວ່າ ມັນໄດ້ຖືກລາຍງານໃຫ້ພວກເຮົາວ່າ
ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊສຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃຫ້ມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້
ພວກເຈົ້າ ແລະ ທໍາລາຍພວກເຮົາຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງມັນຈາກຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຮົາຢ້ານຫຼາຍກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈາກຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ, ແລະ
ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດເລື່ອງນີ້. ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພວກເຮົາຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄອບຄອງຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ, ຕາມທີ່ພໍໃຈທ່ານທັງຫຼາຍ
ແລະຕາມທີ່ເບິ່ງຄືວ່າດີແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ, ຈົ່ງເຮັດແກ່ພວກເຮົາເຖີດ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນກັບເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຊົວເອົາໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າໃນວັນນັ້ນຈາກມືຂອງລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂ້າເຂົາເຈົ້າ.
ແລະໂຢຊວຍໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພວກເຂົາໃນວັນນັ້ນໃຫ້ເປັນຄົນຕັດໄມ້ແລະຄົນຫາບນ້ໍາໃຫ້ແກ່ຊຸມນຸມ

ທັງໝົດ ແລະໃຫ້ແກ່ແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພາະເຫດນີ້
ຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ກິເບອອນຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນຕັດໄມ້ແລະຄົນຫາບນ້ໍາໃຫ້ແກ່ແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້
າຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້, ແລະໃຫ້ແກ່ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເລືອກ.

๑๐

ເມື່ອອາໂດນີເບເຊກກະສັດເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຍິນວ່າໂຢຊູວາໄດ້ເອົາເມືອງໄອແລະທໍາລາຍມັນໝົດ,
ແບບດຽວກັນກັບທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດກັບເມືອງເຢຣິໂຄແລະກະສັດຂອງມັນ,
ແບບນັ້ນເຂົາເຈົ້າກໍເຮັດກັບເມືອງໄອແລະກະສັດຂອງມັນ,
ແລະວ່າຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ກິເບອອນໄດ້ຫນີໄປຫາໂຢຊູວາແລະຫາອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍຢ້ານພວກເຂົາຫຼາຍ; ເພາະວ່າລາວຮູ້ວ່າກິເບອອນເປັນເມືອງໃຫຍ່,
ຄືກັບໜຶ່ງໃນເມືອງຫຼວງ, ແລະຜູ້ຊາຍທັງໝົດຂອງມັນແຂງແຮງ. ແລະ ອາໂດນີເບເຊັກ
ກະສັດເຢຣູຊາເລັມ ສົ່ງໄປຫາ ເອລາມ ກະສັດເຮໂບຣນ, ແລະ ໄປຫາ ຟີໂດນ ກະສັດເຢເຣມູດ,
ແລະ ໄປຫາ ເຢັບທາ ກະສັດລາຄິດ ແລະ ໄປຫາ ດາເບນ ກະສັດໂອໂດລາມ, ເວົ້າວ່າ, ມາ,
ຂຶ້ນມາຫາ ຂ້ອຍ, ແລະ ຊ່ວຍ ຂ້ອຍ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບ ກິເບອອນ; ເພາະວ່າ
ພວກເຂົາຫນີໄປຫາ ໂຢຊົວ ແລະ ໄປຫາ ລູກຊາຍຂອງ ອິດສະຣາເອນ. ແລະ
ກະສັດຫ້າຄົນຂອງພວກເຢບູໄຊໄດ້ຂຶ້ນໄປ, ກະສັດເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ກະສັດເຮໂບຣນ, ແລະ
ກະສັດເຢຣິໂມດ, ແລະ ກະສັດລາຄິດ, ແລະ ກະສັດໂອໂດລາມ, ພວກເຂົາເອງ ແລະ
ປະຊາຊົນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ. ແລະເຂົາເຈົ້າຕັ້ງຄ່າຍອ້ອມຮອບເມືອງກິເບໂອນ
ແລະລ້ອມມັນ
ແລະພວກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ກິເບອອນໄດ້ສົ່ງຄົນໄປຫາໂຢຊົວທີ່ຄ່າຍຂອງອິສຣາເອນໃນກິນການ
ເວົ້າວ່າ ຢ່າຖອນມືຂອງເຈົ້າຈາກພວກຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເຈົ້າ ຂຶ້ນມາຫາພວກເຮົາໄວໆ
ແລະຊ່ວຍພວກເຮົາ ແລະກູ້ພວກເຮົາ

ເພາະວ່າພວກກະສັດທັງໝົດຂອງຊາວອາໂມໄຣທ໌ທີ່ອາໄສຢູ່ເຂດພູເຂົາໄດ້ຮວມຕົວກັນມາຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາ ແລະໂຢຊົວໄດ້ໄປຂຶ້ນຈາກກິນກາບ,
ລາວເອງແລະຄົນທັງໝົດທີ່ເປັນນັກຮົບກັບລາວ, ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນກຳລັງ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຣັສກັບໂຢຊວາວ່າ ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາເລີຍ
ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ
ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈາກພວກເຂົາເຫຼືອຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ
ແລະເມື່ອງຈາກໂຢຊົວມາຮອດພວກເຂົາຢ່າງທັນທີທັນໃດ,
ລາວໄດ້ເດີນທາງຕະຫຼອດຄືນຈາກກິນກາບ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສັບສົນຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາດ້ວຍການທຳລາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງໃນກິເບອອນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ຕາມພວກມັນໄປຕາມທາງຂຶ້ນເບັດໂຮໂຣນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຕີພວກມັນລົງຈົນເຖິງອາເຊກາແລະຈົນເຖິງມັກເກດາ.
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຫນີຈາກໜ້າລູກຊາຍອິດສະລາເອນຢູ່ເທິງທາງລົງໂຮໂຣນິມ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໂຍນກ້ອນຫີນລູກເຫັບຈາກສະຫວັນໃສ່ພວກເຂົາຈົນເຖິງອາເຊກາ,
ແລະຜູ້ທີ່ຕາຍເພາະກ້ອນຫີນລູກເຫັບມີຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ລູກຊາຍອິດສະລາເອນຂ້າດ້ວຍດາບໃນສົງຄາມ.
ແລ້ວເຢໂຊວາກໍ່ເວົ້າຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບຊາວອາໂມໄຣໄວ້ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງອິສຣາເອນ, ເມື່ອທ່ານໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຢູ່ໃນເມືອງກິເບອອນ,
ແລະພວກເຂົາຖືກທຳລາຍຈາກໜ້າລູກຫຼານຂອງອິສຣາເອນ, ແລະເຢໂຊວາໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ຂໍໃຫ້ດວງອາທິດຢືນຢູ່ເໜືອເມືອງກິເບອອນ, ແລະດວງຈັນຢືນຢູ່ເໜືອຮ່ອມພູອາຢາໂລນ.
ແລະດວງອາທິດກໍຢືນ ແລະດວງຈັນກໍຢືນ, ຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າປ້ອງກັນສັດຕູຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະດວງອາທິດຢືນຢູ່ກາງສະຫວັນ, ບໍ່ໄດ້ເຄື່ອນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຈົນສິ້ນມື້ໜຶ່ງ.
ແລະບໍ່ມີມື້ໃດດັ່ງນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ວ່າກ່ອນໜ້ານີ້ຫຼືຫຼັງຈາກນັ້ນ ທີ່ພຣະເຈົ້າຟັງມະນຸດ

ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ຮ່ວມກັບອິດສະຣາເອນ ແລະກະສັດທັງຫ້ານີ້ໄດ້ຫນີໄປ
ແລະໄດ້ເຊື່ອງຕົວຢູ່ໃນຖ້ໍາທີ່ເມືອງມັກເຄດາ. ແລະມັນໄດ້ຖືກລາຍງານຕໍ່ໂຢຊວຢ ເວົ້າວ່າ:
ພວກກະສັດທັງຫ້າໄດ້ຖືກພົບຊ່ອນຢູ່ໃນຖ້ໍາທີ່ເມືອງມັກເກດາ. ແລະ ໂຢຊົວ ໄດ້ເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງກ້ອນຫີນໄປເທິງປາກຖ້ໍາ, ແລະ ຈົ່ງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊາຍໄວ້ເພື່ອຮັກສາພວກເຂົາ.
ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າຢືນ, ຈົ່ງໄລ່ຕາມສັດຕູຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ,
ແລະຈັບກອງທັບຫຼັງຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຢ່າອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນເມືອງຂອງພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອໂຢຊົວແລະບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນທັງໝົດຢຸດຕີພວກເຂົາດ້ວຍການໂຈມຕີທີ່ຍິ່ງໃ
ຫຍ່ຫຼາຍຈົນເຖິງທີ່ສຸດ,
ແລະພວກຜູ້ລອດຊີວິດກໍໄດ້ຫຼົບໜີເຂົ້າໄປໃນບັນດາເມືອງທີ່ເປັນປ້ອມປ້ອງກັນ.
ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ຫັນກັບຄືນໄປຫາໂຢຊວຢ່ມັກເຄດາໂດຍສະຫວັດດີພາບ,
ແລະບໍ່ມີໃຜໃນບັນດາລູກຫລານອິດສະຣາເອນຮ້ອງຄໍາຮາມດ້ວຍລີ້ນຂອງລາວ. ແລະ
ໂຢຊົວໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເປີດຖ້ໍາ, ແລະ ຈົ່ງນໍາກະສັດທັງຫ້າເຫຼົ່ານີ້ອອກມາຈາກຖ້ໍາ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ນໍາກະສັດທັງຫ້າອອກຈາກຖ້ໍາ, ຄືກະສັດເຢຣູຊາເລັມ, ກະສັດເຮໂບຣນ,
ກະສັດເຢຣີມູດ, ກະສັດລາຄິດ, ແລະກະສັດໂອໂດລາມ.
ແລະເມື່ອພວກເຂົານໍາພວກມັນອອກມາຫາໂຢຊວຢ, ໂຢຊວຢ່ກໍ່ເອີ້ນອິດສະຣາເອນທັງໝົດ
ແລະພວກຜູ້ນໍາສົງຄາມທີ່ໄປພ້ອມກັບເຂົາມາຮ່ວມກັນ, ໂດຍເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
ຈົ່ງໄປຂ້າງໜ້າ ແລະວາງຕີນຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ເທິງຄໍຂອງພວກມັນ.
ແລະພວກເຂົາກໍ່ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະວາງຕີນຂອງພວກເຂົາໄວ້ເທິງຄໍຂອງພວກມັນ. ແລະ
ໂຢຊວຢ ໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າຢ້ານກົວພວກເຂົາ, ຫຼື ຢ່າຢ້ານກົວ, ຈົ່ງມີຄວາມກ້າຫານ
ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ເພາະວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະເຮັດດັ່ງນີ້ ແກ່ສັດຕູທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ,

ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ. ແລະໂຢຊວຍໄດ້ຂ້າພວກເຂົາ,
ແລະແຂວນພວກເຂົາໄວ້ເທິງຕົ້ນໄມ້ຫ້າຕົ້ນ,
ແລະພວກເຂົາຖືກແຂວນຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ຈົນກ່ວາຕອນແລງ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຕອນຕາເວັນຕົກ,
ໂຢຊວຍສັ່ງ, ແລະພວກເຂົາເອົາພວກເຂົາລົງຈາກໄມ້,
ແລະພວກເຂົາໂຍນພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖ້ໍາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຫນີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະພວກເຂົາກໍ້ນກ້ອນຫີນໄວ້ເທິງຖ້ໍາຈົນເຖິງມື້ນີ້.
ແລະພວກເຂົາເອົາເມືອງມັກເກດາໃນມື້ນັ້ນ, ແລະຂ້າມັນດ້ວຍຄົມດາບ,
ແລະທໍາລາຍທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ,
ແລະບໍ່ມີໃຜຖືກປະໄວ້ໃນນັ້ນທີ່ລອດຊີວິດຫຼືຫລົບໜີ,
ແລະພວກເຂົາເຮັດກັບກະສັດມັກເກດາດ້ວຍວິທີດຽວກັນທີ່ພວກເຂົາເຮັດກັບກະສັດເຢຣິໂຄ.
ແລະ ໂຢຊວຍ ກັບ ອິດສະຣາເອນ ທັງໝົດ ໄດ້ອອກຈາກ ມັກເຄດາ ໄປສູ່ ລິບນາ, ແລະ
ລາວໄດ້ປິດລ້ອມ ລິບນາ. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບມັນເຂົ້າໄປໃນມືຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເອົາມັນ ແລະກະສັດຂອງມັນ, ແລະຂ້າມັນດ້ວຍປາກດາບ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກປະໄວ້ໃນນັ້ນທີ່ຖືກຊ່ວຍໄວ້ ແລະຫນີລອດ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບກະສັດຂອງມັນດ້ວຍວິທີດຽວກັນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດກັບກະສັດເຢຣິ
ໂຄ. ແລະໂຢຊວຍກໍ່ໄປແລ້ວ ແລະອິດສະຣາເອນທັງໝົດກັບລາວ ຈາກລິບນາເຂົ້າໄປລາຄິດ,
ແລະລ້ອມມັນ, ແລະປິດລ້ອມມັນ. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບລາຄິດໄວ້ໃນມືຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ເຂົາໄດ້ຍຶດມັນໃນມື້ທີສອງ,
ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າມັນດ້ວຍປາກຂອງດາບ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ທໍາລາຍມັນໝົດສິ້ນ,
ຕາມແບບທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບລິບນາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເອລາມ ກະສັດແຫ່ງເກເຊ
ໄດ້ຂຶ້ນໄປເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເມືອງລາຄິຊ, ແລະໂຢຊວຍໄດ້ໂຈມຕີລາວດ້ວຍຄົມດາບ,
ແລະປະຊາຊົນຂອງລາວ, ຈົນກ່ວາບໍ່ມີຜູ້ລອດຊີວິດຫຼືຜູ້ໜີລອດເຫຼືອຢູ່ຈາກພວກເຂົາເລີຍ.
ແລະ ໂຢຊວຍ ກັບ ອິດສະຣາເອນ ທັງໝົດ ໄດ້ອອກຈາກ ລາຄິດ ໄປ ໂອໂດລລາມ ແລະ ລ້ອມ

ຕີ ເມືອງນັ້ນ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບມັນໄວ້ໃນມືຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາມັນໃນວັນນັ້ນ, ແລະໄດ້ຂ້າມັນດ້ວຍຄົມດາບ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈໃນການທຳລາຍ, ຕາມວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບລາຄິດ.
ແລະໂຢຊວາກໍ່ໄປພ້ອມກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດເຂົ້າໄປຍັງເມືອງເຮໂບຣນ ແລະລ້ອມມັນໄວ້
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ໂຈມຕີມັນດ້ວຍຄົມດາບ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ມີລົມຫາຍໃຈທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດລອດຊີວິດ ຄືກັບວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດກັບໂອໂດລລາມ
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍມັນຢ່າງສິ້ນເຊີງ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ
ແລະໂຢຊວກັບອິດສະລາເອນທັງໝົດກັບຄືນໄປເດບີ ແລະລ້ອມມັນໄວ້ ເຂົາເຈົ້າຍຶດມັນ
ແລະກະສັດຂອງມັນ ແລະບ້ານໝູ່ບ້ານຂອງມັນ ແລະເຂົາຕີມັນດ້ວຍປາກດາບ
ແລະເຂົາເຈົ້າທຳລາຍມັນໝົດສິ້ນ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈຢູ່ໃນມັນ
ແລະເຂົາເຈົ້າບໍ່ປະໄວ້ໃຫ້ມັນຜູ້ໃດທີ່ລອດຊີວິດ
ແບບດຽວກັນທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດກັບເຮໂບຣນແລະກະສັດຂອງມັນ
ເຂົາເຈົ້າກໍເຮັດກັບເດບີແລະກະສັດຂອງມັນແບບນັ້ນ ແລະ
ໂຢຊວໄດ້ໂຈມຕີທຸກແຜ່ນດິນຂອງເຂດພູເຂົາ ແລະ ເນເກັບ ແລະ ທົ່ງພຽງ ແລະ ອາເຊໂດດ
ແລະ ກະສັດທັງຫຼາຍຂອງມັນ; ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ຄົນທີ່ລອດຊີວິດຈາກພວກມັນ; ແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈມີຊີວິດໄດ້ຖືກທຳລາຍລ້າງໝົດ
ຕາມແບບທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນໄດ້ສັ່ງ ຈາກ ກາເດຊ ບາເນອາ ຈົນເຖິງ
ກາຊາ ທຸກແຜ່ນດິນໂກເຊນ ຈົນເຖິງ ກິເບໂອນ.
ແລະໂຈຊວໄດ້ຕີກະສັດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ ແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາພ້ອມກັນ
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຕໍ່ສູ້ຮ່ວມກັບອິດສະຣາເອນ

๑๑

ເມື່ອພະລາຊາຢາເບດແຫ່ງອາຊໍໄດ້ຍິນ, ລາວໄດ້ສົ່ງໄປຫາພະລາຊາໂຢບາບແຫ່ງມາຣົງ,
ແລະໄປຫາພະລາຊາແຫ່ງຊິມຣົງ, ແລະໄປຫາພະລາຊາແຫ່ງອັກຊາຟ,
ແລະໄປຫາບັນດາພະລາຊາທີ່ຢູ່ຕາມຊີດົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່,
ໄປໃນແຂວງພູເຂົາແລະໄປໃນອາຣາບາທີ່ຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບຄົນເມໂຣດ, ແລະໄປໃນທົ່ງພຽງ,
ແລະໄປໃນເຟນາເອັດດໍ, ແລະໄປຫາຊາວຄານານຊາຍຝັ່ງທະເລຈາກທິດຕາເວັນອອກ,
ແລະໄປຫາຊາວອາໂມໄຣຊາຍຝັ່ງທະເລ, ແລະຊາວຮິດໄຕ, ແລະຊາວເປຣິຊ,
ແລະຊາວເຢບຸດທີ່ຢູ່ໃນພູເຂົາ, ແລະຊາວຮີວາຍ,
ແລະຊາວທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ພູເຮີໂມນໄປໃນແຜ່ນດິນມັດຊູມາ. ແລະພວກເຂົາກໍ່ອອກໄປ
ພ້ອມກັບບັນດາກະສັດຂອງພວກເຂົາ, ມີຈຳນວນຄືກັບດັ່ງທາຍໃນທະເລ, ແລະມີມ້າ
ແລະລົດຮົບຫຼາຍຫຼວງຫຼາຍ. ແລະກະສັດທັງໝົດເຂົາເຈົ້າມາຮ່ວມກັນ
ແລະເຂົາເຈົ້າມາຮອດບ່ອນດຽວກັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຕັ້ງຄ່າຍຢູ່ເທິງນ້ຳມາໂຣມເພື່ອສູ້ຮົບກັບອິດສະຣາເອນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ວັດກັບໂຢຊູວາວ່າ: ຢ່າຢ້ານກົວຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມື້ອື່ນໃນເວລານີ້, ຂ້ານ້ອຍຈະມອບພວກເຂົາທີ່ຖືກຕີແຕກໃຫ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າອິດສະຣາເອນ;
ເຈົ້າຈະຕັດເສັ້ນເອັນມ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຈົ້າຈະເຜົາລົດຮົບຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ. ແລະ
ໂຢຊົວ ກັບ ນັກຮົບ ທັງໝົດ ໄດ້ມາຮອດ ພວກເຂົາ ຢູ່ນ້ຳ ມາຣົມ ຢ່າງທັນທີທັນໃດ, ແລະ
ໄດ້ໂຈມຕີ ພວກເຂົາ ຢູ່ເຂດພູເຂົາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງອິດສະຣາເອນ,
ແລະໄດ້ຕີພວກເຂົາແລະໄລ່ຕາມຈົນເຖິງຊີໂດນໃຫຍ່, ແລະຈົນເຖິງມາເຊຣອນ,
ແລະຈົນເຖິງທົ່ງພຽງມັດໂຊກທາງທິດຕາເວັນອອກ,
ແລະໄດ້ຕັດພວກເຂົາລົງຈົນບໍ່ມີຜູ້ລອດຊີວິດຂອງພວກເຂົາເຫຼືອຢູ່.
ແລະໂຢຊູວາໄດ້ເຮັດກັບພວກເຂົາຕາມວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ລາວ,
ລາວໄດ້ຕັດເສັ້ນເອັນມ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະເຜົາລົດຮົບຂອງພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ.

ແລະໂຢຊວໄດ້ກັບຄືນມາໃນເວລານັ້ນ ແລະໄດ້ຍຶດເອົາອາຊໍ ແລະກະສັດຂອງມັນ,
ແລະອາຊໍກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນປົກຄອງອານາຈັກທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂ້າທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈຢູ່ໃນນັ້ນດ້ວຍຄາບ, ແລະທຳລາຍລ້າງທັງໝົດ,
ແລະບໍ່ມີສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈຖືກປະໄວ້ໃນນັ້ນ, ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຜົາເມືອງຮາໂຊດ້ວຍໄຟ. ແລະ
ທຸກເມືອງຂອງອານາຈັກທັງຫຼາຍ ແລະ ກະສັດທັງຫຼາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໂຢຊວາໄດ້ຍຶດ, ແລະ
ໄດ້ຂ້າເຂົາເຈົ້າດ້ວຍປາກດາບ; ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍລ້າງເຂົາເຈົ້າຢ່າງສິ້ນເຊີງ,
ຕາມວິທີທີ່ໂມເຊສຜູ້ເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ.
ແຕ່ທຸກເມືອງທີ່ເປັນປ້ອມປ້ອງກັນແລ້ວອິດສະລະເອນບໍ່ໄດ້ເຜົາ
ຍົກເວັ້ນແຕ່ຮາໂຊເທົ່ານັ້ນອິດສະລະເອນເຜົາ
ແລະທຸກຂອງລັບພາຂອງມັນລູກຫຼານອິດສະລະເອນປ້ອນສະດົມໄປໃຫ້ຕົນເອງ
ແຕ່ພວກເຂົາທັງໝົດພວກເຂົາທຳລາຍໃຫ້ສິ້ນດ້ວຍປາກດາບຈົນກວ່າທຳລາຍພວກເຂົາ
ບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ຈາກພວກເຂົາສິ່ງໃດທີ່ຫາຍໃຈຢູ່
ວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໂມເຊສຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ,
ແລະໂມເຊສກໍ່ສັ່ງໂຢຊວາເຊັ່ນດຽວກັນ; ແລະໂຢຊວາກໍ່ເຮັດແນວນັ້ນ,
ລາວບໍ່ໄດ້ລະເມີດຫຍັງຈາກທຸກສິ່ງທີ່ໂມເຊສສັ່ງລາວ. ແລະ ໂຢຊວ ເອົາ ທຸກ ແຜ່ນດິນ ພູເຂົາ
ແລະ ທຸກ ແຜ່ນດິນ ເນເກັບ ແລະ ທຸກ ແຜ່ນດິນ ໂກເຊັນ ແລະ ທີ່ລາບພຽງ ແລະ ທີ່
ໄປທາງ ຕາເວັນຕົກ ແລະ ພູເຂົາ ອິດສະຣາເອນ ແລະ ທີ່ຕ່ຳ ທີ່ ຢູ່ທາງ ພູເຂົາ ຈາກ ພູເຂົາ
ຮາລັກ ແລະ ທີ່ ຂຶ້ນໄປ ເຂົ້າໄປ ເຊອີ ແລະ ຈົນເຖິງ ບາອານກາດ ແລະ ທົ່ງພຽງ ຂອງ
ເລບານອນ ຢູ່ພາຍໃຕ້ ພູເຂົາ ເຮີໂມນ ແລະ ທຸກ ກະສັດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ເອົາ ແລະ ຂ້າ ແລະ ຂ້າ
ແລະໂຢຊວໄດ້ເຮັດສົງຄາມຕໍ່ກັບບັນດາກະສັດເຫຼົ່ານີ້ເປັນເວລາຫຼາຍວັນ.
ແລະບໍ່ມີເມືອງໃດທີ່ອິດສະລາເອນບໍ່ໄດ້ຍຶດເອົາ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍຶດເອົາທັງໝົດໃນສົງຄາມ.
ເພາະວ່າມັນເກີດຂຶ້ນໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະເສີມສ້າງຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາໃຫ້ອອກໄປພົບ
ສົງຄາມຕໍ່ກັບອິດສະຣາເອນ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ,

ເພື່ອວ່າຄວາມເມດຕາຈະບໍ່ຖືກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ,
ຕາມວິທີການທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ໂມເຊ. ແລະໂຢຊວຍໄດ້ມາໃນເວລານັ້ນ,
ແລະໄດ້ທຳລາຍພວກອານາກິມຈາກແຂວງພູເຂົາ, ຈາກເຮໂບຣນ, ແລະຈາກເດບີຣ,
ແລະຈາກອານາໂບດ, ແລະຈາກທົ່ວແຂວງຢູດາພ້ອມກັບເມືອງຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ,
ແລະໂຢຊວຍໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາ.
ບໍ່ມີຊາວອານາກິມຖືກປະໄວ້ໄວ້ໃນທ່າມກາງລູກຫລານອິດສະລາເອນ,
ແຕ່ຍົກເວັ້ນໃນເມືອງກາຊາ, ແລະໃນເມືອງກາທ,
ແລະໃນເມືອງອາເຊນໂດເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກປະໄວ້ໄວ້. ແລະໂຢຊວຍໄດ້ເອົາແຜ່ນດິນທັງໝົດ,
ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ,
ແລະໂຢຊວຍໄດ້ມອບພວກເຂົາເປັນມໍລະດົກແກ່ອິດສະຣາເອນໃນການແບ່ງປັນຕາມເຜົ່າຂອງ
ພວກເຂົາ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກສົງຄາມ.

๑๘

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກະສັດທັງຫຼາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ຜູ້ທີ່ບຸດຊາຍຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຂ້າ,
ແລະໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າທີ່ເຂດຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງທິດຕາເວັນອອກ, ຈາກຮ່ອມພູອານອນຈົນເຖິງພູເຂົາເຮີໂມນ,
ແລະທັງໝົດແຜ່ນດິນອາຣາບາທາງທິດຕາເວັນອອກ. ສີໂຮນ ກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຣ,
ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເຮຄໂບນ, ປົກຄອງແຕ່ແມ່ນ້ຳອານອນ,
ເຊິ່ງຢູ່ໃນຮ່ອມພູຕາມສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່ອມພູນັ້ນ,
ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຂວງກີເລອາດຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳຢັບບົກ,
ເຊິ່ງເປັນເຂດແດນຂອງລູກຫຼານອາມມອນ.
ແລະອາຣາບຈົນເຖິງທະເລຊິນເນເຣັດທາງຕາເວັນອອກ, ແລະຈົນເຖິງທະເລອາຣາບາ,

ຄືທະເລເກືອ, ຈາກທາງຕາເວັນອອກທີ່ໄປຕາມເບັດເຢຊີໂມດ,
ຈາກເທມານທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ອາເຊໂດດຟາສກາ. ແລະ ໂອກ ກະສັດ ບາຊານ
ຖືກປະໄວ້ຈາກພວກຍັກ, ຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນ ອັດຊະຕາໂຣດ ແລະໃນ ເອດເຣອີ,
ຜູ້ປົກຄອງຈາກພູເຂົາ ເຮີໂມນ ແລະຈາກ ຊາເລກາ, ແລະທັງໝົດ ບາຊານ
ຈົນເຖິງເຂດແດນຂອງ ເກຊູໄຣທ໌, ແລະ ມາອາຄີ, ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງ ກິເລອາດ
ເຂດແດນຂອງ ຊີໂຮນ ກະສັດ ເຮດໂບນ. ໂມເຊ ລູກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງອິສຣາເອນ ໂຈມຕີພວກເຂົາ ແລະ ໂມເຊໃຫ້ມັນເປັນມໍລະດົກແກ່ເຣອູເບນ ແລະ
ກາດ ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເຜົ່າມະນັດເສ. ແລະເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ຄືກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຣ,
ທີ່ໂຢຊົວແລະລູກຫຼານອິດສະຣາເອນໄດ້ຂ້າໃນທາງຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນຢູ່ຂ້າງທະເລບາອານກາ
ດໃນທົ່ງພຽງຂອງເລບານອນ, ແລະຈົນເຖິງພູເຂົາຮາລັກທີ່ຂຶ້ນໄປສູ່ເຊອີ;
ແລະໂຢຊົວໄດ້ມອບມັນໃຫ້ເຜົ່າຂອງອິດສະຣາເອນເພື່ອຮັບມໍລະດົກຕາມສ່ວນແບ່ງຂອງເຂົາເ
ຈົ້າ, ຢູ່ໃນພູເຂົາ, ແລະຢູ່ໃນທົ່ງພຽງ, ແລະຢູ່ໃນອາຣາບາ, ແລະຢູ່ໃນອາເຊໂດດ,
ແລະຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງ, ແລະເນເກບ; ຊາວຮິດໄຕ, ແລະຊາວອາໂມໄຣ, ແລະຊາວຄານາອານ,
ແລະຊາວເປຣິຊ, ແລະຊາວຮີວາຍ, ແລະຊາວເຢບຸດ. ກະສັດເຢຣິໂຄ, ແລະກະສັດຂອງໄອ,
ເຊິ່ງຢູ່ໃກ້ເບເທລ, ກະສັດເຢຣູຊາເລັມ, ກະສັດເຮໂບຣນ, ກະສັດຢາມູດ, ກະສັດລາຄິດ,
ກະສັດເອລາມ, ກະສັດເກເຊ, ກະສັດເດເບ, ກະສັດເກເດ, ກະສັດໂຮມາ, ກະສັດອາເດ,
ກະສັດລິບນາ, ກະສັດອາດຸນລາມ, ກະສັດເອລາດ, ກະສັດທັບປົວ, ກະສັດເຮເຟ,
ກະສັດອາເຟກຂອງຊາຣອນ, ກະສັດອາໂຊມ, ກະສັດຊິມໂຣນ, ກະສັດມາດອນ,
ກະສັດອັກຊາຟ, ກະສັດຄາເດດ, ກະສັດໂຢກເນອາມ, ກະສັດມາເຣໂດດ,
ກະສັດໂຢກເນອາມຂອງຄາເມນ, ກະສັດອາດຸນລາມຂອງເຟນເນອາດໍ, ກະສັດຂອງກາລິເລ,
ກະສັດທິຊາ; ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ກະສັດຊາວເກົ້າຄົນ.

໑ມ

ແລະໂຢຊວົອກໍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ, ແລະພຣະເຈົ້າກ່ໍ່ກ່າວກັບໂຢຊວົອ່ວ, ເຈົ້າເຖົ້າແກ່ແລ້ວ,
ແລະແຜ່ນດິນທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ເປັນມໍລະດົກນັ້ນຍັງຫຼາຍ. ແລະ ແຜ່ນດິນນີ້ ຖືກປະຖິ້ມໄວ້:
ເຂດແດນຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນ, ຊາວເກຊູຣີ, ແລະ ຊາວຄານາອານ,
ຈາກບ່ອນທີ່ບໍ່ມີດິນຢູ່ອາໄສ ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າອີຢິບ ຈົນເຖິງເຂດແດນເອັກໂຣນ
ທາງຊ້າຍຂອງຊາວຄານາອານ ຖືກນັບເຂົ້າກັບຫ້າແຂວງຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນ, ຊາວກາຊາ,
ແລະ ຊາວອັດໂດດ, ແລະ ຊາວອັດຄະໂລນ, ແລະ ຊາວກັດ, ແລະ ຊາວເອັກໂຣນ, ແລະ
ຊາວອັວວີ, ຈາກເທມານ ແລະ ທຸກແຜ່ນດິນຄານາອານ ຕໍ່ໜ້າກາຊາ, ແລະ ຊາວໄຊດອນ
ຈົນເຖິງອາເຟັກ, ຈົນເຖິງເຂດແດນຂອງຊາວອາໂມໄຣ, ແລະ
ທຸກແຜ່ນດິນກາລີອາດຂອງຊາວຟີລິດສະຕິນ, ແລະ ເລບານອນທັງໝົດ
ຈາກທິດຕາເວັນອອກ ຈາກກິນການ ພາຍໃຕ້ພູເຂົາເຮີໂມນ ຈົນເຖິງທາງເຂົ້າຮາມາດ,
ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເຂດພູເຂົາ ຈາກເລບານອນ ຈົນເຖິງມາເຊເຣດເມັມໂຟມາອິມ.
ທຸກຄົນຊາວຊີໂດນ, ຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາຢ່າງສິ້ນເຊີງຈາກໜ້າອິດສະລາເອນ;
ແຕ່ແບ່ງມັນໂດຍການຈັບສະຫຼາກໃຫ້ອິດສະລາເອນ, ຕາມວິທີທີ່ຂ້ອຍໄດ້ສັ່ງເຈົ້າ. ແລະດຽວນີ້
ແບ່ງແຜ່ນດິນນີ້ເປັນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ເກົ້າເຜົ່າ ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊ
ຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈົນເຖິງທະເລໃຫຍ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ເຈົ້າຈະໃຫ້ມັນ;
ທະເລໃຫຍ່ຈະເປັນເຂດແດນ. ສອງເຜົ່າ ແລະ ເຄິ່ງເຜົ່າຂອງມະນັດເຊ, ເຜົ່າຣູເບນ ແລະ
ເຜົ່າກາດ, ໂມເຊສໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຢູ່ທາງຟາກໂພ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ;
ທາງທິດຕາເວັນອອກ ໂມເຊສຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ຕັ້ງແຕ່ອາໂຣເອີ
ເຊິ່ງຢູ່ເທິງຝັ່ງຂອງລຳທານອານອນ, ແລະ ເມືອງທີ່ຢູ່ກາງຮ່ອມພູ, ແລະ
ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນມີໂຊຕັ້ງແຕ່ເມເດບາ; ທຸກເມືອງຂອງຊີໂຮນກະສັດຂອງຊາວອາໂມໄຣ,
ຜູ້ທີ່ປົກຄອງຢູ່ເຮັດໂບນຈົນເຖິງເຂດແດນຂອງລູກຫຼານອາມມອນ; ແລະ ແຜ່ນດິນກິເລອາດ,
ແລະ ເຂດແດນຂອງເກຊູຣ ແລະ ຊາວມາອາຄາ, ທຸກພູເຂົາແຫ່ງເຮີໂມນ, ແລະ
ທົ່ວທັງແຜ່ນດິນບາຊານຈົນເຖິງຊາເລກາ; ທຸກອານາຈັກຂອງໂອກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນບາຊານ,

ຜູ້ທີ່ປົກຄອງຢູ່ອັດຊະຕາໂຣດ ແລະ ຢູ່ເອດເຣອີ; ຄົນນີ້ເປັນຄົນທີ່ເຫຼືອຈາກພວກຍັກ, ແລະ
ໂມເຊສໂຈມຕີລາວ ແລະ ທຳລາຍລ້າງລາວ.
ແລະລູກຊາຍອົດສະລາເອນບໍ່ໄດ້ທຳລາຍພວກເກຊີຣີ, ພວກມາຄາທີ,
ແລະພວກຄາມາອາໄຍ,
ແລະກະສັດເກຊີຣີແລະພວກມາຄາທີໄດ້ອາໄສຢູ່ທ່າມກາງລູກຊາຍອົດສະລາເອນຈົນເຖິງມື້ນີ້.
ຍົກເວັ້ນເຜົ່າເລວີ ບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອົດສະຣາເອນ
ເປັນມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າ,
ແລະນີ້ແມ່ນການແບ່ງປັນທີ່ໂມເຊໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານອົດສະຣາເອນໃນອາຣາໂບດແຫ່
ງໂມອາບ ຢູ່ຟາກຂ້າງຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຕາມເຢຣີໂກ.
ແລະໂມເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຜົ່າເຣອູເບນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຈາກອາໂຣເອີ, ທີ່ຢູ່ຕາມໜ້າຂອງຮ່ອມພູອານອນ,
ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ໃນຮ່ອມພູອານອນ; ແລະທັງໝົດມີຊໍຈົນເຖິງເຮັດໂบน,
ແລະທຸກເມືອງທີ່ຢູ່ໃນມີຊໍ, ແລະດີໂบน, ແລະบาโมดบาอาน, ແລະເຮືອນຂອງເมเอนโบด,
ແລະบาซาน, ແລະบาเกัดโมด, ແລະเมฟาอาด, ແລະคีรีอาทาอิม, ແລະซิบมา,
ແລະเซราดา, ແລະຊີອອນໃນพูเຂົาเอนาบ, ແລະเบดเปโอ, ແລะอาซโดดพิสกา,
ແລະเบดเยซีโมด, ແລະทุกเมืองของมีชํ,
ແລະທັງໝົດອານาจักรของซีโรนกะสัดของคีนอาโมไร,
ที่โมเซสได้โจมตีลาวและผู้นำของมีดีอาน, ແລะเอวี, ແລะเรเกัม, ແລะซูร, ແລะรู,
ແລะเรบาผู้ปีกกองของซีออน, ແລะคีนที่อาไสยู่ซีออน.
ແລะเຂົาเจ้าได้ข้าบาลาอามลูกชายของเบโอร ผู้ทำนาย ในการสู้รบ.
มันเกิดขึ้นแล้ว เขดแดนของธูเบน, แม่น้ำจໍแดนเป็นเขดแดน,
นี้แม่นมໍละดีกาของลูกชายธูเบนตามตะกูนของเขาเจ้า,
เมืองของเขาเจ้าและบ้านของเขาเจ้า.

ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານຂອງກາດຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ຄືຢາເຊ, ທຸກເມືອງຂອງກິເລອາດ,
ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນລູກຊາຍອາມໂມນຈົນເຖິງອາຣາບາ, ເຊິ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າອາຣາດ. ແລະ
ຈາກ ເຮຄບອນ ຈົນເຖິງ ອາຣາໂບດ ຕາມ ມິດສະປາ, ແລະ ໂບຕານິມ, ແລະ ມາອານ ຈົນເຖິງ
ເຂດແດນ ຄີບອນ, ແລະ ເອນາດອມ ແລະ ໂອຫາກາຍ ແລະ ໄບທານາບຣາ ແລະ ຊຸກໂຄດ
ແລະ ຊາຟານ ແລະ ອານາຈັກ ທີ່ເຫຼືອ ຂອງ ຊີໂຮນ ກະສັດ ເຮຄບອນ; ແລະ ແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ
ຈະເປັນເຂດແດນ ຈົນເຖິງ ສ່ວນ ຂອງ ທະເລ ຄິນເນເຣດ ຟາກໂພ້ນ ແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ ຈາກ
ທິດຕາເວັນອອກ. ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງລູກຊາຍກາດຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ຕາມເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ
ພວກເຂົາຈະຫັນຄໍກັບຄືນຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມັນເກີດຂຶ້ນຕາມຕະຫຼອດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະໂມເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສຕາມຕະກຸນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າເກີດຂຶ້ນຈາກມາອານ, ແລະທັງໝົດອານາຈັກບາຊານ,
ແລະທັງໝົດອານາຈັກຂອງໂອກກະສັດແຫ່ງບາຊານ,
ແລະທັງໝົດບ້ານຂອງຢາອີທີ່ຢູ່ໃນບາຊານ, ຫົກສິບເມືອງ. ແລະເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງກິເລອາດ,
ແລະໃນອັດສະຕາໂຣດ, ແລະໃນເອດເຣອີ, ເມືອງຕ່າງໆຂອງອານາຈັກໂອກໃນບາຊານ,
ໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຕ່າງໆຂອງມາຄີ ລູກຊາຍຕ່າງໆຂອງມະນັດເສ,
ແລະໃຫ້ແກ່ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງລູກຊາຍຕ່າງໆຂອງມາຄີ ລູກຊາຍຕ່າງໆຂອງມະນັດເສ,
ຕາມຕະກຸນຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ຮັບມໍລະດົກເຟື້ອງຂ້າມແມ່ນ້ໍາຈໍແດນໃນອາຣາໂບດແຫ່ງໂມອັບ,
ເຟື້ອງຂ້າມແມ່ນ້ໍາຈໍແດນຫາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເຢຣິໂຄ.

๑๔

ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ແຈກແບ່ງມໍລະດົກໃຫ້ລູກຫຼານອິດສະລາເອນໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ເຊິ່ງເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ໂຢຊູວາລູກຂອງນູນ,
ແລະຜູ້ປົກຄອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຜົ່າລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ແຈກແບ່ງເປັນມໍລະດົກໃຫ້ເ
ຂົາເຈ້ົາ. ຕາມການຈັບສະຫຼາກເຂົາເຈ້ົາໄດ້ຮັບມໍລະດົກ,
ຊຶ່ງເປັນວິທີທີ່ພຣະເຈ້ົາໄດ້ສັ່ງໂດຍມືຂອງໂຢຊູວາໃຫ້ແກ່ເກົ້າເຜົ່າ,
ແລະໃຫ້ແກ່ເຄິ່ງເຜົ່າຈາກຟາກໂພ້ນຂອງແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ.
ແລະພວກເລວີບໍ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກໃນພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພວກລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບເປັນສອງເຜົ່າຄືມະນັດເສ ແລະ ເອຟຣາອິມ;
ແລະບໍ່ໄດ້ຖືກໃຫ້ສ່ວນແບ່ງໃນແຜ່ນດິນແກ່ພວກເລວີ, ແຕ່ເມືອງເພື່ອຢູ່ອາໄສ,
ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງພວກເຂົາສໍາລັບສັດລ້ຽງ, ແລະສັດລ້ຽງຂອງພວກເຂົາ.
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈ້ົາໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ, ພວກລູກຊາຍອິສຣາເອນກໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງແຜ່ນດິນ. ແລະລູກຊາຍຂອງຢູດາໄດ້ເຂົ້າມາຫາໂຢຊວຶທີ່ກິນກາມ,
ແລະຄາເລັບລູກຊາຍຂອງເຢຟຸນເນຊາອເຄນິດໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ,
ທ່ານຮູ້ຄໍາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈ້ົາໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈ້ົາກ່ຽວກັບຂ້ານ້ອຍແລະທ່
ານທີ່ຄາເດຊບາເນ.
ເພາະວ່າຂ້ອຍອາຍຸສີ່ສິບປີເມື່ອໂມເຊສຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈ້ົາສົ່ງຂ້ອຍຈາກກາເດດບາເນຍໄປ
ສອດແນມແຜ່ນດິນ ແລະຂ້ອຍໄດ້ຕອບລາວດ້ວຍຄໍາຕາມໃຈລາວ
ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍທີ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປກັບຂ້ອຍໄດ້ປ່ຽນແປງຫົວໃຈຂອງປະຊາຊົນ,
ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ຕັ້ງໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະເຈ້ົາຂອງຂ້ອຍ.
ແລະໂມເຊໄດ້ສາບານໃນມື້ນັ້ນວ່າ:
ແຜ່ນດິນທີ່ເຈ້ົາໄດ້ຍ່າງຢູ່ນັ້ນຈະເປັນມໍລະດົກຂອງເຈ້ົາແລະລູກຫຼານຂອງເຈ້ົາຕະຫຼອດໄປ,
ເພາະວ່າເຈ້ົາໄດ້ອຸທິດຕົນຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈ້ົາພຣະເຈ້ົາຂອງພວກເຮົາ.
ແລະດຽວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈ້ົາໄດ້ລ້ຽງດູຂ້ານ້ອຍຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ

ນີ້ແມ່ນປີທີ່ສີ່ສິບແລະຫ້າ ນັບແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຄຳນີ້ກັບໂມເຊ
ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນແຈ້ງ ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງເບິ່ງ
ຂ້ານ້ອຍມື້ນີ້ມີແປດສິບແລະຫ້າປີ ຂ້ານ້ອຍຍັງເຂັ້ມແຂງຢູ່ມື້ນີ້
ຄືກັບເວລາທີ່ໂມເຊໄດ້ສົ່ງຂ້ານ້ອຍ
ຂ້ານ້ອຍຍັງເຂັ້ມແຂງດຽວກັນດຽວນີ້ທີ່ຈະອອກໄປແລະເຂົ້າໄປໃນສົງຄາມ
ແລະດຽວນີ້ຂ້ອຍຂໍເຈົ້າພູເຂົານີ້, ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວໃນມື້ນັ້ນ,
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ຍິນຄຳນີ້ໃນມື້ນັ້ນ. ດຽວນີ້ພວກອານາກິມຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ມີເມືອງທີ່ປ້ອມປ່ອງແລະໃຫຍ່. ຖ້າດັ່ງນັ້ນພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບຂ້ອຍ, ຂ້ອຍຈະທຳລາຍພວກເຂົາ,
ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບຂ້ອຍ. ແລະໂຢຊວຍໄດ້ອວຍພອນລາວ
ແລະໄດ້ມອບເຮໂບຣນໃຫ້ແກ່ຄາເລັບ ລູກຊາຍຂອງເຢຟຸນເມ ລູກຊາຍຂອງເຄນາຊ
ເປັນມໍລະດົກ. ເພາະເຫດນີ້ ເຮໂບຣນ ຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນມໍລະດົກຂອງ ຄາເລບ ລູກຊາຍເຢຟຸນ
ເມ ຊາວເຄນິດໄຊ ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້, ເພາະວ່າ ລາວໄດ້ຕິດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ. ແຕ່ຊື່ຂອງເມືອງເຮໂບຣນກ່ອນໜ້ານີ້ແມ່ນເມືອງອາກອບ,
ນະຄອນຫຼວງຂອງຄົນອານາກິມ, ແລະແຜ່ນດິນກໍ່ຢຸດສົງຄາມ.

๑๕

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າເຂດແດນຂອງເຜົ່າຢູດາຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຈາກເຂດແດນຂ
ອງເອໂດເມຍ, ຈາກທະເລຊາຍຊິນຈົນເຖິງກາເດຊໄປທາງໃຕ້.
ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາແມ່ນຈາກທິດໃຕ້ຈົນເຖິງສ່ວນໜຶ່ງຂອງທະເລເກືອ,
ຈາກສັນພູທີ່ນຳໄປສູ່ທິດໃຕ້. ແລະມັນຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າຂອງທາງຂຶ້ນອັກຣັບບິມ
ແລະມັນໄປອ້ອມເຊນາ ແລະມັນຂຶ້ນໄປຈາກທາງໃຕ້ໄປຫາກາເດຊບາເນອາ
ແລະມັນອອກໄປອາໂຊຣ໌ນ ແລະມັນຂຶ້ນໄປສູ່ຊາຣາດາ

ແລະມັນອອກໄປທາງຕາເວັນຕົກຂອງກາເດ‌ຊ ແລະມັນອອກໄປຫາເຊ‌ລ‌ໂມ‌ນາ‌ນ
ແລະມັນຍຶດ‌ອອກ‌ໄປ‌ຈົນ‌ເຖິງ‌ຮ່ອມ‌ພູ‌ຂອງ‌ເອ‌ຢົບ
ແລະ‌ທາງ‌ອອກ‌ຂອງ‌ເຂດ‌ແດນ‌ຂອງ‌ມັນ‌ຈະ‌ຢູ່‌ທີ່‌ທະ‌ເລ
ນີ້‌ແມ່ນ‌ເຂດ‌ແດນ‌ຂອງ‌ພວກ‌ເຂົາ‌ຈາ‌ກ‌ທາງ‌ໃຕ້
ແລະ‌ເຂດ‌ແດນ‌ຈາ‌ກ‌ທິດ‌ຕາ‌ເວັນ‌ອອກ‌ແມ່ນ‌ທະ‌ເລ‌ເກືອ‌ທັງ‌ໝົດ‌ຈົນ‌ເຖິງ‌ແມ່ນ້ຳ‌ຈໍ‌ແດນ
ແລະ‌ເຂດ‌ແດນ‌ຂອງ‌ເຂົາ‌ເຈົ້າ‌ຈາ‌ກ‌ທິດ‌ເໜືອ, ແລະ‌ຈາ‌ກ‌ສັນ‌ເນີນ‌ຂອງ‌ທະ‌ເລ
ແລະ‌ຈາ‌ກ‌ສ່ວນ‌ຂອງ‌ແມ່ນ້ຳ‌ຈໍ‌ແດນ. ມັນ‌ຂຶ້ນ‌ໄປ‌ເຖິງ‌ເຂດ‌ແດນ‌ທີ່‌ເບ‌ັດ‌ຮາ‌ກ‌ລາ‌ມ ແລະ
ມັນ‌ຜ່ານ‌ໄປ‌ຈາ‌ກ‌ທິດ‌ເໜືອ‌ທີ່‌ເບ‌ັດ‌ອາ‌ຣາ‌ບາ ແລະ
ເຂດ‌ແດນ‌ຂຶ້ນ‌ໄປ‌ເຖິງ‌ກ້ອນ‌ຫີນ‌ຂອງ‌ໂບ‌ຮານ‌ລູ‌ກ‌ຊາຍ‌ຂອງ‌ຮູ‌ເບນ ແລະ
ເຂດ‌ແດນ‌ຂຶ້ນ‌ໄປ‌ເຖິງ‌ສ່ວນ‌ທີ‌ສີ່‌ຂອງ‌ຮ່ອມ‌ພູ‌ອາ‌ໂຄ‌ຣ ແລະ ມັນ‌ລົງ‌ໄປ‌ທີ່‌ກິ‌ນ‌ກາ‌ມ
ເຊິ່ງ‌ຢູ່‌ກົງ‌ກັນ‌ຂ້າ‌ມ‌ກັບ‌ທາງ‌ຂຶ້ນ‌ຂອງ‌ອາ‌ດາ‌ມ‌ມິ‌ນ ເຊິ່ງ‌ຢູ່‌ຕາ‌ມ‌ທິດ‌ໃຕ້‌ຂອງ‌ຮ່ອມ‌ພູ ແລະ
ມັນ‌ຍາ‌ວ‌ອອກ‌ໄປ‌ເຖິງ‌ນ້ຳ‌ຂອງ‌ນ້ຳ‌ພຸ‌ຂອງ‌ແສ‌ງ‌ຕາ‌ເວັນ ແລະ
ທາງ‌ອອກ‌ຂອງ‌ມັນ‌ຈະ‌ເປັນ‌ນ້ຳ‌ພຸ‌ໂຣ‌ເກ‌ນ. ແລະ ເຂດ‌ແດນ‌ຂຶ້ນ‌ໄປ‌ສູ່‌ຮ່ອມ‌ພູ‌ຮິ‌ນ‌ໂນ‌ມ
ທີ່‌ຫຼັງ‌ຂອງ‌ຊາ‌ວ‌ເຢ‌ບູ‌ໄຊ‌ຈາ‌ກ‌ທິດ‌ໃຕ້ ນີ້‌ແມ່ນ‌ເຢ‌ຣູ‌ຊາ‌ເລັມ ແລະ
ເຂດ‌ແດນ‌ຍາ‌ວ‌ອອກ‌ໄປ‌ເຖິງ‌ຍອດ‌ພູ ເຊິ່ງ‌ຢູ່‌ກົງ‌ໜ້າ‌ຮ່ອມ‌ພູ‌ຮິ‌ນ‌ໂນ‌ມ‌ໄປ‌ທາງ‌ທະ‌ເລ
ເຊິ່ງ‌ຢູ່‌ຈາ‌ກ‌ສ່ວນ‌ຂອງ‌ແຜ່ນ‌ດິນ‌ເຣ‌ຟາ‌ອິ‌ມ‌ທາງ‌ທິດ‌ເໜືອ. ແລະ
ເຂດ‌ແດນ‌ຍາ‌ວ‌ອອກ‌ໄປ‌ຈາ‌ກ‌ຍອດ‌ພູ‌ເຖິງ‌ນ້ຳ‌ພຸ‌ນ້ຳ‌ຂອງ‌ນັບ‌ໂຫ ແລະ
ມັນ‌ຍາ‌ວ‌ອອກ‌ໄປ‌ສູ່‌ພູ‌ເອ‌ຟ‌ຣ‌ອນ ແລະ ມັນ‌ຈະ‌ນຳ‌ເຂດ‌ແດນ‌ໄປ‌ສູ່‌ບາ‌ອານ ນີ້‌ແມ່ນ‌ເມືອງ‌ຢາ‌ອ‌ີ‌ມ.
ແລະ‌ເຂດ‌ແດນ‌ຈະ‌ໄປ‌ອ້ອມ‌ຈາ‌ກ‌ບາ‌ອານ‌ໄປ‌ຫາ‌ທະ‌ເລ,
ແລະ‌ຈະ‌ຜ່ານ‌ໄປ‌ຫາ‌ພູ‌ເຂົາ‌ອັ‌ດ‌ຊາ‌ຢູ່‌ດ້ານ‌ຫຼັງ‌ເມືອງ‌ຢາ‌ອ‌ີ‌ນ‌ຈາ‌ກ‌ທິດ‌ເໜືອ; ນີ້‌ແມ່ນ‌ຊາ‌ສ‌ລ‌ອນ;
ແລະ‌ຈະ‌ລົງ‌ໄປ‌ຫາ‌ເມືອງ‌ແດ‌ດ, ແລະ‌ຈະ‌ຜ່ານ‌ໄປ‌ທິດ‌ໃຕ້;
ແລະ‌ເຂດ‌ແດນ‌ຈະ‌ຂະ‌ຫຍາ‌ຍ‌ອອກ‌ຕາ‌ມ‌ດ້ານ‌ຫຼັງ‌ເອ‌ກ‌ຣ‌ອນ‌ໄປ‌ທິດ‌ເໜືອ,
ແລະ‌ເຂດ‌ແດນ‌ຈະ‌ຂະ‌ຫຍາ‌ຍ‌ອອກ‌ໄປ‌ຫາ‌ໂຊ‌ກ‌ໂຄດ, ແລະ‌ເຂດ‌ແດນ‌ຈະ‌ຜ່ານ‌ໄປ‌ທິດ‌ໃຕ້,

ແລະ ຈະ ຂະ ຫຍາຍ ອອກ ໄປ ຫາ ເລບນາ, ແລະ ທາງ ອອກ ຂອງ ເຂດ ແດນ ຈະ ຢູ່ ທີ່ ທະເລ;
ແລະ ເຂດ ແດນ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຈາກ ທະເລ, ທະເລ ໃຫຍ່ ຈະ ເປັນ ເຂດ ແດນ.
ສິ່ງ ເຫຼົ່າ ນີ້ ແມ່ນ ເຂດ ແດນ ຂອງ ລູກ ຫຼານ ຢູດາ ທີ່ ຢູ່ ຮອບ ໆ ຕາມ ຕະ ກູນ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ
ແລະ ທີ່ ຄາ ເລບ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຢໂຟເນ ໄດ້ ຮັບ ສ່ວນ ແບ່ງ ໃນ ທ່າ ມ ກາງ ລູກ ຫຼານ ຢູດາ
ເພາະ ຄຳ ສັ່ງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ, ແລະ ໂຢຊວ ໄດ້ ໃຫ້ ແກ່ ລາວ ເມືອງ ອາ ບອກ
ນະ ຄອນ ຫຼວງ ຂອງ ອາ ນາກ, ນີ້ ແມ່ນ ເຮໂບຣນ. ແລະ ຄາ ເລັບ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຢໂຟເນ
ໄດ້ ທຳ ລາຍ ລ້າ ງ ລູກ ຊາຍ ທັງ ສາມ ຂອງ ອາ ນາ ກ ຈາ ກ ທີ່ ນັ້ນ, ຄື ເຊ ໄຊ ແລະ ທາ ລ ໄມ
ແລະ ອາ ຫິ ມາ ນ. ແລະ ຄາ ເລັບ ໄດ້ ຂຶ້ນ ໄປ ຈາ ກ ທີ່ ນັ້ນ ເພື່ອ ໂຈມ ຕີ ຜູ້ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃນ ເດ ບີ,
ແຕ່ ຊື່ ຂອງ ເດ ບີ ກ່ອນ ໜ້າ ນີ້ ແມ່ນ ເມືອງ ຕົ ວ ໜັງ ສື. ແລະ ຄາ ເລັບ ໄດ້ ກ່າ ວ ວ່າ
ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຈະ ເອົາ ຊະ ນະ ແລະ ຍຶດ ເອົາ ເມືອງ ແຫ່ ງ ຕົ ວ ໜັງ ສື ແລະ ຄອບ ຄອງ ມັນ,
ຂ້ອຍ ຈະ ໃຫ້ ອັກ ຊາ ລູກ ສາ ວ ຂອງ ຂ້ອຍ ແກ່ ລາ ວ ເປັນ ເມຍ. ແລະ ໂອ ທ ນິ ເອນ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເຄ ນາ ຊ ອ້າຍ ຂອງ ຄາ ເລບ ໄດ້ ເອົາ ນາ ງ ໄປ, ແລະ ລາ ວ ໄດ້ ໃຫ້ ອັກ ຊາ
ລູກ ສາ ວ ຂອງ ລາ ວ ເປັນ ເມຍ ແກ່ ລາ ວ. ແລະ ມັນ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ຂະ ນະ ທີ່ ນາ ງ ອອກ ໄປ,
ນາ ງ ໄດ້ ໃຫ້ ຄຳ ປຶ ກ ສາ ກັບ ເຂົ ໆ ເວົ້ າ ວ່າ, ຂ້ ນ້ ອຍ ຈະ ຂໍ ທ່ ງ ນ ຈ ຈາ ກ ພໍ່ ຂອງ ຂ້ ນ້ ອຍ,
ແລະ ນາ ງ ໄດ້ ຮ້ ອງ ອອ ກ ມ ຈ ຈາ ກ ລ, ແລະ ກ ເລັບ ເວົ້ າ ກັບ ນ ໆ ວ່ າ, ເຈົ້ າ ມີ ຫ ຍັ ງ? ແລະ
ນ ໆ ໄດ້ ເວົ້ າ ກັບ ລ ວ ວ່ າ, ໃຫ້ ພ ອນ ແກ່ ຂ້ ອ ຍ, ເ ພ ະ ວ່ າ ທ່ າ ນ ໄດ້ ໃ ຫ້ ແ ຜ ນ ດ ນ ເ ນ ເ ກ ັ ບ ແ ກ ່ ຂ ້ ອ ຍ,
ໃ ຫ ້ ໂ ບ ທ ທ ນ ິ ສ ແ ກ ່ ຂ ້ ອ ຍ. ແ ລ ະ ລ ວ ໄ ດ ້ ໃ ຫ ້ ໂ ກ ນ ທ ລ ຂ ້ ຕ ເ ງ ແ ລ ະ
ໂ ກ ນ ທ ລ ຂ ້ ຕ ລ ຸ ມ ແ ກ ່ ນ ຕ . ນ ້ ແ ມ ນ ມ ລ ະ ດ ກ ຂ ຕ ເ ຜ ່ ລ ກ ຫ ລ ນ ຢ ດ ,
ເ ມ ຕ ຂ ເ ເ ຈ ້ ກ ຍ ເ ປ ນ ເ ມ ຕ ຕ ່ ກ ບ ເ ຜ ່ ຂ ລ ກ ຫ ລ ນ ຂ ຕ ຢ ດ ຢ ່ ເ ງ ຊ ຍ ແ ດ ນ ຂ ຕ ເ ອ
ດ ອ ມ ຢ ່ ເ ງ ທ ະ ເ ລ ຊ ຍ ແ ລ ະ ໄ ບ ເ ຊ ເ ລ ເ ອ ນ ແ ລ ະ ອ ຮ ຣ ແ ລ ະ ອ ຊ ໍ ແ ລ ະ ອ ີ ກ ມ ແ ລ ະ ເ ຣ ກ ມ
ແ ລ ະ ອ ຮ ູ ເ ອ ນ ແ ລ ະ ກ ເ ດ ຊ ແ ລ ະ ອ ໂ ຊ ຣ ີ ໂ ອ ນ ອ ີ ນ ແ ລ ະ ໄ ມ ນ ມ ແ ລ ະ ບ ນ ໄ ມ ນ ນ
ແ ລ ະ ບ ້ ນ ຂ ເ ເ ຈ ້ ແ ລ ະ ເ ມ ຕ ຂ ຢ ຊ ຣ ອ ນ ນ ີ ້ ແ ມ ນ ອ ຊ ໍ ແ ລ ະ ເ ຊ ນ ແ ລ ະ ຊ ນ ມ ຊ ຢ
ແ ລ ະ ໂ ມ ລ ດ ຢ ແ ລ ະ ເ ຊ ຣ ີ ແ ລ ະ ໄ ບ ຟ ລ ທ ແ ລ ະ ໂ ຄ ລ ເ ຊ ໂ ອ ລ ຢ ແ ລ ະ ເ ບ ເ ອ ຊ ເ ບ

ແລະບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຟາມຂອງເຂົາເຈົ້າ ບາລາ ແລະບາກອກ ແລະອາຊອມ ແລະເອນໂບອູດາດ ແລະເບເທນ ແລະເຮັມາ ແລະເຊເກລາກ ແລະມາຄາຣົມ ແລະເຊເທນບາກ ແລະລາບອສ ແລະຊາເລ ແລະເອໂຣໂມທ ເມືອງຊາວເກົ້າ ແລະບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນທ່ຽງພຽງມີ ອາຊຕາໂອນ, ໂຊຣາ, ແລະ ເອຊຕາໂອນ. ແລະ ຣາເມັນ, ແລະ ຕາໂນ, ແລະ ອີລູໂທດ, ແລະ ໄມອານີ, ແລະ ເອີມູດ, ແລະ ໂອດົນລາມ, ແລະ ເມັມບຣາ, ແລະ ຊາໂອໂຄ, ແລະ ອີອາເຊກາ, ແລະ ຊາກາຣົມ, ແລະ ກາເດຣາ, ແລະ ບ້ານໄຮ່ຂອງມັນ; ເມືອງສິບສີ່, ແລະ ບ້ານຂອງພວກມັນ. ເຊນນາ ແລະ ອາດາຊານ ແລະ ມາກາດນນກາດ ແລະ ດາລາດ ແລະ ມິດສະປາ ແລະ ອີອາຄາເຣນ ແລະ ເບດໂດດ ແລະ ອີເດອາດາເລອາ ແລະ ຄາບຣາ ແລະ ມາເຄສ ແລະ ມາອາໂຄສ ແລະ ເກດໂດຣ ແລະ ບາກາດີເອນ ແລະ ໂນມານ ແລະ ມາເຄດານ, ເມືອງສິບຫົກເມືອງ ແລະ ບ້ານຂອງພວກມັນ; ລິບນາ ແລະ ອີທາກ ແລະ ອາບົກ ແລະ ອີອານາ ແລະ ນາຊິບ ແລະ ເຄອີລາມ ແລະ ອາກີເອຊີ ແລະ ເຄຊິບ ແລະ ບາເທຊາຣ ແລະ ອາຍາໂລນ, ເມືອງສິບເມືອງ ແລະ ບ້ານຂອງພວກມັນ; ເອກຣອນ ແລະ ບ້ານຂອງມັນ ແລະ ຟາມຂອງພວກມັນ, ຈາກເອກຣອນໄປເກມນາ ແລະ ທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃກ້ອາຊໂດດ ແລະ ບ້ານຂອງພວກມັນ, ອາຊີເອໂດດ ແລະ ບ້ານຂອງມັນ ແລະ ຟາມຂອງມັນ, ກາຊາ ແລະ ບ້ານຂອງມັນ ແລະ ຟາມຂອງມັນ ຈົນເຖິງແມ່ນ້ຳຂອງອີຢິບ ແລະ ທະເລໃຫຍ່ແບ່ງແຍກ. ແລະຢູ່ໃນເຂດພູເຂົາ: ຊາມີ, ເຢເທ, ໂຊຄາ, ເຣນນາ, ເມືອງຂອງໜັງສື ນີ້ແມ່ນດາບີ, ອານອນ, ເອສ, ມານ, ໄອຊາມ, ໂກຊອມ, ຄາລູ, ຄັນນາ, ແລະ ເກລົມ; ເມືອງສິບເອັດ ແລະບ້ານຂອງພວກມັນ. ໄອເຣມ, ເຣມນາ, ໂຊມາ, ເຢໄມນ, ໄບທາຄູ, ຟາກົວ, ເອຸມາ, ເມືອງອາບົກ ນີ້ແມ່ນເຮໂບຣນ, ແລະ ໂຊໄຣທ; ເມືອງເກົ້າ ແລະຟາມຂອງພວກມັນ. ມາໂອ, ຄາເມນ, ໂອຊິບ, ອີຕານ, ຢາອີເອນ, ອາຣີກາມ, ຊາກາໄນມ, ກິເບອາ, ແລະ ທໍານາທາ; ເມືອງເກົ້າ ແລະບ້ານຂອງພວກມັນ. ໄອລົວ, ເບທຊູ, ເກດດອນ, ມາກາໂຣທ, ໄບທານາມ, ແລະ ເທກູມ; ເມືອງຫົກ ແລະບ້ານຂອງພວກມັນ. ກາຣີອາທບາມ ນີ້ແມ່ນເມືອງຢາຣິມ, ແລະ ໂຊເທບາ; ເມືອງສອງ ແລະຟາມຂອງພວກມັນ. ແລະ ບັດດາເກສ, ທາຣາບາມ,

ໄອນອນ, ໄອໂອກິໂອຊາ, ນາຟລາຊອນ, ເມືອງຂອງຊາດອນ, ແລະ ອາກາເດສ; ເມືອງເຈັດ
ແລະບ້ານຂອງພວກມັນ. ແລະຊາວເຢບຸດໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ,
ແລະລູກຫລານຂອງຢູດາບໍ່ສາມາດທຳລາຍພວກເຂົາໄດ້,
ແລະຊາວເຢບຸດໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມຈົນເຖິງມື້ນີ້.

๑ฝ

ແລະເຂດແດນຂອງລູກຫຼານໂຢເຊັບເກີດຂຶ້ນຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນທີ່ຢູ່ຕາມເຢຣິໂຄທາງທິດຕາເ
ວັນອອກ, ແລະຈະຂຶ້ນໄປຈາກເຢຣິໂຄເຂົ້າໄປໃນແຂວງພູເຂົາທີ່ເປັນທະເລຊາຍ,
ເຂົ້າໄປໃນເບເທລລູຊ. ແລະຈະອອກໄປເຂົ້າສູ່ເບເທລ
ແລະຈະຜ່ານໄປຕາມເຂດແດນຂອງອາຄາທາໂຣທ.
ແລະມັນຈະຜ່ານໄປເທິງທະເລໄປຫາເຂດແດນອັດຕາລິມຈົນເຖິງເຂດແດນເບດໂຮໂນທີ່ຢູ່ລຸ່ມ
, ແລະທາງອອກຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ທີ່ທະເລ. ແລະລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບ ຄື ເອັບຣາອິມ ແລະ
ມະນັດເຊ ໄດ້ຮັບມໍລະດົກ.
ແລະເຂດແດນຂອງລູກຫຼານເອຟຣາອິມເກີດຂຶ້ນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຂດແດນມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຈາກທິດຕາເວັນອອກຄື ອາທາໂຣທ ແລະເອໂຣກ
ຈົນເຖິງເບທໂຮໂຣນເທິງ ແລະກາຊາຣ. ແລະ
ເຂດແດນຈະມາເຖິງທະເລເຂົ້າໄປໃນອີກາສມອນຈາກທິດເໜືອເທີມ;
ມັນຈະໄປອ້ອມທິດຕາເວັນອອກເຂົ້າໄປໃນເທບາຊ, ແລະ ເຊນເລສ, ແລະ
ມັນຈະຜ່ານຈາກທິດຕາເວັນອອກເຂົ້າໄປໃນອີອານອກ, ແລະ ເຂົ້າໄປໃນມາໂລ, ແລະ
ອາຕາໂຣດ, ແລະ ບ້ານຂອງພວກເຂົ; ແລະ ມັນຈະມາເຖິງເຢຣິໂລ, ແລະ
ມັນຈະອອກໄປທີ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ແລະຈາກອຸບມຸງ, ເຂດແດນຈະໄປເທິງທະເລເທິງເຄນກາບ,
ແລະທາງອອກຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ເທິງທະເລ,

ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າເອຟຣາອິມຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ.
ແລະເມືອງທີ່ຖືກແຍກອອກໃຫ້ລູກຊາຍເອຟຣາອິມລະຫວ່າງມໍລະດົກຂອງລູກຊາຍມະນັດເສ
, ທັງໝົດເມືອງແລະບ້ານຂອງພວກເຂົາ.
ແລະເອຟຣາອິມບໍ່ໄດ້ທໍາລາຍຄົນຄານານທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເກເຊ,
ແລະຄົນຄານານກໍ່ອາໄສຢູ່ໃນເອຟຣາອິມຈົນເຖິງມື້ນີ້,
ຈົນກ່ວາຟາໂຣກະສັດແຫ່ງອີຢິບຂຶ້ນໄປ, ແລະຍຶດເອົາມັນ, ແລະເຜົາມັນດ້ວຍໄຟ,
ແລະຂ້າຄົນຄານານ, ແລະຄົນເປຣິຊາຍ, ແລະຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເກເຊ,
ແລະຟາໂຣໄດ້ມອບມັນເປັນສິນສອດໃຫ້ແກ່ລູກສາວຂອງພຣະອົງ.

๑๗

ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນວ່າເຂດແດນຂອງເຜົ່າລູກຊາຍມະນັດເຊ,
ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນລູກຫົວປີຂອງໂຢເຊັບ, ມາຄີລູກຫົວປີຂອງມະນັດເຊ ພໍ່ຂອງກິເລອາດ,
ເພາະວ່າລາວແມ່ນຜູ້ຊາຍນັກຮົບ, ຢູ່ໃນກິເລອາດແລະໃນບາຊານ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລູກຊາຍທີ່ເຫຼືອຂອງມະນັດເຊຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຄືລູກຊາຍຂອງເອເຊ, ລູກຊາຍຂອງເຮເລກ, ລູກຊາຍຂອງເຢຊີເອນ, ລູກຊາຍຂອງເຊເຄມ,
ລູກຊາຍຂອງເຊມີດາ, ແລະລູກຊາຍຂອງໂອເຟີ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ຊາຍຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະຊານປາດລູກຊາຍຂອງໂອເຟີບໍ່ມີລູກຊາຍ, ແຕ່ມີລູກສາວ,
ແລະນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງລູກສາວຂອງຊານປາດ: ມາອາລາ, ໂນອາ, ເອກລາ, ມານຄາ, ແລະເທີຊາ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ແລະຕໍ່ໜ້າໂຢຊູວາ,
ແລະຕໍ່ໜ້າບັນດາຜູ້ປົກຄອງ, ໂດຍເວົ້າວ່າ:
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂດຍຜ່ານມືຂອງໂມເຊໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ພວກເຮົາທ່າມກາງພີ່ນ້ອງຂອງພວກເ
ຮົາ.

ແລະສ່ວນແບ່ງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໂດຍຜ່ານຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທ່ານກາງ
ພີ່ນ້ອງຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາ. ແລະ ເສັ້ນແບ່ງແດນຂອງເຂົາເຈົ້າຕົກຈາກອາບັດສາ ແລະ
ທິ່ງພຽງລາເບັກຈາກແຜ່ນດິນກິເລອາດ ທີ່ຢູ່ເຂົ້າໄປຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ເພາະວ່າລູກສາວຂອງລູກຊາຍມານັດເສໄດ້ຮັບມໍລະດົກໃນທ່ານກາງພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແຕ່ແຜ່ນດິນກິເລອາດກາຍເປັນຂອງລູກຊາຍມານັດເສທີ່ເຫຼືອຢູ່.
ແລະເຂດແດນຂອງລູກຊາຍມະນັດເຊກ່ຳເກີດຂຶ້ນຄືເດລະຮານາດ ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າລູກຊາຍອາບາດ
ແລະມັນໄປເຖິງເຂດແດນເທິງຢາມິນ ແລະຢັດຊິບ ເຖິງບໍ່ນ້ຳທາຟໂທດ
ແຂວງມະນັດເສຈະໄດ້ຮັບ,
ແລະທາເຟດທີ່ຢູ່ເທິງເຂດແດນຂອງມະນັດເສຈະເປັນຂອງລູກຫລານເອຟຣາອິມ.
ແລະເຂດແດນຈະລົງໄປຫາຮ່ອມພູຄານາທາງໃຕ້ຕາມຮ່ອມພູຢາຣິເອນ
ຕົ້ນໄມ້ເທເຣບິນໃຫ້ແກ່ເອຟຣາອິມຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງຂອງມານັດເຊ
ແລະເຂດແດນຂອງມານັດເຊທາງເໜືອໄປຫາລຳທ່ອມ
ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນທະເລຈາກທາງໃຕ້ໃຫ້ແກ່ເອຟຣາອິມ
ແລະທາງເໜືອໃຫ້ແກ່ມານັດເຊ ແລະທະເລຈະເປັນເຂດແດນໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ
ແລະທາງເໜືອເຂົາເຈົ້າຈະຕໍ່ກັບອາເຊີ ແລະກັບອິດຊາຄາຈາກທາງຕາເວັນອອກ
ແລະມະນັດເຊຈະໄດ້ຮັບໃນອິດຊາຄາແລະໃນອາເຊີ ຄື ໄບທານກັບບ້ານຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ,
ແລະຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໂດກັບບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ,
ແລະຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນເມກິດໂດກັບບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ,
ແລະສ່ວນທີສາມຂອງມາເຟທາກັບບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ.
ແລະລູກຊາຍຂອງມະນັດເຊບໍ່ສາມາດທຳລາຍເມືອງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້,
ແລະຊາວຄະນາອານກໍ່ເລີ່ມອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນີ້. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອພວກລູກຊາຍອິດສະຣາເອນມີອຳນາດ, ເຂົາເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກຄານາອານເປັນຜູ້ຂຶ້ນຕໍ່,
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທຳລາຍເຂົາເຈົ້າຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ແຕ່ລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບໄດ້ປະຕິເສດກັບໂຢຊວ,

ເວົ້າວ່າ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ມໍລະດົກໜຶ່ງສ່ວນແກ່ພວກເຮົາ, ແລະສ່ວນທີ່ອັດແທກໜຶ່ງ?
ແຕ່ຂ້ອຍເປັນປະຊາຊົນຫຼາຍ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນຂ້ອຍ
ແລະໂຢຊວຂໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ, ຖ້າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນຫຼາຍ, ຈົ່ງຂຶ້ນໄປໃນປ່າ
ແລະຊຳລະທີ່ດິນໃຫ້ເຈົ້າເອງ ຖ້າພູເຂົາເອຟຣາອິມຄັບແຄບເກີນໄປສຳລັບເຈົ້າ.
ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ພູເຂົາເອຟຣາອິມບໍ່ພໍໃຈພວກເຮົາ, ແລະຄົນຄະນາອານຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນມັນ,
ໃນເບັດຊານ ແລະໃນບ້ານຕ່າງໆຂອງມັນ, ໃນຮ່ອມພູເຢັສເຣເອນ,
ມີມ້າທີ່ຖືກເລືອກແລະເຫຼັກ. ແລະ ໂຢຊວຂກ່າວກັບລູກຊາຍຂອງໂຢເຊັບວ່າ,
ຖ້າເຈົ້າເປັນປະຊາຊົນຫຼາຍ ແລະເຈົ້າມີກຳລັງໃຫຍ່, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີມໍລະດົກພຽງແຕ່ອັນດຽວ.
ເພາະວ່າປ່າໄມ້ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ, ເພາະວ່າມັນເປັນປ່າໄມ້ ແລະເຈົ້າຈະຊຳລະມັນ,
ແລະມັນຈະເປັນຂອງເຈົ້າ. ແລະເມື່ອເຈົ້າທຳລາຍຄົນຄາໂນນ, ເພາະວ່າລາວມີມ້າທີ່ຖືກເລືອກ,
ເພາະວ່າເຈົ້າເຂັ້ມແຂງກວ່າລາວ.

๑๗

ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ປະຊຸມກັນຢູ່ຊີໂລ,
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງເຕັນແຫ່ງພະຍານໄວ້ທີ່ນັ້ນ, ແລະແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກປາບປາມໂດຍເຂົາເຈົ້າ.
ແລະພວກລູກຊາຍອິດສະລາເອນທີ່ບໍ່ໄດ້ສືບມໍລະດົກຖືກປະໄວ້, ເຈັດເຜົ່າ.
ແລະໂຢຊວໄດ້ເວົ້າກັບລູກຊາຍອິດສະລາເອນວ່າ:
ພວກເຈົ້າຈະເມື່ອຍລ້າຈົນກວ່າເມື່ອໃດຈຶ່ງຈະສືບມໍລະດົກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຮົາໄດ້ປະທານໃຫ້? ໃຫ້ຈາກພວກເຈົ້າຜູ້ຊາຍສາມຄົນຈາກແຕ່ລະເຜົ່າ,
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນແລ້ວຜ່ານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ,
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາອະທິບາຍມັນຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ, ດັ່ງທີ່ມັນຈະເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະແບ່ງມັນ. ແລະ
ພວກເຂົາຜ່ານມາຫາລາວ ແລະ ລາວແບ່ງໃຫ້ພວກເຂົາເຈັດສ່ວນ.

ຢູດາຈະຕັ້ງເຂດແດນໃຫ້ພວກເຂົາຈາກທາງໃຕ້, ແລະ
ບຸດຊາຍຂອງໂຢເຊັບຈະຕັ້ງໃຫ້ພວກເຂົາຈາກທາງເໜືອ.
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈົ່ງແບ່ງແຜ່ນດິນອອກເປັນເຈັດສ່ວນ ແລະນຳມາທີ່ນີ້ຫາຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍຈະຈັບສະຫຼາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ບໍ່ມີ
ສ່ວນແບ່ງ ໃຫ້ ລູກຊາຍເລວີ ໃນພວກເຈົ້າ ເພາະວ່າ ຕຳແໜ່ງປະໂລຫິດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແມ່ນ ສ່ວນແບ່ງ ຂອງລາວ; ແລະ ກາດ ແລະ ເຮອູເບນ ແລະ ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ ໄດ້ຮັບ
ມໍລະດົກ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຢູ່ຟາກໂພ້ນ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ທາງຕາເວັນອອກ, ທີ່ ໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າ. ແລະຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ລຸກຂຶ້ນແລ້ວໄປ,
ແລະໂຢຊວໄດ້ສັ່ງຜູ້ຊາຍທີ່ກຳລັງໄປສຳຫຼວດແຜ່ນດິນ, ໂດຍເວົ້າວ່າ,
ຈົ່ງໄປແລະສຳຫຼວດແຜ່ນດິນ, ແລະຈົ່ງມາຫາຂ້ານ້ອຍ,
ແລະທີ່ນີ້ຂ້ານ້ອຍຈະນຳອອກສ່ວນແບ່ງໃຫ້ທ່ານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຊີໂລ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄປ ແລະຜ່ານແຜ່ນດິນ, ແລະເຂົາເຈົ້າເຫັນມັນ,
ແລະເຂົາເຈົ້າຂຽນມັນຕາມເມືອງເຈັດສ່ວນລົງໃນປຶ້ມ, ແລະເຂົາເຈົ້ານຳມາຫາໂຢຊວາ.
ແລະໂຢຊວາໄດ້ໂຍນສະຫຼາກໃຫ້ພວກເຂົາໃນຊີໂລຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະການຈັບສະຫຼາກຂອງເຜົ່າເບັນຢາມິນອອກມາເປັນທຳອິດຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະເຂດແດນຂອງການຈັບສະຫຼາກຂອງເຂົາເຈົ້າອອກມາຢູ່ລະຫວ່າງລູກຫຼານຢູດາແລະລູກ
ຫຼານໂຢເຊັບ. ແລະມັນເກີດຂຶ້ນວ່າຂອບເຂດຂອງພວກເຂົາແມ່ນຈາກທິດເໜືອ,
ຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ຂອບເຂດຈະຂຶ້ນໄປຕາມດ້ານຫຼັງເມືອງເຢຣິໂກຈາກທິດເໜືອ,
ແລະຈະຂຶ້ນໄປເທິງພູເຂົາໄປຫາທະເລ, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນມາບດາອີຕົສເບໂທນ.
ແລະເຂດແດນຈະຜ່ານໄປຈາກທີ່ນັ້ນໄປຫາລູຊາ ເທິງຫຼັງຂອງລູຊາທາງທິດໃຕ້ຂອງມັນ,
ນີ້ແມ່ນເບເທລ, ແລະເຂດແດນຈະລົງມາຫາມາອາຕາໂຣບໂອເຣກ
ເທິງພູເຂົາທີ່ຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຂອງເບທໂຮຣອນທີ່ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມ. ແລະເຂດແດນຈະຜ່ານໄປ
ແລະຈະຜ່ານໄປເທິງສ່ວນທີ່ເບິ່ງອອກໄປຫາທະເລຈາກທິດໃຕ້ຈາກພູເຂົາທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເບດໂຮຣ

ອນທິດໃຕ້, ແລະທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນໄປສູ່ກີຣຽດບາອານ, ນີ້ແມ່ນກີຣຽດເຢອາຣິມ, ເມືອງຂອງລູກຫຼານຢູດາ, ນີ້ແມ່ນສ່ວນທີ່ໄປສູ່ທະເລ.
ແລະສ່ວນທີ່ໄປທາງທິດໃຕ້ຈາກສ່ວນກີຣຽາດບາອານ, ແລະຈະຜ່ານເຂດແດນເຂົ້າໄປກາຊິນ, ເທິງແຫ່ງນ້ຳນາຟໂທ. ແລະມັນຈະລົງມາເຂດແດນເທິງສ່ວນ,
ນີ້ແມ່ນຕາມໜ້າຮ່ອມພູຊອນນາມ, ເຊິ່ງແມ່ນຈາກສ່ວນເອເມັກຣາຟາອິນຈາກທິດເໜືອ, ແລະມັນຈະລົງມາເກເຣນນາເທິງຫຼັງເຢບູໄຊຈາກທິດໃຕ້; ມັນຈະລົງມາເທິງນ້ຳພຸໂຣເກລ;
ແລະມັນຈະຜ່ານໄປເທິງນ້ຳພຸເບດເຊເມຊ; ແລະມັນຈະຜ່ານໄປເທິງກາລີໂລດ,
ເຊິ່ງແມ່ນກົງກັນຂ້າມໄປຫາທາງຂຶ້ນເອທາມິນ;
ແລະມັນຈະລົງມາເທິງກ້ອນຫີນໂບຮານລູກຊາຍເຣອູເບນ;
ແລະມັນຈະຜ່ານໄປຕາມຫຼັງເບດອາຣາບາຈາກທິດເໜືອ,
ແລະມັນຈະລົງມາເທິງເຂດແດນເທິງຫຼັງທະເລຈາກທິດເໜືອ.
ແລະທາງອອກຂອງເຂດແດນຈະຢູ່ເທິງສັນພູຂອງທະເລເກືອທາງທິດເໜືອໄປສູ່ສ່ວນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈາກທິດໃຕ້, ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຂດແດນຈາກທິດໃຕ້.
ແລະແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈະກຳນົດເຂດແດນຈາກທາງຕາເວັນອອກ,
ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງລູກຫຼານເບັນຢາມິນ, ເຂດແດນຂອງມັນຢູ່ອ້ອມຮອບຕາມຕະກູນ. ແລະເມືອງຕ່າງໆຂອງລູກຫລານເບັນຢາມິນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ກາຍເປັນ: ເຢຣິໂຄ, ແລະ ເບເທກາໂອ, ແລະ ອາເມກາຊິສ, ແລະ ໄບທາບາຣາ, ແລະ ຊາຣາ, ແລະ ເບຊານາ, ແລະ ໄອອີນ, ແລະ ຟາຣາ, ແລະ ເອຟຣາທາ, ແລະ ກາຣາຟາ, ແລະ ເກຟີຣາ, ແລະ ໂມນີ, ແລະ ກີເບອາ, ສິບສອງເມືອງ; ແລະ ບ້ານຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າ: ກີເບອອນ, ແລະ ຣາມາ, ແລະ ເບເອໂຣທາ, ແລະ ມັດເຊມາ, ແລະ ມີຣອນ, ແລະ ອາໂມເກ, ແລະ ຟີຣາ, ແລະ ກາຟານ, ແລະ ນາການ, ແລະ ເຊເລການ, ແລະ ທາເຣເອລາ, ແລະ ເຢບຸດ; ນີ້ແມ່ນເຢຣູຊາເລັມ; ແລະ ກາບາໂອທ, ຢາຣິມ, ສິບສາມເມືອງ, ແລະ ບ້ານຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າ;
ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງລູກຫລານເບັນຢາມິນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

๑๗

ແລະສະຫຼາກທີສອງອອກໄປສໍາລັບລູກຊາຍຂອງຊີເມໂອນ,
ແລະມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາຢູ່ລະຫວ່າງສະຫຼາກຂອງລູກຊາຍຢູດາ. ແລະ
ມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາໄດ້ເປັນ ເບເອີຊາບາ, ແລະ ຊາມາອາ, ແລະ ກາລາດາມ, ແລະ
ອາໂດລາ, ແລະ ໂບລາ, ແລະ ຢາຊອນ, ແລະ ເອີຫູລາ, ແລະ ບູລາ, ແລະ ເຣັມາ, ແລະ ຊິເກລັກ,
ແລະ ເບດມາເກເຣບ, ແລະ ຊາຊູຊິນ, ແລະ ບາທາໂຣດ, ແລະ ທົ່ງນາຂອງພວກເຂົາ;
ເມືອງສິບສາມເມືອງ, ແລະ ບ້ານຂອງພວກເຂົາ. ເອເຣມມອນ ແລະ ທານຄາ ແລະ ເຢເຫີ
ແລະ ອາຊານ, ສີ່ເມືອງ ແລະ ບ້ານຂອງພວກມັນ, ອ້ອມຮອບເມືອງຂອງພວກມັນ
ຈົນເຖິງບາເລກ ໄປບາເມັດ ທາງທິດໃຕ້; ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜ່ົາລູກຫຼານຊິເມໂອນ
ຕາມຕະກູນຂອງພວກເຂົາ.
ການມໍລະດົກຂອງເຜ່ົາລູກຫຼານຊິເມໂອນມາຈາກສ່ວນແບ່ງຂອງຢູດາ,
ເພາະວ່າສ່ວນຂອງລູກຫຼານຢູດາໃຫຍ່ກວ່າຂອງພວກເຂົາ,
ແລະລູກຫຼານຊິເມໂອນໄດ້ຮັບມໍລະດົກຢູ່ກາງສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຂົາ. ແລະ
ການຈັບສະຫຼາກທີສາມໄດ້ອອກໃຫ້ແກ່ເຊບູລຸນຕາມຊົນເຜ່ົາຂອງເຂົາເຈ້ົ;
ເຂດແດນຂອງມໍລະດົກຂອງເຂົາເຈ້ົຈະເປັນເອເຊເດກໂກລາ, ເຂດແດນຂອງເຂົາເຈ້ົ, ທະເລ
ແລະ ມາເກນດາ, ແລະ
ມັນຈະເຊື່ອມໄປທີ່ເບທອາຣາບາເຂ້ົາໄປໃນຮ່ອມພູທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຢກມານ.
ແລະກັບຄືນຈາກເຊັດດຸກ ຈາກທິດກົງກັນຂ້າມຕາເວັນອອກຂອງເບດເຊເມັດ
ເທິງເຂດແດນດາເຊໂລດໄອດ, ແລະຈະຜ່ານເທິງດາບີໂຣດ, ແລະຈະຂຶ້ນໄປເທິງຟັງໄກ.
ແລະຈາກທີ່ນັ້ນມັນຈະໄປອ້ອມຈາກທິດກົງກັນຂ້າມໄປທາງຕາເວັນອອກເຖິງເກເບເຣ,
ເຖິງເມືອງກາຕາເຊມ, ແລະຈະຜ່ານໄປເຖິງธิมมาອາໄປຫາຫີນຂອງຫນ້າຜ. ແລະ
ມັນຈະໄປອ້ອມເຂດແດນເທິງທິດເໜືອເທິງອາມົດ,

ແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ເທິງໄກຟາແອນ, ແລະກາຕານາດ, ແລະມາບານ,
ແລະຊີມຣອນ, ແລະເຢຣີໂຄ, ແລະໄບທມານ.
ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຊາຍເຊບູລູນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເມືອງແລະບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະສະຫຼາກທີ່ສີ່ອອກໃຫ້ແກ່ອິດຊາຄາ.
ແລະເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນຢາເຊນ, ແລະຊາຊາໂລດ, ແລະຊູນາມ, ແລະອາກິນ,
ແລະຊີໂອນ, ແລະເຣເອໂຣດ, ແລະອານາເຄເຣດ, ແລະດາບີຣອນ, ແລະກີຊອນ, ແລະເຣເບສ,
ແລະເຣມມາສ, ແລະເຢອອນ, ແລະໂທມມານ, ແລະໄອມາເຣກ, ແລະເບີຣຊາເຟສ.
ແລະເຂດແດນຈະເຊື່ອມຕໍ່ເທິງກາຍທໂບ ແລະເທິງຊາລິມຕາມທະເລ ແລະເບດເຊເມຊ,
ແລະທາງອອກຂອງເຂດແດນຂອງລາວຈະເປັນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຫລານອິດສາຄາຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ຄືເມືອງຕ່າງໆແລະບ້ານຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະການຈັບສະຫຼາກຄັ້ງທີ່ຫ້າໄດ້ອອກໃຫ້ແກ່ອາເຊີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ
ເຂດແດນຂອງພວກເຂົາກໍ່ກາຍເປັນ ເອເຊເລເກັດ ແລະ ອາເລັບ ແລະ ໄບທອກ ແລະ ເກອັບ
ແລະ ເອລີເມເລັກ ແລະ ອາມີເອນ ແລະ ມາອາຊາ ແລະ ມັນຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ກາບເມນ
ຕາມທະເລ ແລະ ກັບ ຊີອອນ ແລະ ລາບານັດ
ແລະມັນຈະກັບຄືນມາຈາກຕາເວັນອອກຂອງແສງຕາເວັນ ແລະເບດເຈເມດ,
ແລະມັນຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັບເຊບູລົນ ແລະເອກໄກ, ແລະຟະທາເອນຕາມທິດເໜືອ,
ແລະມັນຈະເຂົ້າໄປໃນເຂດແດນຂອງຊາຟທາເບດເມ ແລະອີນາເອນ,
ແລະມັນຈະຜ່ານໄປສູ່ໂຄບາມາໂຊເມນ ແລະເອນບອນ ແລະຣາອັບ ແລະເອເມມາອອນ
ແລະຄານທານ ຈົນເຖິງຊີດອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ແລະ ມັນຈະກັບຄືນເຂດແດນໄປຫາລາມາ ແລະ
ຈົນເຖິງນ້ຳພຸມາສຟັດສາດ ແລະ ຂອງຊາວໄທຣ໌ ແລະ ມັນຈະກັບຄືນເຂດແດນໄປທີ່ອີອາຊິຟ
ແລະ ທາງອອກຂອງມັນຈະເປັນທະເລ ແລະ ອາໂປເລັບ ແລະ ເອໂຄຊັອບ ແລະ ອາຄັອບ
ແລະ ອາເຟັກ ແລະ ລາອາຊູ

ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຫລານອາເຊີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ທັງເມືອງແລະບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະສະຫງາກທີ່ຫົກອອກໃຫ້ແກ່ເນັບທາລີ.
ແລະເຂດແດນຂອງພວກເຂົາກໍ່ຄື: ໂມໂອລາມ, ໂມລາ, ເບເຊມີນ, ອາເມ, ນາໂບກ ແລະ
ເອັບທາໄມ ຈົນເຖິງໂດຄາມ, ແລະທາງຜ່ານຂອງມັນກໍ່ຄືແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ແລະເຂດແດນຈະກັບຄືນໄປທາງທະເລທີ່ອັດທາບໍ,
ແລະຈະຜ່ານໄປຈາກທີ່ນັ້ນຫາອີອາກາໂນ, ແລະຈະເຊື່ອມກັບເຊບູລຸນຈາກພາກໃຕ້,
ແລະອາເຊີຈະເຊື່ອມຕາມທະເລ, ແລະແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈາກທິດຕາເວັນອອກ. ແລະ
ເມືອງທີ່ມີກຳແພງຂອງຊາວໄທຣ໌, ໄທຣ໌, ແລະ ໂອມາທາດາເກັດ, ແລະ ເກເມເຣັດ, ແລະ
ອາມາອິດ, ແລະ ອາຣາເອນ, ແລະ ອາຊໍ, ແລະ ກາເດັດ, ແລະ ອັດຊາຣ໌, ແລະ ນ້ຳພຸອາຊໍ,
ແລະ ເກໂຣເອ, ແລະ ເມກາລາອາຣ໌ມ, ແລະ ໄບທທາເມ, ແລະ ເທັດຊາມົດ.
ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຊາຍນັບທາລີ. ແລະສຳລັບດານ ມໍລະດົກທີ່ເຈັດໄດ້ອອກມາ
ແລະເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຊາຣາທ ແລະອາຊາ ແລະເມືອງຊາມມາອຸດ
ແລະຊາລາມົນ ແລະອາມມອນ ແລະຊິລາທາ ແລະເອລອນ ແລະທາມນາທາ ແລະເອກຣອນ
ແລະອານກາທາ ແລະເບເກທອນ ແລະເກເບເອລານ ແລະອາຊໍ ແລະບານາອີບາກາດ
ແລະເກທເຣມມອນ ແລະຈາກທະເລຣີເອຣາກອນ ເຂດແດນໃກ້ກັບໂຢບປາ
ນີ້ແມ່ນມໍລະດົກຂອງເຜົ່າລູກຫຼານດານຕາມເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເມືອງຂອງເຂົາເຈົ້າແລະບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະລູກຫຼານດານໄປແລະເຮັດສົງຄາມກັບລາຄິດ,
ແລະຍຶດມັນ, ແລະໂຈມຕີມັນດ້ວຍປາກດາບ.
ແລະອາໄສຢູ່ໃນມັນແລະເອີ້ນຊື່ຂອງມັນວ່າລາເຊນດານ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄປເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນຕາມເຂດແດນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
ແລະລູກຫຼານອິດສະລາເອນໃຫ້ມໍລະດົກແກ່ໂຢຊົວາລູກຊາຍນູນໃນພວກເຂົາເຈົ້າໂດຍຄຳສັ່ງຂ
ອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ລາວເມືອງທີ່ລາວຂໍ, ທຳນາດເຊຣາ,
ທີ່ຢູ່ໃນພູເຂົາເອຟຣາອິມ. ແລະລາວສ້າງເມືອງ, ແລະອາໄສຢູ່ໃນມັນ.

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນການແບ່ງປັນທີ່ເອເລອາຊາປະໂລຫິດ, ໂຢຊູອາບຸດຂອງນູນ,
ແລະຫົວໜ້າບັນພະບຸລຸດໃນເຜົ່າອິດສະລາເອນໄດ້ມອບໃຫ້ເປັນມໍລະດົກໂດຍການຈັບສະຫຼາ
ກໃນຊີໂລຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຢູ່ປະຕູພະລັງພະຍານ,
ແລະເຂົາເຈົ້າກໍ່ໄປເຂົ້າຄອບຄອງແຜ່ນດິນ.

๘๐

ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂຢຊູວາ ວ່າ ຈົ່ງກ່າວກັບລູກຫຼານອິສຣາເອນ ວ່າ
ຈົ່ງໃຫ້ເມືອງຂອງສະຖານທີ່ລີ้ໄພ ເຊິ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຈົ້າໂດຍຜ່ານໂມເຊ
ບ່ອນລີ้ໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂ້າຄົນທີ່ໂຈມຕີວິນຍານໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ,
ແລະເມືອງຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ้ຈະເປັນບ່ອນລີ้ໄພໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ແລະຜູ້ຂ້າຈະບໍ່ຕາຍໂດຍຜູ້ແກ້ແຄ້ນເລືອດ,
ຈົນກວ່າລາວຈະຢືນຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມເພື່ອເຂົ້າສູ່ການພິພາກສາ.
ແລະເຂົາໄດ້ແບ່ງແຍກເມືອງການເດຊໃນແຂວງກາລີລີທີ່ພູເຂົາແຂວງເນັບທາລີ,
ແລະເມືອງເຊເຄມທີ່ພູເຂົາແຂວງເອຟຣາອິມ, ແລະເມືອງອາບອກ ຊຶ່ງແມ່ນເມືອງເຮໂບຣນ
ທີ່ພູເຂົາແຂວງຢູດາ. ແລະໃນທີ່ເກີນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ໄດ້ໃຫ້ເມືອງໂບຊໍໃນຖິ่ນທຸລະກັນດານທີ່ຢູ່ໃນທົ่ງພຽງຈາກເຜົ่າເຣອູເບນ,
ແລະເມືອງອາເຣໂມທໃນກີເລອາດຈາກເຜົ่າກາດ,
ແລະເມືອງໂກລານໃນບາຊານຈາກເຜົ่າມະນັດເສ.
ເມືອງເຫຼົ่ານີ້ແມ່ນເມືອງທີ່ຖືກເອີ้ນໄວ້ສຳລັບລູກຊາຍອິດສະຣາເອນ ແລະ
ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ພັກອາໄສຢູ່ໃນພວກເຂົາ,
ເພື่ອໃຫ້ທຸກຄົນທີ่ຕີจิดวิญญาณโดยบ่ได้ตั้งใจสามาดหมีไปหาบ่อนมั้น,
ເພື่ອວ່າເຂົาจะบ่ตายในมือของผู้แก้แค้นเลือด,

ຈົນກວ່າເຂົາຈະຢືນຕໍ່ໜ້າຊຸມນຸມເພື່ອຮັບການພິພາກສາ.

๘๑

ແລະ ຫົວໜ້າບັນພະບຸລຸດຂອງລູກຫຼານເລວີໄດ້ເຂົ້າມາຫາເອເລອາຊາຜູ້ເປັນປະໂລຫິດ
ແລະໂຢຊູວາລູກຂອງນູນ
ແລະຫາຫົວໜ້າຜູ້ນຳຕະກູນບັນພະບຸລຸດຈາກເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິດສະຣາເອນ.
ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາຢູ່ໃນຊີໂລ ໃນແຜ່ນດິນຄານາອານ ວ່າ,
ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໂດຍມືຂອງໂມເຊສໃຫ້ມອບໃຫ້ພວກເຮົາເມືອງຕ່າງໆເພື່ອຢູ່ອາໄສ
ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດສຳລັບສັດລ້ຽງຂອງພວກເຮົາ.
ແລະລູກຫລານອິດສະລາເອນໄດ້ມອບເມືອງຕ່າງໆ
ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີ ໃນການແບ່ງມໍລະດົກ
ຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະສະຫຼາກໄດ້ອອກໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໂຄຣາຫ,
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ຜູ້ເປັນປະໂລຫິດ ຜູ້ເປັນເລວີ ຈາກເຜົ່າຢູດາ
ແລະຈາກເຜົ່າສິເມໂອນ ແລະຈາກເຜົ່າເບັນຢາມິນ ໂດຍສະຫຼາກ, ເມືອງສິບສາມເມືອງ.
ແລະລູກຫຼານຂອງໂກຮາດທີ່ເຫຼືອຢູ່ຈາກເຜົ່າເອຟຣາອິມ ແລະຈາກເຜົ່າດານ
ແລະຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ ໂດຍການຈັບສະຫຼາກ, ເມືອງສິບເມືອງ.
ແລະແກ່ລູກຊາຍເກດຊອນຈາກເຜົ່າອິດສາຄາ ແລະຈາກເຜົ່າອາເຊ ແລະຈາກເຜົ່ານັບທາລີ
ແລະຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໃນບາຊານ, ເມືອງສິບສາມ.
ແລະຕໍ່ລູກຊາຍເມຣາຣີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈາກເຜົ່າເຣອູເບນ ແລະຈາກເຜົ່າກາດ
ແລະຈາກເຜົ່າເຊບູລຸນ ໂດຍການຈັບສະຫຼາກ, ເມືອງສິບສອງ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນໄດ້ໃຫ້ເມືອງຕ່າງໆ ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງພວກເຂົາແກ່ຄົນເລວີ,
ຕາມວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງແກ່ໂມເຊ, ໂດຍການຈັບສະຫຼາກ. ແລະ ເຜົ່າລູກຫຼານຂອງຢູດາ

ແລະ ເຜົ່າລູກຫຼານຂອງຊີເມໂອນ ແລະ ຈາກເຜົ່າລູກຫຼານຂອງເບັນຢາມິນ
ໄດ້ໃຫ້ເມືອງເຫຼົ່ານີ້; ແລະ ພວກມັນຖືກເອີ້ນໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານຂອງອາໂຣນ
ຈາກປະຊາຊົນຂອງໂຄຮາທ ຂອງລູກຫຼານເລວີ, ເພາະວ່າ ສຳລັບເຫຼົ່ານີ້ ສ່ວນແບ່ງໄດ້ມາເຖິງ.
ແລະໃຫ້ພວກເຂົາກິຣຽດອາບາ ເມືອງແມ່ຂອງອານາກ, ນີ້ແມ່ນເຮໂບຣນໃນພູເຂົາຢູດາ,
ແດ່ທີ່ດິນລ້ຽງສັດອ້ອມຮອບມັນ ແລະທົ່ງນາຂອງເມືອງ ແລະບ້ານຂອງມັນ
ໂຢຊວາໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງຄາເລບລູກຊາຍຂອງເຢຟຸນເນເປັນກຳມະສິດ.
ແລະໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຂອງອາໂຣນໃຫ້ເມືອງທີ່ເປັນບ່ອນລີ້ໄພສຳລັບຄົນຂ້າຄົນ, ເຮໂບຣນ,
ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າທີ່ແຍກໄວ້ກັບມັນ; ແລະເລັມນາ, ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າທີ່ແຍກໄວ້ກັບມັນ;
ແລະໄອລອມ, ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າທີ່ແຍກໄວ້ກັບມັນ; ແລະເທມນາ,
ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າທີ່ແຍກໄວ້ກັບມັນ; ແລະເກລລາ, ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າທີ່ແຍກໄວ້ກັບມັນ;
ແລະເດບີຣ, ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າທີ່ແຍກໄວ້ກັບມັນ; ແລະອາຊານ,
ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າທີ່ແຍກໄວ້ກັບມັນ; ແລະຫານູ, ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າທີ່ແຍກໄວ້ກັບມັນ;
ແລະເບທເຊເມຊ, ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າທີ່ແຍກໄວ້ກັບມັນ; ເກົ້າເມືອງຈາກສອງເຜົ່າເຫຼົ່ານີ້.
ແລະຈາກຊົນເຜົ່າເບັນຢາມິນ, ເມືອງກິເບໂອນ, ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ; ແລະກາເທັດ,
ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ; ແລະອານາໂທດ, ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ;
ແລະກາມາລາ, ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ; ສີ່ເມືອງ. ເມືອງທັງໝົດຂອງລູກຊາຍອາໂຣນ
ເຫຼົ່າປະໂລຫິດ ມີສິບສາມເມືອງ
ແລະໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນລູກຫຼານໂກຮາດພວກເລວີທີ່ເຫຼືອຢູ່ຈາກລູກຫຼານໂກຮາດ,
ແລະເມືອງຂອງພວກປະໂລຫິດຂອງເຂົາເຈົ້າມາຈາກເຜົ່າເອຟຣາອິມ;
ແລະເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເມືອງທີ່ລີ້ໄພຂອງຜູ້ຂ້າຄົນຄືເມືອງເຊເຄມ
ແລະທີ່ດິນຫຍ້າຂອງມັນ; ແລະກາຊາຣາ ແລະທີ່ດິນຫຍ້າຂອງມັນ; ແລະເບດໂຮຣອນ
ແລະທີ່ດິນຫຍ້າຂອງມັນ; ເມືອງສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກເຜົ່າດານ, ເມືອງເອນໂກທາອິມ
ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າຂອງມັນ, ແລະເມືອງເກັດດານ ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າຂອງມັນ,

ແລະເມືອງອາຢາໂລນ ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າຂອງມັນ, ແລະເມືອງກາທຣິມໂມນ
ແລະທີ່ດິນທົ່ງຫຍ້າຂອງມັນ, ສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊ: ທານາກ
ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ແລະເຢບາທາ ແລະທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຂອງມັນ, ສອງເມືອງ.
ທັງໝົດສິບເມືອງ ແລະ ທີ່ດິນທີ່ແຍກໄວ້ຕິດກັບພວກມັນ,
ໃຫ້ແກ່ຕະກູນລູກຫຼານຂອງໂຄຣາທທີ່ເຫຼືອຢູ່. ແລະຕໍ່ກັບລູກຊາຍຂອງເກດຊອນ ຊາວເລວີ
ຈາກເຜົ່າມະນັດເຊຄັ່ງໜຶ່ງ ໄດ້ໃຫ້ເມືອງທີ່ແຍກໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຂ້າຄົນ
ຄືເມືອງໂກລານໃນບາຊານ ແລະທີ່ດິນອ້ອມຮອບຂອງມັນ ແລະເມືອງເບເຊີ
ແລະທີ່ດິນອ້ອມຮອບຂອງມັນ ເປັນສອງເມືອງ. ແລະຈາກເຜົ່າອິດສາຄາ, ຄີຊອນ
ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງມັນ; ແລະດາເບຣັດ ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງມັນ; ແລະຣາໂມດ
ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງມັນ; ແລະມ້ຳພຸຂອງຕ໋ອໜັງສື ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງມັນ; ສີ່ເມືອງ.
ແລະຈາກເຜົ່າຂອງອາເຊ: ບາເຊລລາ ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະຄັບບອນ
ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະເຮນກາດ ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ແລະຣາອາບ
ແລະທີ່ດິນລ້ຽງສັດຂອງມັນ, ເປັນສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກເຜົ່າຂອງນັບທາລີ,
ເມືອງທີ່ແຍກໄວ້ໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນ, ຄືເມືອງກາເດຊໃນແຂວງກາລີລີ ແລະທົ່ງນາຂອງມັນ,
ແລະເມືອງເມມມາທ ແລະທົ່ງນາຂອງມັນ, ແລະເມືອງເທມໂມ ແລະທົ່ງນາຂອງມັນ,
ລວມສາມເມືອງ. ເມືອງທັງໝົດຂອງເກດຊອນຕາມຕະຫຼອດຂອງພວກເຂົາມີສິບສາມເມືອງ.
ແລະໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນລູກຫຼານເມຣາຣີຄົນເລວີທີ່ເຫຼືອຈາກເຜົ່າເຊບູລຸນ, ເມືອງມາອານ,
ແລະທີ່ລ້ຽງສັດຂອງມັນ; ແລະເມືອງກາເດຊ, ແລະທີ່ລ້ຽງສັດຂອງມັນ; ແລະເມືອງຊິນລາ,
ແລະທີ່ລ້ຽງສັດຂອງມັນ; ສາມເມືອງ. ແລະຢູ່ຟາກໂພ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຕາມເຈຣິໂຄ
ຈາກເຜົ່າຣູເບນ, ເມືອງທີ່ເປັນບ່ອນລີ້ໄພຂອງຄົນຂ້າຄົນ, ເມືອງເບເຊຣຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ;
ເມືອງມີໂຊ ແລະທົ່ງຫຍ້າຂອງມັນ; ແລະເມືອງຢາເຊຣ ແລະທົ່ງຫຍ້າຂອງມັນ;
ແລະເມືອງເດກໂມນ ແລະທົ່ງຫຍ້າຂອງມັນ; ແລະເມືອງເມຟາອາດ ແລະທົ່ງຫຍ້າຂອງມັນ;
ສີ່ເມືອງ. ແລະຈາກເຜົ່າກາດ, ເມືອງບ່ອນລີ້ໄພຂອງຄົນຂ້າ, ແລະຣາໂມທໃນກິເລອາດ,

ແລະທີ່ຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ; ກາມິນ, ແລະທີ່ຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ; ແລະເຮຊໂບນ,
ແລະທີ່ຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ; ແລະຢາເຊ, ແລະທີ່ຫຍ້າລ້ຽງສັດຂອງມັນ; ທັງໝົດເມືອງສີ່.
ເມືອງທັງໝົດໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍເມຣາຣີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ເຫຼືອຈາກຕະກູນເລວີ,
ແລະເຂດແດນແມ່ນເມືອງສິບສອງ.
ທຸກເມືອງຂອງຄົນເລວີຢູ່ໃນກາງກາບຄອບຄອງຂອງລູກຫລານອິດສະລາເອນ,
ສີ່ສິບແປດເມືອງ, ແລະທີ່ລ້ຽງສັດຂອງພວກເຂົາອ້ອມຮອບເມືອງເຫຼົ່ານີ້;
ເມືອງແລະທີ່ລ້ຽງສັດອ້ອມຮອບເມືອງສຳລັບທຸກເມືອງເຫຼົ່ານີ້;
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ອິດສະລາເອນທຸກແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງສາບານທີ່ຈະໃຫ້ບັນພະບຸ
ລຸດຂອງພວກເຂົາ; ແລະພວກເຂົາໄດ້ຮັບມໍລະດົກມັນ, ແລະພວກເຂົາອາໄສຢູ່ໃນມັນ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາພັກຜ່ອນຢູ່ອ້ອມຮອບ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານຕໍ່ບັນດາບິດາຂອງພວກເຂົາ,
ບໍ່ມີໃຜລຸກຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາຈາກບັນດາສັດຕູທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບບັນດາສັດຕູທັງໝົດຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນມືຂອງພວກເຂົາ.
ບໍ່ມີຄຳໃດລົ້ມເຫລວຈາກຄຳເວົ້າທັງໝົດທີ່ດີງາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງໄວ້ແກ່ລູກຫລານອິດສ
ະຣາເອນ, ທຸກສິ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

๔๖

ແລ້ວໂຢຊວໄດ້ເອີ້ນປະຊຸມລູກຫຼານຂອງເຣອູເບນ ແລະລູກຫຼານຂອງກາດ
ແລະເຄິ່ງເຜົ່າຂອງມະນັດເສ ແລະເວົ້າກັບເຂົາເຈົ້າວ່າ
ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງທີ່ໂມເຊສຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງພວກເຈົ້າ
ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍຕາມທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ສັ່ງພວກເຈົ້າ.
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທອດທິ້ງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຫຼາຍອັນເຫຼົ່ານີ້ຈົນເຖິງມື້ນີ້,

ເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.
ດຽວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາພັກຜ່ອນແລ້ວ,
ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕົກລົງກັບເຂົາເຈົ້າ,
ດຽວນີ້ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງກັບຄືນໄປບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງພວກເຈົ້າ,
ທີ່ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າຢູ່ຟາກຂ້າງໂນ້ນຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາຢ່າງຫຼາຍທີ່ຈະເຮັດຕາມບັນດາບັນຍັດແລະກົດໝາຍທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃ
ຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດ: ຮັກພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ດຳເນີນໃນທຸກທາງຂອງພຣະອົງ, ຮັກສາບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະຕິດພັນກັບພຣະອົງ,
ແລະປະກອບພຣະອົງດ້ວຍຈິດໃຈທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະໂຢຊວຍໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ
ແລະສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປ, ແລະພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ໄປຫາເຮືອນຂອງພວກເຂົາ. ແລະ
ໂມເຊໃຫ້ເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເຊຢູ່ໃນບາຊານ, ແລະ
ໂຢຊວຍໃຫ້ອີກເຄິ່ງໜຶ່ງຢູ່ກັບພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາໃນຟາກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຂ້າງທະເລ. ແລະ
ເມື່ອໂຢຊວຍສົ່ງພວກເຂົາກັບບ້ານຂອງພວກເຂົາ, ທ່ານກໍ່ອວຍພອນພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນໄປບ້ານເຮືອນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຊັບສົມບັດຫຼາຍ,
ມີສັດລ້ຽງຫຼາຍທີ່ສຸດ, ເງິນ, ຄຳ, ເຫຼັກ, ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫຼາຍ,
ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນຂອງລັກລອບຈາກສັດຕູກັບພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຂົາ.
ແລະລູກຊາຍຂອງຣູເບນ, ລູກຊາຍຂອງກາດ,
ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກລູກຊາຍອິດສະລາເອນທີ່ຊີໂລໃນແຜ່ນດິນຄານ
ອານເພື່ອໄປຍັງກີເລອາດ, ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງພວກເຂົາ,
ເຊິ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບເປັນມໍລະດົກໂດຍຜ່ານຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທາງມືຂອງໂມເຊ.
ແລະພວກເຂົາມາເຖິງກີເລອາດແຫ່ງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຄານອານ,

ແລະລູກຫຼານຮູເບນ, ລູກຫຼານກາດ,
ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ເປັນແທ່ນບູຊາໃຫຍ່ທີ່ເຫັນໄດ້. ແລະລູກຫຼານອິດສະລາເອນໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ,
ລູກຫຼານເຣອູເບນ, ລູກຫຼານກາດ,
ແລະເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາຢູ່ເທິງເຂດແດນແຜ່ນດິນຄານາອານ,
ຢູ່ເທິງກິນອາດຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ, ໃນຟາກໂພ້ນຂອງລູກຫຼານອິດສະລາເອນ.
ແລະລູກຊາຍອິດສະລາເອນທັງໝົດໄດ້ຖືກເກັບກຳເຂົ້າກັນຢູ່ຊີໂລ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຂຶ້ນໄປເຮັດສົງຄາມຕໍ່ກັບພວກເຂົາ. ແລະ
ລູກຫຼານອິດສະຣາເອນສົ່ງໄປຫາລູກຫຼານຮູເບນ ແລະ ຫາລູກຫຼານກາດ ແລະ
ຫາລູກຫຼານເຄິ່ງເຜົ່າມະນັດເສ ໄປທີ່ແຜ່ນດິນກິເລອາດ ທັງຟີເນຮັດລູກຊາຍເອເລອາຊາ
ລູກຊາຍອາໂຣນ ມະຫາປະໂລຫິດ ແລະ ສິບຄົນຂອງຜູ້ປົກຄອງກັບລາວ
ຜູ້ປົກຄອງຄົນໜຶ່ງຈາກເຮືອນຄອບຄົວຈາກທຸກເຜົ່າອິດສະຣາເອນ
ຜູ້ປົກຄອງເຮືອນບັນພະບຸລຸດເປັນຜູ້ບັນຊາການພັນອິດສະຣາເອນ ແລະ
ເຂົາເຈົ້າມາຮອດໄປຫາລູກຫຼານຂອງຮູເບນ ແລະ ໄປຫາລູກຫຼານຂອງກາດ ແລະ
ໄປຫາເຄິ່ງເຜົ່າຂອງມະນັດເສ ເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນກິເລອາດ ແລະ ເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຂົາ
ເວົ້າວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບັນດາຊຸມນຸມຂອງພຣະເຈົ້າເວົ້າ
ການລະເມີດນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ລະເມີດຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ
ຫັນໄປວັນນີ້ຈາກພຣະເຈົ້າ ໄດ້ສ້າງສຳລັບຕົວພວກເຈົ້າເອງແທ່ນບູຊາ
ເພື່ອພວກເຈົ້າກາຍເປັນຄົນກະບົດຈາກພຣະເຈົ້າ
ບາບເພໂອຣ໌ບໍ່ແມ່ນນ້ອຍສຳລັບພວກເຮົາບໍ,
ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຊຳລະຈາກມັນຈົນກວ່າມື້ນີ້ບໍ? ແລະ
ມີບາດແຜເກີດຂຶ້ນໃນການຊຸມນຸມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຫັນກັບໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ນີ້,

ແລະຖ້າທ່ານຫ່າງໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ແລ້ວໃນມື້ອື່ນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງຈະມາເທິງອິດສະຣາເອນທັງໝົດ. ແລະດຽວນີ້
ຖ້າແຜ່ນດິນແຫ່ງການຄອບຄອງຂອງພວກເຈົ້ານ້ອຍເກີນໄປ,
ຈົ່ງຂ້າມມາຍັງແຜ່ນດິນແຫ່ງການຄອບຄອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ບ່ອນທີ່ພະນັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັ້ງຢູ່, ແລະຮັບມໍລະດົກຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາ,
ແຕ່ຢ່າກາຍເປັນຜູ້ກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຢ່າຫ່າງອອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ໂດຍການສ້າງແທ່ນບູຊາຂອງພວກເຈົ້າຢູ່ນອກແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ. ບໍ່ແມ່ນບໍ ອາຄາ ລູກຂອງເຊຣາ ໄດ້ລະເມີດດ້ວຍການລະເມີດຈາກສິ່ງທີ່ຖືກອຸທິດ
ແລະຄວາມໂກດໄດ້ເກີດຂຶ້ນເທິງການຊຸມນຸມທັງໝົດຂອງອິດສະຣາເອນບໍ? ແລະ ຄົນນັ້ນ
ຕົວເຂົາເອງ ຄົນດຽວ ໄດ້ຕາຍໃນບາບຂອງຕົວເຂົາເອງ ແລະລູກຫຼານຂອງຣູເບນ
ແລະລູກຫຼານຂອງກາດ ແລະເຄິ່ງເຜົ່າຂອງມະນັດເສ ໄດ້ຕອບ
ແລະໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ບັນຊາການພັນຂອງອິດສະຣາເອນ ວ່າ: ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນ, ແລະພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງເອງຮູ້,
ແລະອິດສະຣາເອນເຂົາເອງຈະຮູ້;
ຖ້າໃນການກະບົດພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຜິດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຂໍຢ່າໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍພວກເຮົາໃນວັນນີ້.
ແລະຖ້າພວກເຮົາສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບຕົນເອງເພື່ອຫ່າງອອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ
ຂອງພວກເຮົາ, ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງແທ່ນນັ້ນ,
ເພື່ອເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນເທິງແທ່ນນັ້ນ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊອກຫາ. ແຕ່ເພາະເຫດຄວາມລະມັດລະວັງໃນຄຳເວົ້າ
ພວກເຮົາຈຶ່ງເຮັດສິ່ງນີ້, ໂດຍກ່າວວ່າ,
ເພື່ອວ່າລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າກັບລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາໃນມື້ອື່ນວ່າ,
ເຈົ້າມີຫຍັງກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນ?

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ວາງເຂດແດນລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະພວກເຈົ້າຄືແມ່ນ້ຳຈໍແດນ,
ແລະພວກເຈົ້າບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍຂອງພວກເຮົາຫ່າງເຫີນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ພວກເຮົາເວົ້າວ່າເຮັດແນວນີ້,
ການສ້າງແທ່ນບູຊານີ້ບໍ່ແມ່ນເພາະເຫດເຄື່ອງຖວາຍ ຫຼື ເພາະເຫດເຄື່ອງບູຊາ,
ແຕ່ເພື່ອວ່ານີ້ຈະເປັນພະຍານລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະພວກເຈົ້າ,
ແລະລະຫວ່າງຄົນລຸ້ນຂອງພວກເຮົາຫຼັງຈາກພວກເຮົາ,
ເພື່ອປະຕິບັດການນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ,
ດ້ວຍເຄື່ອງຖວາຍຂອງພວກເຮົາແລະດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຮົາແລະດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາສັນ
ຕິພາບຂອງພວກເຮົາ;
ແລະລູກຫຼານຂອງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າກັບລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາໃນມື້ອື່ນວ່າ,
ພວກເຈົ້າບໍ່ມີສ່ວນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າວ່າ: ຖ້າມັນເກີດຂຶ້ນເຄີຍ
ແລະເຂົາເຈົ້າເວົ້າກັບພວກເຮົາ ຫຼືກັບຄົນລຸ້ນຂອງພວກເຮົາໃນມື້ອື່ນ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ:
ຈົ່ງເບິ່ງຮູບແບບຂອງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ບັນດາບິດາຂອງພວກເຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ
ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຄື່ອງຖວາຍ ຫຼືເພື່ອເຄື່ອງບູຊາ ແຕ່ມັນເປັນພະຍານລະຫວ່າງພວກເຈົ້າ
ແລະລະຫວ່າງພວກເຮົາ ແລະລະຫວ່າງລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາ.
ຂໍຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາຫັນກັບຈາກພຣະເຈົ້າໃນມື້ນີ້ ແລະ ອອກໄປຈາກພຣະເຈົ້າ
ເພື່ອສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບເຄື່ອງບູຊາຫມາກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາຊາລາມິນ ແລະ
ເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ
ນອກຈາກແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພະລັງຂອງພຣະອົງ ແລະ ຟີເນຮັສ ພໍ່ສອນ
ແລະ ຜູ້ປົກຄອງທັງໝົດຂອງຊຸມນຸມອິດສະຣາເອນ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບລາວ
ໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າທີ່ລູກຊາຍຂອງເຮອູເບນ ແລະ ລູກຊາຍຂອງກາດ ແລະ ເຄິ່ງເຜົ່າຂອງມະນັດເສ
ເວ້ົາ, ແລະ ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າພໍໃຈ. ແລະ ຟີເນຮັສ ປະໂລຫິດໄດ້ກ່າວແກ່ລູກຊາຍຮູເບນ

ແລະ ລູກຊາຍກາດ ແລະ ເຄ່ິງເຜ່ົາມະນັດເສ່ອ,
ມ້ືນ້ີພວກເຮົ້າໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈ້ົ້າຢູ່ກັບພວກເຮົ້າ,
ເພາະວ່າທ່ານທ້ັງຫຼາຍບ່ໍໄດ້ລະເມີດຕ່ໍໜ້ົາພຣະຜູ້ເປັນເຈ້ົ້າ, ແລະ
ເພາະວ່າທ່ານທ້ັງຫຼາຍໄດ້ຊ່ວຍກູ້ລູກຊາຍອິດສະຣາເອນຈາກມ ືພຣະຜູ້ເປັນເຈ້ົ້າ. ແລະ
ຟ ີເນຮັສ ປະໂລຫ ິດ ແລະ ບັນດາຜູ້ປ ົກຄອງໄດ້ກັບຄ ືນຈາກລູກຫຼ ານຮູເບນ,
ຈາກລູກຫຼ ານກາດ, ແລະ ຈາກເຄ່ິງເຜ່ົາມະນັດເສ ອອກຈາກກ ິເລອາດເຂ ົ້າໄປສ
ເລ ື່ອງນ ້ີໄດ້ຖ ືກໃຈລູກຫຼ ານອິດສະຣາເອນ, ແລະເຂ ົາເຈ ົ້າໄດ້ເວ ົ້າກັບລູກຫຼ ານອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂ ົາເຈ ົ້າໄດ້ອວຍພອນພຣະເຈ ົ້າຂອງລູກຫຼ ານອິດສະຣາເອນ,
ແລະເຂ ົາເຈ ົ້າໄດ້ເວ ົ້າວ ່າຈະບ ່ຂ ຶ້ນໄປຫ າເຂ ົາເຈ ົ້າອ ີກຕ ່ໄປເພ ື່ອເຮ ັດສ ົງຄາມທ ໍາລາຍແຜ ່ນດ ິນຂອງ
ລູກຫຼ ານເຣ ອ ູເບນ, ລູກຫຼ ານກາດ, ແລະເຄ ິ່ງເຜ ່ໍາມ ະນ ັດເສ,
ແລະເຂ ົາເຈ ົ້າໄດ້ອ າໄສຢ ູ່ເ ທ ິງແ ຜ ່ນດ ິນ ນ ັ ້ນ. ແລະໂ ຢ ຊ ົ ວ ໄ ດ ້ ຕ ັ ້ ງ ຊ ື ່ ແ ຫ ່ ນ ບ ູ ຊ າ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ຣ ູ ເ ບ ນ,
ຊ າ ວ ກ າ ດ ແ ລ ະ ເ ຄ ິ ່ ງ ເ ຜ ່ ໍ າ ມ ະ ນ ັ ດ ເ ສ , ແ ລ ະ ເ ວ ົ ້ າ ວ ່ າ ມ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ພ ະ ຍ ານ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ວ ່ າ
ພ ຣ ະ ຜ ູ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ເ ປ ັ ນ ພ ຣ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ .

๔๓

ແລະມ ັນ ເ ກ ິ ດ ຂ ຶ ້ ນ ຫ ຼ ັ ງ ຈ າ ກ ຫ ຼ າ ຍ ອ ັ ນ
ຫ ຼ ັ ງ ຈ າ ກ ທ ີ ່ ພ ຣ ະ ຜ ູ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ໃ ຫ ້ ອ ິ ສ ຣ າ ເ ອ ນ ພ ັ ກ ຜ ່ ອ ນ ຈ າ ກ ສ ັ ດ ຕ ູ ທ ັ ້ ງ ໝ ົ ດ ຂ ອ ງ ລ າ ວ ອ ້ ອ ມ ຮ ອ ບ,
ແ ລ ະ ໂ ຢ ຊ ວ ອ າ ກ ໍ ່ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ເ ຖ ົ ້ າ ທ ີ ່ ມ ີ ອ າ ຍ ຸ ຫ ຼ າ ຍ ແ ລ ້ ວ . ແ ລ ະ
ໂ ຢ ຊ ົ ວ ໄ ດ ້ ເ ອ ີ ້ ນ ປ ະ ຊ ຸ ມ ລ ູ ກ ຫ ຼ ານ ອ ິ ດ ສ ະ ຣ າ ເ ອ ນ ທ ັ ້ ງ ໝ ົ ດ ແ ລ ະ ສ ະ ພ າ ຜ ູ ້ ເ ຖ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ ້ າ
ແ ລ ະ ຜ ູ ້ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ ້ າ ແ ລ ະ ຜ ູ ້ ພ ິ ພ າ ກ ສ າ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ ້ າ ແ ລ ະ ນ ັ ກ ຂ ຽ ນ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ ້ າ,
ແ ລ ະ ໄ ດ ້ ເ ວ ົ ້ າ ກ ັ ບ ເ ຂ ົ າ ເ ຈ ົ ້ າ ວ ່ າ , ຂ ້ າ ນ ້ ອ ຍ ໄ ດ ້ ແ ກ ່ ຊ າ ແ ລ ້ ວ ແ ລ ະ ໄ ດ ້ ກ ້ າ ວ ໜ ້ າ ໄ ປ ໃ ນ ວ ັ ນ ເ ດ ືອ ນ ແ ລ ້ ວ ;
ແ ຕ ່ ພ ວ ກ ເ ຈ ົ ້ າ ໄ ດ ້ ເ ຫ ັ ນ ທ ຸ ກ ສ ິ ່ ງ ທ ີ ່ ພ ຣ ະ ຜ ູ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ພ ຣ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ ໄ ດ ້ ເ ຮ ັ ດ ກ ັ ບ ປ ະ ຊ າ ຊ າ ດ

ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ສູ້ຮົບເພື່ອພວກເຈົ້າ. ເບິ່ງເຖິດ,
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມອບໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍແລ້ວ ເຊິ່ງເຫຼົ່າຊາດທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ນີ້
ເປັນມໍລະດົກໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຕ່າງໆຂອງທ່ານ, ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ
ລວມທັງເຫຼົ່າຊາດທັງໝົດທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ທໍາລາຍແລ້ວ, ແລະຈາກທະເລໃຫຍ່
ຈະເປັນເຂດແດນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ.
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົານີ້ຈະທໍາລາຍພວກເຂົາຈາກໜ້າພວກເຮົາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະພິນາດ,
ແລະພຣະອົງຈະສົ່ງສັດຮ້າຍປ່າມາໃສ່ພວກເຂົາຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທໍາລາຍພວກເຂົາແລະກາະສັດຂອງພວກເຂົາຈາກໜ້າພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະຮັບແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາເປັນມໍລະດົກ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າ. ເພາະສະນັ້ນ
ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງຫຼາຍເພື່ອຮັກສາ ແລະ ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືກົດໝາຍຂອງໂມເຊ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຫັນໄປຂວາ ຫຼື ຊ້າຍ,
ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໄປໃນປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່; ແລະ
ຊື່ຂອງພະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກເອີ້ນໃນພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ປະຕິບັດຕໍ່, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ກົ້ມນະມັດສະການເຂົາເຈົ້າ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະຕິດແໜ້ນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດຈົນເຖິງມື້ນີ້.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທໍາລາຍປະຊາຊາດທີ່ໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງຈາກຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ,
ແລະບໍ່ມີໃຜຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາຈົນເຖິງມື້ນີ້. ຄົນຫນຶ່ງຂອງພວກເຈົ້າໄລ່ຕາມຄົນພັນຄົນ,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ສູ້ຮົບໃຫ້ພວກເຈົ້າ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບພວກເຮົາ.

ແລະຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.
ຖ້າເພາະວ່າພວກເຈົ້າຫັນກັບແລະເຂົ້າຮ່ວມກັບປະຊາຊາດທີ່ເຫຼືອເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ,
ແລະເຮັດການແຕ່ງງານກັບພວກເຂົາ,
ແລະປະສົມກັບພວກເຂົາແລະພວກເຂົາກັບພວກເຈົ້າ,
ຮູ້ເອົາວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ສືບຕໍ່ທຳລາຍປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຈາກໜ້າພວກເຈົ້າ;
ແລະພວກເຂົາຈະເປັນກັບດັກສຳລັບພວກເຈົ້າ, ແລະເປັນສິ່ງຂັດຂວາງ,
ແລະເປັນຕະປູໃນສີ້ນຕົນພວກເຈົ້າ, ແລະເປັນລູກສອນໄຟໃນຕາພວກເຈົ້າ,
ຈົນກວ່າພວກເຈົ້າຈະພິນາດຈາກແຜ່ນດິນດີນີ້,
ທີ່ພຣະເຈົ້າພຣະເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ.
ຂ້ອຍກຳລັງຈະໄປຕາມທາງດັ່ງທີ່ທຸກຄົນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ດ້ວຍໃຈຂອງເຈົ້າແລະດ້ວຍວິນຍານຂອງເຈົ້າ,
ເພາະວ່າບໍ່ມີຄຳໃດຕົກຈາກທຸກຄຳເວົ້າທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາກ່າວຕໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດລົ້ມເຫລວຈາກພວກມັນ. ແລະ
ມັນຈະເປັນແນວໃດທີ່ມາເຖິງພວກເຮົາທຸກຄຳເວົ້າທີ່ດີ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບພວກເຈົ້າ,
ດັ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈະນຳມາເຖິງພວກເຈົ້າທຸກຄຳເວົ້າທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຈົນກວ່າພຣະອົງຈະທຳລາຍພວກເຈົ້າຈາກແຜ່ນດິນດີນີ້, ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ,
ໃນເວລາພວກເຈົ້າລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາພວກເຮົາ,
ແລະໄປປະຕິບັດພະເຈົ້າອື່ນແລະກົ້ມນະມັດສະການພວກມັນ.

๗๔

ແລະໂຢຊວຍໄດ້ລວບລວມບັນດາເຜົ່າທັງໝົດຂອງອິດສະລາເອນເຂົ້າມາທີ່ຊີໂລ,
ແລະໄດ້ເອີ້ນປະຊຸມພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະພວກນັກຂຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ
ແລະພວກຜູ້ພິພາກສາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະໄດ້ຕັ້ງເຂົາເຈົ້າໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ແລະ
ໂຢຊວຍໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນທັງໝົດວ່າ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເອນຕັດສິນດັ່ງນີ້ວ່າ,
ບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່ເຂດຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ໍາຕັ້ງແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ, ຄື
ເທຣາພໍ່ຂອງອັບຣາຮາມ ແລະ ພໍ່ຂອງນາໂຮຣ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ພະເຈົ້າອື່ນໆ.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ເອົາພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ ອັບຣາຮາມ ຈາກຟາກໂພ້ນຂອງແມ່ນ້ໍາ,
ແລະຂ້ອຍນໍາພາລາວໃນທຸກແຜ່ນດິນ, ແລະຂ້ອຍເພີ່ມທະວີເຊື້ອສາຍຂອງລາວ,
ແລະຂ້ອຍໃຫ້ອີສອາກແກ່ລາວ, ແລະໃຫ້ອີສອາກຢາໂກບແລະເອຊາວ,
ແລະຂ້ອຍໃຫ້ພູເຂົາເຊອີຣ໌ແກ່ເອຊາວເພື່ອໃຫ້ລາວຮັບມໍລະດົກ,
ແລະຢາໂກບແລະລູກຊາຍຂອງລາວລົງໄປອີຢິບ,
ແລະພວກເຂົາກາຍເປັນປະຊາຊາດໃຫຍ່ແລະຫຼາຍແລະເຂັ້ມແຂງຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ແລະຊາວອີຢິບຂົ່ມເຫັງພວກເຂົາ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ໂຈມຕີອີຢິບດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ.
ແລະຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ພຣະອົງໄດ້ນໍາບັນດາບິດາຂອງພວກເຮົາອອກຈາກປະເທດເອຢິບ,
ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທະເລແດງ,
ແລະຊາວເອຢິບໄດ້ຕິດຕາມບັນດາບິດາຂອງພວກເຮົາດ້ວຍລົດຮົບແລະມ້າເຂົ້າໄປໃນທະເລແ
ດງ. ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ເມກແລະຄວາມມືດຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະຊາວອີຢິບ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ນໍາທະເລມາເທິງພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ປົກຄຸມພວກເຂົາ,
ແລະຕາຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງປວງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນແຜ່ນດິນອີຢິບ,
ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນທະເລຊາຍຫຼາຍມື້.

ແລະພຣະອົງໄດ້ພາພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວອາໂມໄລທີ່ອາໄສຢູ່ຟາກຂ້າງແມ່ນ
ໍຈໍແດນ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ,
ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບມໍລະດົກແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ທໍາລາຍພວກເຂົາຈາກຕໍ່ໜ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ແລະບາລາກ
ລູກຊາຍຂອງຊິບໂປ ກະສັດແຫ່ງໂມອາບ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ
ແລະຈັດແຖວສໍາລັບສົງຄາມຕໍ່ອິດສະລາເອນ
ແລະໄດ້ສົ່ງຄົນໄປເອີ້ນບາລາອາມມາສາບແຊ່ງພວກເຮົາ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການທໍາລາຍເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ອວຍພອນພວກເຮົາດ້ວຍພອນຕ່າງໆ,
ແລະໄດ້ຊ່ວຍກູ້ພວກເຮົາຈາກມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້.
ແລະເຈົ້າໄດ້ຂ້າມແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ ແລະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເມືອງເຢຣິໂຄ,
ແລະຊາວເມືອງເຢຣິໂຄໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຮົາ ຄື ຊາວອາໂມໄຣ, ຊາວຄານາອານ, ຊາວເປຣິຊ,
ຊາວຮີວາຍ, ຊາວເຢບູໄຊ, ຊາວເຮັດ, ແລະຊາວເກີກາໄຊ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຮົາ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຕົວຕໍ່ໄປກ່ອນໜ້າພວກເຈົ້າ
ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຂົາອອກຈາກໜ້າພວກເຮົາ ຄືກະສັດສິບສອງອົງຂອງຊາວອາໂມໄຣ
ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍດາບຂອງເຈົ້າ ແລະບໍ່ແມ່ນດ້ວຍທະນູຂອງເຈົ້າ ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ປະທານແຜ່ນດິນແກ່ເຈົ້າ ເຊິ່ງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອອກແຮງງານເທິງມັນ, ແລະ
ເມືອງຕ່າງໆທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງ, ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນເມືອງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ສວນອະງຸ່ນ
ແລະ ສວນໝາກກອກທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປູກ, ເຈົ້າກໍກິນໄດ້. ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງຢ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຊື່ສັດແລະຄວາມຊອບທໍາ,
ແລະຈົ່ງເອົາພະເຈົ້າແປກປອມທັງຫຼາຍທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ຟາກຂ້າງແ
ມ່ນ້ໍາແລະໃນອີຢິບອອກໄປເສຍ, ແລະຈົ່ງຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຖ້າບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າພໍໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈົ່ງເລືອກເອົາເອງໃນມື້ນີ້ວ່າເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ໃຜ,
ບໍ່ວ່າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ຟາກໂພ້ນແມ່ນ້ໍາ,
ຫຼືພະເຈົ້າທັງຫຼາຍຂອງຊາວອາໂມໄຣທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ,
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍແລະເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງບໍລິສຸດ.
ແລະປະຊາຊົນຕອບວ່າ: ຂໍຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ເພື່ອໄປປະກອບພິທີພະເຈົ້າອື່ນເລີຍ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ພຣະອົງເອງເປັນພຣະເຈົ້າ,
ພຣະອົງເອງໄດ້ນໍາພວກເຮົາແລະບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາອອກຈາກເອຢິບ,
ແລະໄດ້ປົກປັກຮັກສາພວກເຮົາໃນທຸກໆທາງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍ່າງຜ່ານ,
ແລະໃນທຸກໆປະຊາຊາດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຜ່ານມາ.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂັບໄລ່ຊາວອາໂມໄຣແລະປະຊາຊາດທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອ
ອກຈາກໜ້າພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາກໍ່ຈະປະຕິບັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ແລະ ໂຢຊວ໋ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ
ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດປະຕິບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ບໍລິສຸດ
ແລະ ພຣະອົງຜູ້ນີ້ທີ່ຮ້ອນຮົດຈະບໍ່ປ່ອຍບາບຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ
ການກະທໍາທີ່ຜິດກົດໝາຍຂອງພວກເຈົ້າ ເມື່ອພວກເຈົ້າຈະປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ
ປະຕິບັດພຣະອື່ນ ແລະ ພຣະອົງຈະມາເຮັດຮ້າຍພວກເຈົ້າ ແລະ ທໍາລາຍພວກເຈົ້າ
ແທນທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດດີກັບພວກເຈົ້າ ແລະປະຊາຊົນເວົ້າຕໍ່ໂຢຊວ໋ວ່າ: ບໍ່,
ແຕ່ພວກເຮົາຈະປະກອບພິທີແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແລະ ໂຢຊວ໋ ກ່າວ ຕໍ່ ປະຊາຊົນ ວ່າ:
ທ່ານທັງຫລາຍ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ຕົນເອງ ວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍ ໄດ້ເລືອກ ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ
ປະກອບພິທີ ພຣະອົງ. ແລະດຽວນີ້ ຈົ່ງເອົາພະເຈົ້າຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ໃນພວກທ່ານອອກເສຍ,
ແລະຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍກົ້ງໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິດສະຣາເ

ອນ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂຢຊູວາວ່າ, ພວກເຮົາຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະພວກເຮົາຈະຟັງສຽງຂອງພຣະອົງ.
ແລະໂຢຊົວໄດ້ສ້າງພັນທະສັນຍາກັບປະຊາຊົນໃນວັນນັ້ນ,
ແລະໄດ້ໃຫ້ກົດໝາຍແລະການພິພາກສາແກ່ເຂົາເຈົ້າໃນຊີໂລຕໍ່ໜ້າພະທັບຂອງພະເຈົ້າແຫ່ງ
ອິດສະຣາເອນ. ແລະໂຢຊູວາໄດ້ຂຽນຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ລົງໃນປຶ້ມກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ເອົາຫີນກ້ອນໃຫຍ່, ແລະໄດ້ຕັ້ງມັນໄວ້ພາຍໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ເທເຣບິນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະ ໂຢຊົວໄດ້ກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ກ້ອນຫີນນີ້ຈະເປັນພະຍານໃນບັນດາພວກເຈົ້າ,
ເພາະວ່າມັນໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ມັນ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຈົ້າໃນມື້ນີ້,
ແລະກ້ອນຫີນນີ້ຈະເປັນພະຍານໃນບັນດາພວກເຈົ້າໃນມື້ສຸດທ້າຍ,
ເມື່ອພວກເຈົ້າຈະປະພຶດຢ່າງຫຼອກລວງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ. ແລະ
ໂຢຊົວໄດ້ສົ່ງປະຊາຊົນໄປ ແລະ ພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນກໍ່ໄປຫາສະຖານທີ່ຂອງຕົນ
ແລະອິດສະຣາເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫຼອດມື້ຂອງໂຢຊູວາ
ແລະຕະຫຼອດມື້ຂອງບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ຫຼັງຈາກໂຢຊູວາ
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະຄຳທັງໝົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ອິດສະຣາເອ
ນ ແລະມັນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນ, ໂຢຊູວາລູກຊາຍຂອງນູນ,
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ຕາຍໃນອາຍຸຮ້ອຍສິບປີ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຝັງລາວຢູ່ທີ່ເຂດແດນຂອງສ່ວນແບ່ງຂອງລາວໃນທຳນາສາຣາກ
ໃນພູເຂົາເອຟຣາອິມ ຈາກທິດເໜືອຂອງພູເຂົາກາເລອາດ. ແລະ ກະດູກຂອງໂຢເຊັບ
ພວກລູກຫຼານອິສຣາເອນນຳຂຶ້ນມາຈາກເອຢິບ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຝັງໃນເຊເຄມ,
ໃນສ່ວນແບ່ງຂອງທົ່ງນາທີ່ຢາໂກບໄດ້ມາຈາກພວກອາໂມໄຣທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຊເຄມ
ດ້ວຍລູກແກະຫນຶ່ງຮ້ອຍຕົວ, ແລະ ລາວໃຫ້ມັນແກ່ໂຢເຊັບເປັນສ່ວນແບ່ງ.
ແລະມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແລະເອເລອາຊາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ

ປະໂລຫິດໃຫຍ່ໄດ້ຕາຍ, ແລະຖືກຝັງໄວ້ໃນກົເບອາຂອງຟີເນຮັສລູກຊາຍຂອງລາວ, ເຊິ່ງລາວໄດ້ໃຫ້ແກ່ລາວຢູ່ໃນພູເຂົາເອຟຣາອິມ.